

201
11 F
3

TITI LIVII
PATAVINI
OPERA OMNIA

TITI LIVII

PATAVINI

OPERA QVAE EXSTANT OMNIA

EX RECENSIONE

G. ALEX. RUPERTI

CVM SUPPLEMENTIS

FREINSHEMII

TOMVS DECIMVS QVARTVS.

AVGVSTAE TAVRINORVM

EX TYPIS IOSEPHI POMBA

ANNO MDCCCXXVI.

1100 - 1100

1100 - 1100

1100 - 1100

1100 - 1100

1100 - 1100

1100

1100 - 1100

**TABVLAE
HISTORICAE**

TABVLAE HISTORICAE

AD

CATONIANAS RATIONES CONFECTAE

REGES ROMANORVM

Ab V. C. 1. A. C. 751. Olymp. 7. 2. *Romulus.*

A. C. 753, et Olymp. 6, 4, ex Varronis rationibus.
A. C. 752 Micha et Archontes decennales Athen. 746-
722 Nabonassar et Hiskias. 741-721 bellum Messe-
nium I. 737 Midas Gordii filius. 721 Hoseas et regni
Israël. finis, Samaria a Salmanassare expugnata. 719
Candaulem Myrsilum interficit Gyges auctor gentis
Mermnadum in Lydia, cui 680 Ardyes II. successit. 741
Rhegium conditum, et 739 Naxus, 732, Syracusae,
Corcyra, Hybla; 730 Leontini, 729 Catana, 718
Syberis,

V. C. 38. A. C. 714. Olymp. 16, 3. *Interregnum.*

V. C. 39. A. C. 713. Olymp. 16, 3. *Numa Pompilius.*

A. C. 712 Sanherib. 706 Sardanapal et Arbaces.
703 Deioces. 700 Manasse et Zephania. 694 Glaucus
Chius primus ferri glutinator. 686 Archilochus Parius
carminis iambici inventor. 682-668 bellum Messe-
nium II, et Tyrteus. Rhoecus et Theodorus primi
plastae et statuarii? 681 sq. Archontes annui Athen.
680-631 Ardyes II. 678 sq. Esarhaddon. 671 sq.

Psammetichus. 708 condita Croton, 705 Tarentum, 686 Gela, 682 Locri.

V. C. 82. A. C. 670. Olymp. 27, 3. *Tullus Hostilius*.

A. C. 663 condita Zancle, seu Messana, et 657 Byzantium. 662 Zaleucus, Charondas? Arion Methymnaeus. 658-628 Cypselus, Corinthiorum tyrannide potitus fugatis Demarato aliisque Bacchiadis. 650 Phraortes, Alcman, Lesches. 646 Pisander. 643 Iosias. 642 Terpander poëta, qui lyram septichordam seu barbiton fecit. 640-560 septem sapientes Solon, Pittacus, Bias, Cleobulus, Thales, Periander, Chilon.

V. C. 114. A. C. 638. Olymp. 35, 3. *Ancus Martius*.

A. C. 638-558 Solon. 634 Scythae in Media. 631-619 Sadyattes. 630 sq. Battus Cyrenes conditor et Battiadae. 629-554 Stesichorus. 628 sq. Cyaxares I; Periander, Cypselo patri succedens; Ieremias et Obadia. 623 sq. Dracon et Nabopalasar. 619-562 Alyattes II. 617 Necho.

V. C. 138. A. C. 614. Olymp. 41, 3. *L. Tarquinius Priscus*.

A. C. 614 sq. Nebucadnezar II. 610-542 Anaximander. 608 aut 560 sq. Xenophanes. 606 Pittacus, Alcaeus, Sappho, Erinna. 600-530 (al. 588-518) exsilium Babyl. expugnatis a Nebucadnezare Hierosol. et regno Iud. deleta; Daniel, Ezechiel. 598 Cylon et Megacles. 598-530 Pherecydes Syrius, Pythagorae magister et primus Graecorum scriptor prosaicus cum Cadmo Milesio et Acusilao Argivo. 598 condita Camarina, 597 Massilia, 580 Agrigentum. 594 Toxaris et Anacharsis; Zamolxis Geta? 593 Epimenides Cretensis Cylonium scelus expiat Athenis. 592 Solon Archon leges fert. 590-505 Pythagoras. 588-553

Astyages. Galli in Italiam transeunt. 584 sq. Xenophanes. 580 Dipoenus et Scyllis primi sculptores. 578 sq. prima Athenis comoedia a Susarione et Dolone Ica-riensibus acta.

V. C. 176. A. C. 576. Olymp. 51, 1. *Servius Tullius*.

A. C. 572 Aesopus. 570 Amasis. 569 Mimnermus. 562-548 Croesus et Phalaris. 560-528 Pisistratus. 560-475 Anacreon. 555-466 Simonides. 553-530 Cyrus. 550 Anaximenes et Cleostratus. 545 Thcognis et Cadmus Milesius. 542 Xenophanes. 540 Hipponax poëta; Bupalus et Anthermus sculptores. 539 Thespis primus Athenis tragoediam docuit Alcestin. 535 Phocylides.

V. C. 220. A. C. 532. Olymp. 62, 1. *L. Tarquinius Superbus*.

A. C. 532-522 Polycrates Samiorum tyrannus. 530-521 Cambyses; Milon Crotoniates. 528-510 Hipparchus et Hippias filii Pisistrati. 526 Psammenitus; et condita Dicaearchia, seu Puteoli. 525-456 Aeschylus-Pratinas, Choerilus. 521-486 Darius I. 521-435 Pindarus-Corinna; Haggei; Zacharias. 516 sq. Ageladas, sculptor. 510 Zoroaster Phrynichus; Isagoras et Clisthenes, auctor novae formae reip. Athen. libertatis ejecto Hippias restitutae et ostracismi. 509 Sybaris a Crotoniatis diruta. 508 Parmenides et Heraclitus.

CONSVLES ROMANORVM

V. C. 245. A. C. 507. Olymp. 68. 2. (Liv, II, 1. Dionys. V, 1.)

L. Iunius Brutus, L. Tarquinius Collatinus, P. Valerius Publicola, Sp. Lucretius Tricipitinus, M. Horatius Pulvillus. Foedus I. inter Romanos et Poenos ictum.

V. C. 246. A. C. 506. Olymp. 68, 5. (Liv. II, 8. Dionys. V, 20.)

P. Valerius Publicola II, T. Lucretius Tricipitinus. Porsena, Horatius Cocles, Mucius Scaevola, Cloelia. Scylax.

V. C. 247. A. C. 505. Olymp. 68, 4. (Liv. II, 15. Dionys. V, 21.)

P. Valerius Publicola III, M. Horatius Pulvillus II. Mors Pythagorae. A. C. 505-477 Amyntas I.

V. C. 248. A. C. 504. Olymp. 69, 1. (Dionys. V, 35.)
Sp. Lartius Flavius, T. Herminius Aquilinus.

V. C. 249. A. C. 503. Olymp. 69, 2. (Liv. II, 16. Dionys. V: 36.)

M. Valerius, P. Postumius Tubertus. Bellum Sabinum.

V. C. 250. A. C. 502. Olymp. 69, 3. (Liv. II, 16. Dionys. V, 39.)

P. Valerius Publicola IV, T. Lucretius Tricipitinus II. Attus Clausus seu Ap. Claudius.

V. C. 251. A. C. 501. Olymp. 69, 4. (Liv. II, 16. Dionys. V, 43.)

P. Postumius Tubertus II, Agrippa Menenius Lanatus. Mors Valerii, et bellum cum Auruncis, Ionicumque cum Persis.

V. C. 252. A. C. 500. Olymp. 70, 1. (Liv. II, 17. Dionys. V, 48.)

Opiter Virginus Tricostus, Sp. Cassius Viscellinus. Pometia diruitur. A. C. 500-428 Anaxagoras; Zeno Eleates; Hanno (al. 570 et 1000.)

V. C. 253. A. C. 499. Olymp. 70, 2. (Liv. II, 18. Dionys. V, 49.)

Postumus Cominius Auruncus, T. Lartius Flavius.
T. Lartius primus dictator et Sp. Cassius mag. equitu m.

V. C. 254. A. C. 498. Olymp. 70, 3. (Liv. II, 19. Dionys. V, 51.)

Ser. Sulpicius Camerinus, M. Tullius Longus. A. C. 498-406 Sophocles.

V. C. 255. A. C. 497. Olymp. 70, 4. (Liv. II, 19. Dionys. V, 59.)

T. Aebutius Elva, C. Vetustius Geminus. Pugna cum Latinis ad Regillum lacum. Confucius.

V. C. 256. A. C. 496. Olymp. 71, 1. (Liv. II, 21. Dionys. V, 70.)

Q. Claelius Siculus, T. Lartius Flavius II.

V. C. 257. A. C. 495. Olymp. 71, 2. (Liv. II, 21. Dionys. VI, 1.)

A. Sempronius Atratinus, M. Minucius Augurinus.
Saturnalia instituta. Aristomedon, Chionides, Diyllus, Amyclaeus, Stomius, Somis et Critias statuarii.

V. C. 258. A. C. 494. Olymp. 71, 3. (Liv. II, 21. Dionys. VI, 2.)

A. Postumius Albus Regillensis, T. Virginius Tricostus. Ocellus Lucanus? Theano? Phrynichus.

V. C. 259. A. C. 493. Olymp. 71, 4. (Liv. II, 21. Dionys. VI, 20.)

Ap. Claudius Sabinus Regillensis, P. Servilius Priscus. Mors Tarquinii, et seditiones plebis ob aes alienum.

V. C. 260. A. C. 492. Olymp. 72, 1 (Liv. II, 28. Dionys. VI, 31.)

A. Virginius Tricostus Coelimonianus, *T. Vetusius Geminus Cicurinus*. Secessio plebis in Sacrum montem, et primi tribuni plebis. Hellanicus. A. C. 492-472 Anaxilaus Rheginorum tyrannus.

V. C. 261. A. C. 491. Olymp. 72, 2. (Liv. II, 33. Dionys. VI, 43.)

Sp. Cassius Viscellinus II, *Postumus Cominius Auruncus II*. C. Marcii virtus et mors Menenii. Damophilus et Gorgasus plastae et pictores Cereris aedem Romae ad Circum max. exornant.

V. C. 262. A. C. 490. Olymp. 72, 3. (Liv. II, 34. Dionys. VII, 2, 59.)

T. Geganius Macerinus, *P. Minucius Augurinus*. Comitia tributa; et clades Darii I in pugna Marathonica.

V. C. 263. A. C. 489. Olymp. 72, 4. (Liv. II, 34. Dionys. VII, 19.)

M. Minucius Augurinus II, *A. Sempronius Atratinus II*. C. Marcus Coriolanus. Mors Miltiadis.

V. C. 264. A. C. 488. Olymp. 73, 1. (Dionys. VII, 63.)

Q. Sulpicius Camerinus, *Sp. Lartius Flavus II*. Empedocles.

V. C. 265. A. C. 487. Olymp. 73, 2. (Dionys. VIII, 1.)
C. Iulius Iulus, *P. Pinarius Rufus Mamertinus*.

V. C. 266. A. C. 486. Olymp. 73, 3. (Liv. II, 39. Dionys. VIII, 16.)

Sp. Nautius Rutilius, *Sex. Furius Fusus*. A. C. 486-474 Xerxes I. Epicharmus.

V. C. 267. A. C. 485. Olymp. 73. 4. (Liv. II, 40. Dionys. VIII, 73.)

T. Sicinius Sabinus, C. Aquillius Tuscus.

V. C. 268. A. C. 484. Olymp. 74, 1. (Liv. II, 41. Dionys. VIII, 79.)

Sp. Cassius Viscellinus III, Proculus Virginius Tricostus Rutilus. Prima lex agraria. Polycletus Sicyonius, Myron et Pythagoras Rheginus statuarii. A. C. 484-432 Herodotus.

V. C. 269. A. C. 483. Olymp. 74, 2. (Liv. II, 41. Dionys. VIII, 79.)

Ser. Cornelius Maluginensis Cossus, Q. Fabius Vibulanus. Sp. Cassius damnatur.

V. C. 270. A. C. 482. Olymp. 74, 3. (Liv. II, 42. Dionys. VIII, 96.)

L. Aemilius Mamercinus, K. Fabius Vibulanus. A. C. 482-477 Gelon tyrannus Syracus.

V. C. 271. A. C. 481. Olymp. 74, 4. (Liv. II, 42. Dionys. VIII, 100.)

M. Fabius Vibulanus, L. Valerius Publicola Potitus. A. C. 481-393 Veiens bellum.

V. C. 272. A. C. 480. Olymp. 75, 1. (Liv. II, 43. Dionys. VIII, 105.)

Q. Fabius Vibulanus II, C. Iulius Iulus II. Xerxes I victus ad Thermopylas, Artemisium et Salamin. Hegias et Onatas statuarius. A. C. 480 sq. Artabazes rex Ponti. 480-430 anni L florentium Graeciae rerum. 480-406 Euripides. 480-410 Antiphon.

V. C. 273. A. C. 479. Olymp. 75, 2. (Liv. II, 43. Dionys. IX, 1.)

K. Fabius Vibulanus II, Sp. Furius Fusus. Mardonius ad Plataeas a Pausania et Aristide victus, clas-sisque Persarum eodem die ad Mycalen.

V. C. 274. A. C. 478. Olymp. 75, 3. (Liv. II, 43. Dionys. IX, 5.)

M. Fabius Vibulanus II, Cn. Manlius Cincinnatus.

V. C. 275. A. C. 477. Olymp. 75, 4. (Liv. II, 48. Dionys. IX, 14.)

K. Fabius Vibulanus III, T. Virginus Tricostus Rutilus. A. C. 477-434 Alexander I.

V. C. 276. A. C. 476. Olymp. 76, 1. (Liv. II, 49. Dionys. IX, 19.)

L. Aemilius Mamercinus II, C. Servilius Structus Ahala, C. Cornelius Lentulus Esquilinus. Fabii CCCVI pereunt. A. C. 476-425 Hiero I.

V. C. 277. A. C. 475. Olymp. 76, 2. (Liv. II, 51. Dionys. IX, 23.)

C. Horatius Pulvillus, T. Menenius Lanatus.

V. C. 278. A. C. 474. Olymp. 76, 3. (Liv. II, 51. Dionys. IX, 31.)

A. Virginus Tricostus Rutilus, Sp. Servilius Stru-ctus. A. C. 474-424 Artaxerxes I Longimanus, Phidias, Mys.

V. C. 279. A. C. 473. Olymp. 76, 4. (Liv. II, 52.)

C. Nautius Rutilus, P. Valerius Publicola.

V. C. 280. A. C. 472. Olymp. 77, 1. (Liv. II, 54. Dionys. IX, 44.)

L. Furius Medullinus Fusus, A. Manlius Vulso. Hiero Etruscos, Cumanorum hostes, vincit.

V. C. 281. A. C. 471. Olymp. 77, 2. (Liv. II, 54. Dionys. IX, 45.)

L. Aemilius Mamercinus III, Vopiscus Iulius Iulus aut *Opiter Virginus*.

V. C. 282. A. C. 470. Olymp. 77, 3. (Liv. II, 56. Dionys. IX, 48.)

L. Pinarius Rufus Mamercinus, P. Furius Fusus. Lex a Volerone Publilio lata; plebei magistratus fiunt comitiis tributis. A. C. 470-460 bellum Messenium III. 470-460 Socrates. 470-361 Democritus. 470-390 Thucydides. 470-449 Cimon floret. 470-430 Pericles.

V. C. 283. A. C. 469. Olymp. 77, 4. (Liv. II, 56. Dionys. IX, 53.)

Ap. Claudius Sabinus Regillensis, T. Quintius Barbatus Capitulinus.

V. C. 284. A. C. 468. Olymp. 78, 1. (Liv. II, 61. Dionys. IX, 61.)

L. Valerius Publicola Potitus II, T. Aemilius Mamercinus.

V. C. 285. A. C. 467. Olymp. 78, 2. (Liv. II, 63. Dionys. IX, 68.)

T. Numicius Priscus, A. Virginus Tricostus Coelimonianus. Mors Aristidis. A. C. 467-394 Andocides.

V. C. 286. A. C. 466. Olymp. 78, 3. (Liv. II, 64. Dionys. IX, 70.)

T. Quintius Barbatus Capit. II, Q. Servilius Priscus. Mors Themistoclis.

V. C. 287. A. C. 465. Olymp. 78, 4. (Liv. III, 1. Dionys. IX, 74.)

Ti. Aemilius Mamercinus II, Q. Fabius Vibulanus.

V. C. 288. A. C. 464. Olymp. 79, 1. (Liv. III, 2. Dionys. IX, 75.)

Sp. Postumius Albus Regill., Q. Servilius Priscus II. Thrasybulus tyrannus Syracusis eiicitur.

V. C. 289. A. C. 463. Olymp. 79, 2. (Liv. III, 2. Dionys. IX, 77.)

Q. Fabius Vibul. II, T. Quintius Barbatus Capit. III.

V. C. 290. A. C. 462. Olymp. 79, 3. (Liv. III, 4. Dionys. IX, 79.)

A. Postumius Albus Regill., Sp. Furius Medull. Fusus.

V. C. 291. A. C. 461. Olymp. 79, 4. (Liv. III, 6. Dionys. IX, 84.)

L. Aebutius Elva, P. Servilius Priscus.

V. C. 292. A. C. 460. Olymp. 80, 1. (Liv. III, 8. Dionys. IX, 86.)

L. Lucretius Tricipitinus, T. Veturius Geminus Cicurinus. A. C. 460-356 Hippocrates. 460-388 Aristophanes?

V. C. 293. A. C. 459. Olymp. 80, 2. (Liv. III, 10. Dionys. X, 1.)

P. Volumnius Amintinus Gallus, Ser. Sulpicius Camerinus.

V. C. 294. A. C. 458. Olymp. 80, 3. (Liv. III, 15, 19. Dionys. X, 19.)

C. Claudius Sabinus Regill., P. Valerius Public. II, et L. Quintius Cincinnatus. A. C. 458-378 Lysias.

V. C. 295. A. C. 457. Olymp. 80, 4. (Liv. III, 22. Dionys. X, 23.)

Q. Fabius Vibulanus III, L. Cornelius Maluginensis Cossus. Esra.

V. C. 296. A. C. 456. Olymp. 81, 1. (Liv. III, 25, 29. Dionys. X, 26.)

L. Minucius Augurinus, C. Nautius Rutilus, Q. Fabius Vibulanus.

V. C. 297. A. C. 455. Olymp. 81, 2. (Liv. III, 30. Dionys. X, 31.)

Q. Minucius Augurinus, C. Horatius Pulvillus II. Decem tribuni plebis. Ion. Melanippides. Ocellus Lucanus?

V. C. 298. A. C. 454. Olymp. 81, 3. (Liv. III, 31. Dionys. X, 37.)

M. Valerius Maximus, Sp. Virginius Tricostus Caecilimont.

V. C. 299. A. C. 453. Olymp. 81, 4, (Liv. III, 31. Dionys. X, 39.)

T. Romilius Rocus Vaticanus, C. Veturius Cicurinus.

Tit. Liv. Tom. XIV

B

V. C. 300. A. C. 452. Olymp. 82, 1. (Liv. III, 31, 65. Dionys. X, 55.)

Sp. Tarpeius Montanus Capitol., *A. Aterius Fontinalis*. Leges Graecorum arcessuntur. Cratinus et Plato poëtae; Euclides; Phaëdon; Menedemus.

V. C. 301. A. C. 451. Olymp. 82, 2. (Liv. III, 32. Dionys. X, 60.)

Sex. Quintilius Varus, *P. Curiatius Tergeminus*, *Sp. Furius Fusus*.

V. C. 302. A. C. 450. Olymp. 82, 3. (Liv. III, 32, 33. Dionys. X, 64.)

C. Menenius Lanatus, *P. Sestius Capitol.* Bacchylides, Praxilla poëtria. Aristippus. Antisthenes. Cebes. Aeschines philus. A. C. 450-360 Xenophon.

V. C. 303. A. C. 449. Olymp. 82, 4. (Liv. III, 33. Dionys. X, 66.)

Decemviri consulari potestate. Leges X tabularum. Pax a Cimone cum victis Persis composita, qua Graeci in Asia min. ab horum potestate liberantur.

V. C. 304. A. C. 448. Olymp. 83, 1. (Liv. III, 35. Dionys. X, 67.)

Decemviri consul. pot. Leges XII tabularum. Panaenus Phidiae frater.

V. C. 305. A. C. 447. Olymp. 83, 2 (Liv. III, 38, 55, 70. Dionys. XI, 50.)

Decemviri cons. post. et Consules *L. Valerius Publicola Potitus*, *M. Horatius Barbatus*, Leges Valeriae Horatae. Ap. Claudius, *L. Icilius*, *L. Virginius*, Virginitas, Secessio plebis in Aventinum et Sacrum montem.

V. C. 306. A. C. 446. Olymp. 83, 3. (Liv. III, 65. Dionys. XI, 56.)

Lar Herminius Aquilinus, T. Virginius Tricostus Coelimonianus. Melissus Samius philos.

V. C. 307. A. C. 445. Olymp. 83, 4. (Liv. III, 65. Dionys. XI, 56.)

M. Geganius Macerinus, C. Iulius Iulus. Nehemia.

V. C. 308. A. C. 444. Olymp. 84, 1. (Liv. III, 66.)

T. Quintius Barbatus Capitol. IV, Agrippa Furius Fusus.

V. C. 309. A. C. 443. Olymp. 84, 2. (Liv. IV, 1. Dionys. XI, 57.)

M. Genucius Augurinus, C. Curtius Philo. Lex a C. Canuleio de connubio Patrum et plebis lata, et a IX tribunis pl. de communicando cum plebe consulatu.

V. C. 310. A. C. 442. Olymp. 84, 3. (Liv. IV, 7. Dionys. XI, 66.)

Tribuni militum consulari potestate *A. Sempronius Atratinus, L. Atilius Longus, T. Caecilius Siculus*, et Consules *L. Papirius Mugillanus, L. Sempronius Atratinus.*

V. C. 311. A. C. 441. Olymp. 84, 4. (Liv. IV, 8. Dionys. XI, 67.)

M. Geganius Macerinus II, T. Quintius Barbatus Capitol. V. Prioris anni consules primi Censores.

V. C. 312. A. C. 440. Olymp. 85, 1. (Liv. IV, 11.)

M. Fabius Vibulanus, Postumus Aebutius Elva Cornicen.

V. C. 313. A. C. 439. Olymp. 85, 2. (Liv. IV, 12.)
C. Furius Pacilus, M. Papirius Crassus.

V. C. 314. A. C. 438. Olymp. 85, 3. (Liv. IV, 12.)
Proculus Geganius Macerinus, M. Menenius Lanatus. Eupolis. Phrynichus?

V. C. 315. A. C. 437. Olymp. 85, 4. (Liv. IV, 13.)
T. Quintius Barbatus Capitol. VI, Agrippa Menenius Lanatus. L. Minucius praefectus annonae, et Sp. Maelii largitiones suspectae ac poena.

V. C. 316. A. C. 436. Olymp. 86, 1. (Liv. IV, 16.)
III Tribuni mil. cons. pot. Malachia.

V. C. 317. A. C. 435. Olymp. 86, 2. (Liv. IV, 17.)
M. Geganius Macerinus III, L. Sergius Fidenas. Mam. Aemilius Dict. et L. Quintius Cincinnatus mag. equitum. Bellum adversus Fidenates et Veientes, quorum rex Lars Tolumnius legatos Rom. trucidari iusserat. A. Cornelius Cossus eo interfecto secunda fert spolia opima. *

V. C. 318. A. C. 434. Olymp. 86, 3. (Liv. IV, 21.)
M. Cornelius Maluginensis, L. Papirius Crassus.
 A. C. 434-336 Isocrates. 434-413 Perdiccas II.

V. C. 319. A. C. 433. Olymp. 86, 4. (Liv. IV, 21.)
C. Iulius Iulus II, L. Virginius Tricostus.

V. C. 320. A. C. 432. Olymp. 87, 1. (Liv. IV, 23.)
C. Iulius Iulus III, L. Virginius Tricostus II. Mam. Aemilius dictator censuram facit annuam et semestrem,

V. C. 321. A. C. 431. Olymp. 87, 2. (Liv. IV, 25.)

III Tribuni mil. cons. pot. A. C. 431-404 bellum Peloponnesium.

V. C. 322. A. C. 430. Olymp. 87, 3. (Liv. IV, 25.)

III Tribuni mil. cons. pot. Meton astron. et Philonidas poëta.

V. C. 323. A. C. 429. Olymp. 87, 4. (Liv. IV, 26.)

T. Quintius Pennus Cincinnatus, C. Iulius Mento. A. Postumius Tubertus Dict. (qui filium securi percussisse dicitur) et L. Iulius mag. equitum. Bellum cum Aequis et Volscis. Egestanis in Sicilia Poeni auxilia mittunt adversus Selinuntios. A. C. 429-348 Plato. 429-357 Isaeus.

V. C. 324. A. C. 428. Olymp. 88, 1. (Liv. IV, 30.)

L. Papirius Crassus, L. Iulius Iulus. Polygnotus Thasius et Micon pictores.

V. C. 325. A. C. 427. Olymp. 88, 2. (Liv. IV, 30.)

L. Sergius Fidenas II, Hostus Lucretius Tricipit.

V. C. 326. A. C. 426. Olymp. 88, 3. (Liv. IV, 30.)

A. Cornelius Cossus, T. Quintius Pennus Cincin. II.

V. C. 327. A. C. 425. Olymp. 88, 4. (Liv. IV, 30.)

C. Servilius Structus Ahala, L. Papirius Mugill. II. Leontini in Sicilia adiuvantur classe Atheniens. adversus Syracusanos.

V. C. 328. A. C. 424. Olymp. 89, 1. (Liv. IV, 31.)

IV Tribuni mil. cons. pot. Gorgias. Antimachus. A. C. 424-403 Darius II Nothus.

- V. C. 329. A. C. 423. Olymp. 89, 2. (Liv. IV, 35.)
IV Tribuni mil. cons. pot.
- V. C. 330. A. C. 422. Olymp. 89, 3. (Liv. IV, 35.)
IV Trib. mil. c. p. Damophilus et Neseas pictores.
- V. C. 331. A. C. 421. Olymp. 89, 4. (Liv. IV, 37.)
C. Sempronius Atratinus, Q. Fabius Vibulanus. Capua ab Samnitibus capta.
- V. C. 332. A. C. 420. Olymp. 90, 1. (Liv. IV, 42.)
III Trib. mil. c. p. Aglaophon, Cephissodorus, Phrylus, Evenor pictores; Alcamenes et Agoracritus sculptores.
- V. C. 333. A. C. 419. Olymp. 90, 2. (Liv. IV, 43.)
Num. Fabius Vibulanus, T. Quintius Barbatus Capitol. Quatuor Quaestores et promiscue de Patribus ac plebe facti.
- V. C. 334. A. C. 418. Olymp. 90, 3. (Liv. IV, 43.)
(Interreges.) Agathon tragicus et comicus poeta.
- V. C. 335. A. C. 417. Olymp. 90, 4. (Liv. IV, 44.)
IV Trib. mil. c. p. Cumae a Samnitibus captae.
- V. C. 336. A. C. 416. Olymp. 91, 1. (Liv. IV, 44.)
III Tribuni mil. c. p. Alcibiades, Nicias et Lamachus cum Syracusanis bellum gerentes.
- V. C. 337. A. C. 415. Olymp. 91, 2. (Liv. IV, 45.)
III Tribuni mil. cons. pot.
- V. C. 338. A. C. 414. Olymp. 91, 3. (Liv. IV, 47.)
IV Tribuni mil. cons. pot. Bellum Decelicum. A. C. 414-324 Diogenes Sinop.

V. C. 339. A. C. 413. Olymp. 91, 4. (Liv. IV, 47.)

III Tribuni mil. c. p. Protagoras, Diagoras, Hippias et Prodicus Sophistae. A. C. 413-399 Archelaus rex Maced.

V. C. 340. A. C. 412. Olymp. 92, 1. (Liv. IV, 47.)

IV Trib. mil. c. p. Diocles Syracus. leges fert.

V. C. 341. A. C. 411. Olymp. 92, 2. (Liv. IV, 49.)

IV Tribuni mil. cons. pot.

V. C. 342. A. C. 410. Olymp. 92, 3. (Liv. IV, 51.)

A. Cornelius Cossus, L. Furius Medullinus. Manasse. Lycius statuarius. Samaritani in Garizim.

V. C. 343. A. C. 409. Olymp. 92, 4. (Liv. IV, 52.)

Q. Fabius Ambustus, C. Furius Pacilus.

V. C. 344. A. C. 408. Olymp. 93, 1. (Liv. IV, 52.)

M. Papirius Atratinus, C. Nautius Rutilus. A. C. 408-328 Lycurgus orator. Poeni Syracusanis bellum inferunt.

V. C. 345. A. C. 407. Olymp. 93, 2. (Liv. IV, 53.)

M. Aemilius Mamercinus, C. Valerius Potitus. Theophilus, Philistion et Chaeremon poëtae.

V. C. 346. A. C. 406. Olymp. 93, 3. (Liv. IV, 54.)

Cn. Cornelius Cossus, L. Furius Medullinus II. Primi Quaestores plebei. Cyrus iunior. Antiphanes et Alexis poëtae.

V. C. 347. A. C. 405. Olymp. 93, 4. (Liv. IV, 56.)

III Tribuni mil. c. p. A. C. 405-368 Dionysius senior. Philistus historicus.

V. C. 348. A. C. 404. Olymp. 94, 1. (Liv. IV, 57.)
IV Tribuni mil. cons. pot. Alcibiades Lysandro et
 Pharnabazo auctoribus in Phrygia necatur.

V. C. 349. A. C. 403. Olymp. 94, 2. (Liv. IV, 58.)
IV Tribuni mil. cons. pot. Veiens bellum.

V. C. 350. A. C. 402. Olymp. 114, 3. (Liv. IV, 61.)
VI Tribuni mil. cons. pot. A. C. 402-364 Artaxerses
 II. Mnemon. Mithridates I. Alcidas orator. Architas
 et Timaeus philos. Apollodorus Athen. pictor.

V. C. 351. A. C. 401. Olymp. 94, 4. (Liv. IV, 61.)
VI Tribuni mil. cons. pot. Thrasybulus XXX tyrannos
 Athenis eiicit.

V. C. 352. A. C. 400. Olymp. 95, 1. (Liv. V, 1.)
VIII Tribuni mil. cons. pot. Stipendium militibus da-
 tum. A. C. 400-362 Agesilaus successor Agidis fratris.
 Philoxenus poeta. Dedalus Sicyonius plasta. Nauci-
 des, Dinomenes, Canochus, Polycletus Argivus et Pa-
 trocles statuarii.

V. C. 353. A. C. 399. Olymp. 95, 2. (Liv. V, 8.)
VI Tribuni mil. c. p. Conon. Ctesias.

V. C. 354. A. C. 398. Olymp. 95, 3. (Liv. V, 10.)
VI Tribuni mil. c. p. Plato Tarentum et Syracusas
 venit. A. C. 398-389 Orestes rex Maced.

V. C. 355. A. C. 397. Olymp. 95, 4. (Liv. V, 12.)
VI Tribuni mil. c. p. Zeuxis, Parrhasius? Timan-
 thes, Eupompus pictores.

V. C. 356. A. C. 396. Olymp. 96, 1. (Liv. V, 13.)
VI Tribuni mil. c. p. Nicophron et Nicochares

comici poëtae. Lysander in proelio cum Thebanis ad Halyarthum cadit.

V. C. 357. A. C. 395. Olymp. 96, 2. (Liv. V, 14.)

VI Tribuni mil. c. p. Conon Pisandrum Spartano-
rum ducem ad Cnidum, et Agesilaus Athenienses ad
Coroneam vincit.

V. C. 358. A. C. 394. Olymp. 96, 3. (Liv. V, 16.)

VI Tribuni mil. c. p. Bellum Corinthiacum.

* V. C. 359. A. C. 393. Olymp. 96, 4. (Liv. V, 18.)

VI Tribuni mil. cons. pot. Camillus Dict. Veios
diruit. Iphicrates Spartanos vincit ad Corinthum.

V. C. 360. A. C. 392. Olymp. 97, 1. (Liv. V, 24.)

VI Tribuni mil. c. p. A. C. 392-283 (al. 372-263)
Theophrastus.

V. C. 361. A. C. 391. Olymp. 97, 2. (Liv. V, 26.)

VI Tribuni mil. c. p. Falerii Camillo dediti. Philo-
laus Croton. Pythag. Agesilaus agrum Corinth. vastat.

V. C. 362. A. C. 390. Olymp. 97, 3. (Liv. V, 29.)

L. Lucretius Flavus, Serv. Sulpicius Camerinus. An-
timachus Colophonius poëta.

V. C. 363. A. C. 389. Olymp. 97, 4. (Liv. V, 31.
Dionys. I, 74.)

L. Valerius Potitus, M. Manlius Capitolinus. A. C.
389-368 Amyntas II.

V. C. 364. A. C. 388. Olymp. 98, 1. (Liv. V, 32.)

VI Tribuni mil. c. p. Camillus exsulat.

V. C. 365. A. C. 387. Olymp. 98, 2. (Liv. V, 36, sq.)

VI Tribuni mil. c. p. Clades Alliensis et Roma a

Gallis capta. M. Furius Camillus Dict. et L. Valerius mag. equitum. Antalcidae pax Graecis Asiaticis libertatem adimit. A. C. 387-358 Chabrias floret.

V. C. 366. A. C. 386. Olymp. 98, 3. (Liv. VI, 1.)
(M. Furius Camillus dictaturam continuat.) A. C. 386 sq. bella perpetua Rom. cum Etruscis et Gallis.

V. C. 367. A. C. 385. Olymp. 98, 4. (Liv. VI, 1.)
VI Tribuni mil. c. p. A. C. 385 sq. Datames.

V. C. 368. A. C. 384. Olymp. 99, 1. (Liv. VI, 4.)
VI Tribuni mil. cons. pot.

V. C. 369. A. C. 383. Olymp. 99, 2. (Liv. VI, 5.)
VI Tribuni mil. cons. pot.

V. C. 370. A. C. 382. Olymp. 99, 3. (Liv. VI, 6.)
VI Tribuni mil. c. p. Phoebidas Spartanus Cadmeam capit.

V. C. 371. A. C. 381. Olymp. 99, 4. (Liv. VI, 11.)
VI Tribuni mil. c. p. A. C. 381-319 Demosthenes.
Aeschines orator.

V. C. 372. A. C. 380. Olymp. 100, 1. (Liv. VI, 18.)
VI Tribuni mil. c. p. M. Manlius de saxo Tarpeio deiicitur. A. C. 380-318 Aristoteles; vid. Gell. XVII, 21.

V. C. 373. A. C. 379. Olymp. 100, 2. (Liv. VI, 21.)
VI Tribuni mil. cons. pot.

V. C. 374. A. C. 378. Olymp. 100, 3. (Liv. VI, 22.)
VI Tribuni mil. c. p. Pelopidas Thebanorum exsulum dux Cadmeam recipit, a Spartanis occupatam.

V. C. 375. A. C. 377. Olymp. 100, 4. (Liv. VI, 22.)
VI Tribuni mil. c. p. A. C. 377 sq. Iphicrates

V. C. 376. A. C. 376. Olymp. 101, 1. (Liv. VI, 27.)

VI Tribuni mil. c. p. Praeneste captum. Quintius Cincinnatus Dict. et A. Sempronius Atratinus mag. equitum. Timotheus Spartanus ad Leucatem vincit.

V. C. 377. A. C. 375. Olymp. 101, 2. (Liv. VI, 30.)

VI Tribuni mil. c. p. Eubulus, Anaxandridas, Philaetærus, Theopompus, Astydamas et Nicostratus poëtae comici.

⌈ V. C. 378. A. C. 374. Olymp. 101, 3. (Liv. VI, 31.)

VI Tribuni mil. cons. pot.

V. C. 379. A. C. 373. Olymp. 101, 4. (Liv. VI, 32.)

VI Tribuni mil. c. p. M. Fabius Ambustus generique eius Ser. Sulpicius et C. Licinius Stolo.

V. C. 380-384. A. C. 372-368. Olymp. 102, 1; 103, 1. (Liv. VI, 35.)

L. Sextius Sextinus Lateranus et C. Licinius Calvus Stolo tribuni plebis per quinquennium regnant. A. C. 371 Epaminondas vincit Spartanos ad Leuctra. 370 Eudoxus Cnidius geometer. Scopas Parius sculptor. Polycles, Cephissodotus, Leochares et Hypatodorus statuarii. 368-343 Dionysius iunior. 368 Pelopidas cum Ismenia ab Alexandro Pheraeo, Thessal. tyranno, in vincula coniicitur, et 367 liberatus ab Epaminonda, sed 364 in proelio invectus in tyrannum victor cadit.

V. C. 385. A. C. 367. Olymp. 103, 2. (Liv. VI, 36.)

VI Tribuni mil. cons. pot.

V. C. 386. A. C. 366. Olymp. 103, 3. (Liv. VI, 36.)

VI Tribuni mil. c. p. Epicrates, Anaxilaus, Teodectes poëtae.

V. C. 387. A. C. 365. Olymp. 103, 4. (Liv. VI, 58.)

VI Tribuni mil. c. p. M. Furius Camillus Dict. et L. Aemilius Mamercinus mag. equitum. Deinde P. Manlius Capitolinus Dict. et C. Licinius Calvus Stolo primus mag. equitum e plebe.

V. C. 388. A. C. 364. Olymp. 104, 1. (Liv. VI, 42.)

VI Tribuni mil. cons. pot. A. C. 364 sq. Perdiccas III. Praxiteles et eius filii, Pamphilus et Cephissodorus, aequalesque Bryaxis, Timotheus, Pythis sculptores. Euphranor, Athenion et Nicias pictores.

V. C. 389. A. C. 363. Olymp. 104, 2. (Liv. VI, 42; VII, 1.)

L. Sextius Sextinus Lateranus, L. Aemilius Mamercinus. Primus consul e plebe: primus praetor et aedilis curulis. Ariobarzanes I. Aeneas Tacticus. Epaminondas ad Mantineam victor cadit.

V. C. 390. A. C. 362. Olymp. 104, 3. (Liv. VII, 1.)

L. Genucius Aventinensis, Q. Servilius Ahala. A. C. 362-260 Zeno.

V. C. 391. A. C. 361. Olymp. 104, 4. (Liv. VII, 2.)

C. Sulpicius Peticus, C. Licinius Calvus Stolo. Primi ludi scenici Romae acti. A. C. 361-341 Artaxerses III, Ochus. 361-292 Dinarchus orator.

V. C. 392. A. C. 360. Olymp. 105, 1. (Liv. VII, 3.)

Cn. Genucius Aventinensis, L. Aemilius Mamercinus II. L. Manlius Imperiosus dictator clavi figendi causa dictus. A. C. 360-356 Philippus Alexandri M. pater.

V. C. 393. A. C. 359. Olymp. 105, 2. (Liv. VII, 4.)

Q. Servilius Ahala II, L. Genucius Aventinensis II.

V. C. 394. A. C. 358. Olymp. 105, 3. (Liv. VII, 9.)

C. Sulpicius Peticus II, C. Licinius Calvus Stolo II. T. Manlii Torquati pietas in patrem Severum et certamen singulare cum Gallo. Chares et Chabrias. Pamphilus Apellis magister. A. C. 358-355 Dion.

V. C. 395. A. C. 357. Olymp. 105, 4 (Liv. VII, 11.)

C. Poetilius Libo Visolus (Balbus), M. Fabius Ambustus. Alexandri Pheraei mors. Theopompus et Ephorus historici.

V. C. 396 A. C. 356. Olymp. 106, 1. (Liv. VII, 12.)

M. Popillius Laenas, Cn. Manlius Capitolinus Imperiosus. Seditio plebis metu belli Tiburtini compressa. Athenienses ducibus Charete, Iphicrate et Timotheo cum sociis bellum gerunt. Alexander M. nascitur, quo die Herostratus templum Dianae Ephes. incendit.

V. C. 397. A. C. 355. Olymp. 106, 2. (Liv. VII, 12.)

C. Fabius Ambustus, C. Plautius Proculus. Tarquiniense bellum. C. Sulpicius Peticus Dict. Gallos vincit. C. Poetelius trib. pl. primam fert legem de ambitu. Bellum Phocense s. sacrum.

V. C. 398. A. C. 354. Olymp. 106, 3. (Liv. VII, 16.)

C. Marcius Rutilus, Cn. Manlius Capit. Imp. II.

V. C. 399. A. C. 353. Olymp. 106, 4. (Liv. VII, 17.)

M. Fabius Ambustus II, M. Popilius Laenas II. C. Marcius Rutilus primus dictator e plebe. Mausolus et Artemisia uxor.

V. C. 400. A. C. 352. Olymp. 107. 1. (Liv. VII, 18.)

C. Sulpicius Peticus III, M. Valerius Publicola.

V. C. 401. A. C. 351. Olymp. 107, 2. (Liv. VII, 18.)
M. Fabius Ambustus III, T. Quintius Pennus Capitolinus Crispinus. Echion et Therimacus pictores.

V. C. 402. A. C. 350. Olymp. 107, 3. (Liv. VII, 19.)
C. Sulpicius Peticus IV, M. Valerius Publicola II.

V. C. 403. A. C. 349. Olymp. 107, 4. (Liv. VII, 21.)
P. Valerius Publicola, C. Marcius Rutilus II.

V. C. 404. A. C. 348. Olymp. 108, 1. (Liv. VII, 22.)
C. Sulpicius Peticus V, T. Quintius Cincinnatus Capitol., al T. vel C. vel K. Quintius Pennus. C. Marcius Rutilus primus censor e plebe. Speusippus succedit Platoni.

V. C. 405. A. C. 347. Olymp. 108, 2. (Liv. VII, 23.)
M. Popillius Laenas III, L. Cornelius Scipio.

V. C. 406. A. C. 346. Olymp. 108, 3. (Liv. VII, 24, 25.)
L. Furius Camillus, Ap. Claudius Crassus. L. Furius Camillus Dict. et P. Cornelius Scipio mag. equitum. M. Valerii (Corvi) certamen cum Gallo in bello Gallico. Classis Dionysii iun. infestat Italiam inferiorem.

V. C. 407. A. C. 345. Olymp. 108, 4. (Liv. VII, 26, 27.)

M. Valerius Corvus, (XXIII annos natus) M. Popillius Laenas IV. Foedus II cum Poenis ictum. A. C. 345-337 Timoleon floret.

V. C. 308. A. C. 344. Olymp. 109, 1. (Liv. VII, 27.)

T. Manlius Torquatus Imperiosus, C. Plautius Ilipsacus.

V. C. 409. A. C. 343. Olymp. 109, 2. (Liv. VII, 27.)
M. Valerius Corvus II, C. Paetelius Libo Visolus II.

V. C. 410. A. C. 342. Olymp. 109, 3. (Liv VII, 28.)
M. Fabius Dorso, Ser. Sulpicius Camerinus. A. C.
 342-271 Epicurus. 342-293 Menander et Philemon,
 novae comoediae auctores.

V. C. 411. A. C. 341. Olymp. 109, 4. (Liv. VII, 28.)
C. Marcius Rutilus III, T. Manlius Torq. Imper. II.

V. C. 412. A. C. 340. Olymp. 110, 1. (Liv. VII, 28.)
M. Valerius Corvus III, A. Cornelius Cossus Arvina.
 A. C. 340-269 bellum Samniticum. Campani Sidicinis
 auxiliati victique a Samnitibus se dedunt Romanis.
 Demades et Hyperides oratores.

V. C. 413. A. C. 339. Olymp. 110, 2. (Liv. VII, 38.)
C. Marcius Rutilus IV, Q. Servilius Ahala III.

V. C. 414. A. C. 338. Olymp. 110, 3. (Liv. VIII, 1.)
C. Plautius Hipsaeus II, L. Aemilius Mamercinus.
 Graeci a Philippo ad Chaeroneam victi. Xenocrates
 succedit Speusippo.

V. C. 415. A. C. 337. Olymp. 110, 4. (Liv. VIII, 3,
 24.)

T. Manlius Torquatus Imperiosus III, P. Decius Mus.
 De anno conf. Cic. ad Div. IX, 21, 5. L. Papirius
 Crassus Dict. et L. Papirius Cursor mag. equitum. La-
 tini Campanique bello domiti. Decius se devovet, et
 Manlii filius securi percutitur iussu patris. Alexander
 Molossus, Epiri rex et frater generque Olympiadis,
 matris Alexandri M., classem in Italiam appellit. Au-
 tolycus astron. Callisthenes philos. Clitarchus, Anaxi-
 menes et Hecataeus historici. Philippides et Alexis

poëtae comici. A. C. 337-331 Darius III Codomanus.
337-302 Mithridates II.

V. C. 416. A. C. 336. Olymp. 111, 1. (Liv. VIII, 12.)

Ti. Aemilius Mamercinus, Q. Publius Philo, qui tres leges fert plebi secundissimas, ut plebiscita omnes Quirites teneant, ut Patres fiant auctores legum ante initum suffragium, utque alter utique ex plebe censor creetur. A. C. 336-324 Alexander M.

V. C. 417. A. C. 335. Olymp. 111, 2. (Liv. VIII, 13.)

L. Furius Camillus II, C. Maenius. Latium et Campania subacta. Rostra ex Antiatum navibus avulsa. Pyrrho Scepticus.

V. C. 418. A. C. 334. Olymp. 111, 3. (Liv. VIII, 15.)

C. Sulpicius Longus, P. Aelius Paetus. Q. Publius Philo primus Praetor de plebe.

V. C. 419. A. C. 333. Olymp. 111, 4. (Liv. VIII, 16.)

L. Papirius Crassus, K. Duilius. Strato II, et Ab-dolonymus.

V. C. 420. A. C. 332. Olymp. 112, 1. (Liv. VIII, 16.)

M. Valerius Corvus IV, M. Atilius regulus. Apelles, Protogenes, Pausias, Aristides, Amphion, Asclepiodorus, Arcesilaus, Nicanor. Antiphilus et Nicomachus pictores. Pytheas et Euthymencs in mari Atlantico.

V. C. 421. A. C. 331. Olymp. 112, 2. (Liv. VIII, 16.)

T. Veturius Calvinus, Sp. Postumius Albinus. Alexandria condita et metata a Dinchare s. Dinocrate.

V. C. 422. A. C. 330. Olymp. 112, 3.

L. Papirius Cursor, C. Poetelius Libo Visolus. Agis II perit. Callipus chronol. Berosus?

V. C. 423. A. C. 329. Olymp. 112, 4. (Liv. VIII, 17.)

A. Cornelius Cossus Arvina II, Cn. Domitius Calvinus.

M. Papirius Crassus Dict. et P. Valerius Publicola mag. eq.

V. C. 424. A. C. 328. Olymp. 113, 1. (Liv. VIII, 18.)

M. Claudius Marcellus, C. Valerius Potitus Flaccus. Veneficia CLXX matronarum. Cn. Quintilius Dictator clavi figendi causa dictus.

V. C. 425. A. C. 327. Olymp. 113, 2. (Liv. VIII, 19.)

L. Papirius Crassus II, L. Plautius Venno.

V. C. 426. A. C. 326. Olymp. 113, 3. (Liv. VIII, 20.)

L. Aemilius Mamercinus Privernas II, C. Plautius Decianus. Hephæstio obit. Heraclides Ponticus. Crates Thebanus.

V. C. 427. A. C. 325. Olymp. 113, 4. (Liv. VIII, 22.)

P. Plautius Proculus, P. Cornelius Scapula. Nearchus, Onesicritus et Androsthene in oceano Indico.

V. C. 428. A. C. 324. Olymp. 114, 1. (Liv. VIII, 22.)

L. Cornelius Lentulus, Q. Publilius Philo II. M. Claudius Marcellus Dict. et Sp. Postumius mag. equitum. Palaepolitanis bellum infertur. Lysippus, Lysistratus, Sostratus, Silancon et Chares statuarii. Alexander M. et Diogenes moriuntur. A. C. 324 sq. Philippus Arrhidaeus, Roxane et Alexander Pergamenus, Barsine et Hercules. Perdiccas, Eumenes Cardianus, Craterus, Neoptolemus, Antipater, Antigonus, Nicanor, Polysperchon, Lysimachus. 324-284 Ptolemaeus Lagi.

V. C. 429. A. C. 323. Olymp. 114, 2. (Liv. VIII, 23, 24, 28.)

C. Paetelius Libo Visolus II, L. Papirius Mugilla-

nus. Ob L. Papirii feneratoris foedam libidinem nexi soluti lataque lex, ne quis nisi criminis causa necteretur. Alexander Epiri rex perit. Bellum Lamiacum, ab Antipatro Graecisque gestum.

V. C. 430. A. C. 322. Olymp. 114, 3. (Liv. VIII, 29.)

L. Furius Camillus III, *D. Iunius Brutus Scaeva*, L. Papirii Cursoris Dict. severitas et ira in Q. Fabium Max. Rullianum mag. equitum, A. C. 322-318 Phocion.

V. C. 431. A. C. 321. Olymp. 114, 4. (Liv. VIII, 37.)

C. Sulpicius Longus II, *Q. Aemilius (Aulius) Cerretanus*.

V. C. 432. A. C. 320. Olymp. 115, 1. (Liv. VIII, 38.)

Q. Fabius Max. Rullianus, *L. Fulvius Curvus*. A. Cornelius Arvina Dict. et M. Fabius Ambustus mag. equitum.

V. C. 433. A. C. 319. Olymp. 115, 2. (Liv. IX, 1 sq.)

Ti. Veturius Calvinus II, *Sp. Postumius Albinus II*. Furculae Caudinae. Aristoxenus musicus.

V. C. 434. A. C. 318. Olymp. 115, 3. (Liv. IX, 7.)

Q. Publilius Philo III, *L. Papirius Cursor II*,

V. C. 435. A. C. 317. Olymp. 117, 4. (Liv. IX, 15.)

L. Papirius Cursor III, (Mugillanus) *Q. Aulius Cerretanus II*. A. C. 317-298 Cassander.

V. C. 436. A. C. 316. Olymp. 116, 1. (Liv. IX, 20.)

M. Fostius Flaccinator, *L. Plautius Venno*. Aristides, Aristocles, Philoxenus, Nicophanes, Antidotus pictores. A. C. 316-284 Demetrius Phalereus Athenis praefectus,

V. C. 437. A. C. 315. Olymp. 116, 2. (Liv. IX, 20.)
C. Iunius Bubulcus Brutus, *Q. Aemilius Barbula*.
 A. C. 315-287 Agathocles tyrannus Syrac.

V. C. 438. A. C. 314. Olymp. 116, 3. (Liv. IX, 21.)
Sp. Nautius Rutilus, *M. Popillius Laenas*. Euemerus.

V. C. 439. A. C. 313. Olymp. 116, 4. (Liv. IX, 22.)
Q. Publilius Philo IV, *L. Papirius Cursor IV*.

V. C. 440. A. C. 312. Olymp. 117, 1. (Liv. IX, 24.)
M. Paetelius Libo, *C. Sulpicius Longus III*. Hecataeus Milesius geogr.

V. C. 441. A. C. 311. Olymp. 117, 2. (Liv. IX, 28.)
L. Papirius Cursor V, *C. Iunius Bubulcus Brutus II*.

V. C. 442. A. C. 310. Olymp. 117, 3. (Liv. IX, 28, 45.)
M. Valerius Maximus, *P. Decius Mus*. Bellum Etruscum. A. Claudius (Caecus) et C. Plautius censores. A. Claudii via, aqua, et invidiosa senatus lectio, libertinis in Patres lectis. Appius solus censor, humiles per omnes tribus dividit. Potitii intereunt.

V. C. 443. A. C. 309. Olymp. 117, 4. (Liv. IX, 30.)
C. Iunius Bubulcus Brutus III, *Q. Aemilius Barbula II*. Duumviri navales, Tribuni mil. seni deni in IV legiones a populo creantur. Tibicines. A. C. 309-282 Seleucus I Nicator, rex Babyl. Syriae et Maced.

V. C. 444. A. C. 308. Olymp. 118, 1. (Liv. IX, 33.)
Q. Fabius Max. Rullianus II, *C. Marcius Rutilus*.
L. Papirius Cursor Dict. et *C. Iunius Bubulcus Brutus* mag. equitum. Etrusci Umbrique devicti.

V. C. 445. A. C. 307. Olymp. 118, 2. (Liv. IX, 41.)
Q. Fabius Max. Rullianus III, P. Decius Mus II.

V. C. 446. A. C. 306. Olymp. 118, 3. (Liv. IX, 42.)
Ap. Claudius Caecus, L. Volumnius Flamma Violentius. Euclides. Simmias, Diphilus et Dosiadas poëtae.
 Nossis poëtria.

V. C. 447. A. C. 305. Olymp. 118, 4. (Liv. IX, 42.)
P. Cornelius Arvina, Q. Marcius Tremulus. Hic triumphat de Hernicis. Foedus III cum Poenis ictum.

V. C. 448. A. C. 304. Olymp. 119, 2. (Liv. IX, 45.)
L. Postumius Megellus, Ti. Minucius Augurinus et M. Fulvius Curvus Paetinus.

V. C. 449. A. C. 303. Olymp. 119, 2. (Liv. IX, 45.)
P. Sulpicius Saverrio, P. Sempronius Sophus, a sapientia in iure civili cognominatus, Cn. Flavius, e scriba factus aedilis curulis, evulgat civile ius; fastos circa forum in albo proponit, et dedicat aedem Concordiae. *Q. Fabius Maximus Rullianus et P. Decius Mus* censores, Ille forensem turbam coniecit in IV tribus urbanas, instituitque, ut Equites Idibus Quintil, transvehantur, Samnitibus pax data, et Aequi prope deleti.

V. C. 450. A. C. 302. Olymp. 119, 3. (Liv. X, 1.)
L. Genucius Aventinensis, Ser. Cornelius Lentulus. Mithridates III.

V. C. 451. A. C. 301. Olymp. 119, 4. (Liv. X, 1 sq.)
M. Livius Dentor, M. Aemilius Paullus. C. Iunius Bubulcus Dict. et M. Titinius mag. equit. M. Valerius Max. Corvus Dict. et M. Aemilius Paullus mag. eq. (*Q. Fabius Max. Rullianus Dict. et P. Sempronius*

Sophus mag. eq.) Etruria et Aequi rebellant. Cleonymus rex Spart. diripit Tarentum: sed naves eius a Venetis et Patavinis incenduntur. C. Fabius Pictor aedem Salutis pingit.

V. C. 452. A. C. 300. Olymp. 120, 1. (Liv. X, 6.)

M. Valerius Corvus V. Q. Apuleius Pansa. Primi pontifices et augures de plebe. Lex Valeria III de provocatione, Megasthenes hist. Artemon pictor. Eutychides, Euthyrates, Dahippus, Beda, Timarchus statuarii.

V. C. 453. A. C. 299. Olymp. 120, 2. (Liv. X, 9.)

M. Fulvius Paetinus, T. Manlius Torquatus et M. Valerius Corvus VI. M. Curius Dentatus trib. pl. cogit Patres ante comitia auctores fieri.

V. C. 454. A. C. 298. Olymp. 120, 3. (Liv. X, 11.)

L. Cornelius Scipio, Cn. Fulvius Centumalus. Barba tonderi coepta. Plin. VII, 59. A. C. 298-293 Philippus II, Antipater I, et Alexander filii Cassandri.

V. C. 455. A. C. 297. Olymp. 120, 4. (Liv. X, 13.)

Q. Fabius Max. Rullianus IV, P. Decius Mus III.

V. C. 456. A. C. 296. Olymp. 121, 1. (Liv. X, 16.)

L. Volumnius Flamma Violensis II, Ap. Claudius Caecus II. Bella cum Samnitibus, Tuscis, Vmbris et Gallis gesta.

V. C. 457. A. C. 295. Olymp. 121, 2. (Liv. X, 22 sq.)

Q. Fabius Max. Rullianus V, P. Decius Mus IV. Decius se devovet. A. C. 295-272 Pyrrhus II Rex Epiri; vid. Vell. I, 14.

V. C. 458. A. C. 294. Olymp. 121, 3. (Liv. X, 32.)
L. Postumius megellus II, *M. Atilius Regulus*.
 Samnium et Etruria vastata.

V. C. 459. A. C. 293. Olymp. 121, 4. (Liv. X, 38.)
L. Papirius Cursor, *Sp. Carvilius Maximus*. Falisci
 arma Etruscis iungunt. Samnitium legio sacrata et
 linteata. Consules triumphant de Samnitibus et Etru-
 scis. *P. Cornelius Arvina* et *C. Marcius Rutilus* cen-
 sores vicesimi sexti. Romani ludos coronati spectant,
 et palmas dant victoribus. A. C. 293-286 *Demetrius*
Poliorecetes.

V. C. 460. A. C. 292. Olymp. 122, 1. (Liv. X, 47.)
Q. Fabius Maximus Gurges, *D. Iunius Brutus Scaeva*.
Fabius opera patris, legati, adiutus caedit Samnites
 et *C. Pontium* in triumpho ducit. *Aesculapius* ab *Epi-*
dauro Romam arcessitur. *Brutus* vincit Faliscos.

V. C. 461. A. C. 291. Olymp. 122, 2.
L. Postumius Megellus III, *C. Iunius Brutus Bu-*
bulcus. Primum solarium *Papirii*.

V. C. 462. A. C. 290. Olymp. 122, 3.
P. Cornelius Rufinus, *M. Curius Dentatus*. Hic Sam-
 nitibus et Sabinis caesis bis triumphat. Bellum adver-
 sus *Lucanos*. *Posidippus* poeta.

V. C. 463. A. C. 289. Olymp. 122, 4.
M. Valerius Corvinus VI, *Q. Caedicius Noctua*.

V. C. 464. A. C. 288. Olymp. 123, 1.
Q. Marcius Tremulus II, *P. Cornelius Arvina II*.
Dicaearchus geogr. *Strato* philos.

V. C. 465. A. C. 287. Olymp. 123, 2.

M. Claudius Marcellus, *C. (Sp.) Nautius Rutilus*.
A. C. 287-212 Archimedes.

V. C. 466. A. C. 286. Olymp. 123, 3.

M. Valerius Potitus, *C. Aelius Paetus*. Bellum adversus Volsinienses et Gallos. Plebs ob aes alienum secedit in Ianiculum, et a Q. Hortensio Dict. reducitur.

V. C. 467. A. C. 285. Olymp. 123, 4.

C. Claudius Canina, *M. Aemilius Lepidus*.

V. C. 468. A. C. 284. Olymp. 124, 1.

C. Servilius Tucca, *L. Caecilius Metellus*. Lycophron.
A. C. 284-247 Ptolemaeus II Philadelphus.

V. C. 469. A. C. 283. Olymp. 124, 2.

P. Cornelius Dolabella, *Cn. Domitius Calvinus*. Etrusci, Boii et Senones caesi. Philetaerus conditor regni Pergameni.

V. C. 470. A. C. 282. Olymp. 124, 3.

C. Fabricius Luscinius, *Q. Aemilius Papus*. Etruria in deditionem venit. A. C. 282-262 Antiochus I Soter.

V. C. 471. A. C. 281. Olymp. 124, 4.

L. Aemilius Barbula, *Q. Marcius Philippus*. A Tarentinis bellum Romanis illatum Pyrrhusque accitus. Tecta Romae lateritia pro scindulariis. Plin. XVI, 10, sect. 15. Ptolemaeus Ceraunus. Lysimachus Thraciae rex occiditur a Seleuco.

V. C. 472. A. C. 280. Olymp. 125, 1.

P. Valerius Laevinus, *Ti. Coruncanius*. Callimachus, Aristophanes Byzant., Philetas Cous; Duris

Samius hist. Ceretrius, Brennus, Belvius, Lutarius, Leonnorius. A. C. 280-207 Chrysippus. 280-146 foedus Aetolicum et Achaicum.

V. C. 473. A. C. 279. Olymp. 125, 2.

P. Sulpicius Saverrio II, *P. Decius Mus*. Foedus IV cum Poenis ictum.

V. C. 474. A. C. 278. Olymp. 125, 3.

C. Fabricius Luscinus II, *Q. Aemilius Papus II*. Bella cum Tarentinis, Pyrrho, Etruscis et Samnitibus gesta. Septuaginta. Aristeas?

V. C. 475. A. C. 277. Olymp. 125, 4.

P. Cornelius Rufinus II, *C. Iunius Brutus Bubulcus II*. Antigonus Gonatas. Nicomedes I. Trocini, Tolistoboi, Tectosages.

V. C. 476. A. C. 276. Olymp. 126, 1.

Q. Fabius Max. Gurgis II, *C. Genucius Clepsina*.

V. C. 477. A. C. 275. Olymp. 126, 2.

M. Curius Dentatus II, *L. Cornelius Lentulus Caudinus*. *C. Fabricius Luscinus* et *Q. Aemilius Papus* censores. Theocritus, Bion, Moschus A. C. 275-195 Eratosthenes.

V. C. 478. A. C. 274. Olymp. 126, 3.

M. Curius Dentatus III, *Ser. Cornelius Merenda*.

V. C. 479. A. C. 273. Olymp. 126, 4.

C. Fabius Dorso Licinus, *C. Claudius Canina II*. Castra metandi artem Pyrrhus docet Romanos.

V. C. 480. A. C. 272. Olymp. 127, 1.

L. Papirius Cursor II, *Sp. Carvilius Maximus II*. Samnites, Bruttii Lucanique domiti. Tarentum ca-

ptum. Pyrrhus Argos oppugnans moritur, lapide ictus a muliere. Zenodotus, Timon.

V. C. 481. A. C. 271. Olymp. 127, 2.

C. Quintius Claudus, L. Genucius Clepsina.

V. C. 482. A. C. 270. Olymp. 127, 3.

C. Genucius Clepsina II, Cn. Cornelius Blasio. Antigonus Carystius et Melampus medici et phys. Cleanthes poeta. Timaeus hist. Aristarchus Samius, horologiorum inventor. A. C. 270-213 Aratus. 270-230 Lycon philos.

V. C. 483. A. C. 269. Olymp. 127, 4.

Q. Ogulnius Gallus, C. Fabius Pictor. Primi nummi argentei. Plin XXXIII, 3, 13. A. C. 269-215 Hiero II regnat Syracusis. Berosus?

V. C. 484. A. C. 268. Olymp. 128, 1.

Ap. Claudius Crassus, P. Sempronius Sophus.

V. C. 485. A. C. 267. Olymp. 128, 2.

M. Atilius Regulus, L. Iulius Libo.

V. C. 486. A. C. 266. Olymp. 128, 3.

N. Fabius Pictor, D. Iunius Pera. Univerſa Italia perpacata et in IV regiones quaestorias divisa.

V. C. 487. A. C. 265. Olymp. 128, 4.

Q. Fabius Max. Gurges III, L. Mamilius Vitulus. Volsinii diruti. A. C. 265-183 Mithridates IV.

V. C. 488. A. C. 264. Olymp. 129, 1.

Ap. Claudius Caudex, M. Fulvius Flaccus. A. C. 264-241 bellum Punicum I.

V. C. 489. A. C. 263. Olymp. 129, 2.

M'. Valerius Max. Messalla, M. Otacilius Crassus.

V. C. 490. A. C. 262. Olymp. 129, 3.

L. Postumius Megellus, *Q. Mamilius Vitulus*. Solarium a M'. Valerio e Sicilia allatum. Auctor marmoris Papii s. Arundeliani. Zeno Citticus obit. A. C. 262-240 Eumenes I. 262-247 Antiochus II Deus.

V. C. 491. A. C. 261. Olymp. 129, 4.

L. Valerius Flaccus, *T. Otacilius Crassus*.

V. C. 492. A. C. 260. Olymp. 130, 1.

Cn. Cornelius Scipio Asina, *C. Duillius*. Navalis victoria eiusque triumphus Columna rostrata et funale Duillio praelatum tibicine canente. Scipio captivus Poenorum. Arcesilaus philos. Manetho?

V. C. 493. A. C. 259. Olymp. 130, 2.

L. Cornelius Scipio, *C. Aquillius Florus*. Sardi, Corsi et Hanno a Scipione victi.

V. C. 494. A. C. 258. Olymp. 130, 3.

A. Atilius Calatinus, *Q. Sulpicius Paternulus*. M. Calpurnii trib. mil. virtus. A. C. 258 sq. Leonidas II, Agis III, Cleombrotus II.

V. C. 495. A. C. 257. Olymp. 130, 4.

C. Atilius Regulus Serranus, *Cn. Cornelius Blasio II*.

V. C. 496. A. C. 256. Olymp. 131, 1.

L. Manlius Vulso Longus, *Q. Caedicius*, et *M. Atilius Regulus II*, qui, victis navali proelio Poenis, in Africam traiecit. Arsaces I.

V. C. 497. A. C. 255. Olymp. 131, 2.

Ser. Fulvius Paetinus Nobilior, *M. Aemilius Paullus*. Naufragium classis Rom. Regulus ad Bagradam fl. eum ingenti serpente pugnat, et oppida LXXX Afri-

cae expugnat; sed a Xanthippo victus capitur. Theodotus I regni Bactriani conditor.

V. C. 498. A. C. 254. Olymp. 131, 3.

Cn. Cornelius Scipio Asina II, A. Atilius Calat. II.

V. C. 499. A. C. 253. Olymp. 131, 4.

Cn. Servilius Caepio, C. Sempronius Blaesus. Naufragia.

V. C. 500. A. C. 252. Olymp. 132, 1.

C. Aurelius Cotta, P. Servilius Geminus. P. Sempronius Sophus et M. Valerius Max. Messalla censores. A. C. 252-182 Philopoemen. Ctesibius mechan.

V. C. 501. A. C. 251. Olymp. 132, 2.

L. Caecilius Metellus, C. Furius Pacilus.

V. C. 502. A. C. 250. Olymp. 132, 3.

C. Atilius Regulus, L. Manlius Vulso Longus II. Classis iterum paratur a Romanis L. Metelli victoria ad Panormum. M. Regulus a Poenis Romam missus. Ti. Coruncanius primus pontifex max. e plebe creatur, primusque ius civile publice docet s. respondet.

V. C. 503. A. C. 249. Olymp. 132, 4.

P. Claudius Pulcher, L. Iunius Pullus. Claudius auspiciis contemptis mari male pugnat, et M. Claudium Glyciam, viatorem suum, dictatorem dicit.

V. C. 504. A. C. 248. Olymp. 133, 1.

C. Aurelius Cotta II, P. Servilius Geminus II. Hamilcar, Carthalonis successor, ex Italia in Siciliam venit. A. C. 248-182 Hannibal.

V. C. 505. A. C. 247. Olymp. 133, 2.

L. Caecilius Metellus II, N. (M.) Fabius Buteo.

Lilybaei et Drepani obsidio. Victoriae Hamilcaris. A. C. 247-227 Seleucus II Callinicus s. Pogon. 247-221 Ptolemaeus III Evergeta.

V. C. 506. A. C. 246. Olymp. 133, 3.

M. Octacilius Crassus II, M. Fabius Licinus.

V. C. 507. A. C. 245. Olymp. 133, 4.

M. Fabius Buteo II, C. Atilius Bulbus.

V. C. 508. A. C. 244. Olymp. 134, 1.

A. Manlius Torquatus Atticus, C. Sempronius Blaesus II. Apollonius Pergaeus. Apollonius Rhodius.

V. C. 509. A. C. 243. Olymp. 134, 2.

C. Fundanius Fundulus, C. Sulpicius Gallus. Tiridate.

V. C. 510. A. C. 242. Olymp. 134, 3.

C. Lutatius Catulus, A. Postumius Albinus. Lutatius Hannonem ad Aegates vincit. Postumium, quia flamen Mart. est, a sacris recedere vetat L. Caecilius Metellus pont. max. Primus Praetor peregrinus.

V. C. 511. A. C. 241. Olymp. 134, 4.

A. Manlius Torquatus Atticus II, Q. Lutatius Cerco. Finis belli Punici I. Sicilia fit prov. Rom. Falisci capti et in planum translati. L. Caecilius Metellus pont. max. Palladium servat ex incendio aedis Vestae. A. C. 241-238 Bellum Africanum Poenorum cum mercenariis, ab Hamilcare confectum. Romani a Poenis postulant, ut Sardinia decedant et impensas in apparatum belli factas solvant.

V. C. 512. A. C. 240. Olymp. 135, 1.

C. Claudius Centho, M. Sempronius Tuditanus.

Floralia instituta. Livius Andronicus. Demetrius II. Aristides Milesius et Philenus Agrigent. hist. A. C. 240-196 Attalus I.

V. C. 513. A. C. 239. Olymp. 135, 2.

C. Mamilius Turinus, *Q. Valerius Falto*. A. C. 239-168 Ennius. Cf. Gell. XVII, 21.

V. C. 514. A. C. 238. Olymp. 135, 3.

Ti. Sempronius Gracchus, *P. Valerius Falto*. Hic Gallos vincit; ille Ligures, deinde Sardos Corsosque: unde Sardi venales.

V. C. 515. A. C. 237. Olymp. 135, 4.

L. Cornelius Lentulus Caudinus, *Q. Fulvius Flaccus*, Bella cum Boiis et Liguribus gesta.

V. C. 516. A. C. 236. Olymp. 136, 1.

P. Cornelius Lentulus Caudinus, *C. Licinius Varus*. Ludi saeculares tertii, ad quos spectandos Hiero Romam venit. Cleomenes III, rex Spart.

V. C. 517. A. C. 235. Olymp. 136, 2.

T. Manlius Torquatus, *C. Atilius Bulbus II*. Ianus iterum clausus. Vid. Liv. I, 19.

V. C. 518. A. C. 234. Olymp. 136, 3.

L. Postumius Albinus, *Sp. Carvilius Maximus*. *C. Atilius Bulbus* et *A. Postumius Albinus* censores iurare cives cogunt, se ducturos uxores. A. C. 234-149 *M. Porcius Cato Censorius*. 234-206 *Cn. Naevius*.

V. C. 519. A. C. 233. Olymp. 136, 4.

Q. Fabius Max. Verrucosus, *M. Pomponius Matho*. Sardi et Ligures devicti. Hamilcar partem Hispaniae expugnat,

V. C. 520. A. C. 232. Olymp. 137, 1.

M. Aemilius Lepidus, *M. Publicius Malleolus*. C. Flaminius trib. pl. agraria lege lata a patre de Rostris detrahitur.

V. C. 521. A. C. 231. Olymp. 137, 2.

M. Pomponius Matho II, *C. Papirius Maso*. Sardinia et Corsica provinciae Rom. Papirius in monte Albano primus triumphat. Primum divortium. Vid. Gell. IV, 3; XVII, 21. Dionys. 2.

V. C. 522. A. C. 230. Olymp. 137, 3.

M. Aemilius Barbula, *M. Iunius Pera*. Bellum Illyricum. C. et L. Coruncanii legati, missi ad Teutam, Illyrici reginam, interficiuntur. A. C. 230-221 Antigonus II. Doson.

V. C. 523. A. C. 229. Olymp. 137, 4.

L. Postumius Albinus II, *Cn. Fulvius Centumalus*. Illyriis pax data. Incrementa rei Punicae in Hispania. Ibi Hamilcari succedit Hasdrubal gener.

V. C. 524. A. C. 228. Olymp. 238, 1.

Sp. Carvilius Maximus II, *Q. Fabius Max. Verrucosus II*. Honores Romanis habiti a Graecis. Pactio in Hispania cum Hasdrubale facta, ne Poeni Iberum transirent belli causa.

V. C. 525. A. C. 227. Olymp. 138, 2.

P. Valerius Flaccus, *M. Atilius Regulus*. Quatuor praetores primum creati, et duo missi cum imperio in Siciliam Sardiniamque provincias. A. C. 227-224 Seleucus III Geraunus.

V. C. 526. A. C. 226. Olymp. 138, 3.

M. Valerius Messalla, *L. Apustius Fullo*. Bellum cum Insubribus et Boiis.

V. C. 527, A. C. 225. Olymp. 138, 4.

L. Aemilius Papus, *C. Atilius Regulus*. Atroces pugnae cum Gallis ad Faesulas et Pisas. Atilius perit; Aemilius triumphat et Britomarus aliosque principes Gallorum accinctos in Capitolium ducit.

V. C. 528. A. C. 224. Olymp. 139, 1.

T. Manlius Torquatus II, *Q. Fulvius Flaccus II*. Boii se dedunt. Hero mechan.

V. C. 529. A. C. 223. Olymp. 139, 2.

C. Flaminius Nepos, *P. Furius Philus*. Quia ob multa prodigia vitio videntur creati, revocantur: sed non parent senatui, et victis Insubribus Liguribusque invito eo triumphant, A. C. 223-188 Antiochus III Magnus.

V. C. 530. A. C. 222. Olymp. 139, 3.

M. Claudius Marcellus, *Cn. Cornelius Scipio Calvus*. Insubres et Gaesatae victi ad Clastidium a Marcello et Britomarus horum rex caesus. Spolia opima et triumphus Marcelli. Insubres dediti. A. C. 222-130 Pacuvius, Aristarchus Crit.

V. C. 531. A. C. 221. Olymp. 139, 4.

P. Cornelius Scipio Asina, *M. Minucius Rufus*. Istri victi. Hannibal succedit Hasdrubali. A. C. 221-204 Ptolemaeus IV Philopator. 221-179 Philippus III, rex Maced.

V. C. 532. A. C. 220. Olymp. 140, 1.

L. Veturius Philo, *C. Lutatius Catulus*, quibus vitio creatis suffecti sunt *M. Aemilius Lepidus II*, *M. Valerius Laevinus*. Illyricum bellum a Demetrio Phario renovatum. Artabanus I. Q. Fabius Pictor hist.

V. C. 533. A. C. 219. Olymp. 140, 2.

M. Livius Salinator, *L. Aemilius Paullus*. Pineo Illyriorum regi pax datur. Consules post triumphum accusantur et Livius damnatur. Hannibal Saguntum capit, transitque Pyrenaeos et Alpes. Archagathus artem medicam primus Romae exercet. Agesipolis III. Lycurgus. Chilo.

V. C. 534. A. C. 218. Olymp. 140, 3. (Liv. XXI, 6.)

P. Cornelius Scipio, *Ti. Sempronius Longus*. A. C. 218-201 bellum Punicum II. Proelia ad Ticinum et Trebiam. Cn. Scipio, Hanno et Hasdrubal in Hispania. Zoilus.

V. C. 535. A. C. 217. Olymp. 140, 4. (Liv. XXI, 57; XXII, 34.)

Cn. Servilius Geminus, *C. Flaminius Nepos II*, et *M. Atilius Regulus II*. Pugna ad Trasimenum lacum. Q. Fabius Max. Cunctator Dict. et M. Minucius Rufus mag. equitum. Cn. et P. Scipiones, Hasdrubal, Mandonius et Indibilis in Hispania.

V. C. 536. A. C. 216. Olymp. 141, 1. (Liv. XXII, 35.)

C. Terentius Varro, *L. Aemilius Paullus II*. Pugna Cannensis. Hannibal Capuae hibernat. Pacuvius Calavius, Vibius Virrius, Decius Magius, Perolla. Servi et capitis rei armantur. M. Claudius Marcellus ad Nolam fugat Hannibalem.

V. C. 537. A. C. 215. Olymp. 141, 2. (Liv. XXIII, 24.)

Ti. Sempronius Gracchus, *L. Postumius Albinus III*, eoque mortuo *M. Claudius Marcellus II*; sed mox, ne duo plebei consules sint, *Q. Fabius Max. Verrucosus Cunctator III*. Hieronymus, Hieronis nepos et

successor, occiditur. Marcellus ad Nolam iterum victor. Res in Hispania, Sardinia et Sicilia gestae. Philippus Poenorum socius.

V. C. 538. A. C. 214. Olymp. 141, 3. (Liv. XXIV, 9.)

Q. Fabius Max. Verrucosus Cunctator IV, M. Claudius Marcellus III. Tertia ad Nolam pugna. Volones duce Ti. Graccho Hannonem vincunt. Syracusae oppugnantur a Marcello. Bellum Philippo infertur.

V. C. 539. A. C. 213. Olymp. 141, 4. (Liv. XXIV, 43.)

Q. Fabius Max. Cunctatoris filius, et Ti. Sempronius Gracchus II. Scipiones amicitiam iungunt cum Syphace, et Poeni cum Gala, patre Masinissae.

V. C. 540. A. C. 212. Olymp. 142, 1. (Liv. XXV, 2.)

Q. Fulvius Flaccus III, Ap. Claudius Pulcher. Publicanorum fraus, vis et poena. Pueri XVII annis minores conscribuntur. Tarentum proditur Hannibali. Marcii vatis carmina et ludi Apollinares. Capua circumsidetur. Ti. Gracchus fraude hospitis perit. M. Centenius Penula et Cn. Fulvius Flaccus a Poeno victi. Marcellus expugnat Syracusas, et Archimedes necatur. Scipiones in Hispania pereunt. L. Marcius dux iis succedens.

V. C. 541. A. C. 211. Olymp. 142, 2. (Liv. XXVI, 1.)

Cn. Fulvius Centumalus II, P. Sulpicius Galba Max. Hannibal frustra Romam petit. Capua capta et incolae caesi aut venditi. P. Cornelius Scipio anno aetatis XXIV proconsul creatur in Hispaniam.

V. C. 542. A. C. 210. Olymp. 142, 3. (Liv. XXVI, 22.)

M. Claudius Marcellus IV, M. Valerius Laevinus II. In Sicilia debellatur. Carthago Nova capta a Scipione.

TIT. LIV. TOM. XIV

D

Cn. Fulvius Centumalus ad Herdoneam victus. L. Cincius Alimentus praetor Siciliae IC. et hist.

V. C. 543. A. C. 209. Olymp. 142, 4. (Liv. XXVII, 6.)
Q. Fulvius Flaccus IV, Q. Fabius Max. Verrucosus V. Primus Curio max. ex plebe, C. Valerius flamen Dialis ius priscum in senatum veniendi usurpat. Aurum vicesimarium promitur. Tarentum proditur Fabio. Hasdrubal a Scipione victus. Edeseo, Mandonius, Indibilis, Massiva.

V. C. 544. A. C. 208. Olymp. 143, 1. (Liv. XXVII, 21.)

M. Claudius Marcellus V, T. Quintius Crispinus, qui pereunt. Philippi fortuna varia.

V. C. 545. A. C. 207. Olymp. 143, 2. Liv. XXVII, 34,
C. Claudius Nero, M. Livius Salinator II, qui Hasdrubalem ad Metaurum caedunt et triumphant. Coloni maritimi et volones scribuntur milites. Hannibal in Bruttios repulsus bisque victus a Nerone. Mago, Hanno et Hasdrubal a Scipione et M. Silano victi; Philippus, Achaei, Acarnanes, Boeoti et Euboei a P. Sulpicio proc., Attalo et Aetolis. Primi nummi aurei; vid. Plin. XXXIII, 3, 13.

V. C. 546. A. C. 206. Olymp. 143, 3. (Liv. XXVIII, 10.)

L. Veturius Philo, Q. Caecilius Metellus; Masinissa transit ad Scipionem. qui Poenos ex Hispania pellit, et ad Syphacem in Africam traiecit. Seditio in castris Scipionis, eo aegrotante orta, et ludi funebres ab eo editi. Deditio Mandonii et Indibilis. A. C. 206-191 Nabis.

V. C. 547. A. C. 205. Olymp. 143, 4. (Liv. XXVIII, 58.)

P. Cornelius Scipio (Africanus), *P. Licinius Crassus Dives*, IC. et pont. max. Scipio in Sicilia cum Catone quaestore, et C. Laelius in Africa. Locri capti. Q. Plemirii crudelitas. A. C. 205-123 Polybius.

V. C. 548. A. C. 204. Olymp. 144, 1. (Liv. XXIX, 11.)

M. Cornelius Cethegus, *P. Sempronius Tuditanus*. Philippo pax datur. Mater Idaea a Pessinunte Romam advecta et excepta a P. Cornelio Scipione Nasica, viro honorum optimo et summo ICto. Syphax, ducta Hasdrubalis filia, societatem init cum Poenis, et Scipio in Africam traiecit. M. Cornelius acerbas quaestiones habet in Etruria. Lex Cincia de donis et muneribus, a M. Cincio Alimento trib. pl. lata. M. Livius Salinator et C. Claudius Nero censores severi et discordes. A. C. 204-181 Ptolemaeus V Epiphanes.

V. C. 549. A. C. 203. Olymp. 144, 2. (Liv. XXX, 1.)

Cn. Servilius Caepio, *C. Servilius Geminus*. Castra Syphacis et Hasdrubalis incensa a Scipione, Laelio et Masinissa. Rex capitur, et Masinissa venenum mittit Sophonisbae. Mago et Hannibal in Africam revocantur. Mors Fabii.

V. C. 550. A. C. 202. Olymp. 144, 3. (Liv. XXX, 26.)

M. Servilius Pulex Geminus, *Ti. Claudius Nero*. Hannibal ad Zamam et Vermina vincuntur.

V. C. 551. A. C. 201. Olymp. 144, 4. (Liv. XXX, 40.)

Cn. Cornelius Lentulus, *P. Aelius Paetus IC*. Finis belli Punici II. Syphax moritur. Regnum Masinissae ampliatur. Scipionis triumphus et cognomen Africani.

V. C. 552. A. C. 200. Olymp. 145, 1. (Liv. XXXI, 4.)

P. Sulpicius Galba Max. II, *C. Aurelius Cotta*. Bella adv. Philippum, Gallos, Insubres, Ligures et in Hispania. Pleuratus, Amynder, Attalus, Dardani, Rhodii, Aetoli et Athenienses Romanorum socii. Philippus Atticam diripit.

V. C. 553. A. C. 199. Olymp. 145, 2. (Liv. XXXI, 49.)

L. Cornelius Lentulus, *P. Villius Tappulus*. Eadem bella.

V. C. 554. A. C. 198. Olymp. 145, 3. (Liv. XXXII, 7.)

Sex. Aelius Paetus Catus IC., *T. Quintius Flaminius*. Hic, ex quaestore consul factus, terra, et *L. Quintius* frater mari bellum adv. Philippum et Graecos, eius socios, gerit. Achaei diu dubii Romanis iunguntur opera Aristaeni praetoris. Cato feneratores fugat e Sardinia et sumptus a sociis in cultum praetorum factos minuit tollitve.

V. C. 555. A. C. 197. Olymp. 145, 4. (Liv. XXXII, 27.)

C. Cornelius Cethegus, *Q. Minucius Rufus*. Gallia Cispad. subacta. Sex praetores primum creati. Philippus ad Cynoscephalas vincitur a *T. Quintio* et pacem petit. Aetoli superbi. Acarnanes Romanis se dedunt. Antiochus bellum molitur adv. Ptolemaeum et Romanos, Attali mors. A. C. 197-158 Eumenes II.

V. C. 556. A. C. 196. Olymp. 146, 1. (Liv. XXXIII, 24.)

L. Furius Purpureo, *M. Claudius Marcellus*. Boeoti Romanis irati. Leges pacis Philippo datae. Graeciae libertas Isthmiis ludis a praecone proclamata iussu *T. Quintii*. Gallorum clades. Antiochi expeditiones. Triumviri epulones primum fiunt.

V.C. 557. A. C. 195. Olymp. 146, 2. (Liv. XXXIII, 42.)

L. Valerius Flaccus, *M. Porcius Cato*, orator, IC. et hist. Pecuarii damnati. Ver sacrum. Antiochus, Aetoli et Nabis suspecti. Hannibal, severus suffes, cives offendit potentes, et, ne Romanis dēdatur, ad Antiochum profugit. Lex Oppia de cultu mulierum abrogatur invito Catone. Egregius hic imperator omnes cis Iberum Hispanos subigit armisque privat; et ex ferrariis argentariisque magna instituit vectigalia. Ti. Quintius Nabidem ad pacem petendam compellit, et Argivorum libertatem Nemeorum die promulgari iubet.

V.C. 558. A. C. 194. Olymp. 146, 3. (Liv. XXXIV, 42, 54.)

P. Cornelius Scipio Africanus II, *T. Sempronius Longus*. Sex. Aelius Paetus et C. Cornelius Cethegus censores. Loca senatoria in ludis Rom. secreta a populo. Galli victi. T. Quintius per Graeciam Italiamque triumphans invehitur.

V.C. 559. A. C. 193. Olymp. 146, 4. (Liv. XXXIV, 54.)

L. Cornelius Merula, *Q. Minucius Thermus*. Prima Megalesia; quos ludos primum senatus a populo secretus spectat. Legati Antiochi. Poenorum et Masinissae discordia. Res in Hispaniis et Gallia Cisalp. gestae. Feneratorum fraus et avaritia coercitae.

V.C. 560. A. C. 192. Olymp. 147, 1. (Liv. XXXV, 10.)

L. Quintius Flaminius, *Cn. Domitius Ahenobarbus*. Bellum ab Antiocho, Nabide et Aetolis paratur. Hispani et Galli devicti. Artaxias I.

V.C. 561. A. C. 191. Olymp. 147, 2. (Liv. XXXV, 24.)

P. Cornelius Scipio Nasica, *M. Acilius Glabrio*. Philopoemen. Nabis ab Alexameno fraudulenter in-

terficitur. Antiochus, in Graeciam accitus ab Aetolis, opera Thoantis, principis Aetolorum, multos Graecos sibi conciliat, repudiatque Hannibalis consilia: sed victus ab Acilio ad Thermopylas Ephesum transmittit. Philippus, socius Rom., oppugnatione Lamiae absistere iubetur. Aetolorum animi franguntur. Boii, Ligures et Hispani victi. A. C. 191-159 Terentius.

V.C. 562. A. C. 190. Olymp. 147, 3. (Liv. XXXVII, 1.)

L. Cornelius Scipio Asiaticus, C. Laelius. P. Scipio Africanus legatus fratris. Aetoli inducias aegre impetrant. L. Scipio in Asiam transit, et Antiocho ad Magnesiam victo dat pacem.

V. C. 563. A. C. 189. Olymp. 147, 4. Liv. XXXVII, 47.)

M. Fulvius Servius Nobilior, Cn. Manlius Vulso. Aetolis triste responsum a senatu, et perdomitis pax datur. Decem legati componunt res Asiae. T. Quintius Flamininus et M. Claudius Marcellus censores. Gallograeci a Manlio devicti. Lacedaemonii a Philopoemene ad muros diruendos, revocandos exsules et leges Lycurgi abrogandas compelluntur.

V.C. 564. A. C. 188. Olymp. 148, 1. (Liv. XXXVIII, 35.)

M. Valerius Messalla, C. Livius Salinator. Leges de novis civibus latae, et conditiones pacis cum Antiocho factae. Cn. Manlii impeditum per Thraciam iter.

V.C. 565. A. C. 187. Olymp. 148, 2. (Liv. XXXVIII, 42.)

M. Aemilius Lepidus, C. Flaminius. Cn. Manlius et M. Fulvius opera amicorum impetrant triumphum. Scipio Africanus a Petilliis accusatur, et L. Scipio Asiaticus frater damnatur auctore M. Catone, et adversante Ti. Sempronio Graccho, inimico et mox genero P. Scipionis. Luxuriae peregrinae origo ab exer-

citu Manlii asiatico invecta. Ligures domiti. A. C. 187-176 Seleucus IV Philopator.

V. C. 566. A. C. 186. Olymp. 148, 3. (Liv. XXXIX, 6.)

Sp. Postumius Albinus, *Q. Marcius Philippus*. Quaestio et SC. de Bacchanalibus. Q. Marcius in saltu (Marcio) a Liguribus circumventus. Celtiberi victi. Taurilia. Ludi Graeci, athletarum certamen et venatio a M. Fulvio primum data. Ludi L. Scipionis ab artificibus Asiaticis editi.

V. C. 567. A. C. 185. Olymp. 148, 4. (Liv. XXXIX, 23.)

Ap. Claudius Pulcher, *M. Sempronius Tuditanus*. Graecorum et Eumenis querelae de Philippo, qui legatorum Rom. sententia graviter offensus belli consilia agitat. Res in Hispania Liguriaque gestae.

V. C. 568. A. C. 184. Olymp. 149, 1. (Liv. XXXIX, 32.)

C. Claudius Pulcher, *L. Porcius Licinus*, *M. Porcius Cato* et *L. Valerius Flaccus* censores. Legati Rom. missi in Graeciam et Demetrius a Philippo patre Romano. P. Cornelius Cethegus, mortuo praetore urbano, utramque iurisdictionem accipit. Plautus obit.

V. C. 569. A. C. 183. Olymp. 149, 2. (Liv. XXXIX, 45.)

M. Claudius Marcellus, *Q. Fabius Labeo*. Philopoemen, Hannibal et P. Scipio moriuntur. Demetrius et Perseus fratres discordes. Aquileia, Mutina, Parma et Saturnia coloniae. Pharnaces I Lycortas.

V. C. 570. A. C. 182. Olymp. 149, 3. (Liv. XXXIX, 56.)

Cn. Baebius Tamphilus, *L. Aemilius Paullus*. Philippus invisus Macedonibus. Poridis et Theoxenae facinus. Perseus accusator fratris. Contentio Poenorum cum Masinissa. Res in Liguria et Hispaniis gestae.

V. C. 571. A. C. 181. Olymp. 149, 4. (Liv. XL, 18.)

P. Cornelius Cethegus, *M. Baebius Tamphilus*. Demetrius fratris iussu interficitur. Scripta Numae inventa. Proelia cum Liguribus, Celtiberis, Lusitanis, Corsis et Iliensibus facta. Prima statua aurata. A. C. 181-147 Ptolemaeus VI Philometor. 181-171 Phraates I. Lex sumptuaria, a C. Orchio trib. pl. lata.

V. C. 572. A. C. 180. Olymp. 150, 1. (Liv. XL, 35.)

A. Postumius Albinus (*Luscus*), *C. Calpurnius Piso*, et *Q. Fulvius Flaccus*, cuius mater Calpurnium maritum veneno necasse credebatur. Quaestio de beneficiis. Celtiberi caesi, et Ligures Apuani in Samnium traducti. Gentius, Illyriorum rex, Iatrocinii maritimi reus.

V. C. 573. A. C. 179. Olymp. 150, 2. (Liv. XL, 43.)

L. Manlius Acidinus & *Fulvianus*, *Q. Fulvius Flaccus*, fratres germani: Lex annalis a L. Villio trib. pl. lata. M. Aemilius Lepidus et M. Fulvius Nobilior, censores discordes, reconciliantur. Ti. Sempronius Gracchus propaetor Celtiberiam subigit. Philippo mortuo Perseus regnum invadit.

V. C. 574. A. C. 178. Olymp. 150, 3. (Liv. XL, 59.)

M. Iunius Brutus, *A. Manlius Vulso*. Bellum Istri- cum. Iliensium Balarorumque tumultus in Sardinia. Iesus Siracides.

V. C. 575. A. C. 177. Olymp. 150, 4. (Liv. XLI, 8.)

C. Claudius Pulcher, *Ti. Sempronius Gracchus*. Latini, qui Romam commigraverant, in civitates redire iubentur. Istria pacata. Balari, Ilienses Liguresque victi. Caecilius Statius poeta.

V. C. 576. A. C. 176. Olymp. 151, 1. (Liv. XLI, 14.)

Cn. Cornelius Scipio Hispallus, *Q. Petillius Spurius* et *C. Valerius Laevinus*. Latinae instauratae. Sardinia a Ti. Sempronio proc. pacata. Cornelius decedit, et Petillius in Liguria ad Leti iugum perit. Galli Liguresque perdomiti. Perseus inter Dardanos Bastarnasque certamina miscet. A. C. 176-163 Antiochus V Epiphanes s. Epimanes.

V. C. 577. A. C. 175. Olymp. 151, 2.

P. Mucius Scaevola, *M. Aemilius Lepidus II*. Perseus bellum parat. A. C. 175-137 Mithridates I.

V. C. 578. A. C. 174. Olymp. 151, 3. (Liv. XLI, 21.)

Sp. Postumius Albinus Paullulus, *Q. Mucius Scaevola*. Perseus in Graeciam proficiscitur, sollicitatque Poenos et Achaeos. Aetolorum bella intestina. In Celtiberia debellatum ab Ap. Claudio. *Q. Fulvius Flaccus*, qui fratrem senatu movet, et *A. Postumius Albinus* censores vias sternendas silice in Vrbe, glareae extra eam substruendas marginandasque locant, et faciunt pontes, carceres in Circo, ova, etc. A. C. 174-128 (al. 147-102) Lucilius.

V. C. 579. A. C. 173. Olymp. 151, 4. (Liv. XLII, 28.)

L. Postumius Albinus, *M. Popillius Laenas*. Impensae a sociis in magistratus Rom. faciendae. Corsi Liguresque se dedunt.

V. C. 580. A. C. 172. Olymp. 152, 1. (Liv. XLII, 9.)

C. Popillius Laenas, *P. Aelius Ligur*, ambo de plebe. Eumenes Romanis suspectum facit Persen, qui in eum percussores mittit. Poenorum et Gulussae contentiones in senatu Rom. Apparatus belli adv. Persea. Primi pistorum Romae; vid. Plin. XVIII, 11, 28.

V. C. 581. A. C. 171. Olymp. 152, 2. (Liv. XLII, 28.)

P. Licinius Crassus, *C. Cassius Longinus*. Delectus acrior. Legationes et socii Rom. Perseus frustra bellum deprecatur, et victoria uti nescit Provinciae avare et crudeliter administratae. Cotys II.

V. C. 582. A. C. 170. Olymp. 152, 3. (Liv. XLIII, 4.)

A. Hostilius Mancinus, *A. Atilius Serranus*. Res in Macedonia haud prospere gestae.

V. C. 583. A. C. 169. Olymp. 152, 4. (Liv. XLIII, 11.)

Q. Marcius Philippus II, *Cn. Servilius Caepio*. *C. Claudius Pulcher* et *Ti. Sempronius Gracchus* censores, qui delectum edicto adiuvant, sed ordinem equestrem publicanosque offendunt. Res a Marcio bene gestae in Macedonia. Lex Voconia testamentaria, a *Q. Voconio Saxa* trib. pl. lata. Gentius et Eumenes suspecti. Rhodiorum stulta postulatio. A. C. 169-116 *Ptolemaeus VII Evergeta* s. *Physcon*.

V. C. 584. A. C. 168. Olymp. 153, 1. (Liv. XLIV, 17.)

L. Aemilius Paullus II, *C. Licinius Crassus*. Perseus Rhodios et Antiochum sollicitat, et Eumeni, Gentio Gallisque pecuniam promissam non solvit. *L. Anicius* praetor Illyricum expugnat et Gentium capit. Eclipsis lunae praedicta a *C. Sulpicio Gallo*. Perseus ad *Pydnam* ab *Aemilio* victus, et in *Samothracia* captus. *C. Popillius Laenas* legatus punit Rhodios, et Antiochum, virga circumscriptum, a bello *Ptolemaeo* inferendo absterret. Libertini in tribum *Esquilinam* a censoribus coniecti. *Metrodorus* philos. et pictor.

V. C. 585. A. C. 167. Olymp. 153, 2. (Liv. XLV, 16.)

Q. Aelius Pactus, *M. Iunius Pennus*. Rhodiis dubium datur responsum. Macedonia et Illyricum pro-

vinciae Rom. Triumphus et Aemilii, a Ser. Sulpicio Galba militibusque frustra impeditus, et Anicii. Oratio Aemilii de sua fortuna. A. C. 167-135 Iudas, Iohnathan et Simon fratres, Machabaei s. Hasmonaei.

V. C. 586. A. C. 166. Olymp. 153, 3. (Liv. XLV, 44.)

M. Claudius Marcellus, C. Sulpicius Gallus. Prusiae adventus et humilitas. Eumenes Italia excedere iubetur, ferturque lex, ne cui regi Romam venire liceat.

V. C. 587. A. C. 165. Olymp. 153, 4.

T. Manlius Torquatus IC., Cn. Octavius. Rhodii deprecantes in societatem Rom. recipiuntur.

V. C. 588. A. C. 164. Olymp. 154, 1.

A. Manlius Torquatus, Q. Cassius Longinus. Mors Persei. L. Aemilius Paullus et Q. Marcius Philippus censores. Hic melius horologium in publico, ille Minervam, Phidiae opus, in aede Fortunae ponit.

V. C. 589. A. C. 163. Olymp. 154, 2.

Ti. Sempronius Gracchus II, M. Iuventius Thalna, qui prae laetitia moritur. C. Sulpicius Gallus in Graeciam et Asiam missus, insolenter agit, et civitates aliquot dissociat a foedere Achaico. Legati Rom. concordiam restituunt inter Ptolemaeos fratres, Philometorem et Physconein, opesque regnorum minuere iubentur. A. C. 163-161 Antiochus V-Eupator puer, cuius tutor est Lysias.

V. C. 590. A. C. 162. Olymp. 154, 3.

P. Cornelius Scipio Nasica Corculum, C. Marcius Figulus, P. Cornelius Lentulus, Cn. Domitius Ahenobarbus. Res in Corsica, Liguria et Lusitania gestae. Ptolemaeo Physconi a fratre Cyprus datur iussu senatus Rom.

V. C. 591. A. C. 161. Olymp. 154, 4.

M. Valerius Messalla, C. Fannius Strabo. Lex Fannia sumptuaria. SC. de philosophis et rhetoribus Vrbe pellendis. A. C. 161-149 Demetrius I Soter.

V. C. 592. A. C. 160. Olymp. 155, 1.

L. Anicius Gallus, M. Cornelius Cethegus, qui paludes Pomtinas exsiccare coepit. Cn. Tremellio trib. pl., qui M. Aemilii Lepidi pont. max. (qui etiam bis consul fuerat, et proximo anno princeps senatus quintum lectus est) maiestatem verbis violaverat, mulcta dicta. Nicander poëta.

V. C. 593. A. C. 159. Olymp. 155, 2.

Cn. Cornelius Dolabella, M. Fulvius Nobilior. Lex de ambitu lata. P. Cornelius Scipio Nasica Corculum (qui primus clepsydrum et sub tecto dedicavit) et M. Popillius Laenas censores tollunt circa forum statuas. Plin. XXXIV, 6, 13.

V. C. 594. A. C. 158. Olymp. 155, 3.

M. Aemilius Lepidus, C. Popillius Laenas II. Ptolemaeorum discordia a senatu Rom. iterum sublata. C. Fannius legatus in Dalmatiam et Illyricum missus. M. Fulvius proc. de Eleatibus, Liguriaie populo, triumphat. Hipparchus Nicaeensis mathem. A. C. 158-136 Attalus II Philadelphus.

V. C. 595. A. C. 157. Olymp. 155, 4.

Sex. Iulius Caesar, L. Aurelius Orestes. Ariarathes, regno Cappad. ab Oropherne pulsus, sua virtute et Attali opera restituitur. M. Cato in Africam missus propter perpetuas Poenorum cum Masinissa contentiones.

V. C. 596. A. C. 156. Olymp. 156, 1.

L. Cornelius Lentulus Lupus, *C. Marcius Figulus II*, IC. Bellum Dalmaticum. Lex Aelia de comitiis, et Fufia, ne omnibus diebus fastis legem ferre liceret.

V. C. 597. A. C. 155. Olymp. 156, 2.

P. Cornelius Scipio Nasica Corculum II, *M. Claudius Marcellus II*. Carneades, Diogenes Babyl. et Critolaus philosophi et legati ab Atheniens. Romam missi, et Catone auctore mox dimissi. Prusias Attalo bellum infert et eo abstinet iussu senatus Rom. In eo tractatur causa exsulum Achaicorum. Bella cum Lusitanis, Liguribus et Dalmatis gesta.

V. C. 598. A. C. 154. Olymp. 156, 3.

Q. Opimius, *L. Postumius Albinus* et *M. Acilius Glabrio*. Ligures victi. Ptolemaeorum et Prusiae Attalique bellum et pax, a Romanis composita. *M. Valerius Messalla* et *C. Cassius Longinus* censores. *Pacuvius*. A. C. 154-124 Mithridates V.

V. C. 599. A. C. 153. Olymp. 156, 4.

Q. Fulvius Nobilior, *T. Annius Luscus*, qui primi Cal. Ian. magistratum ineunt. Bella in Hispaniis gesta. Bellum Prusiae et Attali Romanorum opera finitum. Lex Scatinia de nefanda venere? *Nicander* poëta et *Philo Byzant*. mathem.

V. C. 600. A. C. 152. Olymp. 157, 1.

M. Claudius Marcellus III, *L. Valerius Flaccus*. Poenis exercitum grandem cogentibus, bellum suadet *M. Cato*, adversante *P. Scipione Nasica*, qui legatus Carthaginem mittitur. *Marcellus* in Celtiberia *Nerco-bricis*, *Bellis* et *Titthis* dat inducias, et *Cordubam* condit. *Crates Mallotes*.

V. C. 601. A. C. 151. Olymp. 157, 2.

L. Licinius Lucullus, *A. Postumius Albinus*, orator et qui graece historiam scripsit. Masinissa nuntiat, Poenos bellum struere, et decem legati Carthaginem mittuntur. Celtiberia a Marcello pacata. Bellum a Lucullo Vaccaeis, Caucensibus et Intercatiensibus illatum. Ser. Sulpicius Galba, praetor et vir eloquentissimus, XXX Lusitanorum millibus perfidia trucidatis, Viriathini belli causa exstitit.

V. C. 602. A. C. 150. Olymp. 157, 2.

T. Quintius Flamininus, *M. Acilius Balbus*. Bellum Poenorum cum Masinissa. Achaeorum exsules reducti, adnitentibus Polybio et P. Scipione. Agatharchides. A. C. 150-100 libri Machab, scripti.

V. C. 603. A. C. 149. Olymp. 157, 4.

L. Marcius Censorinus, *M. Manilius* IC. Bellum Punicum III. Virtus Scipionis. Lex Calpurnia, prima de repetundis, lata a L. Calpurnio Pisone trib. pl., qui etiam annales scripsit et orationes, consulque fuit A. V. 619, et censor 632. Andriscus s. Pseudo-philippus Macedoniam occupat.

V. C. 604. A. C. 148. Olymp. 158, 1.

Sp. Postumius Albinus, *L. Calpurnius Piso Caesonius*. Prusias Nicomedi filio insidians huius iussu occiditur. Masinissa decedit, et P. Scipio Aemilianus inter liberos eius regnum dividit. P. Scipio Nasica et P. Iuventius Thalna adversus Andriscum missi. A. C. 148-145 Alexander Balas rex Syriae.

V. C. 605. A. C. 147. Olymp. 158, 2.

P. Cornelius Scipio Aemilianus (Africanus Numantinus, adolescens, acclitatem petens) *C. Livius Dru-*

sus Mamilianus IC. Andriscus a Q. Caecilio Metello Macedonico bis victus ei traditur a Byra Thraciae regulo. Scipio Megara, Nephherim aliasque Carthagini partes, praeter Byrsam, et castra Hasdrubalis expugnat. Bellum Achaicum et Diaei molimina. Metellus triumphat, et primus aedem ex marmore facit cum porticu.

V. C. 606. A. C. 146. Olymp. 158, 3.

Cn. Cornelius Lentulus, L. Mummius Achaicus. Excidium Carthagini et Corinthi. A. C. 146-140 bellum cum Viriatho Lusitanorum duce.

V. C. 607. A. C. 145. Olymp. 158, 4.

Q. Fabius Max. Aemilianus, L. Hostilius Mancinus. Panaetius. L. Cassius Hemina. A. C. 145-140 et 130-125 Demetrius II Nicator; Antiochus VI Entheus et tutor eius Diodotus s. Tryphon.

V. C. 608. A. C. 144. Olymp. 159, 1.

Ser. Sulpicius Galba, L. Aurelius Cotta.

V. C. 609. A. C. 143. Olymp. 159, 2.

Ap. Claudius Pulcher, Q. Caecilius Metellus Macedonicus. Appius victis Salassis iniussu populi triumphat assidente in curru filia, Vestali, ne tribunorum aliquis intercedat. Celtiberi et Numantini a Metello fusi. P. Scipio, Mummius et L. Caecilius Metellus in Asiam et Aegyptum missi. Lex Didia sumptuaria. A. C. 143-133 bellum Numantinum.

V. C. 610. A. C. 142. Olymp. 159, 3.

L. Caecilius Metellus Calvus, Q. Fabius Max. Servilianus. P. Cornelius Scipio et L. Mummius censores discordes. Pseudophilippus alter a Cn. Tremellio

Scrofa quaestore caesus cum exercitu. L. Hostilius Tubulus praetor, qui palam pecunias ob res iudicandas ceperat, accusatur.

V. C. 611. A. C. 141. Olymp. 159, 4.

Q. Pompeius Rufus Bithynicus, Cn. Servilius Caepio. D. Iunius Silanus praetorius, qui Macedoniam provinciam spoliaverat, a T. Manlio Torquato patre damnatus. Q. Fabius pacem dat Viriatho.

V. C. 612. A. C. 140. Olymp. 160, 1.

L. Laelius Sapiens, Q. Servilius Caepio. Hic Viriathum per proditores necandum curat; dux militibus invisus et paene combustus. Q. Pompeius, a Numantinis saepius fusus, pacem cum iis facit, et metu belli liberatus eam factam inficiatur. Lex Memmia de nominibus virorum, reip. causa absentium, inter reos non recipiendis.

V. C. 613. A. C. 139. Olymp. 160, 2.

Cn. Calpurnius Piso, M. Popillius Laenas. Peregrinarum religionum cultores et Chaldaei ex Italia pulsi. Lex Gabinia tabellaria. P. Scipio et L. Cotta accusati.

V. C. 614. A. C. 138. Olymp. 160, 3.

P. Cornelius Scipio Nasica Serapio, D. Iunius Brutus Callaicus. Hic Valentiam condit. Popillius ad Numantiam male rem gerit. C. Matieus, qui exercitum in Hispania deseruerat, graviter punitur. Apollodorus Athen. mythogr. Posidonius Stoicus. Demetrius Scepsius. Castor chronogr.

V. C. 615. A. C. 137. Olymp. 160, 4.

M. Aemilius Lepidus Porcina, C. Hostilius Mancinus. Hic malis ominibus profectus et fugatus a Nu-

mantinis pacem cum iis facit per Ti. Gracchum. Brutus plurimos Hispaniarum populos perdomat et transit Oblivionis flumen. Diodotus s. Tryphon rex Syriae. Lex Cassia tabellaria. A. C. 137-128 Phraates II.

V. C. 616. A. C. 136. Olymp. 161, 1.

L. Furius Philus, *Sex. Atilius Serranus*. Gallacci a Bruto devicti. M. Aemilius a Pallantinis in Vaccaeis fugatus damnatur. Mancinus Numantinis deditus non recipitur. A. C. 136. bellum servile in Sicilia. Fugitivorum duces Eunus et Cleon. L. Attius s. Accius. A. C. 136-133 Attalus III Philometor.

V. C. 617. A. C. 135. Olymp. 161, 2.

Ser. Fulvius Flaccus, *Q. Calpurnius Piso*. Ardyaei domiti. A. C. 135-106 Ioannes Hircanus.

V. C. 618. A. C. 134. Olymp. 161, 3.

P. Cornelius Scipio Aemil. II. Africanus, Numantinus, *C. Fulvius Flaccus*. Scipio exercitum Hispanicum, licentia, luxu et ignavia corruptum, ad severam revocat disciplinam. Iugurtha et C. Marius in eius castris tirocinia ponunt.

V. C. 619. A. C. 133. Olymp. 161, 4.

P. Mucius Scaevola. Pont. max., orator et IC. qui primus fundavit ius civile eiusque scientiam in familiam Muciam intulit, *L. Calpurnius Piso Frugi* (vide ad V. C. 603). Pergamus aut potius bona Attali III populo rom. hereditate relicta. Numantia a Scipione capta deletur. Seditio, leges agrariae et mors Ti. Sempronii Gracchi trib. pl. Antiochus VII Evergetes s. Sidetes Hierosolyma obsidet.

TIT. LIV. TOM. XIV

E

V. C. 620. A. C. 132. Olymp. 162, 1.

P. Popillius Laenas, *P. Rupilius Lupus*. Bellum Asiaticum cum Aristonico. Servi victi et capta Enna.

V. C. 621. A. C. 131. Olymp. 162, 2.

P. Licinius Crassus Dives Mucianus (P. Mucii Scaevolae frater, IC., orator et pont. max.), *L. Valerius Flaccus* flamen Mart. Hunc a sacris discedere vetat collega, qui ipse legibus solvitur, Q. Caecilius Metellus Maced. et Q. Pompeius censores de plebe. C. Papirii Carbonis trib. pl. et oratoris contentio cum P. Scipione, lex tabellaria et rogatio de iisdem tribunis pl. reficiendis. P. Rupilius conficit bellum servile et leges dat Siciliae.

V. C. 622. A. C. 130. Olymp. 162, 3.

C. Claudius Pulcher, *M. Perperna*. Crassus ab Aristonico victus perit. C. Atinius Labeo trib. pl. legem fert Atiniam, ut tribuni pl. senatores sint, et Metellum censorem saxo Tarpeio praecipitari iubet. Aristonicus a Perperna captus. Antiochus VII a Phraate victus perit. Ptolemaeus VII Evergetes Alexandria pulsus.

V. C. 623. A. C. 129. Olymp. 162, 4.

C. Sempronius Tuditanus, *M. Aquillius*. Ille Iapydas debellat, hic conficit reliquias belli Asiatici et fontibus venenum miscet. C. Gracchus, C. Carbo et M. Fulvius Flaccus, triumviri agris dividendis, turbas cient, et P. Scipio Afric., adversarius eorum, in cubiculo suo exanimis reperitur.

V. C. 624. A. C. 128. Olymp. 163, 1.

Cn. Octavius, *T. Annius Luscus Rufus*. A. C. 128-124 Artabanus II.

V. C. 625. A. C. 127. Olymp. 163, 2.

L. Cassius Longinus Ravilla, *L. Cornelius Cinna*.

V. C. 626. A. C. 126. Olymp. 163, 3.

M. Aemilius Lepidus, *L. Aurelius Orestes*. I. ex Iunia, a M. Iunio Penna trib. pl. lata, de peregrinis Vrbe pelleudis. Eam frustra dissnadet C. Gracchus, qui quaestor in Sardiniam mittitur.

V. C. 627. A. C. 125. Olymp. 163, 4.

M. Plautius Hypsaecus, *M. Fulvius Flaccus*, qui sociis civitatem rom. daturus turbas movet. Cn. Servilii Caepionis et L. Cassii Longini severa censura et aqua Tepula. Fregellana rebellio a L. Opimio praetore oppressa. Seleucus V.

V. C. 628. A. C. 124. Olymp. 164, 1.

C. Cassius Longinus, *C. Sextius Calvinus*. A. C. 124-63 Mithridates VI Eupator Magnus.

V. C. 629. A. C. 123. Olymp. 164, 2.

Q. Caecilius Metellus Balearicus, *T. Quintius Flamininus*. Baliares s. Gymnesiae a Metello expugnatae. M. Fulvius proc. triumphat de Salluviis, Liguribus et Vocontiis, annoque proximo de iisdem C. Sextius proc., qui Aquas Sextias condidit. C. Gracchi trib. pl. leges Semproniae. Alexander II rex Syriae.

V. C. 630. A. C. 122. Olymp. 164, 3.

Cn. *Domitius Ahenobarbus*, *C. Fannius Strabo*. C. Gracchi et M. Livii Drusi tribunorum pl. leges, C. Gracchus, M. Fulvius et Q. Rubrius triumviri coloniae Carthaginem deducendae ex lege a Q. Rubrio trib. pl. lata. Bituitus, Arvernorum rex, et Allobroges

a Domitio victi. L. Coelius Antipater, C. Sempronius Asellio, C. Fannius hist. A. C. 122-97 Antiochus VIII Grypus,

V. C. 631. A. C. 121. Olymp. 164, 4.

L. Opimius (unde vinum Opimianum, quod largius provenit hoc anno), *Q. Fabius Max. Allobrogicus*. Ab hoc Arverni caeduntur et Allobroges; ab illius satellitibus C. Gracchus et M. Fulvius Flaccus necantur. Bituitus captus cum filio Cogentiano.

V. C. 632. A. C. 120. Olymp. 165, 1.

P. Manilius, *C. Papirius Carbo* (vide ad a. V. 621), Calpurnius Piso Frugi et Q. Caecilius Metellus Balear censores. P. Decius trib. pl. Opimio diem dicit ob caedem civis rom. indemnati.

V. C. 633. A. C. 119. Olymp. 165, 2.

L. Aurelius Cotta, *L. Caecilius Metellus Dalmaticus*, a quo subacti Dalmatae. C. Carbo, qui Africano vim attulisse credebatur, accusatus a L. Licinio Crasso, summo oratore, cantharidis sumptis iudicio se subtrahit. C. Marius Arpinas trib. pl. legem fert de ambitu, ut pontes angustiores fiant, et viatorem mittit ad Cottam cos.prehendendum.

V. C. 634. A. C. 118. Olymp. 165, 3.

M. Porcius Cato, *Q. Marcius Rex*, et Catone mortuo *Q. Aelius Tubero*. Stoeni a Marcio devicti, et Narbo Marcius colonia. Micipsa mortuo regnum inter se dividunt Adherbal, Hiempsal et Iugurtha.

V. C. 635. A. C. 117. Olymp. 165, 4.

L. Caecilius Metellus Diadematus. *Q. Mucius Scae-*

vola. IC. et augur. Iugurtha Hiempsalem necat, pellitque Adherbalem, qui iussu senatus rom. restituitur.

V. C. 636. A. C. 116. Olymp. 166, 1.

C. Licinius Gela, *Q. Fabius Max.* Eburnus. *C. Marius* de ambitu postulatus. A. C. 116-81 *Ptolemaeus VIII Soter* s. *Lathurus*.

V. C. 637. A. C. 115. Olymp. 166, 2.

M. Aemilius Scaurus (orator et princeps senatus), *M. Caecilius Metellus*. *C. Marius* praetor. *Aemilius* triumphat de Carnis et a Placentia ad Parmam viam munit. Idem leges, cibariam, et de libertinorum suffragiis, fert, coërcetque *P. Decium* praetorem non adsurgentem. *L. Caecilius Metellus Dalmat.* et *Cn. Domitius Ahenob.* censores severi.

V. C. 638. A. C. 114. Olymp. 166, 3.

M. Acilius Balbus, *C. Porcius Cato*. Lusitania a *C. Mario* pacata. *Cato* a *Scordiscis* fusus. *Aemilia*, *Licina* et *Marcia Vestales* damnatae. A. C. 114-95 *Antiochus IX Cyzicenus Philopator*. 114-25 *M. Terentius Varro*.

V. C. 639. A. C. 113. Olymp. 166, 4.

C. Caecilius Metellus *Caprarius*, *Cn. Papirius Carbo*. A. C. 113-100 *Cimbri*, *Teutoni* (a quibus *Carbo* vincitur), *Ambrones* et *Tigurini*.

V. C. 640. A. C. 112. Olymp. 167, 1.

M. Livius Drusus (vide ad A. V. 630), *L. Calpurnius Piso Caesoninus*. *Scordisci* a *T. Didio* propraet. et *Druso* victi. *Samaria* a *Ioanne Hircano* diruta. *Adherbal* a *Iugurtha* occisus.

V. C. 641. A. C. 111. Olymp. 167, 2.

P. Cornelius Scipio Nasica, Serapionis f., *L. Calpurnius Piso Bestia*. A. C. 111-106 bellum Iugurthinum. Charmadas, Clitomachus, Aeschines, Metrodorus, Diodorus philosophi.

V. C. 642. A. C. 110. Olymp. 167, 3.

M. Minucius Rufus, *Sp. Postumius Albinus*. Iugurtha Romae C. Baebium trib. pl. corrumpit occiditque Massivam. Nova pax inominiosa.

V. C. 643. A. C. 109. Olymp. 167, 4.

Q. Caecilius Metellus Numidicus, *M. Iunius Silanus*. Ille Iugurtham saepius fugat; hic a Cimbris vincitur. A. C. 109-32 Atticus. *M. Aemilius Scaurus* et *M. Livius Drusus* censores. Ille collega mortuo abdicat, tribunis carcerem minitantibus. Via Aemilia et pons Mulvius opera eius.

V. C. 644. A. C. 108. Olymp. 168, 1.

Ser. Sulpicius Galba orator, *Q. Hortensius*, *M. Aurelius Scaurus* orator. Marii inimicitiae cum Metello, et insidiae Iugurthae structae.

V. C. 645. A. C. 107. Olymp. 168, 2.

C. Marius, *L. Cassius Longinus*, *M. Aemilius Scaurus II*. Cassius a Tigurinis caesus cum L. Pisone et exercitu. Iugurtha et Bocchus Maurorum rex, a Mario saepius victi. Lex Coelia tabellaria, et Thoria agraria.

V. C. 646. A. C. 106. Olymp. 168, 3.

C. Atilius Serranus, *Q. Servilius Caepio*. Hic diripit Tolosam aurumque Tolosanum intervertit. Iugurtha a Boccho traditur Sullae, superbo quaestori Marii.

Lex Servilia iudiciaria, et Acilia de repetundis. Iudas Aristobulus. A. C. 106-88 Ptolemaeus IX s. Alexander I. 106-148 Cn. Pompeius M. 106-43 M. Tullius Cicero.

V. C. 647. A. C. 105. Olymp. 168, 4.

P. Rutilius Rufus orator, IC. et philos. *Cn. Manlius Maximus*. Huius et Caepionis exercitus a Cimbris occidione occisi. M. Scaurus a Boiorige captus et necatus. Imperium Caepioni abrogatum. Servile bellum in Campania a P. Vettio equite Rom. concitatum et a Lucullo praetore oppressum.

V. C. 648. A. C. 104. Olymp. 169, 1.

C. Marius II, *C. Flavius Fimbria*. Lex Domitia de sacerdotiis. A. C. 104-99 bellum servile in Sicilia. Salvius s. Tryphon et Athenio duces fugitivorum. Sulla Marii legatus Gallos fundit, et Copillum regulum capit. A. C. 104-77 Iannaeus Alexander.

V. C. 649. A. C. 103. Olymp. 169, 2.

C. Marius III, *L. Aurelius Orestes*. Cilices piratae a M. Antonio praetore domiti. C. Memmius, T. Albutius, M. Iunius Silanus et M. Scaurus accusantur. Cimbri a Celtiberis, Thraces a Pisone, et servi a L. Lucullo fusi. Artemidorus geogr.

V. C. 650. A. C. 102. Olymp. 169, 3.

C. Marius IV, *Q. Lutatius Catulus*. Ad Aquas Sextias primum Ambrones a Mario victi, deinde Teutoni; et captus Teutobodus. Q. Numidicus et C. Caprarius Caecilii Metelli, fratres patruales, censores. L. Appuleii Saturnini tribunatus, leges et contentiones cum Q. Metello cens., C. Memmio et Q. Servilio Caepione quaestore urb. Q. Metelli oratio de maritandis ordinibus.

V. C. 651. A. C. 101. Olymp. 169, 4.

C. Marius V, M'. Aquillius. Cimbri a Mario et Q. Catulo in campis Raudiis occisione occisi. Fugitivi ab Aquillio victi. Publicius Malleolus, matre necata, primus culeo insutus et in mare praecipitatus est. Appuleius, opera Marii satellitumque eius, occiso A. Nonio, per vim tribunus pl. fit, et Marius consul, pecunia per tribus divisa.

V. C. 652. A. C. 100. Olymp. 170, 1.

C. Marius VI, L. Valerius Flaccus. Leges Serviliae C. Glaucii praetoris. C. Memmius candidatus consularis occiditur. Appuleii tribunatus, leges novae, conspiratio cum C. Glaucia, C. Saufeio quaestore perfidoque Mario, et occisio. Exsilium Q. Metelli. Afranius, C. Titius et Sex. Turpilius poëtae.

V. C. 653. A. C. 99. Olymp. 170, 2.

M. Antonius orator, *A. Postumius Albinus.* Bellum servile a M'. Aquillio confectum. Sex. Titii tribunatus, leges, contentio cum M. Antonio et exsilium. Q. Metelli reditus. P. Furius trib. pl. a populo discerptus. A. C. 99-44 C. Iulius Caesar.

V. C. 654. A. C. 98. Olymp. 170, 3.

Q. Caecilius Metellus Nepos, T. Didius Vivius. Lex Caecilia Didia de modo legum promulgandarum per trinundinum et de duabus rebus una lege non per saturam ferendis seu coniungendis. M'. Aquillius, repetundarum reus, a M. Antonio defenditur. L. Valerius Flaccus et M. Antonius censores. In Asia Q. Mucius Scaevola praetor et P. Rutilius Rufus legatus aut pro quaestore (vid. ad a. V. C. 647), coërcent publicanorum iniurias. Artavasdes I.

V. C. 655. A. C. 97. Olymp. 170, 4.

Cn. *Cornelius Lentulus Clodianus*, P. *Licinius Crassus*. Lex Licinia sumptuaria. Anni magni conversio. A. C. 97-93 Seleucus VI Epiphanes.

V. C. 656. A. C. 96. Olymp. 171, 1.

Cn. *Domitius Ahenobarbus*, C. *Cassius Longinus*. Cyrenarum regnum testamento Ptolemaei Apionis translatum ad Romanos, Celtiberi a T. Didio et virtute Sertorii saepius victi. Meleager Anthol.

V. C. 657. A. C. 95. Olymp. 171, 2.

L. *Licinius Crassus* IC. et orator, homo luxuriosus, Q. *Mucius Scaevola* IC. et Pont. M., collegae in omnibus magistratibus, praeter censuram. Lex Licinia Mucia de civitate sive civibus regundis, ne quis sit pro cive, qui non sit civis; quae praecipua fuit causa belli Italici. C. Norbanus trib. pl. diem dicit Q. Servilio Caepioni. Antiochus X Eusebes.

V. C. 658. A. C. 94. Olymp. 171, 3.

C. *Coelius Caldus*, L. *Domitius Ahenobarbus*. Hispaniae, a T. Didio et P. Crasso pacatae, a X legatis ordinatae.

V. C. 659. A. C. 93. Olymp. 171, 4.

C. *Valerius Flaccus*, M. *Herennius*. Praetura et ludi L. Sullae. Censura Cn. Domitii Ahenob. et L. Licinii Crassi. Antiochus XI et Philippi Philadelphi. A. C. 93-88 Demetrius III Eucerus et Philippus. 93-49 Lucretius.

V. C. 660. A. C. 92. Olymp. 172, 1.

C. *Claudius Pulcher*, M. *Perperna*. Iniusta condemnatio et exsilium Rutilii (vid. ad A. V. 654). Sulla

Tigranem expellit Cappadocia. M. Livii Drusi oratoris tribunatus et leges. Q. Aelius Tubero IC.

V. C. 661. A. C. 91. Olymp. 172, 2.

L. Marcius Philippus orator, *Sex. Iulius Caesar*. Drusus sociorum patronus domi occisus. A. C. 91-88 bellum sociale s. Marsicum et Italicum. Sadducaei, Pharisaei, Esseni, Synedrium. L. Cornelius Sisenna hist.

V. C. 662. A. C. 90. Olymp. 172, 3.

L. Iulius Caesar, *P. Rutilius Lupus*. Hi male res gerunt adv. socios, at benc Marius, Sulla, Cn. Pompeius et Ser. Sulpicius. Ariobarzanes et Nicomedes regnis pulsi a Mithridate. Lex Varia Q. Varii Hybridae trib. pl. de maiestate; et Iulia de civitate cum iis sociis communicanda, qui fundi (huic legi) fierent, i. e. eius beneficio uti vellent.

V. C. 663. A. C. 89. Olymp. 172, 4.

Cn. Pompeius Strabo, Magni pater, *L. Porcius Cato*. Leges Plautiae, M. Plautii Silvani trib. pl., de iudiciis cum equitibus et senatu communicandis, et de vi armatis hominibus. Lex Plautia Papiria (C. Papirii Carbonis trib. pl.) de civitate sociis danda. P. Licinius Crassus et L. Iulius Caesar censores socios, novos cives, reiiciunt in novas postremasque tribus. A. Sempronius Asellio praetor urb. Romae a feneratoribus, A. Postumius Albinus legatus ab exercitu suo, et Cato consul in proelio a C. Marii filio necantur. A. C. 89-62 bellum Mithridaticum.

V. C. 664. A. C. 88. Olymp. 173, 1.

L. Cornelius Sulla, *Q. Pompeius Rufus*. P. Sulpicii Rufi tribunatus, leges (ut exsules revocentur, ut

novi cives et libertini distribuuntur per tribus, utque bellum Mithrid., Sullae mandatnm, Mario decernatur) et mors. Bellum civile inter Marium et Sullam. Hic adversarios Vrbe pellit, et in Asiam proficiscitur. Marius cum filio in Africam venit. Q. Pompeius auctore Cn. Pompeio, et filius eius, gener Sullae, a Sulpicio occisus. Mithridates M. Aquillium omnesque Romanos, in Asia negotiantes, trucidari iubet. Sex. Pompeius, frater consulis, Stoicus, IC. et geometra. Scymnus. Philo philosophus. A. C. 88-84 Antiochus XII. Dionysus.

V. C. 665. A. C. 87. Olymp. 173, 2.

Cn. Octavius, L. Cornelius Cinna. Hic per quatuor annos saevit in Sullanos, et a collega pulsus in Urbem redit scriptis quatuor exercitibus, quibus ipse et Marius, ex Africa revocatus, et Q. Sertorius et Cn. Papirius Carbo praesunt. Cn. Pompeius proc., qui utramque partem foverat, fulmine ictus unco trahitur. Mors Octavii, L. Merulae, Q. Catuli, C. Atilii Serrani, P. Lentuli, C. Caesaris, M. Baebii, C. Numitorii, M. Antonii et Crassorum.

V. C. 666. A. C. 86. Olymp. 173, 3.

C. Marius VII, L. Cornelius Cinna II, et, Mario mortuo, *L. Valerius Flaccus II,* qui in Asiam missus, ut Sullae succederet, a C. Flavio Fimbria legato interficitur. Lex Valeria ab eo lata de aere alieno. Archelaus, a Sulla aliquoties victus, se et classem ei tradit. L. Marcius Philippus et M. Perperna censores. Athenae a Sulla captae. C. (M.) Marius Gratidianus praetor rem nummariam constituit. Metrodorus geogr.

V. C. 667. A. C. 85. Olymp. 173, 4.

L. Cornelius Cinna III, Cn. Papirius Carbo. Mithridates a Fimbria victus ac paene captus.

V. C. 668. A. C. 84. Olymp. 174, 1.

L. Cornelius Cinna IV, Cn. Papirius Carbo II. Cinna ab exercitu suo occisus. Pax Mithridati a Sulla data. Mors Fimbriae. *L. Cornelius Sisenna.* A. C. 84-47 *Valerius Catulus.* 84-31. *C. Sallustius Crispus.*

V. C. 669. A. C. 83. Olymp. 174, 2.

L. Cornelius Scipio Asiaticus, C. Iulius Norbanus Flaccus. Pacis conditiones Sullae et ab eo propositae. Norbanus ab eo victus, et captus Scipio. Incendium Capitolii. *Cn. Pompeius* adolescens tres legiones Sullae adducit, fuisque Bruto, Scipione et Carbone, Imperator ab eo salutatur. A. C. 83-69 *Tigranes II.*

V. C. 670. A. C. 82. Olymp. 174, 3.

Cn. Papirius Carbo III, C. Marius C. F. iuvenis XX annis minor. *L. Damasippus (Brutus)* praetor Marii iussu *Q. Scaevolam, L. Domitium, P. Antistium, C. Carbonem Arvinam* aliosque Sullanos nobilesque cives Romae trucidat. *L. Murena,* ab Archelao incitatus, Mithridati bellum infert. Mors Carbonis et Marii. Praenestini a Sulla occisi. Sullae crudelitas, proscriptio, leges, dictatura perpetua et cognomen Fausti s. Felicis.

V. C. 671. A. C. 81. Olymp. 174, 4.

M. Tullius Decula, Cn. Cornelius Dolabella. *A. Gabinius* ad pacem cum Mithridate renovandam missus. *Cn. Pompeius* res in Africa gerit. *Q. Claudius Quadrigarius, L. Licinius Macer, Valerius Antias* historici. *Aenesidemus. Ptolemaeus X. A. C. 81-66 Ptolemaeus XI.*

V. C. 672. A. C. 80. Olymp. 175, 1.

L. Cornel. Sulla Felix II, Q. Caecil. Metellus Pius.

V. C. 673. A. C. 79. Olymp. 175, 2.

P. Servilius Isauricus, *Ap. Claudius Pulcher*. Sulla sponte privatus.

V. C. 674. A. C. 78. Olymp. 175, 3.

M. Aemilius Lepidus, *Q. Lutatius Catulus*. Sullae phthiriasis, mors, exsequiae et sepultura in campo Martio. Lepidus Sullae acta vult rescindi, et cum exercitu Romam venit; sed a Pompeio victus in Sardiniam fugit, ibique moritur.

V. C. 675. A. C. 77. Olymp. 175, 4.

D. Iunius Brutus, *Mam. Aemilius Lepidus Livianus*. A. C. 77-72 Bellum Sertorianum; 77-67 bellum piraticum cum Cilicibus. Bella cum Thracibus, Sarmatis, Maedis et Dardanis.

V. C. 676. A. C. 76. Olymp. 176, 1.

Cn. Octavius M. F. C. Scribonius Curio orator. Res a *Cn. Pompeio* et *Q. Metello* adv. Sertorium, Herculeium quaestorem eius et *M. Perpernam*; et a *L. Murena* adv. piratas gestae. Oracula Sibyllina undique conquisita.

V. C. 677. A. C. 75. Olymp. 176, 2.

C. Aurelius Cotta, *L. Octavius*. Curio succedit *Ap. Claudio* mortuo, et cum Dardanis feliciter pugnat. Turbae propter inopiam annonae. Lex Aurelia consulis, ut tribuni pl. alios quoque magistratus capere possint. Bithynia Romanis hereditate relicta a *Nicomede III*, et pars Libyae a *Ptolemaeo Apione*. *Mithridatis* bellum III, et foedus cum Sertorio.

V. C. 678. A. C. 74. Olymp. 176, 3.

L. Licinius Lucullus, *M. Aurelius Cotta*. Hic male,

ille bene res gerit adv. Mithridatem. M. Antonii praetoris avaritia, imperium totius orae maritimae et mors. Caesar a piratis captus. C. Verres praetor urb.

V. C. 679. A. C. 73. Olymp. 176, 4.

C. Cassius Varus, M. Terentius Varro Lucullus. Lex frumentaria ab iis lata. Mithridates, ad Cyzicum et Lemnum a Lucullo proc. victus, in Pontum profugit. Dardani a C. Curione proc. domiti. Deiotarus, Gallograeciae tetrarches, Mithridatis praefectos caedit. A. C. 73-71 bellum Spartacium s. gladiatorium et servile adv. Spartacum, Crixum, Oenomaum et Publipora gestum. A. C. 73-71 C. Verris praetura Sicula.

V. C. 680. A. C. 72. Olymp. 177, 1.

L. Gellius Publicola, Cn. Cornelius Lentulus Clodianus. M. Lollius Palicanus trib. pl. Sertorius a M. Perperua, perfido amico, occisus, et hic a Cn. Pompeio.

V. C. 681. A. C. 71. Olymp. 177, 2.

P. Cornelius Lentulus Sura, Cn. Aufidius Orestes. M. Crassus praetor et Cn. Pompeius de fugitivis triumphant. Calaguritanorum pertinacia.

V. C. 682. A. C. 70. Olymp. 177, 3.

Cn. Pompeius Magnus, M. Licinius Crassus Dives. Feneratores in Asia a Lucullo coërciti. Lex a Pompeio lata de tribunitia potestate restituenda, et Aurelia iudiciaria a L. Aurelio Cotta practore, ut iudicia senatoribus, equitibus ac tribunis avariis communia essent. Machares Mithridatis f. amicus Romanorum. M. Acilio Glabrione praet. iudicium exercepte, Cicero accusat Verrem. L. Gellius Publicola, Cn. Cornelius Lentulus Clod. censores. C. Trebatius Testa, A. Cascellius, C. Canillus, L. Octavius Balbus, Ver-

rius Flaccus, A. Ofilius, Alfenus Varus, Hostilius et Aterius Icti. Posidonius. Geminus. Vitruvius. Cornelius Nepos? A. C. 70-18 Virgilius.

V. C. 683. A. C. 69. Olymp. 177, 4.

Q. Hortensius orator, Q. Caecilius Metellus Creticus. Tigranocerta a Lucullo capta. Capitolium a Q. Catulo dedicatum. A. C. 69-58 Phraates III.

V. C. 684. A. C. 68. Olymp. 178, 1.

L. Caecilius Metellus, Q. Marcius Vatia Rex. Creta a Q. Metello proc. subacta. A. C. 68-64 Antiochus XIII Asiaticus et Seleucus.

V. C. 685. A. C. 67. Olymp. 178, 2.

C. Calpurnius Piso, M. Acilius Glabrio. Hic successor Lucullo missus. Bellum piraticum Cn. Pompeio cum infinita potestate mandatum et intra paucos dies confectum. Leges latae: Acilia Calpurnia de ambitu; Gabiniae A. Gabinii trib. pl. de fenestre, de uno imperatore adv. praedones creando, utque mense toto Febr. senatus daretur legationibus; Roscia theatralis L. Roscii Othonis trib. pl.; Maniliae C. Manilii trib. pl. de libertinorum suffragiis, et de bello Mithrid. Pompeio mandando; Cornelia C. Cornelii trib. pl. de edictis perpetuis. A. C. 67-35 Hyrcanus et Aristobulus fratres, huiusque filii Alexander et Antigonus.

V. C. 686. A. C. 66. Olymp. 178, 3.

M. Aemilius Lepidus, L. Volcatius Tullus. Praetura Ciceronis, L. Catilinae, P. Vatinii, et C. Aquilii Galli IC. et auctoris Aquillianarum formularum de dolo malo, stipulatione, etc. A. C. 66-62 res a Pompeio in Asia gestae adv. Mithridatem et Tigranen, horumque filios, Pharnacen et Tigranen. A. C. 66-51

Ptolemaeus XII Auletes, Cleopatra, Berénice, Archelaus.

V. C. 687. A. C. 65. Olymp. 178, 4.

L. Aurelius Cotta, L. Manlius Torquatus. Q. Lutatius Catulus et M. Licinius Crassus censores. Lex Papia C. Papii trib. pl. de peregrinis Vrbe pellendis. Caesaris aedilitas et munus gladiat. A. C. 65-8 Horatius.

V. C. 688. A. C. 64. Olymp. 179, 1.

L. Iulius Caesar, C. Marcius Figulus.

V. C. 689. A. C. 63. Olymp. 179, 2.

M. Tullius Cicero, C. Antonius. Coniuratio Catilinaria oppressa. Hierosolyma a Pompeio capta. Lex Caecilia de ambitu, et Atia de sacerdotiis. P. Cornelii Lentuli Spintheris aedilis cur. Iudi magnifici et dibapha Tyria. Luculli triumphus et luxus. Mors Mithridatis. Caesar pont. max. Augustus nascitur.

V. C. 690. A. C. 62. Olymp. 179, 3.

D. Iunius Silanus, L. Licinius Muraena. Bellum Mithrid. a Cn. Pompeio confectum; Pontus et Syria provinciae rom., regnaque Asiae divisa. M. Catonis tribunatus et eius Ciceronisque contentio cum Q. Metello Nepote. Sacra Bonae Deae a P. Clodio polluta. C. Antonius proc. Macedoniam prov. avare administrat: unde biennio post damnatur.

V. C. 691. A. C. 61. Olymp. 179, 4.

M. Pupius Piso Calpurnianus, M. Valerius Messalla Niger. Triumphus Pompeii. L. Domitii Ahenobarbi aedilis cur. Iudi. C. Octavius et C. Iulius Caesar praetores. Q. Tullius Cicero propraetor Asiae. P. Clodius reus, stuprator sororum et quaestor in Sicilia.

V. C. 692. A. C. 60. Olymp. 180, 1.

L. Afranius, Q. Caecilius Metellus Celer. Conspiratio Caesaris, Pompeii et Crassi. L. Flavii trib. pl. lex agraria. Caesar propraetor Galliae ult.

V. C. 693. A. C. 59. Olymp. 180, 2.

C. Iulius Caesar, M. Calpurnius Bibulus. Leges Iuliae, agraria, de provinciis ordinandis et de repetundis. P. Clodius, a P. Fonteio adoptatus, a C. Herennio et Caesare ad plebem traducitur. L. Vettii iudicis turbae et mors. P. Vatinii tribunatus et leges de repetundis deque Galliis cum Illyrico in quinquennium Caesari decernendis. Macedonia a C. Octavio bene administrata.

V. C. 694. A. C. 58. Olymp. 180, 3.

L. Calpurnius Piso Caesoninus, Caesaris socer, *A. Gabinius* (vid ad A. V. 685). P. Clodii Pulchri tribunatus et leges. Exsilium Ciceronis. Praetura L. Domitii Ahenobarbi, C. Memmii Gemelli, L. Flavii, L. Cornelii Lentuli Cruris et P. Nigidii Figuli. M. Aemilii Scauri aedilitas, theatrum et ludi. A. C. 58-49 res a Caesare in Galliis, Germania et Britannia gestae adv. Ariovistum, Orgetorigem, Dumnorigem, Cativolcum, Ambiorigem, Cassivelaunum, Vercingetorigem, Commium, al. — Orbilius Pupillus Gramm.

V. C. 695. A. C. 57. Olymp. 180, 4.

P. Cornelius Lentulus Spinther, Q. Caecilius Metellus Nepos. Ciceronis reditus. Cyprus Ptolemaeo erepta lege Clodia a M. Catone propraet. Pompeii procuratio frumentaria cum imperio infinito. Clodii contentiones cruentae cum tribunis pl., Ciceroni faventibus; T. Annio Milone, P. Sextio, C. Cestilio, M. Cispio, T.

Fadio Gallo, M. Curio, Q. Fabricio, C. Messio. A. C. 57 ad 17, post C. N. T. Livius.

V. C. 696. A. C. 56. Olymp. 181, 1.

Cn. Cornelius Lentulus Marcellinus, L. Marcius Philippus. Clodii aedilitas cur. novaeque molimina. Reductio Ptolemaei regis Aegyptii, a C. Porcio Catone trib. pl. et senatu impedita, a P. Lentulo et Pompeio frustra expetita, et ab A. Gabinio, quem rex corruperat, perfecta. Macedonia a L. Pisone proc. et Syria ab A. Gabinio proc. male administrata. A. C. 56-57 Orodes I.

V. C. 697. A. C. 55. Olymp. 181, 2.

Cn. Pompeius Magnus II, M. Licinius Crassus Dives II. Leges Pompeiae, iudiciaria ac de parricidiis; et Trebonia, a C. Trebonio Aspro trib. pl. lata, ut Pompeio Hispaniae, Crasso Syria Parthicumque bellum in quinquennium, et Caesari Galliae cum Illyrico in aliud quinquennium decernerentur. Pompeii theatrum et ludi. Hispaniae per legatos eius, L. Afranium et M. Petreium, administratae.

V. C. 698. A. C. 54. Olymp. 181, 3.

L. Domitius Ahenobarbus, Ap. Claudius Pulcher. Praetura Milonis, M. Catonis, Cn. Domitii Ahenob., P. Servilii Vatie Isaur. et Ser. Sulpicii Galbae. Absolutio A. Gabinii, P. Vatinii, M. Scauri et Cn. Plancii. Tribunatus Q. Mucii Scaevolae. Expeditio Parthica malis ominibus, intercedente C. Ateio Capitone trib. pl. et infeliciter suscepta a M. Crasso.

V. C. 699. A. C. 53. Olymp. 181, 4.

Cn. Domitius Calvinus, M. Valerius Messalla. M. Crassus in bello parthico perit. Clodius a Milone

interficitur. Q. Pompeius Rufus trib. pl. rogatione lata, ut Cn. Pompeius dictator dicēretur, in carcerem coniicitur a senatu.

V. C. 700. A. C. 52. Olymp. 182, 1.

Cn. Pompeius Magnus III, solus, a quo mense Sextili collega adsciscitur socer Q. Caecilius Metellus Pius Scipio. Milonis exsilium. Leges Pompeiae de ambitu, de vi, de provinciis; et Caecilia de censura restituenda, quae sublata erat lege Clodia. Parthi victi a C. Cassio, quaestore M. Crassi. A. C. 52-15 Propertius.

V. C. 701. A. C. 51. Olymp. 182, 2.

M. Claudius Marcellus, Ser. Sulpicius Rufus, summus IC. et orator. M. Tullius Cicero proc. Ciliciae et Cypri. M. Calpurnius Bibulus proc. Syriae. Q. Minucius Thermus propr. Asiae. P. Attius Varus propr. Africae. A. C. 51-48 Ptolemaeus XIII Dionysus.

V. C. 702. A. C. 50. Olymp. 182, 3.

L. Aemilius Paullus, C. Claudius Marcellus. Ap. Claudius Pulcher et L. Calpurnius Piso Caeson. censors ultimi, populi suffragiis creati. C. Sallustius hist. senatu motus. M. Caelius Rufus et M. Octavius aediles cur. C. Titius, C. Curtius, M. Cato II et M. Livius Drusus praetores. Tribunatus C. Scribonii Curionis, a Caesare corrupti, et lex viaria et alimentaria. Conon.

V. C. 703. A. C. 49. Olymp. 182, 4.

C. Claudius Marcellus, L. Cornelius Lentulus Crus. SCtum de exercitu a Caesare dimittendo, et de Galliis L. Domitio Ahenob. ac M. Considio Noniano tradendis. Bellum civile inter Caesarem et Pompeium. T. Labienus Caesarem deserit. L. Afranius et M. Petreius

ad Ilerdam victi. Caesaris dictatura ac leges Iuliae.
 M. Aemilius Lepidus praetor urb. et Vrbi praefectus.
 M. Manilius. A. C. 49-17 Tibullus.

V. C. 704. A. C. 48. Olymp. 183, 1.

C. Iulius Caesar II, P. Servilius Vatia Isauricus. M. Caelii Rufi, praet. novarumque tabularum auctoris, et Milonis molimina ac mors. Pugna Pharsalica et mors Cn. Pompeii. Bellum Alexandrinum, et bibliothecae Alexandr. conflagratio. Honores in Caesarem collati. A. C. 48-30 Ptolemaeus XIV Puer et Cleopatra.

V. C. 705. A. C. 47. Olymp. 183, 2.

C. Iulius Caesar dictator II, qui M. Antonium mag. equitum dixit, et in paucos dies consules fecit Q. Fufum Calenum et P. Vatinius. Praetura C. Sallustii. Tribunatus turbulentus P. Cornelii Dolabellae, L. Trebellii et C. Asinii Pollionis. Cura Urbis M. Antonio mandata. Bellum Africanum. C. Trebatius Testa IC. et trib. pl.

V. C. 706. A. C. 46. Olymp. 183, 3.

C. Iulius Caesar III et Dict. III, M. Aemilius Lepidus cos. et mag. equitum. Pugna ad Thapsum. Mors Afranii, Petreii, Fausti Sullae, Q. Scipionis, M. Catonis Uticensis et Iubae. Caesaris novi honores, triumphus quatuor, spectacula, instituta, leges et fasti. Bellum Hispaniense. Praetores decem. Praetura M. Iunii Bruti Caepionis et D. Iunii Bruti Albinii. D. Laberius et Publius Syrus.

V. C. 707. A. C. 45. Olymp. 183, 4.

C. Iulius Caesar IV et Dict. IV, M. Aemilius Lepidus II, et mag. equitum, nisi potius Caesar solus fuit consul, et suspecti deinde Q. Fabius Max., C. Trebo-

nus, et *C. Caninius Rebilus*. Pugna Mundensis. Mors Cn. Pompeii, T. Labieni et P. Vari. Fuga Sex. Pompeii. Praetores XIV. Caesaris triumphus, superbia, dictatura perpetua aliique honores summi ac divini.

V. C. 708. A. C. 44. Olymp. 184, 1.

C. Iulius Caesar V, et Dict. V, *M. Antonius*, *P. Cornelius Dolabella*. Magistri equitum *M. Aemilius Lepidus* et *C. Octavius*. Praetores XVI et aediles VI. Magistratus in plures annos a Caesare ordinati. Caesaris opera, vasta consilia, arrogantia, caedes, sepultura, testamentum. *M. Antonii* et *C. Octavii* molimina, artes et discordia. Sex. Pompeii varia fortuna et reconciliatio cum senatu. *M. Brutus* et *C. Cassius* in Macedoniam Syriamque abeunt.

V. C. 709. A. C. 43. Olymp. 184, 2.

C. Vibius Pansa, *A. Hirtius*; *C. Iulius Caesar Octavianus*, *Q. Pedius*, *P. Ventidius*, *C. Carrinas*. *Dolabella* et *Antonius* hostes iudicati. Bellum Mutinense. Mors *Hirtii* et *Pansae*. Triumviratus et proscriptiones *Octaviani*, *Antonii* et *Lepidi*. Mors *Ciceronis* aliorumque. *M. Brutus*, *C. Cassius* et *D. Brutus* lege *Pedia* damnati absentes. *Sosigenes*. *A. Sabinus*. *Gratius*. *Corn. Severus*. *C. Pedo Albinovanus*. A. C. 43 ad 17, post C. n. *Ovidius*.

V. C. 710. A. C. 42. Olymp. 184, 3.

L. Munacius Plancus, *M. Aemilius Lepidus II*. Sicilia a Sex. Pompeio occupata. Divini honores Caesari, Divi filio, decreti. Proelium Philippense et mors *C. Cassii*, *M. Bruti* et *Q. Hortensii*. *Fundanius*. *P. Nigridius Figulus* obit.

V. C. 711. A. C. 41. Olymp. 184, 4.

L. Antonius, *P. Servilius Vatia Isauricus*. Agri proscriptorum praemiaque divisa veteranis tumultuantibus, aut promissa tantum, et data demum A. V. 722. *L. Antonii* et *Fulviae* conspiratio. Bellum Perusinum. *M. Antonii* et *Cleopatrae* amores. *Ti. Claudius Nero* praetor, pater *Tiberii Imp.* *T. Valgius Rufus*. *L. Varius*. *Plotius Tucca*. *M. Annaeus Seneca*.

V. C. 712. A. C. 40. Olymp. 185, 1.

Cn. Domitius Calvinus II, *Asinius Pollio*, (summus orator, hist. et poëta, qui et primus bibliothecam publ. extruxit), *L. Cornelius Balbus* et *P. Canidius Crassus*. Trucidatio Perusinorum urbisque incendium. Syria a Parthis duce *T. Labieno*, et Italia a *Sex. Pompeio* vastatur. *M. Antonius* cum *Sex. Pompeio* bellum movet adv. *Caesarem*; sed opera *L. Cocceii Nervae*, *Asinii Pollionis* et *Maecenatis* pax *Brundisina* componitur firmaturque nuptiis *Octaviae*. Imperium rom. inter triumviros iterum dividitur. *Q. Salvidienus* coniuratio et mors. *Lex Falcidia* *C. Falcidii* trib. pl. testamentaria de legatis. *M. Vipsanii Agrippae* praetura urb. et ludi.

V. C. 713. A. C. 39. Olymp. 185, 2.

L. Marcius Censorinus, *C. Calvisius Sabinus*. Consules in VIII annos, et plures in annum designati. Pax *Puteolana* fit cum *Sex. Pompeio*, plebe ob famem saeviente, et impunitas datur proscriptis. *Cn. Domitius* de *Cerretanis*, et *Pollio* de *Parthinis* triumphat. A. C. 39-36 *P. Ventidius Bassus*, *M. Antonii* legatus, homo mirae fortunae, *Parthos* et *Labienum* devincit, primusque triumphat de *Parthis*. Res prospere ab *Agrippa* propr. in *Aquitania* gestae.

V. C. 714. A. C. 38. Olymp. 185, 3.

Ap. Claudius Pulcher, C. Norbanus Flaccus. Praetores LXVII. Triumviri reip. constituendae in alterum quinquennium. Aradii et Iudaei a C. Sosio, Antonii legato, domiti. A. C. 38-35 bellum Siculum cum Sex. Pompeio, ab Agrippa confectum. Sex. Pompeii Menae s. Menodori fraudulenta molimina. A. C. 38-3 Herodes M.

V. C. 715. A. C. 37. Olymp. 185, 4.

M. Vipsanius Agrippa, L. Caninius Gallus, T. Statilius Taurus. Portus Iulius ab Agrippa factus. Amicitia Caesaris et Antonii restituta ab Octavia. Deiotarus II. Polemo I. A. C. 37 ad 4 p. C. Phraates IV.

V. C. 716. A. C. 36. Olymp. 186, 1.

L. Gellius Publicola, M. Cocceius Nerva, L. Munacius Plancus II, P. Sulpicius Quirinus. Agrippa, devictis Sex. Pompeio praefectisque eius, Demochare et Apollophane, corona aurea rostrata donatur. Cn. Domitius triumphat de Hispanis, a quibus aurum accepit coronarium. Honores Caesari et Agrippae decreti. Lepidus Caesari infestus et a legionibus corruptis desertus, honores amittit praeter pontificatum max. Res ab Antonio adv. Parthos, et a P. Canidio Crasso, eius legato, in Armenia, Iberia et Albania gestae.

V. C. 717. A. C. 35. Olymp. 186, 2.

L. Cornificius, Sex. Pompeius. Sex. F. Sex. Pompeius profugus, reparato in Asia bello, ab Antonii legatis, C. Furnio et M. Titio, occiditur. Iapydae, Dalmatae et Pannonii a Caesare subacti.

V. C. 718. A. C. 34. Olymp. 186, 3.

L. Scribonius Libo, *M. Antonius II*, *L. Sempronius Atratinus*, *Paul. Aemilius Lepidus*, *C. Memmius*, *M. Herennius*. Salassi a *M. Valerio Messalla domiti*. *Antonius* Artavasden dolo capit et Armeniam dat filio suo ex *Cleopatra* suscepto.

V. C. 719. A. C. 33. Olymp. 186, 4.

C. Iulius Caesar Octavianus II, *L. Volcatius Tullus*; *P. Autronius Paetus*, *L. Flavius*, *C. Fonteius Capito* (ad unguem factus homo), *M. Acilius Aviola*, *L. Vinucius*, *L. Laronius*. *Agrippae* aedilitas, opera publica, ludi. Mathematici ab eo pulsi Vrbe. *Dalmatae* a *T. Statilio Tauro* subacti. *Porticus Octaviae* et bibliotheca in ea.

V. C. 720. A. C. 32. Olymp. 187, 1.

Cn. Domitius Ahenob., *C. Sosius*; *L. Cornelius*, *N. Valerius*. *Caesar* et *Antonius* bellum parant. *Octaviae* repudium. Consules ad *Antonium* abeunt, *L. Plancus* et *M. Titius* ad *Caesarem*, cui testamentum *Antonii* produnt.

V. C. 721. A. C. 31. Olymp. 187, 2.

C. Iulius Caesar Octav. III, *M. Valerius Messalla Corvinus* orator, *M. Titius*, *Cn. Pompeius*. Proelium navale ad *Actium* Indique *Actiaci*. *Agrippa* vexillo caeruleo donatus. *C. Cilnius Maecenas* eq. Rom., *Vrbi Italiaeque* praefectus.

V. C. 722. A. C. 30. Olymp. 187, 3.

C. Iulius Caesar Octav. IV, *M. Licinius Crassus*, *C. Antistius Vetus*, *M. Tullius Cicero*, oratoris f., et *L. Saenius Balbinus*. Mors *Antonii* et *Cleopatrae*. *Caesar* *Aegypto* in provinciae formam redactae *Cn. Cornelium*

Gallum equitem dat praefectum Augustalem. Legati Phraatis, Tiridates ab eo pulsus et Herodes ad Caesarem veniunt. P. Canidius, Cassius Parmensis aliique occisi. M. Lepidus iuvenis, bellum in Italia moliens, a Maecenate necatur. Novi honores Caesari hoc et proximo anno decreti. Diodorus Sic. Apollonius Sophista Lexicogr. Parthenius. A. Cornelius Celsus. Didymus. Hyginus. Aretas.

V. C. 723. A. C. 29. Olymp. 187, 4.

C. Iulius Caesar Octav. V, Sex. Appuleius; Potitus Valerius Messalla, C. Furnius, C. Cluvius. Triumphi Caesaris. Ianus tertium clausus. Consultatio Caesaris cum Agrippa et Maecenate habita de imperio deponendo. Daci, Bastarnae, Moesi, Getae Thracesque a M. Licinio Crasso, Hispani a T. Statilio Tauro, et Treviri a Nomio Gallo subacti.

V. C. 724. A. C. 28. Olymp. 188, 1.

C. Iulius Caesar Octav. VI, M. Vipsanius Agrippa II. Apollinis in Palatio templum cum bibliotheca dedicatum. Ludi Actiaci quinquennales gymnicique. Census actus a Caesare et Agrippa. Senatus purgatus suppletusque, et census senatorum ampliatus. Praetores X et cura aerarii binis Praetoriis mandata.

V. C. 725. A. C. 27. Olymp. 188, 2.

C. Iulius Caesar Octav. VII, M. Vipsanius Agrippa III. Caesar sententia L. Munacii Planci Augustus appellatus. Eius similata oratio de imperio deponendo. Vota decennialia. Divisio provinciarum et fiscus. Augusti iter in Gallias Hispaniasque susceptum, et census Galliarum actus. M. Valerius Messalla Aquitaniam in provinciae formam redigit et triumphat. Sex. Pacuvius trib. pl.

V. C. 726. A. C. 26. Olymp. 188, 3.

C. Iulius Caesar Octav. Augustus VIII, T. Statilius Taurus II. Egnatius et M. Lollius praetores. Scelera, infamia et mors Corn. Galli (vide ad A. V. 722). M. Messalla primus praef. Vrbi. Sex. Appuleius ex Hispania triumphat. M. Egnatii Rufi praet. Arrogantia. Septa Iulia exornat Agrippa. Aemilius Macer poëta.

V. C. 727. A. C. 25. Olymp. 188, 4.

C. Iulius Caesar Octav. Augustus IX, M. Iunius Silanus. Ob Cantabrorum rebellionem Augustus Tarraconem seccedit. Salassi ab A. Terentio Varrone Muraena; Cantabri a C. Antistio Vetere; Astures a T. Carisio; Celtae a M. Vinucio subacti. Augusti tropaeum in Alpibus, et titulus *imperatoris*. Amynta mortuo Galatia cum Lycaonia in provinciae formam redacta. Templum Neptuni, Argonautarum porticus, diribitorium, Thermae et Pantheon, opera Agrippae.

V. C. 728. A. C. 24. Olymp. 189, 1.

C. Iulius Caesar Octav. Aug. X, C. Norbanus Flaccus. Ianus iterum clausus, Augusto ex Hispania reduce. Senatus iurat in acta Augusti, isque legibus solvitur. Cantabri et astures a L. Aemilio (L. Aelio Lamia) domiti. M. Lollius primus Gallograeciam obtinet. Infausta expeditio Aelii Galli, praefecti Aug. Aegypti, in Arabiam Felicem. M. Claudius Marcellus, Octaviae f. et gener Augusti, aedilis cur. Ti. Claudius Nero quaestor.

V. C. 729. A. C. 23. Olymp. 189, 2.

C. Iulius Caesar Octav. Aug. XI, A. Terentius Varro Muraena, L. Sestius, Cn. Calpurnius Piso. Tribunitia potestas Augusti, repudiata dictatura. Augustus e

gravi morbo convalescens opera Antonii Musae. Mors Marcelli. Tigridates et legati Phraatis Romam veniunt, et filius Phraatis, obses, ea lege remittitur patri, ut captivi signaque militaria rom. reddat. Agrippa, in Syriam missus, Mitylenen secedit.

V. C. 730. A. C. 22. Olymp. 189, 3.

M. Claudius Marcellus Eserninus II, *L. Arruntius*. Paul. Aemilius Lepidus et L. Munacius Plancus censores. Coniuratio L. Licinii Varronis Muraenae et Fannii Caepionis. Cantabri et Astures a C. Furnio, et Aethiopes, duce regina Candace, Aegyptum vastantes, ab eius praefecto, C. Petronio, devicti. Augustus in Siciliam proficiscitur.

V. C. 731. A. C. 21. Olymp. 189, 4.

M. Lollius, *Q. Aemilius Lepidus*. Agrippa fit gener Augusti et praef. Vrbi. Augustus in Graeciam et Samum traiecit.

V. C. 732. A. C. 20. Olymp. 190, 1.

M. Appuleius, *P. Silius Nerva*. Augustus res ordinat in Asia, Bithynia et Syria, ubi a Phraate recipit signa, captivos et spolia, Crassi et Antonii cladibus amissa, et Indorum legati eum Antiochiae adeunt. Viae a praetoriis muniendae et milliarium aureum. Occiso Artaxia (Artabaze, Artavasde), Tigranes Armeniis ab Augusto rex datus et deductus in regnum a Tib. Nerone. Garamantes a L. Corn. Balbo devicti.

V. C. 733. A. C. 19. Olymp. 190, 2.

C. Sentius Saturninus, *Q. Lucretius Vespillo*; *M. Vinucius*, *Vipsanius Agrippa*. Morum praefectura aliique honores redeunti ex Syria Augusto decreti.

Ab Agrippa pacatur Gallia et Cantabri domantur. Hillel et Schamai.

V. C. 734. A. C. 18. Olymp. 190, 3.

P. Cornelius Lentulus Marcellinus, *Cn. Cornelius Lentulus*. Tribunitia potestas ab Augusto in quinquennium suscepta, Agrippa adscito collega; et senatus ab iisdem purgatus. Coniuratio M. Egnatii Rufi. Germani a M. Lollio victi. Bathyllus et Pylades.

V. C. 735. A. C. 17. Olymp. 190, 4.

C. Furnius, *C. Iunius Silanus*. Ludi saeculares quintum acti. Lucius Agrippae natus adoptatusque cum Caio fratre ab Augusto. Lex Iulia de adulteriis.

V. C. 736. A. C. 16. Olymp. 191, 1.

L. Domitius Ahenobarbus, *P. Cornelius Scipio*, *L. Tarius Rufus*. Ob cladem M. Lollii, a Germanis acceptam, Augustus hoc et proximo anno in Gallia, Hispania et Germania res constituit. T. Statilius Taurus praef. Vrbi. Ludi quinquennales ab Agrippa editi. Praetura urb. Tiberii et Drusi fratrum. Pannonii et Norici a P. Silio Nerva, Dentheletae et Scordisci a Claudio Marcello victi. A. C. 16, ad 19 P. C. C. Caesar Germanicus.

V. C. 737. A. C. 15. Olymp. 191, 2.

M. Livius Drusus Libo, *L. Calpurnius Piso*. Rhaeti et Vindelici a Tiberio et Druso, Augusti privignis, domiti.

V. C. 738. A. C. 14. Olymp. 191, 3.

M. Licinius Crassus, *Cn. Cornelius Lentulus*. Agrippa Asiae, Ponti et Iudaeae res ordinat, et Bosporum, a Scribonio quodam occupatum, dat Polemoni.

V. C. 739. A. C. 13. Olymp. 191, 4.

Tiberius Claudius Nero, *P. Quintilius Varus*. Ludi votivi Augusto Romam reverso facti. Theatrum Corn. Balbi dedicatur, et ab Augusto theatrum Marcelli. Mortuo M. Lepido, Augustus pontificatum max. suscipit. Idem tribunitiam potestatem sibi et Agrippae in alium quinquennium prorogat. Pannonii solo Agrippae adventu coerciti.

V. C. 740. A. C. 12. Olymp. 192, 1.

M. Valerius Messalla Barbatus, *P. Sulpicius Quirinus*, *C. Valgius Rufus* poëta, *C. Caninius Rebilus*. Agrippa mortuo Tiberius fit gener Augusti, et Pannoniis subactis primus honoratur ornamentis triumphalibus. Eadem dantur et L. Calpurnio Pisoni, devictis Bessis, et L. Domitio Ahenob., Imp. Neronis avo, qui longius, quam quisquam priorum, victor in Germaniam penetravit. Drusus Sygambros, Vsipetas, Tencteros et Chamavos domat; componit tumultum, ob census in Gallia exortum, et aram Augusto dedicat Lugdunensem ad confluentes Araris et Rhodani.

* V. C. 741. A. C. 11. Olymp. 192, 2.

Q. Aelius Tubero, *Paullus Fabius Maximus*. M. Valerius Messalla Corvinus primus curator aquarum. Drusi praetura urb. et nova expeditio in Germaniam. Fossae Drusianae. Dalmatia et Pannonia a Tiberio expugnatae. Mors Octaviae.

V. C. 742. A. C. 10. Olymp. 192, 3.

Iulus Antonius, *Q. Fabius Max. Africanus*. Augustus Flamen Dialis. Getae, Daci et Dalmatae a Tiberio, Catti alique Germanorum populi a Druso devicti Natalis augusti et Augustalia celebrantur.

V. C. 743. A. C. 9. Olymp. 192, 4.

Nero Claudius Drusus, T. Quintius Crispinus. Drusi extrema expeditio in Germaniam, mors et honores mortuo collati, nomen *Germanici* ipsi filiisque eius decretum, etc. Ovatio Tiberii.

V. C. 744. A. C. 8. Olymp. 193, 1.

C. Marcius Censorinus, C. Asinius Gallus. Exercitus ab Augusto in Galliam ductus. Tiberii expeditio in Germaniam, cognomen Imperatoris alterque triumphus. Pomoerium prolatum. Pannonii a Sex. Appuleio victi. P. Quintilius Varus Syriam avare administrat. Mors Horatii et Maecenatis.

V. C. 745. A. C. 7. Olymp. 193, 2.

Tiberius Claudius Nero II, Cn. Calpurnius Piso II. Tiberius in Germaniam redit. Eadem provincia a C. Sentio Saturnino per plures annos administrata. Urbis regiones XIV et vicorum magistri. Ludi votivi post reditum Augusti a C. Caesare editi. Dionysius Halic. scribit historiam. M. Verrius Flaccus.

V. C. 746. A. C. 6. Olymp. 193, 3.

D. Laelius Balbus, C. Antistius Vetus; L. Manilius, Q. Nonius Asprenas Torquatus. Tiberius tribunitiae potestatis in quinquennium fit consors, et Rhodum secedit. Dionysius Periegeta. Nicolaus Damasc. Trogus Pompeius.

V. C. 747. A. C. 5. Olymp. 193, 4.

Augustus XII, L. Cornelius Sulla. C. Caesar in forum deductus, *princeps iuventutis* appellatus ornatusque sacerdotio.

V. C. 748. A. C. 4. Olymp. 194, 1.

C. Calvisius Sabinus, L. Passienus Rufus.

V. C. 749. A. C. 3. Olymp. 194, 2.

L. Cornelius Lentulus, M. Valerius Messalinus. P. Quintilius Varus Iudaeos post mortem Herodis M. rebellantes coërcet, eique in Syria succedit P. Sulpicius Quirinus proc. Huius legatus, Coponius eq. Rom., Iudaeae praeficitur.

V. C. 750. A. C. 2. Olymp. 194, 3.

Imp. Caesar Augustus XIII, M. Plautius Silvanus; Q. Fabricius, C. Caninius Gallus. L. Caesar togam virilem induit appellaturque princeps iuventutis. Relegatio Iuliae, et poena adulterorum Iuli Antonii, T. Quintii Crispini, Ap. Claudii, etc. Cn. Calpurnius Piso leg. Aug. proc. Hispaniam avare habet. Census a P. Sulpicio Quirino in Syria et Iudaea agitur; sed, quod alii putant, biennio post. Hinc diversae opiniones de epocha nati Christi. Conf. tamen intpp. evang. Luc. II, 2,

V. C. 751. A. C. 1. Olymp. 194, 4.

Cn. Cornelius Lentulus Cossus Gaetulicus, L. Calpurnius Piso. M. Vinucii expeditio in Germaniam. M. (Q.) Antistius Labeo, C. Ateius Capito et C. Aelius Gallus Icti.

V. C. 752. Olymp. 195. 1.

C. Caesar, L. Aemilius Paullus. Armenia ad Phraatem desciscit. Hoc anno Christum fuisse natum, multorum opinio est. Conf. ad A. V. 750.

IMPERATORES ROMANORVM.

P. C. 1-14. (A. C. 21; P. C. 14.) *Augustus.*

2. L. Caesar Massiliae obit. C. Caesar Phraatem Armenia cedere cogit, et M. Lollio, comiti et rectori eius substituitur P. Sulpicius Quirinus. 3. C. Caesar in Lycia moritur. 4. Ab Augusto Tiberius, et ab hoc Germanicus Drusi frater adoptatur. Lex Aelia Sentia de manumissionibus. 5. Lex Iulia de maritandis ordinibus. Phraataces. 5-6. Orodes II. 6. C. Ateius Capito cos. suff. Chauci, Langobardi et Marobod. rex Marcomanorum, a Tiberio et Gaetuli a Corn. Lentulo Gaetulico victi. Res adv. Dalmatas, Dacos, Sarmatas et Pannonios a M. Valerio Messalino, a Caecina Severo, Tiberio, Germanico, M. Plautio Silvano, C. Vibio Postumo et M. Aemilio Lepido per IV annos gestae. Rhoemetalces et Rhescuporis, Thraciae reges, socii Rom. Stipendia annua, aerarium militare et, eius locupletandi causa, centesima auctionum seu rerum venalium et vicesima hereditatum Iulia lege instituta. 6-20. Vonones I. 7. Agrippa Postumus relegatur. Quinquagesima mancipiorum. Rhescuporis et Cotys V. 9. P. Quintilius Varus cum tribus legionibus in Germania Caesus ab Arminio. Lex Papia Poppaea. 10-11. Tiberius et Germanicus procoss. Germaniam pervagantur. C. Poppaeus Sabinus Moesiae per XXI annos praeest. 12. Germanicus cos. cum C. Fonteio Capitone. Q. Caecilius Metellus Creticus Silanus proc. Syriae per sex annos. 13. Tiberius censum agit cum Augusto et tribunitia ei potestas prorogatur. Germanicus proc. Galliae. 13-43. Artabanus III. Iudas Galilaeus seu Gantonita. 14. Mors Augusti.

14-37. *Tiberius Nero Caesar.*

14. Comitia e campo in curiam translata. Mors Agrippae Postumi et Iuliae. Seditiones legionum in Pannonia et Germania. L. Aelius Seianus praef. praetorio, et castra praetoriana. C. Iunius Blaesus, A. Caccina, C. Cetronius, L. Apronius et C. Silius Nerva legati. 14-17. Res a Germanico adv. Cheruscos (Arminium et Inguiomerum), Cattsos, Angrivarios aliosque Germaniae populos gestae. 15. Drusus Caesar cos. P. Velleius Paternulus hist. praetor cum fratre Magio Celere Velleiano. Lex et iudicia maiestatis. 16. Clemens Agrippae Postumi servus. Mathematici Urbepulsi, T. Statilio Sisenna Tauro et L. Scribonio Libone coss. Iul. Pomponius Graecinus cos. suff. L. Scribonii Libonis Drusi praet. accusatio et mors. 17. Cappadocia prov. rom., Archelao rege per fraudem occiso. Tacfarinas, dux Musulanorum in Numidia, victus a M. Furio Camillo proc. Africae. Triumphus Germanici. Cn. Calpurnius Piso proc. Syriae. P. Rutilius Lupus, et L. Fenestella. 18. Germanicus iterum consul cum Tiberio et Orienti praepositus. Q. Veranius primus Cappadociam obtinet, et Q. Servedius Commagenen. 19. Germanici iter in Graeciam Aegyptumque et mors. Lex Iulia Norbana de libertinis Latini nominis seu Latinis Iunianis. Drusus discordiam inter Germanos fovet. Maroboduus et Rhescuporis pulsi. Catualda. Vannius. Rhoemetaces II. Cotys VI. Strabo. 20. Cn. Pisonis mors. Tacfarinas a L. Apronio victus. C. Iunius Silanus Asiam avare administrat et biennio post damnatur. 21. Drusus iterum consul cum Tiberio patre. Tacfarinas a C. Iunio Blaeso, Iulii Florus et Sacrovir, Trevirorum Aednorumque duces, a C. Visellio Varrone, Coelestae, Odrysae et Dii in Thracia a P. Vellaeo devicti. 22. Drusi pote-

TIT. LIV. TOM. XIV
G

stas tribunitia. Seiani potentia in dies crescit. Ser.
 Cornelius Lentulus Maluginensis Asiam non obtinet,
 quia flamen Dialis est. Q. Vibius Serenus proc. His-
 paniae ult. proximo anno accusatus a filio et damnatus.
 L. Arruntius absens proc. Hispaniae cit. 23. Masurius
 Sabinus et M. Cocceius Nerva (cos. suff. h. a.) ICTi.
 Annaeus Cornutus Afer philos. 23. Mors Drusi Caes.
 Nero et Drusus, filii iam puberes Germanici, a Tiberio
 senatui commendantur. Histriones ex Italia pulsi.
 23-79. Plinius maior. 24. Decennalia imperii Tiberii,
 Plautius Silvanus parricidii damnatus. Tacfarinas
 cum suis caesus a P. Cornelio Dolabella. Servile bel-
 lum, a T. Curtio motum, a Curtio Lupo quaest.
 opprimitur. C. Fonteius Capito proc. Asiae. 25. Cre-
 mutius Cordus hist. maiestatis reus. Cyzicenis libertas
 ablata. Cn. Domitius Afer, orator, est praetor. Thra-
 ces subacti a C. Poppaeo Sabino proc. et Pomponio
 Labeone propr. Moesiae, qui nono anno post repe-
 tendarum accusatus et voluntaria morte cum Paccia
 uxore extinctus est. C. Calpurnius Piso avarus propr.
 Hispaniae cit. a Termestinis obruncatus. 25-100.
 Silius. 26. Tiberius in Campaniam abit. 26-37. Pontius
 Pilatus. 27-37. Tiberius in Capreas ins. se abdit. 28.
 Iulia, Augusti neptis, in exilio moritur. Frisiorum
 rebellio et clades L. Apronio ab iis illata. 29. Mors
 Christi ex quorundam sententia (ex aliorum senior
 fuit triennio) et Liviae. 30. Divini honores Seiano
 decreti. Sempr. Proculus et C. Cassius Longinus ICTi,
 31. Seiani consulatus et mors. Nero et biennio post
 Drusus necati fame, et falsus Drusus a Poppaeo Sabino
 oppressus. 33. M. Asinius Gallus et Agrippina, Ger-
 manici uxor, inedia enecantur. Lesbonax, Valerius
 Max. 34-62. Persius. 35. Nuptiae C. Caligulae. L.
 Vitellius proc. Syriae Artabanum, Parthorum regem,

ex Armeuia pellit et Tiridaten deducit in regnum.
 36. Phoenix in Aegypto. 36-44. Herodes Agrippa I.
 37. Mors Tiberii.

37-41. *Caius Caesar Caligula.*

37. Ducentesima auctionum, pro centesima a Tiberio instituta, abrogatur et comitia populo restituntur. 37-100. Iosephus. 38. Philo Iudaeus et Apio a Iudaeis, Alexandriae habitantibus, et ab Avidio Flacco male habitis, legati Romam missi. T. Flavii Vespasiani aedilitas. 38-65. Lucanus. 39. Gallia ab Imperatore expilata, et revocatae maiestatis leges. Cn. Domitius Afer, IC. et orator, Principem, epigrammate offensum, mira arte et adulatione delinit, et consul sufficitur in locum Cn. Domitii Corbulonis. Ser. Sulpicius Galba in Germania superiore succedit. Cn. Gaetulico, propter militum favorem iussu Caligulae interfecto, et severa utitur disciplina. 40. Ridicula in Britanniam expeditio. Ptolemaeus, Iubae f. et rex Maurorum, ob divitias in Galliam evocatur et occiditur. Caligula Germanicus ovans ex Germania. Marsi et Chauci a P. Gabinio Secundo superati. Mela. Columella. A. Cornelius Celsus. 40-100. Martialis. 41. Imperator a Cassio Chaerea necatus.

41-54. *Claudius Drusus Caesar.*

41. Imperator addictus tum uxoribus, Messalinae et ab a. 49 Agrippinae, tum libertis Pallanti, Narcisso, Polybio, Posidi, Felici, Arpocrae. Mauri a C. Suetonio Paullino Atlantem usque perdomiti. Ap. Iunius Silanus ex Hispania revocatur, et mox dolo Messalinae et Narcissi perit. M. Furius Camillus Scribonianus in Dalmatia res novas molitur. L. Annaeus Seneca in simulatus adulterii cum Iulia Agrippinae sorore et in

Corsicam relegatus. 42. Cura annonae, et portus Ostiensis exstructio. Mauritania a Cn. Hosidio Geta subacta divisaeque in Tingitanam et Caesariensem. 42-100? Quintilianus. 42-121? Iuvenalis. 43 seq. Res in Britannia a Claudio legatisque eius, A. Plautio Silvano, T. Flavio Vespasiano et C. Hosidio Geta gestae. Vibii Marsi proc. Syriae contentiones cum Agrippa Iudaeorum rege. 44. Quaestores duo in triennium aerario praefecti, et praetores duo iurisdictioni de fidei commissis. Cuspius Fadus (Cestius Festus) Iudaeae impositus. 44-90. Herodes Agrippa II. Berenice. 45. Ser. Sulpicius Galba Africam ordinat. 46. M. Vinucii interitus. Coniuratio Asinii Galli et Statilii Corvini. Tiberius Alexander Iudaeae praefectus. Ingens per Syriam fames. 47. Ludi saeculares sexti. Mithridates, adiutus opibus Pharasmanis fratris et discordia Gotarzis et Bardanis fratrum regumque Parthorum, Armeniam recuperat. Chauci et Frisii a Cn. Domitio Corbulone subacti, et fossa Corbulonis ducta inter Mosam et Rhenum. L. Salvius Otho proc. Africae. Q. Curtius Rufus proc. Germaniae, et forte historicus. 48. Messalinae et C. Silii connubium ac mors. Census a Claudio et L. Vitellio actus. Phoenix Romam allatus. C. Cassius Longinus IC. Syriam, et Ventidius Cumanus Iudaeam obtinet. Phaedrus. 49. Claudius uxorem ducit Agrippinam Germanici fratris filiam, et Octaviam, filiam suam, L. Iulio Silano desponsatam, qui abdicare se praetura et mori cogitur, despondet L. Domitio *Neroni*, Agrippinae filio. Meherdates, a Claudio Parthis rex datus, capitur a Gotarze, et huic mortuo succedit Vonones II. Mithridates Bosporanus, cum Cotye fratre bellans, Romam mittitur vinctus. Itaraci et Iudaei Syriae additi. Pomoerium prolatum. T. Flavius Sabinus Moesiam per

septem, Iunius Cilo proquaestor Bithyniam cum Ponto per quatuor, et Antonius s. Ti. Claudius *Felix* Iudaeam per VI annos regit. 50. L. Domitius Nero a Claudio adoptatus praepositusque Britannico. Agrippina Augusta, et colonia Agrippinensis. L. Annaeus Seneca exsilio revocatus, praetor et Neronis praeceptor. P. Atilius Ister proc. Pannoniae, ubi Vannio, Suevorum regi profugo, agros dat. T. Vinidius Quadratus proc. Syriae frustra compescere conatur motus Iberorum, Armeniorum ac Parthorum inter se bel-lantium. Catti a Q. Pomponio Secundo proc. Germania sup. ac poëta, et Britanni a P. Ostorio Scapula propr., capto Caractaco, subacti. Scribonius Largus. 50-130. Plutarchus. 51. Vespasianus cos. suff. Domitianus natus. Toga virilis Neroni maturata: isque cos. design. et proc. Afranius Burrus praef. praet. Lusio Getae et Rufio Crispino substitutus. 51-90. Vologeses I, Parthorum rex. Is hoc anno Tiridaten fratrem Armeniae imponit, pulso Rhadamisto Ibero, qui auctore Iulio Peligno, proqu. Cappadociae, regium insigne sumpserat. 52. Faustus Cornelius Sulla, gener Claudii, L. Salvius Otho, et Servilius Barea Soranus consules. Mathematici ex Italia denuo pulsi. Fucinus lacus a Claudio emissus et naumachia in eo exhibita. Quadratus proc. Syriae discordias inter Galilaeos et Samaritanos, ortas auctoribus Felice et Ventidio Cumano procuratoribus Iudaeae, componit damnato Ventidio, et provincia soli Felici tradita. 53. Nero Octaviam uxorem ducit, et Iliensibus immunitatem, libertatem Rhodiis diserta oratione impetrat. Res ab A. Didio Gallo propr. in Britannia gestae. T. Statilius Taurus proc. Africae, cuius hortis Agrippina inhiat, repetundarum damnatus. Helvidius Priscus

quaestor et gener Paeti Thraseae. Onosander. 54. Mors Claudii.

54-68. *Nero Claudius Caesar.*

45. M. Iunius Silanus proc. Asiae veneno extinctus. Cn. Domitius Corbulo, proc. Armeniae et ab anno 60 simul Syriae totiusque Orientis. Q. Asconius Pedianus. 55. Britannicus veneno sublatus. Dissensio Neronis cum matre ob Actes libertae amorem. A. Fabricii Veientonis praet. ludi circenses. Idem ex Italia deinde pulsus. Q. Curtius Rufus proc. Africae, et Vipsanius Lenas Sardiniae. M. Valerius Probus. 56, Neronis libidines et grassationes nocturnae. Histriones Italia pulsi. Potestas tribunorum pl. et aedilium imminuta. Potentia Helii, Epaphroditi, Doryphori, Phaontis, Polycleti, libertinorum Neronis, Spori exoleti, et Tigellini praef. praet. Obultroni Sabinus quaestor aerarii ab Helvidio Prisco trib. pl. accusatus: et cura aerarii a quaestoribus ad praefectos et praetura functos translata. Porcius Festus Iudaeam, Q. Sulpicius Camerinus Pythicus Africam, C. Balbillus Aegyptum, Cossutianus Capito Ciliciam, Epirius Marullus Pamphyliam obtinet. 57. Q. Veranius proc. Britanniae, Pompeius Silvanus Africae, L. Antistius Vetus et Pompeius Paullinus Germaniarum, Aelius Gracilis Galliae Belg. 58. Vologeses et Tiridates a Corbulone victi. C. Vibius Crispus proc. Africae, C. Suetonius Paullinus Britanniae, Curtilius Mancina et Dubius Avitus Germaniarum. M. Salvius Otho in Poppaeae Sabinae amorem pellicit Neronem, et Lusitaniam per X annos bene administrat. 59. Nero matricida. C. Vibius Secundus Mauritaniae, et T. Vinus Rufinus Galliae Narbon. praefectus. 60. Quinquennialia ludicra, et cometes. A. Vitellius proc.

Africae. Lucceius Albinus Iudaeae procurator. Tigranes Armeniae regno impositus a Corbulone. (Conf. ad a. 54.) 61. C. Petronius Arbiter Turpilianus cos. et proc. Britanniae. Ibi Boudicea, Icenorum regina, magnam Romanis infert cladem, sed mox a Suetonio cum suis caeditur. Ser. Sulpicius Galba proc. Hispaniae Tarrac. et L. Vitellius Africae. 62. SC. Trebellianum de fideicommissariis hereditatibus, Trebellio Maximo et L. Annaeo Seneca coss. suff. Nero Poppaeam Sabinam ducit, Octavia relegata et mox occisa. Vologeses, Pyria expulsus a Corbulone, Armeniam occupat. Carmina probrosa et relegatio Antistii Sosiani praet. Ignominiosa deditio C. Caesonii Paeti proc. Armeniae, Tigrani in subsidium missi et a Vologese obsessi in castris. 63. Vologeses a Corbulone ad pacem petendam compulsus. Asia avare administrata a L. Salvio Othone Titiano, et Africa integerrime a T. Flavio Vespasiano. C. Cestius Gallus Camerinus leg. proc. Syriae. 64. Roma a Nerone incensa, et Christiani exquisitis poenis affecti. Rebellio Iudaeorum, avaritia et crudelitate Gessii Flori procurat. mota. Scribonius Proculus et Sulpicius Rufus Scribonianus fratres Germaniis praefecti. Dioscorides. 65. Poppaea a Nerone occisa. Coniuratio C. Pisonis punita morte auctoris et consciorum, C. Iulii Attici Vestini et Plautii Laterani consulum, L. Annaei Senecae, M. Annaei Lucani, Fenii Rufi praef. praet., Subrii Flavi, Sulpicii Aspri et al. Trebellius Maximus proc. Britanniae. Musonii Rufi et Annaei Cornuti philosophorum, C. Cassii Longini Icti et L. Silani relegatio. Mors L. Antistii Veteris, et proc. Asiae reversi. 66. C. Suetonius Paullinus et L. Pontius Telesinus coss. Mors voluntaria L. Annaei Mellae, qui L. Senecae et Iunii Gallionis frater paterque Lucani erat, C. Petronii, Ce-

rialis Anicii, Rufii Crispini, Thrascæ Paeti et Bareæ Sorani, qui ex proc. Asiæ reversus a P. Egnatio, eius cliente, praeceptore et philos., accusatus erat, et intercessionem Aruleni Rustici trib. pl. deprecabatur. Relegatio Helvidii Prisci et Paconii Agrippini. Tiridates a Corbulone compulsus ad regnum Armeniae ac diadema Romae a Nerone accipiendum. Tiberius Alexander Aegypto praefectus L. millia Iudaeorum Alexandriae tumultuantium trucidari iubet. M. Cocceius Nerva, IC. et pater Nervæ Imp., praetor. 67. Nero in Graeciae oppidis histrionis, citharoedi et aurigae partes, et Romae scenicum triumphum agit. Iudaea a Vespasiano proc. subacta et obsessa Hierosolyma. C. Iulius Vindex propr. Galliae Transalp. res novas molitur; sed victus a T. Virginio Rufo leg. proc. Germaniae super., qui imperium ab exercitu oblatum respuit, semet interficit. 68. C. Silius Italicus, poeta, consul. Mors Neronis, defectio Galbae in Hispania.

68. 69. *Ser. Sulpicius Galba.*

68. Defectiones legatorum L. Fonteii Capitonis in Germania inf. et Clodii Macri in Africa. 69. Adoptatio L. Pisonis Frugi Liciniani et mors Galbae.

69. *M. Salvius Otho.*

69. Alii legatorum ad Othonis partes transeunt, alii ad A. Vitellii, qui Germaniam infer. obtinebat; ad illas Virginius in Germ. sup. et C. Vipsanius Apronianus in Africa; ad has Hordeonius Flaccus, Virginius successor, etsi invitus, Valerius Asiaticus in Gallia Belg., Iunius Blaesus in Gallia Lugd., Iulius Cordus in Aquitania. Mors Othonis, ad Bedriacum victi a C. Fabio Valente et A. Caecina legatis Vitellii absentis.

69. *A. Vitellius.*

69. Vespasianus in Iudaea imperium capessit, auctoribus Tiberio Alexandro Aegypti procuratore et M. Licinio Crasso Muciano proc. Syriae. Capitolio incenso Flaviani aut igne pereunt aut capti necantur, in his T. Flavius Sabinus praef. praet. fraterque Vespasiani. Postridie Roma capitur ab Antonio Primo, et Vitellius misere interficitur.

69-79. *T. Flavius Vespasianus.*

69. Potentia ac discordia Muciani et Antonii. Domitianus et Mucianus absente Vespasiano regnant. Praetura Sex. Iulii Frontini (cuius duo exstant libri) et Aruleni Rustici. L. Calpurnius Piso proc. Africae a Valerio Festo successore interemptus. Pompeius Silvanus leg. proc. Dalmatiae, T. Ampius Flavianus Pannoniae, M. Aponius Saturninus et Fonteius Agrippa Moesiae, Vettius Bolanus Britanniae. 70. Hierosolyma a Tito capta ac diruta. Imperium Vespasiano a senatu decretum lege regia. Iulius Sabinus Lingo Iulii Caesaris filius putatur salutaturque Caesar: sed victus fugit et per novem annos latet. Bellum in Batavis, Germania et Gallia motum a Claudio Civile, cui mox iunguntur Classicus, Iulius Tutor et Iulius Sabinus. Res adversus eos gestae a Petilio Ceriali. Deditio Civilis. Veledae numen. Vespasianus Alexandriae vetera ac nova tributa exigit; deinde in provinciis, in Italia et Romae, ubi et urinae vectigal instituit. Mathematici Roma pulsi, et sublata maiestatis iudicia. Coelius Sabinus IC. et cos. suff. 71. Helvidii Prisci temeraria loquendi libertas ac mors. Demetrius, Hostilius ceterique philosophi praeter Musonium Roma pulsi. Caenis, potens et avara Vespasiani amica, moritur. 72. Petilius Cerialis Britanniae praest. Urbs restituta

et exornata; ordo uterque suppletus et purgatus; disciplina militaris emendata; lites terminatae. 73. Centena annua rhetoribus constituta, Aerearum tabularum tria millia, quae incendio Capitolii conflagraverant, restituta. 74. Hoc forte anno Pegasus IC. consul, et SC. Pegasianum de fideicommissis hereditatibus. 75. Templum Pacis dedicatur, et colossus Neronis iterum erigitur in via Sacra. Pulcherrima Berenice, quae cum Agrippa Romam venerat et a Tito unice amabatur, ab eo dimittitur. Diogenis, Herae aliorumque Cynicorum dicacitas punita. 76. Hoc forsitan anno Iulius Frontinus Britanniae praeficitur. 78-83. Cn. Iulius Agricola propr. res egregie in Britannia gerit. 79. Mors Iulii Sabini (vid. ad A. 70), Allieni et Marcelli coniuratorum, ac Vespasiani.

79-81. *Titus Flavius Vespasianus.*

79, Primum Vesuvii incendium, quo Herculaneum, Pompeii et Plinius maior pereunt. 80. Ingens incendium Romae saeviens. Dedicatio amphitheatri et thermarum Titi, ludique per centum dies dati. C. Valerius Flaccus. P. Iuventius Celsus pater. Onkelos.

81-96. *T. Flavius Domitianus.*

81 Castrari mares vetiti. 83. Domitia Augusta, Paridis histrionis amore deperdita: repudiatur reduciturque; Paris obtruncatur. Iulia, Titi filia, a patruo corrupta. Vestales occisae. 84. Domitiani expeditio Germanica, nullo hoste invento. Honores ei decreti. Aurigarum factiones auctae. 86-105. Decebalus, rex Dacorum, et bella ab eo cum Romanis gesta. Pax tributo empta. Triumphus Dacicus. 89-163. Iustinus Martyr. 90. Finis regni Iudaici. Exquisita Christianorum supplicia. 91. Consulatus M. Vlpri Traiani et M.

Acilii Glabrionis. Spectacula epulaque. Multi acubus venenatis necati. Antonius proc. Germaniae, res novas moliens, a L. Maximo occisus. 91-107. Pacorus II. 93. Mors Agricolae. 94. Epictetus. Dio Chrysostomus. 95. Censura Domitiani. Philosophi Roma pulsi et quidam interempti, in his Stoici Rusticus Arulenus et Herennius Senecio. Supplicia de Christianis, T. Flavio Clemente cos., Glabrione consulari, qui in Albano et Iuvenalibus cum leone pugnaverat, Epaphrodito et aliis sumpta. 96. Coniuratio Domitiae Augustae, Parthenii aliorumque. Apollonius Tyanensis, Ephesi praesagiens mortem tyranni. Statius poeta obit.

96-98. *M. Vlpus Cocceius Nerva.*

76. Beneficia superiorum Principum edicto confirmata; et alimenta pueris puellisque per Italiam constituta. Praetor fiscalis. 97. L. Verginius Rufus cos. Coniuratio Calpurnii Crassi. Praetoriani tumultuantes auctore Casperio Aeliano praef. Sulpicia. 98. Tacitus cos. suff. Traianus adoptatus.

98-117. *M. Vlpus Nerva Traianus.*

100. Sex. Iulius Frontinus cos. Iavolenus Priscus IC. ex praetura deinde Syriae et Africae praepositus. Neratius Priscus IC. Traiano gratissimus et successor aliquando destinatus. Aelianus Tacticus. Philo Biblensis. Sanchoniathon? 100-105. Bellum cum Decebalogestum a Traiano eiusque legatis Lusio Quieto, L. Licinio Sura, Claudio Liviano praef. praet. et Longino. 102. Plinius iunior cos. suff. 104. Danubius a Traiano iunctus ponte lapideo. 105. Mors Decebali. Dacia provincia Rom. et Arabia Petraea ab A. Cornelio Palma leg. proc. Syriae expugnata. 107. Specta-

cula CXXIII dierum. Paludes Pontinae lapidibus stratae. Bibliotheca, forum, odeum, gymnasium et ingens statua Traiani, ab Apollodoro exstructa: statuæque ab eo amicis suis positæ, Palmae, Suræ, C. Cosio, L. Celso. 107-134. Cosroes (Osroes?) 110. C. Suetonius Tranquillus, Iul. Obsequens? 114. Traianus a senatu appellatus Optimus et Parthicus. 114-117. Expeditiones eius in Armeniam, quæ Parthamasiri, in Adiabenen, quæ Mebarsapi eripitur, in Mesopotamiam, Parthiam, quod regnum Parthamaspatae datur, in Arabiam, etc. Antiochia aliaque oppida ingenti terræ motu afflicta. Defectio provinciarum in Oriente. 116. Ignatius obit. Papias. Hermas. L. Annæus Florus. 117. Traianus Selinunte (h. Traianopoli) in Cilicia moritur, et Hadrianus artibus Plotinae Augustæ ad imperium pervenit.

117-138. *P. Aelius Hadrianus.*

117. Celsus, Palma, Lusius, Nigrinus, Apollodorus aliique occisi. Euphrates iterum finis imperii in Oriente statutus. 119-135. Iter ab Hadriano per omnes fere provincias factum. Res militaris et disciplina diligentissime constituta. 120. P. Iuventius Celsus, filiûs, IC. Masora. Kabbala. 120-192. R. Iuda; R. Iochanan; R. Gamaliel. 122. In Aegypto moritur Antinous, deliciae Principis. Favorinus. Aquila. 125-160. Claudius Ptolemaeus. 129-190. Aelius Aristides. 150. Caius IC. Polemo rhetor et philos. 131. Publicatur edictum perpetuum (ius honorarium), compositum a Salvio Iuliano IC. 131-200. Galenus. 133. Aelia Capitolina et aedes Iovis exstructæ in solo dirutæ Hierosolymæ. Hinc Iudæi rebellant, et tota fere gens deletur a Iulio Severo; qui deinde Bithyniæ præficitur. Pharsmanes, qui Albanos concitaverat adv. Romanos, ve-

nit Romam. Advocatus s. patronus fisci instituitur. Italia, in quatuor provincias divisa, Consularibus regenda datur. Officia palatina, militaria et publica, usque ad Constantinum M. servata. 134. Arrianus. Cornelius Fronto IC. 134-189. Vologeses II. 135. L. Ceionius Aelius Commodus Verus (Aelius Verus) adoptatur, eoque mortuo, 138. T. Aurelius (Arrius, Annius) Fulvus Boionius Antoninus, qui M. Antoninum (M. Annium Verum) et L. Aurelium Verum (L. Ceionium Aelium Commodum Verum Antoninum) adoptare iubetur.

138-161. *Antoninus Pius.*

Princeps Numae regi similis, a senatu appellatus *Pius*. Britanni victi a Lollio Urbico, ab aliis legatis Mauri, Germani, Daci, Iudaei, Achaei, Aegyptii, Alani. Honores et salaria rhetoribus ac philosophis delata in omnibus provinciis. 139. Iustinus Martyr. 140. Phlegon. Iustinus? 143. Cornelius Fronto et Cl. Herodes Atticus, rhetores, et Iunius Rusticus ac Nicomedes Apollonius, philos. Stoici, praeceptores Antonini philos. 147. Appianus. 150. Vinidius Verus, Salvius (Aburnus) Valens, L. Volusius Maecianus, Vlpianus Marcellus et Iavolenus ICti et consilarii Principis. Iunius Mauricianus; Sex. Pomponius; Sex. Caecilius Africanus. Taruntinus Paternus et Papirius Iustus alii ICti. Hephaestio Gramm. 155-234. Dio Cassius. 160. Antoninus Liberalis; Aelius Herodianus; Ptolemaeus geogr.; Apollonius Dyscolus; Maximus Tyrius; Symmachus; L. Appuleius; Fl. Avianus; A. Gellius. Iustinus? Dionysius Cato? Praxeas; Noetus; Sabellius; Montanus. Noetiapi, Sabelliani, Montanistae, Nazaraei, Ebionitae, Ascetae, Pneumatici et

Psychici. Saturninus, Basilides, Carpocrates, Marcion, Cerdo, Gnostici.

161-169, *M. Aurelius Antoninus Philosophus* et *L. Verus* (vid. ad A. 138), *Divi Fratres*, sive *Antoninus et Verus Augusti*.

162-165. L. Verus, consors imperii et gener Antonini, Lucilla filia eius ducta, bellum Parthicum adv. Vologesen, qui Soaemum ex Armenia pepulerat, per legatus, Avidium Cassium et Thucydiden, gerit, residens Antiochiae. 165. Polyaeus; Athenagoras Hermogenes rhetor et philos. 168. Melito. 169. L. Verus, socero insidians, venenum haurire cogitur.

169-180. *M. Aurelius Antoninus Philos. solus*.

171. Tatianus. 172-174. Iaziges, Marcomanni et Quadi ab Antonino (Quadi virtute legionis tonantis, e Christianis scriptae), et Germani a T. Claudio Pompeiano et Pertinace devicti. Aegyptiorum rebellionem, ab Isodoro sacerdote motam, comprimit Avidius Cassius, toti Asiae praefectus. 174. Pausanias. Oppianus. 175. Avidius Cassius, filius Heliodori oratoris et praefecti Aegypto, a Faustina incitatus, invadit imperium et necatur. Marcius Verus Syriae praepositus. 176. Commodus, Antonini filius, Neroni quam patri similior, collega imperii assumitur: unde in Digestis memorantur Divus Marcus et Commodus, vel Antoninus et Commodus. Praetor tutelar, et Iuridici loco Consularium in Italia constituti. Imperatoris libri πρὸς ἑαυτὸν. 177. Scythae a Quintiliis Condiano ac Maximo, et a Tarrutenio Paterno praef. praet. domiti.

180-192. *L. Aelius Aurelius Commodus Anton.*

180. Pax cum Marcomannis, Quadis et Burrhiis composita. Quintilii, Paternus, Salvius Iulianus, Quadratus, Sextus Condianus aliique nobiles occisi praeter Claudium Pompeianum, Pertinacem et Victorinum praef. Vrbi. Lucianus; Iamblichus, Pollux; Irenaeus; Theodotion; Phrynichus; Palladius. 182. Sarmatae ab Albino et Nigro, Britanni ab Vlpio Marcello domiti. Rebellio diuturna et a Pertinace praef. Vrbi anno demum 192 sedata. Britannicarum legionum, quarum furori permittitur Perennis praef. praet. 184. Cleander cubicularius potentissimus, qui XXV consules in unum designabat annum, omnesque honores vel vendebat vel pro arbitrio dabat, A. 189 a plebe obtruncatur cum filio. 185-254. Origenes. 189. Multi acubus venenatis et peste pereunt, multi saevitia Principis, in his Iulianus praef. praet., Iulius Alexander et Dionysius praef. annonae. Commodus auriga, gladiator et bestiarius; dictus Hercules, Deus, Amazonius et Exsuperatorius. R. Iuda et Mischnah. 189-214. Vologeses III. 190. Africana classis adiecta Alexandrinae. 192. Coniuratio Aemilii Laeti praef. praet. et Eclecti cubicularii. Dio Cassius historiae scribendae consilium capit.

193. *P. Helvius Pertinax.*

193. Claudius Pompeianus et Acilius Glabrio assessores Principis in senatu. Socer eius, Flavius Sulpicianus, praef. Vrbi. Bonus Princeps a praetorianis, disciplinae impatientibus et fraudulenta Laeti saevitia incensis, die LXXXVII imperii obtruncatur cum Eclecto, Ael. Moeris; Sex. Empiricus; Clemens Alexand.; Theophilus Antiochenus; Nonius Marcellus.

193. *Didius Iulianus.*

Hic pronepos Salvii Iuliani Icti a praetorianis imperium, licitatione facta et superato Flavio Sulpiciano competitore, mercatur; sed militibus, senatui plebique inuisus die imperii LXVI interficitur.

193-211. *L. Septimius Severus.*

Princeps crudelis, sed fortissimus et reip. utilissimus; quare iudicio senatus aut nasci non debuisset, aut non mori. 193. 194. *Pescennius Niger* Imperator in Syria salutatur, et a Candido, Valeriano et Anulino, Severi ducibus, ter victus perit. 194-196. Byzantium oppugnatur capiturque. 195. Expeditio Severi adv. Osroënos, Adiabenos et Arabas. 196. 197. *D. Clodius Septimius Albinus*, Caesar a Commodo dictus, in Britannia desciscit, et in atroci proelio ad Lugdunum a Severo et Laeto superatus sibi necem consciscit. Numerianus gramm. militibus in Gallia scriptis res bene gerit. 199. Vologeses Mesopotamiam occupat; sed a Severo et Laeto ad pacem petendam cogitur. Iulius Crispus praef. praet. et Laetus necantur. Oppugnatio Atræ. 200. Iter Severi in Palaestinam et Aegyptum. Philostrati. Obsequens. Q. Serenus Sammonicus. Fingal? 203. L. Fulvius Plautianus praef. praet., Seiano similis, cuius filia Plautilla Bassiano seu Caracallae, Severi filio, a. 202, nupserat, iussu Principis obtruncatur. Damnatio Plautillae, Plautii, Aproniani, Quintilli Plautiani, Baebii Marcellini. Vita dissoluta et discordia filiorum Severi. 205-270. Plotinus. 208-211. Res a Severo in Britannia adv. Calëdonios et Maeatas gestae, et vallum ab eo per XXXII millia passuum a mari ad mare ductum. 210. Diogenes Laërtius; Agathemer; Dositheus gramm.

Iulius Paullus IC. M. Minucius Felix. 211. Severus Eboraci moritur.

211-217. *Antoninus Caracalla seu Tarantas.*

211. Hic, Caligulae simillimus, *P. Septimium Gellum* fratrem, a patre consortem imperii relictum, ipse sua manu in gremio Iuliae matris obtruncavit, et *Aemilium Papinianum*, ICtum celeberrimum ac praef. pract., hanc caedem defendere recusantem, *Cilonem*, praeceptorem ac praef. Vrbi, *Thraseam Priscum* aliosque interfici iubet. 212. Stolidi *Alexandri* imitatio. Nova tributa et pecuniarum exactio. Decima hereditatum, manumissionum largitionumque. Civitas omnibus ingenuis, in imperio Rom. viventibus, data. *Osroëne* et *Armenia* fraudulentè regibus, *Augaro* et *Sanatruçi*, ereptae. 213. *Alemanni* perfide trucidati. Pecunia *Cennis* aliisque *Germanis* data. 213-273. *Longinus*. 214-226. *Artabanus IV* ultimus *Parthorum* rex. 216. Bellum adv. *Parthos* et *Armenios* gestum. *Alexandria* direpta. 216, 217. Nova ac perfida expeditio adv. *Artabanum*. *Caracalla* occiditur a *Macrino* praef. pract.

217. 218. *M. Opilius Macrinus*, et *Diadumenianus* filius.

218. *Macrinus* a *Parthis* victus pacem emit; mitigatque *Tiridatem* *Armeniae* regem et *Dacringos*. Idem statuit, omnia superiorum Principum rescripta tollere, ut iure agatur. Sed rebellionè militum orta in *Syria* occiditur cum filio. *Macsae*, sorori *Iuliae Domnae Augustae*, uxoris *Severi*, et *Iulio Avito* erant duae filiae, quarum maior *Soaemis*, *Vario Marcello* nupta, *Avitum*, minor, *Mammaea*, uxor *Gessii Marciani*, *Bassianum* pepererat. Hic postea dictus est

TIT. LIV. Tom. XIV

II

Alexander Severus, ille, qui Caracallae credebatur filius et Elagabali dei Syriae sacerdos Emesae erat.

218-222. *M. Aurelius Antoninus Elagabal*, seu *Heliogabalus*, puer aviae matrisque virtute, artibus et largitione a militibus lectus Imperator, qui etiam Pseudantoninus et propter libidines Sardanapal appellatus est. Nestor, Fabius Agrippinus, Picas, Rhianus, Claudius Attalus, Triccianus, Sulla, Seius Caius, Valerianus Paetus, Silius Messala, Pomponius Bassus, Gannys, Principis praeceptor, cui imperium ille debebat, Verus et Gellius Maximus interficiuntur, Elagabal fit summum Romanorum numen, et Imperator eius sacerdos. Circumcisio Principis aliorumque, aurigatio saltatioque. Potentia Eutychiani seu Comazonis, Hieroclis et Aurelii Eubuli. 220. Athenaeus; Ammonius Saccas philos. Tertullianus obit. Solinus? Iul. Obsequens? 221. Alexander consobrinus Principis (vid. ad a. 218) ab eo adoptatur.

222-235. *Alexander Severus*, qui consilia Mammeae matris et Domitii Vlpiani, IC. ac praef. praet., sequutus bene regnat, sed nimis indulget avaritiae matris et dominandi cupiditati. 225. Claudianus Aelianus. 226-241. Artaxerxes I (Ardschir seu Sassanides I), qui regno Parthico everso Persicum restituit et Mesopotamiae Syriaeque imminet. 228. Vlpianus a praetorianis occisus auctore Epagatho. 229. Dio Cassius cos. II, qui paulo post in patriam et otium redit. Curatores Urbis XIV, et consularibus facti, et negotia urbana cum praef. Vrbi curantes. Praefecti praet, senatores et Viri Clarissimi. 230. Herennius Modestinus et Terentianus Maurus 233-305. Porphyrius.

235, 236. *Maximinus Thrax*, cuius opera Alexander in militum seditione una cum matre occisus erat Moguntiae, flagitiose et crudeliter regnat, et in opugnatione Aquileiae a militibus suis opprimitur.

236. *Gordiani I et II*, pater et filius.

237. *Maximus et Balbinus*.

237-244. *Gordianus III*, nepos.

Is bene regnat consiliis Misihei soceri: quo mortuo perit per fraudem Philippi praef. praet., qui iam ei vivo per milites extorserat consortium imperii. 238. Herodianus hist. et Censorinus. 241. Nepos Chiliastes. 241-272. Sapor I. (Schapur.)

244-249. *Philippi*, Arabes, pater et filius.

Imperatores avari et crudeles, quos iam Christianos fuisse quidam contendunt. 248. Annus millesimus Urbis et imperii rom. ludis saecularibus actus. 249. Paullus Thebanus et Eremitae.

249-251. *Decius* cum Messio filio Caesare regnat, et a Gothis victus perit. 250. Saevissima Christianorum persecutio. Cyprianus. Palladius? Solinus? Coelius Apicius? 251. Novatianus.

251-253. *Gallus*, *Volusianus* filius et *Hostilianus*.

253-260. *Valerianus* et *Gallienus* filius, postquam *Aemilianus* Maurus per tres menses imperium tenuerat. 260. Valerianus in bello Persico a Sapore dolo capitur, et misera in servitute consenescit.

260-268. *Gallienus*, homo libidinosus, ignavus et servitutis paternae incariosus, a quo omnes fere provinciae desciscunt. 261-277. *Dominatio XXX Ty-*

rannorum, inter quos eminent Odenatus et Zenobia, uxor eius, Palmyreni regni conditores. 262. Plotinus. 264-340. Eusebius.

268-270. *M. Claudius*.

Hic insignem de Gothis reportavit victoriam, et imperium reliquit *Quinctillo* fratri, qui illud per XVII dies tenuit.

270-275. *Aurelianus* Princeps necessarius magis, quam bonus, fortissimus adv. hostes et in cives crudelis, qui, caesis ingentibus Germanorum copiis, Zenobiam captam duxit in triumpho, sed urbanis motibus monetariorum nimium quantum civilis sanguinis fudit. 270. Achilles Tatius; Manes et Manichaei. 272. Hormisdas I. 273-276. Vararanes (Varanes) I. Post interregnum VII mensium successit.

275. *Tacitus*, vir gravis, constans et prudens, at sexto mense insidiis aut morbo absumptus; ut paulo post *Florianus*, frater eius.

276-282. *Probus*.

Imperator belli pacisque artibus insignis, qui reliquos tyrannos oppressit. 276-293. Vararanes II. 279. R. Iochanan auctor Gemarae Hierosol. Talmud. 280. Olympius Nemesianus.

282-284. *Carus* filiiq. *Carinus* et *Numerianus*.

Pater ingentes Sarmatarum copias delevit, et in expeditione adv. Persas fulmine ictus periit; nec multo post filii, ille a Diocletiano, hic a socero occisus.

284-304. *C. Aurel. Valer. Diocletianus*, qui victoriis consiliisque pacem terra marique peperit, multasque

egregias dedit leges, at civibus et provinciis gravis fuit. 284. Maximianus Caesar.

286-304. *Diocletianus et Maximianus Herculus*:

Christiani crudeliter vexati. Nimiae copiae, indictiones tributorum, concisiones provinciarum (v. c. Galliarum in XIV partes), multiplicatio praesidum, officiorum, Rationalium, Magistrorum, Vicariorum praefectorum. 290. Timaeus. T. Iulius Calpurnius. 292. *Galerius Maximinus et Constantius Chlorus*, Claudii Imp. nepos, Caesares. Administratio provinciarum inter hos et Augustos divisa, non ipsum imperium. 293. Vararanes III. 294-301. Narses. 296-373. Athanasius. 300. Alciphron. Eumenius. Arnobius. Theon? 301-309. Hormisdas II. 301-391. Macarius et scriptores historiae Augustae, Ael. Spartianus, Iul. Capitolinus, Ael. Lampridius, Vulcatius Gallicanus, Trebellius Pollio et Fl. Vopiscus. 304. Augusti imperio se abdicant, coacti a Galerio, et Diocletianus in privato otio hortisque consenescit, ac primus omnium privatus inter Divos refertur.

304-306. *Galerius Maximinus et Constantius Chlorus*.

Hic mitis ac bonus, ille saevus in Romanos, provinciales et Christianos. Divisio orbis rom., ut hereditatis in duas partes, *Severus et Maximinus* Caesares. Mortuo Constantio,

306, 307, *Galerius et Severus* dicuntur Augusti, et *Constantinus*, Constantii f., Caesar. Sed Severo mox occiso, *Maxentius*, Maximiani f., principatum invadit, et ipse senex Maximianus resumit imperium.

307-313. *Galerius, Maxentius, Maximianus, Licinius*, atque Caesares *Maximinus et Constantinus*, qui

et ipsi 311 Augusti creantur. Post Consulatus notari exinde coepti, aliis consulibus a Galerio, aliis a Maxentio creatis. 309-380. Sapor II. 310, Maximianus et 312 Maxentius à Constantino occiduntur. 311. Galerius moritur, et 313 Maximinus, a Licinio victus, se ipse interficit. (310. Iamblichus. Harpocraton. 311. sq. Donati et Donatistae. 312-391. Gregorius Nazianzenus.)

313-323. *Licinius et Constantinus.*

Hi Caesares sibi adsciscunt *Crispum* et *Constantinum* iuniorem, Constantini filios, et *Licinium* iuniorem. 314-323. Bellum geritur inter Augustos, et Licinius tandem captus necatur. 314-341. Paullus Thebanus Eremita primus. 314-356. Antonius, auctor monachorum et coenobiorum. 314-386. Cyrillus Hierosol. et Libanius. 316-380. Basilus M. 319. Arius. 320. Aphthonius. Septimius Romanus. R. Hillel II. Dictys? Dares? 321. Nazarius et Chalcidius.

323-337. *Constantinus M. solus* (cum aliis 311-323).

Primus imperator Christianus, sed moriens demum baptizatus, et flagitiosissimus, qui praeter multos alios Crispum filium et Faustam uxorem diro mortis genere peremit. 325. Concilium Oecumenicum Nicaeum. Lactantius. 329-420. Hieronymus. 331. Byzantium fit Roma nova, Constantinopolis et imperii sedes, cui senatus magistratusque iidem, qui Romae, dantur: unus tamen ibi consul est, alter Romae. Imperium in IV Praefecturas Praetorianas, Orientis, Illyrici, Galliarum et Italiae, divisum, et hae in provinciarum dioeceses. Potestas militaris data Magistris Militum, et Equitum et Peditum. Patriciatus, Nobilissimatus aliaeque dignitates. Quaestor Palatii

et Comites ordinis primi (Consistoriani), secundi tertiique. Institutio follis et chrysargyri seu auri lustralis, Tributorum. Indictio (computatio temporum secundum spatia trium quinquennialium) iam ab a. 312 in usu esse coeperat. 335. Dexippus. Gabrias seu Babrias? 336. Iulius Firmicus Maternus. Nonius Marcellus? Charisius. Gregorius seu Gregorianus et Hermogenianus Icti et auctores Codicum.

337-361. *Constantinus II, Constans et Constantius II.*

Divisio imperii, gignens bellum frateruum. 340. Constantinus a Constante fusus perit. 341 sq. Photinus. 347-407. Ioannes Chrysostomus. 350. *Magnentius*, qui in Rhaetia exercitui praeest, Constante insidiis interempto, Imperator salutatur, fratresque Decentium et Desiderium Caesares dicit. Aurelius Victor. Hilarius. 350-414. Hypatia. 351. Gallus, Constantii patruelis, Caesar. 353. Magnentius, a Constantio debellatus, Desiderium et deinde semet ipse ut mox Decentius, interficit. 353-361, solus regnat Constantius, Arianorum fautor et homo flagitiosus atque crudelis, qui et initio imperii Dalmatium patrulem, Constantium patruum et Hannibalianum, Nobilissimos ac Caesares, et a. 354 Gallum interemit. 354. Aelius Donatus. 354-430. Augustinus. 355. Iulianus, Galli frater, Caesar. 358. Aristaenetus obit. 360. Himerius, Themistius, Oribasius, Diophantus, Sallustius philos. Gr., Eunomius, Ammianus Marcellinus. Macedonius decedit. 360-398. Ambrosius. 361. Iulianus Lutetiae Paris. nomen Augusti sumit, et Constantius, adversus eum proficiscens, in itinere moritur.

361-363. *Iulianus Apostata*, vir doctus et rei militaris peritus, qui, religione per Taurobolium eiurata,

auctore Maximo philos., scholas Christianorum claudi gentiliumque aperiri iussit, Iudaeisque dedit potestatem reficiendi templi Hierosol., quod tamen divina vi impeditum creditur. 362 sq. Apollinaris. 363. Iulianus a Persis caesus. Succedit ei primicerius protectorum domesticorum,

363, 364. *Iovianus.*

Pax cum Persis facta, et restitutum religionis Christianae exercitium.

364-375. *Valentinianus et Valens fratres.*

Ille Occidentem, hic Orientem administrandum recipit. 365. Antonini Aug. Itinerarium. Marius Victorinus. Sex. Rufus. Pagani. 367. *Gratianus*, Valentiniani filius octennis, Augustus dicitur. 370. Vegetius. Euphraemus Syrus. Ampelius? 372. Gregorius Nyssenus. Avienus. 374 sq. Migrationes gentium. Valentinianus Alemannos et Saxones saepius vincit, et 375 in Pannonia moritur.

375-378. *Gratianus et Valentinianus II fratres et Valens.*

Valens, Arianorum fautor, Vlphilam, episcopum Arianum, Gothis mittit, religionem Christianam amplecti cupientibus, et 378, a Gothis et Alanis victus in tugurio crematur. 378. Paullus Alexandr.

378-383. *Gratianus, Valent. II et Theodosius.*

Huic Oriens permissus. 379. Ausonius cos. Zeno Afer, episcopus Veronensis. Iul. Obsequens? 380-3. Artaxerxes II. 380-450. Socrates Scholasticus, hist. eccles. 381. Concilium oecumen. Constantinopol. 383-8. Sapor III. 383. *Maximus*, Galliae praeses, Lugduni occidit Gratianum, et imperium arripit.

383-392. *Valentinianus II et Theodosius.*

388-399. Vararanes IV. 390. Heliodorus, Theon, Pappus, Festus. 392. Valentinianus II, Arianorum fautor et ab a. 388 in Gallia otiose vivens, Viennae ad Rhodanum insidiis Arbogastis interimitur.

392-395. *Theodosius M. solus.*

Hic imperii aemulos, Maximum, Eugenium et Arbogasten, captos occidit, et, Gothis saepius profligatis, otium imperio reddidit. Cultus veri Dei ubique restitutus. Officia et militaria et palatina ac civilia aucta, omniaque in IV ordines descripta, Illustrium, Spectabiliū, Clarissimorum et Perfectissimorum. 393. Didymus Alex. obit. 393-457. Theodoretus. 394. Symmachus praef. Vrbi. 395. Claudianus. PALLADIUS? Vibius Sequester? Theodosio filii succedunt, Honorius in Occidente, Arcadius in Oriente.

395-423. *Honorius.*

Stilico, tutor eius et affinis, 405. Radagaisum, Gothorum occidental. ducem, profligat, sed 408 necatur, quia cum Alarico, successore eius, conspirasse creditur. 395-408. Arcadius, cuius imperium allectant Rufinus, tutor perfidus, Eutropius eunuchus et Gaiinas, dux Gothorum, a Rufino accitus; qui mox omnes pereunt. Quo facto Eudoxia Augusta regnat. 397. Bellum Gildonicum, a Gildone, comite Africae, motum. 399-420. Izdescherd I. 400. Hesychius, Longus, Hermias, Sozomenus, Eunapius, Servius. 402-417. Innocentius I. 403. Epiplianius obit. 405. Prudentius. Nemesius. Ossianus? 407 sq. Gundaricus et Gensericus. Vandali, Suevi, Burgundi et Alani. 407 sq. in Britannia et Gallia Imperatores salutantur Marcus, Gratianus, Constantinus, Constans, Maximus.

411. Magontiaci Iovinus et Sebastianus. 413. In Africa Heraclianus comes. 408-450. Theodosius II qui anno aetatis VIII imperium Orientis nactus primum saluberrimis Anthemii tutoris et Pulcheriae sororis, deinde malis consiliis Antiochi Chrysaphii aliorumque cubiculariorum eunuchorumque usus est, et pacem cum Hunnis grandi pecunia redemit. 408, 409. Olympius, et 409 sq. Iovius Stiliconi sufficiuntur, mali homines. 408-410. Roma ter oppugnata ac direpta ab Alarico, et Attalus Imperator constitutus. 410. Alarico succedit Ataulphus propinquus, qui cum Honorio pacem facit, et 414, ducta eius sorore Placidia, in Hispaniam adversus Vandalos profectus, 415 a suis occiditur. 409 sq. Saxones, Picti et Scoti in Britannia. 410. Nonnus, Pelagius, Synesius, Macrobius, Sulpicius Severus. Xenophon Ephesius? Chariton? 410-476, Hierocles. 412-485. Proclus. 415-419. Wallia rex Gothorum in Hispania, successor Ataulphi. 416. Rutilius Numatianus et Orosius. 419-451. Theodericus I, qui regnum Gothorum in Hispania amplificat. 420-440. Vararanes V. 421-440. Athenais seu Endocia, Leontii philos. filia et poëtria, est uxor Theodosii II, et ab a. 440-460 Hierosolymis vivit, aulam relinquere coacta. 421. Constantius, Galliae comes, qui a. 417 Placidiam, Honorii sororem, duxerat, fit consors imperii, sed mox moritur.

423-425. *Ioannes*, Primicerius Notariorum.

425-455. *Valentinianus III*, filius sexennis Constantii et Placidiae, sub tutela matris est, et 437, uxorem ducit Eudoxiam, Theodosii II filiam. Maxima imperio Rom. provinciae a Barbaris eripiuntur propter inertiam libidinesque Imperatoris et discordiam Aetii ac Bonifacii, summorum huius aevi ducum.

425. Olympiodorus. 427-432. Bonifacius in Africa invitatus molitur res novas et necatur. 428 sq. Nestorius. 429 sq. Africae pars a Genserico (Geiserico) capta. 431. Concilium oecum. Ephesinum, et damnatio Nestorianorum. Cyrillus Alexandr. 433. Zosimus. 437-448. Chlodio seu Glogio. 438. Codex Theodosianus. Salvianus. 440-461. Leo I Episcopus Rom. 440-457. Vararanes VI. 445. Isidorus Pelusiota. 448. Eutyches. 448-456. Merovaeus. 449 sq. Hengist et Horst, duces Anglorum, Saxonum et Iutorum, Britanniam occupant. 450. Coelius Sedulius. 450-457, Martianus, a Pulcheria Theodosii II sorore in tori imperiique consortium receptus in Oriente. 451. Concilium oecum. Chalcedonense; Monophysitae; Patriarchae. Attila, Hunnorum rex, ab Aetio in campis Catalaunicis vincitur; sed mox Italiam vastat, et 453 moritur. 451-453. Thorismundus, Theoderici I filius, cui fratres succedunt, 453-466, Theodericus II, et 466-484, Euricus.

455. *Petronius Maximus*, qui Valentinianum III interfecerat, et invitam duxerat Eudoxiam Augustam. Ab ea ex Africa evocatur Gensericus, qui, occiso Imperatore cum Palladio filio Romae direpta, Eudoxiam cum filiabus, Eudocia et Placidia, in Africam abducit, et Eudociam Honorico filio collocat.

455, 456. *Flavius Maecilius Avitus*.

456. Ricimer Comes, a regio Suevorum sanguine oriundus et nepos Walliae (vid. ad a. 415), usque ad a. 472, vel Imperatores facit, vel ipse regnat. 456-481, Childericus.

457-461, *Maorianus*.

Imperium Rom. in Gallia et Hispania restitutum,

et expeditio adv. Vandalos. 457-474. Leo I Magnus seu Thrax opera Asparis, Patricii et Gothi, regnum Orientis accipit, et ab Anatolio patriarcha coronatur. 457-488. Hormisdas III, et Pheroses (Firuz). 460. Sidonius, et Marcianus Capella.

461-465. *Libius Severus*.

Marcellinus patricius in Dalmatia, et Aegidius in Gallia regnat. 462. Moses Chorenensis.

465-467. *Ricimer*.

Hic regnat, ut iam inde ab a. 461, sed sine titulo Augusti.

467-472. *Anthemius*, gener Leonis M.

470. Stephanus Byzant. 470-524. Boëthius. 472. Ricimer capit Romam, et Anthemius perit.

472, 473. *Olybrius*, gener Valentiniani III. Ricimer et Olybrius moriuntur.

473. *Glycerius*.

474-475. *Iulius Nepos*.

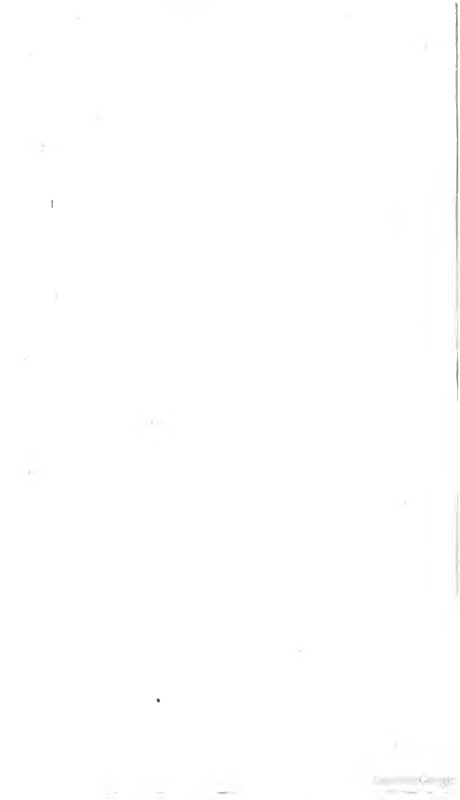
474. Leo II, et 474-476. Zeno Isauricus, Imperatores Orient. 475. Orestes, dux et patricius, res novas molitur, et Augustus salutatur filius eius.

475, 476. *Romulus* (Momyllus) *Augustulus*.

Ultimus Imperator Romanorum, quem Odoacer in exilium pellit.

N. B. Ab Augusto ad Romulum hunc ultimum Romanorum imperatorem, vix ac ne vix quidem aliquot consules in tabulis commemorat cl. Ruperti. Quotannis tamen in hoc aetatis spatio fuere consules qui anno nomen dederunt; ad imperatores vero qui fere omnia consulum muera induerant, horum tota transierat potestas; ex iisque pauci aliquid memoria dignum egere. Basilus fuit novissimus consul qui nomen anno dederit (P. C. 541). LEM.

QVAEDAM ANTIQVITATIS
MONIMENTA

QVAEDAM ANTIQVITATIS
MONIMENTA

I.

DVODECIM TABVLAE LEGVM DECEMVIR.

Tabula I, de in ius vocando.

.....

Si in ius vocatque Eat: Nŕt, antestamino: igitur, em capito.

Si calvitur pedemve strVit, manum endo iacito.

Si morbus aevitasve vitium escit, quIn ius vocabit iumentum dato: si nolet, arceram ne sternito.

Si ensiet, qui in ius vocatum vindicit, miTito.

ASiduo vindex aSidVs esto: proletario cuique volet vindex esto.

Endo via rem, uti paicunt, orato.

NIta paicunt, in comitio aut in foro ab ortu ante meridiem causam conscito, cum perorant ambo praesentes.

Post meridiem praesenti stlitem aDicito.

Sol oCusus suprema tempestas esto.

Tabula II, de iudiciis et furtis.

.....

.....
 vades subvades
 extra quam si morbus santicus
 votum, absentia rei publicae ergo, aut status dies cum
 hoste intercedat: nam si quid horum fuit unum
 iudici arbitrove reove, eo die difensus esto.

.....
 Cui testimonium defuerit, is tertis diebus obportum
 obvagulatum ito.

Si nox furtum faxit, sIm aliquis oCisit, iure caesus
 esto.

Si luci furtum faxit, sIm aliquis endo ipso capsit,
 verberator iLique, coi furtum factum escit, aDicator.

Servus virgis caesus saxo delcitor: Inpubes Praetoris
 arbitrato verberator noxiamque decernito.

Si se telo defensint, quiritato endoque plorato: post
 deinde si caesi escint, se fraude esto.

Si furtum lance licioque conceptum escit, atque uti
 manifestum vindicator.

Si adorat furto, quod nec manifestum escit, duplione
 decidito.

Si iniuri Alienas arbores caesit, in singulas XXV aeris
 luito.

Si pro fure damnum decisum escit, furti ne adorado.
 Furtivae rei aeternauctoritas esto.

Tabula III, de rebus creditis.

.....

 Si qui endo deposito dolo malo factum escit, duplio-
 ne luito.

Si qui unciario fenere amplius fenestraSit, quadru-
 plione luito.

.....
 Adversus hostem aeternauctoritas esto.

Aeris confesi rebusque iure iudicatis XXX dies iusti
 sunt. Post deinde manus iniectio esto, in ius du-
 cito. Ni iudicatum facit, aut quips endo eo in iure
 vindicit, secum ducito, vincito, aut nervo aut
 compedibus XV pondo ne maiore: at si volet mi-
 nore, vincito.

Si volet, suo VIto: ni suo VIto qui em vinctum habe-
 bit, libras faRis endo dies dato: si volet, plus dato.

Ni cum eo pacit, LX dies endo vinculis retineto.

Interibi trinis nundinis continuis in Comitium pro-
 citato, aerisque aestimiam iudicati praedicato.

Ast si plures erunt rei, tertis nundinis partis secanto:
 si plus minusve secuerunt, se fraudEsto: si volent,
 uls Tiberim pergere venum danto.

.....
Tabula IV, de iure patrio et iure connubii.

Pater insignem ad deformitatem puerum cito necato,
 Endo liberis iustis vitae necis venum dandique po-
 testas ei esto.

Si pater filium ter venundVit, filius a patre liber esto.

Si qui ei in X mensibus proximis postumus natus
 escit, iustus esto.

Tabula V, de hereditatibus et tutelis.

Paterfamilias uti legaSit, super pecuniae tutelaeve
suae rei, ita ius esto.

Ast sIntestato moritur, cui sVs heres nec escit, agna-
tus proximus familiam habeto.

Si agnatus nec escit, gentilis familiam heres nancitor.

Si libertus intestato moritur, cui sVs heres nec escit,
ast patronus patronive liberi escint, ex ea familia
in eam familiam proximo pecuniADuitor.

Nomina inter heredes pro portionibus hereditariis
ercta, cita sunt.

Ceterarum familiae rerum ercto non cito, si volent
heredes, erctum faciunto: Praetor ad erctum cien-
dum arbitros tris dato.

Si paterfamilias intestato moritur, cuInpubes suus
heres escit, agnatus proximus tutelam nancitor.

Si furiosus aut prodigus existat, ast ei custos nec
escit, agnatorum gentiliumque in eo pecuniavEius
potestas esto.

.....
.....
.....

Tabula VI, de dominio et de possessione.

QVm nexum faciet mancipiumque, uti lingua nun-
cupaSit, ita ius esto.

SInficias ierit, duplione damnator.

Statuliber emptori dando liber esto.

Res vendita transquedata emptori non adquiritor,
donicum satisfactum escit.

VS auctoritas fundi biennium:

aNVs VS esto.

Mulieris, quae aNum matrimonI ergo apud virum
remansit, ni trinoctium ab eo usurpandi ergo
abescit, usus esto.

Si quIn iure manum conserunt, secundum eum qui
poSidet: ast si qui quem liberali causa manu adse-
rat, secundum libertatem vindicias dato.

Tignum iunctum aedibus vineaeve ne concapEt ne
solvito. Ast qui iunxit, duplione damnator. Tigna
quandoque sarpta, donec dempta erunt, vindicare
ius esto.

Si vir mulieri repudium mITere volet, causam dicito
harumce unam.

Tabula VII, de delictis.

Si quadrupes pauperiem faxit, dominus noxiAEsti-
miam oFerto: si nolet, quod noxit dato.

SiIniuria rupitiasAst si casu, sarcito.

Qui fruges excantaSit.

Qui frugem aratro quaesitam furtim nox pavit se-
cutive, suspensus Cereri necator. Impubes Praeto-
ris arbitrato verberator noxiamque decernito.

Qui pecu endo alieno impescit

Qui aedes acervumve frumenti ad aedes positum dolo
sciens incensit, vinctus verberatus igni necator:
ast si casu, noxiam sarcito. Si nec idoneus escit,
levius castigator.

Si quIniuriam alteri faxit XXV aeris poenae sunt.

Si qui pipulOcentaSit carmenve conDISit, quod in-
famiam faxit flagitiumve alteri, fuste ferito.

Qui membrum rupsit, ni cum eo paicit, talio esto.

Qui os ex genitali fudit, libero CCC. servo CL. aeris
poenae sunt.

Qui se siri Testarier libripensve fuerit, ni testimonium
 fariatur, improbus intestabilisquEsto. .
 Si falsum testimonium dicaSit, saxo delcitor.
 Si qui hominem liberum dolo sciens morti duit . . .
 Qui malum carmen incantaSit, malum venenum faxit
 duitve, paRicida esto.
 Qui parentem necaSit, caput obnubito culeoque
 insutus in profluentem mergitor.
 Si tutor dolo malo gerat, vituperato, quandoque
 finita tutela escit, furtum duplione luito.
 PatronuSi clienti fraudem faxit, sacer esto.

Tabula VIII, de iuribus praediorum.

Ambitus parietis sextertius pes esto.
 Sodales legem quam volent, dum ne quid ex publica
 coRompant, sibi ferunto.
 De finium ratione lex incerta, ad exemplum legis . . .
 Atticae Solonis
 Intra V. P. aeternauctoritas esto. .
 Si iurgant adfines, finibus regundis Praetor arbitros
 tris aDicito
 . . . hortus
 . . . haeredium
 . . . tugurium
 Si arbor in vicini fundum impendet, XV. P. altius
 sublucator.
 Si glans in EM caduca siet, domino legere ius esto.
 Si aqua pluvia manu nocet, Praetor arcendae aquae
 arbitros tris aDicito, noxaeque domino cavetor.
 Via in poRecto VIII. P. in amfracto XVI. P. lata esto.
 Si via amsegetes iMunita escit, qua volet, iumentum
 agito.

.....

Tabula IX, de iure publico.

Privilegia ne inroganto.

Nexo soluto, forti sanati siremps ius esto.

Si iudex arbiterve iure datus ob rem iudicandam
pecuniam aCepsit, capital esto.

De capite civis nisi per maximum comitiatum ne fe-
runt.

Quaestores paRicidI, qui de rebus capitalibus quae-
rant, a populo creantur.

Si quIn urbe coetus nocturnos agitaSit, capital esto.

Si qui perdueLem concitaSit civemque perdueLi
transduit, capital esto.

Tabula X, de iure sacro.

... de iure iurando ...

Hominem mortVm in Vrbe ne sepelito, neve urito.

Sumptus et luctum a DeoruManium iuREmoveto.

Hoc plus ne facito.

Rogum ascia ne polito.

Tribus riciniis et X tibicinibus foris eFeRe ius esto.

Mulieres genas ne radunt, neve leSum funeris ergo
habento.

Homini mortuo oSa ne legito, quo post funus facias,
extra quam si beLi endove hostico mortVs escit.

Servilis unctura omnisque circumpotatio auferitor,
Murrata potio mortuo ne inditor.

Ne longae coronae neve aceRae praeferuntor.

Qui coronam parit ipse pecuniave eius, virtutis ergo
arguitor; et ipsi mortuo parentibusquEius, dum
intus positus escit forisvEFertur, se fraude impo-
sita fiet.

Vni plura funera ne facito, neve plures lectos ster-
nito: neve aurum aDito. Ast si cui auro dentes
vincti escint, im cum iLo sepelire uREve se frau-
dEsto.

Rogum bustumve noVum propius LX. P. aedis alie-
nas, si dominus nolet, ne adIcito.

Fori bustive aeternAuctoritas esto.

Tabula XI, Supplem. V prior. Tab.

Quod postremum populus iuSit, id ius ratum esto.
Patribus cum plebe coNubl. ius nec esto.

.....
.....
... detestatum ... seu de sacris detestandis.
.....
.....
.....
.....
.....

Tabula XII, Supplem. V poster. Tab.

.....
.....

.....
 de pignere

Si qui rem, de qua stlis fiet, in sacrum dedicaSit,
 duplione decido.

Si vindiciam falsam tulit, Praetor rei sive stlitis arbi-
 tros tris dato : eorum arbitrio fructi duplione de-
 cido.

Si servus sciente domino furtum faxit noxiamve no-
 xit, noxae dedito.

.....

II.

INSCRIPTIO COLUMNAE ROSTRATAE DVILIO IN FORO POSITAE

C. D. . . . M. F. M. N. C. . . . L. S. AN. O.
 D. EXEMET. LEGIONES. R. AXIMOSQVE. MACISTRA-
 TOS. L. OV. EM. CASTREIS. EXFOCIONT. MACEL. . . .
 GNANDOD. CEPET. ENQVE. EODEM. MACIS. . . MNAVEBOS.
 MARID. COMSOL. PRIMOS. C. . . . CLASESQVE. NAVALES.
 PRIMOS ORNAVET. PAL CVMQVE. EIS. NAVEBOS. CLASEIS.
 POENICAS. OM. SYMAS COPIAS CARTACINIENSIS. PRAESENTE.
 DICTATOREDOL. OM. IN. ALTOD. MARID. PVC. . . . NQVE.
 NAV. . . . ET CVM. SOCIEIS. SEPTER. OSQVE. TRI-
 REMOS QVE NAVEIS X. OM. CAPTOM. NVMEI
 ∞ ∞ ∞ DCC. TOM. CAPTOM. PRAEDA.
 NVMEI. CAPTOM. AES.

 . . . QVE. NAVELED. PRAEDAD. POPLON. CARTACI-
 NIENSI. N. . . . NVOS. L. . . . FI. . . . CAPT.

III.

SENATVSCONSVLTVM DE BACCHANALIBVS.

MARCIVS. L. F. S. POSTVMIVS. L. F. COS. SENATVM. CONSOLVERVNT. N. OCTOBR. APVD. AEDEM. DVELONAI. SC. ARF. M. CLAVDI. M. F. L. VALERI. P. F. Q. MINVCI. C. F. DE. BACANALIBVS. QVEI. FOIDERATÉI. ESENT. ITA. EXDEIGENDVM. CENSVERE. NEIQVIS. EORVM. BACANAL. HABVISE. VELET. SEI. QVES. ESENT. QVEI. SIBEI. DEICERENT. NECESVS. ESE. BACANAL. HABERE. EEIS. VTEL. AD. PR. VRBANVM. ROMAM. VENIRENT. DEQVE. EEIS. REBVS. VBEI. EORVM. VTR. A. AVDITA. ESENT. VTEL. SENATVS. NOSTER. DECERNERET. DVM. NE. MINVS. SENATORIBVS. C. ADESENT... A. RES. COSOLERETVR. BACAS. VIR. NEQVIS. ADIESE. VELET. CEIVIS. ROMANVS. NEVE. NONINVS. LATIN. NEVE. SOCIVM. QVISQVAM. NISEI. PR. VRBANVM. ADIESENT. ISQVE. DE. SENATVOS. SENTENTIAD. DVM. NE. MINVS. SENATORIBVS. C. ADESENT. QVOM. EA. RES. COSOLERETVR. IOVSISENT. CENSVERE. SACERDOS. NEQVIS. VIR. ESET. MAGISTER. NEQVE. VIR. NEQVE. MVLIER. QVISQVAM. ESET. NEVE. PECVNIAM. QVISQVAM. EORVM. COMOINEM... ABVISE. VELET. NEVE. MAGISTRATVM. NEVE. PROMAGISTRATVO. NEOVE. VIRVM. NEVE. MVLIEREM. QVIQVAM. FECISE. NEVE. POSTHAC. INTER. SED. CONIOVRASE. NEVE. COMVOVISE. NEVE. CONSPONDISE. NEVE. CONPROMESISE. VELET. NEVE. QVISQVAM. FIDEM. INTER. SED. DÉDISE. VELET. SACRA. IN. DQVOLTOD. NE. QVISQVAM. FECISE. VELET. NEVE. IN. POPLICOD. NEVE. IN. PREIVATOD. NEVE. EXTRAD. VRBEM. SACRA. QVISQVAM. FECISE. VELET. NISEI. PR. VRBANVM. ADIESET. ISQVE. DE. SENATVOS. SENTENTIAD. DVM. NE. MINVS. SENATORIBVS. C. ADESENT. QVOM. EA. RES. COSOLERETVR. IOVSISENT. CENSVERE. HOMINES. PLOVS. V. OINVORSEI. VIREI. ATQVE. MVLIERES. SACRA. NE. QVISQVAM. FECISE. VELET. NEVE. INTER.

IBEI, VIREI, PLOVS, DYOBVS, MYLIERIBVS, PLOVS, TRIBVS,
 ARVISE, VELENT, NISEI, DE, PR. VRBANI, SENATVOSQVE,
 SENTENTIAD, VTEI, SVPRAD, SCRIPTVM, EST, HAICE, VTEI,
 IN, COVENTIONID, EXDEICATIS, NE, MINVS, TRINVM, NOVNDINVM,
 SENATVOSQVE, SENTENTIAM, VTEI, SCIENTES, ESENT, QVEI,
 EORVM, SENTENTIA, ITA, PVIT, SEI, QVES, ESENT, QVEI,
 ARVORSVM, EAD, FECISENT, QVAM, SVPRAD, SCRIPTVM,
 EST, EEIS, REM, CAPVTALEM, FACIENDAM, CENSVERE, ATQVE,
 VTEI, HOCE, IN, TABOLAM, AHENAM, INCEIDERETIS, ITA,
 SENATVS, AIQVOM, CENSVIT, VTEIQVE, EAM, FIGIER, IOVBEATIS,
 VBEL, FACILVMED, GNOSCIER, POTISIT, ATQVE, VTEI, EA,
 BACANALIA, SEI, QVA, SVNT, EXTRAD, QVAM, SEI, QVID,
 IBEI, SACRI, EST, ITA, VTEI, SVPRAD, SCRIPTVM, EST, IN,
 DIEBVS, X, QVIBVS, VOBIS, TABELAI, DATAI, ERVNT,
 FACIATIS, VTEI, DISMOTA, SIENT, IN, AGRO, TEVRANO.

IV.

MONIMENTVM ANCYRANVM (1) AB EDM.
 CHISHVLLO SVPPLETVM.

Rerum gestarum Divi Augusti, quibus orbem terrarum imperio populi Rom. subiecit, et impensarum, quas in rempublicam populumque Romanum fecit,

(1) Index rerum ab Augusto gestarum, quem ipse composuit, quemque Ancyran parietibus vestibuli templi, structi in honorem viri de se optime meriti, tabulis marmoreis insculptum et graece quoque versum affixere. Vtiosum exemplar illustravit Casaubonus, lac. Gronovius et alii; emendatius vero, a Tourcoforte a. 1701 acceptum, Edm. Chishull in *Antiq. Asiatic.* Lond. 1728, fol. cuius notas prolixiores in epitomen redegei, sequutus exemplum Cel. Wolfii in ed. Suetonii, tom. I, p. 369 sq. et Oberlini in ed. Taciti, tom. II, pag. 837 sq. qui et suas adiecerit. Nonnulli ex his excerpti, et nonnunquam adpersi alia. Graecae versionis duo fragmenta vid. in Pocockii *Inscript. Antiq.* cap. 2, art. 1, p. 67, 7.

incisarum in duabus aeneis pilis (2), quae sunt Romae positae, exemplar subiectum (3).

Tabula prima intrantibus a laeva.

Annos undeviginti (4) natus exercitum privato consilio et privata impensa comparavi, per quem rempublicam, obstinatione factionis oppressam, in libertatem vindicavi. *Senatus* decretis honorificis (5) *ornatus* in eum ordinem sum *adlectus a* consulibus (6), *inter consulares ut sententiam dicerem*; locumque et imperium mihi dedit respublica uti Praetori simul cum consulibus *Irtio et Pansa*. *Huic* autem eodem anno me *suffectum* consulem *quum* edidisset (7) et triumvirum reipublicae constituendae (8), qui parentem *coniurati occidissent*, in exilium expuli iudiciis legitimis (9), ultus postea bellum inferentis (10) reipublicae.

Arma terra marique *signaque* toto orbe terrarum *circumtulit*, victorque omnibus *supplicibus*

(2) Ita pro *tabulis* legendum esse in Sueton. Aug. 101 extr. non male equi. Lips. ad Tac. Ann. I, 11.

(3) Titulus hic et extrema Iudaeis verba descriptori, nescio cui, nec tamen recentiori, debentur. Ipse Index continet res annis fere LVII gestas inde ab a. V. 709, aet. Cat.

(4) Conf. Tac. Annal. XIII, 6; Liv. Epit. 119; Cic. ad Att. XVI, 8; Vell. II, 61, ubi vid. Intpp. et Duk. ad Flor. IV, 4.

(5) Conf. Cic. Phil. III, 15, et Dio, XLVI, 29.

(6) Conf. Liv. Epit. 118; Cic. Philipp. V, 17; Vell. II, 61, ibique intpp.

(7) *Suffectum*, scil. Pansae post proelium Mutinense XIV Cal. Sept. a. V. 709. Conf. Taetii Dialog. de Oratore, cap. 17; Dio, XLVI, 42-46; Appian. Bell. Civ. 82, 94.

(8) Triumvir eodem anno in primum quinquennium factus est cum Antonio et Lepido V Cal. Dec. Vid. lapid. Colot. apud Gruter. p. 289, 1.

(9) *Leges* Pedia. Vid. Liv. Epit. 120; Vell. II, 69, ibique intpp.

(10) *Inferentis*, i. e. inferentis, sc. Brutum et Cassium. Cf. Suet. Aug. 10, et intp. Cic. ad Div. VIII, 8.

civibus peperci, *et in exilio sponte sua degentes*, quibus tuto *liceret*, servari quam excidere *malui*
 Millia civium Romanorum *adacta* sacramento meo fuerunt circiter *quingenta*, ex quibus *deduxi in colonias*, aut remisi in municipia sua, *stipendius solutis*, millia aliquanto *plus* quam trecenta, et iis omnibus agros *adsignavi*, aut pecuniam *propriam ex me dedi* (11).
Longas naves cepi sescentas (12) *praeter alias*, siquae minoris *quam triremes* fuerunt.

Bis ovans triumphavi (13), *tris egi curulis triumphos*, et *appellatus sum viciens et semel Imperator* (14): *quumque pluris triumphos mihi senatus decrevisset*, iis tamen *agendis supersedi*, et *tantummodo laurus* deposui in Capitolio (15), *Delmatis et Illuriis* (16) quoque bello nunc *perdomitis*. Oh res *aut ductu meo aut per legatos* auspiciis meis *terra marique* prospere gestas *quaesitamque bello* requiem decrevit Senatus supplicandum esse dis *immortalibus*. . . . Quo *ex senatusconsulto* supplicatum est in *deorum* (17)
 vo um rec . . . aut r an

(11) Conf. Appian. Bell. Civ. III, 40 sq. V, 3 sq. Dio, XLVI, 46, XLVII, 17; Vell. II, 74. Maximae distinctionis signum in uarmore est 7. Sed plerisque locis desideratur.

(12) Ex omnibus proeliis navalibus; CCC ex solo Actiacō; vid. Plutarch. Anton. p. 497. E. *Sescentas* vetus rudierve scriptura. Sic inf. *quadragensimum*, *manibis* (ut *contubernalis*, et ut *simus* pro *sumus* Augustum dixisse tradit Suet. cap. 87, unde emendanda verba Veli Lougi apud Putsch. p. 2228, quibus plane contrarium continetur) *duodevicesimum*, *sex uens*, *cucius*, *consacrare*, *incohare* etc.

(13) Conf. Suet. Aug. 22.

(14) Conf. Tac. Ann. I, 9; Dio, LIII, 41 (ubi leg. *ἐν τρεῖσι θρόνοις*); Noris. ad Cen. Pis. p. 328, et, qui eum refutavit, Eckhell, doct. NN. vet. tom. VI, p. 140.

(15) Conf. Dio, LIV, 25; LV, 5; ad Sil. IX, 546; ad Tac. Ann. II, 26, 10.

(16) Vid. Appian. Illyr. 16 sq. Suet. Aug. 22; Dio, LI, 21; Pigh. Auu. ad a. 724.

(17) In *deorum*, suppl. *templis* cum nota numeri, nescio cuius. Rotandum memorat Virg. Aen. VIII, 716, more poetarum.

ter deciens ac potes me ia

Tabula secunda a laeva.

Patritiorum numerum auxi consul quintum (18) iussu populi et senatus (19). Senatum ter legi. Et in consulatu sexto censum populi, conlega M. Agrippa, egi (20). Lustrum post annum alterum et quadragensimum (21) feci; quo lustrum civium romanorum censa sunt capita quadragiens centum millia et sexaginta tria millia (22). Alterum consulari cum imperio lustrum *censumque* solus feci Censorino et Asinio Cos. (23), quo lustrum censa sunt civium romanorum *capita* quadragiens centum millia et ducenta triginta tria millia (24). *Tertium* consulari cum imperio lustrum conlega Tib. *Caesare feci*, Sex. Pompeio et Sex. Appuleio Cos., quo lustrum *etiam censa sunt* romanorum capitum quadragiens centum millia triginta et septem millia (25).

Legibus novis *latis* (26) exempla maiorum adole-

(18) A. V. 723 Cal. Conf. Tacit. Ann. XI, 25; Dio, XLIX, 43; LII, 42.

(19) *Legis* Sueton. Conf. Tac. c.1 Dio II. II. Suet. Aug. 35. De *iussu populi* silet Dio; qui etiam *quinquies* (a. V. 723, 733, 739, 741, 754) *senatum ab Augusto lectum* dicit LII, 42; LIV, 13, 26, 35; LV, 13.

(20) A. V. 724. Cf. de censu ter aelo Suet. Aug. 27 extr. Dio, LIII, 1; Euseb. Chron. n. 1989.

(21) Nam L. Gellius et Cn. Lentulus novissimi fuerant censores a. V. 682. Conf. Lips. Elect. I, 27.

(22) Vox *millia* in marmore aliquoties repetitur; quod vix alibi reperias, nisi in sacris literis, 1 Chron. XXI, 5; 2 Chron. II, 17; Num. II, 9.

(23) A. V. 744. Conf. Massoni Iannus reser. p. 281. Eodem anno Sextilia mensis dictus est Augustus: de quo vid. SC. apud Macrob. Saturn. I, 12. Cf. Suet. Aug. 31.

(24) Conf. Euseb. Chron. n. 1989. Hinc apud Suidam forte legendum ΥΓ μυριάδες καὶ χιλιάδες ἑντά pro ΥΓ μυριάδες καὶ χιλιοὶ δέκα ἑντά.

(25) A. V. 765. Numerus nimis grandis apud Euseb. Chron. n. 2028.

(26) Conf. Suet. Aug. 31, 32, 89; Tacit. Ann. III, 28, IV, 16; Horat. Od. IV, 15, et Epist. II, 1.

scentia revocavi, et fugientia iam ex nostro conspectu
avitarum rerum exempla imitanda proposui (27) . .
 atus et sacerdotes *u tis . . efec.*
 quattuor amplissima collegia (28) . . *mpeiam*
et municipi . . . *m uni* . . . *apud omnia pulvinaria*
pro valetudine (29) . . . *usum est in Saliare carmen*
et sacrosan . . . *vo . . erea . . tribunitia potestas*
mihi . . . *mus . . . iter m in* *populo sacer-*
dotium deferente mihi, quod pater meus procuravit,
suscepi id sacerdotium aliquod (30) *post annos, eo*
mortuo (31) *qui post patrem meum illud procuraverat.*
Cuncta ex Italia *valetudine quanta Romae*
nunquam *P. Sulpicio, C. Valgio consulibus*
(32) *aedis Honoris et Virtutis ad memoriam*
. . . senatus consecravit, in qua pontifices
anniversarium sacrificium facere *r . . t . .*
in urbem ex *avit* *pars*
 et prin . . *a mihi* *onos. . . rae*
 . . *post res in Hispania Galliaque provinciis prospere*
gestas . . . *nep qu . . aram* *pro reditu meo*
consecrari (33), *ut ad eam sacrum perenne fucerent*

(27) Forte leg. *exempla imitanda* ad exercituum et provinciarum rectores et magistratus et sacerdotes nisi.

(28) Pontificum, Augurum, VII virorum et XV virorum S. F. quorum collegia curabant quinquennales ludos Actiacos; vid. Dio, LIII, 1.

(29) Haec spectant ad supplicationem pro valetudine Augusti, qui in XI consulatu a. V. 729, ex ancipiti morbo convalescerat. In supplicatione decantatum *Saliare carmen*, et deinde Augusto *sacrosancta* in perpetuum decreta *tribunitia potestas*. Conf. Suet. Aug. 59; Dio LIII, 30, 32 (qui hanc tamen potestatem Augusto iam a. 722 tributam dicit LI, 19); ad Tac. Ann. I, 2, 6, et III, 56.

(30) Pro aliquot, ut infra adque pro atque, et contra set, huius etc.

(31) Scil. Lepido. Conf. Sueton. cap. 31; ad Liv. Epit. 129; Appian. Bell. Civ. V, 122-131. Lepidus a. V. 716 exutus est honoribus praeter pontificatum, isque eo mortuo susceptus est ab Augusto a. 739.

(32) A. V. 738, quo irrita Romae vota facta pro M. Agrippae valetudine.

(33) Pro eo his honores decreti Augusto, a. 728 et 738. Nostra verba

magistratus et sacerdotes ium . . c
 . . p cussum ess per totum
imperium populi romani *parta est terra marique pax*;
cumque a condita Vrbe Ianum Quirinum bis omnino
 clausum *fuisse* prodatur, eum *Senatus* per me Prin-
 cipem *ter* claudendum esse decrevit (34).

Inter filios meos, quos *sinistra sors* mihi eripuit,
 eorum Caium et Lucium Caesares (35)

Tabula tertia a laeva.

Honoris mei causa senatus populusque romanus
 annum quintum et decimum agentis consules desi-
 gnavit, ut cum magistratum inirent post quinquen-
 nium, et ex eo die, quo deducti sunt in forum,
 ut interessent consiliis publicis, decrevit Senatus.
 Equites autem romani universi Principem iuventutis
 utrumque eorum, *parmis et* hastis argenteis donatum,
 appellaverunt (36).

Plebei Romanae virilim SS treceños numeravi ex
 testamento patris mei (37), et nomine meo quadrin-
 genos ex bellorum manibiis (38) Consul quintum

spectant ad a. 738, quo senatus Augusto redeunti *aram* in curia ponendam
 decrevit; vid. Dio, LIV, 25.

(34) Recte: nam Ianus bis tantum ab Augusto clausus est, a. V. 723 et 727.
 Deinde a. 742 enim quidem tertium claudendum decrevit senatus, sed rem
 irritam fecit Ducorum Dalmatarumque rebellio; vid. Dio, LI, 20; LIII, 26;
 LIV, 36. Errant itaque Masson. in templo Iani reser. et Oros. VI, 22; forte
 et Suet. Aug. 22; nisi is rem destinatam posuit pro facta; quod ibi Gel.
 Wolf. et iam ante eum Clisbul. l. l. et Eckhel. in doct. NN. tom. VI, p. 84
 et 89 mouere.

(35) Haec verba non sciungenda videntur a seqq. Conf. ad ea et seqq. Suet.
 Aug. 26, 64, in Tib. 23; ad Tac. Ann. I, 3, 15, 17; Noris. ad Cenot. Pis.
 Sen. Consul. ad Marc. 14, 15.

(36) Conf. Dio, LV, 12 (qui aureas parmas hastasque donatas dicit);
 Eckhel. l. l. p. 171, et nos ad Tac. Ann. I, 3, 14.

(37) Conf. Suet. Caes. 83 extr. Dio, XLIV, 35; XLV, 6; XLVI, 48.

(38) Vid. uul. 12, et ad haec et seqq. Dio, LI, 21; LIII, 2, 28; Suet.
 Aug. 40-42.

dedi, iterum autem in consulatu decimo ex patrimonio meo HS (39) quadringenos congiari viritim pernumeravi, et Consul undecimum duodecim frumentationes (40) frumento privatim coëmpto emensus sum, et tribunitia potestate duodecimum quadringenos nummos tertium viritim dedi (41). Quae mea congiaria (42) pervenerunt *ad sestertium* millia nunquam minus quinquaginta et ducenta. Tribunitiae potestatis duodevicesimum Consul XII trecentis et viginti millibus plebei urbanae sexagenos denarios viritim dedi; et cuoivis militum meorum consul quintum ex manibiis viritim millia nummum singula dedi. Acceperunt id triumphale congiarium in *coloniis* hominum circiter centum et viginti millia. Consul tertium decimum sexagenos denarios plebei; quae tum frumentum publicum acceperunt, dedi. Ea millia hominum paulo plura quam ducenta fuerunt. Pecuniam *pro agris*, quos in consulatu meo quarto et postea consulibus *M. Crasso et Cn. Lentulo Angure* adsignavi militibus, solvi municipiis. Ea sestertium circiter sexsies (43) milliens fuit, quam *ex* collationibus *pro praediis* (44) numeravi, et circiter his milliensi et sescentiens, quod *pro agris provincialibus* solvi. Id primus et solus omnium, qui deduxerunt colonias militum (45) in Italia aut in provinciis, ad memoriam aetatis meae feci, et postea *Ti. Neroni* et

(39) Ita lego, ut sit id. qd. HS. s. SS. non *is*, ut ad *plebem* referatur, sicut paulo post *plebei*, quae acceperunt.

(40) Hoc est, frumenti largitiones, ut apud Suet. Aug. 50, 42.

(41) A. V. 740. Conf. Sueton. cap. 41, et Joseph. Antiq. Ind. XVI, 4.

(42) Scil. singula quatuor, tria pecuniae, frumenti unum. Mox *triumphale congiarium* de pecunia militibus data ab Augusto triumphante.

(43) *Sexagesiens* conii. Clisbull ex vestigio lacunae, etsi enormis sit summa.

(44) Bene ita Clisbull; vid. Dio, LI, 4. *Praedicatoribus* conii. Gron. et praetoribus male Lips.

(45) Conf. Suet. Aug. 46, ibique intpp.

Cn. Pisoni (46) consulibus; itemque C. Antistio et D. Laelio Cos. et C. Calvisio et L. Pasiemo consulibus et *Lentulo et Messalino* consulibus et L. Caninio et Q. Fabricio consulibus, *veteranis*, quos emeriteis stipendiis in sua municipia *reduxi*, praemia aere numerato persolvi: quam in rem *sestertium* mill impendi.

Quater pecunia mea iuvi aerarium (47), ita ut sestertium milliens et quinquiens ad eos, qui praeerant aerario, detulerim: et M. *Aemilio* et L. Aruntio Cos. in aerarium militare, quod ex consilio (48) constitutum est, ex quo praemia darentur militibus, qui *viginti stipendia* emeruissent, HS. milliens et septingentiens *Tib. Caesaris* nomine et meo detuli (49) quo Cn. et P. *Lentulus* consules fuerant, cum d . . . cerent centum millibus hominum . . . ibus . . . o fru . . .

Tabula prima a dextra.

Curiam et continens ei Chalcidicum (50), templumque Apollinis in palatio cum porticibus (51), aedem

(46) *Neroni et Pisoni* sunt ablativi, ut *sorti, igni, colli, amni, caedi, imbrui, oneri, parti* etc. vid. ad Silium, VII, 368; VIII, 125, et Liv. IV, 12, 8.

(47) Conf. Dio, LIII, 2.

(48) *Livine* supplet Gron. ex Dion. LV, 14. *Senatus* Chishull ex eiusd. cap. 24. *Maccenatis* alii.

(49) Conf. Dio, LV, 24 sq.

(50) Conf. ad haec et seqq. Sueton. Aug. 29, 30, *Curiam* Iuliam, in honorem patris, Iulii Caesaris, conditam; vid. Dio, LI, 22. *Continens*, coniunctum, ei *Chalcidicum*, templum Minervae exstructum ad formam alius templi eiusdem nominis, quod Chalcidenses ex Euboea profugi in huius duci honorem Lacedaemone condiderant; visi hoc fuit templum *aereum* Minervae Chalcioecae, et Minerva potius *Chalcidica* dicta est a Chalcide Syriae ab Augusto adempta post devictam Cleopatram. Conf. Reimar. ad Dion. LI, 22, et Scalig. ad Eusebii Chron. n. 2105, qui Minervae Chalcidicae a Domitiano exstructa memorat.

(51) Conf. Dio, LIII, 1, 2, et Sueton. l. l. ac de aede *D. Iulii* Dio, LI, 22.

Divi Iuli, Lupercal, porticum ad circum Flaminium, quam sum appellari passus ex nomine eius (52), qui priorem eodem in solo fecerat, Octaviam, pulvinar ad Circum Maximum, aedes in Capitolio Iovis Fere-tri et Iovis Tonantis (53), aedem Quirini, aedes Minervae et Iunonis Reginae et Iovis, Libertatis in Aventino, aedem Larum (54) in summa Sacra via, aedem Deum Penatium in Velia, aedem Iuventatis (55), aedem Matris Magnae in Palatio feci.

Capitolium et Pompeium theatrum, utrumque opus; impensa grandi refeci sine ulla inscriptione nominis mei. Rivos aquarum, compluribus locis vetustate labentes, refeci (56), et aquam, quae Marcia appel-latur, duplicavi, fonte novo in rivum eius immisso (57). Forum Iulium et Basilicam, quae fuit inter aedem Castoris et aedem Saturni, coepta profligata-que opera a patre meo, perfeci, et eandem Basilicam consumptam incendio, ampliato eius solo, sub titulo nominis filiorum *meorum* incohavi (58), et, si vivus non perfecissem, perfici ab heredibus *meis iussi*. Duo et octoginta templa Deum (59) in Vrbe consul . . . refeci, nullo praetermisso, quod *eo tempore* . . . mu . . . m . . . iruminea a . . . bi praeter . . . iume linu . . . lum . . .

(52) Cn. Octavii, in reg. IX Urbis. Conf. P. Victor.

(53) Haec ab Augusto condita, illa vero refecta; vid. Sueton. l. l. et 91; Dio, LIV, 4; Liv. IV, 20; Cornel. Nep. in Att. 20, et de *aede Quirini* Dio, LIV, 19.

(54) Scil. publicorum, quam aedem a. 748 ex stipe, a populo ei absenti Cal. Iau. collata, struxit; vid. marin. Farnes. apud Grut. 106, 4.

(55) Quae incendio consumpta erat; vid. Dio, LIV, 19.

(56) A. V. 748; vid. Gruter. 177, 1.

(57) Conf. Frontin. de aquaeduct. cap. 12, et Dio, XLIX, 42.

(58) Sic et in opt. cod. Suet. Aug. 97 extr. Vocem a *calo*, initio rerum, deducebat Verrius Flaccus; vid. Diomed. apud Putsch. lib. I, p. 361.

(59) Conf. Ovid. Fast. II, 59.

Privato solo dedicato Martis Vltoris templum (60) Forumque Augustum, et theatrum ad aedem Apollinis in solo magna ex parte *ad id* empto feci, quod sub nomine M. Marcelli generi nitescit (61). Dona ex manibiis in Capitolio et in aede Divi Iulii et in aede Apollinis et in aede Vestae et in templo Martis Vltoris consacravi; quae mihi constiterunt HS circiter milliens (62). Auri coronarii pondo triginta et quinque millia municipiis et coloniis Italiae conferentibus ad triumphos meos (63) quantum Consul remisi; et postea, quotiescumque Imperator appellatus sum, aurum coronarium non accepi, decernentibus municipiis et conferentibus, quae tunc adque (64) antea decreverant.

*Munus gladiatorium dedi meo nomine, et quin-
quiens filiorum meorum aut nepotum nomine: quibus
muneribus pugnaverunt hominum circiter decem mil-
lia . . . Bis dedi ferarum undique accinctarum (65) . . .
spectacula proprio meo nomine, et tertium nepotum . . .
Ludos feci meo nomine quater, aliorum autem ma-
gistratum absentium ter et vigiens (66) . . . in collegio*

(60) Conf. Sueton. cap. 29; Dio, LIV, 8; Ovid. Fast. V, 551 sq. 579; Eckhel. doct. NN. tom. VI, pag. 94 sq. et 100; quae loca etiam de alio Martis Vltoris templo agunt; de quo vid. not. 92.

(61) Conf. Dio, LIV, 25-27.

(62) Conf. Suet. cap. 30.

(63) Propr. ad coronas triumphales, χρυσίων ἐς στεφάνους apud Dion. XLIX, 42. Inde dictum proprie aurum coronarium: nam ducibus, qui ab exercitu Imperatores appellabantur, a provincialibus, sociis regibusque coronae initio antea dono dabantur, more a Graecis pelito, et deinde huius loco aurum; quod senioribus, Imperatorum maxime, temporibus ab iis tributum instar exactum est; unde coronarium dictum de gratuito et honorario, et honestum exactiois nomen factum. Στεφανικὸν τῆσραυ Αὐκυρανοῦ dixisse πῶς τὸ ἐν χάριτι μίσει διδόμενον, docet Suidas. Conf. Dio XLVIII, 42; XLIX, 42; LI, 21; Lips. de Magn. Rom. II, 9; Ernesti Clav. Cic. et Schell-
lei Lex. Lat.

(64) Conf. not. 30.

(65) Forte leg. accitorum.

(66) Conf. Suet. Aug. 43, ibique intpp. Quater, scil. et vicies.

XV virorum magister, *adlecto in collegium M. Agrippa*, ... per *Quindecimviros*, C. Furnio, C. Silano Cos., *quintos feci ludos saeculares nulli vivorum visos ante id tempus* (67), deinde *Venationes bestiarum Africanarum*, meo nomine et filiorum meorum et nepotum, in circo, aut in foro, aut in amphitheatris populo dedi sexiens et vigiens, quibus confecta sunt bestiarum circiter tria millia et quingentae.

Navalis proeli spectaculum populo dedi trans Tiberim, in quo loco nunc nemus est Caesarum (68), *cavato solo in longitudinem mille et octingentos pedes: in latitudine mille erant et ducenti*. In quo triginta rostratae naves, triremes et *quadrirèmes*, pluris autem minores, inter se conflixerunt. *Atticis et Persicis* classibus pugnaverunt (69), praeter remiges, millia hominum triginta circiter.

In templis omnium civitatum *primarum Europae et Asiae* victor ornamenta reposui (70), quae, spoliatis templis, is, cum quo bellum gesseram (71), privatim possiderat. *Meae* statuae pedestres et equestres et in quadrigis argenteae steterunt in Vrbe XXC circiter; quas ipse sustuli, exque ea pecunia dona aurea in

(67) Conf. Censorin. cap. 17; Grut. p. 295, intpp. Zosimi, II, 4; Eckhel. 1. l. ad a. 737; Mitscherl. ad Horat. Carm. saec. et nos ad Tacit. Ann. XI, 11, 1-3. Probabilius iudicio Chishull in notis lacunam h. l. ita explet: « ludos saeculares intermissos ante id tempus, deinde post CX annum, ut edicto monui, repetendos ».

(68) A. V. 750. Conf. ad Suet. in Aug. 43 (ubi eadem reperies verba A. h. l. deprompta); ad Tac. Ann. VI, 1, 3; XII, 56, 2; XIV, 15, 5; Vell. II, 100. *Nemus Caesarum*, Carii et Lucii; *horti naumachiae proximi* apud Suet. Tib. 72 pr. ubi vid. Ern. Conf. ad Tac. II, 11.

(69) Conf. ad Suet. Caes. 39, et Claud. 21.

(70) Conf. Strabo, XIII, pag. 595 (890), et XIV, pag. 637 (944); Plin. XXXIV, 8, s. 19.

(71) Scil. Antouius: nam vir modestus nusquam nominat duces a se devictos.

aede Apollinis, meo nomine et illorum, qui mihi statuarum honorem habuerunt, posuit (72).

Tabula secunda a dextra.

Mare pacavi a praedonibus (73). Eo bello servorum, qui fugissent a dominis suis et arma contra rempublicam tulerunt, *triginta* fere millia capta dominis ad supplicium sumendum tradidi (74). Iuravit in mea verba tota Italia sponte sua (75), et *me pro victis ducibus* ducem depoposcit. Iuraverunt in eadem *verba Galliae, Hispaniae, Africa, Sicilia, Sardinia*. Qui... ve... *Senatores* plures quam DCC in.... consulibus facti sunt ad eum diem; quo scripta sunt.... circiter CLXX.

Omnium provinciarum (76)..... quibus finitimae fuerunt gentes, quae *nondum subiectae erant pop. Romano*, fines auxi. Gallias et Hispanias[†] provinciasque.... *quas alluit Oceanus* a Gadibus ad ostium Albis fluminis (77).... *ab usque regione* ea, quae proxima est Hadriano mari, *armis perlustravi*, nulli genti bello per iniuriam illato (78). Classis Romana.... ab ostio Rheni ad solis orientis regionem, usque ad *orbis extrema* navigavit (79); quo neque terra neque mari

(72) Conf. Suet. cap. 52.

(73) Scil. devicto Sex. Pompeio, qui servis conscriptis mare infestabat latrocinis ac praedationibus. Conf. Vell. II, 73; Flor. IV, 8; Dio, XLVIII, 17-23; XLIX, 1-12; Appian. Bell. Civ. IV, 84; V, 144. Hinc et bellum hoc Saeclum infra dicitur *servile*, et pirataei nomine infamatur; vid. not. 87.

(74) Conf. Dio, XLIX, 12.

(75) Conf. Suet. cap. 17, et ad Tac. Ann. I, 7, 4.

(76) Haec explicitè magis tradit Eutrop. VII, 5.

(77) Cf. Sueton. cap. 21, et ad Tac. Ann. I, 9. Forte leg. «ad ostium Albis fluminis et ad Istrum flumen a regione ea, quae proxima est Hadriano mari, ad obsequium redegi».

(78) Conf. Suet. cap. 21 (ubi haec repetita sunt) et 47.

(79) Conf. Vell. II, 106, et Plin. II, 67.

quisquam Romanorum ante id tempus adiit. Cimbrique et Chariides et Semnones et eiusdem tractus alii Germanorum populi per legatos amicitiam meam et populi Romani petierunt (80). Meo iussu et auspicio ducti sunt *duo* exercitus eodem fere tempore in Aethiopiam et in *Arabiam* (81): qua ea *tempestate* esae sunt in Sicili . . sat ti . . in . . et h . . us du . . ni . . b ncs . . abae pium . . mam ad . . *Armeniam maiorem*, interfecto rege eius Artaxia . . m posse (82) . . ma nostrorum exemplo regi . . m id in *potestatem* Tigranis regis, per *Ti. Neronem diademati eius capiti imposito* (83), *transtuli Armeniam gentem*. Postea *inquietam* gentem et rebellantem, *domitam* per Caium filium meum (84), regi *Ariobarzani gubernandam et frenandam* tradidi, et post eius mortem filio eius Artavasdi, *quodam iure Ariobarzane*, qui erat ex regio genere Armeniorum oriundus, in id regnum *deducto* (85). Provincias omnes, quae trans Hadrianum mare vergunt, et *Ponticas Asianasque* iam ex parte magna regibus eas possidentibus *concessi* (86). *Siciliam et Sardiniam* occupatas bello servili (87) reciperavi.

Colonias in Africa, Sicilia, Macedonia, utraque

(80) Conf. Strab. VII, pag. 293 (149). Chariides rectius forte Charudes (in Chersoneso Cimbrica) dicuntur Ptol., aut Harudes Caes. Bell. G. I, 7.

(81) In hanc a. V. 727, 728, ab Aelio Gallo, in illam a. 730 a Petronio. vid. Strab. XVI, p. 780 (1126), et XVII, p. 820 (1175); Dio, LIII, 29-33; LIV, 5.

(82) Haec lacuna explenda est ex Tac. Ann. II, 3. Conf. etiam ad haec et aeqq. Suet. Tib. 9; Vell. II, 94 (ubi vid. inlpp.) et 122; Dio XLIX, 40, 44; LIII, 33; LIV, 9; Joseph. Bell. Iud. XIII extr. XV, 4, 5, et Antiq. Iud. I, 18.

(83) Conf. auctores in nota 82 laudati.

(84) A. V. 755. Res fuse narratur in Ceuot. Pis.

(85) Conf. auctores laud., et Tac. Ann. II, 3, 4.

(86) Conf. Suet. c. 48, et de singulis regibus ab Augusto redditus inlpp. eius loci et in primis Noris. ad Ceuot. Pis. p. 224 sq.

(87) Cf. not. 73.

Hispania, in *Gallia Comata* et *Gallia Narbonensi*, praeter praesidia militum, deduxi. Italia autem colonias, quae vivo me celeberrimae et frequentissimae fuerunt, *IIXXX* deductas habet (88).

Signa militaria complura *per nostros duces* amissa devictis *legionibus* (89), *recepti* ex Hispania et *gentibus Delmateis* (90), Parthos trium exercituum Romanorum spolia (91) et signa *restituere* mihi, supplicesque amicitiam populi Romani petere coëgi. Ea autem signa in penetrali, quod est in templo Martis Ultoris (92), reposui.

Pannoniorum gentes, quas ante me Principem populi Romani exercitus nunquam adit, devictas per Ti. Caesarem, qui tum praecerat *exercitibus*, imperio populi Romani subieci (93); protulique fines *imperii ad Istri fluminis ripam* (94)... quod a. u. . . . us exercitus.. eis ... spro ... a.... tusque pos.. ucus gentes i

(88) Conf. Suet. cap. 46, ibique Ern.

(89) Scil. Romanis. Sed forsam leg. *devictis illis provinciis*, vel *hostibus recepti*, forte et ex Hispania et Galatia et Dalmatia. Conf. not. 94.

(90) Conf. Vell. II, 90; Dio, XLIX, 43; Appian. Illyr. 28.

(91) Sc. M. Crassi, Statiani legati Antoniani et ipsius Antonii. Conf. de his signis et captis et a. 732 restitutis Suet. 21; Vell. II, 82, 91; Iustin. XLII, 5; Strab. VI, 4, 2, p. 288; Eckhel doctr. NN. tom. VI, pag. 94 sq. (ubi etiam supplices exhibentur Parthi, genu flexo offerentes signa); Dio, LIV, 8.

(92) Scil. eo, quod in Capitolio structum est a. 732, quo signa illa sunt recepta: nam aliud Martis templum in foro Augusto conditum, et a. 750 dedicatum est. Conf. not. 60.

(93) Conf. ad Liv. Epit. 139, et Vell. II, 96. Ad victorias Tiberii spectant arcus triumphales Carmentinus in Pocockii *Descr. of the East*, t. II, pag. 100, et Kollarii *Annal. Vindob.* tom. I, pag. 1019, nobilisque archates in Museo Vindob. quem vulgarat Maffei in *append. ad Museum Veronense*, pag. 245; *le Roy*, Kollar, et Lambecius. Pro *praecerat exercitibus* Gron. *dediderat praeignus neus*. Conf. not. 94.

(94) Ister et Euphrates imperii rom. limites positi a natura et ab Augusto statuti. Conf. Tac. Ann. I, 11, et Agric. 13; Strab. 6 extr. et 17 extr. Dio, LVI, 33, et Iulian. in Caes. Ingens, quae sequitur, lacuna repliri et quaedam simul verba praeced. emendari forte possunt e *Fragm. Pocock*.

Ad me ex India (95) apud qu... qu.... m
nostram... per legatos Bastarnarum... n... et Sar-
matarum (96)... Tanaimque ultra rec... rumo... rex
et Hiber.....

Ad me supplices confugerunt reges Parthorum Ti-
ridates (97).....

Tabula tertia a dextra.

Regis Phratis... Medorum.. Arta (98)... res Bri-

(vid. supra not. 1) quod V. C. *Sainte-Croix* in libro gallico *Magas. Enceyl.*
IV, 4, p. 94, et Oberlin in ed. Taciti, t. II, p. 850 sq. ita correxerunt:

τ..... ηλαις
ἀπὸ βασιλῆος θ' ἐξ Ἰσπανίας καὶ Γαλατίας κ(αί)
Δαλματίας. Πάρθους τριῶν στρατευμάτων (τ)
(ω) σκύλα καὶ σημάς (pro σημάς) ἀποδοῦναι ἑμοὶ (καὶ φ)
λίαν θῆμον Ρωμαίων ἀξιώσαι ἡνάγκασα τάς-
δε τὰς σημάς ἐν τῷ ἁρώεϊ τοῦ Λιμνίου (τοῦ α)
θύτῳ ἀπεβίβαν.
Παντωνίων ἔθνη, οἷς πρὸ ἑμοῦ ἡγεμόνες
τοὺς Ρωμαίων οὐκ ἦντησιν, ἡσπασθέντα (θὲν Τι.)
Νέρων. ὅς τότε ἑμοῦ ἦν πρόγονος καὶ ἡγεμόνων,
ἡγεμονίᾳ θῆμον Ρωμαίων ὑπέταξα
καὶ ὅσα μέχρι Ἰστροῦ ποταμοῦ προέκειν.
Τῇδε (ibi) Δάκων διαβῆσα πολλὰ δυνάμεις ἐν
νοῖς κατεκόπη καὶ ὑπερὶν μεταχ(ωρεῖν στρα)
τευμα πέραν Ἰστροῦ τὰ Δάκων(ν)
θῆμον Ρωμαίων ὑπομένειν.

Versam 10 Schweigh. ita emendat? Νέρωνος τοῦ ἑμοῦ προγόνου καὶ Κεῖςτρος,
et vs. 13 sq. Oberlin: δυνάμεις ἐν Μύσσις κατεκόπη x. v. μ. στρατεύματα, etc.
Coniectura ἐν Μύσσις probabilis sit ex Dione, LI, 22, et Floro, IV, 12. Sed
vel sic verba sunt manca et in fine quaedam excidisse videntur, ita forte re-
stituenda: καὶ ὑπερὶν μεταχωρεῖν στρατευμα πέραν Ἰστροῦ, τὰ Δάκων θ' ἔθνη,
vel καὶ Δάκων ἔθνη θῆμον Ρωμαίων ὑπομένειν τὸ προστατούμενον ἡγεγχατα,
ut apud Polyb. V, 107, 3. et XV, 20, 7. His respondent verba Augusti,
si ita supplentur: «Dacorum vero gentes imperata populo romano facere
cōgi».

(95) *Ex India* his legati venerat ad Augustum, a. 727, quo Tarracoe egit,
et a. 732, quo Sami hiemavit. Conf. Suet. cap. 21; Dio, LIV, 9 (ubi vid.
Reimar.), et Strab. XV, p. 719.

(96) Huc pertinet locus laud. Dionis de multis legationibus.

(97) Conf. Iustin. XLII, 5, et intpp. Horat. Od. I, 26, 5.

(98) *Fursum Artabanus*. Alio regum nomina excidere.

tann... damno bella... et tim...orum maelo mar omatorum suebo f.... *rex* Parthorum Phrates, Orodís filius, filios suos nepotesque misit in Italiam (99), non bello superatus, sed amicitiam nostram per *haec* suorum pignora petens. Plurimaeque aliae gentes exspectae sunt Romanam fidem me Principe, quibus antea cum populo Romano *nullum omnino fuit* legationum et amicitiae commercium.

A me gentes Parthorum et Medorum (100) *petierunt* per principes earum gentium regesque per eos acceperunt *Parthi Vononem*, *regis Phraatis* filium, *regis Orodís* nepotem; *Medi Arhabanum*... *regis Artavasdis* filium, *regis Ariobarzanis nepotem*.....

In consulatu sexto et septimo (101), *postquam bella civilia* extinxeram, per consensum universorum *Romanorum civium* rempublicam ex mea potestate in *Senatus et populi Romani* arbitrium transtuli. Quo pro merito meo *Senatus me appellavit Augustum* (102), et laureis postes aedium mearum *vinxit*... *ivi-casu*... *r*... *ianuam meam* et *qua*... *st*... *r* in *ulia* posi... *us* quem... *sc*... *r*... *m* et... *virtutis cle*... *est p*... *us clupei*... *post*... *d*... *ilo amplio*... *conio*... *susceptum a me* *tertium decimum* consulatus *magistratus* *Senatus et equester ordo* *populusque* *Romanus* universus *prodiderunt* memoriae; idque in vestibulo aedium mearum *inscribendum iusserunt* et in foro *Augusto* *sub quadrigas*, quae mihi *ex S. C.* *positae*

(99) Conf. Strab. VI, p. 288 (41). Idem filios Phraatis (Saraspadanem, Rhodaspem, Phraaten et Vononem) sed corrupte nominat lib. XVI, p. 748 (1085); vide ad Tacit. Ann. II, 1, 2.

(100) De *Parthis* vid. Tacit. l. l. De *Medis* haec non legere memini.

(101) Conf. Dio, LIII, 2 sq. et de provinciarum partitione Strab. 17 extr.

(102) A. V. 725, in VII consulatu. Conf. ad Liv. Epit. 134; Suet. cap. 7; Censorin. cap. 21, 22; Dio, LIII, 16, ibique Fabric.

sunt. Scripsi haec, quum annum agerem septuagensimum sextum (103).

Summa pecuniae, quam dedit (104)..... sis militibus necessarium...

Opera fecit nova: aedem Matris Magnae Divi Iuli, Quirini, Minervae....., Larum, Deum Penatium, *Iuventatis*... Ad Circum Curiam cum *Chalcidico*.... Iuliam, *theatrum* M. Marcelli.... basilicam Cai et Luci Caesarum..... Refecit Capitolium... usque a..... theatrum Pompei, aquam *Marciam*, la..... Impensis r..... gladiatorum..... *terrae* motu incendioque. Censum..... usque quorum census explevit (105).

(103) A. V. 765, quo et obiit, Sex. Pompeio et Sex. Appuleio coss., quo ipse supra memoravit in tab. 2 a laeva.

(104) Haec omnia sunt ab aliena manu, nescio qua, adiecta, repetitiones fere eorum, quae Augustus supra memoriae prodidit.

(105) Conf. Suet. cap. 41.

DISPUTATIO

DE PONDERIBVS, PECVNIA, MENSVRIS

A LIVIO IDENTIDEM MEMORATIS.

AVCTORE CREVERIO

Immensa exstant de ponderibus, pecunia, mensuris apud Veteres usitatis volumina: et, qui rem universam complecti disserendo velit, latissimus ei subiicietur explicandae doctrinae campus. Nos eam delibabimus tantum, et quatenus illa ad intelligendum Livium necessaria est.

De ponderibus.

Atque ut a ponderibus incipiamus, caput rei totius, et certissimam eius expediendae viam aperuit vir magni in Philosophia nominis, nec minus eruditione multiplici clarus, Petrus Gassendus (1). Hic, quum impetratus esset a Peireskio illo, quem vere dixerimus literarum et literatorum nutriculum, modulus (2) accurate expressus ex congio, qui hodie in aedibus Farnesianis Romae asservatur, positus olim in Capitolio Vespasiani temporibus, tanquam forma et exemplar omnium congiorum, non dubitavit quin

(1) Gassend. de vita Peireskii, lib. II.

(2) Hunc modulum e congio Farnesiano expressum possidet Bibliotheca Sangenoviana Parisiis.

certo exploraturus esset romanae librae pondus. Quum enim constet, ut infra dicemus, congium decem pondo vini, vel aquae, (idem enim ferme utriusque liquoris pondus est) fuisse, hic idem congius, si vino, vel aqua plenus ponderibus nostratibus appendatur, necessario daturus est verum librarum romanae nostratisque discrimen.

Sed hac in re magnus primo versatus est error, quem nobis ingeniose deprehendisse, et, eruto ex ambagibus obscurae vetustatis vero, feliciter correxisse visus est clarissimus Labarreus, e Regia inscriptionum et literarum Academia, edita super hoc negotio doctissima disputatione, tom. VIII Commentariorum Academicorum, p. 372.

Nimirum, quum congius Farnesianus inscriptas praeferat has notas, *P. X*, id est, *pondo decem*, et praeterea constet ex Festo lege sancitum esse, ut *congius vini decem pondo siet*, idemque doceat vetus scriptor Fannius; quod primo venit in mentem, id omnes statim pro certo arripuere, decem libras pondo vini contineri congio, sive centum et viginti uncias pondo: duodecim enim unciis libra romana censebatur. Nec cuiquam facile suspicio oriretur, rem aliter se habere potuisse. Id tamen falsum esse evidenter probatur invictis Veterum testimoniis. Atque hoc non minimum documentum esse potest, quam non temere primae rerum fronti credendum sit, quamque facile sub dolosa veri specie fallere queat occultus error, caecisque insidiis securas mentes subiturus. Sed ut illum arguere quis possit, prius quaedam observanda sunt. Ducem sequemur eruditissimum virum, quem modo honoris causa nominavimus.

1.º Duae apud Romanos librae in usu fuere, liqui-

dorum altera, altera aridorum; illa praesertim ad molem (1), haec ad pondus rerum definiendum usurpata. Illam appellabimus libram mensoriam, hanc libram pondo. Vtraque in duodecim uncias dividebatur: utriusque unciae in octo (2) drachmas. Hoc discrimen librarum quum ex Fannio clare adstruitur, tum praecipue ex Galeno, qui passim distinguit *λίτρων μετρικὴν*, et *λίτρων σταθμικὴν*, immo et eas inter se comparavit, ut modo exponemus.

2.^a Quum diversum sit diversorum liquorum pondus, vas idem eo maiorem vim huius illiusve liquoris capiet, quo hic illo gravior erit. Itaque mensura eiusmodi, ex qua sola liquoris in ea contenti moles, non etiam pondus, cognosceretur, facile posset in errorem inducere. Vtrumque praestabat libra mensoria: atque hinc recte et *libra* dicebatur, quod illa pondus liquorum cognoscendum dabat, et *ensoria libra*, quod illud pondus exprimebat per rationem ad vas quoddam definitum, quo certi cuiusdam liquoris certum pondus continebatur.

3.^a Ob eandem illam ponderis pro liquorum varietate varietatem, unum aliquem liquorem eligi oportuit, cuius in libra mensoria contenti cognitum semel pondus usui esset ad definienda ceterorum liquorum, quos illa libra metiretur, pondera. Vinum et aqua eo commodius viderentur eligenda fuisse, quod eorum et maximus est usus, et par fere in pari mole pondus. At Romanis oleum magis placuit, et libram mensoriam oleo plenam voluerunt normam esse ceteris liquoribus aestimandis propositam. Hinc saepe Galenus

(1) *Molem* tota hac in disputatione intelligimus, non quam Physici dicunt *massam*, sed amplitudinem, magnitudinem, id denique quod gallice dicimus *le volume d'un corps*.

(2) *Drachma* Graecum ab origine nomen est, sed quod ex assiduo Graecorum cum romanis commercio, in pervulgatum usum apud Romanos transierit.

nominat τὴν τοῦ ἑλκίου καλουμένην λίτραν, et μέτρον ὃ τὸ ἑλκίον μετροῦσι. Idem colligitur et ex Fannio.

4.º Pondus olei libra mensoria contenti se habebat ad libram pondo, ut 10 ad 12. Hoc diserte docet Galenus, qui a se diligenter exploratum esse affirmat libralis mensurae oleo plenae pondus, et duodecim uncias mensorias olei inventas esse pares decem unciiis pondo. Nec minus clare id probant Galeni et Fannii collata inter se de cyathio testimonia. Galeno auctore cyathus capiebat duodecim olei drachmas: eundem cyathum aestimat decem drachmis pondo Fannius.

5.º Iam igitur si cognoscatur ratio ponderis olei ad vini in pari utrimque mole pondus, quam *gravitatem specificam* Mechanici appellant, cognoscetur quoque quodnam vini pondus libra mensoria contineatur. Hanc rationem Romani statuerant esse (1) ut 9 ad 10, quae sane haud multum aberrat a vero, et ad publicum illum et forensem usum commode se habet. Quum ergo libra olei mensoria decem unciiis pondo aequalis sit, haec instituitur proportio: ut 9, quae est gravitas specifica olei, ad 10, quae est gravitas specifica vini, ita 10 numerus unciarum pondo librae olei mensoriae, ad $11\frac{1}{9}$, qui erit numerus unciarum pondo vini libra mensoria contenti.

6.º Vt iam ad congium accingamur, constat ex Fannio congium capacem fuisse novem librarum mensurarum olei. Etenim ille diserte docet sextarium, qui sexta pars est congi, cepisse libram olei cum

(1) Apud Galenum cotyle est unciae olei 9, vini decem. Apud Dioscoridem et Fannium sextarius capit libram olei cum semisse, sive uncias 18, libram vini cum besse, sive uncias 20. Haec ratio olei ad vinum non omnino accurate definita est. Pollex enim cubicus olei aequat pondere 331 grana, pollex autem cubicus vini, grana 365, quae deberet habere 367 $\frac{7}{9}$, si oleum et vinum ad sese mutuo se haberent, ut 9 ad 10; sed error levissimus est.

semisse; unde clare patet novem libras olei congiō contineri. Libras autem illas mensorias fuisse, non libras pondo, ex eo intelligitur, quod idem sextarius, qui a Fannio dicitur capere libram olei cum semisse, sive uncias 18, ex eodem Fannio (1) quindecim unciis pondo aestimandus est. Haec enim ipsa ratio est librae mensoriae oleo plenae ad libram pondo. Illas libras diximus ad sese invicem ita se habere, ut 12 ad 10. Eodem autem modo se habent 18 ad 15, quo 12 ad 10. Ergo et ubi dicitur sextarius esse quindecim unciarum pondo, intelligendus est oleo plenus; et unciae decem et octo olei, quae sextario continentur, sunt unciae mensoriae, non unciae pondo. Ergo congius, qui sex capit sextarios, novem libras mensorias olei capere dicendus est.

Praeterea idem Fannius comparans inter se vinum et oleum sextario contenta, eum dicit capacem fuisse olei quidem unciarum 18, vini vero 20. At viginti illae vini unciae non possunt esse unciae pondo; si quidem ex eodem Fannio sextarius aequat pondere uncias quindecim. Sive autem oleo plenus, sive vino, dicatur par esse quindecim unciis pondo, nunquam dare poterit viginti uncias vini pondo. Ergo unciae illae vini viginti, quas capit, non sunt unciae pondo. Ergo nec 18 olei unciae, quas idem sextarius continet. Superest igitur, ut unciae illae olei 18 sint unciae mensoriae.

Hinc necessario colligitur congiū capacem fuisse novem tantummodo librarum mensoriarum olei, quae efficiunt septem libras et sex uncias pondo. Quum

(1) Ex Fannio cyathus est decem drachmarum pondo. Colyle autem capit sex cyathos: sextarius duas colylas. Ergo sextarius capit duodecim cyathos, ac proinde aequal pondere drachmas centum et viginti, sive quindecim uncias. Octo enim drachmae, ut iam observavimus, unciam constituunt.

ergo gravitas specifica olei sit ad gravitatem specificam vini, ut 9 ad 10, sequitur pondus vini congio contenti fuisse octo librarum et quatuor unciarum, sive centum unciarum pondo, non centum et viginti, ut antea creditum fuerat.

Quonam modo igitur congius dici potest *decem pondo* esse? Necesse est enim, ut huic formae loquendi, quam indubitata antiquitatis monumenta testantur, sua constet veritas.

Primo observabimus nec mensorias decem libras, nec decem libras pondo vini contentas congio fuisse. Non mensorias decem libras: nam libras olei mensorias novem capiebat congius, ut vidimus. Liquores autem mutati non mutant vasis capacitatem. Non decem libras vini pondo: etenim septem olei libras pondo cum semisse continebat. Ergo ut decem libras pondo vini contineret, necesse esset, ut gravitas olei specifica esset ad gravitatem vini, ut 3 ad 4, quod aperte falsum est.

Hoc ergo sensu dicebatur, congius esse decem vini pondo, quod eiusmodi pondus vini caperet, quod par esset ponderi decem librarum olei mensoriarum. Libra olei mensoria est unciarum pondo decem. Decem igitur librae mensoriae, sive centum et viginti unciae mensoriae olei aequant centum uncias pondo: quod ipsum est vini congio contenti pondus.

Nunc iam facile est rationem librae romanae pondo ad libram parisiensem cognoscere. Congius centum uncias pondo vini continebat. Idem congius aqua fontana plenus diligentissime appensus ab clarissimo Auzutio, inventus est centum et octo uncias parisienses illius aquae continere cum septem, ut vocant, *grossis*, et granis octo supra quadraginta. Hinc statim apparet unciam romanam graviorem fuisse unciam parisiensi.

Sed observat idem vir clarissimus, quem hic auctorem sequimur, Labarreus, aliquantum ex illo pondere quod deprehendit accuratissimus Auzutius detrahendum esse, ut verum inveniatur. Etenim, si res ad summam diligentiam exigatur, et omnis aqua vinum pondere superat; et aqua fontana flumineam aquam; et praeterea congius Farnesianus ob nimiam velustatem quibusdam sinuosis anfractibus excavatus, capacior iam aliquanto factus est, quam primitus fuerat.

Haec omnes causae in unum congruentes non levem visae sunt imminutionem postulare. Itaque libra romana, quae, si nihil discederetur ab pondere Auzutiano, esset unciarum nostrarum tredecim cum granis 43, a doctissimo Labarreo aestimatur unciis parisiensibus duodecim tantum cum semuncia, sive granis 288; ita ut uncia romana par fuerit granis nostratibus 600, quae 576 unciam nostratem efficiunt. Atque hac aestimatione contenti fuimus, ut quae nihil, aut parum admodum a vero abeat.

Vt igitur pondera romana ad nostratium normam exigerentur, haec nobis via sequenda fuit.

Vnciae romanae 12 pares sunt unciis nostratibus 12¹; ergo libra romana se habet ad libram parisiensem, ut 12¹ ad 16, sive, ad vitandas fractorum numerorum ambages, ut 25 ad 32.

Eadem libra romana pondo se habet ad marcā, seu selibram parisiensem, ut 12¹ ad 8, sive, ut 25 ad 16.

Vt igitur librae romanae ponderibus nostratibus aestimentur, haec instituatur proportio. Vt 32 se habent ad 25, ita numerus datus romanarum librarum ad quartum numerum, qui exprimet libras parisienses. Vel, si marcis parisiensibus opus fuerit, ut 16

se habent ad 25, ita numerus datus romanarum librarum ad quartum numerum, qui exprimet marcas, seu selibras parisienses.

Nunc, si ceterorum ponderum quibus Veteres utebantur, si argenti aurique signati ad libram Romanam ratio perspecta habeatur, nullo negotio illa ad nostrorum ponderum normam redigi poterunt. De asse, et eius partibus nulla est difficultas. As (haec enim, etsi notissima, hic ponere non absurdum iudicamus, ne si qui forte ea ignoraverint, alio recurrere cogantur)

As ipsa est libra romana, sive duodecim unciae,

Deunx, undecim unciae.

Dextans, decem.

Dodrans, novem.

Bes, octo.

Septunx, septem.

Semis, sex.

Quincunx, quinque.

Triens, quatuor.

Quadrans, tres.

Sextans, duae.

Vncia.

De denario (1) dissentiunt inter se docti. Nobis verissima videtur Budei et Gronovii (2). sententia, qui statuunt denarium fuisse octavam unciae partem, ita ut denarii proprie ac subtiliter sex et nonaginta libram constituerent, sed et rotundandi numeri causa, et quia rarissimi denarii pondus illud exactum refer-

(1) De denario et eius cum drachma comparatione multa ingeniose et erudite disserit Cl. Labarreus, loco supra memorato, quae consulere operae pretium est. Nos rem hic non subtiliter exsequimur, nec aliud respiciamus, quam pervulgatum apud Veteres in communi vitae consuetudine loquendi ac numerandi usum.

(2) Gronov. de Pec. Vet. lib. II, cap. 6.

rent, consuetudine fori et tractatione pecuniae introductum sit, ut centum pro libra ambulant. Hoc adstruunt antiquorum scriptorum innumerabilia testimonia, hoc evincit tota rei nummariae ratio. Itaque centum denariis argenteis libram argenti romanam aestimamus.

Ex eorumdem Budei et Gronovii mente distingui debent sestertius et sestertium. Sestertius nummus fuit argenteus, quarta pars denarii. Libra ergo argenti romana censenda est quadringentis sestertiis nummis.

Sestertium nummus non fuit, sed summa quaedam ad conficiendas commodius ratione excogitata, quae quidem summa par erat mille sestertiis nummis, sive ducentis quinquaginta denariis, sive denique duabus libris romanis argenti cum dimidia.

Pondera graeca usitatissima, sunt drachma, mina, talentum. Drachma attica ubique in Veterum monumentis censetur par denario romano. Sed centum drachmae erant in mina attica. Itaque minam atticam parem facere debemus librae romanae. Talentum atticum sexaginta minarum erat, ac proinde par sexaginta libris romanis.

De pecunia.

Iam ad pecuniam transeamus, eamque, qualis stante republica fuit, perpendamus. Inferiora tempora nihil ad praesentem disputationem pertinent.

Pecunia triplicis generis apud Romanos fuit, aerea, argentea, aurea.

Primus Romae signavit aes Servius Tullius. Antea rudi aere, id est, massis quibusdam aereis, non signatis, non unius formae, non certae figurae, usos

esse Plinius (1) ex Timaeo memorat. Asses a Servio signati fuere liberales, et hoc initio fuit illud aes grave (2), de quo toties apud veteres scriptores mentio occurrit, quod appendi non annumerari solebat. Signatum est nota *pecudum*, bove, vel ove, vel suae, unde et *pecunia* appellata (3). Percussi quoque sunt semisses, et trientes, et quadrantes, eius ponderis quod nomine ipso indicatur. Hac sola pecunia usi sunt Romani (4) ad Q. sive C. Fabium, Q. Ogulnium consules, quinque annis ante primum Punicum bellum.

Tum devicto Pyrrho et Tarentinis, quum Romani totam iam Italiam imperio amplecterentur, auctis successu rerum opibus, argentum signari coeptum, denarii, quinarii, sestertii, et placuit denarium pro decem libris aeris, sive assibus libralibus ambulare; quinarium, qui postea et victoriatus dictus est, pro quinque; sestertium pro dupondio, sive duobus assibus, et semisse: quod et ipsa nomina testantur. Hinc apparet quanta primis illis temporibus argenti raritas Romae, et quam immane pretium fuerit. Quum enim centum denarii, ut supra diximus, in libram argenti imputarentur, denarius autem decem libris aeris aequipararentur, sequitur singulas argenti libras millensis aeris libris primo aestimatas fuisse.

Sed non ita multo post mutata res est, et pretium aeris auctum, non tam affluentibus divitiis, quam urgente inopia. Bello enim Punico primo, quum impensis respublica non sufficeret, institutum ut asses sextantario pondere ferirentur, manente levioribus his assibus eodem pretio, quod libralibus fuerat. Mu-

(1) Plin. Hist. Nat. lib. XXXIII, cap. 3.

(2) Vide appendicem de aere gravi huic disputationi a nobis subiectam.

(3) Plut. in Popl.

(4) Plin. Hist. Nat. lib. XXXIII, cap. 3.

tato aerae monetae pondere, et mutata nota est. Nota aeris tum fuit ex altera parte Ianus geminus, ex altera rostrum navis: in triente vero et quadrante, ratis, unde et *ratiti* interdum dicti sunt, teste Festo.

Postea Hannibale urgente, Q. Fabio Maximo dictatore, asses unciales facti: sed mutata est eorum ad argentum proportio, placuitque denarium sedecim assibus permutari, quinarium octonis, sestertium quaternis. Postremo asses semunciales facti, quo tempore, quo ferente legem, incertum; nisi quod latorem legis Papirium vocitatum fuisse constat, quum ipsam legem Plinius papiriam appellet. Sed tunc tamen servata est eadem quae a bello Punico secundo invaluerat horum ad argentum ratio.

Nota argenti fuere bigae atque quadrigae, et inde bigati quadrigatique dicti.

Aureus nummus post annum secundum et sexagesimum Romae percussus est, quam argenteus, id est, bello punico secundo, C. Claudio Nerone, M. Livio II consulibus: tumque auri proportionem ad argentum quindecuplam fuisse ex Plinio colligitur; sed brevi decupla effecta est ex imitatione Graecorum. Decimo tertio post bellum Hannibalicum confectum anno iubentur Aetoli pro decem argenteis unum aureum nummum pendere, ut habet Livius, lib. XXXVIII, cap. 11, sive, ut clarius Polybius, pro decem argenti minis unam auri minam.

Aureum nummum unius generis, unius formae apud Romanos fuisse censet Gronovius (1), atque ideo non reperiri apud scriptores varia aureorum romanorum, quemadmodum argenteorum, nomina, quia argenteorum tria genera erant, denarius, quinarium, sestertius; aureorum unum.

(1) De Pecun. Vet. lib. III, cap. 15.

Cuius ponderis aureus nummus primo Romae percussus fuerit; quum quindecupla auri ad argentum proportio in usu erat, non reperimus. Sed illud perbreve, ut modo diximus, intervallum fuit; post quod *placuit*, inquit Plinius, *quadraginta nummos signari ex auri libris*. Sic enim legendum esse hunc Plinii locum credimus, ut et habent aliquot MSS. teste Cl. Harduino, quamvis ipse aliam lectionem magis probaverit, et in contextum admiserit. Quum igitur quadraginta aurei ex libris aureis signarentur, si centum denarii in libram imputentur, sequitur aureum nummum duum denariorum et quinarium pondus aequasse. Atque hoc quidem perbene convenit cum perpetua aurei romani aestimatione, quem Veteres magno consensu viginti quinque denariis argenteis valuisse testantur. Si enim servetur decupla auri ad argentum proportio, duo denarii et semis ex auro pares sunt viginti quinque denariis ex argento. Talis ergo fuit aureus romanus: et, si quando denariorum aureorum mentio in scriptorum romanorum libris occurrit, eos existimat Gronovius peregrinos esse, et aliunde advectos, non Romae percussos.

Aureus atticus minor romano fuit, et duarum tantum drachmarum pondus aequabat. Hic vocabatur simpliciter χρυσῆς. Fuere et drachmales aurei, qui τετραχρυσῆς nominabantur.

Cognito antiquorum nummorum pondere, et eorum inter se ratione, nunc eos cum nostris comparare opus est. Et, quoniam nos pecuniam non appendimus, sed annumeramus, et in quotidiana nummorum tractatione, non marcis aut uncis eos, sed libellis et solidis Turonensibus aestimamus, id primo consultissime videbamus facturi, si veteres nummos ad libellarum solidorumque Turonensium normam exigeremus.

Sed ab illo nos consilio duplex deterruit difficultas: una, quod saepe apud nos ita iactatur nummus, tam varia aestimatione fluctuare iubetur, ut nihil de eo certi statui queat, aut quod vel in unum fortasse annum usui esse possit: altera, quod ex quo res nummaria apud nos ex diuturna agitatione aliquatenus constitit, eam sequimur Galli marcarum aureae et argenteae aestimationem, quae multum discrepet ab eo quod verum et genuinum apud plerasque Europae gentes auri et argenti pretium habetur: adeo ut nomen illud libellarum Turonensium falsa blaudiat speciem claritatis; re quidem vera errorem potius sit obscuritatemque pariturum. Nobis ergo ad pondera confugiendum fuit, quae et minime variant, nec quidquam habent ambigui. Itaque fecimus: et, quaecunque auri argenteae, sive facti aut infecti, sive signati summa in Livio occurrit, eam marcis seu selibris, uncis, etc. parisiensibus aestimavimus ad eam rationem quae supra demonstrata est.

Sed in aere alia nobis ineunda ratio erat, ne in eundem errorem incurreremus, qui Duiatio fraudi fuit. Quum enim aes apud Romanos longe vilis esset quam apud nos, ut patet ex eo quod, ubi primum moneta ex argento cudi coepta est, singulae argenti librae millenas aeris libras pretio aequarent, asses Romanorum librales in libras aeris nostrates redacti, quod a Duiatio factum est, fallaci nobis specie divitiarum imponerent, et haberentur a nobis pro longe maiore summa, quam quanti a Romanis illi taxabantur. Itaque faciendum visum est, ut aes non in se, sed habita argenti ratione aestimaremus; et, quod ei ad argentum collato pretium Romani statuerant, id in marcis, uncis, etc. argenti parisiensibus redderemus.

Hic operae pretium esse ducimus tabulam exhibere indicem ponderum nummorumque maxime usitatorum apud Veteres cum ponderibus nostratibus collatorum. Fuere ergo nobis

Libra romana et mina attica, unciarum parisensium $12\frac{1}{2}$.

Vncia romana granorum 600.

Denarius, si ad severam aestimationem exigereetur, granorum esse debuerat 75; sed quia usu receptum fuerat, ut centum denarii in libram imputarentur, habitus est a nobis granorum tantummodo 72.

Drachma par censetur denario.

Quinarius, granorum 36.

Sestertius, granorum 18.

Sestertium, sive mille nummum, marcarum argenti 3, unciarum 7, granorum 144.

Talentum atticum, marcarum argenti 93, unciarum 6.

As, quandiu deni denarium, bini cum semisse sestertium conficiebant, aestimatus a nobis est granis argenti $7\frac{1}{2}$: posteaquam senideni in denarium, quaterni in sestertium coniecti sunt, granis argenti $4\frac{1}{2}$.

Haec nobis aestimatio ex ponderum ratione sufficit: in qua si qui ob insolentiam fortasse haerebunt, et aliquam obscuritatis nubeculam superesse querentur, Turonensesque libellas et solidos, notiora nomina, desiderabunt, iis facillimum erit, definito semel in libellis solidisque Turonensibus marcarum auri et argenti pretio, ad illud pondera quae in notis nostris expressa repererint, exigere.

De mensuris.

Superest, ut aliquid de mensuris longis et cavis breviter disseramus. Initium hic a pede, quemadmodum in ponderibus a libra, faciendum videtur.

Pes romanus Capitolinus ab diligentissimis talium rerum indagatoribus, sed et mathematicarum disciplinarum peritissimis viris, Picardo et Auzutio, magna cum cura observatus, inventus est partes habere 653, vel $653\frac{1}{2}$, quales pes noster parisiensis habet 720: ac proinde non totos habere undecim pollices parisienses, quamvis ab iis parum absit, nempe paulo plus una decima pollicis parte. Hoc discrimen inter romanum nostratemque pedes haud sane parvum est. Tamen pedem romanum, et eius partes, et omnino mensuras longas, praeter stadium et milliare, ad nostri pedis regii modum revocare in notis negleximus, propterea quod nec tanti esse visum est, et res facillima.

Sed operae pretium est nosse quam rationem haberent ad pedem ceterae antiquorum mensurae.

Pes romanus dividitur in quatuor palmos, duodecim pollices, digitos sedecim.

Cubitus in duas spithamas, sex palmos, decem et octo pollices, quatuor et viginti digitos. Itaque cubitus par erat sesquipedi.

Iugerum actus duos quadratos continebat, quorum quilibet centum et viginti pedes quaquaversum habebat. Itaque iugerum patebat ducentos quadraginta in longum pedes, in latum centum et viginti.

Stadium, mensura graeca, erat centum viginti quinque passuum, quorum quilibet quinque pedibus censebatur.

Milliare romanum par erat octo stadiis.

Hinc facile est stadia et milliaria ad leucarum nostrarum communium rationem exigere. Leuca, quales viginti quinque gradum unum meridiani terrestres explent, habet hexapedas 2282. Stadia igitur duo ferme et viginti, duo milliaria et septingenti quinquaginta passus, leucam conficerent, si pes romanus pedi nostro par esset. Sed si discriminis, quod inter utrumque interest, ratio habeatur, stadia fere quatuor et viginti, tria milliaria in leucam imputanda erunt.

Quod spectat ad mensuras cavas, eas omnes quae in Livio identidem appellantur, ad nostrarum rationem exigere necessarium duximus.

Amphora, sive quadrantal, erat ipse pes cubicus romanus, teste Fannio. Sed quum in pede romano undecim fere sint pollices parisienses (decimam pollicis partem, quae abest pedi romano, negligimus), pes cubicus romanus solos habebat pollices cubicos mille trecentos triginta unum, quales habet mille septingentos viginti octo pes noster cubicus. Itaque pes cubicus romanus est ad pedem cubicum nostratem, ut $3\frac{1}{2}$ ad 4, sive ut 37 ad 48.

Modius apud Romanos pedis sui cubici tertia pars erat, quemadmodum apud nos, nostri. Itaque eadem est inter modios romanum et nostratem, quae inter pedes cubicos romanum et parisiensem ratio.

Congius est semipes romanus cubicus, octava pars amphorae. Sed quum congius ad metienda liquida adhiberetur, aestimabimus eum, ut et ceteras infra ipsum mensuras, in iis mensuris quas vocamus *pintas*, et earum partibus. Itaque congius centum, ut initio diximus, uncias romanas pondo vini capiebat, quibus pares sunt $104\frac{1}{2}$ unciae parisienses, sive librae sex, unciae octo, cum una sexta unciae parte. At vini vel aquae *pinta* (sic enim loqui necesse est

si verborum circuitus, et ambages vitare volumus) aequat duas libras pondere. Itaque congius capiebat tres vini vel aquae *pintas* et paulo amplius quartam *pintae* partem.

Sextarius, sexta pars congii, sexdecim uncias romanas vini pondo cum quinque drachmis et una tertia drachmae parte capiebat, libram parisiensem cum uncia et semisse, ac proinde maior erat ea mensura quam vocamus *chopine*.

Hemina, pars dimidia erat sextarii, ac proinde superabat eam mensuram quae apud nos dicitur *demi-septier*.

Quartarius, quarta pars sextarii, non multum excedebat eum modulum, quem dicimus *poisson*.

E mensuris cavis apud Graecos usitatis, solius medimni apud Livium fit mentio, quod duabus amphoris, sive sex modiis par erat.

Atque haec sunt quae de ponderibus, pecunia, mensuris antiquorum summatim disserenda esse duximus, ut ubicumque lector haec in notis nostris aestimata invenerit, sciat quid sequuti fuerimus, et, si quid illic obscuri repperit, huc recurrat, ubi tota res pluribus verbis tractata facilius et planius intelligi potest.

APPENDIX

DE AERE GRAVI

EODEM AUCTORE

Circa aes grave hic nodus non facile solvendus occurrit, quod eius, etiam post imminutum assium pondus, mentio tamen fit interdum a scriptoribus, tanquam tunc quoque adhibiti ad conficiendas aestimandasque pecuniae summas. Etenim quum aeris gravis nomine intelligantur, ut diximus in disputatione praecedenti, asses librales, quis eius usus esse debuit post levatos asses, et ad unciam redactos?

Illa difficultas doctissimos viros, Salmasium, Gronovium, Kusterum, Perizonium, non mediocriter exercuit, et in varias scidit sententias: quas tractatas qui videre voluerit, adeat dissertationem eruditissimi et acutissimi viri Iac. Perizonii de Aere gravi: in qua tota res accurate perpenditur, nec tamen nobis visa est plane ad liquidum perducere, non scribentis vitio, in quo ingenii sagacitas certat cum ubertate doctrinae, sed ob densas tenebras rei quum vetustissimae, tum nusquam ex professo a scriptoribus antiquis disceptatae, et in transcurso tantum breviter ab iis raptimque indicatae.

In hac obscuritate dispicere conemur primum, num quid pro claro haberi, et extra controversiam esse debeat, atque id teneamus, et ab eo quod ambigi et per malignam lucem vix dispici potest, seponamus.

Constat 1.º quoties scriptores romani de vetere illo ante imminutum assium pondus aevo loquentes mentionem faciunt aeris gravis, intelligendos esse asses librales. Hoc probant testimonia Plinii, lib. XXXIII, cap. 3, et Festi in voce *Grave aes*. Plinium audiamus: *Librales*, inquit, *appendebantur asses*. *Quare aeris gravis poena dicta*. Manifestum est a Plinio exponi *aes grave* per *librales asses*. Disertius adhuc Festus: *Grave aes dictum a pondere, quia deni asses singuli pondo libras, efficiebant denarium, ab hoc ipso numero dictum*. Hinc evertitur opinio Kusteri, qui grave aes de quocumque aere intelligendum putat, tam sextantario et nunciali, quam librali: quasi in illa appellatione *aes* sumeretur pro nummo; ita ut *grave aes* esset nummus gravior, argenteo scilicet nummo, qui ob maius metalli pretium, minoris necessario ponderis esse debet. Hoc commentum, omni Veterum auctoritate destitutum, immo cum ea aperte pugnans, merito explosum est a Perizonio.

2.º Patet gravis aeris appellationem tum natam esse, quum asses imminuti sunt, ut nempe grave aes opponeretur huic recenti leviori. Antea enim quum unius generis aes esset, minime necesse erat illud aliquo velut cognomine insigniri. Itaque in lege illa duodecim tabularum, quam memorat Gellius, lib. XX, cap. 1, legimus *viginti quinque aeris poenae sunt*: Non additur *gravis*, quia tunc unius modi aes erat, nec proinde ulla poterat esse ambiguitas. At scriptores levato aeris pondere recentiores, quales sunt ii omnes fere quorum monumenta ad nos pervenerunt,

ubi loquendum illis fuit de assibus libralibus antiquiore aevo usitatis, appellationem *aeris gravis* usurparunt, per comparisonem ad aes laevius quod suo tempore in manibus hominum versari videbant.

3.º Constat etiam post imminutos asses, summas nihilominus in aere gravi interdum conceptas fuisse. Testimonio sunt 1.º Livius, XXII, 33, et XXXII, 26, tum locus e libris linteis pontificum a Salmasio allatus, *de modo usurarum*, p. 237, ubi dicuntur *Aetolorum legatis lautia data, et ducenta*, sive potius *bina millia aeris gravis in singulos*. Cum Aetolis enim bello demum Punico secundo rem habere Romani coeperunt. Denique idem adstruitur ex Seneca, qui lib. I Natur. Quaest. cap. ult. et Consol. ad Helviam, cap. 12, tradit Scipionis filias in dotem a senatu accepisse *aes grave*. Hunc Scipionem ex Val. Max. lib. IV, cap. 4, apparet fuisse Cn. Scipionem, qui in Hispania periit, patrum Africani prioris.

4.º Necesse est, ut tunc aliquod discrimen fuerit pretii et aestimationis inter grave aes, et asses leviores. Alioquin prorsus inutile fuisset ipsius appellationis discrimen. Itaque stare posse non videtur Gronovii sententia, qui lib. III de Pecun. vet. c. 15, censet gravis aeris nomine venire potuisse massas aereas, quarum pretium exigeretur ad rationem nummi aerei: ita ut, cui donarentur decem millia aeris gravis post levatum pondus nomismatum, is acciperet decem millia assium in massis eiusmodi. Si id admitteretur, periret iam discrimen pretii: et decem millia gravis aeris essent ipsa decem assium leviorum millia.

Pro certo itaque ponere posse videmur gravis aeris appellatione, tam ante, quam post imminutos asses, libras aeris intelligi, sive in assibus vere libralibus priore aevo; sive postea nomine tenus, ad usurpan-

dam vetustatis imaginem, cum aliqua tamen ratione discriminis ad nummos usu iam communi receptos: ita ut, cui decem millia gravis aeris donata leguntur, is antiquitus decem millia librarum aeris acceperit; posteriore aevo summam pecuniae, quae id nomen ex more antiquo retinuisset, et vere differret a decem millibus assium leviorum.

Huc usque nobis cum Perizonio convenit, qui et recte suspicatur civitatem patriorum institutorum retinentissimam, post mutatum aeris nummarii pondus servasse tamen antiquam pecuniarum aestimandarum rationem, in iis certe quae publice fierent, ut in aestimando civium censu, in muneribus donisque senatusconsulto decretis, in colligenda ratione pecuniae quae in triumphis ferretur; ita ut longe saepius sit intelligendum aes grave in scriptis antiquorum, quam expressum reperitur.

Sed quodnam pretium finiendum sit libris illis aeris post cusos asses leviores, id vero nobis ita perplexum et ambiguum videtur, ut lectis et multum pensatis iis quae doctissimi viri super hoc negotio scripserunt, usurpare possimus illud comici poetae: *Fecistis probe. Incertior sum, quam dudum.*

Distinguemus tamen pondera ipsa librarum aeris, quae mercis loco haberentur, et aes grave adhibitum ad concipiendas veteri more pecuniarum summas. Librarum aeris pondo non dubitamus quin pretium crescere, levato nomismatum pondere, debuerit, idque pro ratione fere nummi: quod et Gronovio visum est. Hoc enim concoquere omnino non possumus, quod sumit Perizonius, librarum aeris pondo rationem ad argentum post imminutos asses aliquantulum dumtaxat fuisse mutatam: ita ut post cusos sextantarios asses duae unciae signati aeris tanti fere aesti-

marentur in argento, quanti tota libra non signati foret. Et augescentibus iam imperii cum ditione divitiis, fieri omnino non potest quin argenti pretium ex copia paulum eviluerit, et abiecta sit immanis illa, quae primo invaluerat, unius argenti librae cum mille aeris libris comparatio. Itaque libra aeris non facti, nec signati, aestimari debebit, post cusos sextantarios asses, sex fere assibus; post unciales, duodecim. Illud ergo unum in disceptationem vocatur, quonam pretio taxandum sit aes grave in conficiendis pecuniarum rationibus post percussos asses leviores expressum, sive quam rationem illud aes et ad asses, et ad argentum habuerit.

E tribus unum factum esse oportuit, nempe ut vel aes grave paris fuerit cum assibus pretii, ita ut decem aeris gravis semper fuerint ipsi decem asses; vel aeri gravi pretium creverit pro ratione nummi, ita ut decem aeris gravis aestimentur sexaginta assibus sextantariis, centum et viginti uncialibus; vel denique aeris gravis eadem semper fuerit ad argentum ratio, quae priscis temporibus fuerat, ita ut decem aeris gravis semper ambulaverint pro denario uno, ac proinde paris cum sexdecim assibus uncialibus pretii fuerint.

Primam opinionem iam ostendimus everti disertis antiquorum scriptorum testimoniis, quibus grave aes a leviori distinguitur: atque adeo in se absurdam esse, quum ipsa gravis aeris appellatio arguat discrimen aliquod ab aere laevi; discrimen autem illud, nisi in pretio positum sit, omnino inane et frustra observatum esse videatur.

Secunda quoque sententia prorsus stare non potest, propterea quod ex illa aestimatione grandiores iusto summae futurae sint, et omnem verisimilitudinis modum, immo et historiae fidem, excessurae. Vnum

apponere exemplum sat erit, sed eiusmodi quod rem conficiat. Livius, lib. XXIV, cap. 11, quum iam unciales asses forent, edisserens quot quisque ex censu dare remiges deberet, sic illam enumerationem concludit: *qui supra decies aeris, septem; senatores, octo nautas cum stipendio darent.* Ergo senatorius census tunc aestimabatur supra decies aeris. Porro hoc loco aes grave intelligendum est, ex iis quae supra dicta sunt, quia de census aestimatione agitur: *decies* autem hic idem est ac *decies centena millia*, ut ex ipsis numeris antecedentibus constat. At si hic una libra aeris gravis aestimetur duodecim assibus uncialibus, *decies aeris* erunt asses unciales 12,000,000, sestertii 3,000,000, quod evidenter falsum et absurdum est, non modo ob tenues tum res Romanorum et inopiam, sed quia florentissimis reipublicae romanae temporibus census senatorius, teste Sueton. in Aug. cap. 41, octingentis millibus sestertium definitus fuit, et ab Augusto demum ad decies, vel duodecies sestertium auctus.

Reliquum est, ut aes grave priscam ad argentum proportionem retinuisse censeatur, quae Perizonii opinio est. Firmat hanc sententiam non spernendus auctor Plutarchus, qui in Catonis censura eam pecuniae summam, quae apud Livium, lib. XXXIX, cap. 44, est *quindecim millium aeris*, aestimat drachmis mille quingentis. Quum enim drachma par censeatur fuisse denario, liquido patet *decem aeris* fuisse Plutarcho denarium unum. Aes autem grave hic intelligi debere non id solum argumento est, quod de censu agitur, sed illud etiam, quod asses leviores, qui tunc in usu erant, in unum denarium sedecim contribuebantur: ita ut quindecim millia illorum assium non

1,500 denariis, seu drachmis, sed 957 $\frac{1}{2}$ paria futura essent.

Ergo decem aeris gravis, ut initio, ita et per omne deinceps tempus, denarium acquaverint: quemadmodum contra *in militari stipendio semper denarius pro decem assibus est datus*, teste Plinio, lib. XXXIII, cap. 5, id est, prout interpretatur Lipsius ad Tac. Ann. lib. I, cap. 17, quamquam denarii pretio aucto, miles tamen nihil inde commodi sensit, quumque ei denarius deberetur, decem tantummodo asses, ex antiqua denarii aestimatione, non sexdecim, ex recentiore, dabantur.

Haec sat belle se habent. Vnus tamen etiamnum angit scrupulus, quod in hac opinione nullum sit pretii discrimen inter aes grave assesque leviores, quamdiu sextantariis assibus Romani usi sunt. Non enim his assibus percussis mutata memoratur assium ad denarium ratio, sed tum demum quum asses unciales facti sunt. Itaque decem sextantarii asses, ut et decem aeris gravis unum denarium aequabant: ac proinde a belli Punici primi temporibus usque ad alterum annum secundi, quodnam aeri gravi pretium dicendum sit, haud facile definiri potest.

Vnum nobis effugium superest, si dicamus toto illo tempore nullum usum fuisse aeris gravis in conficiendis pecuniae praesentis, id est, eius quae tunc solveretur numerareturque, rationibus; sed tantummodo ubi loquendum esset de antiquo aere quo utebatur civitas ante imminutum assium pondus: atque ad hoc notandum discrimen aeris antiqui a recenti, illam aeris gravis appellationem primo invectam esse. Postea quum assibus uncialibus factis mutata esset assium ad denarium ratio, tum demum dicemus advocatum esse aes grave ad exprimendas praesentis

pecuniae summas, ut mos priscus aestimandarum pecuniarum publice retineretur.

Quod hoc loco ponimus, quemadmodum fatemur nullis adstrui disertis Veterum testimoniis, ita nullis quoque everti posse existimamus. Immo nonnihil favet nobis temporum ratio: ex quo enim tempore constat asses sextantarios factos esse, id est, a primi punici belli fine, prima mentio aeris gravis occurrit apud Livium, lib. XXII, cap. 35, post depositam a Q. Fabio Maximo dictaturam, quo dictatore Plinius auctor est rursus imminutum esse assium pondus, et ad unciam redactum, simulque mutatam esse assium ad denarium rationem, ut sexdecim asses in denarium contribuerentur. Itaque prima mentio aeris gravis in praesentis pecuniae rationibus in unum idemque tempus congruit cum mutata assium ad denarium ratione.

Vt igitur paucis contrahamus ea quae tota hac disputatione complexi sumus, tria haud improbabiler definiri posse credimus de aere gravi.

1. Aes grave nullum dictum fuit, donec levatum est assium pondus.

2. Assibus sextantariis factis, aeris gravis appellatio invecta fuit ad designandos asses librales, qui antea in usu fuerant. Verum nullus tum eius appellationis usus fuit in summis pecuniarum quae tum conficerentur, sed tantum ubi sermo esset de aere vetere olim usitato.

3. Assibus uncialibus factis, et mutata assium ad denarium ratione, coeperunt Romani uti appellatione gravis aeris in praesentibus etiam pecuniarum rationibus, ut retinerent priscam aestimandarum pecuniarum consuetudinem; eiusque pretium idem, quod semper, esse voluerunt, ut decem aeris gravis pro

uno denario ambularent : tuncque aes grave , non fuit nummus , non pondus quoddam verum aeris , sed merum nomen , mera appellatio , quemadmodum apud nos *denier* , *pistole* , *écu* , *livre tournois* , quibus nominibus utimur in concepiendis pecuniarum rationibus , licet nullus eis examussim aereus , argenteus , aureusve nummus respondeat.

Post duas disputationes, quales ad suae aetatis
usum confecerat Creverius, vir celeberrimus, ratio
exigit, ut exhibeamus etiam tabulas recens confectas
a LETRONNE, viro clarissimo, quibus Veterum nummi,
pondera atque mensurae ad hodiernam gallicam com-
putandi rationem exiguntur; praesertim quod ea ra-
tio iam apud Italos fere ubique invalescat. TYP. T.

TABVLAE OCTO
NVMMORVM, PONDERVM,
MENSVRARVM,
APVD ROMANOS ET GRAECOS.

AVCTORE A. LETRONNE ,
ACAD. INSCR. SOCIO.

TABVLA I

ROMANA PONDERA GALLICIS PONDERIBVS
RECENTIORIBVS EXPRESSA.

	<i>Grammata.</i>		<i>Kilogr. Gramm.</i>
Scripulum.	1. 136	Dupondium 2 asses	— 654. 347
Sextola	4. 544	Trestis 3 —	— 981. 516
Sicilicus	6. 816	Quadrussis 4 —	1. 308.
Duella.	9. 88	Quincussis 5 —	1. 636.
Semuncia	13. 633	Sextussis 6 —	1. 953.
Vncia	27. 265	Septussis 7 —	2. 290.
Sescuncia 1 1/2 unc. . .	40. 898	Octussis 8 —	2. 617.
Sextans 2 unc. . .	54. 531	Nonussis 9 —	2. 945.
Quadrans 3 — . .	81. 797	Decussis 10 —	3. 272.
Triens 4 — . .	109. 62	Vigessis 20 —	6. 544.
Quincunx 5 — . .	136. 328	Trigessis 30 —	9. 815.
Semis 6 — . .	163. 593	40 —	13. 87.
Septunx 7 — . .	190. 859	50 —	16. 359.
Bes 8 — . .	218. 125	60 —	19. 631.
Dodrans 9 — . .	245. 390	70 —	22. 903.
Dextans 10 — . .	272. 656	80 —	26. 175.
Deunx 11 — . .	299. 922	90 —	29. 447.
AS, sive libra romana.	327. 187	Centussis 100 —	32. 718.

TABVLA II

ROMANI NUMMI IN FRANCOE EORVMQVE GENTESIMAS
CONVERSI.

Sestertii	Denarii	Abbas. V.C. 536 ad 720.		Augusto imperante.		Tib. + Claud imperantibus		Nerone imperante.		Galba-Domit. imperantibus	
		Fr.	C.	Fr.	C.	Fr.	C.	Fr.	C.	Fr.	C.
4	1	82		79		78		73		70	
8	2	64		59		56		47		41	
12	3	46		38		34		20		12	
16	4	37		18		12		94		83	
20	5	4	9	97		89		67		55	
24	6	91		77		67		41		34	
28	7	75		66		45		14		95	
32	8	55		36		23		88		66	
36	9	36		15		1		62		36	
40	10	19		95		79		35		8	
44	11	9	2	74		57		8		78	
48	12	84		54		34		8		48	
52	13	70		33		12		55		18	
56	14	46		32		90		28		90	
60	15	28		11		68		11		60	
64	16	10	12	72		46		7		32	
68	17	92		51		24		49		2	
72	18	72		30		14		13		72	
76	19	54		15		9		13		42	
80	20	38		90		58		14		14	
100	25	45		88		48		18		79	
120	30	56		85		38		22		22	
160	40	75		80		17		29		31	
200	50	91		76		38		36		58	
240	60	93		71		46		44		46	
280	70	57		66		54		51		54	
320	80	61		59		58		53		53	
360	90	65		61		62		58		62	
400	100	73		56		70		66		70	

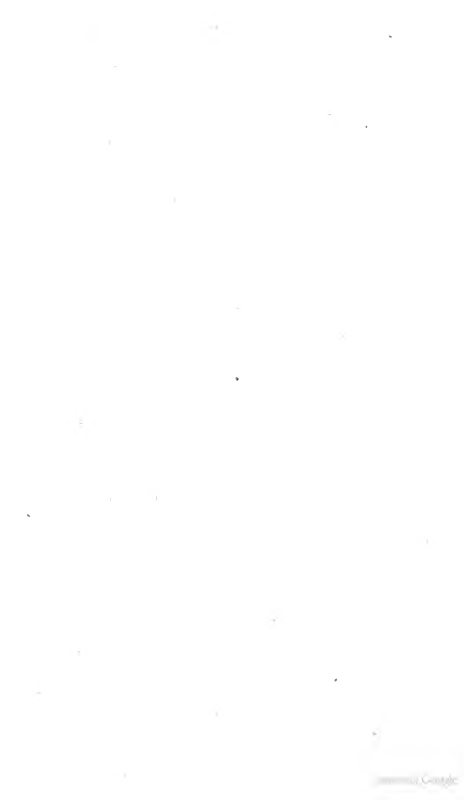
Monendi sunt lectores, nummorum pondus post Augusti tempora paulatim imminutum fuisse, ut constat ex denariorum et aureorum pendere qui Caesarum effigiem prae se ferunt. Etenim inveni medium denarii pondus, gravis gallicis expressum, imperante Augusto, 71, 2; Tiberio, 69, 8; Caio Caesare, 70, 4; Claudio, 69, 25; Nerone, 65, 83; Galba, 63, 8; Othone, 62, 8; Vitellio, 63, 4; Vespasiano, 45, 63; Tito, 63, 1; Domitiano, 63, 8. Sumens igitur unam marcā (selibiam, = 4608 gran. = 244 gramm. 753) gallicam argenti puri, 53 fr. 60 cent. efficere; positaeque argenti in denariis integritate = 0, 96, hanc tabulam praefixi, pro sestertius et denariis ad monetam gallicam redocendis.

Quod ad aurei pretium attinet, quoniam hic nummos semper viginti quinque denarios valuerit, superius duxi, ad eius pretium in nostram pecuniam convertendam, singularem tabulam construere.

TABVLA III

PONDERA ET NUMMI ATHENIENSIVM
IN MENSVRAS GALLICAS RECENTIORES CONVERSI.

DRACHMAE	MINAE	TALENTA	PONDVS	PRETIVM
			<i>Grammata.</i>	<i>Franc. Cent.</i>
1			... 4 26	" 92
2			... 8 72	" 83
3			... 13 08	" 75
4			... 17 45	" 66
5			... 21 81	" 58
6			... 26 17	" 50
7			... 30 53	" 41
8			... 34 90	" 33
9			... 39 26	" 25
10			... 43 62	" 16
areus 20			... 87 25	" 18 33
30			... 130 87	" 27 49
40			... 174 50	" 36 66
50			... 218 12	" 45 83
60			... 261 75	" 55 "
70			... 305 37	" 64 16
80			... 349 10	" 73 33
90			... 392 62	" 82 50
100	1		... 436 25	" 91 66
200	2		<i>Kil.</i> 872 50	" 183 33
300	3		1 308	" 274 90
400	4		1 745	" 366 66
500	5		2 181	" 458 33
600	6		2 617	" 550 "
700	7		3 054	" 641 66
800	8		3 491	" 733 33
900	9		3 926	" 825 "
1,000	10		4 362	" 916 66
2,000	20		8 723	" 1,833 33
3,000	30		13 087	" 2,749 "
4,000	40		17 45	" 3,666 66
5,000	50		21 812	" 4,583 33
6,000	60	1	26 175	" 5,500 "
12,000	120	2	52 350	" 11,000 "
18,000	180	3	78 525	" 16,500 "
24,000	240	4	104 700	" 22,000 "
30,000	300	5	130 875	" 27,500 "
36,000	360	6	157 50	" 33,000 "
42,000	420	7	183 225	" 38,500 "
48,000	480	8	209 4	" 44,000 "
54,000	540	9	235 575	" 49,500 "
60,000	600	10	261 75	" 55,000 "

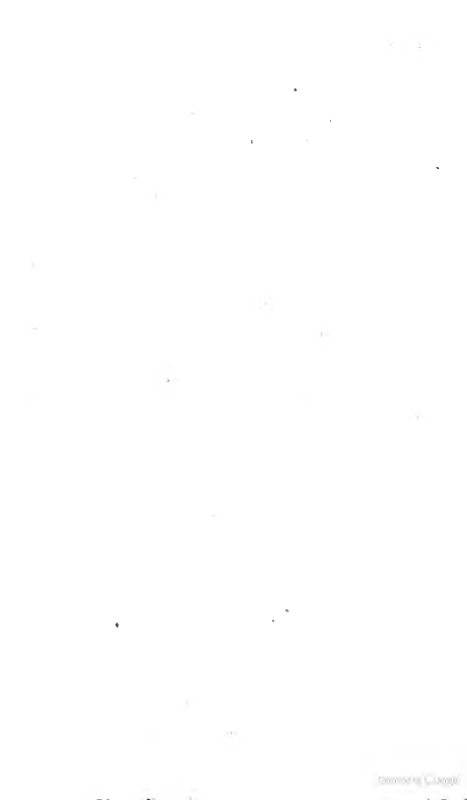
TABULA IV

MENSURAE ROMANAE INTERVALLORVM IN GALLICAS MENSURAS RECENTIORES
CONVERSAE.

Vicin.	Palmas.....				Pes.....		Cubitus.....		Passus.....		Decempeda*.....		Actus.....		Milliarium.....		Kil. Met. Aldem.	
	1	3	12	18	60	120	1,441	60,000	20,000	5,000	3,333 1/3	80	24	2	1	1	0	295
																	0	442
																	1	475
																	2	950
																	354	
																	475	
																	950	
																	4	425
																	5	900
																	7	375
																	8	850
																	10	325
																	11	790
																	13	275
																	14	750

Mensuras intervallo- rum ac superficierum Romanis usitatas, in duas tabulas distri-
buitur, singulas rationes ad mediam pedis romani magnitudinem exegi, qualem,
consultis omnibus fere monumentis, fuisse constat.

* Quae mensura in aereis quadratis dimetiendis Romani utebantur.

TABULA V

SUPERFICIERVM ROMANAE MENSURAE IN MENSURAS GALICAS RECENTIORES CONVERSAE.

Pedes rom. quadrati	Scripulum sive decemp- quadrata	Clima sive duella			Ingerum			Centuria			Saltus			Hectar. Ar. Metr.		
		1	2	4	1	2	4	1	2	4	1	2	4	1	2	4
100	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
5,000	36	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
14,400	144	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
28,800	188	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
57,600	576	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

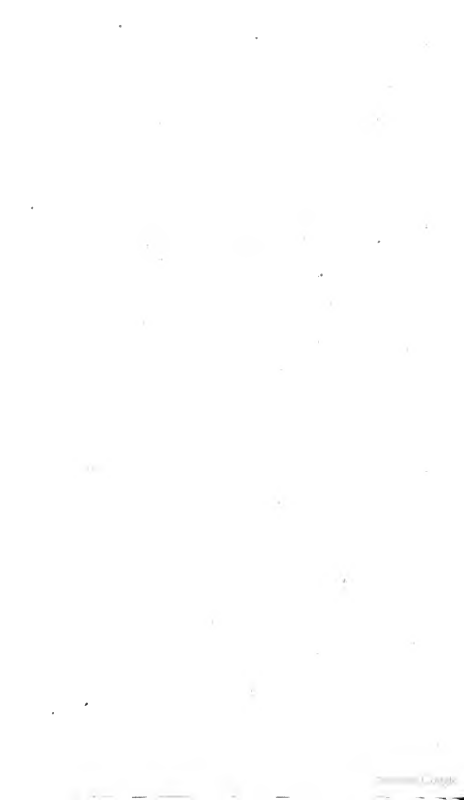
Unitas quadratorum erat *ingerum*, in quo partiendo recurrebat distributio assis in uncias et unciarum partes. *Ingerum*, 240 pedes longum, 120 latum, continebat 28,800 pedes quadrates.

TABVLA VI

INTERVALLORVM MENSURAE ATTICAE IN MENSURAS CALICAS REGENTIORES CONVERSAE.

Digitus	Palmus	Pes	Cubitus	Orgyia	Plethrum	Stadium	Milliarium romanum	Idiom. Metr. Millia.
1	1	1	1	1	1	1		19
4	4	4	1 1/3	16 2/3	1	2		77
16	6	6	4	100	6	3		307
24	24	100	65 2/3	600		4		461
96	400	600	400			5		843
1,600	3,400					6		30
						7		184
						8		375
						9		750
						10		125
								500
								921
								875
								250
								290
								475
								660
								844

Pedis ratio apud Graecos et Romanos po-
nitar a scriptoribus antiquis 25:24. Sum-
pto igitur romano pede = 0m 295, pes gre-
cus erit = 0m 307 2/3.

TABULA VII

MENSURAE CAVAE ROMANORVM MENSVRIS GALLICIS RECENTIORIBVS EXPRESSAE.

Ligula	Cynthus										Hectol. Lit. Doud. Centil.	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2
1	1	1	1 1/2	2	3	4	5	6	7	8	1	14
4	4	4	6	8	12	16	24	32	48	64	4	58
6	6	6	9	12	18	24	36	48	72	96	6	87
12	12	12	18	24	36	48	72	96	144	192	13	75
21	21	21	32	42	63	84	126	168	252	336	23	5
48	48	48	72	96	144	192	288	384	576	768	53	5
288	288	288	432	576	864	1152	1728	2304	3456	4608	320	3
384	384	384	576	768	1152	1536	2304	3072	4608	6144	420	4
768	768	768	1152	1536	2304	3072	4608	6144	9216	12288	840	8
1152	1152	1152	1728	2304	3456	4608	6912	9216	13824	18432	1260	13
2304	2304	2304	3456	4608	6912	9216	13824	18432	27648	36864	2520	26
4608	4608	4608	6912	9216	13824	18432	27648	36864	55296	73728	5040	52

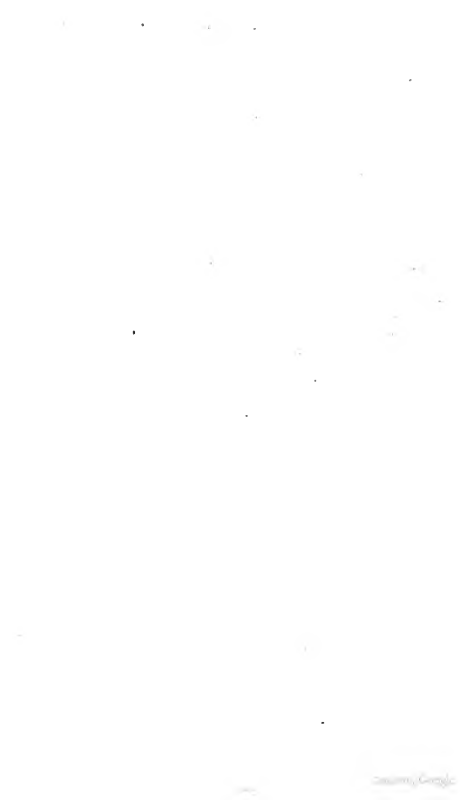
Unitas mensorum cavarum apud Romanos erat amphora, quam autem *Quadrantal* vocabant, ut quae cubum quovis latere pedalem replet. Eius pondus, teste Festo, octoginta libris viui aequale erat; quod efficit (posita viui gravitate ≈ 0.9915) 2654.3955.

TABVLA VIII

MENSURAE CAVAE ATHENIENSIVM MENSVRIS GALLICIS RECENTIORIBVS EXPRESSAE.

Κοτύλη	Στάτης	Hectol. Lit. Doct. Cental.		
		2	75	5
1	1	Χοῦν	1	1
2	2	Χοῦν	2	2
4	4	Χοῦν	4	4
11	6	Χοῦν	6	6
16	8	Χοῦν	8	8
32	16	Χοῦν	16	16
96	48	Χοῦν	48	48
144	72	Χοῦν	72	72
288	96	Χοῦν	96	96
Mensurarum cavarum norma apud				
Græcos erat μέγιστος, frumento in-				
tendo maxime destinatus. Medimnum				
vero Atticum sex modios Romanos con-				
tinuisse, liquido constat ex scriptorum				
veterum testimoniis:				
Ἀμφορεύς igitur amphoram aequabat.				
Εκτάρ, modium				
Χοῦν, congiuum				
Χοῦν, semistertiarium				
Στάτης, sextarium				
Κοτύλη, heminum. — Cf. Tab. VII.				

NOTITIA LITERARIA

NOTITIA LITERARIA

DE

T. LIVIO

EX

IO. ALB. FABRICII BIBLIOTHECA LATINA

A IO. AVG. ERNESTI AVCTIVS EDITA,

TOM. I, CAP. II.

Livii aetas.

Titus Livius anno Urbis Romae 695 (1) natus Patavii (2) oppido vetustissimo Italiae ad Timavum fluvium, Romae postea Claudii Imperatoris studia moderatus, ut colligas e Suetonii Claud. cap. 41, scriptor sublimi

(1) Si Eusebio fides in Chronico.

(2) Hinc Asinius Pollio, teste Quintiliano, lib. I, cap. 5, et lib. VIII, cap. 1, siebat se in Livii scriptis *Patavinitatem* quamdam, hoc est, dictiones nonnullas Patavinis proprias et Romanis auribus insolentes observasse, quarum tamen nulla in scriptis eius, quae hodie supersunt, vestigia superesse contendit Salmasius in Funere linguae Hellenisticae, pag. 236, et Dan. Georgius Morhofius in libro singulari de Patavinitate Liviana, Kilon. 1685, et inter alias eius diss. Hamb. 1669, in-4. In huius libri capite 3 Morhofius disserit etiam de sepulcro ac monumento Livii, quod Patavini hodieque ostentant, ac pluribus celebravit Iac. Philippus Tomasius in T. Livii vita (Patav. 1630, in-4, Amstelod. 1670, in-12), esp. 9. Confer, si placet, Sertorii Vrsati Marmora erudita, Epist. VIII, et Monum. Patav. pag. 27 et 232; Trewenschroederi Fastos Livianos, pag. 304, et Ioannem Mabillonium, t. I Musei Italici, p. 30. Marquardus vero Gudius V. C. observavit, monumentum hoc non esse T. Livii, sed cuiusdam eius liberti, cui T. Livius Halys nomen erat, filiae. De Liviana Patavinitate Ptolemaeus Flavius Aneonitanus, cap. 44 coniectaneor. editorum Anconae 1522, in-8, et in tomo I Lampadis artium Gruterianae, p. 972, et D. Balthasar Stolbergius de barbarismis et soloecismis N. T.

et lactea sermonis ubertate; unus res romanas aequare feliciter ausus, obiit in patria septuagenario maior*, quarto anno Tiberii Imp., Urbis 770, post C. n. 17. Ab Augusto Livius dictus est *Pompeianus*, quod tantis laudibus extulisset Pompeium: neque id tamen amicitiae eorum offecisse testatur Tacitus, annal. IV, 34. Quum viveret, paucis probatum, sed post fata demum meritos honores consequuntur astringit vetus auctor apud Suidam in Κρονεύρος. Tamen nec vivi exiguam famam fuisse, fidem facit Gaditanus (1) ille, qui Livii nomine gloriaque excitatus ad visendum eum ab ultimo terrarum orbe venit, statimque ut viderat, abiit. Nec mortuo impetum (2) quorundam, aut criticorum (3) rigorem constat pepercisse. *Candidissimum omnium magnorum ingeniorum aestimatorem* vocat M. Seneca, Suasoria VII, et Tacitus, annal. IV, 34, *eloquentiae ac fidei praeclarum inprimis*, magno et vero elogio. Livii lectione a morbo convaluisse

obiectis, cap. 20. Nonnulla nuper in dictione Livii reprehendere ausus est Schurzleischius praefatione ad dissertationes academicas; quemadmodum eius scribendi genus et stylum defendit Io. Tolaudus in praef. ad Adesidaenouem.

(1) Refert Plinius, Epist. lib. II, 3, et S. Hieronymus, Epist. 103 ad Paulinum.

(2) Caligulam de scriptis T. Livii abolendis cogitasse narrat Sueton. c. 34. Idem de Gregorio I Pontifice infra referam. Caligula vero Livium reprehendit ut verbosum in historia negligentemque, Gregorius ut prodigiorum nimis frequentem praedictorem. Mentium in quibusdam notavit etiam Vopiscus Aureliano, cap. 2.

(3) Io. Brodaeus ad Anthol. III, 23, pag. 379: «Livium citare quid attinet, sempiternum Gallorum adversarium, sicuti recte collegit Glar. cuius fides merito infamatur, atque ut invidiae plena ab Antonino Pio (respicit locum in Antonini Itinerario), ut gloriae a Plinio (praefat. Hist. Nat.), ut mendacii ab Augusto, Liviomastige scilicet, Pompeianum eum appellante (Tac. Annal. IV, 34), ut perperam cum Halicarnasseo, Diodoro, Polybio, a multis, ut secum pugnant, a Laurentio Valla; ut fabulosa veluti de Caco et Evandro liquet, notatur lactea illa ubertas etc.» Iac. Palmerius in Exerc. ad optimos auctores Graecos, p. 188 seq. carpit, ut aretalogum et Romanorum mancipium, plagiarium Polybii, Galli nominis inimicum etc.

narrant Ferdinandum Catholicum: perinde ut Curtii Alphonsi Arragoniae regem. Buchananus vero ut Livium nobis alterum exhiberet, libros eius superstites a capite usque ad calcem traditur perlegisse non minus vigesies (1), atque ita ad opus historiae scoticae componendae se accinxisse. Alia in Livii laudem Augustus Buchnerus, Dissert. Academica 393. Citatur a Livio *Fabius Pictor*, scriptorum antiquissimus, I, 44; II, 40; VIII, 30; X, 37. Tum *Valerius Antias*, IV, 23; XXV, 39; XXVI, 49; XXIX, 35; XXX, 19, 29; XXXII, 6; XXXIII, 10, 30, 36; XXXIV, 15; XXXVI, 19, 38; XXXVIII, 23; et *Macer Licinius*, IV, 7, 20, 23; atque *Q. Tubero*, IV, 23; X, 9. Ex graecis scriptoribus *Polybius*, quem non incertum auctorem appellat, XXXIII, 10; XXXIV, 10, XXXVI, 19; XXXIX, 62. Saepe etiam mentionem facit *librorum linteorum*, quorum fide, tanquam auctoritate actorum publicorum, scriptores antiquissimi sunt usi, sed de illis dictum infra lib. IV, cap. 5, n. x. De defectu fide dignorum monumentorum (2) antiquioribus temporibus caliginem offundente queritur tum alibi, tum VIII, 40: *Et singulorum gesta et publica monumenta rerum confusa, nec quisquam aequalis temporis illius scriptor exstat, quo satis certo auctore stetur.*

Historiae romanae libri CXLII.

Historiam romanam, sive, ut ipse XLIII, 13, et Iulius Firmicus (3) appellat, *Annales* ab Urbe condita ad bellum germanicum mortemque Drusi, h. e.

(1) Elias Francus, in praefat. programmatum, editorum Islebiae, 1699, in-8.

(2) Hinc frequentissime dubitare Livium scribit Quintilian. lib. II, cap. 4.

(3) Vide Io. Friderici Gronovii Monobiblon Observationum in scriptores ecclesiasticos, p. 95.

ad annum 744, persequutus est libris CXLII (1), quos scripsit aliquot et forte pluribus, ut videtur (2), annis post clausum ab Augusto Imp. prima vice templum Iani, quum ille anno Urbis 725 in pugna actiaca M. Antonium vicisset. Ex his non exstant plures hodie quam 35, in quorum secundi capite 21 queritur, hand facile fuisse etiam illis temporibus certi quid et explorati de antiquioribus Romanorum aetatibus tradere. « Tanti, inquit, errores implicant temporum, aliter apud alios ordinatis magistratibus, ut nec qui consules secundum quosdam, nec quid quoque anno actum sit, in tanta vetustate non rerum modo, sed etiam auctorum, dicere possis. » In temporum notatione Livius, perinde ut Dionysius Halicarnass. sequutus est rationes catonianas, quae aeram Urbis Varroniana biennio faciunt recentiorem. Vide H. Dodwelli dissert. X de cyclis §. 59, 80, 87, ad initium tab. XIII, et appendice ad praelect. Cambdenian. atque in apparatu ad Dionysii Halicarnassei chronologiam, et in chronologia ipsa, quae Dionysio in editione Oxoniensi subiicitur, Liviique singulis paginis editionis a Thom. Hearne curatae est adscripta. In re militari romana peccasse aliquando Livium, con-

(1) *Epitomas* habemus librorum tantummodo CXL. Sed libri CXXXVI et CXXXVII epitomae desideratur, ut observatum Sigonio, qui in MS. Codice vacuum intervallum deprehendit, adeoque assentitur Petrarchae, libros non CXL, sed CXLII a Livio scriptos esse testanti. Vide Iomum tertium editionis Gronovianae, pag. 1076.

(2) Lipsius lib. I, cap. 20 Electorum; Voss. de Hist. Lat. et Haackius V. C. lib. I de Scriptoribus Rer. Rom. cap. 9, ante Cantabros A. V. C. 729 domitos scriptum librum saltem primum Historiarum Livii non dubitant. Sed Ioannes Maasson, historiae et chronologiae veteris peritissimus lib. de Iani templo Christo nascente reserato, pag. 51 seq. et 165, serius Livium in historiam scribendam incubuisse non absurdus contendit argumentis. Anno Urbis 725 coepisse scribere Livium, et a. 745 ultimam historiae suae maunna imposuisse, H. Dodwelli coniectura est in *Annalibus Velleianis*, p. 65. (Vid. Vellei. nostrum, tom. I. En.)

fundentem tempora ac diversas aetates, notavit Salmasius, lib. de re militari rom. p. 1295, 1300, 1302, 1310, 1319 sq. 1416, etc. t. X thesauri antiquitatt. rom. Graeviani.

Ex his supersunt XXXV.

Ex illis XXXV (1) libris, quos dixi exstare, sunt *primi decem*, qui origines Urbis historiarumque usque ad annum 460 complectuntur. Deinde *vicesimus primus*, et qui sequuntur, *usque ad quadragesimum quintum*, quibus historia ab initiis belli punici secundi, quod anno 536 coepit, ad an. 586 perducitur. Symmachi et Sidonii aetate, Livii quos hodie desideramus libri adhuc exstabant. « Revolve, inquit Symmachus, IV, epist. 17, Patavini scriptoris extrema, quibus res C. Caesaris explicantur ». Sidonius, epist. IX, 14, *Burgundioni*, panegyricum Iulii Caesaris meditati, commendat *quae titulis Dictatoris invicti scripta patavinis sunt voluminibus*. Librum centesimum tertium citat Serenus Sammonius, ubi de carbunculo morbo:

Tertio nuncque tibi simul et centesima Livii
Charta docet, ferro talem candente dolorem
Exsectum, aut poto raparum semine pulsam.

Guilhelmus Malmesburiensis, lib. II rerum Angliae, p. 183: *Iulium Caesarem Livius commemorat quinque*

(1) Ita malui Libros quam Decadas numerare, quia Livium in Decadas non ipse qui scripsit, sed legentium ignavia scidit, ut pridem monitum Francisco Petrarcliae in Epistola ad Boccaccium p. 1007. Vide Petrum Crinitum XII, 7, de honesta disciplina, et Sigonium in limine notar. Vossium Arte Historica p. 131. Ut Livius in Decadas, sic Olympiodori Historiarum libri in *δεκαλόγους* dividuntur apud Photium, Cod. LXXX. Lib. CXXXVI allegatur a Censorino cap. 17. Librum CXIII bis citat Priscianus.

solum cohortes habuisse, quando civile bellum inchoavit, cum quibus, inquam, Orbem terrarum adorsus est. Ex eodem Livio, p. 162, videtur afferre dictum Scipionis: *Imperatorem me mater mea, non bellatorem peperit.* Livii *Macedonica*, quae laudat Angelus Decembrius libro VII. politiae literariae, p. 552, non alia sunt, quam quae editis historiarum libris continentur XXXIX, sqq. Dolendum est, lucem non vidisse Lambecii, quam lib. II, p. 944, 977, promisit, dissertationem de XII Codicibus MStis Livii, qui una cum duabus et triginta eiusdem Historici praecipuis editionibus in Bibl. Caesarea Vindobonensi asservantur.

Epitomae.

Epitome librorum Livianorum, sive *breviarium T. Livii*, quod notis Sigonii, Martini Antonii Delrii (1), Io. Douiatii et I. F. Gronovii illustratum habemus, etiam eorum librorum, qui interciderunt, duobus forte 136 et 137, ut supra dixi, exceptis, a *L. Annaeo Floro* scriptum esse vulgo existimatur, cum cuius libris quatuor epitomes rerum romanarum saepissime prodiit: etsi vel ideo, quod in his subinde a Livio dissentit, nonnulli duos diversos voluerunt Flores comminisci, ut Balthasar Bonifacius XV, 5, Hist. ludicrae: alii vero, ut Dionysium Gothofredum facere memini, suspicati sunt, Livium ipsum, ex more Veterum, epitomas illas, veluti indices, praefixisse singulis libris, quae deinde cum altera epitome rerum romanarum confundi, atque adeo ad Florum aucto-

(1) Brevia Delrii in Epitomen Livii scholia prodierunt cum eius notis in Solinum, Antwerp. 1571, in-8. Edita est etiam Epitome illa cum Sigonii et Delrii notis, Genev. 1606, in-8.

rem referri facile potuerint. *Iunium quoque Maximum*, aequalem Statii poetae, Historias Sallustii Liviique in epitomen contraxisse, viri docti observant ex his verbis IV Silvar. 7, *Omne queis mundi senium remensus Orsa Sallusti brevis et Timavi Reddis alumnum*. Notum praeterea est ex Servio ad Aeneid. X, 588, *Rufum Festum Avienum* totum Livium iambis olim expressisse. Sed et illa Avieni metaphrasis pridem intercidit.

Epitomae hae *Livii* cum *Floro* saepius editae prodierunt, etiam separatim, Venet. 1521, in-8, apud Aldnm, et Basil. 1590, in-8; et cum *Car. Sigonii* atque Antonii *Delrii* notis Genev. 1606, in-8; quam editionem Gervasiensem vocat Thomas Hearne, qui in Livio suo Oxonii edito, breviarium istud Livii summo studio ad Codices MSS et impressos exegit, collatis etiam, quae Petrus Pithoeus ad id annotaverat. Sed etiam in edd. recentioribus, ut Gronovianis, earum cura est habita, diligentissime autem in Drakenborchiana, in qua et *Sigonii Delriique*, et *Dukeri* ipsius notae egregiae accessere.

Vir eruditiss. Ianus Vincentius Gravina, Orat. 1 de instauratione studiorum, p. 12, Romanorum res gestas initio per compendium petere suadet ab hac epitome Liviana, ut quae longe simplicior et candidior sit Flori et Velleii libris, resque exprimat propriis et convenientibus verbis, absque fuco et argutiis, quibus non satis uterque illorum abstinuerit, e quibus periculum sit, ne puerorum animi fallacibus illis et meretriciis orationis ornamentis a nervosa et civili scribendi consuetudine abducantur. Praeterea *Iohannes Iensis*, consulturus iuvenum studiosorum tempori, quorum plerique mole Livii deterriti, ultra primam decadem haud progrediuntur, atque adeo

delibatis modo adolescentis populi romani rebus, maturum adulti eiusdem populi vigorem intactum relinquant, *epitomen* novam *Historiae rom. totius Livii*, verbis eius contextam, neque multo grandiorcm una Livii decade composuit, inscripsitque *T. Livii Patavini Historiarum corpus concinnius*, ex Gymnasio Dor-draceno, typis Bramiis luculentis, anno 1711, in-8. Ceterum Livium ipsum evolvere cupientibus hoc compendio suo neutiquam e manibus excutere voluit florentissimum scriptorem, sed tantum iis, qui magnitudine operis removeri se ab eius lectione patiuntur, succurrere, ut Historiam romanam Livianam totam intra brevius spatium absolvere possint. Speciem ista habent. Qui historiae rom. compendium requirant, iis vero ita consuli possit: nec ad notitiam generalem historiae rom. Liviana lectione opus sit. Qui autem Livium cognoscere velint, iis talibus libellis non consulitur; et possunt etiam iuvenes longius progredi in Livio cognoscendo, si modo vera ratio in eo tractando in scholis adhibeatur, de qua videndus Gesnerus in praefatione ea, quam editioni Lips. a. 1735 praemisit. Sed opus est magistro, qui ipse intelligat, nec opus habeat ad singulas horas trepidare in praeparatione ad locum intelligendum, quem explicare vult.

Supplementa.

Perditos Livii libros ingenio quodammodo restituit vir doctissimus *Io. Freinshemius*, argumento eorum ex epitomis petito, et adhibitis graecis et latinis, quae exstant, monumentis, explicato tanta industria et felicitate, ut ipse non dubitet profiteri, *se neutiquam metuere, ne quis ex omnibus his scriptoribus, qui sunt*

in hominum manu, aliquid efficiat in hoc genere concinnius, copiosius, verius. (1) Primi decem libri Reginae Christinae dicati viderunt lucem Holmiae 1649, in-12. Libri LX deinde Argentorati an. 1654, in-4: quos Gallice etiam vertit Petrus Ryerus (*Du Ryer*) (2). Denique adiunctis XXXV postumis, quos ab heredibus Galli redemerant, universi libri XCV supplementorum vulgati sunt a Io. Duiatio, in editione Livii ad usum Delphini; sed vulgati tum sunt parum emendate, ut dolet Io. Clericus V. C. t. III Bibl. selectae, p. 366; correxit vero Creverius. Ac dolendum est, ea hodie vix legi. Qui iudicare possunt, fatebuntur, egregium opus esse, quale singulis saeculis vix singuli conficere possint. *Fragmenta* e libris Livii deperditis servavere Grammatici latini veteres, interdum simpliciter: quae ad calcem edd. quarumdam, nominatim ed. Drakenborchianae, t. VI, reperiuntur. Est vero etiam e Codice Laudino prolata *ῥήσις*, quae pro fragmento Livii esset. Id est huiusmodi, pertinetque ad Liv. XXII, 18, post verba *Allifas loco alto m. consedit*: « Et reparando sgressu manu haud magna Allifae moenia, quasi palans perveniens, ex oppido bellum instructa armamentis erupit, quam consul vi captam trucidatis, qui in ea constiterant, reservat ad pugnam. Sed oppidani, sicut quibus curae pusillum inerat, in diem alterum umbonibus belluatis paucos fugaces invadunt, elephantemque omine meliori receptant, et Allifas, Rufium quondam vocitatas, ab dextro sequente sinistram, augurio nomen imponunt accolae ». — Super hoc fragmento legenda Dod-

(1) Carpit diligentiam Freinsheimii Niebuhr V. Cl. in fragmentis Romae editis 1820, pag. 45. Tyr.

(2) Et tout récemment M. Noel, ancien professeur de l'université de Paris. Voyez ci-après la notice des traductions françaises de Tite-Live. BARDIER.

welli Dissertatio supra memorata, in Hearnii notis, et t. VII ed. Drak, qui historiam, quae est in fragmento, explicat et defendit: nec tamen sibi satisfacit et pronuntiare audet, eam veram esse, vel fragmentum hoc esse Livii. Spurium recte indicat Cuperus libro de Elephantis in nummis, cap. 4, ut et alii.

Scripta Livium illustrantia.

Sunt et alia quaedam scripta recentiorum, quibus Livio, vel eius rebus, aut scriptis lux nonnulla affertur. Sunt autem duplicis generis: alterum est Criticum et Grammaticum; alterum Politicum. Ex illo genere, ut mittam eos, qui non peculiaribus libris id fecere, sed per occasiones varias, ut *Perizonius* excellentibus et nunquam satis laudandis Animadversionibus historicis, *Pighius* in Annalibus, *Lipsius* et alii; ex illo igitur genere sunt *F. Vrsinus* in Notis in varios hist. Antverp. 1595 in-8; *Marcellus Donatus* in Dilucidationibus similis instituti, non tamen admodum probatis elegantibus iudiciis. *Latinus Latinius* in Bibl. t. II; *Io. Velcurio*, qui notas in Liv. I, II, edidit; *Petrus Nannius* in Liv. III, Lovan. 1545, in-4; *Io. Saxoni* ad Liv. XXI et XXII, Bas. 1547 (de quo vid. Suffridus Petri Scriptt. Fris. p. 104); ut taceamus eos, quos t. VII inseruit Drakenborchius: *Faërnus* in Censura Emend. Sigonii, *Averanius* in Diss. XXXI ad loca Livii, t. II Operum.

Ex genere altero sunt: *Nicol. Machiavelli* in Decadem primam Livii dissertationes tribus libris distributae, et Italice primum, deinde Latine, Gallice denique, atque in aliis forte linguis editae, deque Republica et religione Romanorum veterum, etiam de re militari, Folardo iudice (1) acutissime disputa-

(1) Observatt. in Polybium, tom. I, p. 223.

antes. *Casparis Facii Politica Liviana*, quibus artibus comparatum auctumque, et quibus erroribus ac vitiis amissum Imperium veteris Romae fuerit, Altenburg. 1617, in-4. *Antonii Cicarelli de Foligno dissertationes in Livium*, Rom. 1589, in-4, Italice. *Io. Schefferi in Librum I Livii Exercitationes VII*, Vpsal. 1665, in-4. *Nic. Belli sive Bellemontani* (1) *Dissertationes in optimos veteris ac novae Historiae scriptores*, inprimis Curtium, Suetonium, Tacitum, Livium, etc. Francof. 1628. *Io. Gilleius in laudem Hannibalis apud Livium*, Basil. 1550, in-8. *Georgii Martini Dorn Specimen Institutionis Politicae Livianae*, Gies-sae, 1657, in-8. *Iusti Reiffenbergii monita, exempla, consilia, Politica Liviana*, Francof. 1629, in-8. *Phil. Loniceri* Icones Livianae versibus illustratae, ibid. 1573, in-8. *Sebastiani Maccii de Historia Liviana volumen satis amplum laudat Erythraeus pinacotheca I. p. 277.*

Ad prius genus referre possis et hos: Livium cum Thucydide, ut Tullium cum Demosthene contulit Renatus Rapinus singulari Diatriba, Gallice plus semel excusa, post editionem Paris. 1681, in-12. De *Polybii* Liviique diversa scribendi ratione, et quantum hic illum imitatus fuerit, consulendae sunt *Io. Henr. Boecleri Lectiones Polybianae*, pag. 199 sq. *Is. Casauboni praefatio ad Polyb. et Fulvius Vrsinus in notis ad excerpta de legationibus*, *Is. Casaubonus in Casaubonianis*, p. 73. Vere praedicat Quintilianus, lib. X, c. 1, lacteam Livii ubertatem, aitque, eum quum in narrando mirae esse iucunditatis clarissimique candoris, tum in concionibus, supra quam enarrari possit, eloquentem. Quis unquam Camillum brevius vel dignius laudavit, quam

(1) Nomen ut videtur fictitium, vid. Thomas. de plagio, §. 238. Lih. ipse nudique contrasus, nec magnae adeo rei.

ubi Livio est *vir unicus pace et bello*? Quis Catonem, quam ex Livio Hieronymus Prooemio lib. II, in Oseam: «Cuius gloriae neque profuit quisquam laudando, nec vituperando quisquam nocuit, quum utrumque summis praediti fecerint ingeniis.» Inprimisque admirabilis est in narrationibus rerum maiorum et ornatis, ut de Horatiis et Curiatiis; in descriptionibus porro rerum et locorum, denique in Elogiis virorum magnorum, ut Hannibalis, Fabii, Scipionis, quae solet vel in principio rerum ab iis gestarum, vel post mortis narrationem ponere. *Henr. Chr. Crellii* de Tit. Liv. dictione progr. prodiit Francof. ad Viadr. 1729, in-4. *Eiusd.* de Tit. Livio aptissimo styli cultioris magistro, ibid. 1732, in-4. De lactea Livii ubertate disp. scripsit *I. H. Parreidt.* Lips. 1746. De Livio eiusque virtutibus diss. *Io. Chr. Briegleb.* Coburg. 1778. Orationes sive Conciones CXCVIII e Livio excerptae cum notis Ioach. Perionii, Paris. 1532, in-8, Antv. 1535, in-8, et Basil. 1545, in-8, item e Livio et aliis Latinis, tum Graecis quoque Historicis excerptae cura H. Stephani prodierunt a. 1570, f. Atque illae quidem e Latinis Historicis frequenter deinde recusae sunt, Coloniae et in Belgio, tum Lipsiae, Ioach. Gesenio recensente, denique ex accuratiore recognitione Christophori Cellarii V. C. Lips. 1699, in-12. Sic in orationes e decade tertia Rhetoricam et dialecticam analysin contexuit, et miscellanea, observationes, et apophthegmata a se enotata subiunxit Reinhardus Lorchius Hadamarius Francof. 1537, in-8. Orationes rectas in Livio et Sallustio olim reprehendit Pompeius Trogus, teste Iustino, XXXVIII, c. 4, nullas nisi obliquas in historia ferens. Neque dubium est, Orationes eiusmodi Livium ex ingenio suo probabiliter composuisse, ut illustris Norisius,

diss. 1, Cenotaph. Pisan. cap. 1, demonstrat exemplo petito e Livii XXXIV, 5; ubi L. Valerius tribunus inducitur, M. Porcio Catoni, 37 vix annos nato; Origines ipsi scriptas obiiciens, de quibus illa aetate Cato ne quidem cogitaverat. Sed tota haec causa Orationum in historicis Latinis, hic accurate explicari non potest: quae a paucis satis recte intelligitur. Metium vero Pompeianum a Domitiano Imp. interfectum narrat Xiphilinus, pag. 222, quod Conciones Imperatorum Ducumque apud Livium frequenter lectitans imperium affectare videretur. T. Livius, quem merito πολιτικῶ-
τατον scriptorem appellat Thomas de Pinedo (1), in aphorismos et porismata redactus est, in Recreationibus (2) Academicis Grosianis, *Christiani Adami*, liberi Baronis Gros de Torkau, Erlangae, 1713, in-4, tomo tertio. *Sententiose* (3) a Livio dicta collegit Nic. Cragius, Hafniae 1582, in-12, et Iacobus Corbinellius, Paris. 1694, in-12: *Les anciens Historiens Latins réduits en maximes. Premier volume, Tite-Live* Lexicon Livianum moliti sunt quidam, item Indices latinitatis: ut G. P. Schulzius, Prof. Francof. Ioach. Borghesius, Prof. Groninganus, et alii: nemo perfect. Nunc Glossarium exquisitioris latinitatis Liv. habemus in editione nupera Lips. Caesarem et Livium ex antiquis Nummis 983, et inscriptionibus 542, insigni studio Henrici van der Borch, Comiti Arundello familiaris, illustratum habebat Francofurti ad Moenum Zacharias Conradus ab Vissenbach.

MSS. Codices Liviani multi exstant, quorum magno numero usus est Drakenborchius, item Hearnius,

(1) Pinedo, notis ad Steph. Byz. pag. 557.

(2) De his Acta Eruditor. a. 1714, pag. 81.

(3) Laudavit merito Livium eo nomine Corbinellius, quod sententias non ita historiae suae intexuit, ut emineant extra corpus orationis expressae, sed intexto vesti colore nitescant. Conf. Paelii Lexicon in Theon, nota C.

Crevierius, etc. Inprimis insignis est Puteanus literis uncialibus, et nulla ferme vocum distinctione exaratus, de quo Salmasius Epistola ad Sarravium, pag. 188, edit. Ultraiect. post Epistolas Gudianas. *Iani Gebhardi* varias lectiones Codicum trium MSS. Livii Palatinorum ex auctione Bibl. Gudianae nactus *Henr. Leonh. Schurzfleischius* (1) specimen illarum in librum primum vulgavit Halae Sax. 1712, in-4 (2).

(1) Acta Erud. a. 1717, p. 406.

(2) Depuis l'époque où Fabricius a fait imprimer cette notice, on a vu paraître différents ouvrages qui contribuent à la parfaite connaissance de Tite-Live. En voici la liste :

I. F. ESCHENBACH Dissertatio qua fides Livii defenditur adv. Iacoberi aliorumque obiectiones. Lipsiae, 1774, in-4.

I. H. L. MEIEROTTO Progr. de testimoniis Livii fide. Berolini, 1797, in-fol. — Eiusdem Progr. de Livii arte narrandi. Berolini, 1798, in-fol.

Ch. KAVSE Dissert. de fide Livii recte aestimanda. Lipsiae, 1812, in-4.

A. G. MIRVS Progr. Livius Augusti Caes. adulatur in histor. de Cassii spoliis optimis caute legendus. Helmstadt, 1767, in-4.

I. G. C. KLOTZSCH Dissert. de diligentia Livii in enarrandi prodigia recte aestimanda. Wittenberg, 1789, in-4.

Ch. Th. WERNSDORF de Livii aliquot eodd. Helmstad. dans les *Nova Acta Soc. lat. len.* vol. 1. Lipsiae, 1806, in-8.

I. Th. KREYSIG Dissertatio de codicis membr. Livii fragmenta in biblioth. Murriana. Lipsiae, 1813, in-4.

I. H. MARTINI Progr. Coniecturae in aliquot Livii loca. Annach, 1762, in-4.

Imm. I. G. SCHELLER Progr. Specimen Animadv. criticarum in Livium. Lubbenae, 1769, in-4.

I. M. HEINZE Observ. Livianae, dans le *Sylloge opuscular. scholastic.* Goettingue, 1788, in-8, p. 182.

Ch. G. MÜLLER Progr. Observationum Livianarum specimen. Cnae, 1789, in-4.

S. NYHOFF Diatribe crit. in Livium, dans les *Act. lit. Soc. Rheno-Trai.* tom. III, p. 194; tom. IV, p. 300.

F. H. BOTHE Obs. crit. in Livii priores V libros, dans *Beckii Comm. Societatis Philol. Lips.* tom. III.

F. G. E. ROST Progr. Explicatio quorund. locorum Livii. Lipsiae, 1810, in-4.

G. L. WALCH Emend. Livianae. Berolini, 1815, in-8.

A. F. LINDAY Spicil. crit. in Thucyd. et Liv. Vratislæ, 1817, in-4.

BARDIER aïeul et neveu.

Libri deperditi frustra expectati.

Perditorum ex Livii historia librorum saepe vana spes facta, vani sumptus impensi, qua de re legendus doctiss. Morhofius libro de Livii Patavinitate, capite I. Apud Arabes quidem libros Livii universos exstare pridem affirmavit Thom. Erpenius, Orat. 2, de lingua Arabica. Et in CPolitana Bibliotheca integrum fuisse Livium Arabice, non dubitavit Petrus de Valle, part. 1 Itinerar. Epist. IX: sed oblatis a Magno Duce Florentino 5000 piastrorum, et a legato Regis Christianissimi decies mille thaleris, inveniri nusquam potuit: longe maiore, etiam 50000 scutatorum proposito praemio, vanus promissor fuit Iustinianus Chius. Alii in Fessana Bibliotheca asservari scripserunt. « Utinam ex Fessanis tenebris, inquit Abr. Hinkelmannus praefat. ad Coranum Arabice editum lit. k. incomparabilis Livius integer erueretur, et vel rudi versione in lucem ederetur! sane qua felicitate Curtium Freinshemius, eadem, et. forte maiore, Livium illustris Gronovius nobis facile restitueret ». Richardus Montacutius praef. in Apparatum ad Origines Ecclesiasticas negat, *Decades Livii unquam restaurandas, nisi forsitan, ut splendide mentitur Hispanus quidam παντοκρατορδης, apud ultimos hominum Aethiopes in montis Amarae Βεβλισταφω. Latina ipsa Livii traditur habuisse, et ex Bibliotheca Drunthemensi in Norvegia accepisse Martinus Groeningius, Cantor Bremensis Capituli a. C. 1521 denatus. Aliud librorum Livii deperditorum exemplar scriptum in membranis fertur fuisse in Gallia, in Abbatia fontis Ebraldi, quod ab Abbatissa thesauri ignara concessum pharmacopolae cuidam, ab hoc venditum homini, qui membranis illis reticula sphaerulis sive pilis volantibus mittendis*

et accipiendis obducebat, quod a viro aliquo docto forte observatum tunc demum est, quum membranae illae ad unam omnes essent consumptae, ut ex ore Ioannis Capellani accepit Colomesius in Opusculis, p. 105, et in Bibl. selecta, p. 31 sqq. ubi etiam Epistolam eiusdem Capellani profert de hoc argumento. Idem relatum memini in Pithoeanis, et in parte II Menagianorum, p. 97. Bonnetus Bourdelotius in notis ad bibliothecam selectam Colomesii, cum auctario recusam Parisiis 1731, in-12, p. 41: *L'an 1682, je vis à Saint-Germain des Grecs de l'Isle de Chio, qui venaient pour traiter avec M. Colbert d'un Tite-Live entier, qu'ils disaient avoir dans leur Isle, et qui avait été sauvé de l'incendie de la Bibliothèque de Constantinople. On dit que le marché en avait été conclu à 60000 livres, et qu'on avait envoyé dans l'Isle pour le copier, de peur que le vaisseau qui l'apporterait, venant par malheur à périr, la perte ne fût irréparable. On ne parlait dans ce temps-là que du plaisir qu'auraient les gens de lettre de voir un Tite-Live entier: car le Roi, disait-on, le faisait imprimer à ses frais, et le donnait au public à bon marché. Mais depuis ce temps là on n'a point entendu parler ni des Grecs de Chio, ni du Tite-Live.* Quod autem in Catalogo MSS. Bibl. Bodleianae, p. 60, inter libros Guil. Laudi, num. 127 memoratur *T. Livii Decas secunda*, error est, nam tertiam legi debere in praefatione Voluminis annotatur. Porro Gregorio I Pontifici Livianorum librorum iacturam tribuere non dubitat Rich. Montacutius praef. ad Analecta, quoniam in Antonini Summa legitur, Gregorium M. (ita Imp. Caligula olim cogitavit de Virgilii Liviique scriptis abolendis, teste Suetonio) quoscumque nancisci potuit Livii codices combussisse,

quod nempe ab eo multa prodigia (1) narrarentur, quae facerent ad idolorum superstitionem probandam. Hanc Antonini narrationem in dubium vocat Iacobus Gretserus, lib. I de iure prohibendi libros malos, cap. 30. Librorum Livii, qui exstant, exemplum eleganter scriptum ut a. 1455 a Poggio Florentino sibi compararet, agrum, quem habebat, vendere non dubitavit Antonius Beccatellus, Panormitanus, ut ex eius Epistola ad Arragoniae Regem Alfonsum refert Gallaesius (*le Gallois*) libro de Bibliothecis, p. 186. In Leibnitianis, sive Otio Hanoverano nobilissimi Viri Io. Frid. Felleri, pag. 156, legas, Patrem Zwenbrückium sancte affirmasse Patri Gamansio, se in manibus habuisse Bremae MS. Livii plenius, sed quum mercator iusto carius vendere vellet, neglexisse: quum rursus quaereret, post mercatoris mortem, non comparuisse. His adde, quae ex I. Renneri Chronico Bremensi ad an. 1521 de Martino Groningo, qui perditos Livii libros habuerit, narrantur in Biblio-

(1) Tot prodigia Livio commemorata, quibus integrum librum Julius Obsequens implevit, ita defensavit homo minime superstitiosus e Gallis Mottanus Vayerus: « Ce n'est pas dire qu'il ait eu intention de faire croire » ce dont il n'était pas lui-même persuadé; au contraire, il débite tous ces « prodiges de telle sorte, qu'on voit bien qu'il n'a eu d'autre but que de faire « comprendre de quelles erreurs le peuple était alors abusé, les lois de l'histoire l'obligeant à cela. » Tom. I Opp. pag. 117, edit. in-fol. Add. pag. 227 et 371. Idem dicere liceat de Dione, Appiano, et Pausania, historicis Graecis, qui superstitione populari abrepti arguuntur. Vti e contrario palam prodigia illa flocci pendens Polybius contemptor religionis reus audit, mediam sententiam probante Plutarcho, quo indicet τοῖς τρυφούτοις καὶ πιστεύουσιν ὁπόσα καὶ τὸ λίαν ἀπιστεῖν, aequè durum et periculosum est, in Camillo, l. 132. Confer, si placet, L. Rualdum in Plutarchi vita, cap. 29. Neque omnibus fidem habuisse se Livius ipse pluribus locis testatur, ut XXIV, 10: « Prodigia eo anno multa nuntiata sunt, quae quo magis credebant simplices ac religiosi homines, eo plura nuntiabantur. » Sed Tacit. Hist. III, 55, post prodigia quaedam memorata: « Sed praecipuum, inquit, ipse Vitellius ostentum erat, ignarus militiae, improvidus consilii ».

theca Bremensi historico-theologica tomo sive classe
2, fasc. 1, p. 143 sqq. (1).

Scripta eius alia deperdita.

Scripta Livii etiam alia apud veteres memorantur, ut *Dialogi*, quos non magis Philosophiae quam Historiae annumerari potuisse, ait Seneca Epistola centesima: *Libri Philosophici*; sive ex professo Philosophiam continentes, id. *Epistola ad filium*, qua Demosthenem atque Ciceronem illi legendos unice suasit, brevissima et tutissima ad eloquentiam via, Quintil. X, 1. Fragmenta duo insignia Livii de Cicerone, quae exstant apud M. Senecam Suasoria sexta, ex Historiarum libro CXX petita sunt. Etiam Livii filii scriptis usum se profitetur Plinius libro V Hist. natural. *nisi locus mendosus est*, inquit Harduinus, *et ex praepo-*

(1) Il est possible d'ajouter de curieux détails à ceux que donne Fabricius. En 1773, M. Giovenazzi, savant antiquaire, découvrit un fragment du XC1^e livre de l'Histoire romaine de Tite-Live. Il le fit imprimer à Rome cette même année, in-4, avec des notes; et la même année encore il en donna une nouvelle édition in-8, à Naples, avec de nouvelles notes. A la même époque, M. Paul-Jacques Bruns fit imprimer le même fragment à Hambourg, petit in-fol. Il fut réimprimé à Paris, et I. E. Hardouin, avocat, le reproduisit avec une traduction française, Paris, 1794, in-12. Quant à la prétendue traduction arabe, un abbé Vella, Sicilien, fit annoncer en 1788, dans plusieurs journaux de l'Europe, qu'il possédait le manuscrit du LX. livre de Tite-Live, qui était perdu. Le chevalier Favray avait trouvé ce MS. et plusieurs autres sur la corniche de Sainte-Sophie à Constantinople. Il les apporta à Malte, et en fit présent au grand-maître Pinto, qui en gratifia l'abbé Vella. Le savant M. Hager, se trouvant en Sicile en 1794, fut curieux de vérifier ce fait: l'abbé Vella lui montra des médailles cufiques, dont 1300, disait-il, étaient en or; une collection de vases sarrasins trouvés en Sicile, et différents manuscrits arabes; mais, pour le manuscrit de Tite-Live, il éluda toujours les demandes du voyageur, et finit par lui donner l'extrait du LX. livre en italien. L'ayant confronté avec l'épître de Florus, M. Hager vit que ce n'était que la traduction littérale de cet épître. L'abbé Vella s'est fait connaître depuis par d'autres impostures. Voyez le *Magasin Encyclop.* année 1799, f. VI, p. 330. BARBIER oucle.

stera Livii repetitione Livii filii conficta vox. Si Henr. Dodwellum audimus, desunt hodie in Livio praeter tot libros integros, et quae in quinque, qui exstant, postremis a Io. Duiatio ex ingenio suppletæ sunt lacunae, etiam hinc inde quaedam, ubi nulla sunt in editis Codicibus neque in MSS. hiatus vestigia: «Desunt in rebus Coriolani bina Consulum paria et Dionysio Halicarnasseo supplenda, Livii ipsius rationibus plane necessaria. Et anni quoque V. C. Catoniani 179 tribunos militares consulari potestate omissos ex ipso Livio evincimus. Et in censorum successionem multa supponit Livius, frustra plane in hodiernis Livii exemplaribus quaerenda. Deest etiam in eodem locus, quo tertii inierint decemviri, quum tamen tertium illius magistratus annum supponant eius rationes. Sic etiam in tribunorum plebeiorum decennali seditione et Magistratuum Curulium anarchia deest annus, quem tamen non agnoscunt modo, verum etiam exigunt eius calculi recte et pro ipsius mente positi.» Haec Dodwellus, diss. 10 de Cyclis et in Chronologia Dionysii Halicarnassei, et in diss. de fragmento Livii, quod e MS. Laudino primum editum est. De reliquiis corporis T. Livii, si Diis placet, inventis Patavii, ad animum lectoris recreandum iuvat adscribere haec ex paralipomenis ad propylaeum Papebrochianum Actis Sanctorum Maii praemissum, p. 145: «Abhinc duobus circiter saeculis (1) nescio quo casu in quodam angulo nobilis monasterii S. Iustinae Patavii detecta est plumbea sandapila, ossa quaedam servans. Additum erat Epitaphium T. Livii nomen praeferens. Mox desiderium honorandi memoriam scriptoris tam clari impulit Patavinos, ut

(1) A. 1541. *Giornale de' letterati d' Italia*, tom. XIV, p. 358.

depositum tam carum in Curiae atrium trasferrent, ubi magnificum erexere monumentum. Andreas Dandulus Senator Venetus, tresque simul aut quatuor Equites laeti humeros feretro subiecere; Zacharias Trevisanus, et Leonardus Mocenigus, duo Reip. Magistratus, funus inclytum prosequerentur, solemni cum pompa per nobiliores urbis vicos circumductum. Alphonsus Rex Arragonum, literatorum amator insignis et aestimator, simul atque thesaurum hunc erutum agnovit, transmitti sibi brachium postulavit per Antonium Panormitanum (1) inclytum poetam, qui legatione pro Rege ordinaria apud Remp. fungebatur. Datum id precibus Regis, missum brachium, cui longo post temporis intervallo monumentum statui curavit Iovianus Pontanus, erepto rebus humanis Alfonso, priusquam Neapolim navis appelleret tanto insignis munere, quod avide Princeps erat praestolatus. »

Ridetur Livius a Lancelloto, quod scripsit saxis pluisse. Et tamen lapides de caelo subinde cadere testatissimum est, et multis exemplis comprobatum ab Antonio Vallisnerio, in Diario Veneto, *Giornale de' letterati d' Italia*, tom. V, p. 201, et tom. XXVII, p. 173 sqq. Alienum Livium fuisse a credulitate superstitiosa, facile etiam testantur haec loca lib. V, cap. 21: « Haec ad ostentationem scenae gaudentis miraculis aptiora quam ad fidem, neque affirmare neque refellere operae pretium est. » Et VIII, 6: « nam et vera esse, et apte ad repraesentandam iram Deorum ficta possunt. » Male de religione ac pietate,

(1) Idem Panormitanus ad eum Alphonsum, Epist. p. 118: « Sed et illud a prudentia tua scire desidero, uter ego, an Poggius melius fecerit: is ut villam Florentinae emeret, Livium vendidit, quem sua manu pulcherrime scripserat: ego ut Livium (120 aureis) etiam, fundum proscripti ».

pessime de Livio meritis est Io. Tolandus, qui ut illum a superstitionis culpa, quod multi iam ante illum fecere, absolveret, adstrinxit invitum irreligiositatis et ἀθεότητος crimine, veluti nihil possit esse medium inter modestum contemptorem anilium, quales erant pleraeque romanae, superstitionum, et impudentem atque impium conculcatorem Numinis et omnis in universum religionis. Tolandi liber inscribitur, *Livius ἀθεοδαίμων, sive de superstitionis culpa Livio falso impacta dissertatio*, Hagae Comitum a. 1709, in-8. Scripsit adversus eum D. Iacobus Fayus Vltrai. 1709, in-8. Scripsit et Elias Benedictus, gallice, Delphis 1712, in-8; scripsere item alii. Sed non opus puto multis cum eo contendere, cui ita periit frons, ut non erubescat Mosen venditare pro assertore Spinosismi.

Livii alii scriptis clari.

Alius ab utroque fuit I *Livius* patria *Poenus*, quem Valerius quidam in Epistola ad Rufinum, de non ducenda uxore, quae legitur inter Opera S. Hieronymi, *gravem et uxorum historiographum* vocat (forte confundens eum cum T. Livio) refertque his verbis reprehendisse Cannium, a Gadibus Herculis Poëtam facundiae lenis et iucundae (Martiali, qui eius saepe meminit, aequalem), quod multarum gauderet amoribus: «nostram philosophiam participare non poteris, dum a tot participaris. Non enim eo iecore Iunonem amat Titius, quod multi vultures in multa divellunt.» Huius Livii nullam fieri mentionem in praeclaro Vossii opere de Historicis latinis, miratur Colomesius notis ad Gyraldum de Poëtis, p. 235. Alius II *Livius*, *Poëta Christianus*, saeculo post natum

Christum quinto clarus, cuius meminit Honoratus in vita Hilarii Arelatensis. Vid. Casp. Barthii Advers. XLVIII, 16. Praetereo III *Livium Andronicum* Tragicum latinum antiquissimum, de quo infra libro IV, et de quorum scriptis nihil constat, ut IV *Livium*, Augusti tabularium Atalianum in veteri inscriptione apud Laur. Begerum V. G. in spicilegio Antiquitatis, p. 78, vel denique recentiores, ut V *Titum Livium Burattinum*, Regis Poloniarum Architectum, cuius literas ad se scriptas exhibet Athanasius Kircherus, tom. II Oedipi Aegypt. parte 2, pag. 303. VI *M. Livium Sanutum* cuius Geographia Italice prodiit Venet. 1588, in-8. VII *T. Livii Foro-Julienensis* librum de vita Henrici V, Angliae Regis, ad Henricum VI eius filium, non ita pridem vulgavit V. C. Thom. Hearne, Oxon. 1716, in 8.

Vt Flav. Iosephus ab Hieronymo, Epist. 22 ad Eustochium, dictus *Iudaeorum Livius*, sic Baronium, *Livium Ecclesiasticum* appellare non dubitavit Secundus Lancellotus (1). Hieronymi Suritae Epitaphium:

Livius Arragonum iacet hoc Surita sepulcro,
Nil magis hoc dignus nomine notus erit.
Historicum studiis, annales nominis vicit
Ipse suum nomen, seque suosque libros.

(1) Oggidi tom. II, pag. 568.

INDEX EDITIONVM

TITI LIVII

POST DRAKENBORCHII, FAB. ERNESTII

ET HARLESII CVRAS

AVCTOR ET IN VI. AETATES SEV CLASSES DIGESTVS

AETAS I. *AVTOGRAPHARIA.*

1469-1518.

Praeivere, *princeps* Io. Ant. *Campanus*, et Io. *Andreas* Aleriensis Episcopus, ille Romanae I, hic II curator. Inter hos, qui maxime Andream sequuti sunt, denuo textum recognoverunt, Petrus Iustinus *Philelphus*, qui Mediolanensi II, Lucas *Porrus*, qui Tarvisinae II, tribus post annis repetitae, praefuit, M. Ant. *Sabellicus*, cuius Livius ad vetustum exemplar collatus inde a Veneta II obtinet edd. et Iod. *Badius Ascensius*, qui Sabellicanas curas suarum edd. basin fecit, sed et ipse collationibus cum X codd. MSS., per Gerhardum *Vercellensem* factis, usum se profitetur in Ascensiana II an. 1513.

1469. *Romana* I, fol. tom. II, sine nota anni, cura Ant. *Campani*, per *Vdalricum Gallum*. Hanc esse editionem principem, ut verbis utamur cl. Harlesii, multis probat argumentis Laire in specimine, pag. 137-141, et primam quidem Decada 1469, duas

autem ultimas decadas non serius, quam ineunte anno 1470 primum vidisse lucem. Anno 1471 assignant illam editionem Maittairius in *Annal. typogr.* tom. I, p. 72, Gronov. in *praef. Drakenb. in syllabo editionum*, Ernestius in *Fabricii Bibl. Lat. Contra Clericus et Hearne referunt illam ad an. 1472*. At Laire destruendo has suspensiones docet pag. 141, Campani versus solitos, in hoc quoque exemplo conspicuos

Anser Tarpeii custos foris, unde, quod alis
 Constréperes, Gallus decidit, ultor adest.
Fuldricus Gallus, ne quem poseantur in usum,
 Edocuit pennis nil opus esse tuis.
 Imprimi ille die, quantum non scribitur anno:
 Ingenio, haud uocens, omnia vincit homo.
 CAMPANVS.

significare, quaecumque editio illos habebat adiectos, eam a medio anno 1469 usque ad finem Decembris a. 1470 prodire debuisse; quia toto eo tempore, nec ulterius officinae Vlrici *Hahn* praefuit Campanus, quo profecto, ineunte a. 1471, alia usus est Vlricus formula. Aliud argumentum ducit ex caractere minuto, quo versus Campani in hoc exemplo exarati sunt; quo quidem impressi libri prius exierunt ex Vlrici officina, quam caractere maiore descripti, et profecto Campano, atque a. 1471, societate inita, proprium sibi reservavit. Ceterum hanc ed. Gruterus in notis ad edit. suam 1628, vocat posteriorem, uti Romanam, quae ab Io. Andrea Alcricensi curata sequitur, priorem putavit.

.... *Romana* II, fol. sine anni nota, per Contr. *Schweinheim* et Arn. *Pannarz*, cura Io. And. Episcopi Aleriensis, qui edit. hanc a se recognitam, addita praefatione, quam pleraeque editiones saeculo XV et initio saeculi XVI excussae servarunt, dedicavit

summo Pontifici Paulo II Veneto, et Marco Sancti Marci Cardinali. Huius editionis 275 exempla excusa traduntur in indice librorum per dictos artifices impressorum, subiuncto epistolae Io. Andreae ad Xystum IV d. 20 Mart. an. 1472, in Maittairii Annal. typogr. tom. I, p. 48, et Bibl. Lat. Fabricio-Ernestiana, tom. III, pag. 564 sqq. n. (o). Eam autem a. 1471 antevertisse, eo argumento probat Io. Frid. Gronovius in Praef. quod illo anno Paulus Pontifex, cui dicatur, mortalitatem explevit. Hinc Fabricius in Bibl. Lat. eam retulit ad an. 1470, similiterque viri clarissimi Thom. Hearne et Io. Clericus in Indice praecipuarum Livii editionum. Vid. Laire specim. p. 160. Verum Maittairius in annal. typogr. tom. I, pag. 66, et tom. IV, p. 283, potius referendam contendit ad a. 1469, quia Veneta Livii editio, quae sequitur, et lucem adspexit a. 1470, eandem, quam haec Romana Episcopi Aleriensis epistolam praefert, et huic posterior, quam illa, censenda est. Aleriensis enim epistola indicat, eam editioni, quae Roma excusa est, dedicandae conscriptam esse: neque facile credi potest, utramque editionem, alteram Romae, alteram Venetiis eodem anno exiisse. Sed quoque de ipsius editoris nomine non convenit. Vide Drakenb. in elenchio, qui praecipue de nomine Episcopi Aleriensis, quod Vghellus in Ital. sacra, tom. III, p. 503, *Ioannem Antonium de Buxiis* perperam scripsit, multus est. Plura et certiora de vero nomine *Io. Andreae* tradit Freytag in Appar. Liter. tom. III, p. 619, sqq. Praeterea monendum est, in hac edit. undetriginta libros esse, nempe 1-10, et 21-40, sed sine libro 33; qui et ab omnibus abest, usque ad edit. Moguntinam; etsi in nonnullis exemplis numerus denarius plenus videtur.

1470. *Veneta* I, fol. per *Vindelinum Spirenses*, sive de Spira. In hac editione denuo apparere epistolam Io. Andreae, Episcopi Aleriensis, quae iam in praecedenti Romana data erat, monuit Maithairius in *Annal. typogr.* tom. I, pag. 69, et tom. IV, p. 289. Ad finem huius edit. adscribitur annus MCCCCLXX, et subiiciuntur sex et quadraginta versus, quos ex exemplo huius raro obviae editionis in *Bibl. Senat. Lips.* exstante adscribimus:

Proderat laud multum, Livi, ab te scripta fuisse
 Maxima, si Romae facta pari eloquio:
 Quae seu desidiis, alio seu crimine quovis,
 Sive et temporibus cuncta fere occiderant:
 Quaeque superfuissent opera, haec tam rara videri,
 Ut paucis ipsorum copia nulla foret.
 Et VINDELINO debebis tu quoque, formis
 Egregie impressit las modo qui decadas:
 Atque ipsas iisdem scaevis (sic) velat hostibus acri
 Bello oppugnavas fortiter eripuit.
 Haec etenim studiis non tantum Romulidumve
 Historiis opera, quam tibi, consuluit.
 Quippe tuo haec in re cum Romae nomine iuncto,
 Alterutrum servas servat utrumque simul.
 Ergo tua ut perdens opera est invisus habendus,
 Horum servator sic tibi amandus erit.
 Magna loquar, sed vera tamen. Conferre putatur
 Ad famam natos progenuisse probos.
 Non parvo maius tamen monumenta putanda
 Sunt opera, excellens quae parit ingenium.
 Nee vero tantum fluxi quia corporis illi
 Existant foetus, perpetui haec animi:
 Verum etiam nati quia non a patribus omnes,
 Sunt quibus affecti dotibus, accipiunt.
 Si qua autem gravis atque ornata oratio, qualem
 Cernimus esse tuam, composita existerit,
 Huic nihil est prorsus, quod non suus afferat auctor,
 Sive eius formam, sive alia aspicias.
 Ipse hanc effugit, polii hanc, atque iuduit ipse,
 Ipse, anima tamquam, sensibus iustituit.
 An natos igitur servanti cuncta putares
 Te debere, nihil haec opera eximia?
 Adde, quod et perpulchra cunctis et optima, cunctis
 Hoc (sic) etiam ut placeant, haec monumenta tua,

Atque tot impressit, totum his iam possit in orbem
 Diffundi, atque ævum nomen in omne tuum.
 Sed tua quæ probitas, dignas non ambiget ullus
 Quin habeas grates ipsæ tuo artifici.
 Id superest, quando nulla est tam digna asepellex (sic)
 Quæque tot ac tantis usibus esse queat;
 Si neque tam magno sumptu magnove labore,
 Sed sibi quam minimo quisque parare valet:
 Historias quisquis, quisquis sua commoda curat,
 Impressa hæc frustra non simul esse opera.
 Verum sic etenim sua quemque industria vultem
 Luerit, ipsa paret, lectitè ipsa diu.

Hanc edit. Augustae Vindelicorum eodem anno repetitam esse, huiusque exemplum exstare in Bibl. Senat. Lips. falsum est.

1472. *Romana* III, fol. per Conr. *Schweynheim* et Arn. *Pannartz*. Iterata editio *Andreae*, cuius tamen epistola deficit. Ad finem Livii hi versus leguntur:

Adapicis, illustris lector, quicumque libellos,
 Si cupis artificum nomina nosse, lege.
 Aspera ridebis cognomina Teutona, forsan
 Miliget ars Musis iuscin verba virum.
 Conradus Schweynheim Arnoldus Pannartzque magistri
 Romæ impresserunt talia multa simul.

In domo Petri de Maximis MCCCCLXXII, die XVI Iulii. Vid. Laire, p. 179, qui idem pag. 230 de versione Ferrarii Italica 1476 Romæ, indeque orta controversia, pluribus disserit.

1478. *Mediolanensis* I, fol. arte et impensis Philippi *de Lavagnia*. In plerisque *Andreae* sequitur editionem.

1480. *Mediolanensis* II, fol. per Anton. *Zarothum*: quam recognovit *Petrus Iustinus Philelphus*. In fine adscripta sunt hæc verba: « Has tris Titi Livii Decadas Petrus Iustinus Philelphus, ut amicis quibusdam suis morem gereret, quam diligentissime recognovit. Impressit autem Mediolani opifex consummatissimus Antonius *Zarothus*, opera et impensis Ioannis Legna-

ni, decimo Kalendas Novembres: regnantibus illustrissimis Mediolani ducibus Bona, et Ioanne Galeacio Maria Sphortia, anno a natali Christiano millesimo quadringentesimo octogesimo. »

. . . . *Tarvisina* I, per *Michaëlem Manzolinum*, Parmensem. In fine haec adscripta inveniuntur: « Titi Livii Patavini historici illustris decadis quartae libri finiunt, quos Michaël Manzolinus Parmensis ductu, impensa, solertique diligentia viventibus posterisque imprimi curavit anno salutis MCCCCLXXX pridie Kalendas Novembres. » Locus, ubi liber impressus est, non additur. Monet autem Maittairius in *Annal. typogr. tom. IV, p. 406*, librum impressum quidem esse a typographo Parmensi, non tamen, ut *Orland. pag. 143* putabat, Parmae; putat autem eum deceptum esse a Cornelio Beughemio, *pag. 85*, quem saepius describere solet. Eodem inductus errore Drakenborchius hanc editionem in notis Parmensem vocavit, sed perperam. Nam ex Maittairii *Annal. typogr. tom. I, p. 84*, et *tom. IV, p. 235*, disci potest, Michaëlem Manzolinum Parmensem typographiam *Tarvisi* exercuisse, ibidemque ab anno 1477-1481 varios libros emisisse (1). Ex his patet, hanc Livii editionem esse *primam Tarvisinam*.

1481. *Paris. fol.* Hanc editionem memorat Maittairius, *Annal. typogr. tom. V, part. II, pag. 532*, sed ex aliena et incerta traditione.

1482. *Tarvisina* II, fol. per Io. *Vercellium*. Ad calcem haec leguntur: « Has Titi Livii decadas a Luca Porro

(1) Caesarem ab ipso an. 1480 editum teneo, 4.º, eleganti quidem forma, et vix hac nostra maiori. Pagina constat versibus 44; caractere, qui vulgo *lettura piccola* vocatur. Collationem institui cum Caesare Oberlini a cap. 1 ad 6 libri VI. Repetilio antecedentis mihi visa est, etsi varietates nonnullas inimi momenti notavi, praetermissas ab Oberlino. Eam curavit vir doctus, at sine eodicibus. Caeterum pessima interpunctione compendiisque scatet, nullius itaque usus. Typ. Tav.

quam diligentissime recognitas, Tarvisii Ioannes Vercellius impressit anno salutis millesimo quadringentesimo octogesimo secundo. »

1483. *Tarvisina* III, fol. per Michaëlem *Manzolinum* Parmensem. Hanc edit. ex Biblioth. Hohendorfsiana laudat Maittairius in *Annal. typogr.* tom. IV, p. 450. Ex illis, quae ad similem editionem anno 1480 excusam, dicta sunt, constat, hanc quoque impressam esse Tarvisii.

1485. *Tarvisina* IV, fol. Titi Livii Patavini *Historiarum Decas* I, III et IV. Praemissa: 1.º Epistola nuncupatoria Io. *Andreae* Episcopi Aleriensis ad summum Pont. Paulum II Venetum, et Marcum Sancti Marci Cardinalem; 2.º L. *Flori* Epitoma Decadum quatuordecim T. Livii Patavini Historici in centum et quadraginta libros distinctum. In fine: « Has Titi Livii Decades a Luca Porro quam diligentissime recognitas Tarvisii Ioannes Vercellensis impressit. Anno salutis millesimo quadringentesimo octogesimo quinto. » Per raram hanc edit. diligentius descripsit Cl. *Denis* in *Merkwürdigkeiten der Garell*. Biblioth. pag. 113-114. Maittairius, cumque sequutus Ernestius (cuius tamen in bibliotheca exstabat), hanc edit. quidem memorant, sed nullam *Flori* mentionem faciunt; vid. *Annal. typogr.* tom. I, pag. 180, tom. V, part. I, voce *Flori*, et part. II, voce *Livii* et *Flori* pag. 21, 22, 519, 532, 568, 570; cf. Io. Frid. Gronovii praefat. edit. c. n. var. ap. Elzev. 1679, in-8, tom. I; I. A. Fabricii B. L. Venet. 1728, in-4, tom. I, pag. 194-195 et 204.

... *Paris*. fol. Memorat hanc edit. Maittairius in *Annal. typogr.* tom. V, part. II, p. 532, sed ex aliena et incerta traditione.

1491. *Veneta* II, fol. cum annotationibus *Sabellici*.

Hanc ed. ex Fabricii Bibl. Lat. memorat Maittair. in Ann. typogr. tom. I, p. 309. Sed tom. IV, p. 532 addit, ad eius calcem hanc formulam adiectam esse: *Impress. die V Novembris MCCCCLXXXI, regnante Augustino Barbadico duce Venetiarum*. Cuius vero typis excusa fuerit, neutro loco memoratur. Ipse Sabellius in praefatione refert, se Livium ad vetustum exemplar, ex bibliotheca Benedicti Cornarii Patricii Veneti depromptum, contulisse, petente Bernardino Herasmio Novocomensi, homine fide et industria singulari, ut clarissimam historiam aliquanto integriorem novae impressioni subiiceret. Verum licet plures circa annum hunc typographi Bernardini Venetiis floruerint, nullus tamen memoratur Bernardinus Herasmus Novocomensis. Habuit hanc ed. quoque Chr. Gottl. Schwarzius, teste indice librorum saec. XV impressorum, quos possidet Ch. G. Schw. concinnato a I. C. H. et I. P. R. Norimb. 1727. Part. II, pag. 38.

1492. *Veneta*, fol. Haec edit. ex Bibl. Adr. Pauw recensetur apud Maittair. in Annal. typogr. tom. I, p. 314, et tom. IV, p. 545. Suspicio tamen est, hanc et praecedentem eandem esse, earumque alteram, et quidem hanc, ex solo operarum errore natam esse.

1493. *Veneta* III, fol. per Matthaeum Capcasa Parmensem. Memorat hanc edit. Maittairius in Annal. typogr. tom. V, part. II, pag. 25 ex Orland. pag. 418.

1495. *Mediolan.* III, fol. per Vldericum Scinzenzeller, impensis Alexandri Minutiani. Editionem hanc memorans Maittairius in Annal. typogr. tom. I, pag. 332, et tom. IV, pag. 590, testatur, ad finem eius haec verba legi: « Impressit Vldericus Scinzenzeller, impensis Alexandri Minutiani; ex quam emendato exemplari,

si cum ceteris conferes, quam facillime intelliges, candidissime lector; cui etiam libroriorum culpam, quantum licuit, idem Alexander praestare conatus est, Mediolani pridie quam Lud. M. SF. Anglus princeps sapientissimus huius inclyti imperii sceptrum et ducalia insignia a Maximiliano imperatore per legatum acciperet. Anno salutis MCCCCLXXXV, die XXV Maii. »

. . . . *Veneta IV*, *Pincii I*, fol. cum figg. ligno satis nitide excusis. *T. Liv. Decades*. Praemittitur: 1.º epistola nuncupatoria « Io. Andreae Episcopi Aleriensis ad summum Pont. Paulum II Venetum, et Marcum Sancti Marci Cardinalem; L. Flori epitoma Decadum quatuordecim T. Livii Patavini Historici in centum et quadraginta libros distincta »; accedunt « M. Antonii Sabellici ad magnificum et praestant. virum Benedictum Cornarium, Patricium Venetum, epistola praefatoria ». 2.º « M. Antonii Sabellici brevissimae in Livium annotationes, locis suo ordine aut in integrum restitutis, aut in fronte, ne quid temere offenderetur, brevi indice relatis ». In fine: « Titi Livii Patavini Decades expliciunt. Venetiis per Philippum Pincium Mantuanum summa cura et diligenti studio impressae. Anno ab Incarnatione Domini MCCCCXCV, III Nonas Novembris. Imperante Serenissimo Augustino Barbadico, Venetiarum Duce felicissimo ». Registrum excipiunt insignia typographica, quibus postea *Iuntae* usi sunt, lilium scil. et literae L. A. vid. Maittairii *Annal. typogr.* t. I, pag. 333, et t. V, l. citt. Fabricii *Bibl. Lat. Venet.* 1728, in-4, et Ernestii edit., qui autem de Floro nullam facit mentionem. Liber XXXI, s. primus quartae Decadis, qui in superioribus editionibus in duas partes scissus erat, in

hac edit. in suum ordinem restitutus est, finiturque verbis: *in Hispania iussit*. Liber igitur XXXIII desideratur. Raritatem h. e. testantur Bauer. in biblioth. libr. rar. univers. tom. II, pag. 297; Biblioth. Schwartz, II, 236.

1498. *Veneta* V, fol. per *Bartholomaeum de Zanis de Portesio*. Recensuit hanc editionem Maittairius in *Annal. typogr.* tom. I, pag. 353, et tom. IV, pag. 662, addens, eam sine notis prodiisse. Hoc falsum: nam exemplar in biblioth. Traiectina servatum Sabbellici annotationes habet repetitas. Ad calcem h. e. haec adscribuntur verba: « Titi Livii Patavini Decades expliciunt, Venetiis per Bartholomaeum de Zanis de Portesio summa cura et diligenti studio impressae. Anno ab Incarnatione Domini 1498, die XX Iunii ».

1501. *Veneta* VI, fol. per *Georgium de Rusconibus Mediolanensem*. In fine: « Titi Livii Patavini Decades expliciunt, Venetiis per Georgium de Rusconibus Mediolanensem summa cura et diligenti studio impressae, anno ab Incarnatione Domini 1501, die 4 Decembris ». Exstat in locupletissima bibl. Leidensi, in *Catal. Bibl. clar. I. Aug. Ernesti*, Lips. 1782, p. 173, n. 2567; atque eadem continet, quae ambae praecedentes.

1505. *Mediolan.* IV, fol. apud Alexandrum Minutianum. Huic editioni praefixa Minutiani epistola data est *Mediolani Idibus Sept.* 1505: ad finem autem libri hic temporis character invenitur: *Apud Alexandrum Minutianum Nonis Quintilibus mense Iulii*. Ex his conicitur, hanc editionem referendam esse ad annum MDV; ac verisimile videtur, excusam esse Mediolani. In ea enim urbe Minutianus tabernam librariam etiam

saeculo praecedente exeunte exercuit, et impensas in editionem Livii, quae anno MCCCCXCV in ea urbe prodiit, contulit, ut supra vidimus. Ipse etiam hoc saeculo XVI ineunte ibidem varios libros typis impressit: anno MDII Iustinum (vid. Maittairii *Annal. typogr.* tom. II, p. 156); anno MDIII Bernardi Corii *Historiam Mediolanensem* (vid. Maittairium *ibid.* p. 163 et 165); anno MDXIII Iosephi opera latine, et Hegesippum (vid. Maittair. *ibid.* p. 247). Livium hunc a se editum Minutianus dedicavit Iaffredo Carolo Iurisconsultissimo, Delphinatus ac Mediolanensis senatus Praesidi sapientissimo, testatus, «se non imitatum esse eorum temeritatem, qui, ut scire videantur, omnia corrigere ac emendare profitentur: sed quae sibi aut dubia aut obscura visa fuerunt, ea se intentata reliquisse, ut per pristina dictionum aliqua vestigia vera et sincera lectio investigari possit». Verum ut pateat, quid de hoc sive editore, sive typographo sentiendum sit, adscribamus locum ex Parrhasii Epistola, qua Commentarium in Claudiani libros de Raptu Proserpinae eidem Iaffredo Carolo dedicat. Ita inquit: «Non est (ne nobis blandiamur) hodie, non est Horatio bene monenti parere, scriptaque vel in paucos menses, nedum (quod illi placet) in annos novem comprimere, nisi laboris sui fructu fraudari quis velit. Adsunt enim ignavissimi quidam fuci, qui favis alienisque mellificationibus insidiantur: et quae multo longoque studio comperta sunt ab aliis, impudentissime pro suis ostentant. Vt iste vix satis idoneus impressor, qui castigationes in Livium meas ex magna parte subripere, tibi que nuncupatim dicare non erubuit: in quo non minus existimationi tuae, quam mihi, fecit iniuriam: quasi vero divinus tuus animus interceptis gaudeat rebus, et in hoc etiam Superos

non imitetur, quibus (ut Porphyrius auctor est) furta non litant. Ergo, vir integerrime, triennio iam Livii bellum Macedonicum, frequenti professus auditorio, singulis lectionibus emendavi, quod ante nos (absit verbo invidia) nemo tentavit: ostendique certissimis argumentis, ab eo, quam dixi, Decada depravatam locis amplius mille. Veritus itaque, ne sua laniena per nos in publicum proderetur, editione praevenire festinavit: eamque rem dissimulanter me laturum speravit, si sub umbra tui nominis emitterentur: ac si non eadem gratiora tibi futura sint a proprio iustoque domino, quam ab inverecundo plagiario. Quum praesertim nusquam ille potuerit asferre correctionis alienae rationem, quod nos inter legendum fecimus, quae propediem sub tuis auspiciis exhibit in publicum, sex in toto Livio vulnerum millibus a me curatis, aut splenio contextis ».

1506. *Venetæ VII*, fol. per fratres Ioannem et Bernardinum Vercellenses, c. Sabellici annotationibus (omissa tamen eius ad Cornarium praefatione). In fine haec leguntur: « Titi Livii Patavini Decades expliciunt, Venetiis per Ioannem ac Bernardinum eius fratrem Vercellenses summa cura et diligenti studio impressae, anno Domini MCCCCCVI, XXVII Nonas Ianuarii imperante Serenissimo Leonardo Lauredano, Venetiarum duce felicissimo ». Cf. Maittair. *Annal. typogr.* tom. V, part. II, pag. 21.

1510. *Ascensiana*. I, fol. impensis Io. Parvi et Ascensii. Praefixa est huic edit. Iodoci Badii Ascensii epistola ad Georgium Aloinum, hanc temporis notam praeferens: « Ex Chalcographia nostra apud Parrhios, pridie annuntiationis atque incarnationis dominicae MDX ». Praeterea Sabellici in Livium Annota-

tiones, deficiente tamen eius ad Cornarium praefatione, tum ipsius Badii Ascensii in Livianam lectionem Isagogen cum prooemii primi expositione. Ad calcem haec verba reperiuntur: « Diligentiore cura, in aedibus Ascensianis, in illustri Parrhisiorum Academia, impensis Ioannis Parvi et ipsius Ascensii. Anno salutis Christianae MDX ad idus Martias ». Vid. Maittair. Annal. typogr. tom. II, pag. 216, et Freytag. Appar. liter. III, pag. 616 sqq. ubi haec editio uberius describitur.

1511. *Veneta VIII, Pincii II, fol. T. Livii Patavini Decades cum figuris noviter expressae.* Adversam tituli paginam occupare incipit « Io. An. Episcopi Aleriensis ad summum Pont. Paulum II Venetum, et Marcum Sancti Marci Cardinalem epistola »: quam sequitur *L. Flori Epitoma* Decadam XIV T. Livii in CXL libros distinctum fol. II, b-XVI incl. et a fol. XVII-XX incl. *M. An. Sabellici brevissimae in Livium Annotationes*, etc. Finitur ipsa Liviana historia fol. CCLIII b his verbis: « T. Livii decades foeliciter (*sic*) expliciunt; Venetiis a Philippo *Pincio* Mantuano impressae Anno Domini MCCCCCXI die XXVII Septembris. Inclyti Domini Leonardi Lauredani Venetiarum ducis Serenissimi tempestate ». Registrum « Defende nos beate pater Antoni ». Haec editio a Maittairio in Annal. omissa servatur in bibl. publica Amstelodamensi, et Gymn. Bipontini, cui eam addidit vener. Io. Christianus *Tatsch*, consiliarius et eccl. A. C. pastor primarius.

... s. l. et a. 2 voll. in-8. Editio exscripta literis currentibus, quales fuere Aldinae, cum Augustini *Becharii* alloquio ad studiosos. Fuit penes clar. Io. Aug. *Ernesti*, teste Catal. n. 2860, p. 190. Male vulgo

fertur apud Badium Ascensium edita, quum potius Venetiis prodiisse videatur; conf. quae monnimus ad Iustini ed. 1510 in Indice eius edd. pag. 16. Ernestius in Bibl. Fabr. inter Livii edd. eam memorans inquit: «quam Parisiensem Ascensii faciunt et assignant vel anno 1501, ut Io. Frid. Gronovius, vel 1511, ut Drakenborchius; sed forma literarum est, quam *cur-sivam* dicunt, quae an. 1501 nondum nota extra Italiam fuit (vid. edd. Virgilii) estque ipsa talis, qualis est in ed. Quintiliani per Io. Rossellum, et Plauti per Carpentarium, qui Lugduni artem typographicam exercuit».

1513. *Ascensiana* II, cum L. Flori in omnes libros epitome recognita et annot. M. Ant. Sabellici, fol. Titulus praefert signum Io. *Parvi*, quem Iod. *Badius* Ascensius socium sibi sumpserat; nempe duo leones, scutum lilio et literis I. P. inscriptum sustinentes, adiecto subtus nomine eius *JEHANN PETIT*. Sub signo leguntur haec verba: «Venundantur ab Iohanne Parvo et Iodoco Badio Ascensio». In hac editione, quam etiam Maittaire in Annal. typograph. omisisse videtur, continentur eadem omnia, quae in antea memorata an. MDX exstant; ita tamen, ut Ascensii in Livianam lectionem Isagoge auctior prodierit, et insuper addatur vocabulorum Livianorum compendiarum explanatio. Praeterea, contextum Livianum cum decem diversae monetae aut scripturae codicibus (per Gerhardum Vercellensem Burgundum) collatum esse, nova Ascensii praefatio priori subiecta docet, quae hanc notam chronologicam praefert: *Pridie natalis Domini MDXIII*. In calce libri haec formula adscripta reperitur: «Ex aedibus Ascensianis longe accuratiore, quam pridem, vigilantia, collato vide-

licet exemplari cum decem venerandae vetustatis codicibus, et non oscitantis iudicio recognito, atque plus quam sexcentis locis illustrato, in illustri Parrhisiorum Academia, impensis Iohannis Parvi, et ipsius, qui impressit, Ascensii, anno redemptionis humanae MDXIII ad Nonas Decembres». Vid. Catal. Bibl. Bunav. t. I, vol. I, p. 296.

1516. Ascensiana eadem recusa ab Gotfrido *Hittorio* (cive et typographo Coloniensi). Quae editio, a Maittairio in Annalibus typographicis non recensita, quum eadem omnia exhibet, quae Ascensiana Parisina II, eique quam simillima est, adeo ut utraque totidem foliis absolvatur (absolvitur autem haec III foliis CCLXXX), tamen a priori differt. Ipsa haec Coloniensis pro Parisina habetur Drakenborchio, Fabricio seu Ernestio, et Harlesio: sed falsi videntur; quod titulus ipse a Drakenborchio descriptus, et ratio vocum in Parisinis Ascensii omnibus literis exaratarum per compendia scribendi prodit. Titulus praefert enim binos leones, scutum bipartitum sustinentes, in cuius superiori parte conspiciuntur tres coronae, aequali ordine aliae ad latus aliarum dispositae, pars autem inferior pellis murinae imaginem imitatur, addito subtus nomine LODOVICVS HORNKEN. Infra legitur: «Vaenundantur ab Gotfrido Hittorio». In fine libri: «Ex Aedibus Ascensianis longe accuratiore quam pridem vigilantia: collato videlicet exemplari cum decem venerandae vetustatis codicibus: et non oscitantis iudicio recognito: atque plus quam sexcentis locis illustrato: in illustri Parrhisiorum Academia: rursus opera et accuratione Ascensiana: Anno redemptionis humanae MDXVI ad nonas Iunias»; conf. Catal. Bibl. Bunav. t. I, vol. I, p. 296. Godofr. enim,

Hittorpius, quod omnibus notum est, Coloniae librariam rem docte exercuit; Lodovicus vero *Hornken*, cuius insigne in titulo expressum est, bibliopola tum fuit celebris, cuius sumptibus etiam an. 1519 A. Gellius Basileae apud Andr. Cratandrum excusus est; uti an. 1526 idem Gellius sumtu et aere Godfr. Hittorpii ab Euch. Cervicorno repetitus est. Socii igitur tum fuisse videntur L. Hornken, et G. Hittorp, qui infra ad an. 1528 redibit. Est huius edd. exemplum sine titulo penes G. C. *Crollium*; unde ordinem edendi huc transcribere lubet: Post folium titulo inscriptum (quod deest), I, *Tabula Alphabetica. Rerum et verborum accuratione. M. Ant. Sabellici in marginibus sequentis operis annotatorum, et industria Ascensiana auctorum index serie alphabetica ab Ascensio recentius recollectus*, fol. 2·7 (a). II, Iod. *Badii Ascensii in Livianam lectionem Isagoge: cum prooemii primi expositione ante ipsam ponenda: 1º Regulae T. Livio observatae; 2º Vocabulorum Livianorum explanatio Ascens. (aa 5 foliis).* III, *Tabula in Epitomen L. Flori (bb 4 fol.).* IV, *Epitome L. Flori (bb-dd f. 7).* V, *T. Livii Decades, etc. cum marginalibus Sabellici.*

1517. *Lipsiae*, Primae Decadis Livianae lib. I, per Iac. *Thanner*, in-4. Memoratur in Sam. *Engelii* Bibl. selectissima, Bernae 1743 edita, p. 44.

1518. Lipsiensem L. I Dec. I edit. et quidem iuventuti dicatam in-4, alii ad hunc annum referunt.

AETAS II. MOGVNTINA.

1518-1531.

Quamvis enim Ascensianam sequutae sint maxime Parisinae, laus tamen prima manet Moguntinae, quae

ex Cod. Bibl. Mog. praestantissimo lib. XXXIII et XL explevit, et ex eodem varietatem lectionis in XL libros a Nic. *Carbachio* excerptam habet; unde profecere *Aldinae*, curante Asulano, et Aldinarum simia, *Iuntina*. Laudabilis vero etiam fuit cura ab Iac. *Sobio* in Livium collata, qui non solum hac aetate Colonien-sibus edd. ornamenta attulit, sed et sequenti aetati bene praeivit.

1518 et 1519. *Moguntiae*, fol. Titus Livius Patavinus historicus, duobus libris auctus, cum I. Flori epitome, indice copioso et annotatis in libros VII, belli Macedonici. Cum privilegio Decennii. In fine: «Moguntiae in aedibus Ioannis Scheffer, mense Novembri anno MDXVIII». Praemissum est Imperatoris Maximiliani privilegium, datum *die nona mensis Decembris an. MDXVIII* (quod typis renovandum curavit Io. *Beckmann* in *Beytraegen zur Geschichte der Erfindungen*, Goetting. et Lipsiae, part. I, 1780, ubi p. 85-94 de privilegiis agit). Privilegium sequitur primo Vlrichi *Hutteni* equitis Praefatio ad Albertum Brandenburgensem, Cardinalem, Archiepiscopum Moguntinum et Magdeburgensem, principem Electorem; tum Erasmi data VII Kal. Mart. an. MDXIX ad Misobarbaros atque eosdem Philomusos Praefatio. Post indicem deinde in Livium eiusque epitomas, et consules in Livio et epitomis occurrentes, ordine Chronologico dispositos, sequuntur epitomae Livianae, et ipsius Livii contextus. Admodum autem memorabilis est haec aeditio, quia prima omnium exhibuit maximam partem libri XXXIII, a cap. 17, §. 6, usque ad libri istius finem, qui integer antea pro perperdito habitus est, et ultimam partem lib. XL, a cap. 37, §. 3, usque ad finem: quae operis Liviani

particulae in lucem protractae sunt ex bibliothecae Moguntinae, quae est in aede maxima ac metropolitana (divi Martini), perquam vetusto codice, characteribus Longobardicis in membrana scripto. Quum autem codex ille, omnium huius partis praestantissimus, qui partem lib. XXXIII ultimam et libros sequentes usque ad finem libri XL continebat, passim a vulgata priorum editionum lectione diversus abiret, Nicolaus *Carbachius* eum dignum censuit, quem diligenter cum olim excusis committeret, eiusque excerptas variantes, quarum 2000 notavit, huic Livii editioni subiiceret, praemissa praefatione, idibus Mart. an. MDXIX data, qua consilii rationem reddidit. Eo autem facto optime de Livio meritus est, atque hunc thesaurum, aut certe eius partem nobis servavit; qui utrum hodie adhuc supersit, aut ubi lateat, incertum est. Idem Carbachius cum Iac. Micyllo Livium germanum edidit an. 1533 Moguntiae apud eundem Io. Schefferum. De praestantia et raritate huius editionis vide Maittairii Annal. typogr. t. II, pag. 333, 334; t. V, part. I, voce *Flori*; Bunemanni Catal. MSS. et libror. rarissimor. Mindae, 1732, in-8, pag. 31 sqq. Fabricii Bibl. Lat. Venet. 1728, t. I, p. 195-196, et Ernestii edit. t. I, p. 282; *Hamberger zuverlaess. Nachr.* t. I, pag. 532; Harlesii Introd. in Notit. Literat. Romanae, t. II, pag. 417; *Harwood's Vebersicht verschiedener Ausgaben der griechischen und Raemischen Classiker*, übersetzt von Fr. Carl. Alter, Wien 1778; Biblioth. Schwarz. I, 105; Bauer. Biblioth. libr. rar. univers. t. II, pag. 297; Catal. Bibl. Vffenbach. t. II, append. p. 105, 106; *Catalogue de la biblioth. de feu M. le Duc de la Vallière*, Part. I, n. 4859, et *Prix des livres*, etc. n. 4859.

1518, 1521, 1533. Aldina I, 5 voll. in 8. *Ex XIV Titi Livii Decadibus; Prima, Tertia, Quarta, in qua praeter fragmenta III, et X Libri, quae in Germania nuper reperta, hic etiam continentur, multi adulterina expunximus, multa vera recepimus, quae in aliis non habentur. Epitome singulorum librorum XIV Decadum. Historia omnium XIV Decadum in compendium redacta ab L. Floro. Polybii lib. V de rebus romanis latinitate donati a Nicolao Perutto. Index copiosissimus rerum omnium memorabilium. Ne quis alius, aut usquam locorum Venetae ditionis impune hos libros imprimat, Senatus Veneti decreto cautum est.* Praemisso hoc titulo, volumen primum exhibet *Francisci Asulani* (vel potius *Francisci Torrisani* seu *Turresani de Asula*, Aldi affinis) *Epistolam ad lectores, Inscriptiones II Patavii repertas, Elenchum Regum, Dictatorum, Coss. etc. et aliorum quae hac I Decade continentur. Indicem rerum omnium vel scitu opportunarum vel lectu dignarum, quae prima hac continentur Decade, etc.* Inde sequitur novus titulus: *Titi Livii Patavini Decas Prima. Francisci epistola ad Andreum Naugerium, Patricium Venetum.* Haec epist. sequuntur *decem libri primae Decadis, Errata, Registrum*, seu series plagularum. In fine: *Venetius in aedibus Aldi et Andreae (Torresani seu Turresani de Asula) Soceri, mense Decembri MDXVIII.* Volumen II prae se fert titulum: *Index Decadis tertiae: Syllabus Dictatorum, Consulum, etc. Index rerum omnium vel scitu opportunarum (ut supra), Decem libri Decadis tertiae, quibus praemissus est titulus: Titi Livii Decas tertia.* Hunc excipit *Epistola Francisci Asulani ad Io. Baptistam Rhannusium.* In fine sequuntur *Errata, Registrum*, et subscriptio: *Venetius in aedibus Aldi et Andreae Soceri mense Februario MDXIX.* Volumen III

inscribitur: *Index Decadis quartae*. Subiicitur *Syllabus Dictatorum et Index rerum memorabilium* (ut supra). Tum sequitur novus titulus: *Titi Livii Patavini Decas quarta, Francisci Asulani ad Io. Baptistam Turrianum Patricium Veronensem epistola*, quam excipiant *Libri X* huius Decadis (ut in editione Moguntina), et Registrum. In fine: *Venetüs in aedibus Aldi et Andreae Soceri, mense Novembri MDXX*. Voluminis quarti titulus est: *Titi Livii Patavini Decadum Epitomae. Lucius Florus*. Sequuntur: Epitomata. Inde alius titulus: *Lucius Florus*. Hunc excipit *Francisci Asulani ad Raymundum Turrianum Patricium Veronensem epistola*, et ipsius *Flori* textus. Pagina 69 novus titulus occurrit: *Polybii historiarum libri quinque in Latinam conversi linguam, Nicolao Perotto interprete*. Versionem ipsam praecedunt *Francisci Asulani epist. ad lectorem et Nicolai Perotti in Polybii historiarum libros prooemium ad L. Pont. Max.* In fine voluminis separato folio exstat Registrum et subscriptio: *Venetüs in aedibus Aldi et Andreae Soceri. Mense Martio MDXXI*. Volumen V sen appendix huius editionis. Titulus: *Titi Livii Patavini Decadis quintae libri quinque* (scil. lib. XLI-XLV). Inde sequuntur *epitomata et textus Livianus*, *Syllabus Praetorum, Consulum*, etc. Index rerum, Registrum. In fine: *Venetüs in aedibus Haeredum Aldi Manutii Romani et Andreae Asulani Soceri, mense Maio MDXXXIII*. Raritatem editionis huius praestantis variorum eruditorum, qui eam commemoravere, satis probant errores, nec non bibliothecarum Catalogi, in quibus rarissime integra invenitur. Ex supra dictis, uti ex Catalogo Crevennianaee Bibliothecae, in quo de hac edit. perquam diligenter disseritur, indice Drakenborchiano, et Ernesti editione Bibliothecae Fabricianae corrigi possunt Maittairius, Fabricius, Debutre,

Harwood, Alter, Pinelli, Jagemann, Bauer, etc. Vid. *Catalogue*, etc. de *M. Crevenna*, t. V, pag. 127, 128; Ernestii edit. *Fabricianae Bibl. Lat.* t. I, p. 282; Maittairii *Annal. typogr.* t. II, pag. 316, 335, 598, 615, 787, et t. V, part. I, pag. 404, t. V, part. II, p. 22; Fabricii *Bibl. Lat. Venet.* 1728, t. I, p. 196; Debure, *Bibliographie instructive*, n. 4806; Harwood, *a View of the Greek and Roman Classics*, etc. the second edition corrected London 1778, p. 182; Harwoods *Uebersicht verschiedener Ausgaben*, übersezt von Fr. Carl. Alter. Wien 1778, p. 250; Pinelli, *Prospetto di varie edizioni*, etc. Venet. 1780, p. 209; Jagemanns *Geschichte der freyen Künste und Wissenschaften in Italien.* Leipzig, 1777, t. I, p. 343; Hieron. Tiraboschi, *Storia della Letteratura Italiana.* Modena, 1772, t. I, pag. 313; Baueri *Biblioth. libror. rar. univers.* t. II, pag. 298.

1520. *Venet.* fol. Memorat hanc Maittairius in *Ann. typogr.* t. II, p. 598, eamque excusam esse dicit per Melchiorum *Sessam* et Petrum de *Ravanis* socios, die III Maii. Sed neque Hearnius, neque Clericus, hanc memorat.

1521. *Aldina* II, *Venetis*, fol. apud Aldum. Recensent hanc editionem Hearnius et Clericus, Gesneri *Catalogus librorum* qui in officina Aldi Manutii *Venetis* excusi sunt; t. III. *Annal. typogr.* inseruit Maittairius, in quo p. 245 memorantur Livii omnia, accurate denuo impressa, in folio (1521). Occurrit etiam in *Catal. Henr. Hadr. van der March*, p. 21, inter editiones Aldinas fol. ubi tamen et alia an. 1520 edita memoratur, parum curate. Nos inde et ex *Indice librorum ex typograph. Aldina editorum*, quos possidebat Chr. Gottl. Schwartz, Prof. Altorf. an. 1725

(etiam inserto Frid. Iac. Beyschlagii *Syllogae variorum opusculorum*, t. I, fasc. III, n. X, pag. 665), titulum ed. huius pleniorē damus: « T. Livii Decas prima, tertia, quarta, cuius tertio libro prima pars, quae desiderabatur, et decimo, quidquid fere in calce non habebamus, additum est, verum praeter haec veluti fragmenta quartae Decadi adiuncta. Duplex epitome, quarum altera per singulos XIII decadum libros summatim explicantur, quae in illis continebantur; altera est L. Flori qui omnem historiam ex T. Livio excerptis. Polybii L. V de rebus romanis in latinum traducti a Nicolao Perotto, quos in locum secundae Decadae substituimus, quia multa in illis leguntur, quae secunda Decade continebantur. Index copiosissimus rerum magis memorabilium. Venetiis in aedibus Aldi et Andreae Soceri, MDXXI. » Praefatio huius editionis habet plura ad typographicam illorum temporum rationem pertinentia, ut propterea lectu digna sit, imprimis querelas de Iunctis, qui et ipsi edidere Livium ex Aldina.

1522 et 1523. *Iuntina*, Florent. in-8, apud haeredes *Philippi Iuntae*. Hanc editionem habuit et consuluit I. Fr. Gronovius, qui in Praefatione testatur, eam per Aldina vestigia incessisse, carmine etiam in laudem Asulani praeposito. Eandem recensuit etiam Maittaire in *Annal. typogr.* tom. V, part. II, pag. 22, qui docet, singulis tomis, Decadas I, III et IV, continentibus, ad calcem adiectam esse hanc formulam: « Florentiae per haeredes Philippi Iuntae MDXXII, septimo Idus Augusti ». Postea vero repertos quintae Decadis priores quinque libros, sive eorum fragmenta, itidem ex Iuntarum officina prodiisse, hac subscriptione ad finem addita: « impress. Florentiae in aedibus Ber-

nardi Iuntae, anno XXXIII supra M. et D. duodecimo Kal. Maias ».

1525. *Colon.* fol. apud Ioannem Soterem, cum Floro. Huius edit. titulus testatur, Livii libros triginta, qui soli ex centum quadraginta supersunt, auctore Iacobo Sobio, castigatiores, quam antehac unquam visi sunt, prodire anno MDXXV, mensæ Septemb. Dedicatio Sobii subscriptas praefert *Kalendas Septembres an. Domini MDXXV*. Denique ad calcem huius libri haec verba adiecta exstant: « Coloniae apud Io. Soterem, impensis honesti civis Petri Quentel anno MDXXV, mense Augusto ». Sobium, Livii editorem, laudans Sturmianus in Epist. dedicator. ante tom. II Orat. Ciceronis dicit, Coloniae literas floruisse, quum in ea Sobius aliique docerent, Sobium vero tunc vim morbi abstulisse. Editionem hanc Livianam, quam curavit Sobius, ut ceteris castigatiorem, laudat Rhenanus ad Livii lib. XXVII, cap. 16, §. 10, et ad cap. 17, §. 11. Eius coniecturam, quam in contextum recepit, quamvis praeter MSSorum auctoritatem, nihilominus ut ingeniosam praedicat Gruterus ad Livii lib. I, cap. 23, §. 6. Perperam Fabricius in Bibl. Lat. editionem hanc Basileensem vocavit, dicens « Livium anno MDXXV Basileae et Iacobi Sobii castigatione prodiisse ».

1526. *Haganone*, in-4. T. Livii Patav. hist. Rom. Ex catal. Bibl. S. L. Mont. pag. 139.

1527. *Paris.* fol. ap. Pet. Vidovaeum. Recenset hanc edit. Maittairius in Annal. typogr. tom. II, pag. 688, ac testatur eam venundatam fuisse a Ioanne Parvo bibliopola adscriptitio, impressam vero a Petro Vidovaeo mense Aprili, MDXXVII.

1528. *Colon.* fol. ap. Euch. *Cervicornum*. Huic editioni locus, ubi prodiit, adscriptus non apparet, sed tantum excusa esse dicitur ab Euch. Cervicorno. Eum vero chalcographiam et ante et post annum 1528 Coloniae exercuisse, ibique varios libros Godefrido *Hittorio*, civi et bibliopolae Coloniensi, typis suis descripsisse constat. Maittairius nullam huius edit. mentionem in *Annal. typogr.* facit, eam tamen memorarunt Fabricius in *Bibl. Lat.* et Hearnius ac Clericus in *Indice editionum Livianarum*. Eandem tantum se vidisse, sed consulere non potuisse, Iac. Frid. Gronovius in Praefatione testatur. Praef. h. edit. promittit textum castigationem, et est ille paululum diversus a superioribus, quod e variis lectionibus is, qui curavit, delegit eas, quae meliores videbantur. Sed non est id magnum.

1529. *Paris.* f. ap. Nicolaum *Savetier*. Recensuit hanc edit. Maittairius in *Annal. typogr.* tom. II, pag. 721, et auctor est; ei hanc notam additam esse: « Veniunt in aedibus Ambrosii Girault, in vico divi Iacobi, sub insigni regis David; imprimebat Nicolaus Savetier mense Aprili 1529 ». Contra exemplaris, quod Drakenborchii oculis subiectum fuit, initium haec adscripta habuit: « Vaeneunt in Clauso Brunelli apud Nicolaum Crespin, sub signo Divae Catharinae »; finis vero: « Imprimebat Nicolaus Savetier mense Aprili 1529 ». Hinc colligitur, vel Nicolaum Savetier Livium, suis impensis excusum, distrahendum dedisse duobus bibliopolis, Ambrosio Girault et Nicolao Crespin; vel ambos illos, inita societate, Livium opera Savetierii imprimi curasse, et quemque eorum recepta exemplaria suis nominibus notasse. Editionem hanc *Levescatium* curasse, I. Fr. Gronovius in praefat.

Fabricius in Bibl. Lat. et Hearnius ac Clericus in indice editt. Liv. testantur. Certe eius Dedicatio ad Io. de Tartas I. V. consultissimum in capite huius edit, exstat. Vix tamen aliquid de suo contulit, sed ubique ferme editionem Ascensianam a. 1513 vel a. 1516 sequutus est, et lectiones illis solis proprias adoptavit.

1530. *Paris.* fol. ap. Bad. Ascensium. In titulo libri haec nota conspicitur: *Faenundantur ipsi Ascensio.* 1530. Dedicacionis subscriptio his verbis concipitur: «E Chalcographia nostra apud Parrhisios rursum ad sextum Kalendas Novemb. MDXXX». Ad finem autem libri XL haec formula additur: «Sub prelo Ascensiano ad VI Kal. Nov. 1530». Quum autem anno sequenti MDXXXI, Simon Grynaeus quinque postremos Livii libros, a se in MSto vetusto repertos, opera Frobenii primum Basileae edidisset, innox eodem adhuc anno Ascensius non modo recens inventos ac publicatos Livii libros typis suis Parisiis descripsit, hoc temporis caractere post libri XLV finem addito: «Sub prelo Ascensiano anno MDXXXI, mense Iulio»: verum etiam Chronologiam Glareani, quae in eadem editione Basileensi primum lucem adspexit, in ordinem literarum digessit, ac libro XLV subiecit, addita hac subscriptione: «Sub prelo Ascensiano ad Idus Iulias anno MDXXXI». Insuper haec editio eadem omnia complectitur, quae editiones priores Ascensianas annorum 1513 et 1516 continere antea suo loco diximus; nec quidquam novi boni habet.

AETAS III primo *BASILIENSIS* tum *ALDINA*
et *FRANCOFVRTENSIS*.

1531-1588.

Quae ab an. 1531, nova Livio supplementa ex Cod. Laurishamensi attulit praefante Des. *Erasmus* Roterdamo, administrante Sim. *Grynaeo*, unde edd. Basilienses Frobenianae, Episcopianae et Hervagianae auctiores, ac simul, primo B. *Rhenani*, Sigism. *Geleonii*, Henr. *Glareani*, curis instructae; dein etiam opera *Caelii Secundi Curionis*, qui textum denuo cum melioribus exemplaribus contulit, ab an. 1549 emendatiores, additisque porro variorum notis, ampliores. Profecere hinc etiam Venetae, Parisinae, Lugdunenses, maxime Gryphianae, etiam *Glareani*, Theod. *Morelli* et Io. *Velcurionis*, Io. *Saxonii*, etc. vel emendd. vel notis adauctae, unde rursus Basilienses evasere locupletiores. Sed hos mox superavit Carolus *Sigonius*, felicitate et emendandi et illustrandi Livii, quam Aldinae ab an. 1555 tres suam fecere. Basiliensium (Grynaei et Curionis) et Lugdunensium *Glareani*, et Aldinarum cum Sigonii scholiis bona coniunxere tandem Francofurtenses Feyerabendinae 1568 et 1578, ad quas ornandas etiam noviter contulere Ioach. *Grellius* Chronologiam T. Livii post *Glareani* et Sigonii curas congestam, et Wilh. *Godelevaeus* suas in Livium observationes docte conscriptas. Tacemus Iac. *Gohorrium*, qui Parisinae 1573, cum notis varr. suas praemisit.

1531. *Basil.* I, fol. in sex partes divisa. In fronte legitur: «En magnis impendiis, summisque laboribus damus, amice lector, T. *Livii* Patavini Latinae histo-

riae principis quidquid hactenus fuit aeditum (sic); sed aliquanto quam antea, tum *magnificentius*, tum *emaculatus*. Accesserunt autem Quintae Decadis Libri quinque, *nunquam antehac aediti* (sic), quos adiecimus ex vetustissimo codice, cuius copiam nobis fecit celebre Monasterium Lorsche. Addita est Chronologia Henrici Glareani, temporum supputationem, et personarum nomina, in quibus antehac ingens erat confusio, dilucide commonstrans. Adiunctus est et index copiosissimus. Fruere lector, favens illorum industriae, qui nec sumtu nec labore deterrentur a provehenda re literaria. Basileae in officina Frobeniana mense Martio anno c1510xxx1. Cautum est privilegio Caesareae Maiestatis, ne quis intra sex annos has T. Livii decadas, aut partem earum, intra Ro. imperii fines excudat, aut alibi excusas importet». Hunc titulum excipit: «*Des. Erasmi Roterodami ad Carolum Montiojum epistola nuncupatoria* (variis postea editionibus adiecta). Sequuntur: 1° *L. Flori Epitome Historiarum T. Livii Patav.* (Libb. I-X). 2° *T. Livii Patav. Historiarum ab V. C. Decadis primae Libb. I-X*, pagg. 244. Pars II. *T. Livii Patav. Decas tertia*. Hunc titulum excipiunt: 1° *T. Livii Patav. Historiarum ab urbe condita Decadis tertiae Libri primi Epitome* (Libb. I-X). 2° *T. Livii Patav. Histt. ab V. C. Decadis tertiae* (Libb. I-X), pagg. 243. Pars III. *Titi Livii Patav. Decas quarta*. Titulum sequuntur: 1° *T. Livii Patav. Histt. ab V. C. Decadis quartae Libri primi Epitome* (Libb. I-X). 2° *T. Livii Patav. Histt. ab V. C. Decadis quartae* (Libb. I-X), pagg. 210. Pars IV. *T. Livii Patav. Historiarum ab V. C. Decadis quintae Libri quinque, nunc primum excusi. In officina Frobeniana, anno c1510xxx1. Cum gratia et privilegio Caesareo ad annos sex*. Sequuntur: 1° *T. Livii Patav. Histt. ab V. C.*

Libri quadragesimi primi Epitome (Libb. XLI-XLV). 2° T. *Livii Patav. Histt. ab V. C. Decadis quintae liber primus acephalus* (Libb. I-V), pagg. 91. In fine: *Basileae, in officina Frobeniana per Hieron. Frobenium, Io. Hervagium, et Nic. Episcopium*, ϸϸϸϸϸϸϸϸ. Pars V. T. *Livii Patav. Decadum XIV Epitomae.* » Inde sequitur textus epitomatum, foliis XX, sine paginarum numeris. Pars VI. « Chronologia s. temporum supputatio in omneis T. Livii Decadas, multa diligentius expendens, quae superiores fugerant, per *Henr. Glareanum* Helvetium, poetam laureatum, publicum in celebri Friburgensium Academia honestissimarum disciplinarum professorem. Basileae ex offic. Frobeniana ϸϸϸϸϸϸϸϸ, mense Martio ». Cui praemittitur « Epistola nuncupatoria auctoris ad Rev. et Illustr. Balthasarem Episcopum Constantiensem, etc. data Friburgi Brisgoiae ϸϸϸϸϸϸϸϸ ». Volumen claudit: *Index trium cum dimidia Decadum T. Livii*, foliis 16, in quorum ultimo comparent insignia typographiae Frobenianae. Folio 15 legitur Allocutio ad Lectorem: « Si forte cupis nosse, quantum quoque loco desit in his quinque recens repertis libris, scito archetypum universum quaternionibus triginta quatuor constare, quorum singuli folia octo habuerunt. Vnius folii modum intelliges ex primi Libri duobus deinceps fragmentis, quorum alterius DEDVXIT initium est, alterius MORE: nam ea singulis foliis continentur. Ex eo quaternionum numero primus periit. Proximi duo exstant integri. Ex quarto et quinto supra memorata fragmenta dumtaxat supersunt. Sextus et alii deinceps usque quintum decimum exstant integri. Decimus quintus et tres proxime sequentes intercederunt. Sex ordine proximi habentur integri. Ex vigesimo quinto quaternionione perierunt duo extrema,

item duo media folia; ex sequenti quatuor media; ex vigesimo septimo duo media; ex sequenti unicum, quo quartus liber clausus fuerat; atque tot foliis liber is diminutus est. Reliqui sex quintum librum continentes integri sunt, praeter trigesimum duobus extremis foliis, et ultimum primo dumtaxat, mutilos. Nam omnium postremum vacaverat ». De hoc codice Laurishaimensi, qui nunc est in Bibl. Aug. Vindobonensi, vid. Lambecius in Comm. de illa Bibl. L. II, p. 493 sqq. qui ostendit, multa adhuc ex eo corrigi posse. Ceterum de edit. hac classica videsis Praef. edit. Gronov. t. I, Amst. 1679. Indicem edd. Drakenborchii, repetitum in ed. Ernestii 1769, tom. III; Fabricii Bibl. Lat. tom. I, pag. 283; Harlesii Introd. in notit. Lit. Rom. II, pag. 421.

1532. *Venet.* fol. ap. Lucam Antonium Iuntam. Hanc edit. recensuit Maittairius in Annal. typogr. tom. II, p. 771, et hoc modo descripsit: « T. Livius; accesserunt Decadis V libri quinque, nunquam antehac editi, cum Chronologia Henrici Glareani, in aedibus Lucae Antonii Iuntae Florentini MDXXXII »; in initio additur, « mense Februario »; in fine « die decima Ianuarii ».

1532. *Paris.* in-8, ap. Sim. Colinaeum prodierunt conciones Livii cum not. Ioach. Perionii Benedictini Cormoeriaceni. Hanc edit. memorarunt Crenius Animad. philol. et hist. P. VIII, pag. 32, Hulsii aliorumque Catalogi. Vid. etiam Maittairii Annal. typograph. tom. V, part. II pag. 23.

1532. Iuntina (vid. an. 1522) aucta est volumine, quo repertos Decadis V libros V priores s. eorum fragmenta contineri supra iam annotavimus.

1533. Aldinae volumen V additum, ne quid deesset isti editioni, in-8. Exhibet vero illud Decadis V libros recens editos a Sim. Grynaeo in ed. Basil. Froben. Cf. supra ad an. 1518-1521.

1535. *Basil.* II, fol. « T. Livii Patavini Latinae Historiae Principis Decades tres cum dimidia, longe tamen quam nuper emaculatiores, quod nunc demum ad vetera contulerimus exemplaria, ubi quantum sit deprehensum mendorum, facile indicabunt doctissimae in hunc auctorem Beati Rhenani et Sigismundi Gelenii adiunctae annotationes. Addita est Chronologia Henrici Glareani, ab ipso recognita et aucta, cum Indice copioso. Basileae in officina *Frobeniana* anno MDXXXV ». In fine: « Basileae in officina Frobeniana per Hieronymum *Frobenium* et Nicolaum Episcopium mense Decembri an. MDXXXIV ». Continet autem haec edit. ferme eadem, quae Frobeniana a. 1531, nisi quod in hac iam primum appareant B. *Rhenani* et Sigism. *Gelenii* in-Livium notae; et quod *Glareani* Chronologia, ab ipso recognita, auctor prodeat, a Troia capta usque ad Iustinianum Caesarem. Testatur insuper titulus h. l. historiam Livianam longe, quam nuper, emaculatiorem prodire, quod nunc demum ad vetera exemplaria collata sit.

... s. l. et a. voll. III, in-8, Livius. Decas III, IV, V; it. Epitomae historiarum Livii. Acc. Chronologia in omnem Romanam historiam per Henr. *Glareanum* et Gregor. *Haloandrum*; vid. Cat. Libr. in Bibl. Goett. in duplo exstantium.

1537. Lugd. voll. IV, in-8, part. VII. « T. Liv. Patav. Latinae historiae principis Decas prima cum Epit. L. Flori antrosum appositis: accuravimus Doct. quo-

rumcumque virorum annotationes: subinde Indicem adnectere placuit. Pari commoditate reliquas, quae manifesto exstare creduntur, in omnium gratiam seorsim excusimus: id ante nos nemo unquam. Fruere feliciter. Lugduni apud Haeredes Simonis *Vincentii* MDXXXVII». In fine: «Excudebant Lugduni Melchior et Gaspar *Trechsel* fratres 1536. Titi Livii Patavini Decas Tertia. Cum indice rerum magis insignium ad finem posito». ibid. eod. «T. Livii Patav. Decas Quarta cum Indice, etc.» ibid. eod. In fine: «Excudebant Lugduni Melchior et Gaspar *Trechsel* fratres 1537. Titi Livii Patavini Decadis quintae libri quinque. Index praeterea appositus», ibid. eod. In fine, ut supra: «Titi Livii Patavini Decadum XIV Epitome», ibid. eod. In fine, ut supra: «Chronologia sive temporum supputatio in omnem Romanam Historiam a Troia capta ad millesimum ducentessim octogesimum tertium ab Vrbe condita annum, qua auctor ipse Livius, simulque Romana historia multum accepit lucis, per Henricum Glareanum P. L.» ibid. eod. In fine, ut supra: «Annotationes Beati Rhenani, et Sigismundi Gelenii, Doctiss. virorum, in exstantes Titi Livii libros», ibid. eod. Editio haec satis nitida literis Italicis ad modum Seb. Gryphii excusa est. Annotationibus praemittitur Epistola *Erasmi Roterod.* ad Carolum Montioium, data ap. Friburgum Brisg. Kalend. Martiis anno MDXXXI (ex edit. Basil. Frobeniana eiusdem anni). Alii ex una hac ed. male fecere duas, alteram *Trechseliorum*, alteram *Sim. Vincentii*.

1537. *Francofurti*, in-8. Haec edit. memoratur in bibliothecae Crenianae Catalogo, pag. 68, forsitan convenit cum seq.

1537. Livii orationes omnes e Libris de II bello Punico artificio dialectico et rhetorico illustravit Rheinhardus *Lorichius Hadamarius*, etc. Francof. in-8. Cf. Crenium animadv. philol. et hist. P. VIII, p. 32.

1537. *Basil.* III, in-8, cum *Rhenani* et *Gelenü* notis et *Glareani* Chronologia. In hac, notante Fabricio, decimo libro subnotata haec leguntur verba, quae et alii viri docti in inscriptis Livii codicibus deprehenderunt: Nicomachus Dexter V. C. emendavi ad exemplum parentis mei Clementiani. Victorianus V. C. emendabam Domnis Symachis ».

1538. *Paris.* in-4, ap. Vascosanum. In una bibl. Hulsiana tom. II. num. 5535, haec edit. memorata invenitur, et ex typographia Vascosani prodiisse et tres decades continere dicitur.

1539. *Basil.* IV, fol. ex officina Hervagiana. Editio haec eadem continet, quae Basileensis Frobeniana a. 1535. Vid. Catal. Bibl. Bun. Tom. I, vol. I, p. 296.

1540. Henr. *Loriti Glareani* annotationes in Livii historiam Rom. cum chronologia in Rom. historiam *Vallae*; acc. *Badii* elenchus et iudicium de quibusdam locis apud Livium. *Basil.* fol.

1540. *Lugdunensis, Glareani*. Memoratur haec edit. in Indice editionum Livianarum Hearnii et Clerici.

1541. *Venet.* fol. ap. haeredes Lucae Antonii Iuntae. Repet. edit. a. 1552.

1541. *Paris.* in-8, ap. Sim. Colinaeum. Editio nitidissima.

1542. *Lugd.* *Glareani* II, s. Gryphiana, IV voll. in-8,

ap. Seb. Gryphium. Tres priores tomi continent superstites Livii libros: quartus *Glareani* notas, praemissa eius ad Carolum V Imperatorem Praefatione, data *Friburgi Brisgoiae, anno a Iesu Christi natali MDXL Kalend. Maiis*; tum Laurentii Vallae de Tarquiniis adversum Livium disputationes, eiusque emendationes ad sex libros priores Livii de bello Punico secundo; deinde Glareani Chronologiam per Iodocum Badium Ascensium in seriem literarum reductam; et ultimo loco ipsam Glareani Chronologiam auctam, cum Praefatione ad Ferdinandum Caesarem, data *Friburgi Brisgoiae, anno a Christo anno MDXL, Kalend. Septembribus*. Gesnerus in Pandectis lib. de Historiis duodecimo apud Maittairium in Annal. typogr. tom. II, pag. 572 refert, hac editione contineri Annotationes Beati Rhenani, Sigismundi Gelenii, Henrici Glareani. Editio exstat in Bibl. Traiectina: verum Rhenani et Gelenii Annotationes non adsunt.

1543. *Paris.* fol. ap. Mich. Vascosanum. Appositus quidem titulus testatur, Livium hunc prodiisse *Parisiis apud Audoenum Parvum sub Lilio aureo ad Divum Iacobum MDXLIII*; verum privilegium, ut Livius hoc modo imprimeretur, Senatus Parisiensis anno 1542 non. Kalend. Novemb. concessit *Michaëli Vascosano et Audoeno Parvo*. Titulus etiam, qui annotationibus adiunctis praemittitur, desinit hac formula: *Parisiis imprimebat Michaël Vascosanus sibi et Odoino Parvo*. Vnde colligo, editionem hanc exensam esse typis Vascosani, venditam autem fuisse partim ab eo, partim ab Odoino Parvo. Haec autem editio non modo continet omnia, quae praecedens Lugdunensis Grypbiana anni 1542; vetum etiam Sabellici pauculas annotationes.

1543. *Basil.* V, fol. « Titi Livii Pat. Latinae historiae principis Decades tres cum dimidia, longe tamen quam nuper emaculatiores, quod nunc demum ad vetera contulerimus exemplaria, ubi quantum sit deprehensum mendorum, facile indicabant doctissimae in hunc auctorem Beati *Rhenani* et Sigismundi *Geleenii* adiunctae annotationes. Addita est Chronologia Henrici *Glareani*, ab ipso recognita et aucta: cum gemino Indice, quorum alter, qui est Orationum huius auctoris, iam primum accessit. Basileae per Ioan. *Hervagium*. Anno MDXLIII ». Ergo est repetitio ed. 1535. Praemittuntur Sig. Gelenii, Erasmi Roter. an. 1531, epistolae dedicatoriae, B. Rhenani et Sig. Gelenii annotationes, p. 1-65. Dein quum Flori epitome hist. Liv, tum Livii Decades I, III, IV. Alterum quatomum constituunt singulari hoc titulo: T. Livii Patavini historiarum ab V. C. Decadis V. *Libri V. Basileae per Io. Hervagium*. Claudit tomum: Chronologia ab Troia capta ad 1282 ab V. C. per Henr. Glareanum Basil. MDXLIII (alteram huius Chronol. partem ab anno 773 Tib. Aug. IV, ad an. 1287, Iustiniani IV, s. annum Chr. 537, et Greg. *Haloandro* mutuatus erat). Index rerum et verborum est per Nic. *Episcopium* congestus. Servatur haec editio in Biblioth. Gymn. Bip. unde eam accuratius descripsimus.

1544. *Argent.* in-8, prodierunt Io. *Velcurionis* Notae in Livii lib. I et II, quae postea saepius aliis editionibus insertae sunt. Memoravit hanc editionem Fabricius in Bibl. Lat.

1545. *Lovanii.* in-8, lucem vidisse Notas Petri *Nannii* in Livii libr. III testatur Fabricius in Bibl. Lat.

1548. *Lugd.* IV voll. in-12, ap. Seb. Gryphium.

Edit. Lugdunensem Gryphianam huius eiusdem anni, sed in-8, memorant Hearnius et Clericus in Indice Editt. Livian.

1549. *Basil.* VI, fol. ap. Io. Hervagium. Titulo huius editionis illa adscripta est formula: *Basileae per Ioannem Hervagium, anno MDXLIX mense Martio*, quae eadem ferme in fine libri occurrit. Recensuit hanc edit. *Caelius Secundus Curio*, qui in praefatione, data *Basileae Kal. Ian. MDXLIX* affirmat, se Livium contulisse cum veteribus et novis aliquot melioribus exemplaribus, atque Livii ad ducenta loca emendasse et pristino restituisse nitore. Adiectae sunt Rhenani ac Gelenii annotationes, et Glareani Chronologia. Perperam Hearnius et Clericus in Indice Editt. Livian. referunt, editionem hanc recensuisse Hervagium, qui eam tantum typis suis descripsit. Quod vero Drakenb. ad annum 1554, quo Frobeniano Curion. editio repetita est cum notis, ut in Fabricii Bibl. Lat. I, p. 284 traditur, L. Vallae, Sabellici et Curionis, negat, Curionem ullas unquam *castigationes*, aut *notas in Livium* conscripsisse, in eo errasse videtur. Saltem in *Athenis Rauricis* pag. 292 dicitur Curio edidisse in *Livium notas et praefationem de mensuris, ponderibus reque nummularia Romanorum et Graecorum*. *Basil.* 1546, fol. Omititur tamen ibi in catalogo scriptorum Curionis editio Livii.

1549. I. *Perionii* in omnes Livii conciones notae. *Basil.* in-8, rep. ed. Colinaei Paris. 1532.

1552. *Paris.* fol. ap. Mich. Vascosanum. Maittaireius in *Annal. typogr.* tom. III, p. 613 refert, Mich. Vascosanum hanc editionem dedicasse Jacobo Varadeo, in supremo Parisiensi Senatu regio consiliario, epi-
TIT. LIV. Tom. XIV. R

stola data X Kal. Iun. MDLII. Prodiisse autem cum annotationibus diversorum, et in Glareani annotationum fronte legi, typis descriptam esse apud Mich. Vascosanum et Audoennum Parvum. Vascosanum tantum priorem edit. a. 1543 repetisse, suspicatur Drakenb. et Ernest. affirmat in Fabricii Bibl. Lat. Hanckius iam antea in libro de Scriptt. rerum Rom. P. I, c. IX, p. 59, n. 6, Livium cum Vallae emendd. Sabellicij, Rhenani et Gelenii annott. Parisiis an. 1552 prodiisse retulit.

1553. *Lugdun.* fol. cum *Vallae* emendd. *Sabellici*, *Velcurionis*, *Rhenani*, *Gelenii*, *Glareani* annotat. Theod. *Morelli* emendd. *Saxonii* scholiis. *Lugduni* apud *Antonium Vincentium MDLIII*. In eius sine: *Lugduni*, excudebat *Ioannes Frellonius MDLIII*.

1554. *Lugd.* voll. IV, in-8, ap. Seb. *Gryphium*. Hanc edit. memorat etiam Maittair. tom. V *Annal.* typogr. part. II, pag. 22, ex quo, ut et ex bibl. Henr. Hadr. *van der Mark*, Toparchae in *Leur*, part. II, p. 59 constat, anno sequenti ibidem ex eadem officina, quasi huius editionis appendicem, novum tomum prodiisse, continentem *Rhenani*, *Gelenii*, et *Glareani* in *Livium* annotationes. Sed *Fabricius* in *Bibl. Lat. Gryphium* eo anno in-8 excudisse refert notas *Rhenani*, *Gelenii*, *Sabellici*, *Io. Velcurionis* et *Io. Saxonii*, cum *Chronologia Glareani*.

1554. *Lugd.* voll. III, in-12, ap. Seb. *Gryphium*. Haec editio recensetur etiam in modo laudata bibl. *Marckiana*, et ap. *Fabric.* in *Bibl. Lat.*

1554. *Basil.* VII, voll. IV, in-8, ap. Nic. *Episcopium* iuniorem. Idem *Episcopus* anno MDLVI, huic editioni,

tanquam appendicem, adiecit tomum ▼, qui continet Scholia et Chronologiam *Sigonii*.

1554. *Basil.* VIII, voll. II, in-8, ap. Io. *Hervagium*, cum notis et castigationibus *Vallae*, *Sabellici* et *Coelii Secundi Curionis*. Vid. edit. a. 1549, et Maithairium in *Annal.* typogr. tom. V, part. II, pag. 22.

1555. *Basil.* IX, fol. per Ioannes *Hervagios*. Haec editio continet omnia, quae viri docti ad Livii emendationem vel illustrationem hoc tempore in lucem emisierant; ita tamen, ut *Vallae*, *Sabellici*, *Rhenani*, *Gelenii* et *Theodorici Morelli* in Livium castigationes in ipsis annotationibus *Glareani* suis locis insertae sint, atque editor, se illas, quas futes et nullius momenti iudicaret, inde reieciſſe testatus fuerit, ne inutili labore lectorem gravaretur.

1555. *Aldina*, *Sigonii* I, fol. ap. *Paullum Manutium*, *Aldi* filium. Haec editio prima exhibet egregia *Caroli Sigonii* scholia, quibus Livii historiae et earum epitomae partim emendantur, partim explanantur: ut et eiusdem *Sigonii* in eosdem libros *Chronologiam*, ipsorummet auctorum verbis confirmatam. Erravit itaque *Hearnius*, qui scholiis *Sigonii* *Chronologiam* *Glareani* iunctam in hac et aliis *Sigonii* editionibus credidit, quem eius errorem improvide adoptavit Io. *Clericus*.

1556. *Sigonii* scholia in Livium prodire *Basileae* per Nic. *Episcopium*, in-8, tanquam V tomus s. appendix *Basiliensis* an. 1554 ap. eundem, in-8.

1562. *Paris.* fol. ap. Mich. *Vascosanum*. Repetit. edit. a. 1543.

1566. *Aldina*, *Sigonii* II auctor, *Venet.* ap. *Paul.*

Manutium, Aldi filium, fol. In hac editione repetita sunt Sigonii scholia in Livium, eiusdemque, non vero, ut Hearnius et Clericus affirmant, Glareani Chronologia Liviana. In scholiis autem Sigonius multa mutavit, meliora sive sponte, sive a Faërno, Robortello, aliisque edoctus.

1568. *Frankfurt*. I Feyerabendina s. *Godolovaei*, fol. « Titi Livii Pat. Rom. hist. principis Libri quotquot ad nostram aetatem pervenerunt: una cum doctissimorum Virorum in eos lucubrationibus, post omnes aliorum edd. summa fide ac diligentia et veterum et recentiorum collatione recogniti et artificiosis picturis, praecipuas historias apte repraesentantibus, exornati, inque duos tomos distributi, quibus quae contineantur, post praefationem patebit. Frankfurti ad Maenum MDLXVIII, cum gratia et privilegio Caesaris ». In praefatione tomi I, Alberto Duci Bavariae inscripta, Georgius Corvinus et Sigism. Feyerabend consilium historiae Livianae a se editae sic exponunt: Toties vero ea prelis variorum excusa, ut exteri Veneti et Galli, cum nostris hominibus in hac edenda certasse videantur, nobis diligens accurataque circumspectio adhibenda fuit, ut eas rationes sequeremur, quibus nostra editio, si non ceteris melior ornatioque, aliis tamen et bonitate et ornatu par esset. Ideoque omnium quotquot habere potuimus editionum exemplaribus collectis, lectionem quae omnium emendatissima, ac Livianae ubertati convenientissima videretur, imitati sumus, nihil in eo facientes, cuius ex diligenti exemplarium inter se collatione probabilis ratio lectori facillime apparere non queat. Deinde quum quam plurima apud hunc Authorem loca essent, quae erudita emendatione ac diligenti illustratione indigerent, non

solum ei, quae antea doctorum Virorum in eum vel Observationes vel Annotationes exierant, adiunximus: sed et cum variis in locis ab iis, quasque aliud agentibus, quam plurima ad sententiam Livii recte assequendam perquam utilia annotata, vel in adversaria relata perspiceremus, ea collecta atque in unum veluti corpus redacta, tanquam novam accessionem ei adiecimus. Praecipuas historias eximiis picturis effingi, rerumque, quae a Livio lacteo eloquentiae fonte illustrantur, expressas imagines, vivamque effigiem eorum oculis subiici curavimus.» Praefationi subiunctus est Catalog. librorum, annotationum, emendationum, observationum, scholiorum aliorumque opusculorum, quae in duobus hisce Livianis tomis continentur: PRIORE TOMO *Epist. Erasmi ad Car. Montioium; Sim. Grynaei, de utilitate legendae historiae, praefatio; Barthol. Marliani, de Origine Urbis Romae, caput; Messalae Corvini libellus ad Octav. Aug. in quo Rom. historia ab exordio quam brevissime describitur; Sexti Ruffi, de hist. Romanorum brevis libellus; Tabula concionum atque orationum omnium T. Livii velut generis divisionem in species complectens, etc. (agnationes familiarum ex Comm. Eliae Veneti Santonis in Eutropium scriptis, Scipionis Afr. II, Porcii Catonis, Octav. Caes. German. Caes.); Caelii Secundi Curionis libellus de mensuris, ponderibus reque nummaria Graecorum et Rom. L. Flori Epit. in singulos T. Livii libros: T. Livii libri omnes (c. figg.); Historiarum accuratissimus Index; Chronologia nova in T. Livii hist. accommodata ad tabulas Capitolinas Verrii Flaeci (a Ioach. Grellio, qui praefatus est Kal. Nov. 1568); Franc. Robortelli, de convenientia supputationis Livianae ann. cum marmoribus Rom. quae in Capitolio supersunt. TOMO POSTERIORE (cui et singularis titulus praefixus est cum nominibus auctorum); Pomponii Laeti, de*

Antiqq. Urb. Rom. libellus; Io. Barthol. Marliani, *Antiquae Romae Topographia epit.* Pub. Victoris, *de Urb. Romae regionibus et locis*; H. Loriti Glareani *Annot.* Car. Sigonii *scholia*, quibus T. L. *historiae earumque epitomae partim emendantur, partim etiam explanantur cum Glareani responsionibus*; eiusd. *Chronologia*; Laur. Vallae *Iudicium de quibusdam Livii locis, etc.* eiusd. *Emendationes in VI libros de bello Punico II*; M. Ant. Sabellici, B. Rhenani, Sig. Gelenii *doctissimae annot.* Io. Velcurionis *Introd. in universam Rom. hist.* Io. Saxonii *Commentarioli duo ad L. XXI et XXII*; Wilh. Godelevaei *in omnes libros Obs. doctissimae ex variis auctorum scriptis collectae*. Hae vero quum in singulari suo titulo dicantur *nunc primum in lucem editae*, et ipsa Godelevaei ep. Eusebio Episcopio, typographo Basil. inscripta sit *Midenae d. XV Ian. 1568*, nihilque a Franc. Modio, qui anno demum 1586 advenit, in hanc ed. collatum, eam male inter edd. Modianae recensionis vulgo referri, potiusque *Godelevaei* ob recens adiunctas obs. dici posse patet. Quin ipse scribit ad Episcopium, se hanc suam opellam ipsi, quippe cui Livii impressio ex Hervagiana hereditate delatam esse compererit, primo transmittere in animo habuisse. « Ceterum, *pergit*, quum Francofurtenses Typographos, viros optimos, studio rei literariae iuvandae te in ea antevertisse cognovissem, quidquid huius opellae fuit, ipsis tradidi. » Vnde simul colligimus, Godelevaei Obs. mendose ab aliis ad priores annos referri, ut in Indice Drakenborchiano ad an. 1551. Ceterum quis textum rexerit, aut id temporis a Sigism. Feyerabendio adhibitus sit corrector operarum typogr. nobis haud repertum; nisi is fuerit Ioach. Grellius, Chronologiae Livianae auctor. Franc. certe Modium an. demum 1586 adhibere coepit Sig. Feyerabendus,

teste Melch. Adamio in Vita Modii inter Vitas Philos. edit. III, pag. 198. Servatur autem haec edit. in Bibl. principali Bipontina.

1572. *Aldina* III, *Sigonii* iterum auctior. Venetiis in aedibus Manutianis, fol. cum *Sigonii* scholiis ab auctore multis in partibus auctis, et Chronolog. Liviana. Continet etiam *Defensiones scholiorum Sigonii contra Robortellum et alios*.

1573. *Paris*. fol. II partes. « Titi Livii Patavini historiae Romanae ab urbe condita libri XLV, quotquot ad nostram aetatem pervenerunt, cum commentariis omnium interpretum ad explicationem locorum difficultum, & regione insertis. His adiecimus, ultra brevem Livii L. etiam Flori epitomen; Sigonii chronologiam, Pomponii Laeti de antiquitatibus Romanorum, et pleraque alia ad Romanam historiam pertinentia, quae pagina VI docebit. Lutetiae Parisiorum, apud Michaëlem Sonnum via Iacobaea, sub scuto Basiliensi MDLXXIII, cum privilegio Regis ». In fine: « Lutetiae, cudebat, typisque mandabat Ioannes Charron, Typographus, anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, quarto Idus Iunii MDLXXIII ». Verso titulo, p. 3, legitur *Iacobi Gohorii ad Reverendum Curnutum antistitem D. Nicolaum Thuanum epistola dedicatoria data Lutet. Paris. MDLXXIII Idibus Iunii. Itaque* (ait Gohorius) *T. Livius*, meis animadversionibus paucis licet instructus, primum prodit in lucem, *qui si quando iterum dabitur, multo prodibit instructior*. (Haec Gohorii verba probant, Ernestium in Bibl. Lat. aliam Parisinam edit. 1572 per Iac. Gohorium cum multorum notis memorantem errasse.) Dedicationem excipit *Ioannis Charronii, Typographi, de huius operis statu et ordine ad lectorem*. Subiicitur, ut in titulo

promissum est, enumeratio contentorum huius edit. scil. *Des. Erasmi* epistola; *Sim. Grynacus*, de utilitate legend. histor. *Bart. Marlianus*, de orig. urbis Romae; *Messalae Corvini* lib. iii quo omnis Romana historia etc. complectitur; *Sexti Ruffi* de hist. Romanor. lib. *M. Ant. Sabellici* de laudibus historiae oratio; *Phil. Beroaldi* oratio continens historiae laudationem in T. Livium; *Stephani Nigri* praefatio in T. Livium; de historia T. Livii, quod in libros, non in Decades, ab auctore divisa sit, etc. *Laurent. Vallae* disputatio de Tarquiniis adversus Livium; *Elias Venetus*, de agnationibus familiarum; *Henrici Glareani* brev. Compend. hist. Romanae; *Io. Velcurionis* in T. Livii historiam argumentum; *Car. Sigonii* in sua scholia praefatio; *L. Flori* rerum Romanarum libri IV; *Iac. Gohorü* in III libb. Titi Livii animadversiones; *Tüi Livii Patavini* historiae ab urbe condita libb. qui exstant XXXV, cum annotationibus doctor. virorum insertis e regione ipsius historiae foliatim: videlicet *Henr. Glareani Loriti* in omnes libros; *Car. Sigonü*, quibus Liv. historiae et earum epitomae partim emendantur, partim etiam explanantur; *Laur. Vallae* in VI primos libb. de bello Punico; *Io. Velcurionis* in duos primos libros ab urbe condita; *Beati Rhenani et Sigismundi Gelenü* in omnes libb. Tit. Liv. *Io. Saxonii Huttedii* in lib. XXI et XXII; *Wilhelmi Godelevaei* in omnes libros T. Livii observationes ex variis auctorum scriptis collectae. Accedunt ad calcem operis absolutae cognitionis historiae Romanae gratia, ne quid, quod ad rem faceret, praeternitteretur: *M. Ant. Sabellici* annotatt. in Liv. *Chronologia* in T. Livii histor. accommodata ad tabulas Capitolas *Verrii Flacci*, annott. utiliss. varietatem seu dissensionem auctorum circa consulum Romanorum nomina demonstrantibus illustrata; *Car.*

Sigonii Chronolog. in Tit. Liv. historias ab urbe condita; *eiusd.* in Chronologiam Scholia; *Pomponii Laeti* de antiquitt. urb. Romae libellus; *Io. Barth. Marliani* de antiquae Romae topographia epitome in sept. libb. *Pub. Victoris* de urbis Romae regionibus et locis lib. *Romanae* liquorum mensur. mai. in minor. distributae. Tabula concionum atque oratt. omnium Tit. Livii, etc. Index locupletissimus tam nominum propr. quam rerum et materialium, etc.

1578. *Francof. II, Feyerabendi seu Godelevaei*, fol. apud Io. et Sigism. Feyerabendt, duobus tomis. In tomi I huius edit. titulo illa adscribitur nota: *Francofurti ad Moenum apud Ioannem et Sigismundum Feyerabendi*, MDLXXVII: ad finem dedicationis, inverso ordine, memorantur *Sigismundus et Ioannes Feyerabendi cognati*. Eodem iterum modo ad finem primi et secundi tomi: *Impressum Francofurti ad Moenum, apud Georgium Corvinum, impensis Sigismundi et Ioannis Feyerabendinorum MDLXXVIII*. Repetitio est mera ed. Francofurt. I Feyerabendinae.

AETAS IV MODIO-GRUTERIANA.

1588-1645.

A Franc. Modio, qui ab an. 1586 Corrector typographiae Feyerabendinae Livium denuo ad MSS. Codd. in his Moguntinos, recensuit, suasque notas Feyerabendinae III c. n. varr. adiecit, sed et duas alias minoris formae eodem anno curavit; tum a Iano Grutero, qui ab an. 1608 Livium ex Codd. Pal. et edd. principibus suaque doctrinae ratione recensuit, inque capita divisit, iterum an. 1619, utrumque sine notis,

et 1628 tertium recensuit notisque auxit criticis et politicis, quarum primam inepte expressit Parisina an. 1625, tertiam aliae dein, etiam Elzeviriana 1634, cui Dan. *Heinsius* praefatus est. Novam post illos duumviros recensionem instituit Io. Frid. Gronovius, novae aetatis Princeps futurus.

1588. *Francofurt. Feyerabendina* III, seu *Modii* I: T. Livii Pat. Historicorum Rom. Principis Libri omnes superstites, recogniti et emendati ad MSS. Codicum Fuldensium, Moguntinensium et Coloniensium fidem a Franc. *Modio*, fol. impensis Sigism. Feyerabendii et sociorum. Ex titulo, Grellii Chronologiae, et aliorum virorum doctorum Annotationibus praefixo, et ex nota ad calcem operis obvia constat, librum hunc excusum esse typis Ioannis Wechelii, et impensis Sigismundi Feyerabendii, Henrici Thackii, et Petri Vischeri, sociorum. Ceterum continet quidem eadem omnia ferme, quae praecedentes editiones anni 1563 et 1578, nisi quod huic insuper accesserunt notae ipsius *Modii*, una cum fragmentis vetustiorum historicorum (per Anton. *Riccobonum* collectis) quos Livius sequutus est.

1588. *Francof.* in-8, voll. III, ex *Modii* recognitione. Laudarunt hanc edit. Fabricius in Bibl. Lat. Hearnius et Clericus. Fuit in Biblioth. Hulsiana. Vid. eius Catalog. tom. III, num. 5917.

1588. *Francof.* in-12, voll. III. Memorat hanc Fabricius in Bibl. Lat. Exstat etiam in Appendice Biblioth. Leidensis, pag. 519.

1589. *Londini*, in-4, cum Chronologia Verrii Flacci ac notis Robortelli et Godelevaei.

1589 *Lugd.* in-8. Memorarunt hanc edit. Hearnius et Clericus, ac testati sunt, ei additam esse Chronologiam, accommodatam ad tabulas Capitolas Verrii Flacci (forte intelligitur illa, quam Ioach. Grellius ex prioribus Glareani et Sigonii composuit), et Annotationes Godelevaei.

1592. *Aldina*, *Sigonii* IV, fol. apud Aldi Nepotem. Repet. edit. 1572.

1595. *Antv.* in-8, ex offic. Plantiniana apud Viduam et Ioan. Moretum prodierunt Fragmenta Historicorum, dudum ab Anton. *Augustino* collecta, et a Fulvio *Vrsino* emendata; quibus subiunctae sunt eiusdem Vrsini in varios historicos, et inter illas etiam in Livium, notae.

1599. *Francof.* in-8, voll. III. Memoratur haec edit. in Catal. Bibl. Huls. t. III. num. 5918.

1608. *Gruteri* I; *Francofurti* ad Moenum, fol. ex offic. typogr. Ioannis *Saurii*, impensis heredum Petr. Fischeri. Titulus alteri operis parti additus refert, prodiisse quidem ex officina Sauriana, sed impensis Ionaë *Rhodii* anno MDCVII. Ionas Rhodius autem a Grutero in praefatione Ionas *Rosa* vocatur. Hanc Livii editionem recensuit Ianus Gruterus, et notas virorum doctorum ferme omnium, quas priores editiones continebant, exhibuit, exceptis tamen illis Velcurionis et Saxonii; recenter vero addidit notas *Fulvii Vrsini* et *Marcelli Donati*. Bene etiam instituit Gruterus libros in partes minores secare, quae *capita* vulgo dicunt.

1609. Eadem *Francof.* in-8. Memorant hanc edit. Hearnius et Clericus, testati, adiunctas esse Godelevaei observationes. Praemissa est huic ed. epistola dedica-

toria ad Fridericum iuniorem Com. Pal. Principem iuventutis (Fridericum dein V. inter Electt. regni Bohemiae aemulum) quam in Gruteriana III omissam repetiere Francofurtenses iuniores, in iisque illa an. 1659.

1609. *Aureliae Allobrogum* (Genevae) apud Petrum la Rovièrè, fol. in Corpore scriptorum Latinorum veterum Historiae Romanae.

1612. Francof. fol. Titi Livii Patavini libri omnes superstites recogniti pridem et emendati ad MSS. Codd. Fuldensium, Moguntinensium et Coloniensium fidem (a Francisco Modio), nunc vero etiam ad membranas Bibliothecae Palatinae Electoralis a *Iano Grutero*. Accedunt in eundem Livium observationes, emendationes, annotationes, denique variae variorum Laur. Vallae, M. Ant. Sabellici, Beat. Rhenani, Sigism. Gelenii, Henr. Lorit. Glareani, Caroli Sigonii, Guil. Godelevaei, Franc. Modii, Fulv. Vrsini, Marcelli Donati. Quorum interim scriptis admixta plurima e monumentis Caelii Rhodigini, Alex. ab Alexandro, Guiliel. Budaei, Desid. Erasmi, Petri Nannii, Lazari Baiſii, Hadr. Turnebi, Lili Giraldi, Ant. Augustini, Iacobi Cuiacii, Franc. Robortelli, Gabr. Faërne, Onufr. Panvinii, Iacobi Revardi, Barnab. Brissonii, Petr. Pithoei, Iusti Lipsii. Cum indice rerum ac verborum locupletiss. huic novissimae editioni adaptato. Cum gratia et privilegio sac. Caes. Maies. ad decennium. MDCXII. Francofurti ad Moenum ex officina typogr. Io. Saurii, impensis Iac. Fischeri. In fine: « Francofurti ex offic. Sauriana, sumptibus Ioniae Rhodii MDCVII ». Annotationes Sigonii, Godelevaei, Modii, Vrsini et Donati in titulo promissae in nostro exemplo desunt. Vnde, et ex di-

verso in fine adscripto anno suspicamur, hanc edit. nihil novi habere praeter titulum, eandemque esse cum edit. a. 1608.

1613. *Grutéri*. Francof. in-12, ex edit. Iani Gruteri, 3 voll.

1614. *Lugd.* in-8. Hanc edit. memorat Fabricius in Bibl. Lat.

1616. T. Livii historiarum ab V. C. lib. XXXIII praecipua parte, quae desiderabatur, expletus ex Cod. MSto. Venetiis, in-8. Memoratur in Catal. Bibl. Vffenbach. 1729, t. I, p. 628, n. 84.

1616. *Romae*, in-8, apud Barth. Zannettum. Haec editio continet tantum librum XXXIII Livii, et in ea primum nunc e codice bibliothecae cathedralis Bambergensis Caspar *Lusignanus* evulgavit principium huius libri sive XVII priora capita, quae antea desiderabantur, additis Francisci *Bartholini* Vrbinatis, qui ex codice descriptum Romam attulerat, et Antonii *Quaerengi* Castigationibus. Observat autem Fabricius in Bibl. Lat. male in fronte atque per omnes paginas inscribi librum XLIII. Error tamen ab editore, libro iam absoluto, deprehensus est, unde etiam pag. ultima sive 79 haec verba adduntur: *Vbicunque impressum est lib. XLIII lege XXXIII*. Quin etiam, divenditis iam aliquibus exemplaribus, primum folium recusum, et error emendatus est. Liber ille XXXIII etiam separatim editus est Venet. 1616, in-8. Castigatus Paderbonae 1617, in-8, ab Io. Horrione cum eiusdem notis, et Parisiis 1616, in-8. Inde post in aliis editionibus insertum hoc supplementum, ut Francof. 1619, in-8, etc.

1619. *Gruteri* II, Francof. in-8. Hanc denuo a se eo tempore recensitam, et a tutoribus Fischerianis impressam esse, testatur Gruterus in praefatione editionis anni 1628.

1621. *Lugd.* in-4, cum Chronologia et Indicibus. Memorant hanc edit. Hearnius et Clericus.

1621. *Ebroduni*, fol in corp. histor. Romanae Scriptt. latt. veterum.

1622. *Genev.* in-8.

1623. *Genevae*, fol. in corp. hist. Rom. Scriptt. latt. veterum.

1626. *Paris.* fol. In calce libri hi quinque bibliopolae, tanquam socii, memorantur, Iosephus Cotte-reau, Sebastianus Chappelet, Iacobus Quesnel, Dionysius Moreau, et Samuel Thiboust. Hi primam Gruteri editionem anni 1608, et omnia in illam recepta, eo inscio et non consulto, tanta superstitione exprimere conati sunt, ut paginae paginis responderent. Verum pessime a librariis habita innumeris eorum negligentia commissis erroribus scatet; quos insuper Gruterus in Praef. editionis tertiae anni 1628 eo nomine traduxit, quod, curis suis secundis relictis, primas sequuti sint, quasi frugibus repertis adhuc glaudium amore delectarentur. Insuper observat, nihil boni in tam vasti operis progressu exspectandum esse de illis, qui in ipso statim titulo, sive, ut loquitur, in frontispicii meditullio tantopere impegerunt, ut ridiculis soloecismis se prostituerint. In fine huius editionis conspiciuntur. *Excerpta ex Livii Decadibus moralia, politica et historica, cum aliis Latinorum et*

Graecorum scriptorum locis et Eclogis collata ordine Alphabetico, Fed. Morelli Professorum et Interpretum regionum Decani opera ac studio. Perperam Hearnius hanc edit. retulit ad annum 1623, quem tamen sequutus est Clericus.

1623. *Gruteri III, fol. T. Livii Pat. Historicorum Rom. Principis libri omnes superstites recogniti et emendati ad MSS. Codd. Fuldensium, Moguntinensium et Coloniensium fidem a Franc. Modio. Nunc etiam comparati cum membranis Bibliothecae Palatinae Electoralis, melioresque facti cura tertia Iani Gruteri. Cuius accedunt notae criticae et politicae necnon quinquaginta aliquot in Corn. Tacitum discursus, aut auctiores longe prioribus, aut nove vulgati c. priv. S. C. Maj. Francofurti ad M. Excusi typis Guolphgangi Hofmanni, impensis haeredum Iacobi Fischeri.* In praefatione ad Lectorem Gruterus sic orditur: « Quale fatum fuit Francof. Modii in Livio publicando sub annum 1583, tale etiam fere meum, hoc est, tantum non capitale. Bis vulgavimus Patavinum istum an. scil. 1607. fol. et an. 1619; sed utrumque absque notis, quod nunquam aut otii tantum, aut temporis datum fuisset . . . Vnde factum, ut ante plures annos excitaverim disciplinae meae alumnum Ianum Gebhardum . . . ut post me prioresque Criticos Historici huius non versus modo singulos, sed et verba syllabasque et diligentius et exactius . . . ad fidem auctoritatemque MSS. Pal. aliarumque Bibliothecarum monumenta examinaret ». (Conf. literas ab ipso Gebhardo ad Chstph. Hoeflichium Ictum Reipubl. Norimberg. a secretis, d. 24 Iul. an. 1617 scriptas in doctiss. Io. Henr. Andreae Rectoris Gymn. Heidelberg. Iterato specimine de Iano Gebhardo Palatino a. 1780, p. 18, §. 8) « Eo in opere dum sedulo

versatur; ecce tibi decumana bellorum etiam nunc insanientium tempestas: ea Gebhardum quoque extra patriam longius eiecit (an. 1621). Quare postquam Livium Fischeriani tutores tertium revocare cupiunt sub praela sua, tertioque opem operamque nostram implorant, reieci eos ad viridia Gebhardi genua, cui tantum non facem meam antea tradidissem, rudem profecto meritis Verum quid? dum ipsi haec atque illa causantur id ipsum denegare non potui, quin eisdem praeter notas veteres, deproperatas ante annos 20 ad hunc nostrum, polliceor insuper recentiores politicas e naufragio librariae meae adhuc reliquas. » Increpata dein Parisina ed. 1626, quae Gru-teri recensione praese ferebat, nequidem secundae, sed primae traduce, totum Livium a se relectum emendatumque a capite ad calcem confirmans pergit: « Multa certe in textu emendavi, plura etiam delevi, sed praeeuntibus semper aut libris scriptis, aut edd. omnium primis Io. *Andreae*, et Ioan. *Campani*, ideoque paribus dignitate autographariis, unde manarunt: parcius nihilominus postremis his aurem praebui; gnarus quantum etiam religiosorum morum Critici ingenio suo permittere soleant. Quae in Livianis delevi, ea si erant momenti maioris, fideliter semper indicavi in Notis meis: sin erant minoris, silentio involvi. Cui enim bono iactare se de particula aliqua eiecta, quam vel luscitioso appareat natam in officinis interpretum? Tales dictiunculas pluribus adhuc locis perstare, non semel queror in notis; sed non etiam ausus sum tollere, nullo velificante codice pluteario. Quae in Livio mutavi, pendent aut a libris nostris aliorumve; aut a iudicio certissimo excellentium in his literis Virorum, qui lectt. antiquas ad cotem limatae veritatis serio explorarunt. In nominibus propriis non fui ad-

modum scrupulosus; arbitratus parum referre, exararetur *Tybris* an *Tibris*, *Æmylius* an *Æmilius*. Ne tamen haec quis putet me fecisse affinem negligentiae, is sciat excussisse et Panvinii, et Goltzii et Sigonii et Vrsini et Pigii libros: quaeque proxime accedere videbantur ad Tabulas Capitolinas, ad ceteros historicos, recepissem ultro in contextum. Quid enim superstitiosius, quam recedere nolle a chirographariis schedis, eisque adhaerere in omnibus per omnia; quum experientia clamet plerasque depictas, aut ab hominibus linguae Latinae tantum non rudibus, aut saeculo illo, quo eadem lingua interpolabatur vel barbariae faecibus, vel aliter pronuntiabatur, quam florente imperio, etc. . . . Hactenus de Livii textu. Simile quid utinam pronuntiare possem de notis ». Incredibile sane est, quantis laboribus et aerumnis conflictatus sit optimus Gruterus, qui in ipso opere morbo graviori, rursus Heidelbergam migratione, belli tumultibus in iisque facta Amanuensis caede, etc. interpellatus affectusque tandem ex opere toto ipse notulas requirere ac seligere necesse habuit, quas urgenti typographo daret: cetera tacemus. Ita vero finitur haec eius epistola: *Deproperabam animo ac corpore aeger, fine Augusti mensis. clccxxviii Heidelbergae*. Neque diu supervixit huic ed. Gruterus; sed obiit d. xx Sept. eodem anno. Maluimus vero Gruteri curam in hac ed. positam ipsius verbis defendere, quam aliorum iniqua iudicia huic admittere. Plurimum sane ei debet lectio Liviana, quod cuique pateat, qui eam cum Gronoviana contulerit. Sed et accessere ad hanc ed. (quam nobiscum communicavit optimus Collega Marc. Ern. Henr. Berkmann, Prof.) alia, quorum est post praef. et Elogia Livii Catalogus: *Tabula concionum*, etc. *Caelii Secundi* lib. de Mensuris, etc. *Pomp.*

TIT. LIV. Tom. XIV.

S

Laeti Antiqq. Romae. *Marliani* de ant. Romae typogr. Epit. *P. Victoris* de Urb. Romae locis ac regionibus; *Epit.* in singulos Livii Libros attributa *L. Floro*. Atque haec praemittuntur libris Livii. Hos sequitur *C. Sigonii Chronol. Index Livii accuratissimus ad libros et capita*. *Wilh. Godelevaei Obs.* (quas Bibliopolae suo consilio additas proprio ornarunt titulo) *Fragmenta vetustiorum historicorum*, etc. quos Livius sequutus est, etc. collecta per Franc. *Riccobonum*. Apparatum hunc claudunt *I. Gruteri Notae in T. Livium*. *Gruteri* in Tacitum discursus ed. II auctiores, ibid. apud eosdem eodem.

1633. *Amsterd.* in-12, apud Guil. *Blaeu*.

1634. *Elzeviriana* I, *Gruteri* seu *Dan. Heinsii*, Lugd. Bat. in-12, voll. III. Nihil praefatus est, nec in dedicatione institutum et rationem edendi declaravit *Heinsius*. Enimvero illa ed. est mera repetitio exempli *Gruteriani* a. 1628, mendis novis aucta.

1634. *Gruteri* ex recens. *Francof.* in-8, voll. III.

AETAS V GRONOVIANA.

1645-1735.

A *Io. Frid. Gronovio*, qui quum an. 1645 *Livium* a se recognitum cum notis seorsim excusis edidisset, an. 1679 denuo atque ita curavit, ut in eo exemplum tractandi auctoris ederet; hinc princeps novae aetatis existit. Accessit Supplementorum *Livianorum* egregius scriptor *Io. Freinshemius*; quae primus corpori *Liviano* adiunxere *Io. Doujatius* in usum *Delphini*, et *I. Clericus*, quorum operam coniunxit *Veneta Doujatii*

melior proles. Francofurtenses interea Gruterianam vel II vel III inconsulti propagarunt.

1645. *Elzeviriana* II, *Gronovii* I, Lugd. Bat. voll. IV, ex offic. Elzeviriana. Prima haec est editio, eaque portatilis, quae prodiit ex recensione I. Fr. *Gronovii*. Eius autem quartus tomus, qui etiam seorsim venit, continet I. Fr. *Gronovii* notas in Livium. Accessit *Ismacelis Bullialdi* Epistola de Solis defectu, cuius Livius lib. XXXVII meminit. *Fabricius* in *Bibl. Lat. Venet. excusa*, p. 200, de hac edit. sic habet: Ex recens. Io. Frid. *Gronovii*. Lugd. Bat. 1645, in-12, tribus voll. apud Elzevirium (*Elzevirios*) emendata et nitidissima editio, capitibus etiam, quod in *Heinsiana* desideratur, distincta. Et ead. pag.: In editione notarum *Gronovii* patris ad Livium Lugd. Bat. 1645, in-12, seu tom. IV huius edit. exstant nonnulla, quae in posterioribus *Livii* edit. an. 1665 et 1679 cum notis variorum frustra quaeras. Haec omnia (quo vero instituto, nescio), in *Ernesti* editione *Fabriciani* operis desiderantur. Vid. *Ernestii* edit. *Fabricianae Bibl. Lat.* tom I, p. 285. Emendandus est et *Debure* (in nota ad num. 4808), ubi *Heinsiana* edit. an 1634 *Gronovianae* an. 1645 praeferri dicitur.

1649. Supplementorum Livianorum Io. *Freinshemii* decas. Holmiae, in-12.

1654. *Elzeviriana* III, *Gronovii*. Lugd. Bat. voll. III, in-12, apud Elzevirium. Recusus est solus textus ex recensione *Gronoviana* a. 1645.

1659. *Francof.* apud Ioh. Beyerum, Ammonium et Serlinum, in-8, ad fidem vetustiss. MSS *Bibl. Pal.* castigatus a Iano *Grutero*. Acc. Index copiosissimus.

Editio IV et melior. Praemittitur Gruteri dedicatoria ad Fridericum (V) Palatinum principem Iuventutis (ex edit. 1609), et separatim additas habet Wilh. Godelevaei observatt. ibid. eod. Mentitur vero editionem meliorem illa Gruteri III an. 1628, eaque ultima.

1661. *Elzeviriana* IV, *Gronovii*. Amstelaed. voll. III, in-12, apud Lud. et Dan. Elzevirios.

1665. *Elzeviriana* V, Amstel. voll. III, in-8, apud Lud. et Dan. Elzevirios, cum perpetuis L. Fr. Gronovii et Car. Sigonii variorumque notis sub textu. Neque tamen Gronovius, summus criticus, sibi aut Livio semper cavere potuit, monente Drak. praef. p. 69 (1).

1674. Io. Freinshemii vetus Rom. historia, seu supplementorum Livianorum lib. LX. Argentorati, in-4, apud Sim. Paulli.

1677. Romae prodiit Bibliotheca sacra et profana *Latini Latini*: cuius parti secundae insertae sunt eius observationes et correctiones in T. Livium, in fol.

1678. *Elzeviriana* VI, Amstelaed. voll. III, in-12, apud Daniel. Elzevirium, ex recensione L. Fr. Gronovii. Repet. Gronovianae a. 1654 aut 1661.

1679. *Elzeviriana* VII, Amstel. voll. III, in-8: « T. Livii historiarum, quod exstat, cum perpetuis Caroli

(1) Titi Livii Patavini historiarum libri, cum notis selectissimis Sigonii, Glareusii, Gruteri, Godelevaei, T. Fabri, Gronovii et variorum. Huius novissimae editioni accesserunt notae geographicae Ioannis Tillemonii (Nicolai de Trslage). Parisii, vidua Cl. Thiboust, 1672, 1675 et 1679, 3 vol. in-12.

Les auteurs qui ont fait le plus de recherches sur les différentes éditions de Tite-Live n'ont point parlé de celle-ci. Elle n'a été mentionnée que par Doujat, lequel paraît s'être trompé sur le vrai nom de l'auteur. Il l'appelle *clarissimus Gronus Tillemonius*; mais en considérant que les notes sont principalement géographiques, j'ai été porté à considérer Nicolas de Trslage comme étant l'écrivain caché, dans cette circonstance comme dans d'autres, sous le masque de *Tillemonius*. Une autre manuscrite du catalogue de la bibliothèque du roi a confirmé ma conjecture.

BARRIER oncle.

Signonii et Io. Frid. Gronovii notis. Iac. Gronovius probavit suasque et aliorum notas adiecit. Amstel. apud Dan. Elzevirium». In fine tom. I nova paginarum serie sequuntur: Car. Signonii Chronologia in Liv. histor. *Eiusd.* in Chronologiam scholia; *Eiusd.* Livianorum scholiorum defensiones. Secundo tomo, nova pagin. serie subiiciuntur: Iacobi Io. Fr. F. Gronovii Epistolae, in quibus multa Titi Livii loca geographica emendantur et illustrantur. Tertio tomo accedit Ismael. Bullialdi Epistola de defectu Solis, etc. Singulis vero tomis Indices adiecti sunt. Haec edit. habetur optima, et insigne exemplum scriptorum latinorum diligenter accurateque tractandorum, et tamen sine ostentatione doctrinae. Addendus autem est *liber novus observationum Gronov.* Daventri. 1652, in 12, sive *liber quartus observationum* in altera Gronovianarum editione, a Frid. Platneco Lipsiae 1755, in-8, curata: in quo permulta Livii loca copiosius et diligentius excutuntur et explicantur.

1679. *Cantabrig.*, voll. II, in-8. Repetit. praecedentis.

1679-1682. *Paris.* voll. IV. in 4. T. Livii Patav. historiarum libri qui exstant, interpretatione et notis illustravit Io. Douiatius, Antecessorum Paris. et regionum Profess. Primicerius. Iussu Christianissimi Regis, in usum Ser. Delphini. Accessere librorum omnium deperditorum Supplementa per Io. Freinshemium, quae magna ex parte nunc primum prodeunt in lucem. Paris. apud Fredericum Leonard. Cum privilegio Regis. In hac edit. Freinshemii Supplementa primum corpori Liviano adiecta sunt. Sed Douiatii opera idoneis iudiciis parum probata est. Ipse etiam lacunas quasdam librorum posteriorum explere tentavit, non satis feliciter.

1694. *Patavina* I, voll. V, in-12, recensente ad optima exemplaria Iacobo *Giacometto*, qui capitum argumenta, chartasque Geographicas, et Analysis Rhetoricam concionum, M. Ant. Feratii studio compositam, indicesque legum, Magistratuum ac Sacerdotiorum Romanorum adiunxit.

1696. *Francof.* 3 tomi in-8, apud Frid. Knoebium: T. Livius Patav. tertia Iani *Gruteri* cura recognitus, curante Io. Gerardo *Arnoldo*, Gymnasii Francofurtani Rectore. In hac capitum quoque distinctio et anni Urbis in ora libri notati comparent, praemissa editoris dissertatione de Livii vita et scriptis.

1703. *Lond.* voll. II, in-8. Fabricius in Bibl. Lat. testatur, hanc edit. ad Gronovianam recensitam, lemmatibus historicis ad paginarum oras notatis, tabulisque Geographicis instructam esse.

1707. *Patavina* II, voll. V, in-12. Memoratur haec editio in Catal. bibl. Hulsianae, tom. III, num. 5920.

1708. *Oxon.* voll. VI, in-8, ex recensione Thom. *Hearne*. Singulis paginis subiectae sunt variae lectiones e Codicibus MSS. sex recens et aliis pridem collatis, atque ex impressis, tum in suprema paginae parte semper notatur annus V. C. et ante Christum natum, denique tomo VI subiuncta praeter novos satisque locupletes atque accuratos indices, lacunarum in libris quinque postremis supplementa a Io. Doulatio composita, et novae editorum in Livium notae: item Dodwelli dissert. de fragmento Liviano, de quo post. Textus est Gronovianus.

1710. *Amstel.* voll. X, in-8, apud Henr. Wetstenium. Tit. Livii histor. quod exstat, c. integris Io.

Freinsheimii supplementis emendatioribus et suis locis collocatis, tabulis geographicis et copioso indice. Recensuit et notulis auxit Io. *Clericus*. Tomus X habet Geographiam Livianam (XIV tabulis comprehensam) et Indicem rerum locupletissimum in Livii hist. et supplem. Freinsh. Textus est Gronovianus. Notae haud magni sunt momenti, et editio usibus tironum scholasticis destinata videtur. Freinsheimii supplementa paulo minoribus literis, quam in Doniatiana excusa sunt, sed quod multi credo factum nollent, omissa loca auctorum, quae in marginibus Douiatianis annotata ubique leguntur, e quibus Freinsheimius sua repetiit. Servatur in Bibl. Gymn. Bipontini.

1711. *T. Livii Patavini Historiarum corpus concinnius*, opera Ioh. Iensii, ex Gymnasio Dordraceno, typis Bramiis luculentis, in 8. De hac epitome quae in auctionaria quadam librorum venundatione olim me fefellit, vide superius dicta pag. 208. Typ. TAVER.

1715. *Venet.* voll. VI. in-4. *Douiatiana* in usum Delphini a. 1679-1682 recusa est curante Carolo *Banarrigo*. In calce additae etiam breves notae Io. *Clerici*, indexque locupletissimus Weistenianus. Ad Freinsheimii vero supplementa scriptorum veterum loci diligentius allegati, quam in Parisiensi editione. Tomus vero septimus, quem additurum editor promisit, vocum omnium Livianarum phrasiumque, lucem non vidit. Adest in Bibl. eadem.

1718. *Patavina* III, voll. IV, in-4. Tit. Livii Patavini histor. Romanae libri, qui supersunt.

1718. *Pataviſſ*, in-12. Livius c. epitome L. Flori, variis lectt. Chronologia, Indicibus, etc. 5 tomī, 4 voll.

1722. *Lond.* voll. VI, in-12, sine nomine editoris. Forte repetitio est editionis Clerici a. 1710 (cura Maittairei).

1727. *Patavina* IV, tomis V, in-12, a Iacobo Iacobbetto et M. Ant. Feratio procurata.

1735. *Lips.* III tomi in-8, omissis supplementis, ad Clerici editionem, sed vitiose expressa, cum Io. Matth. Gesneri praef. lectu dignissima de cursoria et stataria auctorum latinorum lectione in scholis, praesertim Livii.

AETAS VI CREVERIO-DRAKENBORCHIANA.

1735-1784.

1735-1742. *Paris.* voll. VI, in-4. Tit. Livii historiarum ab Urbe condita libri, qui supersunt, XXXV, cum supplementis librorum amissorum, a Io. Freinshemio concinnatis. Recensuit et notis illustravit I. B. L. Crevier, Prof. Rhet. in Colleg. Dormano-Bellovacensi Vniv. Paris. sumpt. Gabr. Franc. Quillau et Io. Desaint. Conf. Catal. Bibl. Bunav. tom. I, vol. I, pag. 297. Textus basis est Gronovianus, sed locis, etsi perpauca, correctus e MSS. et edd. pr. coniecturis in notas reiectis, quae sunt non adeo multae, breves et sine ostentatione doctrinae, interdum tamen leviores et tironibus quam viris aptiores. In iis conficiendis usus est superioribus interpretibus, inprimis Sigonio et Gronovio, sed quae ab iis sumpsit, sub eorum nomine dedit; ubi longiore et exquisitiore disputatione opus erat, rem reiecit ad calcem operis. Explevit et lacunas, in ipso textu positae suis supplementis. Recognovit etiam Supplementa Freinsheimii, nonnul-

lis locis emendavit, et notulas addidit: uno loco etiam aliquid addidit lib. CXXII. Indicia denique auctorum in margine saepe correxit. Accessere indices, Geographicus et rerum in textum Livii et Suppl. Freinshem. qui e Clerici editione sumtus est. Indicem Latinitatis, promissum in praefatione, non dedit. Sed de instituto viri doctissimi qui velint diligentius cognoscere, adeant praefationem, in qua et de Livio et eius editoribus et interpretibus dixit.

1738-1746. *Amstel.* in-4. T. L. Patavini historiarum ab urbe condita libri, qui supersunt, omnes, cum notis integris Laur. Vallae, M. Ant. Sabellici, Beati (Bildii) Rhenani, Sigism. Gelenii, Henr. Loriti Glareani, Car. Sigonii, Fulvii Vrsini, Franc. Sanctii, Io. Frid. Gronovii, Tanaq. Fabri, Henr. Valesii, Iac. Perizonii, Iac. Gronovii, excerptis Petri Mannii, Iusti Lipsii, Frid. Modii, Iani Gruteri, nec non ineditis Iani Gebhardi, Carol. Andr. Dukeri, et aliorum, curante Arnoldo *Drakenborch*, qui et suas adnotationes adiecit. Accedunt Supplementa deperditorum T. Livii librorum, a Io. Freinshemio concinnata. Tomi VII. *Amstel.* ap. Iac. Wetstein, et G. Smith, Lugd. B. ap. Sam. Luchtmanns. Tom. I et II, 1738; III, 1740; IV, 1741; V, 1743; VI, 1744; VII, 1746, in-4 mai. In longa doctaque praefatione, volumini ultimo praefixa, diligenter persequitur Drakenb. Vallae vitam, interpretes atque editores Livii, sui que instituti rationem. Basis quidem est contextus Gronovianus, at quam plurimis locis vel purgatus a mendis typographicis, vel ad optimos Codd. quorum plus triginta contulit, atque editiones correctus atque emaculatus. Quidquid ad emendationem melioremque expositionem Livii tam criticam, quam grammaticam atque historicam conferre

potuit, id sedulo congegssit et largissima manu effudit Drakenb. atque reliquit in notis exquisitae latinitatis artisque criticae thesaurum, coniunctis animadversionibus Sigonii, Gronovii, Perizonii, et Dukeri. Neque tamen diffitendum est, immensam Gronovii ac Drakenborchii diligentiam studiumque maxime laudabile nondum effecisse, ut nulla omnino ulcera residerent: immo vero multi quaedam viderunt, iisque sanandis admoverunt manus. Ultimus tomus, praeter praefationem Drakenb. et multorum superiorum editorum praefationes atque dedicationes, nec non indices utiles et copiosos, habet varios libellos, partim ad historiam Livii, partim ad loca quaedam illustranda pertinentes: quorum significationem nonnullis, qui caro illo carent exemplo, haud ingratam fore arbitramur. 1-3° Vita Livii ex G. I. Vossii Historicis Latinis, et ex Balh. Bonifacii historiae Romanae Scriptoribus, tum Iac. Phil. Tomasini Livius Patavinus; 4° Sertorii Vrsati interpretatio inscriptionis monumenti Liviani; 5° Laur. Pignorii defensio Liviana; 6° Chr. Gottl. Ioecher de suspecta Livii fide; 7-9° Dan. Georg. Morhof, Io. Buerius, et Iac. Facciolatus de Patavinitate Liviana; 10° Io. Henr. Boeclerus de Polybii Liviique diversa scribendi ratione et huius imitatione; 11° Carol. Sigonii Chronolog. Liviana; 12° eiusdem Livianorum scholiorum aliquot defensiones adversus Glareanum et Robortellum; 13° Gabr. Faërne censura emendationum Livianarum Car. Sigonii; 14° Car. Sigonii ad epist. Faërne responsio; 15° Iac. Gronovii Epistolae, in quibus multa Livii loca geographica emendantur et illustrantur, 16° Laur. Vallae disput. duo Tarquinii, Lucius et Aruns, Prisci Tarquinii filii, an nepotes fuerint; 17° Perizonii cap. VII Animadversionum historicarum; 18° Io. Frid. Gronovii cap. XIV ex libro

IV Observationum; 19° Henr. Dodwelli diss. ad fragmentum e MSto Landino, Livii lib. XXII, cap. 18, § 5, memoratum; 20° Io. Frid. Gronovii nota ad Livii libr. XXIX, cap. 18, § 9, excerpta ex prima editione notarum eius in Livium; 21° Henr. Glareani genealogia Scipionum; 22° Ism. Bullialdus de defectu Solis, cuius meminit Livius lib. XXXVII, cap. 4, 23° Matth. Aegyptii explicatio SCti de Bacchanalibus; 24° Variorum annotationes ad Livii lib. XXXIX, cap. 19, § 5; 25° Excerptum ex Petri Lambecii bibl. Vindobonensi de antiquissimo Livii codice MSto; 26° Excerptum ex Livii editione Basileensi a. 1531 de lacunis eiusdem codicis; 27° Excerptum ex Henr. Leon. Schurzfleischii notitia bibliothecae Vinariensis, ad Livii lib. XLV, cap. 29, § 5 pertinens. Post nubem dedicationum, etc. sequuntur 1° praefatio Henr. Leon. Schurzfleischii ante specimen notarum Gebhardi in Livium; 2° elogia et iudicia auctorum de Livio; 3° et 4° syllabus MStorum, qui in hac editione adhibiti sunt, atque praecipuarum editionum, quas diligentissime recenset; 5° collatio fragmenti, ut existimatur, Livii et particulae Polybii ex lib. I interprete Leonardo Aretino; 6° Addenda et emendanda.

1740. *Patavii*, in-12, ap. Io. *Manfrè*, V. tomi Opera quae supersunt, periochis insuper, variis lectt. chronologia et rhetoricis exercitationibus illustrata. Accedunt capita XVII, quae hactenus desiderabantur. Annotationes variorum excerptae ex ed. Oxoniensi an. 1708 cum mappis.

1740. *Basil.* voll. III, in-8, ap. E et I. R. Thurnisios fratres. Repet. Gronovianae a. 1679. Est in Bibl. Gymn. Bip.

1743-1748. *Heidelbergae*, fol. in collectione scriptorum veterum latinorum historiae Romanae: curante Bennone Caspare *Haurisio*, tom. I. Is vero suo consilio lib. XI-XX ex Suppl. Io. Freinsheimii adiecit, et lacunas hinc inde ex Suppl. Io. Douiatii explevit; sed post. lib. XLV cetera Freinsheimii supplementa omisit. Textui subiecit lectionum quamdam varietatem, passim notas adpersit; fastos praemisit; opus figg. aeneis nummisque ornavit. Neque tamen sic editionem suam approbavit.

1747. *Paris.* voll. VI, in-8, ex priorē recensione Creveriana 1735-1740, cum notis usui scholarum accommodatis.

1751. *Venetüs*, V voll. Repetitio Creverianae per Remondinium, additis Chronologiis, Rhetoricis Exercitationibus universae Romanae historiae Epitomis, XVII capitibus Livio adscriptis, nec non variorum, praesertim Io. Clerici, adnotationibus.

1751. *Patavii*, typis Seminarii: T. Livii Pat. Opera, obscuriorum locorum interpretationibus et selectis adnotationibus illustrata, cum supplementis in postremos libros, ex rec. Arn. Drakenborchii. VI voll. quorum postremum praenotatur: Exercitationes Rhetoricae in Orationes T. Livii, quibus accedunt Io. Clerici animadversiones, et ex aliis auctoris Patavinitas, Vita et Elogia.

1751. *Berolini* (Vlmae), voll. III, in-8, curante Io. Petro *Millero*.

1752. *Edinburg.* in-12 mai. voll. IV. T. L. historiae ab urbe condita libri, qui supersunt, cum omnium Epitomis, ac deperditorum fragmentis: ad optimas

editiones castigati, accurante Tho. *Ruddimanno*, A. M. Edinburgi, in aedibus T. et W. Ruddimanni. Prostant autem Amstelaedami, apud Iacobum a Wetstein. MDCCLII. De accurata et nitida hac edit. videsis Harlesium, P. 427, et Harwood a View (edit. II), p. 183, item *Alteri* versionem primae edit. Varwoodiani operis l. c. Ex typographi praefatione ad lectorem tomo I huius Livii editionis praemissa, haec delibamus: « Ad illam (*edit.*) Drakenborchii praecipue . . . editionem quam damus exigere visum est . . . Non adeo tamen arcte nos constringi passi sumus, ut ne latum unguem quidem ab eo recedere auderemus, ubi ratio id poscere videbatur: quaedam enim mutanda monuit et ostendit cl. Kennethus Mackenzie causarum patronus in collegio Edinb.... quae absque haesitatione in textum recepimus ». Inde confitetur typographus id factum esse partim « ex aliorum emendatt. iam publicatis, partim ex varr. MSS. codicibus per ipsum Drakenborchium notatis ».

1759. *Putavii*, in-8 min. VI voll. T. Livii Opera quae supersunt, obscuriorum locorum interpretationibus et selectis annotationibus illustrata, cum Suppl. in postremos libros, I. B. L. *Crevier* editio postrema. Vol. V, et VI praeter indicem rerum continentur: Index descriptionum, Index legum, Tabula omnium magistratuum P. Rom. eorumque ministrorum, Tabula omnium Sacerdotiorum, Exercitationes rhetoricae in Orat. T. Livii, Index locorum communium ex quibus oratt. argumenta desumpta sunt, Index affectuum iuxta Aristotelis praecepta, Index morum, Variarum Lectt. ex duobus MSS. Mutinensibus, T. Livii fragmenta, Io. Clerici Animadversiones, adnotationes in T. Liv. partim excerptae ex ed. Oxon. 1708, partim nunc additae a

F. A. Z. Car. Sigonii Chronologia, alia Chronologia, Compendiaria expositio ponderum mensurarumque, Car. Sigonii Ordo hist. Lat. T. Livii Vita, libri, editiones, etc. ex Io. Alb. Fabricii B. L. Laur. Pignorii defensio Liv. Io. Buherius et Iac. Facciolatus de Patavinitate Liv. Elogia et Iudicia auctorum de T. Liv.

1759-1761. *Halae*, voll. III, in-8.

1768. *Paris*, voll. VI, in-12, ex rec. et c. not. *Creverii*.

1769. *Lipsiae*, voll. III, in-8. T. Livii Patavini historiarum libri, qui supersunt omnes, ex recensione Arn. *Drakenborchii* cum indice rerum locupletissimo. Accessit praeter varietatem Lecti. Gronovianae et Creverianae Glossarium Livianum curante Augusto Guil. *Ernesti*.

1771. *Lemgov.* in 8. Livius pro prima classe Gymnasior. scholarumque latinarum ita excerptus, ut intra anni spatium praelegi possit, a M. Mart. *Saergel*; v. ad a. 1784.

1773. *Hamburgi*, fol. Fragmentum ex libro XCI historiarum T. L. primum erutum ex cod. MS. Vaticano, quondam Palatino, a cel. Paul. Iac. *Bruns*; quod eodem anno prodiiit *Lipsiae*, in-8, cum praefatione I. A. *Ernesti*. Item Romae cum scholiis *Giovenazii* (s. Iuvenatii) cura Franc. *Cancellerii*.

1775. *Paris*. voll. VII, in-12, cura Lallemandi, typis Io. *Barbou*.

1778. *Bamberg*. voll. IV, in-8. T. Livii Patav. histor. libri, qui supersunt omnes, ex recensione *Drakenborchii* edit. *Ernesti*.

1778. *Wirceburgi*, in-8.

1779-1783. *Manhemii*, voll. XII, in-8, ex recensione Drakenb. cum variis lectionibus ex Gronov. et Crever.

1780. *Lips.* in-8. T. Livii operum Pentas I, II et III, scholarum in usum animadversionibus illustravit Fr. Andr. *Stroth*, Gothani Gymnas. Rector. Basis est edit. Drakenb. interdum tamen discedit Strothius, et dissensus rationem reddit in notis, in quibus praeterea de lectione aut sensu verborum modo parcius, modo liberalius, disputat.

1784. Livius excerptus a M. Mart. Frid. *Saergel*, Prof. P. Ord. Coll. Carolini et Gymn. Brunsvic. Rectore dirig. Editio novissima totum Livium comprehendens. Tom. I et II, in-8. Tomus I ex ed. 1771 récusus XX libros priores habet, alter ceteros excerptos, ita ut series historiae servata sit, qua de causa non solum consules, et argumentum eorum, quae praetermissa sunt, sed et epitomae librorum deperditorum, fastique Liviani additi sunt. Ita quidem Liviana lectio curriculo annuo in scholis absolvi potest, quo consilio ipse editor quaedam de operis usu magistros maxime in praef. monuit; sed quod adolescentum pecuniae s. inopiae quam oculis parcendum magis videbatur, typis iusto minoribus excusus est hic Liviolus. Sic Comm. Goettingenses dicti Gelehrte Anzeigen. partic. 178 d. 6 Nov. 1784, p. 1784. Sed vide, quae in Notitia lit. p. LXXXI adversus Iensianam epitomen monuit Ernestius.

ADDITIONS

Par MM. Barbier, oncle et neveu.

1694. *Salisburgi*, in-8. Titi Livii Decas prima, cum notis historicis, ethicis et politicis, curante Ottono Aicher, Benedictino.

1784-1786, vel 1806. *Biponti*, 13 voll. in-8. Titi Livii Patavini Historiarum libri qui supersunt omnes, cum integris I. Freinshemii Suppl. Praemittitur vita a Iac. Ph. Tomasino conscripta, cum Notitia literaria. Accessit Index studiis Societatis Bipontinae.

1785. *Lipsiae*, 5 voll. in-8. Ex recensione Drakenborchii, curante A. G. Ernesti.

1791. *Venetüs*, 6 voll. in-8, cum notis Creverii.

1794. *Londini*, 8 voll. in-8. Ex recensione Drakenborchii (ed. H. Homer).

1796-1813. *Gothae*, 6 voll. in-8. Opera omnia, animadv. illustrav. F. And. Stroth, rec. et suas observ. adpersit F. Gu. Doëring.

1800 vel 1813. *Oxonii*, typ. Clarend. 6 voll. in-12. Ex recensione Drakenborchii, cum Ernesti Glossario Liviano.

1801-1804. *Lipsiae*, 5 voll. in-8. Historiarum libri qui supersunt omnes, ex rec. Drakenborchii. Accedit praeter varietat. lectt. Gronov. et Crever. Glossarium Livianum, curante A. G. Ernesti (et G. H. Schaefero).

1807-1809. *Göttingae*, 6 voll. in-8. T. Liv. Patav. histor. libri qui supersunt omnes, prooemio, brevioriis libror. ind. rer. tabulis chronol. et hist. et commentario (verius dixisset critica animadversiones. Typ.) illustrati a G. Alex. Ruperti.

1813. *Londini*, 6 voll. in-8. Repetitio edit. Crever.

1814. *Oxonii*, 4 voll. in-8, cum notis Drakenborch. et Crever.

T. LIVII PATAV.

VERSIONES.

GERMANICAE.

1505. *Raemische Historie uss Tilo Livio gezogen.* III Part. fol. c. figg. ligno incisis. Prima pars continet versionem prioris Decadis Liv. auctore Bernh. Schoefferlin I. V. D. Caes. cum praemissa dedicatione ad Maximilianum Imp. Secundae insunt Supplementa in T. Liv. ab eodem Schoefferlinio germanice conscripta: qui quum operi immortuus esset, versionem absolvit Ivo Wüttigius I. C. D. et Canonicus apud St. Victorem Moguntiae, cuius praefatio legitur in fronte Part. III. Rarissimum hunc librum possidet perill. Heideggerus, Trib. Tigur. Ceterum Fabricius adnotat, quaedam eius exempla excusa esse in membrana. Exstabat quoque in Bibl. Uffenbach. Cat. t. II App. n. 230, p. 80.

1514. « Roemische Historie Titi Livii meniglich kurzweilig und dienstlich zu lesen. Mentz, bei Ioh. Schoeffer », fol. c. figg.

1523. « Roemische Historien Titi Livii mit etlichen neuen translationen, so kurtzuerschienen iahren in hohen thum zu Mentz im latein erfunden, und vorhin nit mehr gesehen sein. Davon such im endt des Registers », fol. c. figg. Praefixum habet privilegium Maximiliani Imp. datum a. 1520xviii.

1533. Eadem auctor: « Titi Livii des aller redsprechisten und hochberümtesten Geschichtschreibers

TIT. LIV. Tom. XIV.

T

Roemische historien mit etlichen neuwen translationen, etc. durch *Nic. Carbachium* und. *Iac. Mycyllum*. *Getruckt zu Meynz durch Ioanem Schoeffer MDXXXIII.*

1541. Ead. repet. ibid. fol.

1546. Ead. ibid. fol.

1551. Eadem: « Titi Livii dess aller Redsprechisten und Hochberümptesten Geschichtschreibers Roemische Historien jetzundt mit gantzem fleiss besichtigt, gebessert und gemehret. etc. Getrukt in der Churfürstlichen Statt Meyntz, durch Ivonem Schoeffer, im Iare cldclxi », fol. c. figg. in IV Part. divisa.

1562. Argentor. fol.

1568. Livius et Florus Germanice per Zachar. Müntzerum, Francof. fol.

1571. Eadem, ibid. fol.

1574. H. a. Argentoratensem memorat Fabricius, forte eandem cum sequente.

1575. « Titus Livius und Lucius Florus von Ankunfft und Vrsprung des Roemischen Reichs, der alten Roemer herkommen, Sitten, Weissheyt, Ehrbarkeyt, loeblichem Regiment, Ritterlichen thaten, Victori und Sig gegen ihren Feinden, etc. Praemittitur dedicatio ad Max. II Imp. in qua Ribelius agit de consilio suo, complures veteres historicos, germanice versos, edendi; data d. 18 Martii, 1554. Exstat in Bibl. Duc. Bip.

1594. Argentor. fol.

1605. Argentor. fol.

1616. Argentor. fol.

1776-1782. T. Liv. Roemische Geschichte, aus dem Lat. übersezt von Ioh. Fr. *Wagner*. Lemgo, 4 Th. in-8 mai.

1777-1779. T. Liv. Roemische Geschichte übersezt von M. *Cilano*, mit Anmerkungen von *Adler*. Hamb. 8, Th. in-8 mai.

Singulas particulas s. orationes T. Livii ex Latino in Germanicum sermonem transtulerunt Io. Petr. *Müller*, Io. Mich. *Heinze*, Io. Eust. *Goldhagen*, *Schwabius*, *Lindnerus*, *Kinderlingius*, Auctor libri inscripti *der Lehrmeister*, et *Mayus*; de quibus vid. si placet, *Schummelius* l. supra cit.

ADDITIONS.

1789-1796. *Lemgo*, 6 voll. in-8. Röm. Geschichte aus dem lat. von I. Fr. *Wagner*; vom 6u. Bde an fortgesetzt, von G. Ch. Erh. *Westphal*.

1789-1795. *Halle*, 7 voll. in-8. Autre traduction par G. *Grosse*.

1790-1798. *Franc. ad Moenum*, 10 voll. in-8. Nouvelle traduction par I. Ph. *Ostertag*.

GALLICAE.

1486 et 1487. Les Décades de Tite-Live, traduites en français (par Pierre *Bercheure* ou *Berchoire*). Paris, 3 voll. in-fol.

Le 3e volume est sans date.

1515. Les grandes Décades de Tit. Livius, traduites de latin en français (p. Pierre *Bercheure* ou *Berchoire*), nouvellement corrigées et amendées; et en suivant les faits dudit T. Livius aucunes additions

de plusieurs grands historiographes si comme Orose, Salluste, Suétone et Lucain. Paris, *Guillaume Eustache* 1514, et *François Regnault* 1515, 3 voll. in-fol.

1530. Les grandes Décades de Tite-Live, avec des additions de plusieurs grandes Historiographes, si comme Dion, Salluste, Suétone et Lucain. Paris, X Livres in-fol. (charact. Goth.)

1553. *Primae Decadis liber secundus interprete* Henr. *Sallenovano* prodiit Pictavii.

1553. *Idem ex versione* Iac. *Gohorrii*, Lugd.

1562. T. Livius, Claudio *Guichardo* interprete. Paris.

1568. Les concions et harangues de Tite-Live, traduites en français par I. de *Amelin*. Paris, *Vasco-san*, in 8.

1582. Les Décades de Tite-Live traduites en français par Vigenère, *Hamelin* et Antoine de *La Faye*, à Paris, in-fol.

1583. *Eadem versio rep.*

1583. T. Livius Gallice versus a Blasio de *Vigenere*. Paris, 2 voll. in-fol. *Praeter Livii textum continet notas Vigenerii in primam Decadem.*

1584. *Ant. Fayi versio rep.* 3. voll.

1606. *Blasii de Vigenere versio rep.* Paris. 2 voll. in-fol.

1617. *Eadem, ibid.* 2 voll. in-fol.

1653. Les Décades de Tite-Live, depuis la naissance de Rome jusqu'à la réduction de la Macédoine, avec les Suppléments de Freinshemius, traduits du latin en français par Pierre du *Ryer*, à Paris, 2. voll. in-fol.

1653. Eadem versio rep. Lugd. 14 voll. in-12.

1700. Eadem rep. Roterod. 8 voll. in-12.

1723. Traduction du XXXIIIe livre de Tite-Live par François de Malherbe; vid. ei. Opp. Paris. in-12, t. II. Hanc Malherbii interpretationem pro insigni exemplo commendat Sorellus in Bibl. Gallica.

ADDITIONS.

1739. *Paris*, 10 voll. in-12. Histoire romaine de Tite-Live, trad. en fr. par Guérin, Professeur de l'Université.

1741. *Paris*, 3 voll. in-12. Traduction nouvelle de Tite-Live par l'abbé Brunet, curé de Bernières au pays de Caux. (1).

1769-1771. *Paris*, 10 voll. in-12. La traduction de Guérin, retouchée par Cosson, Professeur de l'Université.

1784. *Paris*, 2 voll. in-12. Morceaux choisis de Tite-Live trad. par l'abbé Paul.

1810-1812. *Paris*, 15 voll. in-8. Traduction nouvelle par Dureau de la Malle, revue par Noël, avec le texte latin.

1824. *Paris*, 2 voll. in-8, ou tomes XVI et XVII de la précédente traduction, contenant les Suppl. de Freinshemius trad. en français par M. Noël.

ITALICAE.

... Per Christoph. Landinum. Memorat hanc Fabricius t. I Bibl. Lat. p. 289 ed. Ern. sed sine a. et l. nota.

(1) Ce traducteur n'a donné que la première Décade de Tite-Live.

. . . . Diece libri della prima Deca di Tito Livio, tradotti di latino in lingua volgare, con epistola dedicatoria da^a Luca di Giovani Bonacorsi Cartolaio Fiorentino (*in Firenze, Luca Bonacorsi*), in-fol. circa annum 1472.

1476. Interprete Rugero *Ferrario*. Romae, 3 voll. in-fol. Vid. Lambecius, lib. II de Bibl. Vindob. pag. 947. Sed dubitavit Maffei, num hic auctor esset Italicae versionis, an potius exscriptor. Interpretem Maittairius fuisse docet.

1478. Eadem per Ant. de Bononia. Venet. in-fol.

1481. Eadem, ibid. in-fol.

1481. Eadem: Le Deche di T. Livio. In Vinegia, per Octaviano Scoto, a di XXIII di giugno, in-fol.

1490. Eadem, ibid. ap. Barthol. de Zanis, in-fol.

1493. Eadem: Le Deche, cioè la prima, terza et quarta di T. Livio vulgare historiate; con uno certo trattato de bello Punico, composto da M. Leonardo *Aretino*. In Vinegia, per Zouane Vercellese, in-fol.

1511. Eadem, ibid. in-fol. una cum Leohn. Aretini libro de bello Pun.

1535. Le Deche di Tito Livio. Vinegia, in-4.

1544. Interprete Iac. *Nardi* Fiorentino, Venet. in-fol. ap. Iuntas.

1547. Eadem, ibid. ap. eosd. in-fol.

1554. Eadem: Le Deche di T. Livio delle historie Romane, tradotte nella lingua Toscana da Iac. *Nardi*, cittadino Fiorentino, et nuovamente dal medesimo già la terza volta rivedute et emendate, etc. In Vinegia, nella Stamperia de' Giunti, in-fol.

1562. Eadem, ibid. ap. eosd. in-fol.

1574. Eadem: Le Deche di T. Livio Padovano dell'Istorie Romane, divise in due parti. Tradotte in lingua Toscana da M. Iac. Nardi, cittadino Fiorentino. Con le Postille, che dichiarano secondo i nomi moderni, i paesi, le città, i fiumi, i luoghi, le monete e molte altre cose degne d'esser notate, per intelligenza del Lettore. Con la tavola de' Re, Consoli, Tribuni, Dittatori, Pretori, Edili curuli, Censori, Auguri, Pontefici, Interregi, e delle cose notabili. Dichiarazione di molti vocaboli Toscani, dal Traduttore in molti luoghi usati, con l'indice delle Sentenze che nell'opera si contengono. In Vinegia, al segno del Seminante. II voll. in-4.

1575. Eadem: Deche di Tito Livio, già tradotte da M. Iac. Nardi, cittadino Fiorentino: et hora, oltra quello che è nella seguente faccia notato, rivedute, corrette, accresciute de' Sommarii a ciascun libro, et degli anni della città nelle margini d'esso, e del Supplemento della seconda deca, da M. Franc. Turchi Trevigiano. In Vinegia, dai Giunti, in-fol. Versio excellens, eoque multum aestimata; vid. Fontanini Bibl. dell'eloquenza Italiana, etc. Venez. 1753, t. II, pag. 287.

ADDITIONS.

1734. Venezia, in-fol. Traduction italienne de Nardi et Fr. Turchi.

1774. Napoli. 6. voll. in-8. Nouv. édit. de la même traduction.

1800. Milano, 10 voll. in-8. Nouvelle édition.

1804-16. Brescia, 33 voll. in-12. Storia Romana, trad. de L. Mabil.

1824. Milano, in-8. Nouv. édit. de la trad. de Nardi,

avec la trad. des Suppl. de Freinsheimius, par Fr. Ambrosoli, tome Ier.

BELGICAE.

1541. Antwerp. in-fol.
 1562. Colon. ap. Io. Gymnicum, in-fol.
 1571. Ibid. ap. eumd. in-fol.
 1614. Titi Livii Romensche historien. Amst. in-fol.
 1635. De Romensche historie door Titus Livius.
 Amst. in-fol. c. figg.

ANGLICA.

1600. The Roman History, written by Titus Livius,
 translated. by Philemon Holland. Lond. in-fol.

ADDITIONS.

1745. London, 6 voll. in-8. A new and accurate
 translation by Hayes.
 1761. Edinburgh, 8 voll. in-12. Nouvelle édition
 de la même traduction.
 1797. London, 6 voll. in-8. The history of Rome,
 translated by G. Baker.
 1812-14. London, 6 voll. in-8. Nouvelles éditions
 de la même traduction.

SVECICA.

1626. *Holmiae*, in-fol. Erico Benedicto Schraedero
 Nycopensi interprete.

HISPANICAE.

1550. Compendio de las catorze decadas de Tito
 Livio Paduano. Argent.
 1553. Colon. ap. Arn. Birkmannum, in-fol. ad Phi-
 lippum Principem.

GRAECA.

Livium Graecum lingua vulgari fecit *Maurocordatus de Scarlati*, interpres et Consiliarius Portae Ottomanicae, qui a. C. 1712 diem obiit: sed necdum edita est illa interpretatio.

ARABICA.

De Arabica versione dictum supra pag. 294.

INDEX
RERVVM ET NOMINVM
IN T. LIVIVM
ET FREINSHEMIUM

TIT. LIV. Tom. XIV

1

INDEX

RERVM ET NOMINVM

IN

TITI LIVII

HISTORIARVM LIBROS,

ET IN SVPPLEMENTA FREINSHEMII.

Numeri romani libros, arabici librorum capita indicant.

A.

Abacoceni, xvi, 16.
Abaci cum aliis luxus instrumentis
 primum Romam advecti, xxxix, 6.
Abba, urbs Africae, xxx, 7.
Abbasus, Phrygiae oppidum,
 xxxviii, 15.
Abdera, Thraciae opp., hodie *Poly-*
stilo vel *Astrizza*. lxxv, 29.
Abderitae queruntur apud senatum
 de crudelitate Hortensii, et in inte-
 gram restituntur, xliii, 6. — *Abde-*
ritarum ager, xxxviii, 41.
Abgarus, Edessae princeps, con-
 silia adversus Crassum sociat cum
 Parthis, cvi, 21. — simulata amicitia
 prodit Crassum, 34. — proficiscitur
 ad Parthos, 37. — eosque in proelio
 juvat, 48.
Abelox, nobilis Sagunti Hispanus,
 obsides Hispanorum Sagunto eductos
 tradidit Romanis, xxii, 22.
Aborigines, antiquissimi populi
 Latii, junguntur fodere Trojanis, 1,

2. — petuntur bello, ducemque Lati-
 num mittunt, 2.
Abrupolis regno expulsus a Perseo,
 xlii, 13, 40.
Abulomus, Aristobuli socer, secu-
 ri percutitur, cii, 67.
Absentes creati magistratus, iv,
 42, 1.
C. Aburius, legatus ad Masiniss-
 sam et Carthaginienses, xlii, 35.
M. Aburius, tribunus plebis, mo-
 ram affert M. Fulvio triumphum pe-
 tenti, xxxix, 4. — praetor, lxi, 14.
 — iuris dictionem inter peregrinos
 sortitur, xli, 15.
Abydeni in urbem versi, sese per
 omnes vias leti interficiunt, xvii, 18.
Abydos (*Abydo*, *Avido*), Helles-
 ponti urbs, opposita Sesto, hodie
fort des Dardanelles, xxxi, 17, 1;
 xxxii, 33; xxxiii, 30, 38. — oppu-
 gnata a Philippo, xxxi, 14; 16.
 — Abydos oppugnata a Romanis,
 xxxvii, 9 et 12. — relinquuntur obsi-
 dio, 12.

Academia, gymnasium Athenis, xxxi, 24.

Achæntus, opp. maritimam Chalcidices in Macedonia, hodie *Erizzo*, vi capitur, ac diripitur, xxxi, 43.

Acarnanes direpti ab Actolis, xxvi, 24. — ab Actolis victi Philippum adversus eos accessunt, 25. — coniurant, se nisi victores ex acie non redituros, ibid. — foederi, cum Romanis inito, ab Philippo Macedoniae rege adscribuntur, xxix, 12. — ob duos iuvenes, in Ceteris Initiis ab Atheniensibus interfectos, Atticam depopulantur auxilio Macedoniae, xxxi, 14. — eorum concilium Leucadem indicitur, xxxiii, 16. — respuant societatem romanam, xxxiii, 16. — in dedicationem populi romaui veniunt, 17. — tentantur ab Antiocho, xxxvi, 11, 12. — Acarnanum factiones, xliii, 16. — eorum concilio Leucas eximitur, xlv, 31. — Acarnanum portus, xxviii, 7. — honestas, candor, constantia amorque libertatis, xxvi, 25, 6.

Acarnania inter Actoliam atque Epirum posita, hodie *Carnia*, xxxiii, 7.

Accensi, i, 43; viii, 8.

Accius Navius, augur, cotem novacula discidit, i, 36.

Accua, opp. Apulise, vi capta, xxiv, 20.

Accuæus Vibius, vid. *Vibius*.

Aceræ, opp. Iasubrium in Gallia Transpad.) direptus et incensus a Poenis, xxiii, 17. — restituuntur, xxvii, 3.

Aceranis civitas sine suffragio data, viii, 17.

Aceto perruptæ rupes, xxi, 37.

Achæi auxilium impetrant a Philippo contra Machanidam et Actolos, xxvii, 29. — Philippo ad Dyrrhus occurrunt, 31. — cum Actolis Eleisque ad Messeniam prospere pu-

gnant, 33. — pepigerunt, se quotannis iuratos in verba Philippi, xxxii, 5, 25. — iis quaedam urbes redduntur, ib. — eos a societate Philippi abducere conatur T. Quintius consul, 19. — post longam et incipientem deliberationem Romanis se adiungunt, 20 et seqq. — proelio fundunt Audrosthenum, xxxiii, 14. — omnem eorum vastant copias Philippi et Nabis, xxxiii, 14; 35, 15. — iis suae redduntur urbes, xxxiii, 34. — et Acrocorinthus traditur, xxxiv, 50. bellum adversus Nabim decernunt, xxxv, 25. — eos tentat Antiochus, 47. — obsident Messeniam in Peloponneso, xxxvi, 31. — tradunt Zacythum Romanis, 32. — depopulantur eorum maritimam Actolorum, xxxvii, 4. — mittunt auxilium Attalo Pergami obesso, 20. — Seleucum ex agro Pergameno castra movere cogunt, 21. — decernunt bellum in Lacedaemonios, xxxviii, 32. — eosque achaico concilio contribuant, 34. — Achaeorum concilium indici vetabat lex, nisi belli pacisve causa, et quum legati cum litteris aut scriptis mandatis venirent, xxxix, 33. — concilium Aegii habitum, xxviii, 7, 8. — et Argis, xxxi, 25. — foedus, xxxii, 19, 2. — portus. xxxvii, 9. — funditores, xxxviii, 29. — Achaeos sibi reconciliare studet Perseus, xli, 32. — Macedonibus interdixerant foedus suis, xli, 23, 24; xlii, 6. — eorum primores insimulantur favisæ Perseo, xlvi, 7. — missi Romam principes gentis ad mille retinentur in Italia, ibid. — odium Achaeorum in Collistratem, aliosque romanae factionis, 8. — de exulibus suis interpellant frustra, 15. — exsulum eorum causa tractatur in senatu, xlvii, 27, 43. — exsules remittuntur, xlix, 3. — praebent auxilium Romanis contra Andrisum, l, 2. — eorum fidem implorant Oropii contra iniurias

Atheniensem, LI, 28. — Spartano-
rum cum ipsis controversia, 29. —
legati romani mandata exponunt ad
dissolvendum Achaicum concilium
pertinentia, 33. — ab Achaëis male
habentur itidemque ceteris aliis, 60.
— Achaëi bellum adversus Lacedae-
monios decretum faciunt, 65. — eorum
magna via caeditur a Metello, LII, 3.
— rursus vincuntur a Munio, 14.
— ducenta talenta pendere iubentur
Lacedaemoniis, 19. — deficient ad
Archelum praetorem Mithridatis;
LXXIII, 29.

Achaëi Phthiotae liberi esse iuben-
tur, XXXIII, 32; XXXVI, 15.

Achaia, regio Peloponesi, h. *Chia-
renza* in *Morea*, XXV, 15; XXXI, 26.

Achaia Phthiotis pars Thessaliae,
XLI, 22; XLII, 67.

Acharnae, opp. Hestiaeotidis in
Thessalia, XXXII, 13.

Achelous, amnis inter Aetollam et
Acaraniam, h. *Aspro-Potamo* XLIII,
21, 22.

Acheron, fluvius Bruttiorum et
Epiri, VIII, 24.

Acherusia aqua, lacus Epiri, et
palus Campaniae, VIII, 24.

Achillas occidit Pompeium, CXII,
16, — a Photino Alexandriam nec-
dere iubetur cum exercitu, 31. —
Caesarem in maximum periculum
coniecit, 41. — ad eum transfugit
Arsinoë, 46. — cuius imperio occidi-
tur, 62.

Achivi, I, 1.

Acholla, opp. Africae, XXXIII, 48.
— recepto Caesaria praesidio, a Con-
sidio oppugnat, CXIV, 17. — libe-
ratur obsidione, 20.

Achradina, pars Syracusarum,
XXIV, 21; XXV, 24. — circumsidetur
a Marcello, XXV, 26. — deditur Ro-
manis, 31.

Acies romana descripta, VIII, 8.
— cum phalange macedonica collata,

IX, 19. — quomodo structa apud Ro-
manos et Latinos, VII, 8. — triplex,
XXIII, 29. — Romanae, XXI, 55; XXII,
45; XXVII, 14; XXX, 8 et 33; XXXIII,
8; XXXVII, 39; XLII, 58. — Hanniba-
lis, XXI, 55; XXII, 4, et 46; XXX, 33;
XLIX, 35. — Antiochi, XXXVII, 40. —
Hasdrubalia, XXIII, 29; XXVII, 48. —
Gallorum, XXXVIII, 26. — Hispano-
rum, XLIX, 2. — Macedoniae, XXXII,
18. — Persae, XLII, 58; XLIV, 40. —
Puniae, XXVIII, 14. — Rhodiorum,
XXXIII, 18. — Cimbrorum, LXVIII, 61.
Acilian libri Graeci, XXXV, 14. —
in Latium versi a Claudio, XXV, 39.
C. Acilius, tribunus plebis, XXXII,
29.

L. Acilius, XL, 31.

M. Acilius, legatus ad Ptolemaeum,
XXVIII, 4. — in sententiam eius sena-
tusconsultum fit, 25.

M. Acilius Glabrio, tribunus ple-
bis, XXX, 40. — decemvir sacrorum,
XXX, 50. — audilis plebis, XXXIII,
25. — praetor, XXXIII, 24. — sortitur
iuris dictionem inter cives et pere-
grinos, 26. — servos vincit in Etrur-
ia, 36. — audit consulatum, XXXV,
10. — consul creatur, XXXV, 24. —
sortitus Graeciam, ludos magnos Iovi
vovet, XXXVI, 1, 2. — paludatus Urbe
egreditur, 3. — in Thessalia capit
Limnaeam et Pellinaeam urbes, 14.
profiscitur ad Thermopylas, 16. —
ejus ad milites oratio, 17. — instruit
aciem, 18. — caedit Antiochum, 19.
— expugnat Heracleam, XXII, 23, 24.
ab eo pacem petunt Aetoli, XXVII,
28. — obsidet Naupactum, et Herculi
sacrificium facit, 30. — corona cingit
Lamiam, XXXVII, 4. — eam capit, 5.
— triumphat de Antiocho et Aetolia,
46. — petit censuram, sed, accusatus
a duobus tribunis plebis, petitione
desistit, 57.

M. Acilius Glabrio, dumvir,
Pietatis aedem dedicat, XL, 34. —

statuam anstatam, omnium in Italia primum, ponit patri Glabroni, ibid. — aedilis curulis, XLVI, 5. — consul suffectus in L. Postumii demortui locum, XLVII, 29.

M'. Atilius Glabrio, cos., XCVIII, 90. — successor Lucullo missus, 100. — in Bithynia desidet, 102.

M'. Atilius Balbus, cos., XLVIII, 30; LXII, 54.

Q. Atilius triumvir coloniae deducendae, xxi, 25.

Aquila, vid. *Acholla*.

Aerae, opp. Siciliae, xxiv, 36.

Aeraphia, op. Boeotiae, xxxiii, 29.

Acraeus Jupiter, xxxviii, 2. — Acraea Inno, xxxii, 23. — eius promont. ibid.

Aerillae Siciliae, xxiv, 35.

Acrocarinthus, xxxiii, 31; xxxiv, 4), 50.

Actamia insula domator a Druso, cxxxvii, 7.

Actiacum bellum, i, 19. — Actiaci Indii, cxxxiii, 9.

Actium, Acaeaniae portus et promontorium, xlii, 1; cxxxii, 30. — ad Actium victus Antonius, cxxxii, 1, 8.

Actor tragicus, xxiv, 24. — actores fabellarum Atellanarum, vid. Atellanae.

M. Acutius, tribunus plebis, v, 10.

Adeensi, vide *Aecensi*.

Adcusatio, v. *Reus*.

Addicti, v. *Aes alienum*, et *Nexi*.

Adherbal rei maritimae praefectus apud Poenos, xix, 7. — vincit P. Clodium ad Drepanum, 18. sqq. — Adherbalis cum Laelio pugna in freto Gaditano, xxviii, 30.

Adiatorix, quod colonos romanos occiderat, cum filio interficitur, cxxxiii, 85.

Alia Regulus obsidet, xviii, 17.

Adoratio, ix, 28, 2.

Adoreus, mons Phrygiae, xxxviii, 18.

Adparitores, vid. *Apparitores*.

Adramytenorum in trucidandis Romanis saevitia, lxxviii, 10.

Adramyteum (*Adramitti*, *Dimitri*), opp. Mysiae, xxxvii, 19.

Adria s. *Hadria* (h. *Adria*) opp. Venetorum, xxiv, 10. — Tascorum colonia, unde mare dictum, v, 33.

Adria, colonia Romana, xi, 22.

Adria, opp. Piceni (h. *Atri*), unde Adriani, xxxiv, 45. — ob servatam fidem a Romanis laudantur, xxvii, 10.

Adrianus ager, xxii, 9.

Adrianus Caesar refici repurgari- que iubet tumulum Pompeii, cxii, 18.

Adriaticum mare, v, 33; x, 6; xi, 22; xl, 21; xlii, 31; xlv, 14.

Adriaticus sinus, i, 1; x, 2.

Adrumetani mulcantur a Caesare, cxiv, 65.

Adrumetum, opp. maritimum Bizacii in Africa propria, hodie *Mahometa*, xxx, 29.

Adulationes hami iacentium, ix, 18, 2.

Adulterii poena pecuniaria, x, 31.

Adversa nudant voluntates sociorum, xlii, 63. — adversa fortiter, secunda moderate ferre, romanum est, xlii, 62.

Adversa, Gallorum regulus, xlv, 19.

Advocati, xxvi, 48, 4.

Aeacidis fatale omen, taurus cum lupo pugnant, xii, 42.

Aebura, Carpetanae opp. in Hispania, xl, 30, 32, 33.

Aebutia, anus honesta ex Aeventio, xxxix, 11 seq.

L. Aebutius consul moritur, iii, 6.

M. Aebutius, tribunus militum secundae legionis, xli, 1.

M. Aebutius Elva, triumvir creatus ad coloniam Ardeam deducendam, iv, 11.

M. Aebutius Elva, creatur praetor, XL, 17. — sortitur Siciliam, ibid.

Postumus Aebutius Cornicen, consul, IV, 11.

Postumus Aebutius Elva, magister equitum, IV, 21.

P. Aebutius, xxxix, 9. — enim pupillum Bacchis initiari vult mater, ibid. — rem aperit consuli, II, — et praemia dantur a senatu ob detecta Bacchanalia, 19.

T. Aebutius, consul, II, 19. — magister equitum, ibid.

T. Aebutius Carus, triumvir coloniae deducendae, xxxix, 55. — praetor de tumultu Sardiniae senatui scribit, xli, 5. — propraetor, xli, 15. — decemvir agris dividendis, xlii, 4.

Aecae, urbs Appulorum, oppugnatae, xxiv, 20.

Aedepsum, Euboeae oppidum, lxxxiii, 46.

Aedes vovere, definire, terminare, condere, effari, consecrare, inaugurare, dedicare, exaugurare, I, 55, n. 3. — locare, v, 23, n. 6. — exigere et tueri sarta tecta, vi, 4, n. 4. — probare, iv, 22, n. 5.

Aedes Aesculapii Carthagine, xli, 22. — Alba, Capuae, xxxii, 9; xli, 45. — Apollinis, iii, 63, 5; iv, 29; vii, 20; xxvii, 37; xxxiv, 43; xxxvii, 58; xxxix, 4; xli, 17. — Bellonae, x, 19, 10; xxvi, 21; xxviii, 9; xxx, 21, 22; xxxi, 47; xxxiii, 24; xli, 6. — Castoris, ii, 20, 42; viii, 11. — Cereris, iii, 55; xxviii, 11; xli, 28; cxxxii, 24. — Cloacinae, iii, 48. — Concordiae, ix, 46; xlii, 33; xxvi, 23; cxiii, 3. — Deorum Penatium, xlv, 16. — Dianae, xxxix, 2; lxi, 25. — Fauni, xxxiii, 42; xxxiv, 53. — Feroniae, xxxiii, 26. — Fidei, lviii, 50. — Fortunae, xxiii, 19; xxv, 7; xxvii, 11, 23; xxxiii, 27; xliii, 13. — Fortis Fortunae, x, 46; xxvii, 11. — Fortunae Equestris,

xl, 40; xlii, 3. — Fortunae Primigeniae, xxix, 36; xxxiv, 53; xliii, 13; cxiii, 29. — Herculis, xxi, 62; xxxii, 1, 9; xxxviii, 35. — Herculis rotunda, x, 23. — Honoris, xxvii, 25. — Iovis, in Campo, xlvi, 10. — Ariciac, xxiv, 44. — Caere, xxvii, 23. — Cumis, ibid. — Formis, xxxii, 1. — Lauvii, xxxii, 9. — Minturnis, xxvii, 39; xxxvi, 37. — Ostiae, xxxii, 1. — Satrici, xxviii, 11. — Tarracinae, xxviii, 11; xl, 45. — Iovis Acraei, xxxviii, 2. — Iovis Capitolini, ii, 55; ii, 8; iv, 20; xxvii, 4; xxxii, 1; xxxv, 41; xli, 20, 27. — Iovis Feretrii, i, 10, 33; iv, 20. — Iovis Optimi Maximi, vii, 3; xxxvi, 35. — Iovis statoris, i, 12; xxvii, 37. — Iovis tonantis, cxxxi, 13. — Iovis Vicilini, xxi, 44. — Iunonis, v, 21; x, 2; xxi, 62. — Iunonis Laciniae, xxviii, 46; xlii, 2, 3. — Iunonis Monetae, vii, 28; xlii, 7. — Iunonis Reginae, xxvii, 37; xxxix, 2. — Iunonis Sospitae, viii, 14; xxxii, 30; xxxiv, 53. — Inventatis, xxxvi, 36. — Larium Permarinum, xli, 52. — Liberi et Liberae, iii, 55; xli, 28. — Libertatis v. Libertas. — Lunae, xl, 2; lxi, 27. — Martis, vi, 5; vii, 23; x, 23; xxvii, 23; xxxv, 9; xxxviii, 28. — Matris Magnae, xxix, 37; xxxvi, 36. — Matris Matutae, vid. Matutae. — Mentis, xxii, 10; xxiii, 31; lxxv, 21. — Mercurii, ii, 21, 27. — Minervae, xxxv, 36. — Monetae, iv, 7, 20; vi, 20; xxxiii, 26. — Opis, xxxix, 22. — Penatium, xlvi, 5. — Pietatis, xl, 34. — Quirini, iv, 21; viii, 20; x, 46; xxviii, 11. — Salutis, ix, 43; x, 1; xv, 5; xxviii, 11. — Sancti, xxxii, 1. — Saturni, ii, 21; xxii, 1; xlii, 21, 27. — Spei, xxi, 62; xxv, 7; xl, 51. — Summani, xxxii, 29. — Telluris, ii, 41. — Veneris, x, 31; xxxix, 37; xli, 27. — Veneris Erycinae, xxii, 10; xxiii, 31;

xxx, 39; xl, 34. — Veneris genitricis, cxvi, 10. — Veneris Victricis, cv, 28. — Vestae, xxvi, 27; xxviii, 11. — Victoriae, x, 33; xxix, 14; xxxv, 9. — Virtutis, xxvii, 25; xxix, 11. — Vulcani, xxxii, 29; cxxvi, 30.

Aedes Cassii publice dirutae, ii, 41. — item Sp. Maelii, iv, 16; et Vitruvii, viii, 20.

Aedacula Victoriae Virgini dicata, xxxv, 9.

Aedificiū publica aediles censoresque locant, exigunt, et sarta tecta tuentur, v, 23, n. 6; vi, 4, n. 4. et probant, iv, 22, n. 5.

Aediles plebei, ii, 33, 3; iii, 6. — aedilibus qui nocuisset, eius caput Iovisacrum, 55. — senatusconsulta in aedem Cereris ad eos deferri iubentur, ibid. — eos leges decemvirmales in aes incisas in publico proposuisse, sunt qui scribant 57. — iis negotium datur, ut animadvertant, ne qui, nisi Romani, Dii colantur, iv, 30. — ut urbem circumneant, aperiri que tabernas et moestitiae publicae speciem urbi demi iubeant, xxii, 25. — instaurant ludos plebeios, xxxviii, 10 (vid. ludi). — aedilis plebei esse non potest, cuius pater, qui curuli sella sederit, vivit, xxxii, 21; xxx, 19.

Aediles ex Patribus, sive curules, vi, 42; vii, 1. — matronas probri accusant, x, 31. — per quatrimum ludos scenicos faciunt, xxiv, 43. — instaurant ludos Romanos, xxv, 2; xxvii, 6; xxviii, 10. — vitio creati, iidem resciantur, cxxxvi, 59. — dona dant populo, xxv, 2. — opera et aedificia locant, exigunt et tuentur sarta tecta, v, 23, 6; vi, 4, 4. — uide initium sumperint fori ornamdi, quum tensae ducerentur, ix, 40. — auram habent fornicum, popinarum, locorum hominumque impudicorum, viii, 22; x, 31; xxv, 2. — dicunt plerisque diem, quia plus,

quam lege finitum erat, agri possiderent, x, 13. — diem dicunt pecuariis, xxxiii, 42; xxxv, 10. — aediles plerumque communiter accusant, xxxviii, 35, 5. — incusantur ab senatu, quod non prohiberent novos ritus sacrificandi precandique Deos, xxv, 1. — aediles Cereales, cxvi, 20. — aedilibus frumentum, a victis hostibus datum, trahitur, xxii, 41.

Aeditii scribae et viatores, xxx, 39.

Aeditui aedes sacras omnes tota urbe aperire iubentur, xxx, 17. — corrupti, xxv, 7.

Aedui, populus Galliae Lugdunensis, v, 34. — Romanorum primi socii trans Alpes, lxi, 6. — fratres et consanguinei pop. rom., ibid. — in eorum agris incursiones faciunt Arverni, 8. — mittunt legatos ad Caesarem, civ, 3. — deficiunt a Caesare, cvii, 66. — victi pacem petunt, cviii, 8.

Aegaeum mare, h. *Archipelagus*, xlv, 28, 29. — procellosum periculosumque, ambieus Cycladas, xxxvi, 43, 1.

Aegates, insulae tres inter Siciliam et Africam Lilybaeo prom. obiectae, Phorbantia, Aegusa et Hiera, hod. *Levenzo*, *Favagnama* et *Maretimi*, xxi, 10, 49; xxii, 54; xxiii, 13; xxx, 32.

Aegeleos, urbs Thessaliae, opprimitur ab Attalo, xxxi, 46.

Aegesta, urbs Siciliae, xiii, 49. — Aegestam, sive Segestam, obsidione eximit Duilius, xvii, 11.

Aegestani deficiunt a Chartaginiensibus ad Pyrrhum, xiv, 10. — a Selinuntis pressi, auxilium implorant Carthaginiensium, xvi, 8.

Aeginurus, insula ex adverso Carthaginis, h. *Galite*, s. *Zimbra*, xxix, 27. — sinum Carthaginiensem claudit, xxx, 24. — a consule Marcio in potestatem redigitur, xlix, 44.

Aegina, insula in sinu Saronico inter Argolidem et Atticam, olim Oenone dicta et Myrmidonia, h. *Engia*, xxvii, 30, 33; xxviii, 5, 7; xxxi, 14, 15; xxxii, 39; xxxiii, 30; xxxvi, 42.

Aeginienses, xliv, 46; xlv, 27.

Aeginium, Thessaliae oppidum, xxxii, 15; xxxvi, 13; xlv, 46. — diripitur a Romanis, xlv, 27.

Aegina, Oxybionum oppidum, xlvii, 30.

Aegium, Achaiae opp., h. *Voltiza*, xxxviii, 29. — ibi Achaeorum concilium, xxvii, 30; xxviii, 7; xxxv, 48; xxxvi, 35; xxxviii, 30.

Aegus, Allobrogum dux, transfugit ad Pompeium, cxi, 45.

Aegyptus, viii, 24. — ex Aegypto legati Romam missi a Ptolemaeo Philadelpho rege, et societas cum eo iuncta, xiv, 38. — Aegypto imminet Philippus Macedoniae, et Antiochus Syriae, reges, xxxi, 14. — Aegypti reges Romanis gratulantur, xxxvii, 3. — Aegypto excedere iubent Antiochum Epiphanem Romani, xlv, 12. — Aegypti status miserabilis ob scelera Physconis, liii, 17. — turbae in Aegypto, lxii, 42. — Aegypti in provinciam redactae res ordinat Caesar Octav., cxxxiii, 66. — ex Aegypto annona urbis, 70.

Aegyptiorum regum discordiae, xlvi, 21. — sublatae, 26.

Aegyptiaca magnitudo, cxxxiii, 69.

Aelius Gallus, eques rom. primus in Arabiam felicem signa infert, cxxxv, 20. — hostes vincit, 24. — morbis fatigatus recedit, 25.

Aelius Lamia, legatus, contumeliose habitus ab Achaicis, li, 60.

C. Aelius, tribunus plebis, a Thuriis statua et corona aurea donatus, xi, 29.

C. Aelius, tribunus militum tertiae legionis, xli, 1, 4.

C. Aelius Paetus, consul, xl, 27.

L. Aelius Lamia, eques relegatur, ciii, 115.

L. Aelius Paetus, aedilis plebeius, ludos facit ex mulctaticia pecunia, x, 23.

L. Aelius Tubero, legatus Pompeii, bello Piratico, xcix, 31. — ex senatusconsulto sortitus Africam, a Varo excluditur, cx, 56.

P. Aelius, inter primos quaeSTORES de plebe creatos, iv, 54.

P. Aelius, legatus ad Antiochum, xxxiv, 59.

P. Aelius, triumvir coloniae deducendae, xli, 13.

P. Aelius Ligur resistit Mummio de reditu Ciceronis ferenti, ciii, 126.

P. Aelius Ligus, praetor, xli, 2. — consul, xlii, 9, 10. — legatus in Illyricum, xlv, 17.

P. Aelius Paetus, cos., viii, 15.

P. Aelius Paetus, magister equitum, vitio creatus, abit magistratu, ix, 7. — augur, x, 9.

P. Aelius Paetus, augur, xxvii, 36. — moritur pestilentia, xli, 21.

P. Aelius Paetus, aedilis plebis, creatur praetor, xxix, 38. — sortitur iurisdictionem urbanam, xxx, 1. — magister equitum, 39. — consul, 40. — decemvir agro dividendo, xxxi, 4. — triumvir rebus coloniae Narniensis ordinandis, xxxii, 2. — censor, 7.

P. Aelius Tubero, aedilis plebis vitio creatus, abdicat se magistratu, xxx, 39. — praetor creatus sortitur Siciliam, 40. — legatus in Asiam, xxxvii, 55. — praetor iterum sortitur iurisdictionem urbanam, xli, 8.

Q. Aelius, tribunus plebis, xli, 6.

Q. Aelius Paetus, augur, xlii, 35.

Q. Aelius Paetus, pontifex, cadit in proelio Cannensi, xxiii, 21.

Q. Aelius Paetus, in locum P. Aelii Paeti, sufficitur augur, xli, 21.

— consul, XLV, 14. — sortitur Galliam provinciam, 17.

Q. Aelius Tubero, annalium scriptor, IV, 23; X, 9.

Q. Aelius Tubero, tribunus plebis, fert ad plebem de duabus coloniis Latinis deducendis, XXXIV, 53. — triumvir, XXXV, 9.

Q. Aelius Tubero obviam mittitur Perseo, XLV, 7. — cura tuendi regis ei mandatur, 8.

Q. Aelius Tubero, laedinis pellenis praetura deicetus, LIX, 81.

Q. Aelius, *Q. F. Tubero*, cos., CXXXVII, 9.

Sex. Aelius Paetus, aedilis curulis, XXXI, 50. — triumvir rebus coloniae Narniensis ordinandis, XXXII, 2. — consul, 7. — in Capitolio senatum habet, 8. — proficiscitur in Galliam, 9. — nihil memorabile gerit, 26. — censor, XXXIV, 44; XXXV, 9.

T. Aelius, tribunus militum tertiae legionis, XLI, 1, 4.

Aemilia porticus refecta; XLII, 27.

Aemilia tribus, XXXVIII, 36.

Aemilia, uxor P. Scipionis Africani, XXXVIII, 57.

Aemilia, virgo vestalis, incesti, damnatur, LXIII, 7, 8.

C. Aemilius, tribunus militum consulari potestate, V, 26. — contra Aequos rem gerit, 28. — tribunus militum consulari potestate iterum, Volturnenses vincit, 32.

L. Aemilius, consul, vincit Aequos et Volcos, II, 42. — iterum consul, Veientes pacem petere supplices cogit, 49. — tertium consul, 54.

L. Aemilius, tribunus militum consulari potestate, VI, 1. — iterum, 5. — tertium, 25. — quartum, 22. — quintum, 32. — suadit Volcos et Latinos, ibid.

L. Aemilius, interrex, VII, 17.

L. Aemilius, quartus decimus interrex, VIII, 23.

L. Aemilius, legatus, Carthaginem mittitur, XXI, 18.

L. Aemilius Barbula, consul, infert bellum Tarentinis, XII, 10, 16. — eius stratagemata, 20. — de Tarentinis, Samnitibus et Sallentinis triumphat, XIII, 14.

L. Aemilius Mamercinus, consul, VII, 1. — secundum consul, 3. — magister equitum, 21.

L. Aemilius Mamercinus, magister equitum, VII, 39. — consul, VIII, 1. — dictator, 16. — consul secundum, 20. — dictator iterum, IX, 21.

L. Aemilius Papus, consul, XX, 36; XXII, 21. — censor, XXIII, 21, 22. — triumvir mensarius, XXIII, 21.

L. Aemilius Papus, praetor creatus, sortitur Siciliam, XXVIII, 38.

L. Aemilius Papus, decemvir sacrorum, moritur, XLII, 28.

L. Aemilius Paullus, consul, XX, 59. — triumphat, 63. — accusatur, et ambustus, vix evadit, ibid. — consul iterum, XXII, 33. — occiditur in pugna Cannensi, 49. — fuerat pontifex, XXIII, 21.

L. Aemilius Paulus, triumvir coloniae deducendae, XXXIV, 45. — aedilis, ex pecunia damnatorum pecuniariorum clypeus inscripta in fastigio aedis Iovis posuit, XXXV, 10. — praetor, 24. — sortitur Hispaniam ulteriorem, XXXVI, 2. — proconsul, caeditur a Lusitanis, XXXVII, 46. — Lusitanos fundit, 57. — vetus candidatus et saepe repulsam passus, XXXIX, 32. — consul, 56. — in Ligures Ingannos exercitum ducit, XI, 25. — oppugnatur ab Ingaunis, ibid. — erumpit castris, 27. — vincit Ingannos Ligures, 28. — deque iis triumphat, 34. — nominatur patronus ab Hispania ulterioribus, XLII, 2. — consul iterum, sortitur Macedoniam, XLIV, 17. — eius, antequam in Macedoniam iret, ad populum gra-

vis oratio, 22. — multa ab eo institutorum militarium in melius mutata, 33. — eius oratio ad milites, 34. — per Perrhaebiam it ad hostes, 35. — eius prudens ad Nasicam oratio, 36. — instructo exercitu munit castra, 37. — eius de pugna dilata oratio, 38. — vincit Macedonas, 41. — acceptis a Perseo literis, illacrymatur sorti humanae, xlv, 4. — ad eum adducitur Perseus, 7. — benigne excipit Perseum, eumque tacentem alloquitur, 8. — peragrata Graeciam, 27. — Amphipoli componit res Macedoniae, 29. — succedit arma hostium, 33. — traiecit in Italiam, 34. — triumphus, ei decretus a senatu, impeditur a Ser. Sulpicio Galba, tribuno militum, xxxv, 36. — triumphat de Perseo, xxxix, 40. — amittit duos filios, 40. — eius de sua fortuna oratio, 41. — censor Minervam in aede Fortunae ponit, xlvi, 17. — eius mors et elogium, 40. — amor apud cives, 41. — funus, 42.

I. Aemilius M. P. Paullus, cos. magnam pecuniae vim accipit a Caesare, cix, 2. — proscribitur a fratre M. Lepido triumpho, cxx, 36. — effugit, connivente fratre, 50.

L. Aemilius Paullus, legatus in decem ad res Asiae disceptandas componendasque, xxxvii, 55. — resistit Cu. Maudio, triumphum petenti, xxxviii, 44 sq.

L. Aemilius Regillus, praetor, xxxvi, 45. — ei evenit navalis provincia, xxxvii, 2, 4 et 14. — ad eum eadoceutores ab Antiocho missi, qui de pace agerent, 18. — habet consilium, 19. — invadit agros Teiorum, 28. — contendit ad hostem, 29. — vincit classem Antiochi, 30. — oppugnat Phoenicem, 32. eius triumphus navalis, 58. — vota ab eo in pugna aedes Larium Permarinum, fixaque

supra valvas eius tabula cum titulo, xl, 52.

L. Aemilius Scaurus Hellespontum mittitur, xxxvii, 31.

Mam. Aemilius, tribunus militum consulari potestate, iv, 16. — dictator dicitur, 17. — Vsesentes et Fidenates proelio vincit, xviii, 19. — triumphans Urbem ingreditur, 20. — iterum dictator, 23. — quinquennalem censuram redigit ad anni unius et sex mensium spatium, 24. — a censoribus tribu movetur, ibid. — dictator creatur, paulo ante motus tribu, 31. — eius oratio ad populum, 32. — eius ad milites adhortatio, 33. — Fidenas capit et triumphat, 34.

Mam. Aemilius, consul, iv, 53.

M. Aemilius Mamercinus, tribunus consularis, iv, 61. — iterum, v, 1. — tertium, 10.

M. Aemilius, tribunus militum consulari potestate, v, 32.

M. Aemilius, consul, x, 1. — in fugam vertit Gracos, cum Cleonymo in Italiam classe advectos, 2.

M. Aemilius, praetor Siciliae, xxi, 49.

M. Aemilius, praetor urbanus, xxii, 9, 33; xxvii, 33.

M. Aemilius, frater L. Aemilii Regilli praetoris, decedit, xxxvii, 22.

M. Aemilius Lepidus cos., xi, 29.

M. Aemilii Lepidi, his consulis atque auguris, tres filii, L., M. et Q., ludos funebres patri, et gladiaturum paria duo et viginti per tri-duum in foro dant, xxiii, 30.

M. Aemilius, M. Lepidi filius, tribunus militum, xxxvii, 43.

M. Aemilius Lepidus, aedilis curulis, xxiv, 43. — praetor, sortitur iurisdictionem inter cives et peregrinos, ibid. — decemvir sacrorum, xxvi, 23. — iurisdictione M. Atilio mandata, Luceriam provinciam habet, xxiv, 44; xxv, 3.

M. Aemilius Lepidus, legatus ad Ptolemaeum, xxxi, 2. — ferociter cum Philippo agit, 18. — pontifex, xxxii, 7. — aedilis, xxxv, 10. — praetor, 24. — sortitur Siciliam, xxxvi, 2. — consul, xxxviii, 42. — et quidem post duas repulsas, xxxix, 56; xl, 46. — quum aedem Dianae vovisset, devincit Ligures, xxxix, 2. — viam ab Placentia Ariminum perducit, ibid. — triumvir coloniae deducendae, 55. — pontifex maximus, xl, 42. — censor, 45. — inimicus M. Fulvio nobiliori, xxxvii, 47; xxxviii, 43, 44; xxxix, 4; xl, 45, 46. — in gratiam reconciliari se cum M. Fulvio patitur, xl, 46. — princeps senatus legitur, 51. — lectus secundo princeps senatus, xli, 27. — lectus tertio, xlii, 15. — moriens vetat se sumptuoso funere efferrî, xlviii, 10.

M. Aemilius Lepidus, consul, xlvii, 3.

M. Aemilius Lepidus praetor, lxi, 7. — consul, lv, 9. — Vaceis bellum inferre prohibetur, 27. — non parcat senatus legatis, 28. — proconsul, obsidet Pallantiam, lvi, 8. — quam repente relinquit, 9. — nuda maxima turba in eius castris, 10. — ab censoribus adesse iubetur, quod sex millibus aedes conduxisset, quodque villam altius exstructam haberet, lx, 22.

M. Aemilius Lepidus, consul, lx, 4.

M. Aemilius Lepidus, cos., xc, 1. — ob spoliata Siciliam metuit iudicium, 9. — spe restituendorum agrorum conciliat populos italicos, ibid. — cum exercitu venit ad Urbem, 11. — repellitur, 12. — L. Philippi sententia contra Aemilium Lepidum, 13. — Lepidus fugit in Sardiniam, 15. — ibique moritur, 16. — taedio

et dolore, ex cognito uxoris Apulciae adulterio, confectus, 17.

M. Aemilius Lepidus, interrex creatur, cvii, 23. — negat se comitia habiturum, 24. — domus eius oppugnat, lectulusque coniugis Corneliae frangitur, ibid.

M. Aemilius Lepidus a Caesare praeficitur urbi, cx, 7. — praetor Caesarem dictatorem dicit, 40. — pacem facit Marcellum inter et Cassium, ambos Caesarianos, in Hispania dissidentes, cxii, 49. — triumphat, cxii, 56. — cum Caesare consul creatur, ibid. — et ab eo magister equitum adsciscitur, cxvi, 19. — occiso Caesare, milites in Campum deducit, 60. — cum eo per interuuncios agunt Cassius et Brutus, 66. — in forum descendit, 74. — eius dicta, et perplexa responsa, 76 et 77. — ab Antonio pont. max. renuntiatur, cxvii, 8. — venit in Galliam, et Sext. Pompeium in sua iura restituit, 35. — ei status equestris inaurata in Rostris posita, ibid. — a senatu ex Gallia vocatur ad auxilium consulibus et Bruto ferendum, cxviii, 13. — cum sollicitat Octavianus, cxix, 39. — ad Lepidum venit Antonius, 45. — Lepidi inconstantia et temeritas, ibid. — Antonium patitur corrumpere milites, 48. — Antonium in castra accipit, 50. — eius status subversa; ipso iudicatur hostis, 51. — senatui reconciliatur, cx, 9. — congregitur in insula cum Caesare et Antonio, foedusque cum his trimvirale iungit, 17 et sqq. — triumvir reip. constituendae cum iis creatur, 26. — fratrem Panlum proscribit, 36. — triumphat in Hispania, 100. — consul iterum, cxxi, 42. — relinquitur ad Urbis et Italiae praesidium, Caesare et Antonio adversus Brutum et Cassium proficiscentibus, 50. — devieto Bruto, eum excludere societate iu-

preii student Antonius et Octavianus, cxxv, 1. — Lapidi ignavia, 4. — L. Antonio Romam occupante, ad Octavianum fugit, 29. — cum Octavianus in Africam mittit, cxxvii, 5, 7. — in Siciliam ex Africa traiecit, auxilium laturus Octaviano, cxxviii, 47, 48. — eius legiones male mulctantur, cxxix, 5. — criminatur Octavianum, 27. — corruptis copiis, in castra eius venit Octavianus, 28, 29. — Lepidus venit in potestatem Octaviani, 30. — triumvirali potestate exsultat; pontificatum maximum retinet, ibid. et 41. — supplex pro uxore, vix consulem adire potest, cxxxiii, 74. — eum inclementius tractat Augustus, cxxxvi, 70.

M. Aemilii Lepidi, iuvenis, conspiratio opprimitur, cxxxiii, 72.

M. Aemilius Numida, decemvir sacrorum, moritur, xxvi, 23.

M. Aemilius Papus, dictator, ix, 7.

M. Aemilius Papus, maximus curio, moritur, xxvii, 6.

M. Aemilius Paululus, magister equitum, male rem gerit, x, 3.

M. Aemilius Regillus consul dicitur a praerogativa centuria, xxiv, 7. — irrito eventu, 8 et 9. — flamen Quirinalis, 8. — flamen Martialis, moritur, xxix, 11.

Q. Aemilius Barbula, cos. creatus, ix, 20, 21. — secundum consul, 30.

Q. Aemilius Cerretanus, cos., viii, 37; vid. *Q. Anlius Cerretanus*.

M. Aemilii Scauri oratio contra Ingurtham, lxii, 18. — creatur consul, 26. — coërcet P. Decium praetorem, ibid. — fert legem sumptuariam, 27. — legitur princeps senatus, 27. — scripsit tres libros de vita sua, 45. — triumphat, 51. — vium Aemilium munit, 52, et lxx, 21. — militum severa disciplina continet, lxvii, 53. — legatus, corrumpitur pecunia a Ingurtha, lxvii, 20, 21. — probra

in eum hac occasione incta, 49. — censor, mortuo collega, magistratum retinere nititur, lxx, 21. — designatus iterum consul, a Rutilio postulatur ambitus, et absolutus Rutilium accusat, lxxi, 16. — in tumultu percutitur lapide, lxx, 26. — a Caepione postulatus repetundarum, absolvitur, lxxi, 24. — accusatus lege Varia, crimen verbo depellit, 42. — eius in filium severitas, lxxiii, 49.

M. Aemilius Scaurus ducit uxorem Mucia a Pompeio repudiatam, ciii, 23. — cum Areta bellum gerit, 54. — eius theatrum, ludorumque magnificentia, civ, 42, 43. — postulatus repetundarum absolvitur, cvi, 7. — accusatur ambitus, 23. — damnatur ambitus, cvii, 46.

P. Aemilius L. F. M. N. Lepidus, cos. suffectus, cxxxi, 49. — porticum privatis impensis perficit, ibid. — censor, cxxxvi, 8.

Q. Aemilius M. F. Lepidus consul probat ex SC. pontem Fabricium, cxxxvi, 19, 21.

Q. Aemilius Papus cos. Etruscos et Boios vincit, xii, 5. — legatus, captivorum redimendorum causa, ad Pyrrhum, xiii, 14. — cos. iterum, 44. — censor severus, xiv, 33.

Ti. Aemilius, consul, ii, 61. — eius res gestae in Sabinis, 62. — consul iterum, dandi agri plebi auctor, iii, 1.

Ti. Aemilius, quinquavir mensarius, vii, 21. — praetor, viii, 2.

Ti. Aemilius Mamercinus, cos., eiusque cum senatu rixae, viii, 12.

Aemius, seu *Haemus*, Thraciae mons, h. *Eminch Dag* s. *Balkan*, xl, 21. — ex eo monte creditum vulgo fuit, Ponticum simul et Aetiaticum mare et Istriam amnem et Alpes conspici posse, ibid. — cum consecudit Philippus, et degressus nihil vulgatae opinioni detrudit, 22.

Aenaria, seu *Arima*, *Inarine*, *Pithecura*, h. *Ischia*, insula in sinu Cumano s. Baiano (h. *Golfo di Napoli*) vicina, VIII, 12. Conf. *Pithecura*.

Aenea, Macedoniae opp., XI, 4. — eadem *Aenia*, XLV, 10, 32. — *Aeneates*, XI, 4. — statum *Aeneae* sacrificium, quod conditori *Aeneae* quotannis fit, ibid.

Aenea portus ad montem *Athn*, XLV, 30.

Aeneas, *Anchisae* et *Veneris* filius, I, 1. — profugus venit in *Macedoniam*, *Siciliam* et *Italiam*, ubi *Lavinium* condit, ibid. — ut *animos Aboriginum* sibi conciliaret, *Latinos* utramque gentem appellat, 2. — eius mors, ibid.

Aeneas Silvius, rex tertius *Albae*, I, 3.

Aenei, vid. *Aenus*.

Aenei orbes positi in sacello *Sanci*, VIII, 20. — *aenea* signa et limina, V. *Signum* et *Capitolium*.

Aenesidemus Dymaeus, praefectus praesidii *Achaeorum* *Argis*, XXXII, 25.

Aenia, vid. *Aenea*.

Aenianum sinus, idem qui *Malianus* dicitur, XXVIII, 5; XXXIII, 3.

Aenus, oppidum *Thraciae*, proditione capitur a *Philippo*, XXXI, 16. — conditum ab *Aenea*, XI, 4. — *Aeno* praesidium regis *Antiochi* deducitur, XXXVII, 60. — controversiae cum *Philippo* de *Aeni* possessione, XXXIX, 24, 27, 28. — *Aenum* sibi petit *Attalus*, XLV, 20. Conf. ad XLV, 29.

Aenei, XXXI, 31. — *Aenii*, XXXVII, 33; XLV, 27.

Acolis, pars *Asiae Minoris* inter *Ioniam* et *Nysiam*, XXXIII, 38; XXXVI, 8, 12, 18, 25; XXXVIII, 16.

Aepulo, *Istrorum* regulus, ne vivus capitur a *Romanis*, pectus ferro traiecit, XII, 11.

Aequi, seu *Aequani*, *Aequicolae*,

Aequiculi, ad ripas *Anienis*, inter *Marsos*, *Pelignos* et *Sabellos* montes, gens antiqua *Latii*, hodie in *Campagna di Roma*, I, 32. — Ab *Aequicolis* ins, quoniam res repetuntur, *Ancus Marcius* descripsit, ibid. — pacem faciunt cum *Tarquinio* rege, I, 55. — *Latinum* agrum invadunt, II, 30. — vincuntur, 31. — seditio inter *Aequos* et *Volscos*, et *strox* proelium, 40. — *Romanos* bello petunt, 43. — oppugnant *Ortonam*, ibid. — vexant *Latinos* incursionibus, 48, 53 et 58. — vincuntur, 60. — bello petiti a *Q. Servilio* vincuntur, III, 2. — depopulantur agrum *romanum*, et caeduntur, 8. — obsidentes *Furium* consulem in castris, a *T. Quinctio* caeduntur, V, 3. — *Aequi* et *Volsci* denuo *Hernicorum* et *Romanorum* agros depopulantur, 6. — vincuntur a *Lucretio* consule, 8. — rebellant, 10. — arcem *Tusculanam* capiunt et caeduntur, 23. — pacem petunt et impetrant, 24. — denuo bellum movent, 25. — obsident *Minucium* consulem in castris, 26. — adversus eos *L. Quintius Cincinnatus* dictator dicitur, ibid. — circumvallantur et subiugum mittuntur, 28. — denuo *Romanos* bello laceant, 30. — vincuntur, 31. — bellum instaurant, 38. — fundunt *romanum* exercitum, 42. — a *Valerio* consule vincuntur, 60, 61. — iterum *Romanis* bellum inferunt, 66. — vincuntur, 70. — rursum rebellantes vincuntur, IV, 26, et seqq. — impetrant *inducias* annorum octo, 30. — *Aequi* et *Lavici* *Tusculanum* agrum depopulantur, 45. — vincuntur, 47. — coloniam *Volas* deducunt, sed caeduntur, 49. — parant bellum, 53. — capiunt arcem *Carventanum*, 55. — oppugnant *Lavicos*, *romanam* coloniam, V, 16. — *Romanis* bellum inferunt et vincuntur, 28. — capiunt *Vitellianam* coloniam et rursum vincuntur.

tur, 29 et 31. — bellum moluntur, vi, 2. — pervastantur, 4. — unde toties victis Aequis et Volscis suffecerint milites, 12. — iterum petiti bello deserunt castra, et prope ad interfectionem delentur, ix, 45. — redintegrant bellum et subiguntur a C. Iunio dictatore, x, 1.

Aequicolae, i, 32, n. 6; x, 13.

Aequimaclium, area dirutae domus Maelii, iv, 16. — substructio in ea locata a censoribus, xxxviii, 28.

Aequimaclius vicus, solo aequatus incendio, xxiv, 47.

Aequinoctium autumnale, xxxi, 47. — *aequinoctium* vernum, xxxiii, 3; xxxvii, 9.

Aera Hispaniensis, cxxx, 31.

Aerarium, iv, 22. — ex eo signa militaria promuntur, ibid. et vii, 23. — captiva pecunia in aerarium illata, x, 46. — etiam pecunia ex venditis captivis redacta, vii, 27; x, 46; xxiv, 18; xxvi, 36. — aerario subveniunt privati, xix, 51. — aerarium sanctius, xxvii, 10. — pecuniam ex aerario clam egerunt scribae viatoresque aedilitii, xxx, 39. — uerarium effringit Caesar, cx, 5. — quoniam modo, et a quibus aerarii cura administrata, cxvi, 18. — aerario Caesar Augustus ex fisco suo pecuniam mutuam dat sine usura, cxxxiv, 82.

Aerarii facti a censoribus, iv, 24; xxiv, 18; xxx, 37, xlii, 16.

Aeropus, praetor Epirotarum, xxix, 12. Cf. xxvii, 32; et ad xlii, 24, not. 4.

Aeropum inter montem et Asnaum, angusta valle fluit amnis Aous, iter exiguum super ripam praehens, xxxii, 5.

Aes grave, iv, 41 et 60; xxii, xxxii, 26. — aera militibus constituta, iv, 59, 60. — equitibus, v. 7. — aes alienum Romae maximum, atque

inde turbae, ii, 23. — ac postremo secessio plebis in Sacrum montem, 33. — aeris alieni magna vis aedificando contracta, vi, 27. — hinc occasio et materia Manlio Capitolino novorum consiliorum, ibid. et seqq. — miseria plebis aere alieno demersa, 34. — de aere alieno lex, vi, 35, 36. — aeris alieni causa quinqueviri mensarii creantur, vii, 21. — eius dissolvendi ratio inita, 27. — seditio et secessio plebis in Ianiculum ob aes alienum, xi, 24, seqq.

Aes Corinthium, lii, 18.

Aesarus fluvius, xiv, 5.

Aesculapius ab Epidaurio Romam accessit, x, 47; xi, 12; xxix, 11. — ei supplicatio habetur, x, 47. — eius templa apud Graecos locis apricis et excelsis fere posita, xi, 13. — templum eius ad urbem Epidaurum, ibid. — pro eo serpens deportatus Romam, ibid. et 14. — colitur apud Carthaginienses, xvi, 5. — Carthaginienses in aede eius consilium habent et senatum dant legatis Persei, xli, 22; xlii, 24. — ei dona voverunt, xl, 37. — eius fanum tabulis pictis ex praeda exornatur, xliii, 4. — templum eius Epidaurium donis opulentum, xlv, 28.

Aesernia, opp. Samnii, hod. *Isernia*, seu *Sergna*, colonia, in fide atque officio erga populum romanum manet, xvi, 48; xxvii, 10. — obsidetur a sociis Italicis, Lxxiii, 20. — cum M. Marcello in potestatem Samnitium venit 51 seqq. — inter urbes numerari olim desiit, 54. — publici consilii sedes statuitur a sociis, Lxxvi, 2.

Aesernina turma, xlii, 40.

Aeserninus ager, x, 31.

Aeserninus cognomen M. Marcello inditum, Lxxiii, 53.

Aesis fl. Galliae Cisalp. h. *Esino* s. *Gesano*, qui Umbriam a Piceno dirimit, v, 35.

Aesquias, v. *Esquiliae*.

Aesula, opp. Latii, inter Praeneste et Tibur; nade Aesulana arx, xxvi, 9.

Aetas legitima ad petendos magistratus, xxv, 2, 4. — militaris, xxii, 11, 8.

Aethalia insula, xxxvii, 13.

Aethiopes occidui, lxvi, 35. — in eos expeditionem suscipit Bocchus, 36. — Aethiopum fuga et damna, cxxxvi, 16. — pax eos inter et Romanos, 17.

Aethiopiae primum illata romana arma, cxxxvi, 15.

Actna, Siciliae mons, h. *Mongibello*, *Monte Gibello*, xxvi, 29. — ignem vomit, liv, 12. — eius horribile incendium, lxi, 41.

Aetolia, pars Helladis, hodie *Ulania* vel *Rometia*: unde Aetoli, xiv, 36. — horum foedus, xxiii, 19. 2. — consilium et foedera cum Romanis, xxvi, 24. — adversus Philippum bellum movent, ibid. — bellum inferunt Aetolianae, 25. — depopulantur Achaes, xxvii, 29. — vincuntur a Philippo, 30. — animos tollunt a romana societate et post Attali adventum, xxviii, 5. — saltum Thermopylorum insidentes, a Philippo funduntur, 7. — pacem faciunt cum eo, xxix, 22. — ad eos legatos mittit Philippus, ne adventu Romanorum fidem mutent, xxxi, 28. — cum Athamanibus bellum inferunt Philippo, et ab eo caeduntur, 41. — deserunt castra, et in Aetoliam fugiunt, 42. Aetolorum iuventus in Aegyptum advecta, 43. — legatorum cum Attalo et Romanis colloquium, 46. — concilium Heraclensem indictum, xxxiii, 3. — ab eorum equitibus regii fugantur, 6. — eorum aques in Graecia est longe optimus, pedite inter finitimos vincuntur, 7. — eorum querelae, insatiabilis aviditas praedae et arrogantia, 11. — inter eos et Quintium de Thebis

Phthioticis disceptatio, 13. — pacis cum Philippo leges non approbant, xxxi, 35. — ingenio inquieta gens, 44. — Aetolorum animi cur alienati a societate romana, 49. — invehuntur in Athenienses, et Romanos insimulant fraudis, xxxiv, 23. — concitant Antiochum Philippum et Nabin ad bellum romanum, xxxv, 12, 13. — decretum faciunt quo accessit Antiochus ad liberandam Graeciam, 33. — occupant Demetriadem urbem, 34. — Nabin interficiunt, 35. — caeduntur a Lacedaemoniis, 36. — Chalcedem oppugnare tentant, 37. — Antiochem appellant imperatorem, 45. — Aetolorum principum cum Chalcedensibus colloquium, 46. — tentant socios Romanorum, 47. — se coniungunt Antiocho, xxxvi, 9. — includunt sese Heraclae, et iuga montis Octae occupant, 16. — caeduntur, 18. — Heraclae obsidentur, 22. — permittunt se in fidem Romanorum, et gravibus consulis imperiis rursus ad bellum incitantur, 28 et 29. — obsessi in urbe Naupacto implorant opem T. Quintii, 34. — impetrant inducias, et legatos mittunt Romam, 35. — hi infecta pace dimittuntur, xxxvii, 1. — Aetoli occupant montem Coracem, 4. — impetrant a consule L. Scipione inducias sex mensium, 7. — pax convenire non potest, 49. — inferunt bellum Dolopiae et Athamaniae, ibid. et xxxviii, 1. — pacem petunt a M. Fulvio consule, xxxviii, 8. — legatos mittunt Romam, 10. — leges pacis cum Aetolis, 11. — de iis triumphat M. Fulvius xxxix, 5. — eorum mutuis caedibus in semet ipsos versus furor, xli, 25, 27; xlii, 2, 4, 5. — eorum discordias sopit Marcellus, xlii, 5. — occurrunt sordidati L. Aemilio Paulo, xlv, 28. — eorum querelae de principibus suis interfectis aut in exilium actis, ibid. —

de eo negotio cognitio et indicium, 31. — Aetoli, gens inquieta, rapax, superba, improba, vanissima et in-gratissima, xxvi, 25, n. 6; xxvii, 30; xxxi, 28; xxxiii, 11, 44; xxxvi, 17. — umbilicorum Graeciae incolunt xxxv, 18. — consilium habent Thermi (Panaetolium) xxxi, 29, n. 1; xxxvi, 15. — et Naupacti, xxxi, 29, n. 5; xxxv, 12.

C. Afranius, xliii, 18.

C. Afranius Stellio, praetor, xxxix, 23. — triumvir coloniae deducendae, 55.

L. Afranius consul designatur, ciii, 42. — saltandi quam negotiorum peritior, 55. — legatus Pompeii in Hispania, cx, 12. — ad Ilerdam pugnat eum Caesare, 15. — comitatum Caesaris aggreditur, et sagittarios Ruthenorum intercepti, 17. — Octogesima petit, 22. — in magnas difficultates conicitur a Caesare, 26, et 31. — a Caesare suppliciter veniam orat, 33. — impetrat, sub conditione dimittendi exercitus, 34. — ad Pompeium profisciscitur, 35. in — Africa rursus fugatur a Caesare, cxiv, 37. — capitur a P. Sittio, 63. — occiditur iussu Caesaris, ibid.

T. Afranius, dux sociorum Italicorum, fundit Cn. Pompeium, lxxiii, 19. — in proelio occiditur, lxxiv, 2.

Afri mobiles et infidi, xxix, 3. — sine amentis iacula manu torquere soliti, lxxvi, 27.

Africa: de Africa invadenda Romani consultant, xvii, 29. — in Africam consules traiciunt, xviii, 11. — Africam praesidio firmat Hannibal, xxi, 22. — in Africa res parum prospere gestae a Servilio consule, xxii, 31. — eam poplnatur M. Valerius Messala, xxvii, 5, 29. — in Africam traiecit Scipio xxix, 26, 27. — Africa in provinciae formam redacta, li, 55.

Africa, vox germanica, lxxii, 35.

Africanæ ludis circensibus exhibitæ, xlv, 18.

P. Africanus, vid. Cornelius.

Africum bellum Poenorum cum mercenariis snis, xxi, 1 et 41.

Africus ventus, xxvi, 42; xxx, 24.

Agalsus, equitum praefectus, xlv, 30.

Agamemnon, rex ille regum, Aulide ad Disiae templum navibus cursum ad Troiam, filia victima aris admota, petit, xlv, 27.

Agamemnonia classis mille navium, xlv, 27.

Agasones adinvant victoriam Romanorum, vii, 14, 15. — cum equis phaleratis dono dati, xliii, 5.

Agassa, sive *Agassae*, Thessaliae opp. xlv, 7; xlv, 27.

Agathocles, rex Syracusanus, coniecit Carthaginenses in magnum discrimen, xvi, 9; xxviii, 43. — vocatus a Tarentinis, xii, 14. — eius exitus, xiii, 49.

Agathyrna, oppidum Siciliae inter Messanam et Panormum, ubi nunc S. Marci oppidum, colluviei hominum perfugium, xxvi, 40; xxvii, 12.

Agema, legio Macedonum, xlii, 51, 58. — agema equitum, xxxvii, 40. Vid. Exc. ad h. l.

Agopolis, princeps legationis Rhodiae, xlv, 3, n. 2.

Ager: lex, ne qui plus quingenta iugera agri possideret, a tribunis plebis promulgata, vi, 35. — ager captus ex hostibus viritum divisus a Ser. Tullio, i, 46. — eius iugera bina colonis divisa, vi, 16, 36. — ager Tarquiniorum consecratus Marti, fuit deinde Martius campus, ii, 5. — sacer Apollinis, xxxii, 40. — sacer Mithesiorum, xxxviii, 39. — agri assignati privatis pro pecunia, xxxi, 13. — agris donati milites, xxxi, 4, 49; xxxii, 1. — ager publicus, materia seditionis Romae, lviii, 3. — quem

possessores sibi paulatim mancipant, 4.—et per mancipia colunt, neglectis ingenuis, 5.—quod Licinia lege correctum, 6.—circa eam rem actiones Tib. Gracclii, 8, seqq.—agris dividendis triumviri, 27.—ob agrorum divisionem urbanae turbac, LIX, 72.—eiusque rei difficultas, 73.—agrorum divisio, ferente legem Caesare consule, CIII, 93.

Agessimbrotus praestitit classi Rhodiorum, XXXI, 46, 47; XXXII, 16, 32.

Agessipolis, princeps exsulum Lacedaemoniorum, XXXIV, 26.

Agessipolis, princeps legationis Rhodina; vid. *Agessipolis*.

Agger ex cadaveribus, CXV, 55.

Aglaepides, milites, XLIV, 41.

Agmen quadratum, VII, 29; XXXI, 37, XXXIX, 30.

Agnor mactatus ad sancicndam promissorum fidem, XXI, 45.

Agriuei, Aetoliae populus, XXXII, 34.

Agraria lex quando primom lata, II, 41.—tribuvis plebis semper materia seditionum fuit, VI, 11.—ob leges agrarias discordiae, III, 1; IV, 48; VI, 35; VII, 16.

Agravonitae, populi illyrici, XLV, 26.

Agrianes, populus Thraciae, seu Pamaeoniae, XXVIII, 5; XXXIII, 18; XLII, 51.—bellicosam genus, XLIV, 11.

Agriquentum, s. *Agragas*, h. *Girgenti*, opp. Siciliae maritimum, XXV, 23.—ab Himilcone recipitur, XXIV, 35.—proditor Romanis XXVI, 40.—obsidetur a Romanis, XVI, 49.—capitur, 58.—diripitur a Poenis, XXVIII, 38.

M. Agrippa fratris sui salutem a Caesare impetrat, CXIV, 64.—Cassio accusator appositus, CXX, 7.—obsidet L. Antonium Persusiae, CXXV, 31.—duas legiones Antonianorum ad se transducit, CXXVI, 32.—consul, Gal-

liam rebellantem compescit, CXXVIII, 28.—triumphum recusat, ibid.—portum Iulium facit, 29.—ducit Pomponiam, Attici filiam, 44.—illustrat classem, quae tempestate perit, XLV, 46.—pugnat cum Pompeianis, CXXIX, 7.—Caesarianos ingenti periculo liberat, ib. 17-19.—corona aurea rostrata donatur a Caesare, 37.—honores ei decreti, 42.—aedilitatem suscipit, CXXXI, 49.—opera eius publica, 50.—liberalitas in populum, 52.—Mathematicos urbe pellit, 53.—multas Antonii naves capit, CXXXII, 26.—navali pugna Nasidium vincit, 31.—in Actica pugna universae classis praeficitur, 58.—princeps amicorum Octaviani, CXXXIII, 21.—ei suadet ut rempublicam reddat, CXXXIV, 8.—secundum eos, 80.—eum omni honore Caesar aequat sibi, ibid.—sororis ei filiam dat uxorem, ibid.—tertium eos, 84.—septa dedicat, CXXXV, 4.—multis operibus Urbem exornat, inter quae Pantheon, 27.—in Syriam mittitur, 29.—Iuliam ducit uxorem, CXXXVI, 19.—tribuniliae potestatis collega declaratur ab Augusto, 36.—Iudaeis confirmat privilegia, 63.—eius modestia, mors et laudes, 72-73.—eius mors prodigiis praenuntiata creditur, 75.

Agrippa, Tiberii filius, rex Albae, I, 3.—Agrippa primum praenomen, postea cognomen fuit, III, 32, 7.

Agron Illyriorum rex, XX, 25.

Ahalia, vid. *Servilius*.

Aharina, Etruriae opp. X, 25.

Ahenobarbus, vid. *Domitius*.

Aio Locutio templum, V, 50.

Ala equitum, XXVII, 26.—trecentorum, XXIX, 1.—mille, XXXVII, 40.—ala Campanorum, quingenti equites, X, 29.—ala regia, XXXVII, 40.—ala sacra equitum Macedonum,

XLII, 58, 66; XLIV, 42. — in alas divisus socialis exercitus, XXXI, 21. — dextra et sinistra alae peditum sociorum, XXVII, 2. — sinistra ala, XXV, 21.

Alabanda, Cariae opp., XXXIII, 18; XXXVIII, 13. — armis expugnatur, CXXVII, 15.

Alabandenses, XXXVIII, 13. — *Alabaudeni*, XLV, 25. — apud eos templum urbis Romae, ludique anniversarii ei Divae instituti, XLII, 6. — acie vincuntur a Rhodiis, XLV, 25. — in *Alabandenses* saevit Labienus, CXXVII, 15.

Alander, Phrygiae fluvius, XXXVIII, 18. — eius fontes, 15.

Alares cohortes, X, 40.

Alarii equites, XXXV, 5; XL, 40.

Alatrinatibus suae leges redditae, IX, 43, 44. (*Alatium* s. *Alatrium*, opp. Latii, hod. *Alatri*.)

Alba aedes Capuae, XXXII, 9. Conf. XL, 45.

Alba in Aequis (*Alba Fucensis* s. *Fuceutia* ad *Fucinum lacum* in *Marsis*) colonia, X, 1. — negat esse, unde pecuniam militesque Romanis dare possit, XXVII, 9. — haec multiplicia dare cogitur, XXIX, 15. — eo in custodiam missus *Syphax*, XXX, 17, 45.

Alba Longa in *Latio* ab *Ascanio* condita, I, 3. — oriunda ab *Lavinio*, 23. — diruta, XXIX, 7, 39; XXX, 17, 45.

Alba Silvius, rex *Albae*, I, 3.

Albanus mons, I, 3. — in eo *feriae latinae* actae, I, 45, 2. — et triumphatum, XXVI, 21; XXXIII, 23; XLII, 21. — lacus (h. *Lago di Castel Gandolfo*) crescens et emissus, V, 15 sq. — ager, VI, 42. — aedes dedicata, XLV, 15.

Albana vallis, III, 7. — arx, VII, 24. — *Albani reges*, I, 3. — inter *Albanos* et *Romanos* ortum bellum, I, 22, 23. — *tergeminorum* utrimque

fratrum virtuti res permittitur, 24. — *Albani* ditionis *romanae* facti, 25. — parum fidos se *Romanis* socios praebent, 27. — eorum dux *Metius Suffetius* supplicio afficitur, 28. — *Albani* *Roman* migrant, 29. — *Albanorum principes* in *Patres lecti*, 30. — *Albani* patrio ritu sacra facere iubentur, 31. — *Coelium montem* inhabitant, 33.

Albani ad *Caucasum* victi a *Pompeio* pacem veniamque petunt, CI, 17-19. — fratres se *Romanorum* fereutes, 19. — victi iterum, 35.

Albensis ager, XXVI, 11.

Albingauni *Ligures*, XXIX, 5.

L. Albinus, inter primos *tribunos plebei*, II, 33.

L. Albinus *virgines vestales* saepe in *planstrum* imponit et *Cacre* pervehit, V, 40.

M. Albinus *plebeius*, *tribunus militum*, VI, 30.

P. Albinovanus, factionis *Marianae*, hostis indicatur, LXXVII, 27. — profugit ad *Sullam*, LXXXVIII, 3.

C. Albius Calenus, *gregarius miles* et princeps *seditionis* in *castris Scipionis*, XXVIII, 24. — *virgis caesus*, securi percutitur, 29.

C. Albius Carrinas, cos., CXX, 101.

C. Albius Carrinas, unus e *docibus Marianae factionis*, LXXXV, 15.

T. Albucius, *propraetor Sardiniae*, damnatus, LXVII, 49. — eius *vanitas* 50. — an in *Albucium* dixerit *Q. Mucius augur*, 51. — *Albucius* fert *exsilium* sapientius quam antea *imperium*, 53.

Albula, vetus nomen *Tiberis fluvii*, I, 3.

Album in *vestimentum* addere ventantur ii qui honores petunt, IV, 25. — albo *politae columnae*, XL, 51.

Alce, urbs *Celtiberiae*, in *editionem* venit, XL, 48 et 49.

Alchaudonius *Arabs*, *Rhambaco-*

rum rex, accedit ad partes Caeclii Bassi, cxxi, 3.

Alcibiades, cxsul Lacedaemonius, xxxix, 35.

Alis Minerva, xlii, 51.

Alcon Saguntinus, transfuga ex oratore, xxi, 12.

Aleria, urbs Corsicae, xvii, 15. — expugnatur a Romanis, 16.

Alesiam Vercingetorix defendit, cviii, 5.

Alasum, opp. captum, xvi, 16.

Aletes, Hippotis filius, conditor Corynthis, lxi, 16.

Alexamenus, princeps Aetolorum, xxxv, 34. — Nabin occidit, 35. — obtruncatur a Lacedaemoniis, 36.

Alexandri Magni rerum gestarum actas, viii, 3. — ei parem destinant L. Papirium Cursorem, ix, 16. — eius collatio cum Romanis ducibus, 17. — eius vitia, 18. — fortunae Alexandri collatio cum populi romani fortuna, ibid. — collatio copiarum eius cum romanis copiis, 19. — numerus earum, ix, 19; xlii, 51. — regnavit tredecim annis, xlv, 9. — eius monumentum, cxxxiii, 65.

Alexander, Epiri rex, in Italiam classem appellit, viii, 2. — adversus eum, exascensionem facientem, pugnant Samnites et Lucani, 17. — pacem facit cum Romanis, ibid. — eius fata, res gestae et mors, 24. — eius uxor Cleopatra, soror Olympias; quarum altera mater Alexandri Magni, soror altera fuit, ibid.

Alexander, magister equitum apud Epirotas, xxxii, 10.

Alexandar, princeps Aetolorum, eiusque oratio in Philippum, xxxii, 33. — Romanos insinuat fraudis xxxiv, 23.

Alexander Megalopolitanus, se oriundam a Magno Alexandro fert, xxxv, 47.

Alexander Acaean, xxxv, 18. —

eius oratio, ibid. — moritur, xxxvi, 20.

Alexander Barosaes suffocat Demetrium, Philippi filium, xl, 24.

Alexander, filium Antiochi se faciens, syriaci regni heres ab senatu agnoscitur, xlviii, 8. — turbat Syriam et Demetrium regem occidit, l, 12 et 13. — occupat Syriam et pessime imperat, 14. — bellum inter eum et Demetrium, filium superioris Demetrii, lxi, 38 et seqq. — victus Alex. fugit in Arabiam, et ibi trucidatur, 46.

Alexander Zabina, quidam invenis Aegyptiacus, constituitur rex Syriae, lx, 51, 52. — vincit Demetrium, 53. — offendit Ptolemaeum, lxii, 30. — eius virtutes, 31. — Alexandrum bello petit Grypus, Demetrii filius, ibid. — caeditur ac fugatur Alexander, ibid. — eius sacrilegia, et in sacrilegio periculum, cxxii, 33. — a latronibus captus et ad Grypum perductus, interficitur, 34.

Alexander Iannaeus, rex Iudaeorum, lxxviii, 83. — Ptolemaida obsidet, ib. — vincitur a Ptolemaeo Lathuro, 91.

Alexander, Aristobuli filius natu maior, cum patre c Iudaea abducitur a Pompeio, cli, 69. — effugit, ibid. — vincitur a Gabinio, cv, 11. — in deditionem venit, ibid. — recuperat principatum, 45. — iterum vincitur a Gabinio, 46. — a Scipione securi percutitur, cx, 49.

Alexander, classis Rhodiae praefectus, vincitur a Murco, cxxii, 17, 18.

Alexander, Antonii et Cleopatrae filius, cxxxi, 46. — a patre, rex Armeniae et omnium trans Euphratem gentium ad Iudiam usque, declaratus, ibid. — incolumis servatus a Caesare victore, cxxxiii, 63.

Alexander, filius Persei, xlii, 52.

— ducitur ante carrum Aemilii triumphantis, XLV, 39. — Albani in custodiam mittitur cum patre, 42. — tolerat se artibus fabrilibus, XLVI, 16.

Alexander, Aegypti rex, vid. Ptolemæus.

Alexandria in Aegypto condita, VII, 24. — frustra tentatur ab Antiocho, XLV, 2. — civium caedibus et fuga vacatur, LIII, 18. — Alexandrinæ sub dumibus specus effossi ad servandam aquam e Nilo exceptam, CXII, 63. — Alexandriam ingreditur Caesar Octav., CXXXIII, 53.

Alexandria Troas in Troada, Asiae minoris regione, h. *Eski Stambo.*, i. e. vetus Constantinopolis, XXXV, 42; XXXVII, 55.

Alexandrini legati queruntur de Antiocho, XLIV, 19. — ab Alexandrinis centum legati Romam missi, CIV, 75. — plerique occiduntur a Ptolemæo, ibid.

Alexandrini a Gabinio vincuntur, CV, 43. — eorum rabies ob selem occisum, 44. — bis navali proelio vincuntur a Caesare, CXII, 69. — se dedunt, 83.

Alexonis Achæi eximia erga Pœnos fides, XIX, 5, 6.

Algidum, oppid. Latii in Aequis, III, 2; XXI, 62; XXVI, 9.

Algidus, Latii mons, III, 23; XXV, 27; XXIX, 30; IV, 26.

Alimæ, oppidum Phrygiæ mai., XXXVIII, 14.

Aliphera, Arcadiæ urbs, XXVIII, 8; XXXI, 5. — eam Philippus restituit Megalopolitis, XXVIII, 8.

Allia, fl. Latii, h. *Rio di Misso*, vel *S. Giovanni della Torre*, qui infra *Castel Giubileo* Tiberi miscetur, V, 37; VI, 28; XXII, 50, 59.

Alliensis clades at dies, V, 38; VI, 1; XXII, 50; XXXVI, 17.

A. Allienus auxilia mittit Caesari in Africam, CXIV, 17. — legatus Do-

labellæ cum exercitu in Cassii partes transit, CXXI, 20.

L. Allienus, aedilis plebis, diem dicit Veturio, III, 31.

Allifæ, opp. Samnii, h. *Alife* s. *Alifi*, VIII, 25; IX, 42; XXII, 18. — a C. Marcio Rutilo consule vi captae, IX, 38.

Allifanus ager, XXII, 13, 17; XXVI, 9.

Allifates populi, IX, 42.

Allobroges in Gallia Narbonensi a ripis Rhodani ad lacum Lemannum colentes, XXIV, 31. — bello petuntur, LXI, 8. — eorum legati a Catilinæ sociis sollicitantur, CII, 89. — Lentulum dissimulantem coarguunt, 94.

Allobrogici cognomen adsciscit Q. Fabius, LXI, 46.

Alucius, princeps Celtiberorum, XXVI, 50. — sponsam pudice servatam a Scipione recipit, ibid.

Almana, Macedoniæ urbs, ad Axium fl., XLIV, 26.

Alope, Locridis opp., XLII, 56.

Alopeconnesum, Thraciæ vel Chersonesi Thrac. oppid., recipit Philippus, XXXI, 16.

Alorcus Hispanus, se pacis Hannibalem inter et Saguntinos interpretem fore pollicetur, XXI, 12. — eius oratio ad Saguntinos, 13.

Alpes, I, 1. — a Gallis primum transitæ, V, 34. — ab Annibale, XXI, 38. — hieme clausæ, XXVII, 36. — prope inexcuperabilis finis inter Italiam et Galliam, XXXIX, 54.

Alpes Maritimæ, CII, 138. — Penninae et Graiæ, ibid. et 143.

Alpinæ gentes, maxime Raeti, a Tuscis originem ducunt, V, 33. — recipiunt Hasdrubalem, et sequuntur ad bellum, XXVII, 39. — a Serv. Galba vincuntur, CIV, 64 et 65.

Alsiu, opp. Etruriæ, h. forsitan *Palo*: unde Alsienis populus, qui

sacrosanctam vacationem habere se frustra iactat, xxvii, 38.

Althaea, v. *Carteia*.

Altinius, v. *Dasius Altinius*.

Altum castrum, v. *Castrum*.

Alumine oblita torris lignea resistit ignibus, lxxxii, 13.

Altyatis in Galatia, xxxviii, 18.

Amadoeus, dux Thracum, capitur a Philippo, xxxix, 35.

Amanus mons, cviii, 42. — in eo Ciceronis res gestae, 43.

Amarnythis *Dianae* sacrum anniversarium Eretriae, xxxv, 38.

C. Amatus, humillimae sortis inventis, *C. Mario*, *C. F.* se progenitum fert, cxvi, 121. — eius audacia, ibid. — et supplicium, 122.

Amazones: de iis quae fabula narratur, ci, 37.

Ambarri in Gallia Celtica. Lugdunensi cis Ararim, v, 34.

Ambigatus, rex Calturnum, exonerat praegravante turba regnum, v, 34.

Ambiorix, Eburonum dux, Romanos caedit, cvi, 12. — victus a Caesare, 15. — Germanos cis et ultra amnem sollicitat, cvii, 4. — Romanos insequentes effugit, ii, 13.

Ambitusi: de eo leges latae, vii, 15; xl, 19. — reprimitur, cxi, 16.

Ambracia, Epiri opp., h. l' *Arta*, ad Arachthum, seu Arethontem fl., xxxii, 15; xxxviii, 3, 4; xliii, 67; xliii, 22; xliii, 1. — eius situs, xxxviii, 4. — oppugnatur a Romanis, 5. — se dedit, 9. — Pyrrhi olim regia, xxxviii, 9.

Ambracienses accusant *M. Fulvium* consulem, xxxviii, 43. — senatusconsultum in gratiam Ambraciensium, 44.

Ambracius sinus in Epiro, hodie *Golfo d'Arta* s. *di Larta*, xxxii, 14. 25; xxxviii, 4; xliii, 21.

Ambrones, socii Teutonum, lxxviii,

16 et 17. — cognomen hoc sili sumpserant ex introcinandi licentia, ibid. — olim fuerat Ligurum nomen, ibid. — videntur a Liguribus et Romanis, 18.

Ambrysus, Phocidis oppidum, xxxii, 18.

Ambustus, v. *Fabius Ambustus*.

Amenta iscalorum humore nebulae emollita, xxxvii, 41.

Ameriola, opp. Latii vel Sabino- rum, a Tarquinio Prisco captum, i, 38.

Amici Rom. differunt a sociis, xlv, 25, 7. — non ex dictis, sed ex factis pensandi, xxxiv, 48.

Amicitias immortales, inimicitias mortales debere esse, xl, 46.

Amiculum purpureum dono missum reginae Aegypti *Claopatrae* xxxvii, 4.

Amisus obsidetur a Lucullo, xcvi, 30, 31. — capta ardet, xcvi, 47. — eius conditores, 49. — expugnatur a Pharnace, cxii, 90. — libertate donatur a Caesare, cxiii, 25.

Aminterni pollicentur Scipioni milites, xxviii, 45.

Aminterninus ager, xxi, 62.

Amiternum, oppid. Sabinorum. h. *S. Vittorino*, x, 39; xxvi, 11; xxxvi, 37. — capitur de Samnitibus, x, 39.

Ammonius crudeliter se gerit in administratione regni Syriae, l, 14. — insidiis appetit Ptolemaeum Philometorem, lii, 39. — in muliebri stola interficitur 41.

Amphilochi, xxxii, 34. — subacti ab Actolis, xxxviii, 3. — oppugnantur a Perseo, Philippi filio, xxxviii, 5, 8.

Amphilochia, pars Acarnaniae, cuius caput fuit Argos Amphilochium, h. *Filoquia*, xxxviii, 33. — Actolorum fuerat, ib. 32 et 34.

Amphilochus vates Oropi colitur pro Deo, XLV, 27.

Amphipolis, urbs Edonidia in Thracia s. Macedonia adiecta, hodie Emboli, XL, 24, 56; XLIII, 7; XLIV, 24, 43, 44, etc.; XLV, 6, 9, 28, 29.

Anaphissa, opp. Locrorum Ozolaurum, h. *Salona*, XXXVII, 5.

Amphithratum Caesaris, CXV, 20. — Statili Tauri, CXXXIII, 77.

Amphorae navium, XXI, 63.

T. Ampius, tribunus plebis, privilegium fert in gratiam Pompeii, CII, 47.

Ampliati rei, IV, 44; XLIII, 2.

Amulius pellit Numitorem fratrem maiorem, et, ut apem partus Rhene Silviae adimeret, eam Vestalem legit, I, 3. — Amulio Remus captus traditur, 5. — Amulius obtruncatur, et Numitor restituitur, ibid. et 6.

Amulius, princeps Ausetanorum, ad Hasdrubalem profugit, XXI, 61.

Amyclae, opp. Laconicae, h. *Selavochori*, XXXIV, 28.

Amynder, Athamanum rex, XXVII, 30; XXXI, 12; XXXII, 36. — venit in castra Romanorum, iisque auxilia promittit, XXXI, 28. — Phecam oppidum capit, et Gomphos atque Thessaliam populatur, XXXII, 14. — cum Athamanum peditum ducentis et mille se iungit Quintio consuli, XXXIII, 3. — tenet castella, quae per belli tempus Philippo ademerat, 34. — eum tentat Antiochus, XXXV, 47. — Antiocho se coniugit, XXXVI, 7, 8, 9. — cum Athamanum iuventute occupat Pellinaeum, 10. — cum coniuge ac liberis Ambraciam se confert, 14. — cum sibi ab Aetolis dedi petit M. Acilius Glabrio consul, 28. — Zacynto donatur a Philippo, rege Macedoniae, 32. — ope Aetolorum restituitur in regnum, et pellit Maedonem ex Athamania, XXXVIII, 1. — mittit legatos Romam et ad Scipionem in

Asiam, 3. — venit in castra Romanorum, et efficit ut Ambracia se dedat Romanis, 9.

Amyntas ad Antonium mittit auxiliares copias, CXXXII, 17. — transit ad Caesarem, 31. — eius mortui rognum in provinciae formam redigitur, CXXXV, 15.

Anabura, Pisidiae aut Amyntae filius Philippus, XLV, 9. — Phrygiae opp., XXXVIII, 15.

Anagnia, caput Hernicorum in Latia, h. *Anagni*, XIII, 12; XXVII, 4; XLV, 16.

Anagninis civitas sine latrone suffragii data, IX, 43.

Anagninum compitum, XXVII, 4.

Anagninus ager, XXVI, 9.

Anaitidis delubrum diripitur, CXXXI, 63. — falso prodita numinis in direptionem vindicta, ibid.

Anapus, seu Anapia, Siciliae fl., XXIV, 36.

Anaxidamus Chaeironensis cum Homoloicho missus, LXXXII, 12.

Anaxilaus Larissaeus, Pythagoricens, Urbe pellitur, tanquam magus, CXXXI, 53.

Q. Ancharius, vir praetorius ante oculos Martii trucidatur, LXXX, 42.

Ancilia caelo demissa, I, 20. — ad Romulum relata, V, 52. — dies, quibus moventur Ancilia, religiosi XXXVII, 33.

Ancilia indicat Q. Fabio Maximo, aedili curuli, veneficia mstronarum, VIII, 18.

Sp. Ancius legatus rom. in sen Tolomii interficitur; ei statua publice in Restris posita, IV, 17.

Ancona, opp. Piceni, h. *Ancona*, XII, 1.

Ancus Marcius rex creatur, eiusque res gestae, I, 32, 33. — moritur, postquam regnavit annos quatuor et viginti, 35. — eius filii conspirant contra Tarquinium Priscum, 40.

Ancyra, urbs Galatiae, b. *Angora*, xxxviii, 24.

Ancyra, opp. Illyrici, xliii, 20.

Andania, Messeniae vel Arcadiae opp. xxxvi, 31.

Andranodorus, gener Hieronis, tutor Hieronymi, regum Syracusanorum, xxiv, 4. — post eandem Hieronymi insulam et arcem Syracusis occupat, 21. — ad eum missi legati a syracusano populo, 22. — cedit temporari, ibid. — eius oratio ad Syracusanos, ibid. — creatur praetor, 23. — occiditur, 24.

Andriscus, qui se Perseo genitum ferebat, Romam mittitur a Demetrio, xlviii, 9. — elapsus e custodia in Macedonia venit, xlix, 59. — fabulae, quam de se ipse ferebat, ordo, ibid. — Macedonia brevi totam occupat, 60. — Thessaliam invadit, 1. — ad eum Carthaginienses legatum mittunt, 27 et 28. — eiusdemque societatem aspetunt, 30. — vincit Iuventium, 38. — a Q. Metello Macedonia pellitur, 39. — iterumque victus in Thracia, a quodam regulo victori traditur, 40. — sequitur currum triumphantis Metelli, lxi, 32.

Androcles, princeps Acananum, xxxiii, 16.

Adrogynus, Sinnessae natus, xxvii, 11. — vivus in arcem conditus et in mare proiectus, xxvii, 37.

Andromachus, Crassi Romanorumque proditor, cvi, 52.

Andronicus, Andronici filius, Aetolus, quod arma contra Romanos tulisset, securi percutitur, xlv, 31.

Andronicus Macedo, xxxviii, 13.

Andronicus a Perseo interficitur, iv, 10. vid. Perseus.

Andronicus, auctor pacis apud Achaecos, in vincula rapitur, lxi, 8. — dimittitur, 10.

Androsthenes, dux praesidii macedonici, Corinthum descendit adver-

sus Romanos et Achaecos, xxxiii, 23. — caeditur ad Corinthum, xxxiii, 14. — eius imprudentia, 15.

Andrus, ins. e Cycladibus, bod. *Andros* in *Archipelago*; a. *Andro*, xxxi, 15; xxxii, 16; xxxvi, 20. — capta a Romanis, xxxi, 44.

Anemurium, Ciliciae promont., xxxiii, 20.

Anges s. *Anglia* Thessaliae opp., xxxii, 13.

Anglorum veterum coniectura assignantur sedes, civ, 17.

Angrivarium, sedes, civ, 13.

Anguis quinquaginta cubitorum Augusto dono data ab Indis, cxxxvi, 27. — *Anguis* quadrupes, xli, 9. — iubatus sparsusque aureis maculis, xli, 21; xliii, 13. — anguis specie consuetudinem cum Olympiade et cum matre Scipionis Africani habere creditur Iupiter, xxvi, 19. — angues, praelati in bello a sacerdotibus Tarquiniensibus, terrent milites romanos, vii, 17. — duo, sacrificio perpetrato, ad exta ex occulto allapsi, edere iecur conspectique repente abierunt, xxv, 16. vid. Prodigium.

L. Anicius Gallus creatur praetor, xlii, 17. — sortitur iurisdictionem peregrinam, ibid. — in Illyricam adversus Gentium proficiscitur, 30. — vincit Illyricos, 31. — ei se dedit Gentius, ibid. — ob eius res gestas supplicationes in triduum decretae, xlv, 3. — Epirum pacat, 26. — Illyrici res constituit, ibid. — triumphat de Gentio, 43.

Cn. Anicius, legatus Aemili Paulli, xlii, 46.

Anidus, mons Liguria, xl, 38.

Aniensis aqua in urbem ducta, xiv, 48. — *Aniensis* tribus, x, 9. — *Aniensis* centuria, xxiv, 7.

Anio s. *Anien*, fluvius Latium Sebinorumque regionem dirimens fluensque in Tiberim, h. *Teverone*, i, 27.

36; iv, 17; vi, 42; xxvi, 10.—pons in Anienem, vii, 9.

Anitorgis, Hispaniae Boet. opp., xxv, 32.

Annales citati 11, 54, 111, 8; iv, 34; vii, 9, 18, 42; viii, 18, 23, 30; ix, 15, 42, xxi, 25; xxii, 31; xxiii, 6, 47; xlii, 11; xliii, 13.—*Aciliani*, xxv, 39.—magistratum, ix, 18.—annalium veterum confusio, viii, 40; ix, 15.—exempla expleta, xxvii, 8.—incertitudo, viii, 40.—varietas, i, 55, iv, 25; ix, 44, 46; x, 9, 30; xxi, 38, 46, 47; xxii, 31; xxv, 39; xxvi, 16, 49; xxvii, 7; xxxix, 52; xlii, 13, 15.

Annalis, cognomen Villiorum, ex eo ortum, quod L. Villius, tribunus plebis, primus legem annariam tulit, xi, 44.

L. Annio, tribuno plebis continere magistratum cupienti resistitur, lxiiv, 41.

C. Annius, a Sulla in Hispaniam missus, pellit Sertorium, xc, 21, 22.

P. Annius, tribunus militum iussu Marii occidit M. Antonium consularem, lxxx, 40.

T. Annius, T. F. T. N. *Luscus*, consul, xlvii, 36.

T. Anni Lusci contentio cum T. Graccho, lviii, 34, et seq.

T. Annius cos. lx, 1.

T. Annius Milo, trib. pleb., Clodium reum facit, civ, 47.—Ciceronem ab exilio reducit, 49.—accusatur et ipse de vi a Clodio, 80.—consulatum petit, cvii, 17.—interficit Clodium, 20.—Romam reversus in concione se porgat, 24, 25.—expellitur foro, 26.—frustra Pompeium rogat, 28.—Milonem odit Pompeius, 34.—Milo accusatur, 35.—a Cicerone defenditur, 39.—pluribus iudiciis damnatur, 41.—Massilium in exilium abit, 42.—a Caecilio praetore, novas res molicate, concitatur,

cxii, 21.—Milo, contracto fugitivorum exercitu, proficiscitur in Campaniam, ib.—Capua frustra tentata, Tifata profugit, ib.—ad Milonem Caelius venit, 22.—ambo inte-reunt, 23.

L. Annius, praetor Latinorum, Romam evocatus, viii, 3.—eius in concilio Latinorum oratio, 4.—in senatu romano postulatur, ut consul alter et senatorum pars dimidia e Latio sumantur, 5.—labitur et ita impingitur saxo, ut sopiatur, 6.

T. Annius, triumvir coloniae deducendae, ob Boiorum rebellionem Metinam confugit, xxi, 25.

T. Annius Luscus, legati ad res repetendas in Macedoniam missus, xlii, 25.—triumvir colonis Aquileiam deducendis, xliii, 17.

Annonae habitus circa Romae, 11, 9; x, 11.—annonae caritas, atque inde turbae, 11, 34; iv, 12; xciv, 25; civ, 52.—annonae vilitas, xxxi, 50.—tanta, ut mercator pro vectura nautis reliquerit frumentum, xxx, 38.

Annulus Pompeii ensiferum leonem insculptum gerebat, ut Plin. tradidit, ut Dio, tria tropaea, cxii, 25.—Annulo Marcelli putitur Hannibal, coque frustra ad fraudem abuti conatur, xxvii, 28.—annuli gemmati Sabinis, i, 11.—aurei quare et quando Romae positi? ix, 7; xlvii, 43, 16.—occisorum ad Cannas Romanorum detracti modum explent, xxiii, 12.—annulos aureos triboni, ferreos milites gestabant, xliix, 54.

Annus a Numa Pompilio ad cursum Lunae in duodecim menses descriptus, i, 19.—annus Iulianus ab Aegyptiis receptus, cxxx, 31.—Kal. Iannariae, xlvii, 36.—anni magni conversio, lxx, 15.—anni seu aetas legitima ad petendos magistratus, xxv, 2, 5.—anni consularis principium

Kal. Sextiles, III, 6. — Idus Maias, III, 36, 38. — Idus Decembres, IV, 37; V, 9. — Calendae Octobres, V, 9. — Calendae Quintiles, V, 32; VIII, 20. — Idus Martias, XXI, 63; XXII, 1; XXIII, 30; XXX, 39; XXXI, 5. — annorum indices, clavi, apud Volsinos, VII, 3. (vid. Clavus). — in annorum numero exprimenda Livius plerumque utriusque anni extremi rationem habet, IV, 20, 7. — a Caesare dictatore emendatus, CXV, 29 et seqq. — confusionis, 31.

Anquisitum capitis, II, 52; XXVI, 3. — pecuniae, ibid.

Anseres Iunoni sacri, Capitoli servatores, V, 47.

Antefixa fictilia deorum romanorum, XXXIV, 4.

Antenna, seu *Antennae*, opp. Sabinorum, ubi Anio in Tiberim influit, cis Anienem (ante amnem) conditum, I, 9.

Antemnates Romam ad ludos proficiscuntur, I, 9. — bellum parant ob raptum filiarum, 10. — palantes in agris opprimuntur, 11.

Antenor Troianus cum multitudine Henetum venit in sinum Adriaticum, I, 1.

Antenor, praefectus classis macedonicae, XLIV, 28, XLV, 10, 31.

Antepilani in militia, VIII, 8.

Antesignani legionum, II, 20; VII, 33, XXII, 5; XXVI, 18.

Antias Valerius, vid. Valerius.

Antiates bellum inferunt Romanis, VI, 6. — vincuntur, 8. — dedunt se Romanis, 33. — Satrium coloniam deducunt, VII, 27. — duce Antiati populo, Volscorum exercitus condescit ad Satrium, VIII, 1. — in agrum Ostiensem excursionem faciunt, 12. — naves Antiatum abactae, earumque rostris suggestum in foro adornatum, 14. — Antiatis datu ad iura statuenda ipsius coloniae patroni, IX,

20. — eorum vacatio observatur, XXVII, 38. — eisque negatur vacatio rei navalis, XXXVI, 3.

Anti-Catones Caesaris, CXV, 63.

Anticyra, seu *Anticirra*, oppid. Phocidis, vel Locridis (h. *Asprospitis*) et Phthiotidis in Thessalia, oppugnatur et captum traditur Aetolis, XXVI, 26. Cf. XXVIII, 8; XXXII, 18, 49; XXXIII, 31.

Antigonea, seu Antigonia Epiri, XXXII, 5; XLIII, 23.

Antigonensis ager, XLII, 58; XLIII, 23.

Antigonia Macedoniae, XLIV, 10.

Antigonus, Aristoboli filius, in triumpho ducitur, CIII, 48. — elapsus e custodia cum patre redit in Palestinam, CV, 37. — oppugnat Hyrcanum Hierosolymam, 13. — Antigonus aures Hyrcani morsu avellit, 14. — rex declaratur, ibid. — iussu Antonii, securi percutitur, CXXVIII, 35.

Antigonus, Demetrii filius, interficitur ab Alexandro Syriae rege, I, 14.

Antigonus Doson, iustus rex et Achaeorum socius, XXXII, 21. — Cleomenem vincit ad Sellasiam, XXXIV, 20. — tutor Philippi, XL, 22. — eius apophthegma, XL, 21.

Antigonus, Echecria filius, XL, 54. — Philippum edocet ordinem omnem insidiarum Persei in Demetrium, 55. — eum sibi destinat successorem Philippus, 56. — legatus missus ad concitandos Bastarnas, 57. — eum interficit Perseus, 58.

Antigonus, Ioannis Hyrcani filius, Antiochum Cyziceum superat fugatque, LXIII, 43.

Antigonus purpuratus Persei, XLIV, 26. — mittitur Aeniam cum mille equitibus, 32.

Antimachus, praefectus alae sacrae, in seipso cadit, XLII, 66.

Antimachus, praefectus *Demetriadis*, XLV, 13, 24.

Anturus, princeps civitatis *Passaronis*, desciscit a Romanis et interficitur, XIV, 26.

Antiocheni, primum ad seditiones genus, LII, 52.

Antiochia Mygdoniae, eadem quae *Nisibis*, XCVIII, 76.

Antiochia, opp. Cariae ad *Meandrum*, et Syriae ad *Orontem*, XXXIII, 19, 41; XXXVIII, 23. — templum *Iovis Capitolini* magnificum *Antiochiae*, XLII, 20.

Antiochis, *Antiochi* magni filia, *Ariarathis* regis *Cappadociae* uxor, diu sterilia, audivit sibi et viro duos filios; postea duas filias novumque filium parit, XLVII, 14.

Antiochus, *Alexandri Balae* filius, in regnum Syriae reducit a *Diodoto*, LII, 54. — regis ornatur insignibus, ibid. — a *Diodoto* occiditur, LV, 35.

Antiochus Cyzicenus dolo fratris *Grypi* veneno appetitur, LXIII, 32. — bello petit *Grypum*, ibid. — ducit uxorem *Cleopatram*, 36. — vincitur a *Grypo*, ibid. — mox victor, Syriae regno potitur, 39. — eius venationes, 40. — obtinet *Coelen-Syriam*, 41. — opem ferens *Samariae*, ab *Hyranni* filiis fugatur, 43, 44. — sibi infert manus, LXX, 62.

Antiochus Grypus, filius *Demetrii*, iuvatur a *Ptolimaeo* adversus *Alexandrum Zabiniam*, LXII, 29, 30. — caedit et fugat *Alexandrum*, 32. — eumque interficit, 34. — ei venenum offert mater *Cleopatra*, 35. — ille bibere priorem iubet, 36. — veneno appetit fratrem, *Antiochum Cyzicenum*, LXIII, 32. — ab eo petitur bello, ibid. — vincit fratrem, 36. — gravatur necare *Cleopatram*, quam tamen eius coniux interfici iubet, 37, 38. — victus ab *Antiocho*, regno expel-

litur, 39. — *Heracleonis* dolo interficitur, LXX, 60.

Antiochus Magnus, rex Syriae, foedus iit cum *Philippo*, XXXI, 14. — *Attali* invadit regnum, XXXII, 8. — bellum transitumque id Europam molitur, XXXIII, 13. — omnes civitates *Ptolemaci* in *Coele-Syria* in suam potestatem redigit, 19. — legatos mittit Romam, 20. — iam auspectus Romanis, 26 et 31. — eius legatis iam aperte respondet *Quintius*, 34. — legati *Rhodi*orum ad eum, 20, et Romanorum, 35. — hibernat *Ephesi*; eius res gestae in Asia, 38. — *Cornelius* legatus missus ab senatu ad dirimenda iuter *Antiochum* et *Ptolemaeum* certamina, 39. — regis responsum, 40. — redit in Asiam *Antiochus*, potitur naufragium, 41. — ab eo bellum imminere Romanis, decem legati nuntiant, 44. — ad eum fugit *Anuibal*, 49. — legatos mittit ad *T. Quintium*, XXXIV, 25. — molitur bellum adversus Romanos, XXXV, 13. — eius cum *Villio* legato disceptatio, 15. — traiecit *Hellespontum*, 23. — venit *Demetriadem*, arcessitus ab *Aetolis*, 43. — eius in concilio *Aetolorum* oratio, 44. — imperator appellatur ab *Aetolis*, 45. — tentat Romanorum socios, 47. — ei portas aperiunt *Chalcidenses*; *Salganeam* et castellum ad *Euripum* capit, 51. — adiungit sibi *Boeotos*, XXXVI, 6. — *Hannibalis* orationi non credit, 7, 8. — legit ossa Macedonum ad *Cynoscephalas*, 8. — *Thessalorum* legati ad eum, 9. — capit *Pharas* et *Scotusam*, ibid. — arte *Ap. Claudii* deteretur ab obsidenda *Larissa*, 10. — ducit virginem *Chalcidensem*; eius exercitus luxuria corrumpitur, 11. — *Medione* exceptus, *Thyrio* exclusus, redit in *Euboeam*, 12. — it in *Aetoliam*, deinde in saltum *Thermopylarum*, 15. — caeditur ab *M. Acilio Gla-*

brione, consule, 19. — eius statua in templo Minervae Itoniae, 20. — transiit in Asiam, 21. — eius securitas, 41. — monetur ab Hannibale, ibid. — reparat classem et exercitum comparat, XXXVII, 8. — agit de pace, quae ei negatur, 19. — plures urbes capit, 21. — Prusiam, Bithyniae regem, frustra concitare conatur ad bellum, 25. — oppugnat Colophonem, 26. — eius classis vincitur ab Aemilio, 30. — deserit Lysimschiam, et contrahit copias, 31. — legatos ad Scipionem mittit de pace, 34. — filius Africani captivus apud Antiochum, ibid. — remittit filium Africani, 37. — retrocedit et castra minuit, ibid. — eius acies, XXXIX, 40. — vincitur et castra amittit, 43. — fugit in Lydiam, 44. — mittit ad Scipionem legatos ad pacem petendam, 45. — quam impetrat, 55. — foederis cum Antiocho leges, XXXVII, 45, 55; XXXVIII, 38. — Antiochi maiores, XXXIII, 40.

Antiochus, filius Antiochi Magni, XXXV, 13. — moritur, 15.

Antiochus Epiphanes, filius Antiochi Magni, regnum Syriae occupat, XLII, 20. — mores eius absurdos, ibid. — legatos Romam mittit, XLII, 6. — stipendium praestat, et vasa aurea quingentum pondo donat Romanis, ibid. — cum eo societas renovata, ibid. — imminet Aegypti regno ob pueritiam regis et inertiam tutorum, XLII, 29. — eum sollicitat Perseus, XLIV, 19. — Ptolemaeis in fert bellum, et frustra tentat moenia Alexandriae, XLV, 11. — virga circumscribitur a C. Popilio, 12. — legatos mittit Romam, 13. — magifico et summo ludos edit, XLVI, 14. — honorifice et summo T. Gracchum legatum Romanum excipit, ibid.

Antiochus pius, Cyziceni filius, a Seleuco Grypi filio quaeritur ad ne-

cem, LXX, 61. — servatos opera metricis fugit ad Aradios, ibid. — vincit Seleucum, 62. — eius intricata historia, 64, 66.

Antiochus, pii filius, restitutus in regnum Syriae a Lucullo, a Pompeio pellitur, cu, 29.

Antiochus puer, succedit patri Epiphanis sub Lysia tutore, XLVI, 24. — occiditur, 39.

Antiochus, rex Commagenaë, supplicio afficitur, CXXXIV, 79.

Antiochus Sidetes, Syriae rex, legatos ad Scipionem mittit, LVII, 39. — eius varia fortuna, 36. — Tryphonem vincit, 38. — Hierosolymam obsidet, 39. — dat Indaeis iuducias et munera templo, 45. — mor pacem, 47. — eius ab ambitione casus, LIX, 57. — eiusdem virtutes ac vitia, 58. — Parthos vincit, 59. — ab eo civitates deficient, 61. — moritur, 62. — de Antiocho Phraabatis dictum, 63. — eius mors gravis et luctuosa Syria, 64. — Antiochi vox egregia, 65.

Antipater, Antiochi fratris filius, legatus mittitur ad Scipionem, XXXVII, 45. — cum eo ictum foedus in Capitolio, 55.

Antipater, dux Persei, XLII, 66.

Antipater, Herodis pater, procurator Hierosolymae constituitur a Pompeio, CII, 67. — magno usui est Gabinio in expeditione Aegyptiacæ, CV, 41. — et contra Iudaeos, 45. — primas Pelusii murorum partem deiecit, CXII, 77. — a Caesare declaratur procurator Iudaeorum, CXIII, 2.

Antipatria, opp. Illyrici Macedonici vel Macedonise, in faucibus angustis situm, capitur a Romanis, XXXI, 27.

Antiphilus, praetor Boeotum, XXXIII, 1.

Antiphilus Edessaëus, dux cetratorum Persei, XLII, 51.

Antirrhium, v. Rhion.

Antissa, in iusula Lesbo, XLV, 31.
Antissaei traducti Methymnam,
 XLV, 31.

Antist Rhegini a triumviris proscripti fortuna, CXX, 49. — obsidet Caecilium Bassum Apamene, CXXI, 2. — repellitur, 3.

C. Antistius Labeo, legatus in Macedonia, XLV, 13.

Antistius coa. suffectus, CXXXIII, 73. — vincit Cantabros, CXXXV, 11.

T. Antistius, senator, victo Pompeio ad Plantium se confert, CXXI, 6.

Antistius Labeo studiis et incorrupta libertate insignis, CXXXVI, 40.

L. Antistius, tribunus plebis, absens creatus, IV, 42.

L. Antistius, tribunos militum consulari potestate, VI, 30.

L. Antistius trib. pl. accusat Caesarem, CIV, 39.

M. Antistius trib. pl., XXVI, 33.

M. Antistius, legatus, XXI, 63.

S. Antistius, legatus, XXVII, 36.

P. Antistius, socer Cn. Pompeii, LXXXII, 24. — occiditur iussu Marii iuvenis a Damasippo, LXXIV, 5.

Antium, opp. Volscorum in Latio, h. *Anzo*, II, 33. — urbs opulentissima et valida, II, 63. — III, 6, 9. — deditur Romanis, II, 65. — eo deducitur colonia, III, 1. — colonia suaspecta, 4. — eo nova colonia missa, VII, 14. — Conf. supra Antiatas.

Antius Retio proscriptus a triumviris, servatus a servis in Sicilia trahitur, CXX, 76.

M. Antius Briso, trib. pleb. resistit legi tabellariae, LV, 12.

Sp. Antius, legatus romanus, iussu Tolumnii interficitur; ei statua publice in Rostris posita, IV, 17.

Antonius conviva et interfector Sertorii, XCVI, 9. 10.

A. Antonius, legatus ad Perseum, XLV, 4.

M. Antonius, magister equitum

vitio creatus, abdicat se magistratu, VIII, 17.

C. Antonius, Marci oratoris filius, movetur senatu, XCVIII, 28. — candidatus consulatus, CII, 32. — coitionem facit cum Catilina adversus Ciceronem, 33. — cos. creatur, 38. — favet Rullo, 40. — cum Cicero patientia et obsequio mitigat, 46. — caesa Catilina imperator vocatur, CIII, 7. — ob res in Thracia male gestas damnatur, 103. — Cephalleniam legit exilii sedem, ibique urbem instituit condere, 104.

C. Antonius, Marci triumviri frater, a Pompeianis superatur, CX, 51. — se dedit, 52. — cum praetorem adit Octavius, CXVII, 15. — nomine Bruti edit ludos, 22. — septemvir dividendis agris, 31. — ei Macedonia provincia datur, 52. — Bruto Macedonia obtinente, Antonius contendit Apolloniam, CXVIII, 5. 6. — in potestatem Bruti venit, 33. — his seditionem in Brotum excitat, CXX, 109. — occiditur, CXXI, 28.

I. Antonius, consul, CXXV, 5. — eiusdem triumphus, ibid. — eidem et Fulviae invadendi Caesaris occasionem dant veterani, 10. — illis pacis conditiones Caesar offert, 18. — L. Antonius Romanum occupat, 29. — Salvidium interciperi nititur, 30. — a Caesare obsidetur in urbe Perusia, 31. — pacem petit per legatos, CXXVI, 19. — mox ipse ad Caesarem proficiscitur, 20. — Caesariani milites pro Antonianis deprecantur, 28. — cum, per speciem honoris, Caesar in Hispaniam ablegat, CXXVII, 8.

M. Antonius quaestor, incesti accusatus, absolvitur, LXIII, 13. — eiusdem servi fides et constantia, ib. — praetor contra piratas mittitur, LXVIII, 1. — consul, LXX, 42. — eius cum Sex. Titio ceptamen, 45. — M.

Aquillium defendit, LXX, 4, et seqq. — tunica eius discissa, eieatrices monstrat, 7. — censor, 15. — Norbanum, seditium civem, defendit, 29, 30. — iussu Marii a P. Annio trib. mil. occiditur, LXXX, 40. — eius caput ad Marium relatum in ipsis mensis opponitur, ib.

M. Antonius, tribunus plebis, adversatur rogationi Tbaluae praetoris, XLV, 21.

Q. Antonius Merenda, tribunus militum consulari potestate creatus, IV, 42.

T. Antonius Merenda, decemvir, III, 35.

M. Antonio, praetori, totius orae maritimae imperium datur, XCIII, 17. — Cretensibus bellum infert, XCVII, 14. — victus aegritudine animi moritur, 15.

M. Antonius, praef. equitum sub Gabinio, furtitudine insigni, CV, 10, 11. — incitat Gabinium ad restituendum Ptolemaeum, 40. — Pelusium capit, 42. — corpus Archelai requirit, et regio sumptu effert, 44. — quaestor Caesaris, CVIII, 22. — paciscitur cum Comio Atrebate, 29. — tribunus plebis, in gratiam Caesaris impugnat Pompeium, CIX, 27 et seqq. — a Caesare Arretium mittitur, ibique praesidium imponit, 54. — ei Sulmonenses portas aperunt, 62. — Italiae praeficitur a Caesare, CX, 7. — ad Caesarem in Graeciam tres legiones transvehit, CXI, 29. — in pugna Philippica sinistrum cornu tenet, 63. — a Caesare magister equitum dicitur, CXII, 60. — magnas turbas excitat, CXIII, 28, 30. — eius inconstantia, 34. — ei mandatur a senatu tutela reipublicae, 35. — Dolabellam foro expellit armis, 37. — impuri eius mores, 38. — sit Pompeii sector, 42. — cum Caesare consultum gerit, CXVI, 19. — imponit Cae-

sari diadema, 31. — eum non occisus cum Caesare, 56. — eum eo per internuntios agunt Cassius et Brutus, 66. — pecuniam et commentarios Caesaris in aedes suas transportari iubet, 67. — oratio eius callida, 71. — in forum descendit, 74. — suadet ut acta Caesaris rata habeantur, eius intersectoribus detor incolumitas, 79. — cum Dolabella redit in gratiam, 84. — Cassium a Capitolio degressum convivio excipit, 100. — in fonere Caesaris conelut rursus ad seditionem animos, 104 et seqq. — multa praecelare, eo referente, a senatu constituta 115. — comparandae sibi potentiae studet, CXVII, 7. — eius artes, 8. — sibi devineit M. Lepidum, 9. — ei provincia Macedonia datur a populo, 11. — adversatur Octaviano, 16. — haereditatemque Caesaris lacerat furtis, ibid. — eius in Octavianum malignitas, 20. — impetrat a populo pro Macedonia Galliam provinciam, quae D. Bruto tenebatur, 25. — invadit Octaviano, 26. — eum eo redit in gratiam, 27. — iterum contendunt, 28. — Octavianus Antonio est suspectus, 29. — Antonius plebem conciliat, 31. — Casiliensem coloniam deducit, 32. — eius apparatus ad bellum, 36. — in eum invehitur Canutius, 37. — Antonium sui concionantem relinquunt, 48. — ille multos interficit, ib. — Romam venit, 50. — duae legiones eum deserunt, 51. — sortitionem provinciarum facit, 52. — in eius verba iuratur, 53. — eius viros, 55. — D. Brutum Gallia decedere iubet, 57. — reemantem obsidet Mutinae, 58. — Ciceronis in Antonium actiones, 60. — pro eo mater et uxor senatum deprecantur, CXVIII, 11. — ad eum senatus legatos mittit, 12. — invehitur in Ciceronem, 14. — eius ad senatum mandata, 15. — eius velitationes cum Bruto et Octaviano, 31.

—insidiatur Pansae Mutinam proficiscenti, cxi, 8. — proeliis duobus vincitur, 12 et 15. — fugit ad Alpes, 18. — hostis iudicatur, 30. — cum eo reconciliationem meditatur Octavianus, 35. — eumque elabi patitur, 38. — eius fortuna emergit, 43. — ad Lepidum venit, 45. — paciscuntur, eumque in castra excipiunt, 49 et 50. — decretum in eum senatus antiquatur, cxx, 9. — ad eum transit pars magna copiarum D. Bruti, 12. — maximi exercitus imperator iterum Alpes transcendit, 16. — eius cum Octaviano colloquium, 18. — triumviratus constituitur, 19. — inter eos partes dividuntur, 20: — eius ingressus in urbem, 26. — edictum eius et collegarum de proscriptione, 30 et seqq. — ei se prostituit Coponii uxor, mariti servandi causa, 50. — eius in quosdam lenitas, 56. — capite Ciceronis viso, exclamat peractam esse proscriptionem suam, 63. — cum Octaviano in Graeciam transit, cxxiii, 6. — eius opus ad prohibendum hostium commentus, cxxiv, 6. — cum Cassio et Bruto pugna, 8. — vincit ab sua parte, 9, 14. — victo Bruto, duces hostium persequitur, 19, 20, 21. — eius moderatio, 30. — novam instituit divisionem provinciarum, cxxv, 1. — Orientem componendum sumit, 2. — in Graeciam venit, cxxvi, 1. — inde in Asiam, 2. — Ephesi Liber pater salutatur, ibid. — Asiae maximam pecuniam imperat, 3. — L. Cassio et aliis ignoscit, 4. — Iudaeis tribuit beneficia, 5. — accessit Cleopatram, 6. — favet Herodi, eiusque accusatores occidit, 12, 13. — in Aegyptum profectus, totum se Cleopatrae et volupatum turpitudini tradit, 14. — de amicitia cum eo agit Sex. Pompeius, 33. — Athenas venit, cxxvii, 1. — in Italiam navigans Domitium sibi adiungit, 16. — socio Pompeio

bellum facit adversus Octavianum Caesarem, 17. — Antonii stratagemata, 18. — opprimit Servilium, 19. — post mortem Fulviae, inter Antonium et Octavianum pax convenitur, 23, 24. — ovans ingreditur urbem, 27. — ducit Octaviam, 27. — Octavianum eripit periculo, 30. — Antonii et Octaviani colloquium cum Pompeio et conditiones pacis, 38, 39. — mutua eorum convivia, 41. — noctu Urbem intrat Antonius, 43. — in omni cum Caesare lusu semper inferior discedit, ib. — proficiscitur in Graeciam, id. — se Bacchum appellat, 44. — ei Athenienses Minervam suam desponsant, 45. — inorum eius inconstantia, 46. — invidet Ventidio, res adversus Parthos egregie gerenti, cxxviii, 24. — auxilium fert Octaviano, 40. — Antonii et Caesaris certamen humanitatis, 42. — nova inter eos pacta, etiam de retinendo triumviratu, XLII, 44. — eius consilia de bello Parthico, cxxix, 46. — arcessit Cleopatram, eique multa donat, 47, 48. — eius ad bellum Parthicum exercitus, cxxx, 1. — eius expeditionis vitia, 2. — obsidet Praaspa, 3. — pugnatum cum Parthis, 6. — castigat suos, quod Praaspenis cesserant, 10. recedit ex Media, 12. — eum abeuntem infestant Parthi, 14. — Antonii et militum mutua caritas, 18. — eius copias praeter hostem sitis urget, 21. — Antonii desperatio, 22. — cum desinunt persequi Parthi, 23. — ad Cleopatram properans, per continuas nives Cappadociam transit, 28 et 29. — ad eum fugit Sex. Pompeius, cxxxi, 3. vid. Sex. Pompeius. — Antonius secundum consul, 33. — dolo capit Artavasdem, 39. — occupat Armeniam, 40. — Alexandriae triumphat, 41. — eius ad Alexandrinorum oratio, 43. — et ad senatum literae, 48. — artibus Cleopatrae fasciatus, bellum in Caesarem molitur, 57 et

58. — mutuae criminationes, 60. — foedus cum rege Medorum facit, 62, — ad eum abeunt consules, cxxxii, 2. — Antonii luxus, 4. — repudium mittit Octaviae, 5. — Antonii testamentum recitatur, unde ei populi odium creatur, 7, 8. — consulatus olim destinatus Antonio abrogatur, 11. — eius vires et reges auxiliares, 16, 17. — hiemot Patris, 21. — provocatus a Caesare ad proelium, vicissim singularem pugnam poscit, 22, 23. — multos ad Caesarem transire conantes interficit, 32. — eius concio ad milites, 35. — classe victus ab Caesare profugit, cxxxiii, 1, 8. — in Cleopatrae navem recipitur, 12. — ibique triduum solus exigit in prora, 13. — exercitus eius in fidem Caesaris venit, 14. — Antoninus in Libyam delatus coudit se in solitudinem, 27. — Alexandria venit, 29. — Timonis vitam agit, 30. — quam mox epulis mutat, 31. — eum iuvare conantur gladiatores, 32. — eius ad Paracetonum expeditio, 33, 34. — legatos mittit ad Caesarem, 34, 35. — de extremis cogitat, 45. — prodi se clamat a Cleopatra, 46. — quae illi perferendum curat se vixisse, 47. — hoc nuntio motus Antonius sibi gladium admovet, ibid. — saucius ad Cleopatram deferitur, 49. — vox eius postrema, 50. — eius morti illacrimatur Caesar, 51. — posteritas Antonii, 63.

Q. Antonius, praetor Sardiniae, pellitur et occiditur a Philippo, legato Sullae, lxxxvi, 4.

. Antroa, opp., xlii, 42 et 67.

Q. Antyllus, Opimii consulis praeco, a Gracchana turba occiditur, lxi, 16. — eius nudum corpus ad Curiam deferitur, 19.

Antyllus, M. Antonii filius, interficitur, cxxxiii, 54.

Anxur, oppidum Volscorum in

Latio postea Terracinae seu Terracina, hodie *Terracina* in *Campagna di Roma*, iv, 59. — vi captum et direptum, ibid. — neglectum Anxuri praesidium, proditis portarum custodibus, opprimitur, v, 8. — Auxur recipitur, 13. — Volsci obsident praesidium ad Anxur, 16. — Auxur trecenti in coloniam missi, hinc agri ingens accipientes, viii, 21.

Anxuretis populi vocatio non observatur, xxvii, 38.

Aous s. Aëas, hodie *la Pollonia*, fl. Illyrici Macedonici, xxiv, 40, 2; xxxii, 5; 10, 13; xxxiii, 4; xxxviii, 49.

Apamea Cibotus, opp. Phrygiae mai. ad Marsyam et Maenandrum, xxxv, 15; xxxvii, 18, 44. — haud procul veteribus Celsaenis, xxxviii, 13. — sic dicta ab Apamen, sorore Seleuci regis, xxxviii, 13. — capitur a Romanis, xc, 16.

Apamea Syriae Tryphonis patria, lvii, 38.

Apamia, filia Alexandri Megalopolitani, xxxv, 47.

Apelaureus, Stymphalise terrae in Arcadia locus, xxxiii, 14.

Apelles, legatus Philippi Romam, xl, 20. — clam interficitur a Perseo, xlii, 5.

Apellicontis Teii bibliotheca, lxxxiii, 43. Vid. Aristoteles.

Apenninus, mons Italian bipartiens, v, 33; x, 27; xxi, 58; xlii, 1; xxxvi, 15; xxxix, 2.

Aperantia, Thessaliae opp. et regio, recipitur a Philippo, xxxvi, 33. — in potestatem Aetolorum venit, xxxviii, 3. — recipitur a Perseo rege, xliii, 22.

Aperanti, xliii, 22.

Apes aculeo emissio torpent, xxiii, 42.

Apex dialis, vi, 41.

Aphrodisias, castellum Ciliciae, xxxiii, 20.

Aphrodisias, oppid. Acolidis aut Cariae, XXXVII, 21.

Apitolae Latii oppid. vi captum, I, 35.

Apocleti sanctius Aetolorum consilium, XXXV, 34, 46; XXXVI, 28.

Apodoti in Aetolia, XXXII, 34.

Apollinaris in pratis Flaminii, III, 63.

Apollinares ludi eorumque oratio, XXV, 12. — eos populus spectat coronatos, ibid. — decernit senatus, ut voveantur in perpetuum, XXVI, 23. — voverunt, XXVII, 11, 23. — quotannis facti a praetoribus urbanis, ibid. — extra portam Collinam ad aedem Erycinæ Veneris quare parati, XXX, 38. — in Circo facti; pompa en deducta, XXX, 38.

Apollin, I, 56. — Apollo Pythius, XXIII, 11; XXIX, 18. — consulitur, ibid. et V, 15; I, 56. — decima prandae pars ei datur, V, 23. — et cratera aurea Delphos portata, 25. — Zerinthius et eius templum, XXXVIII, 41. — Apollo calitur apud Carthaginienses, XVI, 5.

Apollinis promontorium, v. Promontorium Apollinis.

Apollinis aedes in pratis Flaminii, III, 63. — in eius aede senatus datus, XXXIV, 43; XXXIX, 4, 58; XLI, 21. — — fanum augustum et oraculum ad Hieran Comen, XXXVIII, 12 et 13. — ager sacer redimitur Sicilya ab Atalo, XXXII, 40. — aedes Caietæ, XL, 2. — Formis, ibid. — Gabii, XLI, 16. — Vclitris, XXXII, 1. — Apollinis Medici, XL, 51.

Apollinis templum Carthagine spoiliatur, XI, 41.

Apollinis sigillum a Sylla circumferri et adomari solitum, LXXXVIII, 13.

Apollinis templum ab Augusto structum, CXXXIV, 81.

Apollini aedes vota, IV, 25; V, 13. — dedicata, IV, 29; VII, 20. — le-

etisternium habitum, V, 13, XXII, 10.

— sacrum factum bove aurato et capris duobus albis auratis, XXV, 12. — dooa vota, XL, 37. — Delphis sacrificat Antiochus, XXXVI, 11.

Apollodorum, auctorem defectio- nis ab Romanis, Athenienses in exsilium eiciunt, XXXV, 50.

Apollodorum Pergamenum, di- cendi magistrum, Octavianus ex urbe secum ad Geticum bellum educit, CXVII, 3.

Apollonia, XIII, 35, vid. et XV, 12. — ab Hydrunte ad Apolloniam pontes iacere cogitare Pyrrhus, et post eum M. Varro, XIII, 35, vid. et CXIX, 31. — Apollonia occupatur a Caesare, CXI, 11. — Apollonia, oppidum Aetoliae, Epiri et Illyrici Macedonici, XXVIII, 8; XLII, 18; XLIV, 30. — Apolloniam tentat Philippus, XXIV, 40.

Apollonia urbs Macedoniae, XLV, 28.

Apolloniatae legatos Romam mit- tunt, qui viniantur, XV, 13. — vin- latores deduntur, 13. — Apolloniatas aggreditur Philippus, XXVI, 25; XXIX, 12. — Apolloniatas trecenti iungunt se Quintio, XXXIII, 3. — auxiliantur Romanis adversus Gentium, XLIV, 30. — donantur lembis de Gentin ca- ptis, XLV, 43.

Apollonides, principum unus apud Syracusanos, XXIV, 28. — solutarius eius oratio, ibid.

Apollonius, purpuratus Antiochi Magui, XXXVII, 23.

Apollonius, Antiochi Epiphanis legatus, XLII, 6.

C. Aponius Mutilus a sociis Italicis consul creatur, LXXII, 8.

Q. Aponius, dux legionum, a Caesare in Hispania deficientium, CXV, 38.

Aponii proscripti desperatio, CXX, 90.

Aporidos Come, vicus Phrygian maioris, XXXVIII, 15.

Apparitores regii, 1, 40. — ad pl-nora capicoda dimissi, III, 38.

Appia via a Roma ducta primum Capuam, deinde Brundisium, VII, 39; XXII, 1, 15. — munita, IX, 29.

Appiae municipia, XXVI, 8.

Appiolae; v. *Apiolae*.

Appius Claudius, v. *Claudius*.

C. Appuleius, vel *Apuleius* (Epit. LXIX, 1) Saturninus, XLV, 13.

L. Appuleius, trib. plebis, dicm dicit M. Furio Camillo, V, 32.

L. Appuleius, decemvir agro divi-dendo, XLII, 4. — creatur praetor, XLV, 44.

L. Appuleius Saturninus, quaestor ostiensis, rei frumentariae praefectus est, quod magnarum calamita-tum initium fuit, LXVII, 45. — eius cum Q. Numidico inimicitiae, LXVIII, 34, 35. — ob violatos Mithridatis le-gatos reus agitur, LXXIX, 2, 3. — a patribus se opprimi queritur, 4. — Patres ulcisci studet, 5. — occiso Nonio, tribunus per viam creatur, 6. — eius et Marii conspiratio, 19. — eiusdem leges, 10. — ferocia, 13. — eiusdem scelerum concitator et viadex Marius, 21. — a suis rex ap-pellatur, 25. — eum reprimere Ma-rinus instituit, 26. — victus in Capi-tolinum fugit, 27. — obsessus ibi de-dit se Mario, sed a plebe cum aliis coniuratis occiditur, 28, 29. — caput eius ludibrii causa per convivia cir-cumfertur, 30.

M. Appuleius, quaestor, Bruto co-pias et pecuniam dat ex tributis atque vectigalibus Asiae, CXVIII, 3.

M. Appuleius, Sex. F. cos. CXXXVI, 21.

Q. Appuleius Pansa cum M. Va-lerio creatur consul, X, 5, 6. — frons-tras in Umbria Nequinum oppidum obsidet, 9.

Q. Appuleius decemvir agro divi-dendo, XLII, 4.

Sex. Appuleius, Sex. F. cos. CXXXIII, 77. — proconsul ex Hispania trium-phant, CXXXV, 8.

Sex. Appuleius vincit Pannonios, CXL, 21.

C. Apronius, trib. plebis, III, 54.

Aprus, Illyrici Maced. fl. hodie *Chrevasta*, XXXI, 27.

Apua, op. Liguria, unde Apuani Ligures, qui domantur a C. Flaminio consule, XXXIX, 2. — circum-veniunt Q. Marcium consulem, 20. — ad rebellionem spectant, XI, 1. — opprimuntur et traduntur in Samnium, 38, 41.

Apuli foedus faciunt cum Roma-nis, VII, 25. — deficiunt et vastantur, 37. — his pax datur, IX, 20. — cac-duntur a P. Decio, 1, 15. — defi-ciunt ad Poenos, XXII, 61.

Apulia sive Daunia et Peucetia, h. *Capitanata*, *Basilicata*, et *Terra di Bari*, VI, 42; VII, 26; IX, 2, 12; XI, 16; XXII, 9; XXV, 20. — in Apuliam movet Pyrrhus, multa-que ibi oppida capit, XII, 36.

Apuliae saltus, IX, 17; XXIV, 20.

L. Apustius, legatus, XXIII, 38.

L. Apustius, legatus P. Sulpicii consulis populatur extrema Macedo-niae et Antipatriam aliaque oppida capit, XXXI, 27. — legatus L. Cor-nelii Scipionis consulis, XXXVII, 4. — tumultuario proelio cadit, 16.

L. Apustius Fullo, aedilis plebis, XXXI, 4. — praetor, XXXIII, 24. — sortitur urbanam iurisdictionem, 26. — coloniae Latinae in Thurinum agrum deducendae triumphus, XXXIV, 53; XXXV, 9.

P. Apustius, legatus, XLVII, 12.

Aqua in Urbem ducta, IX, 29; XIV, 48. — Ferentina, I, 51. — pu-blica omnis, in privatum aedificium aut agrum fluens, admittitur a cen-

coribus, xxxix, 44. — in Urbem ducenda locatur: sed impedimento est operi M. Licinius Crassus, xl, 51. — aqua et igni interdicti, xxv, 4. — aquam terramque a Lacedaemoniis petunt Persae, xxxv, 17. — aquae calidae prope Carthaginem, xxx, 24. — et Thermopylis, xxxvi, 16. — Cumanae, xli, 16. — Neptuniae, xxxix, 44. — Sinuessanae, xxii, 13.

Aqua Iulia Capone, cxxxix, 43.

Aquae Sextiae conditae, lxi, 3.

Aquaeductus Romae, lxi, 4. — aquaeductum totela, deque ea recensitusconsultum, cxxxvii, 12, 13.

Aquila aufert pileum Lucumoni et rursus capiti eius reponit, i, 34. — sedet in elyseo Hieronis, militiae tirocinium auspiciantis, xvi, 12. — aquilae simulacrum aureum, legionis romanae signum, cvi, 29.

Pontius Aquila; vid. Pontius.

Q. Aquila amittit aliquot naves a Varo captas, cxiv, 30.

Aquileia, oppidum Carnorum in Istria; colonia Latina deducta, xxxix, 55; xl, 26, 34. — prope eum locum, ubi oppidum nuper a Gallis conditum fuerat, xxxix, 22, 45 et 54. — novis colonis augetur, xliii, 17.

Aquillii fratres coniurant adversus rempublicam, ii, 4.

C. Aquillius cos. Hernicos devincit, ii, 40.

C. Aquillius M. F. C. N. Florus, cos., xvii, 12. — in Siciliam trahit, 19. — obsidet Mytistratum, 22. — eos triumphus, 27.

L. Aquillius Corvus, tribunus militum consulari potestate, vi, 4.

L. Aquillius Gallus, praetor, xli, 14.

M. Aquillius M. F. M. N., cos., contra Aristonicum proficiscitur, lxx, 70. — reliquias belli Asiatici confici-

cit, 71. — triumphat, lx, 27. — postulatus repetundarum absolvitur, ibid.

M. Aquillius, cos., lxxvii, 44. — res adversus fugitivos in Sicilia gerit, 82. — fugitivos vincit, lxxix, 41. — finem imponit bello servili, 46, 47. — est contentus ovatione, lxx, 3. — postulat repetundarum, ab Antonio defenditur, 4, 5, 6. — et absolvitur, 7. — legatus restituit Nicomedem, lxxiv, ii, 12. — exercitum cogit adversus Mithridatem, lxxvi, 47. — vincitur, lxxvii, 54. — comprehensus et victus a Lesbiiis, traditur Mithridati, lxxviii, 3. — qui in os eius liquefactum aurum infundit, ibid.

M. Aquillius Crassus a senatu mittitur ad parandas a Piceno copias, cxix, 67.

P. Aquillius in Etruriam ad coëmendum frumentum missus, xxvii, 3.

Aquilones venti, xxxvi, 43. — aquilo in septentrionem versus, xxxvii, 12.

Aquilonia, opp. Hirpinorum ad fines Apuliae et Timavum fl. hod. *Cedogno*, x, 38, 39. — capta a Romanis, 41. — a militibus direpta et incensa, 44.

Aquinum, oppid. Volscorum in Latio, hod. *Aquino*: unde *Aquinas* ager, xxvi, 9.

Aquitani, caesi a P. Crasso, ad obsequium Caesaris redigantur, civ, 98; vid. cviii, 27. — Aquitanorum ferocia fracta, triumphat Messala, cxxxv, 4.

Aquitania in Gallia Pyrenaeis montibus subiecta, h. *Guene* seu *Guyenne*, *Gascogne*, *Béarn*, etc., xxi, 23. *Aquitania* prima, ciii, 145. — secunda, ibid. — tertia, ib.

Ara a Caesare, ex imitatione Alexandri, in Pyrenaeis montibus, post pulsos ex Hispania Pompeianos, stru-

cta, cx, 39. — Augusti Caesaris apud Lugdunum, cxi, 148. — ieiunio aenatus aut tribunorum plebei maioris partis vetator dedicari, ix, 46. — Concordiae, xxiv, 22. — Iovis Elicii, in Aventino a Numa Pompilio dedicata, i, 20; xl, 22. — in Iunonis Laciniae templi vestibulo, cuius cinis nullo unquam movetur vento, xxiv, 3. — in Iunonis Laciniae templo ab Hannibale condita et dedicata, xxviii, 46. — Martis in Campo, xxxv, 19; xl, 45. — ad eam sellis curulibus sedent censores, ib. — Maxima ab Evandro Herculi dicata, i, 7; ix, 29. — Neptuni in Circo Flaminio, xxviii, 11. — Pudicitiae, x, 23. — Solis, xl, 22.

Arabes sagittarii gladios habent tenues, longos quaterna cubita, xxxvii, 40.

Arabes Nabataei a Gabinio caeduntur, cv, 46.

Arabia Felix, in quam primus signa romana intulit Gallus Aelius, cxxxv, 20.

Arabiae deserta, xlv, 12.

Arabia, Africae regulus, a Boccho regno pulsus, ad Sex. Pompeium venit, cxvii, 33.

Arachthus s. Aretho, fluv. Epiri, xxxviii, 3, 4; xliii, 21.

Aradii, populi, xxxv, 48. — (Aradus insula, cui ex adverso est Antaradus opp. Syriae, h. *Tortosa*.)

Arar, fluv. Galliae, postea dictus Saonna s. Saogonna, et hinc h. *Saône*, xxi, 31.

Aratus, pater filiusque Sycionii a Philippo interfecti, et filii uxor ab eo libidinis causa in Macedoniam abspersa, xxvii, 31; xxxii, 21. — Achaeorum princeps, ibid.

Arbocala vel *Arbocala* Vaccnearum urbs, vi capta, xxi, 5.

Arbor felix, v, 24. — infelix, i, 26. — arborum praecisarum ruina

obrotos exercitus rom., xliii, 24. *Arcadia*, in Peloponneso pars, h. *Tzakoniae* s. *Sacciae* aut *Braccio di Maina*, i, 5.

Arcadium consilium, xxxii, 5.

Arcae duae lapideae sub Ianiculo inventae, in quibus libri Numae Pompilii, xl, 29.

Arcalus Iupiter, xxxviii, 2.

Arcathius, Mithridatis filius, lxxvi, 49. — Romanos Macedoniam expellit, lxxxvi, 23. — moritur, ib.

Archagatus ex Peloponneso advena, primus Romae medicinam professus, iure Quiritium donatur, xx, 64.

Archelaus princeps Arcanum, xxxiii, 16.

Archelaus, praetor Mithridatis, lxxvi, 49. — proelio superat Nicomedem, 52, et 53. — io Graeciam cum magno classe proficiscitur, lxxviii, 33. — Athenis utitur tanquam arce belli, 51. — ad eum deficiunt Achaei et Lacedaemonii, 51. — ipsi se opponit Brotius, 52. — contra eum Sulla proficiscitur, lxxxii, 1. — Archelai eruptio ex Pyraeo, 12. — eiusdem cum Sulla proelium, 14. — et copiae, lxxxii, 4. — apud Chaeroneam pugna magno viocitur, 10 et seqq. — archipiratae more insulas infestat, 26. — rursus vincitur ad Orchomeon, 28 et seqq. — cum castra a Sulla capiuntur, 33. — de pace tractare eum iubet Mithridates, 50. — Archelai ad Sullam oratio, 51. — Sullae responsio, 52. — ad prodicionem a Sulla illicitur, 53. — abuoit, 54. — ad Muraenam cum uxore et libellis perfigit, lxxxvi, 8. — eumque ad bellum incitat, 9 seq. *Archelaus*, filius Archelai quem Sulla vicerat, sacerdos praeficitur a Pompeio Comanis Ponticis, cii, 8. — rex Aegypti constituitur, ducta in matrimonium filia Ptolemaei Aq-

letae, cv, 41. — occiditur, 43.

Archelaus, Cappadociae rex, auxilium fert Antonio, cxxxii, 17.

Archelai, Rhodiorum legati, ad Cassium oratio, cxxxi, 10, seqq.

Archidamus, filius Agesilai, a Tarentiniis evocatus, xii, 13.

Archilanus, dux Aetolorum, cogit Philippum obsidionem Thanaecorum urbis solvere, xxxii, 4. — legatus mittitur ad Achaeorum concilium, xxv, 48. — eius insolentia, ibid.

Archidamus, princeps Aetolorum, Perseo se adiungit, xliii, 21, 22. — cum eo fugit, xlii, 43.

Archimedes, spectator caeli et siderum unicus, Syracusarum oppugnationem eluit, xxiv, 34. — intentus formis, quas in pulvere descripserat, interficitur, xxv, 31. — eius sepultorae cura habita a Marcello, ibid.

Archippus, dux Argivos, expellit praesidium Nabidis ex urbe Argis, xxxiv, 40.

Archippus, pocis apud Achaeos auctor, rapitur in viacula, lxi, 8. — dimittitur, 10.

Archo, Poridi Aeneatum principis nupta, xi, 4.

Arco, frater Xenarchi, Achaeorum praetoris, eiusque contra Callicratem oratio, xli, 24.

Ardea, caput Rutulorum in Latium, h. *Ardea*, olim Turni regis; a Tarquinio Superbo obsessa, i, 57. — inter Ardeates et Arcinos iudex sumptus populus romanus agrum, de quo ambigebatur, sibi adiudicat, iii, 71, 72. — ob eam iniuriam Ardeates disciscunt, iv, 1. — foedus cum iis renovatur, 7. — Ardeae turbatae seditione res auxilio Romanorum componuntur, 9, 10. — colonia Ardeam deducta, ager interceptus ad Ardeates redit, 17. — eos ad op-

primendos Gallos hortatur et ducit Camillus, v, 43, 44; xxi, 7; xxvii, 9; xxx, 15.

Ardaei, v. *Ardyaei*

Ardoneae, opp. Apuliae (vid. et *Herdoneae*), xxiv, 20.

Ardurs, filius Antiochi, xxxiii, 19.

Ardyaei, s. *Ardisci*, *Vardaei* et *Bardaei*, Illyrica gens, xxvii, 30. — Illyricum populantur, lvi, 19. — pacem petunt, nec praestant, 20. — in mediterranea loca relegati, et ferocium et vires in perpetuum omitunt, 22.

Arca Flacciana, lxi, 34. — Vulcani; v. *Vulcanus*.

Arei dissidium cum Cleonymo, xiv, 41.

Arei ex Africa inter auxilia Rhodiorum, xxxiii, 18.

Arenae Linterni, xxi, 16.

C. et L. Arennii, tribuni plebis, xxvii, 6.

L. Arennius, praefectus socium, capitur a Numidis, xxvii, 26, 27.

Arethaphila conceit Latendrum ad tollendum fratrem Nicocratem tyrannum Cyrenaicum, lxxxi, 17. — deo et Leandrum opprimit, ibid.

Arctae cum Aemilio Scauro bellum, ciii, 54. — utriusque volentibus dirimitur, ibid.

Arctho s. *Arachthus* Epiri amnis navigabilis, prope Ambraciam, xxxviii, 3, 4.

Arethusa, fons Syracus., xxv, 30.

Arens, exsul Lacedaemonius, xxxix, 35.

Argei, loca sacris faciendis, i, 21.

Argens, Thessaliae oppidum, xxxii, 14.

Argentanum, oppidum Bruttiorum, deficit a Poenis ad Romanos, xxx, 19.

Argentum novum signatum, iv, 60. — bignum, xxxiii, 23, 37; xxxvi, 21. — factum et infectum, xxxiv,

52; xxxvi, 40. — mulctaticum, ex quo signis acuea ad Cereris data, xxvii, 6; xxx, 39. — Oscense, xxxiv, 10; xlv, 40, 43. — argentum in aerarium latum, xxviii, 38; xxx, 45. — in xonis habent negotiantes, xxxiii, 29. — argenti ad aurum, ut 10 ad 1, proportio, xxxviii, 11. — iam maior, quam seris, et summa memoratur, et usus in commerciis fuisse videtur, xxviii, 9, 10. — argenti fodinae in Hispania, xxviii, 3.

Argentariae in urbe Roma, ix, 40; xxvi, 27; xl, 51. — *Argenturiae* et *ferrariae* in Hispania a Catone consule institutae, xxxiv, 21.

Argentarii, vii, 21, 3.

Argentatis lintearum candidarum, ix, 40.

Argetaeus campus in Macedonia, xxvii, 33.

Argi, s. Argos caput Argolidis in Peloponneso, b. Argo in Saccania parte Moreae nobilitati morte Pyrrhi, xxxi, 7. — concilium Achaeorum Argis, xxxi, 25. — Argi produntur Philocli, xxxii, 25. — Argi a Philippo traduntur Nabidi, 38. — spoliuntur ab uxore Nabidis, 40. — Argi duas arcus habent, xxxiv, 25. — sunt in tutela Iunonis, xxxiv, 24. — Argis celebrata Nemea, 41. — iis restituitur libertas, ibid. — duae factiones, xiv, 42.

Argiletum Romae, i, 19.

Argithea, caput Athamaniae, unde expelluntur Macedones, xxxviii, 1.

Argivi oriundos ab se Macedonum reges credunt, xxxii, 22. — abeunt ex concilio Achaeorum, ib. — primo comitiorum die solent praetores pronuntiare Iovem, Apollinem, Herculem, 25. — Argivorum campus, xxxiv, 25. — a iuvene quodam Argivo vulneratus Pyrrhus, xiv, 43.

Argos Amphiloelium, xxxii, 34; xxxviii, 3, 10. Vid. Amphiloelia et Amphiloeli.

Argyraspides, xxxvii, 40.

Ariarathes, Cappadociae rex, xxxvii, 31; xxxviii, 26. — a consule veniam petit, quod Antiochum auxilio iuvisset, 37. — ei ducenta talents imperantur, ibid. — despondet filium suum Eumeni, recipitarque in amicitiam Romanorum, 39. — eius legati Romae, xl, 20; xlii, 19. — filium Romanis mittit educandum, xlii, 19. — Romam ablegat Ariarathem, puerum sibi pro filio subditum ob uxore, xlvii, 14.

Ariarathes patri succedit in Cappadociae regno, xlvii, 23. — Cappadocia pulsus, Romam venit, xlvii, 14. — insignis eius in patrem pietas, ibid. — et studia literarum, ib. — iustitia eius et fides, 15. — Demetrii regis Syriae, subditum eius patrem Orophernem foventis, dolo pellitur, 16. — ab senatu non satis adiutus, 17. — sua virtute regnum recuperat, 18.

Ariarathes, filius Mithridatis expulso Ariobarzane, occupat Cappadociam, lxxvi, 41.

Aricia, oppid. Latii, i, 50; ii, 14; xxiv, 44. — cum oppugnat Arons, Porsenae filius, ii, 14. — Aricini vincunt Etruscos, ibid.

Aricini et Ardeates de ambigno agro certant, et turpe populi romani de eo iudicium, iii, 71, 72. — Aricinis civitas data, viii, 14.

Aries eiusque in oppugnandis urbibus usus, xxi, 12; xxxi, 46; xxxii, 23; xxxviii, 5. — magnis ponderibus, plumbo vel saxis ad terram deprimi solebat, xxxviii, 5; xlii, 63. — arietum ictus excipiuntur laqueis, xxxvi, 23.

Arii, veteris Germaniae populi, civ, 20. — sic eos vetus aetas appellavit, vetas oblita est, ibid.

Ariminenses ob servatam fidem a Romanis laudati, xxvii, 10.

Ariminum, Umbriae oppid., hod.

Rimini, xxi, 51, 63; xxi, 44; xxxi, 10, 20. — caput Galliae provinciae, xxiv, 44, n. 2. — ab Placentia Ariminum viam perduxit M. Aemilius consul, xxxix, 2. — Arimini nomine provincia Gallia indicitur, xxviii, 38. — colouia romana, xv, 8. — occupatur a Caesare, cix, 41.

Arim dux Poenorum, xxvi, 49.

Ariobarzanes a senatu Cappadociae rex constituitur, lxx, 48. — in eum concitat Tigranem Mithridates, 49. — Ariobarzanes Romam fugit, ibid. — redactus a Sulla rex appellatur, 50. — rursus exsul, lxxiv, 11. — in regnum reducitur, 12. — ab Ariarathe, filio Mithridatis, regno expellitur, lxxvi, 41. — in regnum restituitur a Sulla, lxxxiii, 29. — eius adversa et prospera, ci, 15. — filio invito et multum recusanti diadema imponit, ibid.

Ariobarzani partem Armeniae minoris ademptam Deiotaro, dat Caesar, cxiii, 8. — ab equitibus Cassii occiditur, cxxi, 28.

Ariovistus, Suevorum rex, socius atque amicus a senatu rom. appellatus, consule Caesare, ciii, 97. — affectat imperium Galliae, civ, 1. — Caesari superbe respondet, 2. — ad eum ducit Caesar, 31. — colloquium Ariovisti et Caesaris, 32. — dirimitur, ib. — vincit legatos Caesaris, 33. — oppugnat castra Rom., 35. — proelium committit, 36. — vincitur, 37.

Aristaenus, praetor Achaeorum, xxxiii, 19. — eius ad Achaeros oratio, 20, 21. — comitatur Quintium in colloquio cum rege Philippo, 32. — snadet Boeotis, ut se Romanis adiungant, xxxiii, 2. — castigat Aetolorum vaniloquentiam, xxxiv, 24. — occurrat Quintio consuli cum decem millibus Achaeorum et equitibus mille, 25.

Aristarchus Tarentinus suspectus Pyrrho et in Epirum navigare iussus,

flectit iter Romam, ibique recipitur in fidem, xxi, 25.

Aristarchus Colchis a Pompeio rex datus, cii, 8.

Aristias Argivus vocat Pyrrhum ad opprimendos inimicos, xiv, 42.

Aristidis summi pictoris tabula exhibens Liberum patrem, lvi, 18.

Aristio, sophista, ab Atheniensibus legatus ad Mithridatem mittitur, lxxviii, 40. — benigne exceptus, cum magno fastu Athenas redit, 40, 41, 42. — concionem ad populum habet, 44. — ab Atheniensibus praetor creatur, 48. — arripit tyrannidem, 49. — ipse accusator et iudex, 50. — Atheis a Sulla obsessus in summa fame ipse hilariter epulatur, lxxxi, 28. — familiares suos de pare mittit ad Sullam, 29. — stolidam eorum oratio, 30-43. — expugnata Athenis fugit in arcem, 45. — extractus a Sulla venenum bibere cogitur, lxxxii, 21.

Aristippus Argivus vocat Antigonom ad opprimendam adversam factionem, xiv, 42.

Aristo, actor tragicus, xxiv, 24.

Aristo Tyrius mittitur ab Hannibale Carthaginensem, ad concitandum Poenos ad bellum, xxxiv, 61. —prehenditur et aufugit, ibid.

Aristobulus, Ioannis Hyrcani filius, Antiochum Cyzicenum superat fugatque, lxxii, 43. — primus post instauratam urbem rex Iudaeorum, lxxiii, 85. — moritur, ibid.

Aristobulus contendit cum fratre Hyrcano coram Pompeio, cii, 56. — irritat Pompeium, 59. — discedit Hierosolyma, 60. — et advenienti Pompeio urbem dedit, 61. — cum filiis et filiabus a Pompeio victus abducitur, 69. — in triumpho ducitur, ciii, 48. — e custodia elapsus redit in Palaestinam, cv, 37. — caesus captusque remittitur Romam,

ibid. — a Caesare cum duabus legionibus in Syriam mittitur, consilia Pompeianorum turbaturus, cx, 7. — veneno necatur, 49.

Aristodemus, tyrannus, retinet naves Romanorum pro bonis Tarquiniorum, II, 34.

Aristomachus, princeps plebis, Crotone, ad Hannibalem transfugit, eique urbem prodit, xxiv, 2, 3.

Aristonicus post Attali mortem regnum sibi vindicat, LIX, 15. — illum plures respuunt, 16. — quod iure et potentia esset inferior, 17. — vincitur ab Ephesiis, 20. — vires reparat, 21. — fundit fugatque Romanos, 48. — eius securitas ex victoria, 50. — et ex securitate clades, 51. — in Perpernae cos. potestatem redigitur, 56. — eius supplicium, 70.

Aristoteles, praefectus regis Antiochi Chalcide, xxxvi, 21.

Aristoteles, caput legationis Rhodiae, XLVI, 4.

Aristotelicorum scriptorum satum, LXXXIII, 44. — ea varie corrupta et vitiosissime edita, 45.

Arma quinque classibus varia imperata, I, 43. — a militibus suo sumptu parata, XLII, 52. — arma et tela Romae in muros congesta, x, 4. — data de publico, III, 15. — templis detracta, XXII, 57, XXIV, 21. — arma hostium, Marti, Minervae et Luae matri dicata, face subdita imperator succendit, xlv, 33; vid. et VIII, 1 et 30; XXXVIII, 23; XLI, 12. — arma Samnitium militum auro et argento caelata, ix, 40; x, 18. — armorum crepitu et concussione datur signum vel ardoris pugnandi vel approbationis, vi, 24, n. 1; x, 26, n. 8; XXVIII, 29, 3. — ad arma conclamatur in re trepida, III, 15; XLI, 26.

Armamentarium Chalcidis, XXXI, 23. — nouumquā Romae institutum, XLII, 52, G.

Armatura levis, promptissimum genus ad lucescendum certamen, XLIV, 4.

Armenes Nabidis filius, ante currum triumphalem T. Quintii ductus XXXIV, 52.

Armeni magna cum strage Cappadocia expelluntur a Sulla, LXX, 150. — spernunt copias Luculli, xcvi, 44. — caeduntur et fugantur, 47.

Armeniae multae partes dedunt se Romanis, xcvi, 64. — Armeniorum sagittae, 69, 70. — Armenia ab Antonio occupatur, cxxxi, 40. — spoliatur a Romanis, 63. Vid. Artavasdes et Tigranes.

Armes Poenus, xxvi, 49.

Armilla, aureae, I, 11.

Armilla, dona militaria, x, 44. Vide et cxiv, 10.

Arnilustrum, xxvii, 37.

Arnus Etruriae fluv. hod. *Arno*, xxii, 2.

Arpi olim Argos Hippium, Argyrippa, Argyripa, hod. *Arpe*, opp. Dauniae, quae Apuliae pars est, regia Diomedis, ix, 13; xxii, 9, 12; xxiv, 3; xxv, 15. — Arpos proditurum se Romanis promittit Altinus, xxiv, 45. — aggreditur et capit Q. Fabius consul, 46 et 47. — Arpini, xxiv, 45-47; xxxiv, 45.

Arpinates Romanis favent, ix, 13. — iis data civitas, x, 1. — et latio suffragii, xxxviii, 36.

Arpinum, opp. Volscorum in Latio, Ciceronis et Marii patria, hod. *Arpino*, recipitur a Samnitibus, ix, 41.

Arretini, ix, 32. — meditantur defectionem; sed meta advenientis Marcelli consulis quiescunt, xxvii, 21. — coguntur dare obsides, 24. — triginta millia scutorum et alia pollicentur Scipioni, xxviii, 45.

Arretium, vetus et nobile opp. Etruriae, h. *Arezzo*, ix, 37; xxii, 2, 3; xxxviii, 46; xxxi, 21. — labo-

rat seditionibus, x, 3. — ab Arretio legati, pacem foedusque a Romanis petentes, impetrant iuducias triginta annorum, 37. — Arretinum obsidetur a Gallis Senonibus, xi, 30. — a Bononia Arretium viam perducit C. Flaminius, xxxix, 2.

Arrianus, a triumviris proscriptus, pietate filii sicut Aeneas patrem humeris gestantis servatur, cxx, 78.

Q. Arrius praetor Crixum, fugitivorum ducem, cum viginti millibus hominum caedit, xcvi, 2. — vincitur a Spartaco, altero fugitivorum duce, 3.

Arruntii duo, pater et filius, in proscriptione triumvirali pereunt, cxx, 80.

L. Arruntius sinistro cornu classis Caesarianae in pugna Actiaca praefectus, cxxxii, 58. — consul, cxxxvi, 7.

Artacis, Partiborum regis, legatus ad Sullam, lxx, 51.

Artacidae discordiis et parricidiis vexantur, cv, 38.

Arsia, silva Latii aut Etrorinae, ii, 7.

Arsinoë, soror Cleopatrae, ad Achillam transfugit, occupandi regni causa, cxii, 46. — iussu Cleopatrae occiditur, cxxvi, 11.

Artabazes, sive Artavasdes, Tigranis filius, Armeniae rex, socius Romanis, cvi, 27. — consilia eius a Crasso repudiata, 28-36. — foedus ab eo cum Parthis ictum, 59. — vocat M. Antonium contra regem Medorum, cxxx, 1. — deserit Antonium, 5. — dolo capitur ab Antonio, cxxx, 39. — ducitur in triumpho Antonii Alexandrino, 41. — non adorat Cleopatram, 42.

Artaphernes, filius Mithridatis, ciii, 48.

Artatus, fl. Penestinae, xliii, 19.

Artavandes, Armeniae rex, cxxx,

1. Vid. Artabazes.

Artavantes, rex Medorum, cxxx,

1. — Antonio renovandi adversus Parthos belli cupiditatem iniicit, cxxx, 1 et 2.

Artaxata petit Lucullus, xcvi, 71. — huius urbis conditor Hannibal, 76.

Artaxias, Armeniae rex, xlvii, 15. — Artaxiae ad Ariarathem legatio, ibid.

Artemidorus Gnidius Caesari offert libellum, indicem conspiracy, cxvi, 50.

Artena, opp. Volscorum in Latio, captum et dirutum a Romanis, iv, 61.

Artes militares non eadem et imperatoriae, xxv, 19. — artium graecarum opera mirandi initium apud Romanos, xxv, 40.

Artetarus, Illyrius, interfectus a Perseo, xlii, 13, 40.

Artifices scenici, v, 1; xxv, 40.

Arundines, unde textae canae, xxxv, 27.

Aruns, Lucumonis frater, Egerii pater, moritur, i, 34.

Aruns Tarquinius; vid. Tarquinius.

Aruns, Porsennae filius, ii, 14.

Aruns Clusinus, Gallis dux et auctor est oppugnandi Clusium, v, 33.

Aruspex Etruscus, adductus a romano milite, adhibetur ad deos rito placandos, v, 15-17. — aruspicius Tuscus mors voluntaria, lxi, 34. — aruspicius Etrusci praedictio et mors subita, cxviii, 9; cxx, 24. — aruspices ex Etruria acciti, xxvii, 37. — a Ti. Sempronio consulti, xxv, 16. — ex eorum responso supplicatio indicta, xxxii, 1. — aruspicius responsis contra Ciceronem abutitur Clodius, civ, 82-84.

Arvacci, nobilis Hispaniae populus, bellum sumunt adversus Romanos, xlvii, 37. — pacem petunt a Marcello, xlviii, 5. — a senatu romano, 13. Vid. Numantia.

Arverni Galliae populi in Alvernia (hod. *Auvergne*), quorum caput fuit Gergovia s. Nemossus, Augustonemetum, hodie *Clermont*, v, 34. — recipiunt Hasdrubalem, xxvii, 39. — eorum opes, lxi, 7. — excursiones faciunt in agros Aedunorum, 8. — caeduntur a Domitio, 9, 10. — alia eorum clades, 42 et seqq. — iis pax datur, 48. — eos contra Romanos sollicitat Vercingetorix, cvii, 51. — victi pacem petunt, cviii, 8.

Arvina; vid. *Cornelius*.

Ara Albana, vii, 24. — Artenae, iv, 61. — Carventana, iv, 53. — Corinthi, xlv, 28. — Fregellana, ix, 28. — Romana, a Tito Tatius Sabinorum rege, occupata dolo, i, 11. — in ea Capitolium, i, 55. — Tarentina, oppugnata ab Hannibale, xxv, 11. — Veientana, capta cuniculo, v, 21.

Asander occidit Pharnacem cxiii, 24. — ad necem voluntariam a Scribonio compellitur, cxxxvi, 60.

Ascanius, Aeneae filius, sive ex Lavinia, sive ex Creusa natus, Albani Longam condit, i, 1-3.

Asclepiodotus, praefectus armorum Gallorum in exercitu Persei, xlii, 51; xlii, 2.

Ascordus, Macedoniae fluvius, xlii, 7.

Ascia, Hispaniae opp., xxiii, 27.

Asculum Apuliae et Piceni opp. hod. *Ascoli*, xxxii, 29.

Asculum Picennum, xiii, 36. — deditur Romanis, xv, 10. — caedes in ea urbe civium romanorum, unde erupit bellum sociale, lxxii, 1-5. — obsidetur a Cn. Pompeio, lxxiv, 3. — capitur, lxxvi, 4. — deditur Caesari, cix, 57.

Ascuris, palus Maced. ad fines Thesaliae, xlii, 2, 3.

Asdrubal; vid. *Hasdrubal*.

L. Asellio; vid. *Sempronius*.

Asena, urbs sita in Hispania, xxiii, 27.

Asia minor, hod. *la Natolie* s. *Anatolie*; at Asia propria, cuius rex Attalus fuit, pars Asiae min. tractus litoralis, a Pergamo in Mysia ad Cariam, xxvi, 24. — imbellis, ix, 19. — amoenitate orbiom et copia terrestrium maritimarumque rerum ditiores, quam fortiores, facit exercitus, xxxix, 1. — Asia tota inania parit ingenia, xlv, 23. — in Asiam transgrediuntur Romani, xxxvii, 33. — civitates multae se dedunt L. Scipioni consuli, et legatos mittunt Romanum, 45. — Galli eam vectigalem faciunt, xxxviii, 16. — Asiae gravis multa a Sulla imponitur, lxxxiii, 37-42. — vastatur a piratis, 43. — oppressa usuris, xcvi, 2. — Luculli aequitate et prudentia liberatur, 3. — terrae motibus conflictatur, cxxxvii, 2.

Asiagenes; vid. *Asiaticus*.

Asiatici, mitissimum genus hominum, xxxviii, 17. — Asiatici Graeci levissima sunt genera hominum, et servituti nata, xxxvi, 17.

Asiaticus exercitus iuvenit lazum Romanum, xxxix, 6.

Asiaticus cognominatur L. Scipio, xxxvii, 58. — idem et Asiagenes, xxxix, 44.

Asinius Dento, primipili centurio, caeditur cum cohorte praetoria ab Amaniensibus, cvii, 42.

C. Asinius Pullio adest Caesari Rubiconem transeunti, cix, 40. — historiam graecis literis contexuit, cx, 70. — Caesari militat in Africa, cxiv, 5. — in Hispania vincitur a Sex. Pompeio, cxvii, 34. — eum sollicitat Octavianus, cxi, 39. — cum suis legionibus accedit Antonio, cxv, 10. — L. Quintius, eius socer, inter primos proscriptus, 36. — consulatum init, cxxvi, 15. —

post Perusinum bellum, Antonium petit, 32. — Domitium transducit ad partes, *ibid.* — fundit Illyricos, cxxvii, 51. — triumphat, 52. — bibliothecam publicat, *ibid.* — in Actiaco bello manet domi, neutrum sequens ducum, cxxxii, 3.

C. Asinius C. F. Gallus, cos., cxi, 15.

Asnaus, Illyrici Maced. mons, xxxii, 5.

Asopus, fluvius Phthiotidis in Thessalia, xxxvi, 22.

Aspendi, Pamphyliæ populi, xxxvii, 23; xxxviii, 15.

Asta oppid. Hispaniæ Baet. non longe a Gadibus, *hod. Xerez de la Frontera*, capitul a Rom. xxxix, 21. — hoc oppidum Caesari deditur, cxv, 58.

Astapa opp. Hispaniæ ad Baetim, xxviii, 22.

Astapenses in obsidione urbis se suosque interficere statuunt, xxviii, 22. — trucidant scæ in urbe et cum nemis iuiciunt se medio incendio, xxviii, 23.

Astensis ager, xxxix, 21.

Asterium Thessal. aut Maced. opp. xi, 24, 3.

Atii, Thraciæ pop., xxxviii, 40.

Astracum, urbs Pæoniæ, xl, 24.

Astragor, castellum agri Stratonicensis in Caria, xxxiii, 18.

Astronomiæ peritia utilis in bello, xlii, 37.

Astura, Latii fl. h. *Stura*, viii, 13.

Astures a P. Carisio domiti, cxxxv, 13. — rebellantes cito perdomantur, 20. — eorumdem defectio punita, cxxxvi, 14.

Atymedes legatus Rhodiorum, xlv, 25; xlvii, 4, 9, 10.

Atyla apud Græcos, xxxv, 51. — Asylum a Romulo institutum, i, 8.

Atalanta insula ad Euboeam, adversa Locridi, xxxv, 37.

Ategua a Cesare obsidetur, cxv, 43. — deditur, 48.

Ateguenses crudeliter tractantur a Munatio, cxv, 46.

C. Ateius Capito, trib. pl., retinere tentat Crassum, ad Parthicum bellum proficiscentem, cv, 34. — ad portam focolo posito, vetustas et arenas devotiones peragit, *ibid.* — movetur senatu, cix, 20.

Ateius Capito divini humanique iuris consultissimus, cxxxvi, 46.

Atella opp. Oscorum in Campania, inter Capuam et Neapolim, deficit ad Poenos, xxii, 61. — in deditionem occipitur a Romanis, xxvi, 16. — Atellani Calatiam migrare inveniunt, xxvii, 3. — de iis iudicium senatus, xxvi, 34. — Atellanæ fabellæ, vii, 2. — earum actores ucc tribu moventur, et stipendia faciunt, *ibid.*

Atergatis, Dea Syria, Edessæ culta, cvi, 20.

A. Aterio consuli, ut magistratu abiit, dies dicta, iii, 31. — creatur tribunus plebis, 65.

Aternum, opp. Marrucinorum, h. *Pescara*, et Lucaniæ, expugnatum a prætore Sempronio Tuditano, xxiv, 47.

Athacus, opp. Dassaretiorum in Illyrico Maced. xxxi, 34.

Athamanes in Thessalia ed fines Epiri et Aetoliæ, xxvii, 30; xxxix, 12; xxxi, 28. — inferunt cum Aetolis bellum Philippo, qui eos caedit, xxxi, 41. — fugiunt in Aetoliam, 42. — populantur Thessaliam, xxxii, 14. — in ius ditionemque Philippi concedunt, xxxvi, 14. — expellunt Mucedonas, xxviii, 1, 2, — libertatem repetunt a legatis romanis, xxxix, 24, 25. *Við. Amynder.*

Athanagia, Hergetum caput in Hispania Tarrac., quæ et Nerda di-

cebatur, *hod. Lerida*, XXI, 61. — deditur Cn. Scipioni, 62.

Athenaeum, Athamaniae castellum, XXXVIII, 1; XXXIX, 25.

Athenaeus, frater Eumenis et Attali, auxilio est Romanis, XXXVIII, 12, 13; XLII, 55. — Aemilium Paulum Delphos comitatur, XLV, 27. — Romam mittitur questum de Prusia, XLVII, 26.

Athenaeus, causa malorum Antiocho regi, et ipse in fuga perit, LIX, 62.

Athenaeus philosophus, Varroni Muraenae fugae socius, CXXXVI, 13.

Athenagoras, praefectus Philippi, XXXI, 27-35. — adoritur Dardanos, 43. — in Chaoniam ad occupandas fauces mittitur, XXXII, 5. — repellit Romanos, XXXIII, 7.

Athenagoras, dux Persei, praest Thessalonicae, XLIV, 32.

Athenas (caput Atticae, hodie *Athiniah*, *Setines*, *Medinat al Hocama*, s. *Zaitunah*) missi legati, qui Solonis leges aliarumque Graeciae civitatum instituta et iura describerent, III, 31. — fractas Macedonum armis, IX, 18. — visit L. Aemilius Paullus, XLV, 27. — Athenarum arx, portus, muri longi, Piraeum urbi iungentes, navalia et simulacra, XLV, 27. — arcis praeses Minerva, XLV, 28. — Athenis templum Iovis Olympii, XLI, 20. — oratio plurimum pollet favore multitudinis, XXXI, 24. — Athenas et Piraeum oppugnat Sulla, LXXXI, 6, 15. — urget obsidionem, 21 et seqq. — fames horribilis Athenis, 28. — et multiplices miseriae, 45. — Athenae expugnantur, 44. — Sulla exoratus urbi parcere, 46. — moenia diruta, 47.

Athenienses mittunt legatos ad dirimendum bellum Philippum inter et Aetolos, XXVII, 30. — literis verbisque solis valent, XXXI, 24-44. —

celereres sunt et supra vires audaces XLV, 23. — lacerant invidia principes suos, XLV, 38. — una navali pugna cum Syracusanis florentem rempublicam suam in perpetuum affligerunt, XXVIII, 41. — a Romanis adscripti foederi cum Philippo inito, XXIX, 12. — implorant auxilium a Romanis, XXXI, 5. — causa belli inter Athenienses et Philippum, 14. — Philippus adversus Athenas ducit exercitum, 24. — omnia vastat, 24-26. — omnes Philippi statucae Athenis delentur, 44. — finibus interdunt Macedonibus, XLI, 23. — Atheniensium legatio Romam missa de Haliartii, Delo et Lemno, XLVI, 3. — lis inter Athenienses et Oropios, aë super ea lite legatio, XLVII, 24. — Atheniensibus ignoscit Caesar, CXII, 21.

Athenio, rex fugitivorum in Sicilia obsidet Lilybaeum, LXVII, 41. — se submittit Salvio, 44. — in proelio accepta plaga, pro mortuo concidit, 58. — extincto Tryphone ad eum servile imperium venit, LXVIII, 42. — conatur capere Mesaniam, 43. — interficitur ab Aquilione, LXIX, 41.

Atherbal, Micipsae filius, LXII, 2. — origo discordiae inter eum et Iugurtham, 3, 4. — expellitur a Iugurtha, 11. — Romam fugit, ibid. — eius in senatu oratio, 13 seqq. — inter ipsum et Iugurtham dividitur regnum, 21. — Atherbalem lacessit Iugurtha, LXIII, 51. — Atherbal cogit exercitum, 52. — vincitur a Iugurtha, LXIV, 2. — legatos mittit Romam, 6. — eius miserabiles literae, 7. — cum cruciatu occiditur a Iugurtha 15.

Athletarum certamen primum Romae, XXXIX, 22. Vid. et XLV, 32; CXV, 23.

Atho s. Athos, Macedoniae mons,

bed. Monte Santo, *Aianorus*, *Aianurus*, XLIV, 11, 28; XLV, 30.

Atia, mater et diligens educatrix Octavii, eiusque monitum, CXVII, 13-15.

Athilius, puer, a triumviris pro-scribitur opum causa, CXX, 41.

A. Atilius A. F. C. N. Calatinus, consul eiusque res gestae, XVII, 22. — triumphat, 29. — dictator in Sicilia proficiscitur, XIX, 29.

A. Atilius Serranus, praetor, XXIV, 10. — praeficitur classi, 20. — mittitur contra Nabdem, 22. — praetor iterum, XLII, 28. — legatus in Graeciam, XLII, 37. — renuntiat in sensu legationem, 47. — consul, XLIII, 4.

C. Atilius M. F. M. N. Regulus, consul, XVII, 28. — eius res gestae et triumphus, 29. — consul iterum creatur, XVIII, 50. — oppugnationem Lilyboei aggreditur, XIX, 1.

C. Atilius Regulus, cos. XX, 36. — Sardos tumultuantes coarctat, ib. — in proelio adversus Gallos occiditur, 40.

C. Atilius, praetor, auxilium fert L. Manlio praeturi, XXI, 26. — vota suscipere iubetur, 62. — pontifex, candidatus consulatus, XXII, 35.

C. Atilius, duumvir, dedicat aedem Concordiae, XXIII, 21.

C. Atilius Serranus, aedilis curulis, XXXIV, 54. — praetor, XXXIX, 23.

C. Atilius Serranus, consul, LXVI, 37. — trucidatur a Mario, LXXX, 38, 39.

L. Atilius, inter primos tribunos militum consulari potestate, IV, 7.

L. Atilius, tribunus militum consulari potestate, V, 13.

L. Atilius, tribunus plebis, IX, 30.

L. Atilius, quaestor, in proelio ad Cannas caesus, XXII, 49.

L. Atilius, tribunus plebis, XXVI, 33.

L. Atilius, praetor, XXXII, 27. — sortitur Sardiniam, 28.

L. Atilius, praefectus praesidi Locria, XXIV, 1. — elabatur cum praesidio, ibid.

L. Atilius, illustris adolescens et eius ad Demothraena oratio, XLV, 5.

M. Atilius, Regulus, consul, in Sidicinos exercitum ducit, VIII, 16.

M. Atilius Regulus, consul, X, 32. — eius res gestae, ibid. et 33, 35 et 36. — ei negatur triumphus, ib.

M. Atilius Regulus, consul, XV, 10. — triumphat de Sallentinis, 11. consul iterum, XVIII, 1. — vincit navali pugna Porcos, II, 9. — eius et collegae gravitas et fides, 10. — transit in Africam, 11. — aegre fert imperium sibi prorogari, 14. — agellus eius publice colitur, ibid. — pugna eius cum serpente ad Bagradam, 15, 16. — magnas res gerit in Africa, 17, 20. — duras fert conditiones victis, 21. — capitur, 27. — eius redimendi cura, 36. — pacis petendae causa Romam mittitur, 57. — proficiscitur longe alio animo, ibid. — eius oratio in senatu, qua dissuadet pacem, 58, 60. — Romae manere abnuit, 61. — excruciatu a Poenis, 65. — eius elogium, ibid.

M. Atilius Regulus, consul iterum, subfectus C. Flaminio, XXII, 25; XXXII, 21. — artibus Fabii ipse et collega bellum gerit, 32. — triumvir mensarius, XXXIII, 21. — censor, XXIV, 11. — censurae eius acta, 18. — mortuo collega, se abdicat, 43.

M. Atilius Regulus, consul et dux in bello Punico I, insigne utriusque fortunae exemplum, XXVIII, 42; XXX, 30.

M. Atilius, duumvir, dedicat aedem Concordiae, XXIII, 21.

M. Atilius, praetor, XXIV, 43. —

sortitur iurisdictionem urbanam, et simul accipit sortem peregrinam, 44. — navis religionibus liberat populum, xxv, 1. — legatus Q. Fulvii in obsidione Capnae, xxvi, 6, 33. — legatus ad Ptolemaeum, xxvii, 4.

M. Atilius Serranus, triumvir coloniae deducendae, xxxvii, 46, 57. — praetor, sortitur Sardiniam, xli, 21.

M. Atilius, praetor, Hispaniam ulteriorem obtinet, xlviii, 4. — urbem Oxythracas capit, 6.

P. Atilius, legatus Pompeii, sortitur sinum Ligusticum, xcix, 31.

Sex. Atilius, tribunus plebis, lvi, 2.

Sex. Atilius Serranus, cos., lvi, 1. — proconsul Atestinis et Vicetinis terminos statuit, 20.

Sex. Atilius Serranus Gavinnus, tribunus plebis, resistit senatusconsulto de reficienda domo Ciceroanis, civ, 50.

Atina, opp. Volscorum in Latio, hodie *Atina*, ix, 28.

Atinatum ager, x, 39.

C. Atinius, trib. militum quartae legionis, signum adeptum signifero facit in hostes, xxxiv, 46.

C. Atinius, creatus praetor, sortitur Hispaniam ulteriorem, xxxviii, 35, xxxix, 7. — prospere pignat cum Lusitanis, et Astam oppidum capit, xxxix, 21. — ex vulnere moritur, ibid.

C. Atinius Labeo, trib. plebis, xxiii, 22, 25. — praetor, 42. — sortitur iurisdictionem peregrinam, 43.

C. Atinius Labeo, praetor, xxxvi, 45. — sortitur Siciliam, xxxvii, 2.

C. Atinius Labeo, trib. plebis, quod in legendo senata praeteritis esset, saevit in Metellum censorem, lxx, 54, 55.

M. Atinius, Thurii praefectus, xxv, 15.

M. Atinius, praefectus socium, occiditur a Boiis, xxxiv, 47.

M. et C. Atinii capita coniurationis et Bacchanalium auctores, xxxix, 17. — puniuntur, 18.

Ti. Atinii somnium, ii, 36.

Atintania, regio Epiri vel Maced. xxvii, 30; xxxix, 12; xlv, 30.

L. Atius, trib. primus secundae legionis, xli, 3.

Atlesbis, regulus Thracum, impetum facit in Cotys, Odrysarum regis, fides, xlii, 67.

Atratinus; vid. Sempronius.

Atrax, oppidum Pelasgiotidis in Thessalia, decem ferme millia ab Larissa, obsidetur a Romanis, xxxii, 15. — qui re infecta abeunt, 17-18; xxxiii, 4; xxxvi, 10, 13.

L. Atrius, xliii, 15.

Atrium Libertatis, xxv, 7. — reficitur et amplificatur, xxxiv, 44. — in eo tabularium censorum, xliii, 18; xlv, 15. — Maeniam in Lautumiis, xxxix, 44. — publicum in Capitolio, xxiv, 10. — regium incendii consumptum, xxvi, 27. — refectum, xxvii, 11. — Titium in Lautumiis, xxxix, 44.

C. Atrius Umber, seditionis Sacro-neosis princeps, securi percutitur, xxviii, 24, 29.

Atta Clausus, vid. Ap. Chodios.

Attalis, tribus Athenis, xxxi, 15.

Attalus, rex Asiae, xxvi, 24. — Aegium venit, xxvii, 30. — et ibi hibernat, 33. — capit et diripit Opuntiorum urbem, xxviii, 7. — opprimitur ferme a Philippo, ib. — omnia rebus romanis in Asiam traiecit, 7. — Romanoos legatus Pessiuuntem deducit, sacrumque iis lapidem tradit, xxix, 11. — a Romauiis adscribitur foederi cum Philippo inito, 12. — venit Piraeum renovaodae cum Atheniensibus societatis causa, xxxi, 14. — alloquitur populum scripto

13. — honores ei ab Atheniensibus decreti, ib. — cum Romanis Orenum oppugnat et capit, 46. — opprimit Aegeleon, ib. — eius legati inonent senatum, fines regni sui vastari ab Antiocho, xxxii, 8. — coronam auream CCXLVI pondo in Capitolio ponendam curat, 27. — Attali et Quintii consulis colloquium cum Nabide, 39, 40. — in concilio Boeotorum primus verba facit, et loquens concidit, xxxii, 2. — Pergamum adfectus moritur; eius laudes, 21. — primus Asiam incolentium abnuit stipendium dare Gallis, xxxviii, 16.

Attalus, Eumenis frater, nuntiat senatui, Antiochum cum exercitu Hellespontum traiecis, xxxv, 23. — rem romanam adiuvat in pugna cum Antiocho, xxxvii, 43. — arcessit cum a Pergamo Manlius cos. ad capessendum secum bellum Gallicum, xxxviii, 12, 13, 25. — celerius, quam dignum concordia fraterna erat, credit Eumenem mortuum, xlii, 16. — fidem se socium praebet Romanis in bello adversus Persen, xlii, 55, 58, 65; xlii, 13. — Romam venit, xlv, 19. — a Stratio medico prudenter admonetur, ibid. — regnum adeptus, bello impugnat a Prusia, xlvii, 26, 32, 34, 41, 42. — Nicomeden iuvat adversus putrem Prusiam, l, 9.

Attalus iunior, regum Pergamenorum postremus, lix, 11, 12. — eius mores et fortuna, 13. — Haerede populo romano moritur, 14.

Attanes, Turdetanorum regulus, transfugit a Poenis ad Romanos, xxviii, 15.

Attica terra, pars Helladis, h. *Livadiæ*, xxviii, 8; xxxi, 14. — devastatur, ibid. — marmoris copia et ingeniis artificum eximie or nata, xxxi, 26.

C. Attius Pelignus, captus ab An-

tonio et ad Caesarem deductus, dimittitur incolumis, cix, 62.

P. Attius Varus, cix, 55 — arripit provinciam Africam, cx, 56. — eum vicit Curio, 62. — a rege Iuba contemnitur, 65. — capit quasdam Q. Aquilæ naves onerarias, cxiv, 30. — a Caesare in fugam vertitur, ibid. — in Hispaniam ad Pompeium venit, cxv, 41. — navale proelium committit cum Didio, ibid. — cedit Varus, ibid. — occiditur in pugna ad Mundam, 56.

Atuatii, Cimbrorum Teutonorumque progenies, se dedunt Caesari, civ, 61. — et statim rebellantes caduntur, 62.

Atys, rex Albæ, i, 3.

Auctores si patres fierent, ita decemum ratum erat id, quod populus decrevisset, i, 17. Vid. *Senatus*.

Auctoritas senatus; v. *Senatus*.

Audena, Etrurinae fl., xli, 19.

Aufidena, urbs Samnii ad Sugrum fl., h. *Alfidena*, vi cipta, x, 12.

Cn. Aufidius, tribunus plebis, accusat C. Lueretium, praetorem, ad populum, xliii, 10.

Cn. Aufidius Orestes, consul, xcvi, 38.

Aufidus, fl. Apulinae ad Canus, hod. *Ofanto*, xxii, 44.

Auginus Liguriae mons, in quem confugiunt Friniates Ligures, hod. *Monte Codoro*, xxxix, 2.

Augur consulit Deos de Numa, i, 18. — augures a Numa instituti, l. e. in collegium contributi, iv, 4. — cooptati a collegio, xxiii, 21, 5. — creati in comitiis a populo, xxxix, 45, 5. — de religione, quae morabatur dictatoris creationem, consuluntur, 31. — vitiosum dictatorem esse pronuntiant, viii, 23. — tres vel quatuor, x, 6. — impar eorum numerus, x, 6; vid. not. 5. — quinque de plebe creati, x, 9. — solvunt tri-

bulum, xxxiii, 42. — eorum numerus augetur a Sulla, ut essent quiduodecim, lxxxix, 11.

Augurium ex corvi occulta, x, 40. — augurii capiendi ritus, 1, 18. — auguriis ex Accii Navii facto magnus accedit honor, 1, 36.

Augustalia, cxxxvii, 14.

Augusti imperatoris tempore Isnus clausus fuit, 1, 19. — Augustus templorum omnium conditor fuit aut restitutor, iv, 20. — eius ductu et auspicio perdomita est Hispania, xxviii, 12. Vid. Octavius.

Augusti nomen Caesari Octaviano delatum, cxxxiv, 103.

Augustus mensis, ibid.

Auleri in Gallica Celtica, seu Lugdunensi, v, 34.

Aulis, Boeotiae opp. ad Euripem, hod. *Vathi* vel *Karabala*, xxxv, 37, 50. — eius portus inclytus statione mille navium classis Agamemnoniae, xlv, 27.

M. Aulius, praef. sociorum, xxvii, 26. — occiditur, 27.

Q. Aulius Cerretanus, eos. creatus viii, 37. — secundum consul, ix, 15. — cum Ferentanis uno proelio debellat, 16. — magister equitum occidit imperatorem Samnitium et obtruncatur, 22.

Aurelia, mater Caesaris, domo exigit Clodium, in opertum Bonae Dene muliebri vestita ingressum, ciii, 24.

C. Aurelius Cotta, consul, Liparam obsidet, xviii, 45. — eius severitas, ibid. — consul iterum, xix, 31.

C. Aurelius, legatus Marcelli, xxiii, 16.

C. Aurelius Cotta, praetor, xxx, 26. — sortitur iurisdictionem urbanam, 27. — consul, xxxi, 4. — Italianam provinciam obtinet, 6. Vid. et 47.

C. Aurelius Cotta, tribunatu de-

pulsus, mox lege Varia postulatus, in equitum iniquitatem et petulantiam invehitur, lxxi, 39. — ultro cedit urbe, 40. — consul, xcii, 16. — eius oratio ad populum, 22. — redditus tribunatus aditum ad honores, 27.

C. Aurelius, praetor, xxxix, 6. — sortitur Sardiniam, 8.

C. Aurelius Orestes, princeps legationis ad Achaes, xi, 32.

L. Aurelius, quaestor urbanus, cum sacerdotibus de tributo solvendo certat, xxxiii, 42.

L. Aurelius Cotta, tribunus militum, xl, 27.

L. Aurelius, legatus in Syriam, xlv, 25.

L. Aurelius Cotta, tribunus plebis, ne creditoribus suis satisfaciat, tribunatus praescriptione abuti tentat, xlvii, 35. — consul, lxi, 1. — non mittitur in provinciam, quia obaeratus, 3.

L. Aurelius Cotta accusatus a Scipione Africano absolvitur, xiv, 46.

L. Aurelius Cotta praetor legem fert iudiciariam, xcvi, 38. — consul, ci, 23.

L. Aurelius Orestes triumphat ex Sardinia, lxi, 4. — consul lxxvii, 46.

M. Aurelius Cotta, xxiii, 30. — praepositus Puteolis, xxv, 22. — decemvir sacris faciendis, xxxi, 38. — legatus mittitur ad Philippum, xxx, 26. — socios populi romani tueretur armis, 42; xxxi, 3, 5. — moritur, xxxi, 50.

M. Aurelius Cotta, legatus L. Scipionis, cum Antiochi legatis venit Romam, xxvii, 52. — exponit, quae acta sint in Asia, ibid.

M. Aurelius Cotta cos. ad bellum Mithridaticum mittitur, xciii, 16. — pedestri proelio et maritimo vincitur a Mithridate, 26-27. — Heracleam

oppugnat, xcv, 32. — ea capta crudeliter et avaro se gerit, xcvi, 16. — Romam proficiscens tempestates patitur, 17. — revertitur Romam cum invidiosis opibus, 61. — accusatur, 63.

M. Aurelius Scaurus, consul, lxxv, 29. — legatus capitur a Cimbris, lxxv, 2. — dissuadet Cimbris expeditionem italicam, 7 et seqq. — a Boiorige occiditur, 12.

Aureus baculus, corneo inclusus, offertur a Bruto Apollini, i, 56. — aureae paterae ad Cereris positae, x, 23. — pelvis aurea ad Iunonis, xxvii, 33. — quadrigae aureae in Capitolio positae, xxix, 38. — coronae aureae; vid. Corona.

Aurinx vel Auriagis, urbs Hispaniae Baeticae, xxiv, 42. — eadem forte Oringis dicitur, xxviii, 3.

Aurum, argentum, et aes signatum in publicum confertur, xxvi, 36. — a sociis oblatum, non receptum a Romanis, xxii, 32, 36; xxx, 21. — Gallis ereptum sub Iovis sella poni iubetur, v, 50. — Vicesimarium servatum ad ultimos casus in sanctiore aetario, xxvii, 10. — Auri mille pondo pretium populi romani factum, v, 48. — ex gallicis apoliis magnum pondus, saxo quadrato asptum, in Capitolio sacrat C. Sulpicius dictator, vii, 15. — proportio ad argentum, xxxviii, 11. — auri et argenti metalla interdicta Macedonibus, xlv, 29. — Auro et argento caelata scuta, ix, 40. — aurata, x, 39. — signa aurata, xxxiii, 27. — Aurata statua prima omnium in Italia statuta, xl, 34. — Aurum Tolosaum, direptum et interversum a Caepione, lxxvi, 40, 41, 42.

Aurunca; vid. Suessa.

Aurunci, extremus Latii populus ad mare iuferum, ultra et cis Lirim, in Campania et Latio, bellant

cum Romanis, ii, 16, 17 et 26; vii, 28-38. — in deditionem accipiuntur, eosque defendi senatus iubet, viii, 15.

C. Aurunculeius, praetor, xxvii, 6. — sortitur Sardiniam, 7.

C. Aurunculeius, tribunus militum tertiae legionis, xxvii, 41.

L. Aurunculeius Cotta, legatus Caesaris, civ, 57. — caeditur ab Ambiorige, cvi, 12.

L. Aurunculeius, praetor, xxxvi, 45; xxxvii, 46. — sortitur iurisdictionem urbanam, xxxvii, 2. — legatus, xxxvii, 55.

Ausetani, populi Hispaniae Tarraconensis Iberum, quorum oppida fuerunt Ausa, Gerunda et Aquae Voconicae (hod. *Orona* s. *Pich*, *Girona*, et *Caldes de Malavella*), subiguntur ab Hannibale, xxi, 23. — deduntur Romanis, 61. — eos ad bellum contra Romanos conceit indubilis, xxix, 2. — vincuntur, ibid. 3; xxxiv, 20; xxxix, 2.

Ausetanus ager, xxxix, 56.

Ausona, urbs Ausonum, ix, 25.

Ausones, qui primum in Lucania et Bruttiorum agro, deinde ab Oenotris pulsati, in Latii et Campaniae finibus ad Vulturum et Lirim sedes habebant, uno proelio vincuntur a Romanis, viii, 16. — veniunt in potestatem Romanorum, ix, 25. — Ausonum gens deleta, ibid.

Auspicio omnia gerunt Romani, i, 36; v, 21, not. i; vi, 41.

Auspicium mentitus pullarius, x, 40; xxi, 63, 8. — Auspicia habuere etiam ex privata cum imperio in provincias missi, xxvi, 41, 7. — in nuptiis, xlii, 12, 3. — neglecta xx, 48; 21, 63. — silentio post mediam noctem habita, viii, 23, 12. — direpta, viii, 23, 13. — clementia, xxi, 63, 8. — nemo habet plebeius, iv, 6. — more maiorum peius Patres,

vi, 41. — vitiosa nec ritē capta et renovanda, v, 17, 4. — incerta, viii, 30. — capta initio rei gravioris, v, 21, 1. — repetita, viii, 30; ix, 39; x, 3. — non ambo consules habent in Urbe castrisve, ii, 1, 11.

Autolyus Heros a Sinopensibus cultus, xcvi, 23. — de eo somnium Luculli, 22.

L. Autronius P. F. L. N. triumphat ex Africa, cxxviii, 84.

P. Autronius Paetus, postquam consul designatus fuerat damnatus ambitus, cum Catilina coniurat, ci, 21, 22.

P. Autronius in locum C. Octavii cos. suffectus, cxxxi, 49.

Auximum Piceii opp., h. *Osimo* s. *Osino*, xli, 21. — muros ibi faciendos locant censores, xli, 27.

Avaricum expugnatur a Caesare, cvii, 59. — ad Avaricum Galli cum Caesare pugnant, 57.

Aventianus, rex Albae, sepultus in eo colli qui nunc est pars Romanae urbis, cognomen colli fecit, i, 3.

Aventinus, mons Romae, i, 6. — Urbi additus et datus Latinis, 33. — coetus nocturnos facit plebs in Aventino monte, ii, 28. — cum insedit exercitus Romanus, relictis castris, iii, 50. — in eo signum aeneum Iunoni dedicant matronae, xxi, 62. — de eo publicando lata lex, iii, 31. — In Aventino pugna adversus M. Fulvium et C. Gracchum, lxi, 27.

Averni lacus in Campania inter Comas et Buas, Petrolano s. Canino sinui imminens, h. *Lago d'Averno* et *Lago di Tripergola*, xxiv, 12; cxxviii, 29.

Avis sangualis, xli, 17. — Aves nestivae, v, 6. — Aves non addicunt Fabio auspicianti, xxvii, 16. — Avibus admittentibus, signum pugnae

datum, iv, 18; vid. *Auspicium*. — avis incendiaria, lxx, 54.

Aviones populi, eorumque sedes, civ, 16.

C. Avienus trib. militum, cum ignominia dimittitur a Caesare, cxiv, 26, 27.

Axius maximus Macedoniae fl. h. *Vardari*, xxxix, 54; xlii, 26, 43; xlv, 29.

Axylos terra in Galatia, xxxviii, 18.

Azoniae, aliaeque urbes, captae a Pyrrho, xiv, 10.

Asorus, opp. Tessaliae vel Macedoniae, venit in deditionem Persici, xlii, 53, xlii, 2.

B.

Babylonia, hod. *Turkomannien*, *Türkisch Armenien*, xxxviii, 17. — miserandum in modum vexata, lx, 56, 57.

Bacchanalium initia ex Etruria, xxxix, 8. — nefaria in iis stupra aliaque scelera, ib. — eorum iudicium deferitur ad Postumium consulem, 11. — questio de Bacchanalibus mandatur consulibus, 14. — Postumius invahitur in Bacchanalia, 15. — Bacchanalia diruuntur, eorumque auctores puniuntur, 17, 18. — senatus consultum de Bacchanalibus, 18.

Baccharum habitu matronae, criminibus passis, cum ardentibus faecibus ad Tiberim decurrunt, demissasque in aequum faeces integra flamma effecerunt, xxxix, 13.

Bacchium, insula Phocaeae imminens, xxxvii, 21.

Boculus sine nodo aduncus, Litius dictus, i, 18.

Badus Campanus provocat Crispicum hospitem ad singulare cer-

tamen, et vulneratus aufugit ad suos, xxv, 18.

Baebius, trib. plebis a petulante turba lapidibus abigitur, lxxvii, 69.

A. Baebius, quod milites Romanos praebuisset ad ministerium caedis Aetolis, damnatur, xlv, 28 et 31.

C. Baebius, tribunus plebis, pecunia corruptus, defendit Iugurtham, lxiv, 36.

Cn. Baebius Tamphilus, tribunus plebis, diem dicit M. Livio et C. Claudio, censoribus, xxix, 37. — designatur praetor, quum aedilis plebeius esset, xxxi, 49, 50. — sortitur Ariminum, xxxii, 1. — praetor, temere ingressus Gallorum Insubrium fines, clade afficitur, 7. — a consule L. Lentulo probris increpitus, provincia excedere iubetur, ibid. — triumphus coloniae deducendae, xxxix, 22. — consul, 56.

Cn. Baebius Tamphilus, praetor, sortitur iurisdictionem urbanam, xlv, 17. — legatus in Illyricum, xlv, 17.

L. Baebius, legatus in Macedoniam, xlv, 18.

L. Baebius Dives, creatur praetor, xxxvii, 47. — sortitur Hispaniam ulteriorem, 50. — eum proficiscentem in provinciam, circumveniunt Ligures, 57. — sine lictoribus per fugit Massiliam, ubi intra triduum expirat, ibid.

M. Baebius, legatus, xxx, 25.

M. Baebius Tamphilus, triumphus coloniae deducendae, xxxiv, 45. — praetor xxxv, 10. — ex Brutiis ad Tarentum et Brundisium legiones promovere iubetur, 23. — iubetur transire in Epirum, 24. — praetor, xxxvi, 8. — Thessaliae quasdam urbes capit, 13. — praest parti castrorum in obsidione Heraeae, 22. — ad deceptandum inter Philip-pum et Eumenum legatus mittitur,

xxxix, 24. — legationem renuntiat, 33. — creatur consul, xl, 18. — ei prorogatum imperium, 36. — exercitum in Apuanos Ligures inducit, 38. — nullo bello gesto, triumphat, ibid.

M. Baebius, manibus, sine ferro, discerptus, uncis carnicum per medium forum raptatur, lxxx, 39.

Q. Baebius Tamphilus, legatus ad Hannibalem missus, xxi, 6. — iterum ad Carthaginienses, 18.

Q. Baebius Herennius, tribunus plebis, criminatur senatum et augures, xxii, 34. — eius oratio in nobiles, ibid.

Q. Baebius tribunus plebis, xxxi, 6.

Q. Baebius Sulca, legatus xlii, 6.

Baccula, urbs Hispaniae Tarrac. ad fines Baeticae in Oretanis, non longe a Castulone, xxvii, 18, 20; xxviii, 13.

A. Baeculonium, signifer notae fortitudinis, xli, 4.

Baetica, pars Hispaniae, quam Baetis interfuit, h. *Sevilla*, *Estremadura*, *Cordova*, *Granada*, etc., xxviii, 2.

Baetis fl. Hispaniae Baeticae, h. *Wadi al kibir Guadalquivir*, xxviii, 16. — incolis dicitur Certis, 22.

Baeturia; v. *Beturia*.

Bagoas, dux Tigranis, contra Ariobarzanem missus, lxx, 49.

Bagrada fl. Africae propriae, qui inter Vticam et Carthaginem in mare profluit, h. *Megierda* s. *Meierda*, xxx, 25. — ad eum pugna Reguli cum serpente, xviii, 15, 16. — castris ad Bagradam praest Sabura, cx, 64.

Balacer, Nicandri filius, amicus Pyrrhi, xiv, 24.

Balanos, regulus Gallorum, Romanis auxilia pollicetur ad bellum Macedonicum, xlv, 14.

Balari, Sardiniae populi, xli, 6. — caduntur a Romanis 12.

Balbus, mons herbidus aqueosus-
que' ad fines regni Carthaginiensis,
xxix, 31.

Baleares, insulae duae maris me-
diterr. maior et minor. h. *Maiorca*
s. *Mallorca* et *Minorca*, xxix, 30;
xxiii, 40; xxviii, 37. — *Balearium*
descriptio, lx, 32. — cur vocatae Gym-
nesiae et *Baleares*, 33. — aurum et
argentum signatum non habent, 34.
— belli cum Romanis causae, 36.

Baleares s. *Baliares* peritissimi fun-
ditores, xxi, 21, 7, 55; xlii, 37;
xxvi, 2; xxviii, 37; lx, 35.

Balearica funda, xxxviii, 29; lx, 35.

Baleus, Hercules Thebani comes,
lx, 33.

Balista, mons Liguriae xxxix, 2;
xl, 41; xli, 18.

Ballistae et scorpionibus instructae
naves Tarentinorum, xii, 20; xxi,
11. — *Ballistarum* vis et effectus in-
gens, cx, 38.

Balneum populo legat Agrippa,
cxxxvi, 74. — balneis inclusos Roma-
nos Campani fervore et aestu suffoca-
ri iubent, xxiii, 7.

Bantua opp. Apuliae, ubi nunc
S. Maria de Fanze, xxvii, 25.

L. Bantius Nolanus, iuvenis acer,
propensus in Hannibalem, Romanis
a Marcello conciliatur, xlii, 15.

Baphirus, Macedoniae fl. xlii, 6.

Barathrum magnum, camporum
nomen, l, 23.

Barbam omnibus olim Romanis
promittere mos fuit, v, 41, 6. — *bar-*
ham et capillum promittere, pars et
signum doloris, vi, 16, 4; xxvii, 34;
xlii, 19.

Barbana, Illyrici fl. xlii, 31.

Barbatus, quiescat ab Antonio
dimissus, populo persuadet, acta Lu-
cii Antonii fratri dialicere, cxxv, 30.
Cornelius Barbatus; vid. *Cornelius*.

T. Quintus Barbatus; videatur
Quintus.

Barbosthenes, Laconicae mons,
xxxv, 27, 30.

Barbulae, duci Antoniano, vitam
precibus a Caesare Octaviana impe-
trat Marcus, cxxxiii, 17, 18.

Barca, cognomen magni Hamilca-
ris, xix, 32.

Barcina familia, xlii, 13.

Barcina factio, xxi, 2, N. 5; ibid.
9. — *Barcinae* factionis omnes bellum
malebant, xxx, 7. Cf. ib. 42.

Barcinorum in bello praesentia,
xxviii, 12.

Bardo, urbs Hispaniae, xxxii, 21.

Bargulum, opp. Illyrici Maced.
xxix, 12.

Bargusios, Hispaniae Tarrac. po-
pulos inter Pyrenaeum et Iberum,
contra Poenos sollicitant legati Ro-
mani, xxi, 19. — subiguntur ab Han-
nibale, 23.

Bargyliae, s. *Bargylia*, *Bargyla* et
Bargylos, Cariae oppidum, xlii,
33; xxxiii, 18, 30, 35, 39.

Bargilyeticus sinus, xxxvii, 17.

Barium, opp. Apuliae, hod. Bari
xl, 18.

Barzapharnes, purpuratus Orodia,
cum exercitu in Syriam irrupit,
cxxxvii, 10. — Palestinam intrat, 11.
— ad eum Hyrcanus profectus in vin-
cula coniciitur, 13. — vincit Barza-
pharnem Ventidius, 48.

Basilica post argentarias novas, xl,
51. — *Porcia*, xxxix, 44. — *Sempro-*
nia, xlii, 16. — *Basilicae* alim non
erant post tabernae in foro, xxvi, 27.

L. Basilus, praetor, sibi conscivit
necem, cxvi, 17. — vid. et *Minucius*.

Bassania opp. Illyrici Maced. xlii,
30. — *Bassauitae*, ib.

Bassus; vid. *Caecilius*.

Bastarnae, Germaniae populus in
hod. *Podolia*, xl, 5. — a Philippo
evocati, 57. — tempestate opprimun-
tur, 58. — a Persae additi, xli, 19.
— vincunt Dardanos, xli, 19. — absor-

bentur Istro, ib. — fuere Germani vel Galli Germanis permixti, XL, 57, 5; XLIV, 26, 2.—iis bellum infert M. Crassus, CXXXIV, 1.—supernatur e caeduntur, 4, 5.—rebellantes iterum vincuntur, CXXXV, 1.

Bastia virum suum Mutilum proscriptum foribus repellit, LXXXIX, 33.

Batabates, Matris Niguae sacerdos, ab A. Pompeio contumeliose tractatur, XXVIII, 9, 10, 11.

Bathanatus, dux Scordiscorum, LXIII, 1.

Bato, Longari filius, deficit ad Romanos, XXXI, 28.

Begorritis, lacus Macedoniae, XLII, 53.

Belbinates ager in Arcadia, XXXVIII, 34.

Belgae conirant adversus Caesarem, CIV, 54. — caeduntur, 56.

Belgedentium tumultus compressus, LXX, 56.

Belgica prima et secunda, CIII, 138, 141.

L. Bellienus, praetor, LXVI, 34.

L. Bellienus, iussu Sullae, occidit in medio foro Q. Lucretium, LXXXIX, 13. — damnatur, eii, 18.

Belligeni, per quem ad transitionem Mericus Hispanus illectus erat, quadringenta agri iugera decreta, XXVI, 21.

Bellona Dea, VIII, 9. — Victrix, x, 19. — Bellonae in mediopugnae discrimine templum vocet Ap. Claudius, ibid. in eius aede senatus datus, XXVI, 21, 1, XXVIII, 9 et 38; xxx, 21, 22, 40; xxxi, 47; xxxiii, 22 et 24; xxxviii, 44; xxxix, 29; xli, 10; xlii, 21, 28. — culta Comanis, cii, 8.

Bellovacos aggregitur Caesar, cviii, 11. — in castris se tenent, 12. — obsidionis metu proficiscuntur, 13. — eorum stratagemata, 14. — caeso duce deditionem faciunt, 17. — vincuntur a D. Bruto, cxiv, 66.

Bellovesus, filius sororis Ambigati, Celtarum regis, v, 34. — eius expeditiones, ibid. — favet Cenomanis, Alpes transeudentibus, 35.

Bellum decretum cui nuntiandum sit, xxxi, 8; xxxvi, 3; xxxviii, 46. — eius iudicandi ritus, 1, 32. — caerimoniae ab Aneo iustitiae, 1, 32. — bella a senatu decreta et lege lata ad populum iussa, interdum et iniussu populi permixta, xli, 1, 3.

Bellus, legatus Gentii, xlv, 31.

Belus apud Carthaginienses quotannis victima humana cultus, xvi, 5.

Bendidium, templum Beadis, h. e. Diauae in Thyacia, xxxviii, 41.

Beneventum urbs Samniti, h. *Benevento*, olim appellata Maleventum, ix, 27; xxiv, 16; xxv, 13. — Beneventum colonia deducta, xv, 8.

Beneventani a Romanis laudati, xxvii, 10.

Beneventanus ager, xxii, 13; xxv, 17.

Berenice ab Alexandrinis regnare iubetur, civ, 73. — strangulat Cybiosacten, 74. — a patre Ptolemaeo afficitur supplicio, cv, 45.

Berenices, coniugis Mithridatis, fatum, xcvi, 40.

Bergistanorum civitas in Hispania Tartae. a Catonis subacta, xxxiv, 16, 17.

Bermius mons Maeced, xlv, 29, 5.

Beroea, opp. Macedoniae, xliii, 19. — deditur Romanis, xlii, 45; xlv, 29.

Beroeaeus, xliii, 39; xl, 24; xlii, 51, 58.

Besaides, imperator Hispanus, xxxiii, 44.

Baesidae, oppidum Bruttiorum, a poenis deficit ad Romanos (h. *Bisigniano*), xxx, 19.

Besi, populus Thraciae, xxxix, 53. — vincuntur a M. Bruto, cxiii, 3, 4. — magno labore a L. Pisone subi-

gantur, cxxxviii, 2.—eorum mira
feritas, 3.

Bestia; vid. Calpurnius.

Bestiae mutae non minus alunt fo-
ventque, si quid ex progeie sua pa-
rum prosperum sit, vii, 4.—ferae
opem suis ferunt, xxvi, 13.

Beturia s. Bacturia pars Hispaniae
Buet. inter Boetium et Anam, xxxix, 30.

Bendos vetus, Phrygiae opp. xxxviii,
15.

Bevus, Illyrici Maced. fl. xxxi, 33.

Bianor, princeps Acarnanum,
xxxiii, 16.

Bibliotheca Alexandrina perit, cxii,
43.—in Octaviae porticu, cxxxi, 54.
—bibliothecae colligendae primus in-
ter Graecos, quantum scimus, auctor
Aristoteles, lxxxiii, 44.—Bibliotheca
primus Romae publicat Asinius
Pollio, cxxvii, 52.

Bibulus; vid. Calpurnius.

Bisius, praefectus equitum, op-
primitur a Celtiberis, xlvii, 39.

Bigatum argentum, xxii, 52, 3;
xxiii, 15; xxxiii, 23, 37; xxxvi, 39,
40.—bigati quingenti et equus exi-
mius strenuo militi dantur honoris
ergo, xxiii, 15.

Bigerra, Hispaniae Tarrac. opp.
xxiv, 41.

Bilistages, regulus Hergetum, au-
xilium petit a Romanis, xxxiv, 11.

Bisaltiae, Maced. populi, xlv,
45.—trans Nessum amnem incolunt
at circa Strymonem (cis amnem in
Macedonia, et ultra illum in Thracia),
xlv, 29, 30.—viri fortissimi, ibid.

Bisextum, cxv, 30.

Bithyas, praefectus equitum Poe-
norum, li, 4.—eius ad annonam Car-
thaginiensium immittendam commentum,
13.—Ducitur ante curram triumphan-
tis Scipionis, lxi, 23.

Bithynia in Asia minore, hodie. Na-
tolia septemtr., xxvii, 30; xlii, 29.
—v. Attalus, Nicomedes, Prusias.

—Bithyniae regnum in provinciae
formam redigitur, xciii, 3, 4.

Bitis, Cotyis regis Thracum filius,
ductus in triumpho ante curram Ae-
miliii Paulli et in custodiam missus
Carseolos, ad patrem remittitur,
xlv, 42.

Bituitus, Arvernorum rex, legatos
mittit ad Cn. Domitium, lxi, 5.—eius
cum Q. Fabio bellum, 42.—vincitur,
45.—fraude Cn. Domitii Bituitus ca-
pitur, 47.—eiusdem filius Romae edu-
catur, 48.—ipse in triumpho ducitur,
73.

Bituitus Gallus occidit Mithrida-
tem, cii, 55.

Bituriges Cabi et Vivisci, Vibisci,
Vibisci (illorum caput Avaricum, h.
Bourges, horum Burdigala, h. Bor-
deaux), populi, summam imperii
Gallorum tenuerunt, v, 34.

Blandae, opp. Lucaniae, xxiv, 20.

Blastophenices in Hispania, xlvii,
35.

Blattius s. Blasius, Salapinae prin-
ceps, favet Romanis, Dasiomque,
Hannibali faventem, appellat de pro-
ditione, xxvi, 38.—Salapiam tradit
Marcello, ibid.

Blosii fratres, apud Campanos con-
iurantes adversus Romanos, oppri-
muntur, xxvii, 3.

C. Blosius Ti. Graccho consiliorum
omnium socius, lviii, 49.—eius per-
tioscia, lix, 9.—sibi conscivit ne-
cem, 57.

Marinus Blosius praetor Campanus,
cxxxiii, 7.

Boarium forum; vid. Forum.

Bocchar, rex Maurorum, xxix, 30.

Boechar, ex praefectis regis vir
acer et impiger, mittitur a Syphace
contra Masinissam, xxix, 32.

Boechus, Mauritaniae rex, arma
cum Ingurtha coniungit, lxvi, 4.—
fonduntur, 29.—eius colloquium cum
Sulla, et legatio ad Marium et in ur-

hem, 30, 35.—eius expeditio in Aethiopes, 36.—Iugurtham Sullae tradit, 43, 53.

Bodincus, nomen Pado antiquitus inditum, vide LXXII, 34.

Boeas s. Boes, opp. Laconicae ad sinum Baeticum, XXXV, 27, 1.

Boebe s. Boebis, lacus occidentalis Magnesia in Thessalia, XXVII, 32, 5, XXXI, 41.

Boeotarchae, XXXIII, 27; XLII, 43.

Boeoti adscripti a Philippo foederi cum Romanis inito, XLIX, 12.—iungunt societatem cum Romanis, XXXIII, 2.—efferati odio in Romanos, per latrocinia multos interficiunt, 29.—mulantur a T. Quintio, ibid.—eos sibiadinogit Antiochus, XXXVI, 6.—eorum concilium discussum a Romanis legatis, XLII, 44.—perditus status, XXXVI, 6.—ad bellum concitantur a Pythae adversos Rom. LII, 1.—de iis post bellum poenae sumuntur, 19.

Boeotia pars Helladis, h. Stramp-lippa, XXVII, 30, XXVIII, 8; XXXIII, 1.

Boeotiae molus, XLII, 43.

Boeotius, XLIV, 43.

Bogud Mauritaniae rex, CXII, 49.—invadit Numidiam, CLIV, 14.—pugnat pro Caesare ad Mundam, CLV, 51, 54.—excidit regno Mauritaniae, CXXVIII, 5.—auxilium fert Antonio, CXXXII, 17.

Boii in Gallia Cispad. (quorum oppida fuere Mantua, Mutina, Bononia, etc.) Etruscos et Umbros agro pellunt, V, 35.—vincuntur a Romanis, XII, 4, 5.—Arimioensem urbem et agrum postulant, XX, 9.—in Italia rebellant, XXI, 25.—Boiorum agrum invadit C. Oppius, quem caedunt, XXXI, 2.—dnce Hamilcare Poeno, invadunt Placentiam, 10.—iungunt se Insubribus et Cenomanis, XXXII, 30.—eorundem agros urunt consules, 31.—caedunt Romanos, XXXIII, 36.—eorum agros populantur Romani, 37.—vincuntur,

ita ut vix nuntius cladis relictus sit, ib.—caeduntur a L. Valerio, XXXIV, 22, 46.—oppugnant castra Romana, ibid.—ingressi repelluntur, 47.—in eorum agrum exercitum inducit L. Cornelius Merula consul, XXXV, 4.—Boii vincuntur, 5.—se dedunt Romanis, 40.—pugna magna vincuntur a P. Cornelio Scipione, XXXVI, 38.—datis subsidibus, mulcantur agri parte fere diuidia, 39.

Boiorix, regulus Boiorum, XXXIV, 46.

Boiorix, Cimbrorum regulus, Scaurum occidit, LXVII, 12.

Boiorum mos, ex calva hostilis capitis pocula faciendi, XXXI, 24.

Bolae (al. Volae), opp. Aequorum, IV, 49; VI, 2.

Bolani, al. Volani, bello lacesciti, XV, 49.—eorum ager, 51.

Bomilcar, XXI, 27.

Bomilcar praefectus classis Carthaginienais, Locros accedit, XXII, 41.—magnum portum Syracensium cum classe ingreditur, XXIV, 36; XXV, 25, 27.

Bomilcar cum Nabdalis ad Iugurtham tradendum Metello conspirat, et necatur a Iugurtha, LXV, 44, 50.

Bona post domini supplicium publicata, IV, 15.—bona eius, cuius caput sacrum esset, et ipsa quoque Cereri sacra, III, 55; II, 8, 41.—bona sequentia domini deditio-nem, VIII, 39; IX, 1.—bonis vendendis, cur bona Porcenae regis vendi dicerentur, II, 14.

Bononia, opp. Boiorum in Gallia Cispad. (h. Bologna) colonia Latina, XXXVII, 57.—primum dicta Felsina, XXXIII, 37.—a Bononia viam perduxit Arretium Flaminius consul, XXXIX, 2.

Bononiensis ager vastatur ab Apuanis Liguribus, XXXIX, 2.

Bodis Poeni amentia capitur eos. Romanus, xxviii, 4.

Bora (forte Bermius), mons Maced. xlv, 29.

Borras, ventus, xxxi, 45.

Bos insignis magnitudinis, in Sabinis nata, immolatur Dianae, 45. — eximius Marti, vii, 37. — bovis aescenaris, quem consul immolaverat, iecur defluxit, xli, 19. — bove aurato Apollinei sacrum factum, xxv, 12. — eo donatur L. Miuncius, iv, 16. — femina aurata sacrum factum Latonae, xxv, 12. — boves Hercules a Caco abducti, i, 7. — trecenti vovetur Iovi, xxii, 10. — albi vovetur multis Divis, ibid. — feminae dunc albae immolantur Iunoni Reginae, xxvii, 37. — boves Luciae, vid. Elephantii. — Bobus centum, in Hispania votis, Iovi sacrificat Scipio, xxviii, 38. — bobus decem donatur M. Valerius Corvus, vii, 26. — centum eximioque uno albo opimo, auratis cornibus, donatur P. Decius, vii, 37. — triginta donatur Laelius, xxvi, 48. — Boum cornibus praeligati ab Hannibale virgarum fasces accenduntur, xxii, 16, 17. — boum finus uritur pro lignis, xxviii, 18.

Bosforani ab Agrippa Polemoni subleiciuntur, cxxxvi, 62.

Bospori regnum Scribonius occupat, cxxxvi, 60. — vid. et Asander, Mithridates, Pharnaces.

Bostar extruciatus ab uxore Reguli, moritur, xviii, 66.

Bostar, praefectus Sagunti, xxii, 22.

Bostar, legatus Poenorum ad Philippum, xxiii, 34. — Capuae praest, praesidio Punico, xxvi, 5, 12.

Bottiaea, regio Maced. xxvi, 25.

Bovianum, opp. Samnii, h. Boiano, ix, 28; xii, 24; xv, 13. — caput Pentrorum Samnitium, ix, 31.

— capitur a Romanis, ibid. vid. et ix, 44; x, 12; lxxxv, 39. — recipitur a Pompaedio, lxxxvi, 6.

Bovillae, opp. Latii non longe a Roma ad viam Appiam situm, x, 47.

Brachillas Bogotarcha occisus, xxxiii, 27, 28; xxxv, 47; xxxvi, 6.

Brancus, Allobrogum regulus, contendit cum fratre de regno, xxi, 31. — ei imperium restituit Hannibal, ibid.

Brennus, regulus Gallorum, v, 38. — inter Brennum et Q. Sulpicium colloquium, v, 48.

Brennus, Gallorum dux, xxxviii, 16.

Briniates (al. Friniates) in Liguria, xxxix, 2; lxi, 19.

Britannia Graecia Romanisque usque ad aetatem Caesaris ignota, cv, 55. — in Britanniam transiit Caesar, ib. — res ibi ab illo gestae, 56, 59. — iterum in Britanniam venit, 65. — et victo Cassivellauno Britannorum imperatori, pacem dat, 66, 68.

Britomaris, adolescens ferocis Gallorum gente, violat legatos Rom. xii, 1. — capitur et ad triumphum servatur, 2.

Britomarus ducitur ante currum Aemilii consulis in Capitolium accinctus, ix, 45.

Britomarus, sen Viridomarus, dux Gaeatarum, ix, 52, 55. — occiditur a M. Marcello, 53.

Brixia, opp. Galliae Transpad. h. Brescia, v, 35. — caput Cenomanorum gentis, xxxii, 30.

Brixiani Galli auxilio sunt Romanis, xxi, 25.

Bructetorum sedes, civ, 11.

Brundisini a Romanis laudati, xxvii, 10.

Brundisius portus, xv, 11; xxxiii, 33.

Brundisium, opp. Calabrie ad mare Adriat. h. Brindisi, colonia

deducta, XIX, 50; XXXI, 13; XXXIV, 52; XLII, 17 et 18; XLV, 14. — capitur a Romanis, XV, 11.

Bruttiae legiones fusae ab Alexandro Epiroensi, VIII, 24.

Bruttii, in extrema parte inferioris Italiae, hod. *Calabria*, omnes deficiunt ad Poenos, XXII, 61; XXV, 1. — quidam in fidem Rom. redeunt, XXV, 1. — apud Bruttios res gestae Poenorum, XXIV, 1. — Bruttii capiunt Crotonem, excepta arce, 2. — Bruttii, extremus Italiae angulus, XXVII, 51. — per latrocinia militiam exercere solent, XXVIII, 12; XXIX, 6. — coniurationes in Brutiis adversus rempublicam, XXXII, 1. — victi a Fabricio, XII, 6, sqq., XIII, 51. — vastati a P. Cornelio Rufino, XIX, 5. — domiti a L. Papirio Cursore cos. 40. — pacem petunt, ibid.

Bruttiorum ager, XXV, 1; XXVI, 12; XXVII, 41. — superior pars saepe Lucanis tribuitur, XXVII, 2, 2. — in Bruttios colonia deducta, XXXIV, 53.

Bruttius Sura, legatus C. Sentii, fugat Metrophanem, praefectum Mithridatis, LXXVIII, 52. — capit Scythum, ibid. — eius res bene gestae adversus Archelaum, 53.

Brutulus Papius, nobilis et potens Samnis, induciarum ruptor, VIII, 39. — iussus dedi Romanis, sibi ipse mortem consciscit, ibid.

Brutus, v. Iunius.

Bryanium, opp. Maced. XXXI, 39.

Bubulcus, v. Iunius.

Bucculae galearum, XLIV, 34.

Budares, imperator Hispanus, capitur a Romanis, XXXIII, 44.

Bulla puerorum, XXXVI, 36.

Bullini, s. Bullienses, Byllidenses in ora marit. Illyrici Macedonici, auxiliantur Romanis adversus Gentium, XLIV, 30.

Bullinus sive Byllinus ager, XXXVI, 7.

Burnium, Illyrici opp. XLIV, 30, 7.

Bursavolenses crudeliter caedit Cn. Pompeius, Magni filius, CXV, 49.

Busa, mulier Apula, iuvat Canusii fugientes Romanos frumento, veste, viatico, XXII, 52. — ei ab senatu honores habiti, ibid.

Busta Gallica, v, 48; XXII, 14.

L. Butetius Barrus, eques Rom. multarum Rom. matronarum pudicitiam expugnat, LXIII, 7. — corrumpit virgines vestales, ibid. — eius servus patet incestum, 8.

Butrotus, Bruttiorum amnis, XXIX, 7.

Buxentum, opp. Lucaniae, h. *Policastro* aut *Pisciota*, colonia deducta, XXXII, 29; XXXIV, 45; XXXIX, 23.

Bylasor, opp. Paconiae, XLIV, 26.

Byra, Thraciae regulus, Andiscum tradit Romanis, L, 40.

Byrchanis eademque Fabaria, insula Oceani Germanici, CXXXVII, 7.

Byrsa arx Carth. XVI, 1; XXXIV, 62. — maximo conatu oppugnatur, LI, 41, 44. — deditur, 45.

Byzantii, XXXII, 33.

Byzantium opp. Thraciae ad Bosporum Thrac. (h. *Constantinopoli* s. *Stamboul*) quod tenent Galli, XXXVIII, 16.

C.

Cacus aversos boves Herculis candis in speluncam trahit, et ab illo occiditur, I, 7.

Cadavera in peste per vias Romae iacentia, XLI, 26.

Caddusii s. Cadusii in Media inter mare Caspium et Pontum Euxinum, XXXV, 48, 49.

Caduceptor ab Hasdrubale ad Neronem missus, XXVI, 17. — a Philippo ad Romanos, XXXI, 38; XXXII, 32; XXXIII, 11. — ab Antiocho ad Scipionem, XXXVII, 45.

Caduceus pellis lupi, XLVIII, 5. —
caduceum praeferebant dedunt se Pri-
vernates, VIII, 20. Conf. XLIV, 45 pr.

A. Caecilius, aedilis plebis, XXXVIII,
35.

C. Caecilius Metellus, tribunus
milit. a Scipione eum irrisu increpi-
tus, LVII, 7.

C. Caecilius Metellus Caprarius,
consul, LXIII, 9. — triumphat, 28. —
censor, LXVIII, 34.

C. Caecilius Salluvius vincit, LXXIII,
65.

C. Caecili Metelli adolescentis vox
libera ad Sullam, LXXXVIII, 19.

L. Caecilius Metellus, eos. XI, 29.
— praetor, XII, 1. — in pugna eum Se-
nonibus vincitur et occiditur, 2.

L. Caecilius Metellus, eos. XVIII,
49. — proconsul Carthaginienses ma-
gna pugna ad Panormum vincit, 50-55.
— eius inventum ad transportandos
in Italiam quos ceperat, elephantos,
56. — speciosissimum agit triumphum,
xix, 2. — magister equitum, 29. — con-
sul iterum, 35. — pontifex maximus,
53. — quum templum Vestae arderet,
ex incendio saeva capiens, oculorum
aciem flammis exurit, 64. — honos
ei ob eam rem habitus, ibid.

L. Caecilius Metellus, auctor de-
serendae Italiae post Cannensem cla-
dem, xxii, 53. — quaestor: notatur a
censoribus, xxiv, 18; xxvii, 11. — a
tribunis plebis, xxiv, 43.

L. Caecilius Deuter, praetor creatur,
xxxix, 56. — sortitur Siciliam, xl, 1.

L. Caecilius Metellus Calvus, con-
sul, LIII, 24.

L. Caecilius Metellus triumphat de
Dalmatis et Dalmaticus cognominatur,
LXII, 8. — censor, duobus et triginta
senatu motis, 27.

L. Caecilius Metellus, consul,
LXII, 10.

L. Caecilius Metellus, Siciliae praetor,
adversus piratas rem bene gerit,

xcviii, 29. — eos. principio anni mor-
tuitur, 67.

L. Caecilius, trib. pleb. de mitigan-
da poena ambitus rogationem fert,
cui, 45. — abiicit rogationem, ibid.

L. Caecilius praetor, civ, 48. — eius
domus oppugnatur a Clodianis, ibid.
— eo ludos Apollinarios faciente, a
plebe omnes spectatores theatro pel-
luntur, 52.

L. Caecilius, trib. plebis resistit
Caesari aerarium effringenti, cx, 5.

M. Caecilius praefuit legionibus in
exercitu L. Furii adversus Gallos,
xxxii, 21.

M. Caecilius, decemvir agro divi-
dendo, XLII, 4. — legatus ad frumen-
tum coemendum in Apulia mittitur,
27.

M. Caecilius Denter, legatus in
Macedoniam et ad Ptolemaeum Ac-
gypti regem, XLII, 6.

M. Caecilius Metellus, aedilis ple-
bis, xxvii, 36. — praetor urbanus,
xxviii, 10. — ad Attalum legatus,
xxix, 11.

M. Caecilius Q. F. Q. N. Metellus,
consul, LXII, 26. — triumphat de Sar-
dis, LXXIII, 28.

Q. Caecilius, tribunos plebis, iv,
16.

Q. Caecilius Metellus, pontifex,
xxiii, 21. — aedilis plebcus, xxvii, 21.
aedilis curulis, 36. — legatus, 51;
xxviii, 9. — magister equitum, 10. —
consul, ib. — proconsul, 45. — dictator,
xxix, 11. — decemvir agro dividendo,
xxxii, 4. — adversatur consulibus Afri-
cam eupientibus, xxx, 27. — et L. Cor-
nelio consuli, triumphum petenti,
xxxv, 8. — ad disceptandum inter Phi-
lippum et Eumenem legatus missus,
xxxix, 24. — renuntiat legationem, 33.
— eius ad censores oratio, xl, 46.

Q. Caecilius Metellus, ventius vi-
ctoriae de Perseo, mittitur Romam,
XLIV, 45.

Q. Caecilius Metellus, praetor, I, 38.—Audisicum vincit et capit, 39, 40.—legatos mittit ad Achaeos tumultuantes, II, 60.—prosperum cum iis proelium facit, III, 2, 4.—pacem cum iis componere tentante Mummios. adventum, 8.—a Mummio in Macedoniam dimittitur, 13.—triumphat de Macedonibus Achaëisque, et Macedonicus cognominatur, 22.—post geminam repulsam fit consul, LIII, 5.—in Hispania res prospere gerit, 9.—Contrebian caput, severitate disciplinae usus, 33.—Celtiberos vincit, ibid.—eius clementia, et ab ea fructus, 34.—eius indignatio ob provinciam Pompeio datam, 36.—obinrat Ti. Gracchum, LVIII, 34.—opprimit motum servilem per Italiam, 62.—censor, LIX, 33.—eius oratio de matrimoniis, 53.—ad saxum Tarpeium uhtorto collorapitur praecipitandus, 54.—eius bona consecrantur in Rostris, 55.—princeps senatus legitur, LXI, 49.—eius morientis felicitas, LXII, 28.

Q. Caecilius Metellus, consul, LXIV, 55.—in Numidiam proficiscitur, 57.—corruptam disciplinam exercitus instaurat, LXV, 1.—legatos Iugurthae corrumpit, 4.—bene et feliciter bellum adversus Iugurtham administrat, 5, 14.—vastat Numidiam, 22.—Zamam proficiscitur, 23.—a cuius obsidione discedit, 27.—eius moeror ob trucidatum praesidium rom. a Vaccensibus, 33.—Marium dimittit, 51.—bellum acre et vehemens Iugurthae facit, LXVI, 1-6.—Marium sibi successorem mitti supra modum dolet, et trahi bellum sinit, 7.—in urbem redit, 10.—eius oratio pro triumpho, 10-14.—triumphum et Numidici cognomen consequitur, 15.—censuram magna severitate gerit, LXVIII, 34.—eius inimicitiae cum L. Apuleio Saturnino, 35.—oratio ei adscripta de maritandis ordinibus, 38.—ad eum

opprimendum Marii dolus, LXIX, 9, 16.—Metelli constantia, 17.—ei aqua et igni interdicatur, 18.—sponte cedit, 19.—de eo revocando agitur, 30, 39.—intercedit P. Furius, 40.—rogatio de eo revocando perfertur, 51.—revertitur Romam, 52.—eius oratio ad Quirites, 53.

Q. Caecilius Metellus ob enixum reducendi patris Numidici studium, Pius appellatur, LXXIX, 40.—fit pontifex, ibid.—impetrat reditum patris, 51.—in bello sociali expugnat Venusiam, LXXVI, 6.—cum Octavio consule urbem defendit adversus Cinnum, LXXX, 9.—in Africam proficiscitur, 21.—ibidemque exercitum cogit, LXXXIV, 8.—expellitur a C. Fabio, 9.—vincit Carbonem, LXXXVII, 5.—Vritannum agrum in potestatem redigit, 17.—magna strage vincit Carbonem et Norbanum, LXXXVIII, 1, 2.—cum Sulla consul creator, LXXXIX, 24.—contra Sertorium in Hispaniam proficiscitur, xc, 28.—eum ad singulare certamen provocat Sertorius, xci, 2.—Metellus Laccobrigas obsidens cum damno repellitur, 3.—vincit Hirtuleium, quaestorem Sertorii, 24-26.—pugnare non vult cum desperatis, xcii, 5.—eius periculum, 11.—gloriatio, fastus et luxus, 14.—in caput Sertorii pecuniam prosuntiat, 15.—Sertorii artibus fatigatus in Hispaniam ulteriorem ire cogitur, xciii, 29.—triumphat, xcvi, 34.

Q. Caecilius Metellus Scipio petit consulatum, cvii, 17.—eius filiam Corneliam Pompeios uxorem ducit, 19.—ambitus accusatus absolvitur, 45.—a Pompeio consule collega adsciscitur, 46.—P. Nasicae filius erat, adoptatus a Q. Metello Pio, 47.—ex Syria in Macedoniam venit, cxi, 40.—frustra persequitur Cassium Longinum, 41.—castra opponit Domitii castris, 42.—magna eius dignatio in

Pompeli castris, 58.—in Africa, concedente Catone, ad eum summa rerum deferretur, cxiii, 6.—proficiscitur contra Caesarem, cxiv, 10.—procedit ad castra Caesaris, 15.—ab eo multi transfugiant ad Caesarem, 17.—relicto consilio Catonis de non lacerando Caesare, 18.—saevit in captivos, 21.—ei se coniungit Iuba, 24.—Scipio vincitur a Caesare, 36.—eius ad Catonem literae, 46.—gladio se transverberat, 65.

Q. Caecilius Metellus Celer, praetor et augur, Roburium iudicio populi eripit, cxi, 43.—ei adversus Catilinam committitur Gallus, 87.—multos coniuratos in vincula coniicit, 89.—Catilinae fugam molienti se obicit, cxi, 4.—creatur consul, 42.—eius auctoritas, 53.—est molestus Pompeio, 55.—lapidibus petitus in carcerem mittitur, 59.—resistit Clodio tribunatum petenti, 62.

Q. Caecilius Metellus Nepos, consul, lxx, 1.

Q. Caecilius Metellus, consul, xcvi, 31.—bellum infert Cretensibus, 80.—vincit Cretenses, multasque urbes expugnat, xcix, 1.—domat Cretenses, 47.—eius cum Pompeio certamina, 47, 50. Creteni bello finem imponit et Cretici cognomen accipit, c, 10.—decedit ad triumphum, ibid.—qui invidia Pompeii in tertium annum differtur, 11.—triumphat, cxi, 8.

Q. Caecilius Metellus Nepos, tribunus plebis, carpit acta Ciceronis, cxi, 106.—vexat Ciceronem, cxi, 1.—pravae eius actiones, 12.—ei resistit Cato, 13.—fugit ad Pompeium Metellus, 19.—senatus eum ab administratione reip. decreto removet, ibid.—in integrum restitutus, redit, 20.—praetor legem de abrogandis portoriis fert, 63.—consul iras adversus Ciceronem condonat senatui, civ, 45.

—eius res in Hispania gestae, cv, 61.

Q. Caecilius, sororis Catilinae vir, a Catilina ipso interficitur, lxxxviii, 30.

Q. Caecilius Bassus, eques romanus, victo Pompeio, in Syria motus concitat, cxiv, 1.—colligit copias, 2.—Sex. Caesarem interficiendum curat, 3.—se defendit ab Antistio, cxxi, 2.—concitat Parthos, 3.—repellit Antistinum, ibid.—cum bello petit Marcus, 4.—obsidetur Apamene, ib.—eius milites ad C. Cassium transcurrunt, 9.—dimittitur a Cassio, 11.

T. Caecilius inter primos tribunos militum consulari potestate, iv, 7.—sed lege *T. Cloelius*.

A. Caecinae criminosissimum librum aequo animo fert Caesar, cxvi, 4.

Caedicius, centurio, v, 45, 46.

C. Caedicius legatus, x, 40.

L. Caedicius, tribunus plebis, diem dicit Sp. Servilio, xi, 52.

M. Caedicius, audit silentio noctis vocem clariorem humana de adventu Gallorum, v, 32.

Q. Caedicius Quinti F. curat cudi nummos, xv, 9.

Q. Caedicius Noctus, cos. xi, 21.

Caelius; vid. *Caelius*.

Caeni, Thraciae populi, lxxxviii, 40.

Caenina opp. Sabinorum in Latino, forsitan h. *S. Angelo* aut *Monticelli*: nuda.

Caeninenses, Romam ad ludos proficiscentes, 1, 9.—bellum parant ob raptum filiarum, 11.—vincuntur, ibid.

Caenomani; vid. *Cenomani*.

Caepio; vid. *Servilius*.

Caere, opp. Etruriae (h. *Cerveteri*), 1, 2.—sacrorum populi romani ac diversorium sacerdotum, v, 40, 50; vii, 20.

Caeretes aquae sanguine mixtae fluentes, xxii, 1.

Caerites, populi, v, 50.—cum iis

hospitium publice factum, *ibid.*—iis bellum indictum, vii, 19.—eorum legati deprecantur bellum, 20.—impetrant pacem, *ibid.*—Scipionem iuvant in ornanda classe, xxviii, 45.

Caerimoniorum cultu Roma crevit, xv, 30, 6; vi, 41.—neglectus rei publicae moxime, xxii, 9.

Caesor; *vid. Iulius.*

C. Coesor, Agrippae et Iuliae filius, nascitur, cxxxvi, 23.—cum L. fratre ab Augusto adoptatur, 45.—eius et fratris feroces supra aetatem animi, cxi, 28.—in forum deducitur, 29.—princeps inventutis appellatur, *ibid.*

L. Coesor, Agrippae et Iuliae filius, nascitur, cxxxvi, 45.—eius temeritas, cxi, 28.

Caesaria, Caesaris et Cleopatrae filius, cxv, 35.—proditur a paedagogo, cxxxiii, 54.—interficitur, 62.

Caesarum familia, *vide* lxxv, 41.

L. Coesetius Flavius, trib. pleb. hominem Caesaris statuere coronam imponentem in carcerem duci iubet, cxvi, 28.—ei adimitur tribunatus, 29.

M. Caesii Scaevae virtus incredibilis, cxi, 38.

M. Caesius scriba Decii Iubelli, et in eius locum imperator lectus, xii, 31.

Coern; *vid. Duilius, Fobius, Quintus.*

Coetrati; *vid. Cetrati.*

Caicus, Mysiae fl. xxxvii, 18.

Caieto Latii opp. (h. *Gaeta*) et *dea*, xl, 2.

Colabria s. *Messapia*, *hodie* Terra d'Otranto, xxiii, 34; xlii, 48.

Calaguritanorum pertinacia, xcvi, 6.

Caloguris, oppidum Celtiberorum, h. *Calahorra* in *Sorrio*, parte *Castilliae* vet. xxxix, 21.—*vide* et xcii, 21.

Calathana, Thessaliae vicus, xxxii, 13.

Colatio, oppid. Campaniae inter Capuam et Beneventam, *hodie* *Caiasso*, ix, 2, 28; xxiii, 14; xlii, 20; xlv, 16.—expugnatur a Samnitibus, ix, 43.—*Calatium* migrare iubentur *Atellani*, xxvii, 3.—*Calatiae* muros reficiunt censores, xli, 32.

Colatini deficiunt ad *Poenos*, xxii, 61.—dedunt se Romanis, xxvi, 16.

Calatinus ager, xxii, 13.

Novius Calavius Campanus, ix, 26.

Ofilius Calavius Campanus, ix, 7.

Orius Calavius Campanus, ix, 26.

Pac. Colavius senatum Campanum sibi et plebi obnoxium facit, xxiii, 2, 3.—filium *Perollum* absterret ab occidendo *Hannibale* 9.

Colosiorum fraude incendium *Romae* ortum, xxvi, 27.

Calendae intercalares, xliii, 11.

Calendis Quintilibus Magistratum accipit tribuni militum consulari potestate, v, 32; viii, 20.—*Calendis* Octobribus magistratus initus, v, 9.—dies a. d. XV *Calendas* *Sextiles* duplici clade insignis, vi, 1.

Caleni, incolae *Calium*, x, 20.

Calenus ager, x, 20; xv, 5; xxii, 13; xxvi, 13.

Cales opp. Campaniae, h. *Calvi*, viii, 16; xxii, 15; xxiii, 31; xxiv, 45; xxvi, 9, 15, 16; xxvii, 9.—capitur a Romanis, viii, 16.—co deducitur colonia, *ibid.* et xxvii, 9.—de *Calibus*, quod pecuniam militesque Romanis negarant, senatus consultum, xxix, 15.

Caletanus ager in *Etruria*, xxxix, 55.

Calidae aquae locus *Africae* propriae in *Zeugitana*, xxx, 24.

M. Calidius, praetor, dicit pro domo *Ciceronis*, civ, 50.

Q. Calidius rogationem de revocando Metello fert, LXIX, 52, seqq.

Caligo tam densa, ut neque signiferi viam, nec signa milites cernebant, XXXIII, 7.

Callinus tumultus Thessaliae, XLII, 58.

Calliocrates Achaëus, XLV, 31. — eius contra Perseum uratin, XLI, 23, 24. — criminatur primores Achaëorum apud Romanos, XLVI, 7. — odium in eum Achaëorum, 8. — remm facit Menalcidam, LI, 28, 29. — moritur, 30.

Callieritus Thebanus, civitatis princeps, interfectus a Perseo, XLII, 13, 40.

Callicula, mons Campaniae prope Casilinum, XLII, 15, 16.

Callidromon, cacumen montis Oetae, XXXVI, 15, 16.

Callifae, opp. Samnii aut Hirpinorum, fursan b. *Carife*, VIII, 25.

Calligenes, medicus Philippi, XL, 56.

Callimachus, machinarum mirus artifex, praestitit Amisenia, XCVII, 46. — incendit Amisum urbem, 47. — capitur, XCVIII, 79.

Callimander, dux Antiochi Cyziceni, a Iudaeis victus occiditur, LXIII, 45.

Callipeuce, saltus Thessaliae, XLIV, 5.

Calliphana sacerdos Cereris Velia vocatur Romam, LXX, 3.

Callipolis in Chersoneso Thracio ad Hellespontum, hodie *Callipoli* s. *Galiboli* in Romania, XXXI, 16.

Callipolis Aetoliae, XXXVI, 30.

Callippus, praefectus classis Macedonicae, XLIV, 28.

Callithera, opp. Thessaliae, XXXII, 13.

Calones a castris removit Scipio, LVII, 4. — incipiunt pugnam cum

Cimbris ad Aquas Sextias, LVIII, 16.

Calor fl. Samnii, qui Beneventum praeterfluit, hodie *Calore*, XXIV, 14; XXV, 17.

Calpurnia, Antistii uxor, occisum marito, ut interiret, LXXXVI, 6.

Calpurniae Caesaris uxoris nomen, CXVI, 47.

C. Calpurnius, XXXII, 61.

C. Calpurnius Piso, praetor creatur, XXV, 41. — praetor urbanus, XXVI, 10, 15, 21. — prorogato imperio, mittitur in Etruriam, 28. — Capuae et exercitui praeficitur, XXVII, 6. — iterum praeficitur Etroriae, 7. — praepaetor ad senatum de Etruriae defectione scribit, 21.

C. Calpurnius Piso creatur praetor, XXXIX, 6. — sortitur Hispaniam ulteriorem, 8, 21. — eius in Hispania res gestae, 30, 31. — de Lusitania et Celtiberis, triumphat, 42. — creatur trinnavir coloniae deducendae, XL, 29. — consul, 35. — moritur, 37. — eius mors suspecta, ib.

C. Calpurnius Piso, consul, XCVII, 30. — legem fert de ambitu, XCIX, 39. — sua constantia Palicannum dascit a spe consulatus, 40. — eius cum Cornelio tribuno plebis contentiones, 42.

Cn. Calpurnius Piso, consul, LIV, 29.

Cn. Calpurnius Piso coniurat cum Catilina, sed irritum eventum, CI, 22, 23. — mittitur in Hispaniam, 25. — nova eius conspiratio cum Caesare, ib. — interimittur ab equitibus Hispanis, ibid.

Cn. Calpurnius Piso pugoat in Africa cum Caesare, CXIV, 8. — consul, CXXXV, 25.

Cn. Calpurnius, *Cn. F. Piso*, consul, CXL, 24.

L. Calpurnius, legatus romanus ad concilium Achaëorum, XLIII, 19.

L. Calpurnius Bestia, tribunus plebis de redivo P. Popillii fert ad populum, LXI, 41. — creatur cos. LXIV, 17. — eius virtutes et vitia, 18. — expeditionem Nuniidicam suscipit, 20. — a Iugurtha corruptus pecunia, pacem cum eo pudendis nomini romano conditionibus facit, 21, 23. — eo crimine damnatur, 50. 51.

L. Calpurnius Bestia, tribunus plebis acta Ciceronis consulis carpit, cii, 106.

L. Calpurnius Bibulus, Bruti privitynus, rerum a Bruto gestarum commentarium edidit, cxxiii, 29.

L. Calpurnius Piso; vid. Piso.

L. Calpurnius C. F. C. N. Piso Caesoninus, consul, XLIX, 56. — in Africam appellit, I, 25. — frustra urbem Hippagreta obsidet, 26. — eius ignavia, 35.

L. Calpurnius Piso Frugi, trib. pleb. legem fert de repetundis, XLIX, 58. — consul, LVII, 19. — in Siciliam missus adversus servos tumultuantes, egregie se gerit, LVIII, 63, 64. — singularis eius continentia in donando corona aurea filio, ibid. — vid. Piso.

L. Calpurnius Piso, cos. LXIII, 30. — interficitur in proelio adversus Tigrinos, LXV, 56.

L. Calpurnius Piso in Hispania praetor interficitur, LXV, 19. — eius continentia, 20.

L. Calpurnius Piso, cos. ciii, 108. — emptus a Clodio, provincia data Macedonia, 109. — cui male praeest, cv, 8 et 9. — censor, cix, 19. — eius contentio pro testamento et sepultura Caesaris, cxvi, 85. — cuius corpus in forum infert, 103. — legatus a senatu missus ad Antonium, cxviii, 13.

L. Calpurnius L. F. Piso, consul, cxxxi, 51. — Bessis subactis

triumphalia ornamenta consequitur, cxxviii, 2.

M. Calpurnius Bibulus aedilis cum Caesare, cii, 10. — consul cum eodem, ciii, 77, 78. — certamina eius cum collega, 88 et seqq. — continet se domi, 91. — Pompeium consulem sine collega dicendum censet, cvii, 29. — Syriae proconsul, cviii, 37. — eius gesta et constantia in morte filiorum, 41, 42. — universae rei maritimae a Pompeio praeficitur, cxi, 2. — moritur, 15.

M. Calpurnius Flamma, tribunus mil. xvii, 23. — eius egregia virtus et miraculo proxima fortuna, ibid. et 24; vid. et xxii, 60.

Q. Calpurnius Piso, consul, nihil memorabile gerit in Hispania, lvi, 23.

Calumniam iurant accusatores, xxxiii, 47.

Calva; vid. Boii.

C. Calvisius Sabinus a Caesare in Aetoliam mittitur, cxi, 29. — ei Africa provincia datur, cxvii, 52. — fit consul cxxvii, 33.

Calvus, insignis orator, filius Q. Licinii Macri, c, 7.

Calycadnus, prom. Isauriae, cxxviii, 38.

Calydon, opp. Aetoliae ad Evecnum fl. h. *Calatia*, xxxvi, 11.

Calyndenses a Rhodiis adiuti, xlvi, 31.

Camarina urbs capta ab Hamilcare, xvii, 19. — recepta a Romanis, 24.

Camars; vid. Clusinum.

Cambunii, montes Maced. ad fines Thessaliae, xlii, 53; xlii, 2.

Cameli, quos dromadas vocant, ante equitatum Antiochi, cxxvii, 40.

Camenae; vid. Camoenae.

Cameria, opp. Sabinorum a Tarquinio Prisco captum, h. *Camerina*, i, 38.

Camerinum oppidum, xv, 8.

Camerinus; vid. Sulpicius.

Camers; vid. Clusium.

Camertes Vmbri, ix, 36; xxviii, 45.

Camillus; vid. Furius.

Camoenarum lucus, i, 21.

Campana legio Rhegium per sce-
lus occupat, xii, 27 et seqq. — poe-
nas dat, xv, 1-3; vid. xxviii, 28.

Campania, h. *Terra di Lavoro*,
pars regni Neapolitani, ii, 52. —
provincia evenit C. Marcio Rutilo,
vii, 38.

Campani, iuncti Sidicinis, com-
pelluntur a Samnitibus intra moenia
sua, vii, 29. — iis petentibus auxi-
lium a Romanis negatur, ibid. et
30, 31. — se dedunt Romanis, ibid.
et viii, 11. — mulcantur agro, ibid.
— iis civitas sine suffragio data, 14.
— Campani senatus obsequium in
plebem et plebis licentia, xxiii, 2,
4. — mittunt legatos ad Varronem
consulem, ibid. — ad eos oratio con-
sulis, 5. — deficiunt ad Hanniba-
lem, 7. — suffocant Romanos in bal-
neis, ibid. — vocant Hannibalem,
xxv, 15. — obsessi a Romanis, sunt
equestribus proeliis victores, xxvi,
4. — deliberant de deditione, 13. —
Vibio Virio suadente, septem et vi-
ginti senatores venenum sumunt,
ibid. et 14. — urbe dedita, senatus
Campani supplicium, 15, 16. —
multitudo punitur, ibid. et 34. —
Campanorum querelae de Fulvio, et
super ea re senatusconsulta, 33, et
34. — Campanorum coniuratio in-
dicata, xxvii, 3. — agri Campani
pars vendi a quaestoribus iubetur,
xxviii, 46. — agrum Campanum cen-
sores fruentum locant, xxvii, 11;
xlii, 19. — de eo senatusconsultum,
civ, 88; vid. Capua. — Campani
petunt, ut sibi cives Romanas duc-
cere uxores liceat, xxxviii, 36. —

omnes statum sacrificium faciunt ad
Hamas, xxiii, 35.

Campi Argivorum, xxxiv, 25. —
Fenectani, viii, 12. — Macri, xli,
18; xlv, 12. — Magni, xxx, 8. —
Stellates, ix, 44. — Taurasini, xiv,
29. — Thessaliae, xxxi, 41; xlii,
54. — Veteres in Lucanis, xxv, 16.
— Campus Aegestaeus, xxvii, 33. —
Diomedis Argivi, xxv, 12. — Hy-
rcanus, xxxvii, 38. — Martius, iii,
27. — in eo instructus exercitus et
lustratus, i, 44. — ager Tarquinio-
rum, consecratus Marti, Martius
deinde campus fuit, ii, 5. — in eum
populus centuriatim citatus, vi, 20.
— in eo comitia habita, xxxi, 7. —
in eum senatus evocatus, iii, 63. —
Metropolitanus, xxxviii, 15. — Pri-
aticus, xxxiii, 41. — Sceleratus, unde
nomen habeat? viii, 15. — Thebes,
uobilitatus carmine Homeri, xxxvii,
19.

Campidoctorum initium in exerci-
tibus Rom. lxvii, 14.

Camulogenus Aulercus caeditur a
Labieno, cviii, 1, 2.

Camuni populi a Silio sub impe-
rium populi Rom. redacti, cxxxvi,
50.

Canae seu *Cane* et *Cana*, Aeolidis
oppid. et prom. xxxvi, 45; xxxvii, 8.

Canastraeum, Pallenens prom. in
Macedonia, xxxi, 45, xlii, 11.

Candace, regina Aethiopum, cxxxvi,
16. — armis leviter tentatis, pacem
a Romanis petit, 17, 18.

Caniculae ortus, xl, 22.

L. Canidius, cos. cxxviii, 28.

P. Canidius Crassus, Antoniana-
rum partium, fugit ex Italia, cxxvi,
32. — cos. sufficitur Asinio, cxxvii,
31. — ludos exhibet votos pro victo-
ria Philippensi, ibid. — legatus An-
tonii res egregie in Armenia gerit,
cxxxix, 45. — eius error, cxxx, 16. —
terrestribus Antonii copiis ad Actium

praest, cxxxiii, 2. — victo Antonio, iussus ad eum adducere copias, iratis militibus noctu fuga se eripit, 13, 14. — occiditur iussu Caesaris, 64.

C. Caninius Rebilus creatur praetor, xlii, 28. — sortitur Siciliam, 31.

C. Caninius Rebilus, legatus Caesaris, strenue adversus Gallos rem gerit, cviii, 20, 22. — Thapsum obsidet, cxiv, 40; vid. et 62. — cos., unius diei, cxvi, 11, 12.

M. Caninius Rebilus, legatus in Macedoniam, xliii, 11. — reducit obsides in Thraciam, xlv, 42.

Canis sectio in lustratione exercitus Macedonici, xl, 6.

Canus, Apuliae fl. xxv, 12.

Canus, Appuliae vicus, h. *Canne*, xxi, 43. — proelium ibi ad Aufidum, et Romanorum clades, 47 sqq.

Canensis eladis occasione multi socii a Romanis deficiunt, xxii, 61. — reliquiae in Siciliam relegantur, xxiii, 25, 5; xxiii, 31; xxv, 5, 41; xxvi, 1. — legatis ad Marcellum consulium missis, offerunt operam suam ad bellum, xxv, 6. — constans in eos senatus severitas, 7. — eos minime aspernatus Scipio, secum trahit in Africam, xxix, 24. — *Canenses* equites votati, xxvii, 11.

Cantabrigi Caesarem Augustum in difficultates coniiciunt, cxxxv, 9, 10. — eorum ferocia in consciscenda sibi morte, ii, 12. — rebellantes cito domantur, 20. — rursus deficiunt, cxxxvi, 33. — ab Agrippa comprimuntur, 33, 34.

Cantherium in fossa, xxiii, 47.

L. Cantilius, scriba pontificis, qui cum virgine vestali stuprum fecerat, virgis in comitio caesus, inter verbera expirat, xlii, 57.

M. Cantius, trib. pleb. L. Postumium accusat, x, 46.

Canuleius, tribunus plebis diem dicit P. Furio, lxxix, 49.

C. Canuleius, tribunus plebis, rogationem promulgat de Patrum cum plebeis connubio, iv, 1. — invehitur in consules, 3.

L. Canuleius, legatus missus ad Astolos, xli, 25.

L. Canuleius Dives creatur praetor, xlii, 28. — sortitur Hispaniam, 31. — recuperatores dare iubetur in eos, quos Hispani accusarent, xliii, 2.

M. Canuleius, trib. pleb. iv, 44.

Canusini veniunt in Romanorum ditionem, ix, 20.

Canusium, Apuliae opp. ad Aufidum fl. (h. *Canosa*) fugiant superstitis, post proelium ad Cannas, Romani, xxii, 50–52.

Ti. Canutius, tribunus plebis, adducit in Urbem Octavianum, cxvii, 37. — oratio eius in Antonium et pro Octaviano, 37, 43.

Capena porta Romae, i, 26; vii, 23; x, 23; xxiii, 32; xxv, 40; xxvi, 10; xxxiii, 26. Vid. Porta.

Capena, oppidum Etruriae, hodie *Morluppo*, v, 10; xxii, 1.

Capenates auxilio veniunt Veientibus, v, 8. — eorum ager vastatur, 12. — vincuntur proelio a Romanis, 13. — bellum instaurant et subiguntur, 24. Conf. xxvi, 11; xxvii, 4.

Capetus Silvius, Albae rex, i, 3.

Capillus promissus; vid. Barba.

Capito, Vellei historici patrum, Agrippae subscribit in Cassium, cxx, 7. — Capitonis proscripti iuteritus, cxx, 87.

Capitolium in arce, i, 55, 6. — ascendit Romulus, templumque primum Iovi Feretrio dedicat, i, 10. — sedes datur Sabinis, 33. — ab Herdonio Sabino cum exsulis et servis occupatur, iii, 15. — recuperatur et lustratur, 18. — etiam prodigii

causa lustratur, 29. — a militari inventute occupatur, illud contra Gallos defensura, v, 39. — obsidetur a Gallis, 43. — servatur ab ausuribus, 47. — liberatur ab obsidione, 49. — latum ad populum, ne quis patricius in Capitolio habitaret, vi, 20. — senatus in Capitolio habitus, viii, 5; xxiv, 10. — in eo delectus habitus, xiv, 27. — foedus ictum, xxxvii, 55. — in eo consules vota nuncupant, antequam in provincias profisciscantur, xxi, 63; xli, 27; xlii, 49. — incensum, vi, 4, 1. — in eo aream aedi Iovis exstruendae Tarquinius Priscus occupat fundamentis, i, 38. — aedem exstruit Tarquinius Superbus, 53, 55. — dedicat Horatius Pulvillus, ii, 8. — substructum saxo quadrato Capitolium, vi, 4. — incensum, lxxxv, 4. — refectum dedicatur a Q. Catulo, xcvi, 31. — decernit senatus, ut deleto Catuli nomine, instaurator Capitolii Caesar scribatur; vide lib. cxv, 1. — in Capitolio cellae Iovis, Iunonis et Minervae, iii, 17, 3. — Hercules simulacrum positum dedicatumque, ix, 44. — et signum Iovis Imperatoris, vi, 29. — in eo Limina aenea posita, x, 23. — Fornix cum signis septem auratis, duobus equis, et marmorea duo labra, xxxvii, 3. — Quadrigae aureae, xxix, 38. — et signa tria ex mulctatio argenteo posita, xxx, 39.

Capitolini ludi; vid. Ludi.

Capitolinus clivus, xli, 27.

Capitolinus; vid. Manlius Quintus, Sestius.

Cappadocia in Asia min., inter Pontum Euxinum et Taurum, hod. *Alaudalia*, *Caramania* et *Amalan*, xxxvii, 31; xlii, 29. — Cappadociae descriptio, lxxvi, 23-26. — Fluvii, lxxvi, 26. Cappadociae calamitates, lx, 55. — Cappadociam allectant Nicomedes et Mithridates, lxx, 43. — eam liberam

esse iubet senatus, 45. — sed recusantibus hoc munus Cappadocibus, 46, 48. — rex illis Ariobarzanes constituitur, 48. — Cappadocia occupatur a Mithridate, lxxvi, 41. — eam Caesar constituit, cxiii, 8.

Capparonia virgo vestalis incesti damnata, suspensio praevenerit supplicium, xvi, 42.

Caprae palus prope Romam, i, 16.

Caprarius; vid. C. Caecilius.

Capsa, urbs in mediis Africae solitudinibus sita, lxxvi, 18. — eam in potestatem redigit Marius, 20.

Captivi in triumpho ante currum ducti, xiv, 34. — sub corona venditi, ii, 17. — Romanorum socii ab Hannibale dimissi domos, xxi, 7, 58; xxiv, 13. — non minus decem pondo compedibus vincti, in publici carceris custodia servantur, xxxi, 26. — Captivi militibus. et posteriore tempore per municipia custodiendi dividuntur, vi, 3, 7. — quomodo redimantur, xix, 38; xxi, 23. — captivorum redimi cupientium oratio, xxii, 59. — eos redimi non vult senatus, 61. — Romanorum captivorum fraus iusta poena castigata, xxii, 58 et 61. — Captivi Romani, ab Hannibale Achaeis venundati, ab his liberantur, xxxiv, 50. — idem fit in Creta, xxxvii, 60. — in captivos saevitia prohibita, xviii, 66. — Captivi Romani recepti ignominia afficiuntur a Patribus, xiii, 34.

Capua maxima Campaniae urbs (h. *San Maria*, vicus non longe distans a recentiore Capua), olim Vulturinus, unde dicta? iv, 37. — dolo occupatur a Samnitibus, ibid. et vii, 38. — a Campanis adempta Tuscis, xxviii, 28. — Capuae deliciae corrumpunt milites, vii, 38. — de Capua capiendi militum consilia, ibid. — eluduntur arte, 39. — Capuae praefecti creati,

ix, 20. — Capua defenditur a Lae-
tino cna, adversus Pyrrhum, xiii, 12.
— corrumpitur illic eius exercitus ib.
— Capuae coniurationes adversus Ro-
manos factae, xxv, 26. — Hannibal
it Capuam in hiberna, xxiii, 18. —
corrumpitur illic eius exercitus ib. —
Capua laborat inopia, xxv, 13. — sub-
levatur ab Haunone, ibid. — obsidetur
a consulibus Romanis, 20. — eingitur
operibus, 22; xxvi, 1, 4; vid. Cam-
pani.

Capusa, filius Oesaleis, Numida-
rum regis, accipit paternum imper-
ium, xxix, 29. — dimicat cum Me-
zetulo de regno et cadit, ibid.

Caput Iovi sacrum, iii, 55; x, 38.
— humanum integra facie in fun-
damento templi Iovis Tarpeii inven-
tum, i, 55. — vetant augures, i, 18.
— et sciales, i, 32. — capitis an-
quilrit tribunos in Fulvium, xxvi,
3. — capita hostium lanceis insigunt
aut in eorum pectoribus penden-
tia gestant Galli Senones, x, 26. —
capita hostium praecedenda, liber-
tatis praemia, Volanibus propo-
sita, xxiv, 15. — offensus vel parieti,
etc. solidant lugentes, xxv, 37, 2. —
capite anquisitum de imperatore nul-
lo ob rem male gestam, viii, 33. —
capitibus suis sequuntur currum T.
Quintii triumphantis qui servitute ab
eo exempti fuerant, xxxiv, 52. — Cf.,
xlv, 44. — Capito Sari fl. xxxiii, 41.

Capys Silvius, rex Althae, i, 3.

Capys dux, unde Capua dicta, iv,
37.

Carales s. Caralis opp. Sardiniae,
Iod. Cagliari, xxiii, 40, 41; xxx,
39.

Caralitani ager vastatur a Ponica
classe, xxvi, 6.

Caralitis, palus Lycaoniae, xxxviii,
15.

Caranus, primus Macedoniae rex;
a quo vicesimus Persens, xlv, 9.

Caravantia, Cavidrum in Illyrico
urbs, xlv, 30.

Caravantius, frater Gentii, Illy-
riorum regis, xlv, 30. — captivus
Romam mittitur, 52. — in triumpho
L. Auctii praetoris ducitur ante cor-
rum, xlv, 43.

Carbo; vid. Papirius.

Carbunculus morbus quando pri-
mum in Italia? xlv, 17.

Carcer aedificatur media urbe, i,
33. — quo includebantur duces ho-
stium in triumpho ducti, xxxviii, 60.
— inferior, xxxiv, 44. — alio nomine
Tullianum, xxix, 22. — carcer lan-
tuniorum, xxxii, 26. — privatus in
singulis patriarum domibus, vi, 36.
— Carceres in circo, viii, 20; xli,
27.

Carchedon, xvi, 2; vid. Carthago.

Cardo, urbs Hispaniae, xxxiii, 21.

Cares, xxxii, 18. — iubentur li-
beri esse, xlv, 15. — libelli, xlv, 25.

D. Carfulenus; vid. Caruleius.

Caria Hydrelo, opp. Cariae, xxxvii,
56.

Caria pars Asiae minoris ad mare
Aegaeum, xxxiii, 19; xxxvii, 16. —
data Rhodiis, xxxviii, 39.

Caricini populi, xv, 7.

Carinae, regio Romae, xxvi, 10;
xxxvi, 27; vid. et cxxvii, 41.

T. Carisius Astures domat, cxxxv,
13.

Carmelus; vid. Catmelus.

Carmen execrationis, x, 38. —
rogationis, iii, 64. — soleone precau-
tionis consulom, xxxix, 15. — trium-
phale, iii, 29, 3. — de Idaea matre,
a Pessinante advchenda, in Sibylli-
nis libris repertum, xxix, 10. — ab
ter novenis virginibus per urbem cani-
ssum, xxvii, 39; xxxi, 12. — se-
culare Horatii, cxxxi, 46. — car-
minis horrendi lex, i, 26. — crimina
Maicii vatis, xxv, 12. — Sibyllae, x,
8. — militibus iocis iactata in con-

sules triumphantes, III, 29; V, 49; XXVIII, 9; XXXIX, 7; CXV, 13.

Carmenſis s. Carmenta fatiliqua ante Sibyllae in Italiam adventum habitata, I, 7. — eius saxum vel potius aedes, V, 47.

Carmenſis porta Romae, II, 49; XXIV, 47; XXV, 7.

Carnades Academiens, legatus Atheniensis, XLVII, 24. — mira eius faecundia, 25.

Carni populus Alpianus in Gallia Transpad. (in hod. *Carniola* et *Foro Julio* s. *Priont*) queruntur de C. Cassii consulis crudelitate, XLIII, 7.

Carnis in feriis Latinis dandus mos, XXXII, 1. — legati ab Ardea queruntur, sibi Latinis non datam esse carnem; inde instauratae Latinae, ibid. — et XXXVII, 3.

Carnus s. Carnuntum, opp. Tauriscorum in Pannovia superiore, b. Hainburg aut *St. Petronella*, non longe a Vienna; urbs, quam occupare nituntur Romani, XLIII, 1.

Carnutes, s. Carnuti, Carnutini, Carnutae, in Gallia Celtica a Lugdunensi, hod. *Chartrain*, ad Ligerrim fl. (h. *Loire*) quorum oppida fuere Autricum et Genabum, h. *Chartres* et *Orléans*, V, 34. — Carnutes interficiunt Tasgetium regem sibi a Caesare impositum, CVII, 1.

Caro, v. *Carnis*.

Carpentis ut festo profestoque uti possent, matronis concessum, V, 25; XXXIV, 1, 3. — Gallieis transvecta spolia in triumpho, XXXVI, 40.

Carpestii s. Carpetani in Hispania Tarrac. ad Tagum, quorum caput Toletum, hodie *Toledo*, victi ab Hannibale, XXI, 5, 11; XXII, 23, 26.

Carpetania Hispaniae, XXXIX, 30; XL, 30, 33.

Carrinas; vid. *Albius*.

Carris cessedisque superstantes Gal-

li pugnant in Romanos, X, 28.

Carseoli opp. Aequeorum, hodie *Arsoi* aut *le Celle Carsoli* in valle Torana seu Carseolana (h. *Piano di Carsoli*) colonia, X, 3, 13. — negat consulibus milites et pecuniam, XXVII, 9. — de ea re senatusconsultum, XXXIX, 15. — vastatur a sociis Italiae, LXXII, 25.

D. Carsuleius, tribunus plebis, VI et minis ab Antonio expellitur euria, CXVII, 52. — in Mutinensi proelio strenue se gerit, CXXX, 10. — cadit, 16.

Carteia, sive potius *Althaea*, urbs Olcadum in Hispania Tarrac. opulenta, capta et direpta ab Hannibale, XXI, 5.

Carteia opp. Hispaniae Baet. in ora Oceani, olim Tarsis seu Tartessus, XXVIII, 30. — cum porta, ibid. — colonia, XLIII, 3.

Carthada, XVI, 2. — sive *Carthago* eiusque origo et incrementa, XVI, 1 et seqq.

Carthago urbs Africae propriae, ubi hod. *El Mersa*, prope *Saka-rah*, XXX, 24. — eius situs, ibid. — arx Byrsa, condita ab advenis, quibus datum praecario, quantum secto bovis tergo amplecti loci potuerint, XXXIV, 62. — iudicium ordo potius, XXXIII, 46. — Carthaginis status, tempore belli ineipientis adversus Romanos, XVI, 3. — religio, 5. — magistratum peculatus, 6. — mores, ibid. — urbis descriptio, XLIX, 58, et seqq. — Carthaginem oppugnant coss. XLIX, 41, 42. — cum praeter Byrsam, caput Scipio, LI, 40. — eam dirui iubet senatus, nec postea aedificari, 54. — in solum eius colonis deducta, LX, 73 et seqq. — instauratur a Caesare, CXXI, 23, 24; vid. plura in voce Carthaginenses.

Carthago Nova seu Spartaria oppid. Hispaniae Tarrac. hod. *Cartagena* in

Murcia, xxi, 5; xxviii, 17. — eius situs et portus, xxvi, 42. — oppugnatur a P. Cornelio Scipione, ibid. — capitur, 46. — praeda iugens capta, et obsides tutius Hispaniae, xlvii, 49. 50. — Carthaginiis captae annus dubius, xxvii, 7.

Carthaginienses exercitum traiciant in Siciliam, iv, 29. — bellum cum mercenariis suis gerunt, xxi, 1, 41. — cum iis foedus ictum primum, 11, 8, 10. — alterum, vii, 27. — tertium, ix, 43. — quartum Epit. 23. — legatos Romam mittunt gratulatum cum corona aurea, 38. — cum iis foedus quarto renovatum, xiii, 47. — obsident Syracusam, 50. — muniunt Lilybaeum, xlv, 14. — navali pugna vincunt Pyrrhum, 21. — auxilio Tarentinis lato offendunt Romanos, 44, 46. — eorum praecipua bella, xvi, 7, 9. — primi eos inter et Romanos belli praetextus et causae, 22. et seqq. — huius belli eventus describuntur quatuor libris, xvi, xvii, xviii, xix. — pacis conditiones, xix, 60, 61; vid. Punicum. — post pacem Siculam gravi bello cum mercenariis suis implicantur, xx, 4. — cuius occasione Sardiniam et Corsicam interceptiunt Romani, stipendio etiam superimposito, 4, 6. — rursus in iis bellum minantur Romani, 12. — ab eo tamen abinent, libera Hannonis voce deterriti, 13. — odia recrudescunt, sed mutui metu repressa silent, 17. — novum foedus inter duos populos cum Hasdrubale ictum, 31. — secundum inter Carthaginienses et Romanos belli magnitudo et causae, xxi, 1. — huius belli eventus describuntur decem libris, a xxi, ad xxx. — pacis conditiones, xxx, 37. — quingentae naves Carthaginiensium incensae, 43. — primum tributum solvant Romanis, xxxii, 2. — legatos Romam mittunt, pollicentes frumentum et hordeum, xxxvi, 4. — cum Masinissa

contendunt de agro, xxxiv, 62; xl, 17. — iis a Romanis centum obsides redditi, et pax cum Masinissa facta, 34. — nocte in aede Aesculapii senatum dant legatis Persei, xli, 12. — legatos Romam mittunt questum de Masinissa, xlii, 23. — alios, pollicentes triticum et hordeum, xliii, 6. — cruce muletant consilio pravo ab imperatoribus, etiamsi prospere gesta, xxxviii, 48. — sunt Romanis suspecti, xlviii, 26. — Masinissam inter et Carthaginienses pugna, 33. — eorum elades maxima et extremi exitii causa, 35. — Tertii inter eos et Romanos belli initia et causae, xlix, 1, 2. — ad id bellum ambo consules proficiscuntur, 6. — Carthaginienses quibuscumque conditionibus pacem petunt, 7. — trecentos obsides Romanis mittunt, 10. — eorum legatio ad consules, 11. — legatorum oratio, 12, 13. — consul iubet eos arma, tela, naves tradere, 14. — imperata faciunt Carthaginienses, 15. — iubentur relicta Carthagine, quam solo aequandam decrevit senatus romanam urbem sine muris condere, 16. — eorum dolor, 16. — Hannonis miserabilis deprecatio, 18, 23. — L. Marcii responsio, 24. — legati Carthaginienses petunt a consulibus, ut classem admoveant Carthagini, 29. — flebilis facies in senatu exponunt, 31. — furor commotae plebis, 32. — maximus tumultus Carthagine, 33. — de bello gerendo fit decretum, 34. — arma et machinae parantur, 35. — vid. et expugnationem Carthaginiis, li, 1, 27, 40, 55. — eorum urbs a Caesare instaurata; vid. Carthago.

Carthago adversus classem romanam mittitur, xix, 23, 27. — italicam oram vastat, 23.

Carthago summam imperii equestris in exercitu Hannibalis obtinet, xxi, 15. — nobilis Carthaginiensis Ro-

nam cum captivis proficiscitur, 58.
—ei obviam licitor mittitur, qui eum
finibus romanis excedere iubet, ibid.

Carthalo mittitur ad castra roma-
na, xxv, 17.

Carthalo, Puniei praesidii praefec-
tus, in Tarenti expugnatione obtrun-
catur, xxvii, 16.

Carus Segedensis in fugam vertit
Romanos, xlvii, 37.

Carventus seu Carventom, oppid.
Latii unde Carventana arx, iv, 53, 55.

C. Carvilius Spoletinos, xliii, 18,
19.

L. Carvilius, tribunus plebis, xlv, 3.

Sp. Carvilius C. F. Maximus, aedi-
lis curulis, 10, 9.—consul, in Sam-
nium profectus, vi capit Amiternum,
39.—et Coninium, 43.—et alia in
Samnio oppida, 44, et sqq.—eius res
gestae in Etruria, 46.—triumphat,
ibid.—legatus, xi, 10.—consul secun-
dum, xiv, 39.—domat Samnites, 40.
—triumphat, 46.

Sp. Carvilius, consul, xx, 15.—
triumphat, ibid.—consul iterum, 32.
—soadet, ut ex Latinis populis sena-
tus suppleatur, xxiii, 22.—moritur
angor, xxvi, 23.

Sp. Carvilius Roga primus Romae
divortium facit eum coniuge, xx, 21.

Sp. Carvilius, trib. pleb. xlv, 3.

Sp. Carvilius, a Cn. Sicinio ex
Graecia Romam remissus, xlii, 36.

Caryae, opp. Arendiae et Laconice,
xxxiv, 26; xxxv, 27.

Carystiorum in Euboea agri vastao-
tur, vid. xxxi, 45; xxxii, 16.

Carystus urbs Euboiae, hodie *Ca-
risto*, capitur a Romanis xxxii, 16 et
17.—libertatem a Romanis accipit,
xxxiii, 24.

Carystus, urbs in Ligurum agro
Statiellati, xlii, 7.

Casae textae ex arundinibus pro
taberna culis, xxxv, 27.

Casander seu Cassander, minister

erodelitatis Philippi in Maronitas,
veneno creditur ab eo sublatas, xxxix,
34.

Casilinum, oppid. Campaniae ad
ripas Volturni, bod. *Copua*, Falernum
a Campano agro dividit, xxi, 13, 15.
—eius nobilis obsidio, xxi, 16, 19,
20.—recipitor a Romanis, xxiv, 19;
xxv, 20, 22.—eo colonia deducta a
M. Antonio, cxvii, 32.

Casinas ager, xxi, 13; xxvi, 9.

Casini et *Castlini* nomina confusa,
xxii, 13.

Casium, extremum opp. Volscorum
in Latio ad fines Campaniae,
bod. *Monte Cassino*, colonis, ix, 28.

Cassander, rex, xlv, 11. Conf. *Ca-
sander*.

Cassandrea, Macedoniae urbs.
xxviii, 8; xxxi, 45; xliii, 23; xlv,
28; xlv, 10.—*Cassandria*, xliii, 23.
—condita a Cassandro rege, xlv, 11.
—eius situs, ibid.—oppugnatur a Ro-
manis, ibid.—relinquitur, 12.

Cassandrenses, xlv, 10.

Cassignatus, dux Gallorum, cadit
in proelio, xlii, 57.

Cassivellaunus, Britannorum im-
perator, crebra proelia cum Caesare fa-
cit, cv, 66.—ei pacem dat Caesar, 68.

Cassius Parmensis socius coniura-
tionis contra Caesarem, cxvi, 42.—
ultimus percussorum Caesaris inter-
ficatur ab Octaviano cxxxiii, 64.

C. Cassius, tribunus militum, xli,
5.—et alius forte, xlv, 31.

C. Cassius Longinus decemvir agro
dividendo, xlii, 4.—eosul 28.—
sortitur Italiam, 32.—Galliam sorti-
tus in Macedonia per Illyricum du-
cere exercitum vao inepto conatur,
xliii, 1.—de eius crudelitate querun-
tur Galli, 5.—cosor, xlvii, 35.

C. Cassius Longinus, consul, lx, 27.

C. Cassius Longinus, consul, lxx,
17.

C. Cassius Longinus, quaestor Gras-

si, eiusque de bello Parthico consilium, cvi, 28, 32; vid. et 36, 37, 38, 51, 52.—vincit Parthus, cviii, 8, 40, praeficitur a Pompeio Syriacis navibus, cxi, 2.—multa Caesaris navibus crematis cedit Sicilia, cxii, 5.—supplex se Caesari dedidisse parum verisimiliter memoratur, 22, 23.—cum Bruto praetor creatur, cxvi, 4.—solicitat Brutum adversus Caesarem, 40.—Caesarem percutit, 57.—in concione suum factum magnifice laudat, 65.—descendit de Capitolio, comiterque excipitur, 99, 100.—ei Cyrena provincia datur loco Syriæ, cxvii, 10, 12.—proficiscitur ex Italia, cxviii, 2.—in Syriam contendit, 3.—ei Syria cum imperio decernitur a senatu, 20.—in eius favorem senatus decreta, 34.—ei bellum contra Dolabellam mandatur a senatu, cxix, 6.—ad eum nuntii missi ut reipublicae subveniat contra Antonium, 52.—in Syria ad se omnia trahit, cxxi, 4, 5.—pecunias exigit, 10.—contra Dolabellam ducit, 11.—eius cum Dolabella proelium navale, 14.—Rhodiorum Lyciorumque responsum ad postulata Cassii, 16, 19.—vincit proelio navali Dolabellam 20.—eius potentia, 25.—cum Bruto consultat, eique pecuniam dat, cxxt, 4, 5, 6.—ei insidias tendit Publicola, 7.—Rhodios oppugnare statuit, 8.—Rhodiorum legatio ad eum, ibid.—Rhodum capit, 20.—eius severitas in Rhodios, ibid.—edictum de proferendo auro et argento, 21.—tributum indicit Asiæ, 22.—Cassii et Bruti diversi mores, 39, 41.—eius copiae, cxxt, 10.—ad milites oratio, 12, 25.—ei ante Philippicam pugnam saevum omen oblatum, cxxtv, 2.—dat signum pugnae, 7.—exitialis eius error et interitus, 10.

C. Cassius Varius, consul, legem frumentariam fert, xciv, 25.

L. Cassius, tribunus plebis fert le-

gem tabellariam, lv, 11.—accusat Aemilium Lepidum cos. ob villam altius aedificatam, 12.—cos. lx, 3.—censor, aquam Tepulam Romae et in Capitolium curat adducendam, 22.—damnatur Vestales incesti reas, lxxii, 11.—praetor, ex Numidia Iugurtham adducit Romam, lxxiv, 34, 35.

L. Cassius Longinus, cos. lxxv, 53.—occiditur in proelio adversus Tigurinos, 56.

L. Cassius Asiam obtinet, lxxiv, 11.—exercitum adversus Mithridatem cogit, lxxvi, 47.

L. Cassius, tribunus pl. concitat plebem ad occidendum Asellionem, lxxiv, 42, 43.

L. Cassius, candidatus consulatus, cii, 32.—iucendendae urbi a Catilina delegatus, 83.—de eo et aliis supplicium sumendum censet Silanus, 100.

L. Cassius a Caesare mittitur in Thessaliam cum legione tironum et ducentis equitibus, cxi, 30.—Ambraciam petit, 41.—eum frustra persequitur Scipio, ib.

L. Cassius, Cati frater cum eo confurrit in Caesarem, cxvi, 42.—ei, tribuno plebis, denuntiatur mortem Antonius, si in senatum veniat, cxvii, 52.—ei ignoscitur Antonius, cxxvi, 4.

L. Cassius Longinus, *C. Cassii* fratris filius, cedit in proelio Philippensi, cxxiv, 20.

Q. Cassius Longinus creatur praetor, xlv, 14.—sortitur iurisdictionem urbanam, 16.—consul, xlvi, 13.—via magistratu mortuus est, 18.

Q. Cassius, trib. pleb. fugit cum Antonio ad Caesarem, cix, 35.—senatum praebet Caesari extra pomerium, cx, 3.—a Caesare praemittitur cum duabus legionibus in ulteriorem Hispaniam, 36.—a Caesare Hispaniae provinciæ praefectus, avaritia et crudelitate sua Hispanos ad tumultum

conciat, cxi, 47.—bellat cum M. Marcello, 48.—intercedente Lepido pax fit, 49.—Cassii interitus, 50.

Sp. Cassius, consul, Pometiam caput, 11, 17.—triumphat, ibid.—magister equitum primus, 18.—consul iterum, 33.—consul III legem agrariam primus promulgat, 41.—regni crimine damnatus, necatur, ibid.

Castellani agrestes, sive Ilotae, apud Lacedaemonios, xxxiv, 27.

Castellani sive domini castellorum, xxxviii, 45.

Castor pauperculus, subito ditatus a Mithridate, cui filia eius Stratonice placuerat, cii, 4, 5.

Castor, Phangorensibus rebellionis adversus Mithridatem auctor, cii, 22, 23.—socius amicusque pop. Rom. a Pompeio appellatus, et accepta Galatiae parte, fit Deciotari gener, 71.

Castori sedes vota, 11, 20.—dedicata Idibus Quintilibis, 42: vid. et viii, 11; ix, 43.

Castra Numidarum descripta, xxx, 3.—Panica, quae ferme tota ligneae, ibid.—Pyrrhi, quibus captis, Romani metationem castrorum postea perfectam habuere, xiv, 32; xxxv, 14.—Romanorum, olim Mapaliorum in morem, xiv, 32.—Castra ubi nunc oppid. est, xxxii, 7.—Claudiana, locus, xxxii, 31; xxxix, 48.—Pyrrhi, locus, xxxii, 13; xxxv, 27.—Thelmisium, xxxvii, 56.—Castrorum portae, xl, 27.—usus, xlv, 39.—sine castris Romani nullam egerunt noctem in expeditionibus, x, 15, 2.

M. Castrionus Placentinus, resistit Carboni cos. lxxxiv, 7.

Castrum, colonia, xi, 21.—Mutilum oppid. Lingonum, h. *Medoli*, xxxi, 2; xxxiii, 37.—Novum opp. Etruscae, hodie *S. Marinella* colonia, xxavi, 3.—Castrum Salerni a Salernum, op. Picentinorum in Italia inferiore, h. *Salerni*, xxxii, 29.—Castrum altum,

locus Hispaniae insignis caede magni Hamilc. xxiv, 41.

Castulo, urbs Hispaniae Baeticae valida ac nobilis ad Boetiam, h. *Castolona*, unde Hannibali uxor erat, deficit ad Romanos, xxiv, 41.—redit ad Poenorum societatem, xxviii, 13, 19.—eam deditione recipit Scipio, 20.—culpa militum amissa, recuperatur a Q. Sertorio, lxx, 20.

Castulonensis saltus, xxii, 20; xxvi, 20; xxvii, 20.

Catana, a. Catina, opp. Siciliae ad radices Aetnae, h. *Catania*, xxvii, 8. *Catanensis* populus, xiv, 2.

Cataphracti equites, xxxv, 48; xxxvii, 40, 42; cvi, 43.

Catapultae, xxi, 11.—maximae et minoris formae, xxvi, 47.

Catellis donati equites, xxxix, 31.

Catilina; v. *Sergius*.

Q. Catus, aedilis plebis, xxvii, 6.—legatus Neronis consulis, 43.—ad donum ex praeda Hasdrubalis Delphos portandum mittitur, xxviii, 45.

Cativolcus, rex Ebronum, de in manus Caetoris veniat, venenum haurit, cvii, 11.

Catmelus, Gallorum regulus, xli, 1. *Cato*; v. *Porcius Cato*.

Catti, quas sedes tenuerint, civ, 9.—spreto, quem Romani adsignaverant, agro, Sicambri se coniungunt, cxxxix, 1.—a Druso reprimuntur, ibid.

Catagnatus, Allobrogum dux, ciii, 38.

Catulus; v. *Lutatius*.

Cauca, urbs trans Tagum sita, xlviii, 19.

Caucaeorum puberes ad millia viginti interficiuntur perfidia Luculli consulis, xlviii, 20.—Caucaeos vano timore liberat Scipio, lvii, 16.—

Caudinae Furcae. s. *Fureulae*, earumque descriptio, ix, 2.—*Cau-*

dina pax facta non foedere, sed per spoonionem, ix, 5. — eius sponsores per feciales deducuntur, 10.

Caudini Samnites, xxiii, 41. — devastantur, xxiv, 20.

Caudium, opp. Samnii inter Calatium et Beneventum, ix, 2, 14, 19, 27.

Caularis, Cariae fl. xxxviii, 15.

Caulon, s. Caulonia urbs Bruttiorum, oppugnat, xxvii, 12. — solvitur obsidio sub adventum Hannibalis, 15, 16.

Cauneas caricas venales proclamans omen Crasso proficiscenti fecisse creditur, cv, 35.

Cauniorum in trucidandis Romanis aevitit, lxxviii, 10.

Caunus, opp. Cariae, h. *Copi la Rossa*: unde Cauoei sive Caunii, xxxiii, 20. — desciscunt ab Rhodiis, xlv, 25. — rediguntur in officium, ibid.

Caunus, Celtiberorum mons in Hispania Tarrac. xl, 50.

Causarii milites, vi, 6.

Caveae ferreae in circo, per quas iotromitterentur ferae, xli, 27.

Cavii, gens Illyriae, xlii, 30.

Celena, opp. Phrygiae maioris, ubi Meandri amnis fontes oriuntur, xxxviii, 13. — quondam caput Phrygiae, ibid. — ei nomen Apameae inditum, ibid.

Celelates, Liguriae populi, se dedunt Romanis, xxxii, 29.

Celeres trecentos ad custodiam corporis instituit Romulus, i, 15. — eorum tribunus L. Brutus, 59.

Celstrum, Macedoniae opp. captum a Romanis, xxxi, 40. — eius situs, ibid.

Cella Fortis Furtinae, xxvii, 11. — Iovis, Innonia et Minervae in templo Capitol. iii, 17, 19, v, 50; vi, 16, 29; xxxv, 41; xlii, 14. — cel-lam unam pontifices negant amplius,

quam uni Deo, rita dedicari, xxvii, 25.

Celoces piraticae, xxxvii, 27.

Celtae, s. Gallia Celtica, pars ter-tia Galliae, v, 34, ciii, 137.

Celtiberia in Hispania Tarrac. ad Iberum, media ioter duo maria, xxviii, 1. — subigitur a Tiberio Sempronio Graccho, xl, 47-50. — eius montes, xxi, 43. — termini, xxxix, 21, 3. — Celtiberiae motus a Marcello pacatur, xlviii, 4, 5, 6, 18.

Celtiberi exantiant iugum Poeno-ram, xxi, 21. — eos eadem mercede, quam pacti cum Carthaginensibus erant, imperatores Romani ad se perducunt, xxiv, 49. — primi erant mer-cenarii milites Romanorum, xxiv, 49. — cum Scipionibus arma iungunt, xxv, 32. — deserunt Scipionem, xxv, 33. — vincuntur a M. Silano, xxviii, 2. — ingenti agmine ad oppid. Illiturgi M. Helvio occurrunt, xxxiv, 10. — caeduntur, ibid. — Celtiberum decem millia mercede conducunt Torduli, 17. — funduntur et fugantur a M. Fulvio, xxxv, 7. — duodecim millia caesa a Romanis, xxxix, 21. — de iis triumphat C. Calpurnius Piso, 42. — eorum oppida aliquot expugnata, 56. — adoriuntur Q. Fulvium Flaccum, Vrbicuum oppugnantem, xl, 16. — fessi proeliis variis abcedunt, ib. — vincuntur, 31, 32. — eorum maxima pars in deditionem venit, 33. — insi-diaunt Folvio Flacco, eoque in saltu Manliano invadunt, 39. — caeduntur, 40. — de iis triumphat Q. Fulvius Flaccus, 43. — mira eorum simplicitas, 47. — de iis triumphat Sempronius Gracchus, xli, 6, 7, 26. — rebellant et ab Ap. Claudio devin-cuntur, xli, 26.

Cenaeum, promontorium Euboeae, xxxvi, 20.

Cenchreae, portus Corinthis, xxviii,

8; xxxii, 19. — Corinthiorum emporium, xxxii, 17. — capitur, 23.

Cenomani in Gallia Transpadana (quorum oppida erant Brixia, Cremona, Mantua et alia) transcendunt Alpes et in Italia consistunt, v, 35. — in fide populi Romani manent, xxi, 55. — duce Hamilcare Poeno, invadunt Placentiam, xxxi, 10. — conciliantur Romanis, xxxii, 30. — de iis triumphatur, xxxiii, 23. — iis arma demit M. Furius praetor, xxxix, 3. — conquerentibus Romae apud senatum arma reddita, ibid.

Ceno s. *Canon*, opp. Volcorum, Antio vicinum, ab Virginio consule captum, ii, 63.

Ceusannia, opp. Samnii, ix, 44.

Censor, a censu dictus, iv, 8. — post mortem collegae abdicat, et alius nunquam sufficitur defuncto, v, 31; vi, 27; ix, 34; xxiv, 43; xxvii, 6. — a collega subrogatus, v, 31; ix, 34. — solus Appius Claudius, ix, 29. — et ultra legitimum tempus, ix, 29-33, 34. — solus aliquis creare non potest, ix, 34 extr. primus e plebe lustrum condit Cn. Domitius, xiii, 35. — nec bis idem, xxiii, 23, 3. — uterque legit senatum, sed princeipem senatus alter, cui id sorte obtigit, xxii, 11. — primus e plebe fit C. Marcius Rutilus, vii, 22. — unus non poterat, altero adversante, aliquem senatu aut tribu movere, iv, 24, 5; 40; li, 2. — alter alterum notat, xxix, 37.

Censores M. Aemilium tribu inveniunt, octuplicatoque censu aerarium faciunt, iv, 24. qui nondum consules nec praetores fuerant, creati, xxvii, 6, 11. — recitant senatum, xxix, 37; xl, 41. — et praetereunt quosdam, xxvii, 11; xxxviii, 28; xl, 51. — locant redemptoribus opera publica, v, 23, 6; vi, 4, 4; ix, 43; xxiv, 18; xxxvi, 36; xxxviii, 28. — ex exiguit et tucatur sacra lecta, vi, 4, 4. — un-

probant, iv, 22, 5. — senatu movent aliquot senatores, xxxiv, 44; xxxix, 42. — notus senato motis iam patrum memoria adscribere, xxxix, 42, 4. — equitibus adiungunt equos publicos, xxiv, 18; vtd. xxvii, 11. — confectis comitiis in Campo ad aram Martis sellis carulibus consistunt, xl, 45. — ambo e plebe primum creati, lix, 33. — ultimi e privatis, cxxxvi, 8, 9. — Censores coloniarum et municipiorum, xxix, 37. 5. — Censores et lustra non accurate a Livio memorantur, x, 47, 3. — Censorum opera publica, in quae iis vectigal annuum decretum, xl, 46; xli, 32. — edicta de delectu, xliii, 16. — alter, cui id sorte obvenerat, lustrum condebat: et olim ambo, x, 9; xxxviii, 36.

Censoria potestas per dictatorem exercita, xxiii, 22, et 23. — comitia, ix, 34. — potestas P. Clodii lege lahefata, cii, 109. — restituta, cvii, 50.

Censura eiusque initium et potestas, iv, 8. — insignis, ix, 29; xxxix, 42-44. — eius severitas, xiv, 33; xxiv, 18; xxvii, 11; xxix, 37; xxxix, 44; xlii, 10; xcvi, 28. — tempus minutum, et ex quinquenniali annua et semestris facta, iv, 24; ix, 33, 34. — lege cautum, ne quis censuram bis gerat, xv, 17.

Census instituitur, i, 42, 43. — census actus, iii, 3, 22, 24; x, 47; xi, 22; xiv, 33; xvi, 40; xix, 38, 66; xx, 15, 16; xxvii, 36; xxxix, 37; xxxv, 9; xxxviii, 36; xlii, 10; lix, 53; lx, 31. — vtd. Lustrum. — populi primum in villa publica actus, iv, 22. — equitum, xxix, 37. — habitus Idibus Decembris, xlii, 16. — Cf. Lustrum.

C. Centenius, praepretor, xxii, 8.

M. Centenius, cognomine Penula, insignis inter principum centuriones, xlv, 19. — eius clades, ibid.

Centunalli mulorum, vii, 14.

Centuriae tres equitum a Romulo conscriptae, i, 13. — in his, regnante Tarquinio prisco, mille et octingenti equites, 36. — geminantur a Ser. Tullio, ita ut sex numero fiant, adiectis duodecim novis centuriis, 43. — inre vocatae, v, 18. — prima vocatae, x, 15. — in centurias describitur a Ser. Tullio populus Romanus, i, 42, 43. — ordo suffragiorum per centurias, ib. — praerogativa centuria, iii, 51; v, 18; x, 32; xxiv, 7; xxvi, 22. — senium et iuniorum, xxiv, 7, 9; xxvi, 22. — Centuria sive ordo in legione, xlii, 34.

Centuriata comitia, v. Comitia.

Centuriatus sive descriptus modo lectorum militum in centurias, xxi, 38. vid. et x, 21; xxv, 15.

Centuriati libertini, x, 21.

Centurio primus, Primipilus appellatus, vii, 41; viii, 8, ubi acies romana describitur; vid. et xxv, 19; xxxiv, 46, et ad ii, 27, 7. — primus Princeps, xxv, 14. Conf. xlii, 34, 2. — primus et decimus Hastatus, xli, 34. — centurionis vox pro nomine accepta, v, 55. — centuriones ab ipsis cohortibus lecti, iii, 69. — centuriones et Duplicarii, securi percussi, ii, 59. — Centurionum gradus, ii, 27, 7; xxv, 14, 4; xlii, 34, 5. — centurionibus quantum dividerint triumphantes imperatores, xxxiv, 52, xxxvi, 40.

Cephalonia, insula maris Ionii ad Acarnaniam, hodie *Cefalonia*, xxxvii, 13, 50, xxxviii, 9, 10, 28. — eius quatuor urbes, xxxviii, 28.

Cephaloedium capiunt Romani, xviii, 39.

Cephalus, princeps Epirotarum, suam gentem Persae adiungit, xlii, 18. — pugnaus cadit, xlv, 26.

Cerae copiam Romanis dare cognatur Corsi, xl, 34; xlii, 7.

Ceraunii montes, xiv, 37.

Ceroetius, mons Thessaliae, xxiii, 14.

Cerina, insula Africae ad Syrtim parvam, hodie *Gamelera* s. *Kerkir*, xxi, 31; xxxiii, 48. — Cf. Meninx. — occupatur a Sallustio, cxiv, 17.

Cercinium, Thessaliae opp. captum et incensum, xxxi, 41.

Cercuri, navigii genus, xxxiii, 19.

Cerdiciates, Liguriae populi, se dedant Romanis, xxxii, 29.

Cerdubellus, Hispanus, prodit Romanis Castulonem, xxviii, 20.

Cerealia, ludos, dictator et magister equitum ex senatusconsulto faciunt xxx, 39.

Ceres, ii, 41. — Cereris sacrum anniversarium intermissum ob luctum, matronarum, xxii, 56. — eius aedes, iii, 55; xxviii, 11; xl, 2. — eius templum Athenis ingressi duo invenes Acarnanes, imprudentes religionis, interficiuntur, xxxi, 14. — eius initia, xxxi, 47. — Cereri peculium Sp. Cassii consecrat pater, ii, 41. — institutum ieiunium ob prodigia, xxxvi, 37. — signum aeneum ex mulctatio argento positum, xxxiii, 25. Cereria Ennensis antiquissimum simulacrum, lxi, 22, 23, 27. — sacerdos a Velia arcescitur Romam, lxx, 3.

Cerrinus vel *Cerrinus*; vid. Herennius, Iubellius, Miuius.

Certamina singularia, i, 24, 25; vii, 10; vii, 26; xxi, 47; xav, 18.

Certima, praevaleas urbs Celtiberiae, deditur Romanis, xl, 47.

Certimennium legatorum rudis simplicitas, ibid.

Certis, fluvius, idem qui Baetis, xxviii, 22.

Cerva, Dianae sacra, x, 27.

Cervi ubiecti viae intercludendae, xlii, 11.

Cestroaphendona, xlii, 65.

Cethegus; vid. *Cornelius*.

Cetra peltae haud dissimilis, xxviii, 5.

Cetrati, xxi, 21; xxxi, 36; xxxiii, 4, 8; xxxv, 30; xlii, 51; xlii, 41.—*Pelastae* Graecis vocati, xxxi, 36, xxxiii, 4.

Chaerens s. *Chaeren*, xl, 55.

Chaeronea, opp. Boeotiae ad Cepheum, xxxv, 46; xxxvi, 11; xlii, 43.—*Plutarchi* patria, lxxxii, 10.—prope eam urbem insignis *Sullae* victoria, 11, 17.

Chalbus, *Carpestiorum* dux, xxiii, 26.

Chalcaspides, milites, xlii, 41, 2.

Chalcedon, opp. *Bityoniae* adversus *Bysantium*, hodie *Scutari*, xlii, 56.

Chalcis, *Aetoliae* opp. xxxvi, 11, 4.

Chalcis *Euboica*, viii, 22; xxvii, 30; xxviii, 5, 6 et 8.—una e compedibus *Graeciae*, xxxi, 37.—caput *Euboeae*, b. *Negroponte*; unde originem trahunt *Cumani*, viii, 22.—eius situs, xxviii, 6, 7.—gemiini portus, 6.—occupatur a *Romanis* et diripitur, xxxi, 23.—eam tentat *fratralis* *Thosa*, *Aetolorum* princeps, xxxv, 37.

Chalcidenses colloquuntur cum *Aetolis*, xxxv, 38, 46.—portas aperiunt *Autlocho*, 51.—et mox consuli *M. Aelio Glabrioni*, xxxvi, 21.—queruntur de iniuriis sibi illatis, xlii, 9.—*Chalcidensis* hospitis coena, xxxv, 49.

Chalcioecon, templum *Minervae* acreum *Spartae*, xxxv, 36.

Caldaei pelluntur *Roma*, lii, 30.—eorum vanitas, lxxx, 27.

Caldaei, qui et *Chalybes*, subiungunt a *Lucullo*, xcvi, 46.

Chaones in *Epiro*, xlii, 23.

Chaonia, pars *Epiri septemtrion*. xxxii, 5.

Characitani stratagemate *Serturii* expugnati, xci, 13, 14.

Charox, *Thessaliae*, locus circa *Tempe*, xlii, 6.

Chariclitus, praefectus *Rhodi* classis xxxvii, 23.

Charilaus, princeps civitatis *Paepolis*, tradit urbem *Publio Philoni*, imperatori *Romano*, viii, 25.

Charopus, princeps *Epirotarum*, *Villio* et *Quinto* consulibus utilem operam praebet, xxxii, 6, 11.

Charopus, superioris nepos, missus ab avo *Roma*, ut linguam *Romanam* literasque perdisceret, principes gentis suae eriminatur apud *Romanos*, et cogit ad *Persei* amicitiam confugere, xxxii, 6, 1.

Chauci populi descripti, cxxxvii, 8.—*Chaucorum* sedes, civ, 13.

Chauus, mons *Celtiberiae*, xl, 50.

Chaus, amnis *Cariae*, cxxxviii, 14, n. 1.

Chetidonium, prom. *Lyciae*, h. *Capo Cameroso*, xxxiii, 41.

Cherronesus, arbs libera, se dedit *Mithridati*, lxiii, 49.

Cherronesus, seu *Cheronesus* *Thraciae*, paene insula, xxxi, 16; xxxvi, 41.

Cherusei, civ, 13.—debellantur a *Druso*, cxi, 2.

Chimarus, miles *Persei* *Cretensis*, xlii, 24.

Chii, xxxvi, 43, 6, xlii, 28.—mittunt legatos ad dirimendum bellum *Philippum* inter et *Aetolos*, xxvii, 30.—donantur agro, cxxxviii, 39.—*Chiorum* muri a *Zenobio* occupantur, lxxxii, 39.—duobus talentorum milibus mulctantur, 43.—eorumdem calamitas, 44.—ab *Hercleotis* nonnihil sublevatur, 45.

Chiomarae uxoris *Ortiagontis*, facinus memorabile, cxxxviii, 24, 2.

Chius, xxxii, 38, 34; xxxvi, 43, 6; xlii, 28.—insula et opp. *Asiae* in mari *Aegaeo*, hodie, *Scio* seu *Chio*, cxxxvii, 27.—cius portus et prom.

Pianae, xxxvi, 43; xlv, 28.

Chronologia Livii et Polybii in rebus Graeciae diversa, xxvii, 30, 5.

Cia, a. Cea, h. *Zea*, *Cea*, *Zia*, *Cia*, ins. e Cycladibus non longe ab Euboea et Senio prom. xxxi, 15.

Ciani, quorundam urbs Cius sita in Bithynia, xxxi, 31; xxxii, 21; xxxiii, 30.

Cibyra, Phrygiae oppidum, xxviii, 14.

Cibyrae populi, xlv, 25.

C. Cicereius Africanus, cuius scriba fuerat, filio ad praeturam consequendam adiumento est, xli, 26.—fit praetor, 33.—vincit Corsos, et in Sardiniam transit, xlii, 7.—de Corsis triumphat in monte Albano, 21.

C. Cicereius, legatus ad Gentium, Illyriorum regem, xlii, 26; xlv, 17.—aedem votam dedicat, xlv, 15.

Cicero; vid. *C. Claudius* et *Tullius*.

Cilices latrociniiis maria tenent infesta, lxviii, 1.—contra eos mittitur *M. Antonius* praetor, ibid.—vincuntur, ibid.

Cilices piratae, xc, 32.—adversus eos res gestae *P. Servilii*, xciii, 1, 2.

Cilicia, aspera et campestris in Asia minori trans Taurum, xxxiii, 19.—*Cilices* maritimi, xxxviii, 18.—Cf. *Pamphylia*.

Cilnium genus in Etruria praepotens, x, 3.

C. Cilnius Maecenas, princeps ordinis equestris, lxxi, 21.

C. Cilnius Maecenas ab Octaviano Caesare, ad plebem in officio continendam, Romam mittitur, cxxviii, 50.—omnia administrat Romae, cxxx, 31.—fugientes ex Actiaca pugna Antonianos insequitur, cxxxiii, 9.—princeps amicorum *Caes. Octaviani*, 20, 21.—eius annulus ranae effigiem insculptam gerebat, 22.—dissuadet Octaviano, ne Rempublic-

cam reddat, cxxxiv, 29 et seqq.—cum Augusto in Galliam proficiascitur, cxxxvi, 49.—mors Maecenatis, cxi, 21.—eius libertas in admonendo Caesare, 22.—testamentum Maecenatis, 24.

Cimber quidam ad occidendum Marium missus, maiestate eius perterritus, abiecto gladio, fugit, lxxvii, 39.

Cimbris, locus Hispaniae Bact. non procul a Gadibus, xxviii, 37.

Cimbri, gens ex variis nationibus collecta, lxiii, 21.—eorum expeditiones, 22.—iis agros petentibus negat cos. *Iunius Silanus*, lxx, 16.—vincunt *Iunium*, 17.—eorum crudele votum, lxxvii, 2.—fuso exercitu Rom. capiunt legatum consulis, *M. Aurelium* Scannum, ib.—duos exercitus Rom. delent, 5.—eorum consultatio de invadenda Italia, 6, 11.—transcendant in Hispaniam, et ibi fundantur a Celtiberis, 61.—per Noricos in Italiam irrupunt, lxxviii, 2, 14, 45.—ad Athenas veniunt, ibid.—per praecipitia devolvuntur, 47.—fluminum transcendendorum ratio apud *Cimbros*, 48.—eorum vigor deliciis Italiae resolvitur, 51.—decipiuntur, 53, 54.—legatos ad Marium mittunt, 56.—eorum acies, et armatura, 61, 62.—*Cimbrorum* incredibilis strages, 64.—uxores legatos mittunt ad Marium, 65 et seq.—quae sibi necem consciscunt, 71.—*Cimbrorum* sedes, civ, 13.

Cinetra in Samnio capta, x, 15.

Ciminium silvam in Etruria apud *Volsinios* penetrat exercitus Romanus, ix, 35, 36; x, 24.

Cinunius mons et altus, h. *Monte Piterbo*, ad lacum *Ciminium*, h. *Lago di Ronciglione* et *Lago di Fico*, ix, 37.

Cimmeriorum mentio antiquissima apud *Homerum*, lxiii, 19.—ab *Alyatte*

canum auxilio Asia eiciantur, *ibid.*
— ad Cimbricam Chersonesum con-
sistunt, *ibid.*

Cincibilis, Gallorum rex, legatos
mittit Romanis questum de crudelitate
C. Cassii consulis, XLIII, 5.

Cincinnatus, III, 12, v. Quintius.

Cincia lex de donis et muneribus,
XXXIV, 4.

L. Cincius Alimentus, diligens ve-
terum monumentorum auctor et re-
rum Roman. scriptor, VII, 3.—captus
ab Hannibale, XXI, 38.—praetor,
XXVI, 23.—ei ad obtinendam Sici-
liam Cannenses milites dati, 28.—
in annum prorogatur imperium, XXVII,
7, 8.—legatus, 29.

M. Cincius Alimentus, tribunus
plebis ad Scipionem mittitur, XXIX,
20.

M. Cincius, praefectus Pisis, de
Ligurum coniuratione ad senatum
scribit, XXXIV, 56.

Cinctus gabinus, v, 46; VIII, 9.

Cineas, XII, 17.—eius colloquium
cum Pyrrho, 18.—suadet ei pacem
cum Romanis, XIII, 18.—mittitur a
Pyrrho Romam, 30, 31.—eius calli-
ditas, 31.—urbe exire cogitur, 33.—
eius dictum de urbe et senatu Ro-
mano, 34.

Cineas animos virorum mulierum-
que Romanorum donis tentavit, XXXIV,
4.

Cingetorix accipit imperium in
Trevirorum civitatem, CVII, 7.

Cingilia, oppidum Vestinorum,
capitur a Romanis, VIII, 29.

Cinna; v. Cornelius et Helvius.

Cinniansium ferocia, LVI, 7.

Cios, praetor Mamertinorum, vin-
citur ab Hierone, XVI, 16.

Circe Dea, a qua oriundus Octa-
vius Mamilius Tusculanus, I, 49.

Circeii opp. Volscorum ad fines
Latii antiqui in *hod. Monte Circello*
s. *Circilli*, I, 56; II, 39.—colonos

Romanos inde expellit Marcius Co-
riolanus, et urbem Volscis tradit,
ibid. vid. et XXVII, 9; XXIX, 15.—de
Circeiis, quod pecuniam militesque
Romanis negarant, senatus consul-
tum, *ibid.*

Circeienses moliantur defectionem,
VI, 12, 21.

Circense ludicrum, XLIV, 9.—Cir-
censium ludorum crescens magnifi-
centia, 18.

Circumpadani campi, XXI, 35.—
tota Europa, iudice Polybio, prae-
stantissimi, LXXII, 30.

Circutio aedilium plebis ob pe-
cuniam, III, 7.

Circumvallatio, III, 28.

Circus Apollinaris, III, 63.—Fla-
minius, III, 54; XX, 58; XXVII, 21.
—in eo ara Neptuni, XXVIII, 11.—
Maritimus apud Hernicos, IX, 42.—
Maximus, a Tarquinio Prisco aedifica-
tus, I, 35.—foros in eo facit Tarqui-
nius Superbus, 56.—in eo factus
fornix de manubiis, et fornici im-
posita signa aurata, XXXII, 27.—si-
gna in eo cum columnis, quibus
superstabant, evertit atrox tempe-
stas, IX, 2.—in Circo carceres quando
primum statuti, VIII, 20.—ova, qui-
bus in eo curricula numerabantur,
XLI, 27.—in eo ludi per quadriuum
facti XXX, 27.—Circo inundato, ludi
Apollinares extra portam Collinam
sunt parati, XXX, 38.

Cirrha, opp. Phocidis et navale
Delphorum, unde Delphos ascende-
batur, XLII, 15.

Cirta, opp. Numidiae, *hod. Con-
stantina*, XXIX, 32.—capit regni Sy-
phacis, XXX, 12.—se dedit Masinissae,
ibid.—eam Masinissae donat Scipio,
44.—ab Iugurtha oppugnat, LXIV,
14.

Cisalpina Gallia; vid. Gallia.

Cispadana Gallia, LXXII, 27, 32.

M. Cispus, tribunus pleb. Cicero-

nem revocare studens, repellitur a Clodianis. cxy, 46.

Cistophorus nummus, xxxvii, 46, 58; xxxix, 7.

Cithaeron, mons Boeotiae, xxxi, 26.

Citium, Macedoniae oppidum in australi litore, h. *Chiti*, xlii, 51.

Citius, mons ad fines Macedonici regni, hodie *Capo de' Chiti*, xliii, 21.

Cius, urbs Bithyniae, funditus eversum, xxxii, 33, 34.

Cives novi censi, viii, 17.—civium Romanorum in centurias distributio, s, 43.—numerus tempore Servii Tullii, 44.

Civica corona; vid. *Corona*.

Civile ius in penetralibus pontificum repositum, C. Flavius Cn. filius, scribo, evulgat, ix, 46.

Civimarus, regulus Gallorum, cadit in proelio, xxiv, 42.

Civitas in duas partes discedit, ix, 46.—Campanis equitibus data, viii, 11.—omnibus Campanis et aliis, sed sine suffragio, viii, 14.—sive suffragio dabatur ex auctoritate senatus et plebiscito, cum suffragio a solo populo sine senatusconsulto dari poterat, xxxviii, 36, 4.—data sociis, qui stirpe ex sese domi relicta, Romae habitarent, xli, 8.—civitatis forma motatur a consalibus ad decemviros translatum imperio, iii, 33.

Clamor in proelio, viii, 16, 38; xxv, 21, 41; xxx, 34.—clamor initio pugnae index eventus, iv, 37.—congruens, eoque maior et terribilior, quam dissonae hostium voces, xxx, 34.

Clametia s. *Clampetia* et *Lampetia* in Bruttis, h. *Amantea* in Calabria cit. capitur a Romanis, xxix, 38; xxx, 29.

Clarigatio ad mille pondo, viii, 14.

Classici milites ad concionem convocati, viii, 36; viii, 7, 31.

Classis Achaeorum, xxxv, 26.—

Attali, xxxii, 16.—Graecorum ad Italiae litora appulsa, x, 2.—Nabidis, xxxv, 26.—Punica, xviii, 2; xxi, 22.—vastat Sardiniam, xxvii, 6.—vincitur a Romanis, 29, et xxviii, 4.—Rhodiorum, xxxii, 16.—Romanorum, ix, 30, 38.—classis die quadagesimo quinto, quam ex silvis materia detracta erat, in aquam deducitur, xxviii, 45.—profiscitur, duce Scipione, in Africam, xxix, 25, 26.—Nova, forte opp. xlii, 21, 5.—classis Punica plus nocet suis quam prodest, xviii, 54.—prima apud Romanos de paranda classe seria cogitatio, xvii, 2; vid. et xviii, 1; xix, 52.—classis nova lustratur, nec ideo minus perit tempestate, cxxviii, 45, 46.—classibus pugnantium ad Fidenas, iv, 34.

Classium a Servio Tullio instituta distinctio, s, 43; iv, 4.

Clasidium (ad) pugna Marcelli cum Gallis, xi, 52, 54.—vicus vel opp. Liguria aut Galliae Cispadanae, (h. *Chiastazzo*, s. *Chonteggio*) proditur Poenis, xxi, 48.—fuit horreum Poenis, ibid.—se dedit Romanis, xxxii, 29.—incenditur, 31.—Cf. xxix, 11.

Claudia Quinta matrona, ab sacerdotibus, Idaeam matrem accipit, xxix, 14.—eius pudicitia, ibid.

Claudia gens omnis cur et quando sordidata, vi, 20.—maiestatis Patrum propugnatrix, 41.—inimica plebi, ix, 34.—eius nobilitas, xix, 40.—et in plebem iniuriarum, 45.

Claudia tribus, ab Ap. Claudio appellata, ii, 16.

Claudia, Appii filiae, dies dicta, xix, 39.—eius damnatio, 47.

Claudiana castra, xxxii, 31, 39, 48; xxxv, 22.

Claudius (Q. Claudius Quadrigarius) historicus, vi, 42; viii, 19; ix, 5; xxxiii, 10.—annales Acilianos ex

Graeco in Latinum vertit, xxv, 39; xxxv, 14.

Claudius Asellus pugnât cum Iulio Taurea Campano, xxii, 46 et 47.

Claudius Pulcher male rem gerit adversus fugitivos, Spartaco duce, tumultuari incipientes, xcv, 3.

Claudius Vinimannus, praetor, vincitur a Viriatho, iii, 33.

Ap. Claudius, magna clientium comitatus manu, ab Regillo Romanum transfugit, ii, 16.—eis datur civitas at trans Anienem ager, ibid.—inter Patres legitur, ibid.—consul, 21.—in eius consulatu turbæ, 23 et seqq.—eius sententia de dictatore creando, 29, 30.—auctor est dissolvendæ potestatis tribunitiæ per intercessionem, 44.

Ap. Claudius, consul, infestus plebi, 51, 56.—atrox eius certamen adversus tribunos de magistratibus plebeiis, tributis comitiis creandis, ibid.—mittitur in Volcos, 58.—exercitum nequicquam domare tentat, ibid.—vinci volunt eius milites, 59.—in exercitum animadvertit, ibid.—ei dies dicitur, 61.—moritur, ibid.

Ap. Claudius creatur decemvir, iii, 33.—eius ambitio, 35.—violentia, 36.—libido, 44.—foro pellitur, 49.—abdicat decemviratum, 54.—ei dies dicitur, 56.—ducitur in carcerem, 57.—sibi necem consciscit, 58.

Ap. Claudius, filius decemviri, tribunus militum, iv, 35.—a collegis linquitur praefectus Urbis, 36.

Ap. Claudius, nepos decemviri, avitum consilium de intercessoribus parandis refert, iv, 48.—tribunus militum consulari potestate, v, 1.—eius oratio pro hibernaculis ad Veios, 3 et seqq.—eius sententia de præda Veiorum, 20.

Ap. Claudius, nepos decemviri, dissuadet legem de consulatu plebeio,

vi, 40.—dictator, vii, 6.—consul, in ipso apparatu belli moritur, 25.

Ap. Claudius, censor, ix, 29.—post abdicationem collegæ solus censuram gerens, visum misquit, et aquam in Urbem ducit, ibid.—eo suctora Politia gens sacra Herculis edocet servos publicos, et exstinguitur, ibid.—eius concertatio cum P. Sempronio, tribuno plebis, de censura, 33, 34.—fit consul, 42.—dissuadet regem de pontificibus et auguribus plebeiis, x, 7.—interrex, 11.—creatur consul iterum, 15.—male rem gerit, 18.—in medio pugnae discrimine templum vovet Bellonae, 19.—vincit Samnites et Tuscos, ibid.—praetor, 22.—eius res gestae adversus Samnites, 31.—creatur dictator, xi, 23.—Senex et caecus pacem cum Pyrrho dissuadet, xiii, 32.—eius oratio, 32-33.

Ap. Claudius, consul, xv, 8.—eius in Vmbria res gestae, ibid.—triumphat, 9.

Ap. Claudius, cos. in magistratu cognominatus Caudex, xv, 18.—Rhegium venit, xvi, 30.—eius stragem in traiciendo freto, 33, 34.—fugat Hieronem, 35.—Poenos vincit, 36, 37.—eius periculum, ibid.—triumphat, 38.

Ap. Claudius Pulcher, tribunus militum, xxii, 53.—praetor, xxiii, 24.—Siciliam sortitur, 30.—legatos mittit ad Hieronymum, xxiv, 6. Romanam ad petendum consulatum mittitur a Marcello, 39.—consul, xxv, 2, 3.—obsidet Capuam, 22.—proconsul, xxvi, 1.—vulneratur, 6.—moritur sub deditionem Capuae, 16.

Ap. Claudius Pulcher, tribunus militum, xxxii, 35.—mittitur Romanam, 36.—legatus, xxxiv, 50.—ad praesidium Larissae mittitur, xxxvi, 10.—eius arte ab obsidione Larissae deterretur Antiochus, ib.—

praest parti eorum in obsidione Heracleae, 21. — praemittitur ad occupanda iuga Oetae, 30. — praetor, sortitur Tarentum, xxxviii, 42. — Consul, xxxix, 23. — caedit Iugurthas Ligures, 32. — vi Claudius fratrem ad consulatum evehit, ibid. — princeps legationis in Graeciam, 33. — eius legationis gesta, 34-37. — legatus missus ad Aetolos, xli, 25.

Ap. Claudius Nero, praetor, sortitur Hispaniam ulteriorem, xxxiii, 42, 43. — ab eo M. Helvius datum praesidium, xxxiv, 10. — legatus, xxxvii, 55.

Ap. Claudius Cethegus, aedilis curulis, xl, 59. — praetor caedis Cethegus, xli, 26. — evans ingreditur Urbem, 28. — legatus ad Thasos, eorum discordias componit, xlii, 5. — legatus ad res repetendas in Macedonia missus redit, xlii, 25. — a consule Hostilio mittitur in Illyricum, xliii, 11. — caeditur ab Vacrenensibus, 12.

Ap. Claudius Pulcher, consul, lxi, 5. — Salassis inferit bellum, eosque vincit, 6, 7. — iniussu senatus populi triumphat, 8. — censor, lustrum condit, lvi, 19. — de eius sententia T. Gracchus, ipsius gener, scribit legem agrariam, lviii, 11. — fit triumvir agris dividendis, 27.

Ap. Claudii exercitum in potestatem redigit Cinna, lxxix, 5-7.

Ap. Claudius, tribunus militum, intromittit Marium in urbem, lxxx, 4.

Ap. Claudius Pulcher, consul, lxxxix, 35. — victis Thracibus moritur, xci, 22.

Ap. Claudius, legatus ad Tigranem, xcvi, 5. — quosdam a Tigrae alienat, 6. — eius Mithridatem repescens oratio ad Tigraem, 8. — consul, cv, 62. — maiestatis reus absolvitur, et censor creatur, cviii, 44. — severa

eius censura, cix, 19. — superstitio Claudii et mors, cxi, 42-44.

Duo Appii Claudii accusant Milonem, cvii, 37.

C. Claudius Ap. F. consul, iii, 15. — petens decemviratum, repulsam patitur, 35. — eius oratio ad Appium decemvirum, 40. — orat populum pro Appio reo, 58. — aenaset arma capienda adversus tribunos, iv, 6. — Cf. iii, 63.

C. Claudius Cicero, tribunus plebis, Romilio consuli diem dicit, vi, 31.

C. Claudius Regillensis, dictator, et *C. Claudius Hortator*, magister equitum, vitio creati, abdicant se magistratu, viii, 15.

C. Claudius Canina, consul, xi, 28. — secundum consul, xiv, 38. — de Lucanis, Samnitibus et Brutis triumphat, 39.

C. Claudius, tribunus militum, mittitur in Siciliam, xvi, 24. — cum eo disceptant Poeni, 25. — rediens in Siciliam repellitur, 26. — Messanam intrat et Romaniam eam urbem adiungit, 27.

C. Claudius, Appii F. Centio, consul, xxi, 1. — interrex, xxii, 34. — dictator, xxv, 2.

C. Claudius, flamen Dialis, xxvi, 23. — quod extra perperam dederat, abiit flaminio, ibid.

C. Claudius Nero, graviter a Marcella consule increpitus, xxiv, 17. — praetor, xxv, 2. — provinciam sortitur Suessulam, 3. — ab Suessula excitur Capuam, 22. — mittitur in Hispaniam, xxvi, 17. — deluditur ab Hasdrubale, ib. — legatus xxvii, 14. — consul, 34. — cum Hannibale non semel congreditur, 41, 42. — relicto Hannibale, ad Hasdrubalem properat, 43. — ad milites orationem habet, 45. — devicto Hasdrubale, ad Hannibalem revertitur, 50. — caput Hasdrub-

balia ante stationes hostium profici iubet, 51. — redit ad Urbem, xxviii, 9. — equo triumphat sine militibus, ibid. — censor, xxix, 37. — eius in-tempestiva severitatis iactatio, ibid.

C. Claudius Nero, legatus ad Ptolemæum, xxxi, 2.

C. Claudius Centho cum viginti longis navibus et militum copiis mittitur ad auxilium Athenarum, a Macedonibus obsessarum, xxxi, 14, 22.

C. Claudius, Ap. F. Pulcher, augur in Q. Fabii Maximi locum lectus, xxxiii, 44. — praetor, xl, 37. — coonsul in Istriam praeceps discedit, xli, 8 sq. — legem fert de sociis, 9. — exercitum offendit et Romam redit, 10. — redux obsidet Nesurium et caput, 11. — Istriam pacat, ib. — legiones in Ligures transducit, 12. — vincit Ligures, ibid. — triumphat, 13. — ei in novum prorogatum imperium, 14. — recipit Mutinam a Liguribus, 15. — consularis, fit tribunus militum, xlii, 49. — creatur censor, xliii, 14. — edictum eius et collegae de delectu, ibid. — reus ad populum, aegre absolvitur, 16. — census agit, xlv, 16; xlv, 15. — legatus in Macedoniam, xlv, 17. — moritur, 44.

C. Claudius, Ap. F. Pulcher, aedilis curulis, iungit ludos facit, primum elephantibus pugnantis, lxi, 44. — praetor, Halesinis Siculis leges scribit, lxx, 25. — consul, 40.

L. Claudius Asellus, praetor, xli, 21. — ei Sicilia decreta, ibid.

M. Claudius, Ap. Claudii decemviri clementis, asserit Virginiam in servitutem, iii, 44. — abijt exsulatum, 58.

M. Claudius Glicia, e scriba aut viatore consulis dictator, cogitur abdicare, xix, 28, 29. — foedae pacis cum Corsis auctor, in custodia necatur, xx, 11.

M. Claudius, praetor, xxi, 57.

M. Claudius, praetor, plebis censum agit, xliii, 14, 15.

M. Claudius, dux in exercitu Marcii in Macedonia, xlv, 3.

Nero Claudius Drusus, privigoos Augusti nascitur, cxxviii, 4. — munus gladiatorium edit, cxxxvi, 48. — praeturae urbanae vices pro fratre implet, 49. — bellum cum Rhaetia et Viodelicis continet, 54, 55. — coërcet Gallos, cxxxvii, 4, 5. — eius expeditio Germanica, 7, 8. — praetor urbanus, 9. — domat Vespertes et Tencheros, ib. — vincit Germanos, 10. — fossam Drusianam, quae o u n c l a e fluminis pars est, efficit, 11. — ornamenta triumphalia accipit, ib. — Octaviam defunctam laudat pro Rhaetis, cxxxviii, 5. — Antonium duxerat uxorem, 6. — Transibennas gentes ad obsequium cogit, cxxxix, 2. — consul, cxi, 1. — eius mortem praecedunt prodigia, ibid. — Cheruscos et Sicambros debellat, 2. — a spectro mortis ei denunciatur, 3. — de genere mortis eius variae opiniones; 4. — eius finis, 7. — virtutes, 9. — et varia opera, 10.

P. Claudius sive Clodius, cos. xix, 17. — eius vitia, ibid. — pugna magna vincitur ad Adherbale, 18, 20. — pullos bibere iusserat, quoniam esse nolent, 21. — dictatorem dicit scribam suum aut viatorem, Gliciam, 28. — ad iudicium populi adducitur, 29.

P. Claudius, praefectus socium, xxvii, 41.

P. Claudius cum parte copiarum mittitur a T. Quintio, xxxiii, 29.

P. Claudius, tribunus militum de legione secunda, cedit in proclium cum Boia, xxxiii, 36.

P. Claudius Pulcher, consul, bello Punico primo ovalem accipit cladem ob contemptum auspiciozum, xxi, 42.

P. Claudius Pulcher, aedilis curulis, xxxviii, 35. — creatus praetor, sortitur iurisdictionem peregrinam, ib. — consul creatur, xxxix, 32. — triumphum euloniae deducendae, xl, 29.

P. Claudius, sive *Clodius*, Ap. F. uxoris Luculli frater, perditus adolescens, xcviii, 93. — eius seditiosi ausurri, 99. — capitur a piratis, 103. — sine pretio dimittitur, ib. — eius in sacro Bonae dene facinus, ciii, 24. — accusatur, 31. — eius facinora, 31, 32. — absolvitur, 32 et seqq. — omni tribuatum, 61. — ei Q. Metellus resistit, 62. — traducitur ad plebem, — adoptatus a Fonteio, 106. — designatur tribunus, 107. — eius perniciosae leges, 109. — Cicero ei resistit, 110. — Clodius evertit Ciceronem dolo, 111. — lex ab eo promulgata adversus Ciceronem, 112. — eius artibus Cato in Cyprum proficiscitur, 118, 119. — cum Catone iurgium, 120. — Clodius in Pompeium insurgit, 124. — hinc in urbe proelia, 126. — accusatur a Milone de vi, civ, 47. — creatur aedilis curulis, 53. — impugnat acta Catonis, 70. — Milonem de vi postulat, 80. — exagitat Pompeium, 81. — abutitur harnaspicem responsa contra Ciceronem, 84. — nude inter eos dissensio, 87. — interficitur a Milone, cvii, 30. — in curia Hostilia crematur, 22.

Q. Claudius, tribunus plebis, xxi, 63.

Q. Claudius Quadrignus; v. *Claudius*.

Q. Claudius Flamen, praet. creatur, xxvii, 21. — sortitur provinciam Tarentum, 22. — propractor, xxvii, 36, 40, 43; xxviii, 10, 45.

Ti. Claudius Asellus, tribunus militum, xxvii, 41. — praetor creatus, sortitur Sardiniam, xxviii, 10.

Ti. Claudius Asellus, aedilis plebis, xxix, 11.

Ti. Claudius Nero creatur praetor, xxix, 11. — sortitur Sardiniam, 13. — consul, xxx, 26. — Africam provinciam cupit, 27. — privatus classem, tempestate vexatam, reducit Romanis, 39.

Ti. Claudius Nero, praetor creatus, sortitur Sardiniam, lx, 18.

Ti. Claudius Nero, praetor, xl, 59. — peludatus Pisae in provinciam proficiscitur, xli, 5. — ei prorogatur imperium, 12, 14. — legatus in Asiam, xlii, 19, 45.

Ti. Claudius Nero, praetor, xlv, 14. — Siciliam sortitur, 16.

Ti. Claudius Nero, legatus Pompeii bello piratico, xcix, 31.

Ti. Claudius Nero, quaestor, ad Caesarem venit, cxii, 77. — praemia decrevit interfectores Caesaris, cxvi, 70. — praetorius et pontifex, capta Perusia, servos vocare ad pileum conatur, cxvi, 33. — adventu Octaviani, fugit ad Sex. Pompeium in Siciliam, ibid. — dein ad Antonium, 34. — nuptiis Liviae, uxoris suae, cum Caesare Octaviano sit auctor, cxxviii, 4. — post paulo moritur, ibid.

Ti. Claudius Nero, bimalus pene prodit parentum sagam, cxxvi, 33. — quaestor, cxxvi, 8. — accusat Fannium Caepionem et Muraenam, 11. — ad eum Phraustes remittit aquilas et signa militaria, 22. — in Armeniam missus, Tigrum diadema imponit, 25. — praetoria insignia ei decreta, 31. — munus gladiatorum edit, 48. — praetor urbanus cum Augusto proficiscitur in Gallias, 49. — bellum cum Rhaetis et Vindelicis conficit, 54, 55. — consul, 65. — sensim succedit in Agrippae locum, cxxvii, 3. — ob res in Pannonia gestas triumphalia ornamento primus accipit, ib. — du-

cit Iuliam uxorem, cxxxviii, 5. — Daces, Paunonios, Dalmatas vincit, cxxxix, 2. — inter eius oscula Drusus frater moritur et ab eo laudatur pro Rostris, cxi, 5, 7. — ovas ingreditur urbem, ii. — mittitur ad bellum Germanicum, 18. — imperator appellatur, 20. — ei alter consulatus cum altero triumpho decernitur, ibid. — secundum consulatum init, 24. — Rhodum secedit, 30, 31.

Claudius Marcellus, v. Marcellus.

Clausalis, Illyrici fl. xlv, 31.

Clausus; vid. Atta Clausus.

Claves portarum urbis et arcis a praefecto Romano repossunt frustra Enneases, xxiv, 37. — clavibus portarum Attrelii amissis, Romani novas omnibus portis imponunt, xxvii, 24.

Clavus fixus dextro lateri aedis Iovis Optimi Maximi, vii, 3. — index numeri annorum Volsinii fuit, ib. — clavi figendi solemus a consulis ad dictatores translatus, ib. — clavus ab dictatore fixus pestilentiae sedandae causa, vii, 3; ix, 28. — in secessionibus, ad revocandas ad civitatem civium mentes, viii, 18. — clavi figendi causa dictator dictus L. Manlius, vii, 3. — et Cn. Quinctilius, viii, 18. — et P. Cornelius Rufinus, xiv, 26. — clavorum in scandendo per abrupta usus, xxviii, 20.

Clavi lati; v. Lati clavi.

Clazomenae, oppid. Ioniae, hodie *Kelisman*, inde Clazomenii, quibus immunitas concessa, xxxviii, 39.

Cleo Gordiocomensis occupat Calydidum castellum Phrygiae, cxxvii, 15.

Cleomelon, legatus Philippi, xxxii, 21.

Cleomeas, primus tyrannus Lacedaemone fuit, xxiv, 26. — viuci-

tur ab Antigono ad Sellasium, xxiv, 28.

Cleon, dux fugitivorum, Agri- gentinum agrum vastat, lvi, 39. — copias cum Enao coniungit, 40. — capitur, nec multo post ex vulneribus obit, lix, 26.

Cleonae, opp. Argolidis in Peloponneso, xxxiii, 14, 15; xxxiv, 25.

Cleonaem agrum depopulantur copiae Philippi, xxxiii, 14.

Cleonymus, dux Lacedaemoniorum, classem appellit ad Italiae litora et Thurias urbem capit, x, 2. — Patavinos agros diripit, ib. — ceditur a Patavinis, ibid. — eum in regnum Spartae reducere conatur Pyrrhus, xiv, 41.

Cleopatra, uxor Alexandri, Epiri regis, viii, 24.

Cleopatra, Ptolemaei Philopatoris soror et coniux, douatur a Romanis palla picta cum amiculo purpureo, xvii, 4.

Cleopatra, uxor Ptolemaei Epiphanis, legatos Romam mittit de Antiocho ex Graecia pulso, xxxvii, 3. — filia Antiochi Magui, xxxv, 13.

Cleopatra, soror Ptolemaeorum Philometoris et Evergetae, xlv, 19; xlv, 13.

Cleopatra, Syriae regina, xi, 50. — vinum suum Demetrium interficiendum curat, 53. — deia Seleucum filium, 54. — alteri filio Grypo venenatum poculum offert, lxii, 35. — a quo inbetur prior bibere, 36.

Cleopatra, Ptolemaei Physconis filia, Ptolem. Lathuri soror et uxor, ab viro invito divellitur, cogente matre, lxii, 42. — nubit Antiocho Cyziceno, lxiii, 33, 36. — ab sorore Tryphaena, Grypi coniuge, interficitur, 38. — mortem eius ulciscitur Cyzicenus, 38, 39.

Cleopatra, Ptolemaei Auletae filia, regnum sibi a propinquis et ami-

cis fratris creptum, armis repetere conatur, cxi, 8. — culcita circumligata inclusam deferri ac iubet ad Caesarem, cxii, 32. — eum forma sua capit et orationia illecebris, 33 et seqq. — iubetur regnare cum fratre, 38. — post mortem fratris maioria, alterum sibi matrimonio regnoque iungit, cxiii, 1. — eius effugium iuxta Veneris Genitricis simulacrum ponit Caesar, cxv, 14. — accitu Caesaris Cleopatra Romanam venit, 35. — natus ex ea puer post discessum Caesaris ex Aegypto, Caesario vocatus, ibid. — favet Dolabellae, cxvi, 15. — ab Antonio accessita, miro fastu accedit, cxvii, 6, 7. — convivio excipit Antonium, 8. — ostendit se fuisse partibus Caesaris, 9. — Cleopatrae forma et veneres, 10. — quodlibet impetrat ab Antonio, cxviii, 48. — cum Antonio Ephesum pergit, cxviii, 1. — ei indicitur bellum, 11. — in adventum Caesaris Octaviani ludit, 28. — in Aegyptum revertendum putat, 33. — pugnante ad Actium Antonio, fugit, cxviii, 3. — Cleopatrae astus, crudelitas, rapinae, 28. — fugam in alium orbem tentat, 29. — legatos mittit ad Octavianum, 35. — eum astu petit Octavianum, 36. — illa secum omnia pretiosa crematuram minatur, 38. — comprehenditur, 52. — eius cum Octaviano colloquium, 55. — artes eius, 56. — commentarium thesaurorum tradit Octaviano, 57. — parentat Antonio, 58. — post magnifice epulata, festinata morte decedit, 59, 60. — eius elogium, 61. — natio eius dissectus utramque Veneris autem in Pantheo ornat, 86.

Cleopatra ex Aegypto regina Antonio genita, in matrimonium datur Iuba, cxxviii, 63.

Cleopolemi Chalcidensis filium ducit Antiochus, xxxvi, 11.

Clevas, dux Persae, xliii, 21-23.

Clipeus; vid. *Clypeus*.

Clitae, opp. Maced. xlii, 11.

Clitore, in Arcadia, datum legati Romania concilium, xxxix, 35.

Clivus Capitolinus silice stratus, xli, 27. — *Clivus Publicius*, xxvii, 37. — ad solum exurit, xxx, 26. — *Virbius*, vel *Virbius*, i, 48.

Cloaca maxima a Terginio Superbo extracta, i, 56; v, 55.

Cloacina, sen *Cluacina* Venus, iii, 48.

Sex. Clodius, auctor referendi in curiam cadaveris P. Clodii, damnatur, cvii, 43.

Clodius Licinius rerum Romanarum scriptor, xxix, 22.

P. Clodius; vid. *Claudius*.

Cloelia virgo, una ex obsidibus, inter tela hostium Tiberim transit, ii, 23. — statua equestri donatur, ib.

Cloelii, ex Albanis principibus in collegium Patrum lecti, i, 30.

Gracchus Cloelius, Aequorum dux, in Lavicanum agrum, inde in Tuscolanum, populabundus venit, iii, 25. — male habet Romanos legatos, ibid. — a dictatore L. Quintio Cincinnato vincitur et capitur, ib. 28.

Cloelius Tallus, legatus Romanus, iussu Tolumnii interficitur, iv, 17. — ei in Rostris statua posita, ibid.

P. Cloelius, tribunus militum, consulari potestate, vi, 31.

P. Cloelius Siculus inauguratur rex sacrificus, xi, 42.

Q. Cloelius, consul, ii, 21.

Q. Cloelius Siculus, censor factus, vi, 31.

T. Cloelius Siculus inter primos tribunos militum consulari potestate, iv, 7. — triumvir coloniae deducendae, 11.

Clondicus, Bastarnarum dux, XL, 58.

Clondicus, (forte idem) regulus Gallorum, a Perseo delusus, XLIV, 26, 27.

A. Cluentius a rebellantibus Pelignis praetor creatur, LXXII, 8.

L. Cluentius, sociorum dux, caeditur a Sulla, LXXV, 3, 14. — pugnando cadit, 16.

Cluliae fossae, I, 23; II, 39.

Clulius, dux Volscorum, Ardenam obsidet, IV, 9. — vincitur a Romanis, 10.

C. Clulius Albæ imperitat, I, 22. — eius res gestae, ibid. et 23. — moritur, 23.

Clypea s. *Clypea* et *Aspis*, opp. Zeugitanae in Africa propria, hodie *Zafaran*, urbs sit Romanorum, XVIII, 11. — relinquitur a Romanis, 34. Cf. XXVII, 29; XXIX, 32.

C. Clusinas a Caesare dimittitur cum ignominia, CXIV, 28.

Clusini, a Gallis oppugnati, legatos a Romanis ad Gallos impetrant, V, 35. — Clusinarum cum Gallis proelium, 36. — caeduntur a Romanis, X, 30. — abietem in fabricandas naves et frumenti magnum numerum polliceantur Scipioni, XXVIII, 45.

Clusium, Etruriae oppidum, h. *Chiusi*, V, 33. — olim dictum *Camers*, X, 25.

Cluvia, oppid. Samnii, capitur a Romanis, IX, 31.

Cluvia (Faucula), Campana mulier, quae quondam corpore quaestum fecerat, captivis Romanis elam alimenta suppeditat, XXVI, 33. — eidem dona et libertas ex plebscito restituntur, 34.

C. Cluvius, legatus, XLIV, 40.

C. Cluvius Saxula creatur praetor iterum, XLI, 28. — sortitur inrisi-

cionem inter cives et peregrinos, XLII, 1.

Sp. Cluvius creatur praetor, XLII, 9. — sortitur Sardiniam, 10.

Clypea, imagines, XXV, 39, 7. — innexata in fastigio aedis Iovis ab aedilibus posita, XXXV, 10, 41. — aurata, XXXVIII, 35. — argentea, XXXIV, 52.

Clypeus Marcini, XXV, 39. — argenteus, centum triginta octo pond. cum imagine Barcini *Androbalis*, captus, XXV, 39. — clypeis olim Romani uti; postquam stipendiarii facti sunt, scuta pro clypeis fecere, VII, 8. — uti Macedones, IX, 19.

Clypeati, XXXIII, 15; XLIV, 41.

Clytus, praetor Aeternanum, deficit a Romanis, XXXVI, 11.

Cnidus immanitas a Caesare concessa, CXII, 24.

Cnidus seu Gaidus urbs Cariae, h. *Cnido*, XXXVII, 16.

Cobolatus aut *Colobatus*, fluv. Asiae minoris ad fines Pamphylicae, XXXVIII, 15.

Hor. Coeles; vid. *Horatius*.

M. Cocceius Nerva pacem inter Caesarem et Antonium componit, CXXVII, 20-24. — consul creatur, CXXVIII, 35.

Codrio, oppid. Macedoniae, minutum, deditur Romanis, XXXI, 27.

Coela, Euboicus sinus, XXXI, 47.

Coela Thessaliae, fauces, XXXII, 4.

Coela Syria, pars Syriae inter Libanum et Aulilibanum, XXXIII, 19; XLII, 29; XLV, 11.

Coelatae in Thracia, XXXVIII, 40, Not. 2.

Coelia gens, XI, 29.

Coelia, uxor C. Marci, per eandem sterilitatis dimissa, LXXVII, 2.

Coelius mons, II, 11. — additur Vibi, I, 30. — eandem sedem Tellus

regiae capit, *ibid.* — datur sedes Albanis, 33.

C. Coelius, tribunus plebis, *CVIII*, 35.

* *C. Coelius* Calvus, cos. *LXX*, 27.

C. Coelius, tribunus plebis, ob turpem cum Tigurinis pactionem diem dicit *C. Popillio*, *LXV*, 57.

L. Coelius Antipater, scriptor antiquus, *XXI*, 38; *XXII*, 31, *XXIII*, 6; *XXVI*, 11; *XXVII*, 27; *XXVIII*, 46; *XXIX*, 27.

L. Coelius, legatus, Illyrico praefectus, *XLIII*, 23.

M. Coelius Rufus, reus a Cicero defenditur, *CVI*, 22. — tribunus plebis favet Miloni, *CVII*, 25, 26, 34. — accusat et damnat *Q. Pompeium* Rufum, 44. — fert cum collegis ad populum, ut *Caesari* absenti consulatum petere liceat, 49. — ad *Caesarem* cum *Antonio* ex urbe fugit, *CIX*, 35. — praetor, res novas molitur, *CXI*, 17-19. — foro et curia exclusus, *Milonem* concitat, 20, 21. — et ad eum profugit, 22. — sed mox ambo intereunt, 23.

Caelum velut magno hiatu findi visum; *vid. prodigium.*

Cogentius, *Bituiti* filius, educatur *Romae*, *LXI*, 48.

Cognati animadvertunt in mulieres, *XXXIX*, 18.

Cohors sexcentorum hominum, *XXVIII*, 45. — exsulum Romanorum, *II*, 19. — imperatorum et magistratum provincialium, *XXIX*, 19, 5. — quadringenaria, *VII*, 7; *X*, 40. — extraordinaria; *vid. extraordinarii.* — alaris, *X*, 40. — subsidaria, *IX*, 27. — cetrata, *XXXI*, 36; *XXXIII*, 46. — *Cremonensis*, *XLIV*, 40. — *Cunana*, *II*, 14. — *Firmana*, *ibid.* — *Lucana*, *X*, 33. — *Marrucina*, *XLIV*, 40. — *Marsorum*, *XXXIII*, 36. — *Peligna*, *XXV*, 14; *XLIV*, 40. — *Placentina*, *XLI*, 5. — *Suessana*, *X*, 33.

— *Vestina*, *XLIV*, 40. — *Cohors* puerorum regionum, apud *Macedonas*, transit ad Romanos, *XLV*, 6. — *Cohortibus*, quae signa amiserant, hordeum datum, *XXVII*, 13. — *cohors* praetoria *Caesaris Octavianii*, *CXIX*, 14.

Coitiones quae sint, *III*, 35, 10.

Colchas s. *Coleas*, regulus duodeviginti oppidorum *Hispaniae* ulterioris, *XXVIII*, 13. — cum eo decem et septem oppida consurgunt adversus Romanos, *XXXIII*, 21.

Coleudenses, oppido eorum recepto, cum uxoribus et liberis vendit *T. Didius*, *LXX*, 31.

Collatia *Sabinis* adempta, *I*, 38. — formula deditiois, *ibid.*

Collatinus; *vid. Tarquinius.* Cf. *I*, 57, 60; *II*, 2.

Collegium mercatorum, *II*, 27. — ad ludos *Capitolinos* conditum, *V*, 50, 52. — pontificum, *IV*, 44; *vid. Pontifices.*

Collina porta, *II*, 11 et 51; *III*, 51; *VII*, 11; *XXVI*, 10; *XLI*, 9. — ad *Collinam* portam virgines *Vestales*, stupri compertae, vivae defossae, *VIII*, 15; *XXII*, 57.

Colonia *Adria*, *XI*, 22; *XXVII*, 10; *Aesernia*, *XVI*, 48. — *Alba in Aequis*, *X*, 1; *XXVII*, 9. — *Colonia Aesulum*, *XIX*, 38. — *Alisium*, *ibid.* — *Aquae Sextiae*, *LXI*, 3. — *Augusta Bracara*, *CXXXVI*, 58. — *Emerita*, *CXXXV*, 14. — *Firma*, *CXXXVI*, 58. — *Gemella*, *ibid.* — *Nova*, *ibid.* — *Praetoria*, *CXXXV*, 9. — *Ausciorum*, *CXXXVI*, 58. — *Nemetum*, *ibid.* — *Raucorum*, *ibid.* — *Suessonum*, *ib.* — *Trevirorum*, *ib.* — *Tricastinorum*, *ibid.* — *Veromanduorum*, *ibid.* — *Vindelicorum*, *CXXXVI*, 55. — *Augustani Astures*, *CXXXVI*, 58. — *Cerretani*, *ibid.* — *Setnibitani*, *ib.* — *Augustobona*, *ib.* — *Augustobriga*, *ibid.* — *Augu. to-*

dunum, cxxxvi, 53. — Augustomagus, cxxxvi, 58. — Augustoritum, ibid. — Brundisium, xix, 50; xxvii, 10. — Caesaraugusta, cxxxvi, 58. — Capua, ciii, 93. — Carthago lx, 73-76; cxvi, 23, 24. — Casilinum, cxvii, 32. — Castrum, xi, 22; xvi, 48, 3. — Corinthus, cxvi, 23, 24. — Cremona, xx, 64; xxxvii, 46. — Drusomagus, cxxxvi, 55. — Eporedia, lxix, 20. — Fabrateria, lx, 31. — Iulia Augusta Gadihana, cxxxvi, 58. — Iulia Romulensis, cxv, 62. — Lugdunum, cxix, 46. — Minervium, lx, 72. — Narbo Marcius, lxii, 7. — Neptunia, lx, 72. — Paestum, xiv, 39. — Rauraca, cxix, 46. — Scylacium, lx, 72. — Sena, xi, 22. — Tarentum, lx, 72. — Valentia, xx, 7. — Antemnae, i, 11. — Antium, iii, 1; viii, 14; xxvii, 38; xxxvi, 3. — Anxur, viii, 21. — Aquileia, xxxix, 55; xl, 34. — Ardea, iv, 11. — Ariminum, xv, 8; xxvii, 10. — Beneventum, xv, 8; xxvii, 10. — Bononia, xxxvii, 57. — in Bruttos, xxxiv, 53. — Buxentum, xxxiv, 45; xxxix, 23. — Cales viii, 16; xxvii, 9. — Carseoli, x, 3 et 12; xxvii, 9. — Carteia, xliii, 3. — Casinum, ix, 28. — Castrum novum, xxxvi, 3. — Circeii, i, 56; vi, 21; xxvii, 9. — Cosa, ii, 16; xxvii, 9. — Cosa, xiv, 39; xxvii, 10. — Croton, xxxiv, 45. — Crustumeria, i, 11. — Fidense, iv, 17 et 30. — Firmum, xvi, 48; xxvii, 10. — Fregellae, viii, 22. — Fregenne, xix, 48; xxxvi, 3. — Graviscae, xl, 29. — Hadria, vid. Adria. — Interamna, ix, 28; xxvii, 9. — Lavici, iv, 47. — Linternum, xxxiv, 45. — Luca, xli, 13. — Luceria, ix, 26; xxvii, 10. — Luna, xli, 13, 3. — Minturnae, x, 21; xxxvi, 3. — Mutina, xxxix, 55. — Narnia, x, 10; xxvii,

9. — Nepete, vi, 21; xxvii, 9. — Norba, ii, 34; viii, 42; xxvii, 10. — Ostia, i, 33; xxvii, 38; xxxvi, 3. — Parma, xxxix, 55. — Pisaurum, xxxix, 44. — Placentia, xx, 64; xxi, 25; xxvii, 10; xxxvii, 46. — Pometia, ii, 16. — Pontiae, ix, 28; xxvii, 10. — Pollentia, xxxix, 44. — Puteoli, xxxiv, 45. — Pyrgi, xxxvi, 3. — Salernum, xxxiv, 45. — Saticula, xxvii, 10. — Satricum, vi, 16, 22; vii, 27. — Saturnia, xxxix, 55. — Setia, vi, 30; vii, 42; xxvii, 9. — Signia, i, 56; ii, 21; viii, 3; xxvii, 10. — Sinuessa, x, 21; xxxvi, 3. — Sipontum, xxxiv, 45; xxxix, 23. — Sora, x, 1; xx, 2. — Spolietum, xxvii, 10. — Suessa, ix, 28; xxvii, 9. — Sutrium, xxvii, 9. — Tarracina; vid. Anxur, xxxvi, 3. — Tempa, xxxiv, 45. — in Thurinorum agrum, xxxiv, 33. — Velitrae, ii, 31, 34; vi, 21; viii, 3. — Vennasi, xi, 17; xxvii, 10. — Vibo, xxxv, 40. — Vitellia, v, 29. — Vulturum, xxxiv, 45.

Coloniae Latinae, xxxiv, 53. — Graecorum in Aeolidem loniamque missae, xxxiv, 58, not. 5.

Coloniae duodecim abnuunt, se milites dare posse Romanis, xxvii, 9. — XVIII aliae in obsequio et fide manent, 10. — rebellium coloniarum poena, xxxix, 15, 37. — coloniarum numerus et nomina, xxvii, 9 et 10.

Coloniae multae suis originibus exitiosae, lx, 74.

Coloni maritimi, sacrosanctam vacationem habentes, cognatur dare milites, praeter Antistes et Ostienses, xxvii, 38. — Omnes coacti in classem, xxvi, 3. — colonis plebsumque dividebantur bina iugera, vi, 36. — colonorum numerus ex senatusconsulto augetur, ii, 21; iv, 11; xxxi, 49; xxxii, 2; xxxiii, 24;

XXXIV, 42, 2; XXXVII, 46. — diversa genera et iura, XXXIV, 42, 2.

Colophon, Ioniae oppidum, hodie *Colophon*, *Belvedere*, *Alto Bosco*, XXXVII, 26.

Colophonitis, qui in Notio habitabant, immunitas nominatim concessa, XXXVIII, 39.

Colosae Apollinis a Lucullo ponitur in Capitolio, XCVII, 17.

Column, locus Latii prope Algidum montem, III, 23.

Columna aenea insculptum foedus cum Latinis, II, 33. — aurea solida in templo Iovis Laciniae, XXIV, 3. — rostrata in Capitolio, bello Punico priore posita a M. Aemilio consule, ad ignem fulmine discussa, XLII, 20, n. 1. — polita albo, XL, 51.

Columnae Herculis, XXI, 43; XXII, 5.

Combolomarus, regulus Gallorum Trocmorum, XXXVIII, 19.

Combulteria, aut *Compulteria*, opp. Samnii, XXII, 30; XXIV, 20.

Comae Macta, opp. Thessaliotidis, XXXII, 13.

Comiensis ager, XXXIII, 36; vid. *Comum*.

Cometes maximi futuram Mithridatis magnitudinem portendisse crediti, LXII, 40.

Cominium, oppidum Samnii aut Hirpinorum, a Carvilio captum, X, 39, 40 et 43. — diripitur et incendiatur a militibus, 44. — obsidetur a Q. Fabio, XI, 15. — expugnatur a Postumio, 16.

Cominium Ceritum Campaniae, XXV, 14.

L. Cominius, tribunus militum, VII, 30.

Pontius Cominius; vid. *Pontius*.

Post Cominius, consul, II, 18. — iterum, 33.

Comissandi mos, XI, 9.

Comitia in triennium nondum edici solite, III, 35, 1. — differunt a conciliis populi, I, 36, 7. — centuriata, I, 60. — iis creati consules, ibid. — tribuni militum consulari potestate, V, 52. — praetor, X, 22. — proconsul, XXVI, 18. — predictator, XXII, 8. — dictator, LXXXIX, 78. — iisdem perlatas leges XII tabularum, III, 34. — et alias leges, III, 55; VII, 12. — iudicia perduellionis exercita, VI, 20; XXVI, 3; XLIII, 16; CII, 44. — bellum iussum, XXXI, 7. — habita a magistratu maiore aut pontifice pax, XXVI, 3. 4. — in Campo Martio, I, 6, 5; I, 44; VI, 20, XXXI, . . . — consulibus creandis a consule ordinario habenda, non a suffecto, XLII, 18.

Comitia curiata rem militarem continent, V, 52; vid. et IX, 38; V, Curia.

Comitia tributa, II, 56. — habita in foro aut Capitolio, I, 6, 5; II, 56; XI, 25; XXV, 5. — iis ut crearentur magistratus plebcii, lex magna contentione perlata, II, 56 et 57. — ex iis Patres submoti, 60. — iis quae plebs iusserat, populum teneant, III, 55; VIII, 12. — iis senatus potestas facta pacem cum Carthaginiensibus faciendi, XXX, 43. — pax iussa cum Philippo, XXXII, 25, vid. et LXXIX, 15. — comitia septemdecim tribuum ad designationem publicorum sacerdotum, LXVII, 56; vid. *Tribus*.

Comitia aedilibus et tribunis plebis creandis sola per quinquennium habita, VI, 35. — censoribus creandis, VII, 22. — consulibus, I, 60 et passim. — curioni maximo creando, XXVII, 8. — decemviris creando, III, 33. — pontifici maximo creando, XXV, 5. — militaria, XXV, 37. — praetoria, X, 22. — quae-atoria, IV, 54. — tribunus plebei

creandis, II, 33. — tribunis militum consulari potestate, IV, 6. — tribunis militum ad legiones, VII, 5. — Comitia non aeto die habita, XL, 59, not. 3. — vitium de caelo turbat, XL, 42.

Comitia primo tributa iustituta ad quaestores creandos, sunt subito centuriata ad designandum consulem, CXVI, 11.

Comitialis dies, III, 11; XXIV, 7; XIV, 2.

Comitium, I, 37, 6; VI, 15; IX, 9; XXII, 57; XXXIV, 45; XLV, 20. Comitium tectum, XXVII, 36.

Comius Atrebas, dux Gallorum, CVIII, 12. — in Britanniam fugit, 18. — venit in fidem Caesaris, 28. — pactus, ut veniret in conspectum cuiusquam Romani, 29.

Commentarium Fumenis de apparatibus belli a Persae factis, XLII, 6. — Commentarii Numae Pompilii, editi iussu Auci Marci, I, 32. — pontificum, IV, 3; VI, 1. — Servii Tullii, I, 60. — Sallae, LXX, 35; LXXXI, 17.

Comparatio consulibus praecipitur sine sortitione, XLII, 4, not. 1.

Compedes Graeciae Demetrius, Chalcis, Corinthus, XXXII, 37.

Compitalia celebrata, C, 2.

Compsa, urbs Hirpinorum, hodie. Coma, tradita Poeno, XXII, 1. — recepta a Romanis, XXIV, 20.

Compsanus, ager, in quo Iovis Vicilii templum, XXIV, 44.

Compulteria, oppidum Samnii, XXIII, 39; XXIV, 20.

Comum, s. Novum Comum, opp. Galliae Transpad. hodie Como, a Romanis capitur, XXXII, 36. — inde Comensis ager, XXXIII, 36.

Conedia abolentur per omnem Graeciam, LII, 20.

Conclia populi differunt a conitiis, I, 36; 7.

Conciliabula et nudinae. VII, 15; XXV, 5; XXXIX, 14.

Concilium Aesarnum, XXXIII, 16. — Achaeorum, XXVIII, 7; XXXII, 20; XLII, 37. — Aetolorum, XXXI, 29, XXXIII, 3. — Panectolicum, XXXI, 32; XXXV, 32. — Arcadum, XXXII, 5. — Boeotorum, XXXIII, 2. — Etruscorum, V, 17. — Latinorum populorum, VII, 25; VIII, 3. — Mugnetum, XXXV, 31. — Pylaicum, XXXI, 32. — Thessalorum, XXXVI, 8; XLII, 38.

Concio apud Graecos in theatro habita, XII, 9; XXXIII, 28. — concionem advocat censor, a trib. pleb. XLII, 16. — conciones seditiosae tribunorum plebis, IV, 35 et alibi passim.

Concolitanus, rex Gallorum, capitur in proelio, XX, 44.

Concordiae aedes in arce Vulcani, IX, 46. — alia in arce, XXII, 33; XXIII, 21. — Ara, XXIV, 22. — arca, XXXIX, 56; XL, 19. — in aedis culinae Victoriae, salmine decussa, XXVI, 23.

Condylon, castellum inexpugnabile Thessalicae, XLIV, 6.

Congiaria habuerat M. Acilius Glabrio, XXXVII, 57.

Congii olei in vicis singulos dati, XXV, 2.

Coniurati, nondum milites, XIV, 1; vid. et XXII, 38.

Coniuratio de regibus revocandis, II, 3, 4. — in Hieronymum Syracusanum regem, XXIV, 5, 7. — Acanonum, non relictos se ex bello, nisi victores, XXVI, 25. — Catilinae, CII, 35. — in Caesarem, CXVI, 42. — Coniurationes, VII, 38; XXXIII, 36; XXXIX, 8. — periculosa domi erumpit, CI, 20.

Connobas, dñcor praedonum, permittit se Fabio consuli, LII, 10.

Connubium Romanis novo populo

petit, 1, 9. — Patrum et plebis, IV, 1, 3, 4. — connubia Latinis populis et commercia adempta, VIII, 14, 9. — extra fines suos iudicia Macedoniae, XLV, 29. — aliis populis inter ipsos permissa, IX, 43; XXXI, 31, XXXVIII, 36.

Conscripti Patres nunc dicti, II, 1.

Consentia, opp. Bruttiorum, h. *Cosenza in Calabria* cit. capitur ab Alexandro Epiroensi, VII, 24; vid. et XXIII, 30; XXIX, 38; XXX, 19.

Consentini redeunt in fidem Romanorum, XV, 1.

Consuetudinem agrum depopulatur Romani, XVIII, 11.

C. *Considio* filio Caesar parit, CXIV, 60.

Q. *Considii* gravitas, CII, 95.

Q. *Considius*, tribunus plebis, auctor legis Agrariae, diem dicit T. Menenio, XI, 52.

Consilium militare, VII, 6, not. 6.

Consualia, I, 9.

Consul, siue lictoribus ad dictatorem venit, XXII, 11. — collegam dicit s. rogat, si iam creatus est et praestat comitiis, VII, 24, 6. — Valerius renuntiatur XXIII annus uatus, VII, 26. — consul magistratum inituros primum salutatur et in Capitolium deducitur; tum in Capitolio nuncupat vota et sacrificat; tum coacto senatu ad eum refert de religione atque re publica, et in leges iurat, XXI, 63, 10. — votis in Capitolio nuncupatis ferisque Latinis iudicia paludatus ab urbe proficiscitur, prosequentibus enim omnium ordinum hominibus, ibid. XII, 10, 27; XLII, 49. — consilia est, dicere dictatorem, IV, 31; XXII, 8; XXVI, 5. — consilia aut imperatoria est dedicare templum, II, 27; IX, 46. — consulem alterum ex Latia creari cupiunt Latini, VII, 4, 5; XIII, 6. — Consul simul et dictator Sulla, idque exemplum a Caesaribus probatum,

XXXIX, 24, 25. — cos. unius diei, CXVI, 21. — nullus sub Caesaribus annuus consul, CXXVII, 34. — consules in vincula ducti, LV, 2; LXII, 26; CII, 59.

Consoles primi Romae creati, I, 60. — a consulibus ad decemviros transfertur imperium, III, 33. — sublato decemviratu, reditor ad consules, III, 54, 55. — lax a Canuleio lata, ut populo potestas esset, siue de plebe, siue de patribus vellet, consules faciendi, IV, 1. — ad resistendū legi patricijs, eo decorum, ut tribuni militum pro consulibus crearentur, VI, 7. — lex de consule uno plebeio per lata, VI, 35. — et seqq. — primus e plebe consul L. Sextius, VI, 42; VII, 1. — consules auctor de plebe, XXIII, 31; XLII, 9. — fratres germani, XL, 43, 3. — duos patricios creari non licet, VI, 35, 4; XXVII, 34, 4; XXXV, X, 1; XXXIX, 32. — ordinarii et suffecti, XII, 28. — Consules inter se comparant sortianturque, uter comitia habeat, etc. XXXV, 6, 1. — primi omnia intra et insignia regiae potestatis habuerunt, II, 1. — novi primum de religione et de re publica ad senatum referebant, IX, 8; XXI, 63; XXII, 1. — unus tantum consul in urbe fasces habebat, et plerumque alternis mensibus, II, 1. — lex de provocatione a consulibus ad populum, II, 8; III, 55; X, 9. — consules magistratu se addicere iussi, V, 32; VIII, 3; XXI, 63; XX, 51; XLVI, 28. — consules ante L. Postumium Albinum nulla iura re overi sociis aut sumptui fuere, XLII, 1. — Consulibus minuantur vincula tribuni plebis, nisi suatui dicto audientes sint, IV, 26. — consulibus etiam a patribus iustas laudes praestaudus, XLIV, 44.

Consulatus ortus ex domo Iuniae, II, 5. — quomodo iustus, XVI, 63,

10. — inites Cal. Sextil. III, 6. — Idibus Maiis, II, 36, 38. — Idib. Decembr. IV, 37; V, 9. — Cal. Oct. V, 9. — Cal. Quintil. V, 32; VII, 20. — Id. Mart. XXI, 63; XXII, 1; XLI, 6, 8. — Kalendis Ianuariis, XLVIII, 36. — Consulatus secundi et tertii nota in libris II et III plerumque a Livio omittitur, II, 16, 4. — ad consulatum ex quaestura salutus, 37. — ad illum et alios magistratus necessaria aetas, XXV, 2, 4; XL, 44. — lex Cornelia ne quis consulatum ante praetoratum peteret, LXXXIX, 9. — lex, ne quis consulatum aliumve magistratum bis intra X annos, capiat, VII, 42; X, 13; LXXXIX, 10.

Contenebra, oppid. Etruscum, vi captum a Romanis, VI, 4.

Contrebia, oppidum Carpetanorum in Hispania Tarrae. a Fulvio Flacco captum, XL, 33. — a Metello, LII, 33.

Convivorum luxus, XLVI, 36.

Copaïs, palus Boeotiae, XXXIII, 29.

Copilius, Tectosagorum regulus, vivus capitur a Sulla, LXVII, 48.

Coponii proscripti uxor, marito redimendi causa, libidinem Antonii perpatitur, CXX, 50.

C. Coponius, dux classis Rhodiae, CXL, 2. — exponit tribus Romanorum doctissimis vaticinium remigis Rhodii, CXLII, 4.

Coquus quando primum Romae in pretio esse coeperit, XXXIX, 6.

Cora, Latii colonia, deficit ad Latinos, II, 16. — obsides dat Romanis, 22. — negat consulibus pecuniam et milites, XXVII, 9.

Coracesium, oppid. Ciliciae, ab Antiocho oppugnatur, XXXIII, 20.

Coranus ager, VIII, 19.

Corax, mons altissimus Aetoliae inter Callipolim et Naupactum, XXXVI, 30; XXXVII, 4.

Corbio, oppidum Aequorum in

Latio, capitur a Coriolano, II, 39; III, 28. — expugnatur ab Aequis, III, 30. — et Volscis, III, 66. — diruitur, III, 30.

Corbio, in Hispania citeriore op. Suessetanorum, XXXIX, 42.

Corbis et Orsua, patruelles fratres, de principatu civitatis ferro certant, XXVIII, 21.

Coreyra, insula et urbs maris Ionii, h. *Corfu*, XX, 27, 30; XXVI, 24; XXXI, 18, 22, 44; XXXII, 6; XXXVI, 21; XL, 42; XLII, 37; XLIV, 1; XLV, 2.

Coreyraei oppugnantur a Pyrrho, XII, 13. — ab iis et Corinthiis condita Apollonia, XV, 12. — se permittunt Romanis, XX, 27, 31.

Coreyraei donantur lembi de rege Gentio capti, XLV, 43. — eorum praefecto Rom. ab Aetolis tradendi per fugae et captivi Romani, XXXVIII, 11.

Cordax saltatio, XXVII, 37, 8.

Cordubum in urbis speciem et magnitudinem Marcellus aedificat, XLVIII, 6; vid. et CXL, 48.

Coreli Thraeces, XXXVIII, 40.

Corfinium, Peligorum maxima urbs, Italiae appellatur, LXXI, 44. — caput sociorum rebellantium constituta, 45. — socii deserunt Corfinium, et consilii publici sedem statuunt Aeserniam, LXXVI, 2.

Corinthiacus sinus, h. *Golfo di Lepanto*, XXVI, 26.

Corinthii condidere Apolloniam, XV, 12. — Isthmiorum participes esse Romanos iubent, XX, 33.

Corinthium aes, LII, 18.

Corinthius ager vastatur a classe Romana, XXVII, 31. — sinus, XXVIII, 7, 8; XLIV, 1.

Corinthus in Peloponneso, hod. *Corinto* s. *Gereme*, XXVII, 31; XXXI, 22. — oppugnatur, XXXII, 23. — redditur Achaëis, XXXIII, 34; XXXIV, 50. — una e compediibus Graeciae, XLII, 37. — eius arx et Isthmus,

xlv, 28. — Corinthi excidium secutum est cladem Carthaginis, lx, 56; vid. et Achai. — Funditus dirigitur Corinthus a Mummio, lxi, 16. — eius instauratio, cxvi, 23.

Coriolanus; vid. *Marcus*.

Coriolor, oppid. Volscorum in Latio obsidetur et capiunt Romani, xi, 33. — adimit Romani *Coriolanus*, 39.

Cornasa, Plaidine oppidum, xxxviii, 15.

Cornelia gens, xxxv, 10; xlv, 41. — tribus, xxxviii, 36.

Cornelia venefica, suomet epoto medicamento, interit, viii, 18.

Cornelia, nupta Graccho; vid. xxxviii, 57. — Gracchorum mater, lviii, 9. — Servat M. Octavium, lx, 43. — status ei posita, ibid. — mira eius post filiorum caedem constantia, lx, 39. — et dictum de locis ubi filii ceciderant, 40.

Cornelia, filia Metelli Scipionis, P. Crassi vidua, nubit Pompeio, cvii, 19. — eam, fugiens Pompeius secum arcebat ex urbe Mitylenis, cxii, 8. — propter eam ad Parthos confugere abnuvit, 10. — ex inspectante occiditur, 17.

Cornelii de patroni nomine appellati, 10000 aervi a Sulla manumissi, lxxxix, 34.

Cornelius Barbatus, pontifex maximus, ix, 46.

Cornelius Phagita, Sullae libertus, xciii, 22.

A. Cornelius, quaestor, diem dicit M. Volscio, lxi, 24.

A. Cornelius, pontifex maximus, iv, 27.

A. Cornelius, tribunus militum consulari potestate, vi, 36. — iterum, 42.

A. Cornelius Arvins dictator creatur, viii, 38. — proelio vincit Samnites, ib. et 39. — triumphat, ib.

A. Cornelius Arvina, facialis, Sp.

Postumium et T. Veturium ceterosque sponsores pacis Caudinae, dedit Samnitibus, ix, 10.

A. Cornelius Cosus, tribunus militum, occidit in proelio Lartem Tolunioium, Veientium regem, iv, 19. — spolia opima regis interfecti in dictatoris triumpho gerit, 20. — super ea re disputatio Livii, ib. — consul creatur, 30. — tribunus militum consulari potestate, 31. — magister equitum, ibid.

A. Cornelius Cosus, dictator, vi, 11. — adversus Volcos proficiscitur, 12. — eosque vincit, 13. — M. Manlium, seditionem molientem, in carcerem mittit, 16. — triumphat, ibid.

A. Cornelius Cosus, magister equitum, vii, 19. — iterum, 26. — creatur consul, 28. — in Samnium proficiscitur, 32. — eius periculum, 34. — vincit Samnites, 36. — triumphat, 38. — primus arma Samnium intulit, x, 31; xi, 20.

A. Cornelius Mammula praetor, xxi, 25, 6. — propraetor in Sardinia, xxi, 31. — vovit ver sacrum, xxxiii, 44.

A. Cornelius Mammula, praetor, xxxv, 24. — sortitur provinciam Bruttios, xxxvi, 2. — propraetor, xxxvii, 2, 4.

C. Cornelius, tribunus militum consulari potestate, vi, 5.

C. Cornelius Lentulus, xxxii, 2.

C. Cornelius Cethegus, proconsul, vincit Hispanos, xxxi, 49. — absens creatur aedilis curulis, 50. — magno apparatu facit ludos Romanos, xxxii, 7. — creatur consul, 27. — proficiscitur in Galliam, 29. — vincit Iosubres, 30. — eadem vovit Sospitae Iunoni, ib. — triumphat, xxxiii, 23. — Hamilcar ante eius currum tractus, ib. — censor creatur, xxxiv, 44. — ludis Romanis,

loca senatoria secernit a populo, ih.
— lustrum condit, xxxv, 9.

C. Cornelius Cethegus, legatus in
Africam, xxix, 62.

C. Cornelius Cethegus, cum *P. Lentulo* Ciceronem interficiendum sibi sumit, cii, 83. — comprehensus cum aliis principibus coniurationis supplicio afficitur, 93, 104.

C. Cornelius, Patavii sacerdos, operam quum daret augurio, vidit pugnam Pharsalicam, cxi, 72.

C. Cornelius, tribunus plebis, xcix, 38. — eius in tribunatu actiones, 41, 45; vid. et c, 1. — maiestatis reus, a Cicerone defenditur, cii, 15.

C. Cornelius Cinna, socius coniurationis contra Caesarem, cxvi, 42.

Cn. Cornelius, legatus, xxxiii, 35.

C. vel fortasse Cn. Cornelius Scipio Hispallus, praetor peregrinus, urbe pellit Iovis Sabazii cultores et Chaldaeos, liv, 30.

Cn. Cornelius Blasio, consul, triumphat de Sarsinatibus, xv, 4. — censor 17 et xvi, 40. — consul iterum, xvii, 28.

Cn. Cornelius Blasio, praetor, xxxiv, 42. — sortitur Siciliam, 43.

Cn. Cornelius Cossus, tribunus militum, consulari potestate, iv, 49. — iterum, 61.

Cn. Cornelius Cossus, consul, iv, 54. — tribunus militum consulari potestate, 58. — iterum, v, 10. — Capenatem agrum vastat, 12. — frater *P. Licinii Calvi*, ibid.

Cn. Cornelius Dolabella rex sacerorum inauguratur, xxvii, 36. — eius mors, xl, 42.

Cn. Cornelius Dolabella, aedilis curulis, pugilum et funambulorum spectacula introducit in scenam, xlvi, 5. — consul, xlvii, 1.

Cn. Cornelius Dolabella consul, lxxxix, 14.

Cn. Cornelius Dolabella, Saturnini frater, in foro Olitorio interfectus, lxxix, 29.

Cn. Cornelii Galli ruina, cxxxv, 5. — ab adulatoribus procurata, 6.

Cn. Cornelius Lentulus, tribunus militum, xxii, 49. — quaestor, aequo fere Marte pugnat cum Hannibale, xxv, 19. — aedilis curulis, xxix, 11. — creatur consul, xxx, 40. — ambit Africam provinciam, ibid. — eo consule, pax cum Carthaginensibus facta, 44. — ei proconsuli imperium in Hispania esse plebs iubet, xxxi, 50. — ex senatusconsulto ovans Urbem ingreditur, xxxiii, 27.

Cn. Cornelius Lentulus, consul, 41, 39.

Cn. Cornelius Lentulus, consul, lxx, 15.

Cn. Cornelius Lentulus Clodianus, consul, ingenti clade vincitur a Spartaco, fugitivorum duce, xcvi, 1, 3. — censor, quatuor et sexaginta senatu movet, xcvi, 28; vid. et cii, 42.

Cn. Cornelius Lentulus Marcellinus, legatus Pompeii, in bello adversus piratas, xcix, 31. — consul, civ, 77. — eius cum Pompeio certamina, cv, 2-6.

Cn. Cornelius L. F. Lentulus, consul, cxxxi, 36.

Cn. Cornelius Cn. F. Lentulus, augur, consul creatur, cxxxi, 59.

Cn. Cornelius L. F. Cn. N. Scipio Asina, consul, xvii, 2. — ei cura fabricandae classis mandata, ibid. — capitur ab hostibus, 4. — iterum consul, xviii, 38.

Cn. Cornelius Mereuda creatur praetor, xxxiv, 42. — sortitur Sardiniam, 43.

Cn. Cornelius Merula, legatus in decem, ad res Asiae componendas, xxxvii, 55.

Cn. Cornelius Merula, legatus ad res Aegypti componendas, XLVI, 33; XLVIII, 32.

Cn. Cornelius Scip. Calvus, consul, XI, 51. — cum classe et exercitu adversus Hasdrubalem mittitur in Hispaniam, XXI, 32. — ibi prospere rem gerit, 60, 61; XXII, 19, 21. — fratre adiuncto, communi deinde cum eo simul animo consilioque bellum administrat, 22. — utriusque res gestae, XXIII, 26-29, 48, 49; XXIV, 41, 42, 48, 49. — cum tertio parte veteris exercitus *Cn. Scipio*, Celtiberis adiunctis, cum Hasdrubale Barcino bellum gerit, XXV, 32. — cum deserunt Celtiberi, 33. — recedit, 35. — tumultum occupat, 36. — eum aggrediuntur Poeni, ib. — occiditur eiusque exercitus caeditur, ibid. — de eius morte varias auctororum sententiae, ibid. — ex eius morte luctus Romae et in Hispania, ib.

Cn. Cornelius Scipio, pontifex, XXXI, 7.

Cn. Cornelius Scipio, praetor, sortitur Galliam, XI, 8.

Cn. sive L. Cornelius Scipio, Africanus filius, ab Antiocho captus, XXXVII, 34, 2. — patri remissus, XXXVIII, 37. — viam praetaram, ope Ciceronii competitoris, assequutus, servatur iurisdictionem inter peregrinos, XII, 21. — senatu elicitur a censoribus, 27.

Cn. Cornelius Scipio Hispallus, praetor, sortitur iurisdictionem inter peregrinos, XI, 44. — consul, XII, 14. — non perlitat, 15, in magistratu moritur, 16.

Cn. Cornelius Scipio Hispallus, quaestor, XLIX, 15.

Faust. Cornelius Sulla, dictatoris Sullae filius, LXXXVIII, 32. — ludos in honorem patris edit, ciii, 64. — Macedoniae servat Pompe-

ianis, cxi, 42. — post Pharsalicam pugnam recipit se ad Catonem, cxii, 56. — interficitur a Caesarianis, iussu, ut probabile est, Caesaris, cxiv, 63.

L. Cornelius Legatus, xxiii, 39.

L. Cornelius Balbus, Hispaniae originis, consul sufficitur Domitio, cxxvii, 31. — moricus, pop. Rom. quinos vicecos deauris viritem legavit, ibid. — eius triumphus de Garamantibus, cxxxvi, 35. — primus triumphat, qui Romanus natus non esset, ibid.

L. Cornelius Caudinus, aedilis curulis, xxvii, 21.

L. Cornelius Dolabella dumvir navalis, xi, 42, xli, 1. — contentio eius cum Servilio pontifice maximo, xl, 42.

L. Cornelius Dolabella prospera cum Lusitanis pugnat, LXX, 48. — de iis triumphat, LXX, 3.

L. Cornelius Cinnus, designatus consul, LXXVII, 47. — execrationibus se adstringit, nihil facturum contra Sullam, ibid. — consulatu inuito, novis rebus studet, LXXVIII, 29. — eius in Sullam criminationes, 30-32. — per vim seditiosas leges fert, LXXIX, 1. — unde tumultus, quo Cinniani vincuntur, 2, 3. — ad Cinnam transit Sertorius, 4. — Cinnae abrogatur consulatus, 5. — eius oratio Capuae habita, 6. — Appii Claudii exercitum in potestatem redigit, urbique bellum infert, 7. — Latini, alique populi excitantur ab eo, 21 et sequent. — deliberat au Marium recipere, 28. — cum recipit, 46. — oppugnat urbem, 46. — in potestatem redigit Ariminum, 47. — in urbem intromissus repellitur, LXXX, 4. — insidiis petit *Cn. Pompeium*, ibid. 5. — sub ipsa moenibus castra ponit, 22. — Cinnus et *Marius* in urbem venire rogantur,

24. — deliberat cum suis, quemadmodum victoria utendum sit, 28 et seqq. — multos insignes viros occidi iubet, 38-45. — se et Marium consules renuntiat, 46. — se tertium cos. facit, LXXXII, 60. — eius impotens tyrannis multos principum virorum ad Sullam se recipere cogit, ibid. — se parat adversus Sullam, LXXXIII, 13. — se quartum consulem reficit, 14. — a centurione occiditur, 15.

L. Cornelius Cinna, praetor, invenitur in Caesarem, CXVI, 64. — eius periculum, 68.

L. Cornelius L. F. consul, LX, 3.

L. Cornelius Lentulus, consul in Lucaniam irruit, XIV, 27. — triumphat, 35.

L. Cornelius Lentulus, consul, Samnitibus, si qua se moverent, oppositus, VII, 22. — dicit comitiorum causa dictatorem in castris, 23. suadet ad Caudinum, ut a Pontio dictae leges accipiantur, IX, 4.

L. Cornelius Lentulus, cos. in Lucaniam irruit, XIV, 27. — triumphat, 34.

L. Cornelius Lentulus, consul, XX, 7. — censor, 12. — pontifex maximus, populum consulendum censet de vere sacro, XXII, 10. — moritur, XXV, 2.

L. Cornelius Lentulus, decemvir sacrorum creatur, XXV, 5. — praetor sortitur Sardiniam, 41. — legatus, XXVIII, 14. — moritur, XLII, 10.

L. Cornelius Lentulus, Scipionis in Hispania successor, XXVIII, 38. — eius res gestae, XXIX, 2, 3. — aedilis curulis absens creatur, absens gerit honorem, 11. — ei rogatur imperium in Hispania, 13. — ex Hispania redux, petit triumphum, XXXI, 20. — ex SCto ovans Urbem ingreditur, ibid. — creatur consul, 49; XXXII, 7, 8, 9.

L. Cornelius Lentulus Romam mittitur, nuntius victoriae de Perseo, XLIV, 45; XLV, 1. — aedilis curulis, XLVI, 18. — et consul, XLVII, 22. — damnatus repetundarum, 27. — censor, LI, 38. — Lupus illi fuit cognomen, XLVII, 22; LI, 38.

L. Cornelius P. F. Lentulus, cos. cix, 29. — ob adventum Caesaris ex urbe profugit, 55. — cum victo Pompeio fugit, CXII, 8. — Pelusii in custodia necatur a Ptolemaeo, 19.

L. Cornelius Maluginensis, consul, III, 22. — eius res gestae, ib. et 23, 24. — tuetur causam decemvirorum in quibus frater ipsi erat, 40.

L. Cornelius Merula, praetor, XXXII, 7. — sortitur irisdictionem urbanam, 8, 26. — triumvir coloniae deducendae, XXXIV, 45. — consul, 54. — inducit exercitum in Boiorum agrum, XXXV, 4. — eos vincit proelio, 5. — postulat supplicationem et triumphum, 8. — nihil impetrat ibid.

L. Cornelius Merula, flamen dialis, sufficitur consul in locum Cinnae, LXXIX, 5. — abdicat consulatum, LXXX, 23. — reus factus, in ipso Iovis sacratio incidit venas, 44.

L. Cornelius Scipio, interrex, VII, 21. — consul, 23.

L. Cornelius Scipio, consul, et eius res gestae, X, 11. — proprae- tor, X, 25, 26.

L. Cornelius, L. F. Cn. N. Scipio, consul, XVII, 12. — eius res gestae in Corsica et Sardinia, 16, 20, 21. — triumphat, 21. — censuram gerit, 27.

L. Cornelius Scipio, frater P. Cornelii Scipionis, oppugnat et capit opulentissimam urbem Orugin, XXVIII, 3. — nuntius receptae Hispaniae Romam a fratre mittitur, 4, 17; XXX, 38. — creatur praetor,

xxxiv, 54. — sortitur Siciliam, 55. — consul, xxxvi, 45. — ei Græcia decreta, xxxvii, 1. — paludatus ab urbe proficiscitur, 4. — ei omnia dant ad quinque millia voluntariorum, ibid. — accipit exercitum M'. Acilii Glabronis, 7. — ei per Macedoniam et Thraciam eunti, omnia parat Philippus, ib. — transiit Hellepontum, 33. — sacrificat illi Minervæ, 37. — pergit ad Antiochum, 38. — eius acies, 39. — fundit et fugat Antiochum, 43. — cepit eius contra, ib. — pacem dat Antiocho, 45. — vult se appellari Asiaticum, 58. — triumphat, 59. — dissuadet legem de pecunia regis Antiochi, xxxviii, 54. — demonstratur peculatus, 55. — eius statua extra portam Capenam, 56. — iubetur in carcerem duci, 58. — defenditur a Nasica, ibid. — liberatur a Græcho 60. — petit censuram, xxxix, 40. — ei adeptus equus, 44.

L. Cornelius Scipio, Africani filius; v. Cn. n. L. Cornelius Scipio.

L. Cornelius Scipio, quaestor, obviam mittitur Prusæ, xlv, 44.

L. Cornelius Scipio, cos. senatusconsultum de dimittendis exercitibus facit, lxxxiv, 9. — cum eo de pace colloqui cupit Sulla, lxxxv, 8. — eius exercitus corrumpitur a Sulla, 10. — cum filio comprehenditur in tabernaculo, ib. — dignitatur a Sulla, 11. — iterum copias comparat, ib. — quæ ad Pompeium transeunt, 16. — proseribitur a Sulla, lxxxviii, 21.

L. Cornelius Sulla, C. Maril cos. quaestor, egregium et numerosum equitatum in Numidiam adducit, lxvi, 23. — fortis ab eo in proeliis opera navata, 24-29. — eum inter et Bocchum de bello componendo, deque tradendo Iugurtha tractatum, 30-35, et 46-52. —

Bocchus tradit Iugurtham Sullæ cum iactura Marii gloriæ, 53, 54. — atque inde semina discordiarum Sullam inter et Marium, 55. — eius res sub Mario gestæ adversus Germanicos gentes, lxvii, 48. — res contra Cimbros beue gestæ sub Catulo, lxviii, 55. — praetor centum leonum iulatorum pugna in circo dat, lxx, 35. — eius praetura non optimis artibus parata, ibid. et 36. — duces Tigranis Cappadocia expellit, 50. — ad eum primum ex Romanis legati Parthorum veniunt, ibid. — iudicium physiognomicum de Sulla, 51. — victoria aurea cum imagine Sullæ et Bocchi, a Boccho Romam missa, causa similitudinis inter Marium et Sullam, lxxi, 29. — legatus bello Maesico, lxxii, 10. — cecidit fugientes Marsos, lxxiii, 61, 62. — expugnat et delet Stalios, lxxiv, 39. — eius contra Cluentium res gestæ, lxxv, 3. — oratio ad milites, 4. — victoria, 13, 14. — ulia eius victoria, 16. — donatur corona obsidionali, 17. — recipit Hirpinos, 23, 24, 25. — ad eum Hirpinorum oratio, 26-35. — responsum Sullæ, 36. — eius stratagemata, 37. — vincit Samites, 38. — Bovinnum capit, 39. — consul creator, 39, 52. — ei provinciam Asiam decernit senatus, lxxvii, 1. — adimit Sulpicius et in Marium transfert, ibid. et 2, 9-12. — Sullæ oratio ad milites, 13. — ducit ad urbem, 15. — Marius occidit amicos Sullæ, 17. — ad Sullam acuatus legati, 18. — Sullæ somnium, 19. — ad legatorum orationem fulgur responsum, 23. — pugnat in urbe contra Marium et Sulpicium, eosque vincit, ibid. et 24. — minuit potestatem populi, 25. — senatus, allectis equitibus, replet, ib. — duodecim ex eius iunioribus a senatu hostes iudicantur, ibid. — or-

dint rempublicam, 45. — comitia habet, 46. — consulem L. Cinnam designari potitur, 47. — eius adversarii moliantur res novas, 48. — cum Cinna accusandum erant, LXXVIII, 29. — criminationes in Sullam, 30, 32. — defensio pro Sulla, 33, 37. — proficiscitur in Asiam, 37. — eo absente Cinna et Marius urbem intrant esclibusque replent, LXXX, 25, 39-42. — Sullae uxor effugit periculum, 43. — in Atticam adversus Archelaum proficiscitur, LXXXI, 1. — ad eum deficient Thebaei, 2. — vivit copias Mithridatis, 5. — oppugnat Piraeum, 6. — sacros Graeciae thesauros spoliatur, et in ea re facilius ludit, 8. — nititur occupare Athenas, 10. — eius cum Archelao praelium, 14. — castra ad Elensinam movet, 15. — Athenas circumvenit, 24. — Piraeum acriter oppugnat, resistentibus strenue regis, 25, 26. — alia oppugnatio itidem irrita, 27. — Aristio familiares aliquot de pace ad Sullam mittit, 29. — Sullae responsum, 43. — expugnat Athenas, sed exoratus urbi parcat, 44-46. — oppidanis libertatem concedit, 47. — expugnat et Piraeum, 50, 52. — in Egeum contredit, LXXXII, 1, 2. — ad eum venit Hortensius, 3. — intra vallum suos continet, 5. — eosque ad pseudam pignam adigit, 6. — eius stratagemata, 8. — sequitur Archelaum, 9. — eius insignis victoria ad Clauroneam, 10-18. — Elatienses remunerat et Thebanos punit, 19. — profectus Athenas, Aristionem eiusque satellites punit, 21. — quod Flacco consuli bellum Mithridaticum decretum fuerat, Sulla in Thessalam ducit, 25. — reversus ad obviam eundem novis a Mithridate missis exercitibus, rursus egregie vincit ad Orchomeum, 26-34. — in ea pugna streuum eius factum, 30. — Mithri-

dates Archelaum tractare de pace iubet cum Sulla, 50. — Sullae responsum, 52. — poeis condiciones, 56. — vincit Thracas, LXXXIII, 8. — plures claros viros ad eum fugere cogit saevitia Cinnae et Carbonis coas, 9. — literas mittit ad senatum, 10. — adversus eum se parant consules, 12. — comiter tractat Archelaum, morbo decumbentem, 17. — Mithridatis legatis aspere respondet, 18. — ab Archelao placatur, 19. — eius colloquium cum Mithridate, ib. 20, 30. — adversus Fimbriam movet, 30. — ei perensorem subornat Fimbria, 33. — post mortem Fimbriae, recipit eius copias, 35. — Ilium instaurat, 36. — militarem disciplinam corrumpit, 37. — Asiaticos principes graviter increpat, 38. — iisque indotum imponit, 41. — navigat Athenas, 43. — tentatur dolore pedum, 46. — eius mandata ad senatum et condiciones propositae, LXXXIV, 1-3. — Carbonianorum erga Sullam iniquitas, 3. — a quibus bellum adversus Sullam senatus decernere cogitur, 4. — ad eum quum Dyrrachii esset, satyrus adducitur, 12. — suos incurrando adstringit, 29. — eius ad milites oratio, 30. — Sulla in Italiam traiecit, LXXV, 1. — ad eum Q. Metellus venit cum copiis, ib. — legati Sullae a Norbano violantur, 2. — Sulla vivit Norbanum, 3. — ab eo increpitus M. Crassus, 7. — de pace cepit colloqui cum Scipione, 8. — ab eo corrumpitur exercitus Scipionis, 10. — ad eum venit Pompeius adolescens, 16. — nobilitas ad Sullam venit, 22. — eius fiducia, LXXXVI, 4. — in Volscis Setium capit, LXXXVII, 1. — eum provocat Marius iunior, ib. et 2. — vivit Marius, 3. — obsidet Praeneste, 7. — Romam venit, 10. — eius oratio, 11. — contra Caracnem movet, 17. — proelio auspiti dimicant, 18. — adversus Samnites

Romanum invasuros cum Carboniani exercitus reliquiis accurrit, LXXXVIII, 4-7. — et militi ac fortunae confusus proclium committit, 8-12. — eius periculum, 13. — et post ancipitem pugnam victoria, 14, 15. — post victoriam mutat mores, 16. — eius immanis crudelitas, ibid. — etiam in deditos, 17. — vox eius truculentissima, 18. — proscriptio Sullana, et ingens etiam per Italiam ab eo caesorum numerus, 21-23. — Felieis cognomen assumit, 32. — venit Praeneste 33. — ibique ad millia duodecim deditorum interficit, 34. — civitates integras mulctat et punit, 35. — de eo interficiendo cogitat Cato puer, 36. — creatur dictator perpetuus, LXXXIX, 8. — leges multas fert novas, alias antiquas, 9. — minuit tribuniciam potestatem, 11. — supplet senatum, eique indicia tribuit, ibid. — proscriptorum liberis ius honorum petendorum aufert, 12. — Q. Lucretium occidi iubet, 13. — atrux eius fabula, 14. — triumphat de Mithridate, 15. — triumphus huius pompa, ibid. — revocat Pompeium ex Africa, 22. — scenudum eos. creatur, 24. — honoris causa Porpeio occidit, 26. et triumphum aegre sed concedit tamen, 26-29. — decem millia servorum manumittit, 34. — coloniae militares ab eo deductae, ib. — Italiam, et reges quoque, exterasque nationes vexat, 35. — Sulla privatus ex dictatore, 37. — de hac re dictum Caesaris, 39. — ei conviciatur adolescens, 40. — eius vox de Lepido, 42. — morbus eius predicularis, xc, 1. — rerum suarum commentarius immoritur, 3, 4. exaequiae, 5. — et pompa lanchris, 6. — Sulla cur voluerit cremari? 8.

M. Cornelius Cethegus, in L. Corneli Lentuli pontificis maximi locum pontifex creatur, xxv, 2. — habet comitia pontifici maximo creando, 5.

— praetor sortitor Apuliam, 41. — Siciliae res administrat, xxvi, 21. — censor creatur, quum nondum consul fuisset, xxvii, 11. — lustrum condit, 36. — creatur consul, xxix, 11. — ei Etruria provincia obvenit, 13. — continet Etruriam in officio, 36. — proconsul Magonem vincit, xxx, 18. — moritur, xxxiii, 42.

M. Cornelius C. F. C. N. Cethegus, legatus, xliii, 1. — triumvir colonis Aquileiam dedacendis, 17. — eos. xlv, 40. — exsiccatur paludes Pomptinas, 44.

M. Cornelius Cossus eos. creatur, iv, 51.

M. Cornelius Maluginensis, decemvir, iii, 35, 40, 41.

M. Cornelius Maluginensis, eos., iv, 21.

M. Cornelius Maluginensis, suffectus in locum demortui censoris, v, 31; ix, 35. — tribunus militum consulari potestate, vi, 36. — iterum, 42.

M. Cornelius Scipio Maluginensis creatur praetor, xli, 14. — sortitus Hispaniam ulteriorem, provincium eiurat, 15. — notatur a censoribus, 27.

M. Cornelius Mammula legatus, xlii, 6.

P. Cornelius, tribunus militum consulari potestate, vi, 1. — iterum, 11.

P. Cornelius, orae maritimae praefectus, ix, 38.

P. Cornelius, tribunus plebis, cviii, 35.

P. Cornelius Arvina eos. creatur, ix, 42. — censor lustrum condit, x, 47. — consul iterum, xi, 28.

P. Cornelius Asina; vid. *P. Cornelius Scipio Asina*.

P. Cornelius Blasio, legatus, xliii, 7; xlv, 13.

P. Cornelius Calvus, pontifex un-

ximus creatus, quam sella curuli nondum sedisset, xxv, 5.

P. Cornelius Caudinus a Scipione C. Laelio et M. Sempronio, de medio adicitur, xxvi, 48.

P. Cornelius Cethegus, aedilis curulis, xxxix, 7. — creatur praetor, 32. — utramque in urbe iurisdictionem habet, 38 et 39. — creatur coa. et Ligures provinciam sortitur, xl, 18. — exercitum in Ligures Apuanos inducit, 37. — nullo bello gesto triumphat, 38. — decemvir agro dividendo, xlii, 4.

P. Cornelius Cethegus Marianae factionis, a senatu hostis iudicatur, lxxvii, 27.

P. Corneli Cethegi opera, Lucullus Ciliciam consequitur, xcii, 16.

P. Cornelius Cossus, tribunus militum consulari potestate, iv, 49. — iterum, 56. — dictator, 57. — vincit Volscos, castellumque ad lacum Fucinum expugnat, ibid. — abdicat se magistratu, ibid. — tertium tribunus militum consulari potestate, 58.

P. Cornelius Cossus, tribunus militum consulari potestate, v, 24. — depopulatur Faliscum agrum, ibid.

P. Cornelius Dolabella, consul, contendit ad fines Gallorum Senonum, xii, 1, 2. — profligat Senones, eorumque agrum vastat, ib. — delet nationem Senonum, 4. — legatus mittitur ad Pyrrhum, captivorum redimendorum causa, xiii, 14.

P. Cornelius Dolabella accusat Ap. Claudium maiestatis, cviii, 44. — a Caesare praeficitur mari Adriatico, cx, 7. — res male ab eo gentae in Illyrico, 51. — tribunus plebis, magnas turbas excitat, cxiii, 28. — ab Antonio pellitur foro, 37. — Dolabellae ignoscit Caesar, 39. — eum Caesar consilium sibi sufficiens designat, cxvi, 19. — post mortem Caesaris, Dolabella faeces consula-

res corripit, 63. — adiungit se Cassio et Bruto, 66. — anxietas eius da retinendo consula, 73. — ab Antonio collega agnoscitur, 84. — tumultuantem plebem acerrimis suppliciis reprimit, 115. — ei provincia Syria a populo datur, bellumque Parthicum mandator, cxvii, 10. — pactus cum Antonio de occupanda dominatione proficiscitur in provinciam, cxix, 1. — Trebonio se amicissimum ostendit, 2. — mox cum perfide reductum in potestatem foede lacerat et occidit, 3, 4. — occupat Asiam, et hostis a senatu iudicatur, 5. — quod decretum, rogatione ad populum lata, irritum facit Octavianus, cxx, 3. — contra eum ducit Cassius, cxxi, 11. — proelium navale, 14. — Dolabellae favet Cleopatra, 15. — aliud proelium navale, quo res Dolabellae pessumdantur, 20, 21. — eius exitus, 22.

P. Cornelius Lentulus, praetor, xxiv, 9. — Siciliam sortitur, 10; xxv, 6.

P. Cornelius Lentulus, praetor creatur xxix, 38. — sortitur Sardiniam, xxx, 1. — inde navis cum commentu transmittit in Africam, 23, 36.

P. Cornelius Lentulus, legatus in Graeciam, xlii, 37, 47.

P. Cornelius Lentulus, illustris invenis, cum P. Licinio consule, tribunus militum, in Macedonia proficiscitur, xlii, 49. — aedilis curulis, xlv, 18. — legatus a Paulo Aemilio ad Perses, xlv, 4. — cos. xlvi, 29.

P. Cornelius Lentulus, princeps senatus, grave vulnus accipit in pugnam adversus M. Fulvium in Aventino, lxi, 27.

P. Cornelius Lentulus a Mario necatur, lxx, 39.

P. Cornelius Lentulus consul, cur

Sura appellatus, xcvi, 38. — movetur senatu, xcvi, 28. — praetor iterum, ordinis senatorii recuperandi causa, cii, 93. — eius molitiones contra rempublicam, in Catilinaria coniuratione, ei dignus furore exitus, 88, 104.

P. Cornelius Lentulus Spinther intercedit S. C. quod in gratiam Cretensium fiebat, xcvi, 82.

P. Cornelius Spinther, aedilis curulis, magnificos ludos edit, cii, 46. — praetor, ludis Apollinaribus, theatralem vela primus ex carbaso ducit, cii, 64. — consul designatus, sententiam dicit de rebus Ciceronis, civ, 44. — consul rem perficit, 49. — ei ex consulatu provincia evenit Cilicia cum Cypro, 77. — Ptolemaei reducendi curam et negotium ambit, ib. et seqq. — a Caesare incolumitatem impetrat, cix, 65. — cum Metello Scipione et Domitio, de pontificatu maximo, quod sacerdotium Caesar gerebat, acerrime contendit, cxi, 58. — cum Pompeio fugit, cxii, 7-9.

P. Cornelius, P. F. Lentulus Spinther, post mortem Caesaris, adiungit se eius percussoribus, cxvi, 62.

P. Cornelius, P. F. Lentulus, consul, cxxxvi, 36.

P. Cornelius Maluginensis, trib. militum consulari potestate, iv, 61; v, 16.

P. Cornelius Mammula, praetor, sortitur Siciliam, xi, 35.

P. Cornelius Merenda, candidatus consulatus, xxii, 35.

P. Cornelius Rufinus, dictator vitio creatus, abdicat se magistratu, viii, 17.

P. Cornelius Rufinus, consul, xi, 19. — ingentibus cladibus compellit Samnites ad petendam pacem, ib. — fit secundum consul, Fabricio suffragante, xiii, 52. — super ea re

dictam Fabricii, ib. — vastat Lucanos et Brutios, xiv, 5. — occupat Crotonem, licet primum repulsus, 6. — temeritatem corrigit consilio, ib. — eius stratagemata, 7. — coniectura de eius triumpho, 11. — et de dictatura, 26. — motus a censoribus senatu, 33. — isque casus postea quoque eius damno fuit, ibid.

P. Cornelius Scapula consul creatur, viii, 22.

P. Cornelius Scipio a dictatore Camillo magister equitum dicitur, v, 19. — tribunus militum consulari potestate creatur, 24. — interrex creatur, 31. — interrex iterum, vi, 1.

P. Cornelius Scipio, primus aedilis curulis, vii, 1. — magister equitum, 24.

P. Cornelius Scipio, dictator, ix, 44.

P. Cornelius Scipio Asina cos. xi, 56. — interrex, xii, 34. — omnes duces exercitusque tota ex Italia ad urbis praesidium revocandos censet, xxvi, 8.

P. Cornelius Scipio, cos. xxi, 6, 17. — venit Massiliam, 26. — cum Hannibale congregi in Gallia cupiens, eum assequi non potest, 32. — repetit Genavam, ibid. — festinat ad Padum, 39. — movet castra ad Ticinum amnem, ib. — eius ad milites adhortatio, 40. — vulneratur in pugna equestri ad Ticinum, 46. — recedit ultra Padum, 47. — cum sequitur Hannibal, ib. — recedit ad Trebiam, 48. — dissentit a collega, pugnare cupiente, 52, 53. — classe advehitur in Hispaniam, xxii, 22. — fratri coniungitur, ib. vid. Cn. Cornelius Scipio Calvus. — duas partes exercitus adversus Magonem ducit, xxv, 32. — lancea traiecitur pugnans, 34. — eius mora non magis Romae, quam in Hispania deserta, 36.

P. Cornelius P. F. Scipio patrem

in pugna ad Ticinum praesenti periculo eripit, xxi, 46. — in pugna ad Cannas tribunus militum de legione secunda, xxii, 53. — coniurationem aliquot nobilium adolescentium de deserenda Italia distrabat, ih. — ab anno aetatis xvii bonores capit, xxxviii, 51. — ante annos sit aedilis curulis, xxv, 2. — quatuor et viginti annos natus creatur a populo proconsul in Hispaniam, xxvi, 18. — eius artes ad paranda sibi multitudinis obsequia, 19. — milites adhortatur, 41. — uno die Carthaginem novam capit, 42-46. — bene habet obsides Hispanos, 49. — sponsam Allucii servat, sponsoque reddit, 50. — res egregie gerit in Hispania, xxvii, 17, 18. — regium nomen, sibi ab Hispanis delatum abnuit, 19. — novae eius in Hispania victoriae, xxviii, 1-4, 12-16. — pellit Hispania Carthaginenses, ibid. — ad Syphacem cum quinquere milibus duobus traiecit, 17. — eodem lecto apud Syphacem cum Hasdrubale secumbens coenat, 18. — Hasdrubalis de eo iudicium, ib. — foedere cum Syphace ieto, redit in Hispaniam, ibid. — sumit poenas de Illiturgitanis, Castulonensibus, Astapensibus, 19, 23. — dum gravi morbo implicitus decumbit, seditio in castris ad Sacronem oritur, quam sanguine triginta quinque maxime noxiorum expiit, 24-29. — Mandonium et Iudibilem rebellantes vincit, 32-34. — Masinissam secum congressum sibi et populo Romano conciliat, 35. — Romam redit et tentata magis spe triumphi, quam pelita pertuaciter, consul creatur, 38. — Africa ei provincia destinatur, ib. — super ea re eius et Fabii contrariae orationes, 40-44. — in Siciliam proficiscitur, 46. — trecentos iuvenes Romanos deligit, quos Sici-

lorum totidem armis et equis ornat, xxxix, 1. — res Siciliae componit, ib. — Locros advehitur, atque ibi Q. Memnium legatum relinquit, 7, 8. — hinc crimina in Scipioneos, 19. — rebus, non verbis, se purgat, 22. — profectiu eius in Africam, 24, 27. — eius res gestae, 28, 29; 33, 35. — victoriae de Syphace et Hasdrubale, xxx, 3-9. — oratio eius ad Masinissam de Sophonisba, 14. — cum Hannibale in colloquium congregitur, 29-31. — vincit Hannibalem, 32-35. — Carthaginem petit, 36. — legati ad eum Carthaginenses, ib. — conditiones pacis a Scipione dictae, 37. — iubetur a populo pacem dare Carthaginensibus, 43. — cur non exitio Carthaginis bellum finierit, 44. — Romam redit, triumphat et Africani cognomen adseiscit, 45. — creatur censor, xxxii, 7. — parum ex dignitate populi Romani esse ducit, Hannibalem pervicaci odio persequi, xxxiii, 47. — consul iterum, xxxiv, 42. — princeps senatus iterum lectus, 44. — legatus mittitur in Africam, 62. — eius cum Hannibale colloquia, xxxv, 14. — se legatum cum fratre in Graeciam iturum pollicetur, xxvii, 1. — fornicem in Capitolio, cum signis septem auratis, duobus equis, et marmorea duo lubra ante fornicem ponit, 3. — eius ad Prusiam, Bithyniae regem, literae, quibus eum ad consilia pacis revocat, 25. — Scipio, quia Silius erat, disiectus ab exercitu, 33. — eius filius apud Antiochum captivus, 34. — Africani animam tentat legatus Antiochi, 36. — responsum egregium Africani, ib. — eius filium remittit Antiochus, 37. — respondet legatis Antiochi, iisque praescribit conditiones pacis, 45. — princeps in senatu tertium legitur, xxxviii, 28;

xxix, 52. — accusatur a tribunis plebis, xxxviii, 50. — se defendit sola commemoratione rerum gestarum, ibid. — populum ab tribunis abductum secum in Capitolium, ad gratias Diis agendas pro egregie a se gesta republica, 51. — in Linternum concedit, 52. — citatus absens non adest, ibid. — Graeci, tribuni plebis, decretum in gratiam Scipionis, ibid. — Africanus laudes, 53. — mors, 54. — de eo obscura historia, 56. — eius status extra portam Capenam, ibid. — stirpe silvina satius credebatur, xxvi, 19. xxxviii, 58. — quo anno mortuus? xxxix, 52.

P. Cornelius Scipio, filius Africanus, augur cooptatur in locum Albinus, xl, 42. — pater adoptivus Africanus minoris, xxxvii, 34, 2; xlii, 44; xlv, 40.

P. Cornelius Scipio, Africanus, filius naturalis L. Paulli, adoptione prioris Africanus nepos, septimum decimum annum agens, in pugna, quo Perseus victus est, effuse sequitur hostes, xlii, 44; xlv, 40. — eius liberalitas, xlv, 43, 44. — oratione arguit juventutem Romanam militum detrectantem, xlviii, 15, 16. eius certamen singulare cum Interatensi, 22. — primus in diurnum ascendit, 23. — in castra Masiussa venit, 32. — spectat ex edito loco proelium inter Masiussam et Carthaginienses, 33. — eius contra Poenos virtus et gloria, xlix, 45-55. — arcessitur a Masiussa moriente, i, 15. — inter Masiussae liberos haereditatem dividit, 18. — Gullusam cum equitibus Numidis ad exercitum adducit, li, 9. — eius et Phamae colloquium, 20. — eius fide accepta Phamaeus ad Romam transit, 21, 22. — comitatum expedit exercitui, 23. — magna cum laude

Romam dimittitur, 24. — aedilitatem petens, consulatus a plerisque destituitur, 35. — et, frustra repugnantibus multis, consul creatur, 36. — in Africam venit, li, 1. — adveniens Mancinum proconsulem praesenti periculo eripit, 3, 4. — ei corruptus exercitus traditur, 5. — eius ad milites concio, 6. — partem Carthaginiensis Megara capit, 8. — eius opera ad oppugnandam Carthaginem, 11. — incredibili opere portum obstruit, 14. — fugam suorum sistit, 19. — Nephrium aggreditur, 21. — castra Purnorum expugnat, 22. — Nephrium capit, 23. — Carthaginem praeter Byrsam, 40. — Byrsam oppugnat, 41. — et capit, 45. — Carthaginiis excidium illacrymatur, 48. — Sicilia ornamento suo, quae Carthaginem fuerant translata, restituit, 49. — eius abstinentia in tantis ma² nubis, 51. — de sententia decem legatorum, capta Carthagine, res ordinat, 55. — eius de Carthagine triumphus, lii, 23. — eiusdem legatio in Aegyptum, liii, 18. — honores o rege ei habiti, 20. — Aegyptum perlustrat, 21. — per neta legatione Romam redit, 22. — sequuntur regum nationumque legati, gratias agentes, 23. — eius et Mummii ecuria discors, liv, 6. — eius facitiae, 7; vid. et lvi, 7. — emendat sulciorem in lustris condenda precationis curiam, liv, 8. — accusatur ab Astello, 32, 33. — consul iterum, non petens, creatur, lvi, 24. — ei extra ordinem bellum Numantium decrevitur, 25. — od bellum Numantium nec pecunia, nec exercitus novus ei datur, lvi, 1. — luxum et ignaviam exercitus Hispanici corrigit, 2, 7. — stativa caute ponit, 8. — propius occidit ad Numantium, 9. — praeter urbem tamen decedens exercitum non putat, 10, 13. — agrum hosti-

lem vastat, 13. — P. Rutilium ab hostibus circumventum servat, 14. — insidias hostium evitat, 15. — ad eum Iugurtha cum auxiliis Numidicis venit, 16. — et simul stipendia meret C. Marius, 17, 18. — a Scipione Numantini repelluntur, 21. — gemina castra ad Numantiam ponit, 22. — cum desperatis pugnare non vult, 23. — circumvallare obsessos instituit, 24. — fossam murumque circa Numantiam ponit, 26. — Durium annum novo ingenio praecludit, 27. — eius inventum ad celeriter significandam hostium eruptionem, 28. — eiusdem copiarum dispositio, 29. — Antiochi legatos audit, 35. — Numantinos fame ad deditionem compellit, 41, 2-5. — eius dictum de morte Tib. Graechi, 7. — de Numantinis triumphat, 27, 28. — eius gravitas et constantia, 35. — defensionem possessorum suscipit, 74. — murmurante plebe et acriter postulante C. Graeco, 76. — de eo dictatore creando mentio fit, 77. — eius interitus, 78, 79. — de eo vox Q. Fabii Maximi, itemque Q. Metelli Macedonici, 80. — de eius morte nulla quaestio habita, 81. — eius opes modicae, 82.

P. Cornelius Cn. F. Scipio adolescens, nondum quaestorius, Romae iudicatur vir honorum optimus, 22, 14. — obviam it Matri Deum cum matronis, ibid. — ad supplendum Venusinis colorum numerum triumvir creatur, 33, 49. — sedilis curulis, 33, 25. — praetor, 33, 42. — sortitur Hispaniam ulteriorem, 43. — in Hispania multa secunda proelia facit, 33, 1. — praepretor, vincit Lusitanos, ibid. — petens consulatum repulsus patitur, 10. — cos. creatur, 24. — perfert rogationem de indicendu

regi Authiocho bello, 33, 1. — sortitur Italiam provinciam, 2. — proficiscitur in Boios, 37. — caedit Boios, 38. — se dedunt Boii, ib. — Boios agri parte fere dimidia molestat, 39. — triumphat de Boiis, 40. — defendit L. Scipionem, 33, 58. — petit censuram, 33, 40. — triumvir Aquileiae coloniae deducendae, 55; 34, 34. — nominator patronus ab Hispanis citerioribus, 34, 2.

P. Cornelius Scipio Nasica praesidium Macedonum ad Pythium iugo deiecit, 34, 35. — eius cum L. Aemilio Paulo colloquium, 36. — mittitur Amphipolim, 46. — consulatum abdicat, 34, 27, 28. — censor, 34, 2, 3. — cos. iterum, 24. — pontifex maximus, 34, 10. — Carthaginiensibus tempus ad respiciendum daudum censet, 26. — sapientia et eloquentia et iuris scientia commendatus, ibid. — Corculum appellatus, ib. — eius cum Catone de excindenda Carthagine controversia, 34, 4. — in Graeciam adversus Andrisum mittitur, 1, 2.

P. Cornelius Scipio Nasica, quaestor, 34, 15. — cos. 15. — a tribunis plebis in carcerem duci iubetur, 2. — eius vox memorabilis, 3. — ei a Curatio Scrapionis cognomen datum, ib. — petit a consule P. Mucio ut contra Ti. Graechum auxilium sit republicae, 34, 53. — opprimit Ti. Graechum, 58. — per speciem legationis mittitur, 34, 11, 22. — Pergami moritur, 29. — pontifex maximus fuerat, ib.

P. Cornelius Scipio Nasica, cos. 14, 17. — moritur, 23. — eius eximiae laudes, ibid.

P. Cornelius P. F. P. N. Scipio, consul, 33, 47.

P. Cornelius Sisenna, creatus

praetor, sortitur iurisdictionem urbanam, xxix, 45.

P. Cornelius Sulla, praetor, xxv, 2. — sortitur iurisdictionem urbanam et peregrinam, 3. — ludos Apulianos primus facit, 12. — De illo conf. 15, 19, 22, 41.

P. Cornelius Sulla, praetor, xxxix, 6. — sortitur Siciliam, 8.

P. Cornelius Sulla, consul designatus, damnatur lege Calpurnia, ci, 21. — eius cum Catilina coniuratio, ibid. et seqq.

Ser. Cornelius, consul, ii, 41.

Ser. Cornelius, flamen Quirinalis, pestilentia mortuus, iii, 32.

Ser. Cornelius, consul, x, 1.

Ser. Cornelius, tribun. militum, xix, 2.

Ser. Cornelius Lentulus, aedilis curulis, xxviii, 10.

Ser. Cornelius Lentulus, legatus, xlii, 37. — praetor, xliii, 11. — sortitur Siciliam, 15.

Ser. Cornelius Maluginensis, tribun. militum consulari potestate, v, 36. — iterum, vi, 6. — tertium, 18. — quartum, 22. — quintum, 27. — sextum, 36. — septimum, 38.

Ser. Cornelius Maluginensis, magister equitum, vii, 9.

Ser. Cornelius Mercator, cuius opera oppid. Samniticum captum; donatur corona aurea, xiv, 35. — consul, 37.

Ser. Cornelius Sulla, praetor, sortitur Sardiniam, xli, 21. — legatus in Macedoniam, xlv, 17.

Corniceus; v. Aebutius et Oppius.

Corniceus et *tibicines* in centurias distributi a Servio, i, 43.

Corniculona captiva, qua natus Servius Tullius, i, 39; iv, 3.

Corniculus donati equites, x, 44.

Corniculum, opp. Sabinorum in Latia a Tarquinio Prisco captum, i, 38, 39.

L. Cornificius Bruto accusator apponitur ab Octaviano, cx, 7. — praeficitur copiis Caesarianis in Sicilia, cxix, 13. — quibus a magno periculo servatis, honos ei habetur, 16-19. — consulatum gerit, cxix, 1.

P. Cornificius falsa criminatione overat Milonem, cvii, 35.

Q. Cornificius, candidatus consulatus, ci, 32.

Q. Cornificius, Caesaris, quaestor, Illyricam provinciam propraetore obtinet, cxii, 51. — Africane praest, cxviii, 19; vid. et cxix, 52. — ex Africa auxilium mittit Sexto Pompeio, cxiii, 2. — oppugnantur a T. Sestio, 35. — occiditur, cxvii, 5.

Cornus, s. *Corni*, Sardiniae caput, ad Terminus fl. hod. *Corneto*, a T. Manlio occupatur, xxiii, 40.

M. Cornutus, praetor urbanus, publicis sumptibus sepehit Rirtium et Pausam cons. cxix, 26. — sibi manus infert, 66.

Corolamus, regulus Boiorum, caedit Romanos, xxix, 36.

Corona, gestata sacrificantibus, xlii, 11, 7; xxvii, 37. — et ab iis, qui cum laeto oraculi responso domum redibant, at deposita ab iis, quibus triste responsum aut in itinere adversi, quid obtigerat, xxiii, 11, 7. — civica, vi, 20; x, 46; xliii, 23; xlii, 34. — graminea obsidionalis, vii, 37. — muralis, vi, 20; x, 46; xxii, 18; xxvi, 48; xxx, 28. — myrtea ovantibus, xcvi, 34. — rostrata, xcix, 32; cxix, 37. — vallaris, x, 46; xxx, 28. — *Corona* urbem oppugnare aut capere, vii, 27; xliii, 18; xliii, 18. — sub corona venire, ii, 17; iv, 34; ix, 42. — in *coronam* auream XV talenta oblata, xxxviii, 14.

Coronae aureae Iovi in Capitolium missae; ii, 22; iii, 57; vid. et iv, 20; vii, 38; xxvi, 27; xxxvi, 35,

xxxviii, 14; xliii, 6; xlii, 14; xlv, 25. — aureae praefertur in triumpho, xxxiv, 52; xxxvii, 58 et 59; xxxix, 5, 7, 29 et 42; xl, 16, 34 et 43; lv, 39. — gestatae a triumphantibus, xxx, 15. — iis donati milites, vii, 10, 26, 37; x, 44. — et dux, iii, 29.

Coronae, Messeniae oppid. hod.

Coron, xxxix, 49.

Coronati, v. *Coronci*.

Coronatus populus ludos spectat, x, 47; xxy, 12; xxxiii, 11, 7. — ad omnia pulvisoria supplicat, xxiii, 11, 7; xxxiv, 55; xxxvi, 37; xl, 37; xliii, 13.

Coronae, opp. Bocotiae, xxxiii, 29.

Coronei, xlii, 44, 63. — vexant Thelaeos, 67. — a Crasso consule crudeliter vexati, a senatu io integrum restituuntur, xliii, 4.

Coronaeum s. *Coronense* agrum depopulantur Romani, xxxvi, 20.

Corporibus humanis vesci Hannibal docuit milites suos, xxvi, 5.

Corragum, castellum Macedon. xxxi, 27.

Corragus Macedo, xxxviii, 13.

Corragus, Eumenis praefectus, xlii, 67.

Correus, dux Bellovacorum, cviii, 12. — insidias struit Caesari, 15. — sed in ipsum vertuntur, 16. — eo caeso Bellovaci deditionem faciunt 17.

Corribilo, nobilis regulus Hispanis, vivus capitur, xxxv, 22.

Corsica, iusula, xvi, 7; xlii, 31; xxx, 39. — Corsicae descriptio et urbes, xvii, 15. — prima Romanorum in Corsicam expeditio, 12, 16, 20, 21. — Corsica et Sardinia Puenis ademptae, xx, 3 et 4.

Corsi deficiunt, xl, 19. — caeduntur ab M. Piuatio, praetore, 34. — dant obsides, ib. — vincuntur a C. Cicero, praetore, xlii, 7. —

iis pax data, et exacta ceras daceua millia poudo, ib. — de iis triumphat in monte Albano C. Cicereius, 21.

— *Corsorum* foedus cum Glicia irritum, xx, 11. — iis deditur foederis auctor, ib. — *Corsi* subacti, 15.

Cortona, opp. Etruriae ad lacum Trasim. h. *Cortoua*, ix, 37; xii, 4.

Cortuosa oppid. Etruscum, vi captum a Romanis, vi, 4.

Ti. Coruncanius, subama morum innocentia ioclytus, xii, 21; xvi, 29. — consul, xiii, 1. — vincit Etruscos et universum gentem obstringit novo foedere, 12. — de Vulturnensibus et Vulcentibus triumphat, 35. — primus ex plebe pontif. maximus, xviii, 47.

C. et L. Coruncani legati ad Teutam, xv, 25. — minor ex eis a Teuta occisus, ib.

T. Coruncanio trepidatona statua in foro posita, xv, 26.

Corvus in M. Valerii, tribuni milit. singulari certamine cum Gallo pugnantis, consedit galen, vii, 26. — nidum facit in aede Sospitae Iunonis; vid. prodigium.

Corvus machina bellica, xxiv, 34, 6.

Corvus machina quaedam ad comprehendendas hostium naves, xvii, 6. — quam novitatem admirantur Carthaginenses, 8; vid. et xviii, 8.

Corvus vel *Corvinus*; vid. M. Valerius.

Corycum, prom. Iouiae, xxxvii, 12, 13.

Coryens, portus Iouiae, xxxvi, 43; xxxvii, 8.

Corycus, urbs Siciliae, xxxiii, 20. — *Corycum* evertit P. Servilius, xc, 35.

Coryleus, opp. Cariae ab Autiocho captum; xcvi, 21.

Cos, ab Arcio Navio angure novacula discissa, i, 26.

Cosa s. *Cossa* colonia, XIV, 39.

Cosa s. *Cossa* et *Cossae*, oppidum Etruriae, ad os Albiniae fl. (hodie *Albena*) in monte Argentario, colonia unctum, XXXIII, 24.

Cosani, ob servatam fidem a Romanis laudati, XXVII, 10. — petunt, ut colonorum numerus cogatur, XXXII, 2. — frustra, ib.

Cosanus pustus, XXII, 11; vid. et XXX, 39.

C. Cosconius, praeter in Iapygia, adiutore Q. Lucio, Samuites vincit et complura oppida in deditionem accipit, LXXV, 21. — caedit Trebatiam, Samuitium ducem, 23.

M. Cosconius, tribunus militum, cecidit in proelio cum Magone Poeno, XXX, 18.

M. Cosconius, praetor, sortitur Macedoniam, LVI, 20.

Cossinius interficitur a Spartaco, XCV, 6.

Cosuram, insulae eiusdem nominis caput, Romani capiunt, XVIII, 34.

Cosurientes; de ipsis triumphatum, XVIII, 41.

Cotocus fugit cum Perseo, XLIV, 42, 1.

Cothos, insula rotunda, XLIX, 40. — capitur, LI, 41.

Cotiso, rex, affinitatem cum Caesare pactus, CXXIII, 87.

Cotta; vid. Aurelius.

Cotto, nobilis Bastarna, XI, 57.

Cottoa, Cariae urbs, XXXVII, 21.

Coty, Thraciae regulo, ob auxilium Pompeio datum, munera missa, CXI, 8.

Cotys, Senthae filius, Odyrsarum rex fuvat Perseo, XLII, 29, 51, 57, 58, 67; XLIII, 18, XLIV, 42.

Cous s. *Coox* et *Cos*, insula, (e Sporadibus Asiaticis), et oppidum ad eam Cariae, h. *Lango*, *Stingo*, (Ἰ; τὸν Κῶ), *Stanchio*, XXXVII, 16. — *Cos* quinqueremis, XXXVII, 22.

Cranne in Laconica, XXXII, 16, 2.

Cranii, Cephaleniae populi, XXXVIII, 28.

Craon, urbs Thessaliae, XXXVI, 10; XLII, 64, 65.

Craonius ager, XLII, 64.

Crantor, captivus e Salluviorum gente, libertati restituitur a C. Sextio, LXI, 2.

Crassus; v. Licinius et Papirius.

Crastinus, centurio, incipit pugnam inter Caesarem et Pompeium, CXI, 65. — eius laus et sepultura, 69.

Cratera aurea, donum Apollini Delphos portata, V, 25 et 28.

Craterus, XXXV, 26.

Crates; crate superne iniecta, I, 51. — sub crate necari, IV, 50.

Creditori ne debitoris corpus obnoxium esset, lege cautum, VIII, 28; vid. *Aes alienum*, et *Nexi*.

Cremaste Larissa; opp. Pithiotidis in Thessalia, XXXI, 46.

Cremera; Etruriae fl. in Tiberina flacus, II, 49.

Cremona, oppid. Cenomanorum in Gallia Transpad. ad Padum, h. *Cremomum*; colonia deducta, XX, 64. — atque inde Gallorum irac, XXI, 25. — a Gallis incurcata, XXVIII, 11; XXXI, 10. — in eam redeunt coloni, XXXI, 21; XXXII, 26. — ad Cremoniam a L. Furio vincuntur Galli, XXXI, 21. — Cremonae quod bello dirutum fuerat, restituit L. Valerius Flaccus, consul, XXXIV, 22. — eo coloni deducuntur, XXXVII, 46.

Cremonesium fides in Romanos, XXVII, 10.

Cremonesis cohors; XLIV, 40.

Cremonis iugum, pars alpinum, XXI, 38.

Crene, opp. Aeolidis, XXXVII, 21.

Crepidae palliumque Graecorum, XXXI, 19.

Crepitus neris ad terrendos hostes, XXVI, 5. — in defectu lunae, ibid.

Creta pluit; vid. Prodigium.

Creta, insula maris Mediterranei, h. *Canidia*, xxxiv, 27; xxxvii, 60.

Cretense, xxiiv, 30; xxxv, 28, 29, xxxvii, 39, 40. — pediti Romano parum metuendi, xxxi, 39. — captivos Romanos a Cretensibus frustra repetit Q. Fabius Labeo, xxxvii, 60. — eorum dissidia et bella intestina, xxxvii, 60; xli, 25. — legatos Romam mittunt, pollicentes sagittarios, xliii, 7. — Cretensibus bellum infert Antonius, xcvi, 14. — vincunt Antonium, 15. — eos bello petit Metellus, xcvi, 80. — legatos Romam mittunt, 81. — duræ illis ponuntur conditiones, 82. — eorum deliberatio, 83. — bellum parant et delectum habent, ib. — vincuntur in Cydoniatarum agro, 84. — multasque urbes amittunt, xcix, 1. — domantur a Metello, 47. — eos in deditionem accipit Pompeius, ib. — atque ideo infestius tractantur a Metello, 48, 49. — libertatem amittunt, c, 10.

Cretenses sagittarii, xxxvii, 41; xxxviii, 21; xlii, 35; xliii, 7.

Creusa, mater Ascanii, i, 3.

Creusa, s. *Creusis*, Thespiensium portus et emporium, oppid. Boeotiae ad sinum Coriuth., xxxvi, 21; xlii, 56; xliiv, 1.

Crinibus matres stratae templa verrunt, iii, 7; xvi, 9.

Crispinus; vid. Quintius.

Crista; vid. Nacvius.

Cristae galearum, x, 39.

Cristae elephantorum, xxxvii, 40.

Cristatae galeae, ix, 40; xi, 38.

Crito, Berræus, legatus Philippi ad Hannibalem, xii, 39.

Critolaus Achæus causa exitii suae reipublicae, li, 56. — Romanos eludit, 57, 58. — populum sibi conciliat, 59. — eius seditiosa oratio, 61. — eius rix a cum aliis principibus, 64. — ad-

ventu Q. Metelli cognito fugit, lvi, 2. — perit, 3.

Crixus, fugitivorum dux, xcvi, 7. — cum viginti millibus hominum caeditur, xcvi, 1, 2.

Croto, Croton, Crotona, Bruttiorum oppid., h. *Crotone*, i, 18. — occupatur a P. Cornelio cos. xiv, 5. — capitur, excepta arce, a Brutiis, xiii, 30; xxiv, 2, 3; xxix, 36. — Crotonem colonia civium Romanorum deducta, xxxiv, 45.

Crotonenses deficiunt ad Poenos post eludum ad Cannas, xii, 61. — abeunt Locros, xxiv, 3. — grave bellum gessere cum Locrensibus, xxix, 18.

Crotoniensis ager, xxix, 36. — in eo cum Hannibale pugnæ, xxx, 19.

Cruet adligunt transfugas suos Romani, xxx, 43. — et servos principes coniurationis, xxxii, 36.

Crustumaria, Crastambrium, Crastunium, oppidum Sabinorum, Colonia deducta a Romulo, i, 11. — a Tarquinio Prisco capitur, 38.

Crustumina tribus, xlii, 34.

Crustumini ad videndam Rom. proficiscuntur, i, 9. — bellum parant ob raptum filiarum, 10. — vincuntur, 11.

Crustaurinis montibus Allia fl. defluit, v, 37.

Crustumenus ager, xli, 9, 13.

Ctesiphon urbs Parthorum regia, cvi, 32.

Cuballum, Gallograeciae castellum, xxxviii, 18.

Culeo insutus in poenam patrii cidi, lxxviii, 83.

Cultus avocentior in femina suspectus, iv, 44.

Cumae, Cyme, Cumae oppidum Caotpaniae, h. *Cuma*, ii, 9; iv, 44; ix, 19; xiii, 36; xli, 16. — Cumas nives ad frumentum comparandum, ii, 9 et 34. — Cumis mo-

ritur Tarquinius, 21. — Cumae capiuntur a Campanis, quam urbem Graeci tum tenebant, IV, 44. — Cumas it obsessum Hannibal, XXIII, 36. — defenduntur a Graccho, ibid. — a Cumis recedit Hannibal, 37.

Cumanae cohortes, II, 14.

Cumanae aquae, XII, 16.

Cumanis civitas sine suffragio data, VIII, 14. — Cumani unde originem trahant? 22. — municipes, XXIII, 31. — in Cumanos Campanorum molitiones, 35-37. — Cumanis permissum publice latius loqui, eorumque praecoribus ius datum vendendi latine XI, 42.

Cumani, ager, usque ad Miscni prom. vastatur ab Hannib. XXIV, 13.

Cunecorum gens, XLVIII, 24.

Cuneus, VIII, 10. — ut primam frontem aequavit, XXII, 47. — Cuneus Macedonum, phalanx, XXXII, 17. — cuneo pugnant Hispani, XXXIX, 31.

Cuneus, promont. Lusitaniae, h. *Capo de Santa Maria*, XXV, 32, 2; XXVIII, 37, 1.

Cuniculi in obsidione, IV, 22; V, 19-21; XXIII, 18; XXXVI, 25. — Cuniculus deprehensus quomodo resistatur, XXXVIII, 7.

Cypressaea simulacra in aedem Iunonis illata, XXVII, 37.

P. Curatius, trib. pleb. accusat duos tribunos militum, V, 11.

Cures, oppidum Sabiniotum, h. *Correse*, s. *Cureze*, vel *Pescorio*, vel potius *Monte maggiore* ad sinistram ripam amnis *Corese*, I, 18.

Curia, pars populi; in Curias triginta populus a Romulo divisus, I, 13. — curia *Fauca*, IX, 38. — curiae comitia, V, 46; IX, 38.

Curia Hostilia, I, 30; V, 65; XII, 55. — igne consumitur in funere P. Clodii, CII, 20. — iubetur instaurari a Fausto Sulla, et Cor-

nelia appellari, 27. — curia *Iulia*, CXVI, 34.

Curiana villa, frequentata a seniore Catone, XIV, 49.

Curiatii, ex Albanis principibus in collegium patrum lecti, I, 30. — Curiatorum et Horatiorum, trigeminorum sententiam, certamen, I, 24, 25. — sepulcra Horatiorum et Curiatorum, ib. — Curiatorum apollinis fixa eo loco, qui Pila *Homatia* appellatur, 26.

C. Curvius, tribunus, plebis, utrumque consulem in carcerem duci iubet, LV, 2.

P. Curvius, consul, III, 32. — decemvir legibus scribendis, 33.

Curio maximus, III, 7; XXVII, 8. — primus ex plebe maximus curio *C. Mamilius Vitulus*, ib.

Curio; vid. *Scribonius*.

M. Curius Dentatus, consul, XI, 19. — eius res gestae, 20. — bis in eodem magistratu triumphat, 20. — eius res magnifica, 22. — eius ovatio, 29. — secundum consul, XIV, 16. — non respondentem ad nomen in servitutem vendit, 27. — eum aggreditur Pyrrhus, 28. — vincit Pyrrhum, 30, 31, 32. — eius triumphus pulcher ac magnificus, 34. — tertium consul, 37. — censor, 47. — Anienis aquam in urbem inducit, 48. — insigniora eius dicta factaque, ib. et 49.

M. Curius, trib. pleb. XXXII, 7.

M. Curius de Pyrrho triumphavit, XLV, 38.

Q. Corvus movetur senatu, XXVIII, 28. — primus Catilinae coniurationis index, CII, 11.

Curricula in circo numerabantur ovis, XII, 27.

Currus; ante currum triumphantis captivi ducebantur, VI, 4. — currus euntis scisso praefixis horreus, ab equis, laminis ferreis obductis, tra-

ctus, praesidium adversus elephan-
tos, xiii, 38.

Curtius lacus, i, 13; vii, 6.

Curtius Salassa ab Aradiis virus
comburitur, cxxvii, 9.

C. Curtius, cos. iv, 1. — capit pa-
rum recte tabernaculum, 7.

M. Curtius, iuvenis bello egre-
gius, equo insidicus, armatus se in
voeginem immittit, vii, 6.

Mett. Curtius; vid. Mettius.

Curulis sella, i, 8. — curules ma-
gistratus, v, 41. — eos creati toto
quinquennio non patiuntur tribui
plebis, vi, 35. — unus simul unus
nec capere potest, nec gerere, xxxix,
39. — curules equi, xxiv, 18.

Cusibi, opp. Hispaniae Tarracon.
xxiv, 42.

Custodia libera, xxiv, 45.

Cutilia s. *Cutiliae* oppid. Sabino-
rum ad lacum et aquas Cutilias, h.
Lago di Contigliano, xxvi, 11.

Cutina, oppid. Vestinorum, ca-
pitur a Romanis, viii, 29.

Cyatidem, arcae Samaeorum, in
Cephallenia ins. occupant Romani,
xxxviii, 29.

Cybele; vid. *Idaea Mater*.

Cybasiter; vid. *Selcucus*.

Cyclades, insulae maris Aegaei,
Archipelagi, xxxiv, 26; xxxvi, 43;
xliv, 28, 29. — regio inter Cyc-
las est ventosissima, fretis alias ma-
iuribus, alias minoribus divisa, xxxvi,
43.

Cycliadas, praetor Achaeorum,
xxvii, 31; xxxi, 25. — Philippi po-
sultionem eludit, xxxi, 25. — prin-
ceps factionis trahentium res ad
Philippum, expellitur, xxxii, 19.
— apud Philippum exsul, 32.

Cydas, dux Gortyniorum Creten-
siana, iungit se Quintio; xxxiii, 3.

Cydas Cretensis, ex intimis Eu-
moeis, xlv, 24. — per eum tractatae

inter Eumenem et Persen conditio-
nes amicitiae, 13.

Cydonia s. *Cylouia*, opp. Cretae,
h. *Canea*; unde

Cydoniatae, Cretae populi, ad-
versus Gortynios et Guossios bel-
lum gerentes, xxxvii, 60.

Cylarabis, gymnasium trecentos
passus ab Argis, xxxiv, 26.

Cyllene, oppidum Elidis, hodie
Chaventa, xxvii, 32.

Cyme s. *Cuma*, oppid. Aeolidis
prope Lesbum ius. h. *Foia nuova*,
deficit ad Seleucum, xxxvii, 11.

Cymaci, xxxviii, 39.

Cymine, Thessaliae opp. ab Acto-
lis capitur, xxxii, 13.

Cyathosarges, templum Hercules,
gymnasium et locus Athenis inco-
nditur a Philippo, xxxi, 24.

Cynoscephalae, tumuli Thessaliae
prope Scotusam, xxxiii, 7. — ibi
magna pugna vincitur Philippus,
7-10, 16; xxxvi, 8.

Cyus, navale et emporium O-
puntiorum, ex adverso Euboeae,
xxviii, 6.

Cypaera, opp. Thessaliae, capitur
ab Antiocho, xxxvi, 10.

Cyparissia s. *Cyparissa* et *Cypa-
rissiae*, opp. Messeniae, h. *dyadta*,
xxxii, 21. Vid. not. 9.

Cyphara s. *Cypaera*, opp. Thes-
saliodidis in Pindo, xxxii, 13.

Cyprins, vicus Romae, i, 47.

Cyprus, ins. Asiae iuxta Ciliciam
et Syriam, xxxiii, 41. — Cyprus
classe missa, Antiochus ea sibi cedi
postulat, xlv, 11. — in provinciae
formam redigitur, civ, 65-69.

Cypsela, castellum Thraciae, oc-
cupat Philippus, xxxi, 16. — eo per-
venit Manlius, xxxviii, 40.

Cyreanorum regnum testamento re-
gis transfertur ad populum Roma-
num, lxx, 18. — eius regni descri-
ptio, 19. — pessimus ibi rerum sta-

tur, LXXI, 16. — eorum rempublicam ordiunt Lucullus, 18.

Cyrene s. Cyrenae, caput Cyrensaicae in Africa (hod. Ceyret, pagus Barcae, XXXIII, 10.

Cyretiae, oppid. inter Estiotas Thessaliae populos situm, capitur a Romanis, XXXI, 41; vid. et XXXVI, 10, 13; XLII, 53.

Cyrtaci funditores, iidem forte qui Cyrtii, XXXVII, 40.

Cyrtii, gens Mediae, XLII, 58.

Cyrus, rex Persarum, IX, 17.

Cyrus, filius Mithridatis, ducitur ante curiam Aemilii triumphantis, CII, 48.

Cyusus, portus Erythraeorum, XXXVI, 43.

Cytheris, mima, ab Antonio per Italiam, lictoribus praecurrentibus, aperto lectica vecta, CXIII, 38.

Cythrus, insula e Cycladibus, h. *Therma*, XXXI, 15, 45.

Cyziceni terra marique clausi, XCIV, 10. — strenue se defendunt, 13. — Proserpina et Minerva eos adinvisse credita, 14.

Cyzicus, paene insula ad Propontidem in Asia Minori, h. *Artakui*, in qua opp. *Cyzicus* s. *Cyzicum*, h. *Chizico* aut *Mitabdia* prope *Antaki*, XLI, 20. — a Mithridate oppugnatur, XCIV, 9. — de eius expugnatione Mithridates desperat, XCV, 11.

D.

Daci inter auxilia Antonii Actiaco bello, CXXXIII, 86. — habitant ad Danubium, ib. — repulsi submotique a Lentulo, CXXXVI, 51.

Dactylis theca Mithridatis in Pompeii triumpho translata, CIII, 47.

Dardania, Cariae castell. h. *Urbe*, XXXVII, 22.

Daciae s. *Dae*, Nomades in Scythia ultra Nysaeos et mare Caspium,

XXXV, 48, 49. — equites sagittarii, XXXVII, 38, 40.

Dalmatarum insolentis contra legatos Romanos, XLVII, 21. — eos bello persequuntur Romani, 22, 23. — de iis Metelli triumphus, LXII, 8. — Caesar Octavianus iis bellum infert, CXXXI, 33. — eius stratagemate circumventi opprimuntur, 34. — eorum aliarumque gentium motus, CXXXVI, 51. — eosdem cum vicinis subigit Tiberius, CXXXIX, 2.

Dalmaticus; v. L. Caecilius Metellus.

Damagoras, Rhodiae classis praefectus deprimit naves Mithridatis, LXXXIII, 21, 22.

Damarata, *Damaratus*; vid. *Demarata*, *Demaratus*.

Damasci varia fata, CII, 58.

Damasippus; v. L. Iunius Brutus

Damio, libertus Clodii, Pompeium obsidet domi suae, CIII, 127. — L. Novium, trib. plebis, ferro vulnerat, ibid.

Damippus Lacedaemonius, missus a Syracusanis ad Philippum regem, XXV, 23. — capitur a Romanis, ib. — eum redimere studet Epicydes, ibid.

Damiurgi s. *Demiurgi*, Acheorum magistratus; XXXII, 22; vid. et XXXVIII, 30.

Damius, praefectus classis Eumenis, XLIV, 28.

Damocles, Argivus adolescens, in libertatem Argos vindicare volens, occiditur, XXXIV, 25.

Damocritus, praetor Aetolorum, Philippo adversus Romanos favet, XXXI, 32. — legatus mittitur ab Aetolis ad Nabin, ut eum concitet ad bellum Romanum, XXXV, 12. — eius ad T. Quintium superbum responsum, 33. — vivus traditur Rumanis, XXXVI, 24. — concitatur in Lau-

tumias, xxxvii, 3. — se transfigit gladio, 46.

Damocritus, praetor Achaeorum, viocit Spartanos, eorumque vastat agrum, xi, 30.

Damophelus prodit Romanis Heracleam, xcviii, 15.

Damophilus saevitia in servos, lvi, 32, 33. — a quibus eum uxore capitur, 35. — filiae eius ob mansuetudinem porcuat servi, ibid. — ipse interficitur, 36.

Damoteles, legatus Actolorum, xxxviii, 8.

Dantheletae s. Danthelitae, Denthelieti, Deuseletae, Deuselatae, in Thracia inter Nestum et Strymonem fl. xxxix, 53; xl, 22. — Dantheletae Macedoniam infestant, cxxxvi, 51.

Danubii accolae, lxii, 60, 62; civ, 18.

Daorseis, populi Illyrici, immunitas data, xlv, 26. — eorum agros vastant Dalaotae, xlvii, 13.

Daphne, vicus Syriae prope Antiochiam ad Orontem fl. xxxiii, 49.

Dapyx, Getarum regul. cxxxv, 2.

Darda, Epirotarum praetor, xxix, 52.

Dardani in Dardonia, parte Moesiae superioris, h. *Servie* et *Belgrad*, xxvi, 25; xl, 30. — populantur Macedoniam, xxvii, 33. — iis infert bellum Philippus, xxviii, 8. — pollicentor Romanis auxilia adversus Philippum, xxxi, 28. — male mulcantur, 43. — pugnare et cedunt confestim, ib. — ceduntur a Philippo, xxxiii, 19. — gens infestissima Macedoniae, xl, 57. — bellum eos inter et Bastarnas, xli, 23. — vincuntur a Scribonio, xcv, 1.

Dardanum, promontorium et oppidum Troadis ad Hellespontum, xxxvii, 9, 37. — donatur libertate, xxxviii, 39.

Darius, rex Persarum, mulicrum

ae spodonum agmen trahens, praeda verius quam hostis, ix, 7.

Darius, filius Mithridatis, ducitur ante currum Pompeii triumphantis, ciii, 48.

Darsa, Pisidiae opp. xxxviii, 15.

Darius Altinius Arpinos, proditor, viucitur a Romanis, xxiv, 45. — eius familia comburitur ab Hannibale, ib.

Darius Brundisinus prodit Hannibali Clusidium vicum, xxi, 48.

Darius, Solapiae princeps, favet Hannibali, xxvi, 38. — eum de proditione appellat Blasius, ib.

Dassarenses forte iidem qui Dassaretii sive Dassaretae, in Illyrico Macedonico, xxvii, 32; xlv, 26. — eorum fines populatur P. Sulpicius, xxxi, 33. — Dassaretiorum Pirastis immunitas data, xlv, 26.

Dassaretiorum vici, xxvii, 32. — castella, xlii, 36.

Daulis, opp. Phocidis, xxxii, 18.

Debitoris corpus ne obnoxium esset creditori, lege cautum, viii, 28; v. *Aes alienum* et *Nexi*.

Decates seu *Deciates*, Lignariae populi, xlvii, 29. — victi, se fidei permittunt Romanorum, 31.

Decem principes coloniarum et municipiorum, xxxix, 15, 4.

Decembris idibus consulatus initas, iv, 37. — et census habitus, xlii, 16.

Decemviri legibus scribendis sine provocazione creati, iii, 32. — decem tabulas legum ferunt, 34. — novi creantur, 35. — hi impotentes et crudeles, 36, 37. — alterum privati imperium retineant, 38. — senatum per praekonem in curiam vocant, ib. — delectum habent, 41. — coguntur se magistrata abdicare, 54. — sacrosancti, 55. — Cludio et Oppio in carcere mortuis, ceteri

in exsilium mittuntur, eorumque bona publicantur, 58.

Decemviri sacrorum, xl, 10, 6. — partim ex plebe, partim ex patriciis, vi, 37, 42. — inspiciunt libros Sibyllinos, xi, 10, 6; vii, 27; xxi, 62; xlii, 1, 9, 36, 57; xxv, 12; xxxi, 12; xxxiv, 55; xxxv, 9; xxxvi, 37; xli, 26; xliii, 13. — antistites Apollinaris sacri, x, 8. — maioribus hostiis sacrificant, xlii, 1. — Graeco ritu sacra faciunt, xxv, 42. — supplicationem indicunt, xxxix, 46, 4; xl, 37. — ex libris fatalibus et preces edant, et quibus diis quibusque hostiis sacrificetur, xxi, 61; xl, 45; xli, 21, 8. — coronati lanrea praetextatique, sequuntur Virgines in sacrificio lunonis, xxvii, 37. — verba praecunt in voto concipiendo, iv, 21; xli, 21; xliii, 13.

Decemviri agris inter veteranos milites dividendis creati, xxxi, 4, 49.

C. Decianus, tribunus plebis ob verba quaedam incommodiora damnetur, lxi, 49.

Decidius Saxa, legatus triumvirorum, adversus Brutum in Macedonia praemittitur, cxxii, 51. — proelio victus a Labieno, sibi manus infert, cxxvii, 21.

Decima praedae Apollini data, v, 23.

Decimatio, i, 26, 6; ii, 59. — militum, xcvi, 41; cxxxi, 35.

C. Decimius Flavius, tribunus militum, xxvii, 14. — eius insigne factum, ibid.

C. Decimius Flavius praetor creatur, xxxix, 32. — sortitur iurisdictionem urbanam, 38. — moritur; ibid. 39.

C. Decimius, legatus, xlii, 35. — praetor, xliii, 13. — sortitur iurisdictionem peregrinam, 17. — legatus ad suadendum inter Antiochum

et Ptolemaeum reges bellum, xlv, 19. — eius apud Rhodios moderatio, xlv, 10.

C. Decimius deserit Cercinnum, cxiv, 17.

L. Decimius, legatus, xlii, 37. — captarum pecuniarum a regibus Illyriorum suspicione infamis, 45.

M. Decimius, legatus, xlii, 19.

Num. Decimius Samnitis interventu restitutum proelium, xxii, 24.

Decius Iulianus, trib. militum, praesidio firmat Rhegium, xii, 27. — eius scelere Rhegium, trucidatis eiectisque oppidanis, occupatum, 28-30. — eius ceterorumque perfidorum poena, 31, 32. — qui oculis suis superstes vixerat in carcere manus sibi infert, xv, 3. Vide etiam xxviii, 28.

Decius Magius; vid. Magius.

M. Decius, trib. plebis, ix, 30.

P. Decius Mus, quinquevir men-suaris creatus, vii, 21. — tribunus militum, 34. eximit ingenti periculo Romanas regiones, ibid. et 35, 36. — donis militaribus ornatus a consule, 37. — duas a militibus coronas obsidionales accipit, ibid. — consul, viii, 3. — eius summum, 6. — ei immolanti parum lacta exta apparent, 9. — se devoret pro populo Romano Quiritibusque, ibid. — in mediis hostibus moritur, ibid. — eius corpus postero die inventum inter maximam hostium stragem, coopertum telis, 10. — ei funus celebrat T. Manlius, consul, ibid.

P. Decius Mus, consul, ix, 28, 29. — legatus, 40. — eoa. iterum, 41. — eius in Etruria res bene gestae, ibid. — magister equitum, 44. — censor, 46. — eius oratio pro lege de augendo numero sacerdotum, x, 7, 8. — pontifex creatur, 9. — tertium consul, 14. — eius res gestae, ib. et 15. — proconsul Samnitium

exercitum expellit finibus, 16. — tres urbes in Samnio capit, 17, 18, 20. — quartum consul, 22. — eius contentio cum Fabio collega de provinciis, 24. cum eo ad bellum profiscitur, 26. — pro exercitu Romano se Diis Manibus devovet, 28. — equum in Gallis concilians, interficitur, 29.

P. Decius Mus, consul, xiii, 36. — metus in Epirotarum exercitu, ne se ille patris avique exemplo deinceps, ibid. et 37; vid. et 42.

P. Decius Subulo triumvir deducendis Aquileiam colonis, xlvi, 17.

P. Decius, legatus, xlv, 3.

P. Decius, tribunus plebis, accusat L. Opimium ob caedem Gracchi, lvi, 49. — eius uraq, 50, 57. — praetor coercetur a Scauro consule, lxi, 26.

Decumas frumenti exactae, xxxvi, 2; xxxvii, 2, 50.

Decumana porta castrorum, iii, 5; x, 32.

Decumani seditionem moventes, a Caesare ad ubaequiam rediguntur, cxiii, 49. — recusantem sequuntur Caesarem, 50.

Decuriae decem, in quas distributi sunt centum Patres post obitum Romuli, i, 17.

Decuriatus s. descriptio equitum in decurias, xxii, 38.

Decurio equitum, iv, 38.

Decuriones in navibus, xxviii, 45.

Decursio exercitus, xxiii, 35; xxiv, 48; xxvi, 51; xxix, 22; xxxv, 35; xl, 6, 47. — circa rogam tumulomve, xlv, 17.

Dedicatio templi consuli est, aut imperatoris, ix, 45. — centurioni primi pili data, ii, 27; vid. ad i, 55, 3.

Delata urbs diripi non debet, xlviii, 32; vid. Fides. — omnia di-

vina humanaeque a suspectis, xxviii, 34.

Dediti triumphati ac venditi, vii, 27.

Deditionis formula, i, 38; vii, 31; xxviii, 34.

Defectio lunae; vid. *Eclipsis*.

Deiotarus, e media caede Gallo-graecorum tetrarchici generis sexaginta, qui coniuraverant in Mithridatem, elapsus expellit Eumachum praefectum Mithridatis, lxxxi, 38. — eundem rursus magna clade adficit, xciv, 21. — ei Pompeius dat Armeniam Minorem, cii, 7. — eius dictum in Crassum, cvi, 17. — relicto regno, cum omnibus copiis suis Ciceroni auxilium fert, cvii, 39. — et Pompeio, cxi, 8. — cum Pompeio victo fugit, cxii, 7, 8, 9. — ei deprecanti ignoscit Caesar, cxiii, 9. — Armeniam sibi ablatam suo Marte recuperat, cxix, 9.

Deldon, Bastarnorum rex, occiditur a Crasso, cxxxiv, 5.

Delectus, ii, 55; iii, 67; iv, 1, 31. — a tribuibus plebis impediri solet, ut quae velint a Patribus extorqueant, ii, 43, 44; iii, 11, 15, 20, 25, 30; iv, 1, 6, 55; vi, 27, 31, 32. — non ex toto passim populi habitus; iv, 46. — inniorum a Camillo habitus, ita ut seniores quoque in verba sua iuratos centuriaret, vi, 7. — siue vacationibus habitus, vii, 28. — a tribuibus militum, xlii, 32, 33. — voluntariorum, ix, 10. — omnis generis hominum, x, 21. — in et ex agris, pagis, foris et conciliabulis, xxv, 5. — servorum, xxi, 57; xxii, 14. — facinorosorum et indicatorum pecuniae, xxiii, 14. — capite censorum, lxxvi, 8. — difficulter habitus, xiv, 27, xxv, 5; xli, 32; xlii, 16; xlviii, 14; lv, 1-2. — ex lege sacroto habitus, in quo vir virum legit, et milites Vol-

vorum Samnitumque horrendo ritu adiguntur sacramento, iv, 26; ix, 39; x, 38. — de delectu censorum edicta, xliii, 14. — de delectibus vid. et xxii, 37, 38; xxv, 11; xvi, 35; xxvii, 38. — Delectibus adversas leges abrogantur, lxiv, 56.

Delium, urbs Boeotiae, xxxi, 45. — et Apollinis templum imminere mori, xxxv, 50, 51. — eius templi religio ibid.

Delinium oppidum, captum a Romanis, xlvii, 23.

Delphi, in media Parnassi parte et templum in eius vertice, hodie *Castri*, xlii, 15, 4. — umbilicus terrarum orbis, xxv, 18, 2; xxxviii, 48. — medius umbilicus Graeciae, xli, 23. — Delphos petit Aemilius Paullus, xlv, 27. — spoliaverunt Galli, xxxviii, 48; xl, 58. — eo missi regis Turquinii liberi portentum causa, i, 56. — idem rorsus factum, durante Veiorum obsidione, v, 15, 16; xii, 57; xxi, 11. — legati, ad donum ex praeda portandam, missi, v, 28; xviii, 45.

Delphicum oraculum; vid. *Oraculum*.

Delta, insula haud procul Alexandria descripta, cxii, 79.

Delubra Deorum, viii, 33; vid. *Aedes* et *Templum*.

Delus, una Cycladum in mari Aegeo, h. *Delo*, *Delos*, *Deli*, *Dilli*, *Sdli*, xxxiii, 30; xxxvi, 42; xlv, 28; xlv, 10. — Delou aris insignibus et statuerum copia exornat Antiochus Epiphanes, xli, 20. — eius insulae templique sanctitas inviolata praestat omnes, xlv, 39. — augustissimum ibi et celeberrimum templum, xlii, 12. — Delus diripitur a Metrophane, praefecto Mithridatis, quum suis muris et praesidio, ad id tempus secretorum ve-

neratione defensa fuisset, lxxviii, 38.

Demarata, filia Hieronia, uxor Audranodori, stimulat mritum ad retinendam tyrannidem, xxiv, 22. — occiditur, 25.

Demaratus Corinthius, Lucamonis pater, i, 34.

Demetriacus sinus, forte idem Pagasaeus, vid. *Demetrius*, h. *Golfo d'Armiro*, s. *die Bay von Demetrius*, xxviii, 5.

Demetrius, urbs Thessaliae ad mare, condita a Demetrio Polioresta, transductis eo incolis Pagasarum, forte h. *Armiro*, xxvii, 32; xxviii, 5, 7, et 8; xxxi, 24, 46; xxxvi, 20; xxxix, 23; xl, 24; xlii, 67, xlii, 12, 13 et 24. — una e com-pedibus Graeciae, xxxii, 37. — occupatur ab Aetolis, xxv, 34. — se dedit Philippo, xxxvi, 33.

Demetrium Phthiotidis ad Amphrysus fl. xxviii, 6.

Demetrium, portus Samothracian, xlv, 6.

Demetrius Pharos, xx, 27. — eius improbitate bellum cum Illyriis instauratum, 56. — se ad obsidionem parat et strenue se defendit, 59. — praesens eius in acie discriminis consilium, 61, 62. — ad Philippum profugit, 62. — ad eum deposcendum legati missi, xxi, 33.

Demetrius, Philippi Macedoniae regis pater, xxxi, 28.

Demetrius, filius Philippi, xxxiii, 13. — obses a patre datur Romanis, 30. — ante currum triumphalem T. Quintii ducitur, xxxiv, 52. — patri redditur, xxxvi, 35. — remittitur a patre Romam ad purganda crimina, xxxix, 35. — defendit patrem, 47. — in eius honorem senatus multa condonat Philippo, ibid. — redit in Macedoniam, 53. — eius cum Persaeo fratre maiore comparatio, ibid.

— cum eodem discordiae, *ibid.* — prava Persei in Demetrium consilia, *XL*, 5. — Demetrius fit suspectus Philippo, *ibid.* — Iudici certaminis victor, 6. — cum apud patrem accusat Persens, 8. — Demetrius sese oratione defendit, 12. — meditatur fugam, 23. — fletu dolo Persei ad eum perdendum T. Quintii literae, *ibid.* et 24. — iterum accusatus a fratre, inasum patris interficitur, *ib.* — eius innocentiam Philippus agnoscit, 54, 55. — et desiderio multum angitur, 56.

Demetrius, Selenci filius, obses Romae, *XL*, 24. — Ptolemaeo Philometori Romam venienti, obviam procedit, *XLVI*, 21. — ad recuperandum Syriae regnum se adiuvare ab senatu petit, 24. — al frustra, 25. — ipse se ad id accingit, 33. — instigatur a Diodoro, 34. — profugit ex urbe, 35. — occupat regnum Syriae, 39. — Andrisum Romam mittit, *XLVII*, 9. — eius vitia, *L*, 12. — interficitur in proelio, 13.

Demetrius, Demetrii filius, a patre cum Alexandro Bala bellum gerente, apud hospitem Gnidium deponitur, *LII*, 38. — post patris mortem bellum movet, *ibid.* — a Ptolemaeo Philometore iuvatur, 41. — et rex Syriae constituitur, 46. — cognomine Nicatoria ornatur, 47. — ingratus in Aegyptios, *ib.* — eius seguities et fastus, 49. — Myrinen meretricem amat, 50. — o Lathene ad saevitiam impellitur, 51. — a Diodoro superatus, Selenciam confugit, 55. — Parthis infert bellum, *LIII*, 13. — a Parthis capitur, 16. — ab iisdem, fratrem eius Antiochum Sideten metuentibus, in regnum remittitur, *LIX*, 60. — Aegyptum bello petit, *LX*, 50. — Syri ab eo deficiunt, 52. — eius clades et mores, 53.

Demetrius Eucerus, Grypi filius, cum Antiocho Pio contendit de regno Syriae, *LXX*, 63, *vid.* et 66.

Demetrius Phalerens colligit libros in Bibliothecam Alexandrinam, *CXII*, 44.

Demetrius, Pompeii libertus praepotens apud patronum, *CIII*, 68, 69.

Demiurgi; *vid.* *Damiurgi*.

Demochares, Sex. Pompeii libertus, bene pugnat adversus classem Caesaris, *CXXVIII*, 13. — praeficitur classi Pompeianae, 15. — eius praetoria navis capitur, 16.

Democrates, praefectus classis Tarentinae, *XXVI*, 39; *XXVII*, 15. — fortiter pugnans cadit, 16.

Denarius nummus, *VIII*, 11, et *XXXIV*, 50, 2. — denarii quando primum Romae cusi, *XV*, 6. — denariorum militibus a ducibus triumphantibus divisorum prima mentio, *XXXVII*, 59.

Dentheletae; *vid.* *Dantheletae*.

Derbani, populi, in potestatem Caesaris Octaviani veniunt, *CXXXI*, 52.

Derveto, Edessae culta, *CVI*, 20.

Desudaba, urbs Maedicae in Thracia, *XLIV*, 26.

Desultorum, binos trahentium equos, dexteritas, *XXXII*, 29; *XLIV*, 9.

Devovere licet consuli, dictatori et praetori, non utique se, sed quem velit legionarium militem, *VII*, 10. — si is non moritur, quid faciendum, *ib.* — devovere se alicui in societatem omnis fortunae, atque etiam mortis, usitatum apud Hispanos, *XC*, 5. — multa millia devota in has leges Sertorio, 6.

Devovent se primores Romanorum adventantibus Gallis, *V*, 41. — Curtius, *VII*, 6. — Decii, *VIII*, 9; *X*, 28.

Deuriopus, Paeoniae regio, *XXXIX*, 53, *not.* 6.

Dezagoridas, proditorum Romanorum

nis urbem Cythium, interficitur a Gorgopa, xxiv, 29.

Dextra sinistraeque non ab hostium, sed historicorum parte designata, xxi, 31, 9. — dextras hostium amputare et Diis dedicare, apud Numantinos solitum, xv, 13.

Dicaeus Megalopolitaenus, praetor Achaeorum, pecunia corruptus a Menaleida, li, 29. — legatus Romanum mittitur, 30. — decipit Achaeos, ibid. — exercitus dux in locum Critolai, lii, 5. — ab eius factione pacis hortatores violantur, 8. — vincitur a Romanis, 14. — coniugem interficit, aequae veneno necat, ib.

Dialis flamen, i, 20. — ei unam noctem extra urbem manere nefas, v, 52. — iure sacerdotii ingreditur senatum, xxvii, 8. iurare in leges non potest, xxxi, 50. — flaminibus abit, quod perpetram dedit extra, xvi, 23. — capitor et inauguratur a Pontifice maximo, xxvii, 8. — *Dialis* flamen, post mortem L. Metellae nullus per septem et septuaginta annos, lxxx, 44. — *Dialis* apex, yi, 41. — *Diales* olim flamines, nunc consules, locus Ciceronis, cxvi, 12.

Dianae aedes vota, xxix, 2. — dedicata, xi, 52. — iniuncta, lxi, 25. — locus, xxvii, 4. — templum in Aventino, i, 45. — Abydi, xxxi, 17. — Heracleae, xxvii, 32. — Aulide, xlv, 27. — *Dianae* insignis magnitudinis bos immolatur, i, 45. — lectisternium ponitur, v, 13; xxi, 10. — festum per triduum agitur Syracusis, xxv, 23. — Ephesiae, i, 45. — *Dianae*, Amarythidis sacrum anniversarium Eretriae, xxxv, 38. — *Dianae*, quam Tauropolon vocant, fensam Amphipoli, xlii, 44. — *Dianae* Persicae armentum peculiari, nota insigne et humanis usibus exceptum, xviii, 33.

Dianium, i, 48.

Dibapha Tyria primus usus P. Lentulus Spinther, cii, 46.

Dicacarchi Plataeensis rogatio, xxxiii, 2.

Dicearchus, xxxviii, 10. — Aetolorum legatus, mittitur ad Antiochum, ut cum concitet ad bellum Romanum, xxxv, 12. — eum sibi dedi postulat M'. Acilius Glabrio, consul, xxxvi, 28.

Dictator Albanorum, i, 23. — Tusculi, iii, 18; vi, 26. Poenorum, xxii, 13.

Dictator primus, quis Romae fuerit non satis constat, ii, 18. — sine provocazione, ii, 29; iii, 20. — dicitur fere Romae, et non nisi a consule, iv, 31. — eam religionem eximere augures consulti, iv, 31. — silentio dicitur et medio noctis, quo tempore auspicia habentur, viii, 23, 12; ix, 38. — non extra Italiam seu Romanum agrum dici potest, xxvii, 5. — dicitur a consule, is quem populus inasit, xxvii, 5. — sine magistro equitum, xxiii, 22, 23. — dictus ex senatusconsulto, iv, 46. — absens, v, 46; viii, 23; xxvii, 5. — e consularibus, ii, 18. — prodicator a populo dictus, xxii, 8, 31. — belli causa dictus, iv, 26; viii, 9, 11. — Indorum causa, viii, 40. — clavi ligendi causa, viii, 3; viii, 18, ix, 28. — comitiorum causa, viii, 23; ix, 7; xxv, 2. — feriarum constituendarum causa, viii, 28. — quaestionibus exercendis, ix, 26. — dictus a consulibus in castris, misso eo senatusconsulto, viii, 21; viii, 23; ix, 38; xxv, 2; xxvii, 2; v, 29; xxix, 10. — primus de plebe, viii, 17. — consulem ad se venire iubet sine lictoribus, xxii, 11. — dictatoris edictum pro numine observatum, viii, 34. — imperium invictum, vi, 16; viii, 34. — se-

mestre, III, 29; IX, 34; XXII, 31. — sed non nisi rei gerendae causa creati, XXIII, 23.

Dictatori nefas equo uti sine permissu populi, XXII, 14. — ei cum magistro equitum aequatum imperium, XXII, 26. — mulctam ei dictam quidam parum probabiliter scripsere, VI, 38. — de eo dicendo concertatio, IV, 56; XXVII, 5. — provocatum ad populum a dictatore, VIII, 33. — duo dictatores tempore uno, XXII, 27; XXIII, 22, 23.

Dictatura semestris, III, 28; IX, 34. — post centum et viginti annorum intervallum revocata, et nullum ad finitum tempus data Sullae, LXXXIX, 8. — eodem modo et iure decreta Caesari, CXVI, 8. — in perpetuum e republica sublata, I, 15.

Diatynneum, locus prope Spartam, XXXIV, 38.

Didas, praefectus Paeoniae, prodit Perseo arcana consilia Demetrii, XL, 23. — occidit Demetrium, 24; vid. et XLII 51 et 58.

C. Didius navale proelium committit cum Varo, CXV, 41. — insequitur fugientem Cn. Pompeium iuvenem, 59. — occiditur a Lusitanis, 61.

T. Didius de Scordiscis triumphat, LXIII, 29. — consul, LXX, 1. — rem bene gerit in Hispania, 15, 31. — eius illaudatum stratagemata, 32. — triumphat, 36.

Dido profuga peninsulam, ubi Carthago post condita, tenet, XVI, 1. — moritur, 2.

Dies Alliensis unde dictus, VI, 1. — dies comitiales, III, 11. — religiosi, VI, 1. — festi profestique, V, 25; XXXIV, 3. — nefasti fastique facti a Numa Pompilio, I, 19; VI, 1, 7. — diei partes, XXV, 9, 8.

Dii caelestes, inferi, X, 28. — Hospitalis, XXXIX, 51. — indigetes,

VIII, 9. — Manes, VIII, 6, 9; X, 28. — Penates, I, 1. — praesides urbis Romae, III, 7. — sociales, III, 18; XL, 22. — praesentes iuvant, I, 12, 6. — Dii non alii, nisi Romani, et more patrio, colendi, IV, 30; XXV, 1. — moenia Veientium deserturi, V, 15. — fortunam nimiam invident hominibus, X, 13, 5. — colentes urbem, lacus, lucos, XXXI, 30, 4. — deorum cultus ne mortis quidem metu desertus, V, 46. — deorum evocandorum ex urbe hostilis mos, V, 21. — e sede sua in aliam transferendorum ritus ac religio, 22. — forma amplior augustiorque humana, I, 7. — negligentia et contemptus aetate Livii, III, 20; X, 40. — Diis templa in ipso discrimine votendi mos, X, 42 et passim. — iis ipsis tribuuntur magna eis insolita, XXVI, 48, 1.

Sex. Digitius, socinus navalis, post Carthaginem novam captam, certat de murali corona cum Q. Trebellio, XXVI, 48.

Sex. Digitius, praetor, XXXIV, 42. — sortitur Hispaniam Citeriorem, 43. — parum scite aut fortunate rem gerit in eadem Hispania, XXXV, 1, 2. — legatus, XXXVII, 4.

Sex. Digitius, legatus in Macedonia, XLII, 22. — ad frumentum classi exercituique commendatum, in Apuliam mittitur, XLII, 27. — tribum militum, XLIII, 11.

Dimalum expugnat L. Aemilius, XX, 59; XXIX, 12.

Dinarchus, Nieiae filius, amicus Pyrrhi, XIV, 24.

Dinarchus, praefectus equitum gentis Aetolorum, XLIII, 24.

Dinia, urbs Phrygiae, XXXVIII, 15.

Dino, princeps Rhodiorum, XLV, 23, 29. — deditur Romanis, XLV, 22.

Dinocrates, praefectus Philippi, fugit, XXXIII, 18.

Diocertes; praetor Messeniorum
xxix, 49.

Dinomenes, custos corporis Hieronymi, in eum coniurat, et sociis, ad eum interficiendum aperit viam, xxiv, 7. — Syracensis praetor creatur, 23.

Dio, princeps legationis Alexandrinae, adversus Ptolemaeum Auletem, civ, 75. — occiditur Romae, 76.

Dio Cassius, Caesarem Octavianum excusans, refellitur, cxx, 42, 43.

Diocles, princeps, Aetolorum, occupat Demetriadem, xxv, 34.

Diodorus, praefectus Amphipolis, xlii, 44. — eius ars, ibid.

Diodotus Apamensis, praefectus urbi Antiochensae ab Alexandro Bala, lxi, 38. — Alexandri filium reducit, pulso Demetrio, 54. — Jonathanem occidit lv, 35. — mox Antiochum puerum, Syriae regem, 36. — ipse regnum invadit, 37. — Tryphonis cognomen sibi adsciscit, ibid. — superbia et luxu militum animos obalienat, lvi, 36. — vincitur ab Antiocho Sideta, 37. — eius interitus, 38.

Diogenes Stoicus, legatus Atheniensis, xlvii, 24.

Diomedes argivi campi, saepe campi Diomedis dicuntur, xxv, 12, 6.

Dionysii, Siciliae tyranni, superbia, xlii, 5. — vox, 23. — per domum cepit arcem Crotonis, xxiv, 3, 6.

Dionysius historicus, xlii, 9.

Dionysodorus, legatus Attali, xxiii, 32.

Diophanes, praetor Achaeorum, leniter castigatur a T. Quintio legato, xxxvi, 31. — missus in auxilium Attalo, Syros ab obsidione Pergami abscedere cogit, xxxvii 20, 21. — legatus mittitur Pontum; xxxviii, 32.

Diophanes Mitylenaens, principum auctor Ti. Graccho ferendae agrariae legis, lviii, 9.

Diophantus, dux Mithridatis, lxiii, 49.

Dioxippus Athenas defendit adversus Philippon, xxxi, 24.

Dipylon Athenis, xxxi, 24.

Dirae populi in Philippon a Diis exaudita, xl, 5.

Diribitorium, cxi, 26.

Disciplina militaris a T. Manlio sancita filii sanguine, viii, 7. — defensa a Papirio dictatore, 34, 35. — iam inde ab initiis Urbis tradita per manus, ix, 17. — servat exercitum Romanum, xvi, 51. — Disciplinae militaris exercitus Scanni exemplum, lxii, 53.

Discordia ordinum venarum urbis Romae, lxi, 67.

Ditalco, proditor audax Viriathi, lvi, 22.

Disi patri ludi facti ad Terentum, xlix, 7.

Diverbia, vii, 2.

Divi Novensiles, viii, 9.

Divitiae habebantur densa millia gravis aeris, iv, 45. — divitiae corrumpere imperium Romanum, Praef. xxxiv, 4; xxxix, 6.

Divortium primum Romae, xx, 21.

Dium, urbs Macedoniae maritima, xxvi, 25, xxxiii, 3; xlii, 38; xlii, 2 sqq. — non magna, sed minuta egregie, et exornata publicis locis, multitudine statuarum, xlii, 7. — ex ea turba amicorum Alexandri transfert Romam Metellus, lxi, 22.

Dodonaei Iovis sortes, in urbe Molossorum in Epiro, hodie *Paromythia*, viii, 24.

Dolabella; vid. *Cornelius*.

Dolabrae ad praeiendum vallum, ix, 37. — dolabra refringendae portae, xxviii, 3.

Dolie, opp. Maced. aut Thess.

liae deditum Perseo, XLII, 53; XLIV, 2.

Dodium Ambracensium in cuniculo, XXXVIII, 7.

Dolon, antennis micinonumque velum, erigitur in celeri fuga, XXXVI, 43, 45, XXXVII, 30.

Dolopet in Thessalia ad Epirum a Pindum pronuntiantur liberi, XXXII, 34. — recipiuntur armis a Philippo, XXXVI, 33. — deficiunt ad Aetolos, XXXVIII, 3. — a Perseo, Philippi filio, oppugnantur, 5. — a Macedonibus devastantur, 8. — totam gentem solus iudiciumque suum cogit Perseus, XLII, 23. — ob caedem Euphranoria praefecti a Perseo puniuntur, XLII, 41.

Dolopia, XXXII, 23; XXXVI, 33; XXXVIII, 8; XXXIX, 26.

Cn. Domitius, consul, VIII, 17.

C. sive potius Cn. Domitius Cn. F. Calvinus, aedilis curulis, X, 9.

Cn. Domitius, XII, 1. — vincit Gallos, 4. — censor, XIII, 35. — primus e plebe lustrum condit, ibid.

Cn. Domitius Ahenobarbus, aedilis plebis; XXXIII, 42. — creatur praetor, XXXIV, 42. — sortitur iura dictionem urbanam, 43. — creatur consul, XXXV, 10, 20. — ei se dedunt Boii, 22, 40. — creatus proconsul, XXXVI, 37.

Cn. Domitius Ahenobarbus, oppido adoleoscos, in locum Q. Fulvii Flacci sufficitur pontifex, XLII, 28. — legatus in Macedonia, XLIV, 18. — urbis, XLV, 17. — consul, XLVI, 29.

Cn. Domitius Ahenobarbus, cos. IX, 79. — eius in Gallia res egregie gestae, LXI, 4. — ad cum Bitunum regis legatio, 5. — bello peti Allobroges, comque vincit, 8, 9, 10. — eius fraude capitur Dalmata Arvernorum rex, 47. — via ab eo monita in Gallia, 72. — tropaeum structum, ibid. — elephantum velut provinciam lustrat, ibid. —

triumphat, 73. — censor severe extorcel censuram, LXII, 27.

Cn. Domitius, filius superioris, Ahenobarbus, diem dicit Junio Silvano, LXVII, 54. eius Scaturum accusantia, eximium factum, 55. — adhuc tribunus plebis, creatur pontifex maximus, ib. — eius lex de sacerdotibus, 56. — creatur consul, LXX, 17. — censor, 37. — eius cum Crasso collega certamen, 39. — socios urbem petentes avertit, LXXI, 30.

Cn. Domitius Ahenobarbus, a Sulla proscribitur, in Africa milites conscribit, LXXXIX, 18. — eius proelium cum Pompeio, 20. — vincitur et cadit in pugna, 24.

Cn. Domitius Ahenobarbus, socius coniurationis contra Caesarem, CXVI, 42. — mittitur ad Brutum a Cassio cum quinquaginta navibus unaque legione, CXXIII, 7. — post pugnam Philippensem, semetipso contentus auctore, cum classe mare Ionium obtinet, CXXV, 13. — Ad Antonium se applicat, CXXVI, 32; CXXVII, 16. — consul, civilium certaminum experientia cautior, modeste agit, CXXXII, 1. — proficiscitur ad Antonium, 2. — suadet ei, ut Cleopatram in Aegyptum remittat, 3. — ad Caesarem transit, 31. — moritur, 32.

Cn. Domitius, M. F. Calvinus, accusatur ambitus, CVI, 22. — consul, CVII, 15. — factiones et ambitum candidatorum coercere studens, vulnatur, 16. — a Caesare mittitur cum copiis in Macedonia, CXI, 30. — eius castra sua opponit Scipio, 42. — iusperatum eius periculum, et iusperata salus, 54. — Asiam obtinens, mittit legionem vocat auxilium Caesari in Aegyptum, CXII, 67. — vincitur a Pharnace, 87-90. — ad Tisdrum manere iubetur a Caesare, CXIV, 40. — magister equitum designatur a Caesare, CXVI, 20. — cos.

iterum, cxxvi, 15. — eius aeveritas prodest ad victoriam, cxxvii, 51. — triumphat, cxxx, 31.

L. Domitius opprimitur ab Hirtulcio, xc, 28, 29.

L. Domitius Ahenobarbus, quæstor, dissiicit agmen factiosorum, c, 2. — ædilis ventionem in circo dat, cxi, 42. — eius inimicitiae cum Caesare, civ, 39. — candidatus consulatus, vi excluditur, cv, 5, 7. — consul, 62. — eius et collegæ turpis pactio cum Memmio et Cn. Domitio, caodidatis consulatus, cvi, 23. — successor Caesari datus, cix, 36. — Corfinii obsidetur a Caesare, 57-63. — de fuga cogitat, 64. — venenum a medico petit, et soporiferam pro veneno potionem accipit, 66. — in eolomis dimittitur a Caesare, 67. — occupat Massiliam, cx, 8, 9. — profugit, 40. — Pompeium regem regum et Agamemnonem vocat, cxi, 57. — contendit de pontificatu maximo, quem Caesar gerebat, 58. — in pugna Pharsalica sinistram cornu cum Pompeio tenet, 62. — occiditur, 70.

L. Domitius iussu Marii iunioris occiditur a Damasippo, lxxxvi, 5.

L. Domitius Cn. F. L. N. Ahenobarbus, consul, cxxxvi, 47.

Dona militaria; vid. Miles. — *Dona* Legatis data; vid. Lautio et Legatus.

Donuca, mons Thraciae, xl, 58.

Dorimachus, princeps Aetolorum, xxvi, 24.

Doris pars Graeciae propr. ad Pin- dum et Octam, xxviii, 7. — Doridis oppida (potius Phocidis), Tritonon et Drymas, capit Philippus, ibid.

Doricon seu *Doricus*, Castellam Thraciae, xxxi, 16.

Dorulaeus, dux Sciorum, xxxiv, 46.

Dorylaeus cum novo exercitu a Mi-

thridata mittitur ad Archelaum, xxxxi, 26, 27. — primo ferox adver- sus Sullam at Romanos, 100x iustas sententiam, ibid.

Drachma, xxxiv, 50, 2.

Drapes novus in Gallia turbas con- citat, cviii, 21, 22. — victos iugdia se conficit, 27.

Draudacum, castellum frequens Penestorum in Illyrico Graeco seu Macad, xlii, 19.

Drepana seu *Drepanum* oppid. et prom. Siciliae occidentale, hodie *Tropani*, xxviii, 41. — *Drepanum* abest a Lilybaeo passuum 15000, xix, 18. — pugna ad *Drepanum*, in qua vincitur P. Clodius, 18-22. — *Drepanum* obsidetur a Romanis, 37, 54.

Dromades ante equitatum Autio- chi, xxxvii, 40.

Dromichaetes a Mithridate cum Thracum auxiliis missus ad Archelaum, lxxxi, 14.

Dromos, campus ad Lacedaemo- nem, xxxiv, 27.

Draculia fl. Galliae Narbon. ad Alpes, in Rhodanum influens, hodie *Durance*, xxi, 31.

Drusiana fossa, cxxxvii, 12.

Drusus; vid. *Claudius* et *Livius*.

Drymae, opp. Doridis, xxviii, 7.

Drymusa (foris *Drymussa*), in- sula Ioniae, xxxviii, 39.

Ducarius quidam, eques Iusuber, C. Flaminium consulem laqueis trans- figit, xxii, 6.

Duellorum insaniam animos capit, lxxviii, 12.

Caeso Duilius, decemvir, iii, 36.

Caeso Duilius, consul, viii, 16. — triumvir coloniae Ausonum Calen deducendae, ibid.

C. Duilius, plebeius, tribunus mi- litum consulari potestate creatus, v, 13.

C. Duilius, quinquevir mensarius creatus, vii, 21.

C. Duilius M. F. M. N. consul xvii, 2. — ei fabricandae classis mandata cura, — 3. navali proelio vincit Poenos, 7, 9. — eius triumphus et honores, 12. — censor struxit Iani templum apud forum olitorium, xvii, 27.

M. Duilius, tribunus plebis, ii, 58. — diem dicit Appio Claudio, 61. — plebi in certaminibus decemviralibus non inutilis, iii, 52, 54. — iterum tribunus plebis creatur in Aventino, 54. — rogationem pertulit de consulibus creandis cum provocatione, ibid. — eius aequitas demit metum patribus, 59. — collegis, magistratum continuare cupientibus, resistit, 64.

M. Duilius, tribunus plebis, rogationem fert de unciario senore, vii, 16.

Dumnacus bellum in Pictonibus movet, cviii, 19. — expellitur finibus, 20.

Dumnorix Aeduorum princeps, invito Caesare domum rediens interficitur, cv, 64, 65.

Duodecim tabulae, iii, 57.

Duplicarii, ii, 59.

Durius amnis, lviii, 25, 27.

Durnium, sive potius *Burnium*, Illyrici opp. xlv, 30.

Duronia, urbs Samnii, expugnata a L. Papirio, x, 39.

Duronia, mater P. Aebutii, filium Bacchis vult initiari, xxxix, 9.

L. Duronius, creatus praetor, sortitur Apuliam, xl, 18.

M. Duronius senatu motus, quod legem de coërendis conviviorum sumptibus tribunus plebis abrogarat, lxx, 16.

Duumvir, xxiii, 30, 8.

Duumviri iudicant perduellionem, i, 26; vi, 20; cii, 43. — Duumvir vel Duumviri dedicant aedes, ii, 42; vii, 28; xxii, 33; xxiii, 20; xxx, 31; xxxiv, 53; xxxv, 41;

xxxvi, 36; xl, 34. — Conf. ad i, 53, 3 et xxiii, 30, 8.

Duumviri sacris faciundis, librorum Sibyllinorum custodes, iii, 10, iv, 25; v, 13. — dedicant aedem Martis, vi, 5. — rogatio, ut pro duumviris sacris faciundis creentur decemviri, vi, 37. — ad aedem locandam seu faciendam, vii, 28; xl, 44. — navales, classis orandae reficiendaeque causa, ix, 30; xii, 7; xl, 18 et 26; xli, i, 5.

Dux, testis spectatorque virtutis et ignaviae militum, eorum animos accendit, xxi, 43; vide xlv, 3. — duces ob male rem gestam rei, ii, 52; v, ii, 12; xxvi, 2, 3. — ducum Romanorum, circa Alexandri Magni tempora praestantissimorum, enumeratio, ix, 17. — clarissimorum trium uno anno parum dignus splendore vitae exitus, xxxix, 52. — Ducibus validior res Romana, quam exercitu, ii, 39.

Dymae opp. Achaiae, h. *Clarenze*, xxvii, 31; xxxii, 21; xxxviii, 29.

Dymaei abeunt e concilio Achaeorum, xxxii, 22.

Dymaeus ager, xxvii, 31.

Dimenses funditores, xxxviii, 29.

Dyrrhachini, xlii, 48. — auxiliantur Romanis adversus Gentium, xlv, 30. — donantur lembis, de Gentio rege captis, xlv, 43.

Dyrrhachium opp. Illyrici Macedoniae Graeci adversus Brundisium, hod. *Durazzo*, *Duratsch*, xxix, 12; xxxi, 27; xlii, 48. — Graecis dicebatur Epidamnus, xlii, 21. — Dyrrhachii situs, cxi, 31.

E.

Ebora capta a Sex. Pompeio, cxvii, 33.

Eburones caedant Cottam et Ti-

torium, legatos Caesaris, cvi, 12. vincuntur a Caesare, 15.

Ebusus seu *Ebusia* et *Ophiossa* seu *Coluberris* et *Frumentaria*, *Pityusae*, vicinae *Balesribus* et *Hispaniae insulae*, h. *Iviza* seu *Ibiza* et *Formentera* xxii, 20.

Ecbatana duplicis, en, 27.

Ecetra opp. Volscorum, iv, 61; vi, 31.

Ecetranis Volscis datur ex *Scito* pax et adimitur ager, ii, 25. — deciscunt ad Aequos, iii, 4.

Echecrates, pater *Antigoni*, xl, 54.

Echedemus, princeps *Acaruannum*, xxxiii, 16.

Echedemus, *Atheniensis* legatus, xxxvii, 7.

Echinus, *Thessalicae* oppidum in *Phthiotide* et intimo sinus *Malinei* recessu, xxxii, 33; xxxiii, 13; xxxiv, 23.

Eclipsis solis, xxi, 1; xxx, 2, 38; xxxvii, 4; xxxviii, 36. — *Eclipsis lunae* praedicta s. *C. Sulpicio Gallo*, tribuno militum, xlv, 37.

Edesco, *Hispanorum* dux, venit ad *P. Scipionem*, xxvii, 17.

Edessa, urbs *Maced.* ab *Aegis* diversa, hodie *Edessa* ad *Visticam*, xlv, 29, 30.

Edessa urbs *Syriae*, cvi, 20.

Edetani; vid. *Sedetani*.

Edictum dictatoris, ii, 30; viii, 34. — consulum, ii, 24; viii, 6. — ex edictis perpetuis praetores iubentur ius dicere, xcix, 44.

Egeria Dea, cum qua nocturnos congressus simulat *Numa*, i, 19.

Egerii nomen ab inopia inditum filio *Arantis*, i, 34. — is *Collatinae* in praesidio relinquitur, 38. — eius filius *Tarquinius Collatinus*, i, 57, 60.

L. Egilius, triumvir coloniae deducendae, xli, 13.

Gell. Egnatius, dux *Samnitium*,

Etruscis est auctor belli adversus Romanos, x, 18. — *Vmbros* vocat ad defectionem, et *Gallos* ingenti pretio sollicitat, 21. — exdit in pugna, 29.

M. Egnatii *Rufi* vecordia, cxxxv, 7. — seditio, cxxxvi, 29. — et insidiae in *Augustum*, 39.

L. Egnatuleius, quaestor, legionem quartam ab *Antonio* ad *Caesarem* *Octavianum* transfert, cxvii, 51.

Elaea, oppid. *Aeolidis*, navale *Pesgami*, xxxvi, 43; xxxvii, 18; xxxviii, 40; xlii, 28.

Elaeon campus *Epiri*, xliii, 23.

Elaeus *Cheronesi* *Thrac.* oppid. xxxi, 16; xxvii, 9.

Elatea seu *Elatia*, urbs *Phocidis*, ad *Cephisum* et fines *Thessalicae*, hodie *Turco-chorio*, xxviii, 7; xxxii, 18.

Elatia seu *Elatea*, opp. *Thraciae* ad *Peneum* et *Tempe*, xlii, 54.

Elatienses in libertatem restituntur a *Sulla*, lxxxii, 19.

Eleusarus trobem auream ex templo *Hierosolymitano* dat *Crasso*, cvi, 20.

Elei cum *Achaeis* pugnant, xxvii, 31, 32, 33. — eos, *Olympiorum* solenne ludicrum parantes, aggredi vult *Machanidas*, xxviii, 7. — a Romanis adscripti foederi cum *Philippo* inito, xxix, 12. — veniunt *Chalcidem* ad *Antiochum*, auxilium petentes adversus *Achaeos*, xxxvi, 5. — post fugam *Antiochi* *Achaeorum* legatis lena dant responsum, 31. — *Eleus* ager vastatur a *Philippo*, xxvii, 31, 32. — *Eleorum* metus adventante *Mammio*, xli, vi.

Elaphanti dant *Pyrrho* victoriam de Romanis, xiii, 6, 9. — unus elephantum barritus turbat ceteros, 8. — metum ex eo iniicere *Fabrieio* frustra tentat *Pyrrhus*, 26. — tur-

bant suorum aciem, xiv, 31; xxvii, 14. — igni magis avertuntur quam ferro, ibid. — vulneri saeviunt in suos, xviii, 54. — quatuor cum turribus, tum primum visi Romae, ducti in triumpho, xiv, 34. — eos vulgus boves Lucas vocat, ibid. — in Metelli triumpho ducti viginti supra centum, xix, 2. — quonam modo ex Sicilia in Italiam transportati, xviii, 56. — quonam modo Rhodanum traieci, xxi, 28. — frigore assumpti, xxi, 56, 58. — quonam modo per invia traducti, xlii, 5. — Indiei maximi, xxvii, 39. — in ludis Circensibus exhibiti, xlii, 18. — igni e castris exacti, xxvi, 6. — eorum frontalia et cristae, et tergo impositae turres, xxxvii, 40. — quando iis primum Romani usi, xxxi, 36. — eos sabrili scalpro necare docuit Hasdrubal, xxvii, 49. — Velites fodiant sub caedis, xxi, 55; xxxvii, 42. — a Pompeio in ludis producti ad pugnam, miserabili comploratione solum populo movent, cv, 30. — elephantum quadraginta dextra laevaue lychmichos gestantes in triumpho Caesaris adscendentis in Capitolium, cxv, 12. — Elephantorum terror apud Romanos, xviii, 46.

Eleusis seu *Eleusin*, oppidum Atticae, hodie *Eleusin* seu *Lessin*, Lepaum, xxxi, 25, 26.

Eleusis ad Alexandriam, xlv, 12, 2.

Eleuteria capitur a Metello, xcix, 49.

Elivius Iupiter; vid. Iupiter.

Elimea regio Illyrici Graeci Macedoniae adiecta, xxxi, 40; xlii, 53; xliii, 21.

Elimiota, xlv, 30.

Elis, urbs et regio Peloponnesi, hodie *Belvedere*, xxvii, 32. — sentit cum Actolis, xxxvi, 31. — Elin con-

cilium iudicit M. Fulvius consul, xxxviii, 32.

Elisa; vid. Dido.

Elitorus, dux Cenomanorum, transcendit Alpes, v, 35.

Elorus; vid. Helorus.

Elva; vid. Aebnatus.

Elymaei in Media aut Susiana, Persidis regiona, sagittarii, xxxv, 48, 49; xxxvii, 40.

Emathin, pars Maced. quondam dicta Paonia, xi, 3; xlii, 44.

Emathia, urbs Thraciae s. Maced. dicta olim Oesima, xliii, 7.

Emerita colonia, cxxxv, 14. — ab Emerita Gades viam perducit Augustus, cxxxvi, 5.

Emporia, regio Byzacii in Africa propria ad Syrtim min. xxi, 60, 1; xxix, 25, 33; xxxiv, 62.

Emporine, urbs Graeca, oriunda a Phocaea, in Hispania Tarrac. h. *Ampurias* in Catalonia, xxi, 60, 1; xxvi, 19; xxviii, 42. — eius situs, xxxiv, 9. — Emporiis appulit classem Cn. Scipio, xxi, 60; xxviii, 42.

Emporitani Hispani se dedunt Catoni consuli, xxxiv, 16.

Emporium prope Placentiam, defensum a Romanis, xxi, 57. — ad Tiberim, xxxv, 10. — lapide stratum stipitibusque septum, xli, 27.

Empulm, oppid. Latii, captum a Romanis, vii, 18.

Enipent, fluv. Macedoniae oriens in valle Olympi et ad Diem in sinum Thermaicum influens, xlii, 8, 20, 26, 27, 32, 35.

Enna; vid. Henna.

Ennensis; vid. Hennaensis.

Q. Ennius poeta nascitur, xx, 2. — eius de Q. Fabio Maximo dictum, xxx, 26. — statua extra portam Capenam, xxxviii, 56.

Eordaea s. Eordaeae oppid. Mygdoniae in Macedonia, xxxi, 39, 40. — eius aditus, xxxiii, 8; xlii, 53.

Eordaei populi, xlv, 30.

Epaminondae illustre factum memoratum, lxi, 66.

Epanterii montani, cum quibus bellum genuit Iugurini, forte Alpina iuga incolere, xxviii, 46.

Ephesi viuunt Aristonicum, lxi, 20. — Mithridati placere studentes, deiciunt statuas Romanorum. lxxviii, 4. — occidunt Zenobium, Mithridatis praefectum, lxxxii, 46.

Ephesus, urbs Ioniae in Asia minori, h. *Epheso*, *Aiosoluk*, *Aiasoulouk*, h. e. locus paluster, i, 45; xxxiii, 38; xxxvi, 42. — se dedit Romanis, xxviii, 45. — adtribuitur Eumeni, xxxviii, 39.

Epicaeus occidit a Gentio, Illyriorum rege, xlv, 30.

Epicaeus, praefect. peditum Parthinarum in castris Auicii, xlv, 30.

Epicrates Rhodius, xxxvii, 13, et 15.

Epirates, dux Antiochi, accepta pecunia, Iudaeis tradit Scythopolim, lxiii, 45.

Epicurus, et de illius secta Fabricii iudicium, xiii, 27.

Epicurdes, missus ab Hannibale cum Hippocrate fratre legatus ad Hieronymum, xxiv, 6, 23. — Syracusis praetores ambo creantur, 27. — bellum inter Syracusanos et Romanos concitare nituntur, 29. — Syracusanum exercitum sibi conciliant, 30, 31. — occupant Syracusas, 32. — Romanis superbe respondent, 33. — Epycides praestit custodinae urbis, a Romanis obsessae, 35. — relinquit Syracusas, magna iam ex parte captas, xxv, 27. — transiit in Africam, xxvi, 40.

Epicurdes, cui Siudon cognomen, praefectus alterius Epicurdis, interficitur, Syracusis, xxv, 28.

Epidamnus; vid. Dyrrhachium.

Epidaurus, urbs Argolidis, hodie

Napoli di Malsana, *Menewtsche*, aut *Pidaure*, (sed Villotson eo loco non nisi IV tuguria invenit) nobilis templi Aesculapii, x, 47; xlv, 28. — ab Epidaurum Aesculapius, arcessitur, xi, 12, 13.

C. Epidius Marullus, tribunus plebis, hominem statuae Caesaris coronam imponentem in carcerem duci iubet, cxvi, 28. — ei adimitur tribunatus, 29.

Epicirte, xiv, 13; xix, 33, 37.

Epigonus, Colophoniorum tyrannus, comprehenditur a Lucullo, lxxxiii, 5.

Epipolae, locus Syracusis, xxv, 24.

Epiratae; vid. Alexander et Pyrrhus. — de communi praes legatus ad Philippum mittunt, xxix, 12. — a Philippo adscripti foederi cum Romanis inito, ibid. — tentant pacem Philippum inter et Romanos frustra, xxxii, 10. — non morantur sincera fide in amicitia Romanorum xxxvi, 35. — eorum legati ad M. Acilium consulem, ib. — mittuntur Romam, ibid. — septuaginta eorum urbes a Paulo Aemilio diripiendae dantur militibus, xlv, 34.

Epirus, altera pars h. *Albania*, viii, 24; xii, 18; xxix, 12; xxxi, 7; 18. — eius montes, xxxii, 13. — et fines, xxxii, 5, 16; xxxiii, 4. — Cf. *Illyricum*.

Eporadia colonia, lxix, 20.

Eposagnatus seu Eposagnatus, regulus Gallorum, xxxviii, 18.

Epulones triumv. quando primum creati, xxxiii, 42. — iis, ut pontificibus, datum ius togae praetextae habendae, ibid. et xl, 42. — a Caesare ad decem illorum numerum auctus, cxvi, 13.

Epulum Iovis ludorum causa, xxv, 2; xxvii, 36; xxxi, 38; xxx, 39; xxxi, 4; xxxii, 7. — ludorum causa,

xxxiii, 42. — in quo strata toto foro tridinia, xxxix, 46. — populo datum, cxv, 14.

Epulae hospitales sacrae, xxiii, 9, 3. — instructae Romae ante omnium domos, iii, 29: vid. et xxv, 12. — similiter et Beneventi, xxiv, 16. — quando primum Romae magno luxu apparatus, xxxix, 6.

Eques, qui paulo ante servus fuerat, impetrat a Metello Scipione donum militare, cxiv, 10. — Equites; vid. Centuriae Equitum. — e publico iis empti atque equi, i, 43. — magistratu capto non desinebant equites esse, neque a censoribus in senatum lecti equum publicum amittebant, xxix, 37, 6. — quibus census equester erat, equus publicus nondum erat assignatus, equis aus merere incipiunt, v, 7. — iis stipendium assignatum, ibid. — triplex, 12. — institutum a Fabio Rullo censore, ut Idibus Quintilibus transvenerentur, ix, 46. — gestant annulos aureos, xxiii, 12. — principes iuventutis, seminarium senatus, xlii, 61. — ad eos iudicia transfert C. Gracchus, lx, 66; vid. Iudicia — eorum in iudiciis iniquitas et petulantia, lxx, 52, 33; lxxi, 37, 38. — ex equitum ordine erant publicani, lxx, 52; ciii, 52. — Equitibus, ignominiae causa, adempti a censoribus equi publici et vendere eos iussi equites, xxii, 18, 4; xxvii, 11; xxix, 37; xxxiv, 44; xxxix, 44; xli, 27; xlii, 10; xliii, 16; liv, 7. — Equites alarii, xxxv, 5; xl, 40. — delecti et extraordinarii, xlii, 58. — Galli in castris Eumenis, xlii, 13. — Numidae ad Romanos transfugunt, xxii, 48; xxiii, 46. — sacrae ulae in exercitu Persei, xlii, 58, 66. — legionarii, xxxv, 5; xl, 40. — trecenti in singulas legiones, viii, 8. — loricati, quos

cataphractos vocant, xxxv, 48; xxxvii, 40. — sagittarii, xxxvii, 38. — ex equis desiliunt, et pedestres committunt pugnam, ii, 20; iii, 62, iv, 38, 40; vi, 24; vii, 7; ix, 39, xxi, 46; xxii, 49; xxxix, 2; xxxvii, 26. — detrahunt equis frenos, et pertrahunt hostium agmen, iv, 33; viii, 30; xl, 40. — accecenti obsides dantur Samnitibus, ix, 5. — liberantur, 15. — ob rem bene gestam corniculis armillisque argenteis donantur, x, 44. — et phaleris, catellis, ac fibulis, xxxix, 31. — in equos suos velites singulos accipiunt, xxvi, 4. — in stationibus armati, frenatis equis, totum diem perstabant, xlii, 33. — Equitum recensio, xxxviii, 28; xxxix, 44; xl, 46. — Equitibus quantum dividerint imperatores triumphantes, xxxiv, 46, 52; xxxvi, 40. — colonis Bononiæ deducta septuagena data, iugere, ceteris quinquagena xxxvii, 57.

Equester census, v, 7; xlix, 3.

Equestria spolia, viii, 7.

Equestria Fortunae magnificum templum, xl, 40; xlii, 3. — equestris status, viii, 13; ix 43.

Equitatus Hannibalis melior equitatu Romanorum, xvi, 47; xxi, 44. — post amissam aliam quae Salapinae erat, nunquam deinde superior, xxvi, 38. — Aetolorum longe optimus, in Graecia, xxxiii, 7. — Numidarum descriptus, xxxv, 11. — Thessalorum, ix, 19.

L. Equitius, Ti. Gracchi filium se ferens, a censore Numidico censu prohibetur, lxviii, 36, 37. — eum Sempronia non vult agnoscere, 38. — eius nominis favore carus populo, sit tribunus plebis cum Saturnino, lxix, 23. — cum eo fugit in Capitolium, 27. — interficitur, 29.

Equis publicus, i, 43; v, 7. — Caesaris prioribus pedibus humanis.

cxv, 10. — eius effigies in templo Veneris Genitricis, *ib.* — Seianus, *cxxi*, 24. — adeptus; *v.* Equitibus; *xxxix*, 9, 19. — equum publicum vel retinere vel reddere poterant equites, sive a censoribus in senat. lecti fuissent, sive iure magistratus in eum venissent, *xxix*, 37, 6. — equo uti non licet dictatori sine permissu populi, *xxiii*, 14. — equi albi currum Camilli triumphantis trahunt, *v*, 23. — ferreis obducti laminis, currum contis ferro praefixis horrentem trahentes, praesidia contra elephantos, *xiii*, 38. — decernuntur Caesari in triumpho, *cxv*, 1. — Dionysii, et Hieronymi, *xxiv*, 5. — equi curules ad vehendas, quadrigas in ludis circensibus publice praebendi, *xxiv*, 18. — equorum dorsum demulcere, *ix*, 16. — equos binos trahentium desultorum mos, *xxiii*, 29. — equorum denorum commercium, eosque educendi ex Italia potestas data legalis regularum Gallorum, *xluii*, 5. — equi ornati honoris causa regibus eorumque liberis dono dantur, *xxvii*, 19; *xxv*, 23. — phalerati duo Masinissae; *xxx*, 17. — et regulis Gallorum, *xluii*, 7. — equis crura succidere et ilia suffodere in pugna, *xlvi*, 59.

Equuleus Reate cum quinque pedibus natus; *vid.* Prodigium.

Erbessus; *vid.* Herbessus.

Eretria Thessaliae, *xxxii*, 13. — et quidem in agro Phthotico, *xxxiii*, 6.

Eretria Euboeae, hodie *Trocco*, *Rocco*, oppugnatur et capitur, *xxxii*, 16. — libertatem a Romanis accipit, *xxxiii*, 34.

Eretum, oppid. Sabinorum, *h. Monte Rotondo* vel potius *Rimane*, *iii*, 26, 29, 38, 42; *xxvi*, 11, 23.

Ergastulum, *ii*, 23; *vii*, 4.

Ergavia seu potius *Ergavica*, *no-*

bilis et potens civitas Celtiberiae, deditur Romanis, *xi*, 50.

Ericinium, oppidum Thessaliae, *xxxvi*, 13; *xxxix*, 25.

Erigon seu *Erigonos*, fluvius ex Illyrico per Paenioniam fluens, in Axium amnem editur, *xxxi*, 39; *xxxix*, 54.

Eritium, oppidum Thessaliae, *xxxvi*, 13.

Eriza, opp. Cariae; *vid.* *Eryza*.

Eropon, legatus Persei ad Eumenum, *xliv*, 24, 27 et 28.

Eropus quidam capit *Lychnidum*, *xxvii*, 32.

Erycina urbs; *vid.* *Eryx*.

Erycinae Veneri aedes vota in Capitolio, *xxii*, 9, 10; *xxiii*, 30, 31. — alia extra vel ad portam Collinam, *xxx*, 38; *xl*, 34.

Erythrae Aetolorum prope Eupalium, *xxviii*, 8.

Erythrae Ioniae, hodie *Colite*; *Cabianco*, *Stolar*, *xxxvii*, 27. — *Erythraeum* promontorium, *vliv*, 28.

Erythraea (terra), *xxxvii*, 12; *xliv*, 28. — *Erythraea* terra, *xxxvi*, 45. — *Erythraeae* triremes, *xxxvii*, 11. — *Erythraei* donantur agro, *xxxviii*, 39. — eorum portus *Cyssus*, *xxxvi*, 43.

Eryx Siciliae mons et oppidum, *h. Trapano del monte* aut *Monte S. Iuliano*, capitur a Pyrrho, *xiv*, 10. — ab Hamilcare, *xix*, 49. — *conf.* *xxi*, 10, 41; *xxviii*, 41.

Eryza, urbs Cariae, *xxxviii*, 14.

Esquiliae, *i*, 44, *xxvi*, 10. — in Esquiliiis coetus facit plebs, *ii*, 28.

Esquiliarius collis, *i*, 48.

Esquilina porta, *ii*, 11; *iii*, 66 et 68, *xxvi*, 10; *xxxiii*, 26; *xvi*, 9. — ad Esquilinam portam exercitus iadictus, *vi*, 22.

Esquilina tribus, *xx*, 58; *xlvi*, 15. — in eam coniecti libertini; *ib.*

Esseda Gallorum, *x*, 28.

Essedarii, cv, 57.

Etesiae, venti favonii, xxxv, 23.

Ethopia, oppid. Epiri aut Athamane, xxxviii, 2.

Etleva, uxor Gentii Illyriorum regis, captiva ducitur Romam, xlii, 32.

Etovissa, oppidum Edetanorum in Hispania Tarracon. ad Iberum, xxi, 22.

Etritus, amicus Platoris, occiditur a Gentio, xlii, 30.

Etruria, regio Italiae, Graecis Tyrrhenia et Tuscia, bod. *Toscana* et *Etruria* vicina Romae, i, 23, 30. — perdonita a Q. Fabio consule, ix, 41. — rebellat, x, 3. — vastatur, 12, 30, 37. — eam populatur D. Brutus, consul xi, 10. meditatur defectionem, xxvii, 21. — frenantur, 24. — Etruriae concilia ad sanum Voltumnæ, iv, 23, 25, 61; v, 17; vi, 2; x, 16. — duodecim populi, iv, 23.

Etrusci obsident Romam, ii, 11; vid. *Porrena*. — instaurant bellum, 44. — improbant regem, a Veientibus, creatum, v, 1. — movent bellum adversus Romanos, vi, 2. — obsident et capiunt Sutrinum, 3. — caeduntur, et captivi sob hasta veniunt, 4. — parant bellum, vii, 17. — vincuntur, ib. et ix, 35 sqq. — inducias annuas impetrant, ix, 41. — rebellant et vincunt Romanos, x, 3. — funduntur, iisque induciae licenti dantur, 4, 5. — paciscuntur cum Gallis adversus Romanos, 10, 18. — afficiuntur clade, 30; vid. et xi, 29; xii, 1, 4, 5; xiii, 51; vid. et Tusci, — gens autem omnes alias dedita religionibus, v, 1. — Graecis perperam dicuntur Tyrrheni, et origo eorum ultra Alpes quaerenda, i, 8, 2. — Etrusci baruspices, v, 15. — vates ad publica prodigia adhibiti, i, 56. — Etrusci campi fertiles, xxi, 3. — Etruseum

mare, xl, 41. — Etruscorum aliquot populis civitas data, lxxiv, 7. — Etruscis literis Romani pueri olim erudiri soliti, ix, 36. Cf. Tusci.

Etuta, filia Housui, Dardanofum principis, uxor Gentii, xlii, 30, 3.

Euboea, bod. *Negroponte*, insula Graeciae et Archipelagi, a Boeotia angusto Euripi freto (*Golfo di Negroponte*) dirempta, xxvii, 30. — eius urbes Romanis traditae, xxxvi, 21. — eius angustiae, xxx, 23. — et Coele s. Corla, xxxi, 47.

Euboenses et Boeoti centum talenta Heracleotis pendere iubentur lxi, 19.

Euboicarum civitatum conventus, xxxiv, 51.

Euboicus sinus, xxxi, 47.

Euboicum talentum; vid. *Talentum*.

Eubulidam Chalcidensem sibi ab Antiocho dedi postulavit Romani, xxxvii, 45; xxxviii, 38.

Euctas, praefectus urbis Pellae, xlii, 43.

Eudamus, praefectus Rhodiae classis, xxxvii, 12, 28. — vincit praelio navali Hannibalem, 23; xlii, 28.

Eudieru, turris in Macedonia, xlii, 3.

Euganei, in Gallia Transpad. inter mare Alpesque incolentes, pelluntur ab Henetis, i, 1.

Eugenius, oppid. Illyrici Maced. xxix, 12.

Euhydrium, oppid. Thessaliae, vastatur a Philippo, xxxii, 13.

Eumachus, praefectus a Mithridate Gallograeciae a Deiotaro expellitur, lxxxi, 38; vid. et xciv, 21.

Eumenes, rex, Attali filius, xxxiii, 30 et 34. — pius erga propinquos, iustus in cives, et munificus erga omnes homines, xlii, 5. — auxilium fert T. Quintio consuli, xxxiv, 26, 30. — incitat Romanos ad bellum

contra Antiochum, xxxv, 13. — occurrit cum tribus navibus C. Livio, praefectus classis Romanae, xxxvi, 42. — eius in pugna navali fortis et fidelis opera, 44. — dimittitur dnum, 45. — occurrit obviam Aemilio, xxxvii, 14. — eius regni caput Pergamum obsidetur a Seleuco, Antiochi filio, 18. — praesto est Romanis in Asiam traicientibus, 33. — itemque in pugna cum Antiocho, 41. — proficiscitur Romam, 45. — ei dator senatus, 52. — eius postulata, 53. — quae regiones et civitates ei nominatim datae, xxxviii, 39. — eius legati de Philippo queruntur, xxxix, 27. — beneficiis sibi obligat omnes Graeciae civitates, xlii, 5. — Romam venit, et Perseum Romanis suspectum facit, xlii, 11 seqq. — Eumeum accusant Rhodii frustra, 14. — in eum percussores mittit Perseus, 15. — ascendens Delphos lapidibus obruitur, ibid. — sopitus vulore tollitur, et Aeginam transfertur, 16. — redit Pergamum, 18. — eius fides dubia, xlii, 13, 20. — eum sollicitat Perseus, 24. — eius consilia et cum Perseo nundinatio, 25. — auxilia, ab eo missa ad Attalum fratrem, interceptiuntur a classe Macedonum, 28. — Attulo, eunti Romam, adiungit Stratium medicum, xlv, 19. — in Italiam navigat, xlv, 1. — excedere Italiam iubetur, 2. — criminationibus in eum promissas aures commodant Romani, 9, 19, 20.

Eumenes, dux Persei, praest Thessalonicae, xlv, 32.

Eunomus, praetor Thessalorum, xxxv, 39.

Eunus, magicæ superstitioni addictus, lvi, 30. — flammam inter verba fundit, 31. — eo auctore et duce, servi deficiunt, 34. — rex constituitur, 37. — eius expeditiones,

38. — captivitas et mors, lix, 46. *Eupatium*, oppidum Locridis, xxviii, 8.

Eupatoria obsidetur a Lucullo, xcvi, 30. — capitur, xcvi, 40, 47.

Eupatra, filia Mithridatis, ducitur ante curram Pompeii triumphantis, ciii, 48.

Euphanes, dux Cretensis, xxxvi, 5.

Euphranor, praefectus Persei, interficitur a Dolopibus, xlii, 41.

Euphranor, unus ex ducibus Persei cum duobus millibus electis Malibocam mittitur, xlv, 13.

Euphranor, Rhodiae classis dux, vincit Alexandrinos, cxii, 70, 72.

Euphratem Crassus ponte transgreditur, cvi, 30.

Eupolemus Aethracium obsessum o Romanis intrat, xxxviii, 4.

Eupolemi, principis Hypathaeorum, in exsules perfidia, xli, 25.

Eureas, Achaeorum legatus, xlv, 8.

Euripi Chalcidici descriptio, xxviii, 6. — Euripi fretum, xxxi, 22; xxxv, 46; (vid. Euboea.) — Euripi castellum expugnat Antiochus, xxxv, 51; xxxvi, 7.

Euripus ad Cassandream situs, xlii, 11.

Euronus seu Eurone et Euroniensis urbs in Caria, xxxii, 33; xxxiii, 30. — eorum oppida occupant Mylasenses, xlv, 25.

Europa, xxvii, 29.

Eutolus, amicus, sub ipsis Spartae moenibus, hoc. *Iris* et *Basilipotamo*, Βασίλειον, xxxiv, 28; xxxv, 29.

Eurus, ventus, xlv, 27.

Euryalus, tomulus Syracensis, xlv, 25.

Eurydica, mater Gentii, Pleurati uxor, xlii, 30.

Eurylochus, princeps Magnetum, profugit in Aetoliam, xxxv, 31, 32.

— revocatur, 34. — sibi consciscit mortem, xxxvi, 33.

Eurymedon, amnis in Pamphylia, xxxiii, 41; xxxvii, 23.

Eurymenne, Thessaliae oppidum, xxxix, 25.

Euthymidas, princeps, Chalcide pulsus, frustra tentat patriam in potestatem Aetolorum redigere, xxxv, 37, 38.

Evagoras, Theodori filius, amicus Pyrrhi, xiv, 24.

Evander Arcas instituit in Palatino monte Lupercale sacrum, i, 5. — miraculo literarum inter rudes populos venerabilis, 7. — Harculem Iove natum agnoscit et sacrum ei facit, ibid.

Evander Cretensis, dux auxiliorum, ad caedem Eumenis subornatur a Perseo, xlii, 15, 59. — comes fugae Persei, xlii, 43. — interficitur a Perseo, xlv, 5.

Eventus in manu stultorum versatur, et nihil iniquius est, quam rem ex eo famam habere, xxvii, 44.

Eversa, sen Everca, Thebanus, civitatis princeps, sublatus a Perseo, xlii, 13 et 40.

Examen apum in arbore; vide Prodigium.

Execratio Atheniensium in Philippum, xxxi, 44.

Exercitus Romani ordo et numerus descriptus, viii, 8. — collatio cum Alexandri M. exercitu, ix, 19. consularis, vii, 19. — utringenta hominum millia scripta ex tuta Italia adversus Gallos, ita ut Romani Campanique numerum explerent peditum 248,200, equitum 26,600, xx, 35. — voluntarius, v, 7. — sine ulla vacationis venia scriptus, viii, 20. — tumultuarius, viii, 11. — navalis, xlii, 11. — urbanus ibid. et xxvii, 7. — exercitus numero copiarum ipsi quae apud Romanos, nem-

pe decem scriptae legiones, ii, 30; vii, 25. — armati 87,200 in castris Romanis, quom pugnatum ad Cannas est, xiii, 36; vid. Legio. — lustrati, i, 44; xxxviii, 12; xl, 6. — exercitus itioeribus et mutatione locorum salubrior, x, 25. — in oppidis hibernare vetitus, xxvi, 21. — correctus ad severiorem disciplinam, lvii, 2-5. — seditiosi, ii, 32, 43 et 59; iii, 50; iv, 50; vii, 38-42; xxviii, 24 et seqq. lxxv, 1; cxiii, 45-51; cxv, 15-17; cxxi, 21. — in exercitu Hannibalis, misto ex colluvione omnium gentium, nulla seditio, xxviii, 12.

Exodia, vii, 2.

Expiatio fanorum; vid. Fanum.

Exploratores Romani inter Numidasque certamen, xxi, 26.

Exsilio causa solum vertendo poenam subterfugere licebat, xxix, 21, 1.

Exsules occupant noctu Capitolium, iii, 15. — Exsules Hypataei, xli, 25. — Lacedaemonii, xxxiv, 26. — reducantur ab Achaeis, xxxviii, 30-34.

Extas victimarum parum laeta, xiv, 28. — laetiora, 30. — laeta prolationem finium, victoriam et triumphum portendunt, xxxi, 5. — cruda in mare porricit Scipio, xxix, 27. — primo trunca et turpia, deinde nimis laeta, xxvii, 26. — eorum pars familiaris, viii, 9. — ad extas, sacrificio perpetrato, duo iugues, ex occulto adlapi, edere iecur, xxv, 16.

Extares ollae sive extar aut extare, xxv, 16, 2.

Externa non ultra attingit Livius, nisi qua Romanis cohaerent rebus, xxxix, 48.

Extraordinarii equites, xl, 31. — extraordinariae cohortes, xxxiv, 47; xl, 27. — Cf. ad iii, 5, 3.

Exuvias non militum tantum, sed

et imperatorum, portat Hannibalis exercitus, xxx, 28.

F.

Fabaria, quae et Byrchanis, ins. a Druso expugnata, cxxxii, 7.

L. Fabatus cadit in proelio Minicensi, cxix, 16.

Faber; fabrorum centuriae in prima classe, i, 43.

Fabia gens, ii, 45. — bellum cum Veientibus suscipit privato sumptu, 48. — sex et trecenti milites, omnes patricii, e gente *Fabia*, 49. — a Veientibus caesi omnes, uno tantum e stirpe relicto, 50. — e *Fabia* gente tres continui principes sen. sc. Maximus, Ambustus, et Gurges, ii, 23.

Fabiae sorores, M. Fabii Ambusti filiae, vi, 34.

Fabiae domus opprobra, Lxvii, 25, 26.

Fabii Galli temeritas, cxxx, 15.

Fabius Pictor, auctor antiquissimus, i, 44, 55; ii, 40; viii, 30; x, 37; xxi, 7; videtur infra Q. Fabius Pictor.

C. Fabius, consul, inasit populi Tarquiniensibus bellum indicit, vii, 12. — male contra Tarquinienses rem gerit, 15. — creatur interrex, ibid. 17.

C. Fabius, successus in locum Aulii, magister equitum, ix, 23.

Caeso Fabius, quaestor, diem perduellionis dicit Sp. Cassio consuli, ii, 41. — creatur consul, 42. — iterum, 43. — exercitus eius non vult vincere, ibid. — pugnam cum M. Fabio, fratre, consule, restituit, 46. — tertium consul, 48. — gentis suae orator ad senatum, ibid. — et dux, proficiat ad bellum Veientis, ibid. 49.

Caeso Fabius Ambustus, quaestor, iv, 54. — tribunus militum consu-

lari potestate, 61. — iterum, v, 10. — praestitit castris ad Veios, 12. — tertium tribunus militum, 24.

C. Fabius Dorso per medios hostes (Gallos) in Quirinalem collem pergit, ibi sacra peregit, et in Capitolium ad snos redit, v, 46.

C. Fabius Dorso, cos. xiv, 38. — eo cos. legati Alexandrinorum regum Romam veniunt, ibid.

C. Fabius Hadrianus, praetor Africae, in praetorio suo vivens exurit, Lxxxvi, 3.

C. Fabius, legatus Caesaris, rem gerit adversus Gallos, cviii, 19-21. — a Caesare cum sex legionibus praemittitur in Hispaniam, cx, 10. — deicit praesidium Afranii ex saltu Pyrcnaeo, 12. — castra metatur ad Sicorim, 13.

C. Fabius Pictor legatus mittitur ad Ptolemaeum Philadelphum, xiv, 38. — consul creatur, xv, 5.

L. Fabius, legatus a Scipione ad Carthaginienses, xxx, 25.

M. Fabius, Caerensis frater, cos. ii, 42. — iterum, 43. — adversus Veientes egregie rem gerit, 44, 47. — triumphum sibi decretum recusat, ibid.

M. Fabius, pontifex maximus, praefatur carmen, quo primores Romanorum sese, adventantibus Gallis, pro patris deovent, v, 41.

M. Fabius Ambustus, v, 35.

M. Fabius Ambustus, tribunus militum consulari potestate, vi, 22. — eius filiae duae nuptae, Ser. Sulpicio maiori, minor C. Licinio Stolonii 34. — consilia init cum genere et L. Sextio de via plebeiis hominibus ad consulatum apcrienda, ibid. — tribun. militum consulari potestate iterum, 36.

M. Fabius Ambustus, cos. vii, 11. — ducit exercitum adversus Hernicos, ibid. — eius res gestae, ib.

— ovans Urbem ingreditur, ib. — secundum consul, 17. — a Faliscis fusus, restituit aciem, ibid. — consul tertium, 18. — dictator, 22. — pro filio, magistro equitum, adversus Papirium dictatorem contendit, viii, 33.

M. Fabius Ambustus, magister equitum, viii, 38.

M. Fabius Buteo, consul, xix, 47. — censor, 66. — sine magistro equitum dictator ad supplendum senatum dictus, xxiii, 22. — senatu lecto, sese exemplo magistratu abdicat, 23.

M. Fabius Buteo, aedilis curulis, xxx, 26. — creatus praetor, sortitur Sardiniam, 40.

M. sive Caeso Fabius, Fubii Rulli frater, ix, 36. Vid. not. 3.

M. Fabius Dorso, cos. creatus, vii, 28.

M. Fabius Adrianus vincitur a Mithridate, xcvi, 86. — et obsidetur, 88. — liberatur a Triario, ib.

M. Fabius Vibulanus, consul, iv, 21. — legatus, 17, 19, 27. — tribunus militum consulari potestate, 25.

Num. Fabius Ambustus, tribun. mil. consulari potestate, eiusque collegae movent Veiens bellum, iv, 58.

N. Fabius Buteo, cos. xix, 34.

N. Fabius Buteo creatur praetor, xli, 28. — sortitur Hispaniam ceteriorem, xlii, 1. — Massilae moritur, 4.

N. Fabius Pictor legatus mittitur ad Ptolemaeum Philadelphum, xiv, 38. — consul, xv, 11. — his triumphat, 14.

N. Fabius Vibulanus, consul, iv, 43. — tribunus militum consulari potestate, 49. — iterum 57.

Q. Fabius, cos. ii, 41. — iterum, 43. — in proelio occidit, 46.

Q. Fabius, is qui unus extinctae ad Cremeram genti superfuerat, cos. creatur, iii, 1. — iterum, 2. — rem

bene gerit adversus Aequos, ib. — populatur eorum agros, 3. — praefectus urbis, resistit tribuno, legem de minuendo consulari imperio ferenti, 9. — consul tertium, vincit Volcos, 22. — Tusculanis fert auxilium, 23. — legatus ad Aequos, 25. — decemvir legibus scribendis, 36. — eius ingenium non tam gnarum in malitia, quam in bono parum constans, 41. — mittitur ad bellum in Sabinos, ibid. — cum collegis exsilii causa solum vertit, 58.

Q. Fabius, legatus ad Gallos, duces eorum occidit hasta, v, 35, 36. — cum duobus fratribus creatur tribunus militum, ibid. — ei dies dicta, vi, 1. — moritur, ibid.

Q. Fabius, uxoris T. Quintii Flaminii sororis filius, mittitur Romam, xiii, 36.

Q. Fabius Ambustus, consul, iv, 52. — co consule pestilentia coorta, ex eaque seditionibus finis imponitur, ibid.

Q. Fabius Ambustus, magister equitum, vii, 28.

Q. Fabius Ambustus, dictator, ix, 7.

Q. Fabius Buteo, praetor, sortitur Hispaniam ulteriorem, xxxiii, 24 et 26.

Q. Fabius Buteo, praetor, sortitur Galliam provinciam, xi, 18. — ei prorogatur imperium, 36. — creatur triumvir coloniae deducendae, 43. — quinquevir ut de finibus cognosceret, xlv, 13.

Q. Fabius Buteo, Scipionis fratris filius, quaesturne candidatus, commendatur a Scipione tribubus, lvi, 24. — quaestor, quatuor millia hominum in Hispaniam ducit, lvii, 2.

Q. Fabius Gurgus, Maximi filius, aliquot matronas, stupri damnas mulctat pecunia, x, 31. — sedem Veneris curat faciendam, ib. — cos.

47. — proficiscitur in Samnium, xi, 1. — vincitur a Samnitibus, 2. — accusatur, 4. — defenditur et excusatur a patre, 517. — eius legati opera vincit, 8, 9. — se mitem ac moderatum praestat adversus Postumii consulis arrogantiam, 15, 16. — triumphat, 18. — censor, xiii, 35. — secundum consol, xiv, 12. — triumphat, ibid. — legatus mittitur ad Ptolemaeum Philadelphum, 38. — mira eius in illa legatione abstinentia, 47. — princeps senatus, ibid. tertium consol, xv, 14. — ex vulnere inter pugnandum accepto, moritur, 16.

Q. Fabius Labeo, quaestor urbanus, xxxiii, 42. — ei magnum certamen cum sacerdotibus propter tributum solvendum, ib. — creator praetor, xxxvii, 47. — praestitit classi, 52. — transiit in Cretam, 60. — eius res in Asia gestae, xxxviii, 39. — triumphat 47. — candidatus consulatus, nec aemel repulsam passus, xxxix, 32. — triumvir duabus coloniis deducendis, 44. — consol 45. — pontifex in locum L. Valerii Flacci successit, xl, 42.

Q. Fabius Maximus Rullianus, aedilis curulis, viii, 18. — iterum, secundum quosdam auctores, x, 9, 11. — magister equitum, viii, 29. — adversus imperium L. Papirii dictatoris pugnatum cum Samnitibus et prospere rem gerit, 30. — concremat arma hostilia, ibid. — citatur a dictatore, 32. — sese recipit ad triarios, qui eum dictatori eripiunt, ib. — fugit Romam, 33. — noxae damnatus, donatus populo, 35. — vetatur quidquam pro magistratu agere, 36. — creatur cos. 38. — interrex, ix, 7. — dictator, 22. — capit Satriculam, ib. — vincit Samnites, 23. — iterum consol, 33. — adversus Etruscos proficiscitur eosque fundit, 35 seqq. — ius-

sus a senatu, L. Papirij Cursorem, cui infestus privatum erat, dictatorem dicit, 38. — ob egregie perdomitam Etruriam ei continuatur consulatus, 41. — vincit Samnites et Umbros, ib. — ei prorogatur imperium, 42. — censor omnem forensis turbam in quatuor urbanas tribus coniicit, 46. — Maximi cognomen ei datur, ibid. — ab eo institutum, ut equites Idibus Quintilibus transvenerent, ib. — aedilis curulis, x, 9, 11. — invictus consol quartum creatur, 10, 13. — vincit Samnites, 14. — consulatum recusat, 15. — consol quintum, 22. — eius certamen cum P. Decio collega de provinciis, 24. — egregia eius in agro Sentinali victoria, 27, 29. — triumphat, 30. — filio it legatus, xi, 8. — eius triumphantis curram sequitur, 18. — princeps senatus, xiii, 35. — huius filium cognomento Gurgitem censorem tum fuisse coniectura colligitur, ibid.

Q. Fabius, aeditatem gerens, alique ordinis senatorii iuvenes, orta contentione pulsant legatos Apolloniatus, xv, 12. — deditur Apolloniatis, sed remittitur, 13.

Q. Fabius Maximus Verrucosus, consol, xx, 16. — triumphat de Liguribus, 17. — censor 24. — cos. iterum, 32. — legatus Carthaginiem mittitur, xxi, 18. — predictator creatur, xxii, 8. — dictator iterum, xxii, 9. — libros Sibyllinos inspicere postulat, idque pervincit, 9. — eius consilia de bello gerendo, 11. — pugnam detrectat, 12. — eius artes, ibid. — magistrum equitum infestum sanis consiliis habet, ib. et 14. — eius cunctatio et in castris et in Vibe infamis, 15. — ab Hannibale deluditur, 16, 17. — sacrorum causa Romanam vocatur, 18. — inviolatum ab Hannibale agrum suum vendit captivis redimendis, 23. — eo absen-

te, Minucius rem non improspere gerit, 24. — ipsi aequator magister equitum, 25, 26. — cui laboranti et paene iam victo fert suppellem, 28 et 29. — magister equitum sub eius imperium auspiciumque sponte reddit, 30. — exacto semestri imperio, abdicat se dictatura, 31. — eius ad L. Aemilium Paullum cos. oratio, 39. — eius consilium post eludem Cannensem, 55. — creator pontifex, xxiii, 21. — duumvir aedibus dedicandis, 31. — consul tertium, ibid. — eius res gestae, 46-48. — eius oratio de creandis consulibus quam praestantissimis, xxiv, 8. — consul quartum creatur, 9. — Casilinum oppugnat, 19. — legatus filio consuli ad Suessulam venit, 44. — Hannibale ad Romam oppugnandam veniente consert abscedendum non esse a Capua, xxvi, 8. — consul quintum, xxvii, 7. — senatus princeps, 11. — Marcellum per litteras monet, ut quam acerrimo bello detineat Hannibalem, 12. — Manduria vi capta, obsidet Tarentum et capit, 15. — Deos iratos Tarentinis iubet relinquere, 16. — Livium et Neronem, consules, sibi mentes reconciliat, xxvii, 35. — Scipioni, in Africam transcendere cupienti adversatur, xxviii, 40. — eius oratio, 40 sq. — truci oratione et sententia Scipionem impugnat, xxxix, 19. — moritur exactae aetatis, xix, 26. — eius laudes, ibid. — auctor per LXII annos, ibid.

Q. Fabius, filius praecedentis, praetor, xxiv, 9. — sortitur Apuliam, 12. — absens creatur consul, 43. — patrem iubet descendere equo, 44. — Altinum Arpinum iubet vinciri, 45. — capit Arpinum, 46. — ad exercitum Venusium mittitur, xxvii, 29. — Idem forte legatus ab M. Livio consule Romam ad senatum mittitur, xxviii, 9.

Q. Fabius, augur, in locum patris electus, xxx, 26. — moritur, xxxiii, 42.

Q. Fabius, quaestor, xxxix, 29.

Q. Fabius Maximus, praetor, sortitur iurisdictionem peregrinam, xl, 18.

Q. Fabius Maximus, filius L. Aemilii Paulli consulis, xlv, 35. — nuntius victoriae de Perseo mittitur Romam, xlv, 45; xlv, 1. — mittitur a patre ad Aeginum et Agassum diripiendos, 27. — et ad Illyrios depopulandos, 33. — consul in Hispaniam proficiscitur, lvi, 35. — eius legatus funditur a Viriatho, 36. — vincit Viriathum, lvi, 4.

Q. Fabius Maximus, Aemilianus filius, consul, lxi, 8. — adversus Bituitum, Arvernorum regem, proficiscitur, 42. — caedit Arvernos, 44, 45. — vocatur Allobrogicus, 46. — triumphat, 73. — censor, lxi, 31.

Q. Fabio, Allobrogici filio, bonorum administratione interdicere praetor, lxvii, 26.

Q. Fabius Maximus Eburnus, consul, lxii, 24. — occidit filium dubiae castitatis, et caedis ministros manumittit, lxvii, 25. — accusatus abit in exilium, 26.

Q. Fabius Maximus Servilianus, consul, lvi, 24. — cum Viriatho pugnat, 25, 26. — eius gesta adversus Lusitanos, 37. — eius aevum factum in deditis, lvi, 10. — censor, lx, 6.

Q. Fabius Q. F. Q. N. Maximus a Caesare sibi consul suffectus, a populo contemnitur, cxvi, 1. — triumphat, 2.

Q. Fabius Pictor Delphos ad oraculum mittitur, xxi, 57. — Delphis Romam redit, responsumque ex scripto recitat, xxii, 11; vid. supra *Fabius Pictor*.

Q. Fabius Pictor, flamen Quiri-

nalis, creatur praetor, xxxvii 47. — ei Sardinia provincia evenit, 50. — prohibetur a pontifice maximo ire in provinciam, 51. — flamen Quirinalis moritur, xlv, 44.

Q. Fabius Sanga docet Ciceronem, Allobrogum legatos a Catilinae coniurationis sociis sollicitatos, cii, 89.

Q. Fabius Vibulannus, consul, iv, 37. — tribunus militum consulari potestate, 47, ubi vid. not. 2. — iterum, 49. — interrex, 51.

Fabrateria, oppid. Volscorum; unde Fabratensi recepti a Romanis in fidem, viii, 19.

Fabrateria colouia, in Volscis, lx, 31.

C. Fabricius Luscinius, consul, vincit Samnites, Bruttios et Lucanos, xii, 5, 6. — triumphat, 20. — legatucaptivorum redimendorum causa mittitur ad Pyrrhum, xiii, 14. — bene habetur a Pyrrho, 15. — eum sibi conciliare cupit Pyrrhus, 17, 18. — abnegat Fabricius, 20-25. — eius iudicium de Epicurisecta, 27. — eius suppellex, 28. — consilium iterum, 44. — amicum s. medicum Pyrrhi, venenum regi parantem aversatur et indicat, ibid. et 45. — de Lucanis, Bruttia, Tarentinis et Samnitibus triumphat, 51. — simulacrum inter eum et Rufium, 52. — censor severus, senatus movet Rufium bis consulem et dictatorem, quod argenti facti, coenae gratia, pondo decem haberet, xiv, 33.

C. Fabricius Luscinius, praetor, sortitur iurisdictionem urbanam, xxxiii, 42, 43. — legatus, xxxvii, 4.

L. Fabricius C. F. curator viarum reficit pontem Fabricium; vid. cxxxvi, 21.

Q. Fabricius, tribunus plebis, eiusque de reditu Ciceronis rogatio, civ, 45. — a Clodiano repellitur, 46.

Fabrum centuriae, duae in prima classe, i, 43.

Faetulae, opp. Etruscae ad radices Apeninui, hodie *Fiesole*, *Fiesola*, regio erat in primis Italiae fertilis, omnium copia rerum opulenta, xiii, 3.

Falarica, genus teli, xxi, 8; xxxiv, 14.

Falentinae quadrigae; v. *Quadrigae*. *P. Falcidius*, tribunus plebis, cxxvii, 28.

Falerina tribus addita, ix, 20.

Falerii, oppidum Etruscae, hodie *Falari*, v, 27; x, 14; xxi, 1.

Falerius ager in Campania inter Cales et Sinuessum, vii, 26; x, 20, 21; xlii, 13, 14. — dividitur, usque ad Vulturum fluvium, plebi Romanae, viii, 11.

Falisci, incolae Faleriorum, auxilio veniunt Veientibus et Fidenatibus, iv, 17. — ad Veios, a Romanis obsessos, accedunt, v, 8. — adoriuntur castra Romanorum, ibid. et 13. — vincuntur a Camillo, 19. — eorum castra capiuntur, et urbs obsidetur, 26. — magistri, Faliscam iuventutem prodentis, supplicium, 27. — Falisci dedunt se Romanis, ib. — rebellant, vii, 17. — inducias quadragesima annorum impetrant 22. — iis bellum indicitur, x, 45. — pacem petentibus induciae annuae datae, 46. — eorum legati Romanos docent, Etruscos concilia de pace petenda habere, x, 14. — bellum moliantur, xix, 66. — dediti multantur, 67.

Faliscus ager, x, 12, 26 et 27.

Fames Romae, ii, 34; iii, 32. — tanta, ut multi ex plebe, capitibus obvolutis, se in Tiberim praecipitarent, iv, 12, 52. — in castris ad Lilybaeum, xix, 10. — Capuae, xxv, 13. — Casalini, xliii, 19. — Peteliae, xliii, 30. — Numanitiae, lxx, 3, 5.

— in castris Caesaris ad Dyrrhachium, cxi, 35.

Fango; vid. *Fuficius*.

Fannia, olim a Mario impudicitiae damnata, eum Minturnis captivum benigne excipit, lxxvii, 37.

Fannius Caepio conspirat in Augustum, cxxxvi, 11. — fugiens interficitur, 12.

C. Fannius, tribunus plebis xxxviii, 60.

C. Fannius C. F. C. N. Strabo, consul, xlvj, 36.

C. Fannius; legatus ad Dalmatas, xlvii, 13.

C. Fannius primus Carthaginis muros conscendit, li, 49. — eius virtus insignis, lxi, 26. — consul contendit cum C. Graccho, lx, 79.

L. Fannius, Mithridatem incitat ad foedus inendum cum Scrtorio, xcii, 6. — hostis a senatu iudicatur, 7. — vincitur a Mamerco, xciv, 20.

Fanum Aesculapii tabulis pictis exornatum, xliii, 6. — Apollinis, et oraculum ad Hieran Comen xxxviii, 12, 13. — Dianae, i, 45. — Concordiae, lxi, 35. — Portuinae publicae. xxi, 29. — Feroniae, i, 30. — Herculis, xl, 51. — Palloris, i, 27. — Pavoris ibid. — Proserpinae, xiv, 23; xxix, 18. — expilatum a Pyrrho, xiv, 23. — a Plemio, xxix, 8, 18; xxxi, 12; xxxii, 1. — Quietis, iv, 41. — Termini i, 55. — Voltumae, iv, 23, 25, 61; v, 17; vi, 2. — Fanum quomodo differat ab aede, x, 37. — Fanorum expiatio in libris per duumviros quaesita, v, 50. — in fanis omnibus, in quibus lectisternium maiorem partem anni fieri solet, consules res divinas maioribus hostiis faciunt, xxxvi, 1.

Farris selibrae et quartarii vini

M. Manlio datae, v, 47.

Fas audi, viii, 5, 4.

Fasces non ambo coss. in Vrbe

castrisque habent, ii, i, 11; ix, 8. — populo submissi a P. Valerio, ii, 7. — capti a Poenis, ponuntur ante tribunal imperatoris, xxv, 16. — a multitudine concitata franguntur, ii, 55; iii, 49; xcix, 43.

Fasti dies facti a Numa, i, 19.

Fastos circa forum in albo proponit Flavius, ut, quando lege agi posset, sciretur, ix, 46. — fasti, in quos nomina consulum dictatorumque cum eorum rebus gestis referebantur, ix, 18. — fastos, id est, anni descriptionem corrigit Caesar, cxv, 29, 31.

Fatales libri; v. Sibyllini et Libri

Fati lege immobilis rerum humanarum series necitur, xxv, 6.

Fauces ad Antigoniā, xxxii, 5. — Isthmi, xxxii, 21. — Thessaliā ab Athamania dividentes. xxxii, 14. — ferentes in Tempe, xxxiii, 13.

Fauca curia duabus insignis cladibus, ix, 38.

Faucula Cluvia; vid. Cluvia.

Fauni aedes, facta in insula ex pecunia multatitia, xxxiii, 42. — dedicata, xxxiv, 53.

Fauni aut Panis nomen spectrum notat, lxxxiv, 24. — Fauni cur humanam figuram caprina misceant? 25. — de Faunis et Satyris, conf. ibid. ex 12 ad 28.

Faustulus regii pecoris magister, Romuli et Remi servator et educator, i, 4, 5.

Faustus, Sullae filius; vid. Cornelius.

Faveria, opp. Istriae, vi capitur a Romanis, xli, 11.

Favonii venti, xxxvii, 23.

M. Favonius queritur in senatu de nece legatorum Alexandriaeorum, civ, 75. — aedilis plebis, in carcerem conicitur, cvi, 26. — eius querelae in Pompeium, cix, 45. — eum periculo liberat Scipio, cxi, 41. — cum

Pompeio fugit in Ciliciam, cxii, 8. — cur cum non admiserit Brutus in societatem consilii de interficiendo Caesare, cxvi, 42. — Bruto molestum se exhibet, cxxii, 37, 38.

M. Favonius, quaesitor de sodalitiis, cvii, 41.

Favor pravus in certaminibus ludicris, xlii, 63.

Fax arsit in caelo; vid. Prodigium. — facibus ardentibus armata multitudo, iv, 33. — facibus ardentibus auguibusque praelatis sacerdotes Tarquinienus militem Romanum terret, vii, 17.

Februariae Calendae, xxxvii, 58.

Fecenia Hispala; vid. Hispala.

Feciales; vid. Fetiales.

Felsina, xxxiii, 37; vid. Bononia.

Feminae sunt in manu parentum, fratrum, virorum, tutorum, et nullam, ne privalam quidem, rem agere possunt sine auctore, xxxiv, 2; xxxix, 18, 4.

Feminarum agnomina, Secunda, Tertia, Quarta, Quinta, ab ordine nascendi petita, xxix, 14, 6.

Fenectani campi in Latio, viii, 12, 6.

Fenus et Feneratores; vid. Foenus.

Feralia, xxxv, 7.

Ferentani; vid. Frentani.

Ferentinae lucus, i, 50, 52; vii, 25. — Ferentina aqua, i, 51. — Ferentinum caput, ii, 38.

Ferentinum, opp. Hernicorum in Latio, h. *Ferentino*, iv, 51, 61; vii, 9; x, 34; xxxii, 2.

Ferentinati populo suae leges reditae, ix, 43; xxxiv, 42.

Ferentum seu Forentum, oppid. Apuliae, h. *Forenza*, ix, 20. — Ferentani sive Ferentani sive Forentani videntur, 16.

Feretrius Iupiter; vid. Iupiter.

Feriae per novem dies actae, quod lapidibus pluisset, i, 31; vid. No-

vemdiale sacrum. — per triduum, iii, 5. — Feriarum constitutendarum causa dictator creatus, vii, 28. — Feriae latinae in monte Albano actae, i, 45, 2; v, 17, 19; viii, 11; xvii, 28; xxi, 63; xxii, 1; xxv, 12; xxxii, 1 (Cf. Latinae). — ob terrae motum per dies duodequadragesima, xxxv, 40. — valetudinis populi causa indictae, xlii, 2.

Feroniae, deae Etruscorum et Latii, fanum, i, 30. — lucus et templum, xxvi, 11; xxvii, 4. — aedes in Capenate, xxxiii, 26. donum a libertinis mulieribus datum, xxii, 1. *Ferrariae* et *Argentariae* in Hispania, xxxiv, 21.

Fescenninus versus, vii, 2.

Festum Dianae per triduum Syracusis, xxv, 23. — tabernaculorum accurata religione celebratum apud Iudaeos, lvii, 41.

Fetiales mittuntur ad res repetendas, i, 24; iv, 30; vii, 6, 9, 16, 32; viii, 22; ix, 45; x, 12. — ad foedus ferendum, xxx, 43. — consulti de ratione indicendi belli, xxxi, 8; xxxvi, 3. — quibus ceremoniis utantur, i, 24, 32; ix, 5, xxx, 43. — duo faciunt foedus, ix, 5, 3. — eorum ius, ix, 9, 2. — collegium, xxxvi, 3. — per eos Poenis traduntur duo Romani, qui eorum legato pulsarunt, xxxviii, 42.

Fibulis donati equites, xxxix, 31.

Ficana in Latio capta ab Anco, et inde cives traducti Romam, i, 33.

Ficulnea vetus, urbs Sabinorum, a Tarquinio Prisco capta, hodie Fanum *S. Vasilis*, i, 38.

Ficulnensis via, quae postea Nomentana, iii, 52.

Ficus Ruminalis, i, 4. — ad eam simulacra infantium, conditorum Urbis, sub uberibus lupae posita, x, 23.

Fidei sacrosanctum nomen, xix,

67. — solemae a Numa Pompilio institutum, I, 21. — in fidem se permittentes qui inire fuerint apud Romanos, XXXVI, 28.

Fidenae opp. Sabinorum ad Tiberim, colonia Romanorum, hodie *Castello Giubileo*, I, 27; IV, 17. — deficient ad Veientes, ibid. — capiuntur, IV, 22, 33, 34.

Fidenates bellum inferunt Romanis, I, 14. — vincuntur, ibid. — alterum cum Romanis bellum, 27. — vincuntur, ibid. — obsidentur, II, 19. — occidunt legatos Romanorum, IV, 17. — populabundi descendunt in agrum Romanum, 21. — vincuntur, multique sub cornua venundantur, XXXIII, 34.

M. Fidustius his proscripsi occiditur, CXII, 82.

L. Figulus classem cogit pro Dolabella, CXX, 4.

Filio consuli pater iustum honorem praestat, XXIV, 44. — filii iussu parentum necati, II, 5; IV, 29; VIII, 7.

Filo velatum facialis caput, I, 32.

Fimbria; vid. *Flavius*.

Fimo bubulo pro lignis utuntur, XXXVIII, 18.

Firmum colonia, XVI, 48. — opp. Piceni, hodie *Fermo*: unde *Firmani*, quorum fides in Romanos laudata, XXVII, 10.

Firmana cohors, stativum sub castris praesidium, XLIV, 40.

Fisci et aerarii differentia statuitur, CXXXIV, 82.

Flaccus; vid. *Fulvius* et *Valerius*.

Flamen, cognomen Q. Claudii.

Flamen Dialis; vid. Dialis Martis, I, 20; XXIX, 11; XLV, 15. — Quirinalis, I, 20; V, 40; XXIV, 8; XXXVII, 47 et 51. — flaminem apicatum mori triste et inauspicatum urbi habebatur, LXXX, 44. — Flamines bigis curru arcuato, ad Fidei sacrarium veli

inbet Numa, I, 21. — Flaminibus cura sacrarum demandata, I, 33. — Flaminum Vestaliumque hospitium, a Caeritibus religiose cultum, VII, 20. — Flamines abesse a sacris non possunt, atque adeo in provinciam ire vetantur a pontifice maximo, XIX, 53; XXIV, 8; XXXVII, 51; LIX, 29, 30.

Flaminia prata, III, 54, 63. — via, XI, 58; XXII, 11; XXXIX, 2.

L. Flamininus, XLIII, 11. — *De eo et ceteris Flaminis*; vid. Quintius, et de hoc cognomine ad XXXI, 7, 41.

Flaminus circus, III, 54; XXVII, 21; XL, 52.

C. Flaminus, trib. plebis, fert legem de Picena et Gullico agri plebi dividendo, XX, 18. — apernit minas senatus, sed a patre de rostris detrahitur, 19. — praetor in Siciliam primus mittitur, 33. — fit consul, 46. — primus Romanorum Padum transiit cum exercitu, ibid. — revocatur a senatu, ex augurum responso, qui consules vitia creatos esse dixerant, 47. — non lectis aequatus literis pugnat et vincit, 48, 49. — post eas lectas remanet tamen in provincia, et reversus Romam triumphat, 50. — censor, viam munit et Circum exstruit, 58. — iterum consul, XXI, 57. — clam in provinciam abiit, et Arimini consulatum init, 63. — de eo querelae Romanorum, XXXI, 1. — eius ferocia, 3. — ad Trasimenum lacum circumventus ab Hannibale, in proelio cadit, 4, 6.

C. Flamininus quaestor, XXVI, 47, 49. — aedilis curulis, XXXVI, 42. — tritici decies centum millia hiois aeris populo dividit, ibid. — creatur praetor, XXXIV, 54. — sortitur Hispaniam citeriorem, 55. — in Hispania expugnat Litahrum oppidum, XXXV, 22. — creatur consul, XXXVIII,

42. — defendit M. Fulvium contra Ambracienses, 43. — Friniates Ligures, pluribus secundis proeliis factis, in deditionem accipit, iisque arma adimit, xxxix, 2. — domat Apuanos, ibid. — viam a Bononia perducit Arretium, ibid. — triumvir coloniae Aquileiam deducendae, xxxix, 55; xl, 34.

Q. Flaminius creatur decemvir agro dividundo, xxxi, 4.

Flamma circa caput Servii infantis dormientis, i, 39. — *flamma*, a capite concionantis Marcii emicans, xxv, 39. — *flamma*, in proris navium praelata, arcet hostes, ne propius accedant, xxxvii, 11.

Flavius Lucanus praetor, xxv, 16. — prodit Ti. Gracchum, ibid.

C. Flavius Cn. F. scriba, humilique fortuna ortus, aedilis curulis, ix, 46. — certat adversus nobiles, ibid. — ius civile, repositum in penetralibus Pontificum, evulgat, ibid. — Fastos circa forum in albo proponit, ibid. — dedicat aedem Concordiae, ibid. — curulem sellam sibi adferri iubet, quum nobilium nemo ei assurgeret, ibid.

C. Flavius Fimbria, consul, lxvii, 18.

C. Flavius Fimbria crudelissimus Cinnæ satellites, occidit L. Caesarem, lxxx, 40. — diem dicit Scaevolae vulnerato, et ex vulnere non mortuo, 48. — cum Valerio Flacco cos. legatus in Asiam venit, lxxxii, 57. — eorum discordia, 58. — Fimbria seditionem concitat, 61, 62. — sociorum spoliis milites ditat, 62. — occidit Flaccum consulem, 64. — militari consensu imperium in Fimbriam transfertur, ibid. — eius adversus Mithridatem res gestae, lxxxiii, 1. — stratagema et victoriæ, 2. — crudelitas et avaritia, 3. — vincit Mithridatem, 5. — capit et

delet M. Ilium, 6, 7. — contra eum movet Sulla, 31. — Fimbriae milites multi ad Sullam transeunt, 32. — Sullae percussorem subornat, 33. — cum Rutilio colloquitur, 34. — Pergami Aesculapii templum ingressus, se transfigit gladio, ibid.

Flavius Fimbria e Carbonianis ducibus, ab Albinovano inter epulas interfectus, lxxxviii, 3.

C. Flavius Pusio, princeps equestris ordinis, lxxi, 21.

L. Flavius, tribuus plebis, Metellum consulem in carcerem ducit, ciii, 57, 59. — eius improbitas, 60. — praetor, commissum suae custodiae a Pompeio Tigranem, ereptum deinde sibi a P. Clodio frustra repetit, 124 - 125.

M. Flavius dat viscerationem populo in funere matris, viii, 22. — tribuus plebis, 37. — fert ad populum, ut in Tusculanos animadvertatur, ibid.

M. Flavius, scriba, a Caesare adhibitus ad corrigendos fastos, cxv, 29.

M. Flavoleius centurio, ii, 45.

Floronia, virgo Vestalis, stupri comperta, xxii, 57.

Flumen manavit sanguine, xxiv, 44; vide prodigia. — flumine vivo perfundebantur sacrificaturi, etc. i, 45, 7. — fluminum transeundorum ratio, lxxviii, 48.

Flumentana porta, vi, 20; xxxv, 21. Sed vid. Nomentana.

Foedus quid sit, quo ritu fiat, et quomodo a sponsione differat, i, 24; ix, 5. — eius tria genera, xxxiv, 57. — de foederum iure inter Romanos Carthaginiensesque disceptatio, xxi, 19. — foedus Romanorum cum Poenis primum, ii, 8, 10. — alterum, vii, 27. — tertium, ix, 43. — quartum Epit. 13. — quintum, xix, 60, 61. Conf. xx, 6, 31. — sextum, xxi,

2. Conf. xxx, 37, 43. — cum Aetolis, xxvi, 24; xxxviii, 9. — cum Illyriis, xx, 30. — cum Philippo, xxix, 11; xxxiii, 30. — cum Nabide, xxxiv, 35. — Antiocho, xxxviii, 38. — Philippi cum Hannibale, xliii, 33.

Foenus unciarium, vii, 16, 21. — *semunciarium* factum ex unciariorum, vii, 27. — foenere obruti debitores, xxxv, 7.

Foeneratores mulctantur, vii, 28; x, 23; xxxv, 41. — eorum improbitas, viii, 28; xi, 25, 26. — ex Sardinia fugantur, xxxii, 27.

Fons Herculis Caere, xlii, 1.

A. Fonteius, tribunus militum, a Caesare dimittitur cum ignominia, cxiv, 27.

M. Fonteius creatur praetor, xlv, 44.

P. Fonteius, Balbus creatur praetor, xlv, 17. — sortitur Hispaniam, ibid.

P. Fonteius Capito praetor, xliii, 11. — sortitur Sardiniam, 15.

T. Fonteius legatus, xxv, 34; xxvi, 17.

T. Fonteius Capito creatur praetor, xl, 59. — proconsul in Hispania munera iubetur, xli, 25.

Fontinalis porta, xxxv, 10.

Forem ex aede Lunnæ, quæ in Aventino est, raptum fert atrox tempestas et in posticis parietibus Cæceris templi adfigit; xl, 2. — Fores Sulpicii, tribuni militum, virgo percutit licitor, vi, 34.

Forentium et *Forentani*; vid. *Ferentum*.

Fori in circo, i, 35 et 56. — *Fori publici*, xlix, 37; xlv, 1.

Formiæ, oppidum Aurancorum in Latio, h. *Mola*, in intimo recessu sinus Formiani s. Caietani, xxxv, 21. — *Formis* prodigia, ib.

Formiana saxa, xlii, 16.

Formianis civitas siue suffragio

data, viii, 14. — tam longo post tempore suffragii latio, xxxviii, 36.

Formianus ager, x, 31.

Formianus mons, xxxix, 44.

Formulae votorum, xxii, 10; xxxvi, 2. — *soleunes*, synonymis abundantes, i, 32; xxii, 10, 2. — belli indicendi, i, 32.

Fornix in Capitolio cum septem signis anratis et duobus equis, positus a P. Cornelio Scipione Africano, xxxviii, 3. — fornices duo de manubiis facti ab L. Stertione, xxxviii, 27. — Fornices in muro septi ad excurrendum, xxxvi, 23.

Fornicata via, xlii, 36.

Fortuna adiuvat fortes, viii, 29. — ludit et iucatur, xix, 30, 3. — nec prospera esset, nec adversa infringat animum, xlv, 8.

Fortunæ aedes Praeneste, xliii, 19; xlii, 1. — Romæ intra portas Carmentalem incendio absumitur, xxi, 47. — reficitur, xxv, 7. — in foro Boario, xxxiii, 27. — Equestris, xl, 40 et 44; xlii, 3, et 10. — Fortis Fortunæ, aedes, x, 46; xxvii, 11. — Fortunæ mulieris templum, ii, 40. Primigeniæ aedes in colle Quirinali, xlix, 36; xxxiv, 53; xliii, 13. — Fortunæ in Algidio supplicatio imperata, xxi, 62. — Fortunæ populi Romani inopinate salus in magno periculo tribuitur, i, 46; ii, 40; vi, 30, 3; xxxviii, 46. — Fortunam nimiam hominibus invident dii, x, 13, 5.

Fortunatae insulae detectae, in quas fugere cupit Sertorius, xc, 23.

Foruli, vicus Sabinorum, h. d. *Civita Tomassa*, xxvi, 11.

Forum Romæ, i, 12. — ornatum acutis auratis Samnitium, ix, 40. — inde initium fori ornandi ab aedilibus, ibid. — medium specu vasto collapsum in immensam altitudinem vii, 6. — circa forum fastos in albo

proponit C. Flavius, ut, quando lege agi posset, sciretur, ix, 46. — in forum per viatorem accitae matronae veneficæ, viii, 18. — in foro medio captivi et defectionis auctores virgæ caesi et securi perensæ, vii, 19; ix, 24, xxviii, 28. — ibi suggestum adornatum rostris navium Antiatum, inde Rostra, 8, 14. — Forum Bosrium, x, 23; xxi, 6x; xxii, 57; xxvii, 37, xxxi, 37; xxxv, 40. — in foro Bosrio ante Fortunæ aedem fornix factus ab L. Stertinius, xxxiii, 27. — Olitorium, xxi, 62. — ad Forum Olitorium lani templum structum, xvii, 27; xl, 34. — in foro Olitorio aedes Iunonis Sospitæ dedicatæ, xxxiv, 53. — Piscatorium, xxvi, 27; 40, 51. — extra portam Trigeminam, xl, 51. — quæstorium in castris, xli, 2.

M. Fossius, trib. milit. consulari potestate, iv, 25.

M. Fossius Flaccinator consul creator, ix, 20. — magister equitum, 26. — iterum, 28.

Fossa Cluilis, i, 23; ii, 39. — Drusiana, cxxviii, 11. — Græca, xxviii, 46. — Quiritium, opus Anci regis, i, 33.

Frater fratri, etiam filium habenti, succedit in principatum apud Hispanos, xxviii, 21. — item apud Numidas, xxix, 29. — frater sororque tori et regni consortes, xxvii, 4, 6. — fratres germani collegæ in consulatu, xl, 4; xliii, 3. — in prætura, xl, 44. — discordes, xlv, 19. — frater fratrem ignorans interficit, mox sese eodem gladio transfigit, lxxix, 26.

Fregellan, oppidum Volscorum ad Lirim, colonia Romanorum, viii, 22. — occupantur a Samnitibus, ix, 12. — obiter expugnantur a Pyrrho, xiii, 12.

Fregellana arx capitur a Samni-

tibus, ix, 28. — recipitur, ibid.

Fregellani rebellantes ab Opimio opprimuntur, xl, 23, 24. — Fregellanorum in Romanos fides, xxvii, 10. — equitum fortitudo, x6, 27.

Fregellanus ager; vid. xxvi, 9.

Fregenæ, oppid. Etruriæ, hod. *la Maçarese*, non longe ab ostiis Tiberinis colonia, xix, 48. — ei negatur vacatio rei navalis, xxxvi, 3.

Frentani, qui oram maris superi, ab Aterno amne (hod. *Pescara*) ad Frentonem fl. (h. *Fortore*) obtinebant in hod. *Abruzzo* et. uno proelio debellantur, ix, 16. — oratores mittunt Romam, petentes pacem, 45. — iis foedus datum, ib. vid. et xv, 7; lxxii, 8.

Frentanus ager, xxvii, 43.

Fresilia, oppidum Marsorum, capitur a Romanis, x, 3.

Frinates (al. Brinates) Ligures C. Flaminius consul, pluribus proeliis secundis factis, in deditionem accipit, iisque arma adimit, xxxix, 2.

Frisios bello petit Drusus; vid. cxxxvii, 7.

Frontalia elephantorum et cristæ et tergo impositæ torres addebant speciem, xxxvii, 40.

Fruentaria lex C. Gracchi, ix, 44.

Fruentum ex Campania aliisque locis Romam advchitur, ii, 34 52. — quaternis aeris populi videntur descriptum, xxx, 26; xxxi, 4. — binis aeris, xxxi, 50; xxxii, 42; vid. cxxxvi, 43. — pro vectora nautia relictum, xxx, 38. — duplex militi post victoriam, iterumque post triumphum, a L. Scipione datum, xxxvii, 59. — Fruentum a provincialibus dandum, et a magistratibus Rom. aestimatum et emptum, xliii, 2, 7. — eius duæ decumæ exactæ, xxxvi, 2; xxxvii, 2.

Frusinas ager, xxvi, 9.

Frusinates coniurantes damnantur tertia parte agri, x, 1. — capita coniurationis, virgis caesi, securi percotuntur, *ibid.*

Frusino, oppid. Volacorum ad Cosam fl. et fines Campaniae, hodie *Frosinone*, xxvii, 37.

Fucinus lacus in Mersia, hodie dicitur *Lago Fucino*, s. *Lago di Celano* s. di *Tugliacozzo* in *Abruzzo* ulteriore, iv, 57.

C. Fuficius Fango mittitur in Africam a Caesare Octaviano, cxxvii, 5. — ei bellum infert Sextius, 6. — Fango sibi consciscit necem, 7.

L. Fufius postulat M'. Aquilium de repetundis, lxx, 4.

M. Fufius M. F. Strigo praest ludia secularibus, cxxxvi, 46.

Q. Fufius Calenus, trib. plebis, favet Clodio, reo violatae religionis, ciii, 30. — praetor fert legem, uti singulorum corporum suffragia seorsum colligantur, 95. — legatus Caesaris Pompeianos deducit ex Hispania, cx, 35. — eius in Phocide et Boeotia res gestae, cxi, 42. — expugnat Megarenses, cxii, 57. — cos. tantum nomine, 61. — Antonii amicus, et a Ciccone dissidere in senatu solitus, cxviii, 21.

Fuga impedita, dum dux milites a suis haberi iubet pro hostibus, xxxvii, 43.

Fugitivi, Enno duco, in Sicilia rebellant, xvi, 26 seqq. vid. Eunus. — Alterum fugitivorum bellum in Sicilia, lxvii, 29-44; vid. Athenio et Salvius. — in his bellis consumpta servorum decies centena millia, lxi, 47. — fugitivi qui se dediderant M'. Aquillio, in Circum deducti, multis vulneribus se conficiunt, lxx, 4. — fugitivi Spartaco duce in Italia rebellant, xc, 2-10; vid. Spartacus. — interfecto in pagna Spartaco, per globos sparsi circumve-

niuntur, xcvi, 12. — quosdam et Pompeius concidit, xcvi, 13. — fugitivi quibus Sex. Pompeius per fugiōm apud se dederat, post eius cladem puniuntur, cxix, 44.

C. Fulcinius, legatus, iussu Tolmnnii interficitur, iv, 17. — ei status publice in Rostris posita, *ibid.*

Fulfae, oppidum in Samnio, xxiv, 20.

Fulmen aureum pondo L donum Iovi factum, xxii, 1. — fulmine ictus Romulus Silvius, i, 3. — icta Spei aedes; vid. Prodigium. — multi icti milites, x, 31. — fulmine icta Helvia virgo; lxii, 54.

Fulvia ostendit multitudinē vulnera interfecti a Milone mariti Clodii, cvii, 21. — testimonium dicit in Milonem, 38. — uxor Antonii, periclitatur de bonis, cxix, 31. — in eam aequitas Pomponii Attici, *ib.* — Ciceronis occisi linguam compingit acubus et calamistro, cxx, 67. — multos curat occidendos, 68. — Fulviae potentia, cxxv, 5. — cum L. Antonio molitur oppugnare Octavianum, 6. — gladio cincta et signum dare militibus, conciones habere sueta, 33. — moritur, cxxvii, 20. — eius mors aperit reducendae paci viam, *ibid.* et 23.

Fulvius Flaccus, legatus, xxii, 12.

A. Fulvius, scutor, filium ad Catilinam proficiscentem necat, ci, 88.

C. Fulvius, quaestor, Hannibali traditur, xxi, 59.

C. Fulvius, legatus, xxvi, 14, 33; xxvii, 8.

C. Fulvius, Curvus, aedilis plebeius, x, 23.

C. Fulvius Flaccus, consul, lvi, 24. — Siciliam provinciam accipit, 25, 41.

Cn. Fulvius, legatus, x, 4. — consul, ii. — vincit Samnites, 12.

— triumphat, *ibid.* — propraetor, 26. — Etruriae fines depopulatur, 27. — vincit Etruscos, 30.

Cn. Fulvius, praetor, xxxvi, 45. — sortitur inrisdictionem peregrinam, xxxvii, 2.

Cn. Fulvius Centumalus, aedilis curulis, xxiv, 43. — praetor creatur, *ibid.* — ei evenit provincia Suesanla, 44. — creatur consul, xxv, 41; xxvi, 1. — ei prorogatur imperium, 28. — vincitur ab Hannibale ad Herdoneam et cum undecim tribu- nis cadit, xxvii, 1.

Cn. Fulvius Flaccus, praetor, xxv, 2. — sortitur Apuliam, 3. — prosperis rebus solutus ad socordiam, 20. — ad Herdoneam vincitur ab Hannibale, 21. — ob exercitum in Apulia amissum ei dies dicta, xxvi, 2. — primo pecunia, mox capite in eum auquiritur, 3. — it Tarkinios in exsilium, *ibid.*

Cn. Fulvius movetur senatu a fra- tre censore, xli, 27.

Cn. Fulvius Gilla creatur praetor, xlv, 14. — sortitur Hispaniam ci- teriorem, 16.

Cn. Fulvius Cn. F. Cn. N. Maxi- mus Centumalus clavi figendi causa dictator dictus, xvi, 48.

L. Fulvius Curvus, consul, viii, 38. — magister equitum, ix, 21.

M. Fulvius Flaccus, consul, xv, 18. — punitis Volsinensium servis triumphat, xvi, 39.

M. Fulvius, secundum quosdam auctores, consul suffectus Ti. Mi- nucio, ix, 44.

M. Fulvius, tribunus militum, x, 14.

M. Fulvius, tribunus militum, occiditur in pugna, xxvii, 12.

M. Fulvius, tribunus plebis, xxxii, 7.

M. Fulvius, legatus, xlii, 1.

M. Fulvius Centumalus, praetor,

xxxv, 10, 20, 23, 24. — sortitur inrisdictionem urbanam, 20.

M. Fulvius Flaccus, decemvir a- gro dividendo, xxxi, 4.

M. Fulvius Flaccus, legatus in Macedoniam, xlii, 11.

M. Fulvius Flaccus, triumvir coloniae deducendae, xliii, 11.

M. Fulvius Flaccus, triumvir agris dividendis, cum C. Graccho et C. Carbone, lix, 72. — Africanum multis conviciis petit, 78. — allatae Africano mortis magnopere suspi- catus, 82. — consul, lx, 18. — fert leges perniciosas, 20. — Masilien- sium necessitatibus ex urbe avoca- tur, 21. — triumphat de Salluvii, Lignibus et Vocontis, 38, 39. — C. Gracchum exstimulat ad resisten- dum senatui, lxi, 14. — vocatus cum eo in curiam ad reddendam ra- tionem actorum, arma parat, 20, 21. — occupat Aventinum, 23. — munit aedem Dianae, 25. — cum filio maiore interficitur, 27. — do- mos eius diruitur, 34.

M. Fulvius Nobilior, aedilis cu- rulis, xxxiii, 42. — creatur praetor, xxxiv, 54. — sortitur Hispaniam ulteriorem, 55. — Vaccacos, Vecto- nes et Celtiberos fraudit fugatque, xxxv, 7. — proconsul, multa pro- spero gerit, 22. — ovans Urbem in- greditur, xxxvi, 21, 39. — creatur consul, xxxvii, 47. — ei provincia Aetolin evenit, 50. — proficiscitur in Epirum, xxxviii, 3. — Ambraciam urbem oppugnat, 4-9. — donatur corona aurea CL pondo, *ibid.* — perdomitis Aetolis, recipit Cephalleniam, 28, 29. — componit res Achaeorum, 30. — comitiorum causa proficiscitur Romam, 35. — redit in provinciam, eique in annum prorogatum imperium, *ibid.* — eum accusant Ambracienses, 43. — de- fenditur a C. Flaminio, *ibid.* — ex

Aetolia rediens petit triumphum, xxxix, 4. — M. Amburius, tribunus plebis, intercedit, ibid. — Graeci oratio pro M. Fulvio, 5. — triumphat de Aetolis et Cephallenia, ibid. — per dies decem, ludos, quos voverat Aetolico bello, facit, 22. — censuram petit, 40. — creatur triumvir colonias deducendis, 44. — censor, xl, 45. — inimicus M. Aemilio Lepido, xxxvii, 47; xxxviii, 43, 44; xxxix, 4; xl, 45, 46. — reconciliatur cum M. Aemilio, xl, 46. — eius opera publica, 51. — lastrum condit, xli, 2.

M. Fulvius Nobilior, tribunus militum, mensibus suis dimittit legionem, obque id factum in Hispaniam relegatur et a fratre senatu movetur, xv, 41.

M. Fulvius Nobilior, tribunus plebis, xlii, 32.

M. Fulvius M. F. M. N. Nobilior, aedilis curulis, xlvii, 4. — consul, xlvii, 1. — de Eleatum populo triumphat, 13.

M. Fulvius Pactinus, consul, x, 9.

Q. Fulvius aedilis curulis, xxx, 39.

Q. Fulvius, trib. pl. xxxii, 8.

Q. Fulvius, legatus, xxxii, 36.

Q. Fulvius M. F. triumvir epulo cooptatur, xl, 42.

Q. Fulvius Flaccus creatur consul, xx, 7. — censor vitio factus abdicat, 21. — iterum consul, 45. — pontifex, xxiii, 21. — praetor, 24. — sortitur iurisdictionem urbanam, 30. — praetor refectus cum iurisdictione urbana, xxiv, 9. — magister equitum xxv, 2. — tertium consul, ibid. — pontificatum maximum petens, repulsam patitur, 5. — Hannonis castra oppugnat et capit, 13, 14. — ei prorogatum imperium, xvi, 1. — Capuam obsidet, 4. — Romam euntem Hannibalem sequitur, 8, 9. — ingreditur Romam cum exercitu, 10. — redit Capuam, 12. — virgis caedi et

securi percuti iubet senatores Campanos, 15. — accusatur a Campanis, 27, 33. — dictator dicitur, xxvii, 5. — iis comitiis, quae habebat ipse, creatur consul quartum, 6. — eius senescit fama, 20. — ei prorogatur in annum imperium, 22. — iterum, 35.

Q. Fulvius Flaccus, aedilis plebis, xxxviii, 35. — creatur praetor et sortitur Sardiniam, 42. — legatus Aemilii Pauli, xl, 27. — consul, 37. — bellum gerit cum Apuanis Liguribus, 41.

Q. Fulvius Flaccus (illius frater patruelis — aedilis curulis designatus, petit praetoram, impetrassetque, nisi senatus comitis sustulisset, xxxix, 39. — fit praetor, 56. — sortitur Hispaniam citeriorem, xl, 1. — Urbicam capit, 16. — eius res gestae adversus Celtiberos, 18, 30, 33. — rursus vincit Celtiberos, 39, 40. — sedem Fortunae Equestri et ludos Iovi vovet, ibid. — pontifex cooptatur, xl, 42. — quum extra Urbem triumphandi causa esset, creatur consul cum L. Manlio Acidino, fratre germano, 43. — de Celtiberis triumphat, ibid. — eius ludi, 45. — creatur censor, xli, 27. — fratrem germanum et consortem senatu movet, ibid. — eius opera publica, ibid. — sedem Fortunae Equestris exuio studio facit, et ex aede Iunonis Laciinae marmoreas tegulas detrabit, xlii, 3. — sedem Fortunae Equestris dedicat, 10. — laqueo sibi gulam frangit, 28.

Q. Fulvius Nobilior aedilis curulis, xlvii, 1. — consul improspere cum Scipidensibus pugnat, 36, 38. — plura detrimenta patitur, 38, 39. — censor, collegae fervidum animum obsequio mitigat, lvi, 19.

Q. Fulvius Nobilior, triumvir coloniae deducendae, xxxix, 44.

Q. Fulvius Gillo, legatus Scipio-

nis, xxv, 21. — praetor, xxxi, 4. — sortitur Siciliam, 6.

Serv. Fulvius Flaccus, consul, Ardyaeos subigit, lvi, 20-22.

Funda praevulida (Achaica) describitur, xxxviii, 29.

Fundania populis (conf. Fundi) civitas sine suffragio data, viii, 14. — sociant se Priernatibus, bello Romanos lacescentibus, 19. — orant veniam, ibid. — iis datur latio suffragii, xxxviii, 36.

C. Fundanius diem dicit Claudiae Appii Cacci filiae, xix, 39. — consul, 50.

M. Fundanius, tribunus plebis ad plebem fert de lege Oppia abroganda, xxxiv, 1.

M. Fundanius Fundulus, aedilis plebeius, aliquot matronas, pueri accusat, xxv, 2.

Fundi, opp. Auruncorum ioter Formis et Tarracinum, h. *Fondi*, xli, 27.

Funditores in exercitu Pyrrhi, xix, 23; xxvii, 38; xxvi, 18. — Achaicorumque in bello maximum momentum, xxxviii, 29. — Balneus eorumque peritiam, xxviii, 37; lx, 35; vid. et xxxi, 21. — Cyrti, xxxvii, 40.

Funebres laudationes seu laudes, ii, 47, 61. — matronis concessae, v, 50. — vitiant historiam, xiii, 40. — funebres ludi, xxiii, 30; xxviii, 21, 45; xxxi, 50; xxxix, 46.

Fusus prosequitis nulsom datum, xxxviii, 55. — publicum, xxx, 45. — funeris causa data epulum, viscera, munus gladiatorum et ludi funebres, viii, 22; xviii, 30, xxxix, 46. in funus Menenii collati a populo sextantes, ii, 33. — in Valerii consulis quadrantes, iii, 18. — funera Romanorum ducum curata ab Hannibale, xlii, 52; xxv, 17; xxvii, 28.

Furcae Caudinae, vid. *Caudum*.

Furcis oppugnantes detruduntur scalis, xxviii, 3. — spectacula ulius sustinebantur, i, 35. — furcis sen fureculis oppugnatores suspendunt murum, xxxviii, 7. — sub furca virgis caedi, i, 26; ii, 36.

Furiae genti lato quodam data Gallica bella, xxxi, 48.

Furi et *Fus* iidem, iii, 4.

Furius, legatus, frater Sp. Furii, cos. ab Aequis caeditur, iii, 5.

Agr. Furius, consul, iii, 66. — collegae summam imperii concedens, ab eo vicissim honoratur, 70.

Agr. Furius, tribunus mil. cons. pot. 5, 32. — adversus Salpinates bellum gerit, ibid.

C. Furius, duumvir navalis, xlii, 1. — legatus, xliii, 9.

C. Furius Aculeo, quaestor L. Scipionis, damatur, xxxviii, 55.

C. Furius Pacilus, consul, iv, 12. — censor, probavit villam publicam in campo Martio, 22. — Maercom Aemilium, qui eosorum ad unius anni et sex mensium spatium redegerat, acerrimum facit, 24; ix, 33. — tribunus mil. cons. pot. iv, 31.

C. Furius Pacilus, cos. iv, 52.

L. Furius, consul, resistit agrariae legi, ii, 54. — post consulatum fit reus ad populum, ibid. — tribunus, qui eum accusabat, mortuus domi inventus, ibid.

L. Furius, tribunus militum consulari potestate cum Camillo, vi, 22. — eius temeraria adversus collegam protervia, 23. — pugna initio improspere et corrigendae culpa studium, 24. — moderatio in eum Camilli, 25.

L. Furius, tribunus pl. ix, 42.

L. Furius Bibaculus, quaestor, in proelio ad Cannas occisus, xxiii, 49.

L. Furius Camillus, dictator, reddit Patribus possessionem pristinam

consulatus, vii, 24. — ob id meritum consul creatur, *ibid.* — collega mortuo, solus rempublicam et bellum Gallicum administrat, 25. — vincit Gallos, 26. — adversus Graecos ad oram maritimam profectus, nullam memorabilem rem gerit, *ibid.* — dictator in pugna adversus Auroncos vocet aedem Iunoni Monetae, 28.

L. Furius Sp. F. M. N. Camillus, consul, viii, 13. — capit Pedum opp. *ibid.* — triumphat, *ibid.* — statos equestris ei in foro posita, *ibid.* — eius oratio ad senatum de Latinis populis, *ibid.* — consul iterum, 29.

L. Furius Camillus, praetor leges dat Capuanis, ix, 20.

L. Furius Medullinus. (In hoc nomine tanti errores implicant opud Livium, ut haud facile ad liquidum perducere res possit. Nec tanti est. Itaque apponemus notam eorum locorum, in quibus *L. Furius Medullinus* aliquem magistratum gessisse dicitur, licet non omnia in unum hominem conveniant, et sint in duos trasse dispartienda, ut constat ex Sigonio ad iv, 44.)

L. Furius Medullinus, tribunus mil. cons. pot. iv, 25, 35. — iterum, 44. — creatur consul, 51. — consul iterum, 54, 61. — tribunus mil. cons. pot. quum iam functus eo honore esset, 57. — tertium, v, 14. — quartum, 16. — quintum, 24. — sextum, 26. — septimum, 32.

L. Furius Purpureo tribunus militum, xxvii, 2. — praetor, xxxi, 4. — sortitur Galliam, 6, 10. — Gallos vincit, 21. — petit triumphum, 47. — de ea re variae in senatu sententiae, 48. — triumphat, 49. — creatur consul, xxxii, 24. — per tribum Sappinium in Boios venit, 37. — populatur agrum Boiorum, *ibid.* — aedes ab eo votae, xxxiv, 53; xxxv, 41. — legatus, xxxvii, 55. — resistit Co. Man-

lio, triumphum petenti, xxxviii, 44, 45, 54. — magna contentione censuram petit, xxxix, 40. — legatus in Galliam Transalpinam a senatu mittitur, 54.

L. Furius Purpureo, legatus ad concilium Aetolorum, xxxi, 29. — eius oratio, 31.

L. Furius Philus, creator praetor, xlii, 28. — sortitur Sardiniam, 31. — pontifex moritur, xliii, 13.

M. Furius defendit in senatu *M. Aurelium*, quem accusabant legati Philippi, xxx, 42.

M. Furius, legatus, xxxi, 21.

M. Furius Camillus, trib. mil. cons. pot. v, 1. — iterum, 10. — contra Faliscos proficiscitur, 12. — tertium tribunus mil. cons. pot. 14. — a Capena ingentes praedas agit, *ibid.* — interrex, 17. — dictator, 19. — ludos magnos ex SCto vocet, *ibid.* — vincit Faliscos, *ibid.* — cuniculum in arcem Veiorum agit, *ibid.* — Veios capit, 21. — eius precatio, *ibid.* — curru equis albis iuncto triumphans Urbem ingreditur, 23. — resistit legi de transigendo Veios, 25. — religionem iniicit de decima praedae Veientanae, *ibid.* — tribunus mil. cons. pot. quartum, 26. — Faliscum ludi magistrum, puerorum proditorem, remittit Falerios, 27. — invehitur in plebem, 29. — senatum incitat adversus legem, 30. — creatur interrex, 31. — ci ab *L. Apuleio*, trib. pl. dies dicta, 32. — abit in exsilium, et absens quindecim millibus gravius aeris damnatur, *ibid.* — concitat Ardeates ad opprimeundos Gallos populates, 44, 45. — revocatur et dictator dicitur, 46. — caesis Gallis triumphat, 49. — diligentissimus religionum cultor, 50. — prohibet migrari Veios, habetque super ea re ad populum orationem, 51 et sqq. — interrex, vi, 1. — dictator, tertium, 2. — capit

Vulacorum castra, ibid. — recipit Satrium, ab Etruscis captum, 3. — triumphat, 4. — tribunus mil. cons. pot. quintum, 6. — ei regimen omnium rerum collegae permittunt, ibid. — eius res gestae, 7-10. — in eum Manlii Capitolini livor, 11. — fit tribunus mil. cons. pot. sextum, 18. — septimum, 22. — eius moderatio in collegum et victoria de hostibus, 23-25. — dictator quartum creatur, 38. — certamen inter eum et tribunos plebis, ibid. — se abdicat magistratu, ibid. — dictator quintum creatus, 42. — victis Gallis, triumphat, ibid. — discordias inter ordines aetat, ibid. — alter Romulus, v, 49. — eius mors et laudes, vii, 1.

M. Furius Crassipes, coloniae deducendae triumvir, cui in triennium imperium esset, creatus, xxxiv, 53; xxxv, 40. — praetor creatus, sortitur Galliam, xxxviii, 42. — insontibus Cenomanis arma adempta reddere iubetur a senatu, et provincia deeedere, xxxix, 3. — praetor iterum, xvi, 33. — sortitur Siciliam, xlii, 1.

M. Furius Luscus, aedilis pl. xxxix, 7.

P. Furius, triumvir agro dando, iii, 1.

P. Furius, tribunus plebis, xlix, 30. — intercedit legi de reducendo in urbem Metello Numidico, et filium eius ad genna sibi accidentem fastidit, 40. — a populo Rom. discerpitur, 49.

P. Furius Philus, consul, xx, 47. — eius res gestae adversus Gallos, moderatio, triumphus, abdicatio, 48-51. — fit praetor iterum et sortitur iurisdictionem inter cives et peregrinos, xlii, 35, 55. — classem accipit a Marcello collega, 57. — redit ex Africa Lilybaeum graviter laucius, xliii, 21. — censor xxiv, 11. — severe castigat vitia, 18. — dies ei di-

citur a L. Metello, tribuno plebis quem senatus moverat, 43. — mors eius impedit, ut lustrum perficiatur, ibid. — augur moritur, xxv, 2.

P. Furius Philus, consularis viri filius, xlii, 53.

P. Furius Philus, consul, lvi, 1. — inimicos suos secum legatos in Hispaniam ducit, 4. — Mancinum dedit Numantinis, 13.

P. Furius Philus, praetor creatus, obtinet Hispaniam citeriorem, xli, 21. — ab Hispania accusatus, Praeneste in exilium abit, xliii, 2.

Q. Furius, pontifex max. iubetur creare tribunos pl. iii, 54.

Sex. Furius, consul, ii, 39.

Sp. Furius, consul, ii, 43.

Sp. Furius consul male rem gerit adversus Aequos, et in castris obsidetur, iii, 4. — a T. Quintio liberatur, 5.

Sp. Furius, tribunus militum consulari potestate, vi, 31.

Sp. Furius M. F. Camillus, primus praetor, vii, 1.

C. Farnius Asiam obtinens nomine Antonii, cxxxi, 3 et 11. — Sex. Pompeium cogit ad deditionem, 12 18.

C. Farnius C. F. consul, cxxxi, 45. — eo consule, in villa Laviniae ingenti motu terra tremuit, fax in caelo luccm illustravit, etc. ibid. Vide Prodigia.

Sp. Fusius sive *Furius*, pater patratus, i, 24.

Fustuarium poena militaris, i, 26, 6; v, 6, 8; Epit. lvi.

G

Gabii opp. Latii inter Romam et Praeneste, i, 53; xxiv, 10; xxvi, 9; xli, 16. — eos fraude capit Tarquinius Superbus, i, 53, 54. — *Gabinus*

murus ac porta de caelo tacta; vid. Prodigium.

Gabinia via, II, 11; III, 6; V, 49.

Gabini, VI, 21.

Gabinus, praefectus praesidii Scodrae, regiae Gentii, XLV, 26.

Gabinus, trib. plebis fert legem tabellariam, LIV, 31.

A. Gabinus, legatus, violatur ab Achacis, LI, 60.

A. Gabinus, legatus bello Marsico fuis Lucanis, dum victoriam urget, occiditur, LXXVI, 1.

A. Gabinus, trib. plebis, legem fert de bello Piratico, XCIX, 3, 29. — parat rogationem ad deliciendum magistratu consulens, ut Pompeii auctoritate deterritus esset, 33. — consul, CIII, 108. — Syria ei provincia datur, 109. — qua mercede emptus a Clodio, ei contra Cicronem favet, 114-117. — mox, insectante Pompeio Clodio, ipse pro Pompeio stans violenter a Clodio impugatur, 126. — restituere Cicronem cupientibus adversatur, CIV, 40, 45. — male praestit Syriae, CV, 8. — Iudaeus vincit, 10-11. — ei supplicatio negatur, 12. — retinet imperium ultra praefinitum lege tempus, 36. — victum Aristobulum remittit Romam, 37. — Arabas aggressus, Parthorum turbis revocatur, 38, 39. — reducere parat Ptolemaeum, 40. — in Aegyptum properat, 41. — capit Pelusium, 42. — vincit Alexandrinos, et totum Aegypti regnum capit, 44. — eius adversus Iudaeos et Arabas expeditiones, 45, 46. — contra Gabinium querelae, 47. — super illo negotio urbanae turbae, 62. — maiestatis postulatus absolvitur, CVI, 3. — repetundarum damnatur, 5. — ad Caesarem per Illyriam ducere copias iussit, CXI, 26. — improspere rebus gestis, ex aegritu-

dine morbo contracto moritur, CXII, 53.

P. Gabinus, legatus, conquirat carmina Sibyllina, XCI, 23.

Gebus niger vastatur a Volscis, III, 8.

Gebus emetus, V, 46; VIII, 9; X, 7.

Gades, praefectus Hannibal vola exsolvit Herenli, XXI, 21. — Conf. XXIV, 49; XXVI, 43; XXVIII, 1. — Gades condidere Tyrii, XVI, 9.

Gaditana provincia, XXVIII, 2.

Gaditani perfugae pollicentur, se proditores urbem et praesidium Punnicum Romanis, XXVIII, 23. — patefacta prodicione, coniorati Carthaginem devehunt, 30. — a Gaditanis Mago exigit pecuniam, 36. — Gaditanos magistratus in crucem tollit, 37. — Gaditani Romanis deduntur post Magonis ab Oceani ora discessum, ibid.

Gaditanis remissum, ne praefectus Gades mitteretur, XXXII, 2. — Gaditanis civitas data a Caesare, CX, 37.

Gaes, VIII, 8.

Goesatae, XX, 40. — eorum ferocia et clades, 42, 43.

Gaetuli in Africa inter Numidiam et Aethiopiam ad Nigrin fl., hodie *Brebera* ibi *Barbarea* seu *Barberia*, XIII, 18. — Gaetuli multi ad Caesarem confugiunt, CXIV, 29. — Gaetulorum Maurorumque clades, LXVI, 25.

Gala Massylorum, Numidicae gentis, rex, XXIV, 48. — Masinissae pater, 49; XXIX, 29. — innotuit Carthaginiensibus, XXIV, 49. — moritur, XXIX, 29.

Galaesus sive *Gatesus* Calabriae fl. ad Tarentum, h. *Galato* aut *Bagrada* aut *Tara*, XXV, 11.

Galatia, castellum Campaniae, capitur ab Hannibale, XXVI, 5.

Galata; vid. Gallograecia.

Galba; vid. Sulpicius.

Galbus, s. Clallbus, Carpesiorum dux, xxiii, 26.

Galea, i, 43. — Galeae cristatas, ix, 40; x, 38. — Galeae gestant milites in stationibus, xiv, 33.

Galeugra, turris ad Syracusas, xxv, 23.

Galepsus, urbs Thraciae, xlv, 45.

Galeria centaria iuniorum, xxvii, 6.

Gallae cuiusdam captivae facinus, xxxviii, 24.

Gallaei victi a Bruto, lvi, 5.

Galli lautici, matris Deum famuli, xxxvii, 9.

Galli, novi accolae Etruscis, v, 17. — captus dulcedine frugum, maxime vini, transisse Alpes fama est, 33. — ducentis ante annis, quam Roma caperetur, in Italiam transcendunt, ibid. — Tarquinio Prisco regnante Romae, 34. — eorum variis temporibus transitus in Italiam descripti, ibid. et 35. — postremo omnium transgressi Senones Clusium oppugnant, 35. — legati ad eos Romanorum, ibid. — responsum Gallorum, 36. — iure gentium a Romanis legatis violato, ipsi mittunt legatos Romam, ibid. — elusa sua legatione, Romam iter intendunt, 37. — vincunt Romanos ad Alliam, 37, 38. — diripiunt et incendunt Romanos, 41. — oppugnant frustra arcem Romanam, 43. — repelluntur, 47. — paciscuntur cum Romanis, 48. — dum appenditur aurum, intervenit Camillus dictator, eoque pugnare iubet et vincit, 49. — iterum eos caedit, ita ut ne nuntius quidem aspersit, ibid. — rursus vincuntur a Camillo, vi, 42. — ad tertium lapidem, Salaria via, trans pontem Anienis castra habent, vii, 9. — post cecusum a

T. Manlio Gallum eximia corporis magnitudinis, relinquunt trepide castra, 9-11. — alia cum Gallis bella, ii, 12, 15, 23, 24, 25; viii, 20. — pugna M. Valerii Corvi, viii, 26. — cura Gallis pacem ingenti pecunia sedimunt Etrusci, x, 10. — eorum auxilia mercede sollicitata a Samnitibus et Etruscis, x, 21. — Senones delect legionei Romanam, x, 26. — Galli iuncti cum Etruscis, Samnitibus, Umbris, vincuntur in Sentinati agro, x; 27-29. — eorum in Italia, sub initia belli Hannibali, motus, xxi, 23, 26. — et iucundi ac fluctantes animi, 39, 52; xxii, 1. — Galli Transalpini frustra sollicitantur a legatis Romanis contra Poenos, xxi, 20. — ab Hannibale partim donis conciliati, partim victi, 23, 24 et 26-28. — in Venetiam transgressi oppidum conduunt non longe ab Aquileia, xxxiv, 22, 43. — expelluntur a Romanis, 54. legationi super ea re missae ad Transalpinos populos benigne respondetur, 54, 55; l, 53. — eorum manus in Hercynius saltus missa, v, 34. — transitus in Italiam, locique et fines, quos tenere, v, 34, 35. — transitus in Asiam, xxxviii, 16, 17. — acies, 26. — arma, xxii, 46; xxxviii, 17. — auxilium a Perseo per avortitiam dismissum, xlii, 27. — procerum corpora, promissae et ratulatus comae, xxxviii, 17. — praelongi gladii et scuta longa quidem, sed parum lata nec tegentia corpora, xlii, 46, 2 et 3; xxxviii, 17, 21. — corpora intolerantissima laboris atque aestus, x, 28. — humori et frigori assueti, v, 49. — corpora iis et auium magna fragis, quam firma, v, 44. — molles ad laboris lingueque viae laedia, xxii, 2. — eorum mollia et fluida corpora, minime patientia sitis, decedere pugna cogit

xxxv, 47; xxxviii, 17. — prima eorum proelia plus, quam virorum, postrema minus, quam feminarum, v, 44; vii, 12; x, 28; xxxviii, 17. — cantus inenitum proelium et ululatus et tripudia, et quatientium acula in patrium quemdam modum horreodus armorum crepitus, xxi, 28; xxxviii, 17-26. — gens nata in vanos tumultus, v, 37, 39; xxxviii, 17. — bandquoquam negligens religionum, v, 46. — auri aridissima, xxi, 20. — Galli pectoribus equorum suspensa gestant capita caesorum hostium vel lanceis infixa, x, 26, 8. — orant moris sui examine, ibid. — in concilium veniunt armati, xxi, 20. — pugnant superstantes essedis carrisque, x, 28. — super umbilicum pugnant nudi, xxii, 46; xxxviii, 21. — ex calva hostium pocula faciunt, xxiii, 24. — Galli in Thracia, xxiii, 12, 6; xlv, 30. — iungunt eunum equis et equos vacuos prolepsorum equitum capiunt, xlv, 26. — iugens cum Gallis bellum, xx, 34-45. — insignis de iis triumphus, ibid. — urgent anno sequente victos Romanos, 46. — victoria de Gallis C. Flamini et P. Furii, 48, 49. — cum iis Marcelli pugna ad Clastidium, 52, 54. — de iis eiusdem Marcelli triumphus, 55. — vid. Boii, Cenomani, Insobres, Senones. — prima Romanorum in Transalpinos Gallos expeditio, lx, 38, 39. — res gestae adversus eos C. Sextii, lxi, 1, 3. — Cn. Domitii splendidiore, 4, 10. — Q. Fabii, 42, 46. — Galli rebellant, lxxiii, 65. — Gallis quoties inferendum bellum, in eorum finibus sacrificari oportere monent decemviri, lxi, 7.

Gallia provincia, xxiv, 44, 2. — *Gallia* duplex, trans et cis Alpes, ciii, 136. — haec Togata dicebatur,

ibid. — *Gallia Transalpina* divisa in Braecatam et Comatem, 137. — *Galliae Transalpinae* noitia, ibid. et seqq. — prima Romanorum in Transalpinam Galliam expeditio, lx, 38, 39. — tota *Gallia Transalpina* a Caesare pacata, cviii, 27. — *Gallia Togata*, seu *Cisalpinia*, lxxxi, 31.

Gallorum aurum occultari a Patribus, eriminator M. Munius, vi, 14. — *Gallicus* tumultus, vii, 9, 11. — *Galliei* tantum tumultus causa aerarium sanctius aperiri debuit, cx, 5, 6. — ager qui Gallorum Senonum fuerat, victimis populo divisus, xi, 18; xxi, 14, xxxix, 44; xlv, 4. — *Gallieus* sinus; vid. sinus.

Gallina alba, ramulum lauri rostro tenens, in sinum Liviae decedit, cxxviii, 37.

Q. *Gallius*, praetor, cii, 15.

Q. *Gallius*, praetor, miserabiliter interit, cxx, 6. — ei post mortem imperium ubrogatum a collegis, 7.

*Gallio*gracia seu *Galatia*, pars Phrygiae mai. hod. pars *Nataliae* et *Caramaniae*, xxviii, 8; xxxviii, 12. — a Mithridate in provinciae formam reducta, lxxxii, 38.

*Gallio*gracci Antiochum auxiliis iuvant, xxviii, 18, 40, 51, 60. — hinc iis bellum infert Cn. Munius consul, xxxviii, 12, 15, 17. — eius belli gesta, 18-27. — pax iis data, 37, 40. — de iis triumphus, xxxix, 6. — captivos diis suis immolant, xlv, 6. — eorum iter in Asiam, et tres populi, Tectosagi, Tolistoboi et Trocmi, qui regiones eas occupant, xxxviii, 16. — deficiunt ab Eamene, xlv, 19, 20, 34. — eorum equites, xxxvii, 40.

*Gallio*gracci tetrarchae, lxxxii, 37; cxi, 76.

Gallus et *Galla* vivi defodiuntur, xx, 34; xxi, 57; lxi, 17.

Ganymedes, praefectus Ptolemaei, prodit Philippo Aenon, xxii, 16.

Ganymedes, spado Arsinoae, sperit fagne viam, cxii, 46. — interfecto Achille, succedit in exercitus Aegyptiaci imparium, 62. — corrumpit Caesaris aqua, 63.

Garumantes, inter Aethiopiam et Gaetuliam, vel in extremis Africae partibus, meridiem spectantibus, ultra Gaeutliam colentes, ubi nunc *Guargala*, *Gademes*, et *Fessen*, xxi, 33, 3.

Garitenes, hospes Philippi, ab eo occisus, xxiii, 21.

Garni, Liguriae populi, xli, 19.

Gauda, Masinissae nepos, a C. Mario incitatus adversus Metellum consulem, lxx, 40-43.

Gaulotus, regulus Gallograecorum Tectosagum, xxxviii, 19.

Gauzeios, portus Andri insulae, xxi, 45.

Gaurus mons Campaniae inter Puteolos et Avernum Lucrinumque lacum, b. *Monte Barbaro*, vii, 32.

Cn. Gavilius Aquileiensis, xli, 5.

L. Gavilius, ibid.

Geganij ex Albanis principibus in Patres lecti, i, 30.

L. Geganus, tribunus militum consulari potestate, vi, 31.

L. Geganus, interficitur in foro olitorio, lxxix, 29.

M. Geganus, tribunus militum consulari potestate, vi, 42.

M. Geganus Macerinus, consul, sedat coitiones tribunorum, adversus nobilium iuventutem ortas, iii, 65. — secundum consul, iv, 8. — Volscos, Ardeam obsidentes, obsidet ipse, 9. — vincit Volscos et sub ingum mittit, 10. — componit Ardeae res, ibid. — redit in urbem triumphans, ibid. — tertium consul, 17. — censor probavit villam publicam in campo Martio, 22. — Mam-

Aemiliom, qui dictator censuram, quinquennale intra anni et sex mensium redegerat spatium, omni ignominia afficit, 24; ix, 33, 34.

Proculus Geganus Macerinus, consul, iv, 12.

T. Geganus, consul, ii, 34.

Gellus; vid. *Status* et *Egnatius*.

L. Gellius Publicola, consul coedit fugitivos, xcvi, 1, 2. — ingenti clade vincitur a Spartaco, 3. — censor quatuor et sexaginta senatu movet, in his C. Antonium et Q. Lentulum Sura, xcvm, 28. — vid. et ciii, 42. — legatus Pompeii bello piratico, sortitur mare Italicum, xcix, 31.

L. Gellius Publicola L. F. M. Messalae frater, insidiatur M. Bruto, cxii, 1. — dimittitur, ibid. — insidias tendens Cassio, iterum absolvitur, 7. — fugit ad Antonium et Octavianum, ibid.

L. Gellius L. F. L. N. *Publicola*, consul, cxviii, 35.

Gelo vincit Humilcarem, xvi, 8. — ad eum referebat originem Hierocles pater Hieronia regis, 12.

Gelo, Hieronis filius, deficit ad Poenon, xxiii, 30. — mors eius adeo opportuna, ut patrem quoque suspicionem adspersit, ib. — cina, dum viveret, in cultu habitumque modestia, xxiv, 5.

Gemelli tribonitii viatores flagitiosum convivium, cvii, 50, 51.

Geminus Metius, praefectus equitum Tusculanorum, init cum T. Manlio singulare certamen, viii, 7. — vincitur et interficitur, ibid.

C. Geminus, praetor infelicitur adversus Thracas pugnat, lxx, 56.

Genabii, negotiatores Romani a Carnuntibus interfecti, cvii, 51. — Caesar Genabum occupat et incendit, 54.

Genio Deo quinque maiores hostiae caecae, xxi, 62.

Gentem habere se solos, patricii gloriabantur, x, 8. — gentis enuptio, XXXIX, 19.

Gentilitia sacra, v, 52.

Gentius, Illyriorum rex, variis criminibus insimulatus apud senatum, legatos Romam mittit ad purgandum se, XL, 42. — eum suspectum Issenses legati faciunt, tanquam uno animo viventem cum Perseo, XLII, 26. — ad eum legati Romani, ibid. — est Romanis suspectus, XLIII, 9. — tentatur a Perseo, XLIII, 18, 19, 20, 23. — obsidibus ultro citroque datis, foedus facit cum Perseo, XLIV, 23. — conicit legatos Romanos in carcerem, 27. — pecunia pacta fraudatur a Perseo, decem tantummodo talentis acceptis, ibid. — eius genus et facta, 30. — copiae, ibid. — vincitur a Romanis, 31. — petit inducias, ibid. — dedit se in potestatem Anicii praetoris, ibid. — in custodiam traditur, ibid. — cum coniuge et liberis in triumphum ducitur ante currum L. Anicii praetoris, XLV, 43. — Spoletium mittitur in custodiam, ibid.

Genua urbs, XXI, 32. — capitur a Magone, Hamilcaris filio, XXVIII, 46. — ab eo diruta exaedificatur a Romanis, XXX, 1.

C. Genucius inter primos augures e plebe creatos, x, 9.

C. Genucius Clepsina, consul, XIV, 12. — consul iterum, XV, 4.

Cn. Genucius, tribunus plebis, domi suae occisus, II, 54.

Cn. Genucius plebeius, tribunus militum consulari potestate, v, 13. — iterum tribunus militum, 18. — praecipitatus in insidias ante signa inter primores cadit, ibid.

Cn. Genucius, consul, VII, 3.

L. Genucius, ex plebe consul, VII, 1. — secundum consul, 4. —

adversus Hernicos profectus male rem gerit, 6. — ab insciis quem interecissent interficitur, ibid.

L. Genucius, tribun. plebis, fert ad populum, ne fenerare liceat, VII, 42.

L. Genucius, consul, x, 1.

L. Genucius, consul, xv, 2. — legionem Campanam, quae Rhegium occupaverat, obsidione ad deditiorem cogit, ibid.

L. Genucius, ad regem Syphacem legatus, XXVII, 4.

M. Genucius, consul, IV, 1.

M. Genucius, tribunus militum secundae legiones, interficitur in proelio cum Boiis, XXXV, 5.

T. Genucius, tribunus plebis, auctor agrariae legis, diem dicit T. Menenio, II, 52.

T. Genucius decemvir creatur, XXXI, 33.

Genusus s. *Genusus* Illyrici fl. XLIV, 30.

Geraestius, portus Teiorum in Ionia, XXXVII, 27, 28.

Gaerestus, nobilis Euboeae portus et prom. contra Sanium prom. h. *Iastura*, XXXI, 45.

Gergithus s. *Gergithum* et *Gergitha*, oppidum Misiae aut Acolidis prope fontes Caici, XXXVIII, 39.

Gergoviam in Arvernus oppugnat Caesar, CVII, 59, 61. — ab ea prope capta relinquitur, 65.

Germani veteres, eorumque mores, CIV, 24. — corporum habitus, 25. — apud eos opinio immortalitatis, 26. — proelium cum Caesare et clades, 36–38. — in Galliam transgressi, opprimuntur a Caesare, CV, 48–52. — cum Germanis in sua terra pugnaturus Caesar, Rhenum transit, 54. — iterum, CVII, 8. — vincuntur a Lollio, CXXXVI, 44, 47. — vastant Gallias, 49. — adversus eos res gestae Drusi, CXXXVII, 7–11;

exxxix, 1; cxi, 1, 2. — tom L. Domitii et Tiberii, 18, 19.

Germaniae, prima et secunda, cxi, 138, 140.

Germaniae veteris situs et fines, civ, 4 et seqq.

Germanici cultus, ix, 36.

Geronium, sive *Gerunium*, opp. *Apulinae*, xxii, 18, 24, 32, 39.

Gerrunium, castellum *Macedon.* xxxi, 27.

Getae vincuntur a *Licio* *Crasso* eorumque spelunca, aliaeque loca, capiuntur, cxxxv, 2, 3. — repelluntur a *Lentulo*, cxxxvi, 51.

Gillicae *Poenus*, xlix, 7.

Giogo, legatus ad *Philippum*, xxiii, 24.

Giogo, dissuadens pacem ab *Hannibale* a superiore loco detrahitur, xxx, 37.

Giogo, *Hamilcaris* filius, *Poenos* ad bellum coecitat, xlviii, 3.

Giogo *Strytanus* a *Carthaginien-* sibus legatus *Romam* mittitur ad petendum pacem, xlix, 7.

Gitanae, *Epiri* oppidum, xlii, 38, 1.

Gladiatores apud *Companos* dicti *Summites*, ix, 40. — *Gladiatores* priores *Romae*, xvi, 42. — *Gladiatores* quatuor et septuaginta ex *ludo* *Lentuli* profugunt, xcv, 1. — congregato servitorum ergastulorumque multitudinis, duces creant, 2. — *Claudius Pulchrum* legatum *proelio* vincunt, 3; vid. *Crixus*, *Spartacus*. — inter epulas, ix, 40. — liberi homines sponte facti, xxviii, 21, 3.

Gladiatoria spectacula, xxiii, 30; xxviii, 21; xxxi, 50; xxxix, 46; xli, 28. — ab *Antiocho* *Epiphane* edita, xxi, 20. — edita fuereis causa, xxxix, 46.

Gladius et poma sunt arma velutum, xxxi, 35. — ponderi additur ab insolente *Gullo*, v, 48. — *Gladii*

Arabum sagittariorum, insidentium camelis, tenues, longi quaterua cubita, xxxvii, 49. — Gallorum inepti, xx, 49; vid. xxii, 46. — Hispanienses, vii, 10; xii, 46; xxx, 34. — Romani his similes, vii, 10, 1. — *Gladiis* districtis discincti, destituuntur milites ignominiae causa, xxvii, 13. — *gladiis* ad scuta adlisis, signum datur vel ardoris pugnandi vel approbationis, vi, 24, 1; x, 26, 8; xxviii, 29, 3.

Glarea substructae marginataeque vide, xli, 27.

Glancia; vid. *Servilius*.

Glancias ex custodiis corporis *Persei*, xliii, 20.

Glesuria insula subacta a *Droso*, cxxxvii, 7.

Gloriam qui spreverit, veram habebit, xxii, 39.

Goidus; vid. *Coidos*.

Goidus in *Creta*, cxxxvii, 60; xlii, 51.

Gomphi, urbs *Thessaliae*, xxxi, 41; xxxii, 14; xxxvi, 13; xxxviii, 2.

Gomphos capit *Caesar*, cxi, 55. — viginti senes, nobilissimus quisque civitatis, asperiores timentes veneno se interimunt, ibid.

Gonnai sive *Gonnus*, xxxiii, 10; xxxvi, 10; xlii, 54. — oppidum *Thessaliae*, situm in faucibus saltus, quae *Tempe* appellantur, xlii, 67; xlii, 6.

Gonnecondylum, oppid. *Perthae-* biae, xxxix, 25.

Goridium, *Phrygiae* oppidum et frequens emporium ad tria maria, xxxviii, 18.

Gordus a *Mithridate* *Romam* mittitur, xxx, 45. — cum *Cappadoces* regem eligere verentur, suspectum *Romanis* ob *Mithridatis* amicitiam, 48. — profligitur a *Sulla*, 50.

Gordistiches, *Bithyniae* oppidum xxxviii, 13.

Gordiane regio adimitur Parthis, et restituitur Tigrani per Afranium, cii, 1, 2.

Gordyeni se dedunt Lucullo, xcvm, 64.

Gorgopas praest urbi Gythio, xxxiv, 29. — interficit Deagoridam, urbem prodere volentem Romanis, ibid.

Gorthin, Cortina, Goetinae, opp. Cretae, h. *Chetina*, unde Gortynii quingenti, doce Cydate, se iungentes Quintio consuli, xxxiii, 3; xxxvii, 60.

Gracchorum elogium, lxi, 36. — illorum interita plebis libertas conceidit, 37. — publicae calamitates inreetae sunt, 38.

Gracchus; vid. Sempronius.

Gracchus; vid. Cloelius et Sempronius.

Gradius Mars; vid. Mars.

Graeca fons, xxviii, 46. — calliditas, xlii, 47. — Graeca lingua scriptam epistolam ne intercepta intelligeretur, ad Q. Ciceronem mittit Caesar, cvi, 14. — Graecorum urbium mos habendi concionem in theatro, xii, 8. — Graecae fabulae, xxviii, 43. — coloniae in Asiam deductae, xxxiv, 58. — Graecorum artium opera quando primum admirati sint Romani, xxv, 40. — et magis, xxix, 6. — Graeci, gens linguae magis strenua quam factis, viii, 22. — barbaris sunt natum hostes, xxxi, 29. — sunt omnium eruditissimi, xxxix, 8. — Asiatici sunt levissima hominum genera, et servituti nata, xxxvi, 17. — Graeci septem libri de sapientiae disciplina inventi in sepulcro Numae, xl, 29. — Graecis literis, Livii aevo, instituta inventus Romana, ix, 36. — Cf. ad xxix, 19, 4. — Graeco ritu decemviri sacra faciunt Apollini, Dianae et Latonae, xlv, 12. — Graecorum classis more

Tasum oraque litoris Antialis et Tiberis ostia infestat, vii, 25. — a Siciliae tyrannis, ut videtur, missa, 26. — alia classis, ad Italiae litora appulsa, capit Thurias, x, 2. — mari Adriatico ad litus Venetorum pervenit, ibique coeuntur a Patavinis Graeci, ibid. — Graecorum pallium, crepidae, palaestra et libelli, xxix, 19, 3. — eorum levissimi quique, Parthorum etiam gloriae, contra nomen Romanum, favent, ix, 18. — Graecus et Graeca vivi defodiuntur, xxii, 57; lxiii, 17. — Graecus ignobilis auctor Bacchanalium; vid. Bacchanalia.

Graecia ulterior s. propria, Hellas, h. *Livadien*, vii, 26. — minor s. magna, Italia inferior, xxxi, 7. — post cladem Romanorum ad Cannas, deficit ad Poenos, xxii, 61. — Graeciae libertas in ludis Isthmicis promulgata, xxxiii, 32. — Graeciae civitates tria habent principum genera, xlv, 31. — a Romanorum sanctoribus ceteri vexantur, ib. — Graeciae compedes Demetrias, Chalcis et Corinthus, xxxii, 37. — duo ex ea traiectus in Italiam, xxxvi, 21, 3. — Graeciam inter et Italiam pontes lacere cogitavit Pyrrhus, quod et postea molitus est M. Terentius Varro, xlii, 35.

Graminea corona obsidionalis Decio data, vii, 37.

Grando et tonitru proclium prohibent, ii, 61; xxvi, 11.

Granii praecoris liberum responsum, lxiv, 17.

Gn. et *Q. Granii*, factionis Marianae, a senatu hostes iudicantur, lxxvii, 27.

Gratidianus; vid. Marins.

M. Gratidius, praefectus Antouii, interficitur in Cilicio, lxxviii, 2.

Graviscus, oppidum Etruscae et

colonia, hodie dictam Corneto, XL, 29; XLII, 16.

Greges in loco ad Laciniae Inno- nis sine custode pascentes, et ultro ad stabula redentes, XXIV, 3.

Gregorius Papa narratur abolere voluisse Livium, LXXI, 4.

Grumentum, Lucaniae oppidum, h. *Agromento*, ad dextram Aciris, fl. h. *Agri*, XXXII, 37; XXVII, 41. — a sociis Italicis captum, recuperatur a Romanis, LXXIII, 21. — in expugnatione illius urbis, insigne duo- rum servorum ad servandum heram commentum, 22.

Gulussa, filius Masinissae, a pa- tre Romam mittitur, XLII, 23. — respondet legatis Carthaginiensium de patre querentibus, 24. — dimit- titur cum donis, ibid. — redit le- gatus Romam, XLIII, 3. — senatus nuntiat Carthaginienses bellum pa- rare, XLVIII, 11. — Poenos contra foe- dus caedit, 35. — post mortem Masinissae, a Scipione Aemiliano arbitrium ei pacis et belli in Numidico regno permittitur, I, 18. — sequitur Scipionem ad obsidionem Carthagini cum equitatu Numidico, 19. — caedit Poenos, II, 22. — eius colloquium cum Hasdrubale, 24-27. — de eius morte mentio, LXXII, 1.

Guras, frater Tigranis, dedit Lu- cullo arcem Nisibis, XCVIII, 79.

Gymnaeae s. *Gymnesiae* insulae, vulgo Balarides dictae, XII, 21, 7. Epit. LX. — *Gymnesiae* cur Baleares vocatae? LX, 33.

Gymnasium Cynosarges Athenis, XXXI, 24. — Cylarabis Argis, XXXIV, 26. — *Gymnasia* Tarentinorum iubet occcludi Pyrrhus, XII, 25; XXXI, 19.

Gyrtenorum oppid. stratagemate capit Q. Sertorius, LXX, 21.

Gyrton et *Gyrtona* Thessaliae urbs, XXXVI, 10; XLII, 54.

Gythium, h. *Colo-Kythia*, opp.

Laeonicae validum, portus Spartae omniumque maritimarum rerum La- cedaeemoniis receptaculum, XXXIV, 29. — capitur a T. Quintio, ibid. — oppugatur a Nabide et capitur, XXXV, 27.

H.

Hadria; vid. *Adria*.

Haemus; vid. *Aemus*.

Halesinis leges scribuntur a C. Claudio, LXX, 25.

Haliacmon, fluvius Macedoniae, quem a Thessalia dirimit, b. *Platama*, XLII, 53.

Haliartii, XLII, 44.

Haliartus, oppid. Boeotiae, XLII, 46, 56. — oppugnatum et captum a Romanis, 63. — diruitur a suo- damentis, ibid.

Halicarnassenses, XXXIII, 20.

Halicarnassus, oppidum Cariae, b. *Bodrun*, *Budrun* vel *Nesi*, Cos- meti *Alicarnasso*, XXXVII, 10, 16.

Halicyna deficiunt a Carthagi- niensibus ad Pyrrhum, XIV, 10.

Halyz, fl. Cappadociae, quam a Paphlagonia dirimit, hodie *Kisel- Irmak*, XXXVIII, 16, 25, 38; conf. LXXVI, 26.

Hamae in Campania absunt a Cu- mis tria millia passuum, XXXIII, 35. — Hamis statum sacrificium et no- cturnum sacrum, ibid.

Hamilcar, Hannonis filius, a Ge- lone victus interit, XVI, 8.

Hamilcar, immerito habitus a qui- busdam pro Rege Hannibalis patre, in Siciliam venit, XVI, 61. — eius res prosperae in Sicilia, XVII, 19. — caedit Romanos, 25. — vincitur proelio oavali a Manlio et Rigulo, XVIII, 2 et seqq. — revocatur e Sicilia ad auxilium patriae, 15. — Mauros et Numidas percutit, 42.

Hamilcar, opibilib Poenus, excru-

ciatus ab uxore Reguli, magistratum Romanorum imperio eximitur nunti, xviii, 66.

Hamilcar, cognomento Barca, pater Hannibalis, in Siciliam venit, xix, 32. — Epirotes castris occupat, 33. — per triennium quodammodo bre cum Rumanis praelia facit, 37. — Erycem urbem occupat, 49. — inter duo praesidia hostium medius ab inferiore obsidetur, dum ipse superius obsidet, 50. — post pugnam ad Aegules insulas, Poeni ad eum summum belli pacisque deferunt, 59. — legatos de pace ad Lutatium consulem mittit, ibid. — arma tradere recusat, 61. — Hamilcaris perpetuum in Romanos odium, causa secundi Punici belli, xv, 6. — eius maxime virtute Poeni vires animoque recuperant, 17. — Hamilcarem, agitantem in animo bellum adversus Romanos, mox opprimit, xxi, 1, 2 et 5. — ad castrum Altum in Hispania, xxiv, 41.

Hamilcar, Gisgonis filius, praefectus praesidii in insula Melita, caput, xxi, 51.

Hamilcar, Bomilcaris filius, xxvii, 49.

Hamilcar Poenus, dux Gallorum, invadit Placentiam, xxxi, 10. — exilio mulcatur a Carthaginiensibus, et bona eius publicantur, 19. — cadit in proelio ad Cremonam, 21. — ab eo captum in proelio ad Miucium amicum tradunt, xxxii, 30. — et ante currum triumphantis consulis ductum fuisse, xxxiii, 23.

Hamilcar, uox e legatis a Carthagine Romam missis, ad pacem petenda, xlix, 7.

Hannibicora, princeps Sardiniae, molitur defectionem, xxiii, 32. — coosciscit sibi mortem, 41.

Hannibal, Carthaginiensium praetor, Messenam ingreditur, xvi, 18.

Hannibal, Gisgonis filius, Agrigenti praefectus, xvi, 53. — clausus elabatur Agrigento, 58. — vincitur navali proelio a C. Duilio consule, xvii, 9. — eius commentum in evitando supplicio ob rem male gestam, ibid. — vincitur a Cnio Sulpicio consule, 26. — cruci affigitur, 27.

Hannibalis Rhodii audacia, xix, 11 et seqq. — ipse intercipitur, 14.

Hannibal annos ferme novem natus, hostem se populi romani fore iureiurando adstringit, xxi, 1; xxxv, 19. — imperator in locum Hasdrubalis succedit, xxi, 3. — eius dotes et ingenium, 4. — res eius gestae adversus varios Hispaniae populos, 5. — Saguntum oppugnat, 6. — vulneratur, 7. — non admittit legatos Romanorum, 8. — centum quinquaginta milia habuit in armis, ibid. — deendum eum Romanis censet Hanno, 10. — Hannibal Saguntum capit, 14. — eius apparatus ad bellum et copiarum numerus, tum divisio, 21, 22, 23. — transiit Iberum, et Pyrenaeum saltum superat, 23. — sibi conciliat Gallos, 24. — traiecit Rhodanum, 27. — hortatur milites, 30. — petit Galliae mediterranea, 31. — transiit Alpes, 32. — ingreditur Italiam, 38. — quantas habuerit copias in Italiam transgressus, ib. — Taurinorum urbem expugnat, 39. — rebus prius, mox verbis milites hortatur, 42 et seqq. — promittit suis praemia, 45. — vincit Romanos ad Ticinum, 46. — mox ad Trebiam, 54 et seqq. — socius excedit pugna ad Emporium prope Placentiam, 57. — pugnat rursus cum Sempronio, 59. — equitatu invictus, xxi, 47; xxi, 44. — altero oculo capitur, xxi, 2. — vincit Romanos ad Trasimenum lacum, 4 et seqq. — Italiae agros devastat, 9. ex Herpinis in Samnium transiit, duernque itineris virgis caesum in cru-

cem tollit, 13. — duo millia ferme hominum accensis cornibus in montes concitat, 16. — eius dolus ad augendam dietatoris invidiam, 23. — ad certamen prolicit magistrum equitum, 28. — eius de Q. Fabii Maximi virtute testimonium, 30. — exercitus omnium rerum penuria laborat, 40. — relictis castris, fugam simulat, 41. — eius insidiae detectae, 42. — eius inopia et anxietas, 43. — ad Cannas castra ponit, ibid. — aciem instruit, 46. — vincit Romanos magna clade, 49. — sed uti victoria nescit, 51. — vesci docuit corporibus humanis, xxiii, 5. — Capuam venit, 7. — apud Ninnios Celeres deversatur, 8. 1. — eius in senatu campano oratio, 10. — in agrum Nolanum traducit exercitum, 14. — Nucernam in deditionem accipit, 15. — ad Nolam vincitur a Marcello, 16. — Aceras diripit, et Casilinum oppugnat, 17, 18. — eius exercitum Campanae deliciae enervant, ibid. — ex hibernis redit, Casilinum oppugnaturus, 19. — eius ad Philippum legati intercipiuntur, 34. — Campanis operum latorum ad Hamae pervenit, 36. — ab obsidione Cumidarum discedit, 37. — cum exercitu Nolam oppugnaturus accedit, 43. — Nolam oppugnat, 44. — eius equites mille ducenti septuaginta duo ad Marcellum transfugiunt, 46. — Putolos frustra tentat, xxiv, 13. — Tarentum per proditionem capit, xxv, 8, 9, 10. — consilium eius de Tarentina classe in apertum mare emittenda, 11. — Cn. Fulvium praetorem viueit ad Herdoueam, 21. — in Campaniam contendit, xxvi, 5. — oppugnandae Romae consilium capit, 7. — tria millia passuum ab Roma castra locat, 10. — irrito incepto discedit, 11. — Cn. Fulvium proconsulem cum exercitu fundit, xxvii, 1. — eius de M. Marcello iudicium, 16. — Metapon-

tum se recipit, ibid. — Lacinium capias adinvenit, 25. — Marcelli corpus sepelit, 28. — eius annulo uti conatus ad decipiendos Salapitanos, aemet ipse fraude capitur, ibid. — viso capite Hasdrubalis, se Carthaginiis fortunam agnoscere dicit, 51. — omnia auxilia in extremum Italiae angulum Bruttios contrahit, ibid. — adversis, quam secundis rebus, mirabilior, xxviii, 12. — ad lunouia Laeniense templum aetatem agit, 46. — aram ibi dedicat cum ingenti rerum ab se gestarum titulo, ibid. — Locros tendit, xxix, 7. — adverso proelio percutus, Crotoneum exercitum abducit, 36. — ex Italia revocatur, xxx, 9, 19. — in qua XVI annos consumpsit, xxviii, 12, 2. — frendens ac gemens eam relinquit, xxx, 20. — eius cum Scipione colloquium, 29. sequ. — suos ad pugnam hortatur et instruit, 32. — victus Adriumetum profugit, 34. — spem salutis alibi non esse, quam in pace impetranda, fatetur, ibid. — Gisgonem ad dissuadendam pacem procedentem, ex superiore loco detrahit, 37. — Poenos in curia flentes videt et increpat, 44. — nuntios et literas ad Antiochum misisse insinuat, xxxiii, 45. — praetor iudicium potentiam, graviam libertati, minuit, 46. — vertigalium publicorum rationes cum fide et prudentia administrat et corrigit, ibid. et 47. — Romani Carthagine Hannibalem accusant, ibid. — aufugit ad regem Antiochum, 48, 49. — quem ad bellum concitat, xxxiv, 60. — concitare conatur Poenos, 61. — eius cum P. Villio et P. Scipione Africano colloquium indiciumque de optimis imperatoribus, xxxv, 14. — propter colloquia cum Villio suspectus, se apud Antiochum oratione purgat, 19. — non ipsi tribuendus infelix belli cum Romanis gesti eventus,

xxviii, 12; xxx 35.—eius de bello romano oratio ad Antiochum, xxxvi, 7.—eum ut valem omnium, quae eueuerant, admiratur Antiochus, 15.—praeficitur classi, xxviii, 23.—fugatur a Rhodiis, 24.—profugit ad Prusiam; eius mors, xxxix, 51.—aetas annique imperii, xxi, 3, 2.—uxor, xxii, 41.—Hannibal trierarchus legatusque, xxiv, 6.

Hannibal Samnis, caput factionis popularis apud Carthaginienses, xlviii, 11.

Hanno, dux Poenus, bellum gerit adversus Dionysium, xvi, 8.

Hanno, praefectus urbi Messanae, et custodiae freti, xvi, 26.—pellitur Messana, 27.—cruci a Poenis addigitur, 28.

Hanno senior in Siciliam venit, xvi, 53.—eius fiducia, 55.—cunctatio, ibid.—vincitur a Romanis, 57.—in seditionis puniendis fraudem commentus est, 60.—ignominiose excipitur a Carthaginiensibus et mulcitur, 61.

Hanno praefectus classis Punicae, xviii, 2.—victus a Romanis, fugit, 8.—eius astutum responsum, 10.

Hanno, aemulus Hamilcaris, prospere res in Africa gerit, xix, 34.

Hanno, princeps factionis Barcinis inimicae, censet, Hannibalem mittendum non esse in Hispaniam, xxi, 3.—dedeudum Romanis, 10.—pacem petendam a Roman. post Cannensem pugnam, xxiii, 13.

Hanno, Bomilcaris F. strenue rem gerit, xxi, 27, 28.

Hanno, Hispaniae cis Iberum, praefectus ab Hannibale, a Co. Scipione vincitur, xxi, 23, 60.

Hanno, nobilis Carthaginiensis, capitur in Sardinia, xxiii, 41.

Hanno, victus et pulsus finibus Lucanis o Ti. Sempronio Longo, abijt Brutlios, xxix, 37.—copiis

auctus reddit Nolem, et cum Nolanis colloquitur, 43.—in Brutlios remittitur, 46.—ad defectiorem sollicitat Genecae arbes in Bruttiis, xxiv, 1.—inter Hannouem et Graechum aëris pugna ad Beneventum, 14, 15.—subleuat inopiam Capuae, xxv, 13.—eius castra capiuntur a Romanis, 14.—fugit in Bruttiis, ibid.—praest praesidio Metaponti, xxvii, 42.

Hanno Capuae praest praesidio Punico, xxvi, 5, 12.

Hanno, relicta Sicilia, transijt in Africam, xxvi, 40.

Hanno, uovus imperator, in Hispaniam ex Africa, in locum Barcini Hasdrubalis transgreditur, xxviii, 1.—adversus eum mittitur a Scipione M. Silanus, ibid.—Hanno vivus capitur a Romanis, 2.—mittitur Romanam, 4.

Hanno, praefect. Magonis, xxviii, 23.—fauditur a L. Marcio, 30.

Hanno, nobilis iuvenis, equitatu Punico praef. in pugna equestri, ad Uticam, occiditur, xxix, 29, 35.

Hanno, Hamilcaris filius, praefectus equitatu Punico, xxix, 34.—elicitur a Masinissa ad pugnam, vincitur et interficitur, ibid.

Hanno, Hamilcaris filius, xlv, 14.

Hanno Gillus, xlx, 18.—eius miserabilis deprecatio, ibid.

Harmonia, Gelonis filia, Themisto nupta, xxiv, 24.—cum omni stirpe regis occiditur, 25.

Harpagones, assertores ferrico unco praefixi, xxx, 10.

Harpalus, princeps legationis Persae; offendit Romanos, xlii, 14.

Harpasus, Cariae fil. xxxviii, 13.

Harpax; vid. *Aruspex*.

Hasta Martis, xxiv, 10.—sub hasta bona vendita, v, 16.—et captivi, vi, 4; xxiv, 18.—hastae immissio in fines eorum, unde res re-

petitae, ritus iudicendi belli, I, 32.
— hastarum duarum spicula ardeant; vid. Prodigium. — hastis tribus sit iugum, III, 28. — ex hastis, quae in terram cadentes infusae steterant, vallum XXV, 30.

Hastati, primae aciei milites, VIII, 8. — *Hastatus secundus*, XXVI, 5. — decimos, XLII, 34. — primus prioris centuriae, ibid.

Haterii servus, domino prodito libertatem nactus, eius liberis rursus in servitutem traditur, CXX, 74.

Hebrus maximus, Thiaciae fl. h. *Maritis*, *Maritza*, XXXVIII, 41.

Hegear, praefectus equitum Neapolitanorum, XLIII, 1.

Hegelochus, dux Ptolemaei, delet exercitum Alexandrinorum, LX, 50. — Cleopatram fugere cogit, ibid.

Hegesianax, legatus Antiochi ad Romanos, XXXIV, 57, 58, 59.

Hegesiochus, summus apud Rhodios magistratus, XLII, 45. — eius prudens eosilium, ibid.

Helenae reddendae auctores Aeneas et Antenor, I, 1.

Helenus, Caesaris Octaviani libertus, CXXVII, 26.

Heliopolitae, servi rebelles in Asia, LIX, 21. — eorum ope Aristonicus multa secunda proelia facit, ibid.

Hellas; vid. *Graecia*.

Hellespontus fretum inter Sestum et Abydum, quo Asia ab Europa dirimitur, h. *Dardanelli maiores*, XXXII, 15; XXXII, 33; XXXIII, 38; XXXVIII, 18. — eius fauces, XXXVII, 9.

Helorus seu *Elorus* et *Elorum* Sicilinae opp. et fluvius, h. *Atellaro* et *Abiso*, XXIV, 35.

Helotae Spartanorum, XXXIV, 27, 4.

Helvetia LXV, 55.

Helvetiorum motus, CIII, 58, 128. — eorum migrationem interpellat Caesar, 129. — fundunt Caesaris equites, 131. — ipsam Caesarem petunt,

132. — victi se dedunt Caesari, 133, 134. — in eorum castris reperitur tabulae Graecis literis confectae, 135.

Helva, equitis Rom. filia, fulmine percussa, LXXI, 55.

Helvius Blasio; eiusque in amicum P. Brutum fides, CXX, 15.

C. Helvius Cinnus, tribunus plebis, rogationem fert de abrogando magistratu collegis anis, CXXI, 29. — eius somnium et mors, I, 9, 110.

Cn. Helvius, tribunus militum, in pugna cadit, XXX, 18.

C. Helvius ex aedilitate plebeia creatur praetor, XXXII, 7. — sortitor Galliam, VII, 26.

C. Helvius, legatus Cn. Manlii consulis, XXXVIII, 20, 22, 23.

M. Helvius, tribunus militum, cadit in proelio, XXVII, 12.

M. Helvius aedilitate plebeia praetor creatur, XXXII, 27. — sortitor Hispaniam ulteriorem, 28. — eius de motu Hispanorum ad senatum literae, XXXIII, 21. — accedit Celtiberos, XXXIV, 10. — ovans ingreditur Vrbem, ibid. — triumvir coloniae deducendae creatur, 45.

Hemerodromi, ingens uno die cursu conficientes spatium, XXXI, 24.

Heneti, in Paphlagonia, I, 1.

Henna seu *Enna*, bodio Castro Ianni, media in Sicilia excelso loco sita, et infida Romanis, sed malu. aut necessarii facinore L. Pinarii retenta, XXIV, 37, 39. — capitur ab Hamilcare, XVII, 19. — recipitur a Romanis, 25. — a servis rebellantibus oppressa, LVI, 34. — a Romanis obsessa, LIX, 25. — traditur, 26.

Hennenses trucidantur a servis, LVI, 37.

Hennensis Cereris religio, LIX, 22, 27.

Hephestia urbs Lemni, XXXIII, 35.

Heptagoniae, locus prope Spartam, xxiv, 38.

Hepteria navis, xxxvii, 23.

Heraclea, urbs magnae Graeciae, i, 18. — colonia Tarentinorum, viii, 23; vid. et xiii, 51.

Heraclea Siciliae, xiv, 10. — *Minoa*, xxiv, 35; xxv, 40.

Heracles prope Thermopylas, xxxviii, 5, 7; xxxiii, 3. — eius situs, xxxvi, 22. — oppugnatur et capitur a Romanis, 23, 24.

Heraclea Arcanae, xxxviii, 1.

Heraclea, xl, 24.

Heraclea Siuntiae, xlv, 29.

Heracles Pontica alienatur a Romanis, xliii, 19. — a Mithridate occupatur, xcv, 30. — oppugnatur a Cotta, xcvi, 32. — capitur, xcvi, 31-17.

Heraclea, filia Hieronis, uxor Zoippi, crudeliter cum filiabus occiditur, xxiv, 26.

Heracleensis ager, xxxvi, 16.

Heracleotae, xcvi, 33, xcvi, 11.

Heracleum opp. xlii, 2. — eius situs, 8. — capitur a Romanis, 9.

Heracleidas legatus Leontinorum ad Pyrrhum, xiv, 3.

Heracleides classi praeficitur a Philippo rege, xxxi, 16. — conicitur in viacula, xxxii, 5.

Heracleides Byzantius, Antiochi ad L. Scipionem eos legatus, xxxvii, 34. — eiusdem oratio, 35. — tentat animum P. Scipionis Africani, 36. — ei egregie respondet Africanus, ibid.

Heracleides Alexandrum tanquam Antiochi Epiphania filium, a senatu adiuvari postulat, xlviii, 8. — contrahit copias, ibid.

Heracutus, cui Scotino cognomen, legatus regis Philippi ad Hannibalem, xxii, 9.

Heracutus, praetor Atheniensium, opprimuit motus serviles, lvi, 62.

Heraca, Peloponnesi urbs, xlviii, 7, 8, xxxii, 5; xxxii, 34.

Heracorum ludorum curatio ad Philippum deferitur, xxvii, 30.

Heracum, xxxiii, 17.

Herba Sardoia, xvii, 14.

Herbasus, urbs Siciliae caput a Romanis, xvii, 25. — eam occupare frustra tentant praetores, xlii, 30. — a Marcello recipitur, 35.

Hercates populi, xli, 19.

Herculanum, oppid. in Samnio captum a Sp. Carvilio eos, x, 45.

Hercules venit in Latium, i, 7. — eius cum Evandro post Cacus interfectum congressus, ibid. — in eius honorem lectisternium habitum, v, 13. — eius magni simulacrum, ix, 44. — Tyrius, xvi, 5. — Herculis ministri Potitii, i, 7; ix, 29. — ara ab Evandro dedicata, i, 7. — ara maxima, ix, 29. — aedes rotunda, x, 23; vid. et xxi, 62; xxxii, 1; xxxviii, 35. — columnae, xxi, 43. — sanum, xi, 51. — Lavacrum, lxxxiii, 44. — templum, xxvi, 10; xxxi, 24. — mortale corpus erematum in loco quem Pyram vocant, xxxvi, 30. — Herculi sacra a Romano ritu graeco sunt, i, 7. — votum vovet et exsolvit Pyrrhus, xiv, 10. — Gadibus vota exsolvit Hannibal, xxi, 21. — sacrificium facit in monte Oetae M. Acilius Glabrio eos, xxxvi, 30.

Hercyni saltus, v, 34; lxiii, 22; civ, 4.

Hercynia Den, xli, 27.

Herdonia, seu Herdonea, oppid. Hirpinorum ad fines Apuliae, hodie *Ardona*, xxv, 21; xxvii, 1, 2. — ab Hannibale deletur, et oppidani migrare iubentur, ibid. — Confer. *Ardoneae*.

Ap. Herdonius Salinus eum exsulibus et servis Capitolium et arcem

occupat, III, 15. — ibi interficitur, 18.

Turn. Herdonius in Tarquinium invelitur, I, 50. — opprimitur a Tarquinio, 51.

Herennius Bassus ab Hannone ex Nola ad colloquium vocatur, XXIII, 43. — Hannoni respondet, 44.

Herennius Cerrinius, Bacchis initiatus a matre, XXXIX, 13.

Herennius Pontius, imperatoris Samnitiū pater, vir prudentissimus, IX, 1. — eius discordia responsa de exercitiis Romanorum, ad Caudium inclusis, 3.

C. Herennius, triumvir coloniae deducendae, XXI, 25.

C. Herennius testis citatur in Mariū, cuius patronum se esse dicebat, LXII, 25.

C. Herennius, trib. pleb. favet P. Clodio tribunatum ambicenti, CII, 61.

M. Herennius, obscurae sortis homo, consul creatur, LXX, 33. — eo immolante, his iecur abest, 34.

M. Herennius, consulatum gerit, CXXXI, 49.

Herius Asinius praetor a rebellantibus Marrucinis creatur, LXXII, 8. — occiditur in proelio adversus Romanos, LXXIII, 62.

Herius Pettius ab Hannone ad colloquium vocatur, XXIII, 43.

Hermacem in Boeotia, XXXV, 50.

Hermadica, Polyb. Ἑρμαδική, urbs Vaccaeorum, forsā hodie *Salamanca*, ab Hannibale vi capta, XXI, 5.

Lar. Herminius, consul, III, 65.

T. Herminius, genere factisque clarus, cum Horatio Coclite pontem sublicium parumparum defendit, II, 10. — strenue adjuvat victoriam consulis de Etruscis, 11. — occiditur in pugna ad Regillum lacum, 20.

Hermion seu *Hermione*, oppid.

Argolidis vicina Troezeni, h. *Castri*, XXXI, 45.

Hermionicus ager, XXXI, 44.

Hernici in Latio parant bellum, II, 22. — devicti, 40. — cum iis ictum foedus, 41. — iis agri duae partes ademptae, ib. — eorum agros depopulantur Aequi et Volsci, III, 6. — Hernicis tristia responsa a senatu data, ibid. — deficiunt a Romanis, VI, 2, 7, sqq. — iis bellum inferunt Romani, VII, 6. — caedunt Romanos, ibid. — ingens eorum exercitus, 7. — fugantur, 8. — victi a C. Plautio consule subactique, 15. — Romanis bellum indicant, IX, 42. — victi se dedunt, 43. — iis suae leges redditae, ibid. — *Hernicorum* ager, XII, 12.

Herodes Samariae et Cavae Syriae praeficitur, CXXI, 2. — ei favet M. Antonius, eiusque accusatores occidit, CXXVI, 12, 13. — adversus Parthos ab Antigono arcessitos pro Hyrcano fortiter repugnat, CXXVII, 12, 13. — in Italiam ad Antonium proficiscitur, Parthorum progressus expositurus, 14. — appellatur rex, 33. — in Iudaeam redit, ibid. — expugnat Ioppeu, 50. — superat ducem Antigoni, CXXVIII, 27. — Hierosolymam capit cum templo, 31–33. — ei Iudaeorum regnum traditur, 34. — post victum a Caesare Octav. Antonium, ad victorem venit Rhodum, CXXXIII, 39. — et magno animo constantem in Antonium fidem fassus, et parem Caesari pollicitus, absolvitur, 40, 41. — eius in Caesarem studium, 43. — regnum augeat beneficio Caesaris, et ei ob merita templum ponit, CXXXVI, 25. — maiore spatio templum Hierosolymitanum instaurat, 45. — eius et Augusti mutua benevolentia; vid. CXXXIX, 3.

Herodius, princeps Thessalorum, interficitur a Philippo, xl, 4.

Herodorus Cianus, mercator, xxxv, 37.

Herodorus, princeps amicorum Demetrii, conuicitur in custodiam, xl, 23. — moritur in tormentis, ibid.

Hersilia, uxor Romuli, i, 11.

Hestiaea, xxxi, 46, 4.

Hetriculum, oppidum Bruttiorum, a Poenis deficit ad Romanos, xxx, 19.

Hetrusci; vid. Etrasci.

Hexapylon Syracusis, xxiv, 21, 32, 39; xxv, 24.

Hexeris navis, xxix, 9; xxxvii, 23, 6.

Hibernacula, res nova militi Romano, ad Veios aedificari coepta, et super ea re orationes tribunorum plebis et Appii Claudii, v, 2-6. — hibernacula Poenorum in tres partes divisa, xxvi, 20. — Poenorum et Numidarum comburantur a Scipione, xxx, 3-6.

Hieras per novem annos principatum Syracusis tenet, xiii, 49.

Hierpsal, Micipsae filius, despicit Iugurtham, lxii, 2, 3. — agit cum fratribus de dividendo Numidarum regno, 4. — occiditur a Iugurtha, 11.

Hierpsal in Numidiae regnum a Pompeio restituitur, lxxxix, 21.

Hierms gelida et nivosa, ut vine clausae, et Tiberis innavigabilis fuerit, v, 13; vid. et xv, 5.

Hiera, Vulcani insula, in qua legati Romani Diis manibus atque marinis sacra faciunt, lx, 8.

Hiera Come, oppidum Lydiae ad fines Mysiae, Hierocaesarea, xxxviii, 12. — ibi fauim augustum Apollinis et oraculum, 13.

Hiero omnem fortunam sibi debuit, xvi, 11. — Hierocle patre et auctilla natus, exponitur, 12. — ab

apibus in os eius mel ingerentibus alitur, ibid. — omen ei oblatum, ib. — eius forma et mores, 13. — creatur praetor Syracusanorum, ibid. — mercenarios retundit dolo, 14. — eius consilio victi Mamertini, 16. — rex acclamatur, 18. — est Poenorum socius, 28. — eius expostulatio cum legatis Romanis, 30-32. — fugatur ab Appio Claudio consule, 35. — fit socius Romanorum, 44. — societatis leges, 45. — eius humanitas, xviii, 37. — Romani remisso tributo annuo, perpetuum cum eo societatem amicitiamque sanciunt, xix, 33. — Romam venit, xx, 9. — pollicetur gratis se doturum Romanis legationibus frumentum ac vestimenta, xxi, 50. — post pugnam ad Trasimenum lacum, legatos Romam, cum classe magno comaeatu onusta donisque et auxiliis, mittit, xxii, 37. — victoriam auream pondo trecentum viginti dono dat, ibid. — a classe puica vastatur eius regnum, 56. — Hieronis mors, xxiv, 4. — liberi, xxiv, 4, 2.

Hierocles, Hieronem filium exponit, xvi, 12.

Hierocles Agrigentinus tradit Zacynthum Achaeis, xxxvi, 31, 32.

Hieronymus Cardianus historicus, xii, 9.

Hieronimus, nepos Hieronis et successor, xxiv, 4. — eius vitia, 5. — conspiratio in illum, ibid. — ad Hannibolem inclinatur, 6. — legati Romani male ob eo excepti, ib. — eius foedus cum Poenis, ibid. — a coniuratis occiditur, 9.

Hierosolyma urbs obsidetur ab Antiocho Sideta, lvii, 39. — inutulis turba elicitur, quam Antiochus versus urbem reiecit, 40. — muris dirutis obsidio solvitur, 48. — in potestatem Pompeii venit, cii, 61.

65. — stipendiaria fit Romanis, 67.
— capitur ab Herode, cxxviii, 32.

Himerus, regulus Hispanorum, vivus capitur, xxv, 7.

Himera amnis Siciliam dividens adluensque Himeram et Thermas Himerenses, post Himeram ab Hannibale Gligonis filio excisam a Poenis condita, h. *Termini*, duplex, hod. *fiume grande* seu *fiume di Termini* et *fiume salso*, xxiv, 6; xxv, 40.

Himerus aevit in Babylonios et Babylonis aedificia, ix, 56.

Himilco, praefectus Lilybaei, obsessam a Romanis urbem strenuum defendit, xix, 4-9; vid. et 24.

Himilco, vir factionis Barcinæ, victoria Haemibalis nuntiata, Hannonem increpat, xxiii, 12.

Himilco cum exercitu in Siciliam venit, xxiv, 35. — eius res gestae, ibid. et 36. — Agrigentum se recipit, xxiv, 39. — Syracusanis opem fert, xxv, 26. — peste perit, ibid.

Himilco Punici auxiliaribus Castulne praest, xxviii, 20.

Himilco Phamaeas, equitum praefectus in ultima Carthaginis obsidione, acer iuvenis, xlix, 42; vid. et Phamaeas.

Hioctas, filius Hampsicorae, principis Sadorum, temere into procliu cadit, xxiii, 40.

Hippagogus, genus navis, xlii, 28, 5.

Hippagreta frustra a Romanis obsidentur, i, 26; vid. not. poster. ad xxv, 40.

Hippias Berocaeus, Persae amicus, xlii, 39, 51, 59; xlii, 2, 4, 23, 45.

Hippias, Thessalorum praetor, xlii, 54.

Hippo Regius, oppidum et olim regia Numidia, hod. *Bona*, xlix, 3, 4, 32.

Hippo, urbs Hisp., xxxix, 30.

Hippocrates, dum Epicydes frater

praest Syracusis, ipse, Poenis conjunctus, bellum gerit adversus Marcellum, xxiv, 35. — vincitur, 36. — Murgantium se recipit, 39. — Syracusanis suppetias fert, xxv, 26. — peste perit, ibid. — Confer. Epicydes.

Hippolochus, Larissaeorum dux, xxvii, 9.

Hirpini, populi Italiae, in hodie *Principato ulteriore* et *Capitanata*, xlii, 13. — a Romanis deficient ad Poenos, xlii, 61; xlii, 1. — ex Hirpinis tria oppida recepta a Romanis, xlii, 37. — Hirpini dedunt se Romanis, xxvii, 15. — Hirpinorum legatorum ad Sullam oratio, lxxv, 26.

A. Hortius cons. multa decernit in honorem Octaviani, cxviii, 9, 10. — vincit Antonium, cxix, 12. imperator vocatur, 13. — altero proelio interficitur, 15. — sepultura publica honoratur, 26.

Hortuleius, quaestor Sertorii, opprimuit cum exercitu Domitium et Manlium proconsules, xc, 29. — vincitur a Q. Metello, xci, 25, 26. interficitur, ibid.

Hispulae Feceniae, nobili scorto, praemium a senatu datum, quod eius opera Bacchanalia detecta, xxxix, 4-14 et 19.

Hispalis urbs a Caesare recipitur, cxv, 58.

Hispania: in eam transeunt Poeni, xvi, 9. — inter Poenos et Romanos divisa ante Ibern, xx, 31; xxi, 2. — citerior seu *Tarraconensis* (hod. *Catalonia* et *Valentia*), et ulterior s. *Baltica* (h. *Andalusia* et *Granada*), xxii, 28. — prima Romanis inita provinciarum, quae quidem continentis sint, postrema perdomita est, ductu auspicioque Augusti Caesaris, xxviii, 12. — primus in eam Romanus imperator transgressus Cu.

Scipio, xxi, 32; xlv, 37. — in eam missi primum duo proconsules extra ordinem, deinde quotannis duo praetores, xxi, 22; xxviii, 38, 4; xxix, 13; xxx, 2; xxxi, 27, 28. — una provincia per bellum Maced. xlv, 16. — multas habet turres, quibus pro speculis et propugnaculis utuntur adversus latrones, xxi, 19. — bello reparando aptissima, xxviii, 12. — arido et inculto solo magnam arborum multitudinem alere non potest, xli, 3. — Hispaniae pleeraque sunt asperitates viarum et angustiae crebris saltibus inclusae, xxviii, 1. — oppidorum nomina in *is* et *i* desinentia, xxi, 24, 2.

Hispani solliciti a legatis Romanis contra Poenos, xxi, 19. — suppositis incubantes utribus cetrisque fluvios transnataant, xxi, 27, 47. — ad concursandum inter saxa rumpesque apti, xxi, 18. — inquieti avidique in res novas, xxi, 21. — affecti praeda caduntur, xxviii, 33. — vincuntur a Lentulo et Manlio Acidino, xxix, 2, 3. — a Cornelio Cethego, xxxi, 49. — a Minucio, xxxiii, 44. — a Catone, xxxiv, 14, 15, 16. — a Ti. Graccho, xli, 3. — segre possunt sibi adempta arma, multique sibi consciscunt necem, xxxiv, 17. — queruntur de magistratuum Romanorum avaritia, et aliquod impetrant a senatu levamen, xlii, 2. — primi mercenarii apud Romanos, xxiv, 49. — praestantissimi milites exercitus Hannibalis, xxvii, 14. — Hispanorum acies, xxix, 3; xxxix, 31. — gladiis, vii, 10; xxi, 46. — senta longa, sed parum lata, nec leventia corpus, ut Gallorum. xxi, 46. — obsides Sagunti, xxi, 23. — apud Hispanos usitata devotio comitum, xci, 5. — horum devotorum multa millia apud Sertorium, 6. — *ia* pugna

in arcto loco aut cominus committenda minus apta, quam Romanis, xxviii, 21, 33.

Ister Tusco verbo vocatur Ludio, vii, 2.

Ister fl. vid. *Ister*.

Istioeca, xxxi, 46, 4.

Istiorus, dux Persei, xlii, 32.

Historiae utilitas, Praef. veteris obscuritas, vi, 1; viii, 40; ix, 15. — historiae apud Romanos accuratius scribendi origo, liii, 39. — historiae defectus, lx, 1. — de historiis Rom. detrimento querela, lxxiii, 35.

Historicorum mala fides arguitur a Polybio, xvi, 38, 39.

Historiae unde dicti, vii, 2. — *is* ad manum cantari coeptum, ib.

Ibulo, opp. Hispaniae, xxxv, 22.

Homeri carmine *Tiches* campus nobilitatus, xxxvii, 1.

Homines immolari Geniis fas, Diis nefas, lxiii, 17. — boninum immolatio, xvi, 5; vid. et xx, 34; xxi, 57; xc, 27. — genus ingeniumque locis, quae incolunt, simile, ix, 13, 2.

Homolium, oppidum Thessaliae, xlii, 38.

Homoloichus Chaer. lxxxi, 12.

Honoris et Virtutis aedes, xxvi, 25; xxix, 10.

Honosca, opp. Hispaniae, xxi, 20.

Honorus, Dardaniorum princeps, xlii, 30.

Horatia a fratre occisa, i, 26.

Horatia pila, i, 26.

Horatiorum et *Curatiorum*, trigeminorum fratrum, certamen, i, 24, 25. — sepulcra, 25. — Horatius victor sororem suam gladii transfigit, 26. — in *ius* vocatur ad regem, ibid. — provocat ad populum romanum, et absolvitur, ibid.

Horatius Coeles excipit impetum hostium in primo aditu pontis, ii,

10. — armatus in Tiberim desilit. ibid. — ei statua in comitio posita, ib. — tantum agri ei datum, quantum uno die circumaravit, ib.

C. Horatius, cons. aequo Marte cum Tuscis pugnat, II, 51.

C. Horatius Pulvillus, consul, Aequos fundit, III, 30. — augur, pestilentia moritur, 32.

L. Horatius Barbatus, tribunus militum consulari potestate, IV, 35.

L. Horatius Pulvillus, tribunus militum cons. potestate, VI, 6.

M. Horatius Barbatus graviter invehitur in decemviros, III, 39. Appium foro expellit, 49. — legatus ad plebem, 50, 53. — creatur consul, 55. — eius leges, ib. — vincit Sabinos, 61-63. — sine auctoritate senatus, populi iussu, triumphat, ibid. — eius moderatio, 64; IV, 6.

M. Horatius Pulvillus eos. creatur, II, 8. — dedicat aedem Iovis in Capitolio, ibid. et VII, 3.

M. Horatius, tribunus militum consulari potestate, VI, 31.

P. Horatius pater iudicat filiam suam iure occisam, I, 26. — filium expiare tenetur pecunia publica, ibid.

Q. Horatius poeta, Venusinae natus, LXXII, 43. — Bruto victo, servatur a Maecenate, CXXIV, 31. — iussu Augusti carmen saeculare condit, CXXXVI, 46.

Hordeum datum a Marcello pro tritico cohortibus, quae signa amiserant, XXVII, 13.

Horologium res nova Romanis, in triumpho praetervectum, XVI, 47. — diligentius ordinatum in publico positum, XLVI, 17. — aliud horologium, aquae fluentis iudicio horas notans, sub tecto dedicatum, XLVII, 3.

Horreum, opp. Epiri, XLV, 26.

Hortensia imposita matronis a

tribusviris conferendi necessitatem publica oratione deprecatur, CXXII, 43-45.

L. Hortensius, tribunus plebis, diem dicit C. Semprouio, IV, 42.

L. Hortensius, praetor, sortitur classem cum ora maritima Graeciae, XLII, 4. — de eius crudelitate queruntur Abderitae, 6. — et Chalcidenses, 9.

L. Hortensius, vir acer, cum Sulla copias coniungit, LXXXII, 3; vid. et 14, 15.

Q. Hortensius, dictator in secessione plebis creatus, fert legem ut quod plebes iussisset omnes Quirites teneret, XI, 26. — eius mors, 27.

Q. Hortensius, defendit Cn. Pompeium, LXXII, 24. — aedilis, frumentum populo dividit, XCIV, 25. — consul, XCVIII, 31. — favens Ciceroni a Clodio verberibus et contumeliis afficitur, CII, 115. — dissuadet pugnam, 118. — defendit Ap. Claudium paucis ante mortem diebus, CVIII, 44; vid. et CXIV, 58.

Q. Hortensius, oratoris filius, a Caesare, bellum civile moliente, praemittitur cum decem cohortibus, CIX, 39. — praeficitur classi Caesaris, CX, 7. — a Pompeii ducibus vincitur, 51. — Macedonia dat Bruto, CXVIII, 5. — pro quo facto laudatur a senatu, 20. — interficit C. Antonium, CXXI, 28. — victo Bruto, a M. Antonio occiditur, CXXIV, 30.

Hortensius, consul designatus, non init, LXV, 29.

C. Hosidius Geta, proscriptus a triumviris, filii pietate servatur, CXX, 77.

Hospitales Dii, XXXIX, 51. — hospitalia Romanorum erga Etruscos officia, II, 14. — hospitalis foederis contemptor Badins, XXV, 18.

Hospitium publice iunctum, I, 45; v, 50.

ciatus ab uxore Regeli, magistratum Romanorum imperio eximitur morti, xviii, 66.

Hamilear, cognomento Barca, pater Hannibalis, in Siciliam venit, xix, 32. — Epierctem castris occupat, 33. — per triennium quotidiana breccum Romanis proelia facit, 37. — Erycem urbem occupat, 49. — inter duo praesidia hostium melius ab inferiore obsidetur, dum ipse superius obsidet, 50. — post pugnam ad Aegules insulas, Poeni ad eum summum belli pacisque deferunt, 59. — legatos de pace ad Lutatium consullem mittit, ibid. — arma tradere recusat, 61. — Hamilearis perpetuum in Romanos odium, causa secundi Punici belli, xx, 6. — eius maxime virtute Poeni vires auisumque receperunt, 17. — Hamilearem, agitantem in animo bellum adversus Romanos, mors opprimit, xxi, 1, 2 et 5. — ad castrum Altum in Hispania; xxiv, 41.

Hamilear, Gisgonia filius, praefectus praesidii in insula Melita, caplus, xxi, 51.

Hamilear, Bomilearis filius, xxiii, 49.

Hamilear Poenus, dux Gallorum, invadit Placentiam, xxxi, 10. — exatilio mulcatur a Carthaginiensibus, et bona eius publicantur, 19. — caedit in proelio ad Cremonam, 21. — alii eum captum in proelio ad Miucium annum tradunt, xxxii, 30. — et ante currum triumphantis consiliaductum fuisse, xxxiii, 23.

Hamilear, unus e legatis a Carthagine Romam missis, ad pacem petendam, xlix, 7.

Hampsicora, princeps Sardiniae, molitur defectionem, xxiii, 31. — consciscit sibi mortem, 41.

Hannibal, Carthaginiensium praetor, Messenum ingreditur, xvi, 18.

Hannibal, Gisgonia filius, Agrigenti praefectus, xvi, 53. — clausus elabatur Agrigento, 58. — vincitur navali proelio a C. Duilio consule, xvii, 9. — eius commentum in evitando supplicio ob rem male gestam, ibid. — vincitur a Cneo Sulpicio consule, 26. — cruci affigitur, 27.

Hannibal Rhodii audacia, xix, 11 et seqq. — ipse intercipitur, 14.

Hannibal annos feras novum natus, hostem se populi romani fore iureiurando adstringit, xxi, 1; xxv, 19. — imperator in locum Hasdrubalis succedit, xxi, 3. — eius dotes et iugenum, 4. — res eius gestae adversus varios Hispaniae populos, 5. — Saguntum oppugnat, 6. — vulneratur, 7. — non admittit legatos Romanorum, 8. — centum quinquaginta milia habuit in armis, ibid. — deendum eum Romanis censet Hanno, 10. — Hannibal Saguntum capit, 14. — eius apparatus ad bellum et copiarum numerus, tum divisio, 21, 22, 23. — transit Iberum, et Pyrcaeum saltum superat, 23. — sibi conciliat Gallos, 24. — trahit Rhodanum, 27. — hortatur milites, 30. — petit Galliae mediterranea, 31. — transit Alpes, 32. — ingreditur Italiam, 38. — quantas habuerit copias in Italiam transgressus, ib. — Taurinorum urbem expugnat, 39. — rebus prius, mox verbis milites hortatur, 42 et seqq. — promittit suis praemia, 45. — vincit Romanos ad Ticinum, 46. — mox ad Trebiam, 54 et seqq. — sinicius excedit pugna ad Emporium prope Placentiam, 57. — pugnat rursus cum Sempronio, 59. — equitatu iuictus, xxi, 47; xxi, 44. — altero oculo capitur, xxi, 2. — vincit Romanos ad Trasimenum lacum, 4 et seqq. — Italiae agros devastat, 9. ex Hirpinis in Samnium transit, ductoque stueris virgis caesum in cru-

cens tollit, 13. — duo millia ferme hominum accensis cornibus in montes concitat, 16. — eius dolus ad augendam dictatoris invidiam, 23. — ad certamen prolicit magistrum equitum, 28. — eius de Q. Fabio Maximo virtute testimonium, 30. — exercitus omnium rerum penuria laborat, 40. — relictis castris, fugam simulat, 41. — eius insidiae detectae, 42. — eius inopia et anxietas, 43. — ad Cannas castra ponit, ibid. — aciem instruit, 46. — vincit Romanos magna clade, 49. — sed uti victoria nescit, 51. — vesci docuit corporibus humanis, xxii, 5. — Capuam venit, 7. — apud Ninnios Celeres deversatur, 8, 1. — eius in senatu campano oratio, 10. — in agrum Nolaum traducit exercitum, 14. — Nuceriam in deditionem accipit, 15. — ad Nola vincitur a Marcello, 16. — Aeernas diripit, et Casilinum oppugnat, 17, 18. — eius exercitum Campanae deliciae enervat, ibid. — ex hibernis reddit, Casilinum oppugnaturus, 19. — eius ad Philippum legati intercepti, 34. — Campanis opem laturus ad Flamas pervenit, 36. — ab obsidione Cumarum discedit, 37. — cum exercitu Nola oppugnaturus accedit, 43. — Nola oppugnat, 44. — eius equites mille ducenti septuaginta duo ad Marcellum transfugiunt, 46. — Puteolos frustra tentat, xxv, 13. — Tarentum per prodicionem capit, xxv, 8, 9, 10. — consilium eius de Tarentina classe in apertum mare emittenda, 11. — Cn. Fulvium praetorem vincit ad Herduacum, 21. — in Campaniam contendit, xxvi, 5. — oppugnandae Romae consilium capit, 7. — tria millia passuum ab Roma castra locat, 10. — irrito intercepto discedit, 11. — Cn. Fulvium proconsulem cum exercitu fundit, xxvi, 1. — eius de M. Marcello iudicium, 16. — Metapon-

tum se recipit, ibid. — Lacinium copias adinvenit, 25. — Marcelli corpus sepelit, 28. — eius annulo uti conatus ad decipiendos Salapitinos, suammet ipse fraude capitur, ibid. — viso capite Hasdrubalis, se Carthaginiis fortunam agnoscere dicit, 51. — nomina auxilia in extremum Italiae angulum Bruttios eorrehit, ibid. — adversis, quam secundis rebus, mirabilior, xxviii, 12. — ad Ianuin Laciniae templum arstatuio agit, 46. — aram ibi dedicat cum ingenti rerum ab se gestarum titulo, ibid. — Locros tendit, xxix, 7. — adverso proelio percolus, Crotonem exercitum abducit, 36. — ex Italia revocatur, xxx, 9, 19. — in qua XVI annos consumpsit, xxviii, 12, 2. — frendens ac gemens eam relinquit, xxx, 20. — eius cum Scipione colloquium, 29, seqq. — suus ad pugnam hortatur et instruit, 32. — victus Adrianum profugit, 31. — spem salutis alibi non esse, quam in pace impetranda, statetur, ibid. — Gagonem ad dissuadendam pacem procedentem, ex superiore loco detrahit, 37. — Poenos in curia lentes videt et increpat, 44. — nuntios et literas ad Antiochum misisse inasculatur, xxxiii, 45. — praetor iudicium potentiam, gravium libertati, misit, 46. — vectigalium publicorum rationes cum fide et prudentia administrat et corrigit, ibid. et 47. — Romani Carthagine Haunibalem accusant, ibid. — aufugit ad regem Antiochum, 48, 49. — quem ad bellum concitat, xxxiv, 60. — concitare conatur Poenos, 61. — eius com P. Villio et P. Scipione Africano colloquium indiciumque de optimis imperatoribus, xxxv, 14. — propter colloquia cum Villio suspectus, se apud Antiochum oratione purgat, 19. — non ipsi tribuenda infelix belli cum Romanis gesti cunctus,

xxviii, 12; xxx 35.—eius de bello romano oratio ad Antiochum, xxxvi, 7.—eum ut vatem omnium, quae evenerant, admiratur Antiochus, 15.—praeficitur classi, xxxvii, 23.—fugatur a Rhodiis, 24.—profugit ad Prusiam; eius mors, xxxix, 51.—aetas annique imperii, xxi, 3, 2.—uxor, xxii, 41.—Hannibal trierarchus legatusque, xxiv, 6.

Hannibal Samnis, caput factionis popularis apud Carthaginienses, XLVIII, 11.

Hanno, dux Poenus, bellum gerit adversus Dionysium, xvi, 8.

Hanno, praefectus urbi Messanae, et custodiae freti, xvi, 26.—pellitur Messana, 27.—cruci a Poenis adfigitur, 28.

Hanno senior in Siciliam venit, xvi, 53.—eius fiducia, 55.—cunctatio, ibid.—vincitur a Romanis, 57.—in seditiosis puniendis fraudem commentus est, 60.—ignominiose excipitur a Carthaginiensibus et mulcatur, 61.

Hanno praefectus classis Punicae, xviii, 2.—victus a Romanis, fugit, 8.—eius astutum responsum, 10.

Hanno, aemulus Hamilcaris, prospere res in Africa gerit, xix, 34.

Hanno, princeps factionis Barcinis inimicae, censet, Hannibalem mittendum non esse in Hispaniam, xxi, 3.—dedendum Romanis, 10.—pacem petendam a Roman. post Canensem pugnam, xxiii, 13.

Hanno, Bomilcaris F. strenue rem gerit, xxi, 27, 28.

Hanno, Hispaniae cis Iberum, praefectus ab Hannibale, a Cu. Scipione vincitur, xxi, 23, 60.

Hanno, nobilis Carthaginiensis, capitur in Sardinia, xxiii, 41.

Hanno, victus et pulsus finibus Lucanis a Ti. Sempronio Longo, abijt in Bruttios, xxix, 37.—copiis

auctus redit Nolam, et cum Nolanis colloquitur; 43.—in Bruttios remittitur, 46.—ad defectionem sollicitat Graecas urbes in Bruttis, xxiv, 1.—inter Hannouem et Gracchum acris pugna ad Beneventum, 14, 15.—subleuat inopiam Capuae, xxv, 13.—eius castra capiuntur a Romanis, 14.—fugit in Bruttios, ibid.—praest praesidio Metaponti, xxvii, 42.

Hanno Capuae praest praesidio Punico, xxvi, 5, 12.

Hanno, relicta Sicilia, traiecit in Africam, xxvi, 40.

Hanno, novus imperator, in Hispaniam ex Africa, in locum Barcini Hasdrubalis transgreditur, xxviii, 1.—adversus eum mittitur a Scipione M. Silanus, ibid.—Hanno vivus capitur a Romanis, 2.—mittitur Romam, 4.

Hanno, praefect. Magonis, xxviii, 23.—funditur a L. Marcio, 30.

Hanno, nobilis iuvenis, equitatu Punico praef. in pugna equestri, ad Uticam, occiditur, xxix, 29, 35.

Hanno, Hamilcaris filius, praefectus equitatu Punico, xxix, 34.—elicitur a Masinissa ad pugnam, vincitur et interficitur, ibid.

Hanno, Hamilcaris filius, xlv, 14.

Hanno Gillas, xlx, 18.—eius miserabilis deprecatio, ibid.

Harmonia, Gelonis filia, Themisto nupta, xxiv, 24.—cum omni stirpe regia occiditur, 25.

Harpagones, asseres ferro unco praefixi, xxx, 10.

Harpalus, princeps legationis Persei; offendit Romanos, xlii, 14.

Harpasus, Cariae fl. xxxviii, 13.

Harpes; vid. *Aruspex*.

Hasta Martis, xxiv, 10.—sub hasta bona vendita, v, 16.—et captivi, vi, 4; xxiv, 18.—hastae immissio in fines eorum, unde res re-

petitae, ritus iudicendi belli, I, 32.
— hastarum duarum spicula ardent;
vid. Prodigium. — hastis tribus sit
iugum, III, 28. — ex hastis, quae in
terram cadentes infusae steterant,
vallum XXXV, 30.

Hastati, primae aciei milites, VII, 8. — *Hastatus* secundus, XVI, 5. — *decimus*, XLII, 34. — primus prioris
centuriae, ibid.

Haterii servus, domino prodito li-
bertatem nactus, eius liberis rursus
in servitutem traditur, CXX, 74.

Hebrus maximus, Thraciae fl. h.
Maritis, *Maritza*, XXXVIII, 41.

Hegeas, praefectus equitum Neo-
politaeorum, XLII, 1.

Hegelochus, dux Ptolemaei, delet
exercitum Alexandrinorum, LX, 50.
— Cleopatram fugere cogit, ibid.

Hegesianax, legatus Antiochi ad
Romanos, XXXIV, 57, 58, 59.

Hegesiochus, somnus apud Rhodios
magistratus, XLII, 45. — eius
prudens consilium, ibid.

Heleneae reddendae auctores Ae-
neas et Antenor, I, 1.

Helenas, Caesaris Octaviani liber-
tus, CXXVII, 26.

Heliopolitae, servi rebelles in Asia,
LIX, 21. — eorum ope Aristonicus
multa secunda proelia facit, ibid.

Hellas; vid. *Graecia*.

Helleis pontus fretum inter Sestum
et Abydum, quo Asia ab Europa
dirimitur, h. *Dardanelli maiores*,
XXXI, 15; XXXII, 33; XXXIII, 38;
XXXVIII, 18. — eius fauces, XXXVII, 9.

Helorum seu *Elorum* et *Elorum* Si-
ciliae opp. et fluvius, h. *Stellaro* et
Abiro, XXIV, 35.

Helotae Spartanorum, XXXIV, 27, 4.

Helvetia LXV, 55.

Helvetiorum motus, CIII, 58, 128.
— eorum migrationem interpellat
Caesar 129. — fundunt Caesaris equi-
tes, 131. — ipsum Caesarem petunt,

132. — victi se dedunt Caesari, 133,
134. — in eorum castris reperiuntur
tabulae Gracchis literis confectae,
135.

Helvia, equitis Rom. filia, sul-
minae percussa, LXII, 55.

Helvius Blucio; eiusque in ami-
cum P. Brutum fides, CXX, 15.

C. Helvius Cinna, tribunus plebis,
rogationem fert de abrogando ma-
gistratu collegia anis, CXVI, 29. —
eius somnium et mors, I, 9, 110.

Ca. Helvius, tribunus militum,
in pugna cadit, XXX, 18.

C. Helvius ex aedilitate plebeia
creatur praetor, XXXII, 7. — sortitur
Galliam, VIII, 26.

C. Helvius, legatus Ca. Manlii
consulis, XXXVIII, 20, 22, 23.

M. Helvius, tribunus militum,
cadit in proelio, XXVII, 12.

M. Helvius aedilitate plebeia prae-
tor creatur, XXXII, 27. — sortitur
Hispaniam ulteriorem, 28. — eius
de motu Hispanorum ad senatum
litterae, XXXIII, 21. — caedit Celti-
beros, XXXIV, 10. — evans ingreditur
Urhem, ibid. — triumphum colo-
niae deducendae creatur, 45.

Hemerodromi, ingens uno die cur-
su conficientes spatium, XXXI, 24.

Heneti, in Paphlagonia, I, 1.

Henna seu *Enna*, hodie *Castro
Ianni*, media in Sicilia excelsa loco
sit, et infida Romanis, sed malo,
aut necessario facinore L. Pinarii
relecta, XXIV, 37, 39. — capitur ab
Hamilcare, XVII, 19. — recipitur a
Romanis, 25. — a servis rebellanti-
bus oppressa, LVI, 34. — a Romanis
obversa, LIX, 25. — traditur, 26.

Hennenses trucidantur a servis,
LVI, 37.

Hennensis Cereris religio, LIX, 22,
27.

Hephestia orbs Lemni, XXXVI,
35.

Heptagoniae, locus prope Spartam, xxiv, 38.

Hepheris navis, xxxvii, 23.

Heraclea, urbs in agnâ Graeciae, i, 18. — colonia Tarentinorum, viii, 23; vid. et xiii, 51.

Heraclea Siciliae, xiv, 10. — Minna, xxiv, 35; xlv, 40.

Heraclea prope Thermopylas, xxxviii, 5, 7; xxxiii, 3. — eius situs, xxxvi, 22. — oppugnatur et capitur a Romanis, 23, 24.

Heraclea Arcanica, xxxviii, 1.

Heraclea, xl, 24.

Heraclea Siutice, xlv, 29.

Heraclea Pontica alienatur a Romanis, xliii, 19. — a Mithridate occupatur, xcv, 30. — oppugnatur a Cotta, xcvi, 32. — capitur, xcvin, 11-17.

Heraclea, filia Hieronia, uxor Zoippi, crudeliter cum filiabus occiditur, xxiv, 26.

Heracleensis ager, xxxvi, 16.

Heracleotae, xcvi, 33, xcvin, 11.

Heracleum opp. xliii, 2. — eius situs, 8. — capitur a Romanis, 9.

Heracles legatus Leontinorum ad Pyrrhum, xiv, 3.

Heracles classi praeficitur a Philippo rege, xxxi, 16. — coniscitur in viueia, xxxii, 5.

Heracles Byzantius, Antiochi ad L. Scipionem cos. legatus, xxxvii, 34. — eiusdem oratio, 35. — tentat animam P. Scipionis Africani, 36. — ei egregie respondet Africanus, ibid.

Heracles Alexandrum tanquam Antiochi Epiphanis filium, a senatu adiuvare postulat, xlviii, 8. — contrahit copias, ibid.

Heracles, cui Scotino cognomen, legatus regis Philippi ad Hannibalem, xxiii, 9.

Heracles, praetor Atheniensium, opprimunt motus serviles, lviii, 62.

Heraclea, Peloponnesi urbs, xxviii, 7, 8, xxxii, 5; xxxiii, 34.

Heracorum ludorum curatio ad Philippum deferitur, xxvii, 30.

Heracum, xxxiii, 17.

Herba Sardoia, xvii, 14.

Herbasus, urbs Siciliae caput a Romanis, xvii, 25. — eam occupare frustra tentant praetores, xxiv, 30. — a Marcello recipitur, 35.

Hercates populi, xli, 19.

Hercalaneum, oppid. in Samio captum a Sp. Carvilio cos., x, 45.

Hercules venit in Latium, i, 7. — eius cum Evandro post Cacus interfectum congressus, ibid. — in eas honorem lectisternium habitum, v, 13. — eius inaguum simulacrum, ix, 44. — Tyrius, xvi, 5. — Herculis ministri Potitii, i, 7; ix, 29. — ara ab Evandro dedicata, i, 7. — ara maxima, ix, 29. — aedes rotunda, x, 23; vid. et xxi, 62; xxxii, 1; xxxviii, 35. — columbae, xxi, 43. — sanum, xl, 51. — Lavacrum, lxxxiii, 44. — templum, xxvi, 10; xxxi, 24. — mortale corpus crematum in loco quem Pyram vocant, xxxvi, 30. — Herculi sacra a Romano ritu graeco sunt, i, 7. — votum vovet et exsolvit Pyrrhus, xiv, 10. — Gadibus vota exsolvit Hannibal, xxi, 21. — sacrificium facit in monte Oetae M. Acilius Glabrio cos. xxxvi, 30.

Hercynii saltus, v, 34; lxxii, 22; civ, 4.

Hercynia Dea, xli, 27.

Herdonia, sen Herdonea, oppid. Hirpinorum ad fines Apuliae, hodie Ardona, xxv, 21; xxvii, 1, 2. — ab Hannibale deletur, et oppidani migrare iubentur, ibid. — Confer. Ardonesae.

Ap. Herdoneus Sabinus cum exsulibus et servis Capitolium et aecum

occupat, III, 15. — ibi interficitur, 18.

Turn. Herdonius in Tarquinium invehitur, I, 50. — opprimitur a Tarquinio, 51.

Herennius Bassus ab Hannone ex Nola ad colloquium vocatur, XXIII, 43. — Hannoni respondet, 44.

Herennius Cerrinius, Bacchis initatus a matre, XXXIX, 13.

Herennius Pontius, imperatoris Samnitum pater, vir prudentissimus, IX, 1. — eius discordia responsa de exercitiis Romanorum, ad Caudium inclusis, 3.

C. Herennius, triumvir coloniae deducendae, XXI, 25.

C. Herennius testis citatur in Morium, cuius patrum se esse dicebat, LXII, 25.

C. Herennius, trib. pleb. favet P. Clodio tribunatum amanti, CII, 61.

M. Herennius, obscurae sortis homo, consul creatur, LXX, 33. — eo immolante, his iecur abest, 34.

M. Herennius, consulatum gerit, CXXXI, 49.

Herius Asinius praetor a rebellantibus Marrucinis creatur, LXXII, 8. — occiditur in proelio adversus Romanos, LXXIII, 6.

Herius Pettius ab Hannone ad colloquium vocatur, XXIII, 43.

Hermacum in Boeotia, XXXV, 50.

Hermundica, Polyb. Ἑρμυνδική, urbs Vaccarum, forsitan hodie *Salamanca*, ab Hannibale vi capta, XXI, 5.

Lar. Herminius, consul, III, 65.

T. Herminius, genere factisque clarus, cum Horatio Coclite pontem sublicium parumper defendit, II, 10. — strene adiuvat victoriam consulis de Etruscis, 11. — occiditur in pugna ad Regillum lacum, 20.

Hermio seu Hennione, oppid.

Argolidis vicinia Troezeni, b. *Castri*, XXXI, 45.

Hernionicus ager, XXXI, 44.

Hernici in Latio parant bellum, II, 22. — devicti, 40. — cum iis ictum foedus, 41. — iis agri duae partes adempluae, ib. — eorum agros depopulantur Aequi et Volsci, III, 6. — Hernicis tristia responsa a senatu data, ibid. — deficient a Romanis, VI, 2, 7, sqq. — iis bellum inferunt Romani, VII, 6. — caedunt Romanos, ibid. — ingens eorum exercitus, 7. — fugantur, 8. — victi a C. Plautio consule subactique, 15. — Romanis bellum iudicant, IX, 42. — victi se dedunt, 43. — iis aene leges redditae, ibid. — *Hernicorum* ager, XIII, 12.

Herodes Samariae et Cavae Syriae praeficitur, CXXI, 2. — ei favet M. Antonius, eiusque accusatores occidit, CXXVI, 12, 13. — adversus Parthos ab Antigono arcesaitos pro Hyrcano fortiter repugnat, CXXVII, 12, 13. — in Italiam ad Antonium proficiscitur, Parthorum progressus expositurus, 14. — appellatur rex, 33. — in Iudaea redit, ibid. — expugnat Ioppen, 50. — superat ducem Antigoni, CXXVIII, 27. — Hierosolymam capit cum templo, 31–33. — ei Iudaeorum regnum traditur, 34. — post victum a Caesare Octav. Antonium, ad victorem venit Rhodum, CXXIX, 39. — et magno animo constantem in Antonium fidem lassus, et parem Caesari pollicitus, absolvitur, 40, 41. — eius in Caesarem studium, 43. — regnum augeat beneficio Caesaris, et ei ob merita templum ponit, CXXXVI, 25. — maiore spatio templum Hierosolymitanum instaurat, 45. — eius et Augusti mutua benevolentia; vid. CXXXIX, 3.

Herodicus, princeps Thessalorum, interficitur a Philippo, xl, 4.

Herodorus Cianus, mercator, xxxv, 37.

Herodorus, princeps amicorum Demetrii, coulicitor in custodiam, xl, 23. — moritur in tormentis, ibid.

Hersilia, uxor Romuli, i, 11.

Hestiaea, xxxi, 46, 4.

Hetriculam, oppidum Brottiliorum, a Poenis deficit ad Romanos, xxx, 19.

Hetrusci; vid. Etrusci.

Hexapylon Syracensis, xxiv, 21, 32, 39; xxv, 24.

Hexas DAVIS, xxix, 9; xxxvii, 23, 6.

Hibernacula, res nova militi Romae, ad Veios aedificari coepta, et super ea re orationes tribunorum plebis et Appii Claudii, v, 2-6. — hibernacula Poenorum in tres partes divisa, xxvi, 20. — Poenorum et Numidarum comburantur a Scipione, xxx, 3-6.

Hicetas per novem annos principatum Syracensis tenet, xii, 49.

Hempsal, Micipsae filius, despicit Iugurtham, lxii, 2, 3. — agit cum fratribus de dividendo Numidarum regno, 4. — occiditur a Iugurtha, 11.

Hempsal in Numidia regnum a Pompeio restituitur, lxxxix, 21.

Hems gelida et nivosa, ut vine clausae, et Tiberis innavigabilis fuerit, v, 13; vid. et xv, 5.

Hera, Vulcani insula, in qua legati Romani Diis manibus atque marinis sacra faciunt, lx, 8.

Hiera Come, oppidum Lydiae ad fines Mysiae, Hierocaesarea, xxxviii, 12. — ibi sacrum augustum Apollinis et oraculum. 13.

Hiero omnem fortunam sibi debuit, xvi, 11. — Hierocle patre et ancilla natus, exponitur, 12. — ab

apibus in os eius mel ingereutibus alitur, ibid. — omen ei oblatum, ib. — eius forma et mores, 13. — creatur praetor Syracusanorum, ibid. — mercenarios retundit dolo, 14. — eius consilio victi Mamertini, 16. — rex acclamatur, 18. — est Poenorum socius, 28. — eius expositulatio cum legatis Romanis, 30-32. — fugatur ab Appio Claudio consule, 35. — fit socius Romanorum, 44. — societatis leges, 45. — eius humanitas, xviii, 37. — Romae remisso tributo annuo, perpetuam cum eo societatem amicitiamque sancit, xix, 33. — Romam venit, xx, 9. — pollicetur gratis se daturum Romanis legationibus frumentum ac vestimenta, xxi, 50. — post pugnam ad Trasimenum lacum, legatos Romam, cum classe magno comitatu ornata donisque et auxiliis, mittit, xxii, 37. — victoriam auream pondo trecentum viginti dono dat, ibid. — a classe punica vastatur eius regnum, 56. — Hieronis mors, xxiv, 4. — liberi, xxiv, 4, 2.

Hierocles, Hieronem filium exponit, xvi, 12.

Hierocles Agrigentinus tradit Zacynthum Achaeis, xxxvi, 31, 32.

Hieronymus Cardianus historicus, xii, 9.

Hieronymus, nepos Hieronis et successor, xxiv, 4. — eius vitia, 5. — conspiratio in illum, ibid. — ad Haonibolem inclinat, 6. — legati Romani male ab eo excepti, ib. — eius foedus cum Poenis, ibid. — a coniuratis occiditur, 9.

Hierosolyma urbs obsidetur ab Antiocho Sideta, lvii, 39. — inutilis turbo eiicitur, quam Antiochus versus urbem reiecit, 40. — muris dirutus obsidin solvitur, 48. — in potestatem Pompeii venit, cli, 61-

65. — stipendiaria sit Romanis, 67. — capitur ab Herode, cxxviii, 32.

Himerus, regulus Hispanorum, vivus capitur, xxxv, 7.

Himera amnis Siciliam dividens adlocosque Himeram et Therionis Himerenses, post Himeram ab Hannibale Gisgonis filio excisam a Pocuis conditas, h. *Termini*, duplex, hod. *fiume grande* seu *fiume di Termini* et *fiume salso*, xxiv, 6; xxv, 40.

Himerus saevit in Babylonios et Babylonis aedificia, ix, 56.

Himilco, praefectus Lilybnei, obsessam a Romanis urbem strenue defendit, xix, 4-9; vid. et 24.

Himilco, vir factionis Barcinæ, victoria Haonibala mutilata, Hannipem increpat, xxiii, 12.

Himilco cum exercitu in Siciliam venit, xxiv, 35. — eius res gestae, ibid. et 36. — Agrigentum se recipit, xxiv, 39. — Syracusosis opem fert, xxv, 26. — peste perit, ibid.

Himilco Punicis auxiliariis Castulno praest, xxviii, 20.

Himilco Phamaeas, equitum praefectus in ultima Carthaginiis obsidione, acer iuvenis, xlix, 42; vid. et Phamaeas.

Hostus, filius Hampsicorae, principis Sardoenum, temere inito proelio cedit, xxiii, 40.

Hypagogus, genus navis, xlv, 18, 5.

Hippagreta frustra a Romanis obsidentur, i, 26; vid. not. poster. ad xxv, 40.

Hippias Berocaeus, Persei amicus, xlii, 39, 51, 59; xlv, 2, 4, 23, 45.

Hippias, Thessalorum praeior, xlii, 54.

Hippo Regios, oppidum et olim regia Numidiar, hod. *Bona*, xxix, 3, 4, 32.

Hippo, urbs Hisp., xxxix, 30.

Hippocrates, dum Epicydes frater

praest Syracusis, ipse, Pocuis coniuocatus, bellum gerit adversus Marcellum, xxiv, 35. — vincitur, 36. — Murgantium se recipit, 39. — Syracusosis suppetias fert, xxv, 26. — peste perit, ibid. — Confer. Epicydes.

Hippolochus, Larissaeorum dux, xxxvi, 9.

Hirpini, populi Italici, in hodie *Principato ulteriore* et *Capitanata*, xlii, 13. — a Romanis deficient ad Poenos, xlii, 61; xliii, 1. — ex Hirpinis tria oppida recepta a Romanis, xliii, 37. — Hirpini dedunt se Romanis, xxvii, 15. — Hirpinorum legatorum ad Sullam oratio, lxxv, 26.

A. Hortius cons. multa decernit in honorem Octaviani, cxviii, 9, 10. — vincit Antonium, cxix, 12, imperator vocatur, 13. — altero proelio interficitur, 15. — sepultura publica honoratur, 26.

Hirtuleius, quaestor Sertorii, opprimuit cum exercitu Domitium et Manlium proconsules, xc, 29. — vincitur a Q. Metello, xci, 25, 26. interficitur, ibid.

Hispalae Feceniae, nobili scorto, praemium a senatu datum, quod eius opera Bacchanalia detecta, xxxix, 4-14 et 19.

Hispalis urbs a Caesare recipitur, cxv, 58.

Hispania: in eam transeunt Pocui, xvi, 9. — inter Pocuos et Romanos divisa ante Ibero, xi, 31; xxi, 2. — citerior seu *Torraconensis* (hod. *Catalonia* et *Valentia*), et ulterior s. *Baltica* (h. *Andalusia* et *Granada*), xxi, 28. — prius Romanis inita provinciarum, quae quidem continentis sint, postrema perdomita est, ducto auspicioque Augusti Caesaris, xxviii, 12. — primus in eam Romanus imperator transgressus Cu.

Seipio, xxi, 32; xlv, 37. — in eam missi primum duo proconsules extra ordinem, deinde quotannis duo praetores, xxi, 22; xxviii, 38, 4; xxix, 13; xxx, 2; xxxii, 27, 28. — una provincia per bellum Maced. xlv, 16. — multas habet turres, quibus pro speculis et propugnaculis utuntur adversus latrones, xxi, 19. — bello reparando aptissima, xxviii, 12. — arido et inculto solo magnam urbium multitudinem alere non potest, xli, 3. — Hispaniae pleraque sunt asperitates viarum et angustiae crebris saltibus inclusae, xxviii, 1. — oppidorum nomina in *is* et *i* desinentia, xxi, 24, 2.

Hispani sollicitantur a legatis Romanis contra Poenos, xxi, 19. — suppositis incubantes utribus cetrisque flavius transstant, xxi, 27, 47. — ad concursandum inter saxa rupesque apti, xxi, 18. — inquieti avidique in res novas, xxi, 21. — allecti praeda caduntur, xxviii, 33. — vincuntur a Lentulo et Manlio Acidino, xxix, 2, 3. — a Cornelio Cethego, xxxi, 49. — a Minucio, xxxii, 44. — a Catone, xxxiv, 14, 15, 16. — a Ti. Graeco, xli, 3. — aegre patienter sibi adempta arma, multique sibi consciscunt necem, xxxiv, 17. — queruntur de magistratum Romanorum avaritia, et aliquod impetrant a senatu levamen, xliii, 2. — iurimi meretricarii apud Romanos, xxiv, 49. — praestantissimi milites exercitus Hannibalis, xxvii, 14. — Hispanorum acies, xxix, 3; xxxix, 31. — gladiis, vii, 10; xxi, 46. — senta longa, sed parum lata, nec tegentia corpus, ut Gallorum, xxi, 46. — obsides Sagunti, xxi, 23. — apud Hispanos usitata devotio comitum, xci, 5. — horum devotorum multa millia apud Sertunium, 6. — iis pugna

in arcto loco aut cominus committenda minus apta, quam Romanis, xxviii, 21, 33.

Ister Tusco verbo vocatur Ludin, vii, 2.

Ister fl. vid. *Ister*.

Istiaeus, xxxi, 46, 4.

Istiacus, dux Persei, xlv, 32.

Historiae utilitas, Praef. veteris obscuritas, vi, 1; viii, 40; ix, 15. — historiae apud Romanos accuratius scribendi origo, lxi, 39. — historiae defectus, lx, 1. — de historiae Rom. detrimento querela, lxxiii, 35.

Historicorum mala fides arguitur a Polybio, xvi, 38, 39.

Hutrones unde dicti, vii, 2. — iis ad manum cautari coeptum, ib.

Holo, opp. Hispaniae, xxxv, 22.

Homeri carmine Thebes campus nobilitatus, xxxvii, 15.

Homines immolari Genii fas, Diis nefas, lxxiii, 17. — hominum immolatio, xvi, 5; vid. et xx, 34; xxi, 57; xcv, 27. — genus ingeniumque lucis, quae incolunt, simile, ix, 13, 2.

Homolium, oppidum Thessaliae, xlii, 38.

Homoloichus Chaer. lxxxi, 12.

Honoris et Virtutis aedes, xxvii, 25; xxix, 10.

Honosca, opp. Hispaniae, xxi, 20.

Honorus, Dardaniarum princeps, xlii, 30.

Horatia a fratre occisa, i, 26.

Horatia pila, i, 26.

Horatiorum et Caratiorum, trigemiorum fratrum, certamen, i, 24, 25. — sepulcra, 25. — Horatius victor sororem suam gladio transfigit, 26. — in ins vocatur ad regem, ibid. — provocat ad populum rumonem, et absolvitur, ibid.

Horatius Cocles excipit impetum hostium in primo aditu pontis, ii,

vo. — armatus in Tiberim desilit.
ibid. — ei status in comitio posita,
ib. — tantum agri ei datum, quan-
tum uno die circumaravit, ib.

C. Horatius, cons. aequo Marte
cum Tuscis pugnat, II, 51.

C. Horatius Pulvillus, consul,
Aegons fundit, III, 30. — augur,
pestilentia moritur, 32.

L. Horatius Barbatus, tribunus
militum consulari potestate, IV, 35.

L. Horatius Pulvillus, tribunus
militum cons. potestate, VI, 6.

M. Horatius Barbatus graviter
invehitur in decemvros, III, 39.
Appium foro expellit, 49. — legatus
ad plebem, 50, 53. — creator con-
sul, 55. — eius leges, ib. — viucit
Sabino, 61-63. — sine auctoritate
senatus, populi iussu, triumphat,
ibid. — eius moderatio, 64; IV, 6.

M. Horatius Pulvillus eos. crea-
tor, II, 8. — dedicat aedem Iovis in
Capitolio, ibid. et VII, 3.

M. Horatius, tribunus militum
consulari potestate, VI, 31.

P. Horatius pater iudicat filiam
suum iure occisam, I, 26. — filium
expiare tenetur pecunia publica,
ibid.

Q. Horatius poeta, Venusiae na-
tus, LXXII, 43. — Bruto victo, ser-
vatur a Maecenate, CXXIV, 31. —
iussu Augusti carmen saeculare con-
dit, CXX XVI, 26.

Hordeum datum a Marcello pro
tritico cohortibus, quae signa ami-
serant, XXVII, 13.

Horologium res nova Romanis. in
triumpho praetervectum, XVI, 17. —
diligentius ordinatum in publico
positum, XLVI, 17. — aliud horolo-
gium, aquae fluentis iudicio horas
notans, sub tecto dedicatum, XLVII,
3.

Horreus, opp. Epiri, XLV, 26.

Hortensia impositum matronis o-

tribusviris conferendi necessitatem
publica uratione deprecatur, CXXII,
43-45.

L. Hortensius, tribuus plebis,
diem dicit C. Sulpicio, IV, 42.

L. Hortensius, praetor, sortitur
classem cum ora maritima Graeciae,
XLIII, 4. — de eius crudelitate que-
runtur Abderitae, 6. — et Chalci-
denses, 9.

L. Hortensius, vir acer, cum
Sulla copias coniungit, LXXXII, 3;
vid. et I, 15.

Q. Hortensius, dictator in seces-
sione plebis creatus, fecit legem ut
quod plebes iussisset omnes Quirites
teneret, XI, 26. — eius mors, 27.

Q. Hortensius, defendit Cn. Pom-
peium, LXXXIII, 24. — aedilis, fru-
mentum populo dividit, XCIV, 25.
— consul, XCVIII, 31. — favens
Ciceroni a Clodio verberibus et con-
tumeliis afficitur, CIII, 115. — dis-
sundet pugnavit, 118. — defendit
Ap. Claudium paucis autem mortem
diebus, CXXII, 44; vid. et CXXV, 58.

Q. Hortensius, oratoris filius, a
Caesare, bellum civile moliente,
praemittitur cum decem cohortibus,
CIX, 39. — praeficitur classi Caesaris,
CX, 7. — a Pompeii ducibus viucit-
ur, 51. — Macedoniam dat Bruto,
CXVIII, 5. — pro quo facto laudatur
a senatu, 20. — interlicit C. Anto-
nium, CXXI, 28. — victo Bruto, a
M. Antonio occiditur, CXXIV, 30.

Hortensius, consul designatus,
non init, LXXV, 29.

C. Horatius Geta, proscriptus a
triumvris, filii pietate servatur,
CXX, 77.

Hospitales Dii, XXXIX, 51. — ho-
spitalia Romanorum erga Etruscos
officia, II, 14. — hospitalis foederis
contemptor Badius, XXV, 18.

Hospitium publice iunctum. I. 45;
V, 50.

Hostia, vid. *Ostia*.

Hostiae humanae, xxii, 57. — hostiis maioribus procurata prodigia, xxi, 62; xxii, 1; xxv, 12; xxvi, 23; xxvii, 4, 11; xxx, 2; xxxii, 1; xxxiii, 26; xli, 15. — rem divinam facere iubentur consules, xxxi, 5. — hostiis partim maioribus, partim inctentibus, procurata prodigia, xxii, 1.

Hostilia curia, i, 30; xxii, 55. — in eam vocatus senatus, ibid. — *Hostilia* curia fit *Julia*, cxvi, 34.

Quarta *Hostilia* damnatur, necatu marito consule, ut filio viam ad consulatum aperiret, xl, 37.

A. Hostilius Cato praetor, xxvii, 30. — sortitur Sardiniam, 36.

A. Hostilius Cato creatur decemvir agris dividendis, xxxi, 4.

A. Hostilius Cato, legatus Scipionis, damnatus, xxxviii, 55.

A. Hostilius Mancinus creatur praetor, et sortitur iurisdictionem urbanam, xl, 35. — creatur cons. xlii, 4, 6. — in Macedonia parum feliciter bellum administrat, 9, 11. — proconsul, 17.

C. Hostilius legat. xlii, 19, 29.

C. Hostilius Cato praetor creatur, xxvii, 35. — sortitur iurisdictionem urbanam, 36.

C. Hostilius Mancinus, consul, sinistra auspiciis proficiacitur in Hispaniam, lv, 9, 10. — eius fuga a Numantia detegitur miro casu, 13. — in summas angustias redigitur a Numontinis, 14. — pacem facit cum Numontinis eamque iureiurando saucit, 15, 16. — revocatus ex Hispania, 18. — eius oratio in senatu, 19, 26. — ipse legem suadet qua iubebatur Numantinis dari, lvi, 2. — Mancinus deditur, nec receptus a Numantinis redit Romam, 13, 14. — Curiam intrantem T. Rutilius, tribunus plebis, educi iubet, 15. —

lex fertur ut Mancinus civis Romanus esset, 18.

C. Hostilius Tubulus, praetor creatus, sortitur iurisdictionem urbanam, xxvii, 6, 7. — ludos vovet facitque Apollinares, 11. — odoritur Hannibalem, ad quatuor millia hominum occidit, et novem signa militaria capit, 40. — ei in annum prorogatum imperium, xxviii, 10; xxix, 13.

L. Hostilius Cato creatur decemvir agris dividendis, xxxi, 4.

L. Hostilius Cato, legatus, xxxviii, 55.

L. Hostilius Mancinus cum quadringentis equitibus exploratum missus, caeditur a Pecois, xxii, 15.

L. Hostilius Mancinus classi praest ad Carthaginem, l, 25. — partem Carthaginis capit, et in ea obsidetur, li, 1. — eius periculum, 3. — cum eripit Scipio, 4. — creatur consul, lxi, 33. — rebus utrumque ad Carthaginem gestis consulatum debuit, lxi, 5.

L. Hostili Tubuli iudicium et mors, lxi, 38.

L. Hostius, primus inter Romanos parricida, lxxviii, 84.

Hostus Hostilius rem Romanam iniquo loco contra Mettium sustinet, i, 12. — cadit, 12, 22.

Tullus Hostilius; vid. *Tullus*.

Humanis corporibus vesci milites suos docuit Hannibal, xxii, v.

L. Hupsaeus; vid. *Plantius*.

Hyampolis, urbs oppid. Phocidis, xxxii, 18.

Hybla, tria oppida Siciliae dicta, Hybla maior, hodie *Pulermo*, minor s. *Heraca*, *Hera*, et parva s. *Galea* et *Megara*, xxvi, 21.

Hybreas, clarissimus faecundia, offendit Labienum, cxxvii, 15.

Hybristas, Lacedaemonius, pirata, xxxvii, 13.

Hydrae Lernaeae comparat Pyrrhus Romanos, xiii, 13.

Hydrela Caria, xxxvii, 56.

Hydrelatanus ager, xxxvii, 56.

Hydruntum s. Hydras, oppidum Calabrine maritimum, bod. *Otranto*, xiii, 35; xxxvi, 21. — ab Hydrunte ad Apollonium pontes iacere cogitavit Pyrrhus, ibid.

Hymettium marmor, xxxi, 26, 4. — Hymettus mons Atticae, bod. *Lamprobouni*, *Monte-Matto*.

Hypaepeni, populi, deficiunt a Mithridate, lxxxii, 47.

Hypata, Thessaliae opp. xxxvi, 16, 26, 27.

Hypataei exsules, xli, 25.

Hypatoecorum agri vastantur, xxxvi, 14.

Hyrcanium castellum, cv, 11.

Hyrcanus, Iudaeorum princeps, auxilium fert Antiocho Sidetae, lxx, 58. — moritur, lxxviii, 85.

Hyrcanus contendit cum fratre coram Pompeio, cii, 56. — a Pompeio iubetur regnare, 67. — ei a Gabinio sacerdotium redditum, cv, 11. — Caesar confirmat ei principatum Iudaeorum, cxiii, 2. — instaurat muros Hierosolymae, 3. — ei clementer respondet Antonius, cxxvi, 5. — Hyrcanum oppugnat Antigonus, cxxvii, 12. — eique morsu onces avellit, 14. — Hyrcanus in Parthos abducitur, ibid.

Hyrcanus campus in Lydia, xxxvii, 38.

I.

Iaculo quaternos pedes longa, xxvi, 4, not. 3. — iacula et sagittae parum nocent in tenebris, xlii, 35.

Ioculotares, xxxvi, 18. — Afri, xvi, 21. — Numidae, xxviii, 11. — Mauri, xxiii, 26, 7.

Jamblicus, Emessense gentis regulus, in commilitum portrahitur a Caecilio Basso, cxxi, 1. — ab Antonio interficitur, cxxxii, 32.

Iamphorina, caput Macedoniae, in deditionem occipitur, xxvi, 25.

Ianiculum additur Urbi et ponte sublicio coniungitur, i, 33. — repentino impetu caput a Tuscis, ii, 10, 51. — in Ianiculum accedit plebs, xi, 25. — sub eo inventi libri Numae Pompilii, xl, 29. — in eo vexillum ponebatur die comitiorum, lxxxix, 15.

Ianuae aedium omnium Romae, quibuslibet adire volentibus, per lectisternii tempus, patefactae, v, 13.

Ianuario kalendae, anni consularis principium, xlvii, 36.

Ianuario mense comitia consularia habita, xliii, 13.

Ianus a Numa belli et pacis index factus, i, 19. — his post Numae regum clausus fuit, ibid. — eius aedes clausa, xx, 14. — tertium clausa a Caesare, cxxxiii, 78.

Iani templum a C. Duilio ceusore structum ad forum Olitorium, xvii, 27.

Ionus dexter portae Carmentalis, ii, 49. — Iani tres a ceusoribus facti, xli, 27.

Iopodes seu Iapydes debellantur a C. Sempronio consule, lxx, 83.

Iopydum, qui superiorem Illyrici partem iucolebant, legati in senatu queruntur de C. Cassio cons. xliii, 7. — bellum cum iis Caesaris Octaviani, cxxxi, 22-26.

Iarbas, regulus Africae gentis, ambit nuptias Didonis, xvi, 2.

Iasos, oppidum in agro Lacedaemonio, ii, 31.

Iassensium exsules, xxxvii, 17.

Iassus, oppidum Cariae, hodie *Askem* - *Caleu*, xxxii, 33; xxxiii

30; XXXVII, 17. — *Iassius sius*, XXXVII, 17, 1.

Ibera, Hispaniae Tarraconensis urbs, a propinquo flumine appellata, XXIII, 28.

Iberi, in Asia ad mare Caspium porrecti, CI, 16. — falso crediti ab Hispania venisse, 19. — lacessunt Pompeium, 27, 28. — semel atque iterum victi, pacem petere coguntur, 29, 30.

Iberus, fluvius Hispaniae, hodie *Ebro*, Punici et Romani imperii finis, XX, 31, XXI, 2. — trans Iberum omnia, praeter Saguntinos, sunt Carthaginiensium, XXI, 5. — cis Iberum Hispanis omnibus arma adiungit Porcius Cato cons. XXXIV, 17.

L. Icilius, tribunicus, sponsus Virginiae, III, 44. — eius cum Appio decemviro contentio, 45. — eum in vincula duci iubet Appius, 49. — exercitum ab decemviris abducit, 51. — in Aventino tribunus plebis creatur, 54.

L. Icilius, trib. pl. IV, 52.

Sp. Icilius, trib. pl. II, 58.

Icili tres in unum annum tribuni plebis creati, IV, 54.

Icus, insula maris Aegaei, e Sporadibus, adversa Euboeae, XXXI, 45.

Idaea Mater, XXIX, 10. — carmen in libris Silyllinis inventum a decemviris, si Mater Idaea a Pessinunte Romanis foret advecta, pelli viucique hostes posse, ibid. — petitur ex Asia, 11. — a viri bonorum optimo, P. Scipione Cn. F. matronisque accipitur et perfertur in aedem Victoriae, 14. — Idaeae Matris Magnae aedes dedicata ab M. Iunio Bruto, XXXVI, 36.

Idumaei, bello fatigati, dedunt se Iudaeis, LXIII, 42.

Idus Decembris, solemnibus in eundem magistratibus dies, IV, 37; V, 9. — *Idus Martii*, III, 36. — *Idibus Martiis*

magistratus initus, XXII, 1; XXIII, 30; XXVI, 1, 26; XXVII, 7; XXXI, 5; XXXII, 1; XXXVIII, 45; XXXIX, 45; XL, 35; XLII, 22; XLIV, 19. — Quiritibus transvectio equitum facta, IX, 46. — Septembribus praetor Maximus clavum pangere vetusta lege iubebatur, VII, 3. — Latinae feriae in ante diem tertium idus Sextiles iudictae, XLI, 16.

Iecur defluxit et ei deest caput, XXVII, 26; XXX, 2; XLI, 14, 15. — caput iecinoris a familiari parte cecisum, VIII, 9. — iecur ab anguibz editur, XXV, 16.

Ieiunium, quinto quoque anno observandum, institutum Cereri ob prodigia, XXXVI, 37.

Igiturium sive potius *Iguvium*, quod est oppidum Umbrinae, hodie *Gubbio*, *Fgubbio*, *Eugubio* in *ducatu Urbino*, XLV, 43.

Ignis in Vestae aede extinctus, XXVIII, 11; XLI, 2. — ignes caelestes; vid. Prodigium. — ignes crebri per noctem in castris accensi ad fallendum hostem, XXII, 41, 5; XXXI, 38; XXXVI, 10. — ignibus armati Fidentinos terrent exercitum Rom. IV, 33. — ex ignibus conicitur veniens exercitus, XX, 38.

Iguvium; vid. *Igiturium*.

Ilercaonenses, seu *Ilercaones*, *Ilergaones* et *Ilargavouenses* in Hispania Tarraconensi, ad Iberum, XXII, 21.

Ilerda, CX, 12. — ad Ilerdam pugnat Caesar, 15; vid. *Athanasia*.

Ilergetes s. *Ilergetae* in Hispania Tarraconensi eis Iberum, XXVI, 49; XXIX, 2. — subiguntur ab Hannibale, XXI, 23. — vastantur a Cn. Scipione, 61. — Ilergetum rebellio, XXII, 21; (vid. Indibilis et Mandonius). — auxilium petunt a Romanis, XX XIV 11. — Cf. *Athanasia*.

Ilienses in Troade a Romanis adscripti foederi cum Philippo iuncto,

xxix, 12. — dicunt ab se oriundos Romanos, xxxvii, 37. — hinc Rhoe-teo et Gergitho donantur, xxxviii, 39. — iis impositam mulctam remittit Agrippa ab Herode placatus, cxxxvi, 63. — Cf. Ilium.

Ilienses, Sardiniae populi, concitant bellum, xl, 19, 34. — adiunctis Balarorum auxiliis, pacatam provinciam invadunt, xli, 6. — funduntur et fugantur a Rom. 12.

Iliou, urbes Maced. xxxi, 27.

Ilipa, urbs Hispaniae Baetensis, xxxv, 1.

Ilium, Troadis oppid. in Mysia, xxxv, 43, xxxvii, 9, 37. — a Fimbria capitur, lxxxiii, 6. — vastatur, 7. — a Sulla iustauratur, 36.

Illiberis, urbs Galliae Narbon. ad Pyrenaeum, Helena dicta a Constantino M. in honorem matris, unde hod. *Elne*, xxi, 24.

Illiturgis. Illiturgis, oppidum Turdulorum in Hispania Baetensi ad Baetium, hod. *Anduiz el viejo*, xxiii, 49, 4; xxvi, 17. — a Poenis, ob defectionem ad Romanos, obsessa, xxiii, 49. — liberatur obsidione, ibid. — iterum oppugnatur a Carthaginien-sibus, xxiv, 41. — liberatur a Romanis, ibid. — post caesos Scipiones defecerat ad Poenos, ac scelus etiam defectioni addiderat, xxviii, 19. — Illiturgin oppugnat Scipio, et acriter resistunt oppidani, ibid. — urbs capitur, ib. — tum etiam arx, 20. — oppidani ad internecionem de-lentur, et urbs incenditur, ib. vid. et xxxiv, 10.

Illiturgitani, xxviii, 25.

Illyricum Macedon. s. Graecum et Epirus, h. *Albania*, quae *Albania* et *Macedonia* Turcis *Arnauth Wilajeti* dicuntur, xlv, 26. — in tres partes divisum, ibid.

Illyrii, gens fera, x, 2. — ferox et avidum praedae genus, xx, 24. —

iniuriae eorum in Romanos, et Ro-mauorum legatorum caedes, ib. et 25. — bellum iis indictum, ibid. — eius belli eventus, 26-29. — pacis cum iis leges, 30. — rebellant, 59. — vincuntur, 60, 62. — pax iis red-dita, 63. — eorum legati curia exce-dere iussi, xlii, 26. — Illyrii vin-cuntur a Romanis, xliiv, 27, 30-32. — iis libertas concessa, xlv, 18, 26. — Illytii praedones, xl, 42. — Il-lyriorum castella, xlii, 36. — Cf. Teuta et Gentius. — Illyriorum le-gati Romam ad Caesarem veniunt, cxvi, 26. — ei tributa et obsides pol-licentur, 27.

Ilotae seu *Helotae*, castellani, ge-nus agreste apud Lacedaemonios, xxxiv, 27.

Iluciam, oppidum in Oretanis, capit C. Flaminius, xxxv, 7.

Ilva, gr. *Aethalia*, ins. maris Tusci inter Etruriam et Corsicam, h. *Elva* seu *Elba*, xxx, 39.

Ilvates Ligures, exciti a Gallis, invadunt, duce Hamilcare Poeno, Placentiam, xxxi, 10. — veniunt in ditionem Romauiorum, xxxii, 29, 31.

Imaginum falsi interdum tituli, iv, 16; viii, 40; xxi, 31. — imago triumphali ornata decreta Scipioni, xxxviii, 56.

Imber ingentibus procellis dirimit pugnam, vi, 8, 32; xxiii, 44; xxvi, 11. — imbris opportunitas in Arpis capiendis, xxiv, 46.

Imbrinium in Samnio, viii, 30.

Imbrus insula maris Aegaei ad Cherson. Thraciae, hodie *Embro*, *Lembro*, xxxiii, 30; xxxv, 43.

Imilco vincit Leptinem Dionysii maioris fratrem, xvi, 8, videatur Himilco.

Immolant consules antequam suos educant in aciem, viii, 9. — immo-lati a Tarquiniensibus trecenti mili-tes Romani, vii, 15.

Impedimenta Romanorum ab equitibus Samnitium direpta, viii, 38.

Imperator parentis loco militibus suis, iv, 42. — *Imperator* Antiochus rex appellatur ab Aetolis, xxxv, 45. — imperatoris munus, xlv, 34. — iniussu nemini hostem proelio adoriri licitum, iv, 39; viii, 7. — aut consulis est dedicare templum, ix, 46. — boni praescotia plurimum pollet, xcvi, 21. — imperatores maximi iudice Hannibale, xxxv, 14. — ab exercitibus legi, res mali exempli, xxvi, 2. — nominati ob rem bene gestam, xxvii, 19; cxvi, 7. — Imperatoris praenomen Caesari datum, cxvi, 7. — ad principes sequentes transiit, ibid. — sub eo occultata regia potestas, cxxxiv, 74, et 105.

Imperium Romanum, i, 33. — nullum cuiquam, iniussu populi, deferendum et primum ab exercitu delatum, xxvi, 2. — militare datum lege coriata, v, 46, 8. — quod amittebant magistratus cum exercitu in Urbem redeuntes, xxvi, 9, 7. — in Urbe datum censoriis consularibusque, xxvi, 10. — prorogatum primum Publilio, viii, 23, 26. — datur navanti et absente exercitu, xxvi, 21. — proconsuli par cum consulibus in Urbe datum, xxvi, 9. — finito magistratu semper prorogandum erat, xxxv, 1, 2. — non in annum Scipioni prorogatum, sed donec revocaretur o senatu, xxvii, 7. — ablatum a tribunis, xxviii, 27. — non ambo consules habent in Urbe castrisve, ii, 1, 11. — prorogatur a populo comitiis tributis, sed saepe ex Scto, ix, 42, 1; xxxii, 28, 3; xxxv, 1, 2. — imperium in magistratu insitum fuisse videtur, quia prorogatur etiam iis magistratibus, qui nullam imperii militaris partem attingere, xxvii, 22, 2. — imperii magnitudinem portendens prodigium,

i, 55. — insignia regem faciunt venerabilem, i, 8. — imperia Manliana et Postumiana, iv, 29. — extraordinaria a senatu sublata, cxix, 28.

Incendium iugens Romae, xix, 63; xxiv, 47; xxvi, 27; xxxv, 40; xxiv, 24. — a libertinis excitatum, cxxxii, 24. — aliud in ipsos domos collatum, cxl, 26.

Indagine agere feras et lustras, vii, 37, 6.

Indemnatus indicta causa non debet in vincula duci, iii, 13. — indemnatum necari nefas, lviii, 54.

Indi nullius romenti milites, ix, 19. — Iodi legationem mittunt ad Augustum, cxxxvi, 26. — eorum domus, 27. — Iudi quidam tempestatibus abrepti, in Germaniam veniunt, ciii, 108.

India, ix, 17; xxxv, 32; xlii, 52.

Indibilis, Hergetum regulus, xxii, 21; xxv, 34. — frater Mandonis, xxvi, 49; xxviii, 34. — eius filiae humaniter et verecunde a Scipione habitae, xxvi, 49. — deficit ad Romanos; xxvii, 17. — eius oratio, ibid. — ei coniux et liberi restituntur, ibid. — rebellat et concitatis Laetaniis popularibus, agros sociorum populi romani depopulatur, xxviii, 24. — copias contrahit, 31. — victus fugit, 33. — Mandonium fratrem ad Scipionem supplex mittit, 34. — veniam impetrat, ibid. — post discessum Scipionis concitat populares et Ausetanos ad bellum, xxix, 1. — pilo terrae affigitur in pugna, 2.

Indici praemium pecunia ex aerario, libertas et civitas data, ii, 5. — dens millia gravis aeris ex aerario numerata, iv, 45. — libertas data et oeris gravis viginti millia, xxi, 33; xxvii, 3; xxxix, 19.

India elephanti magnitudine praestant, xxxvii, 39.

Indigetem Iovem appellant Ae-

neam Latini, 1, 2. — Indigetes Dii, viii, 9.

Induciae datae Veientibus in centum annos, 1, 15. — iisdem datae in quadraginta annos, ii, 54. — Volupiensibus datae in viginti annos, v, 32. — cum Caeritibus in centum annos factae, vii, 20.

Indus, Cariae fl. xxxviii, 14.

Indus quidam incendio sponte se tradit, cxxxvi, 28.

Indutiomarus, Trevisorum princeps, vincitur a Cnesare, cv, 64. — instruit bellum, cvii, 1. — caeditur, 2.

Infans in utero matris, Io triumphae, clamavit, xxiv, 10. — infans, ineertum masculus an femina esset, natus, et extemplo in mare deportatus, xxxi, 12. — Conf. xxvii, 11, 37. — infantes etiam caesi in hostilia urbis expugnatione, xxviii, 20.

Inferum mare; vid. Mare.

Infulae; vid. Supplicum insignia.

Ingauni, gens Ligurum, bellum gerunt cum Epanteriis montanis, xxviii, 46; xxx, 19. — cum iis foedus icit P. Aelius consul, xxxi, 2. — vincuntur ab Ap. Claudio consule, xxxix, 32. — oppugnant castra L. Aemilii Pauli, xl, 25. — funduntur et in deditionem veniunt, 27, 28. — de iis triumphat L. Aemilius Paulus proconsul, 34. — orant pacem, ibid.

Ingeni decem, decem virgines, patrini omnes matrimique, ad sacrificium adhibiti, xxxvii, 3. — ingenorum mulierum iura, datio, deminutio, gentis enuptio, tutoris optio, xxxix, 19. Vid. not. 5.

Initia Cereris, xxxi, 14, 47. — Baechi, xxxix, 8 sq.

Insani montes Sardiniae, xxx, 39.

Insania ex herbae cuiusdam esu, cxxx, 25.

Insubres, pagus Aedurnum, v, 34.

Insubres Galli in Gallia Transpadana, hodie *ducatu Mediolanensi* (*Milano*), Mediolanum conduxit, v, 34. — bellum adversus Romanos cum Boiis et Transalpinis etiam populis agitant, xx, 33. — vincuntur, 36-44; vid. et 47-50. — iis pax petentibus negatur, 51. — in deditionem veniunt, 54. — rursum deficiunt, xxi, 25; xxx, 18. — Insubres invadunt, duce Hamilcare Poeno, Placentiam, xxxi, 10. — circumveniunt Cn. Baebium, et supra sex milia et sexcentos milites caedunt, xxxii, 7. — a C. Cornelio consule vincuntur, 30. — caeduntur ab L. Valerio Flacco, xxxiv, 46.

Insula Aesculapii, xi, 14.

Insula vocatur pars Syracusarum, xxix, 21.

Insula Tiberina, ii, 5, 33; xlii, 6.

Insula nova e mari edita, haud procul Sicilia, xxxix, 56.

Intemelii Ligures, xl, 41.

Intemelium Romae, xxxiii, 26, 5.

Interamna opp. Volcorum in Latium, ubi Liris et Melpis conflunt, h. *Terni* (alia *interamna* in Umbria, alia in Piceno, ubi duo brachia Naris, h. *Nerae*, coeunt, h. *Teramo*), xvi, 9. — colonia Romanorum, ix, 28. — frustra a Samnitibus tentata, x, 36. — negat consulibus Romanis milites et pecuniam, xxvii, 9. — aliquanto maiorem numerum mox dare cogitur, xxix, 15. Vid. not.

Interamnus ager, x, 39.

Intercalandi ratio, 1, 19; vid. et ibi not. 3; cix, 5, 6.

Intercalares Calendae, xliii, 11; xlv, 44.

Intercalarius mensis, xxxvii, 59.

Intercatia urbs xlviii, 21. — deditur Romanis, 23.

Intercedit tribunus pl. non prius legi, quam privatis suadendi disana-

deudique legem potestas facta est, XLV, 31.

Interregnum unde dictum, I, 17.

Interregna, I, 17, 22; III, 8; IV, 7, 43, 51; V, 17, 31; VI, 1, 5, 36 VII, 17, 21, 28; VIII, 3, 17, 23; IX, 7; X, 11; XI, 11; XXII, 33; LXXXIX, 8; CVI, 24; CVII, 17.

Interrex prodebat auspiciato a patriciis, sine suffragio populi, VI, §1.

Interrogandi legatos potestas Patribus data, XXX, 22, 2.

Intertrimentum argenti, XXXII, 2.

Iubili, opp. Hispaniae Tarrac. ad ostia Iberi, XXXII, 49.

Iuus, Pan Romanis dietus, I, 5.

Ioannes Hircanus, Simonis filius, obsidetur Hierosolymae ab Antiocho Sideta, LVII, 39. — eius generosa indole captus Antiochus, dat pacem, 47. — sub eo Iudaeorum res efflorescunt, LXIII, 41, 42. — Samariam obsidet, 43. — et capit, 45.

Iolcos, vicus in Magnesia, bod.

Inco, XLIV, 12 et 13.

Ioa Thessalonicensis, praefectus Persei, XLII, 58. — liberos Persei tradit Octavio, XLV, 6.

Ionathan, Iudaeorum dux, LII, 38. — occurrit Ptolemaeo Philometori, 40. — ad eum minaces literas mittit Demetrius, 54. — foedus renovat cum Romanis, 55. — occiditur a Diodoto, LV, 33.

Ionia, in Asia minore ad Aegaeum mare sita a Phocaea ad Milctum, XXXIII, 38.

Ionium mare inter Italiam, Siciliam et Graeciam, XIII, 35; XXIII, 33; XLII, 48.

Iphigenia, victima oris admota Dianae, XLV, 27, 4.

Iresiae, opp. Thessalicae, vastatur a Philippo, XXXII, 13.

Iriates in Liguria, XXXI IN, 2.

Iulca, praefectus Gaetulorum, XXIII, 18.

Isaura urbs, CXIII, 1.

Isauri dumiti a P. Servilio, XCIII, 1. — unde Servilio cognomen Isaurici additum, ib. — vid. Servilius.

Isidis fama, Romae a privatis facta, diruntur, CVI, 23.

Isidorus, XXXVI, 31. — praefectus Antiochi, fugit Cenacum Euboeae, 20.

Isionda, urbs Ioniae, obsessa a Termessensibus, liberatur a Romanis, XXXVIII, 15.

Isiondenses, XXXVIII, 15.

Ismenias, princeps Boeotrorum, XLII, 38, 43.

Issa, insula et urbs ad oram Illyrici, a Teuta obsessa, XX, 26. — a Rom. liberata, 29; vid. et XLIII, 11.

Issaei, Issenses ab Illyriis ad Romanos deficiunt, XX, 24. — eorum legatus a Teuta occisus, 25; vid. et XXXVII, 16. — viginti lembos classi Romanorum adiungunt, ad depopulandos Carystiorum agros, XXXI, 45; XXXVII, 16. — insimulant Romae Gentium, Illyriorum regem, XLII, 26. — duodecim lembos Romanis submitunt, 48. — iis immunitas concessa, XLV, 26.

Issaici lembi, XXXII, 21. — Issenses naves, XLII, 9.

Ister fluvius, nomen Danubii, ita mutatum in medio cursu ad ostium, XI, 21, 57.

Isthmia, ludicrum, XXXIII, 32. — in quo promulgata Graciae libertas, ibid.

Isthmus Corinthiacus duo maria, ab occasu et ortu Solis limitina, arcis faucibus dividit, XLV, 28. — Isthmi faucibus continenti adhaeret Peloponnesus, XXXII, 21. — Isthmum inter Lecbeam et Cenchreus perferdere cogitat Caesar: quod alii tentaverunt, CXVI, 22.

Istaca, XXXI, 46, 4.

Istrin, Galliae Cisalpiniae regio in confinio Illyrici, quae et nunc ita di-

citur, xxxix, 55. — in Istriam laqueos ducit M. Claudius Marcellus, consul, ibid. — Istria tota trium oppidorum excidio et morte regis patitur, xli, 15.

Istri, gens fera, x, 12. — cum iis bellum Romani gerunt, xi, 56. — Iacessierunt magis, quam exercebant, Romana arma, xxi, 16. — prohibent coloniam Aquileiam deduci, xl, 26. — tumultum creant in castris Romanis, xli, 2. — a Romanis opprimuntur, 3, 4. — in civitates passim dilabuntur, 5. — rursus vincuntur, 6, 9. — in deditionem veniunt, 11. — de iis triumphat C. Claudius Pulcher, 13. — queruntur de crudelitate C. Cassii consulis, xliii, 5.

Istria vicus, xxiv, 10.

Italia, 1, 2. — eius descriptio et divisio, lxxii, 29–43. — Supero et Infero mari, insulae modo, cingitur, v, 33. — universa pacata, xv, 12. — ex ea duo traiectus in Graeciam, xxxvi, 21, 3. — Italiam inter et Graeciam pontes iacere Pyrrhos cogitat, xiii, 33. — idem molitus est M. Terentius Varro, ibid.

Italicorum populorum defectio, lxxi, 44, 45. — eorum legatio ad Romanos, lxxii, 10. — multas colonias vastant, 25. — ingens eorum clades, lxxv, 14. — legatos ad Mithridatem mittunt, lxxvi, 7. — Italiae aliquot populis civitas data, lxxiv, 7, 8, 9.

Itonia Minerva, xxxvi, 20. — eius templum, ibid.

Iubae regi paternum fuit hospitium cum Pompeio, et maxima cum Curione simulas, cx, 56. — movet adversus Curionem, 63. — cum cum toto exercitu delet, 64. — Iubae arrogantia, 65; vid. et cxii, 10, et cxiii, 4. — cum ingenti exercitu contra Caesarem proficiscitur, cxiv, 11. — Bogude Numidium invadente re-

vocatur, 14. — coniungit se cum Scipione, 24. — male pugnat cum Caesare, 25. — Iubae superbia et auctoritas, 29. — delet Vaceuses, 33. — eo victo, castris putitur Caesar, 37. — eius ad Catonem literae, 46. — a Zamensibus exclusus, cum Petreio mutis vulceribus concurrit, 61, 62. — a Petreio interficitur, ibid.

Iuba, filius superioris, in triumpho ducitur a Caesare, cxv, 17. — liberaliter educatus Romae literis, quam regno, quod postea recuperavit, clarior fuit, ib. — ducit Cleopatram, filiam Antonii, cxxxiii, 63.

Iubellus Taurus, vir bello insignis et nobilis eques Campanus, xxxiii, 8, 46. — eius cum Claudio Asello pugna, 47. — eius mors, castra Capuo, xxvi, 15.

Iubellus Decius; vid. Decius.

C. Iudacilius, inter principes rebellantium Italicorum doctus, lxxii, 9. — fundit Ca. Pompeium, lxxiii, 19. — pervagatur Apuliam, multaque oppida in deditionem accipit, 28. — cum octo cohortibus intrat Asculum a Pompeio obsessum, lxxiv, 22. — increpat Asculanos, eorumque ignaviam accusat, 23, 29. — invehitur in seniles quos supplicium afficit, 29, 30. — ipse se moriturum ostendit, 31. — suadet et aliis mortem, 34. — eius consilium reprehenditur, 35 et seqq.

Iudaei ducem habent Ionathanem, lxi, 38; vid. Iouathan. — Iudaei bello petuntur ab Antiocho Sidete, lvii, 38. — eorum oratio ad Antiochum, 41. — inducias petunt, 42. — impetrant pacem, 47. — Iudaei nulli Syriae regum postea parcerunt, 48. — eorum res efflorescunt, lxiii, 41, 42. — obsident Samariam, 43. — captam delet, 45. — bellum adversus eos Pompeii, cxi, 59–68. — de iis Cuhinii victoria, cv, 10,

11. — Iudaei non impediunt sabbato opera hostium, cii, 63. — Iodaeis privilegia confirmat Agrippa, cxxxvi, 64.

Iudaica sacra apud omnes gentes, etiam apud Syros, venerationi, lv, 43, 44.

Judices Carthagine iidem qui et reges, xvi, 4. — olim appellati Romae qui celebratissimo nomine consules, iii, 55. — iudicum ordo, Carthagine nimium potens, lege Hannibalis coercetur, xxxiii, 46.

Judicia a patribus ad equites translata, ix, 66. — communicata senatoribus et equitibus, lxvi, 38. — reddita senatui a Sulla victore, lxxxix, 11. — communicata inter tres ordines, senatores, equites et tribunos aerarios, xcvi, 38.

Iudicia capitalia solus per se agit Tarquinius Superbus, i, 49. — iudicia insignia, Horatii, i, 26. — Coriulani, ii, 35. — Manlii Capitolini, vi, 20. — Cu. Fulvii, xxvi, 2, 3. — Scipionis Africani, xxxviii, 50-53; vid. et lxxi, 37, 42; cvii, 31-45. — iudicium populi a senatu rescindi non potest, iv, 7.

Iugarius vicos Romae, xxiv, 47; xxvii, 37; xxxv, 21.

Iugera agri ne quis plus quingenta possideat, lex lata, vi, 35, 36; vii, 16.

Iugi descriptio, iii, 28. — sub iugum mittebantur inermes et nudi vel seminudi cum singulis vestimentis, iii, 19, 9; ix, 4, 6, 15; xlv, 39. — missus exercitus Romanus, ix, 5. — mox Samnitium militum septem millia, ix, 36.

Iugurtha cum auxiliis venit ad Scipionem Numantino bello, lvii, 16. — adoptatur a Micipsa, lxii, 2. — irritatur ab Hiempsale, 3. — agit cum fratribus de dividendo Numidarum regno, 4. — fratres bello

petit, 9. — Hiempsalem occidit, et Adherbalem expellit, 11. — legatos cum muneribus Romam mittit, 12. — mavult auro quam ferro fortunam experiri, ib. — legatorum eius ad Adherbalem orationem responsio, 16. — regno inter illum et Adherbalem diviso, Iugurthae melior portio datur, 21, 22. — lacessit Adherbalem, lxiii, 51. — eumque vincit, lxiv, 2. — oppugnat Cirtam, 3, 4. — eludit legationem senatus, 5 et seqq. — Adherbalem ex cruciatum occidit, 15. — ei bellum a Romanis indicitur, 16. — filium suum Rom. mittit, qui re infecta domum revertitur, 19. — corrumpit Calpurnium eos pecunia, 21. — venit in castra Romana, 22. — seque suaeque in fidem populi romani per simulationem dedit, 23. — pacem hanc refutat Memmius, tribunus plebis, 25. — ad Iugurtham mittitur L. Cassius, praetor, adducturus eum Romam, 34. — Iugurtha paret, 35. — humili cultu Romam adductus, in urbe occidit Massivam patrelem suum, 36-38. — profugit, 39. — eius vox notabilis, 40. — magnam exercitus rom. partem ad prodicionem emeretur, 43. — capit eorum castra, 44. — turpis pax adicitur, ibid. — quam nullam esse decrevit senatus, 47. — adversus eum profisciscitur Metellus, consul, 57. — Iugurtha parat deditionem, lxv, 3. — mox pacem sibi datum iri desperans, armis se defendere statuit, 6. — struit Metello insidias, 7. — proelium committit, 8. — Iugurthae virtus, 10. — vincitur, 11. — carpit Romanos, 15. — pugnat cum Romanis, 24-26. — denuo deditionem offert, 28. — et iterum abiicit, 29. — impellit Vacceuses ad occidendum Rom. praesidium, 32. — adversus eum coniuratio Bomilcaris et Nabdaesae, 44 et

seqq. — Inguirtha detegit insidias, 50. — ignoscit Nabdalsae, et Bomilcarem necat, ib. — fugatur Thulam, LXVI, 1. — exquignata Thula, excedit regno, 2-4. — cum eo Bocchus arma coniungit, ib. — eos ad Cirtam expectat Metellus, 6. — fonditur et frugatur a Mario, 29. — recedit in solitudines, 37. — speculatur consilia Bocchi, 43. — proditur a Boccho traditurque Sullae, 53. — cum duobus filiis in triumpho ducitur, LXVI, 19. — eius miseriae, 20. — et demum foedus exitus, 21.

Julia, soror Caesaris, CII, 24.

Julia, filia Caesaris, Pompeii uxor, abortum facit, CV, 15. — eius mors et sepultura, CVI, 1, 2. — monumentum Iuliae in campo fulmiae iuncta, CXVII, 13.

Julia, M. Antonii mater, servat proscriptum fratrem, CXX, 70.

Julia, Caesaris Augusti filia, nubit Marcello, CXXXV, 18. — mox Agrippae, CXXXVI, 19. — eius et Liviae comitatus dispar, 41. — nubit Tiberio, CXXXVIII, 5.

Julia aqua Capnae, CXXXIX, 43.

Julia curia, CXVI, 34.

Julia septa, CXXXV, 4.

Iulii ex principibus Albanis in Patres Iecti, I, 30.

C. Iulius Iulus, cons. II, 43. — decemvir, III, 33. — P. Sestio diem dicit, ibid. — legatus a senatu ad exercitum, Arcatinum insidentem, III, 50.

C. Iulius Iulus, cos. III, 65. — sedat tribunorum coitiones, ortas adversus iuventutem nobiliorem, ib. — iterum consul, IV, 21. — tertium consul, 23.

C. Iulius Iulus, tribun. militum consulari potestate, IV, 56. — iterum, 61. — censor decedit, V, 31.

C. Iulius, dictator, VII, 21.

C. Iulus, L. F. Caesar, accusat

Albucium, LXVII, 50. — pontifex, LXIX, 42.

C. Iulus C. F. C. N. Caesar nascitur, LXIX, 43. — adolescens in contubernio M. Thermi praetoris agit, LXXXIX, 36. — captis Mitylenis donatur corona civica, ibid. — eius dictum in Sullam, 37. — eius adolescentis, deque eo Sullae indicium, XCIII, 21, 22. — tertio et vicesimo aetatis anno Dolabellam accusat, 22. — capitur a piratis, 23. — vicissim illos capit, 24. — suadet legem Mamiliam, C, 5. — designatus aedilis, venit in suspicionem coniurationis cum Catilina factae, CI, 22. — mox cum Cn. Pisone, 25. — magnifica eius aedilitas, CII, 9. — et munus gladiatorum, 11. — haec acta, varie accepta, defendit, 13, 14. — quaestionem de sicariis in Sullanos exercet, 18. — cum Catilina alisque epitionem facit ad deliciendum consulatu Ciceronem, 33. — in petitione pontificatus summus viros superat, 38. — praetor designatus, censet socios Catilinae non esse morte plectendos, 101. — acta Ciceronis laecerat, 106. — praetor vexat Catulum, CIII, 1. — socium se addit tribuno seditioso Metello Nepoti, 13. — vim atque arma parat, 16. — decreto senatus ab administratione reipublicae remouetur, 19. — placat sibi senatum, et in integrum restituitur, 20. — in eius domo celebratur sacrum Bonae Deae, 24. — ibi Pompeia, uxor eius, P. Clodio se adulterandam permittit, ibid. — eam dimittit Caesar, 25. — Hispaniam ceteriorem sortitur, 27. — testis citatus in iudicio Clodii. negat se quidquam comperisse, 33. — eius aes alienum, 65. — ambitio, 66. — conspecta imagioe Alexandri Magni iugemiscit, 67. — omnia futurae dominationis eius, ibid. — eius gesta in

Hispania, 68, 69. — triumphum simul et consulatum petit, 73. — dimisso triumpho, urbem intrat, ibid. — Pompeium et Crassum inter se et sibi conciliat, 74. — causae initi triumviratus, 75. — eius pactum cum Luceio, 77. — designatur cos. 78. — eius leges et in his ferendis astutia, 80, 81. — Catonis cum eo certamen, 83. — Caesar negligit senatum, 84. — legem eius probat Pompeius, 85. — Caesar filiam collocat Pompeio, 87. — ipse Calpurniam ducit, ibid. — legem per vim fert, 88-92. — plebem et equestrem ordinem sibi conciliat, 93. — eius potentia, 94. — ei provinciae et exercitus decernuntur, 96. — reges socios sibi conciliat, 97. — Vettium indicem subornat, 98. — mox in carcere necandum curat, 101. — praesidium sibi circumdat, 102. — offenditur a Cicerone, 105. — P. Clodium ad plebem traducit, ib. et 106. — eius et Pompeii fraus adversus Cicconem, 114. — in concione Lentulum, Cethegum et ceteros iure uocatos videri sibi negat, 117. — it in provinciam, 128. — interpellat migrationem Helvetiorum, 129. — victos Helvetios in deditionem accipit, 133, 134. — ad Ariovistum ducit, civ, 3. — suorum animos metu perculos confirmat, 128. — colloquium Caesaris et Ariovisti, 31. — dirimitur, 32. — vincit Germanos, 37. — Gallorum ingentes apparatus contra Caesarem, 54. — caedit Belgas, 56. — ad Nervios pervenit, 58. — eosque vincit, 60. — in deditionem accipit Atuatios, 61. — pacat Galliam, 63. — Pompeius ubi eius incrementa anxius, 89. — clam ei adversatur, 90. — Caesaris artes, 97. — concursus Romanorum principum ad Caesarem, 93. — ei proditur resp. 94. — pugnat cum

Venetis, nec multum proficit, 95. — eos navali proelio vincit, 97. — ei in quinquennium prorogatur provinciae, civ, 21. — vincit Vsiquestes, 48. — opprimit Germanos, 52. — facto naavis quidem probato, 53. — transit Rhenum, 54. — dein in Britanniam, 55. — vincit Britannos, 56, 59. — eius ad senatum literae, 60. — Britanniae demandae cupidus, 63. — redit in Britanniam, 65. — Tamesim transiit, 67. — Castivellano, Britannorum imperatori, pacem dat, 68. — Ambiorigem vincit, civi, 13-16. — aliae eius victoriae, cvii, 1-7. — iterum Rhenum transiit, 8. — recedit ex Germania, 10. — eius res gestae adversus varios Galliae populos, 11-13. — ut sibi absenti consulatum liceat petere postulat, et impetrat, 49. — occurrit Vercingetorigi, 53. — expugnat Genabum, 54. — Noviodunum Biturigum deditione capit, 55. — expugnat Avericum, 59. — a Gergovia prope capta relicta, 65. — vincit Vercingetorigem, cviii, 3. — Caesaris periculum, 4. — Bellovacos aggreditur, 13. — et in deditionem accipit, 17. — res ab eo adversus Cominum Atrebatem gestae, 18-29. — Caesarem impugnat Marcellus cos. 30. — et Pompeius, 31. — ei adversatur Curio, tribun. plebis, civ, 1. — quem pecunia placat, 2. — de Caesaris successione contentiones, 3-14. — ab eo duae legiones abducuntur, 15. — eius artes, 17. — Galliae tributum imponit, 18. — literae Caesaris ad senatum pro concione recitantur, 22, 23. — contra Caesarem bellum mandatur Pompeio, 25. — eiue imperium abrogatur in senatu, 31. — concionatur apud milites et dignitatem suam defendi petit, 37, 38. — Ariminum occupat, 39. — ad Rubiconem venit, eumque

transit, 40, 41. — reicit conditiones pacis, 52, 53. — opportuna loca occupat, 54. — ei Cingulum at Asculum deduntur, 57. — pergit ad Corfinium, 59. — ei Sulmo deditur, 62. — at Corfinium, 64. — Brundisii portum claudere instituit, 71. — Brundisium intrat, expulso Pompeio, 73. — in urbem accurrit, ex, 1. — senatum habet, 3. — consolatatur populum, 4. — effringit acrium, 5. — magnasque inde opes profert, 6. — eius consilia et apparatus, 7. — ei Massilienses portas claudunt, 8. — obsidet Massiliam, 9. — lucum excludere cuetantibus militibus, ipse primus scripit securum, 10. — in Hispaniam venit, 14. — magnis laborat difficultatibus, 17. — eius res mutantur, 21. — hostes in magnis difficultates conicit, 26. — et aie proelio vincit, 27-34. — Hispanias constituit, 36, 37. — Massiliam recipit, 39. — dictator dicitur, 40. — eius ad seditiosos milites oratio, 42. — seditio placata, 47. — Romae dictaturam init, 48. — acta eius urbana et de aere alieno constitutio, 49, 50. — adversus Pompeium proficiscitur, 67. — Brundisium transmittit in Graeciam, 69. — consulata inito, ib. — occupat Orientem et Apolloniam, ex, 10, 11. — Caesar et Pompeius castra propinquas habent, 13. — conditiones pacis tentat Caesar, 14. — summa eius audacia, 24. — et vox memorabilis, *Caesarem velis*, ib. — suos hiberno mari in Graeciam traicere iubet, 26. — eius consilia, 30. — circumvallare instituit castra Pompeii, 31. — laborat inopia frumenti, 35. — uno die sex proelia committit cum Pompeianis, 37. — de pace agit frustra, 44. — eius munitiones aggreditur Pompeius, 46. — magnum exercitus Caesaris periculum, 47. — Caesar

vicissim aliquid tentat, 48. — suorum errore in magnum incidit discrimen, 49, 50. — in Thessaliam castra movet, insequente Pompeio, 52, 53. — Thessali ac Caesari dedunt, 56. — acies Caesaris, 63. — vincit Pompeiana, eiusque castra expugnat, 66, 67. — Caesaris clementia et virtus, 68, 69. — eius victoria in remotissimis terris nuntiata, 71. — eumque augur Patavii videt, 72. — Caesar insequitur Pompeium, ex, 20. — ignoscit Atheniensibus, 21. — mira eius fortuna, 22. — Asiam constituit, 23. — navigat Rhodum, 24. — Alexandrinum venit, 25. — viso capite Pompeii, flet, 26. — occupat regnum Ptolemaei, 27. — eius dissimulatio, 28. — ei invidiatur Pothinus, ib. — ad eum Cleopatra veniens cum forma sua capit, 32, 33. — regnum Aegypti Ptolemaeo maiori et Cleopatrae attribuit, 38. — interficit Pothinum, 39. — in maximum periculum ab Achille coniectus, sese defendit, 41, 42. — decreta urhanorum in honorem Caesaris, 59. — dictator iterum, 60. — Ganymedes corrumpit Alexandriae Caesaris aquas, 63. — unde maximus militibus terror, 64. — qui inceptatur et confirmatur, 65, 66. — puteis fossis, aquas copiam reperit, 67. — Alexandrinos navali proelio vincit, 68, 69. — Caesar periculum suum egregia virtute discutit, 72, 73. — ad eum confluent ex Syria et Cilicia auxilia, 75. — superat Ptolemaei copias, 81. — Alexandrii ei se dedunt, 83. — deliciatur cum Cleopatra, ex, 21. — contendit in Syriam, deinde in Ciliciam, 2, 3. — constituit Cappadociam, 8. — Driotaro deprecauti ignoscit, 9. — ad eum legati Pharnaces, 10. — Caesaris oratio ad milites, 16. — profligat Pharnacem, 22. — eius post victoriam acta, 25. —

Tyri aufert e fano Hercules donaria, 27. — mutuam pecuniam sumit a civibus, 40. — negat novas tabulas, 41. — adversariorum bona proscribit, 42. — plebem et potentes varie conciliat, 43. — in Martium campum descendit ad seditiosos milites, 46. — eosque exterritos ad obsequium redigit, 48, 49. — brumae tempore, cum parvis admodum copiis it in Africam, 53, 54. — repellit equites Iubae, 55. — occupat Ruspina, 56. — tertium dietator et consul, ibid. — difficile bellum in Africa gerit, *lxxv*, 4. — undique comestentus arcessit, 5. — occupat Leptin, 6. — pugnans eum Labieno et Petreio, sua unius virtute repellit hostes, 7-9. — communit castra, 10. — eius onerariae passim expugnantur, 11. — comescit nova ratione timorem militum, 12. — suos e Sicilia trahere cogit, 15. — eius ad castra procedit Scipio, multique ad Coccaum transfuginat, 16, 17. — solvit obsidionem Acillae, 20. — prospera eius proelia, 25. — ad eum hostium multi transfugiunt, 26. — quosdam cum ignominia dimittit, 27, 28. — mari rem feliciter gerit, 30. — ei a Labieno insidiae struuntur, 31. — milites suos docet, quemadmodum adversus levem et concursatorem hostem se tueantur, ib. — obsidet Thapsum, 34. — vincit Scipionem, 36. — trinis potitur castris, 37. — eius morbus comitialis, 38. — et ingens felicitas, 39. — eius, audita morte Catonis, dictum, 59. — recepta Utica ignoscit vietis, 60. — Scipionis literas comburit, 66. — Romanum venit, ibid. — honores ei decreti *cxv*, 1. — eius in senatu oratio, 2. — triumphus quatuor, 2-17. — axis in curru eius triumphali frangitur, 12. — militum licentiosa carmina in eum, 13. — viscerationem del populo, 19. — spectacula edit, 20-25.

— seditionem militum coercet, 26. — homines immolari iubet, 27. — multa bene constituit, 28. — corrigit fastos, 29. — Marcello reditum concedit, 32. — acta eius deteriora, 34. — Cleopatram et Ptolemaeum hospitio in aedibus suis excipit, 35. — filium Cleopatrae, Caesariem vocari patitur, ibid. — in Hispaniam proficiscitur, 36, 41. — consul quartum, sine collega, 42. — obsidet Ateguam, 43. — quae ei deditur, 48. — pugna ad Mundam, 50-56. — Caesaris in magno periculo virtus, 53. — recipit Cordubam, 57. — et Hispalim, 58. — Munda expugnata, muletat vietos, 62. — ex aede Hercules Gaditani demit donaria, 63. — Anticostoues duos scribit, ib. — diacedit Romam, 64. — triumphus eius ex Hispania populo peracerbus, *cxvi*, 1. — Caesari adulatur senatus, 3. — clementia Caesaris, 4. — et insolentia, 5. — habitus corporis, 6. — ei divini honores decernuntur, 8. — et universa in rempublicam potestas, ib. — ei statuae dicatae, 9. — superbia Caesaris, 10. — auget magistratum numerum, 13. — in senatum viles et non idoneos allegit, 14. — in eo cum rapacitate certat profusio, 16, 17. — quintum consul, 19. — eius destinata et opera, 21. — iustaurat Corinthum et Carthaginem, 23. — Dacis et Parthis bellum inferre meditatur, 25. — ei Illyrii tributa et subsidia pollicentur, 27. — factum eius arrogans, 28. — Caesetio et Marullo tribunatum plebis adimit, 29. — non admittit stipatores, 30. — ei diadema imposuit M. Antonius, 31. — nomen regis affectare creditur, nimios honores admittens, 32, 33. — Iupiter Iulius appellatur, 35. — eius insolentis arrogantiae voces, 36. — impudens in eum adulatio, 37. — contra eum populus inclinat Brutum, 38, 39. — Caesar Brutum et Cassium

suspectos habet, 44. — prodigia mortem eius antecedentia, 45. — Caesar inopinatam mortem optimam putat, 46. — a D. Bruto persuasus, in senatum pergit, 48, 49. — indices conspirationis audire impeditur, 50. — Caesar irridet haruspicum, 53. — ad Pompeii statuum caeditur, 57, 58. — terror et tumultus ex ea caede, 59. — L. Cinna in Caesarem invehitur, 64. eius caedes impunita; acta rata, 84. — Caesaris testamentum, 102. — corpus in forum inferitur, 103. — simulacrum eius ex cera, 107. — corpus crematur in foro, 108. — populus memoriam Caesaris honorat, 110. — eius elogium, 117.

C. Iulius Caesar Strabo petit consulatum contra leges, LXXV, 40. — eius elogium, 42. — propter eum seditiones, 43. — pro sua causa exempla adducit, 44. — petitione abstinere, 52. — hospitibus Etrusci scelere proditus, in penetribus suis trucidatur, LXXX, 39.

C. Iulius Mento consul, IV, 26. — discordia eius et collegae, certamenque adversus senatum, ibid. — dedicat sine sorte absente collega, aedem Apollinis, 29.

L. Iulius, tribunus militum consulari potestate, IV, 16. — magister equitum, 26. — creatur cos. 30.

L. Iulius, tribunus militum consulari potestate, VI, 30.

L. Iulius, praetor creatus, sortitor Galliam, XXXIX, 45.

L. Iulius, praetor, (an idem?) XLV, 44.

L. Iulius Caesar, consul, reficit Iunonis Sospitae templum, LXXII, 6, 7. — caeditur ab Italicis sociis, LXXIII, 20. — vincit Papium, 49. — ab exercitu imperator vocatur, 50. — funditur ab Egnatio, 57. — reparat vires, 58. — eius castra collocata castris Papii, ib. — legem fert de re-

cipiendis in civitatem sociis, LXXIV, 7. — vincit Papium, 16. — censor, 56-58. — iussu Marii occiditur, LXXX, 40.

L. Iulius Caesar, consul, CII, 18. — proscripius a M. Antonio, sororis filio, a Iulia sorore servatur, CXX, 70.

L. Iulius Caesar ad C. I. Caesarem mittitur de pace, CIX, 50. — Uticensibus suadet, ut portas aperiant C. Iulio Caesari, CXIV, 59. — se ad genua eius demittens, deprecatur vitam, 60. — per insidias interficitur, 64.

L. Iulius Iulus, tribunus militum consulari potestate, V, 1.

L. Iulius Iulus, tribunus militum consulari potestate, V, 10 — iterum, 16. — opprimit Tarquinienses, ib.

L. Iulius Iulus, tribunus militum consulari potestate, VI, 4.

L. Iulius Libo, consul, XV, 10. — triumphat, 11.

L. Iulius Patiecus cohortes introducit Vllam, CXV, 42.

L. Iulius Sequestris, in Sabinos proficiscens, fulmine ipse et equus exanimantur, XXXIII, 26.

Proc. Iulius affirmat, sibi visum esse Romulum, post mortem in Deos relatum, I, 16.

Sext. Iulius Iulus, tribunus militum consulari potestate, IV, 35.

Sext. Iulius Caesar praetor creatur, XXVII, 21. — sortitur Siciliam, 22. — legatus, 29.

Sex. Iulius Caesar, tribunus militum, XL, 27. — legatus, XLII, 4.

Sex. Iulius Sex. F. Sex. N. Caesar, aedilis curulis, pugilum et funambulorum spectacula introducit in scenam, XLVI, 5. — cos. XLVII, 14. — legatus ad Achaeos, LI, 38.

Sex. Iulius C. F. cos. LXXI, 1.

Sex. Iulius Caesar legionibus in Syria praeficitur, CXXX, 3. — eum interficiendum curat Bassus, CXIV, 3.

Iulius Iupiter, CXVI, 35.

Julius portus ab M. Agrippa factus, cxxviii, 29.

Julius mensis in honorem Caesaris dictus, cxvi, 8.

Julus, Aeneae et Crensa filius, auctor Iuliae gentis, 1, 3.

Julus Antonius, cos. cxxxix, 3.

Julus, s. *Julus* Antonius, cos. cxxxix, 3.

Iumenta singula oppidis, per quae legati Romani missi transibant, imperata, xlii, 1.

Iunia domus, ii, 5. — ex ea consularis ortus, ibid.

Iunia tertia, Serviliae filia, Cassij uxor, cxvi, 16.

Iunius Brutus, Marianae factionis, hostis iudicatur, lxxvii, 27.

C. *Iunius* Bubulcus cos. creatur, ix, 20. — secundum consul, 28. — dictator, vel potius magister equit. 29, 3. — tertium consul, 30. — magister equitum dictus, 38. — censor, 43. — aedem salutis, quam cos. bello Samnitium voverat, locat, ibid. — ab eo viae per agros publica impensa factae, ib. — tumultus causa dictator creatur, x, 1. — primo congressu Aequos subigit, ibid. — triumphat, ibid. — aedem Salutis dedicat, ib.

C. *Iunius* Brutus plebeius homo cons. creatur, xi, 11. — spernitur a collega L. Postumio Megello, ib. — collegae suo, ne discordia consulum bono publico fraudi esset, cedit Brutus, ib. — secundum consul, xiii, 52.

C. *Iunius* Silanus, consul, cxxxvi, 45. — eo cos. ingens in terra Liviae motus, ibid.

D. *Iunius* Brutus Scaeva, magister equitum, viii, 12. — cos. 29.

D. *Iunius* Brutus Scaeva, legatus Carvillii consulis, x, 43. — cos. 47. — vincit Faliscos, xi, 10.

D. *Iunius*, praepositus ad ostium Vulturii, xxv, 22.

D. *Iunius* Brutus, triumvir colo-

niae deducendae in Sipontum agrum creatur, xxxiv, 45.

D. *Iunius* Brutus, consul, lv, 1. — a tribunis plebis in carcerem duci iubetur, 2. — in Hispaniam proliciscitur et Valentiam coudit, 5. — nititur compescere latrocinia, 6. — Celticis Lusitanosque perdomat, 29. — Oblivionis flumen transiit, ibid. — Talahriceuses acriter castigatos, in fidem recipit, 33, 34. — vincit Gallicos, lvi, 5. — de his et Lusitanis triumphat, lxx, 27. — Callaici cognomen obtinet, ibid. — adversus C. Gracchum, cuius socer fuerat, pugnat in Aventino, lxi, 27.

D. *Iunius* D. F. M. N. Brutus, consul, xc, 14.

D. *Iunius* Brutus classi a Caesare, Massiliam obsidente, praeficitur, cx, 9. — Massilienses navadi proelio vincit, 19. — Galliam provinciam obtinet, cxiii, 44. — Bellovacos rebellantes caedit, cxiv, 66. — in societatem consilii ad interficiendum Caesarem initi pertrahitur a Cassio et M. Bruto, cxvi, 41. — Caesari persuadet ut in senatum pergat, 49. — Galliam Cisalpinam provinciam ex Caesaris destinatione retinet, 101. — a Caesare inter secundos haeredes scriptus, 102. — ei Galliam provinciam extorquere parat Antonius, cxvii, 57. — qui et eum Mutinae inclusum obsidet, 58. — Bruto succurrunt consules et Caesar Octavianus, cxviii, 29, 30. — sua eruptione absolvit victoriam adversus Antonium, cxix, 16. — eius ferocia in Octavianum, 19. — Brutum extollere studet senatus, 33. — magnum eius periculum, cxx, 10. — ad M. Brutum evadere tentat, 11. — proditur a Camillo, 24. — occiditur, ib. et 15.

D. *Iunius* D. F. D. N. Pera cos. Umbros et Salentinus in deditionem

accipit, xv, 11. — triumphat, 14. — censor, xviii, 44.

D. Iunius Silanus, praetor, accusatur a Macedonibus, xiv, 9. — patris in eum severitas, ib. — Silanus suspendio vitam finit, ib.

D. Iunius M. F. Silanus, consul designatus, cii, 100. — eius de coniuratis sententiam, vide ibidem.

L. Iunius, Tarquinia, sorore sen amita Tarquinii Superbi, natus, Bruti laud abnuit cognomen, i, 56. — Delphos missus cum iuvenibus Tarquiniiis, baculam auream Apollini offert, et terram matrem osculatur, ibid. — cum Collatius ad Lucretiam venit, 58. — ducem se praebet ad expugnandum regnum, 59. — quoniam esset tribunus Celerum, idid. — cos. creatur, 60. — seculum ad trecentorum summam explet, 11, 1. — iureiurando populum adstringit, neminem Romae regnare passuros, 2. — Tarquinium Collatinum cogit consulu se abdicare, et civitate cedere, ib. — supplicii liberorum suorum exactor, 5. — eius pugna cum Arunte Tarquinio, et mors, 6. — funus ei a collega Valerio factum, 7. — per anum a matronis lugetur, ibid.

L. Iunius cos. Lilybaeum versus navigans, classem naufragio amittit, xix, 27, 28. — Erycem montem occupat, 30. — de eo diversae opiniones, 31.

L. Iunius, legatus in Macedon., xlv, 17.

L. Iunius Brutus Damasippus, praetor, iussu Marci Iunioris tollit Sullanæ factionis principes, lxxxi, 5. — a Carbone ad Praeeste liberandum irritum eventum mittitur, lxxxviii, 3. — se ipse interficit, lxxxix, 3; vid. et lxxxviii, 15.

M. et D. Iunii Bruti primi Romæ gladiatorum munus edunt, xvi, 42.

M. Iunius Brutus, tribunus ple-

bis, xxxiv, 1. — tuetur legem Opianam de cultu matronarum, ib. — creatur praetor, xxxv, 24. — ei obvenit iurisdictio utraque, xxxvi, 2. — dedit aedem Matris magnæ Idaeae, 36. — legatus, xxxvii, 55. — cos. xl, 59. — ex Liguribus in Galliam transit, xli, 5. — eius res gestæ in Istrin, 10, 11. — legatus in Asiam, xlii, 45. — petit censuram, xliii, 14.

M. Iunius Brutus, legatus Lepidi, vincitur et occiditur a Pompeio, xc, 12, 14.

M. Iunius Brutus dicit pro Ap. Claudio, maiestatis reo, socero suo, cviii, 44. — victo Pompeio, servatur a Caesare, cxl, 63. — praeficitur Galliae Cisalpinæ, cxiii, 44. — cum Cassio praetor creatur, cxvi, 4. — vulgo inclamatur eius nomen, vindæque libertatis invocatur, 39. — a Cassio sollicitatus adsciiscit plures, 40, 41. — cum suspectum habet Caesarem, 44. — percutit Caesarem, 57. — ad eum Caesaris vox, 58. — occiso Caesare, in forum prodit, inde in Capitolium, 62. — concionatur, 65. — cum Antonii et Lepido per internuncios agit, 66. — eius ad populum oratio, 87. — descendit de Capitolio, 100. — senatum ingreditur, ibid. — urbe egreditur, cxvii, 10, 11. — ei pro Macedonia provincia Creta datur, ibid. — ex Italia profectus vires quaerit, cxviii, 1, 2, 3. — Macedoniam ei tradit Q. Hortensius, 5. — Vatinii exercitum Bruto tradere cogitur, 6, 7, 8. — ei pecunia a senatu decreta, 20. — adoptatus ab avunculo, nomen et praenomen Q. Caepionis adsciverat, ib. — C. Antonium in potestatem redigit, 32, 33. — in eius favorem decreta senatus, 34. — ad eum duo senatores missi, ut reipublicae subveniret adversus M. Antonium, cxix, 52. — Macedoniae

rebus constitutis, seditionem militum compescit, cxx, 108, 109. — eius de morte Ciceronis dictum, 110. — in Asiam transit, ib. — ei insidiatus Poplicola dimittitur incolomis, cxxii, 1. — Bruti apparatus et reditus in Europam, 2, 3. — vincit Bessos, 3. — consultat cum Cassio et ab eo pecunias accipit, 5, 6. — pugnat cum Lycia, 23. — oppugnat Xanthum urbem et capit, 24-29. — ei se dedunt Patavenses, 33. — eius lenitas et iustitia, 34. — omnem Lyciam recipit, 35. — colloquitur cum Cassio, non sine altercatione, 36, 37. — Bruti et Cassii diversi mores, 39. — Bruti magna laus, 40. — epistola ab eo paulo ante mortem scripta, 41. — horribile visum obiectum Bruto, cxxiii, 8. — eius copiae, 10. — donativum ab eo militibus repraesentatum, 11 et 25. — eius stratagemata, 27. — Philippos ducit, cxxiv, 2. — pugnandum censet, 5. — vincit ab sua parte, 8 et 9. — post Cassii interitum, colligit reliquias eius exercitus, 11. — iterum pugnare statuit, 15.¹ — Lacedaemonis et Thessalonicae direptionem militibus promittit, 16. — omnia ei oblata, 17. — vincitur, 19. — in tumultum quemdam se recipit, 23. — eius extrema oratio, 26-28. — exitus, 29.

M. Iunius Pennus, aedilis plebis, xxxix, 11. — creatur praetor, et obtinet sortem urbanam, xxx, 40. — erat decemviro agro Samniti Apuloque dividendo, xxxi, 4.

M. Iunius Pennus, praetor, xlii, 9. — sortitur Hispaniam citeriorem, 10. — consul, xlv, 14. — ei obvennerunt Pisae, 17.

M. Iunius M. F. Pennus, tribunus plebis, fert legem de peregrinis urbe pellendis, xi, 9.

M. Iunius D. F. D. N. Pera, consul, xi, 22. — censor, 45. — dicta-

tor post Cannensam cladem, xlii, 57. — aere alieno obrotos liberat, si milites fiant, xliii, 14, 19. — eius modestia, 24. — Conf. ibid. 32.

M. Iunius, legatus captivorum, qui in Hannibalis potestate erant, pro iis ad senatum orationem habet, xlii, 59.

M. Iunius Silanus, praefectus Neapolitanus, xliii, 15. — praetor creatur; xxv, 2. — sortitur Tuscos, xxv, 3, 26. — ei in Etruria prorogatum imperium, xxvi, 1. — ad res gerendas adiutor P. Scipioni datur, xxvi, 19; (vid. ad Epit. XXVIII). — a Scipione mittitur adversus Magonem et Hannonem, xxvii, 1. — eos vincit, 2. — adducit ad Scipionem auxilia, 13.

M. Iunius Silanus, praefectus sociam, occiditur in tumultuario proelio, xxxiii, 36.

M. Iunius Silanus, cos. lxtv, 55. — Cimbris agros petentibus negat, lxx, 16. — ab his vincitur, 17. — adductus in iudicium populi, absolvitur, lxxvii, 54.

M. Iunius Silanus, praetor Asiae, Bithynium in provinciae furum redigere iubetur, xciii, 4.

M. Iunius Silanus, cos. cxxxv, 8.

P. Iunius Brutus, tribunus plebis, tuetur legem Oppiam, xxxiv, 1. — aedilis curulis, xxxv, 41. — creatur praetor, xxxvi, 45. — sortitur Tuscos, xxxvii, 2. — praepraetor in Etruria, 50. — iubetur proficisci cum imperio in Hispaniam ulteriorem, 57.

Q. Iunius, tribunus plebis, eiusque collegae, queruntur iudicium uocem Maelii, iv, 16.

Iuniorum centuriae, i, 43; ii, 75 xxxvi, 22; xlvii, 6. — Iuniores, citati a consulibus, ad nomen non respondent, ii, 28. — Iuniores omnes adiguntur sacramento, x, 4; xlii,

57. — iuniorum ob inopiam Romae delectus argre confectus, xxv, 5.

Iuno, 1, 32. — culta apud Carthagineos, xvi, 5. — Iunonis in aedo veteri Patavii fixa rostra navium spoliisque Lacouum, x, 2. — Iuno Acræa, xxii, 23. — Lacinia, xxii, 33; xxiv, 3; xxviii, 46; xxx, 20. — Iunonis Laciniae nobile templum, sanctum omnibus circa populis, xxiv, 3. — detectum, ablatis marmoris tegulis, a Q. Fulvio censore, xlii, 3. — Iuno matrona in Aventino, xxi, 62. — Moneta, vii, 28. — Iunonis Monetae aedes structa in eo loco, quae arca aedem Manlii Capitolini fuerat, ibid. — ei aedem vocet C. Cicereius, praetor, xlii, 7. — Regina, v, 21; xxviii, 37; xxxi, 22. — Iunonis reginae aedes in arce Veientana, ibid. — eius signum, more Etrusco, nisi certae gentis sacerdos, adtractare non solitus, 22. — Iuno deportatur magna religione Veis Romanam, ibid. — perfertur in Aventinum, eique a dictatore Camillo templum locatur, ibid. — et dedicatur, 31; xxxix, 2; xl, 52. — ante pedes Iunonis tres patrae aureae, cum titulo nominis Camilli, positae, vi, 4. — Iunoni Reginae in Aventino maioribus hostiis sacrificatur, xlii, 1. — in eius tutela Argi sunt, xxxiv, 24. — Iuno sospita, viii, 14; xxiv, 10; xxix, 14; xxxi, 12. — Iunonis Sospitae aedes lucusque communis Lanuviniis municipibus cum populo romano, viii, 14; xliii, 31. — eius simulacrum, xl, 19. — ei aedes vota a C. Cornelio Cethego consule, xxvii, 30. — dedicata, xxxiv, 53. — eius templum negligenter habitum reficitur, Lxxii, 7. — ei omnes consules facere necesse erat, ib. — ei maioribus hostiis Lanuvii sacrificatur, xxii, 1.

Iunonia colonin, Carthago, a triumphis condita, Lx, 76.

Jupiter, foederum raptorum testis, xxvi, 8, 5. — Acræus, xxviii, 2. — Aetnaeus, Lix, 27. — Capitolinus, 1, 55; vi, 17; xxii, 1. — eius templum magnificentum Antiochiae, xli, 20. — Dodonaeus, viii, 24. — Iovis Dodonaei sortes, ib. — Elicio arum in Aventino dedicat Numa Pompilius, ib. vid. et 31. — Feretrius, 1, 10. — ei templum dedicat Romulus, et opima spolia fert, ib. — aedes eius ab Anco amplificata, 1, 33. — refecta ab Augusto, iv, 20. — imperator cuius signum Praeneste devoteo, in Capitolium fertur, vi, 29. — Indiges, 1, 2. — sic dictus Aeneas, ib. — Latiaris, xxi, 63. — ei donum, fulmen aureum pondo quinquaginta factum, xxii, 1. — Nicaeus, xliii, 21. — Olympius, xxiv, 21. — eius templum Athenis, xli, 20. — Olympiae, xlv, 28. — Optimus Maximus, iv, 2; xlii, 20. — Sabaxius, cuius cultores urbe pulsati, lvi, 30. — Stator, 1, 12, 41. — ei templum in pugna cum Samnitibus vocet M. Acilius, x, 36. — Tonans, cxxxvi, 13. — Trophunius, xlv, 27. — Victor, x, 29. — ei aedes vota spoliisque hostium cremata, ib. — Iovi Victori pocillum mulsi, priusquam teneoetum biberet, vocet L. Papirius, 42. — Iovis aedes in Capitolio dedicata, ii, 8. — aedes duae in Capitolio dedicate, xxxv, 41. — aedem in Capitolio, columnasque circa poliendas albo locant censores, xl, 51. — Capitolini signum fulmine tactum, caputque avulsum, non nisi harnopicum arte iuventum, xiv, 11. — cella in templo Capitol. iii, 19; v, 50; vi, 4; x, 23; xxvii, 25. — cella, in qua ante pedes Iunonis tres patrae aureae positae, vi, 4. — epulum ludorum causa, xxv, 2; xxvii, 36; xxix, 38; xxx, 39; xxxi, 4; xxxii, 7. — porta, Capuae, xxvi, 14. — Iovis

sella, in templo Capitolino, v, 50. — signum, Praeneste devectum, a dictatore T. Quintio in Capitolium fertur, vi, 29. — Iovi aram in monte Aemo consecrat Philippus, xi, 22. — dona et spolia figit Pyrrhus, xii, 9. — Iovem lapidem iurare, i, x4, N. 14.

Iurare non potest flamen Dialis, atque adeo aliam dat, qui pro se iuret, xxxi, 50. — iurandi ritus, i, x4; ix, 5; xxi, 45. — iurant in leges magistratum inituri et deposituri, xxix, 37, 9; xxxi, 5, 9.

Iurandum militum diversum a sacramento, xxii, 38. — per signa militaria et aquilas sacramentique religionem, per se suumque caput, xxvi, 48. — iurandi religiosa observatio, iii, 20. — nimis callida interpretatio, xxii, 61. — iureiurando adactus populus, neminem regnare Romae passuros, ii, i, 2.

Ius id est, quod postremum populus iubet, vii, 17; ix, 33. — *Ius Fasque* audite, viii, 5, 4. — *ius publicum*, xlv, 18, x. — *divinum et humanum*, i, 18. — *civile*, repositum in pontificum penetralibus, evulgat C. Flavius, ix, 46. — *iurisdictio* in urbe et provincia extra Italiam eidem simul decretas, xlv, 12. — *de iure domi* respondet Icti sedentes in solio, Epit. xiv, 3. — *ius postliminii* et de eo disputatio, lvi, 16.

Iustitium indictum, iii, 3, 27; iv, 26, 31; vi, 2, 7; vii, 6, 28; x, 4, xi. — *per quadriuum servatum*, iii, 3. — *per dies decem et octo*, x, xi. — *remissum*, iii, 5. — *in foro suo sponte coeptum prius, quam indictum*, ix, 7. — *omnium rerum*, xxvi, 26. — *institutio simile ostium*, vii, 1; xxvi, 26.

Iuvenes OCC conspirant de occidendo Porsena, ii, 12. — *nobiles conspirant de regibus revocandis*, ii,

3. — *coniecti in vincula*, 4. — *dant poenas*, 5.

L. Iuventius Thalna, legatus, xxxix, 31. — *Romam missus*, 38.

M. Iuventius Laterensis, ne iuret in legem de agro Campano, absistit petitione tribunatus, ciii, 107. — *legatus Lepidi*, cxix, 49. — *accepto in castra Antonio, sese interficit*, 51.

M'. Iuventius Thalna, tribunus plebis, accusat C. Lucretium praetorem, xliii, 8. — *creatus praetor, sortitur iurisdictionem inter peregrinos*, xlv, 14, 16. — *rogationem promulgat de bello Rhodiis indicendo*, xlv, 21. — *cos. decreta supplicatione ob res bene ab eo gestas, moritur praetactitia*, xlvi, 18.

P. Iuventius Thalus, praetor, cum exercitu in Macedonia proficiscitur contra Andriscom, i, 3. — *viacitur*, 38.

T. Iuventius, tribunus militum, cadit in pugna, xxxiii, 22.

T. Iuventius Thalus creatur praetor, xxiv, 42. — *sortitur iurisdictionem peregrinam*, 43.

T. Iuventius legatus in Apul. xlii, 27.

Iuventas Dea, v, 54. — *Iuventatis ardes in circo maximo dedicata*, xxxvi, 36. — *Iuventati lectisternium imperatum*, xxi, 62.

Iuventus Romana Sabinas virgines rapit, i, 9. — *Romana detrectat militiam*, xlviii, 14.

L.

Labeates, Myrici populus, cuius rex Gentius, xliii, 19; xlv, 31; xlv, 26.

Labeatis palus, xlv, 31.

Labeatis terra, xlv, 23.

C. Labeo, tribuu. militum, cadit in pugna, xxxiii, 22.

Labeo ; vid. Antistius, Atinius, Fabius.

D. Laberius, eques romanus, minimum agit, cxv, 21. — postea indigneus habetur equestri loco, 22.

Labicani sive Lavicani, hostes Romanorum, iv, 45. — proelio vincuntur, 46; vi, 21.

Labicanus seu Lavicanus ager, iii, 25; iv, 49; xxvi, 9. — Labicana via, iv, 41.

Labici, seu Lavici, seu Lavicum, oppidum Latii, non longe ab hod. *Zagarolo* aut *Colonna*, ii, 39. — Labicos capit Coriolanus, ibid. — capiunt et diripiunt Romani, iv, 47. — Lavicos deducta colonia, ib.

Q. Labienus occiditur cum Saturnino, lxxix, 29.

T. Labienus, tribunus plebis, per duelli vis accusat C. Rabirium, cxi, 42. — fert privilegium, ut Pompeius ludis circensibus corona aurea utatur, 47. — legatus Caesaris, domat Marinus, cv, 60. — bellum gerit cum Treveris, cvii, 5. — eius stratagema, 6. — et victoria, 7. — describit Caesarem, cix, 51. — elamat visi relato Caesaris capite, pacem esse nullam posse, cxl, 17. — post proelium Pharsalicum fugit Dyrrhacium, cxii, 2. — pugnat in Africa cum Caesare, cxiv, 7. — insidias irritas struit Caesari, 31. — ex Africa in Hispaniam ad Cn. Pompeium fugit, cxv, 40. — cadit in proelio, 56.

T. Labienus T. F. ad sollicitanda Parthorum auxilia missus a Bruto, Parthos in Syriam inducit, cxxvii, 10. — proelio vincit Decidium Saxam, 11. — Ciliciam et Asiae continentem subiugat, 14. — sese Parthicum imperatorem vocari vult, 15. — vincitur a P. Ventidii, 47, 48. — capitur, ib.

Labra duo marmores in Capitolio a Scipione posita, xxxvii, 3.

Laccedaemone obsessae a Metello Pio, xci, 3. — obsidio solvitur, 4.

Lacedaemon seu Sparta, caput Laconicae, hod. *Mistra*, *Mistra*, aut potius *Palaeo-Castra* seu *Magonia*, validissima urbs viris armisque, lxxiv, 33. — non operum magnificentia, sed disciplina institutisque, memorabilis, xlv, 28. — Cf. Sparta.

Lacedaemonii vexantur ab suis exsulibus, xxxviii, 30. — bello oppugnantur ab Achaia, 32. — Lysargi leges abrogare et Achaeorum leges institutaque accipere iubentur, 34. — de iis agitur in concilio Achaeorum coram Romanis legatis, xxxix, 35-37. — manere iubentur in concilio Achaeorum, 48. — deficiunt ad Archelaum, Mithridatis ducem, lxxviii, 51. — Lacedaemonii propter quod arcebant peregrinos, imperium et libertatem tueri non potuerunt, xvi, 41. — pugnant missilibus, xxxiv, 39. — evocatores natura, xlv, 23. — eorum exsules multi, pulsati a suis tyrannis, xxxiv, 26, 27, 35, 37; xxxviii, 30. N. 4, 34; xl, 20. — respublica eiusque forma xxxiv, 31, 6. — brevilocutionis, xxxiv, 31, 7. — consortio sociabilis inter binos eorum reges, salutaris per multa saecula, xl, 8.

C. Lacerius, trib. pl. v, 10.

Lacetania in Hispania Tarrac. ad Pyrenaeum, xxi, 23.

Lacetani, xxi, 60, 61. — depopulantur agros sociorum populi romani, xxviii, 24. — in eos educitur expeditio, 26, 33, 34. — Lacetani, gens, quam insita feritas tenet in armis, xxxiv, 20. — eorum oppidum oppugnat M. Cato cons. et cepit, ibid.

Lacinia Iuno, xxiv, 3. — eius nobile templum, sanctum omnibus circa populis; ib. xxi, 33; xxviii, 46. — in eo multi, qui in Africam sequi Hannibalem absquebant, iussu eius

interfecti, *xxx*, 20. — tegulae mar-
mureae, ex eo sublatae a censore,
iussu senatus reportantur, *xlii*, 3.

Lacinium, promont. in Brutiis,
hod. *Capo delle Colonne*, *xii*, 7. —
illud praeternavigare fas Romanis es-
se, negat Philocharis Tarentinus, *ib.*
xxvii, 25; *xxxvi*, 42.

Lacones; vid. *Lacedaemonii*.

Laconica in Peloponneso, in hod.
Braccio di Maina, *xxxviii*, 30.

Laele pluvit; vid. *Prodigium*.

Lacumaces, stirpis regiae apud
Numidas puer, appellatur a Mezo-
tulo rex, *xxix*, 29. — victus a Ma-
sinissa fugit in agrum Carthaginien-
sem, 30. — se in Masinissae fidem
permittit, *ibid.*

Lacus Albanus, *v*, 15. — crescit
in altitudinem insolitam, *ibid.* —
Averni, *xxiv*, 12, 13, 20; *cxxviii*,
30. — Begorrites, *xlii*, 53. — Car-
tius, a Cartio appellatus, *i*, 13; *vii*,
6. — Fucius, *iv*, 57: — Lucrinus,
Avernusque coniuncti, *cxxviii*, 30.
— Martis, *xli*, 9. — Ostiae, *xxvii*,
11. — Regillus, *ii*, 19, 20; *iii*, 20;
vi, 2. — Timavi, *xli*, 5. — Tiasim-
enus, *xlii*, 4. — Vadimonis, *ix*,
39.

Lacus manavit sanguine; vide *Pro-
digium*.

C. Laelius classi a Scipione prae-
fectus, *xxvi*, 42. — ob virtutem co-
luna aurea et triginta bubus donatur,
48. — it Romam, et in senatu Car-
thaginiem novam alisque urbes cap-
tas esse exponit, *xxvii*, 7. — mit-
titur orator a Scipione ad Syphacem,
xxvii, 17. — mittitur ad praedanda
Africam, *xxix*, 1. — ad eum
venit Masinissa, 4. — redit ex Africa,
6. — classis praefectus cum Scipione
transit in Africam, 25. — cum Ma-
sinissa mittitur ad persequendos Sy-
phacem et Hasdrubalem, *xxx*, 9. —
viscit Syphacem, 11. — improbat

Masinissae cum Sopbonisba nuptias,
13. — a Scipione donatur corona au-
rea, 15. — cum Syphace aliisque
captivis Romanis mittitur, 16. — quae
in Africa gesta sint, exponit Patribus.
17. — legatus et deinde quaestor Sci-
pionis, *xxx*, 33. — aedilis plebis,
xxxi, 25. — creatur praetor, *xxxiii*,
24. — sortitur Siciliam provinciam,
26. — ambiens consulatum, repul-
sam patitur, *xxv*, 10. — creatur
consul, *xxxvi*, 45. — eius contentio
de provincia cum L. Scipione collega,
xxxvii, 1. — ex Gallia Romam redit,
47. — si cum suo exercitu in annum
prorogatum imperium, 50.

C. Laelius, legatus in Macedoniam,
xli, 22. — legatus ad Gallos trans
Alpes, *xliii*, 5.

C. Laelius Sapiens, praetor, dis-
suadet legem Liciniam, *lvi*, 37. —
res in Hispania contra Viriathum
egregie gessit, *ibid.* — consulatum
petens, repulsam patitur, *lviii*, 35.
— creatur consul, *liv*, 11. — clien-
tes suos ad Ser. Galbam, meliorem
oratorem, remittit, *lv*, 4.

D. Laelius, praefectus a Pompeio
Asiaticis navibus, *cx*, 2.

D. Laelius D. F. D. N. Balbus
praest ludis saecularibus, *cxxxi*,
46. — consul, *cxl*, 29.

Laetorius, tribunus plebis, *ii*, 56.
— eius violenta contentio cum Ap.
Claudio consule, *ib.*

C. Laetorius, aedilis curul. *xxiii*,
30. — legatus, *xxv*, 22. — creatur
praetor, *xxvi*, 23; *xxvii*, 7. — de-
cemvir sacris faciendis, *xxvii*, 8.

Cn. Laetorius, legatus L. Furii
praetoris, *xxxi*, 21.

L. Laetorius, et P. Aelius Tubero
aediles plebis, vitio creati, abdicant
se magistratu, *xxx*, 39.

M. Laetorius, principili centurio,
ii, 27. — ei data a populo dedicatio
uodis Mercurii, *ib.*

M. Laetorius M. F. M. N. Plan-
cianus, magister equitum, xvii, 28.

Laevi Ligures, v, 35; xxxiii, 37.

Laevinus; vid. Valerius.

Lagius, pacis auctor Achaeis, rapi-
tor in vincula, lxi, 8. — dimittitur,
10.

Lagos, Ioniae urbs, xxxviii, 15.

Lania, oppidum Pthiotidis in
Thessalia ad Acheloum, xxvii, 30;
xxxii, 4; xxxv, 43. — oppugnatur a
Philippo, xxxvi, 25. — qui ab ea
recedit, ibid. — oppugnatur a Ro-
manis, xxxvii, 4. — capitur, 5.

M. Lamponius praetor rebellan-
tium sociorum creatur, lxxii, 8. —
M. Licinium Grumentum concedere
cogit, lxxiii, 21.

Lampsacus, oppidum Mysiae min.
ad Hellespontum, h. *Lepsek*, *Lam-
saco*, *Lapsico*, xxxvii, 35. — liber-
tatem suam defendit adversus An-
tiochum, xxxiii, 38; xxxv, 42.

Lampsaceni coronam LXXX pondo
Romani mittunt et referunt in so-
ciorum formulam, xlvi, 6.

Lampsus, urbs Thessaliae, xxxii,
14.

Lamptera, pars Phocaeae, xxxvii,
31, 4.

Lana pulla terra enata; vid. Prodi-
gium. — lana alba velatum caput in-
signe libertatis, xxiv, 16, 9.

Lanassa, filia Agathoclis, Syracu-
sarum regis, e qua Pyrrhus liberos
susceperat, xii, 17.

Lanciensium perfidia in Numanti-
nos, liv, 5.

Lantienae et tabernae in publicum
emptae, xlv, 16.

Lanistae, xxviii, 21.

Lanuvi dictator Milo, cvii, 19.

Lanuvi, oppidum Latii, iii, 29.
— ad illud castra posita, vi, 2, cf.
xxvi, 8; xxix, 14; xlv, 16.

Lanuvi strepitus in aede Iunonis
Sospitae editus; vid. Prodigium.

Lanuvin deficiunt, vi, 21, 2. —
iis civitas datur, viii, 14. — aedes
Sosp. Iunonis communis Lanuvius
municipibus cum populo Romano,
ibid.

Lanuvinus magistratus feriis La-
tinis precationem solemnem non rite
peragit, xli, 20.

Laodice cum Alexandro Syriae
regnum a senatu petit, xlviii, 8. —
occiditur ab Alexandro, l, 14.

Laodicea ad Lycum, lxxviii, 1.

Laodicea, insignis Syriae civitas,
cxxi, 12. — ad eam castra ponit
Dolabella, 13. — capitur arte Cas-
sii, 22.

Laodicea, oppid. Phrygiae mai.
hodie *Ladikie*, *Ladiche*, *Eskihissar*,
unde

Laodice ex Asia inter auxilia
Rhodiorum, xxxiii, 18. — Laodi-
cenorum miseriae, cxxi, 23.

Lapathus, castellum Thessaliae,
xliv, 2, 6.

Lapicini in Liguria, xli, 19.

Lapis quidam sacer datur legatis
Romanis, quem Pessinuntii Matrem
Deum vocabant, xxix, 11. — lapis
sacer (terminalis) in agro Crusta-
mino, rostro avis caesus, xli, 13. —
lapides silices, xxx, 43. — lapidi-
bus quoties pluisse nuntiatur, no-
vemdiale sit sacrum, i, 31.

Lapides Atri, locus inter oppida
Illiturgim et Mentissam in Auseta-
nis, xxvi, 17.

Lappam urbem in Creta iusula
capit Metellus, xcix, 49.

Laqueatum auro templum, xli,
20. Vid. not. 8.

Laqueis excipiuntur ictus arietum,
xxxvi, 23.

Larentia, uxor Faustuli, educat
Romulum et Remum, i, 4.

Lares, peccantur, viii, 9. — Per-
marini, xl, 52.

Larinas ager, xxii, 18 et 24;

xxvii, 40 et 43; xlv, 2. — vastatur a Cosconio, lxxv, 23.

Larissa, urx Argis, xxxii, 25.

Larissa ad Peneum, urbs nobilis Thessaliae, h. *Larissa* et *Jengische-Aer*, xxxi, 46; xlii, 67.

Larissam dies exercitui ad conveniendum a Philippo edicitur, xxviii, 5.

Larissae Thessalorum concilium, xxxvi, 8; xlii, 18. — ab *Larissa* obsidenda deterretur Antiochus arte Ap. Claudii, xxxvi, 10 et 13.

Larissa Cremusta in Thessalia, xxxi, 46; xlii, 56 et 67.

Larissenses, xxxi, 31.

Larissus, seu *Larissus* amnia, Eleum agrum ab Dymaeo dirimit, xxvii, 31.

Lartes Porsena; vid. Porsena.

Lartes Tolumnius; vid. Tolumnius.

Sp. Lartius, generis foetisque clarus, ii, 18. — cum Horatio Cocleita manet aliquantisper in statione pontis, ii, 10. — praeficitur expeditae iuventuti, ii.

T. Lartius, consul, ii, 18. — prius dictator, ib. — consul iterum, 21; vid. et 29.

Las, vicus maritimus Laconicae, xxxviii, 30, 31. — cum improvise occupant, et statim amittunt Lacedaemonii, ib.

Laserpitium Cyrenis publice Romano advectum, lxx, 33.

Lasthenes Demetrium ad saevitiam impellit, xii, 51.

Lasthenem dedi sibi Romani postulanti, xcvi, 82. — isque Cretensibus bellum susdet, 83. — funditur a Metello, 84.

Latemnastus Cretens, xxxv, 29.

Laterensis; vid. Inventius.

Latialis seu *Latiaris* Iupiter Iovis sacro in monte Albano cultus, xxi, 63.

Lati clavi ob Caudinae pacis igno-

minum depositi, ix, 7. — lato elavo tunicae, xxx, 17.

Latini undè dicti, i, 2. — prisci Latini ab Alba nriundi, 3 et 52; vid. et 32. — Latini bello lacerant Ancum Martium, i, 32. — vincuntur Romam, ib. — cum iis bella gerit Tarquinius Priscus, 35 et 38. — Latinorum et Romanorum communia sacra, 45. — eos sibi conciliat Tarquinius Superbus, 49. — cum iis foedus facit, 50-52. — ad Regillum lacum caesi, ii, 19, 20. — sollicitant frustra Latinos Volsci ad bellum Romanis inferendum, 22. — sex millia Latinorum captivorum a senatu remissa, ibid. — coronam auream Iovi in Capitolium mittunt, ibid. — cum Latinis populis ietum foedus, 33. — vexantur incursionibus aequorum, 48. — opem ferunt Romanis adversus Volcos et Aequos, sed vincuntur, iii, 7. — deficiunt a Romanis, quum per annos plus centum nunquam ambigua fide in amicitia Romana mansissent, vi, 2; vid. et 7, 11 et 32. — ab iis Tusculum captum, 33. — quod recipitur, caesis Latinis, ib. — iis petentibus pax data, vii, 12. — magna vis militum ab iis accepta, ibid. — concilia habent, et Romanis negant milites, 25. — exercitibus iam in Romanos comparatis, vertunt bellum in Peliguos, 38. — Sidicini dedunt se Latinis, viii, 2. — Latini vastant agros Samnitium, ib. — moliantur occulte bellum in Romanos, 3. — decem principes Latinorum Romam evocati, ib. — consilia Latinorum ea de re, 4. — petunt consulem et senatores Latinos, viii, 5; xxi, 6. — iis inferunt bellum Romani, viii, 6. — ad Capuam conveniunt Latini cum sociis suis, ibid. — sunt persimiles Romanis in rebus bellicis, 8. — prae-

lium atrox inter Latinos et Romanos, 9. — vincuntur Latini, 10. — molestantur agro, 11. — rebellantes funduntur, 12. — in deditionem accipiuntur, *ibid.* — Latinorum status infelix, 13. — subactis iis leges dicunt Romani, *ibid.* et 14. — e Latinis Romani ad exercitus suos alterum tantum adiciebant, viii, 8; *vid.* et 4. — ex iis senatum suppleendum cunctis Sp. Carvilius, xxi, 22. — Latini, qui Romam commigrarant, iubentur redire domum, xxxix, 3. — eorum querelae in senatu, xli, 8. — de Latinis lex lata, 13.

Latina via; *vid.* Via.

Latinae coloniae, xxxiv, 53. — legiones, longa societate militum Rom. edoctae, vi, 32.

Latinae feriae, v, 17 et 19; xxi, 63, xlii, 1. — ad eas instaurandas dictator creatus, xvii, 28. — tenent consules praetoresque Romae usque ante diem quintum Calendas maias, xxv, 11. — decreto pontificum instantiae, quod Ardentibus caro data non fuerat, xxxii, 1; xxxvii, 3. — quia magistratus Lauvinus non rite precatus erat, xli, 16. — edicendae erant a consulibus, prius quam in provincias proficiscerentur, i, 45, 2; v, 17, 3; ix, 8; xxi, 63; xlii, 1; xlv, 12; xl, 35; xliii, 15. — non rite conceptae, v, 17. — ante diem tertium nonas maias, xli, 16. — iustantiae et indiciae in ante diem tertium Idus Sextiles, *ib.* — Calendis Iuniis factae, xlii, 35. — pridie Calendas Aprilis, xlv, 22. — in ante quartum et tertium et pridie Idus Novembres, xlv, 3.

Latine loquendi publice Cumanis, et latine vendendi ius eorum praeco- uibus permissum, xl, 42.

Latinus rex armatus, ad arcen- dam vim advenarum, Aeneas occur-

rit, i, 1. — pacem cum Aenea, deinde affinitatem cum eo iungit, data ei in matrimonium filia, *ibid.*

Latinus Silvius, Albae rex, i, 3.

Latium Romanis suspectum, vi, 21. — Latii status infelix, viii, 13. — descriptio, lxxii, 40. — Latium subactum, viii, 13. — Latii uni- verso civitas data, lxxiv, 7.

Latona, v, 13.

Latona bove femina sumta sacrum factum, xxv, 12.

Latrones, ad quo millia, in spe- lunca oppressi, x, 1.

Laudationes seu laudes fanebres; *vid.* Fanebres.

Laudica, Cappadociae regina, fi- lios suos veneno tollit, lx, 62. — occiditur a populo, *ibid.*

Laurea corona; *vid.* Corona. — laurea in puppi navis longae enata; v. Prodigium. — lauream in manu tenentes et coronati, supplicant Ro- mae omnes, duodecim annis maio- res, xl, 37.

Laureatae literae et tabellae, v, 28; xlv, 1.

Laurens ager, i, 1. — (*Laureu- tum*, oppidum Latii inter Ostium Antinumque, h. S. Lorenzo.)

Laurentes, quibuscum quotannis renovatum foedus post diem deci- mum Latinarum, viii, 11. — Lau- rentium legati pulsati a Tito Tatius, i, 14. — Laurentibus non data caro Latinis feriis, xxxvii, 3.

Lauretanus portus Etruriae, xxx, 39, 1.

Lauretum e ramulis lauri in sinum Liviae cum gallina alba delapso enatum, cxviii, 37.

Lauro urbs deletur a Sertorio, xci, 20.

Laurus quernam coronam susti- nens, Augusto decreta, cxxxiv, 102.

Lauti pure sacrificabant, i, 45, 7.

Lautia, legatis prohibita, xxviii.

39: xxx, 17; xxxiii, 24; xxxv, 23; xlii, 26; xlii, 56; xlv, 20.

Laotinas, locus angustus ac salubrosus Lulii inter Auxur et Fundos, vii, 39; ix, 23. — ad Laotinas accipiti proelio cum Samnitibus dimicatum, ibid.

Lautumiae, xxvi, 27. — Lautumiarum carceris custodiam intensiorem habere iubentur triumviri, xxxii, 26. — in Lautumias Actolorum principes coniecti, xxxvii, 3. — in Lautumiis duo atria, Maenium et Titium, xxxix, 44.

Lavicana vin, iv, 41.

Lavici; vid. Labicii.

Lavinia, Latini regis filia, datur Aeneae in matrimonium, i, 1.

Lavinium, oppidum Latii, hod. *Patrica* seu *Pratica*, vel *Indovina* in *Monte di Levano*, conditum ab Aeuea et ab uxoria nomine appellatum, i, 1. — inter Lavinium et Albam Longam coloniam deductam triginta ferme interfuere anni, 3. — Lavinii interfectus T. Tattius, 14. — foedus inter Romam et Lavinium renovatum, ibid. — Lavinium ab Troia oriundum, 23; ii, 39.

Lazi, pop. Panticus, xcvi, 21.

Leander tollit fratrem, Cyrenarum tyrannum, lxxxi, 17. — deinde ipse, eius similem se praebens, ab Aretophila tollitur, ibid.

Lebadia, seu *Lebadea*, oppidum Boeotiae, hod. *Livadia* (vnde Hellas dicta h. *Livadia*), ubi templum Iovis Trophonii adit Aemilius Paulus, xlv, 27. — cum celebri Trophonii oraculo diripitur a militibus Mithridatis, lxxxii, 5.

Lechaeus portus seu *Leehaenm* et *Lecheae*, oppid. et portus s. navale Corinthi, xxxii, 23.

Lecti verati quando et a quibus primum Romam advecti, xxxix, 6.

Lenticula in aciem illatus Cai. Scipio configit, xxiv, 42.

Leotisternium quando primum Romae, et qua celebritate factum, v, 23. — Conf. vii, 2, 27; viii, 25; xxiv, 10; xxxix, 14, xxxvi, 1; xl, 59; xlii, 30. — Caere imperatum, xxi, 62. — Iuventati, ib. — Inuoni Reginae, xxi, 1. — Saturno imperatum, quam lectum senatores straverunt, ibid. — per triduum habitum, sex palvinaria in conspectu sacre, xlii, 10.

Lecton, promontorium Troadis, para Idae, xxxvii, 37.

M. Lectorius, factionis Marianae, a senatu hostis iudicatur, lxxvii, 27.

Legati Abderitarum queruntur de avaritia et crudelitate Hortensii, xlii, 6. — Aelaei nuntiant, Nabidem contra foedus maritimum orauit Laconum oppugnare, xxxv, 22. — Autolorum Romam missi, pacem petentes, xxxvi, 35. — Verbe eodem die, Italia intra quindecim dies, excedere iubentur, xxxix, 1. — admittuntur, iisque pacis leges dantur, xxxviii, 10, 11. — Alexandrini cum muneribus Romam missi, xiv, 38. — Alexandrini queruntur de Antiocho, xlv, 19. — Ambracienses accusant Fulvium Nobiliorem xxxviii, 43. — Hannibalis ad Philippum, xlii, 34. — Antiochi Romam, eorumque oratio, xxxiv, 57. — ad Scipionem, xxxvii, 34, 45. — ab Ardea queruntur in senatu, sibi in monte Albano Latinis carnem non esse datum, xxxiii, 1. — Arisathis, eorumque oratio, xlii, 19. — Asiae et Graeciae, Romae auditi, xxxiv, 57. — Atheniensium implorant auxilium Romani, xxxi, 5. — Attali queruntur de Philippo, xxxi, 2; xxxii, 8. — eorumque aureum CCXLVI pondo in Capitolio ponunt, xxxii, 27. — et Balaeribus insulis et ultima Hispania ad Scipionem,

xxii, 20. — Biliastagis, Hergetum reguli, gentes ad genus Catonis pro-
voluti, auxilia petunt, xxxiv, 11.
— Caeritum, bellum deprecantes,
impetrant pacem, vii, 20. — Cam-
panorum a Roman. auxilium petunt,
vii, 30. — Carnorum; vid. Iapydum.
Carthaginiensium, amicitiam et so-
cietatem Romanorum petentes, vii,
27. — auream coronam donant Ro-
manis, 38. — legatis Carthaginiensi-
bus, qui ad fœdus tertio renovandum
venerant, comiter munera missa, ix,
43. — ad Hasdrubalem et Syphacem
missi, xxix, 35. — ad Romanos de
pace, xxx, 22, 40. — frumentum et
hordeum adportant, xxxvi, 4. — que-
runt de Masinissa, xlii, 23. — Clu-
sini auxilium adversus Gallos petunt,
v, 33. — Epirotarum, xxxvi, 35. —
Eunienis querentes de clade Sino-
pensium, xl, 2. — Gallorum polli-
centur Romanis auxilia ad bellum
Macedonicum, xlii, 14. — Graeciae
Asiaeque, Romae auditi, xxxiv, 57;
xlii, 6. — Hispani, eorumque sim-
plicitas, xl, 47. — Iapydum, Istro-
rumque et Carnorum queruntur de
avaritia et crudelitate consulum,
xlii, 5. — Issenses Gentium, Illy-
riorum regem, Romae inspectum
reddunt, xlii, 26. — Laedaemoni-
um, xxxix, 33. — Latinorum,
viii, 5. — Laurentium pulsantur a
propinquis Titi Tatii, i, 14. —
Locrensiarum, obsiti squalore et sor-
dibus, ramos olivae, velamenta sup-
plicum, porrigentes, queruntur de
Pleminio, xxix, 16. — Macedones,
deducti extra Urbem in villam pu-
blicam, ibique iis lucus et lautia prae-
bita, xxxiii, 24. — Masinissae a Ro-
manis donatur, xxx, 17. — eius et
Poenorum, xxxiv, 62. — Nabisidis,
xxxiv, 42. — Neapolitani aurum of-
ferunt Romanis, xlii, 32. — Pam-
phili coronam auream in curiam in-

ferunt, xlii, 14. — Persei iubentur
excedere Italia, xlii, 36. — Philippi
ad Hannibalem, xxiii, 33, 34 et 39.
— ad Actinos, xxxi, 28. ad Romanos,
xxxii, 37; xxxiii, 24. — pollicentur
Romanis pecuniam et frumentum, et
coronam auream centum pondo in
aede Iovis Optimi Maximi ponunt,
xxxvi, 4. — Pisanorum, xlv, 13. —
Poenorum ad Philippum, capti mit-
tuntur Romam, xlii, 34. — Poeno-
rum et Masinissae, Romae de signi
disceptantium, xxxiv, 62. — Priver-
nates, viii, 21. — Prusias, Romanis
missi, xlii, 14. — Ptolemaei donati,
xxxi, 9. — Ptolemaei et Cleopatrae
gratulantur, quod M. Acilius Autio-
chum Graecia expulerit, xxxvii, 3.
— Rhodiorum ad Antiochum, xxxiii,
10. — ad Romanos, querentium de
Sinopensium clade, xl, 2. — ad Ro-
manos, xlii, 14. — horum superba
oratio, ibid. — alii legati, xlv, 20. —
miserabili oratione deprecantur iram
Romanorum, 22. — Romani, ad Co-
riolanum de pace missi, ii, 39. —
Athenas, qui Solonis leges describe-
rent, iii, 31. — iussu Tullianii a
Fidenatibus interfecti, iv, 17. — Ve-
ios, et superbum Veientium respon-
sum, iv, 58. — Delphos, conanturi
oraculum, v, 15. — Apollini crateram
auream ferunt, v, 28; xxviii, 45. —
ad Gallos, eorumque cum Gallis col-
loquium, v, 35, 36. — decem Aescu-
lapium ab Epidaurio Romam adve-
hant, xi, 12. — ad Pyrrhum, xlii,
14. — in Hispaniam ad Hannibalem,
non admittuntur, xxi, 6, 9. — Car-
thagiensem missi, xxi, 18; xlii, 22. —
ridentur a Gallis, xxi, 20. — in va-
ria loca missi, xlii, 23. — male ex-
cipiuntur ab Hieronymo, Syraeusae-
uorum rege, xxiv, 6. — violantur a
Carthaginiensibus, xxx, 25. — ad
Ptolemaem, xxxi, 2. — ad Masini-
ssam, 11. — decem missi, quorum ex

consilio imperator leges pacis daret, xxx, 43, 44. — constitueretque res Graeciae, xxxiii, 24, 31. — Asiae, xxxvii, 55; vid. xlv, 17 et lxi, 20. — Macedoniae et Illyrici, xlv, 17. — consilium dispensandae coonestandaeque victoriae imperatoribus datum, xxxviii, 47. — quinque in Illyricum missi, xlv, 17. — consulares fere et praetorii, xxxvii, 55, xlv, 17. — ad Antiochum et Philippum, xxxiii, 35, 39. — in Graeciam xxxix, 33; xlii, 37. — in Macedoniam, xli, 22. Sagnutini gratias agunt senatui, xxviii, 39. — adducunt quosdam Carthaginienses cum pecunia, qui ad conducenda auxilia in Hispaniam traiecerant, xxx, 21. — Samnites, Romam missi de pace, viii, 1. — ad Hannibalem, xxiii, 42. — Sardorum Roman, xli, 6, 8. — Syphacis, donati ab senatu Romano, xxvii, 4; xxx, 17. — Syracusani, xlii, 37. — ad Marcellum, xxv, 29. — Tarentini ad Hannibalem, xxiv, 13. — Tarquiniorum exsulum, ii, 3, 4. — Thracum, petentes amicitiam et societatem Romanorum, xlii, 19. — Verminae Romam, xxxi, 11.

Legati in senatum introducti per consules, iii, 4, 2; xxxii, 8; xxxviii, 43; xxxix, 33, 46; xl, 20, 35. — absentibus consulibus a praetore urbano, iii, 4, 2; x, 45; xxxiv, 57; xxxvii, 46; xxxix, 54. — a censoribus, xli, 8, 3. — iure gentium sacrosancti, ii, 4. — licet viderentur commisisse, ut hostium loco essent, in iis tamen ius gentium valet, ii, 4. — contemptui habiti, iii, 25. — interfecti, iv, 17, 32; xx, 25. — contra ius gentium arma capiunt, v, 36. — male excepti a Samnitibus, vii, 31; viii, 23. — violantur a Gallis, xii, 1. — ludibrio habentur a Tarentinis, 8. — violantur ab Achaëis, li, 60. — si repente aliquo mitterentur, singu-

la per oppida, qua faciendum iter, iumenta imperant, xlii, 1. — legati solemnium ludorum sacrorumque vel indicendorum causa missi, *θυσιαὶ* s. *θεωπιαί*, xlv, 32, 5. — legis caesis, publice in Rostris statuæ positae, iv, 17; xx, 26. — munera data, plerumque bina millia aeris; vid. ad xlii, 6, 6, et cf. ix, 43; xiii, 17; xxvii, 4; xxviii, 39; xxx, 17; xxxi, 9; xxxvii, 3; xlii, 6, 19, 24; xliii, 5, 6, 7, 8; xlv, 14, 15; xlv, 13, 42. — simul comitibus eorum, xxx, 17. — loca et lautia decreta, xxviii, 39; xxx, 17; xxxiii, 24; xxxv, 23; xlii, 26; xlii, 16, xlv, 20. — aedes liberae hospitio datae, sumptusque decretus, xlii, 6. — legis hostium in aede Bellonae senatus datos, xxx, 21; xxxiii, 24.

Legati imperatorum, ii, 20; x, 40, 43; xxvi, 5, 6. — legati, mandante vel absente imperatore, imperium et eius iusignia, fasces et lictores habebant, xix, 6, 6. — legati consulares olim ex Scito imperatori saepe adiungebantur et legionibus praecerant, sed extra ordinem, xxxvi, 1, 4; xxxvi, 17, 1; xxxvii, 1, 6.

Legationis ius externis, non civibus, comparatum, vi, 17.

Legio quot militum, vi, 22; vii, 25; viii, 8; xxi, 17; xxii, 36; xxiii, 34; xxvi, 28; xxix, 24; xxxvii, 39; xxxix, 38; xl, 1, 18, 36; xli, 13, 25, xlii, 31; xliii, 14; xlii, 21, prima, secunda, tertia, x, 18; xii, 53; xxxiii, 36; xxxiv, 46. — quarta, x, 18; xxvi, 48; xxxiv, 46. — quinta, xxxix, 30. — octava, ibid. — undecima, 30, 18. — duodecima, magna ex parte caesa, xxx, 18. — tertia decima, ibid. — undevicesima, xxvii, 38. — vicesima, xxvii, 14, 38. — tota, millia hominum quatuor, Romae in foro securi percussa, xxxviii, 28. — Campana, xii, 27. — Romae

in foro securi percutitur, xv, 3. — Sabina, ii, 26. — linteata Samnitium, x, 38. — legiones Etruscorum, x, 4. — Faliscorum, iv, 5. — legiones urbanae, vi, 9; xiv, 44; xiv, 3; vid. ad xxvi, 28, 2. — legiones quatuor vulgo scribebantur, viii, 8. — octo scriptae, xii, 36. — decem, ii, 30; vii, 25. — omnino fuerant duodeviginti, xiv, 11. — una et viginti, xxvi, 28; xxvii, 22. — tres et viginti; xxvi, 1; xxvii, 36. — viginti, xxx, 2. — quatuor et quadraginta distributae ab Augusto per provincias, cxxxiv, 103. — sex, xxxi, 8. — octo, xxxiv, 43. — tumulariae, xl, 26. — legiones quot quovis anno scriptae stant, diligenter adnotatur, xxvii, 22, 4.

Legionariorum numerus auctus, xlii, 31. — legionarii equites, xxv, 5.

Lembi, xxxii, 19. — biremes, xiv, 40. — Issaici, xxxii, 21. — piratici, xxxvii, 27.

Lemnos, insula maris Aegaei, obiecta Thraciae versus austrum, h. *Stalimene*, xxviii, 5. — ibi virorum omne genus coniuratione muliebri ab stirpe sublatum, xxxiv, 2, 1.

Lentinus; vid. Manlius.

Lentulus; vid. Cornelius.

Leon accusat Apollodorum, impellentem Athenienses ad defectionem, xxxv, 50. — idem esse videtur ac

Leon, Icesiae filius, legatus Atheniensis, xxxviii, 10.

Leon, locus prope Syracusas, xxiv, 39.

Leonatus Enlyesta, praefectus agematis Macedonici, xlii, 51, 59.

Leonicus a Rhodiis capitur; vid. lxxviii, 23. — redimit cum Mithridates. olim ab eo defensus, ibid.

Leonides Lacedaemonius, dux Persici, xlii, 51.

Leonnatus eripit Pyrrhum e periculo, xiii, 5.

Leonorius, Gallorum regulus, xxxviii, 16.

Leontini, oppidum Siciliae (al. *Leontium*, hodie *Lentini*), xiii, 50. — urbem suam tradunt Pyrrho, xiv, 3. — incolae eius, xxv, 7. — ibi Hieronymus occiditur, ibid. — eo profisciscuntur Hippocrates et Epicydes, 29. — Leontinorum urbs a M. Marcello consule capta, 30.

Leonum et pantherarum venatio Romae, xxxix, 22.

Lepidus; vid. Aemilius.

Leptis, magna et parva, hodie *Lebeda* et *Lenta*, opp. Africae propriae inter Syrtis (ex Lepti magna, Oea et Sabratha, h. *Lebeda*, *Tripoli* et *Sabart*, conflata Tripolis Africana), xxx, 25; xxxiv, 62. — Leptia occupat Caesar, cxiv, 6.

Leptitani auxilium Romanorum implorant, lxxvi, 5. — mulctantur a Caesare, cxiv, 65.

Lesbii M. Aquillium, legatum, capiunt, eumque victum tradunt Mithridati, lxxviii, 3.

Lesius; vid. Seppius Lesius.

Letus, mons Liguria, xli, 18.

Leucadia s. *Leucas*, olim paeninsula, postea insula, divisa ab Acarnania freto vadoso (Dioryctos), quod perfossum manu est, hodie *Santa Maura*, xxxiii, 17.

Leucae, oppid. Asiae, occupatur ab Aristonico, lxx, 15, 16.

Leucas, caput Leucadiae et olim etiam Acarnaniae, hodie *Leucada*, *Santa Maura*, xxxiii, 15; xxxiii, 17; xxxvi, 11. — Leucadem indictum concilium Acarnanum, xxxiii, 16. — eam oppugnat Flamininus, 17. — Leucadis situs, ib. — capitur proditione, ib. — Leucas eximitur concilio Acarnanum, xlv, 31.

Leucaspis phalaux, xlii, 41, 2.

Leucate s. *Lencata*, promontorium *Leucadiæ*, *hvd. Capo Duato*, xxvi, 26; xxxvi, 15; xlv, 1.

Lensis s. *Lensiu*, s. potius *Elensis*, locus *Aegypti*, quatuor millia ab *Alexandria* abest, xlv, 12.

Leusus *Cretensis*, xxxviii, 13.

Loves milites, viii, 8.

Lex Aelia et *Fusia*, contra ambitum comitiurum, xlvii, 24. — abrogatur a *Clodio*, ciii, 109. — *lex* nova semper antiquae obrogat, ix, 34. — *lex Aemilia* de minuenda censura, iv, 24; ix, 33, 34. — de aere alieno; videtur *Aes*. — *Agraria*; videtur *Agraria* et adde, vi, 35; xx, 19; lviii, 1-12; lx, 44; lxxi, 20; cii, 40. — de ambitu, vii, 15; xl, 19; xcix, 38; cvii, 31. — *Anuaria*, xxv, 2, 4; xl, 44. — *Annonaria*, lx, 45. — *Apuleii* *agraria*, lxxix, 11. — *Boebia*, xl, 44. — *Caecilia*, xlvii, 27. — *Caecilia* et *Didia* de triumviro ferendarum legum, lxx, 2. — *Calpurnia* de repetundis, lxxix, 58. — *Cassia* tabellaria, lv, 11. — *Cassia*, ne quis in senatu esset, cui populus imperium abrogasset, lxxvii, 27. — ne quis censor iterum fieret, xv, 17. — *Cinnae* ut novi cives in omnibus tribubus suffragia ferrent, lxxix, 1. — *Clodii* *annonaria*, ciii, 108. — *Cottae* *iudiciaria*, xcvi, 38. — in creditorum fraudem, lxxxii, 22. — *Cueronis* *alimentaria*, cix, 7. — *Canuleii* de conubio *Patrum* et *pleb.*, iv, 1. — *Cincia* de donis et numeribus, xxxiv, 4. — de magistratu eodem intra decem annos non capiundo, vii, 42; x, 13. — *Curia* de imperio militari, v, 46; ix, 38. — *Decem tabularum*, iii, 34. — *Decemvirales*, quibus tabulis duodecim est nomen, in *aes incisae* et in publico propositae, iii, 57. — de dictatore creando, ii, 18. — *Didia* *sumptuaria*, lxi, 24. — *Domi-*

tia, de sacerdotibus, lxxv, 56. — *Duillia* et *Maenia* de nunciario ferere, vii, 16. — *Falcidia*, cxxvii, 28. — *Faunia*, xlv, 38; lxiv, 53, 54. — *Flavii*, ut in *Tusculanos* animadvertatur, viii, 37. — *Frumentaria*, lx, 45; lxxi, 20; xciv, 25. — *Gabinii* *tabellaria*, liv, 31. — *Gabinii* de bello *Piratico*, xcix, 8. — *Genueia* ne fenerare liceret, vii, 42. — *Hortensia*, iii, 55. — *Hortensia*, ut quod *plebs* iussisset, *Quirites* omnes teneret, xi, 26. — *Ilidia* de *Aventino*, iii, 32. — *iudiciaria*, lx, 66; lxxi, 38; lxxi, 21; lxxxix, 10; xcvi, 38; cv, 23. — *Iulia* de recipiendis in civitatem quibusdam sociorum populorum, lxxiv, 7. — *Iulia* de agrorum divisione a *Caesare* cos. lata, ciii, 80 et seqq. — *Iulia* de maritandis ordinibus, cxxvi, 42. — *Iunii* *Pensi* de peregrinis urbe pellendis, lx, 9. — *Licinias* *Sextiae* de aere alieno, de modo agrorum, de consulum altero ex *plebe* creando, vi, 35; vii, 21, 22, 25. — *Licinia* de sacerdotibus creando, lxi, 37. — *sumptuaria*, lxxiv, 52. — magistratus *plebei* ne pateant *patricio*, iv, 25. — de multarum aestimatione, iv, 30. — *Maenia*, xi, 27. — de maiestate, xix, 41. — *Manilia* de libertinis, c, 1. — *Manilia* de imperio *Pompeii*, c, 3. — *Metalli* de portoria abroganda, cii, 63. — *Metilia* de fullonibus, xx, 58. — *militaris*, C. *Gracchi*, lx, 45. — *Maulia* de vicesima eorum qui manu mitterentur in castris lata, vii, 16. — ne quis in numerato supra sestertia sexaginta haberet, cx, 50. — *Oreia*, xlvi, 36. — *Oppida* de cultu matronarum, xxxiv, 1. — abrogatur, 8. — *Papia* de peregrinis urbe submovendis, cii, 17. — *Papiria*, qua *Aceranis* civitas sine suffragio datur, viii, 17. — *Papiria* de triumviris capitalibus, xi, 22; vide et lxxiv, 44.

— *Pedia* in percussores Caesaris, cxx, 3. — *Plautia* de vi publica et de iudiciis, lxxiv, 44. — de civitate sociis danda, 53. — per censores tollitur, 55. — ut plebiscita omnes *Quirites* tenerent, iii, 55; viii, 12; xi, 26. — *Pompeii* de vi et ambitu, cvii, 31. — de *Portorii*, lx, 45; ciii, 63. — de perduellione, i, 26. — *Petillia*, xxxviii, 54. — *Poetelia* de uindictis et conciliabulis obediendis, vii, 15. — *Porcia* pro tergo civium, x, 9. — *Roscia* theatralis, xcix, 3. — *Rullia* agraria, cii, 40. — *leges Rupiliae*, lxx, 47. — de sacerdotibus, lxi, 37; lxxvii, 56. — *lex sacra*ta, in *Sacro monte* lata, ii, 33. — *aliae sacrae* *leges*, iii, 32; iv, 26; vii, 41; ix, 39; xxxvi, 38; xxxix, 5. — *Salonia* de testamentis, cxx, 102. — *Scatulia*, xlviii, 1. — *senator* ne quis, quive *senatoris* pater fuisset, *maritimum* *navem*, quae plusquam trecentarum *amphorarum* esset, haberet, xxi, 63. — *Servilia*, ut *peneis* contra *leges* *captae*; ad quoscunque pervenissent, *repetuntur*, lxxvii, 27. — de *suffragiis*, quae *patres* in *comitionum* *incertum* *eventum* *auctores* fieri *coguntur*, xi, 27. — *Sollae* *unciaria*, lxxvii, 45. — de *Maiestate*, *Falso*, *Veneficiis* et *Iniuria*, lxxxix, 10, 11. — *sumptuaria*, xlvi, 36, 38; liii, 24; lxxiv, 52. — *tabellaria*, lv, 11; lxxv, 58. — *Terentia*, *frumentaria*, xciv, 25. — *Terentilla*, iii, 9, 10. — *Trebonia*, iii, 65; v, 10. — *Tribunus* *militum* ubi quis fuisset, ne postea *ordinum* *doctor* esset, vii, 41. — *tribunorum* *militum* *comitia* ne fierent, *consulunque* utique *alter* ex *plebe* *eraceretur*, vi, 35. — *tribunus*, *aedilibus*, *iudicibus*, *decemviris* qui *nocuisset*, ut eius *caput* *Iovi* *sacrum* esset, iii, 55. — *Valeria* de *provocatione* *ter* *lata* *ab* *eadem* *familia*, ii, 8; iii, 55; x, 9. — *Valeria* in *frau-*

dem *creditorum*, xxxxi, 22. — de *sacrando* *com* *bonis* *capite* *eius*, qui *regni* *occupandi* *consilia* *inisset*, ii, 8. — *Varia*, lxxi, 37, 38. — *vetusta*, *priscis* *litteris* *verbisque* *scripta*, ut, qui *praetor* *maximus* *sit*, *Idibus* *Septembribus* *clavum* *pungat*, vii, 3. — *Villia* *annalis*, xi, 44. *Voleronis*, ut *plebeii* *magistratus* *tribulis* *comitiis* *fierant*, ii, 56. — ne quis *magistratus* *sive* *provocatione* *crearetur*, iii, 55. — ne cui *album* in *vestimentum* *addere* *petitionis* *causa* *llicet*, iv, 25. — ne quis *populum* *sevocaret*, vii, 16. — ne quis, nisi qui *noxam* *meruisset*, *douec* *poenam* *lucret*, in *compedibus* *sut* in *nervo* *tenentur*, viii, 28. — ne cui *regi* *Romam* *venire* *liceret*, xlvi, 2. — *legi* *non* *prias* *intercedit* *tribunus* *plebis*, quam *privatis* *suadendi* *dissuadendi* *que* *legem* *potestas* *facta* *est*, xlv, 21. — *leges* *fenebres*, xxxv, 7. — *regiae*, vi, 1. — *decemvirates*, iii, 57. — *consulares*, iii, 56. — *tribunitiae*, iii, 56. — *legum* *publice* *examinandarum* *mos*, iii, 34. — *legum* *intemperis* *laboratur* *Romae*, lxxv, 58. — *legibus* *suis* *utentes* *socii* *Rum.*, xlv, 29.

Lexobii *populi* a Q. Titurio *Caesaris* *legato* *profligantur*, civ, 98. — *civitates* *eorum* *omnes* *se* *Titurio* *dedunt*, *ibid.*

Liber *vetus* *linteus* *Samnitium*, x, 38. — *libri* *fatales*, v, 14, xxii, 9, 57; xlii, 2. — *liutei*, *repositi* in *aede* *Mouetae*, iv, 7, 13, 20, 23; x, 38. — *magistratum*, iv, 7, 20; xxxix, 52; — *Numae* *Pompili* *septem* *Graeci*, *septem* *Latini*, *sub* *Inuicento* in *duabus* *arcis* *lapideis* *inventi*, *comburantur*, xi, 29. — *Sibyllini* *inspecti*, iii, 10; v, 13; vii, 27; xi, 12; xxx, 62; xxxix, 10; xli, 21; *vid.* *Sibylla*. — *vaticini* *ex*

SCto ad praetorem delati, xlv, 1; xxxix, 16.

Liberi sequuntur patrem, i. e. conditionem patris accipiunt, iv, 41.

Liberi *Liberaeque* aedes, iii, 55; xli, 28. — iisdem tria signa aenea ex argento multaticio posita, xxxiii, 25.

Libertas populo Romano reddita, ii, 1. — ea donati mox pileati et capite raso, vel lana alba velato, xxiv, 16; xlv, 44.

Libertatis aedes in Aventino, xxiv, 16. — insignia pileus caputque lana alba velatum et rasum, xxiv, 16, 32; xlv, 44. — strium, xxv, 7. — in eo custoditi obsides Tarentinorum, xxv, 7. — ibidem fuit tabellarium, et in eo tabellae publicae, xliii, 16. — reficitur, xxxiv, 44; xlv, 15.

Libertine, Ficiniae Hispanae, senatusconsulto iura tribuntur ingenuarum, dotio, demutatio, gentis coemptio, tutoris optio, xxxix, 19.

Libertini in militiam centuriati, x, 21; xxii, 11; xxxiv, 6. — in navalem militiam descripti, xl, 18; xlii, 27. — libertinorum filii in senatum ab Ap. Claudio censore lecti, ix, 46. — libertini in quatuor tribus urbanas coiecti, ix, 46; xi, 53; xlv, 15. — ut distribuantur in quinque et triginta tribus, fert legem P. Sulpicius, lxxvii, 7. — item C. Manilius, c, 2. — libertinis civitatem vendit P. Sulpicius tribunus plebis, lxxvii, 6. — libertini, tributorum acerbitate in furorem acti, incendium grave excitant Romae, cxxxii, 24.

Libethrum, Thessaliae oppidum, xlv, 5.

Liburna vix sufficiens funeribus, xl, 19; xli, 21.

Libui Galli in Gallia Transpad. v, 35; xxi, 38; xxxiii, 37.

Laburni, genus feni, x, 2.

Libya, testamento Ptolemaei Apionis, Romanis provinciis necedit, xciii, 4.

Libyphoenices in Byzacio Africae propriae, xxi, 22; xxv, 40.

Licinia lex; vid. lex.

Licinia, seu Lucinia, nobilis femina, virum suum veneno necasse arguitur, xlviii, 10.

Licinia, uxor C. Graechi, maritum proficiscentem in forum detinere conatur, lxi, 23, 24. — post mortem occisi mariti, spoliatur docta, 34.

Licinia, virgo vestalis, incesti accusata, primo absolvitur, lxii, 7, 8. — deinde damnatur, 11.

Licinius Macer, historiae Roman. scriptor, iv, 7, 20, 23; vii, 9; ix, 46; x, 9.

Lacinius Nerva, praetor, lxi, 29. — devicto altero Pseudo-Philippo, imperator vocatur, 32.

L. Licinius Nerva, tribunus plebis, xli, 6. — legatus, xlii, 35; xliiv, 18. — praetor, xlv, 44.

C. Licinius tribunus plebis, ii, 33.

C. Licinius, tribunus militum consulari potestate, vi, 31. — primus magister equitum de plebe dictus, 39; x, 8.

C. Licinius, legatus Carthaginiem missus, xxi, 18.

C. Licinius, praefectus praesidii Rhizonis et Olcinii, xlv, 16. — forte idem C. Licinius Nerva legat. xlv, 3.

C. Licinius Crassus, praetor, sortitur iurisdictionem urbanam, xlii, 9, 10. — reficit classem, 27. — dextro cornu in proelio adversus Persen, propositus a fratre consule, 58. — creatur consul, et obtinet Italiam, xliiv, 17. — eius res gestae in Gallia, xlv, 12. — prorogatur imperium, 17. — legatus in Macedonia, ibid.

C. Licinius Crassus trib. legem fort. de sacerdotibus suffragiis tribunum creandis, *LI*, 37.

C. Licinius Gellu, cons. *LXII*, 24. — a censoribus movetur senatu, 27. — creatus censor, *LXV*, 31.

C. Licinius Lucullus, tribunus, triumvir Epulo creatur, qui legem de creandis triumviris Epulonibus tulerat, *XXXIII*, 42. — triumvir aedi Juventatis dedicandae, *XXXVI*, 36.

C. Licinius Nerva, legatus, nuntiatur victoriam de Gentio, *XLV*, 3. — forte et *XLV*, 26. — praetor (si idem est), 14. — sortitur Hispaniam ulteriorem, 16. — legatus reducit ob-sides in Thraciam, 42.

C. Licinius sacerdos, candidatus consulatus, *III*, 32.

C. Licinius Calvus stolo, plebeius, minorem M. Fobii Ambusti filiam uxorem ducit, *VI*, 34. — creatur tribunus plebis, 35. — leges adversus patriciorum opes promulgat, *ib.* — refectus tribunus plebis, non patitur creati curules magistratus, *ibid.* — decimus tribunus plebis refectus, suas leges perfert, 42. — creatur consul, *VII*, 2. — iterum, 9. — sua ipsius lege damnatur, 16.

L. Licinius praetor, *XXVII*, 8.

L. Licinius Crassus, unius et viginti annorum adolescens, accusat Carbonem, *LXI*, 75, 76. — Crassi pudor et iustitia, 77. — triumvir coloniae Narbonem deducendae, *LXII*, 7. — Licinium vestalem, iucesti accusatam, defendit et periculo eripit, *LXIII*, 8. — eius orationes contrariae, *LXVI*, 39. — consul, *LXX*, 21. — lex ab eo lata de civibus regundis, *ibid.* — triumphum appetit, 23. — et frustra postulat, *ib.* — sancte integreque praestat provinciae, 24. — Carbonem, cuius patrem damnaverat, ducit secum in provinciam, *ibid.* — censor, claudi iubet scholas rhero-

rum Latinorum, 37, 38. — eius cum collega Domitio certamina, 39. — eius luxus, 41. — iugem mortuam murenam, 42. — eius cum Philippo contentiones, *LXXI*, 32. — moritur, *ib.*

L. Licinius L. F. Lucullus, cos. *XLVIII*, 11. — quod delectum severe egerit, in carcerem coniectus est a tribunis plebis, 14. — Vaccacis bellum infert, 19. — eius perfidia in Canacaeos, 20. — bellum infert Intercaentibus, 21. — frustra tentat Pullantiam, 25. — vincit Lusitavos, 28. — eius astus, *LI*, 58.

L. Licinius Pollio, legatus, *XXVII*, 29.

L. Licinius Lucullus, aedilis curulis, *XXX*, 39.

L. Licinius Murena; v. Murena.

L. Licinius Lucullus, praetor, bellum gerit in Sicilia adversus fugitivos, eosque vincit, *LXXII*, 56, 59. — sed per negligentiam victoriae fructum amittit, 59. — repetundarum dampnatur a Serrilio, 60. — hinc graves Lucullorum et Serriliorum inimicitiae, *ibid.*

L. Licinius L. F. L. N. Lucullus a Sulla mittitur ad corroganda a regibus et maritimis civitatibus navium auxilia, *LXXII*, 16. — Cyrenensium reipublicam ordinat, 18. — Alexandriae eximio honore excipitur, *ibid.* — modicam classem ex maritimarum civitatum auxiliis colligit, *LXXIII*, 36. — Mitylenaeus caedit, *LXXXII*, 47. — cos. ad bellum Mithridaticum mittitur, *XCII*, 16. — in Asiam venit, 25. — quaerit Mithridatem, 28. — eo adnente Pompeius stipendium accipit, 32. — Mithridatem fame consumi-ere statuit, *XCIV*, 2. — eius ad milites conicio, 4. — occupat locum opportunum, 6. — egregie pugnat, 19. —

Mithridatis exercitum ad Cyzicum delet, xcv, 13. — pecuniam senatui remittit, 15. — eius somnium, 17. — Philosophos secum habuit, 18. — classem Mithridatis vincit, 21-24. — sumque in pontum cogit, 25, 26. — dividit copias, xcvi, 24. — laborat inopia, 29. — Themiscyram oppugnat, 30. — Amisum obsidet, 31. — Murena ad obsidioneum Amisi relicto, movet contra Mithridatem, xcvi, 18. — cedere cogit, 19. — insidiis petitus, fide cubicularii servatur, 22, 23. — caesis Mithridaticis, regem fugere cogit, 27-31. — Eupatorium et Amisum capit, 46-48. — eius aequitate et prudentia liberatur Asia oppressa usuris, xcvi, 2, 3. — obsidet Sinopen, 20. et occupat, 21. — eius somnium de Autolyco, 22. — bellum infert Tigrani, 24. — ei et Mithridati obviam ire statuit, 27. — movet ad Euphratem, 32. — sacrificaturo ultro se sistit hostia, 33. — oppugnat Tigranocertam, 38. — vincit fugatque Tigranem, 42, 43. — Luculli dictum de ea pugna, 49. — ab eo capitur Tigranocerta, 51. — Lucullo invidiosos senatores, 61. — eius iustitia et humanitas, 64. — Parthos petiturus, a milite destituitur, 66. — transcendit Taurum, 69. — Artaxata petit, 71. — egregie vincit Tigranem, 72, 73. — in Mygdouiam intrat, 76. — Nisibin oppugnat, ib. capit, 79. — ei succensent milites, 96. — nonnulla ipsius culpa, 97. — eius successor Glabrio, 100. — Lucullus suppliciter orat exercitum, 101. — Pompeius rescindit acta Luculli, c, 12. — eorum querelas et iurgia, 13-16. — Luculli triumphus invidia Pompeii differtur, 27. — triumphat, cii, 74. — profusae in aedificiis conviviisque luxuriae primus auctor, 77. — ab optimatibus

incitatus contendit cum Pompeio, cii, 56.

M. Licinius, trib. militum, occiditur in proelio, xxvii, 12.

M. Licinius Crassus non patitur per fundum suum aquam duci, xi, 51.

M. Licinius Crassus, octingentis militibus amissis, a Lamponio Grammentum urbem concedere cogitur, lxxiii, 21.

M. Licinius Crassus, adolescens rabiem Cinnae et Marii fugiens, qua pater et frater absumpti fuerant, in Hispania aliquandiu latet, lxxxiv, 8. — armat milites, et in Africam ad Metellum traiecit, 9. — relicto Metello ad Sullam proficiscitur, ib. — increpat a Sulla, lxxxv, 7. — Tudur insigne municipium in Umbria, capit, lxxxviii, 4. — in pugna ad portam Colligium destro cornu praefectus, egregie vincit, 12. — praetor creatur, xcvi, 24. — si servile bellum adversus Spartacum demandatur, 39. — eius legato Mumio a fugitivis caeso, Crassus poenas sumit de militibus, 40, 41. — circumvallat Sparthacam, 43. — partem fugitivorum fundit, xcvi, 1. — iterum illis insidiatus multa hostium millia delet, 3, 4. — bellum conficit, 5. — ovans urbem init pro myrtica coronam lauream gestans, 34. — creatur consul, ibid. — Herculi decinas solvit, 36. — cum Pompeio redit in gratiam, xcvi, 30. — dimittit exercitum, ibid. — abit magistratu, ib. — eius censura cum Catulo discors et reipublicae inutilis, cii, 15, 16. — adversatur Ciceroni consulatum petenti, 33. — inter consocios coniurationis Catilinae nominatur, 96. — pro Caesare in Hispaniam proficiscente spondet cunctas, cii, 65. — cum et Pompeium inter se et

sibi conciliat Caesar, 73-75. — Ciceronem palam impugnat, 114. — Ciceroni ab exilio redeunti, obviam prodit, civ, 51. — consilia eius et Pompeii de altero consulatu petendo, 91-93. — Ravenam ad Caesarem venit, 93. — eius et Pompeii dolus, cv, 1, 2. — secundum cos. creatur, 7. — impedit praeturae Catonis turpibus artibus, 13, 14. — sortitur Syriam provinciam, 22. — cupit bellum Parthicum, 23. — ab Atcio retinetur, 34. — proficiscitur, 35. — bello petit Parthos, cvi, 16. — diripit Mesopotamiam, 18. — recedit in Syriam, 19. — securus de bello in pecuniam intentus, 20. — Hierosolymitanum templum spoliatur, ibid. — legatio ad eum Parthorum, 26. — festinat ad bellum malis hominibus, 28, 29. — transgreditur Euphratem, 30. — multa ab eo inconsulte et temere dicta factaque, 31, 37. — instruit aciem, 38. — pugna, 41, 48. — eius in morte filii constantia, 46. — fuga Romanorum, 49. — Carrhas venit, 50. — ab Audromacho circumducitur, 52. — decipitur a Surena, 53. — ad colloquium venit cum Surena, 56. — interficitur, 57. — eius caput regi Parthorum adfertur, 59.

M. Licinius Crassus M. F. M. N. consul, cxxxii, 23. — bellum infert Bastarnis, cxxxiv, 1. — vincit Moesos, 2. — Bastarnarum legatis delusis, illorum regem caedit, 4, 5. — ei triumphus decretus, 6. — Serdos Merdosque servat, cxxxv, 1. — adversus Getarum regnum Dapygem gerit, 2. — speluncam Getarum et alia loca capit, 3. — triumphat, 4.

M. Licinius M. F. Crassus cos. cxxxvi, 59.

M. Licinius Lucullus, consul, xciv, 25; vid. Lucullus.

M. Licinius Lucullus, praetor, xxxix, 6. — sortitur iurisdictionem inter peregrinos, 8, 18.

M. Licinius Strabo, tribunus militum, fortissime dimicans, ab Istria interficitur, xli, 2.

P. Licinius Calvus, primus ex plebe tribunus militum consulari potestate creatus, v, 12. — iterum creatus orat, ut sibi delatus homo filio suo maudetur, 18. — eius de praeda Veturorum sententia, 20.

P. Licinius Calvus, tribunus militum consulari potestate, v, 18, 20.

P. Licinius Crassus, pontifex maximus creatur ante aedilitatem, xvi, 5. — magister equitum, xvii, 5. — censor, 6. — praetor, 21. — sortitur iurisdictionem peregrinam, 22. — consul, xxvii, 38. — Brutius provinciam extra sortem accipit, xxix, 1. — gravi morbo afficitur, uti et eius exercitus, 10. — ei prorogatur imperium, 13. — copiis coniunctis cum consule, pugnat cum eo adversus Hannibalem, 36. — eius laudes, xxx, 1. — negat ludos ex incerta pecunia voveri debere, xxxi, 9; xxxiv, 44. — votum praeit consuli, xxxvi, 2. — vetat Q. Fabium Pictorem flaminem Quirinalem, qui tunc praetor erat, ira in Sardiniam provinciam, xxxvii, 51. — moritur, xxxix, 46. — fueris eius causa visceratio data, et gladiatores centum viginti pugnaverunt, ibid.

P. Licinius Crassus creatur praetor, xli, 14. — excusant se sacrificiis solemnibus impediti, ut in provinciam Hispaniam citeriorem, cat, 15. — fit consul, xlii, 28. — Macedonia provinciam sortitur, 32. — proficiscitur, 49. — male pugnat adversus Persea, 58, 59. — pacem petenti Perseo negat, 62. — altera eius pugna cum Perseo, meliore eventu, 66. — crudeliter ab eo avareque in

Graecia bellatum, XLIII, 4, 7. — legatus ad Gallos in Asiam, XLV, 34.

P. Licinius Crassus, pontifex maximus, LVIII, 11. — creatur cos. LIX, 29. — eius contentio cum collega de provincia, ibid. — profectio in Asiam, 31. — linguae Graecae studium, ib. — severitas, 32. — iurisprudentia, 47. — interficitur, et caput eius ad Aristonicum deferitur, 48-50.

P. Licinius Crassus Dives fert legem sumptuariam, LXIV, 52. — consul, LXX, 15. — ad Caesiterides insulas ex Hispania navigat, 30. — triumphat de Lusitanis, 37. — creatur censor, LXXIV, 55. — novas constituit tribus, in quas novi cives reicerentur, ibid. — luxuriam castigat, 58.

P. Licinius Crassus M. F. patre Ciceronem impugnante, ipse ei fert legem, CIV, 112, 118. — patrem reconciliat Ciceroni, CIV, 51. — legatus Caesaris, ad Oceanum populos in ditionem populi rom. redigit, CIV, 63. — eius gesta in Aquitania, 97. — virtus infelix et exitus, CVI, 42-45. — eius viduam Corneliu ducit uxorem Pompeius, CVII, 19.

P. Licinius Nerva, praetor Siciliae, proponit edictum, unde servilia belli in Sicilia origo, LXVII, 30. — fraude sperat servos, 32, 33; vid. et 37, 38, 39.

P. Licinius Lucellus, tribunus plebis, magistratum continuare cupiens, a collegis prohibetur, LXIV, 41.

P. Licinius Tergula carmen condit, quod ad ter noventa virginibus cani iussu, XXXI, 12.

P. Licinius Varus, aedilis curulis, XXVII, 6.

Q. Licini Macri mors inusitati exempli, C, 6, 7. — eius filius Calvus, insignis orator, 7.

Sex. Licinius, senator, iussu Ma-

rii, de Saxo Tarpeio praecipitatur; LXXX, 46.

Sp. Licinius, tribunus plebis, suscipit rem militarem impediendam, II, 43.

Licinus; v. L. Porcius Licinus.

Listores a Romulo instituti duodacim, I, 8. — tot fuere non modo consulibus proconsulibusque, sed etiam praetoribus proconsulare imperium habentibus, XXX, 1, N. 3. — quatuor et viginti apparent consuli- bus, II, 55. — animadvertunt praeceduntque singuli, XXIV, 44, 7. — decemvirorum centum et viginti forum implent, III, 36. — praecunt provocantis ad bellum, X, 25; XI, 14. — lictor Horatii laqueum iniicit, I, 26. — deligat ad palum, ibid. et VIII, 7. — Cf. XXVI, 15, 6. — Sulpicii, tribuni militum, de foro domum se recipientis, forem virga percutit, VI, 34.

P. Ligarius Afranius occiditur a Caesare, CXIV, 30.

Q. Ligarius vitam impetrat a Caesare, CXIV, 60. — sociis coniurationis contra Caesarem, CXVI, 42. — occiso fratre, a triumviris proscripto, in fluvium insilit, CXX, 84.

Ligna carens terra, XXXVIII, 18.

Ligures in Gallia Cisalpina, h. Genueses, V, 33. — vincuntur a Laelio Lentulo; XX, 8. — rebellant, 17. — eos vincit deque iis triumphat Q. Fabius, ib. — diversi a Gallia Cisalpina, XXI, 48, 7; XXI, 58; XXVII, 49; XXXIX, 2. — in Lignres legati missi ad expostulandum quod Poenos opibus auxiliisque invasissent; XXII, 33. — eorum auxilia Hasdrubali parata, XXVII, 39. — iungunt se Magoni, XXVIII, 46; XXIX, 5. — adversus Ligures varia Romanorum bella, XXXII, 29 et seqq. XXXIV, 56; XXXV, 3, 11, 21, 40; XXXVIII, 42; XXXIX, 1, 32, 45. — Ligures, im-

provisu castra Q. Minucii aggressi, funduntur, xxxvi, 38. — omnes in deditionem veniunt, xxxvii, 2. — circumveniunt et occidunt D. Boebium praetorem, xxxvii, 57. — hostes perpetui populi Romani, et exercendo militi Romano apprime utiles, xxxix, 1. — caeduntur a Romanis, 32. — castra L. Aemilii, proconsulis, oppugnant et aegre ab eo vineuntur, xl, 25, 28. — dedunt sese et in Tanasinos publico sumptu traduntur, 38. — rebellant, xli, 12, 18. — Ligures violant legatos Romanos, xlvii, 30. — victi debellantur, 31.

Ligures Alpini, xxviii, 56; xxix, 5. — Aprani, xl, 41. — Celelates, Cerdiciates, xxxii, 29. — Deceates, xlvii, 29. — Ilvates, xxxii, 29. — Ingauni, xl, 25. — montani, xl, 41. Oxybii, xlvii, 29. — Statiellates vineuntur ab M. Popillio consule, xlii, 7. — se dedunt 8. — venditos senatus iubet redimi, ibid.

Ligustini pop. xxxi, 10; xxxix, 21. — *Ligustini* Ilvates, xxxii, 31. — *Ligustini* montes, xxxiv, 8. — *Ligustium* bellum, xxxv, 4. — scutum, xlii, 35. — *Ligustinus* ager viritim divisus, xlii, 4.

Sp. Ligustinus, xlii, 44. — eius ad populum oratio, ibid. Vid. not. 2.

Lilybaeum, promontorium Siciliae occidentale, h. *Capo di Marsella* sut *di Boco*, xiv, 1; xxv, 31; xxvii, 5. — conditum a Poenis, xiv, 13. — ab iis munitur, 14. — obsidetur a Pyrrho frustra, 15. — eius nobilis obsidio per decennium, xix, 1, 3, 16; vid. et 28, 36, 48. — ad Lilybaeam pugna navalis, xxi, 50.

Lilybaei obsidetur ab Athenionem, duce fugitivorum, qui brevi incepto absistit, lxvii, 41.

Limina; aenea in Capitolio posita, x, 33.

Limnaea, oppidum Thessaliae, deditur M. Aelio consuli, xxxvi, 14.

Lingos, mons ad fines Epiri, Thessaliae et Macedoniae, xxxii, 13.

Lingones, in Gallia Cispadana (quorum oppida fuerunt Faventia, Mutilum, Ravenna, etc.) cum Boiis pellunt Etruscos et Umbros agro, v, 35; vid. et cvii, 53.

Lingua ab irrisu exserta, vii, 10.

Linteata legio Samnitium, x, 38.

Linteus thorax, iv, 20, 5.

Linteii libri, iv, 7, 13, 20, 23; x, 38.

Linteae in vela conferunt socii, xxviii, 45.

Linternum s. rectius Linternum, oppidum Campaniae inter Cumas et Vulturum, hodie *Torre di Patria*, ad Linternam paludem, hodie *Lago di Patria*, et ad ostium Linterni fl. xxi, 35. — eius arenae, xxi, 16. — e colouia deducta, xxxii, 29; xxxiv, 45. — in Linternum se credit Scipio Africanus, ibique moritur, xxxviii, 52, 53; xlv, 38.

Lintibus utuntur pedites in traiciendo Rhodano, xxi, 27.

Lipara urbs obsidetur et capitur, xviii, 45.

Liparae insulae seu Liparenses, Aeoliae, Vulcanino, Hephaestades, Plotae, circa Siciliam, in latere septentrionali (ut Argates in occidentali) sitae, hodie *Isole di Lipari*, quarum maxima fuit Lipara, hodie *Lipari*, xxi, 49.

Liparenses piratae, v, 28; vid. et xviii, 46.

Liris, olim Clanis seu Glanis dictus, hodie *Garigliano*, *Gariglione*, fluvius Latium a Campania dirimens, x, 21; xxvi, 9, 34.

Lissae, urbs Thessal. xxxii, 14.

Lassii agros snos a Dalmatis vastari nuntiant, xlvii, 13.

Lissus, Lissum, Dalmatiae oppi-

dum, hodie dictum *Alessio*, XLIII, 20; XLIV, 30.

Litabrum, oppidum in Hispania munitum et opulentum, vineis expugnat C. Flaminius, XXXV, 22.

Litana, silva in Gallia cisalpina XLIII, 24. — in ea exercitum L. Postumii consulis delectat Galli, ibid. — ad eam octo millia Gallorum caesa, XXXIV, 22, 42.

Litatio ac perlitatio in sacrificiis, XLI, 15.

Litavicus, dux Aeduorum, suos ad defectionem sollicitat, CVII, 62 et seqq.

Literae laureatae, V, 28; XLV, 1.

Literas attulit in Latium Evander, I, 7.

Liternum; vid. Linternum.

Liternus seu Glanis et Glinius, hodie l'Agno, Campaniae fl. inter Capuam Cumasque in mare fluens, XXXII, 29.

Litubium, oppidum Ligarum, se dedit Romanis, XXXII, 29.

Litus augurum, baculus sine nodo aduncus, I, 18.

Liviae fortuna et grave periculum, CXXVI, 33, 34. — eam ducit Octavianus Caesar, priore marito nuptam eam dante, CXXVIII, 3, 4. — in sinum eius lauri ramulus cum galliis alba delabitur, 37. — Liviae et Iulio comitatus dispar, CXXXVI, 41. — mortem filii Drusi fert fortiter, CXL, 8.

Livius, poeta, ab saturis ausus primus argumento fabulam serere, VII, 2; XXVII, 37.

C. *Livius* Salinator pontifex creatur in M. Pompeii Mathonis locum, XXVI, 23. — aedilis curulis, XXIX, 38. — praetor cum cognomine Salinatoris, XXX, 26. — sortitur Brutus, 27. — praestat equitibus alariis in pugna adversus Boios, XXXV, 5. — petit consulatum, sed repulsam

patitur, 10. — moritur (si idem est ut videtur), XLIII, 11.

C. *Livius* Salinator creatur praetor, XXXV, 24. — sortitur classem, XXXVI, 2. — lustrat classem, XXXVI, 42. — Samen Zacyanthumque populus, pervenit Piraeum, ibid. — ei occurrit Eumenes cum tribus navibus, ibid. — traiecit Delum, ib. — Deli retinetur ab adversis ventis, 43. — vincit classem Antiochi, 44, 45. — Illi sacrificat Minervae, XXXVII, 9. — capit Seston, ib. — oppugnat Abydum, ibid. — obsidionem relinquit, 12. — tradit L. Aemilio Regillo classem, 14. — censeat obstruendum esse exitum portus Ephesini, ib. — in Lyciam missus, fugat Lycios, 16. — legatus ad Prusiam, Bithyniae regem, missus, eundem revocat ad consilia pacis, 25. — creatur cons. XXXVIII, 35.

C. *Livius* Mamilius F. M. N. Drusus creatur consul, I, 37. — movet irritum cum Scipione collega certamen de provincia Africa, ib.

L. *Livius*, trib. pl. intercessionem pro Postumio teulat, IX, 8.

M. *Livius* Drusus, tribunus plebis, adversarius C. Graccho collegae a senatu paratur, LX, 70. — hic, auctore senatu, plura largitur populo, quam C. Gracchus, 71. — eius modestia et iustitia, 72. — consul, contra Scordiscos prospere pugnat, LXIII, 31.

M. *Livius* Drusus, tribunus plebis, agrarias aliasque ad delinendam plebem leges promulgat, LXX, 57. — eius largitiones, LXXI, 9. — plebem devincire studet, 11. — agrarias frumentariasque leges promittit, 14. — et perfert, 20. — in cedendis nummis argento partem aeris octavam miscendi auctor est, ib. — eius lex iudiciaria equites offendit, 21. — et Patres, 22. — Q. Caepio eius ad-

versarius, 23. — eius ingenium hominis malisque mixtum, 25. — eius vitia, 26. — dicta iocivilia, 27. — morbus sponte contractus, 28. — insidiis petitur, 33. — domi suae occiditur, 34. — vox eius pulcherrima, 35. — eiusdem leges abrogantur, 37.

M. Livius L. F. Drusus Libo, consul, cxxxvi, 51.

M. Livius Salinator, cos. ix, 58. — quidam scriptores eum de Illyriis triumphasse tradunt, 63. — accusatus post consulatum et damnatus, urbem relinquit, xxix, 37. — consul legatus Carthaginem missus, xxi, 18. — octavo post damnationem anno reducitur a consulibus in urbem, xxvii, 34. — pro cognato, *M. Livio* Mucato, dicit in senatu, ibid. — ad secundum consulatum paene iuvitus protrahitur, ibid. — aegre se reconciliari patitur cum Nerone collega, 35. — irae plebs adhuc in cives proficiscitur ad bellum, 40. — egregia eius victoria de Hasdrubale, 46-49. — triumphat, xxviii, 9. — dictator creatur, 10. — ei in annum prorogatum imperium, ibid. — Voluunt exercitum in Galliam ex Etruria trahit, xxix, 5. — ei prorogatur imperium, 13. — creatur censor, 37. — Salinatoris quare cognomen invenit? ibid. — primum eius certamen cum collega Nerone, ib. — praeter tribum Maeciam populum Romanum omnem, quatuor et triginta tribus, aerarios reliquit, ibid. conf. et xxxvi, 36; xxxix, 3.

M. Livius Mucatus Tarentum tuetur, xxiv, 20. — urbe capta ab Hannibale, in arcem confugit, xxv, 10. — arcemque ipse defendit, 11; xxvi, 39. — de eo certamen in senatu, xxvii, 25.

M. Livius Dentor, consul, x, 1. — eo consule, Aequicum bellum redintegratum, ib. — creatur pon-

tifex inter primos e plebe, 9. — praeit verba devotionis *P. Decio*, 28. — propraetur, 29.

M. Livius Mucatus, xxvii, 34.

T. Livium quae causae ad res populi Romani scribendas impulerint, *Praef. lib. 1.* — quo tempore vixerit, iv, 20; xxviii, 12. — cur sequatur Polybium, xxxiii, 10.

T. Livium abolere Gregorius papa voluisse memoratur; lxxi, 4. — *De reliquijs quae ad T. Livium spectant, vid. praefationem Creverii.*

Locata aedes Salutis a censore redemptoribus, ix, 43. — alia aedificia et opera publica, v, 23, 6; vi, 4, 4; xxiii, 48, 49; xxiv, 18; xxxvi, 36, xxxviii, 28.

Loca et laetitia legis decreta, xxviii, 39; xxx, 17; xxxiii, 21; xxxv, 23; xlii, 26. — locorum divisio in spectaculis, i, 35; xxiv, 54. — locis saecritate insignibus etiam adiecta miracula, xiv, 3.

Locrenses in Italia, xix, 34; xliii, 30; xxix, 6, 9.

Locrenses in Graecia restituti Aetolis, xxxiii, 34. — grave bellum cum Crotouiensibus gessere, xxix, 18.

Locri (Epizephyri ad Zephyrium promont. hodie *Capo Bursano*) in Brutijs, xxix, 18. — Locri deficient ad Romanos, xiv, 8. — apud eos sanum, in quo thesauri Proserpinae, quos diripit Pyrrhus, 23; xxix, 18. — deficient post Cannensem cladem ad Poenos, xii, 61; xiii, 30; xxiv, 1. — oppugnantur a Crispino, xxvii, 25. — recipiunt a Scipione, xxix, 6, 7. — qui iis Plerninium praefectum imponit, 8. — in eos impotenter saevit Plerninius, ib. et 9. — eorum querelae per legatos delatae ad senatum, 16, 17, 18. — libertas iis legesque suae restituantur a senatu, 21; xxxi, 12.

Locris in Hellade, xxvi, 26; xxviii, 6.

Locustarum vis ingens, ita ut unde advenissent, parum constaret, circa Capuam omnem agrum complevit, xxi, 2; xlii, 2. — eorum tantae nubes a mari vento in Apuliam illatae, ut examinibus suis late agros operirent, xlii, 10. — vastant Africam; vivae, exedendo herbas frugesque; mortuae, pestilentiam excitando; lx, 18, 19.

Lollius Samnis latrocinia facit, xv, 6.

Lollii cuiusdam improbitas et factum, lxxxviii, 24, 25.

M. Lollius M. P. consulatum aliquantisper gerit solus, cxxxvi, 18. — ex senatusconsulto probat pontem Fabriciam, 21. — superat Germanos, 44, 47.

Longarus, Dardanorum principellum cum Demetrio, Philippi regis patre, gessit, xxxi, 28.

Longula, oppidum Volscorum, ii, 33. — a Coriolano Romanis adiunxit, 39; ix, 39.

Longuntica, oppidum Hispaniae Tartac, xiii, 20.

Lora, detractaeque sentis pelles, in usum cibi versa, xxiii, 19.

Loracina, Latii fl. xlii, 6.

Loricati equites, xxxv, 48; cxxxvii, 40. — Siliis aeneum pectoris tegimen v. semiloricum a. pectorale fuit, i, 20, 6.

Loryma, Cariae portus, cxxxvii, 17. — viginti panno amplius millia ab Rhodo abest, xlv, 10.

Lsa mater, viii, 1. — ei arma caesorum Volscorum data a consule, ibid. — eique dicata spolia hostium, xlv, 33.

Lucca, Etrurinae oppidum, (hodie *Lucca*), xxi, 59. — eo colonia, deducta, xli, 13.

Lucania, xii, 20. — *Lucaniae* situs, lxxii, 42.

Lucani (inter Silurum et Launi fluv. in Lucania, hodie *Basilicata*) pugnant cum Samnitibus adversus Alexandrum Epirenses, viii, 17. — recipiuntur a Romanis in fidem, 19. — foedere in amicitiam accipiuntur, 25. — deficient fraude impubi, 27. — in eorum regionem transeunt exercitus Romani, ix, 20. — Lucanorum oratores petunt in amicitiam Romanorum recipi, x, 11. — foedus cum iis actum, 12. — eorum seditio comprimitur, 18. — cur petiti bello, xi, 28. — vincuntur a Fabricio, xii, 6. — arma inungunt cum Pyrrho, xiii, 11. — a Fabricio vincuntur, 51. — vastati a P. Cornelio Rufino consule, xiv, 5. — de iis triumphat Carinus, 34. — domantur a Papirio Cursore consule, 40. — deficient ad Poenos, xii, 61. — eorum legiones saepe fusae ab Alexandro Epirensi, viii, 24. — Lucanorum aliquot ignobilia oppida expugnat Ti. Sempronius consul, xxv, 1. — qui in Lucanis perit, 16. — dedunt se Romanis, xxvii, 15; xxviii, 11. — accedunt partibus Sullanis, lxxx, 2.

Lucanus exsul veruto transigit Alexandrum Epircensem, viii, 24.

Lucani montes, ix, 17.

C. Lucceius Hirrus, trib. plebis, rogationem promulgat de Pompeio dictatore creando, cvii, 14. — Camerino fugiens, iungit copias cum Vibullio, cx, 57.

L. Lucceius, historiaram scriptor, cum Caesare praeseitur de consulatu, ciii, 77.

Q. Lucceius, historiaram scriptor, pater, adiuvat Cosconii victoriam de Samnitibus, lxxv, 21.

Luceres, tribus antiqua, i, 13;

x, 6. — equitum centuria, i, 13, 36.

Luceria, oppidum Apuliae, *hod.*
Lucera, ix, 2, 12; xii, 9§ xiii, 37; xiv, 3. — in ea servati obsides Romanorum, ad Caudinum dati Samnitibus, ix, 12. — obsessa et capta a Romanis. 15. — amissa et recepta, 26. — colonia eo deducta, *ibid.* — oppugnatur a Samnitibus, x, 35.

Lucerini, ix, 2. — ad Lucerinum finem pugnatum cum Samnitibus, duce Atilio consule, x, 35. — ob servatam fidem a Romanis laudantur, xxvii, 10.

Lucilius Lucius se pro Bruto capi sinit, cxxiv, 22. — in amicitiam recipitur ab Antonio, *ibid.* — eique fidus ad extremum comes adhacrescit, cxxiii, 27.

Sex. Lucilius, trib. pleb. resistens Carbonis actionibus, de saxo Tarpeio deceditur, lxxxiv, 3.

Lucinia; *vid.* *Licina*.

Lucretia, uxor Collatini, i, 57. — stuprum ei per vim oblatum a Sex. Tarquinio, 58. — illa vocat patrem et virum, ac cultro se occidit, *ibid.*

Lucretius aedilis in flumen (Tiberim) proicit cadaver Gracchi, unde cognomen familiae datum, ut Vespillones vocarentur, lviii, 6.

C. Lucretius, duumvir navalis, xl, 26.

C. Lucretius Gallus creatur praetor, xlii, 28. — sortitur provinciam quo senatus censuit, 31. — ei decernitur classis, 35, 48. — ocerbae eius iniuriarum in Gracum, xliii, 4, 6, 7. — accusatur et damnatur, 8.

Hostus Lucretius Tricipitinus, consul, iv, 30.

L. Lucretius Flavius, consul, vincit Aequos acie, v, 29. — tribun. militum consulari potestate, 32. —

adversus Volsinienenses profectus, eos vincit, *ibid.*

L. Lucretius Tricipitinus, consulgentem Volscorum multitudinem fundit, iii, 8. — cum ingenti praeda Romanam redit, et de Volscis Aequisque triumphat, 10.

L. Lucretius Tricipitinus, trib. militum consulari potestate, vi, 4. — iterum, 21. — tertium, 22.

L. Lucretius, quaestor, per insidias interceptus, traditur venienti in Ligures Hannibali, xxi, 59.

M. Lucretius, tribunus plebis, xxvii, 5.

M. Lucretius, tribunus plebis, xlii, 19. — a fratre praetore praemissus naves a sociis ex foedere exigit, 48. — cum classe Chalcidem petit, 56.

P. Lucretius, consul, ii, 15.

P. Lucretius, praefectus Urbis, differt actiones tribunitias in adventum consulum, iii, 24.

P. Lucretius Tricipitinus, tribun. militum consulari potestate, iv, 44. — iterum, 47.

Q. Lucretius Ofella Praenestinae obsidioni a Sulla praeficitur, lxxxvii, 8. — insau Sullae ab L. Bellieno in medio foro occiditur, lxxxix, 13.

Q. Lucretius, senator, Sulmonensium praefectus, adveniente Antonio de muro se deiecit et effugit, cix, 62.

Q. Lucretius, proscriptus, servatur ab uxore, cxx, 45. — consul creatur, cxxxvi, 30.

Sp. Lucretius, Lucretiae pater, i, 58. — praefectus Urbis a rege relictus, 59. — suffectus Bruto, non sufficientibus viribus ad consularia munera obeunda, intra paucos dies moritur, ii, 8.

Sp. Lucretius, aedilis plebis, creatur praetor et sortitur Galliam, xxviii, 38. — ei praerogatum impe-

rim, xxix, 13. — rursusque, ut Gruunum oppidum, a Magone Poeno dirutum, exaedificaret, xxix, 1. — mittitur legatus in Africam, xxxi, 11.

Sp. Lucretius, praetor, xlii, 9. — occupat castella circa Tempe, xlii, 7. — in Syriam legatus mittitur, xlii, 25.

T. Lucretius Carus, poeta nobilis, nascitur, lxx, 33.

T. Lucretius, consul, ii, 8. — Etruscos caedit, ii. — iterum cos. creatur, 16.

Lucrinus lacus, cxxviii, 30.

Luctus triginta diebus finitus post Cannensem cladem, xlii, 56. — publici forma et indicia, iii, 27; ix, 7; xvi, 37; xxi, 9; xxxiv, 7; xliii, 16.

Lucullus; vid. Licinius.

M. Terentius Varro Lucullus, consul, xciv, 25. — eius gesta in Thracia, xcvi, 16, 17. — triumphat de Bessis, ibid.

Lucumo, potens divitiis, commigrat Romam, i, 34. — eius pater Damaratus, ib. — eius uxor Tanaquil, ibid. — ei, carpento sedenti, aquila pileum aufert et rursus capiti repouit, ib. — vocatur L. Tarquinius Priscus, ibid. Vid. L. Tarquinius Priscus.

Lucumo, iuvenis praepotens, corrumpit uxorem Aruntis Clusii, v, 33.

Lucus, quo se Numa, velut ad congressum Deae, sine arbitris conferebat, sacrae Camenis, i, 21. — Dianae, xlvii, 4. — Ferentiae ad quem concilia Latinorum populorum habita, i, 50, 52; vii, 25. — Feroniae, xlvii, 11; xlvii, 4. — Iunonis Laciniae, xlv, 3. — Iunonis Sospitae, viii, 14. — Maricae, xxvii, 37. — Petelinus, vi, 20; vii,

41. — Similae, xxxix, 12. — Lucifanaeque sacrosanctae, xxxv, 51.

Ludi a Romulo editi, i, 9. — a Tarquinio Prisco, qui deinde sollemnes annui mansere, Romani Murnique varie appellati, i, 35. — a praetoribus urbis, xxvii, 23. — ab aedilibus plebeis et curulibus, vi, 42. — voti a dictatoribus, v, 19; vii, 11, 15. — a consulibus, xxxi, 9; xxxvi, 2. — a variis imperatoribus, xxviii, 45; xxxi, 49; xxxix, 22; xl, 44, 45. — religionis causa, xxxix, 22. — belli causa, xlii, 9, 10; xxvii, 33; xxx, 27. — concordiae causa, iv, 12; vi, 42. — pestilentiae avertendae causa, vii, 2; xxvii, 23. — nun votendi iucosulto senatu, aut privato sumptu faciendi, xxxvi, 36. — Iudi Apollinares, eorumque origo, xlv, 12. — eos populus coronatus spectavit, ibid. xlv, 23; xlvii, 11. — in perpetuum voti; xlvii, 23. — Circo iuvando, extra portam Collinam, ad aedem Erycinæ Veneris parati, xxx, 38. — Apollinaribus Iudi ante diem quintum Idus Quintiles solis eclipsis, xxxvii, 4. — Capitolini, v, 50. — Circenses, xxx, 27; xlii, 18. — Consoalia, i, 9. — Floralia, xx, 1. — Funebres, editi a Scipione, xxviii, 21, 45. — Iudi funebres, per quadriduum in foro, mortis M. Valerii Laevini causa, a filiis eius facti, in quibus quinque et viginti paria gladiatorum, xxxi, 50; vid. et xlv, 43. — per triduum a filiis M. Aemilii Lepidi, xlii, 30. — Gladiatorii, xvi, 42; vid. Gladiatores. — foveris P. Licinii causa, xxxix, 46. — Iovi Opt. Maximo per X dies facti, xlii, 20. — Isthmii, xxxiii, 32. — Magui ex inauguratione Romae parati, ii, 35. — tumultus causa voti, iv, 27. — a Camillo voti, v, 19. — ex auctoritate Patrum voti a dictatore, vii,

11. — voti aeris trecentis triginta tribus millibus, trecentis triginta tribus, triente xxii, 9, 10. — in quinquennium a M. Aemilio et a T. Manlio Torquato voti, xxv, 1; xxvii, 33; xxx, 2, 27. — voti a consule Acilio Glabriano, xxxvi, 2. — ludi Megalesia, xxix, 14; xxxiv, 4. — Nemei, xxvii, 30 et 31. — Olympici, xxvii, 35. — Plebei ab aedilibus plæbis instaurati, ii, 36, 1; xxxii, 7. — in unum diem, xxvii, 21; xxviii, 10; xxxix, 7. — per biduum, xxv, 2; xxvii, 36; xxix, 38; xxxii, 42. — ter, xxiii, 30, xxv, 2; xxx, 26, xxxi, 4. — quinquies toti, xxxviii, 35. — septies, xxix, 11, xxxiii, 25. — Romani, etiam Magni et Maximi dicti, i, 35; ii, 36, 1. — vi, 42. — magnifice facti, xxv, 2; xxxii, 7. — instaurati, ii, 36, 1. — ab aedilibus curulibus instaurati, xxxii, 7. — diem unum, xxv, 2. — scæmæ, xxvii, 6, 21, 36; xxx, 26; xxxix, 7. — per biduum, xxix, 38. — per triduum; xxiii, 30. — ter toti, xxviii, 10; xxix, 21; xxxiii, 25, 42; xxxviii, 35. — quater, xxxii, 27. — seculares, xix, 31; xi, 9; cxxxvi, 46. — Maximi ab aedilibus curulibus acti, die uno ad triduum adiecto, vi, 42. — Scenici, quando primum instituti et quare? vii, 2. — a sctyra ad fabulas traducti, xx, 1. — per quadriduum primum facti ab aedilibus curulibus, xxiv, 43. — magnifice apparateque facti, xxxi, 4. — Sæculares seu Terentini Epit. xlix. — Taurilia, xxxix, 22. — ludorum solemnia intermittere, nefas, v, 1. — ludi ab aedilibus ex mulctatitia pecunia facti, x, 23. — ludorum causa epulum Iovis, xxv, 2; xxvii, 36; xxix, 38. — in ludis senatoria loca secreta a populo, xxxiv, 44, 54. — ludorum sumptus graves, non modo Italiae ac sociis Latini nomi-

nis, sed etiam provinciis externis, circumscripti; xi, 44, 7. — sumptuum in ludos vix tolerabilis opulentis regnis insania, vii, 2. — magnificentia ludorum C. Claudii, ædilis curulis, lxxix, 44. — Sullæ prætoris, lxx, 35. — Scæmæ, civ, 42, 43. — ludi primum de incerta pecunia voti, xxxi, 9. — iniussu senatus voti (ob frivolum hanc causam), non sunt de aere publico, xxxvi, 36. — pontifices negant pertinere ad religionem, quanta impensa ludi sunt, xxxix, 5. — ludos ob res bene gestas quando primum coronati spectaverint, x, 47. — in iis prævum vulgi studium, xlii, 63.

Ludi literarum in Tabernis in foro, iii, 44. — atrepunt discentium vocibus, vi, 25.

Ludiones, ex Etruria acciti, vii, 2. — eorum convivialis oblectamentum quando primum Romæ addita epulis, xxxix, 6.

Lucrii, Avernorum regis, opes, lxi, 7.

Lugduni origo, cxix, 46.

Lugdunensis provincia, ciii, 138 et 142.

Lugdunensis ara, ciii, 148.

Lunæ in defectu crepitus aeris nocte silente cieri solet, xxvi, 5. — lunæ eclipsia prædicta a C. Sulpicio Gallo, tribuno militum, xlii, 37. — lunæ aedes in Aventino, xl, 2.

Luna, Etruriæ oppidum aut Linguriæ, ad Macram fl. *la Magra*, xxxix, 21; xlii, 9. — colonia, xli, 13. Vid. not. 3. — Lunæ portus; xxxiv, 8; xxxix, 21, 39.

Lunensem agrum depopulantur Ligures, xxxiv, 56. — Lunensium et Pisaunum de agris controversia, xlv, 13.

Lupa mammas Romulo et Remo præbet et lingua pueros lambit, i, 4. — simulacrum infantium, conditu-

rum Verbis, sub uberibus Lupae positi, x, 23.

Lupercal, i, 5.

Lupercalia, cxvi, 32.

Luperci, cxvi, 31.

Lupus in Gallia vigili gladium, e vagina raptum, abstulit, xxi, 62; vid. Prodigia. — Martius, x, 27.

Lupi ferrei in oppugnantes urbem iniecti, xxviii, 3. — *lupi* pellis pro euduceo, xlviii, 5.

Luporum simulacrum, xxii, 2.

Lupus, viri cognomen; vid. L. Cornelius Lentulus et Rutilius.

M. Lurius pellit Menam, mox ipse fugere cogitur, cxxvii, 26.

Luscinius, regulus Hispaniae ulterioris, xxxiii, 21.

L. Luscius, centurio Sallanus, damnatur, cii, 18.

Lusitania, hod. *Portugallia*, xxi, 43; xxvii, 10. — *Lusitaniae* montes, xxi, 43.

Lusitani vincuntur a P. Cornelio Scipione, caesis duodecim millibus, xxxv, 1. — caedunt Romanos, xxxvii, 46. — funduntur a L. Aemilio Paulo, caesaque sunt decem et octo millia armatorum, xxxvii, 57. — et sex millia a C. Atinio praetore, xxxix, xi. — de Lusitanis triumphat C. Calpurnius Piso praetor, xxxix, 42. — iis subactis, triumphat L. Postumius Albius, xli, 3, 11. — adversus eos male rem gerit Sergius Galba praetor, xlviii, 24. — eos vincit Lucullus, 28. — in eos perfidum et crudele Galbae facinus, 29. — rebellant, Viriathus duce, lxi, 24, 25. — legatos mittunt ad Rom. imperatorem ibid. et seqq. vid. Viriathus; vid. et lvi, 5, 6; lxx, 16; lxxix, 48.

C. Lusius, tribunus militum, a milite quem de stupro appellaverat, interficitur, lxxvii, 24. — miles absolvitur, 25.

Lustratio exercitus apud Macedonas, xl, 6.

Lustrata Verbs, xxi, 62; xxxv, 9; xlii, 20; xlv, 26.

Lustratum oppid. a decemviris, xlii, 20.

Lustrum, propter Capitolium captum et occisum consulem, conditum religiosum est, iii, 22. — conditum ab utrisque censoribus, x, 9. — ab altero eorum, cui id sorte obvenerat, xxxviii, 36. — serius conditum, xxxix, 37.

Lustra varia, i, 44; iii, 3, 24; x, 9, 47; xlii, 35; xvi, 40; xx, 24; xxvii, 36; xxxix, 27; xxxv, 9; xxxviii, 36; xlii, 10; xlviii, 2; lvi, 8; lxxii, 4; lxxv, 31; lxxviii, 34; lxx, 16, 40; lxxiv, 57; lxxxii, 59; xcvi, 29.

Lutarius, Gallorum regulus, xxxviii, 26.

C. Lutatius Catulus, cos. xix, 53. — eius progressus et vulnus, 54. — victoria ad Aegates insulas, 55-58. — de hac victoria vide quae enarrantur, xxi, 10, not. 8; conferatur etiam lib. xxii, 14, not. 12. — dat pacem victis Poenis, 59, 61. — triumphat, 65. — eius contentio cum Q. Valerio praetore, ibid.

C. Lutatius, triumvir coloniae deducendae, a Boiis comprehenditur, xxi, 25. — post sextum decimum annum servitute eximitur a Servilio consule, xxx, 19.

Cn. Lutatius Cerco, xlii, 6.

Q. Lutatius Catulus, cos. bellum contra Cimbrum parat, lxxviii, 2. — ei prorogatum imperium, 43. — se movit in saltu Tridentino, 47. — eius stratagemata, 53. — eius opera insignis in proelio adversus Cimbrum, 59-73. — triumphat, 76. — eius humanitas, 80. — et interitus, lxxx, 45.

Q. Lutatius Cerco, xix, 62. — eo

consule pax data Poenis, xxx, 44.

Q. Lutatii Catuli vox libera ad Sullam, lxxxviii, 20. — cos. creatur Catulus cum M. Lepido, xc, 1. — collegam tumultuante reprimi, 8, 13. — eius moderatio in victoria, 17. — princeps senatus legitur, xcvi, 29. — dedicat templum Iovis Capitolini, 31. — eius contra Gabiulii legem oratio, xcix, 22. — iudicium populi Romani de eo, 28. — eius vox nobilis de Caesare, cii, 14. — censura eius, 15, 16. — in eum Catois asperitas, 17. — pontificatum petens, superatur a Caesare, 98. — vexatur a Caesare, cii, 1. — defenditur ab optimatibus, 2. — eius de iudicio Clodiano dictum, 34. — mors, ibid. — somnium de Augusto, 35.

Lutius Cadurcus occupat Vxellodunum, cvii, 20, 21. — vinculus mittitur ad Caesarem, 26.

Lutia opprimitur a Scipione, lvi, 34.

Luxus Romam inventus e Graecia et Asia, xxxiv, 4. — impr. a Cn. Manlio et ab exercitu Asiatico, xxxix, 6. — luxus et ignavia Hispanici exercitus corrigitur a Scipione, lvi, 3, 4. — Romae coërcetur a censoribus, xxxix, 44; lxxiv, 58; vid. cix, 20. — luxus legibus potentior, lxiv, 52-54. — invaluens Romae, lxx, 8, 9; cv, 26, 27. — luxus in castris et exercitu Antiochi Sidetae, lxx, 59.

Lycania, xxxvii, 54. — donatur Eumeni, xxviii, 39.

Lycum Athenis incensum a Philippo, xxxi, 24.

Lycus Pan (rectius Lycæus), i, 5.

Lychnidus, opp. Dassaretiorum in Illyrico Maced. hod. *Loerida* in *Albania*, xxvii, 32; xliii, 9, 10 et 21.

Lycia in Asia Minore, pars hod. *Caramaniae*, xxxiii, 41; xxxvii, 15.

— eius caput, Patara, xxvii, 16.

Lycii fusi fugatique a Romanis, xxvii, 16. — attributi Rhodiis, xxviii, 39. — queruntur de crudelitate Rhodiorum, xli, 6. — vexantur bello ab Rhodiis, 25. — iubentur esse liberi, xlii, 15.

Lyciscus, Aetolorum praetor, xlii, 38. — crudelis homo et fautor Romanorum, xlv, 28.

Lycus Achaëus praefectus Aetolorum et Boeotorum in Persei exercitu, xlii, 51.

Lycomeci sacerdotium Comanorum tradit Caesar, cxiii, 8.

Lycos, opp. Hispaniae, xxvii, 46.

Lycortas, Megalopolitan. xxv, 29. — pater Polybii, princeps legationis Achaëorum ad Romanos, xxxviii, 32, 2. — praetor Achaëorum, indicit concilium, xxxix, 35. — eius ad Appium Claudium oratio, 36.

Lycurgi disciplina, cui per septingentos annos adhaeruerant Lacedaemonii, abrogatur a Philopomeno, xxviii, 34; xxxix, 33, 37.

Lycargus, tyrannus Lacedaemoniorum, xxxiv, 26.

Lynus in Dassaretii Illyrici, xxxii, 9; xxxiii, 34.

Lydia in Asia Minore donatur Eumeni, xxviii, 39.

Lydi vox Germanica, lxxii, 34.

*Lygi*orum sedes, civ, 20.

Lyncestae, Macedoniae populi, xlv, 30. — eorum regio Lyncestis, et oppid. Lynceus vocatur, xxvi, 25; xxxi, 33.

Lynas procuracionem regni Syriae invadit, xlvi, 24, 25. — auctor interficiendi Cn. Octavii, 29. — occiditur a militibus, 39.

Lysimachia, oppidum Aetoliae, xxxvi, 11. Vid. not. 3.

Lysimachia, oppidum Thraciae, in Isthmo Chersonesi Thracicae, xxxii, 33, 34; xxxiv, 57; xxxvi, 33; xxxvii,

35; xxxviii, 40. — diripitur et inceditur a Thracibus, xxxiii, 38, 40. — eam restituere cupit Antiochus, ib. — ut Seleuco filio eam det regni sedem, 40; xxxv, 15.

Lysimachus, rex Thraciae victus a Seleuco, xxxiii, 40, not. 5 et 7.

Lysimachus, Philippi amicus, in consilium ab eo adhibetur ad iudicium Demetrii, xl, 8.

Lysimæ, Pisidiæ opp. xxxviii, 15; N. 4.

Lysis, fluvius Ioniae, xxxviii, 15.

M.

Maratus; vid. *Livius*.

Macedonia, hod. *Macedonia* seu *Fitiha Wilajeti* in *Arnauth Wilajeti*, i, 1; ix, 18. — etiam Illyricum et Epirum comprehendebat, xxxv, 24, 3. — adeptam Demetrio, tenet Pyrrhus, xiii, 43. — sed Pyrrho vi extorquet Lysimachus, ibid. — ei dono inhiat Pyrrhus, xlv, 41. — Macedoniae populatur Dardanoi, xxvii, 33. — tota se dedit Aemilio Paulo, consuli, xlv, 45. — de Macedonia seostoscousultum, xlv, 18. — ei libertas datur, 29. — dividitur in quatuor regiones, ibid. et 30. — brevi tota a Pseudo-Philippo occupatur, xlix, 59, 60. — ab altero Pseudo-Philippo turbatur, liii, 29. — vastatur a Thracibus, lxxxii, 49. — eam incursant finitimi, ciii, 103. — Macedoniae descriptio, lxii, 59. — Cf. Illyricum.

Macedones, vii, 26; xiv, 34. — ei pugnae generi adhaeruerunt, ut equites in vicinis refugiant et insequantur, xxxi, 35. — traditores se erigunt hastas, xxxiii, 10. — eorum legio io Hannibalis exercitu, xxx, 33; vid. *Philippus*. — eorum legati, in suatum introducti, queruntur de M. Aurilio, xix, 41. — Macedonum

exercitus cum Romanis compositi, ix, 19. — gentis uobilitas, xxxi, 1. — Macedonici belli causae cum Philippo, i, 5. — item cum Perseo, xxxix, 23. — Macedones terrentur foeditate vulnorum, Rom. armis illatorum, xxxi, 34. — eorum animos sibi conciliare studet Philippus, xxxii, 5. — Macedonum cum Romanis pugna ad Cyuscephalas, xxxiii, 7-10. — Macedonum interfectorum ossa legit Antiochus ad Cynoscephalas, xxxvi, 8. — offenduntur a Philippo, xl, 3. — Macedones inter et Romanos fortuna, non iussu imperatorum, commissum certamen, xlv, 40. — vincuntur a Paulo Aemilio, 40-42. — belli finis, xlv, 9. — Macedonum regnum quomodo et per quos creverit? xlv, 9. — post mortem Alexandri in multa regna distractum, ibid. — reges Argis oriundi, xxvii, 30; xxxii, 22. — principes in Italiam ire iubentur, xlv, 32. — robur, quos Strissophoros appellabant, in exercitu Antiochi, xxxvi, 18. — iis interdicta auri et argenti metalla, xlv, 29. — et connubia extra fines suos, ibid. — leges egregie ab Aemilio datae, xlv, 32.

Macedonice phalanx, ix, 19; xiv, 28. — praeda, xlv, 33, 39. — Macedonici exercitus lastratio, xl, 6. — Macedonicum mare, xlv, 11. vallum; vid. *Vallum*.

Macella, orbis Siciliae, deficit a Romanis, xxvi, 21.

Macellum Romanae incendio consumitur, xxvi, 27. — reficitur, xxvii, 11.

Macer; vid. *Licinius*.

Macerinus; vid. *Ceganus*.

Mechanidas, tyrannus Lacedaemontiorum, bello petit Achaeos, xxvii, 29; xxviii, 5. — Eleos, Olympiorum solenne ludicrum parantes,

aggređi statuit, xxviii, 7. — metu Philippi comprimitur, ibid.

Machares, Mithridatis filius, Bosphoranorum rex, legatos ad Luculum mittit, eiusque amicitiam petit, xviii, 19, 20. — socius amicusque populi Romani appellatur, 24. — ad patrem legatos mittit, ci, 41. — pater incitat quosdam ad tollendum filium, 42. — Machares se interficit, ibid.

Maera Come, Thessaliotidis oppidum, xxxii, 13.

Maera fl. dirimens Etruriam Liguriamque, hod. *Magra*, xxxix, 32; xl, 41.

Maeri campi in Gallia Cisalpin. xli, 18; xlv, 12.

Macris Cycelus, vulgo Learis, b. *Nicaria*, xxxvii, 13, 18, 19.

Maduatani, Thraciae populi, xxxviii, 40.

Madytus ad ora Thraciae in Chersoneso, xxxi, 16; xxxiii, 38.

Maender, Phrygiae et Ioniae fl. b. *Meinder*, *Madre*, *Mindre*, xxxvii, 45, 56. — eius aquis fontes Celenis oriuntur, xxxviii, 13. — vado superari non potest, 11.

Maecenas; videatur sup. Cilnius.

Maecia tribus addita, viii, 17; xxix, 37.

P. Maecilius, tribunus plebis, ii, 58.

Sp. Maecilius absens quartum tribunus plebis creatur, iv, 48. — turbatur vulgi, ibid.

Maedi, populi in Thracia, xxvi, 25; xxviii, 5.

Maedica, Thraciae regio ad Nestum fl. xxvi, 25; xl, 21. — in Maedicam exercitum ducit Philippus, ibid.

P. Maecius, tribunus militum consulari potestate creatur, v, 12. — iterum 18.

Q. Maecius, trib. plebis, ix, 8.

Sp. Maecius, ex equestri ordine, largitiones frumenti facere instituit in annonae caritate, iv, 13. — de regno parando agit, ib. — vocatur ad dietatorem Cincinnatum, 14. — ab Ahala Servilio magistro equitum occiditur, ibid. — factum defendit dietator, 15. — domus eius diruitur, 16; vid. Aequimelum.

Maenium atrium, xxxix, 44.

Maenius, trib. plebis, xi, 17.

C. Maenius, consul, vincit Aricinos Laviniosque, viii, 13. — triumphat, ibid. — status equestris ei in foro posita, ibid. — quaestionum de coniuratis exercendarum causa dicitur creatur, ix, 26. — ei iniuitur accusationem nobilitas, ibid. ix, 34. — eius oratio, ix, 16. — abdicat se dictatura, et, reus factus, absolvitur, ibid.

C. Maenius, praetor, xl, 35. — exercet quaestiones de beneficiis, ib. 43.

L. Maenius, tribunus plebis, rogationem de unciario fenere fert, vii, 16.

M. Maenius, tribunus plebis, legis agrariae lator, iv, 53. — impedit delectum a Valerio habitum, ibid.

M. Maenius, tribun. plebis, dedit se in seditione Manliana auctoritati Patrum, vi, 19. — diem dicit Manlio, 19, 20.

M. Maenius, tribunus militum, in pugna cum Magona Posmo cedit, xxx, 18.

P. Maenius, tribunus militum, consulari potestate, v, 12.

Q. Maenius, praetor, sortitur iurisdictionem peregrinam, xliii, 4.

T. Maenius, praetor, xxxix, 6. — sortitur iurisdictionem inter cives, 8, 18. — tribunus militum, xl, 35.

Maenia, silva, i, 33.

Magaba, Galatiae mons, quem petunt Tectosagi Galli, xxxviii, 19.

Magalus, regulus Boiorum ad Hannibalem venit, xxi, 29.

Magister equitum primus Sp. Cassius, ii, 18. — primus de plebe, C. Licinius, vi, 39. — apud Epirotas, xxxii, 10. — *Magistro equitum* cum dictatore sequutum imperium, xxi, 25, 26. — siue *magistro equitum* dictator, xxiii, 22, 23.

Magister iuventutis Faliscæ prodiit pueros, v, 27. — caeditur virgis a pueris, ibid. xlii, 47.

Magistri vicorum praetextati, xxxiv, 7, 1. — navium soli in hospitium deducendi, xliii, 8. — Cf. xxi, 25; xlv, 42.

Magistratus curulis, iv, 7. — quum siue magistratu curuli respública esset, creatur interrex, ibid. — Cf. Curulis. — plebeius nullus auspiciato creatur, iv, 41. — magnos decet esse minus diuturnos, iv, 14. — magistratus non creandus sine provocatione, iii, 55. — qui siue magistratu rem gessit, triumphare non potest, xxviii, 38. — L. tamen Lentulus, qui siue magistratu rem gesserat in Hispania, ovans Urbem ingreditur, xxxi, 20. — magistratum iniituri et deposituri iurabant in leges, xxi, 37, 9; xxxi, 50. — magistratum gesturi intra quintum diem in leges iurare debebant, xxxi, 50. — magistratus absentes creati, iv, 42, 1. — vitio creati, v, 17; vi, 5, 27; viii, 33. — duos curules unus nec capere potest, nec gerere, xxxix, 39. — eundem intra decem annos non capiendum, plebiscitis cautum, vii, 42. — duo magistratus uno anno non gereudi, ib. — utrumque plebiscito et exemplis sublatum, xvii, 6. — magistratum continuari non satis civile est, neque cum creari, qui comitia habeat, xvii, 6. — magistratus et senatores pecuniam sponte conferunt ad supple-

mentum classis, xxvi, 36. — magistratus minores Romæ circumire vigilias iussi, xxxii, 26; xxxix, 16. — magistratus cuncti circa omnia pulvinaria victimis maioribus sacrificant, prodigiorum procurandorum causa, xliii, 15. — non in ius vocandi, in pr. maiores, xxiv, 43. — magistratum Romanorum prisca modestia, xliii, 1. — avaritia et superbia, xliii, 2. — crudelitas, 4, 6, 7. — legitima aetas, xxv, 2, 4. — magistratum libri, iv, 7, 20; xxxix, 52. — magistratibus incundis sollemnis dies; vid. Annus. — magistratibus in provincias aut legationis causa proficiscentibus decernebantur sumptus et res ad iter necessariae, ne molesti essent provincialibus; a quibus tamen posteriori aeco plurima exigebant, xlii, 1, not. 5.

Magius, praefectus fabrum Pompeii, venit in potestatem Caesaris, cix, 69. — remittitur ad Pompeium, ibid. 70.

Cn. Magius Atellanus, xxiv, 19.

Dec. Magii Campani constans erga Romanos fides, xxiii, 7. — victus in Hannibalis castra ducitur, 10. — navi Carthaginem missus, tempestate fertur Cyrenas, ibid. — confugiens ad statuum regis Ptolemaei liberatur, ibid. — manere mavult in Aegypto, quam redire in Italiam, ibid.

L. Magius Mithridatem ad inendum cum Sertorio foedus incitat, xciii, 6. — hostis a senatu indicatur, ibid. 7. — prodiit Mithridatem, xciv, 7.

P. Magius Chilo occidit M. Marcellum, cxv, 32.

Magnesia, urbs Ioniae aut Lydiae ad Macandrum, hodie *Mangresia*, *Gigethisar*, *Guzel-Hisar*, *Guzel-Hisar*, dedit se Romanis, xxxvii, 45.

Magnesia, urbs ad Sipylum, in

Lydia, hodie *Magnissa*, *Manachie*, xxxvi, 43; xxxvii, 10, 11, 37. — se dedit Romanis, xxxvii, 44. — Eomeui a Romanis tribuitur, 56.

Magnesia, pars Thessaliae et paeninsula, a Pelio procurrens inter Oenechestum et Ossaum, h. *Zagora*, xlii, 54; xlii, 11.

Magnetarohes, summus Magnetum magistratus, xxxv, 31, 3. Cf. *ibid.* 39-43.

Magnetes in Thessalia pronuntiantur liberi, xxxiii, 32, 38. — eorum concilium Demetriade, xxxv, 31. — ad Magnetes legatorum Romanorum oratio, *ibid.* — eos frustra tentat T. Quintius, 39. — Magnetes ad Sipylum resistunt Mithridati, lxxxi, 48. — Archelaum, suus vastantem, sauciant, urbemque suam fortiter defendunt, *ibid.*

Magni campi, locus Africae propriae, xxx, 8.

Magnopolis, urbs a Mithridate diruta, et a Pompeio, quod Romanos recepiisset, refecta, et novo nomine donata, ciii, 21.

Mago, dux Poenorum, cum classe missus auxilio Romanis, xiii, 47. — speculatur consilia Pyrrhi, 48.

Mago a Timoleonte eiicitur Syracusana urbe, xvi, 8.

Mago, frater Hannibalis, xxi, 47. — proelio ad Trebiam in insidiis collocatur, 54. — in Cannensi pugna medium aciem cum Hannibale tenet, xxii, 46. — res a fratre Hannibale gestas Carthaginiensibus exponit, xxiii, 11, 12. — annulos aureos, e digitis occisorum Romanorum detractos, in curiae vestibulo effundi iubet, *ibid.* — cum eo Hannonis disceptatio, 13. — mittitur in Hispaniam, 32. — vincitur ad Illyurgin a Romanis, 49. — mittitur ab Hasdrubale fratre ad conquisitionem militum, xxiv, 42. — Hasdrubali, Gisgonis filio,

coniunctus, vincit P. Scipionem, xxv, 32, 34. — Hasdrubali fratri se iungit, 35. — eius castra a Marcio capta, 39. — venit ex ulteriore Hispania cum Hasdrubale, Gisgonis filio, ad Hasdrubalem fratrem, xxvi, 20. — in fugam vertitur, xxviii, 2. — delectum in Hispania cum Hasdrubale, Gisgonis filio, habet, et cum eo bellum instaurat, 12. — equestri proelio vincitur, 13. — it Gades, dissipaturque eius exercitus, 16. — Gadibus ex fuga subsistit, 23. — iubetur a segato Carthagini, classem, quam Gadibus haberet, in Italiam trahere, 36. — a Gaditanis intra urbem non admittitur, 37. — ex minore Balearium insula in Italiam traiecit, 46. — capit Genavam, *ibid.* — Gallos et Ligures in concilium vocat, xxix, 5. — vincitur a Romanis, xxx, 18. — femore transfixo vulneratur, *ibid.* — profugit in Liguriam, 19. — ex vulnera moritur, *ibid.*

Mago, legatus Poenorum ad Philippum, xiii, 34.

Mago, ex gente Barcina, cognatus Hannibalis, capitur, xxii, 41.

Mago, Poenorum dux, Carthaginem novam tuctur, xxvi, 44. — se, arcem et praesidium Scipioni dedit, 46. — Romam mittitur cum quindecim captivis scuatoribus, 51.

Maharbal, Himilconis filius, oppugnationi Sagunti praeficitur ab Hannibale, proficiscente in Oretanos Carpetanosque, xxi, 12. — depopulatur sociorum populi Romani agros, 45. — persequitur Romanos a Trasimeno fugientes, xxi, 6. — praefectus equitum suadet Hannibali post cladem Romanorum ad Cannas, ut quam primum Romam petat, 51; xxiii, 18.

Maistas populi Rom. conservari iubetur in formulis fuederis, xxxviii, 11, 3.

iudicia data, ib.—eius filius Ingurtha, LXII, 2.

Mancaeus, praefectus Tigranocertis, in ea urbe obsidetur a Sextilio, XLVIII, 35, 36. — eius cum Graecis militibus discordia urbem Lucullo aperit, 51.

Manianus; vid. Hostilius.

Mandonius, XXII, 21. — frater Indibilis, Illegitum reguli, XXVI, 49; XXVIII, 34. — eius uxor capta flans ad pedes Scipionis procumbit obtentaturque, ut curam faminarum impensis custodibus commendaret, ibid. — Mandonius deficit ad Romanos, XLVII, 17. — ei coniux et liberi redduntur, ibid. — deficit et, civitatis popularibus, agros sociorum populi Romani depopulatur, XXVIII, 34. — magna pugna vincitur, 33. — potenti veniam ignoscit Scipio, 34. — deficit a Romanis, sed comprehensus traditur ad supplicium, XXIX, 3.

Mandropolis, oppid. Phrygiae, XXXVIII, 15.

Manduria, Calabriae oppidum in Sallentinis, hodie *Casalnuovo* vocatum, ad locum qui dicitur hodie *Andoria*, a Q. Fabio consule vi capitur, XXVIII, 15.

Manes, I, 20. — Manes Virginiae, per tot domos ad petendas poenas vagati, nullo relicto fonte tandem quieverunt, III, 58, 12. — Maninum placamulorum ritus edocere debebat pontifex maximus, ib. — Diis Manibus Tellurique se devovet Decius, VIII, 9.

Manius praetor Praenestinus exscribit, XXIII, 19. — statua ei Praeneste in foro statuta, ibid.

C. Manilius, tribunus plebis, legem fert de libertinis, C, 1. — Pompeio Mithridaticum bellum mandat, 3. — apud Ciceronem postulatur, 7. — sed eius iudicium subito tumultu turbatur 9.

L. Manilius, proconsul Galliae Narbonensis, vietus ab Hirtuleio quaestore Sertorii, pene solus fugit Ilerdam, XC, 29.

M. Manilius P. F. P. N. consul, proficiscitur ad bellum Carthaginiensibus inferendum, XVII, 6. — oppugnat Carthaginem, 41. — contra Hasdrubalem proficiscitur, 49. — rem male gerit, 50, 51.

P. Manilius, cos. LXI, 49.

P. Manilius, legat. in Illyricum, XLV, 17.

Sex. Manilius in secessionis militum cum M. Oppio summae rerum praest, III, 51.

Manipulus, I, 52; VII, 24. — leves vicenos milites, aliam turbam scutatorum habebat, VIII, 8.

Manius, servus Barri, ab hero nou praestitis promissis, patefacit incrementum virginum vestalium, LXII, 8.

Manliae gentis decreto continetur, ne quis deinde M. Manlius vocetur, VI, 20.

Manliana imperia, IV, 29; VIII, 7.

Manlianus saltus in Hispania, XL, 39.

Manli Acidini, duo iuvenes illustres, tribuni militum, XLII, 49.

Manlius Lentinius Ventium capit, CII, 37, 38.

A. Manlius (non C.) consul, II, 54. — accusatur post consulatum, ib. — tribunus, eius accusator, domi interficitur, ib. — legatus Athenas missus, legum causa, III, 31. — decemvir creatur, 33.

A. Manlius, tribunus militum consulari potestate, VI, 61. — iterum, V, 8. — tertium, 16. — lagatus auream crateram, donum Apollini, Delphos fert, 28. — a Liparensium piratis captus et dimissus, ib.

A. Manlius, tribunus militum, interficitur, XXVII, 27.

A. Manlius Capitolinus, tribun.

militum consulari potestate, vi, 1. — iterum, 11. — tertium, 21. — quartum, 36. — frater M. Manlii Capitolini, cum eo vestem non mutat, 20.

A. Manlius Torquatus Atticus, censor, xix, 38. — consul, 49. — consul iterum, 62. — triumphat de Faliscis, 67.

A. Manlius Torquatus, praetor creatus, xlv, 14. — sortitur Sardiniam, sed in provinciam ire nequit, exercendis iudiciis ex senatusconsulto retentus, 16.

A. Manlius A. F. T. N. Torquatus, eos. xlvii, 13.

A. Manlius Vulso, consul, xl, 59. — male rem gerit adversus Istros, xli, 6, 7, 8, 10.

A. Manlius, vir praetorius, legatus Marii, lxvi, 8. — legatus ad Bocchum, 30.

C. Manlius, consul, ii, 54; vid. supra *A. Manlius*.

C. Manlius, tribunus militum, consulari potestate, vi, 30. — male rem gerit, ib.

C. Manlius, socius Catilinae coniurationis, arma capit, cii, 78. — a senatu hostis indicatur, 86. — occiditur in pugna, ciii, 7.

Cn. Manlius, consul, ii, 43. — in proelio occiditur, 47.

Cn. Manlius, consul, vii, 12. — Tiburtes ad moenia Romae viuit, ibid. — secundum consul, 26. — adversus Faliscos proficiscitur, ib. — legem de vicesima manumissorum in castris fert, ibid. — interrex, 17. — censor, 22. — magister equitum, ibid. 28.

Cn. Manlius Mancinus, tribun. plebis, petulantibus diets proscindit Metellum, lxx, 53.

Cn. Manlius, praetor adversus Spartacum, fugitivorum ducem, male pugnat, xcvi, 22.

Cn. Manlius Vulso, aedilis curulis, xxxiii, 25. — creatur praetor, 42. — sortitur Siciliam provinciam, 43. — colouiae deducendae triumvir, xxxiv, 53; xxxv, 9. — eos. xxxvii, 47. — incipit bellum adversus Gallograecos, xxxviii, 12. — eius iter ab Epheso ad Tolistoboiorum fines, 12-15. — eius ad milit. oratio, 17. — aggreditur Tolistoboios, Olympum montem insidentes, 20. — capit eorum castra, 23. — res eius gestae adversus Tectosagos et Trocmos, 24-27. — ad eum legationes Asiae, 37. — it in Pamphyliam, ib. — foedus facit cum Antiocho, 38. — res regum et urbium componit, 39. — traiecit in Thraciam, 40. — cum invadunt Thracas, et partem praedae abigunt, ibid. — in Thessaliam traducit exercitum, et Apolloniae hibernat, 41. — petit triumphum, 44. — legati ipsius contradicunt, ibid. et 45, 46. — se defendit, 47. — triumphus ei decernitur, 50. — de Gallis Asiaticis triumphat, xxxix, 6. — petit censuram, 40. — luxuriam peregrinam atque instrumenta primus in Urbem iuxerat, xxxix, 6.

L. Manlius Imperiosus, elavi figendi causa dictator dictus, vii, 3. — delectum habere conatur frustra, ib. — ob delectum acerbius habitum ei dies a M. Porponio, tribun. plebis, dicta, 4. — eius crudelitas in filium, et filii generosum factum, ibid. et 5. — Manlio remissa causae dictio, ib.

L. Manlius, praetor, in Galliam mittitur, xxi, 17. — eius exercitus coeditur a Boiis, 25. — Concordiae aedem voverat, xxii, 33; xxiii, 21. — petit consulatum, xxii, 35.

L. Manlius, quod legatos Carthaginienses pulsaasset, per fictiles traditur legatis, et architur Carthaginem, xxviii, 42.

L. Manlius, quaestor, xlv, 13.

L. Manlius Acidinus, praetor, xxvi, 23. — urbanus, xxvii, 4. — legatus traos mare missus, xxvii, 35. — praest exercitui ad Nurniam, xxvii, 43, 50. — ei Hispania provincia traditur a Scipione, xxviii, 38. — eius in Hispania res gestae, xxix, 2, 3. — ei prerogatur imperium, 13. — prohibetur a Tribuno plebis, M. Porcio Laeca, ne ovans Urbem iuret, quum ab senatu impetrasset, xxxii, 7.

L. Manlius Acidinus, creatus praetor, sortitor Hispaniam citeriorem, xxxviii, 35. — cum Celtiberis configit, xxxix, 21. — impetrat ovationem, 29. — legatus in Galliam Traosalpionem, 54. — triumvir coloniae Aquileiam deducendae, 55 at xl, 34. — consul cum Q. Fulvio Flacco, fratre germano, xl, 43.

L. Manlius Capitolinus, tribun. militum consulari potestate, iv, 42.

L. Manlius Torquatus, legatus, x, 26.

L. Manlius Torquatus, pontifex, moritur, xxx, 39.

L. Manlius L. F. Torquatus, consul, ci, 23. — quum P. Sullam ambitum reum percussisset et damnasset, 21.

L. Manlius Torquatus, praetor, cum sex cohortibus discedit Alba, cix, 68. — Orici portas aperit Caesari, cxi, 10.

L. Manlius A. F. P. N. Vulso Longus, consul, xviii, 1. — cum Regulo collega vincit pugna navali Carthaginenses, ib. 2-9. — traiecit in Africam, 11. — redit Romam cum classe iuganti praeda onusta, et triumphat, 13.

L. Manlius Vulso, praet., xxvii, 27. — sortitor Siciliam, 28. — consulis Cn. Manlii frater, xxxviii, 20.

M. Manlius, tribunus militum consulari potestate, iv, 44.

M. Manlius, cui Capitolino fuit cognomen, creatur consul, v, 31. — facit ludos magnos, ibid. — ingreditur Urbem ovans, ib. — servat arcem romanam, 47. — interrex, vi, 5. — pravae eius adversus Patres molitiones, 11. — seditionem movet, 14, 15. — mittitur in carcerem, 16. — a carcere quare eductus? 17. — eius seditio renovatur, 18. — advocata domos plebe, invehitur in Patres, et de regno incipit agere, ibid. — tribuni plebis sese adversus eum iungunt senatui, 19. — ei dies dicitur, 20. — eius defensio, ib. — damnatus, de saxo Tarpeio deicitur, ib. — ei mortuus adiectae notae, ibid.

P. Manlius, tribunus militum consulari potestate, vi, 30. — ci sine sorte, extra ordinem, Volsci provincia data, ib. — male rem gerit, ib. — creatur dictator, 38.

P. Manlius triumvir Epulo factus, xxxiii, 42. — creatur praetor, ibid. — in Hispaniam citeriorem adiutor consuli datur, 43. — vincit Turdetanos, xxxiv, 17. — praetor iterum, xxxix, 56. — sortitur Hispaniam ulteriorem, xl, 1. — quid rerum ibi gesserit? 16, 34. — moritur, 42.

P. Manlius Vulso, praetor, xxvi, 23. — Sordiniam obtinet, xxvii, 6, 7.

T. Manlius L. F. a patre rus relegatus, vii, 4. — generosum et pium *T. Manlii* factum, 5. — tribun. militum suffragio populi creatur, ibid. — pugnat cum Gallo, quem vincit, 10. — quare dictus Torquatus? ibid. — donatur a dictatore corona aurea, ibid. — dicitur dictator, 19. — iterum, 26. — consul, 27. — secundum consul, 28. — tertium cos. viii, 3. — eius ad legati Latini superbam orationem responsio, 5. — profici-

scitur ad bellum, 6. — filium securi percutit, 7. — in pugna adversus Latinos virtute consilioque egregius, 10. — redit Romam, cui seniores tantum obviam ierunt, iuventute eum esse crante, 12.

T. Manlius Torquatus, consul, x, 9. — ex equo lapsus moritur, 11.

T. Manlius Torquatus, consul, xx, 13. — triumphat de Sardinia, 14. — eo consule, Iani aedes elusa, ibi. Conf. 1, 19. — censor vitio factus abdicat, xx, 21. — consul iterum, 45. — bis consul censorque, xxiii, 34; xxv, 5. — ceuact non redimendos esse captivos Cannenses, xxii, 60. — nec Latinos in Patres legendos, xxiii, 22. — mittitur cum imperio in Sardiniam, xxiii, 34. — Sardos domat, 40, 41. — pontificatum maximum petit frustra, xxv, 5. — recusat consulatum, xxvi, 22. — comitiorum et ludorum faciendorum causa dicitur dictator, xxvii, 33. — ludos facit et lustrum vovet, ibid.

T. Manlius Torquatus, praetor, xliii, 4. — pontifex legitur, 13. — consul, xlv, 5. — legatus, xlv, 33. — ut se a Cypro abtineat, monet Ptolemacum, xlvii, 4. — eius in filium severitas, liv, 9.

Manus, servus Campanorum Calaviorum, indicat incendium Romae fraude Campanorum factum, xxvi, 27. — ei libertas data et viginti millia aeris, ibid.

Mantua, oppid. Galliae Transpad. h. *Mantua*, xxiv, 10.

Manubiae, x, 46; xxxvi, 36, 1. — de manubiis aedes Fortis Fortunae facta, x, 46.

Manumitti poterat apud omnes magistratus maiores, xli, 9. — manumissi raso capite culvi capiebant pilum, xxiv, 16, 9. — lex de vice-

aima manumissorum in castris a Cn. Manlio, consule, lata, vii, 16.

Manus ad digitos usque involutae in re divinae Fidei faciunda, i, 21. — praeciae speculatoribus deprehensis, xii, 33; xxvi, 12. — religiose adnotae Deorum signis, v, 22. — manibus ad caelum sublati, precatur M. Furius Camillus, v, 24. ad caelum porrectis, M. Curtius se devovet, vii, 6. — manus ferreae ad naves sistendas aut comprehendendas, xxiv, 34; xxvi, 39. Conf. et xxxvi, 44.

Mapalia Massyliorum, xxix, 32; xxx, 3 extr.

C. Marcelli, pater et filius, con- iurationis Catilinae socii, opprimuntur, ciii, 9.

C. Claudius C. F. Marcellus, consul, spernit oblatam a Caesare pecuniam, cix, 2. — impugnat Carionem, 21. — iubet Pompeium bellare contra Caesarem, 25.

C. Claudius M. F. M. N. Marcellus, consul, cix, 29.

C. Marcellus, praefectus a Pompeio Rhodiis navibus, cxi, 2.

C. Marcellus, prior Octaviae maritus, cxxviii, 24.

M. Claudius Marcellus, eos, viii, 18. — dictator, 23.

M. Claudius Marcellus, eos, xi, 24.

M. Claudius Marcellus, consul, xi, 51. — eius pugna ad Clastidium et apolia opima et triumphus, 52-55. — praetor creatus, obtinet Siciliam, xii, 35. — post pugnam Cannensem, quum classi, ad Ostiam stant, praecenset, mittitur ad reliquias exercitus a consule accipiendas, 57. — Nolam magnis itineribus pervenit, xiii, 14. — Hannibalem vincit, 16. — supplicium de proditoribus sumit, 17. — creatus consul secundum, quum augures vitio cretum pronun-

tiavissent, abdicat, 31. — proconsul copias educit in aciem contra Hannibalem, 44. — hortatur suos, 45. — Poenos in castra compellit, 46. — ad eum equites Hispani et Numidae transfugiant, ib. — tertium consul abscus creatur, xxiv, 9. — ei Sicilia provincia decreta, 21. — Leontinorum urbem capit, 30. — oppugnat Syracusas, 33. — capit alias urbes, 35. — fundit Syracusanos, 36. — capit Syracusas, xxv, 23, 24. — Marcelli lacrimae, captis Syracusis, ibid. — castigat Syracusanos, 31. — spoliat Syracusas, 40. — componit res Siculorum, ib. — patronus Siculorum, xxv, 29, 6. — vincit Poenos, 41. — ex Sicilia rediit, petit triumphum, xxvi, 21. — Urbem ovans ingreditur post triumphum in Albano monte, ibid. — quartum consul, 22. — Siculi eum accusant in senatu, 30. — purgat se, 31. — de ea re senatusconsultum, 32. — cum Hannibale dubio Marte pugnans, xxvii, 2. — Hannibali ad Canusium occurrit, 12. — aequo Marte pugnans cum Hannibale, ibid. — postero die, iterum incensens Hannibalem, vincitur, ib. — increpat exercitum, 13. — vincit Poenos, 14. — accusatur a tribuno plebis, 20. — absolvitur et quintum consul creatur, 21. — aedes Honoria et Virtutis aedificat, 25. — insidiis exceptus perit, 26, 27. — varia de eius morte fama, ibid. — sepelitur ab Hannibale, 28. — eius annulo potitus Hannibal frustra dolum Salapitanae necit, ib. — augur fuerat Marcellus, 36.

M. Claudius Marcellus, consul, filius, tribunus militum, xxvii, 26. — vulneratur, 27. — Venusiam abducit caesi patris exercitum, 29. — aedem Virtutis, septimo decimo anno, postquam a patre eius primo consulatu vota in Gallia fuerat, ad

portam Capenam dedicat, xxix, 11. — tribunus plebis, xxix, 20. — aedilis curulis, xxxi, 50. — praetor, xxxii, 7. — ei Sicilia sorte obvenit, 8, 27. — consul creatur, xxxiii, 24. — triumphat de Insucribus et Comensibus, 37. — pontifex, 42. — legatus Carthaginem missus, 47. — legatus in exercitu, xxxv, 5, 7. — Censor, xxxvii, 58. — lustrum condit, xxxviii, 36. — pontifex moritur, xli, 13.

M. Claudius Marcellus, praetor, sortitur iurisdictionem urbanam, xxxviii, 35. — eius iussu, qui pulsarant legatos Carthaginienses, lia traduntur, 42. — creatur cos. xxxix, 45. — eius res gestae, 54, 55. — legatus, xlii, 5, 6. — decemvir sacrorum moritur, xlii, 18.

M. Claudius Marcellus, praetor, xxxix, 23.

M. Claudius Marcellus, pontifex, xlii, 13. — tribunus plebis, xlii, 32. — praetor, xliii, 11. — sortitur Hispaniam, 15. — iubetur delectum egere, 14. — consul creatur, xlv, 44. — triumphat, xlv, 5. — iterum consul, xlvii, 24. — tertium, xlviii, 2. — eius res gestae in Hispania, 4-6. — Cordubam aedificat, 6. — bellum parat, 13, 14. — pacem cum Celtiberis facit, 18. — legatus ad Masinissam, naufragio perit, 1, 25.

M. Claudius Marcellus, consul, cviii, 11. — aius actiones contra Caesarem, 30. — iura Novocomensia coloniae proterit, 31. — reditus ei a Caesare conceditur, cxv, 32. — interficitur a Magio, ibid. — de eo Bruti testimonium, 33.

M. Claudius Marcellus, Octaviae sororis Augusti filius, ducit uxorem Iuliam, cxix, 18. — moritur, 27. — luctus ob eius mortem, 28. — theatrum eius nomine insignitum, ibid.

Marcia rogatio, XLII, 21.

Marcia, uxor M. Reguli, XVII, 64. — senatus ei nobiles captivos dedit, 66. — eius sacvita in eos a magistratibus coercita, ibid.

Marcia, virgo vestalis, incesti accusata, primo absolvitur, LXIII, 7, 8. — deinde damnatur, 11.

Marcia, uxor Catonis, Q. Hortensio velut nannaria conceditur, CXIV, 58.

Marcus clipeus, XXV, 39.

Marcus saltus, XXXIX, 20.

Marcus, illustris vates, eiusque carmina, XXV, 12. — praedixit Cannensem cladem, ib. — alterum eius valitium, ibid.

Marcus, unus e duobus Carbonianis, LXXXVIII, 4.

C. Marcus, adolescens consilio et manu promptus, 12, 53. — eius maxime opera capti Corioli, ibid. — inde ei cognomen Coriolano, ibid. — eius odium in tribunitiam potentiam et atrox sententia, 34. — die dicta damnatus in Volcos exsulatum abiit, 35. — dulcis eius ad concitandos Volcos, ibid. et 37. — imperator Volcorum legitur, 39. — res eius gestae adversus Romanos, ibid. — variae ad eum legationes, ibid. — a matre victus discedit ex agro Romano, 40. — eius mores, ibid.

C. Marcus, tribun. plebis, diem dicit Q. Fabio, quod legatus in Gallos contra ius gentium pugnasset, VI, 2.

C. Marcus Rutilus, cons. victis Privernatibus, triumphat, VII, 16. — primus de plebe dictator, victis Etruscis, insu populi, sine auctoritate Patrum, triumphat, VII, 17. — consul iterum, 21. — primus de plebe censor, 22. — tertium consul, 28. — quartum cons. continuationis militaris vires arte spargit et dissipat, 38, 39.

C. Marcus, tribunus plebis, IX, 30. — eius et L. Atilii de militaribus imperiis rogatio, ibid.

C. Marcus, augur, X, 9.

C. Marcus Rutilus, consul, IX, 33. — capit Allifas de Samnitibus, 38. — vulneratur in proelio cum Samnitibus, ib. — pontifex creatur, X, 9. — censor, lustrum condit, 47. — censor, iterum creatus auctor est populo sanciendae legis, qua cave-retur, ne quis iterum censor fieret, XV, 17. — lustrum eodit, XVI, 40.

C. Marcus C. F. C. N. Censorinus, consul, CXL, 15.

C. Marcus Figulus cretus praetor, XLIII, 11. — sortitur classem, 17. — transiit in Gracciam, XLIV, 1. — cum classe in Macedoniam contendit, 2. — Thessalicam frustra oppugnat, 10, 13. — cons. abdicat, XLVI, 27, 28. — iterum consul, in Dalmatiam mittitur, XLVII, 22. — Delminium incendit et capit, 23.

C. Marcus Ruffus, legatus M. Crassi, XCVII, 3, 4.

L. Marcus, legatus Pontinii, CII, 39.

L. Marcus Censorinus, aedilis curulis, XLVII, 1. — cos. ad bellum proficiscitur Carthaginiensibus inferendum, XLIX, 6. — legatis Poruorum respondet, 14 et 24. — oppugnat Carthaginiem, 41. — machinas aedificat, 42. — Aegymrum insulam in potestatem redigit, 44. — censor, LI, 38.

L. Marcus L. F. Censorinus, praetor ad Antonium proficiscitur, CXVIII, 20. — consul, triumphat ex Macedonia, CXXVII, 33.

L. Marcus Philippi tribunatus et seditiosum dictum, LXXVIII, 28. — in petitione consulatus repulsam fert, LXX, 33. — fit consul, LXXI, 1. — adversatur M. Druso, 22. — reus factus erat ambitus a Caepione, 24.

— a Druso, oborta gula, in carcerem rapitur, 26. — offendit senatum, 31. — eius cum L. Crasso contentio, 32. — struit perniciem Druso, 33, 34. — eo referente, quidquid legum tulerat Drusus, uno S.C.to tollitur, 37. — dicit pro Pompeio, LXXXII, 24. — eius censura, 59. — eius sententia contra Lepidum, xc, 13. — censet Pompeium mittendum esse in Hispaniam, non pro consule, sed pro consulibus, xci, 1.

L. Marcus Philippus, legatus Sullae, Q. Antonio occiso, occupat Sardiniam, LXXXVI, 4.

L. Marcus Philippus, consul, civ, 77. — vitricus Octaviani Caesaris, cxvii, 13. — legatus a senatu ad Antonium, cxviii, 13.

L. Marcus septimius, eques Romanus, Scipionibus occisis, dux a militibus eligitur, xxv, 37. — hortatur suos ad oppugnanda hostium castra, 38. — hinc castra hostium capit, 39. — flamma ei concionanti fusa dicitur e capite, ib. — scribens senatui, et propraetorem unucupat, unde multorum affcuduntur animi, xxvi, 2. — a Scipione magno in honore habetur, 19. — cornu in pugna sinistro praest, xxviii, 14. — Tarracone ad praesidium Hispaniae relinquitur, xxviii, 17. — ad oppugnandum Castulonem mittitur, xxviii, 19. — capit Astapam urbem, 22, 34, 35; xxxii, 2.

M. Marcus, rex sacrorum, moritur, xxvii, 6.

M. Marcus, tribunus militum secundae legionis, interficitur in proelio cum Boiis, xxxv, 5.

M. Marcus Ralla, erratue praetor, xxix, 11. — sortitur iurisdictionem urbanam, 13. — cum legatis Carthaginiensibus mittitur a Scipione Romano, xxx, 38.

M. Marcus Sermo, trib. plebis, xliii, 21.

Numa Marcus, Marci F. pontifex a Numa Pompilio ex Patribus lectus, 1, 20.

P. Marcus Rex, legatus, xliii, 1.

Q. Marcus Tremulus cos. creatur, ix, 42. — eius res egregie gestae, 43. — triumphat, ibid. — ei status equestris in foro ante templum Castoris decreta, ib. — consul iterum, xi, 23.

Q. Marcus Philippus, consul, xii, 9. — ex Etruria rehas prospere gestis reversus, triumphat, 20.

Q. Marcus Philippus, magister equitum, xvi, 48.

Q. Marcus Philippus creatur praetor et sortitur Siciliam, xxviii, 35. — consul, xxxix, 6. — ei et collegae mandatur quaestio de Bucchanolibus, 14. — post quaestiones perfectas in Ligures Apuanos proficiscitur, 20. — circumvenitur a Ligoribus, ibid. — ab eius nomine saltus Marciue appellatus, ibid. — legatus ad res Macedoniae Graeciaeque viscudas, xxxix, 48; xl, 2, 3. — decemvir suorum, xl, 42; xli, 21. — legatus in Graeciam mittitur, xlii, 37. — eius colloquium petit Perseus, 38. — congregiuntur, transgresso amnem Persco, qui et obsides dedit, 39. — Marci ad regem oratio, 40. — persuadet Persco, ut mittat legatus Romanum, 43. — redit Romanum, 44. — gloriatur, deceptu per inducias et spem pacis rege: quod quidem seniores Pstrum vehementer improhant, 47. — consul iterum, xliii, 11. — traicit in Graeciam, xliiv, 1. — eius ad milites oratio, ibid. — contendit in Macedonia, 2 et seqq. — Diem venit, 7. — laborat iuopia, ibid. — eius literae ex Macedonia Romano missae, 16. — censor horologium diligentius

ordinatam in publico ponit, XLVI, 17.

Q. Marcius, Marcii Philippi consulis filius, XLIV, 3.

Q. Marcius Ralla, duumvir aedibus dedicandis creatus, XXXIV, 53; XXXV, 41.

Q. Marcius Rex, tribun. plebis, XXXIII, 25.

Q. Marcius Rex creatur consul, LXII, 2. — smittit unicum filium, 5. — eius constantia, ibid. — bello petit Stoenos, feram Ligurum nationem, 6. — de iis triumphat, 24.

Q. Marcius Rex, consul, mortuo L. Metello collega et eo qui collegae suffectus fuerat, solos consulatum gerit, XXVIII, 67.

Q. Marcius Scylla, trib. plebis, LXII, 21.

Q. Marcius Crispus obsidet Bessam Apemene, CXXI, 4. — tradit cupias Casio, 9. — dimittitur a Casio, 11.

Marcium (ad) locus, non procul a Lannuvio, VI, 2.

Marcelica, nobilis urbs Hispaniae, capitur ab M. Marcello, XLV, 4.

Marcomannorum sedes, CIV, 19.

Mara preces pro Barbula, Antonii duce, CXXXIII, 17.

Mare Hadriaticum, seu Adriaticum, V, 33; XI, 21; XL, 21; XLIV, 31; XLV, 14. — Aegaeum, XXXVI, 43; XLIV, 28. — Etruscum, XL, 41. — Inferum, V, 33; XXII, 1; XXIV, 38. — Ionium, XLI, 35; XXIII, 33; XLII, 48. — Macedonicum, XLIV, 11. — Pamphylium, XXXVIII, 13. — Ponticum, XL, 21. — Rubrum, sinus Persicus et Arabicus, XXXVI, 17; XLII, 52; XLV, 9, 3. — Siculum, XLII, 35; XXXIII, 17. — Saperum, V, 33; VII, 26; XXXIII, 38; XLV, 2. — Torusanicum, XLIV, 11. — Tuscum, XLVI, 19. — Tyrrheum, V, 33.

Marcne, regio Thiaciae, ab Eo-

meus Corragum praefecto et Atlesbi capitur, XLII, 67.

Mariani moli, pro praestantissimis, ut dici coeperit, LXII, 17.

Maricae, locus ad flumen Lirim, XXVII, 39.

Maritimi cologii vigl. Coloni.

Maritimus circus; vid. Circus.

Marius Albus Medixtuticus apud Campanos, XXXI, 35. — in pugna occiditur, ibid.

Marius Blossius, praetor Campan. concione advocata edicit, ut frequentes cum coniugibus ac liberis obviam irent Hannibali, XXII, 7.

Marius Eonatus, a rebellantibus Samnitibus praetor creatur, LXXII, 9. — proditiōne intercipit Venafrum oppidum, LXXII, 21. — fundit L. Iul. Caesarem eos. 57. — occiditur a C. Cosconio, LXXV, 21.

Marius Statilius praefectus, cum turma Lucana exploratum missus, detegit insidias Hannibalis, XXII, 42.

C. Marius stipendia merat in bello Numantino, LXII, 17. — honorifico Scipionis testimonio excitatur, 18. — faventibus Metellis, tribunatum adipiscitur, LXI, 78. — eius certamen cum Patribus, 79. — senatum cogit sibi cedere, 80. — collegae frumentariam legem ferenti resistit, 81. — in petitione aedilitatis duplicem repulsam fert uno die, LXII, 23. — de ambitu postulat, 24. — vin evadit ambustus, ibid. — eius spiritus, 25. — praetura eius obscura, 26. — ex praetura Hispaniam ulteriorem sortitus, provinciam purgat a latrocinis, 56. — Lusitanos pacat, 57. — legatus in Numidiam, LXIV, 57. — pugnat cum Iugurtha, LXV, 24. — streuam navat operam in oppugnatione Zamae, 25-27. — eius malignitas, 29, 36. — et inimicitiae cum Metello, 36.

— eius virtutes militares, 37. — ad consulatum adspirat, 38. — iucitat Gaudam, Masinissae nepotem, adversus Metellum, 40, 41, 42. — dimittitur a Metello, 51. — sacrificauti laeta omnia promittit haerueper ibid. — criminatur Metellum Romae, 52. — impetrat consulatum, 53. — ei Numidia decernitur, 55. — exagitat nobilitatem, LXVI, 8. — scribit milites humillimos, 9. — Capuam urbem in potestatem redigit, 18, 20. — casus Mario viam ostendit Mulucha potendi, 21. — fundit Bocchum et Iugurtham, 29. — legatio Bocchi ad Marium, 32-34. — discordiarum inter Marium et Sullam origo, 53-55. — solutus legibus, creatur secundum cons. LXVII, 14, 15. — triumphat, 18. — triumphali veste in ecumtum venit, 21. — ferreo annulo ad tertium usque consulatum usus est, ibid. — causa continuandorum ei consulatus, 23. — militum tribuni, a quo de stupro appellatus fuerat, interfectorem absolvit et corona donat, 24, 25. — tertium cos. 46. — quartus, LXVIII, 2. — contra Cimbrorum bellum parat, ib. — explorat animos Ligurni, 3. — castra ad Isarae et Rhodani confluentes movit, 4. — Rhodani navigationem commodiorem efficit, 5. — non facit hosti copiam pugnandi, 6. — sagam habet in castris, 7. — provocatur a quodam Teutono, 12. — ad Aquas Sextias pugnare statuit, 15. — primum proelium, 16-19. — hostem insonnem tenet suis quiescentibus, 20. — illis insidias ponit, 21. — Teutonos caedit, eosque delet, 22-24. — praedam donata imperatori, 25. — eius ad milites oratio, 26. — villi pretio praedam vendit, 29. — quintum cos. creatur, 30. — arma hostilia cremat, 32. — differt triumphum, 33. — venit Romam, 52. — eius exercitus Catuli

copiis adversus Cimbrorum ingitur, 54. — Cimbrorum legatos ludibrio habet, 56, 57. — eius inventum, ne pila remitti possint, 58. — eius acies, 60. — caedit Cimbrorum, 62-65. — ad eum Cymbrorum uxores legationem mittunt, 66. — Catuli maior, quam Marii, opera in Cimbrico proelio, 73. — ex quo tamquam Marius totam prope gloriam reportat, 74. — triumphat, 75. — contemnit elegantiam, 78. — turbat omnia Romae, LXXI, 1. — per tribus divisa pecunia, sextum cos. creatur, 7. — eius et Apuleii Saturnini conspiratio, 9. — et turpis vafrities, 13. — eius et Metelli dieque ingenium, 14. — scelorum Apuleii est concitator atque vindex, 21. — Maril veteratorum facinus, 22. — instituit reprimere Apuleium, 26. — Mario se dedit Apuleius obsessus in Capitolio, 28. — Metellum ab exilio revocatum, videre gravatur Marius, 62. — simulat Marium inter et Sullam ad tempus obruta, LXXI, 29. — legatus cum P. Rutilio cos. copias dividit, LXXIII, 29. — occupat castra sociorum Italicorum, 31. — exercitum dividit cum Caepione, 34. — profligat Marcos, 60. — detrectat pugnam, 63. — de hac re eius dictum, ibid. — cum Marsis dubio Marte pugnat, LXXIV, 4. — per causam valetudinis abdicat se imperio, 5. — Sulpicium trib. pl. inestigat ut ademptum Sullae bellum adversus Mithridatem sibi dederunt, LXXVII, 1, 2, 12. — occidit amicos Sullae, 17. — vineitur a Sulla in urbe, 24, 25. — a seipso hostis iudicatur, eiusque bona publicantur, 28. — fugit ex urbe, ibid. — eius errores et miseriae, 31, 32. — hortatur cognites, et ostentum cibi oblatum parat, 33. — a praeternavigantibus suscipitur, 34. — deinde relinquitur expositus, 35. — capitur in polede, 36. — benevole tractatur a Fannio, 37. — stu-

lido omni confidit, 38. — ad eum missus Cimber fugit, 39. — dimittitur Marius, 40. — navigat in Africam, 41. — in Carthaginiensem agrum transit, 42. — ad eum redit filius, 43, 44. — in Italiam ad Ciunnam, urbi bellum inferentem, venit, LXXIX, 27 et seqq. — a Cinna proconsul vocatur, 45. — Ostiam expugnat et diripit, 47. — eius partibus accedunt Samnites, LXXX, 3. — ab Ap. Claudio in urbem intromissus, repellitur, 4. — colonias circa Romam occupat, 8. — in urbem venire rogatur, 24. — minax eius ingressus, 25. — ut crudelis oratio, 29. — insignes viros trucidari iubet, 38-42. — a Cinna consul septimum creatur, 46. — eius mors, 47. — eiusque elogium, 48.

C. Marins C. F. suspicionem venit nblatae L. Porcio cos. necis, LXXV, 20. — eius periculum, LXXVII, 29. — in Africam fugit, 30. — evadit dolos Numidaram, 43. — post multos errores ad patrem redit, 44. — sua manu occidit tribonum plebis, LXXX, 46. — ante aetatem per vim cos. creatur, LXXXVI, 1. — tollit multos principes Sullanae factionis, 5, 6. — ad pogoam provocat Sullam, LXXXVII, 1. — victos fugit Praeneste, 4. — ibique obsidetur, 7. — eruptionem tentans, a Sulla repellitur, 20. — Praeneste dedito, sibi consciit necem, LXXXVIII, 31.

M. Marius Gratidianus, praetor, de probandis denariis fert legem, LXXXII, 23. — per omnes vias ei statuae et ad eas thus et cerei ponuntur, ibid. — crudelissime excarnificatur a Sulla, LXXXVIII, 29.

Maronea, opp. Samnii, XXVII, 1.

Maronea, urbs Thracina, expugnatur a Philippo, XXXI, 16; XLV, 29. — Antiochi praesidium inde deducitur, XXXVII, 60; XXXIX, 24; XLIII, 9.

Maronitae in Thracia, XXXI, 31, XXXVII, 33-60. — Maronitarum vicu; Sare appellatus, XXXVIII, 41. — Maronitarum exsules veniunt Romam, XXXIX, 24. — eorum legati queruntur de Philippo, 27. — crudeliter caeduntur a Philippo, 34.

Marrucini, populi Italiae propr. ad Aternum fl. hod. *Pescara*, quorum oppida fuere Teute et Aternum hod. *Chieti* et *Pescara*, VIII, 29; XLIV, 11; XLVI, 11. — oratores Romam mittunt, pacem petentes, IX, 45. — iis foedus datur, ibid. — destantur ab Hannibale, XLII, 9. — multos voluntarios dant Scipioni in classem, XXVIII, 45. — deficient a Romanis, LXXII, 8. — caeduntur a Sulpicio, LXXVI, 1.

Marrucinus ager, XXVII, 43.

Mars, conditur et parens populi Romani, dictus Gradivus, I, 20; II, 45. — ei duodecim Sali a Numa Pompilio lecti, I, 20. — Pater, VIII, 9. — creditus in absidione Thurinae urbis scales muris attulisse, XII, 6. — Marthis aedes, Gallico bello vota, dedicatur a T. Quintin duumviro, VI, 5. — aedes extra portam Capenam, ad quam omnes armati convenire iussi, VII, 23; X, 23, 27. — ara, XXXV, 10. — ad eum censores, studium iusto magistratu, sellis curiilibus considerare, mos erat, XI, 43. — hasta, XLIV, 10. — silex, X, 47. — lacus in agro Crustumino, XII, 9. — signum Appiarvia ad simulacra luporum, XLII, 10. — Marti flamen a Numa assignatus, I, 20. — piaculum faciendum suvetaurilibus, VIII, 10. — supplicatio habita, XII, 6. — bos albus optimus immolatus a Decio, VII, 37. — lectisternium habitum, XLII, 10. — spolia hostium dicata, XLV, 33. — Martem Romuli et Remi Patrem nuncupat Rhea Silvia, I, 4.

Martius campus, I, 44. — fuit

ager Tarquiniorum, post eos expulso consecratus Marti, II, 5; VI, 20.

Martialis flamen; vid. Flamen.

Marsi in Italia propria, ad Fucinum lacum, in hod. *Abruzzo* ulteriore, VIII, 6; XXVI, 11. — deficiunt, IX, 41. — oratores, pacem petentes, Romam mittunt, 46. — iis foras datur, ibid. — rebellant, vincuntur et mulctantur, X, 3. — devastantur ab Hannibale, XIII, 9. — dant Scipioni multos voluntarios in classem, XXVIII, 45. — Marsorum cohors, XXXIII, 36. — primi Italicorum populorum bellum sumunt adversus Romanos, LXXII, 5; vid. et 8. — celebrata eorum fortitudo, adeo ut, ad illa usque tempora, neque de Marsia Romae, neque sine Marsis triumphatum esse opinio teneat, 37. — prouligantur a Mario, LXXXIII, 60. — fugientes caeduntur a Sulla, 61. — eos etiam caedit Cn. Pompeius, LXXIV, 18. — eorum aliquot milia frigoribus pereunt, 19, 20. — Marsi pacem petunt, LXXVI, 2.

Marsicum bellum, LXXII, 5.

Marsyas, amnis Phrygiae magnae ad Celeuas, haud procul a Maecandri fontibus oritur, et in Maecandrum cadit, XXXVIII, 13.

Martha, saga, sacerdotumque magistra, in castris C. Marci, LXVIII, 7. — lecticae imposita cum veneratione circumfertur, 8.

Martiae Calendae, XXXVIII, 42. — ante diem duodecim Calendas Martias comitia furrunt consulibus rogandis, XXXVIII, 42; XLII, 28. — Martiis idibus magistratus initus, XXII, 1; XXIII, 30; XXVI, 1, 26; XXVII, 7; XXXI, 5; XXXIII, 1; XXXVIII, 35; XXXIX, 45; XL, 35; XLII, 22; XLIV, 16. — Caesar occisus, CXVI, 45, 48 et seq.

Masacyti, altera Numidiae pars, cuius rex fuit Syphax, XLIV, 48; XLVIII, 17; XLIX, 32.

Masgaba, Masinissae filius, proficiscitur Romam, XLV, 13. — ei obviam mittitur L. Manlius quaestor, qui cum Romano publico sumptu perduceret, ibid. — eius in senatu oratio, ibid. — ei dantur munera, 14.

Masinissa, al. Masanissa (v. ad XXI, 29, 6), filius Calae, regis Numidarum Massylorum, vincit Syphacem, XLIV, 48; XLIV, 49, 1. — socius Carthaginiensium, ingenti tumultu turbat exercitum P. Scipionis, XXV, 34. — conciliatur Romanis, XXVI, 16. — Masinissae et Scipionis colloquium, 35. — fide data acceptaque discedunt, ibid. — queritur apud Laelium nimium Scipionis cunctationem, XXIX, 4. — accedit ad Scipionem, 29. — varia fortuna in amittendo recuperandoque paterno regno est usus, ibid. — caput Thapsum urbem, 30. — in eam stimulat ab Hasdrubale Syphax, 31. — vincitur Masinissa a Syphace, ibid. — profugit in montem Balbum, ibid. — Bocchar mittitur adversus Masinissam, 32. — qui vincitur, sed circumventus cum solis quatuor equitibus aufugit, ib. — insilit in fluvium, unde cum duobus emergit, ibid. — in occulta apeluca vulnus curat, ibid. — repetit regnum, ibid. — Syphax in eum contendit cumque vincit, 33. — cum modica manu Masinissa ad Scipionem venit, ibid. — Hannonem ad pugnam elicit, 34. — Syphacis castra incendit, XXX, 5. — Masinissa regnum recuperat, 11. — Sophonisbam, Syphacis uxorem ducit, 12. — ob Sophonisbae nuptias a Scipione reprehenditur, 14. — eius anxietas, 15. — venenum in poculo ad Sophonisbam mittit, ibid. — amplissimis donis a P. Scipione donatur, ibid. — eius legati in senatum Romanum introducti, 17. — Masinissam Cirta ceterisque oppidis a-

grisque ad regnum paternum adiectis, donat Scipio, 44. — ei gratulantur Romani et dona mittunt, xxxi, 11. — mittit Romanis auxilia, 19; xxxii, 27. — populatur agrum Carthaginiensium, et quasdam urbes vectigales eorum sibi cogit stipendium pendere, xxxiv, 62. — legatos Romam mittit, xxvii, 4. — pullicetur frumentum et hordeum, ibid. et xliii, 8. — eius cum Carthaginiensibus de agro, quem illis ademerat, contentiones, xxxiv, 62; xl, 17, 34. — de eo legati Carthaginiensium queruntur in senatu, xlii, 23. — mittit filium suum Romam, qui legatis respondet, ibid. — auxilia eum elephantis Misagenique filium mittere Romanis ad bellum Persicum parat, 29, 35; xlv, 13. — eius steinma, xxxix, 29. — eum eo Carthaginiensium contentiones, xlvii, 19. — ei favent Romani, 20. — auxilia ab eo missa Romanis in Hispaniam, 38. — adversus eum bellici Carthaginiensium apparatus, xlviii, 2. — ad eum confugient exules Poeni, 3. — bellum iuter eum et Carthaginienses, 31. — pugna, 33. — Poenos fame expugnat, 34. — vietis duras imponit leges, 35. — eius mors, l, 15. — et elogium, 16. — vegeta senectus et liberi, 17, 18.

Massicus, mons in Campania, h. Monte Marsico, xlii, 14.

Massilia, opp. Galliae Narbon. h. Marseille, xxi, 26; xl, 18. — inter Gallos sita, traxit aliquantum ab aecolis animorum, xxxviii, 17.

Massilienses, a Phocaea profecti, v, 34; xxxiv, 9. — socii Romanorum, xxi, 20-26; xlii, 19. — mores et leges et ingenium sincerum integrumque a contagione aecolarum servarunt, xxxvii, 54. — a Romanis contra Ligures adiuti, xlvii, 30, 31. — in eorum gratiam parciunt Phocaecensibus, lv, 2. — non mediores fructus

capiant ex elade Teutonorum, lxxviii, 31. — portas claudunt Caesari, cx, 8. — obsidentur, 9. — vincuntur a D. Bruto, 19, 38. — Caesaris fidei ac permittunt, 39.

Massiva Numida, puer forma insigni et regii generis, capitur in proelio, xxvii, 19. — dimittitur a Scipione ad Masinissam avunculum cum donis, ibid. 19; et xxviii, 35.

Massiva filius Gulussae occiditur Romae a Iugurtha, lxiv, 37, 38.

Massyli Numidiae altera pars, cuius rex Gala, xxiv, 48. — regnum paternum Masinissae, xxx, 11; vid. Masinissa.

Matoris, teli Gallici genus, vii, 24.

Mater Deum lapis quidam sacer in urbe Phrygiae Pessinonte, xxix, 11. — quo burore a Romanis accepta, 14. — ludi in eius honorem, v. Megalesia. — Matris magnae aedes in Palatio faciunda locatur, xxix, 37. — dedicatur, xxxvi, 36.

Matris Matutae aedes; vid. Matutae. — Eius aedes Satriei, xxviii, 11. — de caelo tangitur, ibid.

Matres duae, receptis praeter spem filiis, gaudio exauimantur, xxii, 7.

Materina, plaga in Vmbria, ix, 41.

Mathematici pelluntur urbe, cxxxii, 53.

C. Matienus creator duumvir nautalis, xl, 26. — praedonum Ligurum duas ac triginta naues capit, ib. 28.

C. Matienus, quod exercitum deseruisset, sub furca virgis eceus, sestertio nummo venit, lv, 1.

M. Matienus, praetor, xli, 28. — sortitur Hispaniam ulteriorem, xlii, 1. — ab Hispanis ulterioribus ad recuperaturos adductus ampliatusque, quum diceuda de integro causa esset, in exsiliu abijt Tibur, xliii, 2.

P. Maternus, tribuus militum,

xxix, 6. — a Pleminio, virgis caesus, interficitur, 9.

Matrimi; vid. *Patrimi*.

Matronae per annum ingent Brutum, II, 7. — et Valerium Publicolum, 16. — aurum et omnia ornamenta in aerarium conferunt, v, 25. — ob eam munificentiam iis honor habitus, ut pileto ad sacra ludosque, carpeant festo profestogus uterentur, ibid. — aurum item conferunt, ad summam pactae mercedis Gallis conficiendam, 50. — hinc decernitur, ut eorum, sicut virorum, solemnes post mortem laudationes, essent, ibid. — iis pro anno pretium persolvitur, vi, 4. — veneficæ ad centum septuaginta damnatae, viii, 18. — stupri damnatae pecunia multantur, 22; x, 31. — in exilium aguntur, xxv, 2. — dedicant Iunoni signum aeneum in Aventino, xxi, 62. — item pelvim auream, xxvii, 37. — per omnia delubra vagae supplicis votisque fatigant Deos, xxvii, 50. — crinibus passis aras verrant, etc. xxvi, 9. — cum Scipione obviam eunt Denm Matri, xxix, 14. — de Matronarum cultu lex Oppia, xxxiv, 1. — contra earum luxum oratio Catonis consulis, xxxiv, 2 seq. L. Valerius eas defendit, 5. — Matronas patricias inter et plebeias certamen, x, 23; vid. *Mulieres*.

Matutae Matris aedes, v, 19-23; vi, 33; vii, 27; xxiv, 47; xxv, 7; xxviii, 11; xxxiii, 27, xli, 28.

Mauri seu *Maurusii* in Mauritanis, regione Africae ad oram maris Mediterr. inter mare Atlanticum et Numidiam, xxi, 22; xxiv, 49, xxviii, 17. — Maurorum et Gactulorum clades, lxi, 25. — Mauri et Numidae ab Hamilcare pacantur, xviii, 42. — Maurorum rex Boechus; vid. *Boechus*.

Maximi cognomen Q. Fabio datum,

ix, 46, 19. — ita simpl. dicitur Fabius Cunctator, xxv, 20, 2.

Mazaca caput Ciliciae, postea Cæsarea vocata, lxxvi, 25.

Medeon, oppidum Labentidis terrae in Illyrico, xlii, 23, 32.

Medi in Asia, xxxv, 48; xxxvii, 40. — adversus Medos Antouii bellum, cxxx, 1 et seqq. — inter Medorum regem et Antonium foedas, cxxx, 62.

Medicae artis initium, xx, 64.

Medicus, vitae Pyrrhi insidiarius, a Romanis illi proditor, xlii, 44, 45; vid. et xlii, 47. — medicos civitate donat Cæsar, cxv, 28.

Medimnus, xxxviii, 14, 8.

Mediolanum, oppidum Galliae Transpad. (hodie *Milano* seu *Milano*) ab Insubriis conditum, v, 34; xxxiv, 45.

Medion, oppidum Illyrici, xlii, 23-32.

Medion, opp. Acarnaniae, xxxvi, 11, 12.

Medionii, xxxvi, 12.

Medixtutius magistratus summus Campanis dicitur, xxiii, 35; xxiv, xlii, 58; 19; xxxvi, 6.

Medon Boroæus Persei amicus, xlii, 32-45.

Meduacus seu *Medonæus* maior et minor, amnes Galliae Cisalp. hod. *Brenta* et *Bachiglione*, x, 2.

Medullia, opp. Latii in Sabinis, oppugnat a Romanis, i, 33, 38.

Medullinus; vid. *Furius*.

Medallius, mons Hispaniae, obseusus, cxxxv, 11.

Megacles, paludamento Pyrrhi insignis, interficitur, xiii, 6.

Megalesta, ludi in honorem Megæ matris Deum, xxix, 14. — in iis dati ludi scenici, xxxiv, 5; xxxvi, 36.

Megallis, uxor Damophili, sævit

in ancillas, lvi, 33. — ex praecipiti saxo deicitur, 38.

Megalopolis (hosp. *Leontari* aut *Sinano*) condita, multis vicis oppidisque Arcadiae in unam urbem contributis, xxxii, 5; xxxvi, 31. — porticus, quam Megalopoli diruerant Lacedaemonii, resecta, xxxviii, 34. — ibi concilium, xli, 24.

Megalopolitae, xxviii, 8; xxxv, 27. — sive Megalopolitani pulsi a Lacedaemoniis, et restituti in patriam ab Antigono, Macedoniae rege, xxxii, 22. — Megalopolitani in Arcadia murum se circumdaturum urbi pollicetur Antiochos Epiphanes, xli, 20.

Megara seu *Megaris* urbs Siciliae (vid. Hybla), xxiv, 30, 31. — capta et diruta a M. Marcello, 35.

Megara in Megaride, parte Atticae, aut ei proxima, h. *Megara*, xxviii, 7; xxxi, 22.

Megara; pars Carthaginis a Scipione, occupata, li, 8. — deditur Romanis, lii, 7. — capitur a Fusio Caleno, cxii, 56. — strages in ea urbe a leonibus temere solutis edita, 57.

Megiste Lyciae ins. et portus, xlvii, 22, 24, 45.

Melae, urbs Samnii, xxiv, 20. — eadem Meles, xxvii, 1.

Melambium Scotussaei agri, xxxiii, 6.

Melas, amniens prope Heracleam ad Octam, xxxvi, 22.

Melas, Thraciae amnis inter Lysimachiam et Cypselam, xxxviii, 40.

Meles; vid. *Melae*.

Melessum in Hispania Baet. urbs Oringis, xxviii, 3.

Meliboea, opp. Thessaliae, xxxvi, 13. — situm in radicibus Ossae montis, xlv, 13. — tentatur a Romanis frustra, ibid. — capitur a Cn. Octavio et diripitur, xlv, 46.

Melita, insula maris Africani

inter Siciliam et Africam, h. *Malta*, capta a Ti. Sempronio consule, xxi, 51.

Melius, vicus Romae, xxxiii, 26.

Melotis terra in Thessalia, xxxii, 13.

C. Memmius gallus legatus ad Aetolos mittitur, xli, 25. — praetor iterum, xlii, 9. — sortitur Siciliam, 10, 27.

C. Memmius, tribunus plebis, Ingarthinam pacem refutat, lxiv, 24, 25 et seqq.

C. Memmius, candidatus consulatus, a Saturnino et Glaucia occiditur, lxix, 24.

C. Memmius Gemellus, trib. pleb. accusat M. Lucillum, c, 27.

C. Memmii praetoris inimicitiae cum Caesare, civ, 39.

C. Memmius, trib. pleb. accusat Gabinium ad pop. cvi, 3.

C. Memmius, cos. suffectus, Veneri Genitrici ludos facit, cxxxii, 49.

T. Memmius, legatus, xliii, 7.

Memnon, Demijurgus apud Achaeos, xxxii, 22.

Memnonis Heracleotae error geographicus, lxxii, 28.

Memphis, caput Aegypti mediae prope Delta in sinistra Nili ripa, ex adverso Cairo, h. *Menchis* et *Miar*, xlv, 11, 12. — a Mithridate Pergameno occupatur, cxii, 79.

Memphites, Ptolemaei et Cleopatrae filius, crudeliter interficitur a patre, lxi, 68. — membra occisi filii mittuntur ad matrem, ibid.

Menalcidas Lacedaemonius, praetor Achaearum, li, 28-31.

Menapii, populus Gallicus, vacantur a Caesaris legatis, cv, 60. — eos ad pacem petendam cogit Caesar, cvii, 4.

Mennis a Prusia Romam mittitur insidiarum filio Nicomedi struenda.

rum causa, l. 5. — cum filio confuratus adversus patrem, 6 et seqq.

Menas, archipirata, Sex. Pompeii classem ducens, capit Titium eoque servat, cxxvii, 26. — praestruit sibi gratiam apud Octavianum, ibid. — suadet Pompeio ut Caesarem et Autonium convivantes apud se tollat, 41. — Pompeii gratia amissa transit ad Octavianum, cxxviii, 7, 8. — in equestrem ordinem recipitur, et ab Octaviano ad mensam adhibetur, ib. — legatus Calvisio datur, 10. — eius pugio cum Menecrate, 13. — eius prudentia in tempestate, 18. — ab Octaviano rursus ad Pompeium transfugit, 45. — iterumque ad Octavianum, cxxix, 3. — sed Caesar ei parum fudit, 4.

Mendis, seu *Mende* et *Mendae*, maritimus vicus Thraciae aut Macedoniae in Pallene, xxxi, 45.

Menecrates dox Persei, xlii, 24.

Menecrates, libertus Pompeii, Vulturum, aliaque Campsuae loca vastat, cxxviii, 8. — in pugna navali cum Menodoro vulneratur, 13. — se proicit in mare, ibid.

Menedemus, Luculli cubicularius, servat Lucullum insidiis petiitum, xcvi, 23.

Menelais, oppidum in Dolopia, xxxix, 26.

Menelaus, mons Spartae proximae, xxxiv, 28.

Agr. Menenius consul, ii, 16. — ad plebem, quae in sacrum montem secesserat, mittitur, eamque reducit, 32. — moritur, 33. — ei sumptus quom foveri deesset, plebs cum, extulit sextantibus collatis in capita, ibid.

Agr. Menenius, triumvir ad coloniam deducendam, iv, 11.

Agr. Menenius Lanatus consul, iv, 13. — trib. mil. cons. pot. 44. — iterum, 47.

C. Menenius consul, iii, 32.

L. Menenius Lanatus consul, iv, 12.

L. Menenius, trib. mil. cons. pot. vi, 5. — secundum, 27.

T. Menenius, consul, male rem gerit adversus Tuscos, ii, 51. — ei diem dicunt triboni plebis, 52. — damnatus non fert ignominiam, morboque absimitur, ibid.

Menestas seu *Menetas* Epirota, xxxvi, 28. — cum sibi dedit petit M'. Acilius Glabrio consul, ibid. — Aetolos concitat, xxxviii, 10.

Meninx; vid. *Menix*.

Menippus dux Philippi, xxvii, 32. — cum mille peltastis Chalcidem mittitur, xxviii, 5.

Menippus legatus Antiochi ad Romanos, xxxiv, 57. — eius oratio, ibid. — mittitur ad Aetolos, apud quos vires Antiochi in immensum extollit, xxxv, 32.

Menithyllus, Philometoris legatus, Demetrio, tunc obsidi, fugiendi facultatem praebet, xlv, 34, 35. — iubetur excedere Italia, xlvii, 12.

Menix seu *Meninx* insula Lotophagorum in mari Mediterr. ad Syrtim min. ex adverso Cercinae, postea Girba seu Gerbi dicta, et hinc h. Zerbi, xxii, 31.

Meno Aotigoneusis, praefectus Persei, xlii, 58.

Menodorus; vid. *Menas*.

Menophilus, mercator Perrehaebus, xlii, 35.

Mens, Dea, xxii, 10. — ei aedes vota a T. Otacilio praetore, ibid. — dedicata, xxiii, 31.

Mensa hospitalis sacra, xxiii, 9, 3.

Mensarii vel *mensularii* et Argentarii, vii, 21, 3.

Mensarii triumviri, xxiii, 21; et quinqueviri, vii, 21; xiii, 21; xxiv, 18; xxvi, 36.

Mensarum trium argentæ vase in cella Iovis posita, x, 23.

Mensis intercalaris, xxxvii, 59.

Mentisa seu *Mentisa* et *Mentissa* duplex Hispaniæ Tarrac. opp. in Oretanis et in Bastetanis Bastulise, xxvi, 17.

Mercatorum collegium, ii, 27, N. 7.

Macedonius mensis, cxv, 31.

Mercenarii exercitus apud Poenos, quoties terra res gerenda esset, xvi, 6. — milites apud Romanos primi Celtiberi, xxiv, 49. — Mercenariorum motus Lilybæi, xix, 5. — grave adversus Poenos bellum, xx, 4.

Mercurius, v, 13. — Mercurii ædes Idibus Maiis dedicata, ii, 21. — de ædæ Mercurii dedicanda certamen inter consules, ii, 27. — Mercurii tumulus, xxvi, 44. — Mercurii promontorium seu Hermæum, h. *Cap Bon et Ras Adder*, ab oriente Catthaginis in septentr. procurrens, cuius pars Pulchram seu Pulchri promont. xxix, 27. — Conf. promontorium Apolliniis.

Merd populi domantur a M. Licinio Crasso, cxxxv, 1.

Merenda; vid. *Antonius*.

Mericius Hispanus prodit Romanis insulam Syracusanam, xxv, 30. — cum corona aurea incedit, ovante Marcello, et civitate Romana donatur, xxvi, 21.

Merula; vid. *Cornelius*.

Mesopotamæ deficiunt a Mithridate, lxxxi, 46.

Mesopotamia vastatur a Parthis, lxx, 66. — diripitur a Crasso, cvi, 18.

Messala nomen cur Valerio inditum, xvi, 48.

Messala; vid. *Valerius*.

Messana urbs Siciliæ ad fretum Siculum, olim Zancle dicta, hodie. Messina, xii, 28; xvi, 10; xxi, 49; xxiv, 1; xxix, 7, 8, 9. — occupa-

tur scelere a Mamertinis, xix, 28; xxviii, 28.

Messapii in Messapia seu Calabria, viii, 24. — foedus et arma iungunt Tarentinis, xii, 17.

Messene, caput Messeniæ in Peloponneso, h. *Mauro Matia*, direpta a Philippo, xxxii, 21. — vi capta Nabide, xxxiv, 32. — obsidetur ab Achæis, xxxvi, 31. — Quintio annuntiat, se Romanis, non Achæis, aperturam urbis portas, ibid. — desciscit a concilio Achæorum, xxxvi, 31; xxxix, 48. — inde oritur bellum, in quo Philopocmen capitor a Messeniis, et veneno interficitur, 49, 50. — vincitur ab Achæis, ibid.

Messenii a Messana in Sicilia, xix, 28.

Messenii in Peloponneso a Romanis adscripti foederi, cum Philippo inito, xxix, 12. — legatos Achæorum sine responso dimittunt, xxxvi, 31. — se Romanis portas aperire paratos nuntiunt, ibid. — Messeniorum flebilis conditio, lxi, 6.

Messia ante Cal. Ionias, xxiii, 32.

C. Messius, ædilitius, introducit præsidium Cæsaris in Acillanorum urbem, cxiv, 17.

Vect. Messius, ex Volscis vir nobilis, iv, 28. — eius adhortatio ad milites, 28.

Metalla nova instituta a rege Philippo, xxxix, 24. — Metalli Macedonici ingens vectigal sublatum, xlv, 18, 29.

Metapontum, opp. Lucaniæ, h. *Torre di Mare*, i, 18; viii, 24; xxv, 11; xxvii, 1.

Metapontini deficiunt ad Poenos, post cladem ad Cannas, xxi, 61; xxv, 15; 26, 39; xxvii, 16.

Metapontinus ager, xxiv, 20.

Mataurus, Umbriæ fluvius, h. *Metro*, xxvii, 47.

Metellae Cacciliae somnium, LXXII, 6.

Metella, Sullae uxor, effugit Marii crudeles manus, LXXX, 43. — moritur, LXXXIX, 41.

Metellorum familiae dignitas et fortuna, LXIII, 29.

Metellus; videatur *Caccilius*.

Methymna, opp. Lesbi insulae maris Aegaei prope oram Asiae, XLV, 31. — *Methymnam* traducti Antistaei, ibid.

Metilia lex de fallonibus, XX, 58.

M. Metilius, trih. pl. accusat duos tribunos mil. V, 11.

M. Metilius, trib. pl. invehitur in Fabium, XXII, 25.

M. Metilius legatus a senatu ad consules, XXV, 22.

Sp. Metilius, absens tertium tribunus pl. creatus, rogationem promulgat, ut ager ex hostibus captus viris dividatur, IV, 48.

T. Metilius Croton legatus, XXIII, 31.

Metins; vid. *Statius*.

Meton Tarentinis dissuadet civibus suis bellum, XII, 15. — exigitur theatro, ibid.

Metrodorus interficitur a Mithridate, XXVIII, 26.

Metrophanes, praefectus Mithridatis, diripit Delum, LXXVIII, 38. — fugatur a Bruttio Sura, 52. — vincitur a Mamereo, XCIV, 20.

Metropolis, urbs Thessaliae, oppidorum concursu defenditur, XXXII, 13. — capitur ab Antiocho, XXXVI, 10. — se dedit Romanis, 14.

Metropolitanus campus in Phrygia, XXXVIII, 15.

Meti Curtii clam adversus Romanum pugna, I, 12. — locus Curtius ab eo appellatus, 13.

Mettius Fulvius, dictator Albanorum creatur, I, 23. — eius oratio

ad Tullum, ibid. — perfidia, 27. — et supplicium, 28.

M. Mettius missus a Coesare ad Ariovistum, ab hoc in vincula conficitur, CIV, 33.

P. Mettius occidit C. Memmiam, LXIX, 24.

Metulum obsidet Octavianus, CXXXI, 24. — desperatio Metulinorum, 26.

Mevania, oppidum Umbrinae, h. Bevagna in ducatu Spoletino, IX, 41.

Mezentius, Etruscorum rex, socia arma Rutilis adversus Troianos iungit, I, 2.

Mezetulus, Numida, contendit cum Capua de regno, XAIX, 29. — gens Massylorum omnis in eius venit potestatem, ibid. — abstinet nomine regio, ibid. — matrimonio sibi iungit sororis Hannibolis filiam, ibid. — victus a Masinissa fugit in Carthaginensem agrum, 30. — redit in patriam, ibid.

Micipsa filius Masinissae nate maximus, I, 18. — ex hereditate paterna nomen regum, commune cum fratribus, Cirtam cum regia, vectigaliumque tractationem accipit, ibid. — auxilium mittit Scipioni in Hispaniam, LVII, 16. — in eius regno ad octoginta milia hominum intereunt pestilentia, IX, 19. — Iugurtham adoptat, LXII, 2. — morti proximus liberos hortatur ad concordiam, ib.

Miction, Chalcidensis princeps, XXXV, 38. — fidus Romanis, 46. — pedibus captus lectica in senatum introfertur, XLII, 9. — queritur de crudelitate et sacrilegio Lucretii et Hortensii, praetorum Romanorum, ibid. — vehicula ei publice praebentur, 8.

Midas, Orphei discipulus, LXXXIV, 21. — de Mida et Sileno fabula, 19.

Miletus, opp. Ioniae, h. Milazzo *Palascha*, *Palascha*, *Miles*, XXXVII, 16; XXXVIII, 13.

Milesi ager sacer restituitur, xxxviii, 39. — eorum legati pollicentur ad bellum, quidquid senatus imperaret, xliii, 6.

Miles Romanus quando primum de publico stipendium acceperit? iv, 59. — delecti rite acto, qui miles factus non esset in servitutem venditus, xiv, 27. — militem mercenarium quando primum Romani habuerint, xxiv, 49. — veterem invitum ducere ad bellum gerendum in Macedonia vetitum, xxxi, 8. — horridum magis esse decet, quam ornatum auro et argento, ix, 40. — Milite suo, non externo, uti solitus Romanus, xxi, 37. — Milites accensi, viii, 8. — autepilani, 9. — antesignani, ii, 20. — causarii, vi, 6. — hastati, vii, 23; viii, 8. — leves, ibid. — manipulares, vii, 34; viii, 8. — mercenarii apud Romanos primi Celtiberi, xxiv, 49. — principes, vii, 23; viii, 8. — torarii, ibid. — stotarii, ix, 19. — subitarii qui? iii, 4; xl, 26. — triarii, vii, 23; viii, 8. — tumultuarii, xxxv, 2. — veterani, viii, 8. — voluntarii, xxxi, 8. — missi, horumque varia missio, vii, 39, 1. — duplici frumento in perpetuum, in praesentia singulis bobus binisque privis tunicis donati, vii, 37. — Milites sacramento adiguntur singulari ritu, ii, 32. iii, 20; x, 38; xxi, 38-53. — laureati supplicatum eunt Marti, xii, 6. — a tribunis militum adiguntur iureiurando, xxi, 38. — quibus satis est roboris, xxv, 5, 4. — post seditionem Sacrovousem rursum iurant in verba imperatoris, xxviii, 29. — donantur agris, xxxi, 4, 49. — in triumphis laureati, imperatoris canunt laudes, xxxix, 7; xlv, 38. — militum decimatio, ii, 59; xcvi, 41. — Romani laudantur, et cum Alexandri M. militibus conferuntur, ix,

19. — Militum ludi, exercitationes et in armis decursus, xxiii, 35; xxvi, 51. — nomina noscit et ciet dux, xxi, 43. — poenae et ignominiae; v, c. extra vallum sine tentoriis destituantur, x, 4. — cibum potumque capiunt stantes, xxiv, 16. — hordeum accipiunt, xxvii, 13. — carent praedae parte, et consul sit legatus, iii, 29. — pedibus merent, et mittuntur in Siciliam, xxiii, 25, 5; xxiv, 18; xxv, 6. — non in oppidis hibernant nec prope, xxvi, 1. — dstrictis gladiis et discincti destituantur, xxviii, 13. — semestre stipendium accipiunt pro annuo, xl, 41. — milites Rom. vitibus, extranei fustibus caeduntur, Epit. lvi. — iis praemia data pro portione stipendii, et in triumphis, x, 44, x, 46, 8; xxviii, 9; xxx, 45; xxxiii, 23; xxxiv, 52; xxxvii, 59; xxxix, 5, 7; xl, 34, 43; xli, 7, 13; xlv, 40. — eorum carmina, iij, 26; iv, 20; xxviii, 9. — officia, xlii, 34. — praemia, aaga et tunicae, etc. x, 30; xxv, 7.

Milionia, urbs Marsorum, x, 3. — capta a Romanis, ibid. et 34.

Militaris aetas, iii, 57; v, 22; xi, 7. — via, xxxvi, 15; xlv, 43. — Militares artes diversae ab imperatoriis, xxv, 19. — militare consilium, viii, 6, 6. — Militaria comitis, xxv, 37.

Militiae gradus, xlii, 34. — Disciplinae exempla, viii, 7; xvi, 51; xxi, 53. — defecutio, ix, 17. — Militiam detrectat iuventus Romana, xlviii, 14.

Millonius, praetor Lavinii, viii, 11.

Milo missus a Pyrrho, Tarentinam arcem firmat praesidio, xii, 19. — prodit Tarentum Romanis, xiv, 44, 45; vid. et xiii, 16.

Milo, Beroeacus, praefectus Persei, xlii, 58.

Milo (forte idem), princeps amicorum Persei, sese dedit Romanis, XLIV, 32, 45; v. ad XLII, 58, 2.

Milo; v. *Annius*.

C. Milonius, senator, Cinnæ factionem sequitur, LXXIX, 4.

Milyas regio Lyciæ, XXXVIII, 39.

Minatius; v. *Statius Minatius*.

Minatius Magius, fidus Rom. amicis, iustam conscribit legationem, LXXII, 26. — præclara eius in bello sociali opera, 27. — donatur civitate, eiusque duo filii erantur praetores, ibid.

Minicius, Galliae Transpad. fl. ad Mantuum, h. *Minzio*, *Menzo*, XLIV, 10; XXXII, 30.

Minervæ cella in Capitolio, VI, 29. — templum, VII, 3. — inventum, numerus, ibid. — ei et Neptuni pulvinar stratum in lectisterniis, XXII, 10. — *Minerva*, arcis Athenarum praeses, XXXI, 30; XLV, 28. — *Piræci* templum ei dicatum, XXXI, 30. — *Minerva* praeses arcis Ilii, XXXVII, 37. — ibi sacrificatum ei ab Antiocho, XXXV, 43. — et a Romanis, XXXVII, 9. — *Minervæ* Laedæmone templum aereum, Chalcioecos, XXXV, 36. — *Minervæ* Itonias templum in agro Coronaeo, XXXVI, 20. — *Minervæ*, quam Alcides sive Aleidemum vocant, sacrificatum a rege Perseo, XLII, 51. *Minervæ*, Marti et Lunæ Matri spolia hostium dicata a Paulo Aemilio, XLV, 33.

Minervæ, prom. Campaniae, h. *Capo della Minerva*, XI, 18.

Minervium, Calabriae opp. XLV, 16.

Minio princeps amicorum Antiochi, XXXV, 15. — eius cum legatis Romanis colloquium, 16. — praest mediae aciei, XXXVII, 41.

Minio Smyrnaeus coniurat adversus Mithridatem, LXXXII, 48.

Minius, Lusitaniae fluviorum omnium maximus creditur, LV, 32.

Minius, Cerrinus a Minia Pacolla matre Bacchi initiatus, XXXIX, 13. — inter maximos sacerdotes conditoresque eius sacri, 17. — adductus ad consules statetur omnia, ibid. — Ardeam in vineula mittitur, 19.

Minii Celeres, hospites Hannibalis, quum is Capnam venit, XXXIII, 8.

Minna Heracles; v. *Heracles*.

Minturnae opp. Auruncorum in Latio, ad fines Campaniae et ostia Liris, h. *la barca del Garigliano*, VIII, 11; XXXVI, 37. — Ausonum urbs, venit in potestatem Romanorum, IX, 25. — eo colonia deducta, X, 21.

Minturnensibus negatur vacatio militiae, XXVII, 38. — item rei navalis, XXXVI, 3.

Minucia, Vestalis, inspecta propter mundiciorem iusto cultum, VIII, 25. — facto iudicio, viva sub terram defoditur, ibid.

L. Minucius, consul, male rem gerit, III, 25, 26. — liberatus absidione a Quintio Cincinnato, dictatore, iubetur abdicare se consulatu, 29.

L. Minucius, decemvir legum ferendarum causa, III, 35.

L. Minucius, praefectus annoae, IV, 12. — de Sp. Maelii consiliis docet senatum, 13. — bove sacro donatur, 16. — Maelianum frumentum assibus in modus aestimatum dividit plebi, ibid.

L. Minucius Basilus mittitur a Caesare ad capiendum Amborigeni, CVII, 11. — in Illyrica legioni Caesarianae praest, CX, 51. — in Caesaris interficiendi consilium adsciscitur, CXVI, 41. — a servis suis interficitur, CXX, 16.

L. Minucius Myrtilus, quod legatos Carthaginienses pulsasset, per

fectiles traditur legatis, et Carthaginem architur, xxxviii, 42.

L. Minucius legatus *Q. Fulvii Flaccii* in Hispania citeriore, xl, 35.

L. Minucius Thermus, legatus Manlii consulis in Istria, xli, 8.

M. Minucius, consul, xi, 21. — eo consule aedes Saturno dedicata, ibid. — consul iterum, 34.

M. Minucius, tribun. pl. accusat duos tribunos mil., v, 11.

M. Minucius Fessos angur de plebe creatur, x, 9.

M. Minucius Rufus cos. xx, 56. Cf. xxi, 49. — mag. eq. sub Fabio dictatore, xxi, 8. — Fabii cunctationem incusat, 12. — eius seditiosa oratio in Fabii cunctationem, 14. — Fabio absente, rem non improspere gerit, 24. — aequatur dictatori, 26. — dividit exercitum cum Fabio, 27. — pugnam committit adversus Hannibalem, in qua laborans servatur a Fabio, 28, 39. — agnoscit errorem suum, et sub imperium Fabii redit, ibid. et 30. — in pugna ad Cannas perit, 49.

M. Minucius, tribunus plebis, xxiii, 21.

M. Minucius Rufus, praetor, xxxii, 27. — sortitur iurisdictionem peregrinam, 28. — triumvir coloniae Vibonae dedecendae, xxxiv, 53; xxxv, 40. — legatus in Africam, xxxiv, 62.

M. Minucius Rufus, cos. lxi, 36. — suadit Scordiscos, lxi, 18. — de iis triumphat, lxi, 17.

P. Minucius, tribunus militum, xxiv, 5.

Q. Minucius, consul, iii, 30.

Q. Minucius, Ap. Claudii consulis legatus, xxvi, 33.

Q. Minucius, tribunus militum, xxiv, 5.

Q. Minucius Rufus, praetor factos, quam aedilis plebis esset, xxxi, 4. — sortitur Bruttios, 6. — scribit se-

natui, pecuniam e fana Proserpinae sublata, 12. — pervestigat sacrilegium, pecuniamque reddit Proserpinae, 13. — ei prorogatum imperium, xxxii, 1. — creatur consul, 27. — eius res gestae in Gallia, 29-31. — ei negatur triumphus, xxxiii, 22, 23. triumphat in monte Albano, ibid. — legatus in decem ad res Asiae disceptandas componendasque, xxxvii, 55. — legatus in Galliam Transalpinam mittitur, xxxix, 54. — idem furte, xli, 25.

Q. Minucius Thermus, tribunus plebis, xxx, 40. — aedilis curulis, xxxi, 27. — triumvir colonis deducendis, 29; xxxii, 45. — praetor, xxxiii, 24. — sortitur Hispaniam citeriorem, 26. — caedit Hispanos, 44. — triumphat, xxxiv, 10. — consul, 54. — eius in Liguria res gestae, xxxv, 3. — ei cum exercitu in Liguribus prorogatum imperium, 20. — cum Liguribus prospere pugnat, 21. — eius castra aggressi Ligures repelluntur, xxxvi, 38. — ei negatur triumphus, xxxvii, 46. — legatus mittitur in decem ad res Asiae constituendas, 55. — interficitur in proelio adversus Thracas, xxxviii, 41, 46, 49.

Q. Minucius Thermus Igniviam relinquit Caesarianis, cix, 54.

Q. Minucius legatus, xli, 25.

T. Minucius, consul, vincit Samnites, ix, 44.

T. Minucius Molliculus, creatus praetor, sortitur iurisdictionem peregrinam, xl, 35. — moritur, 37.

T. Minucius Rufus, xlii, 54.

Minurus, pecunia corruptus, proditor Viriathi, xi, 22.

Miracula fere afflicta locis insignibus, xxiv, 3.

Miraculum in Ti. Attinio, repente membris omnibus capto, mox sano ac vegeto, ii, 36.

Miranda et prodigiosa quo magis creduntur, eo plura annuntiantur, xxiv, 10.

Misagenes, Masinissae filius, auxilio venit Romanis, xlv, 29, 6a, 65, 67. — eius classis dispergitur in Adriatico mari, ipseque aeger Brundisium deferitur, xlv, 14. — ei a Romanis munera data, ibid.

Mises, unus e principibus legationis missus a Carthaginiensibus ad petendam a Romanis pacem, xlix, 7.

Miseni promontorium in Campania, h. *Capo di Miseno*, xlix, 13.

Missilia tela, ix, 35; xxxviii, 19, 2a.

Mithraus, dux Tigranis, contra Ariobarzanem missus, a Sulla Cappadocia expellitur, lxx, 49, 50.

Missus militum, vii, 39, 6.

Mithridates, filius Antiochi, xxxiii, 19; alii Mithradates. Vide ad xxi, 29, 6.

Mithridatis Magni pueritia, lxi, 37. — petita insidiis tutorum, 38. — eius corporis animique robur, 39. — et perita linguarum, ibid. — magnitudo cometarum apparitionibus praedicta, 40. — eius aevitia, lxi, 46. — et ardens ambitio, 47. — cur Bacchos eogonminatur? 48. — domat Scythas et Sarmatas, 49. — eius de orbis imperio consilia, 5a. — eius legati Romae violantur ab Appuleio Saturnino, lxix, 2. — affectat Cappadociae regnum, lxx, 43. — legatis Rom. molliter respondet, 44. — impudenti mendacio subdititum Ariarathi haeredem, Cappadocibus regem imponit, ibid. — concitat Tigranem in Ariobarzanem, electum regem a Cappadec. 49. — Socratem deducit in regnum Bithyniae, lxxiv, 12. — cum legatis Rom. altercatur, 12. — interficit regno expulsam Socratem, 13. — ad Tigranem legatos

mittit, et cum eo foedus facit, 14, 15. — ad suas partes allicit Scythas, ibid. — a sociis Italicis sollicitatur, lxxvi, 7 et seqq. — Mithridates rem differt, 19. — legati Rom. cum minacibus inauditis ad Mithridatem, 32. — eius fines depopulatur Nicomedes, 33. — Mithridates occupat Cappadociam, 41. — exercitus Romani adversus eum et utriusque partes vires, 47, 48. — eius duces primo a Nicomede victi, dein superatum fugant, 49-53. — eius in captivos clementia, 53. — eius potentia, lxxvii, 51. — occupat Paphlagoniam, 52. — fugat Nicomedem, ib. — vincit M. Aquillium, 54. — naves Nicomedis traduntur Mithridati, 56. — Bithynia recepta, Phrygiam, romani populi provinciam irrupit, ib. — Lyciam Pamphyliam occupat, lxxviii, 1. — legatum Aquillium, a Lesbiis captum, sibi traditum in vincula coniecit, et in os eius aurum liquefactum infundit, 3. — ducit Monimam, 5. — magnam classem comparat, 7. — per Asiam omnes Romani generis homines occidi iubet, ib. — in Coem navigat, 17. — Rhodum obsidet, 18. — a Rhodiis vincitur proelio navali, 19-21. — in Chios effundit iram, 22. — Rhodum urbem noctu conatur occupare, 24. — casu occasionem amittit, 25. — et a Rhodiis repellitur, 26. — recedit ab obsidione, 27. — Iocum Furium succidens, terretur, 28. — *res gestas Sullae adversus Mithridatis duces vid. sub titulo L. Cornelius Sulla.* — Mithridates Gallograecorum insidiis petitus eorum regulos cum axoribus et liberis interficit, lxxxi, 37, 38. — Chios duobus talentorum millibus mulctat, 43. — plures ab eo deficiunt populi, 46. — eius artes ad retinendos in fide populos, 47. — contra eum coniurationes, et de iis quae

stiones, 48, 49. — Archelaum iubet tractare de pace, 50. — conditiones pacis, 56. — a Fimbria Pergami fere capitur, LXXXIII, 5. — fugit Mitylaen, 6. — eius legatis aspere respondet Sulla, 18. — Mithridates pergit ad colloquium cum Sulla, 20. — eorum occursum, 21. — Mithridates Romanos accusat, se purgat, 22. — accipit pacem, 28. — interfecit filium suum Mithridatem, LXXXVI, 7. — Muraena adversus eum bellum renovat, 12. — legatorum Mithridatis perfidia, ibid. — eius ad Sullam et ad senatum legatio, 13. — eius fines populatur Muraena, 15. — cum vincit Mithridates, 17. — et Persico more sacrificat, 18. — Mithridati genus Persicum, 19. — eius maiores, et initia Pontici regni, 20-22. — *quid rerum gesserit adversus Mithridatem Muraena videatur sub titulo Muraena.* — Tertium Mithridatis adversus Rom. bellum, xci, 27. — incitat Tigranem adversus Romanos, 28. — bellum sumit, xciii, 5. — legatos ad Sertorium mittit, 6. — foedusque eum eo icit, 13. — eius apparatus et auxilia, 14, 15. — vincit pedestri et maritimo proelio Cottam, 26, 27. — ad Cyzicum castra ponit, xciv, 3. — prodeunte Mithridatem Magio, eius res sunt perquam impeditae, 7, 8. — eius clades, 19, 20. — de expugnatione Cyzici desperans noctu abnavigat, xcv, 11, 12. — eius pediatum caedit Lucullus, 13. — Mithridatis clades, 14. — eius navibus ancipiti pugna deprebensis, duces classis eaduntur aut capiuntur, 22, 24. — Mithridates Nicomediae obsessus, 25. — mari fugiens classem amittit, ib. — Heracleam properat, 26. — eamque occupat, 30. — aequestri proelio superior, xcvi, 19. — iterum, 25. — Lucullum inopia premere nititur, 26. — sed, quibusdam

acceptis damnis, totus exercitus fugit, 27-31. — Mithridates avaritia militum Romanorum elabitor, 32. — uxores sororesque interfici iubet, 39. — a Tigraue accessitur, xcvi, 25. — Tigraue victus summam rerum permittit Mithridati, 52. — Mithridatis ad Phraatem literae, 54. — novam cogit exercitum, 68. — turpissime fugit e proelio, 73. — multa recuperat, 85. — vincit Fabium Adrianum, 86. — Mithridates vulnecatur, 87. — acie vincitur a Triaris, 88, 89. — vincit fugatque Triarium, 91, 92. — variae adversus eum insidiae, 93-95. — contra eum proficiscitur Pompeius, c, 17. — Mithridates hostem inopia premere tentat, 20. — eius res arctae 22. — castra eius circumvallare instituit Pompeius, 23. — Mithridates meditatur fugam, 24. — eum sequitur Pompeius, ci, 1. — clades Mithridatis et fuga, 4, 5. — Tigrauem inimicum expulso, 6. — in Bosphorum tendit, 40. — una ex aias uxoris, Stratonice, castellum, in quo thesauri eius erant, Romanis prodit, ci, 3-6. — Mithridates filium e Stratonice susceptum, necat, 20. — eius novi apparatus, 21. — ab eo deficient Phoenicenses alique populi, 22-24. — in Italiam per tot interiectas regiones penetrare statuit, 25. — sed exercitus abhorret a tam longinqua et periculosa militia, 26. — Mithridati insidias struit filius Pharnaces, 48. — Mithridatis periculum, 51. — ad filium preces, 52. — venenum dat suis et ipse sumit, 53. — etiam gladium admovet, utrumque frustra, 54. — a Bituito Gallo occiditur, 55. — eum tumultu maiorum inferri iubet Pompeius, 70.

Mithridates, Magni filius, cum ingenti exercitu Bithyniam tectur, LXXXIII, 1. — victus a Fimbria,

Pergamum ad patrem fugit, 2. — a patre interficitur, LXXXVI, 7.

Mithridatis Clistachistoria, LXXXVI, 20, 21.

Mithridates Evergetes, Ponti rex, ad suas partes trahit M'. Aquillium proconsulem, LX, 2. — ei Phrygia maior conceditur, ibid. — tuetur domum Ariarathis adversus Nicomedem, 55. — insidiis amicorum interficitur, 63. — pater Mithridatis Magni, LXXXVI, 19. — alii reges Pontici, quibus nomen Mithridates, 20, 21.

Mithridates, Parthorum rex, eripit Syris Babyloniam, vicinisque suis omnibus videtur formidabilis, LIII, 13.

Mithridates Medus in fugam vertitur a Lucullo, xcviij, 73; vid. et cv, 39.

Mithridates Pergamenus, pellice Mithridatis Magni editus, ad Gallograeciae tetrarchas referebat originem, cxix, 76. — auxilium fert Caesari adversus Alexandrinos, ib. — capit Pelasium, 77. — occupat regionem Oniae, et Memphin, 78. — profligat Aegyptios, 80. — ei tetrarchiam Gallograecorum adiudicat Caesar, cxiii, 26.

Mithrobarzanes a Tigraue adversus Romanos mittitur cum atolidis mandatis, xcviij, 35. — caeditur, 36.

Mitylenaeae triremes, xxxvii, 12.

Mitylenaei in insidias deventi caeduntur a Lucullo, LXXXIII, 46, 47.

Mitylene caput et bod. nomen (a *Metelino*) Lesbi ins. maris Aegaei, xxxvii, 21. — ab M. Thermo expugnata diruitur, LXXXIX, 36.

Mitys, Macedoniae fluvius, XLIV, 7.

Mnaseas, Rhodiae classis praefectus, cxvii, 9. — vincitur a Statio Marco, 17, 18.

Mnarymachus, aut Moasilochus, xxxvii, 45, 8.

Mnasilochus, princeps Aearnanum, gentem suam conciliat Autiocho regi, xxxvi, 11, 12. — eum sibi dedi postulant Romani, xxxvii, 45; xxxviii, 38.

Moagetes, tyrannus Cibyrae, cogitur centum talenta et decem millia medimnum frumenti pendere Romanis, xxxviii, 14.

Moencoptus, Gallorum regulus, cadit in proelio, xxiv, 42.

Moeno quidam Sicelliae regi Agathocli venenum dat, xxi, 49. — affecit tyrannidem, ibid. — pulsus a Syracusanis fugit ad Carthaginienses, ibid.

Moessia duplex, LXII, 60. — adversus Maesos et Dardanos bene pugatur, Lxx, 17.

Moesi snbaeti, xcv, 1. — iterum victi a Licinio Crasso, cxxxiv, 3.

Modes in mari, xl, 50, 3.

Molossis pars australis Epiri, viii, 24; XLV, 26.

Monaeses Parthius ad Antonium confugit, cxxxviii, 36.

Moneris navis, xxxviii, 38.

Monetae aedes atque officina, iv, 7, 20; vi, 20; xxxii, 26; XLII, 7; vid. luno. — Monetae nomen nade, xv, 6. — Monetae fraudes a Gradiatiano repressae, LXXXII, 23.

Monime, Philopoemenis Milesii filia, ducitur a Mithridate, Lxxviii, 4. — Mouimes fatum, xvii, 40.

Monomachiae, vii, 10, 26; viii, 7, 8; xxiii, 46, 47; xxv, 18; XLV, 21.

Monopodia quando primum et a quibus Romam advecta, xxxix, 6.

Mons sacer, ii, 32. — eo plebs secedit, ibid. — tribuni plebis in eo creati, 33. — ibi sacra lex lata, ibid.

Mopselus tumulus; vid. Mopsium.

Mopsiani, sive Mopsiorum factio, xxiii, 1.

Mopsium, tumulus Thessaliae inter

Tempe et Larissam, xlii, 616, 7.
Morcus legatus Gentii ad Rhodios, xlii, 23.

Morgantina urbs; vid. Murgan-
 tia.

Morini se dedunt Caesari, cv, 55.

Mors honesta, ix, 3, 3.

Mortuorum laudationes vitiant rerum historias, viii, 40. — Mortui cum insignibus honorum cremantur, xxiv, 7. — Mortuorum in bello corpora vetantur in urbem referri, lxxiii, 32.

Morum praefectura Caesari delata, cv, 1. — postea Augusto, cxxxvi, 31. — eidem prorogata, cxxxvii, 1.

Morzes, Paphlagonum rex, xxxviii, 26.

Motyenses, xiv, 13.

Mucia, Pompei uxor, cii, 36. — repudiatur a Pompeio, cii, 23. — eam ducit uxorem M. Scaurus, ibid. — ad Sex. Pompeium filium leniendum perficisci cogitur a populo, cxxvii, 35.

Mucia prata; sic dictus ager, Mucio virtutis causa trans Tiberim datus, ii, 13.

C. Mucius, adolescens nobilis, penetrat in castra hostium, ii, 12. — scribam pro rege obtruncat, ibid. — iucento foco dextram iniicit, ibid. — ei ager a Patribus Romanis datur, 13. — cur Scaevola dictus, ibid.

P. Mucius Scaevola, praetor, sortitur urbanam iurisdictionem, xl, 44. — consul in Gallia res bene gerit, xlv, 19-23. — petit censuram, xlii, 14.

P. Mucius Scaevola, trib. pleb. de iudicio Tubuli fest ad populum, xli, 38. — cos. lvi, 19. — inris publici privatiq. peritissimus, lvi, 11. — censet iure agendum esse cum Ti. Graccho, non vi, 53 et seqq.

Q. Mucius Scaevola praetor creatur, xlii, 24. — Sardiniam sortitur,

30. — longo morbo implicitus, ad belli vim sustinendam sit inutilis, 34, 40.

Q. Mucius Scaevola, decemvir sacrorum, moritur, xxvii, 8.

Q. Mucius Scaevola, praetor, sortitur Siciliam, xl, 44. — consul, xli, 21. — tribunus militum, xlii, 49. — eius res gestae, 58. — legatus, 67.

Q. Mucius Scaevola, cos. lxi, 10. — an in Albicium diserit? lxxvi, 51. — odiorum inter eos causa, 52.

Q. Mucius Scaevola, praetor, in Asiam missus, lxx, 10. — eius integritas, ib. — et in provincia administranda iustitia, 11. — coërcet iniurias publicanorum, 12. — cos. 21. — deponit provinciam, 23. — intercedit triumpho L. Crassi collegae, ib.

Q. Mucius Scaevola Norium hostem iudicare non vult, lxxvii, 29, 30.

Q. Mucius Scaevola, pont. max. iussu Marii iunioris per Damasippum ante Vestae aras occiditur, lxxxvi, 5.

Q. Mucium Scaevolam Fimbria mandat occidi, et ei, quum occisus non esset, diem dicit, lxxx, 48.

Q. Mucius Scaevola, trib. pleb. prohibere conatur triumphum Poultinii, cvi, 11.

Mugillanus; vid. Papirius.

Mula parit; vid. Prodigium.

Mularum iugis Aesculapius ab Epidaurio forma serpentis Sicyonem deportatus, xi, 13.

Mulctae aestimatio, iv, 30.

Mulctaticia pecunia et lex; vid. Pecunia et Lex. Mulctaticium argentum; vid. Argentum.

Muli clutellarii instructi ad hostem fallendum, vii, 14; x, 40; vid. et lxxvii, 21. — Muli tabernacula et alia omnia instrumenta militaria, magistratibus in provinciis ituris submi-

nistrata de publico, xlii, 1. — mulis inter eundem insidere milites vetat Scipio, lvi, 4. — muli Mariani, ibid. 17.

Muliebris servitus nunquam salvis suis exiit, xxxiv, 7. — muliebris vestis, quae pluris esset, quam quindecim millium aeris, in censum deferri inssa, xxxix, 44.

Mulier in manu sunt parentum, fratrum, virorum, xxxiv, 3; xxxis, 19, 5. — urbem, quum armis viri defendere non possent, precibus lacrymisque defendunt, ii, 40. — Argivae spoliatur auro, veste et mundo ab uxore Nabidis, xxxii, 40. — mille et quadringentae iohentur a triumviris profiteri bona, et ex iis conferre in belli somptus, cxxii, 42 et seqq. — damnatae iudicio publico puniuntur privatim a cognatis, xxxix, 18. — Mulierum finitus lege Oppia cultus, xxxiv, 1. — coërcitae hereditates, xli, cap. 33. — turba in foro et Capitolio sacrificantium et precantium Deos externo more et ritu, xxv, 1. — terror, audito Hannibalis ad Urbem adventu, xxvi, 9. — cum habita post coptam Carthaginem Novam, xxvi, 49. — Lusitanarum fortitudo, lv, 7. — Cimbricarum audacia, lxxiii, 19, 65-71; vid. et Matronae.

Mulum datum prosequutis finus mortui Scipionis, xxxviii, 53. — Molsi pocillum Iovi Victori votum, x, 42.

Multitudinis natura, xxiv, 25.

Mulvius pons, xxvii, 51.

Mummus, legatus Crassi, vincitur a Spartaco, xcvi, 39, 40.

L. Mummius, trib. pl. xxxviii, 54. — praetor creatus, sortitur Sardiniam, xli, 8, 9.

L. Mummus, praetor in ulteriore Hispania male pugnatur, xlvii, 40. — deinde egregie, ibid. — decedit ad triumphum, xlviii, 6. — fit consul,

li, 39. — ei Achaia provincia decernitur, ibid. — eius adventus in Achaiam, et copiae, lii, 13. — vincit Achaicos, 14. — capit Corinthum, 15. — et funditus diruit, 16. — eius astotia in deprehendendis Corinthiis, 17. — Macedonia et Graeciam ordinat, 56. — eiusdem triumphus magnorum artificum tabulis statuisque decoratus, 57. — eius magnanimitas, 58. — eius cum Scipione discors censura, lvi, 6. — falso traditur lege Varia condemnatus, lxxi, 41.

L. Mummius Quadratus, trib. pl. resistit actionibus Clodii, cxi, 110. — de Ciceronis reditu refert, 126.

Q. Mummius, tr. pl. xxxviii, 54.

C. Munatius decemvir agris dividendus, xlii, 4.

L. Munatii Flacci stratagemata, cxv, 45. — eius crudelitas in Ateguenses, 46. — dedit se Caesari, 48.

L. Munatius Plancus pugnatur contra Afranium, cx, 14. — eos designatus accedit sententiae Antonii, cxvi, 83. — a senatu ex Gallia vocatur ad auxilium consulibus et Bruto ferendum, cxviii, 13. — fit suspectus Patribus, cxix, 45. — colooias deducit Lugdunum et Rauracum, 46, 47. — eius frater Plautus proscriptus, cxx, 36 et 100. — triumphat, 100. — consulatum init, cxxii, 42. — de Manubiiis Saturno templum aedificat, cxxv, 4. — caedit legionem Octaviani, 34. — ex Italia fugit, cxxvi, 32. — ab Antonio ad C. Octavianum transit, aique testamentum Antonii prodit, cxxxii, 6, 7. — censura eius parum utilis reipublicae, ipsi turpis, cxxxvi, 8, 9.

T. Munatius Plancus, trib. pleb. intercedit ne interrex crearetur, cvii, 19. — in funere Clodii concionatur in Milonem, 22. — hortatur populum, ne Milonem elabi pateretur, 38.

— expellitur Pollentia, cxviii, 27.

Munda, urbs Celtiberiae in Hispania Baetica, non longe ab hodie. *Munda*, seu *Munda*, vico Graodae, xxiv, 42; xl, 47. — proelium ad Mndam, quo vincunt Poenos Romani, xxiv, 42. — expogantur et mulctatur a Caesare, cxv, 61.

Mundensis pugna, cxv, 50-56.

Mundus muliebris, xxxii, 40; xxxiv, 7.

Municeps, viii, 14.

Municipia Appiae, xxvi, 8.

Municipiis plerisque civitatem et agros adimit Sulla, lxxxi, 34.

Munimenta Romanorum ad Veios, v, 1. — combusta a Veientibus, 7.

Murus legatis datum, xlii, 6, 6.

C. Licinius Muraena multos coniurationis Catilinae socios in vincula continet, cii, 89. — aedilis, ciii, 74.

L. Licinius Muraena, in pugna ad Chaeroneam sinistro cornu a Sulla praefectus, sibi oppositus egregie vincit, lxxxi, 11-16. — relictus a Sulla in Asia, triumphi cupiditate, novas cum Mithridate belli causas circumspicit, lxxxvi, 7. — ad eum pergit Archelaus, eumque ad bellum incitat, 9. — Muraena bellum movet, 12. — denuo fines Mithridatis populatur, 15. — profligitur, 17. — triumphat de Mithridate, lxxxix, 16. — de eius gestis disquisitio, 17. — represserat piratas, xc, 33.

L. Licinius Muraena, Luculli legatus, vincit Tigranem, eumque omnibus impediementis exuit, xcvi, 38. — consul designatus a Sulpicio accusatur ambitu, cii, 87. — a Cicerone defenditur, ibid. — consul Catonem eripit furori seditiosorum, ciii, 18.

Muraenam luget mortuam L. Crassus, lxx, 42.

Muralis corona; vid. Corona.

Murcia Den, i, 33. — ad Murciae (sedem) Latinis sedes datae ab Anco Marcio, ibid.

Mures in usum ciborum versi ab obsessis in urbe Casilino, xxi, 19. — mures anrum rodunt; vide Prodigia.

Murgantia, urbs valida Samnii, oppugnetur et capitur, i, 17.

Murgantia, s. *Murgantia*, urbs Siciliae, xxiv, 27, 36; xxvi, 21. — contra servos rebelles a servis defenditur, lxxv, 39.

Muri urbi Romae circumdati, i, 6, 33, 36, 38, 44; vi, 32. — Muri omnium cis Iberum civitatum delecti, lxxiv, 17. — Murorum pignora, lxxviii, 5. — Murus novus obiectus pro diruto in oppugnationibus, xxi, 11; lxxviii, 7. — cuniculis suffossus suspenditur furculis, lxxviii, 7.

Muthul fluvius, lxxv, 7.

Mutla, Istriae oppidum, vi capitur a Romanis, xli, 11.

Mutulum Castrum, oppid. Lingonum, hodie *Medoli*, xxxi, 2; lxxii, 37.

Mutina, oppid. Galliae Cisalp. h. *Modena*, xxi, 25; lxxv, 4. — colonia civium Romanorum, lxxix, 55. captam a Liguribus, recipiunt Romani, xli, 20. — Motinam D. Brutus occupat, et ibi ab Antonio obsidetur, cxvii, 58. — de bello ad Mutinam vid. M. Antonius, D. Iunius Brutus, C. Octavianus, etc.

Mutinensem agrum populantur Ligures, xli, 14.

Mutines, sub Hannibale omnes belli artes eductus, novus dux in Sicilia, xxv, 40. — terret Romanos, ibid. — eo absente proelium committitur, 41. — vincit Romanos, ibid. — urit agros sociorum populi Romani in Sicilia, xsvi, 21. — ab Hannone; Carthaginiensium imperatore, praefectura Numidarum spoliatur, 40.

— tradit Agrigentum Romanis, *ibid.*
— donatur civitate Romana, xxvii, 5. — ipse et filius pugnant cum Thracibus, xxxviii, 41.

Mutistratum opp. capitar a Romanis, xvii, 32.

Myecusa, locus haud procul Argis, xxxii, 39.

Mygdonia, regio Mesopotamiae, xcviii, 76.

Myla, seu *Mylae*, Siciliae flumen, inter Megara et Leoninos, xlii, 30, 31.

Mylae, opp. Thessalicae, capitar et diripitur a Persaeo, xlii, 54.

Mylasae diruantur a Labieno, cxxvii, 15.

Mylasae, opp. Carinae et sedes regia, h. *Melazzo*, xxxviii, 39.

Myllasensis immunitas concessa, xxxviii, 39.

Myllasenses, seu *Myllasenses*, *idem qui Myllaseni*, occupant Euro-
mensium oppida, xlv, 25. — redi-
guntur ab Rhodiis in officium, *ibid.*

Myndus, opp. Carinae, h. *Mentesae*, xxxvii, 16.

Myonenses, prom. Ioniae inter
Teum Samumque, xxxvii, 13, 27.

Myrina, opp. Aeolidiae, xxxiii, 30.

Mysi sagittarii, xxxvii, 40.

Mysia, regio Asiae min. Eumeni
donata, xxxviii, 39.

N.

Nabataei, socii Romanorum, cxxxv, 21.

Nabataeorum regnum socordia,
cxxxv, 22.

Nabataei, insignis inter Numidas
nobilitate et virtute, coniurat cum
Bomilcare adversus Iugurtham, i, xv,
44-48. — insidiae deteguntur, 49. —
Nabataei ignoscit Iugurtha, 50.

Nabis, Laedaemoniorum tyrannus,
ab Romanis adscriptus foederi,

cum Philippo rege inito, xxix, 12.

— vastat finitimorum agros, xxxi,
25. — ei traduntur a Philippo Argi,

xxxii, 38. — eius cum T. Quintio
Flaminio consule colloquium, 39.

— auxilia mittit Romanis, et inducias
cum Achaeis facit, *ibid.* — spoliis
Argivos, 40. — mittit uxorem suam

Argos ad spoliandas feminas, *ibid.*
— de bello ei inferendo deliberant

Patres, et T. Quintio rem totam
permittunt, xxxiii, 44. — bellum
adversus eum decretum, xxxiv, 22-

24. — apparatus belli, 26, 27. —
octoginta principes inventutis Laco-

nicae interficit, 27. — bellum ad-
versus eum terra marique geritur,

28, 29. — petit, ut sibi colloqui
cum T. Quintio liceat, 30. — eius
oratio ad T. Quintium, 31. — re-

spondet Quintius, 32. — condiciones
pacis a Quintio scriptae, 35. — quas
respuat, 36, 37. — Laedaemonem

oppugnat Quintius, 38, 39. — indu-
cias, 40. — Nabis mittit legatos

Romam, qui pacem impetrant, 43.
— concitantibus Aetolis denno bel-

lum molitur adversus Romanos, xxxv,
12, 13. — contra eum mittitur Atil-

lius praetor, 22. — Nabis oppugnat
Gythium, 25. — vastat Achaearum

agros, *ibid.* — parat classem, 26. —
vincit proelio navali Achaeos, *ibid.*

— fugatur ab Achaeis, 28-30. — oc-
ciditur ab Alexameno, principe Ae-

tolorum, 35.

Nadagnra; *vid. Naraggara.*

Naevis porta, ii, 11.

L. Naevius Balbus, xlv, 13.

M. Naevius, tribunus plebis, se-
cundum quosdam auctores accusator

P. Scipionis Africani, xxxvii, 56.

Q. Naevius Crista invadit Macedo-
norum castra et diripit, xxiv, 40.

Q. Naevius Matho praetor, xxxix,
32. — sortitur Sardiniam et quae-

stionem de veneficiis, 38. — ad duo millia veneficorum damnat, 41.

Q. Naevius, coloniae deducendae triumvir, cui in triennium imperium esset, creator, xxxiv, 53; xxxv, 40.

Nantuates a Galba victi pacem petunt, civ, 64.

Napata, regia Candaces, capitur a Romanis, cxxxvi, 17.

Narbo Marcius, colonia a nomine cos. appellata, lxi, 7.

Narbonensis prima, secunda, civ, 147.

Nar Vmbriae fl. h. *Nera*, in quo lac fluxit, xxxiv, 45, not. 6.

Naraggara, s. *Naragara*, non *Nadagara*, opp. Numidiae, xxi, 29.

Narnia Vmbriae opp. ad *Narem* fl. colonia, olim *Nequinum*, h. *Narni*, x, 9, 10. — negat consulibus Romanis militem et pecuniam, xxvii, 9. — de hac re senatusconsultum, xxi, 15. — *Narnia* colonia suppleta, xxii, 2.

Narnienses equites, nuntii Poenorum cladis, xxvii, 50.

Narniensis tribus, vi, 5; xxi, 37.

Nasica; vid. *P. Cornelius*.

L. Nautidii equitis Romani studium insigne pro senatu adversus Antonium, cxxiii, 18. — ei gratiae actae, ibid.

Q. Nasidius navali pugna vincitur ab Agrippa, cxxiii, 31.

Nasoni proscripti, a liberto proditi casus, cxi, 88.

Nasus Acarnanum, xxvi, 24.

Naxos, sive insula, *Syracusanae* urbis pars, capitur a Romanis, xiii, 49; xxv, 30.

Naufragia classium Romanarum, xviii, 37, 43.

Nanpactus s. *Nanpactum* opp. Aetoliae aut Locridis ad sinum Corinth. h. *Lepanto*, *Ennebeck*, xxvi, 26; xxvii, 29, 30; xxxv, 12. — obsi-

datur a Romanis, xxxvi, 30, 34. — solvitur obsidio, 35. — *Nanpacti* concilium habent Aetoli, xxxi, 29; xxxv, 12.

Naustathmos, sinus Phocaeae, sic vocatus, quia magnam vim navium capit, xxxvii, 31.

Navtae ex senatusconsulto imperati privatis, et dati pro censu, xxiv, 11.

C. Nautius, consul, ii, 52. — iterum, iii, 25. — *Sabinos*, bellum Romanis inferentes, fundit, iii, 26, 29.

C. Nautius Rutilus, consul, iv, 52.

C. Nautius Rutilus, consul, xi, 24.

Sp. Nautius, consul, ii, 39.

Sp. Nautius Rutilus, tribunus militum cons. pot. iv, 35.

Sp. Nautius Rutilus, tribunus militum consulari potestate, iv, 44. — iterum, 47. — tertium ex *Fastis Capitolinis*, iterum ex *Livio*, 61.

Sp. Nautius Rutilus, consul, ix, 21.

Sp. Nautius Rutilus, dux alaribus cohortibus, x, 41. — donatur ob virtutem armilla aureaeque corona, 44.

Navale proelium, xvi, 8; xviii, 5-9; xix, 18-20; xi, 16; vid. et pugna.

Navalis Romae trans Tiberim, iii, 26; viii, 14; xi, 51.

Navalis pugnae simulacrum, xxi, 51; xxxix, 22. — Conf. pugnae et Duumviri. *Navalis* triumphus Octavii de Perseo, xlv, 42. — *navalis* triumphus Duilii de Poenis, xvii, 12. — *navalium* sociorum conspiratio Romae discutitur, xvii, 18; vid. *Socii*.

Navis actuaria, xxi, 28. — aperta, xxxvi, 42. — *hepteris*, xxxvii, 23, 30. — *hexeris*, ibid. — *hippagogus*, xlii, 28. — *longa*, v, 28; xxi, 17; xlii, 22. — *moneris*, xxxviii, 38. — *oneraria*, xxi, 17; xlii, 11. — *praetoria*, xxix, 25. — *rostrata*, 28, 45, 46; xxx, 10. — *speculatoria*, xxx, 10; xxxvi, 41, 42. — *regum* Mace-

doniae, XVI versibus remorum agitata et Romam deducta, XXXI, 30; XLV, 35. — maritima amphorarum trecentarum, XXI, 63. — velata infusis ramisque oleae, occurrit Scipioni, cum classe Carthaginem petenti, XXI, 36. — in uave praetoria insignis nocturnum, tria lumina, XXX, 25. — Naves ex abiete structae, XXVII, 45. — religatae puppibus in altum extruhuntur, XXXI, 20. — non ob plures remorum ordines, sed aliis de causis velociores, XXVIII, 30, 3. — instructae armataeque in aquam deducuntur die quadragesimo quinto, quam ex silvis detracta materia erat, XXVIII, 45. — intra tricesimum diem, CX, 9. — scorpiionibus et ballistis instructae, XII, 20. — plaustris translatae in mare, quibus obsessa arx Tarentini, XXV, 11. — Naves non maiores, quam CCC amphorarum, habere senatoribus licuit, XXI, 63. — Navium certamen quotannis Patavii, et quare, X, 12. — magistri, XXX, 25.

Ac. Navis; vid. Accius.

Q. Navius, centurio, auctor perditum equiti immiacendorum, XXVI, 4. — eius bellica virtus, 5.

Neapolis, nomen partis Syracusanae urbis, XXV, 24.

Neapolis, opp. Thraciae, inter Strymonem et Nessum, hodie *Christopoli*, XXVIII, 41.

Neapolis, Campaniae opp. s. Parthenope, h. *Napoli*, VIII, 22. — XL, 41. — Neapolim contendit Pyrrhus, sed frustratur spe, XII, 12. — Neapolis conspecta moenia Hannibalem ab eius oppugnatione absterrent, XXXII, 1.

Neapolis, urbs a Pompeio condita, CIII, 21.

Neapolitani, aurum afferunt Romanis, XLII, 32. — Neapolitanum

foedus, VII, 26. — agrum populatur Hannibal, XXIV, 13.

Nefasti dies instituti a Numa Pompilio, I, 19.

Nesem Scepsius bibliothecam Aristotelis, quae sibi ex haereditate Theophrasti obtigerat, transfert Scepsin, LXXXIII, 44.

Nemea fl. Corinthium et Sicyonium interfluens agrum, XXXIII, 15.

Nemea, ludi acti ad Nemeam, vicum Argolidis et silvam prope Cleonae, XXVII, 30, 31. — eorum curatio ad Philippum delata, ibid. — iis praeficitur T. Quintius, XXXIV, 41. ipso Nemeorum die testata voce praecoris Argivorum libertas, ibid.

Nemus Albanum, V, 15.

Nes Thebanus fugit cum Perseo, XLIV, 43. — captus a Romanis et securi percussus, XLV, 31.

Neocretes in exercitu Antiochi, XXXVII, 40.

Neoptolemus, dux Mithridatis M. domat Scythos et Sarmatas, LXIII, 49. — configit cum Nicomede, LXXVI, 50, 53. — vincitur a Romanis, LXXI, 20.

Nepesinus ager, V, 19; XXVI, 34.

Nepete, s. Nepe, Nepet, Nepeta urbs Etruriae, h. *Nepi* prop. fl. *Pozzolo*, VI, 9. — capta ab Etruscis, recepta ab Romanis, ibid. et 10. — Nepestuorum deditionis auctores securi percussi, ibid. — coloniae Nepetae deducendae triumviri cresti, 21. — ab Nepete legati Romanos docent, Etruscos de pace petenda concilia habere, X, 14. — milites pecuniamque Romanis negat, XLVII, 9. — in eam senatusconsultum, LXXIX, 15.

Nepheis, promontorium Ciliciae, XXXIII, 20.

Nepheris, castellum, XLIX, 49. — Nepherim aggreditur Scipio, LI, 21. — et capit, 23.

Neptuniae equae opp. Campaniae ad mare, h. *Nettuno*, xxxix, 44.

Neptunus lectisternio placatus, v, 13; xxi, 10. — Neptuni ara in circo Flaminio, xxviii, 11. — Neptuno Equestri quadrigae albæ immolatae a Mithridate, xciii, 17.

Nequinum; vid. *Narnia*.

Nergobriges pacem petunt a Marcello, xlviii, 5.

Nero; vid. *Claudius*.

Nerva; vid. *Cocceius* et *Licinius*.

Nerulum, opp. Lucaniae, vi captum a Romanis, ix, 20.

Nervii, populi, viuuntur a Cæsare, civ, 58 et seqq. — reparant bellum, cxi, 1. — se dedunt, 3.

Nesæcium, s. *Nesattium*, oppidum Istriae, h. *Castel nuovo*, ad ostium Arsiae, h. *Arsa*, obsidetur a Romanis, xli, 11. — obsessi coniuges et liberos occidunt et palam in muris trucidatos praecipitant, ibid.

Nesiotæ in *Cephallenia*, obsides dant Romanis, xxxviii, 28.

Nessus s. *Nestus* fluvius Thraciam a Macedonia dirimens, h. *Mesto*, *Mestro*, *Corasu*, xlv, 29.

Nesi ob aes alienum, ii, 27. — soluti, eantomque in posterum ne necerentur, viii, 28; vid. *Aes alienum*.

Nicaea, urbs Corsicae, descripta, xvii, 15.

Nicaea, orbs Locridis in sinu Maliaco, xxviii, 5; xxxii, 32, 35.

Nicaea, urbs Bithyniae, lxxvi, 27.

Nicaea, uxor Crateri, xxxv, 26.

Nicaeus Iupiter, xliii, 21.

Nicagora Sicyonem deducit Aesculapinum forma serpentis indutum, xi, 13.

Nicander ab Aetolis legatus mittitur ad Philippum, ut cum cunctet ad bellum Romanum, xxxv, 12. — ab rege Antiocho veniens, implet vanam expectationem multitudinem Ae-

tolorum, xxxvi, 29. — praetor Aetolorum, xxxviii, 1. — eius res gestae, 4, 5, 6.

Nicander archipirata, xxxvii, 11.

Nicanor, unus ex purpuratis Philippi, xxxiii, 8.

Nicatores apud Macedonas milites cohortis reginae, xliii, 19.

Nicephorium, locus ad Pergamum, xxxii, 33, 34.

Nicias parat venenum Pyrrho, xlii, 45. — iudicatur a consulibus regi, ibid. vid. et xlii, 47.

Nicias, praetor Aethacorum, xxviii, 8.

Nicias clam interficitur a Perseo, xlii, 10.

Nico Tarentiens iuuenis, coniuratione facta cum aliis nobilibus iuuenibus, prodit Hannibali Tarentum, xxv, 8, 9. — eius cum D. Quintio certamen, xxvi, 39. — hasta transfigit Quintium, ibid. — occiditur pugnant, quum caperetur Tarentum, xxvii, 16.

Niocrates, Cyrenaisius tyrannus, tollitur a fratre Leandro, incitante Aretaphila, lxxxi, 17.

Nicodamus, dux Aetolorum, auxilium mittitur Ambraciae urbi, xxxviii, 5, 6.

Nicomachus subsidio venit Crotoniensibus, xiv, 6. — Stratagemate P. Corneii Rufini cos. decipitur, 7. — patitur cladem, 8.

Nicomedes, Bithyniae rex, Ziboenm auxilio Gallorum vincit, xxxviii, 16.

Nicomedes, filius Prusiae, cum patre Romam venit, xlv, 44. — commendatur a patre senatui, ibid. — bello peti Attalum a Prusia negat apud patres Rom. xlvii, 26. — cum pater interficere studet, i, 5. — in patris caput vertuntur insidiae, 6. — Nicomedem Attalus invat, 9. — eius iussu Prusias occiditur, 11. —

affecit regnum Cappadociae, LX, 55; LXX, 44, 45.

Nicomedes, superioris ex Nysa uxore filius, Bithyniam tenet auctoritate senatus, LXXIV, 10. — ei de regno controversiam facit Socrates, adiuvante Mithridate, ibid. — pulsus a fratre Romam venit, 11. — restituitur in regnum, 12. — depopulatur fines Mithridatis, LXXVI, 33. — cum eo confligunt duces Mithridatis, 49, 50. — primo vincit, 51. — postea vero ab Archelao superatus fugit, 52. — victus a Mithridate, exiit regno, et in Italiam navigat, LXXVII, 53-56. — restituitur in regnum, LXXXII, 29. — moritur, populo Rom. haerede instituto, xciii, 3.

Nicomedia Bithyniae urbium maxima, LXXVI, 27.

Nicopolis inter Euphratem et Araxem condit Pompeius, CI, 7.

Nicopolis in Actiaco litore, victo Antonio, condit Caesar Octavianus, CXXXIII, 10.

Nicostratus, Achaeorum praetor, XXXII, 39, 40. — eius strategema, XXXIII, 14. — et victoria, 15.

P. Nigidius Figulus, amicus Ciceronis et mathematicarum artium peritia excellens, CII, 89. — eius vaticinium in ortu Octavii, qui postea Augustus fuit, ibid.

Nilus, XLV, 19. — per Nilum pons tumultuario opere factus, ibid. — Nili ostium Pelusiacum, XLV, 11, 12.

Ninnius; vid. *Paucius* et *Stenias*.

Nisibis oppugnat et cepit Lucullus, xcvin, 77, 78.

Nisetas inter auxilia Rhodorum, XXXIII, 18.

Nobiles deponunt annulos aureos et phaleras, IX, 46.

Nobilitas, ut diso consularia loca a plebe recuperaret, totis viribus incumbit, X, 15.

Noctua consedit in hasta Hieronis, XVI, 12.

Nola, opp. Campaniae, h. *Nola*, capitur a Romanis, IX, 28. — oppugnantur ab Hannibale, XXXI, 14-16. — iterum, 43-46. — occupatur a Papio, LXXIII, 25. — recipitur, totaque incendio deletur, LXXXIX, 33. — Nolae acutus faret Romanis, plebs Hannibali, XXXI, 14, 39; XXXIV, 13.

Nolani milites teneant cum Samnitibus Palaeopolim, VII, 23, 25. — urbe Romanis tradita, effugiant, 26. — Nolanus ager, XXXIII, 14.

Noliba, oppid. Oretanorum in Hispania Tarrac. XXXV, 22.

Nomen pro praenomine et cognomine, VII, 22, 3. — ad nomina qui non respondissent, virgis caesi, VII, 4. — ad nomen non respondente Carinas cos. in servitatem vendit, XIV, 27. — Nominis error fraudi est Hannibali, XXXI, 13. — Numini nonnumquam postpositur praenomen, et praepositur cognomen, III, 1. — nomina militum noscit et ciet dux, XXI, 43. — regionum urbiumque pro incolis posita, III, 47, 1. — barbarica variata, XXI, 29, 6. — nomina locorum hominumque non mutanda, quia ab aliis non memorantur, III, 50, 1; XLII, 21, 2.

Nomentana via, olim Ficaluensis, III, 52.

Nomentani in civitatem accepti, VIII, 14.

Nomentum, oppid. Latii in Sabiniis, hodie *Montana*, a Tarquinio Prisco captum, I, 38; IV, 22, 32.

Nonae Maji, XII, 20. — Quintiles, XXVII, 33. — Sextiles, XII, 20.

Nonius, seuator, ob gemmam praescribitur ab Antonio, CXX, 69.

Nonius, centurio, a seditiosis militibus necatur, CXXV, 16.

N. Nonius cum Appuleio Saturnino petit tribunatum, et, illo repulso,

designatur, LXX, 5. — occiditur, 6.

Norba Latii in Volseis, b. *Norma*, colonia Romanorum, II, 34; XXXI, 2. — eam subita incursione depopulantur Privernates, VII, 42.

Norbani nuntiant defectionem Privernatium, VIII, 1. — a populo Romano laudantur ob constantem in rempublicam fidem, XXVI, 10. — Norbanus ager, VIII, 19.

C. *Norbanus*, trib. pleb. gravissimam seditionem excitat, LXX, 26. — reus fit maiestatis, 28. — defenditur a M. Antonio, 29. — absolvitur, 30. — praetor Siciliae periculo eripit Rheginos, LXXX, 1. — consul senatusconsultum de dimittendis exercitibus facit, LXXXIV, 9. — violat legatos Sullae, LXXXV, 2. — vincitur a Sulla, 3. — iterum magna strage a Metello Pio, LXXXVIII, 2. — architur Rhodum, 3. — proscibitur a Sulla, 21. — se interemit, LXXXIX, 32.

C. *Norbanus* C. F. Flaccus, triumvirorum legatus, octo enim legionibus, in Macedoniam adversus Brutum praemittitur, CXXII, 51. — cos. primusbinis quaestoribus utitur, CXXVIII, 1. — proconsul triumphat ex Hispania, CXXXI, 49.

Norici, pop. a Silio domiti, conditiones pacis accipiunt, CXXXVI, 51.

Nortia, Etrusca Dca, VII, 3.

Notae censoriae, XXVII, 11. — eorum origo, XXXIX, 42, 4. — Cf. ad IV, 24, 5; vid. et censor et Censura.

Notatos a Numidico censor alter eximit notae, LXVIII, 37.

Notium, oppid. Ioniae prope Colophonem et mare, XXXVII, 26; XXXVIII, 39.

Nova Carthago; vid. Carthago.

Novae laernae, III, 48.

Novemdiale sacrum publice sumptum, praecipue ubi lapidibus pluit, I, 31, 3; XXI, 62; XXIII, 31; XXV, 7; XXVI, 23; XXVII, 37; XXIX, 14;

XXX, 38; XXXIV, 45; XXXV, 9; XXXVI, 38; XXXVIII, 36; XXXIX, 22; XLIV, 18; LXX, 28.

Novensiles Divi a Samnitibus accepti, VII, 9, 5.

Novius Calavius; vid. Calavius.

L. *Novius Niger*, quaestor, a Caesara praetore in carcerem conicitur, CIII, 11.

L. *Novius*, tribun. pl. a liberto Clodii ferro vulneratus, CIII, 127.

Novocomensibus civitatem adimit M. Marcellos, CVIII, 31.

Nox proelium dirimit, IV, 39; IX, 32; XXXII, 10, 12; XXI, 59. — victoriam magis, quam proelium, dirimit, VII, 33. — inter noctem lux orta, XXXII, 29. — Noctis partes, XXV, 9, 8. — nocte lux oborta; vid. Prodigium.

Nuceris Alfaterna, oppidum Campaniae (et Umbriae), hodie *Nocera*, subigitur ad deditionem a Q. Fabio, IX, 41. — capitur a Poenis, incenditur et diripitur, XXXII, 15.

Nucerini Atellam traducti, XXVII, 3. — Nucerinum agrum populantur socii navales Romanae classis, IX, 38.

Nuces secundo anni fuae Casilinum, ad sublevandam obsessorum inopiam, XXIII, 19.

Numa Pompilius rex Romanorum a Patribus eligitur, I, 18. — eius instituta et religio, ibid. — Numa senior Pythagoras, ibid. — eius inauguratio, ib. — Ianum indieem pacis bellique facit, 19. — Duorum metrum iniicit animis, ibid. — cum Dea Egeria congressus nocturnos simulat, ibid. — describit annum ad cursum lunae in duodecim menses, ibid. — nefastos dies fastosque facit, ibid. — Flamines, Salios, Pontificem creat, 20. — virgines Vestales legit, et ipsis stipendium de publico instituit, ibid. — Iovi Elicio aram in Aventino dicat, ibid. — lucum sacral Camoe-

ais, 21. — Fidei instituit solemne, ibid. — regnavit tres et quadraginta annos, ibid. — eius commentarii, 31, 32. — aius et cadaver, at libri sub Ianiculo in duabus arcis lapideis inventi, XL, 29. — cremantur libri, ibid.

Numa Marcius; vid. *Marcus*.

Numantia, XLVII, 37. — obaidetur frustra a Q. Pompeio, LIV, 3. — iterum, 26, 27. — a Popilio, LV, 8. — ab Hostilio Mancino, 10 et seqq. — ad Numantiam accedit Scipio, LVII, 9-22. — Numantiae situs, 24. — fossa morusque circa eam ducuntur, 26. — capitur et deletur, LIX, 1-6.

Numantini belli memoratur initium, XLVII, 39.

Numantini pacem faciunt cum Q. Pompeio, LIV, 28. — sed illud foedus pro rato non habetur Romae, 34. — fundunt exercitum Rom. LV, 8. — in summas angustias redigunt Romanos, 14. — cum iis pacem facit Hostilius Mancinus, 15. — pacem hanc irritam esse censet senatus, 17, 26. — Mancinus deditur Numantinis, LVI, 13. — eum non recipiunt, 14. — insidias ponunt Romanis, LVII, 20. — repelluntur, 21. — cum desperatis pugnare non vult Scipio, 23. — obsessi circumvallantur, 24. — tentant eruptionem, 30. — eorum sollicitudo, 31. — premuntur a Scipione, LIX, 1. — eorum desperatio, 2. — erumpunt, 3. — fames horribilis, 4. — plerique sibi necem consciscunt, 5. — de iis triumphat Scipio, 27.

Numerius Decimius Samnis, XXII, 24.

Numerius Fabius; vid. *Fabius*.

Numerus, iuventutis Minervae, VII, 3. — Numerus censorum hostium a Livio nimis augeri solet, IX, 43, 8.

Numicus, s. *Nomicus*, fluvius Latii ad fines Rutulorum, inter Lau-

rentum ac Lavinium defluens et ex lacu Nemorensi prodians, h. *Rivo di Nemi*, I, 2.

L. Numicius Circiensis, praetor Latinorum, Romam nominatim evocatus, VIII, 3.

T. Numicius Priscus, consul, adversus Volcos proficiscitur, II, 63. — beue rem gerit, ibid.

Numidae veteres Puenorum hostes, XVIII, 20. — Numidae et Mauri ab Hamilcare pacantur, ibid. 42. — Africae populi Massyli at Masaesyli (ubi bodie *Alger*) quorum reges Masinissa, Micipsa, Iugurtha, Syphax, XXI, 29; XXIV, 49. — equitum auxilia adiungunt Hasdrubali in Hispania, XXI, 22. — quingenti de Hannibalis exercitu pugnant cum trecentis equitibus Romanis, 29. — Numidae primum in Africa equitum genus, XXIV, 48; XXIX, 34. — liberant exercitum Romanum, XXXV, 11. — ad Romanos transfugunt, XXII, 48; XXIII, 46; XXVI, 10. — eorum dimicandi ratio, XXI, 55, 4. — inculatores, XXVIII, 11. — disincti et inermes, nisi quod iacula portant: equi sine frenis, XXXV, 11. — ante omnes barbaros effusi in Venerem, XXIX, 23; XXX, 12. — vagas trahunt domos, XXIX, 31. — cornu ac lacte vescuntur, ibid. — apud eos regnum ad fratrem regis pervenit, XXIX, 29.

Q. Numidicus; vid. *Caecilius Metellus*.

Numisius, imperator Latinorum, VIII, 11.

C. Numisius creatur praetor, et sortitur Siciliam, XII, 8.

T. Numisius Tarquiniensis legatus in Macedoniam, XLV, 17.

Numistro, aut *Nomestro*, opp. Lucaniae aut Bruttiorum, XXVII, 2.

Numitor, filius maior Procae, Albae regis, I, 3. — pallitur ab Amulio fratre, ibid. — restituitur, 5.

C. Numidius per medium forum unci raptatur, LXXX, 39.

L. Numitorius, tribunus plebis, II, 58.

P. Numitorii cum Appio decemviro contentio, III, 45. — in Aventino tribunus pl. creatur, 54.

Q. Numitorius Pullus, proditor patriae, LX, 23. — ei venia datur, ibid.

Nummus quadrigatus, XXXI, 52. — nummi in memoriam victoriae de Picentibus cusi, XV, 9.

Nundinae, VII, 15. — Kalendis Ianuariis, CVII, 16.

Nuptias (ob) virginis inter Ardeates bellum intestinum, IV, 9.

Nursia, opp. Sabinorum, Iod.

Norcia: uude

Nursini pollicentes Scipioni milites, XXVIII, 45.

Nutria capitur, XX, 28.

Nux; vid. *Nuces*.

Nymphaeum in Apolloniati agro et Illyrico Maced. ad Aoum, XLII, 36, 39, 53.

Nymphius princeps Palaepolis, VIII, 25. — urbem tradit Romanis, 26.

Nusa, uxor Nicomedis, soror Mithridatis, XCII, 3.

Nysa, uxor Nicomedis, et mater alii Nicomedis, LXXIV, 10.

O.

Oeneum, opp. Peuestiae in Illyrico, XLIII, 19.

Oblivionis fluuen transire vix audent Romani milites, LV, 29.

Obrima, fl. Phrygiae mai. ad Apameam in Maecandrum cadens: eius fontes, XXXVIII, 15.

Obsecratio in unum diem populo indicta, III, 63; XXVI, 23. — a populo, praecuntibus duumviris, facta,

IV, 21. — circa omnia pulvinaria, XXXI, 8, 9.

Obsides, fidei pignus, XLII, 39. — totius Hispaniae Sagunti in arce custoditi, XXII, 22. — eos tradit Romanis Abelo, ibid. — Obsides Tarentinorum, e fuga retracti, virgis caeduntur, et de saxo deiiciuntur, XXV, 7. — obsides civitatum Hispaniae post captam Carthaginem Novam reddit suis Scipio, XXVI, 49. — obsides exacti a Carthaginensibus, ne minores quatuordecim annis, neu triginta maiores, XXX, 37. — reduntur iis centum, XXXII, 2. — iterum centum, XL, 34. — exacti ab Antiocho, ne minores octonum denum annorum, neu maiores quinum quadragenum, et triennio mutandi, XXXVIII, 38. — obsides Carthaginensium Setiae custoditi, XXXII, 26. — in triumphis ducti, XXXIV, 52; CII, 48. — iis in publicum proeundi facultas negata, XXXII, 26.

Oceanus orbem terrarum amplexu finit, XXXVI, 17.

Ocilis, urbs Hispaniae, quae defecerat ab Romanis, accipitur in fidem, XLVIII, 4.

Ocrea sinistrum crus tectum, IX, 40.

Oericalum, opp. Umbriae, ultra quod Nar et Tiberis coeunt, h. *Otricoli* in limite ducatus Spoletini, XXII, 11. — vastatur a sociis Italicis, LXXII, 25.

Oericulani sponsione in amicitiam Romanorum accepti, IX, 41.

Octavia Caesaris Octaviani soror, multis proscriptis saluti est, CXX, 44. — eam ducit M. Antonius, CXXVII, 27. — virum et fratrem conciliare studet, CXXVIII, 40. — eius ad fratrem oratio, 41. — ad Antonium navigat, sed ille artibus Cleopatrae fasciatur, CXXXI, 56, 57. — Octaviae facta laudabilia, 59. — ei repu-

dum mittit Antonius, cxxxii, 5. — moritur, cxxxviii, 5. — ei honos habetur a senatu, *ibid.*

Octaviae porticus et in ea bibliotheca, cxxxii, 54.

Octavius legatus Crassi, auxilium ei laturus, de colle quem ceperat, decurrit, cvi, 53. — cum defendens occiditur, 57.

Octavius Mamilius; v. *Mamilia*.

Octavius Metius, x, 41.

C. Octavius Rufus, quaestor, legatos Bocchi Romam ducit, lxxvi, 35.

C. Octavius, Augusti pater, cii, 90. — ex praetura Macedonia sortitus, ciii, 78. — Bessia proelio fusa, imperator appellatur, 108.

C. Octavius, postea Augustus appellatus nascitur, cii, 89. — de eo somnium Catuli, ciii, 35. — a Caesare, magno avunculo, catolli incipit, cxv, 21. — in Hispaniam ad Caesarem venit, 63. — precatur Caesarem pro Seguntinis et aliis, 64. — magister equitum a Caesare designatur, cxvi, 19. — haeres a Caesare scriptus ex dodrante, in nomen adoptatur, 112. — eius prudentia, 112. — in urbem post necem Caesaris properat, cxvii, 4. — Brundisii honorifice excipitur a militibus, *ibid.* — adseiscit nomen Caesaris, 5. — (atque adeo posthaec Caesar Octavianus dicitur) parat sibi favorem Ciceronis, 6. — Romam venit, 13. — hereditatem Caesaris sibi adeundam statuit, dissuadente matre et propinquis, 13, 14. — eius prudens moderatio, 15. — initia contentionum cum Antonio, *ib.* — tribunatum plebis dissimulante ambit, 16. — ludos in honorem Caesaris facit, 17. — in eum seclusus malignitas, 19. — et Antonii, 20. — quos ille magnitudine animi superat, 21. — adquirit studia plebis, 22. — Antonii invidia in eum, et cum eo reditus in gratiam,

26, 27. — populus ei tribunatum plebis offert, 28. — veteranos sollicitat, 29. — eius dolo sibi parari insidias dicit Antonius, *ibid.* et 30. — utriusque apparatus ad bellum, 36. — Caesarem Octavianum in urbem adducit Cnautius, 37. — oratio Octavianii ad pop. 44. — cum veterani destituunt, sed mox revertuntur, 45, 46. — anceps Octavianii deliberatio, et copiae, 54, 56. — senatum defendit contra Antonium cxviii, 2. — in eius favorem multa senatus decreta, 10. — variae cogitationes eius, 24. — totum se militibus tradit, 26. — inter arma studiis operam dat, 27. — cum consulibus succurrit D. Bruto, 29. — ob proelium Mutinense Imperator vocatur, cxix, 11, 13. — iterum egregie pugnat, 16. — D. Bruti ferocia in Octavianum, 19. — ei a Pansa produntur consilia senatus, 21, 22. — legiones Pansae restituntur Octavianum, 25. — suspicio in eum de morte Hirtii et Pansae, 27. — eum deprimere studet senatus, 32. — reconciliationem cum Antonio meditatatur, 35. — Antonium petitur elabi, 38. — Lepidum et Asinium sullicitat, 39. — decipit Ciceronem, ut eius negotium in senatu agat, 40, 41. — patres ad eum recurrunt, ei triumphum ac stipendium decernunt, 53. — Octavianii adversus senatum concio, 54. — periculum sui ipsius et militum non nisi se consule discuti posse ostendit, 56, 57. — ei ab senatu consulatum petunt ecuturiones, 58. — Octavianus transit Rubiconem, 60. — contendit Romam, 61, 65. — urbanas legiones in deditionem accipit, 66. — novae formae comitiis eos. fit, 68. — ei augurium Rosuli oblatum, cxx, 1. — multaue decernunt Patres, 2. — fert legem in percussores Caesaris, 3. — eius crudelitas in Q. Gallium, 6. — expetit

amicitiā Antonii, 8. — eius cum Antonio et Lepido colloquium, 17. — cedit Antonio, Ciceronem proscribi postulanti, 18. — triumviratus constituitur, patresque inter triumviros dividuntur, 19. — privignum Antonii ducturum se promittit, 21. — ostentum Octaviano oblatum, 22. — triumviratum reipublicae constituendae in quinquennium invadit eum Antonio et Lepido, 26-28. — edictum proscriptionis ab eo collegisque promulgatum, 29 et seqq. — resistit aliquandiu collegis, ut qua proscriptio fieret, sed inceptam exercuit utroque acerbius, 43. — abdicat consulatum, 101. — navali proelio superatur a Sex. Pompeio, furtimque traicere conans, repellitur, cxxxi, 3, 4. — cum Antonio in Graeciam transit, 6. — somnia ipsius, et medici Artorii ante pugnam Philippensem, cxxiv, 4. — in pugna castra eius capiuntur, ipse vix effugit, 8. — eius post victoriam saevitia, 30. — novam cum Antonio instituit divisionem provinciarum, cxxv, 1. — petit Italiam, 2. — anceps eius morbus, 3. — enim cum L. Antonio oppugnare molitur Fulvia, 6. — Octavianus filium Fulviae, sibi desponsam, dimittit, 7. — magnae eum difficultates adoriuntur dividere incipientem agros veteranis, 7-13. — ei offensi senatores, 14. — tumultuantur milites, quos tamen placat, 15-17. — pacem offert Fulviae, et L. Antonio, 18. — leges concordiae non servantur, 20. — accusator Octavianus a Manio, 21. — milites Octaviani causam probant, 22, 23. — eius in senatu oratio, 26. — incipit bellum, 28. — Romam ab L. Antonio occupatam recipit, 29-31. — obsidet Antonium Perusiam, 32. — Octaviani periculum, 35. — urget obsidionem Perusiam, cxxxi, 15-18.

— ab eo petit pacem Antonius, 19. — oratio ad eum Antonii, 21-24. — Caesaris responsio, 25-26. — ignoscit veteranis, 28, 29. — est in Perusio immitior, 30. — et in alios viros egregios crudelia, 31. — eius potentia crescit, 35. — Galliam et Hispaniam, M. Antonio attributas, eum undecim legionibus in potestatem accipit, ibid. — ei corona laurea decreta, ibid. — Pompeio amicitiam Antonii ambiente, Octavianus accipiti cura distringitur, cxxvii, 1, 2. — ducit uxorem Scriboniam, 3. — Lepido in Africam a legato, L. quoque Antonio per speciem honoris in Hispaniam amovet, 8, 9. — ei bellum facit M. Antonius et Pompeius, 17. — mortui Fulvia pax conficitur, 23, 24. — evans ingreditur urbem, 27. — exorta seditione in urbe magnum edit periculum, 29. — cui eximitur ab Antonio, 30. — barbam ponit, populoque epulam dat, 33. — repudiat Scriboniam, 35. — eius et Antonii cum Pompeio colloquium, et conditiones pacis, 37-39. — mutua convivia, 41. — noctu urbem intrat, 43. — eius et Antonii concordia, ibid. — ducit Liviam, cxxviii, 3, 4. — Pompeio novas res molienti bellum iofert, 11. — pugna navalis dubio exitu, 12, 13. — alia pugna, in qua urgentur Caesariani, 15, 16. — Octaviani classem tempestas affligit, 19. — eum et Antonium conciliare studet Octavia, 40. — certamen humanitatis Antonii et Octaviani, 42. — nova inter eos pacta, etiam de retinendo triumviratu, 43, 44. — eius classis tempestate perit, 46. — vel invito Neptuno victoriam se adepturum inquit, 50. — fretum transire statuit, cxxix, 6. — in Siciliam transit, 11. — eius periculum, 12. — hortatur suos, 13. — cladem accipit a Pompeianis, 14. —

Mylenisium fauces occupat, 20. — siue tabernaculo pernoctat, 21. — cum Lepido coniungitur, 22. — Pompeium ad pugnam cogit, eiusque classem vincit, 23-25. — eum criminatur Lepidus, 27. — Octavianus, corruptis Lepidi copiis, in castra eius venit, 28, 29. — in potestatem eius venit Lepidus, 30. — Octavianus ordinat Siciliam, 31. — differt militum missionem et praemia in adventum Antonii, 32, 33. — partem copiarum dimittit, 35. — ei adulatur senatus, 38. — ovans urbem init, 40. — Lepido pontificatum non vult eripere, 41. — honores ei decreti, 42. — eius ex morte Pompeii laetitia, cxxxi, 19. — in Illyricum expeditionem suscipit, 20. — seditionem veteranorum comprimit, ib. — Iapydas aggreditur, 22. — et in fidem accipit, 23. — Metulum obsidet, 24. — ponte rupto sauciatur, 25. — eius in Pannonios expeditio, 27. — Segestici quum strenue sese defendissent, tandem sese dedunt, 29-32. — in Dalmatas arma vertit, 33. — strategemate circumventos opprimit, 34. — Priamonem capit, 36. — Dextrum genu lapide sauciatur, 37. — iterum consul, ipse die initi magistratus honore abit, 49. — in Dalmatas iterum profectus, eos domat, 53. — ex eorum manubiis Octaviae porticum extruit, 54. — in eum bellum molitur Antonius, 58. — mutuae criminationes, 60. — Octavianum inter et consules Antonio faventes contentio, cxxxii, 1, 2. — ei testamentum Antonii prodit Plancus, 7. — illud palam recitat Caesar, 8. — eius oratio de bello civili, 12. — vires, 16. — militibus suis nummos dividit, 18. — Antonium ad proelium provocat, 22. — Antonius Octavianum ad singularem pugnam, 23. — Caesar tertium consul, 24. — in Epirum clas-

sem mittit, 25. — universas copias traiecit, 27. — deluditur solertia Antonii, 29. — ad eam multi transeunt, 31. — eius ad milites oratio, 46. — ad proelium se comparat, 58. — ad Actium navali proelio vincit Antonium, cxxxiii, 1-8. — Apollini honorem habet, 9. — Nicopolim condit, 10. — ornat Patrenses, 11. — exercitus Antonii in eius fidem venit, 14. — victoria utitur clementer, multisque ignoscit, 15-18. — Curionem et alios quosdam occidit, 19. — eius annulus Sphingis imagine signatus, 21. — usurpata ab eo occulte scribendi ratio, ibid. — obit Graeciam, 22. — in Italiam revocatur, 23. — quartum consul, ibid. — Metello in filii gratiam ignoscit, 24. — hiberna eius navigatio, 25. — eius adventu conquiescunt turbae, 26. — redit in Graeciam, 27. — astu petit Cleopatram ne suo triumpho se eriperet morte, 36, 37. — Herodi veniam dat, 41. — libellos quibus Antonius ad se transitoris denarios 1500 promittebat, ultro recitat militibus, 44. — illacrymatur morti Antonii, 51. — ingreditur Alexandriam, 53. — Antyllum, Antonii filium, occidit, 54. — eius cum Cleopatra colloquium, 55. — commentarium thesaurorum Caesari tradit Cleopatra, 57. — Octavianus Caesariem interficit, 62. — ceteris Antonii liberis omnem benevolentiam favoremque praestat, 63. — corpus Alexandri Magni videre cupit, 65. — Ptolemaicorum regum conditoria, et Apin videre recusat, ibid. — ordinat Aegyptum et ei imponit praesidium, 66, 67. — honores ei decreti, 75, 76. — quintum consul, 77. — claudit Ianum, 78. — ei templa posita, 79. — urbem intrat, 81. — eius triumphi, 82. — honores ab eo Diis habiti, 85. — Indi variis editi, 86. — Daci Cotisonis cum eo

affinitas, 87. — imperator appellatur ob victoriam Crassi de Bastarnis, cxxxiv, 6. — deliberat de redeunda republica, 7. — ordinat senatum, 75. — eius in recensendo senatu modestia, 77. — instaurat Carthaginem, 78. — sextum consul, 80. — censum agit, ibid. — templum Apollinis perficit, 81. — eius liberalitas, 83. — omnia ante sextum suum consulatum constituta abolet, 84. — septimum consul, ibid. — eius oratio de deponendo imperio, 85. — retinet imperium, 94. — cum senatu dividit provincias, 96. — appellatur *Augustus*, 103. — bene imperare studet, 110. — censum Galliarum agit, 112. — ordinat Hispaniam, cxxxv, 4. — octavum consul, ibid. — Britannos bello petere destinat, 8. — novum cos. ibid. — laboriosum et difficile bellum gerit adversus Cantabros, 10-12. — Hispaniam pcat, 14. — decimum cos. 19. — in eius acta iurat senatus, ibid. — undecimum cos. 25. — in morbum incidit, 26. — eius testamentum, 28. — de iis qui quondam sibi adversari fuerant, benevole loquitur, cxxxvi, 2, 3. — Teridaten et Parthorum legatos in curiam adducit, 4. — viam ab Emerita Gades perducit, 5. — deprecatur dictaturam, 7. — nec censuram perpetuam recipit, 8. — plerasque tamen eius magistratus partes per se obit, 9. — ei maledicit Varro, 10. — in eum Fannius Caepio conspirat, 11. — Agrippae dat filiam in matrimonium, 19. — ei signa Romana restituit Parthi, 22. — bene constituit provincias, 24. — Herodi regnum firmat, 25. — ad eum legatio ludica, 26. — in eius honorem multa decreta, 31. — consilium eius de repurganda curia, 37. — senatores ad sexcentos reducit, 38. — insidiae in com Egnatii, 39. — leges eius de ambitu et de ma-

ritandis ordinibus, 40-42. — praestitudo saecularibus, 46. — in Galliam proficiscitur, 48. — porticum Liviae aedificat, 57. — ab Augusto multarum urbium nomina, 58. — oblatos honores abnuit, 66. — agrorum divisiones tollit, 67. — non facile sinit scautorem eurare, 69. — pontificatum maximum, Lepido mortuo, assumit, 70. — ne quid periram faciat, cavet, 71. — ei praefectura morum prorogatur, cxxxvii, 1. — eius natalis celebratur, 14. — pecuniam ad status suos oblatam in effigies Deorum expendit, cxxxviii, 4. — eius et Herodis mutua benevolentia, cxxxix, 3. — ad famam aegrotantis Drusi Tiberium usque procurrit, cxi, 5. — eum defunctum laudat in circo Flaminio, 7. — elogium eius versibus et prosa oratione persequitur, 8. — eius constitutiones circa senatum, 13. — mira eius lenitas, 14. — dicit se imperium deponere, satis certus futuram ut recipere illud cogeretur, 17. — nationes Transalpinas vult non irritari, 19. — liberam Maecenatis admonitionem in optimam partem accipit, 22, 23.

Cn. Octavius, aedilis plebis, praetor creatur, et sortitur Sardiniam, xxviii, 38. — ad octoginta onerarias Poenorum nares capit, 46. — ei prorogatur imperium, xxix, 13; xxx, 2. — infelicitex Sicilia traiecit in Africam, 24. — legatus in Africam mittitur, xxxi, 11. — creatur triumvir coloniae deducendae, xxxiv, 45. — legatus in Graeciam, xxxv, 23. — a Quirio missus, praesidium et paucas nares accipit, xxxvi, 12.

Cn. Octavius legatus in Graeciam mittitur, xliii, 17. — praetor creatus sortitur classem, xlii, 17. — decemvir sacrorum, 18. — cum classe Samothracam appellatur, xlv, 5. — ei cum filio Philippa se tradit Persicus,

6. — praedam Macedonicam Romam fert, 33. — eius triumphus navalis de Perseo, 42. — fit consul, XLVI, 5. — legatus ad ordinandas Syriae res missus, 25. — a Syris interficitur, 29. — ei statua in Rostris posita, ib.

Cn. Octavii Cn. F. Cn. N. consulatus insignis ob incrementum luxuriae, LX, 1.

Cn. Octavius, cos. LXXVIII, 29. — resistit Cinnae collegae, perniciosas leges ferenti, LXXIX, 1, 2, 3. — adversus Cinnae, patriae bellum inferentem, urbem munit, 24. — Pompeium in auxilium vocat, 25. — ab urbe repellit Marium et Cinnae, LXXX, 4. — revocatis in urbem Cinnae et Mario, trucidatur a Censorino, 26. — in sinu interempti tabellae cum signis Chaldaeorum repertae, 27.

Cn. Octavius M. F. Cn. N. cos. XCI, 22.

L. Octavius Cn. F. cos. XCII, 16.

M. Octavius trib. plēbis, inimicus T. Gracchi, LVII, 19. — intercedit legi agrariae, LVIII, 16 et seqq. — ei magistratus abrogatur, 22, 24. — detrahitur de Rostris, 25. — et a populo pene discerpitur, 26. — in eum legem fert C. Gracchus, LX, 42. — servatur a Cornelia Gracchorum matre, 43.

M. Octavius a Pompeio Liburnicae et Achaicae classi cum Libone praefectus, CX, 51, et CXI, 2. — Dalmatiam, exutum copiis, Dalmatia expellit, CX, 51. — magnam cladem patitur, 67. — multae eius naves a Cornificio capiuntur, CXII, 51. — Salonas oppugnare aggressus primo reicitur, mox proelio vincit Saloneus, 52. — a P. Vatinio vincitur, 54.

M. Octavius Marsus, legatus Dalmellae, praemittitur Asiam, CXIX, 1. — capta Laodicea sibi infert manus, CXXI, 23.

Octobribus Calendis magistratus initus, V, 9.

Octogesa oppidum ad Iberum, CX, 22.

Octolophum, seu Octolophus, loci in Thessalia nomen, XXXI, 36; XLIV, 3.

Odontica terra in Thracia, XLV, 4.

Odrisae in Thracia, XXXIX, 53. — eorum equitatus, XLIV, 42.

Odrysae, clientes Bacchi, CXXXV, 2. — iis, vastatis terris, parciit Licius Crassus, ibid.

Oeniade, populus et opp. Acarnaniae, XXVI, 24. — attribuuntur Acarnanibus, XXXVIII, 37, 39.

Oenus, Laconicae opp. et fl. XXXIV, 28.

Oesalces, frater Galae regis Numidarum, fratri succedit, XXIX, 29.

Oeta mons Thessaliae ad fines Doridis, Locridis et Phocidis, a Thermopylis ad Pindum, h. *Banina*, XXXVI, 15. — Octaei montes, XLI, 27.

Ofilius Calavius Campanus, Ovii filius, clarus genere factisque, IX, 16. — eius iudicium de silentio Romanorum post Caudinam ignominiam, ibid.

Ofili in Caesaris Octaviani exercitu tribuni ferocia et poena, CXXIX, 35.

Officia summis magistratibus et patronis praestanda, VI, 34, 6; XLII, 49.

Officina Monetae, VI, 20.

A. Ogulnius, tribunus militum de legione secunda, cadit in proelio cum Boiis, XXXIII, 36.

Cn. Ogulnius, tribunus plebis, legem fert de sacerdotiis cum plebe communicandis, X, 6. — aedilis curulis, damnatis aliquot feneratoribus, ex mulctatitia pecunia varia dona et opera in sacros publicosque usus facit, 23.

M. Ogulnius ad frumentum in Etruria cōmēndum missus, xxvii, 3.

M. Ogulnius Gallus praetor, xxxix, 36. — sortitur iurisdictionem urbanam, xl, 1.

Q. Ogulnius, tribunus plebis, fert legem de sacerdotiis cum plebe communicandis, x, 6. — aedilis curulia multat feueratores, 23. — princeps legationis Epidaurum ad Aesculapium devehendum missae, xi, 13.

Q. Ogulnius leg. cum tribus aliis ad Ptolemæum Philadelphum, xiv, 38. — eius et collegarum abstinentia, 47. — consul creatur, xv, 5. — dictator, xvii, 28.

Olbia, urbs Sardinie, xvii, 17. — Olbinæ ager vastatur a classe Punica, xxvii, 6.

Olcades in Hispania Tarrae. ultra Iberum, inter Carpetanos et Oretanos prope Carthaginem Novam, xxi, 5. — Olcadibus bellum infert Hannibal, ibid. — vincuntur, ibid.

Olcinium seu *Olcinium*, opp. Illyrici, in confinio Dalmatiæ Albanique, h. *Doligno*, xlv, 26.

Olciniatis immunitas data, xlv, 26.

Olea a Minerva producta ad tempora obscurum a Salla Athenarum durasse dicebatur, lxxxi, 30, 31.

Oleue romi; vid. *Supplicium iniunia*.

Oleum per manipulos, ut mollirent arcus, missum, xxi, 55. — olei coctii in vicos singulos dati, xxv, 2.

Oltorianum forum; vid. *Forum*.

Olonicus, sive *Salondicus*, rebellantium Celtiberorum dux, Epit. lib. xliii. — Conf. ad xliii, 4, 1.

Oltachus e Maetotica Dardariorum gente regulus, insidiis petit Laetulum, xevii, 22. — re infecta fugit ad Mithridatem, 23, 24. — ducitur ante curram Pompeii triumphantis, ciii, 48.

Olympia vicus Elidis in Peloponnesi, xxvi, 24; xlv, 28.

Olympiorum solenne ludicrum. xxvii, 35. — parant Elei, xxviii, 7.

Olympias, mater Alexandri M. viii, 24.

Olympias, oppid. Macedoniæ, olim Gonnocondylum, xxxix, 25.

Olympio legatus Gentii ad Persas, xlii, 23.

Olympium Iovis templum prope Syracusas, xxiv, 21, 33.

Olympius Iupiter, xxi, 21. — templum eius maximum Athenis, xli, 20. — et Olympiæ, xlv, 28.

Olympus, mons Thessaliæ, hodie *Lacha*, xlii, 6.

Olympus, mons Galatiæ, xxxviii, 18. — in eum fugiunt Tolistoboi, 19. — ex eo depellantur a Romanis, 20, 21.

Omen accipere vel non accipere licet, i, 7, 11. — dii avertunt seu averruncant, ibid.

Onchestus, Thessaliæ fl. xxxiii, 6.

Onesimus Maerco, Pythoæ filius, Romam profugit, xlii, 16. — eius præmia, ibid.

Oniæ regio in Aegypto, cxii, 78.

Onomastus, maritimæ orae præfectus a Philippo, iussu eius Maronitas, intromissis in urbem Thracibus, trucidat, xxxix, 34. — eum Philippo iudicat de Demetrio, xl, 8.

Opera publica locant, exigunt et sarta tecta tumentur aediles censoresque, v, 23, 6; vi, 4, 4. — eorum apud Romanos iam ab antiquis temporibus magnificentia, i, 56.

Opifices ad bellum exciti, viii, 20.

— opifices Carthaginis Novæ captos publicos fore populi Romani, edicit Scipio, xxvi, 47, 51.

Opima spolia; vid. *Spolia*.

Opimia, virgo Vestalis stupri comperta, sub terram, ad portam Collinam, necata, xlii, 57.

Opimianum vinum, Lxi, 8.

L. Opimius Pansa, quaestor, occiditur a Samnitibus, x, 32.

L. Opimius, praetor, in potestatem redigit Fregellanum urbem, Lx, 23. — ei negatur triumphus, 24. — eum metuit C. Gracchus, 77. — creatur consul, Lxi, 8. — curat, ne Gracchus reficiatur tribunus, 11. — eiusque leges conatur subvertere, 12. — impugnat coloniam Carthaginiensem a C. Graccho deductam, 13. — eius praeco interficitur a turba Gracchanis, 16. — ei res publica commendatur, 20. — arma parat adversus Gracchum, 21. — Gracchum et Fulvium ipsos venire, positis armis, iubet, seque senatus arbitrio permittere, 26. — ad eum deferuntur capita occisorum, 32. — acerbè quaerit in Gracchanos, 33. — fanum Concordiae ponit in foro, 35. — accusatur ob caedem Gracchi, 49. — pro eo Carbois cos. oratio, 58. — absolvitur, 71. — princeps legationis in Africam Iugurthae pecunia corrumpitur, Lxii, 22. — eo crimine damnatus in exilium abiit, et, post senectam in contumeliis odioque hominum exactam mortuus in Dyrrhachino litore sepelitur, Lxiv, 51.

L. Opimius provocatorem Cimbrum interficit, Lxviii, 51.

Q. Opimius Q. F. Q. N. cos. vincit Ligures, Lxvii, 29, 31.

Q. Opimius, qui trib. pl. nobiles offenderat, ab iis per C. Verrem opprimitur, xcii, 28.

Opis aedes in Capitolio, de caelo tacta, xxxix, 22.

Opitergini ad mille circiter a Pompeianis militibus deprehensi, mutuis vulneribus se conficiunt, cx, 52-55.

L. Opiternius, conditor et sacerdos Bacchualium, xxxix, 17.

Optatus iufasta lancea equum Pyr-

rhi percutit, xiii, 5. — interficitur ab smicia regis, ibid.

Oppia, virgo Vestalis, damnata incesti, dat poenas, ii, 42.

Oppia (Vestia), mulier Atellana, Capuae habitans, quotidie sacrificat pro salute et victoria populi Romani, xxvi, 33. — eidem boua et libertas restituantur, 34.

Oppia lex de cultu matronarum, xxxiv, 1. — pro ea oratio M. Catonis consulis, 2. — adversus eam oratio L. Valerii, tribuni plebis, 5. — abrogatur, 8.

Oppidum pars Romae, xlii, 20.

Oppius Statio, relictus ad impedimenta ab Antonio ad Prasapa contendente, a Parthis cum duabus legionibus caeditur, cxxx, 3, 5.

C. Oppius, trib. pl. iii, 34.

C. Oppius, praefectus socium, invadit tumultuaria manu agrum Boiorum, xxxi, 2. — circumventus a Boiis, caeditur, ibid.

C. Oppius, tribunus pleb. legem Oppiam tulit, xxxiv, 1.

L. Oppius, trib. pl. xxxii, 28.

L. Oppius Salinator, post aedilitatem plebis, in Siciliam classem triginta navium ducere iubetur, xxxv, 23. — praetor, 24. — sortitur Sardiniam, xxxvi, 2.

M. Oppius in successione militum cum Sex. Manilio summae rerum praest, iii, 51.

M. Oppius, a triumviris proscriptus, filii pietate servatur, cxx, 78. — filii pietas honorata, cxxviii, 39.

Q. Oppius, procos. a Laodicensibus comprehensus, Mithridati deditur, Lxxviii, 2.

Sp. Oppius Cornicen decemvir creatur, iii, 35. — decemviris aliis ad bellum proficiantibus Ap. Claudio adiutor ad Urbem tuendam datur, 41. — ut auxilium collegae ferat, in forum irumpit, 49. — senatus ha-

het, 50. — accusatur, 58. — testis in eum productus, ibid. — Oppius, in vineula ductus, sibi manus infert, ib.

Ops, urbs Locridis, capitur ac diripitur ab Attalo, xxviii, 7. — Opunte seditio, xxxii, 3a.

Opuntiarum emporium, Cynus Locridis, xxviii, 6.

Ora pro fuve nautico, xxii, 19; xxviii, 36.

Oraculi fallaciae ambages, xii, 26.

Oraculum Apollinis ad Hieron Comen, xxviii, 13. — Delphicum, i, 56; v, 15; xi, 12; xxix, 10, 11; xli, 27. — consultor a Pyrrho, et ambiguum eius responsum, xii, 17. — spoliatur a Sylla, lxxxix, 8; vid. et Delphi. — Dodonaei Iovis, viii, 24.

Oratio Acilii Glabronis consulis ad milites, xxxvi, 17. — Aemilii Mamerci, iv, 3a. — Aemilii Paulli ianiam morituri, xxii, 49. — Aemilii Pouli consulis, xlii, 22, 34, 38. — ad Persen, mox ad suos, xlv, 8. — alia, qua liberos esse iubet Macedones, 29. — de publicasque fortuna, 41. — Aetolorum contra Romanos, xxxi, 29. — Alexandri Acarnanis, xxxv, 18. — Alexandri Aetoli in Philippum, xxxix, 33. — Alorci ad Saguntinos, xxi, 13. — Andranodori ad Syracusanos, xxiv, 22. — Hannibalis ad milites, xxi, 21, 43; xxii, 45. — ad Scipionem, xxx, 30. — ad senatum Carthaginensem, 34. — ad Antiochum, xxxv, 19; xxxvi, 7. — antequam venenoni sumeret, xxxix, 51. — Aunii Setini, praetoris Latiorum, viii, 4. — in senatu Romano, 5. — Antiochi in concilio Aetolorum, xxxv, 44. — legati eius in concilio Achaeorum, 48. — Apollonidae, xxiv, 28. — Arconis contra Callieratem, xli, 29. — Aristeni in concilio Achaeorum, xxxii, 20, 21. — Asymedus, Rhodiorum legati, xlv, 21. — Atheniensium legatorum, xxxi,

30. — in concilio Panaetolico, xxxv, 32. — Baebii Herennii in nobiles, xxi, 34. — Q. Caecili Metelli ad censores, xl, 46. — Caeritum legatorum, vii, 20. — Callieratis Achaei contra Perseum, xli, 23. — Campanorum legatorum, vii, 30. — Canulcii, iv, 3. — Carthaginensium legatorum de pace, xxx, 22, 42. — quarentium de Masiussa, xlii, 23. — ap. Claudii rei, iii, 56. — Ap. Claudii, iv, 48; v, 3. — in tribunos, vi, 40. — C. Claudii, patris Appii, iii, 40. — M. Claudii Marcelli, respondentis accusantibus Siculis, xxvi, 31. — eiusdem ad milites in castris, xxvii, 13. — consulum in tribunos plebis, iv, 2. — A. Cornelii Cossi dictatoris ad milites, vi, 12. — ad M. Manlium, 15. — L. Cornelii Lentuli in consilio militari ad Claudium, ix, 4. — P. Cornelii Scipionis ad milites, xxi, 40. — P. Cornelii Scipionis Africani ad milites, xxvi, 41, 43. — ad Allucium, Celtiberorum principem, 50. — ad milites, xxvii, 27, 32. — in senatu respondentis Fabio, 43. — ad Masinissam, xxx, 14. — ad Hannibalem, 31. — ad legatos Antiochi, xxxvii, 36, 45. — ad populum rei, xxxviii, 51. — P. Cornelii Scipionis Nasicae, xxxviii, 58. — P. Decii, tribuni militum, ad milites, vii, 35. — P. Decii pro lege de sacerdotiis cum plebe communicandis, x, 7. — de provinciis 24. — C. Decimii ad Rhodios, xlv, 11. — Demetrii, xl, 12. — Eumenis ad Aemilium Regillum, xxxvii, 19. — ad senatum, 45. — contra Perseum, xlii, 11, 12. — M. Fabii, viii, 33. — M. Fabii Buteonis dictatoris, xxiii, 23. — Q. Fabii in Terentillum tribunum, iii, 9. — Q. Fabii, magistri equitum, viii, 31. — Q. Fabii Maximi Cunctatoris ad Aemilium, xxi, 39. — de consuli-

bus creandis, xxiv, 8. — in senatu, ne Scipioni Africa mandetur extra sortem, xxviii, 40. — M. Fulvii triumphum petentis, xxxix, 4. — L. Furii, post consulatum rei, ii, 54. — L. Furii, tribuni mil. cons. pot. ad milites, vi, 23. — L. Furii Camilli, xii, 13. — L. Furii Purpureonis adversus Cn. Manlium, xxxviii, 45. — M. Furii Camilli, v, 27, 30, 44, 51; vi, 7, 24, 26, 38. — Gallorum legatorum in senatu, xxxix, 54. — Gellusae respondentis legatis Carthaginiensium, xlii, 24. — Hannonis de Hannibale, xxi, 3, 9; xxii, 12. — Heracleidis Byzantii, legati ab Antiocho ad Romanos missi de pace, xxvii, 35. — Hirpinorum et Samnitium ad Hannibalem, xxiii, 42. — M. Horatii Barbati adversus decemvros, iii, 29. — ad milites, 62. — L. Iulii contra Ap. Claudium, iii, 46. — Iudibilia Hispaniae reguli, ad Scipionem, xxvii, 17; xxviii, 34. — ad suos, xxix, 2. — L. Iunii Bruti, ii, 2. — M. Iunii de captivis redimendis, xxi, 59. — P. Licinii Calvi, v, 18. — Sp. Ligustini ad populum, xlii, 34. — Locrensiu legatorum, deplorantium fortunas suas, xxix, 17. — Lycortas, Achaeorum praetoris, ad A. Claudium, xxxix, 36. — C. Maenii dictatoris, ix, 26. — Magonis ad Gallos, xxix, 5. — Cn. Manlii, consulis, ad milites, xxxviii, 17. — pro se, 47. — M. Manlii, vi, 15, 18. — T. Manlii Torquati de captivis non redimendis, xxi, 60. — Marcii ad milites, xxv, 38. — Q. Marcii Philippi, legati, ad Persicum, xlii, 40. — Masgabae, Masinissae filii, xlv, 13. — Masinissae ad Scipionem, xxviii, 35. — eius legatorum, xxx, 17. — Menippi, legati Antiochi, xxxiv, 57. — M. Metilii, tribuni plebis, in Fabium, xxi, 25. — militum, ex Cannensi clade superstitum

et in Siciliam legatorum, xxv, 6. — Miniovis, amici Antiochi, ad legatos Romanos, xxv, 16. — Minucii Rufi, cunctationem Fabii reprehendentis, xlii, 14. — Nabidis, Laedaemouiorum tyranni, ad T. Quintium, xxxiv, 31. — L. Papirii dictatoris, viii, 32, 34. — Persae, accusantis Demetrium, xl, 9. — se purgantem, xlii, 41. — ad milites, 52. — Petilliorum in Africanum, xxxviii, 51. — Philippi in concilio Achaeorum, xxviii, 8. — eius legatorum in concilio Aetolorum contra Romanos, xxxi, 29. — ad T. Quintium, xxxii, 33. — ad legatos Romanos, xxxix, 28. — eiusdem, iudicis inter duos filios, xi, 8. — L. Pinarii ad milites, xxiv, 38. — Polytaeni Syracusani, xxiv, 22. — C. Pontii, imperatoris Samnitium, ix, 1, 11. — M. Porcii Catonis, consulis, contra luxum muliebrem, xxxiv, 2. — ad milites, 13. — Sp. Postumii, ix, 8, 9. — Sp. Postumii, consulis, in Bacchanalia, xxxix, 15. — L. Quintii Cincinnati, iii, 19; iv, 15. — T. Quintii Capitolini, iii, 67. — T. Quintii ad comiratos, qui eum ducem elegerant, vii, 41. — T. Quintii Flaminii ad Graecos, xxxiv, 22. — ad Nabidem, 32. — ad Graecos, 49. — ad Aetolos, xxxv, 33. — ad Achaeos, 49; xxxvi, 32. — Rhodiorum legatorum, xxxvii, 54. — Romanorum legatorum ad Aetolos, xxxi, 31. — post aditum Persae, legationem renuntiantium in senatu, xlii, 47. — Saguntinorum legatorum, xxviii, 39. — Samnitium legatorum, viii, 1. — P. Scaptii, iii, 71. — P. Sempronii, tribuni plebis, in Ap. Claudium, viii, 33, 34. — P. Sempronii Tudisani, tribuni militum, ad milites, xxi, 50. — Ti. Sempronii Gracchi, consulis, ad Patres, xxiii, 25. — Ti. Sempronii Gracchi, tribuni plebis,

pro Africano, xxxviii, 53. — ad collegam de triumpho M. Fulvii, xxxix, 5. — C. Servilii Ahelae, v, 9. — M. Servilii, pro triumpho Aemilii Paulli, xlv, 37. — Siculorum in Marcellum, xxvi, 3u. — Sophonisbae ad Masinissam, xxx, 12. — Sopatri Syracusani, xxiv, 25. — Sulpicii Galbae, consulis, xxxi, 7. — eiusdem, respondentis Minucii, xxxv, 16. — Syphacis ad Scipionem, xxx, 23. — Syracusanorum legatorum ad Marcellum consulem, xxv, 29. — Tapanii decurionis, iv, 41. — C. Terentii Varronis ad legatos Campanos, xxiii, 5. — tribunorum plebis, v, 2, 11; vi, 36, 37, 39. — Tulliae ad L. Tarquinium, i, 47. — Att. Tulli, ii, 38. — Sex. Tullii ad dictatorem, vii, 13. — L. Valerii, consulis, ad milites, iii, 61. — eiusdem ad equites, ibid. — L. Valerii, tribuui plebis, in legem Oppiani, xxxiv, 5. — M. Valerii dictatoris, ii, 31. — M. Valerii Corvi ad milites, vii, 32. — ad coniatoros, 40. — M. Valerii Laevini ad Actolos, xxvi, 24. — in senatu, 36. — P. Valerii, ad populum, ii, 7. — P. Valerii, consulis, ad populum, iii, 17. — Vectii Messii, iv, 28. — Veturiae ad Coriolanum, ii, 40. — Vibii Virrii, uictoris Campanorum defectionis, xxvi, 13. — Virgii ad Ap. Claudium, iii, 47, 48. — ad commilitones, 50. — in Ap. Claudium, 56, 57. — L. Volumnii ad populum, x, 21, 22. — Zenonis ad Quintium et legatos, xxxv, 31. — Zeuxidia, legati Antiochi, de pace, xxxvii, 42. — *Orationes quae in Supplementis reperiuntur.* Oratio M. Aemilii Scauri contra Iugurtham, lxii, 18. — Agrippae ad Caesarem Octavianum, xxxiv, 8. — M. Antonii, cxvi, 71, 79. — ad Alexandrinos, cxxx, 43. — ad milites, cxxxii,

35. — M. Apuleii Saturnini, lxvii, 63. — Archelai ad Sullam, lxxxii, 51. — ad Muracnam, lxxxvi, 9. — Archelai, qui magister Cassii fuerat, ad Cassium, cxxii, 10. — Aristionis ad Athenienses, lxxviii, 44. — legatorum eius ad Sullam, lxxx, 30. — Astymedis in senatu Romano, xlvi, 10. — Adberbalis contra Iugurtham, lxii, 13. — Atilii Reguli in senatu, xviii, 58. — C. Aurelii Cottae ad populum, xcii, 22. — Aurelii Orestis ad Achaecos, li, 32. — Aurelii Scauri ad Cimbro, lxxvi, 7. — Bocchi regis ad Sullam, lxxvi, 49. — Q. Caecilii Metelli Macedonici de maritandis urdiuibz, lix, 53; vid. at lxxvii, 38, 39. — Q. Caecilii Metelli Numidici pro triumpho suo, lxxvi, 11. — post reditum ad Quirites, lxxix, 53. — T. Canutii ad M. Antonium, cxvii, 37. — Carthaginensium legatorum ad consules Romanos, xlix, 11. — ad Andriacum, i, 28. — C. Cassii, cxxi, 5; cxxii, 13; cxxiii, 12. — Cinnae, xiii, 16. — Ap. Claudii Caeci, in senatu, xiii, 32. — Ap. Claudii ad Tigranem, xcvi, 8. — L. Cornelii Cinnae, lxxxix, 6, 8. — L. Cornelii Sullae ad milites, lxxv, 4; lxxvii, 13. — ad Archelaum, lxxxii, 52. — ad Asiatieos principes, lxxxiii, 38. — ad milites, lxxxiv, 30. — ad populum, lxxxvii, 11. — ad Pompeium, lxxxix, 27. — P. Cornelii Scipionis Aemiliani, xlvi, 15; lvi, 10. — Critolai ad Achaecos, li, 61. — P. Decii tribuni plebis in Opimium, lxi, 50. — Domitii Ahenobarbi, cxv, 41. — Q. Fabii pro filio, xi, 5. — Fabricii ad Pyrrhum, xiii, 20. — C. Fundanii adversus Claudiam, xix, 40. — Hannunis cognomento Gillae ad consules Romanos, cxix, 18. — Hirpiorum ad Sullam, lxxv, 26. — Hor-

tensiae ad Tresviros, cxiix, 44. — Hostilii Mancini, lv, 19. — Italicorum legatorum in senatu Rom. lxxxi, 10. — Iudacilii, sociorum ducis, ad Asculanos, lxxiv, 23. — ad amicos, 30. — Iudaeorum ad Antiochum Sideten, lvi, 41. — Iugurthae legatorum, lxii, 16. — C. Iulii Caesaris Strabonis, lxxv, 43. — C. Iulii Caesaris, qui dictator fuit, in senatu, xc, 19. — ad milites, civ, 28; cix, 37; cx, 42, cxii, 64; cxiii, 16; cxiv, 28. — in senatu, cxv, 2. — M. Iunii Bruti ad populum, cxvi, 87. — L. Licinii Luculli ad milites, xciv, 4. — M. Livii Drusi, lxxi, 11. — Lucanorum et Samnitium legatorum ad Mithridatem, lxxvi, 7. — Q. Lutatii Catuli ad populum, xcix, 22. — Maecenatis ad Caesarem Octavianum de non reddenda republica, cxxiv, 29. — C. Marii ad milites, lxxviii, 26. — ad Cinnum consulem lxxx, 29. — C. Memmii contra pacem Iugurthianam, lxi, 26. — Mithridatis legatorum ad Sertorium, xcvi, 7. — Mucii consulis in senatu, lviii, 53. — Nicomedis legatorum ad Romanos, lxxvi, 35. — Numantinorum in senatu Romano, lv, 23. — Octaviae ad fratrem, cxxviii, 41. — Octaviani Caesaris ad populum, cxvii, 44. — in senatu, cxxv, 26. — ad L. Antonium, cxxvi, 25. — de bello adversus M. Antonium, cxxxii, 12. — ad milites, 46. — de depouendo imperio, cxxlii, 85. — C. Papirii Carbonis consulis pro L. Opinio, lxi, 58. — Pelopidae, Mithridatis legati, lxxvi, 33. — Q. Pompeidii ad Caeponem, lxxiii, 35. — Cn. Pompeii Magni ad senatum consulem, cxi, 5. — Sex. Pompeii legatorum ad M. Antonium, cxxxii, 5. — M. Porcii Catonis ad Romanos qui Uticæ erant,

cxiv, 41. — Pyrrhi regis ad Romanos legatos, xiii, 17. — ad Fabricium, 18. — C. Scribonii Curionis in Siciniam trib. pleb. xci, 29. — Scytharum ad Phraatem, lx, 58. — C. Sempronii Gracchi, lxx, 38; lx, 9. — T. Sempronii Gracchi de iure tribunatus, lviii, 37. — Sertorii ad Cinnum de non recipiendo Mario, lxxix, 31. — ad suos de fuga in insulas Fortunantes, xc, 24. — ad milites, xci, 8. — de sua cerva, xcii, 8. — ad suos, de non concedenda Mithridati Asia, xciii, 10. — Q. Servilii ad Asculanos, lxxii, 2. — Statii Marci, cxxv, 38. — Tarentini cuiusdam, xii, 11. — Thebanorum ad Sullam, lxxxi, 2. — Tremellii quaestoris ad milites, lxi, 30. — tribunorum plebis adversus senatum, lxxiii, 1. — et contraria pro senatu, 10. — Viniatli legatorum, lvi, 15. — Zenobii ad Chios, lxxxii, 39.

Oratores quinquam floruerint Romae septimo urbis Romae saeculo, lxi, 14, 16.

Orbes acnei positi in sucello Semonis Sancii, viii, 20.

Orbitanium, oppid. in Samnio, xxiv, 20.

Orchomenos, urbs Arcadiae, red-dita Achaëis, xxxii, 5. — ad Oreho-menium pugna, lxxxii, 28.

Ordinum ac dignitatum discrimen institutum a Servio rege, i, 42. — ordinum in ludis discernendorum mos incipit, xxxiv, 54. — Ordo amplissimus, ibid. — Ordo in militia, altera pars manipuli, viii, 8. — Ordinum ductor, vii, 41. — primus ac decimus Ordo hostatus et primus princeps ac pilus, xlii, 34. — ordines primi, xxx, 4, 1.

Orestae in Epiro aut Macedonia, xlii, 38. — iis, quod primi ab rege,

Philippo defecissent, suae leges redditae, xxxiii, 34.

Orestis regin, xxvii, 33. — in eam impetum fuit cons. Sulpicius, xxxi, 40.

Orestes; vid. Aurelius.

Oretani in Hispania Tarraec. inter Anam et Baetim, xxi, 11; xxv, 7.

Oreum seu *Orens* urbs in Euboea, olim dicta Istiaen seu Histinae, h. *Oreo* seu *Orin*, xxviii, 5, 8; xxxi, 40; xxxi, 46, 4; xlii, 13; 3n. — capitur a Romanis, xxviii, 6. — iterum a Romanis et Attalo oppugnatur et capitur, xxxi, 46. — ei libertas data, xxxiii, 34. — *Oritani*, xxviii, 8.

Orgessum, castellum Macedoniae, xxxi, 27.

Oricini, xxvi, 25. — in eorum fines subitam expeditionem facit Philippus, ibid.

Oricum opp. Illyrici Maced. in confinio Albaniae et Epiri, h. *Oreo*, *Orso*, xxiv, 4n. — ab Orico legati ad M. Valerium praetorem veniunt, ibid. — *Oricum* a Philippo captum, ibid. — recipitur a Romanis, ibid. — occupatur a Caesare, cxi, 10. Conf. xxxiv, 52.

Origines M. Catonis, xxxiv, 5. — eius operis liber quintus, xlv, 25.

Oringis seu *Aurinx* et *Oningis*, opp. Hispaniae Bact. (vid. *Aurinx*) oppugnatur et capitur a L. Scipione, xxviii, 3. — eius ager frugifer: argentum ineulae fodiunt, ibid.

Oritani; vid. *Oreum*.

Oriundi flumini ortus ducitur ex monte Scadra, xlii, 31.

Oroanda, urbs Pisidiae, xxxviii, 37, 39.

Oroandenses Galatinae, xxxviii, 18, 19.

Oroandes Cretensis decipit Persen, xlv, 6.

Orobuzus, legatus Arsacis ad Sul-

lum, lxx, 50. — maiestatis imminutae reus, ab Arsace morte afficitur, ibid.

Orodes succedit patri Phrahati in Parthorum regnum, cv, 39. — Mithridatem expellit Media, ibid. — legatos ad Crassum mittit, cvi, 26. — exercitus eius, Pacoro et Labieno ducibus, irrumpit in Syriam et Asiam, cxviii, 10. — occiditur a filio Phrahati, cxviii, 26.

Oroëses, Albanorum rex, tribus locis Romanos adoritur, ci, 17. — et ubique profligatur, 18. — veniam pacemque petit, 19.

Orophernes Cappadocia pellit Ariarathem, xlvii, 14.

Oropii pluribus iniuriis affecti ab Atheniensibus, Achaeorum implorare fidem coguntur, xi, 28.

Oropus, urbs in confinio Atticae et Boeotiae orientali posita, h. *Oropo* seu *Ropo*, in qua Amphilocho vates pro Den cultus, xlv, 27. — direpta ab Atheusiensibus, xlvii, 24. — quam ob iniuriam multa Atheniensibus imponitur, ibid.

Oroscopta, oppidum Pnenorum, xlviii, 31.

Orsabaris, filius Mithridatis, decedit ante curram triumphantis Pompeii, cxi, 48.

Orsua et *Corbis*, patres fratres, de principatu civitatis ferro certant, xxviii, 21.

Orthobula venenum tollit Proxenum maritum, xli, 25. — damnata, abijt in exilium, ibid.

Orthosia Cariae, ad Macandrum fl. et prope Nysam, xlv, 25.

Orthosia Phoeniciae, lvi, 38.

Ortiagon, regulus Gallorum, xxxviii, 19. — eius uxoris memorabile facinus, 24.

Ortona, urbs Latina, oppugnatur ab Aequis, ii, 43. — oppugnatur, et mox recipitur, iii, 30.

Ouces, dux Parthorum, interit ex vulnere, cvm, 40.

Osea, opp. Hispaniae Tarrac., h. *Huesca* in Aragonia, xci, 5: unde

Osea lingua, x, 20.

Opici, Opici, Opisci, Ausonum gens in Campania et Latio, a quibus Atellanæ fabulas Romani acceperunt, vii, 2.

Osense argentum, xxxiv, 10, 46. — signatum, xl, 43.

Osculari limina templorum demissis manibus, xlv, 44, 11.

Osimii, Galliae populus, civ, 63.

Ospagus, Maced. fl., xxxi, 39.

Ossa Macedonum intersectorum legit Antiochus, xxxvi, 8.

Ossa, mons Thessaliae, Pelio adhaerens, inter quem et Olympum erant, Tempe et Peneus, xlii, 54; xlii, 13.

Ostia, urbs, in ore Tiberis condita, h. *Ostia*, i, 33; xxi, 11 et 27; xxi, 38; xxv, 20; xxvii, 22, xxix, 14. — Ostia Tiberina, xxvi, 19. — Ostiae lacus sive fortasse lucus, de caelo tactus, xxvii, 11. — Ostia proditione expugnata a Maria, lxxix, 47.

Ostiensis populi vacatio observatur, xxvii, 38. — ei vacatio rei navalis negatur, xxxvi, 3.

Ostiensis ager, viii, 12. — in eam excursionem faciunt Antiates; vid. Antiates.

Otacilius, sen Octacilius Crassus, Caesaris nos perfride interimitt, cxi, 28. — Lisum amittit, 29.

M. Otacilius C. F. M. N. Crassus, eos. praefectus in Siciliam, vincit Poenos, xvi, 43. — eius severitas, 47.

M. Otacilius, legatus, conquisit carmina Sibyllina, xci, 23.

M. Otacili Pitbolai maledicentissima carmina aequo animo fert Caesar, cxvi, 5.

T. Otacilius C. F. M. N. Crassus, consul in Sicilia rem gerit, xvi, 59.

T. Otacilius, praetor, sedem Menti vovet, xxi, 10; xxi, 25, 6; xxi, 31. — praetor literas mittit ex Sicilia de vastato Punica classe Hieronis regno, 56; xxi, 21. — duumvir Menti sedem dedicat, xxi, 31, 32. — in Siciliam cum imperio, qui classi praeset, mittitur, 32. — depopulatur agrum Carthaginiensem, et aliquot capit naves Poenorum, 41. — quam consul crearetur, Q. Fabius, eius uxoris avunculus, cum certo iam honore deicit, xxi, 7-9. — creatur praetor iterum, 9. — obtinet classem, quam priore anno habuerat, 10. — depopulatur agrum circa Uticam, et frumentum Syracusas mittit, xxi, 31. — rogatur ei imperium, xxi, 1. — rursum eligitur consul, irrita eventu, 22. — nuntiat, cum mortuum esse in Sicilia, 23. — pontifex fuerat, ib.

Ova ad notas curculis in Circo nomeraudis, xli, 27.

Ovatio, i, 11; iii, 10; vid. xxvi, 21; xxxi, 20; xxxii, 27; xxxiv, 10; xli, 33. — Crassus ovans pro myrtea corona lauream gestat, xcvi, 34. — ovatio decreta Caesari Octaviano et M. Antonio ob pacem factam, cxxvii, 27; vid. et cxxix, 39, 40.

Q. Ovinus, senator, quod se iuvicio Cleopatrae praefici sustinuerit, interficitur ab Octaviano, cxxxiii, 64.

Ovius Calavins; vid. Calavius.

Ovius Puccius, sacerdos Summum, x, 38.

Oxathres, filius Mithridotis, ducitur autem eorum triumphantis Pompeii, cxi, 48.

Oximum; vid. Auximum.

Oxintas, filius Iugurthae, duci-

tur in triumpho, LXVII, 18, 20. — Venusia e custodia arecessit a Pappio in castra, regio ornatur cultu, LXXIII, 48. — ad eum Afrorum a Romanis transfugia, ibid.

Oxtracae, urbs Lusitanae, occupatur ab M. Atilio praetore, XLVIII, 6.

Oxybi, Liguriae populi, vincuntur a Romanis, XLVII, 30, 31.

P

Pachynum, promontorium Siculum, hod. *Capo Passaro*, XXIV, 35. — accedit classis Punica, XXIV, 27; XXV, 27.

Pacilius; vid. *Furius*.

Pacurus, Orodus, Parthorum regis, filius, oppugnat Antiochiam, CVIII, 37. — Antigonum petit, 39. — vincitur a Cassio et Syria expellitur, 40. — irrupit in Syriam et Palaestinam, CXXVII, 10, 11, 12. — rogata Antigoni Hierosolyman ingressus, Hyrcano insidias struit, 13. — fortissime pugnans occiditur, CXXVIII, 23.

Pactius et *Vibius* fratres nobilissimi Bruttiorum, XXVII, 15.

Paculla Minia Campana, Bacchanum sacerdos, XXXIX, 15.

Pacuvius Calavius Campanus, qui Appii filiam uxorem duxerat, filianque Livio Romam nuptum dederat, defectionis ab Romanis auctorem se praebet, XXIII, 2. — senatum Campanum sibi vitae beneficio obnoxium facit, 2-4. — filio Hannibalem placat, 8. — filium deterret a consilio occidendi Hannibalis, ibid.

Pacuvius Ninnius Celer, hospes Hannibalis Capuae, XXIII, 8.

Sex. Pacuvius, tribunus plebis, se devovet Augusto, CXXIV, 104.

Padus, seu Eridanus, fluvius effundens se per mediam Galliam Cisalp. et per septem ad postremum ostia, h. *Po*, v, 33, 35. — quoniam tempore primum transitus a Romanis, XX, 46, 47. — maior ac violentior Rhodanus, XXI, 43. — eum transit exercitus Hannibalis, 47. — Bodinci nomen ei antiquitus inditum, LXXII, 34.

Paeones, XLII, 51; videntur et CXXXI, 27.

Paeonia pars septentr. Macedoniae, XXVIII, 19; XXXVII, 17; XXXIX, 54; XL, 21, 23; XLV, 29. — postea dicta Emathia, XL, 3. Conf. et XLV, 44.

Paestani, XXVII, 10.

Paestum, seu Posidonia, oppid. Lucaniae, hod. *Pesti*, ad sinum Paestunum, cui nunc a Salerno nomen est, VIII, 17; XXVI, 39. — Graecis vocata Posidonia, XIV, 39. — legati a Paesto pateras aureas Romanis afferunt, XXII, 36.

Palaeopharsalus, seu Palaeopharsalus, opp. Thessaliae, XLIV, 1.

Palaeopharus, seu Palaeophatus, opp. Thessaliae, vastatur a Philippo, XXXII, 13.

Palaeopolis, urbs sita in Campania haud procul inde, ubi postea Neapolis, VIII, 22. — obsessa a Romanis, 23. — traditur Romanis, 25, 26.

Palaeopolitani, VII, 22, 25.

Palatinus mons, I, 5. — monitae a Romulo, 7. — idem dicitur Palatina tribus, XX, 58.

Palatium, I, 5, 33; II, 10, XXIX, 37. — circa Palatium habitabant Romani veteres, I, 33. — aedes Matris Magnae in Palatio, XXIX, 37. — in Palatio habitationem sibi parat Caesar Octavianus, CXXIX, 42.

Palensis in insula Cephalonia, XXXVIII, 28.

Pales, pastorum dea, xv, 11. — ei sedes Romae dedicata, ibid.

M. Palicanus, homo sordidus, consulatum petit, xcix, 40. — constantio Pisonis, consulis, absterretur, ibid.

Palla picta cum amjleno purpureo douo missa reginae Cleopatrae, xxvii, 4.

Palladium Romae, Levinii, Argis, et multis locis ostensum, lxxxi, 8.

Pallanteum, seu Pallantium, Palantium, urbs Arcadica, i, 5.

Pallantia, Tarraconensis Hispaniae clarissima civitas, frustra tentatur a Lucullo cos. xlviii, 25. — iterum ab M. Aemilio, lvi, 8, 9.

Pallantini Romanorum hostem cadunt, lvi, 11.

Pallene, paeninsula et oppidum Maced. inter alium Thermaicum et Toronacum, xxi, 45; xlv, 30.

Pallenensis ager, xlv, 10, 11.

Pallium crapidaeque Graecorum, xxi, 19.

Pallori vovet fanum Tullus Hostilius, i, 27.

Palma enata in ara aedis Fortunae; vid. Prodigium. — Palmæ german in loco Mundensis pugnae enatum, prosperum omen Octavio, cxv, 64.

Palmae, in Indis Romanis, primum datae victoribus, x, 47.

Palmata tunica; vid. Tunica.

Palmyram equites mittit Antonius oppidi diripiendi causa, cxxvi, 13. — urbem suam deseruit Palmyreni, 14.

Paludamentum, xxv, 16. — a sorore Horatii sponso factum, i, 26. — Paludamenta consulibus sub iugum transiit, detracta, ix, 5.

Paladati cum lictoribus in provinciis proficiscuntur consules, xxi, 63; xxi, 14; xxxvi, 3; xxxvii, 4; xli, 5, 10; xlii, 49; xlv, 39. —

An etiam lictores fuerint quaeritur, xli, 10, 2.

Palumbinum in Samio captum a Sp. Carvilio cos. x, 45.

Palus Ascuris, xlv, x. — Labentis, 31.

Palustris itineris difficultas, xxii, 2.

Pamphilidas, praefectus classis Rhodiorum, xxxvii, 22, 23, 24.

Pamphylia (in Asia min.) et Cilicia, hod. *Caramania*, xxxiii, 41; xxxv, 48; xxxvii, 23; xlv, 22.

Pamphyliorum legati coronam auream in curiam inferunt, xlv, 14.

Pamphylium mare, xxxviii, 13.

Pamphylus sinus, xxxvii, 23.

Pan a Romanis Innas vocatur, i, 5. — solenne in Pavis Lyenci honorem, ibid. — Pan cur facie rubra pingatur, lxxxix, 26.

Panuetolum, concilium Actolorum, xxi, 29; xxv, 32.

Pandosia, Lucanorum oppidum, h. *Castro Franco*, viii, 24; xiii, 2. — in deditionem venit Romanorum, xxix, 38.

Panis de Capitolio ip. hostium stationes iactatus, v, 48.

Pannoniae descriptio, cxvii, 28.

Pannonii subiguntur a Tiberio, cxxxix, 2. — a Sex. Apuleio vincuntur, cxl, xi.

Panopem, Baeotiae urbem, diripiunt copiae Mithridatis, lxxxii, 5.

Panopolis, oppid. Byzantium, xxxii, 33, 9.

Panormum, seu Panormus, opp. Siciliae, hod. *Palermo*, occupatur a Pyrrho, xiv, 13. — Panormum obsident et capiunt Romani, xviii, 40. — ad Panormum pugna, 53; vid. et xxiv, 36; xxix, 1.

Panormus Sami, xxxvii, 10, 11.

Pania; vid. Appuleius et Vibius.

Pantaleon, Aetoliae princeps, protegit Eumenem, xlii, 15.

Pantauchus obses a Persaeo datur legatus Romanis, LXI, 39. — ad Gentium militum legatus, foederis faciendi causa, XLV, 23, 27, 30. — Berocum Romanis tradidit, 45.

Pantherorum et leouum venatio Romae, XXXIX, 22.

Papaverum capita a Tarquinio Superbo decussa, I, 54.

Paphlagonia in Asia inter Pontum et Bithyniam, b. *Penderachie*, I, 1. — *Paphlagoniae* descriptio, LXXVI, 28. — *Paphlagoniam* liberam esse iubet senatus, LXX, 45. — occupatur a Mithridate, LXXVII, 52. — redditur Attalo et Pylaeeni, CII, 8.

Papius, mons Galliae Cisalp. non longe a Maeris Campis, XLV, 12.

Papiria tribus, VII, 37. — gens, IX, 16, 8.

Papiriana sacritia, X, 3.

C. Papirius Crassus, tribunus mil. cons. pol. VI, 18.

C. Papirius Carbo, praetor, XLIV, 17. — sortitur Sardiniam, ibid. — iubetur ius dicere iuxta cives et peregrinos, XLV, 12.

C. Papirius Carbo, trib. pleb. deplorat mortem Ti. Gracchi, LIX, 34. — eius actiones turbulentae, 36. — creatur cos. LXI, 49. — eius oratio pro L. Opinio C. Gracchi interfectore, 58. — accensatur ab L. Crasso, 75, 76. — cantharidum veneno sumpto, sibi mortem consciscit, 78.

C. Papirius Carbo, trib. plebis, legem fert de civitate sociis danda, LXXIV, 53.

C. Papirius Carbo Arvina, iussu C. Marii filii occiditur, LXXXVI, 5.

Cn. Papirius legatus violatur ab Achaeis, LI, 60.

Cn. Papirius Carbo, cos. LXIII, 9. — adversus Cymbros proficiscitur, 22. — eius infelix astutia, 26. — vincitur ad Gericiam, 27.

Cn. Papirius Carbo cum Cinnus

oppugnat urbem, LXXIX, 46. — cum Cinna consul creatur, LXXXII, 60. — se parat contra Sullam, LXXXIII, 12. — Cum Cinna cos. reficitur, 13. — occiso Cinna retinet dominationem, 16. — Sullae, conditiones aequas proponenti, acriter resistit, LXXXIV, 3, 4. — obsides exigit ab Italicis, 6. — eius vox de Sulla, LXXXV, 11. — vincitur a Pompeio, 16. — cos. tertium cum Mario filio creatur, LXXXVI, 1. — a Metello vincitur, LXXXVII, 5. — contra eum Sulla movet, 17. — et ancipiti proelio dimicat, 18. — Carbo cum Norbano Metellum oppugnans, magna strage vincitur, LXXXVIII, 1. — deserit Italiam, 4. — relictus ab eo exercitus a Sullanis caeditur, 5. — proscribitur a Sulla, 21. — captus occiditur a Pompeio, LXXXIX, 3, 4.

C. Papirius Maso, consul, Corsos vincit, XX, 20. — primus in monte Albano triumphat, 22. — pontifex, moritur, XXI, 25; XXV, 2.

G. Papirius L. F. Maso, decemvir sacrorum, moritur, XXV, 2.

C. Papirius Turdus, tribun. plebis, XLI, 6.

L. Papirius, trib. mil. consulari potestate, VI, 22.

L. Papirius, tribunus militum consulari potestate, VI, 38.

L. Papirius, praetor, legem fert, qua Acerranis civitas sine suffragio data, VII, 17.

L. Papirius, tribunus plebis, XI, 22.

L. Papirii feueratoris feda libido et crudelitas, VIII, 28.

L. Papirius Crassus, cos. IV, 21.

L. Papirius Crassus, cos. IV, 30.

L. Papirius Crassus, praetor, dictator creatur, VIII, 12. — nihil memorabile gerit, ibid. — consul creatur, 16. — iterum, 19. — magister equitum, 36.

L. Papirius Cursor, tribunus mil. cons. pot. vi, 5. — iterum, 11. — censor fuerat eo lustru, quo Urbs capta est, ix, 34.

L. Papirius Cursor, cui pedum pernecitas cognomen dedit, 12, 16. — magister equitum dictus, viii, 12. — consul, 23. — dictator, 29. — adversus Samnites proficiscitur, ib. — Romam redit, monitus a pollario, ad auspiciu repetendum, 30. — indignatur Q. Fabio, magistro equitum, quod, se absente, pugnasse cum hostibus, ibid. — eius interrogatio ad Q. Fabium, 32. — sequitur Q. Fabium, proficiscentem Romam, 33. — eius et Fabii contentio apud populum, ibid. — dictator defendit disciplinam militarem, 34. — noxae damnatum Q. Fabium donat populo Romano, 35. — comior factus, vincit Samnites, 36. — triumphat, 37. — abit magistratu, ibid. — consul iterum creatus, ix, 7. — in Apuliam pergit, 12. — obsidet Luceriam, 13. — cum collega vincit Samnites, 14. — capit Luceriam, 15. — sub ingum mittit Samnites, ibid. — tertium consuli, ibid. — recipit Satrium, 16. — triumphat, ibid. — eius laudes, ibid. — consul quartum Romae manet, 22. — quitum consul, 28. — dictator iterum, 38. — insignem victoriam refert de Samnitibus, 40. — triumphat, ibid.

L. Papirius Cursor, x, 9. — consul insignis, quae paterna gloria, quae sua, 38. — expugnat Duronius urbem, 39. — hortatur milites, ib. — pullarium, qui mentitus fuerat auspiciu, inter prima signa constituit, ubi ille occiditur, 40. — vincit Samnites eorumque capit castra, ib. — Iovi Victori pocillum mulsu, priusquam temetum biberet, rogit, 42. — triumphat, 46. — praetur, 47. — consul iterum Brutius et Lucanus

domst, xiv, 40. — Tarentum prodeunte Milone capit, 45. — triumphat, 46.

L. Papirius Cursor, princeps senatus, xiv, 47.

L. Papirius Maso creatur praetoe, xii, 14. — sortitur iurisdictionem urbanam, 15.

L. Papirius Mugillanus consul creatus, iv, 7. — censor primus, 8. — iterum consul, 30. — tribunus mil. cons. pot. 42. — proditur interrex, 43.

L. Papirius Mugillanus, consul ab interrege creator, viii, 23.

M. Papirius Gellum, barbam suam mulcentem, scipione churneo percutit et interficitur, v, 41.

M. Papirius quinquevir mensuarius creatus, vii, 21.

M. Papirius Atratinus consul, iv, 52.

M. Papirius Crassus consul, iv, 12.

M. Papirius Crassus dictator, viii, 17.

M. Papirius Mugillanus, tribunus militum consulari pot. iv, 45. — iterum, 47.

Sp. Papirius, tribunus mil. cons. pot. vi, 22.

Sp. Papirius, trib. militum, vi, 27.

Sp. Papirius, consulis fratris filius, renuntiat patruo ambigi de auspicio, x, 40. — donis militibus donatur, 44.

Papius; vid. Brutulus.

C. Papius, unus e praecipuis rebellantium sociorum ducibus, lxxxi, 8. — capit Nolam, lxxxi, 24. — alias multas urbes Italicorum auspicio sequi cogit, 26. — occupat Stabiam, ibid. — pervagatur Campaniam, 27. — exercitum suum insigniter auget, 28. — gravi obsidione Aceram premit, 47. — vincitur ab L. Iulio cos. 49. — victus iterum ab eodem

Julio, lxxiv, 16, 17. — victus a Sulla et vulneratus in proelio fugit Aesernius, lxxv, 37, 38.

C. Papius, tribunus pl. legem fert de Peregrinis urbe submovendis, cii, 17.

Pappus, dux Antigoni, vincitur ab Herode, cxxviii, 27.

Parachelois, Thessaliae et Aetoliae oppidum ad Aetheloum flumen, xxxix, 26.

Parada a Metelli Scipionis equitibus expugnata, incolae omnes in foro comburantur, cxiv, 40.

Parii, vid. *Paros*.

Paridia, xl, 2.

Parisates, Bospori tyrannus, sc. dedit Mithridati Magno, lxxiii, 49.

Parisi, adversus Romanos sollicitantur a Vergingentorice, cvii, 51.

Parma, oppidum Galliae Cispadanae, hodie *Parma*, colonia, xxxix, 55.

Parmo et gladius, arma velitum, xxxi, 35. — *Parma* trepidalis velitum, xxxviii, 21. — velitum breviores, quam equestres, xxvi, 4. — *Parmae* in caelo visae: vid. *Prodigium*.

Parmati, equites, iv, 39.

Parmenio, legatus Gentii Rhodum missus, xlii, 23.

Parnarus, s. *Parnassus*, mons Phocidis biceps, xlii, 16.

Parochi, xlii, 1-5.

Paroreia Thraciae, xxxix, 27; xlii, 51.

Paros Cycladum ins. maxima, h. *Paros*, xxxi, 15, xxxiii, 3a. — *Parii*, xxxi, 31.

Porstrymonia, pars Thraciae ad Strymonem fl. xlii, 51.

Parthenius, Atticae mons, xxiv, 26.

Parthi in Asia, ix, 18. — eorum gloriae contra nomen Romanum favet levissimi ex Graecia, ibid. — vincuntur ab Antiocho Sideta, lxi, 59. — eorum legatus ad Pompeium, cii, 1. — eos Gordiene expellit Afranius, 2. — cum Parthis pugnat Crassus, cvi, 41, 49. — a Cassio vincuntur, cviii, 4a. — Parthorum Syria facta praeter Tyrum, cxxvii, 11. — Signa restituant Romanis, cxxxvi, 22; vid. et Arsaces, Labianus, Licinius, Crassus, Orodes, Pacorus, Phraates. — equites, sagittae et fuga similata, ix, 19, 8. — Parthorum ager vastatur a Scythiis, lx, 61. — ipsorum imperium hellis civilibus laceratum, cxxxiii, 71.

Portheni, s. Parthini, in Illyrico Maced. vicini Dyrrhachio, xxix, 12; xlii, 21. — alii sub ditione Philippi dantur Pleurato, xxxiii, 34; xlii, 30.

Passaro, s. *Passaron*, civitas Epiri, xlv, 26, 33.

Passus quot continet stadium, xxxvii, 6, 2.

Pastor, a Charopo Epirota missus, magno usui est T. Quintin consuli, xxxii, 11. — Pastores in Apulia coniurant viique et paucos latrocinii infesta habent, xxxix, 29. — ad septem millia condemnat L. Pastumius praetor, ibid. — Pastorum habito milites, ix, 2; x, 4.

Patora, caput Lyciae, h. *Patera*, xxxiii, 41; xxxvii, 16, 17, 45; xxxviii, 39.

Patarenses Bruto se dedunt, cxxii, 32-34.

Patavium, opp. Venetorum, h. *Padova*, x, 2. — Patavii monumentum navalis pugnae et victoriae de Graecis solamni certamini exercetur, ibid.

Patavinorum seditio, xli, 27. — eos semper in armis habent Galli, x, 2.

Pater patratu quis, i, 24.

Pater filio, consulatum gerenti, iustum honorem praestat, xxiv, 44.

— patrem sequuntur liberi, iv, 4. — patre, qui carnali sella aederit, vivo, filius neque tribunus, neque aedilis plebis iure esse potest, xxvii, 21; xxx, 19.

Patres ab honore appellati senatores, i, 8. — cur conscripti dicti, ii, i, 14. — lecti a Romulo primo centum, i, 8. — aucti a Tarquinio Prisco, adscitis centum novis, i, 35. — Tarquinius Superbus, immittente per caedes et exsilia Patrum numero, statuit nullas in Patres legere, quo contemptior paucitate ipsa orda sit, 49. — L. Brutus. Patrum numerum, primaribus equestris gradus lectis, ad trecentorum summam explet, ii, 1. — post Cannensem pugnam, quum sensus ad insignem paucitatem reductus esset, centum septuaginta septem a Brutone dictatoris Patres leguntur, xxii, 23. — C. Gracchus fert, ut trecentis senatoribus sexcenti equites allegantur, sed id obtinere non potest, ix, 66. — trecenti ex ordine equestri in Patres a Sulla consule tributis comitiis electi, lxxvii, 27. — auctos ad nougentos sub Caesare dictatore Patrum numerus, cxvi, 14. — reductus ab Augusto ad sexcentos, cxxxvi, 38. — singuli interrogant legatos, xxx, 22, 2. — in Patres lecti principes Albanorum, i, 30. — Patres minorum gentium, 35, 3. — Atta Clausus in Patres lectus, ii, 16. — primus plebeius senator, v, 12. — senatus ab Ap. Claudio libertinorum filiis electis, inquinatus, ix, 46. — lecti in Patres a Brutone dictatore insignes variis titulis viri, xxiii, 23. — alii a Censoribus, xxiii, 22; xl, 53, xliii, 15. — in senatum electi homines viles a Caesare dictatore, cxvi, 14, 15. — senatus replegitur ab Augusto, cxxxvi, 35 et seqq. Vid. et Censores. — Patribus

loci in Circo divisi, i, 35. — in ludia Romanis secreta a populo, xxxiv, 44. iis ne connubium esset cum plebe, lex a Decemviriis lata, iv, 5. — postea abrogata, viii, 14, 9. — Patres tribunatum capere prohibentur, ii, 33. — Patrum ac plebis certamina, venenum urbis Romae, iii, 67. — Patrum indulgentia in plebem, ii, 9. — Patrum iuniores resistunt tribuni, iii, 14. — iniurias facere incipiunt plebei, 65. Cf. Patricii, Senatores, Senatus.

Patera, ex quinque pondo auri facta, regi Syphaci mittitur dona, xxvii, 4. — Pateram auream Massiniae donat Scipio, xxx, 15. — Paterae aureae a legatis Porstonis Romanis allatae, xxix, 36. — tres aureae, cum titulo nominis Camilli, in Iuvii cella ante pedes Iunonis positae, vi, 4. — aureae ex mulctatitia pecunia ad Cereris positae, x, 23. — ducentae septuaginta sex aureae, capta Carthagine Nova, relatae ad Scipionem, xxvi, 47.

Patrae, urbs Aethiae, h. *Patras*, *Patrasio*, xxvii, 29, xxxvi, 21; xxxviii, 7, 29, vii, et lii, 6.

Patrus non sunt tecta urbis et turba imbellis, sed inventus militaris, ix, 4. — Patriae caritas per umnes ordines velut uno tenore pertinens, xxiii, 49.

Patriciae Pudicitiae sacellum in foro Bonrio, x, 23.

Patricii, unde appellati? i, 8, x, 8. — a Capere electi, cxvi, 16. — gloriabantur penes se auspicia esse, se salos gentem habere, et iustum imperium et auspicium domi militumque, x, 8. Conf. iii, 1; vi, 41; vii, 6. — Patricios inter et plebeios certamen de consulatu, iv, 1 sq. — direptum creatione tribunorum militum cana. pot. promiscue ex Patribus et plebe sumendorum, 6. — renovatum, vi, 34 sq. — vincuntur

Patricii, 42.—adversus legem Liciniam Sextium duo Patricii consules creati, vii, 18, 19, 22, 34, 28.—idem frustra tentatum, x, 15.—Patricii praeturae et aedilitatem curulem, pro concessio plebi altero consulatu, sibi quaerunt, vi, 42; vii, 1.—in arce aut Capitolio habitare vetiti, vi, 20.—Patricii magistratus, vi, 41.—Patriciorum superbia et libido, iv, 3-5: vi, 36, 37.—eorum est, prodere interregem, vi, 41.—eorum certamen cum plebeis de sacerdotiis, x, 6 sq. xxvii, 8.—his plebei magistratus non patent, iv, 25.—Patricii consularesque duo tribuni pl. iii, 65.

Patrimi et *matrimi* ad sacrificium adhibiti, xxxvii, 3.

Patrocles Antigonensis, praefectus Persici, xlii, 58.

Patroni Antistibus dati ab senatu Rom. ad iura statuenda, ix, 20.—Siculorum Marcelli, xlv, 29, 5.

Paulus; vid. *Aemilius*.

Paulus Fabius Q. F. Maximus cos. cxxxvii, 9.

Paupertas honos habitus in civitate Romana, Praef. Liv. ii, 16, 33; iii, 26, 27; xiii, 20, et seqq. 27, 28; xviii, 14.

Pausanias, praetor Epirotarum, xxxii, 10.

Pausanias, dux Phaeacorum xxxvi, 9.

Pausistratus, praetor Rhodiorum, xxxiii, 18.—praefectus classis, xxxvi, 45; xxxvii, 9.—opprimitur a Polyxenida, Antiochi praefecto, xxxvii, 10-12.

Pavori vovet sanum Tullus Hostilius, i, 27.

Pax. Caudina, ix, 5, 6.—Numantina, lv, 16.—Pacis condiciones cum Poenis, xix, 60, 61; xx, 6, 31; xxx, 37, 43.—cum Illyriis, xx, 30.—cum Philippo, xxix, 12; xxxiii, 30.

30.—cum Aetolis, xxxviii, 9.—cum Antiocho, xxxviii, 38.—cum Mithridate, lxxxii, 56; lxxxiii, 28.—Pacem petunt, qui erant in iudiciis, vii, 38.

Pecora hostibus obiecta per insidias, ii, 50; xxviii, 33.—Massilia sunt pecunia, xxix, 31.

Pecuarii condemnati, x, 23, 47.—et ex mulctatione pecunia aedes in insula Fanni facta, xxxiii, 42.—et clypea insaurata in fastigio aedis Iovis posita, xxxv, 10.

Pecunia privata conducuntur, quae ad exercitum Hispaniensem opus sunt, xxxii, 49.—mulctatione, ex qua facta neles Veneris, x, 31.—Victoriae, x, 33.—Libertati, xxiv, 16.—Fauni, xxxiii, 42; xxxiv, 53.—ludi x, 23.—aeneo in Capitolio limina, etc. x, 23.—siga, xxvii, 6.—pecunia in acrium lata, xxviii, 9, 38, et al.—pecuniae a privatis, ad sublevandam aerarii inopiam, collatae, xxiv, 18; xxvi, 36.—tribus pensionibus solvuntur iis, xxxix, 16; xxi, 13; xxxiii, 42.—ad ludos Romae faciendos exactae a sociis, xxxix, 5, 22; xl, 44, 7.—in oppidis Hispaniae coguntur a praefectis, xlii, 2.—de pecunia incerta ludi voti, xxxi, 9.—pecuniam ex acrio scribae viatoresque aediliti clam egerunt, xxx, 39.—per indicem comperti damnantur, ibid.

Pecus quale, ver sacrum? xxxiv, 44. Conf. et xxii, 10, 9.

Pedania civitas datur, viii, 14.

T. Pedanius, princeps primus centurio, signifero signum admittit, in hostes iacit, et in castra Poenorum irrupit, xxv, 14.

Pedasa, seu *Pedassum*, Carinae opp. xxxiii, 30.

Pedestre scutum, vi, 8; vii, 10.

Peditibus aera constituta, iv, 59.—in triumphis dabatur ab impera-

toribus triens eius, quod dividebatur equitibus, xxxiv, 46, 52.

Q. Pedius, Cnecaris in Gallia legatus, civ, 57. — triumphat ex Hispania, cxvi, 2. — fuit sororis Caesaris nepos, eiusque ex octava parte haeres, 102. — cos. cxix, 68. — de eius nomine lex adversus interfectores Caesaris Paedia appellata, cxx, 3. — ad senatum refert de venia Lepido et Antonio concedenda, cxx, 8. — eius diligentia et mores, 25.

C. Peduacens, vir illustris, cadit in proelio ad Mutinam, cxix, 16.

Sex Peduacens, trib. pleb. fert ad populum, ut causa Vestalium retractetur, lxxiii, 11.

Pedum, opp. Latii inter Tibur et Praeneste, vi, 59; vii, 12; viii, 12. — capitur a Coriolano, ii, 39. — oppugnator et capitur ab L. Furio Camillo consule, viii, 13.

Pelagonia regio Macedoniae, xxvi, 25; xxxi, 28; xxxiii, 39. — oppidum, xlv, 29.

Pelagones, populi, xlv, 30.

Peligni populus Italiae propr. vicinus Marrucinis, Frentanis et Marsis, cuius oppida erant Corfinium et Sulmo, h. *Pentina* et *Sulmona*, in hod. *Abruzzo* cit. viii, 6, 29. — deficiunt, ix, 41. — viuuntur, ibid. oratores, pacem petentes, Romanum mittunt, 45. — iis foedus datur, ibid. — caedunt agmen fugientium Samnitium, x, 30. — devastantur ab Hannibale, xxii, 9. — multi voluntarii dant nomina in classem Scipionis, xxviii, 45. — deficiunt a Romanis, lxxii, 8. — et acie funduntur a Sulp. Galba, lxxxi, 33. — accipiuntur in fidem, lxxvi, 1.

Peligna cohors, xxv, 14; xlv, 40. — pugnat acerrime, ibid.

Pelignum bellum, vii, 33.

Pelium Illyrici urbem vi capiunt Romani, xxxi, 40.

Pella, opp. Macedoniae, h. *Isnitza*, *Palatiza*, xxvi, 25; xlii, 67. — Pellae hibernant Philippus, ibid. et xxxvii, 7. — ibi vetos Macedonum regia, xlii, 41, 51. — ibidem servabatur grana regum Macedoniae, xlv, 10. — deditur Aemilio Paulo, consuli, 45. — Pellae situs, 46.

Pellene, opp. Achaiae, xxxiii, 15.

Pellenensis Timocrates, xxxiv, 29.

Pellenensis ager, xxxiii, 14, 15. — eum depopulantur Philippus copiae, ibid.

Pellus lopi pro caduceo, xlviii, 5. — pelles detractas scutis comedunt Casilini, xxiii, 19. — sub pellibus durant ad Veios Romani milites, v, 2. — victus a Pyrrho exercitus sub pellibus hiemem agere cogitur, xiii, 14.

Pellinaeum (rectius forte Pelinaeum seu Pelinnaeum), oppid. Phthiotidis in Thessalia ad Peneum fl. occupat Amynder, xxxvi, 10. — recipitur a Romanis, 14.

Pelliti Sardi, xxiii, 40.

Pelopidas, Mithridatis legatus ad duces Romanos, lxxvi, 33. — eius oratio, ibid. et 42.

Peloponnesus paene insula inter mare Aegaeum et Ionium, h. *Morea*, i, 7; xii, 13; xxxi, 7; xxxii, 21. — testudini assimulatur, xxxvi, 32. — potentiae appetens Peloponnesum intrat Pyrrhus, xiv, 41.

Pelops, Lacedaemoniarum rex, xxxiv, 32.

Pelta similis cetræ, xxviii, 5.

Pelastae, xxviii, 5. — iidem qui et cetrati, xxxi, 36; xxxiii, 4.

Pelusiaceum Nili ostium, xlv, 11.

Pelusium, opp. Aegypti inferioris et clostra Aegypti, hod. *Tinck*, xlv, 19; xlv, 11, 12. — Pelusium a Mi-

thridate Pergameo capitur, cxii, 77.

Pelvis aurea facta lotaque in Aventinum, Iunoni Reginae donum xxvii, 37.

Penates publici et privati, iii, 17, 4.—deorum aedes in Velia, xlv, 16.—publicorum aedes in Capitolio et arce, iii, 17.—privatorum sacrarium in penetralibus seu impluvio, xiv, 26.

Penestae Illyri, xliii, 20, 21, 23.—bellieorum genus, xlii, 11.

Penestria, Illyrici regio, ad fines Macedoniae et Thessaliae, xliii, 19.

Penestiana terra, xliii, 18.

Penetratae aedis Vestae, xxvi, 27.

Penetratae urbis Cyzici, sive Prytaneum, xli, 20.

Peneus, Thessaliae fl. ex Pindo ortus, per mediam Thessaliam et Tempe interque Ossa et Olympum lapsus, h. *Salamprias*, xxxii, 15; xlii, 38 et 55; xlii, 6.

Penninum, Alpium iugum, v, 35; xi, 38.

Pennus; vid. *Quintus*.

Pentri, Samnites, ix, 31; vid. et xii, 61.

Peperethus, Archipelagi insula et urbs haud ignobilis ex adverso Thessaliae, xxviii, 5; xxxi, 28.—diruitur, ibid.

Peraea, regio Cariae, xxxii, 33, 35; xxxiii, 18.

Peraea, Aeolidis opp. (*nisi mendum in nomine est*) xxviii, 21.

Perdix vulture maior silvestris ad Augustum ex India, cxxxvi, 27.

Perduellibus superatis, gratiae actae Diis, xlv, 16.

Perduellianis erimen et poena, i, 26.—iudicium semper in comitiis centuriatis et a duumviris perduellionis setum, i, 26; vi, 20; xxvi, 3; xliii, 18; conf. cii, 43; vid. et *Pupulus*.

Peregrini Verbo pulsi, xxxix, 3; xli, 8, 9; xlii, 10.

Perfidia barbarica, xxv, 33.

Perfidia Punica, xxi, 4.

Perfugas gravissimos positi, xxiv, 20, 45; xxx, 43. Epit. li.

Perga, urbs Pamphyliac, xxxviii, 37, 4.

Pergamenorum regum successiones, lii, 12.

Pergamus, opp. Mysiae mai. h. *Pergamo*, xxi, 11; xxv, 13; xlii, 18; xlii, 28.—circa Pergamum sacra profanaque urit Philippus, xxi, 46; xxxii, 33, 34.—Pergamum oppugnat Seleucus, filius Antiochi, xxxvii, 18.—Pergamum iotromissi Achaei, 20.—solvitur obsidio Pergami, 21.

Pericles struxit moenia Piraei, lxxxi, 5.

Perinthus, opp. Thraciae vicinum Byzantii, h. *Pantru*, xxxii, 33, 9; xxxiii, 30.

Perlitare bove insans consul Q. Petilius, xli, 15.

Perolla, Calavi filius, interficiendi Hannibalis consilium cepit, xxi, 8.—adversatur ei pater, cui invitatus cedit, 9.

Perperna transgreditur in Hispaniam cum militibus Lepidanis, xc, 18; xci, 1.—accedit ad Sertorium, 7.—eum clam odiosum reddit suis, xciv, 21; xcvi, 7.—Sertorium ad convivium invitatum interficit, 9, 10.—ad Perpernam defertur imperium, 11.—exercitus, necem Sertorii negre fereus, contemnit Perpernam, 12, 15. *Perperna* milites et socios conciliare vitatur, 16.—ab crudelitatem ab eo multae civitates deseciscunt, 17.—a Pompeio victus et captus occiditur, 18, 19.

C. *Perperna* a Praesenteio vincitur, lxxiii, 24.

M. *Perperna*, legatus ad Gentium;

Illyriorum regem, XLIV, 27. — a Gentio conicitur in carcerem, *ibid.* — liberatur ab Anicio praetore, 32. — nuntius victoriae Romam mittitur, *ibid.*

M. Perperna, cos. LIX, 48. — vincit Aristonicum, 51. — et capit, 56. — provincia decedens, moritur, 70. — sunt qui eum triumphasse dicunt, 71. — pater eius in peregrinitatem redactus, LX, 16.

M. Perperna, consul, LXX, 39. — censor, LXXXII, 59. — moritur novissimus omnium quos consul in senatu sententiam rogaverat neque plus septem in vita reliquens ex iis quos censor in senatu legerat, CII, 49.

Perrhaebia, Thessaliae pars primum ad Olympum, deinde ad Peuceum, postremo ad Pindum, XXXI, 41; XXXII, 15; XXXVI, 10, 13, 33; XLII, 36, 67. — oppidum, XLII, 67.

Perrhaebi pronuntiantur liberi, XXXIII, 32, 34; XLII, 53. — eorum querelae de Philippo, XXXIX, 34.

Perranthes, tumulus prope Ambraciam, XXXVIII, 4.

Perseas, IX, 18, 19. — ab Lacedaemoniis aquam et terram petiere, XXV, 17. — Lacedaemonios a tergo circumvenire in Thermopylis, XXXVI, 16.

Perseis, urbs Macedoniae in Paonia et Deuriopo, in honorem Persei Philippi filii, sic appellata est, XXXIX, 54.

Perseus, relictus a Philippo cum quatuor millibus armatorum ad fauces Thessaliae, XXVI, 25.

Perseus, Philippi regis Macedonum filius, admodum puer, mittitur ad obsidendas angustias, quas ad Pelagoniam sunt, XXXI, 28. — oppugnat Amphilocbos, XXXVIII, 5. — redit in Macedoniam, 7. — belli cum Perseo inchoata initia a Philippo sunt, XXXIX, 23. — Persei cum De-

metrio comparatio, 53. — inter eos discordiae, *ibid.* — prava eius in Demetrium consilia, XI, 5. — ludicro certamine vincitur a Demetrio, 6. — Perseus accusat Demetrium apud patrem, 8, 9, 23, 24. — eius in Demetrium insidiae deteguntur, 55. — regnum scelere partum invadit, 56. — Antigonus curat interficiendum, 58. legatos Romam mittit, patens, ut amicitia paterna renovetur, et ipse rex a senatu appellatur, XI, 58. — utrumque impetrat, XII, 19; XLII, 25, 27, 9. — miscet inter Dardanos et Bosteras certamina, XII, 19. — legatos mittit Carthaginem, 22. Dulongum totam gentem sub ius indiciumque suum cogit, *ibid.* — adit oraculum Delphicum, *ibid.* — Achaecos maxime sibi reconciliare studet, 22, 23. — conciliat sibi suimos Graecorum, XLII, 5. — uxorem manu sua occidit et interficit Appellem aliosque, 5. — sororem eius Prusias ducit uxorem, XLII, 12, 29. — ad eum legati mittuntur Romae, 6. — Eumenes eum suspectum facit Romanis, 11, 12. — et bellum adversus eum suadet, 13. — legatis eius datur seuntus, 14. — ad Eumenes caedem sceleratos quosdam subornat, 15. — per veneficio grassari conatur in Romanos, 17. — a senatu iudicatur hostia, 18. — legatos Romam mittit, 36. — cum Marcio, Romaorum legato, colloquitur, 39-42. — mittit legatos ad Byzantinos et Rhodios, 46. — de rerum suarum summa consilium habet, 50. ipsius exercitus, triginta novem millia peditum, quatuor equitum, 51. — cohortatur milites ad bellum, 52. — in Thessaliam it, 53. — Romanos equestri proelio vincit, 57-59. — ad milites orationem habet, 61. — tentat pacem frustra, 62. — castra Romanorum vult incendere, 64. — Romanos passim vagantes opprimit, 65. — redit in Macedoniam, 67. — res

prosperè gerit adversus Hostilium consulem, XLIII, 4, 10 seq. — proximas Illyriorum gentes oppugnat et Vscanum capit, XLIII, 18. — legatos ad Gentium, Illyriorum regem mittit, 19. — occurrit Q. Marcio censuli, XLIV, 2. — occupat editus, ibid. — levius committit proelia, 4. — eius ignavia, 6. — trepidans Niciam mittit Pellam, ut gazam in mare deliciat, Andronicum Thessaloniceam ad navalia incendenda, 10. — postes, pudore tactus, utrumque interseit, ibid. — foedere sibi adiungit Gentium, 23. — sollicitat Rhodios, Eumenem et Antiochum, 24. — eius avaritia, 26. — recusat Gallorum auxilia, ibid. — Gentium in fraudem impellit, 27. — vincitur et fugatur ab Aemilio Paulo consule, 40 seq. — caducatores mittit ad consulem, 45. — Samoethracam perrexit, ibid. — eum sequitur consul, 46. — eius ad Aemilium literae, XLV, 4. — molitur fugam frustra, 6. — eius pueri transiunt ad Romanos, ibid. — Persius ipse se tradit, ibid. — eum benigne excipit consul, 7, 8. — cum filio Philippo in custodiam mittitur, 28. — de eò triumphat Paullus, 39. — ducitur ante currum victoris, ibid. — deprecanti hanc ignominiam quid Paullus responderit, ibid. — Albam in custodiam mittitur, 42. — eius liberi, XLVI, 52, 3. — moritur, XLVI, 16.

C. Persius, vir impiger, caedit Tarentinos, XXVI, 39.

Pervigilium, XXIII, 35.

Perusia, Etruscae oppidum, hod. Perugia, petit pacem, IX, 37. — accipitur in deditionem, 40, 10, 37. — Perusine obsidetur L. Antonius ab Octaviano, CXXV, 32. — fames, CXXVI, 16. — obsessi eruptionem tentantes cum detrimento reiciuntur, 17, 18. — in Perusinos Octavianus est immi-

tior, 30. — Perusia incendio deletur, ib.

Perusina cohors intrat Casilinum, XXII, 17. — Perusini caeduntur a Romanis, X, 30. rebellant, 31. — Perusinorum quatuor millia et quingenti occisi, ibid. — abietes in fabricandas nares, et frumenti magnum numerum pollicentur Scipioi, XXVIII, 45.

Pessinus, opp. Tolistoboiorum in Galatia, hod. Tribanda, XXIX, 10; XXXIV, 3; XXXVIII, 18. — Idaea Mater a Pessinunte Romam advecta, XXIX, 10, 11.

Pestilens et aridum circa Urbem solum, VII, 38.

Pestilentiae causa clavus pangitur, VII, 3. — pestilentia pecudes hominesque in Urbe corripit et gravidarum abortibus formidabilis, XIV, 25. — eius causa clavus pangitur, XIV, 25. — pestilentia, quae magis in longos morbos, quam in perniciem, evasit, XXVII, 23.

Pestis Romae, h. e. lues seu febris contagiosa, I, 31, 4; III, 6, 32; IV, 15, 21, 25, 30, 52; V, 13; VI, 20; VII, 1, 2, 6, 27; VIII, 17, 18; IX, 28; X, 31, 47; XXV, 26; XXVIII, 23; XXXII, 46; XL, 19, 37; XLII, 21. — Syracusia, XXV, 26. — in exercitibus Romano Punicoque, XXVIII, 46. — circum insulas Liparaeorum, LX, 7, 8. — in Africa, LX, 18, 19.

Petelia seu Petilia, urbs in Bruttii, hod. Bekaastro, fide Romanis, a Poenis expugnatur, XXIII, 30; XXVII, 26.

Petelinorum fides erga Romanos, corumque legatio ad senatum, XLIII, 20.

Petelinus locus prope Romam, VI, 20. — in eo comitia habita quibus damnatur M. Manlius, ibid.

Petillia rogatio, XXXVIII, 54.

L. Petilius (al. Petilius; vid. ad

XLIV, 27, 6.) legatus ad Gentium, Illyriorum regem, XLIV, 27. — a Gentio coniciitur in carcerem, ib. — liberatur ab Anicio praetore, 32.

L. Petillius scriba, XL, 29. — in eius agro libri Numae Pompilii inventi, ibid.

Q. Petili (Spurini), duo tribuni plebis, diem dicunt Scipioni Africano, XXXVIII, 50. — illo mortuo, rogationem promulgant de pecunia Antiochi, 54.

Q. Petilius Sparinus (alter illo- rum) creatur praetor et sortitur iurisdictionem urbanam, XL, 18. — duas legiones tumultuarias civium Romanorum scribere iubetur, 26. — libros Numae Pompilii legit, eosque ex Scto comburi curat, 29. — creatur consul, XLI, 14. — ci sacrificanti in iecinore non inventum caput, ibid. — iubetur bove perlitare, ibid. — occiditur in proelio adversus Ligures, 18.

Petitarus, fluvius Aetoliae, XLIII, 22.

Petra, oppid. in Pieria, XXXIX, 26; XLIV, 32; XLV, 41.

Petra, urbs Maedicae, oppugnata a Philippo, XL, 22.

C. Petreius, legatus Pompeii in Hispania, CX, 12. — Octogesam petit 12. — in magnas difficultates coniciitur a Caesare, 26. — turbat pacem, de qua milites pompeiani cogitant, 27. 28. — excedere Hispania cogitur, 34. ad Pompeium proficiscitur, 35. — in Africa pugnat cum Caesare, CXIV, 8. graviter ictus, deserit pugnam, 9. — cum loba mutuis vulneribus concurrit, 62. — a servo suo occiditur, ibid.

Petreius filius superioris occiditur, CXIV, 63.

Cn. Petreii Atinatis insigne factum, LXVIII, 51. — obadionalis corona donatur, it id.

Petronius Granios quaestor Caesaris salutem sibi a Scipione oblatam respiciens, suo se gladio interfecit, CXIV, 21.

Peuce insula ad ostia Danubii, CIV, 6.

Phacium, oppidum Thessaliae, vastatum a Philippo, XXXII, 13; vid. et XXXVI, 13.

Pheneas, princeps Aetolorum, adest colloquio Quintii cum Philippo, XXXII, 32. — in eum Philippi iocus, 34. — venit ad Quintium cum Aetolorum auxiliis, XXXIII, 3. — eius altercatio cum Quintio, 12, 13. inter eum et Thousitem contentio, XXXV, 45. — princeps est legationis qua Aetoli se suasque omnia fidei populi Romani permittunt, XXXVI, 28. — eius ferocia fracta, ib. — provolutus ad pedes Quintii orat eum, ut misereatur gentis Aetolorum, 35. legatus ab Aetolis cum liberis mandatis ad consulem M. Fulvium venit, XXXVIII, 8.

Phaestum, oppidum Thessaliae capitur, XXXVI, 13.1

Phalanna, Thessaliae oppid. ad Peneum prope Tempe et Gyrtionem, XLII, 54. — Phalanneus ager, 65.

Phalanx Macedonica, VIII, 8; XXXII, 4; XLII, 61. — confertur cum acie Romana IX, 19. — phalanx si explicari potest nulla acies par, XIV, 28. — carptum aggrediendo turbando, quia confertac et intentis horreatis hastis intollerabiles vires sunt, IX, 19; XLIV, 41. — utitur sarissis, hastis praelongis, IX, 19, 2. — Phaleux canens Maedonum, et robur exercitus, XXXII, 17; XXXIII, 8. duplex phalanx, Leucaspideum et Aglaspideum sive Chalcaspideum, XLIV, 40. — ad conspectum phalangis stupet Aemilius, ibid. — Phalangis incommoda, IX, 19; XXXI, 39; XXXII, 9; XXXVII, 40; XLIV, 41.

Phalangitae, xxxvii, 40; xlii, 51; xliii, 18.

Phalara, seu *Phalara*, oppidum Thessaliae in Phthiotide situm ad sinum Malisicum, xxvii, 30; xxxv, 43; xxxvi, 29.

Phalasarnus Sotus, xlii, 51. (*Phalassarna* oppid. Cretae).

Phalasía Euboese prom. xxxi, 46, 4.

Phalerae equorum, xlii, 52, 4. — phaleras deponunt nobiles, ix, 46. — his donati equites, xxxix, 31.

Phaloria, oppid. Thessaliae, xxxvi, 13; xxxix, 25. — a Romanis capitur, incenditur et diripitur, xxxix, 15.

Phamaeus; eius et Scipionis colloquium, i, 20. — a Scipione fidei m accipit, 21. — cum his mille ducentis equitibus ad Romanos transit, 22. — et laudibus Romanorum accipitur, ibid.

Phanae, portus et promont. Chiorum, xxxvi, 43; xlii, 28; xlv, 10.

Phanota, urbs Epiri, xlii, 21, 23; xlv, 26.

Phanotea seu *Phanote* Photidis capta a Romanis, xxxii, 18.

Pharnabazus, Iberorum rex, a Canidio legato Antonii vincitur, cxxix, 45.

Pharnaces, Ponti rex, legatos Romanos mittit; xl, 2 et 20. — Sinopen expugnat, xl, 2, 8. — Sinopensium domitor, lxxxvi, 19.

Pharnaces, filius Mithridatis, declaratus regni successor, cii, 48. — patri struit insidias, ibid. — sollicitat Romanos transfugas, 49. — deinde totum patris exercitum, 50. — salutatur rex, 51. — dirae in eum Mithridatis, 52. — a Pompeio in Bosporo regnare iubetur, 71. — bellum movet, cxi, 87. — vincit Domitium Calvinum, 89. — legatos ad Caesarem mittit de pace, cxii, 10. — rem callide trahit, 15. — instru-

cto exercitu Caesarem petit, 21. — profligatus fugit, 22, 23. — occiditur ab Asandro, 24.

Pharsalia terra, xxxxi, 6.

Pharsalica pugna, cxi, 62-69.

Pharsalus, opp. Phthiotidis in Thessalia, h. *Pharsala*, *Farsala*, *Farsa*, xxxii, 33; xxxiv, 23. — dedit se M. Acilio consuli, xxxvi, 14.

Pharus, insula, in Adriatico mari, xx, 60, 62. — Phari situs et conditores, cxii, 44. — in ea turris insulae cognominis, ibid.

Phaselis, urbs in confinio Lyciae et Pamphyliae, xxvii, 23. — evertitur a P. Servilio, xc, 35.

Phoca, Thessaliae oppidum, xxxix, 14. — idem forte

Phecadus Phecadum urbs, xxxi, 41, 3.

Phellus Liciae portus, xxxvii, 16, 3.

Pheneus, opp. Arcadiae ad Stygem, hodie *Phoma*, xxvii, 7.

Pherae, opp. Thessaliae in Pelagiotide, xxxii, 13; xxxiii, 6. — Pheris exclusus Philippus redit in Macedoniam, xxxii, 13. — Antiochus oppugnat et capit Pheras, xxxvi, 9. — Pherae se dedunt Romanis, 14.

Pheraeotum fides ceteri Romanos, xxxvi, 9. — eorum ager vastatur a Persaeo, xlii, 55.

Pherae Messeniae aut Lacanicae, xxxv, 30.

Pherinum, opp. Thessaliae, xxxxi, 14.

Phila, oppid. Maced. in Pieria, xlii, 67; xliii, 2, 3, 7, 8, 34.

Phleas Tarentinus, vic inquieti animi, educit custodia obsides Tarentinorum, xxv, 7.

Philomenus, contumaciae facta cum nobilibus iuvenibus Tarentinis, prodit Hannibali Tarentum, xxv, 8, 9. — quum reciperetur Tarentum a Romanis, ita perit, ut corpus eius

numquam fuerit inventum, xxvii, 16.

Philetaerus, frater Enmenis, xlii, 55.

Philippi, nummi aurei, xxxiv, 53; xxxvii, 59; xxxix, 5, 7; vid. et xlii, 54.

Philippi orbi in Thracia, cxxiii, 31. — ad Philippos pugna, cxxiv, 7-9. — pugna altera, 18, 19.

Philippi Thessaliae, cxxiii, 31. — sive Philippopolis; vid.

Philippopolis Thessaliae eadem cum Thebis Phthia, xxviii, 7, 9; xxxix, 25.

Philippopolis Thraciae, xxxix, 53.

Philippus, Macedonum rex, Demetrium Pharium profugum in amicitiam recipit, cuius adulationibus corruptipit, xx, 62. — ad eum legati mittuntur ad deposcendum Demetrium Pharium, xxi, 33. — legatos mittit ad Hannibalem, xxii, 33. — cum inter et Hannibalem foederis leges, ibid. — ad eum legati Poenorum, 34. — legationem alteram ad Hannibalem mittit, 39. — bellum movet parum prospero eventu, xxiv, 40. — subitam expeditionem in Orcinorum atque Apolloniatis fines facit, xxvi, 25. — in Thessaliam descendit, ibid. — redit Pellam, ibid. — Achaeis auxilium fert, xxvii, 29, 30. — vincit Aetolos, ibid. — it in Peloponnesum, ibid. — repellit Romanos, populates agrum Corinthium, 31. — popularem se praebet, ibid. — eius intoleranda libido, th. — Polycratium, Arati Achaenrum principis uxorem, absportat in Macedoniam, ibid. — periculum eius et insignis fortitudo in pugna adversus Romanos eorumque socios, 32. — redit in Macedoniam, ibid. — hortatur ac tuetur socios, xxviii, 5. — Attalus ferme ab eo opprimitur, 7. — capit Toronem urbem, ibid. — eius suctu Machanidas compressus,

ibid. — eius oratio in concilio Achaeorum, 8. — classe in Aetoliam contendit, ibid. — in regnum redit, ut Dardanis inferat bellum, ibid. — ei decemta argenti talenta pollicentur Carthaginienses, ut in Siciliam aut in Italiam transiciat, xlii, 4. — cum eo pacem Aetoli faciunt, 12. — et Romani, ibid. — per legatos petit sibi restitui Macedonas, qui apud Hannibalem mercede militassent, captique in vinculis essent, xlii, 33, 42. — triste responsum legatis a senatu redditum, 42. — ei bellum indictum, xlii, 5-8. — Philippus oppugnat Abydum, 14. — foedus eius cum Antiocho, Syriae rege, ibid. — bellum inter eum et Athenienses, ibid. — quum egre sustineret Attalum Rhodiosque hostes, ne Romano quidem bello terretur, 16. — Abydum capit, 16, 17. — eum audacter alloquitur M. Aemilius, legatus Romanus, 18. — insueto vera audire ferocior videtur legati oratio, ibid. — Philippus petit Athenas, 24. — edit proelium memorabile cum Atheniensibus, ibid. — recedit, et omnia circa Athenas diruit, ibid. — Achaeos Romano illigare bello frustra conatur, 25. — Athenas et Pyraeum frustra tentat, 26. — diruit templa circa Athenas, ibid. — eius apparatus, 28. — legatos mittit ad Aetolos, ibid. — miratur Romanorum castra, 34. — detrectat pugnam, 36. — caedit vagos frumentatores Romanos, ibid. — repellitur, 37. — in magno est periculo, ibid. — recedit, 38. — caedit Aetolos, 41, 42. — in eum Atheniensium decreta, 44. — Thaumacos, frustra tentatos, deserit Philippus, xxiii, 4. — eius anxietas et curae, 5. — conciliat sibi Gracos et Macedonas, ibid. — occupat fauora Antigonae, ibid. — castra ponit ad Aoniam, ibid. — eius colloquium cum

T. Quintio consule, 10. — eum aggredditur Quintius et fugere cogit in Thessaliam, 12. — in Macedoniam Philippus redit, 13. — eius societate relicta, Achaei se adiungunt Romanis, 19-22. — eius nomen in comitiis Argivorum recitatum post Iovem, Apollinem et Herculem, 25. — eius praefecto Philocli Argos proditur, ibid. — eius cum Quintio consule colloquium, 32-36. — Philippus diacior erat, quam regem decet, 34; xxxvi, 14. — petit a Quintio, ut legatos Romam mittere liceat, xxxii, 36. — impetrat inducias in duos menses, ibid. — eius legati, re infecta, discedunt Roma, 37. — foedus facit cum Nebide, 38. — Argivorum urbem fiduciarum Nabidi tradit, 38 sq. — eius apparatus, xxxiii, 3. — ad eum contendit Quintius consul, ibid. — copiarum Philippi numerus, 4. — castra ponit ad Cynoscephalas, 7. — proelium, quo vincitur, 7-10. — eaduceatorem mittit ad Romanos, 11. — ei induciae quindecim dierum datae, 12. — colloquium ad Tempe, 13. — pacis leges cum Philippo, 13, 30. — enedit Dardanios, 19. — pax cum eo a populo iussa, 25. — de eo triumphat Quintius, xxxiv, 59. — Demetrius, eius filius, obses ante curram triumphantis ductus, ibid. — eum ad bellum renovandum incitant Aetoli, xxxv, 12. — legatos Romam mittit, pollicentes Romanis auxilia ad bellum adversus Antiochum, xxxvi, 4. — quum fortunam speculari in animo haberet, offensus ab Antiocho, se iungit Romanis, 8. — proficiscitur in Thessaliam, 13. — capit quasdam urbes, ibid. — Athamanis potitur, 14. — ab oppugnatione Lamiae iubet eum discedere Acilius consul, 25. — Demetrius se Philippo dedit, 33. — ei redditur filius obses et stipendium remittitur,

xxxvi, 35; xxxvii, 25. — exercitus Romano, per fines suos transcurrit, omnia parat, xxxvii, 7. — eius praesidia expelluntur Athamanis, xxxviii, 1. — ingreditur cum exercitu Athamaniam, 2. — repellitur, ibid. — causae irarum eius in Romanos, xxxix, 23. — colligit vires, 24. — de eo Thesalorum aliorumque querelae, ibid. — legati Roma missi ad eas controversias disceptandas, ibid. — Philippus respondet querelis Thesalorum, 26. — eius minax dictum, ibid. — respondet Maronitarum et Eumenis legatis, 28. — animus eius alienatus ab Romanis, ibid. — Maronitas crudeliter trucidat, 34. — ad purganda crimina mittit Demetrium, minorem filium, Romam, 35. — sollicitat accolae Istri fluminis, ut in Italiam irrumpant, ibid. — Demetrius patrem defendit, 47. — Macedonas e maritimis civitatibus in Paeoniam trahit, et urbes Thraciae aliisque Barbaris tradit habitandas, xl, 3. — eius crudelitas, 3, 4. — ei Demetrius est suspectus, 5. — Perseus accusat Demetrium apud Philippum, 8. — eius ad filios suos oratio, ibid. — eius iter ad Haemum montem, 21. — duas aras Iovi et Soli consecrat, 22. — Demetrium interfici iubet, 24. — innocentiam Demetrii agnoscit, 54, 55. — regnum Antigono relinquere cupit, 56. — moritur, ibid. — procedente aetate ex optimo principe in ferum tyrannum mutatus, xxviii, 3r, 3. — eius scelera et stupra, xxxi, 26, 30; xxxii, 21.

Philippus, filius Alexandri Megalopolitani, xxxv, 47. — a Philippo, rege Macedonum, ad ludibrium fractus appellatur, xxxvi, 14. — in vinculis Romam mittitur, ibid. — praefectus fuerat Zacyntho insulae, 31.

Philippus Poteus, scortum L. Quintii, xxxix, 42.

Philippus, natura frater, adoptione filius Persei, XLII, 52; XLIV, 45. — Philippum, seseque Octavio tradit Perseus, XLV, 6. — cum Perseo ducitur ante currum Paulli triumphantis, 39.

Philippus, Amyntas filius, aliis Graecis adempta a Spartanis restituit, XXXVIII, 34, 7. — ex quo crescere coepit regnum Macedoniae, XLV, 9.

Philippus, praesidii praefectus Cassandreae, XLIV, 11, 12.

Philippus, Epirotarum praetor, XXIX, 12.

Philippus, magister Elephantorum Antiochi, praestitit medicinae aciei, XXXVII, 41.

Philippus Philadelphus contendit cum Antiocho Pio de regno Syriae, LXX, 62, 63, 64.

Philippus, Romanum cognomen; vid. Marcius.

Philistio, praefectus Epicydis, interficetur Syracusis, XLV, 28.

Philo; vid. Publius.

Philo, Pompeianarum partium acerrimus defensor, noctu intromissus Hispaniam, interficit praesidium Caesaris, CXV, 57.

Philonis armamentarium Athenis, mille navium instrumentum capiens, LXXXI, 52.

Philonem Chalcidensem Romani sibi dedi postulavit, XXXVII, 45; XXXVIII, 38.

Philocharis, auctor est Tarentinis hostiliter invadendi Romanos, XII, 7.

Philocles, praefectus Philippi, mittitur ad populandos Atheniensium agros, XXXI, 16. — frustra oppugnat Eleusinem et Athenas, 26. — depopulatur fines Atheniensium, ibid. — Chalcidem tenet, XXXII, 16. — Corinthum obsidione liberat, 23. — ei Argos proditor, 25. — legatus a Philippo Romam mittitur speculatum de iis, quorum Perseus Demetrium in-

simulabat sermonum, cum Romanis habitorum, XI, 20. — interficitur, 55.

Philocratus, princeps legationis Rhodiae, XLV, 25.

Philodamus Argivus, deducto praesidio, tradit tumultum Euryalum Romanis, XLV, 25.

Philonides, secura Tarentinus, respersit urina vestimenta legatorum Romanorum, XII, 8.

Philophron, legatus Rhodiorum, XLVI, 4.

Philopoemen, praetor Achaenrum,

XXXI, 25, 3; XXXV, 25. — Arcas, XXXV, 26. — in Creta auxiliorum praefectus, 26. — adversus Nabin classem educit, 26. — vincitur, ib.

— incendit castra Nabidis, 27. — populatur agros Laconicos, ibid. — eius in ducendo agmine locisque capiendis sollertia et usus, 28. — vincit et fugat Lacedaemonios, 29. — societati Achaenorum Lacedaemonios adiungit, 36. — eo referente, fit ab Achaenis decretum in Lacedaemonios, XXXVIII, 31. — Lacedaemonem affligit et enervat, disciplina Lycurgi sublata, 33, 34; XXXIX, 36. — capitur a Messeniis, XXXIX, 49. — in cellam sub terra demittitur, 50. — veneno tollitur, ibid. — ab universo Achaico concilio sepelitur, ibid. — divini honores ei decreti, ibid. — comparatur Hannibali et Scipioni, ib.

Philopoemen Milcsius, pater Monimes, LXXXVIII, 4.

Philopoemen, libertus Vinii, ob servatum patronum ab Octaviano equestri dignitate decoratur, CXX, 44.

Philosophi et rhetores Roma pulsati, XLVI, 40. — et oratores in legatione Attica, XLVII, 25.

Philostratus, Epirotarum princeps, XLIII, 23.

Philotas, praefectus praesidii Abydi, XXXVIII, 12.

Philotimus Smyrnaeus coniurat adversus Mithridatem, LXXXI, 48.

Phinthias; ad Phinthiadem certamen, XIX, 24, 25.

Phliasii, XXXIII, 14.

Phliasi ager, vastatus a copiis Philippi, XXXIII, 14, 15.

Phlius opp. Sicyoniae in Achaia, XXVIII, 7.

Phocaea opp. Ioniae, h. *Foia*, *Phokia*, *Fochia* *Feechia* origo Massiliensium, V, 34. — et Emporitaeorum, XVI, 19. — Phocaeam transmittit Romana classis, XXXVI, 45. — eius seditio, XXXVII, 9. — situs, 31. — oppugnatur ab Aemilio Regillo, XXXVII, 32. — diripitur, ibid.

Phocaensis ager, quem ante bellum habebant, donatur, XXXVIII, 39. — quem in partibus Aristonici fuissent, iis tamen in gratiam Massiliensium paritur, LX, 2.

Phocaea ad Aetoliam, XXVIII, 7.

Phocenes contributi Aetolis, XXXIII, 34.

Phocis, regio Helladia inter Boeotiam et Aetoliam, XXVIII, 5; XXXVI, 20. — eius urbes (Elatea, Delphi, Crissa, Cirra, Anticyra) captae a Romanis, XXXII, 18.

Phoebeum, locus sine muro apertus, ad Spartam, XXXIV, 38.

Phoenice, Epiri urbs, XXIX, 12.

Phoenicus, portus Erythraeae turae, XXXVI, 45.

Phoenius, portus Lyciae, duobus millibus spatio Patari distans, XXXVII, 16.

Phraates, Parthorum rex, a Pompeio Tigranem iuniorem generum suum frustra repetit, CI, 15. — ad Pompeium mittit legationem de renovanda societate et amicitia, CII, 1. — queritur, quod se Pompeius in epistolis regem tantummodo, non regem regnum appellaret, 3. — Phraatis cum Tigrae bellum, 30. — et

pax, 31. — scelere filiorum interficitur, CV, 39.

Phraates, Orodii filius, Parthorum rex, patrem, fratres, filium occidit, CXXVIII, 26. — ob crudelitatem eius Parthi ingens inter se bellum movent, 36. — adversus eum Antonius bellum parat, CXXIX, 46, 47. — eius astutia, CXXIX, 11. — superbe accipit Antonii iam discessum meditantis legationem, ibid. — ob crudelitatem in exilium agitur, CXXXIII, 71. — signa Romana remittit, CXXXVI, 12.

Phragandae gens Thraciae, vel opp. Medicae, XXVI, 25.

Phraohates, Parthorum rex, bello impetitur ab Antiocho Sideta, LIX, 57. — vincitur, 59. — mittit Demetrium, fratrem Antiochi, ad occupandum regnum Syriae, 60. — sollicitat civitates, 61. — vincit Antiochum, 61, 62. — eique caeso regio more exsequias facit, 63. — eius de Antiocho dictum, ibid. — Scythia, quos exciverat cum Antiocho bellans, negat mercedem, LX, 57. — ad eum Scytharum oratio, 58. — caeditur a Scythia cum copiis suis, 62.

Phrygia in Asia min. XXIX, 11; XXXVII, 8, 54. — Phrygia utraque donatur a Romanis Eumeni, XXXVII, 56; XXXVIII, 39.

Phrygius, amnis Ioniae, primum dictus Hyllus, in Hermum dilabatur, XXXVII, 37, 4.

Phthiotae Achaei in Thessalia liberi et immunes esse iubentur, XXXIII, 32. — Thessalorum genti contribuuntur, 34. — ante saltum Thermopylarum in septemtrionem versi, XXXVI, 15.

Phthioticus ager, XXXIII, 3.

Phthiotis in Thessalia, XXVIII, 6. — Phthiotis Achaia, XL, 22; XLII, 67.

Phylaea Melosidj opp. se dedit Romanis, XLV, 36.

Picula insolita et peregrina pacis Deum exposcendae, IV, 30.

Pianularia sacra genti Horatiae tradita, I, 26. Cf. XXIX, 19, 21.

Picentes, I, 10. — cum iis bellum ortum, ibid. XV, 5. — confectum, 9. — eorum, 360 millia in fidem populi Rom. venisse traduntur, ibid.

Picentes Italicorum populorum primi deficiunt a Romanis, LXXII, 1. — omnes cives Romanos etiam populares qui contra Romanos arma sumere detestabantur, excruciant et occidunt, 23. — vincuntur a Pompeio LXXIV, 1, 2.

Picenum regio Italiae propriae, h. la Marca d'Ancona, XXI, 62; XXVII, 43.

Picenus ager, XXII, 9.

Pictones a Vercingentorige adversus Caesarem compoveptur, CVII, 51. — ab Caesaris legatis opprimuntur, CVIII, 20.

Pictor; vid. Fabius.

Pieria, regio Macedoniae, XXXIX, 26; XLIV, 9, 20. — eius termini, XLIV, 9, 8.

Pieria silva, forte Picris mons, XLIV, 43.

Piera vel *Picria*, urbs Thesalicae, XLIII, 15; XXXVI, 14.

Pietatis aedes in foro olitorio dedicatur ab M'. Acilio Glabrione, XL, 34. — aedes ex carcere facta, XLIX, 3.

Pignus fidei imperii Romani, XXVI, 27. — *Pignora* capiunt censores, etc. III, 36, 23; XXXVII, 61, XLIII, 16.

Pilo Horatii, I, 26.

Pileae pontis Tiberini, XL, 51.

Pileati capite raso liberti, XLV, 44. Cf. XXXIII, 23; XXXIV, 52; XXXVIII, 55. — *pileati* volones, XLIV, 16, 9.

Pilento usae ad sacra ludosque matronae, V, 25.

Pileus, ad pileum vocati servi, XLIV, 32; LXXVII, 26.

Pilum, VII, 8; IX, 19, 2.

Pinarii, ministri sacrorum Herculis, I, 7. — quare illis interdictum, ne eatis sollemnia vescantur? ibid.

L. Pinarius consul, II, 56.

L. Pinarius Mamercinus tribunus mil. cons. pot. IV, 25.

L. Pinarius magister equitum, VII, 3. — praetor, 25.

L. Pinarius, Ennae praefectus; Ennenses, rebellionem meditantes, caedit, XLIV, 37, 39.

L. Pinarius sororia Caesaris nepos, eiusque ex octava parte haeres, CXVI, 102.

M. Pinarius Poeta, praetor, sortitur Sardiniam, XL, 18, 26. — caedit Corsos in Corsica, et in Sardinia cum Iliensibus proelia secunda facit, 34.

Pindarus, libertus, Cassio caput praecidit, CXLIV, 10.

Pineus; vid. Pinneus.

Pinnae moeniam, XXXVIII, 6; XLIV, 8.

Pinnae, op. in Vestinis, LXXII, 23.

Pinneum constantia et calamitas, LXXII, 23.

Pinneus vel *Pineus* Illyriorum rex, XL, 57. — cum eo foedus ictum, 63. — ad eum legati a Romanis missi, XLII, 23.

Piraeus Athenarum portus, h. Porto Drake, Porto Leone, XXXI, 14, 22, 23, 30; XLVI, 42. — muro duplici Athenis iunctus, XXXI, 26; XLV, 27. — *Piraeum* frustra tentat Philippus, XXXI, 26. — *Piraei* templum Iovis et Minervae, XXXI, 30. — *Piraei* munitiones, LXXXI, 5. — *Piraeum* oppugnat Sulla, 6, 25-27, 51. — et capit, 52.

Piratae belli Mithridatici occasione

grassantur et opes adquirunt, xc, 31. — Cilices vocati, 32. — reprimuntur a Morana, 33. — iterum a Servilio, 34; et xcii, 1, 2. — capiunt Caesarem, xcii, 23. — vicissim ab eo capti, 24. — Piratarum potentia et maleficia, xcix, 4, 5. — etiam in ora Italiae, 6. — eorum ludibria in civis Romanos, 7. — adversus eos bellum Cn. Pompeio mandatur, 8 et seqq. — ad Cornecium vineit Pompeius, 35. — et deditos in mediterraneis locis collocat, 36. — navium in eo bello captarum, oppidorumque receptorum numerus, 37.

Pirastis, Illyrio populo, immunitas data, xlv, 26.

Piratarum natio comprimitur a Caesare, cv, 64.

Pisae, Etruscae opp. b. *Pisa*, xxi, 39; xxxiii, 43; xl, 17; xli, 5; xlvii, 9. — Pisae circumscindunt quadraginta millia Ligurum, xxxv, 3. — colonia Latina Pisae deducta, xl, 43.

Pisani ager vastatur ab Apunni Liguribus, xxxix, 2.

Pisanorum et Lunensium de agro controversia, xlv, 13.

Pisaurum, opp. Umbrinae, h. *Pesaro*, quod praeterfuit Pisarus fl. h. *Foglia*, in ducatu Urbinate, colonia in Gallico agro, xxxix, 44; xli, 27. — *Piscatorium* forum, xxvi, 26; xl, 51.

Pisces emeruerunt sub glebis, qui inducebatur aratrum; vid. Prodigium.

Piscina publica, xxiii, 32. — ad eam tribunalia posita, ibid.

Pisidae, xxxv, 13.

Pisidia regio Asiae min. in Tauro monte, hod. *Parasiti*, pars Carmaniae, xxxvii, 53, 56.

Pistratidae; adversus eos decreta, xxxi, 44, 4.

Pistratus, princeps Boeotorum, societatis Romanae auctor, xxxiii, 27. — interficiendum curat Brachyl-

lam Boeotsarchen, 28. — de eo sumitur supplicium, ibid.

Piso; vid. Calpurnius.

Piso (L. Calpurnius Piso Frugi cos. a. V. 619) annalis auctor, i, 55; ii, 48; ix, 44; x, 9; xxv, 39.

P. Piso, sive potius, Pupius Piso, legatus Pompeii, xcix, 31.

Pisetae inter auxilia Rhodiorum, xxxiii, 18. — (*Pisae* opp. Cariae).

Pithecae insulae, Miseno prom. Campaniae obiectae; quarum una fuit Aenaria, quae tamen ab illis discernitur, viii, 22. — Cf. Aenaria.

Pityusa (maior) insula, centum millia ferme a continenti distans, xxviii, 37; vid. Ehusus.

Placentia opp. Ananum in Gallia Cispad. h. *Piacenza*, colonia deducta, multum indignantibus Gallis, xx, 64; xxi, 25. — iterum, xxxvii, 46. — a Gallis incursata, xxviii, 11.

Placentiam victi ab Hannibale fugiunt Romani, xxi, 56, 57, 59. — obsidetur ab Hasdrubale, xxvii, 39. — qui abscedit ab obsidione, 43. — inceditur a Gallis, xxxi, 10. — restituitur, xxxii, 26; xxxiv, 22. — ab ea vinum, ut Flaminiae committeret, Ariminum perduxit M. Aemilius consul, xxxix, 2.

Placentini laudati a Romanis, xxvii, 10. — Placentini captivi redditi colonis, xxxi, 21. — legatos Romam mittunt, querentes inopiam colonorum, xxxvii, 46.

Placentina cohors, xli, 2. — turma equitum, xlii, 40. — Placentinum agrum incursant et vastant Galli, xxviii, 11. — cum, usque ad ipsa coloniae moenia, cum caedibus et incendiis depopulantur Ligures, xxxiv, 56.

C. Platorius triumvir deducendae coloniae creatur, xxxiv, 45.

C. Platorius legatus ad Gentium, Illyriorum regem, xlii, 26.

Plaga Materina in Vmbria, ix, 41, 7.

Plagulae, xxxix, 6.

Planus, vid. Muonius.

Plator, praepositus Oreo a Philippo, xxviii, 6. — Oreum tradit Romanis, ibid.

Plator, frater Geotii, Illyriorum regis, ab eo cum amicis occiditur, xlii, 30.

C. Plautius consul creatur, vii, 12. — Hernici bellum indicit, ibid. — vincit subigitque Hernicos, 15. — magister equitum, 17.

C. Plautius consul, vii, 27. — iterum, viii, 1. — atroci proelio dimicat cum Volscis, et caesorum urna Lucae matri dare se dicit, ibid.

C. Plautius consul, viii, 20. — de Privernatibus triumphat, ibid. favet eorum causae in senatu, ibid. et 21. — censor, ix, 29. — se magistratu abdicat, ibid. et 33.

L. Plautius Vennus consul, viii, 19. — bellum adversus Privernates gerit, ibid. — praetor, 40.

L. Plautius Hypsaecus creatur praetor, xxxvii, 47. — sortitur Hispaniam citriorem, 50.

L. Plautius Hypsaecus, seu Hypsaecus, praetor vincitur a fugitivis in Sicilia, lvi, 40.

P. Plautius Proculus, consul, viii, 22.

P. Plautius Hypsaecus petit consulatum cum Scipione Metello, et Milone, cvii, 17. — ei statuat Pompeius, 27. — damnatur ambitus, 45.

Plebs dure habita a Tarquinio Superbo, i, 56. — indulgenter a senatu, ii, 9. — petitur prima iniuria a primoribus, ii, 21. — acre alieno oppressa, ii, 23; vid. Aes alienum et Nexi. — plebi conceduntur sui magistratus sacrosancti, quibus auxilii latio adversus consules esset, nempe tribuni plebis, ii, 33; vid.

Secessio. — Plebs irata interesse non vult consularibus comitiis, ii, 64. — certat cum Patribus; vid. Seditio. — Plebis concilium, vi, 38; xxxix, 15; vide Comitia. — Plebs demorat Coriolanum, ii, 35. — Camillum, v, 32. — in Italiae civitatibus ab optimatibus fere dissentiebat favebatque Poenis, ut senatus Romanis, xlii, 14, 16; xlii, 2. — aut Aetiocho et Perseo, diversis principum studiis, xxxvi, 6; xlii, 30.

Plebeius magistratus ut tribus comitiis fiat, lex fertur, ii, 56. — nullus auspiciis creatur, vi, 41. — plebeius senator primum memoratur, v, 12. — plebeius tribunus mil. cons. pot. primus, v, 12. — post quadraginta quatuor annos a lege Canuleia, vi, 37. — magister equitum, vi, 39. — consul, vi, 42; vii, 1. — qui suis auspiciis bellum gesserit, vii, 6. — dictator, vii, 17. — censor, vii, 22. — qui lustrum condiderit, xiii, 35. — praetor, viii, 15. — Plebei ambo consules primi, xlii, 31. — Plebei ambo censores primi, lxx, 33. — Plebei ad aedilitatem curulem admissi, vii, 1. — Plebei decemviri sacris faciendis, vi, 37, 41. — ad pontificatum et auguratum admissi, x, 6-9. — Plebeius pont. max. primus, xviii, 48. — primi quaestores, iv, 54. — plebei. nobiles, xlii, 34, 35. — plebeios inter et patricios certamen de consulatu, iv, 1 sq. — plebei ludi; vid. Ludi.

Plebiscitum nullum, nisi ex auctoritate senatus, perferri possunt tribuni plebis, iv, 49. — ut, si M. Furius pro dictatore quid egisset, quingentum millium aeris ci multa esset, vi, 38. — ne quis eundem magistratum inter decem annos capiat, ne duos magistratus uno anno gerat, utique liceat consules ambos plebeios creari, vii, 42. — de duumviris na-

valibus creandis, ix, 30. — de dictatore dicendo, xxvii, 5. — de Campania, xxvi, 33. — de Liguribus, xxix, 21. — et cum sociis ac nomine Latino pecuniae creditas ius idem, quod domo civibus Romanis, esset, xxiv, 7. — et tribuni pl. senatores essent, lxx, 54. — ex plebiscito senatus pacem decernit, xxx, 43. — lege cautum, ut Plebiscita omnes Quirites tenerent, iii, 45; viii, 12; xi, 27.

Pleias, seu potius Boeae, locus in Laconia, lxxv, 27, 1.

Pleiadum ortus et occasus, xxi, 35, 5.

Q. Pleminius, praetor et legatus, xlii, 6, 6. — capit unam ex arcibus Locorum, xxx, 6. — Locis ad tuendam urbem relinquitur a Scipione, 8. — eius crudelitas et avaritia, ib. — Proserpinae thesaurus spoliat, ibid. — tribunos crudeliter occidit, 9. — de eo queruntur Locenses apud senatum, 16, 17, 18. — adductus Romam, in vinculis moritur, 21, 22. — de Urbe incendienda coniurans, necatur in carcere, xxiv, 44.

Plestina, Marsorum urbs, capitur a Romanis, x, 3.

Pletorius; vid. *Plectorius*.

Pleurati filius, Agrom, Illyriorum rex, xx, 15.

Pleuratus, Illyriorum rex, xx, 33, 4; xxvi, 24; xxxvii, 30; xxviii, 5. — a Romanis adscriptus foederi, cum Philippo inito, xlix, 12. — Sordidinedi filius, xlii, 33, 3. — pollicetur auxilium Romanis, xxxi, 28. — ei Lycus et Parthini dati, xxxiii, 4. — meritis Aetoliae vasat, xxviii, 7. — Gentii pater, xlii, 30.

Pleuratus, Gentii filius, xlii, 33, 4. — captivus ducitur Romam, xlii, 32.

Pleuratus, Illyrius exsul, legatus

a Persae missus ad Gentium, xlii, 19.

Plistia, oppidum Samnitium, ix, 21, 22.

Plitendum, oppid. Bithyniae aut Galatiae, xxviii, 18.

Plotius Varus, legatus Pompeii in bello Piretico, xcix, 31.

A. Plotius, legatus, vincit tumultuantes Umbros, lxxiv, 6, 7.

C. Plotii nefaria libido dat causam secessioni plebis in Ianiculum montem, xi, 24, 25.

C. Plotius Plaucus, a triumviris proscripatus, occiditur, cxi, 90.

Plumae accensae odor et fumus immixtus in cuniculum, xxviii, 7.

Plutei in oppugnandis urbibus adhibiti, xxi, 61; xxxiv, 17.

Plurina, urbs Macedoniae, xlii, 39, 2.

Publius, seu Publicius Malleolus interimit matrem, lxxvii, 83. — in caesum insutus vivus praecipitatur in mare, ibid.

Pocula faciunt Galli ex calva hostium, xxiii, 24.

Poedicularum gens in fidem Romanorum venit, lxxv, 23.

Poenae apud Romanos mitissimae, i, 28. Cf. *Milites*.

Poeni auxilium offerunt Romanis, xlii, 47. — foedus cum iis renovatur, ibid. — prima aemulationum initia Poenos inter et Romanos, xiv, 40; vid. Carthago, Carthaginienses, Punicum bellum.

Poetellus; vid. *Petellus*.

Poetelius, trih. pl. seditiosus, iv, 12.

C. Poetellus Balbus, consul, vii, 11. — de Gallis Tiburtibusque triumphum agit, ibid.

C. Poetellus, tribunus plebis, fert legem de ambitu, vii, 15.

C. Poetellus Libo Visolus, cos. vii, 27. — forte idem creatur consul

iterum, viii, 23. — dictator, ix, 28.

M. Poetelius, consul, ix, 24. — cum collega Samnites vincit proelio, 27. — legiones ad oppugnandum Bovianum ducit, 28.

P. Poetelius, ad regem Syphacem legatus, xxvii, 4.

Q. Poetelius decemvir, iii, 35.

Postumum, castellum Athamaniae, xxxix, 25.

Polomo, Ponti rex, honorat senatores Romanos, cxxxv, 2. — ei Agrippa Bosporanos subicit, vid. cxxxvi, 62.

Polemostratis, Thracis cuiusdam regni coniux, cuius maritus, dolo aemulorum fuerat, cum filio et thesauro se confert ad Brutum, eiusque fidei omnia tradit, cxviii, 5.

Politorium, urbs Latinorum, ab Anco Marcio vi capta, i, 33.

Polla, mater Poplicolae, filii insidias indicat Cassio, cxlii, 17.

Pollentius Dens signum in circo, xxxix, 7.

Pollentia, oppidum Piceni; in eam colonia deducta, xxxix, 44; cf. et xli, 27.

Pollia tribus, viii, 37; xiv, 27; xxx, 37. — nemo femine ex Pollia tribu candidatus Popirium ferre solitus, viii, 37.

Pollio; vid. Asinius et Vedius.

Polusca, oppidum Volscorum, ii, 33. — Romanis admittitur a Coriolano, 39.

Polyaenus Syracusanus pro ara Concordiae orationem habet et liberam, et moderatam, xlii, 22.

Polyaratus, princeps Rhodiorum, xlii, 23, 29. — Romanis traditur, xlii, 22.

Polybius, haudquaquam spernendus auctor, xxx, 45. — non incertus auctor, quum omnium Romanorum rerum, tum praecipue in Graecia gestarum, xxxiii, 10; xxxiv, 50;

xxxvi, 19; xxxix, 52; xli, 45. — eius in Graeciam merita, lxi, 21. — status ei in foro Megalopolis posita, ibid.

Polyolitus, praefectus Epicydia, interficitur Syracusis, xli, 28.

Polyxenia, uxor Arati, Achaeorum principis, spe regiarum nuptiarum a Philippo in Macedoniam abportatus, xxvii, 31.

Polyphantas, dux Philippi, xxvii, 32. — in Boeotiam mittitur, xxviii, 5.

Polyxenidas, exsul Rhodius, praefectus classis Antiochi, xxxvi, 41, 43. — configit cum Romanis, 44. — fugit in portum Ephesi, 45. — incautum opprimit Pausistratum, xxxvii, 10, 11. — insidiatur classi Romanae, 13, 18. — vincitur Romanis et Rhodiis, 30.

Pometia; vid. Sessa.

Pomocrium, i, 44.

Q. Pompeius Silo, Marsorum princeps, magna stipatus caterva Romam petit civitatis accipienda gratia, lxxii, 30. — eum avertit Cn. Domitius, ibid. — principum belli societas auctor, lxxii, 4 et 8. — fallit Q. Caepionem, lxxiii, 34, 46. — novum exercitum cogit, lxxvi, 3. — vincitur a Mamerco Aemilio, legato, 5. — recipit Bovianum et triumphat, — cadit in proelio, ibid. et 7.

Pompeia, Quinti filia, Caesaris uxor, adulterandam se tradit P. Claudio, ciii, 24. — eam dimittit Caesar, 25.

Pompei, oppidum Campaniae, ix, 38.

Pompeipolis, ciii, 21.

A. Pompeius, tribunus plebis, contumeliose tractat Batabaten, Matri Magnae sacerdotem, lxviii, 9, 10. — ardente febre correptus, intra triduum expirat, 11.

A. Pompeius Bithynicus, Siciliae

praetor, repellit. Sex. Pompeium, cxxiii, 2. — inter eos pactio, ut aequata imperio Siciliam obtineant, ibid. — Bithynicus a Sexto in potestatem reductus interficitur, 5.

Pompeius Rufus pæne a militibus Caesaris occisus, cxiv, 38.

Cn. Pompeius Strabo postulat accusationem Albucii, cuius quaestor fuerat, lxxv, 50. — praetor adversus Aculanos copias ducit, lxxii, 5. — ab Asculo repulsus, 6. — funditur ab hostibus, lxxiii, 19. — Firmi obsidetur a Picentibus, 20. — eruptione facta eos cedit, lxxiv, 1, 2. — obsidet Asculum, 3. — ob eius victoriam latus clavus et alia magistratum insignia et ornamenta resumuntur, ibid. — consulatum init, 16. — snudit Marsos, 18. — vincit Vestinos, lxxv, 18. — capit Asculum, lxxvi, 4. — triumphat, 5. — eo instigante, ab exercitu occiditur Q. Pompeius consul, lxxvii, 49. — ipse exercitum recipit, 50. — eius avaritia, lxxviii, 6. — ad Urbem vocatur contra Cinna patriae bellum inferentem, lxxix, 25. — pugnat cum Sertorio, 26. — insidiis Cinnae petitus a filio conservatur, lxxx, 5. — fulmine afflitus interit, 7. — corpus, omni contumelia affectum, unco trahitur, ibid. — eius exercitus ad hostem transit, 9.

Cn. Pompeius Magnus nascitur, lxxvi, 37. — insidias a Cinna patri et sibi struclas eludit, lxxx, 5. — seditionem castrorum sedat, 6. — accusatus disertè adeo pro se egit ut Antistius praetor ei filium nuptum offerret, lxxxii, 24. — claus ex castris Cinnae fugit, lxxxiii, 14. — exercitum pro Sulla comparat, lxxxv, 12. — egregium ducem agit, 13. — proficiscens ad Sullam in itinere vincit Brutum, 14, 15. — mox Scipionem et Carbonem, 16. — a Sulla

imperator appellatur, 17. — eum Sulla mittere cum imperio in Galliam cupit, 18. — Pompeius modeste renuit, 20. — devicto Marcio diripit Senas, lxxxvii, 6. — milites qui se insolenter gesserant, caute comprehendit, et severe punit, 7. — missus in Siciliam fugat Perpernam, lxxxix, 1, 2. — captum occidit Carbonem, 3. — in Sicilia ius dicit, 5. — Sthenii Thermitani constantiam laudat, et in eius gratiam Thermitanis ignoscit, 6. — eius res in Africa huc gestae, 18. — eius milites frustra thesauros quaerunt, 19. — pugnat cum Domitio, 20. — Hiempsalem in Numidiae regnum restituit, 21. — revocatus a Sulla paret, multum indignantibus militibus, 22, 25. — Sulla Pompeio honoris causa occurrit, et Magnum appellat, 26. — sed triumphum negat, 27. — Pompeii vox libera et andax: « plures adorare solem orientem quam occidentem », ibid. 29. — triumphat adhuc. Eques Romanus, 25, 29. — Pompeii severitas in seditione militum, 30. — licet testamento Sullae praeteritus, exsequiis eius securitatem decusque praestat, xc, 5. — conficit bellum a Lepido excitatum, 13. — Brutum interficit 14. — adversus Sertorium in Hispaniam mittitur, non pro consule, sed proconsulibus, xci, 1, 15. — artibus Sertorii superatur, 16, et seqq. — denno cum Sertorio ambiguo Marte demicat, xcii, 1. — duplex Pompeii periculum 2. — de eo vox Sertorii, 4. — a Pollantio submovetur, 20. — Galliam petere cogitur, xciii, 29. — eius epistola ad senatum, 30. seqq. — stipendium accipit, 32. — prospere cum Sertorio bellat, xciv, 21. — victum Perpernam occidi iubet, xcvi, 18, 19. — finem Sertoriano bello imponit, 21. —

vertit Vxamam et Calagurim urbes, xcvi, 6. — exercitum deducit ex Hispania, 7. — caedit quosdam ex fugitivis, atque inde confecti Spartacii belli gloriam vindicat, 13. — triumphat iterum Eques Romanus, 34. — creatur consul, 35. — coram censoribus se sistit, postulans vacationem militiae, tanquam Eques Romanus 37. — restituit tribuniciam potestatem, ibid. — cum Crasso redit in gratiam, xcvi, 30. — dimittit exercitum, 31. — lege ad populum lata persequi piratas iubetur, xcix, 8 et seqq. — eam provinciam ficta modestia deprecatur, 11, 12. — in tredecim sortes distribuit maria, 30. — Ciliciam subigit, 34. — piratas ad Coracesium vincit, 35. — deditos, in mediterraneis locis collocat, 36. — numerus captarum ab eo navium, oppidorumque receptorum, 37. — ei Cretenses se dedere cupiunt, 47. — inde inter Pompeium Metellumque iurgia, 48. 50. — eius et Metelli odiosae literae, 50. — Pompeium in Cretam transmittere parantem avertit alio lex Manilia, c, 1-5. — eius livor et ambitio, 11. — et aemulatio adversus Lucullam, 12-16. — contra Mithridatem proficiscitur, 17. — insidias struit Mithridaticis, 20. — castra Mithridatis circumvallare, nititur, 23. — invidia Pompeii triumphus Luculli differtur, 27. — sequitur Mithridatem, ci, 1. — caedit fugatque Mithridatem, 2-5. — Nicopolin condit, 7. — regnum Tigranis invadit, 8. — Tigranes ad Pompeium veniens benigne suscipitur, 9-11. — in Armenia res componit, 16. — Albanis profligatis veniam et pacem dat, 17-19. — Mithridatem persequitur, 27. — Iberos lacessitus invadit, 28. — semel iterumque victos pacem petere cogit, 30. —

in Bosphorum transire cogitat, 31. — regreditur in Albanos, 32. — Cyrum vado transit, 33. — et Cambysen, 34. — iterum vincit Albanos, 35. — regis fratrem suam manu prostermit, 36. — Albanis aliisque pacem dat, 38. — Phraatis ad Pompeium legatus, ci, 1, 3. — ei firmissimum castellum tradit Stratonicus, 3-6. — Amisi conventum agit, 7. — Pontum in provinciae formam redigit, ibid. — sociis praemia distribuit, 8. — in Syriam descendit, 27. — declinat bella Parthica, 28. — Antiochum exiit regno Syriae Tigranemque eius hostem regnare patitur, ibid. et 29. — tribus pl. privilegium ferunt, ut Pompeius ludis Circensibus corona aurea, toga picta, cultu triumphantium, uteretur; Scenicis praetexta, coronaque laurea, 47. — coram eo litigant Hyrcanus et Aristobulus, 56. — latrones et tyrannos punit, 57, 58. — cum irritat Aristobulus, 59. — Pompeius Hierosolymam tendit, 60. — ad Hierichuntam accipit nuntium de morte Mithridatis, ibid. — ei orbem dedit Aristobulus, 61. — templum Hierosolymitanum oppugnat, 62. — et caput, 64. — intrat templi penetralia, 65. — ornamentis templi sacraque pecunia abstinet, 67. — et instaurari sacra iubet, ibid. — in gratiam Demetrii liberti sui Gadara urhem instaurat, et liberam esse iubet, 68, 69. — discedit in Ciliciam, 69. — Mithridatem maiorum tumultu inferri, filiumque eius in Bosphoro regnare iubet, 70-71. — Mithridatis thesauros recipit, 72. — urbes ab eo conditae, ci, 21. — Rhodum, Posidonii causa, proficiscitur, ibid. — differri comitia postulat, 22. — uxori libellum repudii mittit, 23. — in urbem venit, 27. — maximo favore excipitur, 28, 29. — pecuniam

dividit, ut Afranium Metellumque Celerem consules faciat, 40, 41. — triumphat, 43. — eius inscriptio in templo Minervae, 44. — descriptio triumphi, 45-50. — confertur Alexandro M. 51. — coae. ei sunt molesti, 55. — cum eo contendit Lucullus, 56. — Pompeius ad plebem se applicat, 57. — ab optimatibus desciscit place, 61. — cum Crasso et sibi conciliat Caesar, 74. — triumviratus initi causae, 75. — probat legem Caesaris agrariam, 85, 86. — ei filium collocat Caesar, 87. — offenditur a Cicerone, 105. — eumque deserit, 116. — in ann insurgit Clodius, 124. — Pompeius Ciceronem revocare studet, 125. — domi suae obsidetur, 127. — cum Milone urget reditum Ciceronis, civ, 49. — ei in quinquennium cura annonae mandatur, 52. — nobilissima eius vox, *navigare necessum est, vivere non est necesse*, 53. — ambit negotium reducendi Ptolemaei, 77-79. — exagitur a Clodio, 81. — est anxius ob incrementa Caesaris, 88. — ei clam adversatur, 90. — cum Crasso consilia iungit, 91. — eius pacta cum Caesare et Crasso, 93, 94. — petit cum Crasso alterum consulatum, cv, 1-7. — et per vim consequitur, 7. — turpibus artibus impedit praeturae Catonis, 13, 14. — eius in Iuliam exorem amor, 16. — per Trebonium provinciam ambit, lb. — provincias Caesaris in quinquennium prorogat, 21. — sortitur Hispanias, 22. — crimina ei obiecta, 24. — leges ab eo latae, 25. — eius theatrum, 28. — spectacula et ludis, 29. — ad urbem moerore caput, 32. — eius uxor Iulia moritur, cvi, 1. — Pompeius patrocinator Gabinio frustra, 6. — repudiatur dictatorem, cvi, 14. — occulta eius ambitio, 19. — Corneliam ducit uxorem, 20. — ei cum interrege ac

tribonis cura reipublicae S. C. mandatur, 23. — iterum iubetur videre ne quid respublica detrimenti patitur, 26. — cum Milo placare sibi frustra conatur, 28. — consul creatur sine collega, 30. — eius leges, 31, 32, 33. — odit Milonem, 34. — subvertit leges suas, 44. — eius iniquitates et constantia, 45. — assumit collegam, 46. — ei prorogantur provinciae, 47. — cum Caesare simulat potius amicitiam, quam praestat, 49. — eius contra Caesarem machinationes, cviii, 32. — Curio contendit Pompeium provincias et exercitus dimittere debere, cix, 8, 9. — pro Pompeio aegrotante vota, 20. — fugit se exercitus et provincias redditurum, 11. — eius astutia detegitur, 12. — eius negligentia in apparando bello, 15. — Pompeio bellum mandatur contra Caesarem, 25. — accipit imperium, 26. — delectas habere iubetur, 36. — querelae in Pompeium, 44. — abeedit ab urbe, 46, 47. — edicit pro hostibus se habiturum, qui reipublicae defuissent, 53. — delectum habet Capuae, 56. — copias Brundisium ducit, 67. — adversus Caesarem Brundisii portum tuetur, 72. — relinquit Italiam, 74. — ad eum se Cicero confert, cx, 11. — adversus Pompeium proficiscitur Caesar, 67. — Pompeii apparatus, cxi, 2. — exal senatus ei summam rerum permittit, 4. — contendit Dyrrachium, 12. — de pace tractare dedignant, 16. — eius castra circumvallare instituit Caesar, 31. — ad Pompeium perfugiunt Allobroges, 45. — aggreditur munitiones Caesaris, 46. — occasionem victoriae negligit, 50. — insequitur Caesarem castra in Thesaliam moventem, 53. — duces eius cum cogunt pugnare magna spe concepta victoriae, 59, 60. — quam interpellant prodigia, 61. — somnium

Pompeii, *ibid.* — acies, 61. — pugna, 65. — Pompeio victo, eius castra expugnantur, 66, 67. — eius fuga, *cxii*, 7. — Rhodii eum non accipiunt, 9. — externas opes quærendas sibi censet, 10. — Aegyptum petens, Cyprum tendit, 11. — duos gravissimos a se commissos errores sero deplorat, 12. — Pelusium pervenit, 13. — Theodotus suadet Aegyptiorum regi mortem Pompeii, 14. — in conspectu coniugis et liberorum occiditur a Septimio et Achilla, 16, 17. — fluctibus marinis eius tumultus disiectus, 18.

Cn. Pompeius adolescens mittitur in Syriam a patre cum Scipione, ad concitanda regum et gentium auxilia, *cix*, 69. — præest navibus Aegyptiis, *cxii*, 2. — interfectorum Ciceronem, a Catone placatur, *cxii*, 5. — eius gesta, 55. — desertus ab Aegyptiis ad Catonem se confert, 56. — hortatu Catonis bellum in Hispaniam movet, *cxiii*, 7. — copias colligit, *civ*, 39, 40. — multos equites Caesaris cardit, 44. — eius copiae, *ibid.* — sacritia in Ycubenses, 49. — in Mundansem campum venit, 50. — eius acies, 51. — ancipiti Marte dimicat, 52. — victus fugit, 54, 59. — cavis rupibus se occultans, captivorumque iudicio proditus, interficitur, 60. — eius caput præcisum ad Caesarem mittitur, *ibid.*

L. Pompeius, trib. mil. *xvii*, 65.

Q. Pompeius A. F. creatus cos. prima gente Pompeia summus honores adeptus, *liii*, 35. — obtinet citeriorem Hispaniam, *ibid.* — frustra Numantium a Termantium obsidet, *liv*, 3. — purgat Sedeteniæ latronibus, 4. — punit perfidiam Lanciensium, 5. — iterum Numantium obsidet, 26. — multas clades patitur, *ibid.* et 27. — pacem facit cum Numantinis, 28. — ab id foedus accusatus, per artem et blanditiam instissimam effugit damnationem 34. — absolvitur iudicio re-

petundarum, 35. — minatur Graccho, *lviii*, 33. — creatur censor, *lix*, 33.

Q. Pompeius Q. F. A. N. Rufus rogationem promulgat de Metello revocando ab exilio, *lxi*, 30. — cos. *lxxv*, 52; *lxxvi*, 5. — revocat Sulpicio tribuno, *lxxviii*, 11. — eius filius, Sullæ gener, occiditur a seditionis, instigante Sulpicio, 11. — Pompeio abrogatur a Sulpicio magistratus, 12. — occiditur ab exercitu, 49.

Q. Pompeius Rufus, nepos Sullæ, tribunus plebis, a senatu in carcerem duci iubetur, *cvi*, 26. — in Milonem concionatur, *cvi*, 22. — postquam magistratu abiit, condemnatur, 43.

Pompeius Rufus male habetur a Caesaris militibus, *cxiv*, 38.

Q. Pompeius A. F. Bithynicus occiditur ab Aegyptiis, *cxii*, 16.

Q. Pompeii Nigri, spectatæ virtutis viri, singulare certamen cum Turpione Ambivio, *cxy*, 49.

Sex. Pompeius patrem fugientem assequitur, *cxii*, 9. — post patris mortem venit ad Catonem, 84. — ex Africa transit in Hispaniam ad fratrem, *cxy*, 40. — cum praesidio tenet Cordubam, 42. — ea relicta in Celtiberiam perfrugiens, latrocinio se tolerat, 56. — eius variæ fortuna, *cxvii*, 33, 34. — senatus illi septies milles at orae maritimæ præfecturam tribuit, 35. — venit Massiliam, *ibid.* — ad eum nuntii missi, ut reipublicæ subveniat, *cxix*, 52. — damnatur lege *Pedia*, tanquam conscius occisæ *Caesarianæ*, *cxii*, 4. — Siciliam obtineus multis proscriptis soluti est, 93, 94. — vagatus aliquandiu circum Italiam occupat Siciliam, *cxviii*, 1, 2. — Octavianum navali proelio superat, 3. — eumque furim traicientem repellit, 4. — A. Pompeium Bithynicum interimit, 5. — Neptuni se filium prædicat, *ibid.* — eius potentia, *cxv*, 25. — Statius Murena cum valida classe

ei se coniungit, 38-43. — de amicitia agit cum Antonio, cxxvi, 33, et cxxvii, 1. — vastat Italiam, 4. — hortante Antonio bellum infert Octaviano, 17. — audita coniunctione Antonii et Octaviaei, Menam cum parte classis mittit ad inferendum damnum adversariis, 26. — ad eum Mucia mater mittitur, flagitante populo, 35. — Statium Murcum interficit, 36. — eius cum Octaviano et Antonio colloquium, et conditiones pacis, 37, 38. — mutua convivia, 40. — Menae consilium suadentis ut Antonium et Caesarem, quos in potestate habebat, tolleret, non admittit, 41. — eius filia M. Marcello desponsa, ib. — res novas molitur, cxxviii, 6. — eum bello petit Octavianus, 11. — proelio navali urget Caesarianos, sed victoria uti nescit, 15-20. — eius vanitas, cxxix, 1. — classis eius fugatur, 7, 8. — cladem infert Octaviano, 14. — eius classis vincitur ab Octaviano, 23-25. — fugit in Asiam, 26. — Mitylenen venit, cxxxi, 3. — imperatorium habitum resumit, 4. — ad Antonium legatos mittit, 5. — insidias struit Ahenobarbo, 11. — Furnium castris exiit, 12. — equites Italicos corrumpere conatur, 13. — ab amicis deseritur, 14. — fugiens cum persecutoribus pugnat, 15. — colloquium Furnii exposcit, 16. — iterum fugiens capitur et interficitur, 17, 18. — ob eius mortem Caesar Circenses exhibet, 19.

Sex. Pompeius sex F. consul, cxxxj,

1.
Numa Pompilius; vid. Numa.

Sex. Pompilius, tribunus plebis absens creatur, iv, 42, 44.

L. Pomponius Veientanus, praefectus socium, prosperis aliquot populationibus in agro Bruttio iustitiae speciem uactus, vincitur et capitur, xxv, 1. — idem publicanus,

omnibus malis artibus reip. et societatibus famosus, ibid. et 3.

M. Pomponius trib. pl. iii, 54.

M. Pomponius, tribunus militum consulari potestate, v, 13.

M. Pomponius, tribunus plebis, diem dicit L. Maudio, vii, 4. — a filio Manlii cogitur iurare, se causa eius accusandi nunquam concilium plebis habiturum, 5.

M. Pomponius Matho, consul in Sardinia bellum gerens, cautes sagaces ex Italia curat advehendos, qui latentes in sylvis homines deprehenderent, xx, 20. — praetor, xxii, 7. — augur et decemvir fuerat, xxix, 38.

Man. Pomponius Matho, magister equitum, vitio creatus, abdicat se magistratu, xxii, 33. — creatur praetor, 35, 55; xxiii, 20, 22, 24. — ei imperium prorogatur, xxiv, 10. — pontifex fuerat, xxvi, 23.

M. Pomponius Matho, aedilis plebis, instaurat ludos plebeios, xxviii, 10. — legatus ad donum ex praeda Hasdrubalis Delphos portandum mittitur, 45. — praetor, xxix, 11. — sortitur Siciliam, 13, 20; xxxi, 12. — iubetur de querelis adversus Scipionem cognoscere, xxix, 20, 21, 22. — prorogato imperio, praeficitur classi, xxx, 2.

M. Pomponius, tribunus plebis, adversatur rogationi Thalnae praetoris in Rhodios, xlv, 21. — praetor pellit urbe philosophos et rhetores, xlvi, 40.

M. Pomponius legatus Pompeii in bello piratico, xcix, 31.

Q. Pomponius, tribunus plebis accusatus, postquam magistratu abiit, denis millibus, gravis aeris condemnatur, v, 29.

Sex. Pomponius, legatus consulis Sempronii, xxi, 51.

T. Pomponio Altico Caesar remittit Q. Ciceronem, cxiii, 27. — eius

gravitas, cxxvi, 113. — laudabilis eius aequitas, cxi, 31. — ab Antonio de proscriptorum numero eximitur cum familiari et aequali suo Q. Gellio Cano, cxi, 56. — iura in agris Epiraeis recipi haberique liberaliter proscriptos iubet, 93. — eius filia Agrippae nupta, cxxviii, 44.

Pomponius, praefectus equitum Luculli, xcvi, 19. — eius generosum dictum, ibid.

Pomptina tribus addita, viii, 15.

Pomptinas paludes exsiccant Cothe-
gus, consul, xlvi, 44. — idem et
Cacae facere in animo habuit, cxi,
23.

Pomptinus ager in Latio, ii, 34;
iv, 25; vi, 5. — dividitur a quinque-
viris, vi, 21.

C. Pomptinus legatus M. Crassi,
cum bene gerit adversus fugitivos,
xlviii, 3.

Pondera iuvis a Gallia allata,
quibus appendebatur aurum, quo se
redimebant Romani, v, 48.

Pons Anienis, vii, 9. — Pons Mul-
vius, xxvii, 51. — Pons Sublicius in
Tiberim factus, i, 33; ii, 40. —
Pontis in Tiberim pilae a censura lo-
catae, xl, 51. — deinde post aliquot
annos fornicea, ibid. — de ponte
Italiam inter et Graeciam struendo
consilium Pyrrhi, xxi, 35. — et M.
Varrouis, xcix, 30. — Pontes ac
moles ex humanorum corporum strae
facti ab Hannibale, xxiii, 5. — Pontes
intercisi ad memorandum Hannibalem,
xxvi, 9. — Pontes multis locis fa-
ciendis locant censores, xli, 27.

Pontiae insulae aut Pontis insula
maris Etrusci contra Latium, b. *Ponza*,
ix, 28.

Pontiani a Romanis laudati, xxvii,
20.

Ponticae reginae tragici casus, lxiii,
46. — Ponticae gentes descriptae,
lxxvi, 29. — Pontici regni initia,

lxxxvi, 19. — Ponticum regnum prius
fuit Satrapia Persiae, ibid. 22.

Ponticum mare (Pontus Euxinus),
xl, 21.

Pontifex a Numa lectus, i, 30. —
Pontificis maximi appellatio primam
a Livio usurpata, iii, 54. — eius iura
et munia, i, 20; iv, 44; xiii, 10;
xxvi, 9. — Pontifex maximus comitia
habet in Aventino, tribunorum plebis
creandorum causa, iii, 54. — a sacris
recedere vetat flaminem, xix, 53;
xxxvii, 51. — sacrorum cura retinetur
in Italia, et concedit collegae provin-
ciam Africanam extra sortem, xlviii,
38, 44. — vetat collegam flaminem
municipalem sortiri provinciam Asiam
sibiue eam extra sortem sumit po-
puli iussu, lxx, 29, 30. — intra an-
nos centum ac viginti nemo, qui non
sedisset sella curuli, xxv, 5. — ex
plebe primus, xviii, 48. — eligebatur
a populo, pontifice comitia habente,
xxv, 5; cii, 98. — eo mortuo pri-
mum novus pontifex cooptatur, et
deinde pontifex maximus e collegio
pontificum creatur comitiis tributis,
xv, 5 pr. xxxix, 46 pr. xl, 42. —
pontifex publicus populi Romani
praecit verba, quibus se P. Decius
devotent, viii, 9; x, 28. — pro prae-
tore est, x, 29. — quatuor de plebe
allecti, x, 6, 9. — habent ius togae
praetextae, xxxiii, 42. — olim co-
optati a collegio a minore populi parte
creari incipiunt, lxvii, 56. — inno-
guant regem sacrorum, xl, 42. —
eorum collegium de religione censo-
latur et decernit, xxi, 9; xxx, 2;
xxxi, 9; xxxii, 1; xxxix, 5. —
Pontificum commentarii, iv, 3; vi,
1. — a Pontificibus suppressa, quae
ad religionem pertinebant, vi, 1. —
et ad civile ius, ix, 46. — ab iisdem
et auguribus tributum, quod per bril-
lum non contulerant, exigitur, xxxiii,
42. — Pontifices minores, xxxii, 57.

Pontificatus nunquam vivo cuiquam ademptus est, cxxix, 41. — *Pontificatum* inaximum et sacerdotia omnia, soli retinent imperatores, cxxxiy, 106.

Pontificum ius, xl, 29.

Ti. Pontificius, tribunus plebis, auctor legis agrariae, ii, 44.

C. Pontinius, praetor insidias excipit proficiscentes ad Catilinam, cum Volturto et literis Lentuli, legatos Allobrogum, cii, 93. — vincit Allobroges, ciii, 37-39. — de Allobrogibus triumphat, cvi, 11.

Pontius Aquila, tribunus plebis, triumphanti Caesari non adsurgit, cxvi, 11. — multum indignante Caesare, ibid. — adiungit se Bruto et Cassio socium contra Caesarem, 41. — legatus Bruti, T. Plancum expellit Pollentia, cxviii, 27. — cadit in proelio ad Mutinam, cxtx, 16.

Pontius Telerinus a rebellantibus Samnitibus praetor creatur, lxxii, 9.

Pontius Cominius, incubans cortici, secundo Tiberi ad Urbem deferitur, et in Capitolium, obsessum a Gallis, eradit, v, 46.

C. Pontius, Herennii filius, imperatur Samnitum, ix, 1. — eius ad Samnites oratio, ibid. — fraude capit ad Foreulas Caudinas Romanorum exercitum, 2 et seqq. — eius ad legatos Romanorum responsio, 4. — et ad facilem Romanum oratio, 11. — in quibusdam annalibus captus a Romanis et sub iugum missus esse memoratur, 15. — post devictum Fabium Gurgitem ipse vicissim ab eo vincitur capiturque, xi, 9. — ductus in triumphum, securi percutitur, 17. — eius dictum de Romanis, ibid.

C. Popillius eques, cui Sabellus nomen, eiusque fortitudo insignis, xli, 4.

C. Popillius Laenas creatur praetor,

xli, 22. — consul, xlii, 8. — eius contentiones cum senatu pro fratre, 10, 21. — nihil memorabile gerit, 26. — male excipitur Romae, 28. — legatus mittitur in Graeciam, xliii, 17, 22. — ad Antiochum et Ptolemaeum, xlii, 19. — Delum venit, 29. — eius in Rhodios aspectus, xlv, 10. — occurrit Antiocho Alexandriam conti, 12. — circumscribit Antiochum virga, ibid. — eos iterum, xlvii, 3.

C. Popillius, legatus, sub iugum cum reliquiis exercitus Romani mittitur a Tigurinis, lxy, 57. — ei diem dicit Coelius, ibid. — abit in exilium, 58.

C. Popillius Laenas tribunus occidit Ciceronem, cxx, 62, 63. — eius improbitas et merces, 64.

M. Popillius cos. eiusque collega, Romae manserunt, ix, 31.

M. Popillius, legatus ad Aetolos missus, xli, 25.

M. Popillius Laenas consul creatur, vii, 12 — unde ei Lacnatis nomen inditum sit, ibid. — Tiburtes ad moenia Romae vincit, ibid. — damnat Licinium Stolonem decem millibus aeris, 16. — secundum consul, 17. — tertium consul, 23. — Gallos vincit, sed difficulter, ibid. — vulneratur, 24. — triumphat, 25. — quartum consul, 26.

M. Popillius Laenas triumvir coloniae deducendae, xl, 43. — praetor, xli, 14. — ei ubi veniunt Ligures, 15. — consul, 28. — vivit Ligures xlii, 7. — vult Ligures, quos senatus iubet redimi, 8. — contumacia eius, 9. — non audent ad causam dicendam reverti Romam, 22. — iudicium eius fallaci arte eluditur, ibid. tribunus militum sequitur Philippum consulem in Macedonia, xlii, 1. — censor, xlvii, 2. — legatus violatur a Liguribus, 30.

M. Popillius Laenas, cos. LIV, 29. — male rem gerit ad Numantiam, LV, 8.

P. Popillius legatus ad regem Syphacem, XXVII, 4.

P. Popillius C. F. P. N. Laenas cos. in Ti. Gracchi socios animadvertit acerbe, LIX, 8. — Gracchus, Tiberii frater, aggreditur Popiliam, LX, 42. — qui solum vertit, 43. — post caedem Gracchi redit ab exilio, LXI, 41.

P. Popillius Laenas triumvir coloniae deducendae, XL, 43.

P. Popillius Laenas, tribunus pl. Lucilium, qui actionibus Carbonis resisterat, de saxo Tarpeio deiecit, LXXXIV, 3.

T. Popillius, XXVI, 6.

Poplicola; vid. Gellius, Valerius.

Populonii, s. *Populonia* et *Populonium*, opp. Etruriae, h. *Piombino*, LXX, 39.

Populonienses pollicentur Scipioni ferrum, XXVIII, 45.

Populus regem iubet, Patres auctores fiunt, I, 17, 22, 32, 35, 46. — *Populus* creat consules, I, 60. — decemviri legibus scribendis, III, 33, 35. — tribunos militum consulari potestate, IV, 6. — censores, IV, 8. — quaestores, IV, 44; CXVI, 11. — praetorem et aediles curules, VI, 42; VIII, 1. — tribunos militum ad legiones, VII, 5; IX, 30. — duumviri navales, IX, 30. — prodietatorem, XXII, 8, 31. — proconsulem, qui cum imperio in Hispaniam mittatur, XXVI, 18. — dietatorem, LXXXIX, 8. — de bello indicendo consulitur, IV, 58; XXXV, 5, 6, 8; XXXVI, 1. — de pace facienda, XIX, 61, XXI, 18, 19; XXXVII, 55. *Populi* iussu, sine auctoritate Patrum, triumphatum, III, 63; VII, 17; X, 37. — *Populo* fasces submittit consul, II, 7. — a *populo* iussae leges decem tabularum, III, 34. — et aliae leges, III, 55; IV, 24. — *Populus* quod

postremum iussit, id ius ratumque est, VII, 17; IX, 33. — iudicat de perduellione, I, 26; II, 41. — de perduellione in comitiis centuriatis, XXVI, 3; XLIII, 16; CII, 43, 44. — ad *populum* adversus magistratus provocatio, II, 8. Cf. *Provocatio*. — *Populi Romani* modestia, IV, 6. Vid. *Romani*.

Porcia basilica, a M. Porcio Catone facta, XXXIX, 44.

Porcia lex, X, 9.

Porcia uxor Bruti, in societatem conspirationis contra Caesarem admissa, CXVI, 51, 52. — audita mariti morte sibi necem consciscit, CXXIV, 32.

C. Porcius Cato, cos. LXII, 54. — proficiscitur adversus Scordiscos, LXIII, 3. — ab iis cum exereitu fuuditar, ibid. — damnatur repetundarum, 30; vid. et LXIV, 51.

C. Porcius Cato, turbulentus et audax adolescens, tribunus pleb. CIV, 76. — promulgat de imperio Lentulo abrogando, 80. — impedit comitia, CV, 3.

L. Porcius Cato rogationem promulgat de revocando Metello ab exilio, LXIX, 30. — praetor, vincit rebellantes Etruscos, LXXIV, 7. — creatur cos. 16. — in pugna adversus Mursos occiditur, LXXV, 19, 20. — in eius nece suspectus C. Marius filius, ibid.

L. Porcius Licinus, legatos, in eppugnatione Capuae pro vallo acriter pugnat, XXVI, 6. — aedilis plebis, XXVII, 5. — praetor, 35. — sortitur Galliam, 36. — literae eius, ex Gallia allatae a L. Porcio, argentum tumultum, 39. — in proelio adversus Hasdrubalem mediani aciem tuctur, 46, 48.

L. Porcius Licinus creatur praetor, XXXIV, 54. — sortitur Sardiniam, ibid. 55. — creatur consul, XXXIX, 32.

L. Porcius L. F. Licinus, duumvir, dedicat aedem Veneris Erycinæ ad portam Collinam, xl, 34.

L. Porcius Licinus præficitur deductioni navium Brundisium, xlii, 27.

M. Porcius Cato, quaestor P. Scipionis, xxxix, 25. — ædilis plebis, xxxix, 7. — creatur prætor, ibid. — obtinet Sardiniam, 8, 27. — est asperior in cōsuecenda fenere, ibid. — creatur consul, xxxiii, 42. — sortitur Hispaniam provinciam, 43. — eius contra luxum muliebrem pro lege Oppia oratio, xxxiv, 2. — proficiscitur in Hispaniam, 8. — eius de bello dictum, 9. — urit hostium agros, ibid. — ad eius genus provolvuntur legati Bilistagii, Hergetum reguli, auxilium ab eo petentes, 11. — eius consilia, 12. — strategema, 13. — oratio ad milites, ibid. — Hispanos ad pugnam elicit, 14. — quos fugat, et castra eorum oppugnat et capit, 14, 15. — ei se dedunt Hispani, 16. — exarmat omnes cis Iberum Hispanos, et urbium muros una die diruit, 17. — Segesticam, opulentam civitatem, capit, ibid. — eius vigilantia et parcimonia, 18. proficiscitur in Turdetaniam, 19. — sollicitat Celtiberos frustra, ibid. — regreditur cum septem cohortibus ad Iberam, ibid. — ad eum deficiunt Sædetani, Ansetani et Suesetani, 20. — oppugnat Lacetanorum oppidum et capit, ibid. — triumphat, 46. — aediculam Victorinæ Virginis dedicat, xxxv, 9. — legatus consularis, xxxvi, 17. — ad Thermopylas ingens inessum ab Actolis occupat, 18. — munus victoriæ Romam mittitur, 21. — censuram petit, et in suspitionem falsi testimonii venit, xxxvii, 57. — est Scipionis Africani inimicus, xxxviii, 54. — de pecunia regis Antiochi

orationem habet, ibid. — censuram petit, xxxix, 40. — M. Porcii Cætonia lani, ibid. — creatur censor, 41. — eius censuræ acta, 42, 43, 44. — patronus nominatur ab Hispanis xliii, 2. — plurimam adjuvat causam Rhodiorum, xlv, 25. — oratione, quæ scripta exstat in lib. V Originum, ibid. — eius mores, xxxiv, 1, 7. — annales, Ep. 49. — censet omnes philosophos ex Verbe ablegandos, xlvii, 25. — bellum suadet adversus Carthaginenses, xlviii, 2. — mortui filii funus modico sumptu facit, 9. — eius cum Nasica, de excindenda Carthagine, controversia, xlix, 4. — vincit Cato, 5; vid. et 8, 9. — eius dictum de Scipione Aemiliano, 55. — nonaginta annos natus accusat Galbam, 56, 57. — eius dictum de legatione in Bithyniam missa, l, 10.

M. Porcius Cato prætor moritur xlviii, 9.

M. Porcius Cato, consul, xlii, 1. — in Africa moritur, 5.

M. Porcius Cato puer sibi punctionem dari postulat ad interficiendum Syllam, lxxxviii, 36. — eius in Catulum asperitas, cli, 17. — ei obvia sit pompa, ad excipiendum Demetrium, Pompeii libertum, ex urbe Antiocha procedens, 68. — accusat Mursenam, 88. — eius sententia de confuratorum poena, 102, tribunus plebis, frumenti dividendi auctor fit, cli, 3. — resistit actionibus pravis Metelli, 13. — quibus ut obviam iret, tribunatum petierat, ibid. — Cætonia periculum, et postremo victoria, 17, 18. — eius cum Cæsare consule certamen, 83. — in carcerem ducitur, ibid. — artibus Clodii in Cyprum proficiscitur, 118, 119. — eius cum Clodio iurgium, 120. — redigit Cyprum in provinciae formam, civ, 66. — opus

Ptolemaei Romam deportat, 67. — ei obviam itur, 68. — honores oblatos spernit, 69. — eius acta impugnat Clodius, 70. — Ptolemaei regis Aegypti cum Catone colloquium, 71. — praeturam petens repulsam patitur, cv, 13, 14. — eius in Pompeium et Crassum consules oratio, 15. — repugnat consulibus provincias ambientibus, 17. — abduci iubetur in carcerem, 19. — praetor damnat Gabinium, cvi, 5. — ambitum reprimere studens, male tractatur a populo, 8, 9. — honoratur a bonis, 10. — consulatum petens repulsam fert, cviii, 10, 11. — negat fieri debere ullas cum Caesare pactiones, cix, 30. — vetat legatos ad eum mitti, 33. Vid. et 44, 45. — cedit Sicilia, cx, 2. — visa Iulianorum strage ad Dyrrachium, fens, aperto capite, discedit, cxi, 51. — eius consilia post pugnam Pharsalicam, cxii, 2, 3, 5. — Ciceronem praesenti periculo liberat, ibid. — Cyrenem petit, 58 et 84. — eius iter per deserta et arida, 85, 86. — eius adventu Pompeianorum in Africa partes confirmantur, cxiii, 4. — imperium oblatum recusat, 5. salvam retinet Vticam, 7. — eius consilium, non lacessendi Caesaris, reicitur a Scipione, cxiv, 18. — eius acta Vticae, 40. — oratio ad suos, 41. — litterae Scipionis et Inbae ad Catonem, 46. — et legatio equitum, 47. — Vticensium cum eo colloquium, 49. — praedam Vticensem equitibus extorquet Cato, 51. — dat filio praecepta, 52. — ultima eius coena, 53. — sibi manus infert, 55. — ab Vticensibus publice sepelitur, 58. — Caesaris dictam audita morte Catonis, 59.

M. Porcius Cato in proelio Philippensi strenue pugnavit occiditur, cxxiv, 19.

P. Porcius Laevis, tribunus plebis,

xxxii, 7. — triumvir epulo, xxxiii, 42. — praetor, ibid. — sortitur Pisas, 43.

Porcus iu foederibus sancientiis saxo silice percussus, i, 24; ix, 5. — Porcus hiceps natus; vid. Prodigia.

Poris, Aenentum princeps, xl, 4. — eius triste fatum, ibid.

Lar sive *Lartes*, *Portena*, rex Clusinarum, ii, 9. — ad eum perfungunt Tarquinii, ibid. — bellum infert populo Romano, ibid. — obsidet urbem Romam, 11. — Poracnam cogitat occidere C. Mucius, et scribam pro rege obtruncat, 12. — mittit legatos Romam, qui de pace agant, 13. — obsides accipit a Romanis, ibid. — Porcena filium Aruntem Aricium oppugnatum mittit, 14. — mittit legatos Romanos de rediendo in regnum Tarquinio, 15. — sit amicus populi Romani, ibid. — reddit obsides, ibid. — agrum Veientem restituit, ibid. — Porcena regis bona vendendi mos unde ductus, 11, 14.

Porta Capena, i, 26; iii, 22; x, 23; xxv, 40; xxvi, 10; xxxiii, 36. — extra portam Capenam convenire iubentur armati iuniores, vii, 23. — consules edicunt, quoties in senatum vocassent, uti senatores ad portam Capenam convenirent, xxiii, 32. — ad portam Capenam aedem Virtutis dedicat M. Marcellus, xxix, 11. — Carmentalis, 11, 49; xxiv, 47; xxv, 7; xxvii, 37. — Coelimoniana, xxxv, 9. — Collina, i, 51; ii, 11; iii, 51; iv, 22; vi, 28; vii, 11; xxvi, 10; xxx, 38; xli, 9. — ad portum Collinam Vestales, quae stupri compertae fuerant, defossae, viii, 15; xxii, 57. — Esquilina, ii, 11; iii, 66, 68, vi, 22; xxvi, 10; xxxiii, 26; xli, 13. — Flumentana, xxxv, 9, 21. — Fontinalis, xxxv, 10. — Nœvia, ii,

11. — Nomentana, vi, 20. — Trigemina, iv, 16; xxxv, 10, 41; xl, 51; xli, 27. — Porta Iovis Capuae, xxvi, 14. — Portae quatuor castrorum, iii, 5, 3; xl, 27. — nempe, extraordinaria porta, eademque praetoria, ibid. — decumana, eadem quaestoria, iii, 5; x, 32; xxiv, 47; xl, 27. — principalis dextra, principalis sinistra, xl, 27.

Porticus, circa forum a Tarquinio Prisco rege factae, s, 35. — Porticus duae ex pecuniariorum damnatorum pecunia factae, xxxv, 10. — tres porticus extra portam Trigemina, xxv, 10, 41; xl, 51. — Porticus post navalia ibid. — Porticus ad fanum Herculis, ibid. — ab aede Saturni in Capitolium ad senaculum, xli, 27. — Porticus in Capitolio, xlvii, 3. — Aemilia refecta, xli, 27. — in Aventinum silice strata, ib. — Porticus Octaviae in qua mox collocata bibliotheca, cxxxi, 54, vid. et cxxxviii, 6. — Liviae, cxxxvi, 57. — Paulli conflatur et reficitur, cxxxvi, 59. — Porticus Megalopoli, quam Lacedaemonii diruerant refecta, cxxxviii, 34.

Portoria instituta, xl, 51. — portoria venalium Capuae Puteolisque, et portorium Castrorum fruendum locant censores, xxxii, 7. — portorium, ab Ambraciensibus capientodorum, immunes Romani ac socii eorum, cxxxviii, 44. — portorii liberata plebs Romae, ii, 9.

Portus Acanthorum, cxxviii, 7. — Achaeorum, cxxvii, 9. — Actium, xlv, 1. — Aulis, xlv, 27. — portus Brundisinus, xv, 11. — Carthagini Novae, xxvi, 42. — Carteiae, cxxviii, 30. — Chiorum, cxxvi, 43. — Corycae, ibid. — Coscorum, xxx, 39. — Cysus, cxxvi, 43. — Demetrium, xlv, 6. — Gurelcos, cxxi, 45. — Geracstus, ib. — Geracsticus, cxxxi,

27. — Iulius, cxxviii, 29, 30. — Lancretanus, xxx, 39. — Lechacum, xxxii, 23. — Loryma, cxxvii, 17; xlv, 10. — Lunae, cxxiv, 8; cxxix, 21. — Megiste, cxxviii, 22. — Paenormitanus, xiv, 13. — Phanae, cxxvi, 43. — Phoenicus, cxxvi, 45; cxxvii, 16. — Pygela, cxxvii, 11. — Pyreosici, cxxiv, 8. — Rascino, cxx, 10. — Trogiliorum, cxx, 23.

Posideum, promontorium Pallenes in Macedonia, xlii, 15.

Posidonia, alias Paestum, colonia deducta, xiv, 39.

Posidonius Apamensis historiarum scriptor, lix, 63.

Postumianus ius, lvi, 16.

Postumia, virgo Vestalis, ob cultum amoeniorem suspecta, de incestu causae dicit, iv, 44.

Postumiana imperia, iv, 29.

A. Postumius, dictator, contra Latinos missus, prospere ad lacum Regillum pugnat, ii, 19, 20. — aedem Castori vovet, ib. — triumphat, ib. — consul creatur, xi.

A. Postumius trib. mil. xl, 41.

A. Postumius Albus consul, iii, 4. legatus ad Aequos, a Graccho Cloelio, eorum duce, iniuriosius tractatur, 25.

A. Postumius Albinus, consul, xix, 53. — quum flamen Martialis esset, prohibetur a pontifice max. ire in provinciam, ibid.

A. Postumius Albinus consul, xxi, 43.

A. Postumius Albinus (Luscus, xl, 35; xlv, 17. — aedilis curulis ludos facit, cxxix, 7. — creator praetor, 23. — consul, xl, 35. — eius res gestae in Liguribus, 41. — censor creatur xli, 27. — lustrum condit, xlii, 10. — in locum L. Corneli Leutuli decemvir sacrorum sufficitur (nisi potius hic alius est), xlii, 10. — legatus in Cretam, 35. — in Macedoniam, xlv, 17.

A. Postumius Albinus mittitur a Paulo ad Persen, XLV, 4. — in exercitu Aemilli Paulli custodit regem Persen, 28. — Idem forte memoratur, XXXVIII, 23, et XLIV, 32.

A. Postumius Regillensis, tribunus militum consulari potestate opprimat graves praeda Tarquinienses, V, 16. — iterum tribunus militum, VI, 22.

A. Postumius Tubertus magister equitum dictus, IV, 23. — dictator, 26. — insigni pugna Aequos Volcosque vincit, 26-29. — quidam ab eo filium victorem securi parcossum esse tradidere, 29.

A. Postumius A. F. Sp. N. Albinus, cos. XLVIII, 11. — in carcerem conficitur a tribunis, quod delectum severe egerit, 14. — legatus in decem ad res Graeciae constituendas XLII, 20.

A. Postumius Albinus mala rem gerit adversus Iugurtham, LXV, 41, 42 et seqq.

A. Postumius Albinus, consul, LXIX, 42.

A. Postumius Albinus, legatus ab exercitu quem ducebat interficitur, LXXV, 1.

C. Postumius trib. mil. XLV, 6.

L. Postumius Albinus, tribunus mil. cons. pot. VI, 1.

L. Postumius Albinus consul, XX, 15. — in Ligeribus rem bene gerit, ibid. — iterum consul vincit Illyria, 27-30. — praetor, XXII, 35. — tertium consul absens creatur, XXII, 24. — una cum exercitu caeditur a Gallis, ibid.

L. Postumius Albinus creatur praetor, XI, 34. — sortitur Hispaniam ulteriorem, ibid. — ei prorogatur imperium, 44. — eius res gestae, 47, 50. — triumphat de Lusitanis, XII, 6, 7. — creatur consul, 28. — Praenestinis eum offensus, XLII, 1. — ante

cum nemo unquam sociis in alla re ovari aut sumptui fuit, ibid. — legatus ad Carthaginienses et Masinissam, 35. — petit cenam, XLIII, 14. — legatus consularia sub Aemilio Paello, XLIV, 41. — mittitur ad diripiendam artem Aeniorum, XLV, 27.

L. Postumius Albinus inauguratur flamen Martialis, XLV, 15.

L. Postumius Sp. F. L. N. Albinus, aedilis curulis, ludos Megaleenses facit, XLVI, 38. — cos. creatus moritur, XLVII, 29.

L. Postumius Megellus consul, IX, 44. — vincit Samosites et de iis triumphat, ib. — propraetor, X, 26. — secundum consul, 32. — aedem Victoriae, quam aedilis curulis ex molestatie pecunia faciendam curaverat, dedicat, 33. — Samnitium aliquot urbes capit, 34. — in Etruriam traducit exercitum, et ibi rem gerit, 37. — triumphat, senatu adversante, et sine plebis iussu, ib. — accusatur a M. Cautio tribuno plebis, 46. — interrex, comitiis, quae ipse habebat, consul tertium declarator, XI, 10. — eius arrogantia, II, 15. — capit Cominium et Venusiam urbes, 15. — eius intemperies, 18. — accusatus omnium tribuno suffragis damnatur, 19.

L. Postumius Megellus interrex et consul, XXVII, 6; Epit. XI.

L. Postumius legatus, XII, 8. — ludibrio habetur a Tarentinia et acurra Philonide, ibid. — increpat Tarentinos, ibid.

L. Postumius L. F. L. N. Megellus cos. XVI, 48. — eius et collegae res in Sicilia gestae, 49-58.

L. Postumius Regillensis tribunus mil. cons. pot. VI, 22.

L. Postumius Tempstanus creatur praetor, XXXIX, 23. — pastores, in Apulia vias pascuae infesta habentes, condemnat, 29. — et reliquias

Bacchanalium quaestionis exsequitur, 41.

L. Postumius Tympanus, quaestor, occiditur a Boiis, xxxiv, 47.

L. Postumius Pyrgensis, publicanus, xxv, 3. — eius avaritia et frans, ib. — accusatur apud populum, ibid. — creat tumultum, ibid. — rei capitalis dies ei dicitur, 4. — abit in exsilium, ibid.

M. Postumius trib. mil. cons. pot. iv, 31. — decem millibus aeris gravis damnatur, 41.

M. Postumius Albinus, tribunus mil. cons. pot. (*sive potius censor*), v, 1.

M. Postumius Regillensis, tribunus mil. cons. pot. iv, 49. — homopravae mentis, ibid. — in eum invehitur Sextus, tribunus plebis, ibid. — ab exercitu suo lapidibus obruitur, 50.

P. Postumius consul, ii, 16. — triumphat de Sabinis, ibid.

P. Postumius legatus, xlii, 45.

Q. Postumius, senator, iussu Antonii, quorundam manibus discerpitur, cxxxii, 32.

Sp. Postumius consul, iii, 2. — legatus mittitur Athenas legum causa, 31. — decemvir creatur, 33. — legatus praest mediae aciei, 70.

Sp. Postumius Albus tribunus militum consulari potestate, iv, 25. — legatus, 27.

Sp. Postumius, tribunus militum consulari potestate, v, 26. — ab Aequis primo pulsus, mox eosdem vincit, 28.

Sp. Postumius consul, viii, 16. — censor, 17. — magister equitum, 23. — iterum creatur consul, ix, 1. — sub iugum mittitur, 6. — eius oratio et magnanima sententia, 8. — per feciales Samnitibus deditus non accipitur, 10.

Sp. Postumius Albinus creatur praetor, xxxviii, 47. — sortitur iurisdic-

tionem urbanam et inter peregrinos, 50. — consul, xxxix, 6. — ei Aebutius aperit flagitia, quae in Bacchanalibus patraerentur, 11. — rem ad senatum desert, 14. — eius oratio super ea re ad populum, 15, 16. — auge moritur, xl, 42.

Sp. Postumius Albinus, praetor, sortitur Siciliam, xxxix, 45.

Sp. Postumius Albinus Magnus, cos. xlix, 56.

Sp. Postumius Albinus, cos. lxtv, 36. — ei Numidia provincia venit, 38. — proficiscitur in Numidiam, 40. — nulla re gesta redit Romam, 41. — revertitur in Africam, nec quidquam moliri audet, 47. — publico iudicio damnatur, 51.

Sp. Postumius Regillensis censor creatur, vi, 27.

Potentia, in Piceno agro, colonia, xxxix, 44; xli, 27. Al. Pollentia.

Pothinus spado Aegyptius, cum Achilla et Theodoto Pompeium interficiendum decernit, cxii, 14, 15. — insidiatur Caesari, 28. — exercitum advocat, 31. — interficitur a Caesare, 39.

Potidania, urbs Aetolorum, xxviii, 8.

Potitii, ab Evandro edocti, ministri sacrorum Herculis per multas aetates fuere, i, 7. — servos publicos solennia horum sacrorum, auctore Ap. Claudio censore, edocent, ix, 29. — duodecim eorum familiae intra annum extinctae, ibid.

Potitus; vid. Valerius.

Praaspa obsidentur ab Antonio, cxxx, 3. — Parthi ad liberanda Praaspa veniunt, 4. — recedit a Praaspis Antonius, 12.

Praeco ad tribunalum Celerum Brutum populum advocat, i, 59. — Praeco Patres in curiam ad decemviros vocat, iii, 38. — in concilio Achaeorum, per praeconem, suadendi, si quis vellet, potestas sit a ma-

gistratibus, xxxi, 20. — in Isthmiorum ludico Praeco Graeciae libertatem promulgat, xxxiii, 32. — Praecones per vicos dimissi ad concionem advocandam, iv, 32.

Praeda in campo Martio exposita, ut una quisque cognita abduceret, iii, 10. — de Aequis capta; propter aerarii inopiam venditur, iii, 31. — ad quaestores redacta, iv, 53; v, 19, 26; xxvi, 47. — militi concessa et ab ipsis deinde vendita, exceptis corporibus captivis, quae a quaestore vendebantur, x, 17, 5; v, 22; vi, 13; vii, 16, 24, 27, 37; viii, 36; ix, 23, 31; x, 45, 46; xi, 18; xiii, 15, 37; xxiv, 16, 40; xxvii, 1, 19; xxx, 7; xxxi, 27; xxxvi, 30; xxxvii, 5; xxxviii, 23; xli, 15; xlv, 34. — militi data, excepto auro et argento, ix, 37. — exceptis liberis corporibus, x, 31. — ad praedam Veientanum populus ex urbe in castra missus, v, 20. — imperatori donata, lxxviii, 25. — iniquissima sorte fit eorum, qui pugnae non interfuerunt, xxxviii, 23. — Macedonica Romanum devecta, xlv, 33. — Praedae Veientanae decima Apollini data, v, 23. — quomodo solata, 25. — aviditate amissa occasio rei bene gerendae, xxi, 48. — Praedam vendere cogitur miles, x, 17, 20. — vendit quaestor, et pecuniam dividit inter milites, xxxv, 1. — Praeda particula et stipendio cum fide exsolvendo milites sibi maxime conciliat Hannibal, xxi, 5. — ex praeda militibus data praemia, x, 30, et passim in triumphis.

Praediorum rusticorum locationes apud Macedonas sublatae, xlv, 18. — Praedii praedibusque populo cavendum, si ex aerario pecunia mutua detur, xxii, 60.

Praedones terrestres et maritimi, vii, 25.

Praefecturae, ix, 20.

Praefectus annonae L. Minucius, iv, 12. — Praefectus Urbi, i, 59; iii, 3, 24. — fere consularis, ut iii, 3, 5, 8, 39. — Praefecti Capuae primum creati, legibus ab L. Furio praetore datis, ix, 20; xiii, 7; xxvi, 16. — Gades missi, xxiii, 2. — Praefecti sociorum in exercitu, viii, 36, 5; xiii, 7; xxv, 1; xxxiv, 47. — in oppida Hispaniae impositi ad pecunias cogendas, xliii, 2. — fuere cives Romani, xxv, 1, 4.

Proelia Gallorum prima plus quam virorum, postrema minus quam feminarum, sunt; vid. Galli. — In ipso discrimine proclii templi Diis votendi mos est Gallis, x, 42. Cf. Pugna.

Praemia militum; vid. Miles.

Praeneste opp. Latii, h. *Palestrina*, vi, 29; vii, 12; xxviii, 9; xlv, 2. — Praeneste desciscit ab Latiniis ad Romanos, ii, 19. — recipitur per deditionem a T. Quintio, vi, 29. — obsidetur a Sulla, lxxvii, 7. — obsidionem solvere conatur Marcius octo cum legionibus, Italicisque duces M. Lamponius, Pontius, Telesinus, sed frustra, 19, 20. — e Praeneste Marius eruptionem frustra tentat, 20. — capitur, lxxxiii, 31-33.

Praenestini deficiunt, vi, 21. — iis bellum indictum, 22. — et illatum, 27. — vastant agrum Romanum, sed vincuntur, 28, 29. — Praenestinatorum octo oppido capta, ibid. — Praeneste devectum Iovis Imperatoris signum in Capitolinum latum, ibid. — Praenestini rebellant, 30. — tuentur Pedanos, viii, 12. — mulctantur agro, 14. — eorum principes custodiae causa concluduntur in aerario publico, xii, 26. — intellectae hinc oraculi fallacis ambages, ibid. — Praenestini quingenti cum Perusina cohorte post Cannensem pugnam defendunt Casilinum adversus Hannibalem, xliii, 17-19. —

pecti pretium, quo redimerentur; se trahunt, 19. — iis senatus romanus duplex stipendium et quinquennii militiae vacationem decernit, xxiii, 20. — Praenestina infensus L. Poetumius Albinus consul, xlii, 1.

Praenestinos montes (supra) praedonum agmen ductum, iii, 8.

Praenestinus ager, iii, 8.

Praenomen nomini postpositum, iii, 1. — Praenomina damnatorum a familia non adsumpta, vi, 20. — eadem duorum filiorum, xxvii, 9, 1.

Praerogativa centuria, v, 18; x, 22; xiv, 7, 9; xxvi, x2.

P. Praesenteius, clarus sociorum Italicorum dux, lxxii, 9. — ignominiosa clade vincit Perpernum lxxiii, x4.

Praesidio decedere, apud Romanos capitale, xxiv, 37.

Praesultator ingratus Iovi, ii, 36.

Prætexta toga, i, 8; vid. Toga.

Prætextati qui fuerint, xxxiv, 7. — consules, praetor, aediles curules, vii, 1. — sacerdotes, sacra facientes, xxvii, 37; xxxiii, 4x; xxxiv, 7. — pueri nobiliores, milites facti, xxii, 57, 10; xxiv, 7; xl, 42. — magistri vicorum et magistratus in coloniis municipiisque, xxxiv, 7.

Praetor olim idem, qui consul, iii, 55. — praetor maximus, vii, 3. — Praetor qui ius in Vrbe diceret, ex Patribus creatus, vi, 42; vii, 1. — collega consulibus, atque iisdem auspiciis creatus, iii, 35; vii, 1; viii, 32. — subest tamen consuli, xix, 65. — in annum sequentem creari solebat alter consulum, x, xx, 47. — plebeius primus, viii, 15. — praetores duo primum creati, xix, 53. — quatuor, xx, 33. — sex, xxxii, 27. — rursus quatuor, sed semel, lege Baebia, quae alternis quateruos iubeat creari, xl, 44. — duodecim a Caesare creati, cxv, 34. — quatuor-

decim, cxvi, 13. — sexdecim, 20. — sexaginta septem uno anno, cxlviii, 1. — Praetor urbanus senatum vocat, xxii, 55; xxvi, 21, 1; xxxviii, 44. — a senatu iubetur senatores ex tota Italia Romam edicto vocare, xliii, 11. — Vrhis religionibus peregrinus populum liberare iubetur, xxv, 1. — fert legem ad populum, xxvii, 23. — absentibus consulibus eorum munerebus fuugitur, xxvi, 3, 15, xi; xxxviii, 44. — facit ludos Apollinares, xxiii, 32; xxvii, x3. — Praetorum, quorum iurisdictio est, tribunalia, xxii, 3x, xxvii, 50. — Praetores, etiam quibus iurisdictio eueuerat, iussi rem militarem administrare, xliii, 32; xxiv, 44. — institutum ut Praetores annuus in urbe exigenter iuri dicundo, et quæstionibus capitalium rerum exercendis, deinde ex praetura provincias regerent, xiii, 2, 2. — Praetoribus querentibus deteriore se loco esse quam tribunos, ius datum dicendae in senata sententiae, cxl, 13.

Praetor Arpinus, xxiv, 47. — Praetores Argis, primo comitiorum die, Iupiter, Apollo et Hercules, omnia causa, pronuntiare soliti, xxxii, 25. — Samnitium, viii, 39.

Praetorium, vii, 12; conf. xxviii, 25. — Praetoria consulum, ix, 2; x, 33. — tria circa Capuam erecta, xxv, x2.

Praetoria comitia; vid. Comititia.

Praetoria navis D. Quintii, capta a Tarentinis, xxvi, 39. — cohors, ii, x0, 1.

Praeturae urbanae et peregrinae uni datae; vid. ad xxv, 41, 8.

Praetorianus ager in Piceno, xxii, 9; xxvii, 43.

Præstiae, locus Atticae, xxxi, 45.

Pruta Flaminia, iii, 54, 63. — Quintia, iii, 26. — Vacca, viii, 19.

Præzo, mulier princeps auctoritate

et opibus Delphorum, xlii, 15, 17.

Proentiois solemus carmen, quod magistratus praefari solent, prius quam populum alloquantur, xxxix, 45. Conf. xxxi, 5, 7, etc.

Prehensionem habent tribuni pl. xxix, 20, 5.

Priamoni, urbs in Dalmatia, s. Caesare Octav. capitur, cxxxi, 35.

Priaticus campus in Thracia, xxviii, 41.

Priene, opp. Ioniae, h. *Palatia*, aut *Samoni Kalassi*, xxviii, 13.

Primigenia Fortuna, xxix, 36; xxxiv, 53; vid. et Fortuna.

Prinipili centurio, xi, 27; vii, 42; xxv, 19; xlii, 32.

Princeps senatus, xxvii, 11, 8; xxx, 37; xxxiv, 44; xxxviii, 28; xxxiv, 52; xl, 51; xli, 27; xliii, 15. — legebatur a censore, cui id sorte obtigerat, xxvii, 11, 8. — tribus lustris lectus Scipio, xxvii, 11, 8. — antiquitus is legebatur, qui primus censor ex iis, qui viverent, caeret, xxvii, 11. — is mos immutatus, ibid. — ipse censor legitur a collega, xxxiv, 44; xxxix, 5x; xl, 51. — Princeps primus centurio, xxv, 24. — tertiae legionis, ibid. — Principis primi signum, xxvi, 6. — primus princeps prioris centuriae, xlii, 34. — Principes, milites, vii, 23; viii, 8. — Principum Romanorum virtus; xlii, 28; xxvi, 22. — Principes decem senatores in coloniis et municipiis, xxix, 25, 4.

Principia, locus in castris, vii, 12, 6; xxviii, 25. — Principalis via, x, 33.

Prisci Latini, i, 3; vid. Latini.

Priscus; vid. Numicius, Tarquinius.

Pristis, asvia genus, xxxv, 26; xliiv, 28.

Privatorum pecunia et liberalitate

iuvatur resp. xliii, 48, 49; xliiv, 18, xxvi, 35, 36.

Privernates vastant agrum Roman. vii, 15. — in eorum agrum exercitum inducit C. Marcius consul, eosque vincit, 16. — capta eorum urbs, ibid. de iis triumphus actus, ib. — depopulantur colonias Romanas, Norham et Setiam, 42. — nuntii eorum defectionis veniunt Romam, viii, 1. — vincuntur, ibid. — oppidum eorum captum, et agri partes duae ademptae, ibid. — bellum adversus Romanos instaurant, 19. — vincuntur, ib. — eorumque senatores trans Tiberim habitare iussi, 20. — eorum legati ferox responsum, 21. — iis datur civitas, ibid.

Privernum, opp. Volscorum ad Vientum fl. et paludes Pomptinas, hodie. *Piperno*, obsidetur et capitur, viii, 20. Conf. et xxxvii, 11.

Procae, rex Albae, i, 3.

L. Proclius, occiso patrefamilias, damnatur, cvi, 22.

Proconsul et propractor quis dicitur, xxviii, 38, 4; xxxv, 1, 2. — eius prima apud Livium mentio, iii, 4. — Pro consule primus cum gerere iubetur, postquam consulatu abisset, Q. Publilius Philo, viii, 23, 26. — itidemque Q. Fabius et P. Decius, x, 15. — Pro consule mittitur in Hispaniam P. Scipio privatus, xxvi, 18; xxviii, 38. — Pompeius, xci, 1. — duo Proconsules a praetore urbano creati comitorum consularium habendorum causa, cxi, 68. — Proconsules sub Caesaribus dicti qui populi provincias regerent, cxxxiv, 98. — Proconsulibus se gerebant imperatores quoties extra pomerium agerent, cxxxix, 105. — Proconsulibus, si ingrederentur Urbem, minuebatur imperium, xxvi, 9. — prorogabatur imperium, viii, 23, 26.

Proconsulatus non est magistratus, sed imperium, xxviii, 38, 4.

Proculus; vid. Geganus, Iulius, Virgilius.

Procuratio prodigiorum, i, 20, 11. — ad procurationem prodigii captivus vates adhibitus, v, 27.

Prodictator Q. Fabius Maximus creatur, xxii, 8, 31.

Prodigio, i, 31, 1. — *Aedes* Salutis de caelo tacta, xv, 5. — item Vulcani, xxiv, 10. — Iovis Ariciae, xxiv, 44; xxvii, 37; xxxii, 1, 9; xxxvi, 37; xl, 45. — duae aedes in Capitolio, xxv, 5. — Fortunae et Martis, xxvii, 23. — Iunonis Regiae, 37. — Matris Matutae, xxviii, 11. — Cereris, Salutis et Quirini, ib. — Apollinis et Sanci, xxii, 1. — Vulcani Summanique, 29. — Opis in Capitolio, 22. — Apollinis Caietiae, xl, 2. — Vcaeris cremata, xli, Sup. 2. — Deorum Penatium in Velia, xlv, 16. — Spei in foro olitorio, xxi, 62. — *Agnus* cum ubere lactenti natus, xxvii, 4. — mas idemque femina natus, xxviii, 11. — cum anillo capite, xxxi, 22. — biceps cum quinque pedibus, xxxii, 29. — *Ancilia* cum strepitu mota ante Cimbricum perfectum bellum, Epit. lxxviii. — *Angois* ex columna lignea elapsus, i, 36. — quadupes, xxi, 9. — inbatus, aureis maculis aparsus, apparet, xli, 21; xliii, 13. — Angues duo, perpetrato sacrificio, ex oculo ad exta allapsi, iecur edunt, conspectique repente ex oculis abeunt, xxv, 16. — in mari Tarracinae mirae magnitudinis lascivientium piscium modo exsultant, xxvii, 4. — duo prolapsi foribus in aedem Iovis, xxxviii, 11. — angues in galea T. Graecchi ponunt et excludunt ova, lviii, 47. — *Apollo* Cumis in arce triduum ac tres noctes lacrimavit, xliii, 13. — *Apum* examen Romae in foro visum, xliiv, 10. —

Casini in foro consedit, xxvii, 23. — et in arbore imminente praetorio, xxi, 46. — *Aqua Albana* fluxit cruenta, xxvii, 11. — et *Aquae* Caeretes sanguine mixtae, xxii, 1. — *Aquae* multo cruere e fonte calidae manarunt, xxii, 36. — *Ara* in caelo speciesque hominum circa eam cum caudida veste visae, xliiv, 10. — *Ara* Neptuni in circo Flaminio multo ardore manavit, xxviii, 11. — *Arbor* de caelo tacta, xxvii, 11. — *Arcus* tenui linea solem amplexus, xxx, 2; xli, 21. — *Asinus* triiceps, natus Calatiae, xlii, 20. — *Atrium* publicum in Capitolio de caelo tactum, xxiv, 10. — *Aves* ad compitum Anagninum in Luco Dianae nidos in arboribus relinquunt, xxvii, 4. — *Avis* sanguinalis sacrum lapidem rostro caedit, xli, 13. — *Bos* loquax, iii, 10; xxiv, 10; xxvii, 11; xxviii, 11; xxxv, 21; xli, 13, 21; xliii, 13. — *Bos* peperit equuleum, xxiii, 31. — *Bos* in foro Boario in tertiam contignationem sua sponte escendit, atque territus habitatorum tumultu sese deiecit, xxi, 62. — *Boves* domiti duo in Carinis per scalas veniunt ad tegulas aedificii, xxxvi, 37. — *Coere* sortes extenuatae, xxi, 62. — *Capillus* evasus in aede Herculis, xxxii, 1. — *Capra* sex haedos uno fetu edidit xxxv, 21. — *Caprae* lactatae factae, xxii, 1. — *Capra* humanum integra facie aperientibus fundamenta templi apparuit, i, 55. — *Carne* pluit, iii, 10. — *Classis* magnae species in caelo visae, xlii, 2. — *Coelum* visum ardere, iii, 5, 10; xx, 47; xxxi, 12; xxxii, 9; xliii, 13. — siudi velut magno hiato visum, quoque patuit, ingens lumen effulsit, xxii, 1. — *Columna* rostrata in Capitolio tota ad innum fulminis discussa, xliii, 20. — *Corvus* ante Papirium consularem occidit, x, 40. — in aedem, Iunonis devolvit et in ipso pulvis-

rio consedit, xxi, 62. — Corvi nidum faciunt in aede Sospitae Iunonis, xxi, 10. — aurum in Capitolio non tantum lacerasse rostris crediti, sed etiam edisse, xxx, 2. — *Creta* pluit, xxiv, 20. — *Culmen* aedis Iovis fulmine ictum, ac prope omni tecto nudatum, xxvii, 4. — *Draco* biceps, cxxxii, 20. — *Equuleus* cum quinque pedibus natus, xxx, 2; xxxi, 12. — *Parthgia* templorum a culminibus abrepta, xl, 2. — *Fax* ab ortu Solis ad occidentem porrigi visa, xxxix, 14; vid. xxx, 2; xli, 16, xi: xliii, 13; xlv, 16. — *Flamma* alata e terra eripit, xv, 5. — *Flumen* Amiterni eruentium fluxit xlv, 44. Conf. xx, 47. — *Fons* in vico Istrico sub terra tanta vi aquarum fluxit, ut series doliaque velint impetu torrentis tulerit, xxiv, 10. — *Fons* Herculis eruentis apparatus manavit maculis, xxii, 1. — *Forum* Ariciae de caelo tactum, xxx, 38. — in foro Capuae multa aedificia de caelo tacta, xli, 9. — *Gallina* in marem, gallus in feminam sese vertit, xxii, 1. — *Hasta* Martis sponte promula, xxiv, 10; xxi, 62; xl, 19. — *Hastarum* speculu arserunt, xxxiii, 26; xliii, 13. — *Homines* aliquot de caelo tacti exanimatique, xxii, 36. — *Ignis* in aede Vestae extinctus, xxvii, 11. — *Ignes* sparai in caelo, xxx, x. — caelestes, multifariam orti, adurunt complurium vestimenta, xxxix, 22. — *Imber* lapideus, xxx, 38; xliii, 13. — *Infans* in utero matris clamat, Io triumphat xlv, 10. — *Infans* ambiguo inter marem et feminam sexu natus, xxvii, 11, 37; xxxi, 12. — *Infans* ingenuus semestris in foro Olitorio triumphum clamat, xxi, 62. — *Iecur* hostiae ab anguibus adesus, xlv, 16. — defluxit et ei caput deest, viii, 9; xxvii, 26; xxx, x; xli, 14, 15. — *L. Iulius* Sequestri fulmine

ipse et equus exanimati sunt, xxxiii, 26. — *Lae* fluxit, xxiv, 45. — *Laete* pluit, xxvii, 11. — *Lacrumant* signa, xl, 19; xliii, 13. — *Lacus* Albanus, sine ullis caelestibus aquis consave qua alia, in altitudinem insolitam crevit, v, 15. — *Laena* sanguine monavit, xxvii, 23. — *Lana* pulla e terra enata, xlii, x. — *Lapus* in agro Crustumino in laena Martis de caelo decidit, xli, 9. — *Lapidibus* ploit, i, 31; vii, 28; xxi, 62. — *Lapides* frequentes grandinis instar decidunt, xvii, 28; xxi, 36; xliii, 31; xxv, 7; xxvi, 23; xxvii, 37; xxxix, 10, 14; xxx, 38; xxxiv, 45; xxxv, 9; xxxvi, 37; xxxviii, 36; xxxix, 22; xlii, x; xlii, 18. — *Laura* in puppi navis longae enata, xxxii, 1. — *Legiones* armatae in Ianiculo viae, xxiv, 10. — *Locustarum* vis ingens, ita ut, nnde advenissent, parum constaret, omnem agrum circa Capuam complevit, xxx, 2; xlii, 2, 10; lx, 18, 19. — *Lucus* Maricae de caelo tactus, xxvii, 37. — *Luna* inter imbrem cadens, al. candens, xxii, 2. — *Lunae* duae interdix ortae, xlii, 1. — *Lunae* tres eodem tempore, xx, 47. — *Lupus* fugit ad Romanos, in acie stantes, x, 27. — Capuae portam nocte ingressus, laniat vigilem, xxvii, 37. — *Esquiline* porta ingressus, frequentissima parte urbis, per portam Capenam prope intactus evasit, xxxiii, 26; vid. xxi, 46; xli, 9. — vigili gladium e vagina aufert, xxi, 62. — *Lupi* visi in Capitolio, iii, 29. — tres, ante lucem ingressi, semesum eadaver intulerunt, et in foro reliquerunt, xv, 5. — *Formis* duo lupi, oppidum ingressi, obvios laniarunt, xxxii, 29. — *Lux* orta nocte, xxvii, 11; xxxix, 14; xxxii, 29. — *Mare* arsit, xlii, 31. — *Milites* fulminis icti, x, 31;

xxii, 1. — Militibus aliquot spicula arserunt, xxii, 1. — *Noenia* Formis fulmine icta, xv, 5. — *Mula* peperit, xxxvii, 3. — *Mulus* tripes natus, xv, 2, 45. — *Murus* in aede Iovis roserunt aurum, xxvii, 23; xxx, 2. — *Murus* ac portae de caelo tactae, xxiv, 44; xxvi, 23; xxvii, 11, 23; xxix, 14; xxx, 38; xxxv, 21; xxxvii, 3; xlv, 16. — *Murus* turresque fulminibus decussae, xxv, 7; xxxii, 9, 29. — *Naves* dunc, fulmine ictae, conflagravit, xxxvi, 37; xvi, 9. — *Navium* longarum species in flumine Terracinae, quae nullae erant, visae, xxiv, 44. — *Navium* specie de caelo affulsit, xxi, 62. — *Nox* interdicta visa intendi, vii, 28. — *Nux* de caelo tacta, xxiv, 10. — *Palma* viridis arsit, xxiv, 10. — in aede Primigeniae Fortunae in aren enata, xliii, 13. — *Parmae* in caelo visae, xxi, 1. — *Pestilentia* tanta, ut Libitina non sufficeret, xl, 19. — *Pisces* emergerant, qua induceretur aratrum, sub existentibus glebis, xlii, 2. — *Porcus* cum ure humano genitus, xxvii, 4. — *Porcus* biceps natus, xxviii, 11. — cum humano capite, xxxii, 9. — *Porta* de caelo tacta, xxix, 14; xxxii, 1; xxxv, 9; xlv, 16. — *Puer* cum elephanti capite natus, xxvii, 11. — nou manus, non pedes habens, xxxiv, 45. — unimanus, xxxv, 21; xli, 21. — trunci corporis, xli, 9. — biceps, et pnelia cum dentibus, xli, 21. — *Pueri* ingenui xine oculia et naso nati, xxxiv, 45. — *Pulli* gallinacei cum ternis pedibus, xxxii, 1. — *Sanguinis* rivi per diem totum fluxere in foro Sudertano, xxvi, 23. — in porta Minturnis, xxvii, 37. — *Sanguinis* guttae in Foro et Comitio et Capitolio visae, xxxiv, 45. — *Sanguis* e foco manut, xlv, 16. — *Sanguine* pluit Calibus,

et Romae in foro Bomio, xxiv, 10. — per biduum in area Vulcani, xxxix, 46. — et in area Concordiae, xxxix, 56; xl, 19; xlii, 13. — *Saxum* ingens Reate volitare visum, xxv, 7. — *Scipio* circumsenti vigilas equiti in manu arsit, xxii, 1. — *Scuta* sanguinem sudarunt, xxi, 1. — *Seminas*, xxxix, 22. — *Signum* Iovis Capitolini fulmine tactum, caputque avulsum non nisi haruspicum arte inventum, xiv, 11. — *Signum* Iovis in monte Albano de caelo tactum, xxvii, 11. — *Signa* in Sabina multo cruore manarunt, xxi, 36. — *Lanuvii* ad Iunonis Sospitae cruore manarunt, xxi, 31. — in agro Capenate, quatuor signa sanguine multo diem ac noctem sudarunt, xxvii, 4. — *Signa* in Capitolio constrata, xl, 45. — *Simulacrum* Iunonis Sospitae Lanuvii lacrymavit, xl, 19. — *Sol* rubere visus similisque sanguineo, xxv, 7. — per totum diem Priverni sereno ruber fuit, xxxi, 12. — *Solis* orbis minui visus in Sardinia, xxi, 1. — *Cumis*, xxx, 38. — *Soles* duo visi, xxviii, 11; xxxix, 14. — *Soles* tres simul effulserunt, xli, 21. — *Sortes* sua sponte extenuatae, unaque excidit ita scripta: *Maiores telum concutit*, xxi, 62; xxi, 1. — *Species* viri maioris, quam pro humano habita, angustiorisque, visa in quiete utrique consuli, viii, 6. — *Species* hominum circa aram in caelo, cum candida veste, xxiv, 10. — *Spitae* metentibus cruentae in corbem cecidere, xxi, 1. — metentibus cruentae visae, xxvii, 11. — *Stagnum* Minturnae, effusum Minicio amni, cruentum visum, xxiv, 10. — *Strepitus* cum horrendo fragore Lanuvii in aede Iunonis Sospitae editus, xxi, 14; xxxi, 12. — *Tabernae* Frusinone de caelo tactae, xxi, 38. — et Min-

toris, xxxvi, 37. — *Taurus* cum quinque vaccis uno fulminis ictu exanimati, xlii, 20. — *Tempestas* atrox signa aenea in Capitolio deiecit, xl, 2. — forem ex aede Lunae, quae in Aventino est, raptam tulit, et in posticis parietibus Cereris templi affixit, ibid. — signa in Capitolio et Circo maximo cum columnis, quibus insperstabant, evertit, ibid. Confer et xl, 45. — *Templum* Iunonis Lucinae de caelo tactum, xxxvii, 3. — *Tenebrae* luce obtortae, xxxviii, 36. — *Terra* ingenti motu concussa; iii, 20. — multifarium pluit, x, 31; xxxiv, 45; xxxv, 21; xxxvii, 3; xlii, 20; xlv, 16. — *Anagninae* ante portam icta, diem ac noctem sine ullo ignis alimento arsit, xxvii, 4. — *Arpini* campestri agro in ingentem sinum consedit, xxx, 2. — ingentibus caavernis in Veliterno agro consedit, arboresque in profundum haustae, xxx, 38; xxxii, 9. — *Terrae* motus prodigiosus, xv, 9; xxiv, 40; xl, 59. — *Terrae* motibus crebris tecta in agris ruunt, iv, 21. — *Tiberis* inundatio, xxi, 38. — loca plana Urbis inundavit, etc. xxxv, 9, 21. — *Vacca* aenea Syracensis ab agresti tauro inita ac semine adspersa, xli, 13. — *Vesparum* ingens examen Capuae in forum advolavit et in Martis aede consedit, xxv, 9. — *Via* publica de caelo tacta, xxiv, 10; xxxi, 9. — *Victoria* in aede Concordiae, quae in culmine erat fulmine icta, xxvi, 23. — *Vir* factus ex muliere, xxiv, 10. — *Vitulus*, iam ictus, e manibus sacrificantium sese proripuit, multosque circumstantes cruore respersit, xxi, 63. — *Vorago* in foro, vii, 6. — *Vox* ingens audita ex Albani montis Iaco, i, 31. — caelestia ex Albano monte missa, ibid. — ex *Arsia* silva silentio noctis edita, et credita Sil-

van, ii, 7. — divinitus emissa de adventu Gallorum, v, 32. — audita e templo Matutae Deae, vi, 33. — *Fulcani* caput arsit, xxxiv, 45. — *Vulturius* Priverni frequenti foro in tabernam devolat, xxvii, 11. — nuntiatur Vulturium Caere volasse in aedem Iovis, xxvii, 23.

Prodigia procurata a consulibus, iussu senatus et ex decreto pontificum vel decemvirorum, i, 20, 21; xxiv, 44, 5. — per pontifices et decemviros, xxiv, 44, 5; xxxvii, 3. — a matronis, xxvii, 37. — quo ritu procurata, xxiv, 10, et passim, ubi prodigiorum mentio. — vix expiata, xxvii, 23; xli, 19. — ad ea elicienda nuntiis divinis, ara Iovi Elicio a Numa dicata, i, 20. — *Prodigiorum* procuratio pertinet ad pontificem, i, 20. — religio retinet consulem, xxxii, 36. — *Prodigia* (quod evenire solet motis nemel in religionem animis) multa nuntiata et temere credita, xxi, 62, — quae quo magis credebant religiosi viri, eo plura nuntiabantur, xxiv, 10. — ludibria oculorum auriumque credita pro veris, xxiv, 44. — in iis nuntiandis prava religio etiam minimis inserit Deos, xxvii, 23. — *Prodigia* nulla admodum nuntiabantur in publicum Livii aevo, xlii, 13.

Prodigia varia, xlvi, 5; xlviii, 1; lv, 9; lvi, 1, 21, 41; lviii, 47; lix, 77; lx, 7, 18, 75; lxi, 1, 10, 54; lxy, 30; lxvi, 38; lxvii, 47; lxviii, 44; lix, 42; lxx, 1, 16, 17, 28, 34; lxxi, 1; lxxvii, 3; xci, 22; ci, 26; civ, 82; cxiii, 29; cxv, 50; cxvii, 63, 64; cxix, 23; cxxiv, 2, 3; cxxviii, 2, 37; cxxxii, 19; cxxxiii, 68; cxxxvi, 45.

Prodigiorum expiationes novae, lxviii, 44.

Prodigiorum interpretationes, ci,

26. — de his haruspicum responsa, civ, 83. — eorumdem interpretatio, cix, 49.

Proditiōis supra septuaginta Nolanī damnati securi percutiuntur, xxiii, 17.

Proditores libertatis dant poenas, ii, 5.

Proelia; vid. *Praelia*.

Proerna, opp. Thessalīae, xxvii, 14, 3.

Proletarii rogantur sacramento, xii, 21.

Promontorium Aemurium, xxxiii, 20. — *Apolliniæ* et *Mercurii* (hodie *Cap. Zibeeb* seu *Zebbi* et *Cap. Bon seu Rasodder*) efficiunt sinum Tunitanum (*le Golfe de Tunis*), in quo sita est Carthago, xxix, 27; xxx, 34. Cf. *Mercurii promont.* — *Brundisii*, x, 2. — *Calabrinæ*, xlii, 48. — *Calycadaus*, xxxviii, 38. — *Canastracum*, xlii, 11. — *Chelidonium*, xxxiii, 41. — *Corycum*, xxxvii, 12, 29. — *Iuonia Acraeae*, xxxii, 23. — *Lacinium*, xii, 7. — *Lecton*, xxxvii, 37. — *Leucate*, xxi, 26. — *Lilybaeum*, xxvii, 5. — *Malcae*, xxxiv, 32. — *Mercurii* seu *Hermiacum*, xxix, 27. (Conf. *Promont. Apolliniæ*.) — *Minervæ*, xl, 18. — *Miseni*, xxiv, 13. — *Nyonnesus*, xxxvii, 27, 29. — *Nephelis*, xxxiii, 20. — *Pachyni*, xxiv, 35. — *Phanæ*, xlii, 28. — *Posidentum*, xlii, 11. — *Pulchri*, pars promontorii *Hermaci* seu *Mercurii*, xxix, 27, 5. — *Pyrenes*, xxvi, 19. — *Sarpedon*, xxxviii, 38. — *Suntium*, *Atticæ* terræ, xxxii, 17. — *Toroneæ*, xxxi, 45. — *Zelasinum*, xxxi, 46.

Propraetores dicti consules legati, quibus imperium eo absente traditum, xxi, 8, 1. — qui proprie dicti, xxxviii, 38, 4; xxxv, 1, 2.

Prorogatio impati, xxxv, 1, 2.

— in *Publio* primum facta, viii, 13, 26.

Proscenium, locus inter scenam et orchestra, quo histriones recitabant, xl, 51, 4.

Proscripti quidam pueri opum causa, cxx, 41. — ob signa et gemmas alii, 69. — de proscriptorum liberis contentio, cii, 44.

Proscriptio Sallast, lxxxviii, 21-30. — caesurum numerus, 22.

Proscriptio Triumviralis, cxx, 28-99. — edicti formula, 30-35.

Proserpina adiuvat *Cyzicenos*, xciv, 13. — eius victima sponte accurrit ad urnam, 15.

Proserpinæ thesauros spoliata *Pyrrhus*, xiv, 23. — naves aeream pecuniam ferentes intereunt, 24. — raptas vestigia sacra, xxi, 39. — pecuniam referunt factas in vicina lano litora, xxi, 18. — thesauri spoliatur a *Q. Plaminio*, praefecto *Locris*, xxix, 8. — super ea re *Locreusium* querelae, 18. — pecunia ex his thesauris nocte clam sublata, xxxi, 12. — sacrilegium a *Q. Minucio* pervestigatum, pecuniae ex bonis noxiarum in thesauros reposita, 13.

Προξυνη, ix, 18, 2.

Provincia extra Italiam et iurisdiclio in Vrbe eadem simul datae, xlv, 12.

Provincia *Hernici Aquilio* evenit, xi, 40, 9. — vetus in Sicilia, xxiv, 44; xxv, 3. — *Provinciae* extra ordinem datae, iii, 2, 1; vi, 30; viii, 16; x, 24; xxviii, 38; xxxvii, 1. — ut et urbanae, xxiv, 9; xl, 44. — *provinciae* aut sortiri, aut comparare inter se consules iussi, iii, 2, 1; iii, 41; iv, 46; vi, 30; viii, 20; xxviii, 45; xxx, 1; xxxii, 8; xxxiii, 41; xxxvii, 1. — sortiantur tantum consules aut comparant, xlii, 4, 1. — *provinciae* prorogatae, viii, 27,

26; 1, 16, 22, 34; XIX, 62; XXIII, 31, et saepe alias. — eivatae, XII, 15. — saepius permutatae, XXV, 41, 8. — de provincia decedere iniussu senatus non licitum, I, 18, 37; XXIII, 41; XXVII, 43; XXVIII, 42; XXXI, 7, 19; XXX, 24; XXXI, 48; XXXVI, 39, 40; XLII, 7; XLIII, 1. — Proviuciarum administrandarum ratio mutata, LIII, 1, 2. — de provincia per senatum constituendi decernendisque lex C. Gracchi, LX, 73. — Provinciam Hispaniam Pompeius mans ad Urbem per legatos rexit, CV, 22, 23. — Provinciarum inter senatum et Caesarem divisio, CXXXIV, 96.

Provocatio ad populum lege sancita II, 8; III, 55; I, 9. — provocatio non est a dictatore, II, 18, 29. — dictator non tam provocationi quam precibus tribunorum cedit, VIII, 33, 35. — creantur decemviri sine provocatione, III, 32. — lex lata ne quis ullum magistratum sine provocatione crearet; qui creasset, eum ius fasque esset occidi, III, 55; vid. tamen IV, 13. — provocatio non est longius ab Urbe milla passuum, III, 30.

Proxenus scriptor, XIV, 25.

Proxenus ab Orthobula uxore veneno tollitur, XII, 25.

Prusias, Bithyniae rex, in fines regni Attali transgreditur, XXVIII, 7. — a Philippo, Macedoniae rege, adscribitur foedri cum Romanis inito, XXIX, 12. — socius et amicus Philippi, XXXII, 34. — ad eum de Cinarum libertate scribitur, XXXII, 30. — eum ad bellum concitat Antiochus, XXXVIII, 25. — revocatur a Romanis ad consilia pacis, ibid. — adversus Eumenem bellum gerit, XXXIX, 46. — Hannibalem recipit, 51. — et Romanis prodit, ibid. — sororem Persae uxorem ducit, XLII, 12, 29. — eius legatio ad Romanos de pace cum Perseo concilianda, XLIV,

14. — cum filio Nicomede Romam venit, XLV, 44. — eius humilitas, ibid. — eius ad Romanos legatio, XLVI, 9. — accusat Eumenem, ibid. — Attalo insidias tendit, XLVII, 33. — eius cum Attalo bellum, 41. — pacem accipit, 42. — eius vitia, I, 4. — filium Nicomedem interficere studet, 5. — iussu filii interficitur, 11.

Prytaneum Cyaei, i. e. penetrale urbis, ubi publice, quibus is honos datus est, vescuntur, XII, 20, 5.

Prytanis, summus apud Rhodios magistratus, XLII, 45.

Psaltriae quando primum additae epalis, XXXIX, 6.

Pseudophilippus seu Andriscus vincitur capitorque, Epit. 48 - 50. — alter caeditur, Ep. 53.

Pseudophilippus alter Macedoniae turbat, LIII, 29. — vincitur a L. Tremellio, 32.

Ptoleum, opp. Thessaliae, XXXV, 43. — diruitur, XLII, 67.

Ptolemaeus Cerauna interficitur a Gallis, XLII, 43.

Ptolemaeus, filius Pyrrhi, quindecim annorum adolescens, praeficitur regno Epiri, XII, 24.

Ptolemaeus Philadelphus ambitiositatem et amicitiam Romanorum, XIV, 38. — ad eum missi legati, ibid. 47. — frustra pacem inter Poenos et Romanos tentat, XVIII, 47.

Ptolemaeo Philopatori, Aegypti regi, ad renovandam amicitiam dono missa toga et tunica purpurea cum sella eburnea, XXVII, 4. — is mittit legatos ad dirimendum bellum inter Philippum et Aetolos, 30; vid. et XXXII, 33.

Ptolemaeus Epiphanes, rex Aegypti, de cuius regno dividendo post Philopatoris mortem pactum inter se inveniunt Antiochus et Philippus, bellumque movent, XXXI, 2,

14; xxxii, 33. — ad eum legati Romani missi, xxxi, 2. — eius ad Romanos legatio, 9. — Antiochi filiam ducit, xxxv, 13. — legatos Romam mittit et pollicetur, se cum copiis suis in Aetoliam venturum, xxxvi, 4; xxvii, 3.

Ptolemaeus maior, sive *Philometor*, et *Ptolemaeus minor*, sive *Evergetes*, aut *Physcon*, filii *Ptolemaei Epiphanis*, xlii, 19. — eorum discordiae, ibid. — et reconciliatio, xlv, 11. — Aegypti regnum, breviter adimendum ab *Antiocho Epiphanie*, servatur a Romanis legatis, 12. — aliae eorum discordiae, xlii, 21, 22 et 32; xlvii, 4, 12, 32.

Ptolemaeus Philometor dat filiam in matrimonium *Alexandro Balae*, l, 14. — venit in Syriam cum exercitu, lxi, 39. — et insidiis generi appetitus, *Demetrium* iuvat, 40. — Syriaci regni diadema sumit, deinde deponit, 41 et seqq. — occiditur in pugna, 46.

Ptolemaeus Physcon in regnum Aegypti succedit patri *Philometori*, lxi, 48. — ob eius scelera status Aegypti miserabilis, lxi, 17. — ad eum *Scipio* legatus venit, 18, 20. — ob nova scelera et flagitia expellitur, lxi, 66-69. — moriens duos filios reliquit *Ptolemaeo*, *Soterem* et *Alexandrum*, lxi, 41.

Ptolemaeus Soter, sive *Lathurus*, succedit patri, lxi, 42, 43. — pulsus Aegypto a matre, *Ciprum* occupat, lxxviii, 85, 86. — ei *Cleopatra* mater uxorem adimit, 88. — in Syriam venit, et bellum prospere gerit adversus *Alexandram Iudaeorum regem*, a *Cleopatra* adiutum, 89-92. — revocatus in regnum Aegypti, lxxxi, 19. — *Thebas* prope delet, ibid.

Ptolemaeus Alexander, frater *Lathuri*, obtinet *Cyprum*, lxi, 42, 43. — fratre pulso, *Pelusio* evocatur

a matre, et regnat in Aegypto, lxxviii, 87. — matre interfecta, ipse ab Aegyptiis occiditur, lxxxi, 19.

Ptolemaeus Alexander, filius proximae praecedentis, a *Sulla Aegyptiis* rex mittitur, ducturus uxorem *Cleopatram Lathurifiliam* novercam suam, lxxxix, 23. — ab *Alexandrinis* interimitur, 24.

Ptolemaeus Auletes, *Cleopatrae* de qua modo mentio facta est frater, rex Aegypti constituitur, lxxxix, 24. — suorum iniurias fugiens Romam petit, civ, 71. — Eius colloquium cum *Catone*, ibid. — Romam pergit, ibid. — pravi eius mores, 73. — concedit *Ephesum*, 76. — de eo reducendo contentiones, 77-79. — a *Gabinio* restituitur in regnum, cv, 40-45. — eius saevitia, ibid.

Ptolemaeus Auletae filius, a senatu *Pompeiano* rex appellatur, cxii, 8. — *Pompeium* occidi iubet, cxii, 14-16. — et *L. Lentulum*, 19. — vocatur ad *Caesarem*, 37. — *Ptolemaeum* sibi remitti a *Caesare* petunt *Alexandrini*, 74. — eius copiae superantur, 81. — in *Nilo* submersus perit, 82.

Ptolemaeus Apion, *Cyrenarum* rex, moritur, populo Romano haerede relicto, lxx, 18.

Ptolemaeus Apion, *Libyam* *Aridam* testamento legat populo Romano, xciii, 4.

Ptolemaeus, *Cypri* rex, *P. Clodio* capto a piratis et pretium ab eo redemptionis petente, mittit duo talenta, xcvi, 103. — lege ab eodem *P. Clodio* tribuno plebis lata, regno exiit, ciii, 119, 120. — eius avaritia et exitus, civ, 65, 66. — eius opes Romam deportatae, 67.

Ptolemaeus Caesario, *Antonii* et *Cleopatrae* filius, cxxxi, 46. — rex *Syriae* et omnium regionum inter *Euphratem* et *Hellespontum* a patre

constitutus, ib. — incolumis servatus a Caesare victore, cxxxiii, 63.

Ptolemæus Telmissus, xxxvii, 56, 2.

Ptolemæi status, xxiii, 10.

Publicanus ubi est, ibi aut ius publicum vanum, aut libertas sociis nulla, xlv, 18. — *Publicanorum* privata pecunia res publica administrata, xxiii, 48, 49. Conf. ad v, 23, 7. — *Publicanorum* fraus in ementandis naufragiis, xxv, 3. — turbæ in concilio plebis, xxv, 3, 4; xliii, 16. — societates, xxiii, 49; xxv, 1. — *Publicanorum* iniuriæ coercentur a Mucio Senevula, lxx, 11. — a Lacullo, xcvi, 2.

C. Publicus Bibulus, tribunus plebis, inimicus Marcello, xxvii, 20. — accusat Marcellum et omnem nobilitatem, 21.

L. Publicus Bibulus, tribunus mil. de legione secunda, xxii, 53.

Publicus clivus; vid. Clivus.

Publicola; vid. Valerius.

Publicia tribus addita, vii, 15.

C. Publilius ob aea alienum potestatem nexas, viii, 28.

L. Publilius Volscus, tribunus mil. cons. pot. v, 12.

Q. Publilius, tribunus plebis, in seditione Manliana senatus probat consilia, vi, 19. — Manlio diu dicit, 20.

Q. Publilius quinquevir mensarius, vii, 21.

Q. Publilius Philo, consul, viii, 12. — Latinos rebelles fundit et castris exiit, ibid. — dictator dictas tres leges fert secundissimas plebi, ibid. — primus praetor plebcus, 15. — magister equitum dictus, 16. — censor, 17. — consul iterum, 22. — bellum gerit adversus Peloponitanos, 22, 23, 25. — ei omnium primo prorogatum imperium, et datus, post actum honorem, triumphus,

26. — consul tertium creatur, ix, 7. — vincit Samnites, 13, 14 et 15.

T. Publilius augur de plebe creatur, x, 9.

Vol. Publilius, homo de plebe, negat se fieri debere militem, ii, 55. — appellat tribunos, ibid. — consules apolieri Publiliū iubent, ibid. — provocat ad populum, ibid. — praevalens ipse, et adiuvantibus advocatis, repellit licitorem, ibid. — comitiis creatur tribunus plebis, 56. — rogationem fert ad populum, ut plebei magistratus tributis finit comitiis, ibid. — a plebe tribunus reficitur, ibid.

Vol. Publilius, tribunus militum consulari potestate, v, 13.

Pudicitiae patriciae aecellum in foro Boario, x, 23. — *Pudicitiae* plebeiae ara, a Virginia, Auli filia, dedicatur, ibid.

Puer cum elephanti capite natus: vid. Prodigiū.

Pueri Romani erudiri soliti olim Etruscis literis, ut aetate Livii Graecia, ix, 36. — i veri regii apud Macedonas, xlv, 6. — transeunt ad Romanos, ibid. — *Pueri* quidam opum causa a triumviris proscripti, cxi, 41.

Pugnae Romanorum terrestres et navales, i, 30; iv, 33; vii, 8, 26, 27; viii, 1, 38; ix, 13, 21, 22, 23, 27, 32, 35, 38, 39, 40, 44; x, 2, 3, 5, 12, 14, 19, 27, 31, 36, 41; xi, 9; xii, 6; xiii, 4, 40; xiv, 30; xvii, 7; xx, 40; xxi, 50, 55, 57; xxii, 5, 6, 7, 16, 19, 47; xxiii, 40, 41, 44; xxiv, 41; xxvii, 12; xxx, 2; xxxii, 9; xxxiv, 14, 15, 46; xxxv, 1, 5, 7, 21, 29; xxxvi, 18, 44; xxxvii, 23, 30, 41-44; xxxix, 30-33; xl, 40; xlv, 41. — in conspectu parentum, coniugum ac liberorum, vii, 11. — in pugna na-

vali vela contrahuntur, et incli-
nuntur mali, xxxvi, 44, 1.

Pulcher; vid. Claudius.

Pulchri promontorium, xxix, 27;
vid. Mercurii promont.

Pullarius nuntiis auspiciis, ix, 14;
x, 3, 40. — *Pullaria*, in auspiciis
missas, mentitur auspiciis, x, 40.
— inter prima signa constitutus,
ictus pilo cadit, ibid. — *Pullarius*
testatur in auspicio vitium fuisse,
viii, 30.

Pulli si non pascuntur, si ex ca-
vea tardius exierint, infaustum au-
spiciis est, vi, 41. — in mare mitti
iussi a P. Clodio consule, ut bibe-
rent, quoniam esse nolent, xix,
21. — *Pulli* gallinacei tres cum ter-
tis pedibus nati; vid. Prodigium.

Pulvillus; vid. Horatius.

Pulvinaria sex Diis duodecim,
xxii, 10. — circa omnia Pulvinaria
supplicatum et obsecratio facta,
xxx, 21; xxxi, 9; xxxii, 1. — coro-
nati ad omnia Pulvinaria supplica-
runt, xxxiv, 55. — dona ad ea
vota, xxxvi, 2. Conf. ad v, 13, 5.

Punicum bellum primum incipi-
t, xvi, 22 et seqq. — Mamertinis
auxilium a Romanis latum, 24 et
seqq. — victoria navalis Duilii de
Poenis, xvii, 7 et seqq. — alia,
Reguli et Manlii, consulum, xviii;
2, et seqq. — Reguli res gestae in
Africa, 14 et seqq. — clades, 22 et
seqq. — victoria L. Metelli de Poe-
nis, ad Panormum, 50 et seqq. —
Regulus a Poenis missus Romam,
57 et seqq. — Lilybaei obsidio,
xiv, 1, 3 et seqq. — P. Clodius
victus a Poenis, 17 et seqq. —
clades et naufragium L. Iunii 23
et seqq. — Hamilcaris gesta in Si-
cilia, 33, 34, 37, 49-50 — victoria
Romanoorum ad Aegates insulas, 54
et seqq. — belli Punici primi exi-
tus, 62.

Punicum bellum secundum, coe-
ptum a Segenti oppugnatione, quae
narratur, xxi, 6-15. — indictum,
18. — disceptatio de foederum iure,
19. — Hannibal transit Alpes, 32-38.
— pugna ad Ticinum, 46. — ad
Trebiam, 53-56. — ad Trasimenum,
xxii, 4-6. — dictators Fabii, 12-18
et 23-30. — pugna ad Cannas, 44-52.
— defectio Campanorum, xxiii,
2-10. — pugna Marcelli ad Nolam,
16. — Hannibal it Capuam in bi-
berna, 18. — mors Hieronis: regnum
Hieronymi, xxiv, 4-7. — Syracusae
a Marcello captae, xiv, 23-31. —
Scipionum morte res Romanorum
in Hispania afflictae, a Marcio re-
stitutae, 32-39. — Hannibal ad
Romae portas, xvi, 10-11. — Capua
a Romanis capta, 12-16. — Carthagi-
nis Novae expugnatio, 42-50. —
mors Marcelli miserabilis, xxvii,
26, 27. — Hasdrubal victus ab Livio
et Nerone, 43-51. — pulsus Hispania
Poeni, xxviii, 16. — foedus a Sci-
pione cum Syphace ictum, 17, 18.
— Syphax ab Romanis per Sopho-
nisbae nuptias abalienatus, xxix,
23. — Scipio proficiscitur ad inva-
dendam Africam, 24-27. — castra
Syphacis et Hasdrubalis a Scipione
inceussa, xxx, 36. — Syphax victus
et captus, 11, 12. — Sophonisbae
nuptiae cum Masinissa, et mors,
12-15. — Hannibal Italiam relinquit,
20. — ultima eius pugna cum Sci-
pione, 29-35. — belli exitus, 44.
— Punicum bellum tertium; vid.
Carthago et Carthaginenses.

Punica perfidia, xxxi, 4. — ver-
sutia, xlii, 47. — religio, xlii, 6.

Pupillares pecuniae in auxilium
aerarii Romani collatae, xlii, 18.

Pupinia tribus, xvi, 9.

Pupinensis ager in Latio propo
Tusculum, ix, 41.

Cn. Pupius, duumvir aedis Con-

cordiae faciendae causa, xxii, 33.

L. Pupius aedilis, xxxix, 39. — praetor sortitur Apuliam, xxxix, 45; xl, 19.

L. Pupius, legatus Romanus violatur a Liguribus, xlvii, 30.

M. Pupius Piso triumphat ex Hispania, xcvi, 67. — legatus Pompeii bello Piratico, xcix, 31. — eos. ciii, 22, 25.

P. Pupius, inter primos e plebe quæstores, iv, 54.

Pure lauti aërificabant, i, 45, 7.

Purpure usus quibus licitus, xxxiv, 7. — quando deponendus, ib.

T. Pusio, cx, 52.

Puteoli, oppidum Campaniae, hod. *Pozzuolo* seu *Pozzuoli* dictum, xxiv, 7, 12; xxv, 22; xxvi, 17. — Poteolos tentat Hannibal frustra, xxiv, 13. — Puteolos colonia deducta, xxxiv, 45.

Pydna, opp. Macad. in Pieria, ad sinum Thermaicum, postea dictum Citron, Kitron, h. *Citro*, *Khitro*, xlv, 6. — diripitur a Romanis, 45.

Pydnaei, xlv, 45.

Pygela, opp. Ioniae cum portu, xxvii, 11.

Pylae, xxxii, 4; xxxvi, 15. Cf. *Thermopylae*.

Pylæmenes, rex Henetum, i, 1.

Pylæmenes, rex Paphlagoniae, regno obiter expellitur a Mithridate, lxxvii, 52.

Pylæicum concilium, conventus Graeciae ad *Thermopylas*, xxxi, 32, xxxiii, 35.

Pylleon, sl. *Pieleon*, opp. Thesaliae, xlii, 42, 9.

Pylus, opp. Messeniae, h. *Zouchio* seu *Avatino vecchio*, xxvii, 30.

Pyra, locus in monte Oeta, ubi Herculis mortale corpus crematum, xxvi, 30.

Pyramus, fluvius Cappadociae, lxxvi, 26.

Pyrenes promont. xxvi, 19, 9.

Pyreneum, seu *Pyreneum*, Hannibal transgreditur, xxi, 24.

Pyrenæi iuga, xxi, 30. — *Pyrenæi* montes, xxi, 23. — portus, xxiv, 8. — *Pyrenæus* saltus, xxi, 23.

Pyrganio archipirata, pulsa classe Romana, Syracusanum portum obtinet, xcvi, 29. — navali proelio vincitur a Metello, ibid.

Pyrgus, castellum Eleorum, xxvii, 32.

Pyrgi, opp. Etruriae ultra Minionem ab oriente, versus Caere, colonia, xxxvi, 3. — ei negata vacatio rei navalis, ibid.

Pyrrheum, locus in urbe Ambracia, xxxviii, 5.

Pyrrhias, dux et praetor Actolorum, ad Lamiam vincitur a Philippo, xxvii, 30.

Pyrricham saltant Asiae Bithyniaeque principum liberi, ludis quos Caesar dabit, cxv, 20.

Pyrrhi proditor, xxiv, 45, 3. — regia Ambraciae, xxxviii, 9.

Pyrrhi castra, Laconiae locus, forte *Pyrrhieus*, xxxv, 27.

Pyrrhus Romanorum hostis, vii, 29. — in Italiam accessit a Tarentinis, xii, 15. — cum, oppugnante classe Coreyraea, invenerant Tarentini, 13. — consulit oraculum, et ambiguum responsum accepit, 17. — eius cum Cinea colloquium, 18. — parat bellum, 19. — mittit Milonem firmatum arcem Tarentinam praesidio, ib. — navigat in Italiam, 22. — venit Tarentum, ibid. — gymnasium et porticus occludit, et solemnia ludorum ad mediocritatem reducit, ob eam rem gravis Tarentinis, 22-24. — Tarentinorum principes mittit ad filium, alios tollit per insidias de

medio, 24. — obviam it cum Tarentinis P. Valerio Laevino, consuli Rom. xxi, 1. — mittit literas ad Laevinum, 2. — laudat Romanorum castra, ib. — pugnam committit cum Romanis, 4. — Pyrrhus dux et miles bonus, ib. — eius periculum, 5. — mutat arma, ibid. — sistit suorum fugam, 6. — vincit Romanos, 7. — eius de sua victoria voces, 9. — laudat occisos Romanos, 10. — eius humanitas, ib. vid. xxi, 59. — utitur victoria sua, 11. — contendit Romam, 12. repetit Campaniam, 13. — ad eum Romanorum legati missi redimendorum captivorum causa, 14. — Pyrrhi mores, 15. — legatos liberaliter habet, ibid. — eius responsura, 17. — manera dat legatis, ibid. — eius colloquium cum Fabricio, 18-25. — Romanos beneficia vincere nititur, 29. — mittit Cineam Romam, 30. — eius consilium de ponte struendo Italiam inter et Graeciam, 35. — Pyrrhus in Apuliam movet, 36. — monet Decim consulem, ne se devovent, 37. — aciem instruit, 39. — eius proelium cum Romanis, 40, 41. — Pyrrhus iubiat Macedonae, 43. — ei venenum parat vel Timochares, vel Nicias, 44, 45. — iterum pacem offert, 45. — Pyrrhi expeditio Siciliensis, 46-49. — Pyrrhus magna parte Siciliae potitur, xiv, 1. — eius consilia, ib. — procedit Syracusas, 2. — Leontini alique accedunt Pyrrho, 3. — socii eius Italici laborant, 4. — eius res gestae in Sicilia, 9, 10. — Panormum occupat, 13. — obsidet frustra Lilybaeum, 15. — vincit Mamertinos, 16. — eius superbia, ib. — Siculi deficiunt a Pyrrho, 17. — amicis suis vinum gratificatur, 18. — augeat offensiones, 19. — qui eum accesserant in Siciliam, eos aut

occidit, aut alienat, ibid. — ex Sicilia discedit lubens, 20. — in ipso freto vincitur a Carthaginiensibus, 21. — insidiis Mamertinorum excipitur, 22. — quibus se expedit, ib. — eius pugnacitas et robur, ibid. — diripit Proserpinae thesauros, 23; vid. xxiii, 18. — eius naves tempestas perdit, 24. — thesaurum omnem diligenter conquistum referri ad pristinas sedes iubet, 25; vid. et xxix, 18. — redit Tarentum, ib. — adoratur Man. Curium, cos. Rom. 28. — petit castra Romana, 29. — vincitur a Romanis, 30-32. — capta eius castra admirationi tunc fuerunt et postea usui, 32; vid. xxxv, 14. — meditatur discessum, 35. — eius artes in tegendo habitu, 36. — redit in Epirum, 37. — eius in Macedonia res gestae, 41. — ingreditur in Peloponnesum, ibid. — ab Argivo iuvene, in proelio Argis commisso, vulneratur lancea, 43. — tegulam in eius caput demittit mater illius invenis Argivi, ibid. — moritur, ibid. vid. et xxx, 19. — eius elogium, ibid.

Pythagoras Samius senior Numa Pompilio, 1, 18.

Pythagorici libri, auctore Valerio Antiste, in Numae sepulcro inventi, xi, 29.

Pythagora, gener Nabidis, et uxoris eius frater, est praefectus praesidit Laconum Argis, xxxiv, 25. — cum mille mercenariis et duobus millibus Argivorum Lacedaemonem ad Nabidem venit, 29. — mittitur in castra Romana ad T. Quintium, 30. — iterum, 40.

Pytheas, Boeotarchus, cives suos ad bellum concitat adversus Romanos, lvi, 1. — eum uxore et liberis in auxilium abit, 7. — captus, capite dat poenas, ibid.

Pythicae sortes, i, 56; v. 23.

Pythium oraculum, v, 19.

Pythius Apollo, v, 21.

Pythium, opp. Maced. aut Thes-
saliae, XLII, 53; XLIV, 2, 32, 35.

Pythius Apollo: dona ei a Roma
missa, XLIII, 11, XLIX, 10.

Pytho, Macedo, praefectus praesi-
dii Cassandreae, XLIV, 12. — *Pytho-
nis* filius, XLIV, 16.

Pythodorus, ex Asiarcharum nu-
mero, redimit a Caesare opes suas,
CXII, 23.

Python, legatus Prusiae, XLVI, 9.

Q

Quadrantes in P. Valerii consulis,
occisi in proelio, domum a plebe iac-
tati, ut funere ampliore efferretur,
III, 18.

Quadratum agmen, II, 6, 3.

Quadrigae in ludis, quibus mit-
tendis signum dat dictator, consul,
praetor, VIII, 40; XLV, 1. — *Qua-
drigae* aureae in Capitolio positae ab
aedilibus curulibus; XXIX, 38. — in
cella Iovis, XXXV, 41. in culmine
Capitolii, x, 23. — *Quadrigae* fal-
catae in bello, XXXVII, 40, 41. —
Quadrigae Urbem inire iubetur trium-
phans M. Livius, XXVIII, 9. — *Qua-
drigae* duabus, in diversum cuncta-
tis, distractum Mettii Fuffetii corpus,
I, 28.

Quadrigati numeri, XXX, 52.

Quadrigenariae cohortes, VII, 7;
x, 40.

Quadrivensis, XXVIII, 45; XXX, 25.

Quadruplatis nomen infame, III,
72.

Quaestores et iudices creati, CVII,
36, 37.

Quaestiones de criminibus civium
quomodo exercitae, XXXIX, 14, 4. —
eas postulare, II, 29. — iis exercen-
dis dictator creatus, IX, 26.

Quaestiones perpetuae institutae;
LIII, 1 et 2.

Quaestor Poenorum Campanis dat
frumentum, XXV, 13. — in iudices
plurumque referebatur, XXXIII, 46.

Quaestorum prima apud Livium
mentio, II, 41. — ius illis fuit diem
dicendi ad populum iis, qui aliquo
se scelere obstrinxissent, ibid. et III,
24, 25. — eorum numerus duplica-
tus, IV, 43. — primis temporibus
patricii omnes creati, ibid. — primi
e plebe quaestores, IV, 54. — eorum
numerus amplius, ut essent octo,
XV, 18. — Quaestores viginti a Sulla
creari iussu, LXXXIX, 11. — quadra-
ginta a Caesare dictatore creati, CXVI,
23. — Quaestores ex aerario aliqua
proferunt, III, 69; IV, 22; VII, 23.
— datam praedam vendunt, IV, 53;
V, 19, 26; XXVI, 47; XXVII, 19. —
provinciales secundi a proconsule
eiusque vicarii, XXV, 19, 2.

Quaestoria porta castrorum, XXXIV,
47; XL, 27. — comitia; vid. Comitia.
Quaestorium forum, XII, 6. — *Quae-
storium* captum a Samnitibus, et
quaestor occisus, x, 32.

Quaestura, ex qua consulatus
petit et adipiscitur T. Quintius, XXXII,
7.

Quaestus omnis visus Patribus in-
decorus, XXI, 63.

Quarta Hostilia, uxor C. Calpurnii
Pisonis, consulis, damnatur, quod
maritum veneno sustulisset, ut pu-
vigno eius, Fulvio Flacco filio suo,
locum adipiscendi consulatus daret,
XL, 37.

Quartanae morbo implicabantur,
qui peste laborantes septimum su-
perabant diem, XII, 21.

Quartarii vini M. Naevio dati ob
singula militibus, v, 47.

Quercus pastoribus sacra, s, 10.

Quietis sanum, IV, 41.

Quieti dabant Hannibal id, quod

gerendis rebus supererat, sine discrimine nocturnum aut diurnum, XXI, 4.

Quinarii ex argento cusi, XV, 6.

Quintius; vid. *Quintus*.

Quindecim viri sacris faciendis, III, 10, 6.

Quinquaginta annis minores omnes sacramento rogati, XL, 26.

Quinquatrus, XXVI, 27; XLIV, 20.

Quinquennialia vota, XXXI, 9.

Quinqueremes, XXI, 17; XXVIII, 45. — novae, XXXV, 24; XXX, 25.

Quinqueviri postulati, qui scriberent leges de imperio consulari, III, 9. — triumviri adiutores dati, ut ab incendiis caveretur, XXXIX, 14.

Quinqueviri, qui Pomptinum agrum dividant, creati, VI, 21.

Quinqueviri, quos ab dispensatione pecuniae Mensarios appellaverunt, creati, VII, 21.

Quinqueviri muris turribusque reficiendis creati, XXV, 7.

Quinqueviri, qui cis Tiberim saepe quisque regionis aedificiis praeerant, XXXIX, 14, 9.

Quintana castrorum, XLI, 2.

Quintiles Idus, VI, 1. — postridie has Idus religiosus dies, VI, 1. — *Quintiles* Nonae, Idus Apollinaribus sollemnis servatus dies, XXVII, 23. — *Quintilibus* Calendis magistratus initus, V, 32; VII, 20. — *Quintilibus* Idibus transvectio equitum facta, IX, 46.

Cn. Quintilius clavi figendi causa dictator creatur, VIII, 18.

M. Quintilius Varus, tribunus mil. cons. pot. V, 1.

M. Quintilius, filius praetoris, XXX, 18.

P. Quintilius Varus, praetor, XXX, 33. — sortitur Ariminum, XXX, 1. — vincit Magonem in agro Insubrium Gallorum, 18.

P. Quintilius Varus, flamen Martialis, moritur, XLIV, 18.

P. Quintilius Varus creatur praetor, XLV, 44.

P. Quintilius Sex. F. Varus, cos. CXXXVI, 65.

Sex. Quintilius, consul, III, 32. — moritur pestilentia, ibid.

T. Quintilius Varus, legatus, XXXIX, 31. — Romam missus, 38.

Quintia gens, III, 12.

Quintia prata, III, 26.

Quintil ex Albaeis principibus in collegium Patrum lecti, I, 30.

Quintius Cincinnatus, trib. mil. cons. pot. IV, 49.

Caeso Quintius resistit tribunis legem Terentillam ferentibus, III, 11.

— ei homicidium falso obiectum, 13. — primus vades publicos dat, ibid.

— in exilium abijt, ibid.

Caeso Quintius Flamininus dumvir creatur aedis Concordiae faciendae causa, XXII, 33.

C. Quintius Cincinnatus, trib. mil. cons. pot. VI, 32.

C. Quintius cos. XV, 2.

C. Quintius Flamininus creatur praetor, et sortitur iurisdictionem peregrinam, XLI, 8.

Cn. Quintius, obscuro genere ortus, sed militari gloria illustris, dux Romanae classis, XXVI, 39. — eius cum Tarentina classe proelium, ibid. — cadit Quintius, et, capta praetoria navi, vivuntur Romani, ibid.

L. Quintius, tribunus militum, VIII, 25.

L. Quintius Cincinnatus pro Caesone filio populum preceat, III, 12. — fit consul, 19. — eius in tribunos vehemens oratio, ib. — non patitur se contra Scitum consulem refici, 21. — ab aratro ad dictatorem vocatur, 27. — Aequos circumvallat et sub ingem mittit, 27, 28. — corona aurea donatur ab exercitu, quem servaverat, 29. — triumphat, ibid.

— petens decemviratum repulsum patitur, 35. — eius moderatio in censendo, iv, 6. — dictator iterum creatur, 13. — eius oratio ad populum de Sp. Maelii nece, 15.

L. Quintius, Cincinnati filius, tribunus mil. cons. pot. iv, 16. — magister equitum dictus, 17. — iterum tribunus mil. cons. pot. creatur, 35, — et tertium, 44.

L. Quintius Cincinnatus, tribunus mil. cons. pot. vi, 6. — iterum, 32. — recipit Tusculum, 33.

L. Quintius Capitolinus, tribunus mil. cons. pot. vi, 11.

L. Quintius Crispinus creatur praetor, xxxix, 6. — sortitur Hispaniam citeriorem, 8. — eius in Hispania res gestae, 30. — triumphat de Lusitanis et Celtiberis, 42. — creatur triumvir coloniarum deducendarum causa, 55.

L. Quintius Flaminius augur creatur, xxv, 2. — moritur, xliii, 11, 8.

L. Quintius Flaminius, aedilis curulis, xxxi, 4. — praetor, 49. — sortitur iurisdictionem urbanam, xxxii, 1. — fratre T. Quintio Flamini consule bellum adversus Philippum gerente, praestitit classi, 16. — eius res in Graecia gestae, 16 sq. — creatur consul, xxxv, 10. — eius gesta in consulatu, 20, 22, 24, 40, 41. — senatu movetur, xxxix, 42. — moritur, xliii, 11.

L. Quintius funditur a Spartaco, xcvi, 9.

Q. Quintius Cincinnatus, tribunus mil. cons. pot. iv, 61.

T. Quintius, praetor, prorogato imperio, Tarentum oblinet, xxix, 13.

T. Quintius Barbatus Capitolinus, consul, sedat plebem saevientem, ii, 56. — ei gratiae actae a senatu, 57. — inter eum et milites civitate et

beneficiis certatum, 60. — per Patres clientesque Patrum consul iterum creatur, 64. — insigne eius strata-gema, ibid. — creator triumvir agrodando, iii, 1. — tertium consul, 2. — pro consule mittitur subsidio consuli laboranti, 4. — eum liberat, 5. — defendit Caesonem Quintium reum, 12, 13. — quaestor Volscium, quo teste Caeso dampnatus fuerat, impugnat, 25. — petens decemviratum repulsum patitur, 35. — quartum consul, 66. — egregia eius de eon-eordia oratio, 67, 68. — laus T. Quintii, 69. — vincit Aequos et Volscos, 70. — interrex, iv, 7. — quinton consul, 8. — togatus armati collegae gloriam aequat, 10. — sextum consul creatur, 13. — nominat dictatorem L. Quintium Cincinnatum, ibid. — legatus sequitur Aemilium dictatorem, 17. — precatur populum pro T. Quintio, Cincinnati filio, reo, 41.

T. Quintius Cincinnatus Pennus consul, iv, 26. — discordiae eius cum collega, ib. — strenua eius opera in bello, 27-29. — iterum consul, 30. — tribunus militum consulari potestate, 31. — male rem gerit ad Veios, ib. — legatus adiuvat victoriam dictatoris, 32, 33. — reus factus ad populum absolvitur, 41.

T. Quintius, Capitolini filius, Capitolinus, consul creatur, iv, 43. — tribunus mil. cons. pot. 61.

T. Quintius Cincinnatus, tribunus mil. cons. pot. vi, 4. — secundum, 18. — dictator creatur, 28. — vincit Praenestinos, 29. — triumphans sigoum Iovis Imperatoris Praeneste devectum in Capitolium fert, ib.

T. Quintius Capitolinus, tribunus militum cons. pot. et magister eq. vi, 11.

T. Quintius, tribunus mil. cons. pot. vi, 38.

T. Quintius Pennus, magister eq. vi, 42.

T. Quintius dictator, vii, 9. — magister equitum, xi. — consul, 18.

T. Quintius Pennus *Kaeso* (al. *Caius*), consul, vii, 22.

T. Quintius a seditionis militibus dux eligitur, vii, 39. — eius oratio ad suos, 41.

T. Quintius, triumvir coloniae deducendae, viii, 16.

T. Quintius Crispinus, praefectus a Marcello classi castrisque veteribus, xxiv, 39. — praetor creatur, xxvii, 6. — sortitur Capuam, 7. — consul, 21. — vulneratur, 27. — fraudem Hannibalis avertit, 28. — moritur ex vulnere, 33.

T. Quintii Crispini et Badii Campani singulare certamen, xiv, 18.

T. Quintius Flaminius, triumvir ad supplendum Venusinis colonorum numerum creatur, xxxi, 49. — ex quaestura consulatum petit et, reclusantibus duobus tribunis plebis, adipiscitur, xxxi, 7. — sortitur provinciam Macedoniam, 8. — proficisci maturat, 9. — eius cum Philippo colloquium, 10. — eius res gestae, 10-13, 15, 17, 18. — auctore eo, legati a fratre eius *L. Quintio* ad Achaecos mittuntur, 19. — Elatiam capit, 24. — ei prorogatum imperium, 28. — eius cum rege Philippo colloquium, 32 sqq. — ei liberum arbitrium pacis ac belli a senatu permissum, 37. — *Nabin* tyrannum Romanis conciliat, 39. — it. in Boeotiam, xxxvi, 1. — ingreditur Thebas, ibid. — Boeotos in societatem adascit, 2. — ad Thermopylas venit, 3. — progreditur Xynias, ibid. — contendit ad Philippum, ibid. — movet castra ad Thebas Phthioticas, 5. — proelio ad Cynoscephalas vincit Philippum, 7 sqq. — Aetolos offendit, 11. — consilium habet de pace,

12. — eius colloquium ad Tempe cum Philippo, 13. — iudicium ei quatuor mensium concedit, ibid. — Boeotos, quod multos Romanos per atrociam occiderint, mulctat, 29. — promulgari in ludia Isthmiis curat libertatem Graeciae, 32-34. — ei prorogatur imperium, 43. — eius iustitia et temperantia, xxxiv, 22. — ad eum SCtum missum, quo adversus *Nabin* bellum decretum, ibid. — conventum omnium sociorum civitatum legationibus edicit Corinthiam, ibid. — eum ad Graecos oratim, ibid. — exercitum ducit Argos, 25. — petit Lacedaemonem, 26. — eius res gestae in eo bello, 26-29. — colloquium cum *Nabide*, 30-32. — socios ad pacem hortatur, 33-34. — pax convenire non potest, 35, 36. — cornua appugnat Spartam, 38. — recedit, 39. — iudicium concedit *Nabidi*, 40. — praeficitur Nemeis, 41. — Aetolorum in *T. Quintium* querelae, ibid. — Graeciam relinquens alloquitur sociorum legatos, 48, 49. — petit ab iis, ut cives Romanos, si qui apud eos in servitute essent, liberarent, 50. — Acrocorinthum, Chalcidem et Demetriadem liberat, 51. — triduum triumphat, 52. — ante eius curram multi nobiles captivi obsidesque ducti, inter quos *Demetrius*, *Philippi* regis, et *Armenes*, *Nabidis*, filii, ibid. — audit legatos Antiochi, illisque respondet, 57, 58. — legatus in Graeciam mittitur, xxxv, 23. — quid egerit in ea legatione, narratur, 31-33 et 39. — eius oratio in concilio Achaeorum, 49. — leniter increpat *Diophanem*, Achaeorum praetorem, xxxvi, 31. — eius oratio in concilio Achaeorum, 32. — it *Naupectum*, 34. — eius opem implorant Aetoli, — ibid. — creatur censor, xxxvii, 58. — eius censurae

acta, XXXVIII, 28. — legatio eius ad Prusiam, fatalia Hannibali, XXXIX, 51, 56.

T. Quintius Flaminius lodos edit mortis causae patri sui, XLI, 28. — legatus in Thraciam reducit obsides, XLV, 42. — angur in C. Claudii locum legitur, 44. — consul, XLVIII, 30.

T. Quintius T. F. Crispinus, cos. CXL, 1.

Quirinalis flammæ a Numa creatur, I, 20; vid. Flamen.

Quirinalis collis additus Urbi, I, 44.

Quirinalibus triumphavit Anicius, XLV, 43.

Quirinus, I, 20; V, 52; VIII, 9; XXVIII, 11. — Quirini aedes, IV, 21; XXVIII, 11. — dedicatur, et exornatur hostium spoliis, X, 46. — Quirini sanum incendio haustum, CLX, 48. — templum dedicat Augustus, CXXXVI, 47.

Quirites unde dicti? I, 13. — et Quirites omnes teneantur plebiscitis, lex lata, VIII, 12. — Quirites contumeliose appellantur milites, XLV, 37.

Quiritium forum, I, 33.

R

Rabirius Postumus in Siciliam mittitur a Caesare ad arcessendos comestus, CXIV, 5.

C. Rabirius perduellionis a Labieno accusatus, a Cicerone defenditur, CII, 43.

M. Rabuleius decemvir, III, 35.

Racilia uxor L. Quintii Cincinnati, III, 26.

M. Raccius, legatus in Galliam, XXVIII, 36.

M. Raccius, praetor, edicto senatores omnes ex tota Italia Romam revocat, XLIII, 11.

Raeti; vid. Rhaeti.

L. Rammius, princeps Brundisii, indicat veneficia Persei, XLII, 17.

Ramnenses, sive Ramnes, antiqua tribus et equitum centuria, I, 13, 36; X, 6.

Ranae imago, gemmae qua Maecceas signabat, inscripta, CXXXII, 71.

Raphia in Phocoe (Palaeestina), XXXV, 13.

Ratibus traiciendi fluminis ratio, XXI, 27.

Reate, opp. Sabinorum; hodie *Rieti*, XXV, 7; XXVI, 11, 23.

Reatini pollicentur Scipioni milites, XLVIII, 45. — Reatinorum clades, XCI, 22.

Rebilus; vid. Caninius.

Recessio equitum, IX, 46, 20; XXXVIII, 28; XXXIX, 44; XL, 46; XLIII, 16.

Recuperatores tres in indicio coronae murali, XXVI, 48. Cf. XLIII, 2.

Redemptores V, 23, 6. — opibus suis iuvant temp. XXXII, 48, 41; XXXIV, 18.

Referendum erat ad senatum de omnibus rebus, de quibus SCtum faciendum erat, XXVI, 2, 3.

Regia potestas non tam immutata Romae, inducta consuetudine, quam velut annua facta, II, 1. — Regiae leges conquisitae, VI, 1. Regii nominis ac fastus invidia apud Romanos, II, 1, 15, 41; IV, 13-16; VI, 20; CXVI, 31, 32. — Regii nominis honor pro magnis erga se meritis datus regibus a Romanis, XXXI, 11. — Regii pueri apud Macedones dicti principum liberi, ad ministerium regis electi, XLV, 6.

Regillum, oppidum Sabinorum, II, 16.

Regillus lacus prope Tusculum, III, 20. — ad eum A. Postumius prospero contra Latinos pugnat, II, 19, 20; VI, 2.

Reginae io Oriente imperii consortes, et saepe tam uxores quam sorores regum, xxvii, 4, 6.

Regulus; vid. Atilius.

Religio a Numa Pompilio constituta, i, 19.—multiplex et pleraque externa, animos invadit, iv, 30, 6.—nova obiecta ex earminibus Marcianis, xxv, 12.—Romanorum in suscipiendis votis xxxi, 9.—Religio loci praebet inducias, hostibus simul versantibus, xlii, 29.—Religionis patriae cura Romae, iv, 30, 5; v, 15, 25, 28, 40, 46; xl, 29.—Religionis externae inductio perniciosa, iv, 30, 5; xxv, 1.—de religione primum novi coeules ad senatum referant, xxi, 63, 10.—Religiones cultae a priscis Romanis pie magis quam magnifice, iii, 57.—iis dediti Etrusci, v, 1.—Religionis Carthaginiensium, xvi, 5.

Religiosi dies, vi, 1.

Remens in Vienti, xlii, 2.

Remiges exercentur apud Romanos in sicco, xvii, 3.—edictum consulum de dandis remigibus cum atipedio excitat indignationem, xxvi, 35.

Remulco trahere naves, xxv, 30; xxxii, 16; xxxvii, 24.

Remorum sexdecim versus, xxxiii, 30, 4.

Remus a latronibus capitur et Amolio traditur, i, 5.—ad supplicium Numitori deditur, ib.—Aventinum montem ad inaugurandum capit, 7.—ei priori augurium venit, sex vultures, ibid.—a fratre occiditur, ibid.

Repetere res, i, 22, 5; xliii, 2.

Repetundarum iudicio Q. Pompeius absolvitur, liv, 35.—leges severe exercitae, xcix, 45.

Respublica nova Italorum, eiusque ordinatio, lxxi, 44, 45.—Reipublicae Romanae et Carthaginiensis

comparatio, vid. xviii, 59 et 60.

Rerte per manus data saltare, xxvii, 37.

Retinae; vid. Raetia.

Reudigni populi, eorumque sedes, civ, 16.

Reus cui capitalis dies dictus sit, et de quo propediem futurum iudicium, iudicta causa non debet violari, iii, 13.—reus agi non potest magistratus et qui reip. causa abest, x, 46, 10.

Rex, cognomen; vid. Marcius, Rapius, et ad i, 20, 9.

Rex orbis terrarum, deque eo nascituro vaticinia, cii, 90.

Rex sacrificulus sive rex aenorum, ii, 2; vi, 41; ix, 34; xvii, 6; xl, 42.—eos sacerdotum pontifici subiectum, ii, 2.—ei magistratum gerere non licuit, xl, 42.—inauguratur a pontificibus, xl, 42, 4.

Rex et civitas libera, natura inter se inimica, xxxvii, 54.—Regis mali typus, xxiv, 5.—Reges Romani a populo electi, auctore aetate; vid. Populus et Senatus.—Exacti ex Urbe i, 59.—priores bene regnaverunt, ii, 1.—neminem regnare se non passorum iurat populus Rom. ii, 1.—coniuratio de Regibus revocandis, 3.—Regibus negatur reditus, 15.—iis fere semper similia est multitudo, i, 21; v, 28.—reges socios omni honore augent Romani, xxxvii, 25.—iis munera data aut missa, xxvii, 4; xxx, 15.—Regum mos habere venenum ad incerta fortunae, xxx, 15.—Regibus ioterdictum lege vocare Romanos, ad submovendum Eumensem, xlvi, 2.

Rhaeti unde originem trahant, v, 33.—Italiam latrocinio vexant, cxxxvi, 54.—vincuntur a Druso et Tiberio, 55.

Rhaeus et Rhacupolis, fratres, Thracumque Sapaeorum regali, alter

ad Antonium se confert, alter ad Brutum, ut alter ex eventu alteri salutem a victore impetraret, cxxiii, 9; vid. et x8, 30.

Rhascyporis, proelio victa a Volagense, occiditur, cxxxviii, 1.

Rhea Silvia legitur virgo Vestalis, 1, 3. — vi compressa, quum geminum partum edidisset, nuncupat Martem patrem incertae stirpis, 4. — vineta in custodiam datur, ib.

L. Rheginus trih. pl. comitatur Caepionem in fuga, xxx, 25.

Rhegium in Brutiis, h. Reggio, xii, 27. — occupatur per ocelos a legione Romana, ibid. 28. — nova reipublice forma Rhegii, ibid. 30. — restituitur incolis, xv, 4. Conf. xxiv, 1; xxvi, 12; xxix, 6. — Rhegium tentant Poeni, xxv, 1; xxvi, 22. — in praesidium legio missa per decem annos tenet, xxviii, 28; xxxi, 31.

Rhegini manent in fide erga Romanos, xxii, 30. — triremi una opem ferunt Romanis, xlii, 48.

Rhenus a Caesare transitus, cv, 54. — iterum, cvii, 8.

Rhenus, amniculus prope Bononiam, cxx, 17.

Rhetogens, obsessa Nemausia, per opera Romanorum elabitur, lvii, 32. — Arvaccorum implorat opem, 33.

Rhetores et Philosophi expelluntur Roma, xlv, 40. — Rhetorum Latinorum scholae sublatae, lxx, 37.

Rhinocolura, Aegypti opp. xlv, 11; vid. et xxxv, 13, 2.

Rhion, sive Rhium et Drepanon, fretum et prom. Aethiae, Naupactum inter et Patras, cui ex adverso positum Antirrhium in conspectu Aetoliae et Locridis (h. die kleinen Dardanellen), xxvii, 29. — fauces eas sunt Corinthii sinus, lxxvii, 7.

Rhizon s. Rhizinium et Risinum, opp. Dalmatiae, h. *Risino*, *Risano*, xlv, 26.

Rhizianus Pellenensis, xxvii, 22. — eius contra filium Demiurgum Memnonem certamen, ibid.

Rhizonitae, populus Illyrius, in intimo recessu sinus Rhizonici, h. *Golfo di Cataro*, xlv, 26.

Rhium; vid. Rhion.

Reium, urbs. xxvii, 30, 8.

Rhoda, opp. Indigatum in Hispania Tarrae. ad Pyrenaeum, hodie *Roses* in Catalonia, xxxiv, 8.

Rhodanus, fl. Galliae, h. *Rhône*, xxi, 31; xxxvii, 39. — Rhodanum traiecit Hannibal, xxi, 26. — eius ostia, ibidem. — Rhodani navigationem commodiorem efficit Marius, lxxviii, 4.

Rhodus, insula maris Carpathii ad oram Asiae, xxxi, 15. — obsidetur a Mithridate, lxxviii, 18. — qui pugnis navalibus victus, et repulsus ab obsidione recedit, 19-27. — Rhodum oppugnare statuit Cassius, cxxii, 7. — Rhodiorum ad Cassium legatio, et diversa studia, 8, 9. — navali pugna vincuntur a Statio Murco, 18. — Rhodus capitur, 19. — Cassii in Rhodios severitas, 20.

Rhodii legati ad dirimendum bellum inter Philippum et Aetolos, xxviii, 30; xxviii, 7. — nuntiant Romam, Asiae civitates a Philippo sollicitari, xxxi, 2. — navale Rhodiorum certamen cum Philippo, 14. — ab Atheusiensibus coronae aureae et civitate donantur, 15. — eorum viginti naves Romanae classi se iungunt, 46; xxxii, 16. — eorum legati ad Achaecos, 19. — cum iis societatem iungunt Achaeci, 23. — Rhodii recuperant Perseam, xxxiii, 18. — mittunt legatos ad Antiochum, 2. — tuentur socios Ptolemaci, ibid. — accipiunt Stratoniceam Cariae, alius-

que urbes, 30. — in bello adversus Antiochum mittunt classem auxilio Romanis, xxxvi, 45; xxxvii, 9. — classis eorum opprimitur a Polyxenida, 10, 11. — eorum luctus ac deinde ira, 12. — vincunt classem Antiochi, 23, 24, 30. — oratio eorum in senatu contra Eumenem, 54. — Lycia et Caria iis dantur, xxxviii, 39. — queruntur de clade Sinopensium, xl, 2. — bello vexant Lycios, xli, 25. — Eumenem accensant Romae, xlii, 14. — eo veniunt purgaturi ea, quae de Persae societate inacti sciebant, xlii, 26. — superba eorum legatio de reconcilianda cum Perseo pace, xlii, 14. — castigata eorum ferocia, 15. — Perseus eos incitat ad bellum, 23. — eorum legati in castra ad Aemilium Paullum, consulem, veniunt, 35. — ad ludibrium stolidae superbiae in senatum rom. vocantur, xlv, 3. — invitant ad se legatos Romanos, missos ad Antiochum, xlv, 10. — in eos asperitas C. Popillii, legati Romani, ibid. — qui Perseo faverant, desumuntur capitis, ibid. — eorum legati male excipiuntur Romae, 20. — contra eos Thinae praetoris rogatio, 21. — eorum in senatu oratio, 22. — extenuis sociali foedere cum Romanis non illicati, tunc societatem petendum putant, 25. — legatos mittunt Romam, xlv, 4. — postulant recipi in societatem, 10-12. — et impetrant, 23. — Pompeium classe invant, cx, 2. — eorum classis deserit socios, cxii, 4. — victum a Caesare Pompeium iubent discedere, 9. — Rhodii remigis vacatio, cxii, 4.

Rhoduntia, cacumen montis Oetae, xxxvi, 16.

Rhoetum, oppidum et prom. Troadis, h. *Peschia*, xxxvii, 9, 37; xxxviii, 39.

Romphaea Thracum, xxxi, 39.

Rogatio de tribunis plebis, non aliter, quam per suffragia tribuum, creandis, iii, 65. — de connubio Patrum et Plebis, iv, 1. — de faciendis consulibus, seu de plebe, seu de Patribus ibid. — de publicandis bonis Servilii Ahala, iv, 21. — ut ager ex hostibus captus viritim dividatur, 48. — ut pro duumviris sacris faciendis creentur decemviri, vi, 37. — de uncario foenere, vii, 16. — de Tusculanis, viii, 37. — ut tribuni militum seni deni in quatuor legiones a populo creentur, ix, 30. — de duumviris navalibus creandis, ibid. — de pontificibus aegribusque plebeis adlegandis, x, 6. — de bello Macedonico, xxxi, 6. — de pace cum Macedonibus in Capitolio ad plebem lata, xxxiii, 25. — de bello adversus Antiochum, xxxvi, 1. — quot annos nati quosque magistratum petant, xl, 44. — de Statiellitibus Liguribus, xlii, 21. — de bello in Perseum, xlii, 30. — de bello Rhodis indicando, xlv, 21. — Rogationis carmen de tribunis plebis a Duilio recitatum, iii, 64. — Rogationes Liciniae Sextisque tribuorum coniunctim ferendae, vi, 39 sq.

Rogus, xxv, 17; xxxviii, 23.

Roma condita a Romulo, i, 6. — caput orbis terrarum esse iubetur a Diis, i, 16; xxi, 30. — crescit ex roinis Albar, i, 30. — cingitur muro lapideo, i, 38. — quadrifariam divisa regionibus collibusque, i, 43. — amplificatur, et aggere fossisque circumdatur, i, 44. — obsidetur a Porseuna, ii, 11. — diripitur a Gallis, v, 41. — et incenditur, 42. — instauratur, v, 55; vi, 4. — eius situs descriptio et laus, v, 54. — pestilens atque aridum circa urbem solum, viii, 38. — multitudine alienigenarum exoneratur, xxxix, 3. — Romae urbis templum apud Alaban-

denses, XLII, 6. — Romam multis operibus exornat Agrippa, CXXXV, 17. — partes urbis earumque praefecti, CXL, 27.

Romanæ reipublicæ laus, Praef — Romanorum abstergentia, XIII, 46 LXXX, 43. — animus magnus, IV, 6; XXVII, 14. — amor libertatis, II, 15; VI, 19. — amor in patriam, XXIII, 49; XXIV, 18; XXVI, 36. — constantia in adversis, IX, 3; XIII, 14; XII, 58, 61; XXVII, 14; XXXVII, 45; XLII, 62. — gratus in bene meritis de sua republica animus, II, 10, 13; V, 47; XXX, 15; XXXVII, 25; XLIV, 16. — gravitas, XVIII, 10; XLII, 47. — iustitia, V, 27; XII, 44, 45. — modestia in prosperis rebus, IV, 6; XXX, 42; XXXVII, 45; XLII, 62. — religionis cura, I, 21; XXX, 21; XXXI, 9; vid. Religio. — virtus militaris, IX, 17, 19; vid. Acies, Castra, Classis, Disciplina, Equites, Miles. — apud Romanos in honore habita paupertas; vid. Paupertas. — et facere et pati fortia, Romanum est, II, 12. — Romana res ducibus validior fuit, quam exercitibus, II, 39. — Romanorum artes fraudulentæ, XXXIV, 62; XL, 2, 20; XLII, 47, 52; XLIX, 8-16. — avaritia, LX, 29; XCIX, 45, 46; vid. et LXXXIII, 22; XXVIII, 54 et seqq. — mos in adversis vultum secundæ fortunæ gerere, moderari animos in secundis, XLII, 62. — avari magistratus, XLII, 2. — crudelitas, XXXIX, 51; XLVI, 15; LXVII, 20. — iniustitia, XLVI, 25, 26. — luxus, XXXIX, 6; CIV, 42, 43; vid. supra Luxus. — superbia, LXX, 50; CIV, 71. — Romanii imperi mutatio in peius, LXX, 58 et 59.

T. Romilio, consuli, a Claudio Cicerone dies dicta, III, 31. — creatur decemvir, 33.

Romularis, postea Ruminalis, ficus I, 4.

Romulea, urbis Hirpinorum, capitur a Romanis, X, 17.

Romuli et Remi natales, I, 4. — educatio et adolescentia, ibid. — impetus faciunt in latrones, et prædam dividunt pastoribus, ibid. — Remus capitur a latronibus et deditur Amulio, 5. — liberatur a Romulo; Amulium obtruunt, et avum Numitorem regem salutant, ibid. — condendæ urbis consilium capiunt, I, 6. — Romulus Palatinum montem ad inaugurandum capit, I, 6. — ei se duodecim vultures ostendunt, ibid. — fratrem occidit, quod novos muros transiit, ibid. — urbem a suo nomine appellatam condit, ibid. — Palatinum primum montem munit, ibid. — rempublicam ordiunt, 8. — augeat urbem, ibid. — asylum aperit, ibid. — senatum creat, ibid. — ex consilio Patrum legatos circa vicinas gentes mittit, qui societatem connubiumque novo populo peterent, 9. — quas iuventus Romana virgines Sabinas rapuit, consolatur, ibid. — occurrit Caeninensibus, qui impetum in agrum Romanum fecerant, eos fundit, et regem occidit, 10. — Iovi Feretrio spolia optima fert, et ei primum omnium Romæ sacrat templum, ibid. — Antemnates et Crustumino vincit, 11. — in pugna cum Sabinis Romanos fugientes resistere iubet, et Iovi Statori templum vovet, 12. — pacem init cum Sabinis, et populum in triginta curias dividit, 13. — Fidenates fundit, 14. — Veientes caedit, 15. — trecentos armatos ad custodiam corporis, quos Celeres appellavit, legit, ibid. — eius mors, 16. — creditur Deus, ibid. — septem et triginta regnavit annos, 21. — Romulus Deo

prognatus, Deus ipse, I, 40, IV, 15.

Romulus alter Camillus, V, 49.

Romulum vocari debere Caesarem Octavianum, quidam censuere, CXXXIV, 102.

Romulus Silvius, Albae rex, I, 3.

Rorarii milites, VII, 8; vid. *Acies*.

Roscellus, Allobrogum dux, per-fugit ad Pompeium, CXI, 45.

L. Roscius, legatus Romaporum, iussu Tolmnnii interficitur, IV, 17. — ei statua publica in Rostris posita, ibid.

L. Roscius Otho, trib. pl. legem theatralem fert, XCIX, 3.

L. Roseus, praetor, ad Caesarem mittitur de pace, CIX, 50.

Rostra navium ex hostibus captarum, in aede Iunonis Patavii fixa, X, 2. — *Rostris* navium suggestum in foro Romae exstructum adornatur, Rostraque id templum appellatur, VII, 14. — *Rostra* per anticipationem a Livio nominata, IV, 17.

Roxane, soror Nitridatis, ab eo mori iussa, diras in eam incit, XCVII, 40, 41.

Rubicnem Iul. Caesar transit, CIX, 40, 41.

Rubra saxa; vid. *Saxa*.

Rubrius Ruga, socius coniurationis contra Caesarem, CXVI, 42.

M. Rubrius, CXIV, 48.

Q. Rubrius, trib. plebis legem fert de colonia in solum Charthaginis deducenda, LX, 73, 74.

Q. Rubrius Varro, factionis Marianae, a senatu hostis indicatur, LXXVII, 27.

Rubrum mare, XXXVI, 17; XLII, 52; XLV, 9.

Rudibus inter se in modum iustae pugnae concurrentes milites, XXVI, 51, 3.

Rufrium, *Rufium*, *Rufrae*, opp. Samnii in finibus Hirpinorum, hod. *Ruvo* in terra di Bari, VII, 25.

Ruffili, tribuni militum a consule facti, non a populo, VII, 5.

Ruminalis ficus, olim Romularis, I, 4.

Rupes aceto perruptae, XXI, 37.

P. Rupilius, cons. LIX, 8. — servos in Siciliam vincit, 23. — Tauromonium obsidet, 24. — et eo recepto, Ennaem, 26. — Siciliam pacat, 45. — leges dat Siculis, 46. — quum prius in eadem Sicilia publicanis opera danda se sustentasset, 47. — ovans ingreditur Urbem, ibid.

P. Rupilius Rex, praetor, fugit in castra Bruti, CXX, 59.

Ruscino, oppid. Galliae Narbon. non longe ab hod. *Perpignan* in comitatu Ruscinonensi, *Roussillon*, XXI, 24. — conveniunt eo aliquot Galliae populi adversus Hannibalem, ibid.

Ruscino, portus Africae, bodio *Tadeles*, XXX, 10, 6.

Rusconias seu Rusconium, XXX, 10, 6.

Rusellani, abietes in fabricandas naves, et frumenti magnum numerum pollicentur Scipioni, cos. XVIII, 45.

Rusellae, oppid. Etruriae, bodio *Ruselle*: unde *Rusellanus* ager, X, 4. — agri vastati, et oppidum expugnatum, 37.

Ruspina oppidum, CXIII, 56; CXIV, 19.

Rusucuron, s. *Rusucrum*, portus Africae, XXX, 10, 6.

Ruthenis victis pax data, LXI, 48.

Rutilius, auctor a Livio citatus, XXXIX, 52.

Rutilius missus a Sulla, cum Fimbria colloquitur, LXXXIII, 34.

P. Rutilius, tribunus plebis, diem dicit censoribus, XLIII, 16. — tribu motus a censoribus, et aerarius factus XLIV, 16.

P. Rutilius Calvus creatur praetor, XLV, 44.

P. Rutilius L. F. L. N. Lupus, cos. LXXII, 6. — adversus socios Italicos proficiscitur, 26. — in eius castris proditio, 45. — suspectum habet Marium, 47. — male rem gerit in Marisia, LXXIII, 19. — copias cum Mario dividit, 29. — a C. Vettio, sociorum Italicorum praetore, magna clade profligatur, 30. — telo in caput ictus, cruentos refertur in Urbem, 32. — moritur, 33.

P. Rutilius Lupus, trib. pleb. ctr, 53.

P. Rutilius Rufus M. F. trib. plebis, Mancinum curiam intrantem educi iubet, LVI, 15. — trib. mil. circumventus, servatur a Scipione, LVII, 13, 14. — legatus a Q. Matello legitur, LXIV, 57. — credit Numidas, LXV, 12. — eius cum Scauro contentio, LXVI, 16. — creatur cos. 55. — legatus est Q. Mucii in Asia, LXX, 10. — in sum odia Publicanorum, 12. — ab improbis adversariis indicio adligitur, 51. — eius gravitas in iudicio, et iniusta condemnatio, 53. — a civitatibus et regibus summo honore afficitur, 55. — Romanis crudelissime iussu Mithridatis per Asiam trucidatis, mutatione vocis servatur, LXXVIII, 11, 12. — in eum calumnia Theophrasti, ibid.

Sp. Rutilius Crassus, tribunus mil. cos. pot. IV, 47.

Rutuli in Latio, I, 2. — eorum rex Tolumnus, ibid. — ab Aeneas vincuntur, ibid. — confugiunt ad Mezentium, regem Etruscorum, ibid. — iis bellum infert Tarquinius Superbus, 57. Conf. Aenea.

S

Sabatina tribus nova, VI, 5.

Sabatini, Campaniae populi, forte sic dicti a Sabato fl. b. *Sabato*, XXVI, 33.

Sabazii Iovis cultores expelluntur Roma, LIV, 30.

Sabbato Iudaei opera hostium non impediunt, en, 63.

Sabellae cohortes, i. e. Samnitium, qui a Sabinis originem ducebant, X, 19. — Sabellus ager, VIII, 1.

Sabini (populus Italiae ad Tiberim, Vmbriae continens) bellum parant contra Romanos ob captum filiarum, I, 9, 10. — tenent arcem, II, — praelium cum Romanis, 12, 13. — pax convenit, 13. — bello petiti a Tullo Hostilio vincuntur, 30, 31. — Sabini, qui cum Tatius migraverunt Romam, Capitolium et arcem invocabant, 33. — Sabinis bellum infert Tarquinius, 36. — funduntur, 37. — bellum parant, II, 16. — pacem, creato Romae dictatore, petunt, 18. — Sabinius tumulus, 26. — iterum bellum parant, 31. — vincuntur, ibid. — arma conjungunt Veientibus contra Romanos, sed caeduntur, 53. — usque ad portas Urbis populi incedant, 63, 64. — bellum inferunt Romanis, III, 26, 30. — pugna cum iisdem, 62. — vincuntur a Romanis, 63. — eorum castra direpta, ibid. — victis a M. Curio Dentato civitas datur absque suffragio, XI, 20, 21. — Sabinius ager, VI, 27. — Sabinius bovem mirae magnitudinis ad Dianae Aventinae sacrum ducit, I, 45. — Sabini iuvenes Romam secuta per ludos rapiunt, II, 18. — Sabinae virgines rapiuntur, I, 9. — dirimunt praelium inter Romanos et Sabinos, 13. — eorum nomina Curii imposita, 13.

Sacella publica, XL, 51. — Sacellum Semonis Sanci, VII, 20. — Sacellum Pudicitiae Plebeiae in foro Boario, X, 23.

Sacer ager apud Milesios, XXXVII, 39. — Sacer lupus, XII, 13. — Sacer mons, II, 32; III, 52. — Sacra vin, II, 13. — Sacrae equitum alae apud Macedonas, XLIV, 42.

Sacerdotes publici, xxvi, 23; xlii, 28. — creati a Numa, i, 20. — cooptantur a collegio ano, xxiii, 21, 5; xxxix, 45, 5. — creti a populo in comitiis, xxxix, 45, 5. — veluti suis insignibus, eunt supplices ad castra Coriolani, ii, 39. — quum patriei soli semper fuissent, novi de plebe alleguntur, x, 6-8; xxvii, 8. — raro fiebant invenes antadolescentes, xxix, 38. — coacti stipendium dare in bellum, xxxix, 42. — Abydeni cum infulis ad dedendam Philippo urbem mittuntur, xxxi, 17. — Athenienses cum insignibus suis obviam Atalo prodeunt, xxxi, 14. — exsecrari quotannis iubentur Philippum, liberos eius, regnumque, xxxi, 44. — Tarquinienenses, facibus ardentibus anguibsq; prelaſis, Romanum militem turbant, vii, 17. — Bacchanalium comprehenduntur, xxxix, 14. — Sacerdotum Iudaeorum in obsequiis sacra perseverantis, cii, 65.

Sacerdotia duo accepit unus idemque, xxvii, 6, 8; xxxix, 38; xxi, 26; xl, 42. — moribus Romanis ne exilio quidem amittuntur, cxxvi, 69.

Sacramentum militare, ii, 32; iii, 20; xii, 38. — quomodo differat a iureiurando, xii, 38. — Sacramentum dicebatur quoque, quod poenae nomine pendebatur aes, xi, 23. — Sacramento dicere, iv, 53; xxiv, 8. — Sacramento adiguntur iuniores omnes, ix, 29, 43; x, 4. — et seniores, vi, 6; x, 24. — Samnites lege sacrata et horrendo quodam rito, x, 38. — etiam minores septemdecim annis, xxiv, 5.

Sacrata lex; vid. Lex.

Sacrificaturi vivo flumine perfundi debebant, i, 45, 7.

Sacrificula laeta, xxxvi, 1. — humana, rito maxime Romano, aliaque extraordinaria Romae ex fatalibus libris facta, xxi, 57. — gentilitia, so-

lemnia et stata, iv, 2, 6; xli, 15, 5; xlii, 11; xlii, 32, 1; xliii, 23. — sacrificium Iunoni Reginae a Matronis factum, xxvii, 37. — novemdiale, xxxiv, 45; vid. Novemdiale. — statum quotannis cum magna ceremonia fit Aeneae, conditori Aeneae oppidi, xl, 4. — Haec ab omnibus Campanis, xxiii, 35. — Sacrificium Persico ritu a Mithridate factum, lxxvi, 18.

Sacrificuli vatesque foro, circo, Urbe prohibiti, xxxix, 16. — ex alieno arrene quaeſtum facientes, xxv, 1. — Sacrificulus Graecus in Etruriam Baechanalia invehit, xxxix, 8. — Sacrificulus rex; vid. Rex.

Sacrilegium; vid. Proserpina. A Fulvio censore commissum, xlii, 3. — eius ultio, 28. — C. Lucretii, xlii, 7.

Sacripertus Latii, lxxxvii, 1.

Sacripertus, locus ad quindecim millia ab Tarento, xxvi, 39.

Sacrosancti quinquem, iii, 55.

Sacrum novemdiale, vid. Novemdiale. Sacrum anniversarium Cereris intermissum, xxi, 56. — ab Hannibale factum ad lacum Averni, xxiv, 12, 13. — a Sambitibus horrendo ritu celebratum, x, 38, 39. — anniversarium Eretriae Amarynthidis Dianae, xxv, 38. — Sacra gentilitia, i, 26; iv, 2, 6; v, 46, 52; xxi, 18; xli, 15, 5; xlii, 32. — publica, v, 52. — summa a Romanis cura custodiebantur, iv, 30, 5. — Graeco ritu a Romano facta, i, 6, 7. — Apollini et Latonae, ex senatusconsulto, xxv, 12. — externa Romae vetita, iv, 30; v, 25, 1; xxxix, 16; liv, 30. — Sacrum reverentia magistratus molestae potior, xlvii, 1. — Sacrum praefatio, qua profani arcentur, xlv, 5.

Sadales, regulus Thraciae, Pompeianis auxilium fert, cxi, 41.

Sarpinium, Sambli opp. (al. Scipinum) h. Sopino, x, 44, 45.

L. Suenius Balbinus eos. affectus, cxxxiii, 73. — ad eius pedes supplex *M. Lepidus*, ib.

Saga ex praeda militi data, x, 30. — ob bellum Marsicum populus sumit, lxxxi, 5. — deponit, cxxiii, 50; vid. et cxviii, 13.

Sagalamenus ager in Pisidia, xxxviii, 15.

Sagittarii, xxvii, 38. — Arabes, xxxvii, 40. — Cretenses, xlii, 35; xliii, 7. — equites, xxxvii, 38.

Sagittarum apud Armenios descriptio, xcvi, 69, 70.

Sagina, i, 24; xxx, 43.

Sagula purpurea duo cum fibulis aureis singulis Masinissae donant Romani, xxx, 17. — *Sagulum* Hispanicum, xxvii, 19. — gregala, vii, 34, 3.

Saguntum s. *Saguntus* urbs opulentissima Sedetanorum in Hispania Tarrae. (v. *Sedetani*), h. *Murviadro* in Valentia, ultra Iberum, xxi, 7. — oppugnatur at capitur ab Hannibale, vi, 15. — aurum saguntumque omnia in ignem coniciunt, eodemque semetipsi plerique praecipitant, 14. — obsides Hispanorum *Sagunti*, xxi, 22. — *Saguntum* recipitur a Romanis, et cultoribus antiquis restituitur, xxiv, 42. — dirutum et restitutum, xxviii, 39.

Saguntini comprehensi foedere cum Hannibale, xxi, 2, 9. — iis minatur Hannibal, 6. — legatos Romam mittunt, ib. — fidem socialem, usque ad perniciem colunt, 7. — eorum in obsidione constantia, 11. — legati *Saguntinorum* in senatum introducuntur, xxviii, 39. — eorum oratio, qua gratias agunt senatui, ibid. — alia *Saguntinorum* legatio, xxx, 21. — *Saguntina* desperatio et rabies, xxxi, 17.

Sal; *Salis* vendendi arbitrium ademptum privatis, ii, 9. — *Salis* commercium Dardanis cum Mace-

donia concessum, xlv, 29. — sale infecto uti prohibentur Macedones, xlv, 29.

Salapia, opp. Apuliae ad Ausidum fl. h. *Salpe*, xlix, 20, 47. — traditur Marcello cum praesidio Punico, xxvi, 38; xxvii, 1.

Salapitani Hannibalem sua fraude captum repellunt, xxvii, 28.

Salaria via, vii, 9.

Saloria annonae et ex ea vectigal, xlix, 37.

Salassi montani, incolentes Alpes Graias in Gallia Transpad. ubi oppida Augusta Praetoria et Eporedia, h. *Aosta* et *Ivrea*, xxi, 38. — *Salassia* bellum inferunt Romani, lxi, 6. — *Salassi* vincuntur, 7. — rebellant, cxxxi, 37. — a Messala domantur, 38. — perdomantur a Varro, cxxxv, 9. — in eorum agrum colonia deducta Augusta Praetoria, ibid.

Salernum aut *Salern*, urbs Africae propriae, xlii, 34, 35.

Salerni castrum s. *Salernum*, colonia, xxxii, 29; xxxiv, 45; vid. Castrum *Salerni*.

Salpinea, Boeotiae opp. xxxv, 37, 46, 51.

T. Salienus a Caesare dimittitur cum ignominia, cxiv, 27.

Salinae circa Ostium factae, i, 33. — Romanas, vii, 19; v, 45; vii, 17; xxi, 47.

Salinator quare Livius cognominatus, xlix, 37.

Salios duodecim Marti Gradio legit Numa Pompilius, eosque iussit ancilia ferre per Urbem, i, 20. — quibus diebus non licebat *Salis* discedere e loco, in quo erant, xxxvii, 33, 3. — *Salios* XII vocat Tullus, qui *Agonales*, sive *Collini*, dicti sunt, i, 27. — iis fuit tunica picta et aeneum pectoris tegumentum, i, 20. — *Salius* erat P. Cornelius Scipio Africanus, xxxvii, 33.

Salentini s. Salentini in Calabria et Umbria, ix, 42. — de Salentinis triumphat L. Aemilius Barbula, xxi, 14. — perdomantur, xv, 10, 11. — eorum urbes igooliles deficiunt ad Hannibalem, xiv, 1. — eorum ager, x, 2; xxiv, 20.

C. Sallustius Crispus, trib. pl. civit, 36. — a Milone deprehensus in adulterio Faustae, loris caesus fuerat, ib. — senatu movetur, cix, 20. — praetor designatus, a militibus seditionem moventibus in fugam coarctatur, cxiii, 45, 46. — praetor ad arcessendos comestus a Caesare Cercinnum ira iubetur, cxiv, 5. — occupat Carcinum, magnamque frumenti copiam in castra Caesaris mittit, 17. — Numidia praeficitur, 65. — expilat provinciam, ibid.

Salluvii, seu Salyi et Salyes, in Gallia Narbon. inter Rhodanum et Alpes, ubi oppida Arelatum, Aquae Sextiae, Tarasus et Forum Voconii, b. *Arles, Aix, Tarascon et Fanfaron en Provence*, v, 35. Cf. Salyi. — Salluvii urgent Massilium, ix, 38. — de iis triumphat M. Fulvius, ib. — reparant exercitum, lxi, 1. — vincuntur a C. Sextio, 2.

Salonae a viris et mulieribus fortiter defensae, cxii, 52.

Salondicus; vid. Olonicus.

C. Salonius, triumvir coloniae deducendae, xxxiv, 45. — decemvir agro dividundo, xlii, 4.

C. Salonius, trib. pl. eiusque² lex, cxx, 102.

P. Salonius, alternis prope annis tribuens militum et primus centurio, Patres conscriptos obtestatur, ne suum honorem praepoant concordiae civitatis, vii, 41.

Q. Salonius Sarra praetor, xxxv, 10. — constituit Sardiniam, 20.

Salpinates in Etruria, incursant agros Romanos, v, 31.

Saltatio in ludis scenicis, vii, 2. — virginum, reate per manus data, xxvii, 37, 8.

Salus ad Aoum amnem, xxxii, 6. — Apuliae, xxiv, 20. — Castulonensis, xlii, 20; xxvi, 20. — Caudini, ix, 7. — Cithaeronis, xxxi, 26. — Germanici, ix, 36. — Hercinius, v, 34. — Manlianus, xl, 39. — Marcius, xxxix, 20. — Taurinus, v, 34. — Thermopylarum, xviii, 5, 7; xxxvi, 15. — Vescinus, x, 21.

Salutis aedea, a C. Iunio Bubulco consule vota, ab eodem, censore, locatur, ix, 43. — dedicatur ab eodem, dictatore, x, 1. — Salutis aedea de caelo tangitur; vid. Prodigia. — augurium celebratur, cxi, 47. — Salutis dona vovere, et signum iocuratum dare, consul iubetur, xl, 37.

Q. Salvidienus Rufus ab Caesare Octaviano cum ingentibus copiis contra Sex. Pompeium praemittitur Rhegium, cxiii, 2. — navali proelio superatur, 3. — eum interciperi nititur L. Antonius, frustra, cxv, 30. — Salvidienus obsidet Antonium, 31. — bono obscurissimi generis, fortunae variae fuit documentum, et quom prodicionis damnetur, sibi mortem ipse conscivit, cxvix, 27.

Salvius creatur rex a fugitivis in Sicilia, lxvii, 35, 36. — eius calliditas, 38. — ordinat serio imperium, 43. — a suis Tryphon appellatur, ib. — ei ac submittit Athenio, alter fugitivorum rex, 44. — funditur et fugatur a Lucollo, 58.

Salvius, trib. pleb. super mensam occiditur, cxx, 57.

Salyi, duce Hamilcare Poeno, invadunt Placentiam, xxxi, 10. — eorum gens, v, 34. — et montes, xxi, 26; vid. Salluvii.

Samaei, Cephalleniae populus, dedunt se Romanis, xxxviii, 28, 29.

Samaria obsidetur a Iudaeis, lxiii,

43. — capti deletur, 45. — post ab Herode condita, Sebaste appellatur, ibid.

Sambucæ, xxiv, 34, 4.

Sambucistrine, xxxix, 6, 9.

Same, Cephallenia insula, xxxii, 16, 2; xxxvi, 42. Cf. Zama.

Same, urbs Cephalleniae, sustinet obsidionem per quatuor menses, xxxviii, 29.

Sami, xxxi, 31; xxxv, 20; vid. Samos.

Samia terra, xxxvii, 10, 11, 12 et 13.

Samnites in Samnio, regione Italiae inferioris, cuius oppida fuerunt Aufidena, Bovianum, Beneventum, Aesernia, Saepinum, Allifae, Telesin etc. b. *Alfidena*, *Boiano*, *Benevento*, *Isernia*, s. *Sergna*, *Supino*, *Alife*, *Teles*, vii, 32. — inveniunt foedus cum Romanis, vii, 19. — gens opibus armisque valida, 29. — inferunt Sidicinis arma, unde origo belli cum Romanis, ibid. — vincunt Campanos, ibid. — male excipiunt legatos Romanorum, 31. — bellum cum Samnitibus, 32. atrox cum iis proelium, 33. — vincuntur in Campania, ibid. — victi iterum in Samnio, 36. — tertia pugna cum Samnitibus, qua fuguntur, 37. — legatos Romanos mittunt, pacem orantes, viii, 1. — cum iis foedus renovatum, 2. — Samnitium agros vastant Latini, ibid. — petunt a Romanis, ut Latini coercerentur, ib. — pugnant cum Lucanis adversus Alexandrum Epiroensem, 17. — suspecti sunt Romanis, 23. — scrox eorum responsum, ibid. — tria oppida iis adempta, 25. — efficiuntur Palaepoli, 26. — vincuntur a Q. Fabio, magistro equitum, 30. — victi rursus a Papirio dictatore, 36. — annuus impetrant inducias, 37. — deficiunt, ib. — proelium atrox cum Samnitibus, 38. — eorum equites impedimenta

Romanorum diripiunt, ibid. — vincuntur Samnites, 39. — damnant bellum, ibid. — satisfaciunt Romanis, ibid. — nec tamen impetrant, ibid. — bellum instaurant, ix, 1, 2. — fraude capiunt Romanos apud Caudinas Furcas, 2 sq. — occupant Fregellas, coloniam Romanorum 12. — vincuntur a Romanis, 13. — iterum, 14. sub iugum mittuntur Samnitium septem millia, 15. — eorum praesidium Satrici oppressum, 16. — inducias hiemii impetrant a Romanis, 20. — rebellant, 21. — anceps proelium cum Samnitibus, ibid. — vincuntur, ibid. — proelium equestre cum Samnitibus, in quo eorum imperator occiditur, 22. — capiunt Plisnaem, ib. — pugna vincuntur, 23. — progrediuntur ad Candium, 27. — ad triginta millia Samnitium caesa, aut capta, ibid. — capiunt Claviam, 31. — eorum insidiae, ibid. — ad viginti millia Samnitium caesa, ibid. — anceps proelium cum Samnitibus, 38. — eorum exercitus duo; acuta alterius auro, alterius argento coelata, 40. — vincuntur, 40-43. — dedunt ae Romanis, ibid. — sub iugum mittuntur, ibid. — victi petunt pacem, 43, 45. — iis foedus antiquum redditum, ib. — rebellant, x, 11. — iis inferunt bellum, 12. — vincuntur, ib. — proelium atrox cum Samnitibus, 14. — pulsati finibus suis, Etruriam petunt, 16. — vincuntur, 19. — populantur Campaniae agrum, 20. — ceduntur, duxque eorum captus ad consulem Romanum rapitur, ib. — conferunt arma cum Etruscis, Umbris, Gallis, 21. — cum Gallis invadunt Romanos, 27. — Samnites primo impetu feroces; longiore certamine resident eorum animi 28. — vincuntur, 29. — Samnitium agmen a Pelignis caeditur 30. — bellum reparant, 31. — vincuntur proelio, in quo caesa Samni-

tium sexdecim millia trecenti, capta duo millia septingenti, ib. — Samnitici belli diuturnitas et atrocitas, ib. — aggrediuntur castra Romana, 32. — expelluntur, 33. — aliquot eorum oppida capiunt Romani, 34. — oppugnant Luceriam, 35. — vincuntur, 36. — septem millia et trecenti capti, omnes uindi sub iugum mittuntur, ib. — Samnitium ingens apparatus belli, 38. — vincuntur a Papirio consule, 41, 42. — eorum urbes captae, 45. — renovant bellum, xi, 1. — lacessunt Campanos populationibus et vastatione agrorum, ibid. — vincunt Q. Fabium Gurgitem cos. 2. — Samnitium error, 3. — magna pugna vincuntur, 19. — fordus cum Samnitibus quarto renovatum, ib. — foedus violant, xi, 6. — vincuntur a C. Fabricio, ibid. — amicitiam et foedus ineunt cum Pyrrho, xiii, 11. — a Pyrrho relictis, desertis oppidis, in arduos montes se recipiunt, xiv, 4. — saxis telisque multos obruunt Romanos, ibid. — vincuntur, 35. — Samnitici belli finis, 40. — deficient ad Poenios, xxi, 61. — Samnitium legatorum ad Hannibalem oratio, xxiii, 42. — Samnites deficient a Romanis, lxxii, 8. — iis postremis omnium Italicorum data fuit civitas, lxxiv, 9. — caduntur a Sulla, et eorum castra in potestatem Romanorum veniunt, lxxv, 16. — vincuntur iterum a C. Cosconio praetore, 21. — legatos ad Mithridatem mittunt, lxxvi, 7. — accedunt partibus Marianis, lxxx, 3. — Samnitium ingens exercitus cum reliquiis copiarum Marianarum Romam petunt, lxxxviii, 4-6. — vincuntur a Sulla, 12-15. — edixerat Sulla ne quis Samnis vivus caperetur, 15. — ubique Samuites omnes Sulla interficere solitus erat, dictitans, nemiuium Romanum incolui Samnio tutum aut quietum fore,

34. — Samnitium nomina gladiatores appellati, ix, 40. — armatura, forma scuti, ocreae, galeae cristatae, tunicae versicolores et lintae, ix, 40. — mos, uilites sacramento adigendi lege sacra et horrendo ritu, viroque lecto a viro, x, 38.

• *Samnites* Caudini, xxiii, 42.

Samnites Pentri, ix, 31.

Samnium, vii, 32.

Samos s. *Samus* insula et opp. Ioniae, Epheso urbi et Mycalae prom. obiecta, h. *Sussam Adassi*, xxxvii, 10 sq.

Samothracia vel *Samothracia* insula Thraciae in extremo mari Aegaeo ad ostia Hebri fl. h. *Samondrachi*, *Samandraki*, xlii, 25, 50; xlii, 45, 46.

Samothracum insulae religio, xlv, 5. — templum et insula sanctissima, ibid.

Sancus Semo; vid. Semo.

Sanci sedes de caelo tacta, xxiii, 1. Vide Prodigia.

Sangarius, Phrygiae fl. h. *Sagaris*, xxxviii, 18.

Sangualis avis, xli, 13.

Sanguine mixtae fluxerunt Caeretes aquae; vid. Prodigium.

Sanni ad interiora Ponti habitant, xxviii, 21.

Sapinia aut *Sappinia* tribus Umbriae pars, circa Sapim fl. h. *Savio*, xxxi, 2; xxxii, 37.

Sardes, caput Lydiae, bodie *Sard*, *Sards*, *Sardo*, xxxiii, 19; xxxvii, 18.

Sardiani deficient a Mithridate, lxxii, 47.

Sardi variis ex Barbaris mixta natio, xvii, 14. — cum Carthaginiensibus vincuntur a L. Cornelio Scipione cos. 20. — a Tib. Graeco, xi, 3. — rebellant, 12. — a Manlio Torquato subacti, 14. — iugum excutiant, ib. — vincuntur a Spario Carvilio, 15. — rebellionem instaurant, 18. — de nouo victi, 20. — tumultuantur et haud

magno negotio coërcentur, 36. — clandestinam legionem ad Poenos mittunt, XLIII, 32. — caeduntur a Romanis, 40. — perdomantur, 41. — legatos Romanos mittunt, XLI, 6, 8. — Sardorum omnes, qui defecerant, in ditionem rediguntur a Ti. Sempronio, XLI, 17, 26.

Sardi Pelliti, XLIII, 40. — venales, proverbium, XX, 3; XLI, 28, 4.

Sardinia insula, XVI, 7; XXI, 1; XLII, 31. — eius descriptio, XVII, 13. — in eam et Corsicam prima Romanorum expeditio, 15. — Sardinia et Corsica Poenis ademptae, XX, 4; XXI, 1. — vastatur a classe Punica, XXVII, 6. — in Sardinia magnum tumultum esse nuntiatur, XLI, 6. — pacatur, 15. — Sardiniae caelum grave, XLIII, 34, 6. — formam exhibens tabula in aedae Matutae Matria a Ti. Graccho posita, XLI, 28.

Sardonias herba, XVII, 14.

Sare, vicus Maronitarum, XLXVIII, 41.

Sariaster, filius Tigranis, a patre interficitur, c. 25.

Sarissae, hastae praelongae Macedonum, IX, 19; XXI, 39; XXXII, 17; XXXIII, 8; XLXVII, 42; XLXVIII, 7; XLIV, 41.

Sarissophori, milites Macedones, XXXV, 18.

Sarmatae a Mithridate magno domantur, LXIII, 49. — victi a Lentulo trans Istrum recedere coguntur, CXXXVI, 51.

Sarmenta arida boum cornibus praeligantur, et accenduntur, XLII, 16, 17.

Sarpedon, promontorium Lyciae, XLXVIII, 38.

Sarsinates Umbri a Romanis victi, XV, 4.

Sarus, fluvius Ciliciae, XXXIII, 41.

Sassula, urbs Latii, vicina Tiburi, capta a Romanis, VII, 19.

Satellites somit Tarchinius Superbus, I, 49. — Satelliten Porsennae, II, 12. — Satellites armatos sibi circumdat Hieronymus, qui nulli Hieroni fuerant, XLV, 5.

Saticula, opp. Samnii aut Campaniae, VII, 32; IX, 21; XLIII, 39. — oppugnatur a Romanis, IX, 21. — capitur, 22.

Saticulani laudati, XXVIII, 10. — Saticulanus ager, XLIII, 14.

Satricani, IX, 12; XLVIII, 11. — deficiunt ad Samnites, IX, 12.

Satricum, opp. Latii, II, 39; VI, 8; XLVIII, 11. — a Marcio Coriolano Romanis admittitur, II, 39. — moenibus Satrici se includunt Volsci, VI, 8. — capitur a Romanis, ibid. — o Praenestinis et Volscis, 22. — a Latinis concrematur, 33. — Satricam coloniam deducunt Antiates, VII, 27. — capitur a Romanis, ibid. — Volscorum exercitus coeedit ad Satricum, VIII, 1. — a Papirio consule oppugnatur et capitur, IX, 16.

Saturae Romanorum, VII, 2.

Saturnalia instituta, II, 21. — diem ac noctem clamata, XLII, 1. — prima, XXX, 36.

Saturnia, colonia civium Romanorum, in agrum Caletanum deducta in Etruria, XLXIX, 55.

Saturnus, idem qui Belus, cultos a Carthaginiensibus; vid. Belos. — Saturni aedes, II, 21; XLII, 1; XLI, 21. — ad aedem Saturni immolatum, et lectisternium imperatum, XLII, 1.

Satyrus, ad Sullam adductos, LXXXIV, 12. — Alexandriae visus, 22. — Satyri in Atlante monte, LXXXIV, 14. — simiorum genus, 15. — loquentes, fuerunt diaboli, 27. — de Satyris impiae nugae et fabulae, LXXXIV, 16, 17.

Satyrus, Achaeorum legatus, XLVI, 9.

Satyrus, princeps legationis Rhodiorum, intemperantius invenitur in Eumenem, xlii, 14.

Satyrus, dux fugitivorum, dedicationem facit, lxx, 46. — venabolo se occidit, lxx, 4.

C. Saufeius, quæstor cum Apuleio in Capitolium fugit, lxx, 37. — trucidatur, 29.

M. Saufeius M. F. dux occidendi Clodij accusatur, cvii, 43. — absolvitur, ibid.

Savo, oppidum Alpinum in Liguria, bod. *Savona*, xxviii, 46.

Saxa Rubra, locus, ubi Veientes castra habebant in Etruria, ad Cremetam fl. ii, 49. — *Saxa Formiana* xlii, 16.

Saxum Turpeium, vi, 20. — de hoc deiecti damnati, vi, 20; xxiv, 20; xxv, 7.

Saxum ingens in vicum Iugurium ex Capitolio prociidit, et multos oppressit, xxxv, 21. — visum est volitare; vid. Prodigia. — *Saxa* infuso aceto putrefacta, xxi, 37.

Scaeva; vid. *Inuus*.

P. Scaeva, militis Caesariani prodigiosa virtus, ciii, 70.

Scaevola; vid. *Mucius*.

Scaevae, moenibus admotæ, onere subventionis fractæ, xxvi, 45.

Scaipio fabrilis elephantos necare docuit Hasdrubal, si quando sævirent, xxvii, 49.

Scandinavia, civ, 5.

Scantinia; v. *Scatinia* lex, xlviii, 1.

P. Scantinius pontifex mortuus, xliii, 21.

Scaptia tribus addita, viii, 17.

P. Scaptius hortatur populum Romanum, et agrum de quo lis erat inter Ardeates et Aricinos sibi adiudicat, iii, 71.

T. Scapula, dux rebellantium adversus Caesarem legionum, Epeticam

ad defectionem trahit, cxv, 38. — victo Cn. Pompeio, iugulum præbet servo, 57.

Scordus, *Scordus*, *Scodrus*, mons Illyr. b. *Monta Argentaro*, xliii, 20, 1, xliiv, 31.

Scarphaca s. *Scarphia* et *Scarphe*, oppidum Locridis prope Thermopylas, xxxiii, 3; xxxvi, 19; lii, 3.

Scaurus; vid. *Aemilius* et *Anrelinus*.

Sceleratus vicus, i, 48. — campus unde nomen habeat, viii, 15.

Scenam aedilibus praetoribusque præbendam censores locant, xli, 27, 8.

Scenica ars minime apud Græcos pudori, xxiv, 24. — inhonesta Romæ, vii, 2, 12. — scenici ludi quando Romæ primum et quare instituti, vii, 2. — Romani magnifice facti ab aedilibus curialibus, xxxi, 4. Cf. *Ludi*.

Scerdilaedus, Illyriorum rex, xlii, 33, 3; xxvi, 24; xxvii, 30; xxviii, 5; xxix, 12. — pater Plenati, xxxi, 28.

Scerdilaedus, Gentii Illyriorum regis filius, captivus mittitur Romam, xxi, 33, 3. Cf. et xliiv, 32; xlv, 43.

Schoenus, mercato Perrhaebus, de transitu ad Perrhaebiam consultus ab Aemilio consula, xliiv, 35, 5.

Sciathus, ius. maris Aegæi, vicina Thessaliae, xxxv, 43; xliiv, 13. — urbs haud ignobilis, xxxi, 28. — dicitur, 28 et 45.

Sapio, vid. *Cornelius*.

Scipio eburneus dono datus Massinissæ, xxx, 15. — dono missus a senatu, xxxi, 11. — dono datus Eumeni, xlii, 14.

Scissis Hispaniæ Tarrac. opp. expugnatum, xxi, 62.

Scodra, Gentii regia, opp. Illyrici, h. *Scutari* seu *Scadar* et *Isodar*, xliii, 20; xliiv, 31; xlv, 26. — eius situs, xliiv, 31. — ad eius moe-

nia Illyrios vincant Romani, *ibid.* — deditur, 31.

Scodrus; *vid.* *Scardus*.

Scodrenses, xlv, 26.

Scopas, Aetolorum praetor, xxvi, 24. — bellum infert Acarnanum genti, 25. — ab rege Ptolemaeo cum magno pondere auri mittitur in Aetoliam, xxxi, 43. — iuventutem Aetolorum, mercede conductam, avehit in Aegyptum, *ibid.*

Scordisci in Moesia: Pannonia et Illyrico, hodie Croatia, xl, 57; xli, 19. — *Scordiscorum* origo, sedes et mores, lxiii, 1. — causa belli cum *Scordiscis*, 2. — adversus eos C. Porcius Cato cos. proficiscitur, 3. — caedunt exercitum Rom. *ibid.* — vastant provincias Romanas, 4. — contra eos prospere pugnat M. Drusus, consul, 29. — *Scordisci* funduntur ab M. Minucio, lxx, 18. — infestant Macedoniam, cxxxvi, 51.

Scordus; *vid.* *Scardus*.

Scorpione ictus, qui proximus Hannibalem ad Locros steterat, xlix, 7. *Scorpiones* maiores et minores, xxi, 34; xxvi, 47, 49. — *Scorpionum* in Carthagine Nova expugnata reperiuntur numerus, xxvi, 47. — *Scorpionibus* et ballistis instructae naves Tarentinorum, xii, 20.

Scortorum raptus bellum excitans, ii, 18. — *Scorti* amor redimitur homicidio, xxxix, 42. — *Scortorum* duo millia a Scipione e castris ad Numantiam expulsa, lvi, 3.

Scotusa seu *Scotusa* Thessaliac, Pelasgiotidis, oppid. xxviii, 5, 7; xxxiii, 6. — capitur ab Antiocho, xxxvi, 9. — recipitur a Romanis, 14.

Scotussacus ager, xxxiii, 6.

Scriba, pari fere ornatu cum rege Persens, pro eo obtruncatur, ii, 12. — *Scriba* pontificis ob stuprum cum Vestali virginis ad mortem, virgis caeditur, xxi, 57. — *Scribae* publici,

ix, 46, 6. — quaestoribus urb. lecti, xl, 29. — aedilitii, pecuniam ex aenario clam egressisse competti, damnantur, xxx, 39.

Scriboniam ducit Caesar Octavianus, cxxvii, 3. — eamque, eadem qua filiam peperit die, repudiat, 35.

Scribonius Bospori regni se defensoris mentitus, regnum occupat, cxxxvi, 60.

C. *Scribonius*, aedilis pl. xxxiii, 42; xxxiv, 53. — praetor, 54. — sortitur iurisdictionem urbanam, 55. — idem forte curio max. xli, 21.

C. *Scribonius*, praefectus socium, xl, 31.

C. *Scribonius* Curio, curio maximus, xli, 21.

C. *Scribonius* Curio, cos. xci, 22. — eius cum Sicinio tribuno plebis certamina, 29-32. — proconsul Macedoniae, in Dardania asperum bellum felici eventu gerit, xcii, 16. — finemque bello imponit, xcvi, 1. — triumphat, xcvi, 34. — pro Cicerone deprecatur ab equitibus Romanis adhibitus, a Clodio verberibus et contumeliis afficitur, cxi, 115.

C. *Scribonius* Curio trib. pleb. designatur, cviii, 32. — Caesari adversatur, cix, 1. — magna pecunia placatur, 2. — eius artes, 4. — palam pro Caesare loquitur, 7-13. — eiusdem concertatio cum cos. Marcello, 21. — Pompeio repugnat, 27. — in Africam traicit, cx, 57. — pugna inter Curionem et Varum, 61. — Curionis audacia et victoria, 62. — a Iuba cum toto exercitu deletur, 64.

Scribonius Curio, proxime praecedentis filius, ab Caesare Octaviano post Actiacam victoriam occiditur, cxxxiii, 19.

L. *Scribonius*, legatus captivorum, qui in potestate Annibalis erant, xxi, 61.

L. Scribonius Libo triumvir mensarius factus, quom esset tribunus plebis, xxiii, 21.

L. Scribonius Libo, praetor, xxix, 11. — sortitur iurisdictionem peregrinam et Galliam, 13.

L. Scribonius Libo, aedilis curulis, xxxiv, 54. — huius et collegae ludos Romanos senatus primum a populo secretus spectavit, ibid. — creatur praetor, xxxv, 10. — sortitur iurisdictionem peregrinam, 20. — triumvir coloniae deducendae, xxix, 23.

L. Scribonius Libo, trib. plebis, diem diei Galbae, xlix, 56.

L. Scribonius Libo, adventante ab Arimino Caesare, fugit in Campaniam, cix, 54. — Corn. Dolabellam exutum copiis Dalmatia expellit, cx, 51. — natus a duobus Pompeianae classis, cx, 2. — ab Sex. Pompeio genero mittitur ad Antonium legatus, cxxvii, 1. — eius soror Scribonia nubit Caesari Octaviano, 3. — consul, cxxxi, 33.

Scriptores a Livio memorati. Annales Aetiani, xxv, 39; xxxv, 14. — M. Porcius Cato, xxxiv, 5; xlv, 25. — L. Cincius Alimentus, vii, 3; xxi, 38; xxvi, 23, 28; xxvii, 7, 29. — Q. Claudius Quadrigarius, vi, 42; vii, 10; viii, 19; ix, 5; xxv, 39; xxxiii, 10; xxxv, 14. — Claudius Licinius, xxix, 22. — Commentarii pontificum, iv, 3; vi, 1. — Fabius Pictor, 1, 44; vid. Fabius Pictor. — Funebres laudes, imaginumque tituli, vii, 40. — Libri lintei, iv, 7, 20. — Libri magistratuum, iv, 7, 20. — Licinius Macer, iv, 7; vid. Licinius Macer. — Piso, 1, 55; vid. Piso. — Polybius, xxx, 10; vid. Polybius. — Rutilius, xxxix, 52. — Silius, xxvi, 49. — Tabero, iv, 23; x, 9. — Valerius Antias, iii, 5, vid. Valerius Antias.

Scriptorem nullum temporum ve-

tustiorum aequalem Livius suo aequo exstare queritur, et publica monumenta confusa, viii, 40; vid. Annales.

Seultenna, Galliae Cisalp. fl. in Padum influens, xli, 12, 18.

Scurrarum nomina celebrantur annalibus Tarentinorum, principum ignorantur, xii, 8.

Scutum et clipeus quomodo differant, 1, 43, 4. — ex laevo humero suspensum sinistra manu tenetur, ut hasta dextra, 1, 11, 6. — maius corpori tegumentum, quam clipeus, ix, 19. — eius forma, ix, 40. — equestre, xliii, 3. — pedestre, vi, 8; vii, 10. — Scuta pro clipeis quando fecerint Romani, viii, 8. — Scuta Gallorum, xxii, 46. — longa, parum lata, plana, xxxviii, 21. — Hispanorum, eiusdem fere formae ac Gallorum, xxii, 46. — Lignum, xlii, 35. — Samnitium, auro et argento caelata, ix, 42. — dominis argentariorum ad forum ornandum divisa, ibid. — Scutis densatis conferti Romani excipiunt tela hostium, xxviii, 2. — Scutum in vigiliam ferre vetuit Aemilius Paullus consul, xlii, 33.

Scutati, vii, 8; xxviii, 2.

Scyllaeum promont. Argolidis et totius Peloponnesi, h. *Capo Schilli*, xxxi, 44; xxxvi, 42.

Seyrus, insula ex Cycladum numero, h. *Skira* seu *Sciro*, xxxi, 45; xxxiii, 30.

Seythae exciti a Phrahate adversus Antiochum, lx, 57. — iis negat, post victoriam, mercedem Phrahates, ibid. — eorum oratio, 58 et seqq. — vastant agros Parthorum, 61. — Phrahatem caedunt, 62. — domantur a Mithridate magno, lxxii, 49.

Seythopolis ab Epicrate proditur Iudaeis, lxxii, 45.

Secessio plebis in montem Sacrum, ii, 32, 33. — in Aventinum, iii,

30, 51. — atque inde in Sacrum montem, 52. — in Ianiculum, 21, 25, 26. — secessio militum, VII, 39-42. — secessio apud veteres Romanos ultima rabie habebatur, VII, 40.

Secubit, sacrorum Bacchi causa, XXXIX, 10.

Secures praelatæ dietatori, II, 18. — decemviri, III, 36. — consulibus extra Urbem, XXIV, 9. — securi percussi in medio foro trecenti quinquaginta octo delecti nobiles Tarquinienſes, VII, 19. — trecenti milites e legione Campana, quæ Rhegium invaserat, XV, 3.

Sedetania purgatur latronibus a Pompeio, LIV, 4.

Sedetani seu Edetani, Hedetani, Sidetani, in Hispania Tarrac. inter Iberum et Sucronem, in hod. Valencia et Aragonia, ubi oppida eorum Caesaraugusta, Segobriga, Saguntum (h. Saragossa, Segorve, Murviedro) et Edeta, ad Catonem consulem deficiunt, XXXIV, 20.

Sedetanus ager, XXVIII, 24; XXIX, 1; XXXI, 49. — cum depopulatur Mandonius, XXVIII, 24.

Seditio Romæ, II, 23, 28, 56; III, 66; V, 24, 25; VI, 14 sq. 31; XI, 24; LVIII, 1; LX, 40, 65; LXI, 11; LXIX, 9; LXXVII, 1 et seqq. — militum Romanorum, IV, 50; VII, 39; XXVIII, 24 sq. XXXII, 3; CX, 41; CXIII, 45; CXXV, 15; CXXIX, 32. — Seditio nulla sub Hannibale duce, XXVIII, 13. — seditionis auctores securi percussi, XXVIII, 29. — Seditio mercenariorum anguntur Poeni, XVI, 59, 60.

Seduni populi a Galba victi, CIV, 64, 65.

Segeda, urbs Hispaniæ opulenta, XLVII, 36.

Segedenses cum Arvaccis coniuncti in fugam vertunt Romanos, XLVII, 37.

Segestani veniunt in fidem Romanorum, LXI, 74.

Segrate, oppidum Carnorum, LXI, 74.

Segestica s. Segeda Celtiberorum in Hispania Tarrac. civitas gravis et opulenta, XXXIV, 17. — eam vincis et pluteis capit Cato consul, ibid.

Segestica, oppidum Pannoniæ, CXXXI, 29.

Segesticani legatos ad Caesarem Octavianum mittunt, CXXXI, 29. — inter se discordant, 30. — strenue se adversus Caesarem defensionant, 31. — ei se dedunt, 32.

Segobrigenses affliguntur a Viratho, LX, 33.

Seguntia s. Segontia et Saguntia, opp. Arvaceorum in Hispania Tarrac. ad fontes Bilbilis fl. h. *Siguensa* ad fontes fl. *Henares* in confinio Aragoniæ et Castellæ vet. XXXIV, 19.

Seiuges auroti in Capitolio a P. Cornelio positi, XXXVIII, 35.

Selepitani in Illyrico, XLV, 26.

Seleucensibus præest Himerus, omnes tyrannos ferocitate supergreddiens, LX, 56.

Seleucia Ciliciæ opp. aut aliud, XXXIII, 41.

Seleucus Nicator, XXXIII, 40, 2.

Seleucus Philopator, Antiochi filius, XXXIII, 40, 41; XXXVI, 7. — ei Lysimachia sedes a patre data, XXXIII, 40; XXXV, 15. — in Aeolide reliquitur a patre ad maritimas urbes continendas, XXXVII, 8. — recipit Phocæam, II. — Pergamum oppugnat, 18. — eam ex Pergameno agro discedere cogit Diophanes, prætor Achæorum, 21.

Seleucus, Demetrii filius, quum audita morte patris diadema sumpsisset, a matre Cleopatra sagitta transfixus est, LX, 54.

Seleucus succedit patri Antiocho Grypo in Syriæ regno, LXX, 61. —

victus ab Antiocho Pio, sibi manus infert, C2.

Seleucus Cybiosactes, ab Alexandriis in Aegypti regnum accitus, CIV, 74. — iussu Bereuices reginae occiditur, ibid.

Seleucidarum progenies in Syria disparet, EXX, 66.

Selinuntii in Sicilia deficiunt a Carthaginiensibus XIV, 10.

Sellinus, opp. Ciliciae, XXXIII, 20.

Sella carulis, I, 8; I, 20²; 2, 11, 54; VII, 1; X, 7; XXV, 5. — *Sella carulis* ab Etruscis sumpta, I, 8. — *Sella carulis* dono missa Masinissae, XXXI, 11. — Eumeni, XLII, 14. — *eburnea* dono missa regi Syphaci, XXVII, 4.

Sella iouis in Capitolio, V, 50.

Sellasia, oppidum Laconicae, XXXV, 28.

Selliservium, V, 13, 5.

A. Sellius tribunus plebis abseus creatur, IV, 42.

Sellarius ad bellum excitus, VIII, 20.

Selymbria, Thraciae opp. b. *Selyvrea*, XXXIII, 39.

Semigermanae gentes, XXI, 38.

Seminaries in mare deportantur; vid. *Androgyni*.

Semita saxo quadrato a Capena porta ad Martis strata, X, 23.

Semo Saucius, VIII, 20. — bona Vitruvii Vacii Semuui Saeco consecrata, ibid. — in eius sacello aenei orbes positi, ibid.

Sempronia basilica, XLIV, 16.

Sempronia uxor Africani, suspecta in mariti nece, LIX, 79. — insititium Graeculum non agnoscit, LXVIII, 38.

Sempronia, coniurationis Catilinae socia, CIV, 36.

Sempronius Blaesus, quaestor, occisus cum mille hominibus, XXII, 31, 3.

A. Sempronius, consul, II, 21. — iterum, 34.

A. Sempronius Asellio, praetor,

additionem ob foenebre malum coërcere cupiens, a creditoribus occiditur, LXXIV, 41, 42.

A. Sempronius Atratinus inter primos tribunos militum consulari pot. IV, 7.

A. Sempronius Atratinus, tribunus mil. cons. pot. IV, 35. — iterum, 44. — tertium, 47.

A. Sempronius Atratinus magister equitum dictus, VI, 28.

C. Sempronius Atratinus, consul, IV, 37. — eius negligentia et temeritas, ibid. — Sempronio diem dicit L. Hortensius, tribunus plebis, 42. — eripitur reus precibus quatuor tribunorum, qui sub illo meruerant, ibid. — rursus accusatur et damnatur, ib.

C. Sempronius Blaesus diem dicit Cu. Fulvio ob exercitum in Apulia amissum, XXVI, 2.

C. Sempronius Blaesus, aedilis, XXXIX, 7. — creatur praetor, 32. — sortitur Siciliam, 38. — legatus, XLIII, 4.

C. Sempronius Gracchus, Ti. frater, cum eo creatur triumvir agris dividendis quum ad Numantiam militaret, LVIII, 27. — ei frater tribunatum secum dari cupit, 45. — postulat ut corpus fratris sibi sepeliendum reddatur, nec impetrat, 61. — suadet legem de reficiendis tribunis, LIX, 37-44. — per agrorum divisionem magnas in urbe turbas ciēt, 72, 73. — eius contentiones super hac ra cum Africano, 76. — exclamat *tolli tyrannum oportere*, ibid. — suspectus in Africani nece, 82. — florens eius adolescentia, LX, 3. — quaestor sortitur Sardiniam, 4, 5. — eius somnium, 6. — dissuadet legem de peregrinis urbe pellendis, 9. — invidia Gracchi ex negotio Fregellano, 25. — reddit in urbem iuvitia Patribus, 26, 27. — eius de hac re apud censoros defensio, 28. — tri-

hanns plebis creatur, 29, 30. — eius actiones adversus senatum, 40. — fratris caedem invidiose exaggerat, 41. — leges fert in M. Octavium et P. Popiliū, 42, 43. — eius variae leges, 44, 45. — vias munit, 46. — eius vigor et humanitas, unde maior optimatibus metus, 47, 48. — reficiatur trib. 49. — alter tribunatus eius truculentus, 65. — eius leges iudiciariae, 66. — insultat senatui, 68, 69. — senatus ei adversarium M. Livium Drusum parat, 70. — lex eius de provinciis senatus arbitratu constituendis decernendisque, 73. — triumvir Coloniae Carthaginiensis deducendae proficiscitur in Africam, 74. — post diem Septuagesimum redit Romam, 76. — L. Opimium metuit, 77. — novas leges promulgat, 78. — contendit cum C. Fannio cos. 79. — mox cum collegis suis, 80. — eius in obtinendo proposito ardor, 81. — multas reip. partes egregie constituit, 82. — aedificat horrea, 83. — consul Opimium curat ne Gracchus tribunus reficiatur, LX, 11. — eiusque leges subvertere conatur, 12. — Gracchus resistit, 14. — aegerrime fert a sua turba praecouem Opimii interfectum, 16, 17. — adversus eum consul ex SC. arma parat, 20, 21. — Gracchus ornat familiam, 23. — eum detinere conatur uxor, ibid. et 24. — munit aedem Dianae, 25. — cum eo pugnatur, 27. — fugit, 28. — iugulum servo praebet, 31. — cranio eius plumbum infundit, Septimuleius, 32. — eius corpus extractum aquis, ad matrem deportatur, 33. — ob eius caedem Opimius accusatur ad populum, 49. — et absolvitur, 71.

C. Sempronius Longus, decemvir sacrorum, xli, 21.

C. Sempronius Rutilius, tribunus plebis, M. Acilio Glabroni dicm dicit, xxxvii, 57.

C. Sempronius Tuditanus, quum aedilis plebis esset, praetor creatur, xxxii, 27. — sortitur Hispaniam citeriorem, 28. — proconsul victus proelio ab Hispanis, ex vulnere moritur, xxxiii, 25. — ipse pontifex fuerat, 42.

C. Sempronius Tuditanus, legatus in decem ad res Graeciae constitutas, lxi, 20.

C. Sempronius C. F. C. N. Tuditanus, consul creatur, lxi, 70. — insus cognoscere cuius possessorum, difficultate negotii detrectatur, 75. — debellat Iapodas, 83. — et apud eos statum, victoriae monumentum, erigit, ibid.

Cn. Sempronius Blaesus, legatus Q. Fulvii, xxvii, 6.

L. Sempronius Asellio aequitate et abstinentia sua Siciliam recreat, lxx, 8, 13, 14.

L. Sempronius Atratinus, consul, iv, 7. — primus cum L. Papirio censuram gerit, 8.

L. Sempronius L. F. L. N. Atratinus, procos. triumphat ex Africa, cxxxvi, 21.

M. Sempronius Tuditanus, Carthagine Nova capta, coronae muralis arbiter, xxvi, 48.

M. Sempronius Tuditanus, tribunus plebis, ex auctoritate Patrum plebem rogat, ut cum sociis ac uomiue Latino pecuniae creditae ius idem, quod cum civibus Romanis esset, xxxv, 7. — creatur praetor, xxxvii, 47. — sortitur Siciliam provinciam, 50. — consul creatur, xxxix, 23. — a Pisis in Apuanos Ligures proficiscitur, eorumque agros vastat, 32. — frustra censuram petit, 40. — pontifex cooptatur, 46. — pestilentia moritur sacerdos, xli, 21.

P. Sempronius praefectus socium, xxxiv, 47.

P. Sempronius Atratinus; cos. ab Antonio sullectus, cxxx, 39.

P. Sempronius Blaesus tribunus plebis, *P. Cornelio* Scipioni, triumphum petenti, obstitit, xxxvi, 39. — auctoritate senatus compellitur remittere intercessionem, 40.

P. Sempronius Gracchus, tribunus plebis, diem dicit *M'. Acilio* Glabriuni, xxxvii, 57.

P. Sempronius Longus creator praetor, xxxix, 32. — sortitur Hispaniam ulteriorem, 38.

P. Sempronius Sophus tribunus plebis, ix, 33. — eius in *Ap. Claudio* censore oratio, 34. — praedi *Appium* iubet, et in vineula duci, ibid. — consul creatur, 45. — triumphat, ib. — pontifex creatur, quum primum plebei pontifices facti sunt, x, 9. — censor, ibid. — praetor, xi.

P. Sempronius Sophus, consul, xv, 8. — *Picens* domat, et de iis, triumphat, 9, 10.

P. Sempronius Toditanus, tribunus militum ad *Canus*, xii, 50. — eius virtus, ibid. et 60. — ex aedilitate euruli praetor creatur, xxiv, 43. sortitur *Ariminum*, 44. — eius res gestae, 47. — imperium ei prorogatur, xxv, 3. — iterum, xxvi, 1. — censor, xxvii, 11. — lustrum condit, 38. — creatur consul, quum provinciam *Geneciam* haberet, xxix, 11. — pacem cum *Philippo* facit, 12. — sortitur *Brotios*, 13. — consul, tumultuario proelio configit cum *Hannibale*, 36. — vincitur, ibid. — deum et *Hannibalem* acie vincit, ibid. — ardem *Fortunae Primigeniae* vovet, ibid. vid. et xxxiv, 53. — legatus ad *Ptolemaeum*, xxxi, 2.

Ti. Sempronius Gracchus, magister equitum, xii, 57. — castris Romanis praefectus, absente dictatore, *Casilinum* mittit frumentum et naves, xxiii, 19. — quum magister equitum et aedilis curulis esset, consul creatur, 24. — senatum habet, consolatur *Pa-*

tres, eosque adhortatur, ne calamitatibus succumbant, 25. — init consulatum, 30. — ei volonum exercitus sorte evenit, 32. — eius res gestae, 35, 36, 37. — ei prorogatur imperium, xxiv, 10. — vincit *Haunonem* Poennum, 14, 15. — volonibus dat libertatem, 16. — secundum consul absens creatur, 43. — in *Lucanis* multa proelia parva, haud nullum dignum memoratu, facit, xxv, 1. — aliquot ignobilia oppida *Lucanorum* capit, ibid. — ei Imperium prorogatur, 3. — ex *Lucanis* cum equitatu aclevi armatura *Beneventum* varie iubetur, 15. — triste prodigium *Graccho* sacrificanti factum, 16. — proditiōne circumvenitur, ibid. — exanimis ad *Hannibalem* mittitur, poniturque cum captis simul fascibus ante tribunal imperatoris, ibid. — de eius obitu varia fama, 17. — item de eius funere, ibid.

Ti. Sempronius Gracchus, admodum adolescens (quod tunc perrarum in mandandis sacrificiis erat), augur creatur in locum *M. Pomponii* Mathonis, xxix, 38. — moritur, xli, 21.

T. Sempronius Gracchus, praefectus socium, cadit in proelio cum *Bolis*, xxxiii, 36.

Ti. Sempronius Gracchus, acer iuvenis, legatus mittitur ad *Philippum*, xxvii, 7. — ab eo comiter accipitur, ibid. — tribunus plebis, auxilio est *Scipio* Africano, ne causam dicat, xxxviii, 52. — ei gratiae actae, quod rem publicam privatis similitudibus potiore habuisset, 53. — ei nupta minor e duobus *Africanis* filiabus, 57. — eiusdem aliud decretum de *L. Scipione*, *Africani* fratre, 60. — eius oratio ad collegam, triumpho *M. Fulvii* moram afferentem, xxix, 5. — creatur triumvir coloniae deducendae, 55. — memorator aedilis, xl, 44. — praetor citeriorem Hispaniam sorti-

tur, 35. — capit Mundam et Certim-
mam urbes, 47. — vincit Celtiberos
et subigit, 48, 49, 50. — triumphat
de Celtiberis, xli, 6, 7. — creatur
consul, 8. — multis secundis proeliis
perdomat Sardos, 17-26. — rerum ab
eo in Sardinia gestarum ergo tabula
in aede Matris Matutae posita, 28. —
creatur censor, xlii, 14. — eius cen-
surae acta, 14, 15. — contentiones
cum tribuno plebis P. Rutilio, 16. —
eius bona consecrantur a tribuno,
ibid. — ei et collegae dies dicitur ad
populum, ibid. — collegam servat, iu-
rando se ei comitem exilii futurum,
ibid. — basilicam faciendam curat,
quae Sempronia dicta est, xlii, 16.
— liberti in unam tribum Esqui-
linam conloquit, xlv, 15. — legatus
in Asiam, xlvi, 13. — quomodo ex-
ceptus ab Eumene et Antiocho, 14.
— eos, iterum, 18. — subacta Cam-
panorum gente, ad triumphum Ro-
mam regreditur, 27. — comitia con-
sularia habet, ibid. — ex Sardinia
scribit ad augures, vitium aliquod
intervenisse auspiciis horum comitio-
rum, unde consules abdicare iuben-
tur, 28.

Ti. Sempronius Gracchus ante ce-
teros mnum Carthaginis conscendit,
li, 49. — quaeestor sub Mancino con-
sule, foedus cum Numantinis pangit,
lv, 15. — Numantinorum in eum
comitas, 16. — reversus Romam,
pugnat pro foedere tuendo, 17, et
lvi, 3. — fit trib. pleb. lvi, 19. —
meditatur agrariam legem adversus
voluntatem senatus, lviii, 2 et sqq.
— intercedit collega M. Octavius,
16. — conviciis exagitur Gracchus
in curia, 21. — sibi aut Octavio ma-
gistratum abrogandum esse declarat,
22. — Octavium tribunatu per po-
pulum privat, 23-25. — lex Agraria
perfertur, 27. — creatur cum socero
Ap. Claudio, et C. fratre, triumvir

agris dividendis, ibid. — Gracchum
senatus et equites oderunt, 28. —
commendat suos populo, 30. — aliam
legem agrariam promulgat, 31. — et
de Attali regis pecunia, 32. — ei mi-
nistratur Q. Pompeius, 33. — et Q.
Metellus eum obiurgat, 34. — Grac-
chi cum T. Annio contentio, 35. —
ad interrogationem Anni obmutescit,
36. — Gracchi de iure tribunatus
oratio, 37. — omnia miscet, 44. —
tribunatum sibi et fratri ambit, 45.
domi suae custoditur a plebe, 46. —
turbator prodigiis, 47. — in Capi-
tolum pergit, 48. — eum opprimit
Scipio Nasica, 58. — Gracchi cae-
des et elogium, 59, 60. — corpus
eius fratri negatur ad sepulcrum,
61. — in eius socios crudeliter vi-
madvertitur, lxi, 8. — eius filium
falso se ferens Equitius quidam, vid.
Equitius.

Ti. Sempronius Longus, consul,
xli, 6. — in Siciliam mittitur, 17.
— capit Melitam, 51. — revocatur
in Italiam, ibid. — venit ad colle-
gam, ibid. — pugnae adversus Hau-
nibalem capidus, 53. — educit co-
pias, 54. — vincitur, 55, 56. — alia
pugna inter Sempronium et Hau-
nibalem, 59. — prospere pugnat cum
Hannone Poeno, xlii, 37.

Ti. Sempronius Longus, tribun.
plebis, xlii, 30. — sedilis curulis,
xlii, 27. — triumvir coloniis de-
ducendis, 29. — praetor, xliii, 24.
— sortitur Sardiniam provin-
ciam, 26. — ei prorogatur imperium,
43. — creatur consul, xliii, 42. —
triumvir coloniae deducendae, 45.
— proficiscitur in Boios, et adversus
eos pugnat, 46, 47. — legatus con-
sularis, xliii, 51. — frustra censu-
ram petit, 39, 40.

Ti. Sempronius C. F. Longus da-
cemvir sacris faciundis moritur, xlvii,
6.

Ti. Sempronius Ti. F. Longus filius illius, augur factus et decemvir, xxvii, 6. — pestilentia moritur, xli, 21.

Ti. Sempronius Longus praest parti castrorum in oppugnatione Heraeclae, xxxvi, 22.

Ti. Sempronius Musca, xlv, 13.

Ti. Sempronius Rutilus, vitricus P. Aebutii, xxxix, 9. — cupit pupillum initiari Bacchis, ibid.

Senunciarium fenus factum ex unciario, vii, 27.

Sena sc. Gallica a Senogallia, Umbriae opp. (hod. *Sinigalia*), ad Metaurum fl. xxvii, 46. — in eam colonia deducta, xi, 11. Conf. et xii, 4.

Senae, eadem orbe quae Sena modo memorata, a Pompeio diripiuntur, lxxxvii, 6.

Senensis populus vacationem (scilicet a militia) obtinere non potest, xxvii, 38.

Senaculum in Capitolio, xli, 27.

Senator pacem suadens in curia occiditur, xix, 16.

Senatores centum, a Romulo creati, i, 8. — plebei, v, 12. — decem principes in coloniis et municipiis, xxix, 15, 4. — octoginta occiduntur in proelio ad Cannas, xxi, 49. — olim in promiscuo spectarunt ludos; postea a populo secreti, xxxiv, 44, 54. — pecuniam sponte conferunt ad supplementum remigum, xxvi, 36. — naves maiores, quam CCC amphorarum, habere vetiti, xxi, 63. — quinque uno tempore et longe abesse ab urbe Roma vetiti, xxxvi, 3. — pignericus capiendis aut multa dicenda, ut frequentes adessent, cogi poterant, iii, 38, 12. — sententiam dicebant stantes, ix, 8, 2. — et ordine vel suo quisque loco rogati, xxviii, 45, 3. — edicto praetoris ex tota Italia Romani vocantur,

xxii, 11. — quatuor et sexaginta senatu moti, xcvi, 28. — Senatores, quibusque in senatu sententiam dicere licet, xxi, 49, 13; xxi, 32; xxxvi, 3. — quæstus iis indecorus visus, xxi, 63. — lecti potissimum magistratus, xxi, 49, 12; xxi, 23. — peditarii, i, 32, 13; xxi, 49, 13. — singuli interrogant legatos, xxi, 22.

Senatorius census, cxxxvi, 44.

Senatus nisi auctor fieret, ratum esse non poterat id, quod populus iusserat, i, 17. — postea in incertum comitiorum eventum auctor fieri coepit, ibid. et xi, 27. — eius quænam partes fuerint in regibus creandis, i, 17, 18; xxi, 32, 41. — senatus a regibus de omnibus negotiis consultus, i, 49. — iuratus nonnunquam censebat, xxvi, 33; xxx, 40; xli, 21. — infrequens non facere potest SCtum, ii, 23, 9. — lectus a censoribus, xxi, 22; xl, 53; xlii, 15. — de bello iudicando consultus, i, 33. — decernit, ut ad populum feratur de bello indicendo, iv, 58; xxi, 5; xlv, 21. — provincias consilibus decernit, x, 24; xxviii, 38, 40, sqq. — de provinciis senatus arbitrio constituendis decernendisque lex C. Gracchi, lx, 73. — extra Vibem in aede Apollinis aut Bellonæ datur et legatis imperatoribus triumphum petentibus, xxvi, 21, 1. — vocatur a consilibus, et iis absentibus a praetore urbano, xxi, 55; xxvi, 21, 1; xxxviii, 44. — seuatus auctoritas quomodo paulatim sit imminuta, i, 17, 6. — ea quomodo differat a SCto, i, 17, 6. — Senatus de pace facienda consultus, vi, 26; xxx, 42, 43; xxxiii, 24; xxxvii, 55; xxxviii, 10. — decernit triumphum, iii, 26; xxviii, 9. — negat, x, 36, 37; xxvi, 21. — sine auctoritate seuatus triumphatum, iii, 63; x, 37. — quædam

negotia a se ad populum reiecit, II, 27; VII, 20; XXVII, 8. — legatis populorum regnumque dat responsa, VI, 26; VII, 20; XIII, 31; XIX, 61; XXX, 17. — mittit legatos, II, 15; XXX, 26; XLII, 19, et alibi passim. — vetat exerceri iudicia lege Varia, LXXIII, 1. — vetat consules quidquam pro imperio agere, XCVI, 23. — Caesarem praetorem et Metellum tribunum ab administratione reip. remouet, CIII, 19. — senatus Romanus tanquam regum consessus, IX, 17; XIII, 34. — Senatus princeps, XXVII, 11. (v. Princeps). — lectio, XXIII, 22, 1. — Senatus habitus in Capitolio, III, 21; VIII, 5; XXIV, 10; XXVI, 1; XXVIII, 38; XXXI, 8. — noctu in aede Aesculapii Carthagine datus, XLII, 22. — Romae in aede Bellonae, XXX, 21; XXXI, 47; XLII, 6. — in aede Apollinis, XXXIV, 43; XXXIX, 4; XLII, 21. — in Octaviae gentis fano, CXL, 25. — in senatum veniebant plures pluresque sententiam dicebant quam senatores, XLII, 49, 13. — senatu moveri quis poterat a censora, sed non adversante altero censore, IV, 24; V, 40, 51, 2. — Senatus auctoritas, i. e. iudicium Senatus, cui legitima Senatusconsulti forma accedere non potuit, IV, 57; CVIII, 36.

Senatusconsultum factum, ut omnes Volsci urbem excederent, II, 37. — ut pontifex maximus tribunos plebis crearet, III, 54. — ut decemviri magistratu se abdicarent, III, 54. — ut consularis comitis haberentur, IV, 25, 36. — ut duo ex tribuibus consularibus ad bellum proficiscerentur, unus res Romana curaret 45. — de caede Postumii, 51. — de creando tribuno militum, 55. — ut tribuni militares peditibus equitibusque gratia agerent. V, 7. — tribuni militum se abdicarent magistratu, 17. — ut agri Veientium septena iugera divi-

derantur plebi, 30. — ut consules se abdicarent magistratu, 31. — de rebus ad religionem spectantibus, 50. — ut redirent, qui Veios iverant, VI, 4. — ut educeretur e carcere M. Manlius, 18. — ne quis patricius in Capitolio habitaret, 20. — de induciis in centum annos Caeritibus concedendis, VII, 20. — de Latinis, VII, 24. — de dicendo dictatore, 15, 16. — de colonia Cales deducenda, 16. — de deducendis Interamnem et Caesinum coloniis, IX, 28. — ut magistratus facerent, quod a republica fideque sua esse dicerent, XXII, 39, 1. — ut privati nuntias darent, XXIV, 11. — de coërcendis superstitionibus et externis religionibus, Romae exortis, XXV, 1. — de ludis Apollini, reque divina faciunda, 12. — de Marcello et Sicula, XXVI, 32. — de Campanis, 34. — de provinciarum sortitione, XXVIII, 45. — ut, quos Indos inter seditionem militarem vovisset Scipio, ex ea pecunia, quam ipse in aerarium intulisset, faceret, 38. — de coloniis, quae milites dare aboucrant, XXIX, 15. — de bello adversus Nabin Lacedaemonium, XXXIV, 22. — de colonia deducendis, 53. — de rebus Asiæ, XXXVII, 56. — in gratiam Ambraciensium, XXXVIII, 44. — de Bacchanalibus, XXXIX, 18, 19. — de exercitibus, 38. — quo sublata comitia praetoris creandi, 39. — in honorem Demetrii, 47. — de ludis, XL, 44. — de Latinis, XLII, 8, 9. — de agris Ligustinis et Gallicis viris dividendis, XLII, 4. — in gratiam Statiliorum, 22. — de bello in Persa, 30. — quo Cares Lycique inbentur esse liberi, XLIV, 15. — de Macedonibus et Illyriis, XLV, 18. — SC. de destruendo theatro, XLVIII, 27. — de non immolando homine, LXX, 15. — de non exercendis iudiciis tempore tumultus Italici, LXXIII, 1. —

de recipiendis in civitatem sociis, LXXIV, 7. — de provinciis, CVIII, 34-36. — de minoribus magistratibus, CXXXVI, 68. — Senatusconsulti forma ultimae necessitatis, videre, ne quid republica detrimenti capiat, III, 43; CII, 78. — SCTum velatum in tabulas, IV, 11. — non sit ob infrequentiam senatus, II, 23, 9. — sit, ubi maior pars in eandem sententiam iit, I, 32; XXVI, 33. — quomodo differat ab auctoritate senatus, I, 17, 6. — SCTa in aedem Cereris aediles plebis delata, III, 55. — ad aerarium, XXXIX, 4.

Senes Romani, Vrbe capta, expectant domi mortem, V, 41. — trucidantur a Gallis, ibid.

Seniores coacti nomina dare, ut agant Urbis custodiam, V, 10; VI, 2, 6. — Seniorum cohortes factae, X, 21. — triginta principes, apud Carthaginienses sanctius consilium, XXX, 16.

Senones tum in Gallia Lugdun. ad colluens Sequanae et Icaunae (ubi oppida Agredicum s. Agendicum et Antissiodorum, h. *Sens* et *Auxerre*), tum in Umbria inter Aesin et Vtem fl., Clusium et Romam veniunt, V, 34, 35; vid. Galli. — Legionem Romanam circumveniunt et delent, X, 26. — obsident Arretium, XI, 29. — cum iis sociant arma Tusci, XII, 1. — violant legatos Romanorum, ibid. — profligantur a Dolabella, eorumque ager vastatur, 2. — viuunt L. Caecilium praetorem Rom. ibid. — pergunt Romam, 3. — Senonum natio internecione deleta, 4. — Senones eiciunt Gavarinum regem sibi a Caesare impositum, CVII, 1.

Sententiam senatores dicebant stantes, IX, 8, 2. — et ordine vel suo quisque loco rogati, XXVIII, 45, 3.

Sentinum, opp. Umbriae, hodie

Sentina; unde *Sentinas* ager, X, 27, 30.

C. Sentius praetor superat Thraces, LXXVI, 53; vid. et LXX, 17.

Sentius Saturninus Vetulio, proscriptus a triumviris, stratagemate elabatur, CXX, 95.

C. Sentius C. F. Saturninus consulatum egregie gerit, CXXXVI, 29. — praest ludis saecularibus ingenti apparatu factis, 46.

Sepinum; vid. *Saeppinum*.

Seppius Lesius, summum Capuae magistratum ultimus omnium Campanorum capit, XXVI, 6, 13.

Septa Iulia, CXXXV, 4.

Septembribus Idibus praetor maximus clavum pangere vetusta lege iussus, VII, 3.

Septemdecim annos nati, qui non militaverunt, aerarii facti, XXVI, 11.

Septentrio in aquilonem versus, XXXVII, 12.

Septenvirorum collegium auctum, CXVI, 13; vid. *Epulones*.

L. Septimius occidit Pompeium, CXII, 15, 16.

L. Septimuleius Anagninus cranio occisi C. Gracchi plumbum infundit, LXI, 32.

Septum in campo Martio, ubi suffragia ferebantur, X, 13, 9.

Sepulorum dirutum in ora Africae pro malo omine vitatur ab Hannibale, XXX, 25. — sepulcra diruta Athenis a Philippo, XXXI, 24. — super ea re Atheniensium querelae, 30. — in Graecia erant extra urbium moenia, XXXI, 24, 10.

Sepultura prohiberi et carere, I, 49; XXIV, 21; XXIX, 9; XXXVI, 8. Cf. *Epit.* 58 et 59.

Serapidis fanum Romae dirutum, CVI, 23.

Serapio e templo Ierculis apud Tyrios extractus, iussu Antonii Cleopatrae traditur, CXXVI, 11.

Serdi populi domantur a Licio Crasso, cxxxv, 1.

Sergia venefica, suo ipsa epoto medicamento, interit, viii, 18.

C. Sergius, tribunus militum consulari potestate, vi, 5. — iterum, 11. — tertium, 27.

Cn. Sergius Planens, praetor, xxxi, 4. — sortitur iurisdictionem urbanam, 6. — ei prorogatum imperium, xxxii, 1.

L. Sergius, legatus, auream crateram donum Apollini Delphos fert, v, 28. — a Lipsensium piratis exceptus et demissus, ibid.

L. Sergius Catilina fratrem suum prius iugulatum proscribendam curat, lxxxviii, 28. — M. Marius excarnificat, 29. — alia eius atrocia facinora, 30. — absolvitur incesti, xcvi, 36. — prior eius coniuratio, ci, 20-24. — accusatus lege de sicariis absolvitur, ci, 19. — petit consulatum cum Cicerone, 32. — nova eius coniuratio, 35. — erumpit, 73. — accusator de vi, 80. — a Cicerone excedere Urbe iussus, 81. — egreditur, 82. — epistola Catilinae ad Catulum, 85. — cum lictoribus fascibusque ad exercitum pergit, 86. — eorum qui coniuraverant cum eo supplicium, 104. — Catilina fugam in Galliam molitur, ciii, 4. — impeditur ab Antonio, 5. — pugnat victusque occiditur, 7. — eo occiso reliquiae coniurationis opprimuntur, 9.

L. Sergius Fidenas, consul, iv, 17. — tribunus mil. cons. pot. 25. — iterum consul, 30. — iterum tribunus militum cons. pot. 35. — tertium, 45.

L. Sergius Fidenas, tribunus militum, v, 16.

L. Sergius, legatus, xxx, 25.

M. Sergius decemvir creatur, iii, 33.

M. Sc. gius Fidenas, tribunus militum cons. pot. iv, 61. — iterum, v,

8. — eius castra adoriuntur Falisci, ibid. — mavult vinci ab hoste, quam per civem sibi privatim invisum infestumque vincere, ib. — accusatura tribunis plebis, 11. — et denis milibus aeris gravis condemnatur, 12.

M. Sergius, tribunus militum, xxix, 6. — iussu Pleminii post gravissima tormenta necatur, et insepultus proicitur, 9.

M. Sergius Silus, praetor, xxxii, 27. — sortitur iurisdictionem urbanam, xxxii, 28, 31, vid. et xxxiii, 21, 24.

M. Sergius Silus, legatus Aemilii consulis, xlii, 40.

Serpens pro Aesculapio, xi, 13. — pergit ad portum ubi Romana triremis stabat, ibid. — portentosae magitodinis ad Bagradam et cum eo pugna, xviii, 25, 16. — eius corium in templo suspensum, ibid.

Serrheum, s. Serreum et Serrium, prom. Thraciae, et in eo castellum, xxxi, 16.

Q. Sertorius, sub Cospione stipendia faciens, virtutis suae specimen edit, lxvii, 6. — ei a Mario honor habetur, lxxvii, 78. — tribunus militum, sub Didio imperatore strenue se gerit, lxx, 17. — Castulonem recuperat, 20. — Gyrisenorum oppidum stratagemate capit, 21. — quaestor Galliae Cispadanae, egregiam operam praestat in bello sociali, altero etiam oculorum effosso, lxxii, 27. — insensus Sullae transit ad Cinnam, lxxix, 4. — ante portam Collinam pugnat cum Pompeio, 26. — aundet Cinnae ne Marium recipiat, 31 et sqq. — oppugnat Urbem, 46. — pertaesus crudelitatis Marii servos credis ministros delet, lxxx, 45. — occupat Suessam, lxxxv, 9. — a Sulla pro-scribitur, lxxxviii, 21. — belli Sertoriani origines, xc, 21. — Sertorius ab Annio pulsus fugam ad insulas

Fortunatas agitat, 22, 23. — a suis desertis in Africam transit, 26. — vocatur a Lusitanis, 27. — Furidium vincit, 28. — constituit sibi senatum, 30. — provocat Metellum ad singulare certamen, xci, 2. — eumque Lacobrigas obsidentem cum damno submovet, 3, 4. — secum multa millia devotorum habet, 6. — ad eum accedit Perperna, 7. — eius, ut obaequentioribus militibus utatur, inventum, 8. — oratio, 9. — Characitanos stratagemate expugnat, 13, 14. — artibus suis superat Pompeium, 15-17. — Lauronem delet, 20. — cum Pompeio dubio Marte dimicant, xcii, 1. — secum habet cervam candidam, 5, 6. — astus eius circa eam, 7. — deque ea re concio, 8. — snos educit in hostem, 10. — includit se Clunine, 12. — in Sertorii caput perennis pronuntiata, 15. — eius prior mansuetudo mutatur ad crudelitatem, 17. — eius magnae virtutes, 19. — Pompeium a Pollantia submovet, 20. — cum eo foedus facit Mithridates, xciii, 6-14. — Metellum et Pompeium macerat, 29. — Sertorium in luxum declinat, xciv, 21. — cum clavi suis odiosum reddit Perperna, 22. — hinc Sertorio multa incommoda, 24. — dolo fit iuvius suis, xcvi, 6. — a Perperna ad convivium invitatus interficitur, 9, 10.

Servili ex Albonis principibus in collegium Patrum lecti, i, 30.

A Servilius Priscus; vid. *Q. Servilius* Priscus.

C. Servilius consul, ii, 49.

C. Servilius, tribunus mil. cons. pot. contendens cum collegis, patri parat, iv, 45.

C. Servilius, triumvir coloniae Placentiae deducendae, xxi, 25. — a Gallis comprehenditur, ibid. — a filio consule sextum decimum post annum liberatus, Romam revertitur, xxx, 19.

C. Servilius (Gemipus) legatus, frumento in Etruria coempto instruit arcem Tarentinam, xxv, 15. — pontifex, xxvii, 6. — aedilis plebis, 21. — magister equitum et aedilis curialis, 33, 36. — praetor creatus, sortitur Siciliam, xxviii, 10, 46. — consul, xxix, 38; xxx, 1. — patrem ex servitute liberatum, Romam reducit, 19. — dictator, 39. — decemvir agris dividundis, xxxi, 4. — pontifex maximus, xxxix, 46. — piacula irae Deum conquirat, xl, 37. — moritur, 42. — *Ad eundem referri possunt, quae de C. Servilio habet Livius, xxxiii, 47; xxxiv, 53.*

C. Servilius Ahala, mag. equitum, obruncat Maclinm, iv, 13, 14. — eius factum defendit dictator Cincinnatus, 15. — cos. 30.

C. Servilius Ahala, tribunus mil. cons. pot. iv, 56. — magister equitum, 57. — iterum tribunus mil. cons. pot. 57. — tertium, v, 8. — senatus obtemperans, cogit collegas ante diem abdicare se magistratu, 9.

C. Servilius Ahala, magister equitum, vi, 2.

C. Servilius Casca, tribunus pl. xxv, 3.

C. Servilius Casca in societatem consilii ad Caesarem interficiendum initum cum fratre Publio adsciscitur, cxi, 41. — alter ex iis primum Caesari vulnus infligit, 57.

C. Servilius Glaucia, trib. pl. legem fert de pecuniis repetundis, lxxvii, 27. — eius in praetura improbitas, lxxix, 17. — ei sellam conscindit trib. pl. Saturninus, 21. — Glaucia petens consulatum contra leges, C. Memmii competitorem in foro occidit, 24. — cum Saturnino interficitur a Mario, 27, 28.

C. Servilius Tucca: eius consulatus memoratur, xi, 30.

Cn. Servilius Caepio, pontifex,

xxv, 2. — aedilis curulis, xxviii, 10. — creatus praetor, sortitur iurisdictionem urbanam, 38, 40. — consul, xxx, 38. — sortitur Etruriam, xxx, 1. — inde Romam redit cum patre C. Servilio et C. Lutatio patruo, ex servitute receptis, 19. — Hannibalem persequens, in Siciliam transit, 24. — revocatur a dictatore ad id ipsum creato, ibid. — legatus in Graeciam mittitur, xxxv, 23.

Cn. Servilius Caepio, pontifex, pestilentia moritur, xli, 25.

Cn. Servilius Caepio, aedilis curulis, xl, 59. — praetor sortitur Hispaniam ulteriorem, xli, 21. — legatus ad res repetendas in Macedoniam missus, redit, xlii, 25. — creatur consul, xliii, 11; xlii, 21.

Cn. Servilius Caepio, consul, liii, 35. — opprimat serviles motus per Italiam, lviii, 62. — eursor equum Tepulam in Urbem adducendam curat, lx, 22.

Cn. Servilius Geminus, consul, xxi, 57; xxi, 1, 8, 9. — sine lictoribus ad dictatorem venit, xxii, 11. — litore Italiae tuctur classe, ibid. — Sardiniae et Corsicae oram circumvectus, Meniengem insulam vastat, 31. — Fahii artibus bellum gerit, 32. — in consilio assentitur Paulo adversus Varronem, 43. — occidit ad Cannas, 49.

L. Servilius Structus, tribunus milit. cons. pot. iv, 47.

M. Servilius Geminus, augur, xxvi, 23. — aedilis curulis, xxx, 38. — magister equitum, xxx, 24. — consul, 26, 27. — ei prorogatum imperium, 41. — decemvir agris dividendis, xxxi, 4. — triumvir coloniis deducendis, xxxii, 29; xxxiv, 45. — pro triumpho Pauli Aemilii orationem ad populum habet, xlv, 36. — ter et vicies cum hoste pugnavit, et

apollia retulit, xlv, 39. — cicatrices ostendit, ib.

M. Servilius, trib. mil. xl, 27.

M. Servilius, pontifex, xliii, 11.

M. Servilius, trib. pleb. proponit edictum *Benti*, cxvii, 59.

P. Servilius, consul, 11, 21. — eius populare edictum, 24. — nec plebi, nec Patribus gratus, abit magistratu, 27.

P. Servilius, consul, iii, 6. — moritur, 7.

P. Servilius C. F. Cu. Geminus, consul, xviii, 44. — Himeram capit; ib. — iterum cos. xix, 31.

P. Servilius, decemvir agris dividendis, xxxi, 4.

P. Servilius C. F. M. N. Vatia, qui postmodum Isauricus cognominatus est, cos. lxxxix, 35. — procos. piratas reprimit, xc, 34. — Phaselium, Olym-pum, Corycum, evertit, 35. — Isau-ros domat, xcii, 1. — Ciliciae vecti-gal imponit, 2. — triumphat, 3; vid. et xcvi, 34. — moritur, quum ad nonaginta annos et corporis et animi vim pertulisset, cxvii, 61. — eius auctoritas, 62.

P. Servilius Vatia Isauricus, praetor, cvi, 11. — Caesar dictator eum designat consulem secum, cx, 49. — eius cum M. Coelio praetore contentiones, cxi, 19, 20. — sit iterum cos. cxiv, 5.

P. Servilius Casca; vid. C. Servilius Casca. — Ei tribuno magistratum abrogat collega Titius, cax, 5.

P. Servilius Globulus, trib. pleb. resistit C. Cornelio, xcix, 42.

P. Servilius Rullus, trib. pleb. legem agrariam fert, cii, 40.

Q. Servilius per Putres clientescum Patrum consul creatur, ii, 64. — iterum consul, in Aequos mittitur, iii, 2.

Q. Servilius, quaestor, diem M. Velscio dicit, iii, 24.

Q. Servilius Priscus (al. A. et Structus), dictator, IV, 21. — fundit Etruscos et Fidenas capit, 22. — appellat tribunos, ut cogant consules dicere dictatorem, 26. — cognoscit de rebellione Fidenatum, 30. — filium tribunum militum iubet collegis belligendi curam concedere, et Vrbi praeesse, 45. — ex SCto dictator dicitur, 46. — vincit Aequos, 47.

Q. Servilius Fidenas, tribunus mil. cons. pot. V, 8. — iterum, 14. — interrex, 17. — tribunus militum tertium, 24. — quartum, 36. — quintum, VI, 4. — sextum, 6.

Q. Servilius, tribunus militum consulari potestate, VI, 22. — iterum, 31. — tertium, 36.

Q. Servilius Alala, consul, VII, 1. — secundum, 4. — dicit consensu patriciorum Ap. Claudium dictatorem, 6. — creatur dictator, 11. — ex auctoritate Patrum ludos magnos vocet, ibid. — eius res gestae, ibid. — abdicat se dictatura, ibid. — interrex creatur, 17.

Q. Servilius, magister equitum, VII, 22. — consul, 38.

Q. Servilius Caepio creatur cos. LIV, 11. — persequitur Viriathum, 13. — durum eius imperium, ob quod fere in tentorio suo ab equitibus concrematur, 19, 20, 21. — Viriathum curat tollendum per proditores, 22.

Q. Servilius Caepio contra Lusitanos prospere pugnat, LXV, 19, 20. — triumphat, LXVI, 17. — fit consul, 37. — legem fert de iudiciis, ob eamque rem patrouns ab senatu appellatur, 39. — occupat Tolosam, et diripit, 40-42. — eius et Mallii discordiae, LXVII, 1. — temeritas Caepionis, 3. — cogitur in castra Mallii venire, 4. — eius exercitus deletur a Cimbris, 5. — ei abrogatur imperium, 13. — ei dies dicitur a Norbano, LXX, 25. — eius infelix fatum, 27.

Q. Servilius Caepio, adversarius Drusi, LXXI, 23. — undenam orta inter eos simultas, 23. — M. Scaurum repetundarum, et L. Philippum ambitus reos facit, 24. — ei praecipitium de rupe Tarpeia Drusus minatur, 27. — insidiis petit Drusum, 33, 34. — legatus Rutilii, obsessus a sociis Italicis, prosperam eruptionem facit, LXXIII, 33. — cum eo exercitum Rutilianum dividit Marius, 34. — eum incautum fallit Pompaedius, sociorum Italicorum dux, 34-44. — et in insidias deductum, cum ingenti militum numero caedit, 47.

Q. Servilius, proconsul, sociis deficientibus, Asculum accurrit LXXII, 2. — graviter corripit Asculanos, 3, 4. — et ab iis trucidatur, 4.

Sp. Servilius, consul, caedit Veientes, II, 51. — mox pulsus ab iis, interventu collegae servatur, ibid. — reus factus ad populum, periculum audacia discutit, 52.

Sp. Servilius Priscus, censor, VI, 31. — tribunus militum cons. pot. 38.

Servius Tullius, I, 18. — captiva Corniculana natus, I, 39; IV, 3. — ei caput in multorum conspectu arsit, I, 39. — de eius natalibus variae sententiae, ibid. — Servius fuit maximo honore apud regem et Patres, ibid. — curam rerum capessit, 41. — a senatu iubetur regnare, ibid. — filias Tarquinis collocat, 42. — Veientibus bellum infert, ibid. — instituit censum, ibid. — condit lustrum, 44. — interficitur, 48. — eius laudes, ibid. — commentarii, 60.

Servus coniurationis index; viii. Vindicius. — Servi vindicta liberati, in civitatem accepti videbantur, II, 5. — manumissi raso capite capiebant pileum, XXIV, 16, 9. — Capitolium occupant, III, 15. — dant poenas, 18. — servorum alia coniuratio, IV, 45. — multitudo per totam Italiam, VI,

12, 3. — servorum tyrannica dominatio Volsinii; vid. Volsinii. — Servus, interfecti domini ultor, occidit Masdrubalem, xxi, 2. — eius in tormentis constantia, ibid. — Servi quinque et viginti in crucem acti, quod in campo Martio conjurassent, xxii, 33. — Servi in militiam affecti Romae, xxii, 57. — eorum octo millia armantur, ibid. vid. Volones. — Servi vocati ad pilum, xxiv, 32; lxxvii, 25. — Servi duo Attici, quum Athenae ab Sulla obsiderentur, ei indicant quiquid ab obsessis fieret, lxxx, 11. — Servus iudicat auctores incendii, pluribus simul locis circa forum orti, xxvi, 27. — Servi publici, ix, 29; xlvi, 16, 10. — Servi indices coniurationis, xxii, 26. — iis vicina quina millia aeris et libertas data, ibid. — Servorum motus Romae oppressus, xvii, 17, 18. — Servorum magnus motus in Apulia, xxxix, 29. — Servorum coniunctio in Etruria, xxxiii, 36. — vincuntur a M. Acilio, praetore, ib. — principes coniurationis affiguntur crucibus, ibid.

Servorum in Sicilia bellum, lvi, 25. — eius origo et causae, 26, 27. — servorum inter se clandestina colloquia, 28, 29. — eos maxime Eunus permovet, 30, 31; vid. Eunus, Cleon. — Ab iis vincitur L. Hupseus praetor, 40. — adversus eos prospere bellum gerit Piso consul, lvi, 63, 64. — tum P. Rutilius, lxx, 23-26. — qui et Siciliam pacat, 45, 46.

Servorum in Sicilia bellum alterum, lxxix, 29. — ad Palicorum lacum confugiunt, 31. — arina capiunt, 32. — fraude superantur, 33. — mox consul plures, 34. — M. Titinium vincent, 35. — Servius eorum rex, 36. — victi, deinde victores, 37. — servi contra servos Morgantinam defendunt, 39. — eorum rex Athenio, ib. vid. Servius, Athenio. — Vincuntur

ab L. Lucullo, 57, 58. — sed per cunctationem victoris resumunt animos, 59. — C. Servilius praetorem vincunt, lxxviii, 41. — ab M. Aquillio vincuntur, lxxix, 41; vid. Fugitivi. — Serviles motus in Italia et alibi, lviii, 62.

Servilius Achaeorum fugitivis receptaculum Macedonia, xli, 28.

Seecenis hos, xli, 19.

Sestertii primum cusi, xv, 6. — primum a Livio commemorati, xxviii, 9.

L. Sestius P. F. abdicante Augusto, consul sufficitur, Brutum olim quaestor, et aius memoriae fidus cultor, lxxxvi, 1.

P. Sestius Capitolinus, consul, iii, 32. — decemvir legibus scribendis, 33.

P. Sestius, patriciae gentis vir, a C. Iulio decemviro ad populum accusatus, iii, 33.

P. Sestius, quaestor, iv, 50.

T. Sestius bellum gerit in Africa adversus Q. Cornificium, cxxiii, 35. — Cornificium, deinde Fanganem vincit, cxxvii, 5-7. — inter sullectos consulares tenuit locum, ibid. 7.

Sestos, Chersonesi Thraciae opp. ad Hellespontum, hod. Zemenik, xxxi, 17, 1; xxxii, 33. — deditur Romanis, xxxvii, 9. Cf. Abydos.

Setia, opp. Volscorum, in Latia, h. Setto, vi, 30; xxvi, 8; xxx, 14. — eam depopulantur Privernates, vii, 42. — negat consulibus milites et pecuniam, xxvii, 9. — de ea re Scitum, xxx, 15. — Setiae magnus tumultus servorum opprimitur, xxxii, 26. — Setiae Carthaginensium obsides custoditi, ibid.

Setini nuntiant defectionem Privernatium, viii, 1.

Setinus ager, xii, 14.

Seuthes, Cotyis pater, regis gentis Odrysarum, vid. xii, 51.

Sextantes, ii, 33.

Sextarii vini, honoris argo, militibus qui Decium sequuti fuerant, a legionibus collati, vii, 37.

Sextiles Calendae olim anni principium, iiii, 6. — duplici clade insignes, vi, 1. — Sextiles Nonae et Idus, xli, 20.

Sextilis mensis, mutato nomine, Augustus appellatur, cxxiv, 103.

Sextilia, virgo vestalis, comperta incesti, defoditur viva, xiv, 39.

C. Sextilius, plebeius, tribunus mil. cons. pot., vi, 30.

L. Sextilius egregie adversus Tigranem pugnat, xcvin, 35-37.

L. Sextilius Rufus, missus a Cassio, Tarsensem cogit ad ditionem, cxxi, 26.

M. Sextilius Fregellanus, respondet pro duodeviginti coloniis, milites ex formula paratos esse, xxvii, 10.

C. Sextius Calvinus, cos. lx, 27. — procos. in Gallia vincit Salluvios, lxi, 1, 2. — eius clementia, ib. — Aquas Sextias condit, 3. — de Linguribus, Vocontis et Sallavis triumphat, ibid.

L. Sextius, tribunus plebis, rogationem fert, qua Volas coloni mitterentur, iv, 49.

L. Sextius, tribunus plebis, promulgat leges de aere alieno, de modo agrorum et de consolatui plebeio, vi, 35. — refectus tribunus plebis, non patitur creari curules magistratus, ibid. — octavum tribunus plebis, 36. — continuari sibi tribunatum recusat, 39. — decimum tribunus refectus, 42. — primus de plebe consul factus, ib. et vii, 1.

M. Sextius Sabinus, ex sedilitate plebeia praetor, xxx, 26. — sortitur Galliam, 27.

P. Sextius, quaeator, C. Antonii, ei stimulus ad rem gerendam contra Catilinam admovent, ciii, 5, 6. — tribunus plebis, qui Cicconis studio-

sus erat, male habetur a Clodianis, civ, 46.

P. Sextius Naso, socius consilii ad interficiendum Caesarem initii, cxvi, 42.

Q. Sextius latum clavum, offerente Caesare, studiorum obtenta, repudiat, cxvi, 14.

Sibaris, vid. Sybaris.

Sibylla, 1, 7.

Sibyllae carmina de termino fatali imperii Romani, xxxviii, 45.

Sibyllini libri aditu a. inspecti et consulti, iii, 10; v, 13; vii, 27, 28; x, 31, 47; xxi, 62; xxii, 1, 9, 10, 36, 57; xxix, 10; xxxvi, 37; xli, 21. — libri combusti cum Capitolio, lxxiv, 4. — Sibyllina carmina undique conquisita, xci, 23.

Sicambri oppugnant castra Caesaris, cvii, 12. — re infecta recedunt impune, 13. — eos debellat Drusus; cxl, 2.

Siccitas ingens in urbe et agro Romano, iv, 30; xl, 29.

L. Sicius, vir fortissimus, fraude decemvirosum interfectus, sepelitur, iii, 43.

Sicilia, 1, 1. — divisa in veterem novamque provinciam, xxiv, 44, 3; xxv, 41, 8. — in Siciliam venit Aeneas, ib. — in Sicilia frumentum emptum propter caritatem annonae, ii, 34. — in Siciliam exercitum quando primum traicerint Carthaginenses, iv, 29. — a tyrannide Siciliae missam suspicatur Livius classem Graecorum, quae mare Etruscum infestam habebat, vii, 24, 26. — Siciliae expeditio Pyrrhi, xiii, 46. — Siciliae intestina bella, 49. — successus Pyrrhi in Sicilia, 52. — eius magna parte potitur Pyrrhus, xiv, 1. — Siculi deficient ab eo, 17. — Pyrrhus discedit e Sicilia, 20. — Siciliae status initio belli Punici primi, xvi, 10. — Pucorum in Sicilia successus,

7, 8, 9. — Siciliae nomen, xvi, 21; lxxii, 35. — descriptio, xvi, 22. — in Siciliam navigant Romani, 26, 27, 34. — Sicilia, qua possessa a Carthaginiensibus erat, sit provincia, xix, 64. — in Sicilia militare iussi, qui apud Cannas fugere, xxiii, 25, 5; xxxi, 25, 5 sq. — Sicilia deseritur a Poenis, xxvi, 40. — Siciliae res componit Scipio, xxix, 1. — Siciliae, grave caelum, xxiii, 34, 6. — calamitas ob motus serviles; vid. Servi, Fugitivi. — Siciliae pars incendiis Aetnae montis vastata, lxi, 41. — immunitatem vectigalium et tributorum omnium ei concedit Senatus, ib.

Sicilius (alii *Sicilius*) securi percussus, xxiii, 37.

Siculorum res a M. Marcello compositae, xxv, 40. — eorum querelae de Marcello, xxvi, 29. — eorum oratio in senatu, 30. — iis respondet Marcellus, 31. — de ea re Scitum, 32. — Siculi legati ad Marcelli genua se proiciunt, 33.

Siculum fretum, i, 2. — Siculum mare, xiii, 35.

Sicimina, mons Galliae Cisalp. xlv, 12.

C. Sicinius, auctor successionis in Sacrum montem, ii, 32. — inter primos tribunos plebis, ibid. 33; vid. et iii, 54.

C. Sicinius, tribunus pl. ii, 58. — diem dicit Ap. Claudio, 61.

C. Sicinius, tribunus plebis post secessionem in Aventinum, iii, 54.

C. Sicinius legatus a senatu missus, xliii, 5.

Cn. Sicinius aedilis petit praeturam, xxxix, 39. — fit anno sequente praetor, et sortitur Sardiniam, 45.

Cn. Sicinius triumvir coloniae Lucam deducendae, xli, 13.

Cn. Sicinius, praetor, xlii, 9. — in Apuliam mittitur ad colligendas locustas, 10. — obtinet Macedoniam

provinciam, prorogato in annum imperio, 27. — paludatus proficiscitur ex Urbe, ibid.

L. Sicinius, tribunus pl. vi, 6.

L. Sicinii, trib. pl. contentio cum Curione, xxi, 29. — eius dicacitas, 32. — occiditur, ibid.

T. Sicinius, consul, ii, 40.

T. Sicinius, lator rogationis de migrando Veios, v, 24.

Sicius; vid. *Sicilius*.

Sicyon, opp. Aethiae, h. *Vasilica*, in Saccania, parte Moreae, xi, 13; xxvii, 31; xxxv, 25. — Sicyone Romanorum aliorumque populorum legatis datum Aethaeorum concilium, xxxii, 19.

Sicyonius ager, xxxiii, 15.

Sida, Pamphyliæ opp. xxxv, 13; xxxvii, 23.

Sidetae populi, xxxv, 48.

Sidicini (vid. Teanum Sidicinum), a Samnitibus bello lacesiti, socios sibi parant Campanos, vii, 29. — rursus ab iisdem impugnati, deditiorem facere volunt ad Romanos; a quibus repudiati, dedunt se Latinis, viii, 1, 2. — Sidicinos inter et Auruncos bellum, 15, 1. — vincuntur Sidicini a Romanis, 16, 17. — Sidicini laevam Liris fluvii ripam colebant, lxxii, 41.

Sidicinus ager, x, 14; xxvi, 9.

Sidon, opp. Phoeniciae, h. *Said*, *Saïde*, *Seide*, xxxv, 48.

Sidus Vergiliarum, xxi, 35.

Sigeum, prom. Troadis (h. *Cape Ianissari*), et opp. (h. *Ianitcher*, *Ianizzari*, *Ieni Hisari* seu *Giaur Kevi*), xlii, 28.

Signatum argentum; vid. Argentum.

Signia, opp. Volscorum, in Latio, h. *Segni*, colonia, i, 56; ii, 21; viii, 3; xxxii, 2.

Signini Romanis fidi, xxvii, 10.

Signifer omni vi moliens signum

convellere nequit, xxi, 3. — Signiferum manu arreptum secum in hostem rapit Camillus, vi, 8.

Signum emissum in hostium aciem vel castra, iv, 29; vi, 8; xxv, 14 xxxiv, 46; xli, 4. — secundi Hastati, odemptum signifero, a Q. Navio in hostes illatum, xxi, 5. — Signa legionum, vexilla sociorum, vii, 8, 2. — militaria ex aerario deprompta, iii, 69; iv, 22; vii, 23. — convelli nequeunt, xxi, 3. — per castratur, xxi, 48. — capta in proelio, ix, 44; x, 14, et alibi saepius. — ante Signa et post Signa strages facta, vii, 11. — Signum legionis, aquila, cvi, 29.

Signum Pugnae datum, vi, 8, 1. — propositum, ix, 23; xxi, 45. — receptui datum, vi, 8.

Signum secundae vigiliae, vii, 35. — signa his canunt, ubi duo sunt consules, xxvii, 47. — Signum datum, id est, tessera a iussu imperatoris per totum exercitum perlata, v, 36; vii, 35, 1; xxviii, 24, 6. — vocale erat aut tacitum, vii, 35, 1.

Signum Iovis imperatoris, Praeneste devectum, T. Quintius dictator in Capitolium infert, vi, 29. — Iunonia a matronis dedicatum in Aventino, xxi, 62. — Martis, xxi, 1. — Signa aenea Deorum facta ex argento multatiois, xxvii, 6; xxx, 39. — tria ad Cereris data, 36. — duo compressa in aedem Iunonis Reginae illata, 37. — aenea quinque ex multatiois argento in aerario posita, xxx, 50. — tria Cereri, Libero, Liberneque posita, xxxi, 25. — aenea in Capitolio delecta, et in circo maximo cum columbis eversa, xl, 2. — Signa tabulaeque, quibus abundabant Syracusae, Marcellus Romanum devexit, atque inde primum initium mirandi Graecarum artium opera factum, xxv, 40; xxvi, 30, 31; xxiv, 3.

— Signa tabulaeque Tarentinis reliquit Fabius, xxvii, 16. — Signa, tabulae praeae artis, ornamentaque eius generis plura Eretriae reperta, xxxii, 16.

Sigovesus, filius sororis Ambigati, Celtarum regis, v, 34. — in Hercynia saltus sorte missos, ibid.

Silana, opp. Thessaliae, xxxvi, 13, 2.

M. Silanus; vid. Iunius.

Silenus, auctor Graecus a Livio memoratus, xxvi, 49.

Silenus apparuit regi Nidae, lxxiv, 19.

P. Silius P. F. Nerva, cos. cxxxvi, 21. — contra Inalpinas gentes bene pugnat, 50. — domat Pannonios, ibid.

Q. Silius, primus quaestor plebeius, iv, 54.

Silpia, opp. Hispaniae, xxviii, 12, 9.

Silva; vid. Sylva.

Silvanus; vid. Sylvanus.

Silvius; vid. Sylvius.

Simlae (forte Semclae aut Stimulae) locus, xxx, 12, 4.

Simul divino honore culti, lxxii, 35. — Simiorum genus Satyri, lxxxiv, 15.

Simulacra Iunonis Reginae cupressa circumlata, xxvii, 37. — Simulacra infantium, conditorum Urbis, sub uberibus lupae, ad Ficum Ruminalem posita, x, 23. — oppidorum in triumpho lecta, xxviii, 69; v, 30, 4. — luporum, xxi, 1. — Simulacrum Herculis in Capitolio positum dedicatumque, ix, 44. — pugnae terrestri et navali editum a Scipione, xxx, 22.

Sinda opp. Pisidiae; unde Sindensis ager, xxviii, 15.

Sinope urbs, postea Sinuessa (v. Sinuessa), x, 21.

Sinope opp. Paphlagoniae ad Pona-

tum Euxinum, *hod. Sinabé*, xxxviii, 18. — occupatur a Lencullo, xcvi, 18, 21.

Sinopensium clades, xl, 2. — iis datur libertas, xcvi, 22.

Sintii, s. *Sintii*, populi in Thracia, xlii, 51.

Sintice, regio Thraciae aut Macedoniae inter Strymonem et Chabrium fl. xlii, 46. — In ea Sintice Heraeclea, xlii, 51; xlv, 29.

Sinuessa, urbs in confinio Latii Campaniaeque sita inter ostia Liris et Savonis prope castellum, *hod. Rocca di Mondragone*, viii, 11. — colonia, x, 21, xxii, 14. — ei negatur vacatio, xxvii, 38; xxxvi, 3. Cf. *Sinope*.

Sinuessanae aquae, xlii, 13.

Sinus Adriaticus, x, 2. — *Aenionum*, xlviii, 5. — *Asubracius*, xxxii, 14; xxxviii, 4. — *Bargyliticus*, xxxvii, 17. — *Corinthiacus*, xvi, 26; xxviii, 7; xxxviii, 7. — *Demetriacus*, xxviii, 5. — *Euboicus*, xxxi, 47. — *Gallicus*, xxvi, 19; xxx, 19; xxxiv, 8; xl, 26. — *Malincus*, xxvii, 30; xxxi, 46; xxxv, 37; xxxvi, 11, 14. — *Pamphylius*, xxxvii, 23. — *Telmessicus*, xxxvii, 16. — *Thesproti*, viii, 24.

Sipontum, s. *Sipuntum* et *Sipus*, urbs Apuliae, ex cuius rivis crevit, *hod. Manfredonia*, capta ab Alexandro Epircusi, viii, 24. — *Sipontum* colonia civium Romanorum deducta, xxxiv, 45; xxxix, 23.

Sipylos mons et opp. Lydiae seu Phrygiae, *hod. Cusinas*, xxxvi, 43; xxxvii, 11.

Sipyrrhicus Actolus, xxxi, 46.

Sirae (s. *Sirra*), oppidum terrae Odontianae in Thracia, xlv, 4.

L. Sisenna, legatus Pompeii, bello Piratico, xcix, 31.

Sitella ad sortiendum, xxv, 3; xli, 18.

P. Siti s. *Sicii*, Nucerinum fortuna,

ci, 37. — cum Bogude iuvadit Numidiam, cxiv, 14. — caedit equites Scipionis, 63. — occidit Afranium aliosque, *ibid.* — capit naves Scipionis, 65.

Sitiorum colonis, olim Cirta, cxiv, 65.

Sitones populi, eorumque sedes, civ, 21.

Smyrna, opp. Ioniae, h. *Ismyr*, *Ismir*, xxxvii, 35. — usurpat libertatem, xxxiii, 38. — obsidetur ab Antiochi copiis, *ib.* et xxxv, 42.

Smyrnaei, xxxvii, 16. — laudati a senatu Romano, 54. — donantur agro, xxviii, 39. — deficient a Mithridate, lxxxii, 47.

Socii Romanorum, siue duce aut exercitu Romano, propriis viribus bellum gerere non sinuntur, ii, 53; viii, 4. — Latini nominis, xxi, 55; xxii, 38. — alii generis Italici, xxi, 13. — quot pedites equitesque dederint, iii, 22; viii, 8; x, 18, 26; xxii, 36, 4; xxxvii, 43; xxxiv, 56; xxxv, 20, 44; xxxviii, 2; xxxviii, 35; xxxix, 20; xl, 1, 18, 26, 36; xli, 5, 9, 14, 21; xlii, 1, 31, 35; xliii, 12; xliii, 21. — ex formula, xxii, 57, 10. — nec tamen omnes socii omni anno milites dabant, xxxiv, 56, 2. — capti ab Hannibale sine pretio dimittuntur, xxii, 7, 58. — quomodo differant ab amicis Rom. xlv, 25, 7. — magnos sumptos faciunt in cultum praetorum Rom. xxxii, 27. — et ab iis magistratus Rom. magnam exigunt pecuniam ad ludos et opera publica, xxxix, 5, 22; xl, 44, 7. — sociis civitas Rom. data, si, stirpe domi relicta, Romae habitarent, xli, 8, 9. — sociis olim a magistratibus Rom. iter facientibus non nisi singula imperabatur inuenta; plura et publicum hospitum primus postulavit L. Postumius Albinus consul, xlii, 1. — sociis Roma-

norum in bello Hannibalis constat fides. quia iusto et moderato regerantur imperio, xxii, 13. — Sactorum dura conditio, xxii, 13, 9. — eorum defectio et sociale bellum; vid. Italici. — Socii navales, ix, 38, 1; xxi, 49. — ex libertinis conscripti, ix, 38, 1; xxxvi, 2; xl, 18; xlii, 27, 31. — privata impensa parati, xxiv, 11. — copiis terrestribus additi, xxvi, 17; conf. et xxvii, 17.

Socrates, cognomento Chrestos, a Mithridate deducitur in regnum Bithyniae, lxxiv, 10. — regno expulso, occiditur a Mithridate, 13.

Sol ruber per totum diem; vid. Prodigium. — Solis eclipsis, xxxvii, 4. — Soli aram consecrat Philippus in monte Haemo, xl, 22.

Solenne Pauli Lyceo ab Evandro institutum, i, 5. — Fidei a Numa, i, 21, 2.

Soli, Ciliciae urbs, xxxiii, 20; xxxvii, 56.

Soliferrea, tela bellica, xxxiv, 14, 5. *Solistimum* tripudium (auspicium laetum e pullis), x, 40, 4.

Solon, praefectus praesidio Pydnae, xlii, 45.

Solonis leges a legatis Romanorum descriptae, iii, 34.

Solonius ager in Latio apud Lavinium, viii, 12. — in eum excursiones faciunt Antiates, ibid.

Solovettius, dux Gallorum, xlv, 34. — eum Rom. alloquuntur, ib.

Solstitium Veteribus media tantum aestas dicebatur, xxxv, 49, 4; xlii, 36.

Solstitialis orbis, i, 19.

Solstitiale tempus, xxxv, 40.

Somnium Ti. Atinii, ii, 36. — Hannibalis, xxi, 22.

Sopater Syracosis praetor creator, xxiv, 23. — eius oratio de Andronoduri et Themisti caede, 25.

Sopater, dux Philippi regis, secum quatuor millia militum in Afri-

cam traiecit, xxx, 26. — eum captum a Romanis sibi restitui petunt legati Philippi, 42.

Sopater Acaenon, praefectus Chalcidis, interficitur, xxxi, 23.

Sopater, dux Persei, proelio interficitur a Romanis, xlii, 66.

Sophenorum tota natio se dedit Romanis, xcvi, 64.

Sophonisba, uxor Syrbacis, filia Hasdrubalis, xxx, 12. — eius ad Masinissam oratio, ibid. — nubis Masinissae, ibid. — venenum, sibi a Masinissa missum, haurit intrepide, 15.

Sora, opp. Volscorum Arpino proximum, ad Lirim fl. h. Sora, colonia, ix, 23; x, 1. — capitur a Romanis, vii, 28. — interfectis Romanorum colonis, deficit ad Samnites, ix, 23. — obsidetur a Romanis; 24. — capitur, ibid. — expugnatur a Samnitibus, 43. — recipitur, 44. — mootibus scopulisque munita, ix, 24. — de Sora, quod milites pecuniamque Romanis negarat, Sctum, xxix, 15.

Soranus; vid. Q. Valerius.

Soranus ager, x, 14, 33.

Sordidati rei et eorum cognati esse solent, vi, 20; xxvii, 34; vid. et xlii, 19.

Soror fraterque tori et regni consortes in Oriente, xxvii, 4, 6.

Sororium tigillum, i, 26.

Sora a magistratibus in templo conicienda erat in sitellam, xli, 18. — Sortes Caere extenuatae, xxi, 62; xlii, 1. — oraculi Pythici, v, 15. — Dodonaei Iovis, viii, 24.

Sortitio consulibus praecipitur sine comparatione, xlii, 4, 1.

Sosierates, princeps Achaici concilii, supplicium a rebellionis auctoribus afficitur, lxi, 10.

Sosigenes Aegyptius a Caesare adhibitus ad corrigendos fastos, cxv, 29, 31.

Sosilais, xxxiv, 30.

Sosis et Theodotus, interfecto Hieronymo, regis equis Syracusas contendunt, xiv, 21. — eos alloquitur Andranodorus, 22. — *Sosis*, unus ex interfectorebus tyranni, militatur a Marcello ad Philodamum, praefectum arcis Euryali, xv, 25.

Sosis, Faber aerarius, Syracusas Marcello tradit, xxvi, 21, 30. — cum corona aurea praecedit in triumpho Marcelli, et, donatus civitate Romana, accipit quinquaginta iugera in agro Syracusano, xxvi, 21.

Sositratius, obtinente Syracusanam insulam Theonione, ipse in cetera orbe tyrannidem agit, xiii, 49. — Pyrrho tradit Syracusas, xiv, 9. — et triginta alia quibus imperabat oppida, ib. — male habitus a Pyrrho effugit ad Poenos eius hostes, 19.

Sositheus Magnes, legatus Philippi, xxi, 39.

C. Sosius in Vantidii locum praeficitur Ciliciae et Syriae, cxxviii, 27. — Hierosolymam obsidet et capit, 31, 32. — Antigonus, sese ad pedes eius abiicientem, vinclis onerat, 34. — Iudaea pacata triumphat, cxxxi, 49. — consul multa cum laude Antonii Caesarum arguit, cxxxii, 1. — ad Antiochum proficiscitur, 2.

Sospita Iuno; vid. Iuno.

Sotimus, minister ex regis Alexandri Epirensis pueris, viii, 24.

Sothimus, Thracum rex; a C. Sentio superotus domum reverti cogitur, lxxvi, 53.

Spadones regum, xxxv, 15.

Sparta (v. Lacedaemon) oppugnatur corona a T. Quintio, xxxiv, 38-40. — Sparta quondam sine muro, xxxiv, 38; xxxix, 37. — Spartae tyranni addiderant murum, xxxiv, 38. — eius muri diruti, xxxviii, 34.

Spartana disciplina dura et horrida, xxxviii, 17. — respublica, xxxiv, 38, 6.

Spartanorum cum Achaeis controversia, xi, 29.

Spartacus, Threx, a fugitivis dux creatur, xcv, 2. — caedit Cl. Pulcrum, 3. — auget cupias, 4. — vincit P. Varinium praetorem, 5. — interficit Cossinium, 6. — multis proeliis vincit Varinium, 7, 8. — eius astus, ibid. — Spartacus eximius imperator, 10. — ingenti clade vincit coss. Romanos, xcvi, 3. — de Vrbe invadenda deliberat, 4. — Manlium et Cassium vincit, 22. — adversus eum mittitur M. Crassus praetor, 39. — Mummium Crassi legatum Spartacus vincit, 39, 40. — a Crasso victus in Siciliam traicere conatur, 41, 42. — circumvallatur, 43. — erumpit, 44. — tentat conditiones, xcvi, 9. — extrema eius pugna, mors, et fugitivorum clades, 10, 11.

Sparti ad rem nauticam usus, et copia ingens in Hispania, xxi, 28, 5.

Sporus, agreste telum, xxxiv, 15, 2.

Spectacula sibi Patres equitesque faciunt, alta duobus pedes: fori appellabantur, 1, 35.

Spectrum per quietem utrique consuli visum, viii, 6. — Spectra cur humanam figuram caprius miscere vident, lxxxiv, 23.

Specula in Tisaeo monte posita, xxviii, 5.

Speculator Praenus, Romae deprehensus, praecisis manibus dimissus, xxi, 33. — Atheniensis, xxxi, 24. — convivii male exceptus, xi, 7. — speculatores, ix, 23. — Hannibalis, excepti a custodibus Bononiis, iuventur a Scipione visere omnia, xxx, 29. — dimittuntur a Scipione, ibid.

Specus in foro; vid. Vorago.

Spei templum, ii, 51; xxiv, 47. — reficitur, xxv, 7. — aedes ad Tiberim, xl, 51. — in foro olitorio, xxi, 62. — aedes fulmine icta; vid. Prodigium.

Spelaenum, prope Pellam locns, xlv, 33.

Spelunca in Vmbria, in qua ad duo millia armatorum absorpta fumo et vapora, x, 1; vid. et cxxxiv, 3.

Sperchia, s. *Sperchia* et *Spercheu*, opp. Thessaliodidis, xxxii, 13.

Sperchius Thessalicae fl. xxxvi, 14; xxxvii, 4.

Spicae metentibus visae cruentae; vid. Prodigium.

Sphinx imago gemmis, quibus uti solebat in signando Caesar Octavianus, insculpta, cxxxiii, 21.

Spinther; v. P. Cornelius Lentulus.

Spolegium s. *Spoleum* opp. Vmbriae, h. *Spoleto*, colonia deducta, xx, 2. — frustra tentat Hannibal, xxii, 9; xxiv, 10; xlv, 43.

Spoleiani a Romanis laudati, xxvii, 10.

Spolia opima quae dixerunt, iv, 20. — Iovi Feretria a Romulo lata, i, 10. — in aede Iovis Feretrii, prope Romae spolia, ab A. Cornelio Cossio, tribuno militum, dono fixa, iv, 20, 32. — a Marcello, post Romulum et Cossium tertio et ultimo, xx, 56; vid. et cxxxiv, 5. — *Spolia equestris*, viii, 7. — *spolia caesorum* hostium lecta, v, 36, 39; xxvii, 42. — in templis fixa, iv, 20, 32; x, 2, 11; xxii, 57; xxiii, 14; xxiv, 21. — *foribus aedium affixa*, x, 7; xxiii, 23; xxxviii, 43. — *Vulcano eremata*, i, 37. — *dono data Hieroni*, xxiv, 21. — *dicata Marti, Minervae, Laeque Matri*, et *succensa*, viii, 1; xlv, 33. — *Iovi Victori vota*, x, 29. — *vetera hostium templis porticibusque detracta armando militi*, xxi, 57; xxiii, 14. — *Spoliorum simulacra*, ex mille pondo argenti facta, Delphos mittuntur, xxviii, 45; vid. Praeda.

Spongia (thoracis genus ab spongiae similitudine ita appellatum; petri tegumentum, x, 40.

Sponsionis foederisque discrimen, ix, 5.

M. Spurius, socius conspirationis contra Caesarem, cxvi, 42.

Stabiae expugnantur et delentur a Sulla, lxxiv, 39.

Stadium quot passus continet, xxxvii, 6, 2.

Stagnum effusum Mincio anni, crecentum visum; vid. Prodigium.

Statius Minacius, dux Samnitium, x, 20. — cum captum ad consulem Romanum rapiunt, ibid.

Stans cibum potumque capere iussus miles ignominie causa, xxiv, 16. — *Stantes sententiam dicunt senatores* quidam, xxvii, 34.

Statarius miles, iv, 19.

Statiams; vid. Oppius.

Statiellas ager io Liguria ad Aquas Statiellas opp. h. *Aqua*, in ducatu Monferrato, xlii, 7.

Statielli seu *Statiellates* Ligures vineuntur a Romanis, xlii, 7. — *vevuntur a consule, sed a seorsu inveniuntur redimuntur*, 8. — *caeduntur iterum ab M. Popillio*, 21. — *de his rogatio*, ibid. — *in eorum gentiam Sctum*, 22.

Marius Statilius; vid. Marius.

T. Statilius T. F. Taurus, pacata Africa triumphat, cxxxii, 49. — *iterum consul*, cxxxv, 4. — *praeficitur Urbi*, cxxxvi, 50.

Stationes etiam nocturnae, x, 32; xxv, 38. — *stationum ratio mutata a Paulo Aemilio*, xlv, 33.

Statira, soror Mithridatis, mortem a fratre indictam grante accipit, xcvi, 43-45.

Statius Trebius pollicetur se traditurum Compam urbem Hannibali, xxiii, 1.

Statius Gellius, imperator Samnitium in proelio capitur a Romanis, ix, 44.

Statius Metius, praefectus praevidi Camilini, xxiv, 19.

Statius; vid. *Staius*.

T. Statius, tribunus plebis, diem dicit Sp. Servilio, II, 52.

Statius Samnis a triumviris proscriptus occiditur, CXX, 87.

L. Staius Mureus, legatus Caesaris, CVI, 14. — bellum infert Caecilio Basso, CXXI, 4. — copias tradit C. Cassin, 9. — Mureo datur praefectum classis, II. — vincit proelio navali Dolabellam, IV. — et Rhodios, CXXII, 18. — insulam Brundisium portui oppositam, capit, 51. — impedit Antonium copias transmittentem, 52. — devicto Bruto ad Sex. Pompeium se confert, CXXV, 37-43. — eius caedes, CXXVII, 36.

Stator Iupiter; vid. *Iupiter*.

Statorius ad Syphacem, Numidarum regem, a Scipionibus mittitur legatus, XXIV, 48. — ex inventute regni pedites conscribit, et ad morem Romanorum urdiat et lustrat, ib. et XXX, 28.

Statua Accio Navio Romae posita, I, 36. — Aemilii Lepidi, CXVII, 36. Antiochi Minervae Itoniae templo, XXXVI, 20. — Antonii, CXVII, 32. — L. Bruti, CXVI, 9. — M. Bruti aenea Athenis, CXVIII, 2. — item Mediolani, CXXXVI, 2. — Caesaria, CXVI, 9; CXVII, 31. — Camilli et Maenii, consulum, in foro, VIII, 13. — Cassii aenea Athenis, CXVIII, 2. — Cloeliae in Sacra via, II, 13. — Horatii Coclitis in Comitio, II, 10. — Iuventii Latereusis, CXIV, 51. — Maenii, Praenestinarum Praefecti, lorica, XXIII, 19. — Marcii, consilia, in foro ante templum Castoris, IX, 43. — Octaviano Caesari decreta, CXVII, 59; CXXXIII, 75. — Philippi regis Macedonum, XXXI, 23, 44. — Pompeii, CXVI, 4. — Ptoleumci, XXII, 10. — Sullae, CXVI, 4. — Statua aurata omnium in Italia prima Glabroni posita, XL, 34. — Statuae pu-

blicae in Rostris posita legatis Romanis, a Fidenatibus occisis, IV, 17. — item legatis a Tenta Illyriorum regis occisis, XX, 26. — item Cn. Octavio a Syris interfecto, XLVI, 29. — Statuae tres in monumento Scipionum, XXXVIII, 56. — equestres in foro posita, Camillo et aliis, rara illa aetate res, VIII, 13; IX, 43. — Statuae circa forum sublatae, exceptis quae Senatus decreto sunt populi iussu positaessent, XLVII, 3. — Statuas auratas omnes ab Dio la classem congerit Perseus, XLIV, 6. — quas deinde Metellus Romam transtulit, LI, 22.

Stellae cadentes, XXIX, 14, 2.

Stellatae campi, in Campanis, IX, 44; X, 31; XXII, 13.

Stellatina tribus nova, VI, 5.

Stena Graecis, fauces Latinis, XXXII, 5.

Stennius Ninnius Celer, hospes Hannibalis Capuae, XXIII, 8.

C. Stertinus creatur praetor, et sortitur Sardiniam, XXVIII, 35.

L. Stertinus, proconsul, in Hispaniam mittitur, XXXI, 50. — rediens quinquaginta millis pondo argenti in aeternum fert, et de manubiis duos fornices facit, XXXIII, 27. — legatus, 35.

L. Stertinus, quaestor, cum muneribus mittitur ad Misagenem, Massiniae filium, XLV, 14.

Sthenii Thermitani constantia et in patriam amor a Pompeio honoratur, LXXXIX, 6, 7.

Stigmatiae novi fides in laeum, CXX, 76.

Stimon, Thessaliae opp. se dedit, XXXII, 14.

Stimula den, XXIV, 12, 4.

Stipendium de publico quando miles primum accepit, IV, 50. — quando equus, V, 7. — et is triplex, ut centurio duplex, V, 12; VII, 41;

xxxix, 7, 2. — ad diem dandum, *xxii*, 21, 1. — annuum, et trium mensium frumentum accipit exercitus Romanus a Samnitibus, mercedem iuduciarum, *viii*, 2. — ab hoste in militem exigitur, *viii*, 36; *ix*, 41, 43. — ab auguribus pontificibusque exigitur, *xxxiii*, 42. — peditum in diem duo oboli: centurionum quatuor, equitum *sex*, *xxxix*, 7, 2. — impositum Carthaginiensibus, *xx*, 6; *xxi*, 1. — Stipendia legitima et emerita, *iii*, 57, 5.

Stips in bouorem deorum ludorumque faciendorum causa collata, *v*, 25, 3.

Stobi Paconiae, *xxiiii*, 19; *xlv*, 29. — Stobos exercitum iudicit Philippus, *xl*, 21. — haud procul Stobis novam urbem Perseida condit Philippus, *xxxix*, 53.

Stoñi, Ligurum Inalpinorum natio, *lxii*, 6. — petuntur bello a Romanis. *ibid.* — eorum feritas, *ibid.*

Stomarchae et Scelotyrbe pestes Romanum exercitum infestant, *cxix*, 23.

Stragulae, vestis pretiosae, usus quando primum Romae coeperit, *xxix*, 6.

Stratagema Armiilii consulis, *xii*, 20. — Hannibalis, *xxi*, 27; *xxii*, 16, 17. — Catuli, *lxviii*, 53. — Ap. Claudii, *xvi*, 33. — P. Clodii, *xix*, 21. — Cornelii Scipionis, *xvii*, 21. — P. Cornelii Rufini, *xiv*, 6, 7. — Gallorum, *xxiii*, 24. — L. Metelli ad comprehendendos speculatores, et illicendum Hannibalem in loca iniqua, *xviii*, 51. — Philemi proditoris, *xlv*, 9. — Polyxenidae, *xxvii*, 28. — M. Porcii Catonis, *xxiv*, 12, 13. — T. Quintii consulis, *ii*, 64. — C. Sulpicii Dictatoris, *vii*, 14. — Stratii, *xlvi*, 22.

Strutius, medicus, specolaturus, quae ab Attino agerentur, ab Eumene

mittitur Romam, *xlv*, 19. — sapientibus monitis pravas Attali spes castigat, *ibid.*

Strato Aegeates Brutum interficit, *cxix*, 29.

Stratonica, patre pauperculo nata, Mithridatis uxor, *cx*, 3, 4. — castellum Symphorutichus tradit Pompeio, salutem Xipharis filii pacta, 6.

Stratonicea, urbs Cariae, *xxiii*, 18. — datur Rhodius, 30; *xlv*, 10.

Stratonicensis ager a Pisistrato occupatur, *xxiii*, 18.

Stratonidas Thebis perfugit Tanagram, *xxiii*, 28.

Stratus, opp. Acarnaniae Aetolorum subiecta imperio, *xxvi*, 11; *xxviii*, 4; *xlvi*, 21, 22, 23.

Strimo, fluvius Thraciam a Macedonia dirimens, *bod. Marmora*, *xlii*, 44, 45; *xlv*, 29.

Stubera, opp. Maced. *xxxi*, 39; *xlvi*, 18, 20.

Stuberaeus, *xl*, 24.

Studium praeum in certaminibus ludicris, *xlvi*, 63.

Stupra in Bacchanalibus per vim illata, adhibito rymbalorum et tympanorum pulsu, ne vox quiritatis exaudiri possit, *xxix*, 10. — viro- rum inter sese plura, quam feminarum, *xxxix*, 13. — Stupri damnae matronas molestantur pecunia; *vid. Matrona.*

Stymphalis in Epiro vel Maced. *xlv*, 30.*

Stymphalus, s. Stymphalum et Stymphalis Arcadiae mons (*h. Monte Pogliesi*), fluvius, opp. et palus: unde

Stymphalia terra, *xxiii*, 14.

Submovetur populus a viatoribus iussu tribunorum pl. *ii*, 56; *iii*, 14, *xv*, 3. — a lictoribus, *iii*, 48, *iv*, 50; *viii*, 33; *xxvi*, 38; *xxviii*, 27; *xxiv*, 7. — submovere pro imperium non potest, *ii*, 56.

Subota, insula interiecta Elaeae et Atho, in mari Aegaeo, XLV, 28.

Subura, regio urbis Romae frequentissima, III, 13, 2.

Subterturio Romanus vivit Latium centurionem, VIII, 8.

Sucro Hispaniae Tarrac. opp. (h. *Aleira*) et fluvius (h. *Xucar*, s. *Iucar*), XXVIII, 4.

Sudertanum forum, XXVI, 23. (*Sudertum* Etruriae opp.)

Sudibus et saxis et omni genere telorum summoventur a vallo hostium Romani, XXXIV, 15.

Suessa Pomertia, urbs Volscorum, I, 41; II, 16, 17, 22; VIII, 15, 1. — vi capitur a Tarquinio Superbo, I, 53.

Suessa Aurunca, opp. Campaniae ad Lirim fl. h. *Sessa*, s. *Sessa*, VIII, 15, 1. — eo colonia deducta, IX, 28. — negat consulibus milites et pecuniam, XXVII, 9. — de hac res Scitum, XXX, 15.

Suessani, VII, 38. Cf. Aurunci.

Suessetani, Hispaniae Tarrac. populus, XXV, 34. — deficiunt ad Romanos, XXIV, 20. — iis opem ferunt in expugnando Lacetanorum oppido, ib. — in Suessetanis A. Terentius oppidum Corbionem expugnat, XXXIX, 42. — Suessetanum agrum depopulatur Mandonius, XXVIII, 24.

Suessula, opp. Campaniae, hodie *Castel di Sessa*, VII, 37; XXIII, 14, 17, 32; XXIV, 44, 46; XXV, 7, 22; XXVI, 9; XXVIII, 9.

Suessulanis civitas sine suffragio data, VIII, 14.

Suetonii error, CXXXVII, 6.

Suevorum veterum sedes descriptae, CIV, 15.

Suevos debellat Drusus, CXL, 2.

Sufetes, summus apud Poenos magistratus, XXVIII, 37, 3; XXX, 7; XXXIV, 61.

Suffragia, quomodo Romae lata, I, 43; X, 13, 21; XXIV, 7, 9; XXV,

2, 3. — confusa, XXVI, 18. — mutata a Lepido et Fulvio censoribus, regionumque generibus hominum tribus descripta, XL, 51. — suffragii latiorum imparti, populi erat, non acutus, XXXVIII, 36. — latio per censores adimi non potest iniussu populi, XLV, 15.

Suggestum in foro Romano adornatum rostris navium Antiatum, VII, 14.

Suismentium, mons Liguriae, XXXIX, 2; XL, 41.

Sulci, opp. Sardiniae, XXII, 1, 9.

Sulcitani imperat pecuniam Censor, CXLV, 66.

Sulla cognomen unde ortum, XXV, 12, 12; vid. Cornelius.

Sulmo, opp. Pelicourum, hodie *Sulmona*, XXVI, 11. — patria Nasonis, LXXII, 37.

Sulmo, vetus Latii oppidum, a Sulla diruitur, LXXXVIII, 35.

Sulpicia, gravis femina, soerus consulis Postumii, XXXIX, 11, 12 et 13.

Sulpicia, mulier castissima, dedicat simulacrum Veneris Verticordiae, XLII, 18.

C. Sulpicius, legatus, qui idem videtur esse, ac *C. Sulpicius Peticius* de quo infra vid., vincit Hernicos, VII, 7.

C. Sulpicius praetor creatur, et sortitur Siciliam, XXV, 41.

C. Sulpicius, tribunus plebis, XLIII, 14.

C. Sulpicius Camerinus censor creatur, VI, 27. — abdicat se magistratu, ibid.

C. Sulpicius Galba, pontifex, XXX, 39. — moritur, XXXII, 7.

G. Sulpicius Galba, pontifex, XLII, 21.

C. Sulpicius Galba creatur praetor, XLII, 28. — sortitur iurisdictionem urbanam, 31.

C. Sulpicius Gallus, nuntius victoriarum et forte tribunus militum, XL, 28.

— nominatur patronus ab Hispanis, XLIII, 2. — creatur praetor, II. — delectum habet, 14, 15. — sortitur iurisdictionem urbanam, ib. — ab eo et collega M. Claudio consul accipit legiones, 15, 16. — idem Gallus, tribunus militum secundae legionis, praeclit eclipsin Lunae, XLV, 37. — praestit castris Aemilii Paulli, XLV, 27. — creatur consul, 44. — eius legatio in Graeciam et Asiam insolenter acta, XLVI, 20.

C. Sulpicius Longus, consul, VII, 15. — iterum 37. — tertius, IX, 24. — Samnites vincit, 27. — dictator, IX, 29, 3.

C. Sulpicius Peticus, consul, VII, 2 (vid. *C. Sulpicius* legatus). — iterum consul, 9. — ducit exercitum in Hernicos, et Ferentinum urbem capit, ib. — dictator dictus, 12. — trahit bellum, neque id ferentibus militibus, ib. — Sex. Tullii ad eum oratio, 13. — eius stratagemata, 14. — vincit Gallos et triumphat, 15. — auri ex Gallicis spoliis magnum pondus, saxo quadrato septum, in Capitolio sacrat, ib. — creatur interrex et tertium consul, 17, 18. — quartum, 19. — iterum interrex, et quintum consul, 22.

C. Sulpicius Q. F. Q. N. Paternulus, cos. XVII, 22. — in Africam navigat, 26. — vincit Hannibalem et triumphat, 27.

C. Sulpicius Ser. Galba, primus post Romam coaditum sacerdos publico damnatus indicio, LXIV, 61.

L. Sulpicius, tribunus militum, XI, 27.

P. Sulpicius, interrex, X, 17.

P. Sulpicius Galba, Servii filius, qui nullum ante curulem magistratum gesserat, consul creatur, XXV, 41. — magistratum iuit, XXVI, 1. — Apuliam provinciam obtinet, 22. — in Macedoniam mittitur, ibid. — ei iuramentum protogatum, 28. — etiam

anno sequenti, XXVII, 7, 10. — iterum anno sequenti, 22. — eius res gestae, 31, 32, 33. — eius res gestae anno sequenti, XXVIII, 5-7. — ei succedit P. Sempronius, XXX, 12. — creatur dictator, XXX, 24. — iterum consul, XXXI, 4. — de bello adversus Philippum refert ad senatum, 5. — ei evenit Macedonia provincia, 6. — rogationem promulgat de bello Macedonico, ibid. — eius oratio, 7. — consulit fetiales de bello, Philippo regi indicendo, 8. — ei permissum, ut de exercitu, quem P. Scipio ex Africa deportasset, voluntarios, quos posset, duceret, ib. — paludatus cum lictoribus proficiscitur in Macedoniam, 14. — circa Apolloniam hibernat, 22, 27. — eius res gestae, 33-40. — legatus additur T. Quintio, XXXII, 28. — legatus in decem ad res Macedoniae et Graeciae componendas, XXXIII, 24. — legatus mittitur ad Antiochum, XXXIV, 59. — venit ad Eumenem, XXXV, 13, 14. — eius cum Minuino colloquium, 16.

P. Sulpicius Galba, candidatus consulatus, CII, 32. —

P. Sulpicius P. F. Quirinus, cos. CXXXVI, 72.

P. Sulpicius Saverrio consul creatur, IX, 45. — ob res bene adversus Aequos gestas triumphat, ib. — censor, X, 9.

P. Sulpicius Saverrio, cos. eiusque collega, castra prope Asculum ponunt, XIII, 36.

P. Sulpicius Rufus, celebris orator, CXX, 28. — tribunus plebis Sullae provinciam adimit, et Mario decruit, LXXVI, 1, 2. — eius importunitas, 5. — libertinis vendit civitatem, 6. — reduci postulat exsules, 7. — ingentem excitat seditionem, 11, 12. — a Sulla victos, a senatu iudicantur hostis, 23-28. — occiditur, ib. — servus,

qui eam prodiderat, manumissus, et statim de saxo praecipitatus eat, ibid.

Q. Sulpicius, legatus dictatoris A. Postumii, xv, 27.

Q. Sulpicius Camerinus, tribunus militum cons. pot. v, 8. — iterum, 14.

Q. Sulpicius Longus, tribunus mil. cons. pot. v, 36, 47. — pascitur cum Brenno, 48.

Ser. Sulpicius, consul, nihil dignum memoria agit, ii, 19.

Ser. Sulpicius, curio maximus, moritur, iii, 7.

Ser. Sulpicius, consul, ii, 10. — legatus mittitur Athenas legum causa, 31. — decemvir, 33. — legatus ad exercitum qui Avantium incederat, 50. — legatus praerat equitibus, 70.

Ser. Sulpicius Camerinus consul creatur, v, 29. — tribunus mil. cons. pot. 32. — adversus Salpinates proficiscitur, ib. — creatur interrex, vi, 5. *Ser. Sulpicius Camerinus* consul, vii, 28.

Ser. Sulpicius Galba, aedilis curulis, xxvii, 21. — ad Athalum legatus mittitur, xxix, 11. — pontifex, xxx, 26. — moritur, xxxxi, 7.

Ser. Sulpicius Galba, aedilis curulis, xxxviii, 35. — praetor, sortitur iurisdictionem urbanam, 42; xxxix, 5. — candidatus consulatus, 32.

Ser. Sulpicius Galba, forte idem tribunus militum secundae legionis adversatur Aemilii Pauli triumpho, xlv, 35, 36.

Ser. Sulpicius Galba, praetor, rem male gerit adversus Lusitanos, xlviii, 24. — eius in Lusitanos perfidia, 29. — incertum avarior an crudelior, 30. — accusatur subscriptore Catone, xlix, 56. — mira arte absolutionem invenit, 57. — eius tres orationes, 58. — creatur con. lxi, 1. — in provinciam voui mittitur, dicto notus ab Africano, 3. — eius eloquentia, lv, 4. *Ser. Sulpicius Galba*, cons., lxi, 29.

Ser. Sulpicius Galba, 2 Lucanis captus, unius mulieris opera evadit, lxxii, 26.

Ser. Sulpicius Pelignus acie fundit, lxxxi, 33. — et Picentes, lxxiv, 1, 2. — Marrucinos vincit, lxxvi, 1. — caedit Pompaediam cum eius exercitu, 6.

Ser. Sulpicius Galba, legatus Pontinii, rem gerit adversus Allobroges, cxi, 39. — praetor, cvi, 18.

Ser. Sulpicius Galba, legatus Caesariae, vincit Alpinas gentes, civ, 64, 65. — socius consilii ad interficiendum Caesarem init, cxvi, 41. — cum Pansa Mutinam proficiscitur, cxix, 7. — in proelio pellit Antonianos loco, 10.

Ser. Sulpicius Rufus, tribunus mil. cons. pot. vi, 4. — iterum, 18. — tertium, 21.

Ser. Sulpicius Rufus L. Muranum, a quo in petitione consulatus superatus erat, ambitus accusat, cii, 88. — petit consulatum, cxviii, 10. — designatur, 11. — faveat Caesari, 32. — vieto Pompeio Caesaris clementiam Athenis exspectat, cxii, 6. — legatus ad Antonium a seuto missus in itinere moritur, cxviii, 13.

Ser. Sulpicius, tribunus militum cons. pot. vi, 22. — iterum, 32. — recipit Tusculum, 33. — duxerat maiorem M. Fabii Ambusti filiam, 34. — tribunus mil. cons. pot. tertium, 36. — quantum, 38.

Sammani aedes, xxxii, 29.

Sanium, h. *Capo Colanui*, prom. Attiene, xlviii, 8; xxxi, 22; xxxii, 17.

Suovetaurilia, i, 44. — Suovetaurilibus piaculum, viii, 10.

Superbus curdictus Tarquinius, i, 49.

Supplicatio externa repressa, ii, 30; vid. Religio.

Supplicare coronati et lauream in manu tenentes, iubentur omnes duodecim annis maiores, xl, 37.

Supplicationes ad omnia delinbra,

III, 7. — duorum consulum nomine in unum diem, III, 63. — supplicatio per unum diem Aesculapio habita, X, 7. — Marti habita a militibus laureatis, XII, 6. — belli Carthaginiensis causa, XXI, 17; XXII, 10. — per triduum ad omnia pulvinaria, XXII, 1. — Fortunae in Algido, XXI, 62. — ad aedem Herculis, ib. — Supplicationes omnibus Diis, quorum pulvinaria Romae sunt, indicatae, XXIV, 10. — ad omnia delubra, III, 7, 4; XXIV, 10. — circa vel ad omnia pulvinaria, V, 13, 5; XXI, 62; XXII, 1; XXIV, 10; XXV, 7; XXVII, 4, 11; XXX, 21; XXXI, 9; XXXII, 1; XXXIV, 55; XLV, 2. — in unum diem, III, 63; XXVII, 7, 37; XL, 19, 28; XLI, 26. — per compita, tota Urbe, XXVII, 23; XXXVIII, 36. — in biduum, XI, 37. — in triduum celebratae a viris feminisque, XXVII, 51; XXXIV, 21, 24; XXXVIII, 36, 44. — in quadriduum, V, 23; XXXI, 14; XXX, 1, 17; XXXI, 31. — per quinque dies, XXX, 21; XXXII, 24. — in triduum ob victum Hannibalem, XXX, 40. — ob bellum Philippo decretum, XXXI, 8, 9. — ob victoriam de Gallis reportatam, XXXI, 22. — ob eandem victoriam bis decretae, XXVII, 51; XXVIII, 9. — prodigiorum averruncandorum causa, X, 23; XXXII, 1, 9; XXXV, 21; XXXIX, 56; XL, 2. — indictae a decemviris, aut ex eorum responso et decreto a senatu, XXXIX, 46, 4. — decretae a senatu et edictae a consulibus, XLV, 3, 1. — ob res bene gestas, X, 21; XXXII, 31; XXXIII, 24; XXXIV, 21, 42; XXXVI, 21. — ob terrae motus, XXXIV, 55. — in triduum in omnibus compitis, XXXVIII, 36. — pro valetudine populi in triduum, XXXVIII, 44. — circa omnia pulvinaria in diem unum, XL, 19, 28. — ob devictum Perseum, XLV, 2. — et Gentium, 3. — in dies duodecim, ob victum a Pompeio Mithridatem,

III, 47. — in dies quindecim, ob res a Caesare in Gallia gestas, CIV, 63. — dierum sexaginta, CXIX, 30. — Supplicationibus ordo statutus, VII, 28.

Supplicum insignia Infulae s. Vitae, et Velamenta, Rami oleae, Vestis sordida, II, 39; II, 54, 6; XXIV, 30; XXV, 25; XXIX, 16; XXX, 36; XXXI, 17; XXXV, 34; XXXVI, 20; XXXVII, 28; XLIV, 19; XLV, 25.

P. Sura, legatus, XXII, 31; vid. et *Cornelius Lentulus*.

Surenas, dux Parthici exercitus adversus Crassum, CVI, 27, 37, 39. — simulat se colloqui velle cum Crasso, 51. — decipit Crassum, 53. — eius dignitas et opes, 54, 55. — cum Crasso congreditur, et Crassus interficitur, 56, 57.

Surentini populi deficiunt ad Poenos, XXII, 61.

Surus, Aeduorum dux, equestri proelio capitur a Labieno, CVIII, 27.

Sus mansueta variis condimentis adsimilata ferinae carni, XXXV, 49.

Susus Phalaraneus, dux Cretensium in exercitu Persei, XLII, 51.

Suthul, oppidum Numidia, LXIV, 42.

Sutrinii, socii Rom. VI, 3.

Sutrinus ager, XXVI, 34.

Sutrium, opp. Etruriae, h. *Sutri*, obsidetur et capitur a Tuscis, VI, 3. — recipitur a Camillo, ib. — obsidetur ab Etruscis, 9. — liberatur, ib. — Sutrium, claustrum Etruriae, ab Etruscis oppugnatum, IX, 32, 36; X, 14. — negat consulibus milites et pecuniam, XXVII, 9. — de hac re Scitum, XXXIX, 15.

Sybaris, opp. Lucae inter fluvios Crathin et Sybarim, h. *Crate* et *Cochille*, XXVI, 39. — Cf. *Thuriæ*.

Sycurium, Thessaliae urbs sub radicibus Ossae, XLII, 54, 56, 57, 62, 64.

Syleum, s. *Sileum*, opp. Pamphyliae aut Phrygiae mai. XXXVIII, 14.

Syllus Gnossius, dux Cretensium in exercitu Persci, XLII, 51.

Sylva Arsia, II, 7. — Ciminia, IX, 36. — Litana, XXXIII, 24; XXXIV, 22. — Maesia, I, 33. — Malitiosa, I, 30. — Picris, XLIV, 43.

Sylvanus et *sylva Arsia* ingentem vocem noctis silentio edidisse creditur, II, 7.

Sylvius, Ascanii filius, secundus Albae rex, I, 3. — casu quodam in sylvis natus, ibid.

Sylvius Aenese, tertius Albae rex, I, 3.

Sylvius Latinus, quartus Albae rex, I, 3.

Sylvius Romulus, fulmine ictus, I, 3.

Sylvius, cognomen omnium Albanorum regum, I, 3.

Symphoriutichos castellum a Stratonice Pompeio traditum, cit, 3, 6.

Synnacla, s. *Synnas*, opp. mediterranea Phrygiae mai. XXXVIII, 15; XLV, 34.

Syndetri, Macedonum senatores, XLV, 32.

Syphax, rex Numidarum a Scipionibus appetitus, iungit amicitiam cum Romanis, XLIV, 48. — vincitur a Masinissa, 49. — in Maurusios fugit, ibid. — eius ad Romanos legati, prospera cum Carthaginiensibus proelia memorantes, XXVII, 4. — ad eum vicissim senatus legatos mittit, ib. — ad eum Scipio navigat, XXVIII, 17. — eodem tecto recipit Scipionem et Hasdrubalem, 18. — cum eo foedus icit Scipio, ibid. — ducit Hasdrubalis filium, XXIX, 23. — Scipioni amicitiam renuntiat, ib. — eius adversus Masinissam bellum, 29-33. — in eius castra ignes coniciunt Scipio et Masinissa, XXX, 5. — Syphax adversus Masinissam et Laelium copias educit, 11. — espit, ib. — in castra Romana adducitur, 13. — eius oratio ad

Scipionem, ib. — a Laelio in Italiam abducitur, 17. — Tibure moritur, et publico funere effertur, 45.

Sypheum, opp. Bruttiorum, deficit a Poenis ad Romanos, XXX, 19.

Syracuse, caput Siciliae, h. *Syracusa* s. *Siragesa*, XII, 50; XXIV, 21. — Syracusae obsident Carthaginienses, XII, 50. — urbem occupat Pyrrhus, Thoenione et Sosistrato tradentibus, XIV, 3. — de bellis *Paenorum cum Syraecanis* vid. et XVI, 8. — Syracusanum rex Hiero, 9. — Syracusae a cosa Rom. obsessae, 44; vid. Hiero et Hieronymus. — turbarum plenae post mortem Hieronymi, XXIV, 21-27. — pacem cum Romanis decretum turbat, 28-32. — sub dominationem Hippocratis et Epicydis cadunt, 32. — terra marique oppugnatur a Marcello, 33. — Archimede defendente, 34. — oppugnatione abstanti Romani, et obsidendo arcent comestus, ib. — Syracusae captae, XXV, 23-31. — Syracusanum spolia Romam devecta, 40. — portus IV, vel V, et portus duo, XXIV, 21, 3. — origo, XXV, 29, 4. — bella prospere gesta cum Atheniensibus ac Poenis, XXV, 24, 29.

Syracusani in fidem clientelamque Marcelli orbem suum tradunt, XXV, 29; XXVI, 32.

Syria; vid. Antiochus, Demetrius, Seleucus. Syriae regnum occupatur a Tigraue, LXX, 65. — de turris in *Syria* vid. XLVI, 24; L, 12; LXIII, 32. — in provinciae formam redigitur, cit, 30. — Syriae reges quatuor intra triennium occisi, LXX, 63. — eorum intricata historia, 64.

Syri haud paullo municipiorum melius, quam militum, genus, XXXV, 49. — leves et servituti uati, XXXVI, 17. — Gallis stipendium percipere, XXXVIII, 16.

Syrtis minor in mari mediterr. ad

oram Africae propr. et Byzacium, h. *Golfo di Capes* (ut maior h. *Golfo di Sidra*), *xxix*, 33; *xxxiv*, 82.

T

Tabas, Lydiae sen Phrygiae magna opp. in finibus Pisidarum, *xxviii*, 13.

Tabellae et litterae laureatae, *xlv*, 1. — publicae, *iv*, 8, 4; *xliv*, 16.

Tabellarius, *xliv*, 44; *xlv*, 1.

Tabernae Romae a Tarquinio Prisco rege factae, *i*, 35; *iii*, 27, 3. — Tabernae in gravi periculo claudi insulae, *iii*, 27, 3; *iv*, 31; *xxiii*, 25. — in luctu, *ix*, 7; *xxxiii*, 25. — in pace apertae, *vi*, 25; *xxiii*, 25. — Tabernae argentariae fori Romani venduntur ab Hannibale, castra ad Urbem habente, *xxvi*, 11. — Tabernae septem in foro Romano incendio hauriuntur, *xxvi*, 27. — rescinduntur, *xxvii*, 11. — omnes cum magni pretii mercibus conflagraverunt, *xxxv*, 40. — quatuor in publicum emptae, *xxxix*, 44. — circa forum piscatorium in privatum venditae, *xi*, 51. — foro circumdatae, *xli*, 27. — Tabernae et lanicae coniunctae in publicum emptae, *xliv*, 16. — Tabernae Novae, loci nomen Romae, *iii*, 48; *xxvi*, 27. — veteres, *xliv*, 16.

Tabernaculum parum recte captum, *iv*, 7. — male capti vitium, *xlvi*, 27, 28. — Tabernaculorum festum accurata religione celebratur a Iudaeis, *lvii*, 41.

Tabernacula in foro statuta, *xxxix*, 46. — Philippi in tumulo posita, *xxii*, 5. — tabernacula, muli et omnia alia instrumenta militaria, magistratibus in provincias ituris subministrata de publico, *xliv*, 1. — tabernacula militaremque suppellectilem, qualem consuli praebere mos

est, Masinissae donant Romani, *xxx*, 17.

Tabula Aristidis Liberum patrem exhibens, indentibus aleam militibus alvei vicem praestat, *liii*, 18. — Tabulae in Italiam portandas condoncentibus edictum a Mummio, si eas perdidissent, novas esse reddituros, 57. — templo affixa voti index, *xl*, 52. — victorinae index in aede Matris Mutinae, *xli*, 28. — priscae artis, inventae Eretriae, *xxxii*, 16. — Ambraciae aevctae, *xxxviii*, 9. — Tabulae picta fanum Aesculapii exornatum, *xliv*, 4. — Tabula a T. Quintio dictatore in Capitolio sub signo Iovis Imperatoris fixa, *vi*, 29. — Tabulae pictae praefatae in triumpho M. Caelii, *xiv*, 34.

Tabulae decem a decemviris latae, *iii*, 34. — duae prioribus decem additae, 37. — duodecim, in aes incisae, in publico propositae, 57. — Tabulae publicae, *iv*, 8, 4; *xxx*, 36; *xliv*, 16. — novae, *xxii*, 38; *cn*, 48; *cx*, 19; *cxiii*, 28.

Tabularium, *xliv*, 16.

Tabulatorum quinque turris, vid. *xxviii*, 6.

Tabulius ager; vid. *Tridentis*.

Tacitus arguitur, *civ*, 20.

Tagus, Lusitaniae fl. hod. *Taio* a Teio, *xxi*, 5; *xxvii*, 19; *xxiv*, 22; *xxxix*, 30.

Talabrica, urbs Hisp. in deditio-nem venit, *lv*, 32.

Talabricenses oratores ad Brutum mittunt, *lv*, 33. — is scriber insti-gatos in fidem recipit, *ib.* 34.

Talassio, vox nuptialis, *i*, 9.

Talentum Atticum, *xxxviii*, 24 in pr. — *xxxiv*, 50, 2. — ponderum Rom. octoginta, *xxxviii*, 38. — Eu-boicum, *xxxvii*, 45; *xxxviii*, 9. — Talenta argenti ducenti Philippo pol-licentur Carthaginienses, ut in Sici-liam aut Italiam cum exercitu trai-

ciat, xxx, 4. — Talenta ducenta, semestre stipendium, Cotyi appensa a Perseo, xlii, 67. — quinquaginta in ripa exponit Perseus, militi diripienda, xlii, 45.

Tapiani in Africa, inter auxilia Rhodiorum, xxxiii, 18.

Tanagra, opp. Boeotiae, xxxiii, 28; xxxv, 51.

Tanaïs, fluvius, qui Asiam ab Europa dirimit, h. *Dan*: sed leg. *Hatys*, xxxviii, 38, 2.

Tanaquil, femina summo loco nata, nubit Lucumoni, i, 34. — caelestium prodigiorum perita, ibid. — Tarquinium ad educandum summa cura Servium excitat, 39. — interfecto Tarquinio, eundem Servium, ad capessendam rerum curam hortatur, 41, 47.

Tanetum, vicus Galliae Cispad. inter Parvam et Mutinam, bod. *Taneto*, xxi, 25, 26; xxx, 19.

Tangenus, dux Istrorum, fugatur a Q. Pompeio, lvi, 4.

L. Tantisius, eques Rom. interficitur a Catilina, lxxxviii, 30.

Tanumae, T. Tinnii uxoris, fides in virum, cxi, 44.

Tarcondimotus, Ciliciae rex, auxilium fert Antonio, cxaxi, 17.

Tarentus, s. Tarentum, Calabriae urbs, h. *Taranto*, xii, 22; xxiv, 13. — Tarentum venit Pyrrhus, xii, 22. — proditor Romanis, xiv, 45, 45. — a Tarentiis condita et a Putheniis occupata, xxv, 9, 10. — oppugnatur et capitur a Fabio Maximo, xxvii, 15.

Tarentina arx firmitur praesidio misso a Pyrrho, xii, 19. — et oppugnatur ab Hannibale, xxv, 11. — Tarentinae arci provident Romani, 15.

Tarentini, viii, 27. — male et serviliter tractati a Pyrrho, xliii, 7. — eorum indignatio in Romanos, viii,

27. — concitant Lucanos, ibid. — eorum superba legatio, ix, 14. — ridetur a consulibus romanis, ad pugnam se parantibus, ibid. — involvunt se bello Romano, xii, 7. — circumveniunt et deprimunt Romanorum oaves, ib. — inferunt Thuriis bellum, ibid. — legati ad Tarentinos missi ludibrio habentur, 8. — eorum annalibus edebantur nomina scurrorum, principum ignoratur, ib. — inerepantur a Postumio leg. ib. — petuntur bello a Rom. 9. — Pyrrhum arcessunt, 11-15. — caeduntur a Romanis, 16. — Pyrrhus corrigit mores Tarentinorum, 23. — est gravis Tarentinis, eorumque querelae, 24, 25. — aegre ferunt a Pyrrho praesidium in urbe sua relinqui, xii, 50. — Tarentini belli finis, xiv, 40, 44, 45. — puniuntur, xv, 1. — defecere ad Pornos bello Hannibale, xlii, 61. — Tarentini legati ad Hannibalem, xlii, 13. — eorum obsides apud Romanos, quum fugissent ab Urbe retracti de saxo delinuntur, xxv, 7. — Tarentinorum defectio, 8 sq. — eorum classis caedit et mergit classem Romanorum, xxvi, 39. — Tarentini caeduntur a C. Persio, ib. — pacem petunt a Romanis cum libertate ac legibus suis, xxvii, 21, 25.

Tarentini equites, xxxv, 28, 29.

Tarentinus ager, xxvii, 40.

Tarentinus portus, xliii, 33.

Sp. Tarpeius praestitit arci Romanarum, i, 11. — eius filia, a Tito Tatius, Sabinorum rege, auro corrupta, accipit armatos Sabinos in arcem, ibid.

Sp. Tarpeio, consuli, ut magistratu abiret, dies dicta, iii, 31. — legatus mittitur ad exercitum Aventinum insidentem, 50. — creatur tribunus plebis, 65.

Turpeia rapax, vii, 11.

Tarpeium saxum; vid. Saxum.

Tarpeius mons, 1, 55.

Tarquini, urbs Etruriae, hod. *Tarquinnia*, vicus Patrimonii Petri, 1, 34; xxvi, 2; xxvii, 4.

Tarquinienses ad Tarquinium Superbum in regni possessionem restituendum arma capiunt, ii, 6. — pugna inter eos et Romanos, ibid. — domum abeunt, 7. — bellum inferunt Romanis, v, 16. — populantur agrum Romanorum, vii, 12. — caedunt Romanos, et trecentos septem milites Romanorum captos inuolant, 15. — sacerdotes eorum, angustibus praelatis, furiali incensu Romanos terrent, vii, 17. — vincuntur, ibid. — in eos, quod milites Romanos immolassent, saevitum, 19. — inducias quadraginta annorum impetrant, 22. — pollicentur Scipioni linteas in vela, xxviii, 45.

Tarquiniensis ager, vi, 4.

L. Tarquinius Prisci genus et nomen, 1, 34. — institutus tutor liberis regis, ibid. — ambit regnum, 35. — eligitur, ibid. — certum in Patres legit, ibid. — bellum gerit cum Latinis, ibid. — Circo maximo designat locum, ibid. — muro lapideo Urbem circumdare parat, 36. — Sabiniis infert bellum eosque fundit, 36, 37. — bellum facit Latinis, 38. — multa eorum oppida capit, ibid. — eius opes, ibid. — occiditur, 40.

L. Tarquinius regnum affectat, 1, 46. — Tarquinii Prisci filium plures edidere auctores, ib. — incestu coniugia regnum invadit, 47. — quare Superbi nomen illi inditum, 49. — Patrum primores interficit, ibid. — circumsepi corpus armatis, ibid. — primus morem consulendi senatum solvit, ibid. — Latinos sibi conciliat, ibid. — Octavio Mamilio Tusculano filiam nuptum dat, ibid. — in eum ieribitur Turus Herdonius, 50. — opprimat Herdonium,

51. — eius ad Latinos oratio, cum quibus foedus renovat, 52. — Volscis bellum infert, eorumque urbem Suesam Pometiam vi capit, 53. — Gabios fraude capit, ib. et 54. — pacem facit cum Aequis, et cum Tuscis foedus renovat, 55. — aedificat Iovis Capitolini aedem, ibid. — alia eius opera, ibid. — Ardeam obsidet; 57. — pellitur Roma, 60. — regnavit annos quinque et viginti, ibid. — bellum molitur, ii, 6. — primo a Veientibus et Tarquiniensibus adiutus, ib. — deinde a Porsena, 9. — relictus ab eodem, exsulatum abit Tusculum, 15. — pugnam ad Regillum lacum vulueretur, 19. — moritur Cumis, 21.

Aurulus Tarquinius, Superbi filius, Delphos missus portenti causa, 1, 56. — cum L. Iunio Bruto pugnat, utriusque exitio, ii, 6.

Scx. Tarquinius, Superbi filius minimus, 1, 53. — Gabios prodit patri, 53, 54. — Lucretiae vim infert, 58. — Gabios exsul profectus, interficitur, 60.

T. Tarquinius, Superbi filius, 1, 56. — pugnat ad Regillum lacum, ii, 19, 20.

Aulus Tarquinius, Superbi frater, mitis ingenii iuvenis, clam ab uxore tollitur, 1, 46.

L. Tarquinius Collatinus, Egerii filius, Lucretiam suam laudat, 1, 57; vid. Lucretia. — creatur consul, 60. — abdicato consulatu, in exilium abit, ii, 2.

Tarquiniorum nominis odium apud Romanos, ii, 2. — Tarquiniorum bona repetunt legati, 4. — eorum bona dissipantur, aut consecrantur, 5.

L. Tarquinius, patriciae gentis, magister equitum, iii, 27.

Tarquinius Priscus, sub Sertorio militans, xxi, 17.

Tarracina, seu *Anxur* (vid. supra *Anxur*), IV, 59; XXII, 15; XXVII, 4; XXVIII, 11; XL, 45. — colonia, cui negatur vacatio rei navalis, XXXVI, 3.

Tarracinae flumen, XXIX, 44.

Tarraco, opp. Hispaniae *Tarrac*. ab eo sic dictae, hodie *Tarragona* in ora Cataloniæ, XII, 61; XXVI, 17; XL, 40.

Tarraconis portus, XXII, 22.

Tarraconensis conventus, vid. XXVI, 19.

Turresium clades, CXXI, 26. — immunes pronuntiantur ab Antonio, CXXVI, 6.

Tursus, Ciliciæ caput, fœvet *Dolbellæ*, CXXI, 12.

Turtessus, ins. et opp. Hispaniæ *Bæti*, inter duo *Bætiæ* ostia (cf. *Carteia*); unde *Turtesii*, Hispaniæ populi, XXIII, 26.

Tatius; vid. *Titus Tatius*.

Tantalus populis in *Illyrico* *Maced.* immunitas data, XLV, 26.

Taurasini campi, XIV, 29.

Taurasinorum ager in *Samnio*, XL, 38.

Timæa; vid. *Iubellius*.

Taurilia ludii, per biduum facti religiosi causa, XXXIX, 22.

Taurini in hod. *Pedemontio*, quorum caput fuit *Augusta Taurinorum*, h. *Torino*, V, 34; XXI, 38, 39. — *Taurinorum* urbem, caput huius gentis, expugnat *Hannibal*, XXI, 39.

Taurinus saltus, V, 34.

Tauromenii pop. XVI, 16. — idem qui *Tanromitani*, XIV, 2.

Tauromenius s. *Rupilio* obsidetur et capitur, LIX, 24, 25.

Tauropolos *Diana*, XLIV, 44.

Taurus, iugum ingens montium percurrentis *Asiam* ad *Iudiam* usque, XXXV, 13. — omni cis *Taurum* montem possessione *Asiæ* cedere *Antiochus* iubetur, XXXVII, 35, 54, 55; XXXVIII, 38.

Taurus, *Asiæ* minoris fluvius, XXXVIII, 15.

Taxiles, *Mithridatis* prætor, LXXXI, 50; vid. et LXXXII, 1. — accessit *Archelaum*, 3. — et cum eo a *Sulla* vincitur ad *Chaeroneam*, 16, 17.

Taygetus, h. *Monte de Maina*, mons *Laconicæ*, XXXIV, 28.

Tenenses *Apuli* veniunt in dedicationem, IX, 20.

Teanum *Apulum*, h. *Civita in Capitanata* ad *Frentonem* fl. VIII, 15, 1; XXII, 24.

Teanum *Sulicinium* in *Campania*, h. *Teano*, VIII, 15, 1; XXII, 57; XXIII, 24. Cf. *Sidicini*.

Teates *Apuli* foedus impetrant a *Romanis*, IX, 20.

Tecon, *Epiri* opp. XLV, 26.

Tectosagi (vid. *Gallogræci*) sortuntur et occupant *mediterranea* *Asiæ*, XXVIII, 16. — iis *Romani* bellum inferunt, ibid. — eosque vincunt, 24 sqq. — fabula de auro *Delfico* a *Tectosagis* *Tolosam* translato, LXVI, 41. — cf. II.

Sex. Titius, senator, lecticæ suæ impositum trucidati *Clodii* cadaver deportat *Comam*, CVII, 20.

Tegea, opp. *Arcadiæ*, h. *Moklia*, XXXIV, 26; XXXV, 27; XXXVIII, 34. — *Tegeæ* theatrum magnificum e marmore facere instituit *Antiochus Epiphanes*, XLI, 20.

Tegulae marmoreæ ex sede *lunonis* *Lucinæ* detractæ, mox iussu senatus relatae, XLII, 3.

Teli; vid. *Teus*.

Telamon, *Etruriæ* portus; vid. LXXIX, 27.

Teles, *Tegestis*, legatus *Achacorum*, XLVII, 27.

Telcia, opp. *Samnii*, h. *Telesæ*, capitur ab *Hannibale*, XLII, 13. — a *Romanis*, XLIV, 20.

Tellenæ, s. *Tellenæ*, urbs *Latii*, ab *Aulo Marcio* capta, I, 33.

Telmessus, s. *Telmessus* sinus, xxxvii, 17.

Telmissum castra, xxxvii, 56.

Telmessus, s. *Telmessus*, *Telmessus* et *Telmissum*, opp. in finibus Cariae et Lyciae situm, xxxvii, 56; xxxviii, 39.

Telonii fluminis utramque ripam obtinet Rutilius, lxxiii, 29.

Telum, i, 25. — super *telum* se devovens stat consul P. Decius, viii, 9. — *Telo*, super quod stans consul precatu est, hostem potiri fas non est, 10. — *Telorum* nubes, xxxviii, 26.

Tellus Dea, x, 28; xv, 10. — eius aedes, ii, 41.

Sex. *Tempanius*, decurio equitum, iubet equites ex equis desilire, qui pugnam restituantur, iv, 38. — a C. Iunio tribuno interrogatur de Sempronio consule, 40. — eius prudens responsio, 41. — absens creatur tribunus plebis, 42. — cum eodem Sempronio se vestera mutaturum promittitur, ibid.

Temenis porta Tarenti, xxv, 9.

Tempe Thessalica ad Peneum fl. inter Olympum et Ossam, xxxii, 15; xxxiii, 10, 13, 35; xxxvi, 10; xxxix, 24; xlii, 54. — eius loci descriptio, xlii, 6.

Tempestas foeda prohibet castrorum hostilium oppugnationem, ii, 62. — prohibet oppugnationem urbis Romae, xxvi, 11. — obruit Bastarnas, xl, 58. — atrox multis sacris profanisque locis facit, xl, 2. — praetorum comitia dirimit, xl, 59.

Templum primum a Romulo Iovi Feretrio dedicatum, i, 10. — Aesculapii, xi, 12, 13; xlv, 28. — Apollinis, xxxv, 51. — Apollinis Zerynthii, xxxviii, 41. — Bellonae, x, 19. — Bendidium, xxxviii, 41. — Castoris, ix, 43. — Cereris, xxxi, 14; xl, 2. — Concordiae, ix, 45. — Dianae, i, 45; xxxi, 17; xxxvi, 22;

xl, 52; xlv, 27. — Feroniae, xxvi, 11. — Fortunae, xxiv, 47; xlii, 1. Fortunae Iunusce diei, lxxviii, 78. — Fortunae muliebris, ii, 40. — Herculis, xxvi, 10; xxxi, 24. — Honoris et Virtutis, xxvii, 25; lxxviii, 78. Iani, i, 19; xvii, 27. — Iovis Acraei, xxxviii, 2. — Iovis Capitolini, i, 38, 55; xli, 21. — Iovis Feretrii, i, 10; iv, 32. — in illud spolia opima illata, ib. — Nicaei, xliii, 21. — Iovis Olympii, xxiv, 21; xli, 21. — Iovis Statoris, i, 12; x, 36, 37. — Iovis Trophonii, xlv, 27. — Iovis Vicilini, xxiv, 44. — Iunonis Lacinae, xxiii, 23; xxiv, 3; xxviii, 46; xxx, 20; xlii, 3. — Reginae, xl, 52. — Iunonis Sospitae, xxxi, 12. — Inventatis, cxxxvi, 50. — Matutae Martis, v, 19, 23; vi, 33; xxiv, 47. — Minervae, vii, 3. — aereum, xxxv, 36. — Minervae Itoniae, xxxvi, 20. — Nortiae, Etruscae Deae, vii, 3. — Pudicitiae, x, 23. — Quirini, cxxxvi, 47. — Spei, ii, 51; xxiv, 47. — Veneris Genetricis, cxv, 19.

Templum nemo dedicare potest, nisi consul aut imperator, ix, 46. — *Templum* Hierosolymitanum oppugnatur a Pompeii legato Pisone, cii, 62. — capitur, 64. — nullum simulacrum in templo, 66. — capitur ab Herode et Sosio, cxxviii, 33.

Templa vovere, definire, terminare, condere, effari, consecrare, inaugurare, dedicare, exaugurare, i, 55, 3. — locare, v, 23, 6. — exigere et tueri sarta tecta, vi, 4, 4. — *templa* suis crinibus matres in luctu et metu verrebant, iii, 7; xxvi, 9. — Diis in ipso discrimine vovendi mos, x, 42. — Deum, quae Athenienses pagatum habebant, dirui atque incendi iubet Philippus, xxxi, 26. — Graecis erant asyla, xxxv, 51. — *Templa* duo in orbe sanctissima, Delphis et Samothraciae, xlv, 5.

Templorum dona recognoscuntur et persignantur a Triumviris, xxv, 7. — *Templa* insignibus etiam aliqua miscula affinguntur, xxiv, 3; xxxix, 8, 18. — Deum, Alba diruta, templorum ornamenta ex SC. conflantur, lxxxvi, 2.

Tempsa, s. *Temsa* et *Temesa* in Brutiis, xxxiv, 45. — *Tempsam* colouia civium Romanorum deducta, ibid.

Tempsarum ager da Brutiis captus, xxxiv, 45.

Temporum diversa indoles notatur, iii, 20, 6.

Tempyra, opp. Thraciae, hod. *Impara*, xxxviii, 41.

Tenechteri, cvii, 12. — domantur a Druso, cxxxvii, 9. — *Tenechtero* enim sedes, civ, 10.

Tendebe, locus in agro Stratonicensi, xxxxi, 18.

Tenedus ins. Aegaei maris non longe a Troade, b. *Bockische-Adas*—*si*, xxxi, 16; xlv, 28.

Tensae ductae, v, 41; ix, 41.

Tentorium suum cuique militi domus ac penates sunt, xlv, 39. — sine tentoriis extra vallum destitutae cohortes, quae signa amiserant, x, 4.

Tenos, s. *Tenos*, insula e Cycladibus et urbs, b. *Tine*, xxxvi, 21.

Terentia Ciceronis uxor, domi cum vestalibus Bonae Deae sacrum celebrat, cii, 99.

Terentilla, unpta Maecenati, adamat Augusto, cxxxvi, 48.

C. Terentillus Arsa, tribunus pl. absentibus consulibus, in consulare imperium apud plebem invehitur, iii, 9. — legem promulgat, ut quinque viri creentur, legibus da impetio consulari scribendis, ibid.

Terentina tribus addita, x, 9.

A. Terentius Varro ad custodiendum iter legatorum Aetolorum missus, xxxv, 49. — creatur praetor,

xxxix, 32. — sortitur Hispaniam citeriorem, 38. — eius res gestae, 41, 56; xl, 2. — ovans Urbem ingreditur, 16.

A. Terentius Varro, legatus ad Gentium, Illyriorum regem, xlii, 26. — in Macedoniam, xlv, 17.

C. Terentius Varro, humili et sordido loco natus, suator legis de nequando magistri equitum et dictatoris iure, praetor et consul, xxi, 25, 26, 35. — conciones multas ac feroces habet, 38. — eius et Aemilii collegae discordia, 41-44. — signum pugnae ad Cannas proponit, 45. — fugit Venusiam, 49. — C. Terentio Varro, redeunti a clada Cannensi, obviam itum ab omnibus ordinibus, 61. — eius ad legatos Campanos oratio, xxi, 5. — proconsul, iubetur Piceno agro praesidio esse, 32. — ei per omnes annos post fugam ab Cannis prorogatum imperium, xxv, 6. — propraetor in Etruriam mittitur, xxvi, 35. — legatus mittitur ad Philippum, xxx, 26. — legatus in Africam mittitur, xxxi, 11. — triumvir creatur ad supplendum Venusiis colonorum numerum, 49.

C. Terentius Istra creatur praetor, xxxix, 56. — sortitur Sardiniam, xl, 1. — triumvir Coloniae Graviscae deducendae, 29.

L. Terentius legatus ad Antiochum missus, xxxiii, 35.

L. Terentius, corruptus a Cinna, struit insidias Cn. Pompeio adolescenti, lxxx, 5.

L. Terentius Massiliota, aedilis plebis, xxxi, 50.

L. Terentius Massiliota creatur praetor, et sortitur Sardiniam, xxxviii, 42. — tribunus iurilium, xl, 35.

M. Terentius M. F. Varro Lucullus; vid. Lucullus.

M. Terentius Varro, doctissimus togatorum, legatus Pompeii bello

Piratico, Italiam cum Graecia ponte iungere cogitat, xcix, 31; vid. et xiii, 35. — coronam navalem meritis, xcix, 32. — triumvirale foedus satyra perstrigit, ciii, 74. — aedilis, ibid. — ei negotium datum a Caesare Graecas Latinasque bibliothecas colligendi, cxvi, 21. — proscripius a Fusio Calens occultatur, cxx, 81. — vitam et studia ad cutesimum fere annum prorogavit, ibid.

M. Terentius Varro, trib. pleb. edicto proposito se causa et agnomine distingui proficitur ab M. Terentio proscripto, cxx, 81.

P. Terentius Tusciveicanos, legatus in Illyricum, xlv, 17.

Q. Terentius, legatus, xxi, 63.

Q. Terentius Culleo, senator, ap. Carthaginienses captivus, Romanis redditur, xxx, 43. — pileo capiti imposito, sequutus et Scipionem triumphantem, 45. — legatus, xxxiii, 47; xlii, 35. — praetor sortitur iurisdictionem peregrinam, xxxviii, 42, 65. — petit consulatum frustra, xxxix, 32. — legatus ad Masinissam et Carthaginienses, xlii, 35.

Sex. Terentius, amicus D. Bruti, fides, cxx, 15.

Terentius Varro Murena perdonat Salassos, cxxv, 9. — cos. moritur, 23.

Terina, urbs Bruttiorum, h. *Nocera* aut *Amantea*, capta ab Alexandro Epirensi, viii, 24.

Termantia frustra obsidetur a Q. Pompeio, liv, 3.

Termessus, Pisidiæ oppidum, xxxviii, 15.

Termesseenses oppugnant arcem Isiondensium, xxxviii, 15. — mulctantur, ibid.

Termentini, gens Hispaniae valida, domantur a T. Didio, lxx, 31.

Terminalia festo, xliii, 11. — postridie terminalia, xlv, 44.

Terminus Deus, i, 55; v, 54. — lapis sacer in Crustumino, xli, 13, 1.

Termini Fanum, i, 55.

Terra Mater, viii, 6.

Terra Arpini campestri agro in ingentem sinum consedit, xxx, 2. — Velitris trium ingerum spatio descendit; v. Prodigium. — Terrae motus, iii, 10; iv, 21; xv, 9. — qui multarum urbium Italiae magnas partes prostravit, non animadversus a pugnantibus, xlii, 5; xxxiv, 65; xxxv, 40; xl, 59. — terrae motu Caria concussa, et collapsus Rhodi colossus, xx, 47.

Terror nocturnus Romae, viii, 37.

Tessera a duce tribunis data, vii, 35, 1; ix, 32; xxviii, 24, 6. — vesperi per castra data, xxviii, 46; xxviii, 24, 6. — tacitum signum, xxxix, 30, 3.

Tesserarum ludus, iv, 17.

Testudinum varia genera, v, 5, 3; xxviii, 2, 4. — testudo e scutis densis, x, 29, 41, 43; xxxi, 39; xxxiv, 39 pr. xlii, 9. — ad oppugnationem urbium, v, 5.

Testudini assimilata Peloponnesus, xxxvi, 32. — Testudo fluvialis trium cubitorum ab Iudis dono data Augusto, cxxxvi, 27.

Tetradrachmum, xxxiv, 52, et xxxvii, 46, 58.

Tetraphylia, urbs Athamaniae, xxxviii, 1. — ibi custodia regiae pecuniae, ib. ea expelluntur Macedones, ibid.

Teus, sive Teos, insula et opp. Ioniae, h. *Segesi*, xxxviii, 27. — Teii, xxvii, 12. — oratores mittunt ad Romanos, 28. — facturos se imperato pollicentur, ibid.

Tenta, Pinnaci Ardiaceorum regis nocera, interficiendos curat legatos Romanos, xx, 25. — adversus eam bellum Romani gerunt, 26-30. — administratione regni abit, 31. —

— Teutae pax cum Romanis [facta, xxx, 33, 4.

Teuticus, legatus Gentii, xlii, 31.

Teutobodus, rex Teutonorum, in pugna capitor a Mario, lxviii, 23. — fabulae de Teutobodo, ibid. — Teutobodus, honoris nomen, non hominis, 24. — ante cursum Marii triumphantis ducitur, 76. — Teutobodi proceritas, ibid.

Teutomalus, Salluviorum rex patria profugus, ab Allobrogibus iuvatur, lxi, 5.

Teutonorum antiquae sedes, lxiii, 21. — eos fallere conatur Cn. Popilius Carbo cos. 26. — vivunt Carbonem, 27. — per Liguriam irrupunt in Italiam, lxviii, 2, 14. — eos caedit Marcellus, 22, 23.

Teutonus quidam C. Marium cos. provocat ad singulare certamen, lxviii, 12.

Tezaga, urbs expugnata et diripienda militi data, l, 19.

Thabusion, Phrygiae mai. castellum, xxviii, 14.

Thala opp. capitur a Metello, lxvi, 2, 3.

Thapsus, urbs Africae, h. *Domsas*, xxix, 30; xxxiii, 48. — Thapsum obsidet Caesar, cxiv, 34. — apud eam urbem vincit Metellum Scipionem, 35, 36. — Thapsitanos mulctat pecunia, 65.

Thasii, xxxi, 31.

Thasus insula maris Aegaei, Thraciae vicina, h. *Tasso* s. *Thassus*, xxxiii, 35, 39.

Thaumaci (s. *Thaumacus* et *Thaumacia*) ubi siti in Thessalia, et unde appellati, xxxii, 4; xxxiii, 13, 7; xxxvii, 7. — sinistra tentati a Philippo et capti a Romanis, xxvii, 14.

Theaetetus, legatus Rhodiorum, xlvi, 4.

Theatrum, xii, 8. — et proscenium

ad sedem Apollinis, xi, 51. — magnificum Tegene ab Antiocho Epiphanes e marmore factum, xlii, 20. — in theatro Graeci concionem habere soleant, xxiv, 39; xxxiii, 31. — Romae senatores quasudo secreti a populo, xxxiv, 44, 54. — Theatrum, quod censorum statuendum locaverant, auctore Scipione Nasica destruitur, xlviii, 27. — Theatrum Scauri, civ, 42. — Theatrum Pompeii, primum Romae stabile et mansurum, cv, 28.

Thebae, caput Boeotiae, h. *Thiva*, s. *Thiba*, *Sives*, xxxiii, 1; xlii, 44. — sunt in magno tumultu, ibid. — recipiuntur a Romanis, 63. — diruuntur, lxi, 19; vid. et 19, 18.

Thebae Phthioticae in Thessalia, xxviii, 7. — sive Phthiae, xxxiii, 33; xxxix, 26. — dirutae ab Alexandro, ix, 18. — a Philippo captae, xxviii, 7. — maritimum emporium, xxxix, 25; vid. et xxxii, 33; xxxiii, 5.

Thebani ad bellum Romanum concitantur, lxi, 1. — maximus apud eos metus, 7. — a Romanis ad Mithridatem desciscunt, lxxviii, 51. — mox a Mithridate deficient ad Sullam, lxxxi, 1, 2. — priorum defectionem ab Romanis excusant, 3. — diuidio agri mulctantur, lxxxii, 19.

Thebes, campus nobilitatus carmine Homeri, xxxvii, 19.

Theium, oppidum Athamaniae, xxviii, 1.

Themiscyra oppugnatur a Locullo, xvi, 30.

Themistus, Gelonis gener, ob societas cum Andromodoro consilia occiditur, xxiv, 24, 25.

Thensae, v, 41; ix, 40.

Theodotus, unus ex coniuratis in Hieronymi caedens, traditur Andromodoro torquendus, xxiv, 5. — cecitatus, et Theonem insontem consilii auctorem mentitur, ibid.

Theodotus et *Sosis*, interfecto Hieronymo, regis equis Syracusas contendunt, *xxiv*, 21. — eos alloquitur *Audranodorus*, 22.

Theodotus, praefectus classis Rhodisc, *xlv*, 25. — legatus mittitur Romam cum corona viginti millium aureorum, *ibid.*

Theodotus, nobilis adolescens, Passaronis urbis portas sperit Romanis, *xlv*, 26.

Theodotus, praeceptor Ptolemaei, suadet regi ut Pompeium interficiat, *cxii*, 14. — Caesari offert caput anulatumque Pompeii, 25. — a Bruto omnibus suppliciis cruciatus occiditur, *cxviii*, 36.

Theogenes, dux Persici, *xliv*, 32.

Theondas, summus magistratus Samothraciae, *xlv*, 5.

Theophanes Rutilium falso criminatus est, *lxxviii*, 11. — cum eo res maximas communicare Pompeius solebat, *cxii*, 16. — fuit praefectus fabrum Pompeii, 30. — eo auctore, Aegyptum Pompeius petit, *cxii*, 11.

Theophrastus haerens scholae et librorum Aristotelis, *lxxxiii*, 44.

Theopompus potens apud Cnesum, *cxii*, 24. — Gaidia propter Theopompum immunitas data, *ibid.*

Theoxenus sibi cum marito et liberis sororis suae necem avertit, *xi*, 4.

Theoxenus, dux Achaeorum cum Rhodiis militantium, *xxxix*, 18.

Thermopylae, via angusta per saltum ex Thessalis in Locridem et Boeotiam, *xxxii*, 3, 35. — Thermopylis frequens Graeciae statis diebus solet esse conventus, *ibid.* et *xxxi*, 29, 1. — Thermopylarum saltus et angustiae fauces, *xxviii*, 5, 7; *xxxi*, 23; *xxxiii*, 3. — in unum iudicium ab aequis θερμῶν, ἐνδελίς, *xxxi*, 29, 1; *xxxvi*, 15.

L. Thermus legatus, *xlvi*, 32.

M. Thermus, praetor, expugnat et

diruit Mitylenes, *lxxxix*, 36; *vid.* *Mitylene*.

Thesauri auri Gallici, *vi*, 14, 15. — Proserpinae; *vid.* *Proserpina*.

Thesaurus publicus Memmus sub terra saxo quadrato septus, quo Philopoemen victus demittitur, *xxxix*, 50.

Thespia, s. *Thespiae*, opp. Boeotiae inter Heliconem et Cithaeronem, *xlvi*, 43.

Thespienses, *lxxvi*, 21. — eorum emporium Creusa, *ib.* — a Mithridaticis obsessi fuere, *lxxviii*, 51.

Thesproti in mediterranea Epiri parte, *xlvi*, 21.

Thesprotius sinus, *viii*, 24.

Thessolia pars Graeciae, h. *Junjah*, *xxxi*, 41; *xlvi*, 54.

Thessali, *xiv*, 34. — adscripti a Philippo Macedoniarum rege foederi, cum Romanis luito, *xxix*, 12. — Thessalos primos omnium liberandos Philippo nominat T. Quintius, *xxxi*, 10. — liberi prouocantur, *xxxii*, 32. — iis, propter libertatem concessam, Achaei Phthiotae dati, 35. — Thessali, gens iniqui ingenio, *xxiv*, 51. — liberantur a T. Quintio, et ex omni colluvione et confusione in aliquam tolerabilem formam rediguntur, *ibid.* — eorum concilium Larissae, *xxxvi*, 8; *xlvi*, 38. — impugnantur ab Antiocho, *lxxvi*, 9, 10. — eorum querelae de urbibus suis a Philippo possessis, *xxxix*, 24, 25. — eorum discordiae sopitae ab Ap. Claudio legato, *xlvi*, 5. — deditur se Caesari, *cxii*, 56.

Thessali equites, *ix*, 19.

Thessalici equitatus virtus, *xiii*, 7; *xlvi*, 59.

Thessalonica, opp. Maced. ad sinum Thermaicum, h. *Thessalonich*, *Saloniki*, *Selaniki*, *xxxix*, 27; *xi*, 4. — urbs celeberrima, *xlv*, 30. — ibidem erant naualia, *xliv*, 10, 32.

— frustra oppugnatur a C. Marcio, 10. — deditur Aemilio Pullo, 45; XLII, 67; XLV, 22; XLV, 29.

Thetidium Pharsaliae terrae in Thessalia, XXXIII, 6, 7.

Theodoria, urbs Athamaniae quae expelluntur Macedones, XXXVIII, 4.

Theuma, vicus Thessaliae, expugnatur, XXXII, 13.

Thimarum, oppidum Thessaliae, XXXII, 14.

Thoas, praetor Aetolorum, conquiretur iniurias Romanorum, et reges ad bellum concitat XXXV, 12. — mittitur ab Aetolis ad Antiochum, XXXV, 32; XXXVI, 7. — frustra trahitur Chalcidem, XXXV, 37. — Hannibalem Antiocho suspectum facit, 42. — eius cum Phaenaea contentio, 45. — mittitur iterum legatus ab Aetolis ad Antiochum, XXXVI, 26. — eum sibi dedi postulant Romani, XXXVII, 43; XXXVIII, 38.

Thoenio dominationem Syracusis affecit, eique resistit Sosistratus, XII, 49. — occurrat Pyrrho, XIV, 1. — occiditur a Pyrrho, 19.

Thorax linteus in aede Iovis Fretorii, IV, 20, 5.

Thorax, nomen collis, XVI, 16.

Sp. Thorius abrogat leges agrarias, LXI, 37.

Thraces invadunt Manlii exercitum, et praedae partem abigunt, XXXVIII, 40, 41, 49; XXXIX, 1. — cur minus infesti fuerint Scipioni, XXXVIII, 41. — adsumuntur in societatem a Romanis, XLII, 19. — pugnant longis rhomphaeis, XXXI, 39. — cum cautu superfixa capita hostium portant, XLII, 60. Conf. Cotys. — a Pisone funduntur, LXVII, 62. — C. Gemioium vincunt, LXX, 56. — Macedoniam et finitimas gentes vastant, LXXXI, 49. — a Sulla vincuntur, LXXXIII, 8.

Thracia, h. Bulgaria et Romania, s. *Rum-Iti*, XXVI, 25. — in Thraciam exercitum ducit Philippus, ib. — eam depopulantur Galli, XLIV, 27.

Thrasippus Eulycsta, praefectus agematis Macedonici, XLII, 51.

Thraso, familiaris Hieronymi, Syracusanorum regi, XXIV, 5. — nominatur inter coniuratos, ibid. — traditur ad supplicium insons, ibid.

Thrasymedes Perius ingentis molis simulacrum Aesculapii fecit, XI, 13.

Thrausi, s. *Trausi*, gens Thracum, XXXVIII, 41.

Thronium, oppidum Locridis, XXVIII, 7, 6; XXXII, 36; XXXIII, 3; XXXV, 37; XXXVI, 20.

Thuria servavit Q. Lucretium, maritum a triumviris proscriptum, CXX, 45.

Thuriae, s. *Thurii* et *Thurium*, antea Sybaris, opp. Italiae inferioris in Salentinis ad sinum Tarentinum, h. *et Cupo*, IX, 19; X, 2; XIV, 15; XXVII, 1. Cf. Sybaris.

Thurini a Lucanis impugnati confugiunt ad fidem Romae, XI, 28. — donodant C. Aelio statuam et coronam auream, ibid. — obsessi liberantur a Fabricio, XII, 6. — eorum urbem capiunt et diripiunt Tarentini, 7. — in fidem Romanorum redeunt, XXV, 1. — deficient ad Hannibalem, XXV, 15; XXVI, 39; XXVII, 1. — in eorum agrum coloniis deducta, XXXIV, 53.

Thurium; vid. *Thyrium*.

Thuribula ante ianuam posita, quum inter Deum in Vibren infretratur, XXIX, 14.

Thurru; vid. *Turru*.

Thus publice in sacrificiis praebitum, X, 23.

Thyatira, opp. Lydiae, ad Lycum flumen, hodie *Thura*, *Akhisar*, XXXVII, 8, 21, 37. — se dedit Romanis, 44.

Thymbris, Bithyniae fluvius, xxxviii, 18.

Thyrium, sive Thaurium at Tyrreum, opp. Acarnaniae, xxxvi, 11, 12; xxxviii, 9.

Thyrienses, xxxvi, 12.

Thyris quidam Stuberæns, iniectis tapetibus in Demetrii fauces, ei intercludit spiritum, xl, 24.

Tibareni subiguntur a Lucullo, xxvii, 46.

Tiberina insula, ii, 5. — ostia, xxvi, 19.

Tiberinus Silvius, decimus rex Albae, in Albula submersus, i, 3.

Tiberinus amnis, v, 37. — Tiberini ostium, xlix, 14.

Tiberis, fl. Italiae, h. *Tevere*, olim Albula dictus, i, 3. — Tiberis dictus a rege Tiberino, qui in trineo submersus est, ibid. — ab Hercule nando traieitur, 7. — est gelida hieme innavigabilis, v, 13. — eius inundationes maximae, xix, 64; xxiv, 9; xxx 38; xxxv, 9, 21; xxxviii, 28. — eius exundatio pro omine habita, cxxxiv, 109. — trans Tiberim habitare iussi senatores Veliternorum et Privernatium, viii, 14, 20. — Campani, xxvi, 34.

Tiberius; vid. *Claudius*.

Tibicines et Cornicines in centurias distributi a Servio, i, 43. — eorum in ludis usus, vii, 2. — vini avidum genus, ix, 30. — prohibiti in aede Iovis vesci, uno agmine eunt Tibur, ibid. — vino enervati somnoque victi in plaustra coniciuntur, et Romam revehuntur, ibid. — iis restitutum ius vescendi in aede Iovis, ibid.

Tibur, opp. Labii, h. *Tivoli*, vii, 11; ix, 30; xxi, 11; xxx, 45; xliii, 2.

Tibartes, populi, vii, 9. — quare iis bellum indixerit Romani, ibid. — Gallos benigne adiuvant commentu, ix, 18. — vincuntur, ibid. — infesto agmine, primo noctis silentio ad ur-

bem Romam veniunt, 12. — ad moenia Romae vincuntur, ib. — cum iis bellum geritur, 18. — coguntur dedere se Romanis, 19. — triumphus de Tiburtibus, ibid. — tuentur Perdanos, viii, 12. — eos vincit L. Furius, consul, 13. — mulctantur agro, 14.

Tichius, cacumen montis Oëtæ, xxxvi, 16, 17.

Ticinus, amnis Galliae Cisalp. (h. *Tesino*) cui adiacet Ticinum, h. *Parva*, v, 34; xxi, 39. — Romani ponte Ticinum iungunt, xxi, 45. — pugna equestris ad Ticinum, 46.

Tifata, Campaniae mons imminens Capuae, vii, 29; xliii, 36, 39, 43; xxvi, 5.

Tiferaum, opp. Samnii, ix, 44; x, 14; xxiv, 47, 10.

Tiferus, mons Samnii, x, 30.

Tigellum Sororium, i, 26.

Tigranes Armenius ducit filiam Mithridatis, lxx, 49. — a Mithridate concitatur in Artiocharanem, ibid. — eius duces a Sulla expelluntur Cappadocia, 50. — occupat Syriam, 65-67. — cum Tigrae foedus facit Mithridates adversum Romanos, lxxiv, 13-15. — Tigranes Cappadociam de novo vastat, xci, 28. — ad eum confugit Mithridates, xcvi, 39. — qui a Lucullo per legatum Ap. Claudium repositur, 50; vid. et xcvi, 6. — Tigranis incrementa et superbia, 7. — Tigrisui bellum infert Laellus, 24. — Tigranes arcescit Mithridatem, 25. — eius recordia, 34. — Mithrocharanem cum stolidia mandatis mittit, 35. — omnibus impediementis exultat, 38. — Tigranis copiae, 41. — vincitur et fugatur, 45, 48. — summam rerum permittit Mithridati, 52. — Tigranis ad Phraateni legatio, 53. — pulso Fannio, multa recuperat, 85. — eius res malae, c, 25. — eius cum filio et Parthis bellum, 26. — regnum Tigris-

nis invadit Pompeius, ci, 8. — in castra Pompeii profectus benigne suscipitur, 9-11. — amicus et socius populi Romani appellatur, 15. — eius cum Phraate bellum, cii, 30. — et pox 31.

Tigranes proxima praecedentis filius, a patre corona donatur, c, 25. — contra patrem arma capit, 26. — victus a patre, in castra Pompeii venit, ibid. — eius in patrem irreverentia, et contumacia in Pompeium, ci, 12, 13. — in vincula conicitur, 14. — repetitur a socero Phraate, frustra, 15. — in triumphum ducitur, cii, 48. — pecuniis acceptis emittitur a Clodio, 124.

Tigranocerta, urbs amplissima, a Tigrae conditur, lxxiv, 15. — obsidetur a Locullo, xxvii, 38. — urbis vius opulentia, 39, 51.

Tigris allata ad Augustum ex India, tumque primum visa Romania, atque etiam, ut Dio putat, Graecia, cxxxvi, 27.

Tigurini circumveniunt L. Cassium eos, eumque occidunt, lxy, 56. — reliquias Romani exereius torpitatione dimittunt, 57. — Tigurinorum elades, cii, 130.

Timanora Dolopem iaculatoribus et funditoribus praeficit Perseus, xlii, 58.

Timasirates Rhodius deductus ad Aemilium, xxvii, 14.

Timontheus Liparensis a legatis Romanis iniuriam popularium arcet, v, 28. — eius posteris gratiam referant Ramani, xviii, 46.

Timavi lacus, xli, 1. (Timavus fl. Istriae, h. *Timavo*, *Rekam*.)

Timochares Ambracensis fortim ad C. Fabricium eos accedit, veneno necaturus Pyrrhum, xiii, 44; vid. Niebs.

Timocrates Pellenensis praestitit Argis, xxvii, 29.

Timoleon vinctus Poenos, xvi, 8.

Timon, princeps Tusbarum Phthioticarum, xxxii, 5.

Timon praepositus ab Antiocho Lydiae, xxxvii, 44.

Timotheus, praefectus Persi, xlii, 67.

Tiridates in locum Phraatis a Parthis rex constituitur, et Caesaris arma socia optat, cxxxiii, 71.

M. Tiro a Caesare dimittitur cum ignominia, cxiv, 27.

Tirocinii dies, xxii, 57, 9.

Tirones ab decem et sex annis milites scribit Philippus, xxxiii, 3.

Tisaeum, s. Tisaeus mons Thesaliae, xxviii, 5.

Tisdrifani mulcantur a Caesare, cxiv, 65.

Tisippi crudelitas in Aetolorum princeps, xlv, 28.

Tiso Patrensis, xxxv, 26.

Titenses, equitum centuria et tribus antiqua, i, 13, 36; x, 6.

C. Titinius, trib. pleb. xxxv, 8.

U. Titinius prodit praetori castellum a fugitivis in Sicilia occupatum, lxyii, 32, 33.

C. Titinius, equestris ordinis princeps aperte recusat, indiciana lege a Druso lata, ingredi eam, lxxi, 21.

C. Titinius vincitur a fugitivis in Sicilia, lxxvi, 35.

L. Titinius, tribunus mil. cons. pot. v, 12. — iterum, 18. — profectus adversus Faliscos, male remgerit, ibid.

M. Titinius, trib. pl. iii, 54.

M. Titinius, magister equitum, x, 1.

M. Titinius, trib. pl. xxv, 8.

M. Titinius Curvus, praetor, xi, 59. — dat senatum Sempronio et Postumio, xli, 6.

M. Titinius, praetor, sortitur Hispaniam citeriorem, xii, 5, 9, 15.

26. — accusatur ab Hispanis, XLII, 2.

P. Titinius legatus, XXXI, 21.

Sex. Titinius, tribunus plebis, queritur indignam mortem Maclii, IV, 16.

Titium atrium in Lantumiis, XXXIX, 44.

M. Titius, praetor, aqueductus refecit, novasque aquas inducit in Urbem, LIII, 4.

M. Titius naves comparans, capitur, et incolumis servatur a Mena, CXXVII, 26. — ab Antonio ad Caesar. Octavianum transit, eique Antouii testamentum prodit, CXXXII, 6, 7.

P. Titius, tribunus plebis, magistratu Cascac collegae abrogato, ante annum moritur, CXX, 5. — eius de triumviris in quinquennium lex, 26.

Sex. Titii, trib. pl. certamen cum Antonio eos. LXXX, 45. — in exilium agitur, 50.

Q. Titurius Sabinus, Caesaris in Gallia legatus, CTV, 56. — profligat Vnellos, eorumque civitates in dedicationem accipit, 98. — vnatat Menapiorum culta, CV, 60. — caeditur ab Ambiorige, CVI, 12.

Titus Tatius rex Sabinorum, I, 10. — ad eum congregantur raptarum virginum parentes, ibid. — bellum parat, ibid. — corrumpit auro filiam Torpeii, quae Sabinos in arcem accipit, 11. — pax convenit inter eum et Romulum, 13. — eius mors, 14.

Togae militibus datae, XXII, 54; XXIX, 3, 36; XLII, 16. — Toga praetexta ab Etruscis sumpta, I, 8. — Togam praetextam sumunt, qui se pro populo devovent, VIII, 9. — Togae praetextae habendae ius, ut pontificibus, ita datum triumviris epulonibus, XXXIII, 42. — praetextis Togis quinquaginta uterentur, XLII, 57, 105; XXXIV, 7. — Toga caudata, XXXIX, 39; vid. Album. — picta, X, 7. —

purpurea, XXVI, 4; XXXI, 11. — virilis, XXVI, 19; XLII, 34. — quando sumpta, conf. et XLII, 57, 10. — Togam pictam Masinissae donat Scipio, XXX, 15.

Toletum, urbs parva, sed loco munita, Carpetanorum in Hispania Tarrac. h. *Toledo*, XXXV, 7 et 22. — operibus Toletum capit M. Fulvius Nobilior, proconsul, ibid. vid. et XXXIX, 30.

Tolistoboi Galli in Asia (vid. Gallograeci), XXXVIII, 15. — quoniam modo eas ceperint sedes, 17. — iis Romani bellum inferunt, 16 sqq. — fugiant in Olympium montem, 18, 19. — vincantur, 20 sqq.

Tolosa nobilis Gallorum civitas praesidium Romanum opprimit et in vincula coniecit, LXVI, 40. — occupatur et diripitur a Servilio consule, ib. et 41.

Tolosanum aurum habere, proverbium, LXVI, 41, 42.

Lar, sive *Iartes Tolunnus*, Vententium rex, IV, 17. — ad eum deficiunt Fidenae, ibid. — interfici iubet legatos romanos, ibid. — in proelio occiditur a Cornelio Cosso tribuno militum, 19.

Tonitru, iuveni magistratum superveniens, vitio creatum arguebat, XXIII, 31.

C. Toranius, tutor Octaviani Caesaris, proscribitur a triumviris, CXX, 37. — a filio suo proditus occiditur, 59.

Toredorix, Tosioporum tetrarcha, insidiis Mithridatem petens, cum uxore et liberis trucidatur, LXXXII, 37, 38.

Tormenta bellica, XLIV, 34.

Torone, opp. Macedoniae ad sinum Toronaicum, s. Toronaenum, h. *le Golfe d'Aiomana*, XXVIII, 7; XLIV, 12; XLV, 30. — eam incolunt profugi

ob Thebis Phthioticis, xxviii, 7. — capitor a Philippo, ibid.

Toronea promontorio supciato, xxxi, 43.

Toronaicum mare, xlii, 11.

Torquatus, cognomen T. Manlio datum, vii, 10; vid. Manlius.

A. Torquatus, senator, victo Pompeio, Caesaris clementiam Athenis expectat, cxi, 6.

T. Torquatus, captus a Sittio, a militibus interficitur, cxi, 65.

Torques aureus magni ponderis in Capitolio Iovi donum in aede positus, xxiii, 36. — Torques aureos mille quadringentos septuaginta transtulit P. Cornelius Scipio, xxxvi, 40.

Toryne, Epiri oppidum, cxxxii, 28. — in id nomen Cleopatras locus, ibid.

Trabs aurea ex templo Hierosolymitano sublata, ab Eleazaro datur Crasso, cvi, 20.

Tragula Hannibal ictus, xxi, 7. — etiam Cn. Scipio, xxi, 42.

Traiectus duo ex Italia in Graeciam, xxvi, 21, 3.

Tralles, sive Tralli, Illyriorum genus, xxvii, 32; xxi, 35, xxxii, 4; xxxvii, 39, 40.

Tralles, urbs Lydiae, aut Cariae, aut Ioniae, ad Maeandrum fluvium, dedit se Romanis, xxxvii, 45; xxxviii, 39.

Tralliani Theophilo locant Romanos iugulandos, xxvii, 9.

Transalpini Galli; vid. Galli.

Transfugae verberati et secori percussi, xiv, 30. — numius Latini qui erant, securi percussi, Romani in crucem sublati, xxi, 43. — *Transfugae* nomen execrabile veteribus sociis, novis suspectum, xxvii, 17.

Transpadanis omnibus civitatem dat Caesar, cx, 55.

Trasimenus, locus Etrusiae in agro Perusino, h. *Lago di Perugia*, xxi,

4. — ad eum Hannibalis castra et insidiae, ibid. — ad Trasimenum pugna, vi, 7; xxiv, 13.

Trausi, s. *Thrausi*, gens Thracum, xxviii, 41.

Trebati, Samnitium ductor, vincitur a Cosconio, lxxv, 22, 23.

L. Trebellius, trib. pl. Gabiniae legi, qua Pompeio bellum adversus piratas mandabatur, intercedit, xcix, 11. — metu coactus, cedit, 20.

L. Trebellius, tribunus plebis, Dolabellae legem ferenti de tabulis novis resistit, cxiii, 28, 33, 35, 36.

M. Trebellius Fregellanus, cxiii, 21.

Q. Trebellius, centurio legionis quartae, xxvi, 48. — cum inter et Sex. Digitium de murali corona certamen, ibid.

Trebia, opp. Latii, ii, 39. — Trebiam capit Coriolanus, ibid. — (Alia est Trebia urbs Umbriae inter Fulginium et Spoletum, h. *Trevi*).

Trebia, fl. ex Apennino in Padum ad Placentiam defluens, h. *Trebbia*, xxi, 48. — ad eum pugna, 54-56.

Trebianus, ager in Campania, xxiii, 14.

Trebius, nobilis Campanus, xxiii, 1.

C. Trebonius, trib. pl., v, 11.

C. Trebonius, legatus, x, 40.

C. Trebonius, trib. pl. rogat ut Pompeio Crassoque provinciae decernantur, cv, 16. — et per viam perfert legem, 18-20. — legatus Caesaris bello Gallico, cviii, 12, 13. praeficitur obsidioni Massiliae, cx, 10. — praetor urbanus, cxi, 17. — ei se opponit Coelius, ib. — Trebonius de tribunatu deturbatur, 19. — procos. in Hispaniam proficiscitur, cxii, 50. — Caesar eum sibi in tres uenses consul sufficit indignante populo, cxvi, 1. — socius coniurationis adversus Caesarem, 41. — Asia

ci provincia decernitur, 101. — quum ei tradit M. Apuleius quaestor, cxviii, 3. — fuede occiditur a Dolabella, cxix, 2-4.

L. Trebonius, tribunus plebis, in-sectatur Patres, unde Aspero inditum cognomen, iii, 65. — eius rogatio, ibid.

M. Trebonius, tribunus militum cois. pot., vi, 21.

Trebula, triplex urbs Italiae; prima Campaniae (onde Trebulani Ba-linienses), dunc in Sabinis, altera Trebula Mutusca, h. *Monte Leone della Sabina*, infra Reate, altera Trebula Suffens, s. Suffenatis, h. *Montorioli di Romagna* supra Nerulam, xxiii, 39.

Trebulanus ager, xxiii, 14.

Trebulani data civitas, x, 1.

C. Tremellius decemvir agro divi-duendo, xlii, 4.

C. Tremellius Scrofa, quaestor, a Spartaco caeditur, cxvii, 8.

Cn. Tremellius Flaccus, quaestor-rius, in Asia ad Attalum legatus mittitur, xxix, 11. — aedilis plebis, xxx, 26. — creator praetor, ib. — sortitur Siciliam, 27.

Cn. Tremellius, tribunus pl., xlv, 15.

Cn. Tremellius, tribunus plebis, iurgatur cum pontifice maximo, xlvii, 1. — ob id ei dicta multa, ibid.

L. Tremellius quaestor, lxi, 29. — eius ad milites oratio, 30, 31. — vincit Pseudophilippam, 32. — unde ei Scrofae cognomentum haeserit, ibid.

Treviri vincuntur a Caesare, cv, 63. — bellum instaurant, cvii, 1. — vincuntur iterum, 5-7.

Triarii, milites, xi, 47; vii, 23; viii, 8. — hastis, non pilis, utuntur, viii, 8, 8. — cur, et quo sensu dica-tur res ad Triarios redisse, ibid.

C. Triarius, legatus Luculli, Apa-

moam capit, xcv, 15, 16. — parti classis praeficitur, xcvi, 24. — advo-catus ad Heracleam a Cotta, eam urbem recipit, cxviii, 11-15. — Tion quoque et Amastrin recipit, 6. — liberat Fabium obsessum a Mithri-date, 88. — acie vincit Mithridatem, 89. — laceratus iterum a Mithridate vincitur, 90-92. — videtur idem fuisse qui C. Valerios Triarius; vid. hoc nomen.

C. Triarius C. F. accusat M. Scan-rum, cvi, 7 et 13.

C. Triarius, unus e ducibus Pom-peianae classis, cxi, 2.

Triballi funduntur a M. Minucio, lxx, 18.

Tribunal praetoris, xxvii, 50. — Tribunal consulis Romani Macedoni-bus est terrori, xlv, 29. — legatorum Rom. in concilio Chalcide habito, xlii, 44, 2. — Tribunalis a praetori-bus ad Piscinam publicam posita, xxiii, 32. — in castris, xxviii, 26, 4.

Tribunatus plebis iuri solet a. d. IV. Idus dec. xxxix, 52.

Tribunus Celerum, i, 59.

Tribuni militum in secessionem mi-litum ab exercitibus creati, iii, 51. — primo ab imperatoribus, dein populi suffragio ex parte facti, vii, 5, 4; ix, 30; xxvii, 36 extr.; xxviii, 27; xlii, 31; xliii, 12; xliiv, 21. — legionis primae, secundae, tertiae, xlii, 53; xl, 41; xli, 3. — primi, xli, 3, 5. — alternis inoperabant, xl, 41. — delectum habent, xlii, 32, 33. — propter bellum Macedonicum non suffragiis creati, sed a consulibus praetoribusque facti, xlii, 31, 35, 49. — consules aut bonoribus fun-cti, xlii, 49; xliiv, 1, 21. — rursum a populo ex parte creati, vii, 5, 4; xxvii, 36; xlii, 12; xliiv, 21, 37. — ordinarii olim imperatorum con-sularii, ut legati extraordinarii, xxxvii, 1, 6.

Tribuni militum consulari potestate tres numero primum creati, IV, 6, 7. — abeunt honore, quasi vitio creati, ibid. — quatuor creantur, IV, 31. — sex, IV, 61. — octo, V, 1. — Tribunos militum consulari potestate creari, evincunt tribuni plebis, IV, 25. — mox vetat senatus, decernitque, ut consularia comitia habeantur, ibid. — Tribuni mil. cons. pot. patricii omnes creati per quatuor et quadraginta annos, VI, 37. — promiscue ex Patribus ac plebe creari possunt, IV, 6, 7. — Tribunus militum consulari potestate ex plebe primus, V, 12.

Tribuni militum consulares, XXXVI, 17, 1; XLII, 49; XLIII, 5; XLIV, 1. — et praetorii, XLIV, 57.

Tribuni plebis primum creati, II, 33. — sacrosancti, II, 8, 3; II, 33; III, 19, 55; IX, 8, 9. — non populi, sed plebis magistratus, cui non imperium et poenae ius datum, sed auxilii latio adversus Patres auxilium, II, 33, 35, 56; VI, 37. — tributis comitia creari iubentur, II, 56-58. — numeroque eorum tres adduntur, ex Pisone, ib. — decem creantur, III, 30. — tolluntur, decemviris institutis, III, 32. — restituantur, eisdem sublatis, III, 54. — in senatum veniendi ius non ante sublatis e republica decemviros habuisse aut exercuisse videntur, II, 69, 4. — senatores fiebant lectione censorum, XLV, 15, 10. — per cooptationem duo adsciuntur patricii et consulares, III, 64, 65; V, 10. — cooptari vetantur, III, 65; V, 11. — certant adversus Patres, II, 42, et passim. — diem dicunt C. Marcio, II, 35. — M. Moulin, VI, 20. — tribunatum inveniunt a. d. IV Idus dec. xxxix, 52. — Tribunus plebis viatorem mittit ad consulem, II, 56. — Tribuni pl. poterant intercedendo efficere, ut comitia centu-

riatis nihil a populo perageretur, non vero, ut ea a consulibus convocari non possent, IX, 42, 2. — minuunt vincula consulibus, III, 55, 58; IV, 26; VI, 14; IX, 34. — tribunus militum, V, 9. — in ordinem cogunt dictatorem, ut quidam retulere parum probabiliter, VI, 38. — consules in vincula duci iubent, LV, 2; LXXI, 26; CIII, 59. — Tribunus pleb. censorem Q. Macedonicum obtorto collo rapit, ex saxo Tarpeio praecipitandum, LIX, 54. — habent prehensionem, XXX, 20, 5. — provocatio ad eos non est longius ab Urbe mille passuum, III, 20. — vetant delectum haberi, IV, 1, et alibi saepius. — vetant tributum conferri, V, 12. — vetant per quinquennium ullos magistratus cruces creari, VI, 35. — Tribunus plebis vetat quidquam publicae rei prius agi, quam lex sua perlata esset: aerarium, ne adiri a quaestoribus posset, annulo suo claudit, et praetorum quosdam ius dicere pergentes, proposita annectit coërcet, LVIII, 18. — senatum convocat, LXXI, 31. — tribunis datum ut senatores essent, LIX, 54. — legati, IX, 36. — Tribunus plebis unus per intercessionem suam, unusque vocem veto, ceteros omnes morari potest, II, 44; IV, 48; VI, 35. — Tribunorum plebis potestas moribus Urbis terminatur, III, 20. — Tribunus plebis a Patribus clam occisus, II, 54. — Tribuni plebis duo, quod gratificati fuerant Patribus, post depositum magistratum accedunt et damnantur, V, 29. — Tribuno pl. Magistratus abrogatur a populo, LVIII, 22-25. — de ea ro T. Gracchi oratio, 37 et seqq. — Tribuno plebis macta indicta, quod cum pontifice max. iniuriose iurgatus fuisset, XLVII, 1. — Tribunus plebis praescriptione tribunatus abutens ne creditoribus suis satisfaceret, a collegis coërcetur,

XLVII, 35. — duo in Siciliam mittuntur, XXX, 30. — Tribunis plebis usitatum semetipsos creare, III, 35. — non licebat egredi moenia Urbis aut saltem extra eam pernoctare, XXIX, 20, 4. — nec prius intercedere legi, quam privatis suadendi dissuadendique legem potestas facta esset, XLV, 21. — Tribunus plebei esse non potest, cuius pater, qui sella curuli sederit, vivit, XXVII, 21; XXX, 19.

Tribunitia potestas imminuta a Sulla, LXXXIX, 11. — de eius restitutione certatur, XCI, 29. — tribunis plebis redditur ius petendorum honorum adeptum a Sulla, XCII, 17. — omnia eis iura restituuntur a Pompeio consule, XCVII, 37. — Tribunitia potestas ab imperatoribus adscita, CXXIV, 106.

Tribus unde dictae? I, 13, 7; I, 43. — urbanae et rusticae, 35. — eorumque nomina, I, 43, 22; IX, 46; XX, 58. — Aemilia, XXXVIII, 36. — Anienensis, X, 9. — Arneusis, vid. Narniensis. — Claudia, II, 16. — Collina, XX, 58. — Cornelia, XXXVIII, 36. — Crustumina, XLII, 34. — Esquilina, XX, 58; XLV, 15. — Falerina, IX, 20. — Galeria, XXVII, 6. — Maecia, VIII, 17; XXXIX, 37. — Narniensis sive Arneusis, VI, 5; XXXIX, 37. — Palatina, XX, 58. — Papiria, VIII, 37. — Pollia, VIII, 37; XIV, 27; XXXIX, 37. — Pomptina, VII, 15. — Publilia, VII, 15. — Papinia, XXVI, 9. — Quirina, XIX, 65. — Sabatina, VI, 5. — Scaptia, VIII, 17. — Stellatina, VI, 5. — Subarrana, XX, 58. — Terentina, X, 9. — Tromentina, VI, 5. — Velina, XIX, 65. — Veturia, XXVI, 22. — Ventina, IX, 20. — una et viginti factae, II, 21. — ad numerum quinque et triginta productae, XIX, 65. — octo novae additae propter socios in civitatem receptos, LXXIV, 56. — quas

tollendas suscipit P. Sulpicius, LXXVII, 7, 8. — mox Cinnæ, LXXXIX, 15. — triginta quinque, XXXII, 12, 9; XXXIX, 37; XLII, 8; XLV, 15. — Tribu moventur quidam a censore, IV, 24, 5; XXIV, 18. — sed altero censore non adversante, IV, 24, 5; XL, 51, 2. — Tribuum omnium nomina in urnam ad delectum coniecta, XIV, 27. — Tribus bellum iubent, VI, 21. — pacem, XXX, 43, XXXIII, 25. — triumphum decernunt, III, 63; vid. et Comititia tributa, et plebs et Suffragia.

Tributa comitia, vid. Comititia.

Tributo plebs liberata Romae, II, 9. — Tributa iterum indicta, vid. CXVIII, 19.

Tributum indictum, IV, 60. — aegre collatum, V, 10. — conferri prohibetur, 12. in murum saxo quadrato faciendum, VI, 32. — in militum stipendium, X, 46. — duplex imperatum civibus romanis, XXXIII, 31. — eo liberata plebs Romae, II, 9.

Trigastini et Vocontii in Gallia Narbon. inter Rhodanum et Druentiam, in hod. *Delphinatus*, XXI, 31.

Trica, Thessaliae oppidum, bod. *Tricola*, XXXII, 13; XXXVI, 13; XXXIX, 25.

Tricipitinus; vid. Lucretius Tricip.

Triclinia toto foro strata, in epulo, XXXIX, 46.

Tricorii in Gallia Narbonensi, XXI, 31.

Trientius Tabuliusque ager quis et quare sic dictus, XXXI, 13.

Trifanum locus Latii, VIII, 11.

Trigemina porta, IV, 16; XXXV, 10 et 41; XL, 51; XLI, 27.

Triundinum, in quod comitia edicta, III, 35, 1.

Triocala, sedes Salvii fugitivorum in Sicilia regis, LXVII, 44.

Triphylia Epiri, XXXII, 13. — a Philippo Achaiae redditur in Elide, XXVIII, 8; XXXII, 5. vid. et XXXIII, 34.

Tripolis Thessaliae, xlii, 53.

Tripolis Scen, xlii, 53, 67.

Tripolis, urbs Laconici agri, xxxv, 27.

Tripolitanus ager, xxxvi, 10.

Tripudium solistimum, x, 40.

Tripudia Gallorum proelium incuntium, xxxviii, 17. — et Hispanorum, xxxiii, 26.

Triremes, xxxi, 22.

Tritonon, Doridis oppidum, xxviii,

7. *Triumphus* origo, i, 10. — descriptio, ii, 29; xlv, 39, 40. — Triumphus Tarquinii Prisci, primus a Livio memoratus, i, 38. — P. Valerii, ii, 7. — Camilli, v, 23. — P. Scipionis Africani, xxx, 45. — L. Scipionis Asiatici, xxxvii, 59. — L. Aemilii Pauli, xlv, 39, 40. — Pompeii de Mithridate, ciii, 43-50. — Caesaris quatuor triumphus, cxv, 11-18. — Caesaris Octavianus tres, cxxxiii, 81-83. — *Navalis primus*, xvii, 12; xviii, 41; xlv, 42. — Triumphus tam est militum, quam ducum, xlv, 38. — petitur a sensu extra Urbem evocato, xxvi, 21, 1. — non datur, nisi ei, qui praesta provincia exercitum deportavit, xxvi, 21; xxxix, 29. — primus eum actio honore reportavit Q. Publilius Philo, viii, 26. — deinde alii, xxvi, 21, 1; xlviii, 38, 4; xxxvi, 39, 4. — triumphum decernunt tribus, iii, 63. — concedere aut denegare senatus est, iii, 26, 63; x, 36, 37; xxvi, 21, 1; xxviii, 9. — ad eum consequendum quae requirantur, xxvi, 21, 1. — triumphus sine auctoritate Patrum, populi iussu actus, iii, 63; vii, 17. — sine auctoritate Patrum, sine populi iussu, x, 37. — cum impetrare non poterat, qui sine magistratu res gessisset, xxviii, 38; xxxi, 20. — aut provinciam non confecisset, exercitumque inde deportasset, xxvi, 21, 1. —

eum petens, quum sine magistratu res gessisset, L. Cornelius Lentulus ovationem impetrat, xxxi, 20. — item L. Manlius, xxxix, 29. — triumphat Pompeius adhuc eques Rom. lxxxix, 29; xcvi, 34. — Triumphus non recuperantibus unmissa, sed imperium argentibus decernebatur, ix, 24. — non de civibus agi debebat, lxxxix, 14. — quum consuetudinem, nec totam servat Caesar, nec omnino spernit, cxv, 17, 18; cxvi, 1; vid. cxxxiii, 82 et 83. — triumphum egit in monte Albano Pupirius et sine exercitu, quum non potuisset triumphum impetrare, xx, 22; xxvi, 21. Cf. xxxiii, 23; xlii, 21; xlv, 38. — de triumphandi iure certamen inter cos. et praetorem, xix, 65. — triumphus nullo bello gesto, xl, 38. — non petenti delatus, x, 46. — triumphus nulli iam privato sub imperatoribus conceus, cxxxvi, 72. — in quo neque captivi ante curram ducti, neque spolia praelata, neque milites sequuti, xxvi, 49. — in eo imagines praelatae devictorum oppidorum etc., v, 30, 4. — Triumphantium ducum ornatus, x, 7; xxx, 15. — filii pueri cum patre curru vehi solebant, xlv, 40. — militum inreatorem clamor, Io triumpho! xlv, 38, 4. — Triumphantibus post exactum magistratum imperium ut esset, quo die Urbem iituri essent, ad populum ferebatur, xxvi, 21; xlv, 35.

Triumviralis conspiratio Caesaris, Pompeii et Crassi, ciii, 73-76, 79; vid. Pompeius, Crassus, Caesar. — Triumviralis proscriptio, cxx, 28, 36, 40, 50, et ulibi in eod. lib.

Triumviri Reipublicae constituendae causa, cxx, 19, 26. — eorum edicti sanguinarii formula, 29-35; vid. C. Octavius, M. Antonius, M. Aemil. Lepidus.

Triumviri, ix, 46, 9. — agrarii

aut coloniae deducendae creati, III, 1; IV, 11; VI, 21; VIII, 16; IX, 28, 46; XXI, 25; XXVII, 21; XXXI, 49; XXXII, 29; XXXIV, 45, 53; XXXIX, 55; XL, 13. — quibus in triennium est imperium, XXXII, 29; XXXIV, 53. bini creari iussi, qui citra et ultra quinquagesimum lapidem, in pagis forisque et conciliabulis, omnem copiam ingenuorum inspicerent, XXV, 5. — bini, uni sacris conquirendis, alteri reficiendis aedibus sacris, creati, XXV, 7.

Triumviri capitales creati, XI, 23. — incusantur ab senatu quod coetns sacrificantium novo more non prohiberent, XXV, 1. — iubentur intentionem custodiam Lautumiarum carceris habere, XXXII, 26. — iis mandatum, ut per Urbem vigilias disponant, XXXIX, 14, 17.

Triumviri epulones quando primum creati, XXXIII, 42. — iis, ut pontificibus, datum ius togae praetextae habendae, ibid. vid. et XL, 42. — nocturni, IX, 46, 9.

Triumviri mensarii facti ob argenti penuriam, VII, 21, 3; XIII, 21; XXIV, 18; XXVI, 36.

Troas Alexandria; vid. Alexandria Troas.

Troemi, Galli, occupant Helle-sponti oram, XXXVIII, 16; vid. Gallograeci.

Trogiliorum portus in Sicilia ad Syracusas, XXV, 23.

Troia Troadis in Mysia, non longe ab recentiori Illo, capta, et in Troianos saevitum, I, 1. — Troia decem annis oppugnata ob unam mulierem, V, 4.

Troia in Euganeorum agro ab Antenore condita, I, 1.

Troiam ludit patricia iuventus, CXY, 23. — ludit et in dedicando Iulio templo, CXXXIII, 86.

Troia in Laurente agro ab Aenea condita, I, 1.

Troianus pagus, I, 1.

Troiani, I, 1.

Troilium in Etruria a Sp. Carvilio consule captum, X, 46.

Tromentina tribus addita, VI, 5.

Tropaea, VIII, 30, 9. — Tropaea a Pompeio in Pyrenaeis montibus excitata, XCVII, 7. — quod quum ei crimini datum esset, Caesar postea nullum in Pyrenaeis montibus tropaeum posuit, sed aram statuit, CX, 37. — Tropaeum Augusti in Alpibus, CXXXV, 15, 16. — Tropaeum struit Cn. Domitius ex saxo, LXI, 72. — et Fabius ex lapide albo, ibid.

Trophonii specus Lebadiae in Boeotia, XLV, 27. — Trophouii oraculum diripitur ab exercitu Mithridatis, LXXXII, 5.

Trophonius Iupiter, XLV, 27.

Trossulum, opp. Etruriae, unde Trossuli equites Rom. X, 46, 4.

Triphaena, coniux Antiochi Grypi, interfici iubet Cleopatram, LXIII, 36, 37. — occiditur ab Antiocho Cyziceno, 39.

Triphon; vid. Diodotus et Salvius.

Tuba signum proficiscendi datum, XXXIX, 27, 4.

Tubero; vid. Aelius.

Tubertus; vid. Postumius.

Tuccia Vestalis incesti damnata, XX, 15.

M. Tuccius, aedilis curulis, CXXV, 41. — creatur praetor, CXXXVI, 45. — sortitur Apuliam et Bruttios, CXXXVII, 2. — ei in Brutiis et Apulia prorogatum imperium, CXXXVII, 50; CXXXVIII, 36. — creatur triumvir coloniae deducendae, CXXXIX, 23.

Tulliae, regis Servii Tullii filiae duae, I, 46. — maioris Tulliae ambitio, ib. — ambae nubunt Tarquiniiis, ib. — minor nubit Arunti, ib. — maioris Tulliae violenta consilia,

47. — Tulliae maioris impietas, 48. — Tarkinio pulso et ipsa fugit, 59.

Tullianum, pars quaedam carceris.

xxix, 22.

Tullius Cimber in societatem consilii adversus Caesarem adsciscitur a Bruto, cxvi, 41. — primas in occidendo Caesare partes suscipit, 56; 57. — Bruti legatus, classi praestat, cxxxiii, 27.

Tullius Rufus, quaestorius, a militibus traicitur pilo, cxv, 38.

M. Tullius Cicero nascitur, lxi, 37. — quaestor frumentum ex Sicilia mittit Romam, xciv, 26. — praetor suadet legem Maniliam, c, 5. — eius integritas et constantia, 6. — Manilius apud Ciceronem postulatur, 8. — defendit C. Cornelium, cu, 15. — petit consulatum, 33. — adversus Catilinam et Antonium competitors dicit, 34. — cos, 38, 40. — abolet Rulli legem agrariam, ib. — iram populi in L. Roscium auctorem legis theatrales placat, 42. — defendit C. Rabirium, 43. — tollit contentionem de proscriptionum liberis, 45. — Antonium collegam suum patientia et obsequio mitigat, 46. — inter ipsa comitia Ciceronem trucidandi consilium capit Catilina, 73. — res detegitur, 74. — Catilinam excedere Vrbe minis ac prope imperio cogit, 81. — coniuratorum consilia irrita reddit, 83, 84. — Equestrum ordinem stabilis, 87. — eo defendente Murena absolvitur, ib. — comprehensis coniuratis, ei supplicatio decreta, 93, 95. — Caesarem suspectum et periclitantem tuctur, 97-99. — supplicio afficit coniuratos, 104. — Pater patriae vocatur, 106. — eius iusiurandum, 107. — Ciceronis consulatus omnibus aliis praefertur, 108. — cum vexat Metellus Nepos, cxi, 1-12. — testimonium dicit adversus Clodium, 31.

— retinetur in Vrbe cum Pompeio a senatu, 59. — in invidiam vocatur a Vettio, quem Caesar indicem subornaverat, 101. — defendens Antonium in consulatu collegam, offendit Pompeium et Caesarem, statimque Clodius ad plebem a Caesare traditur, 105. — in exilium a Clodio pellitur, 109-121. — eius et fratris somnia, 121-122. — senatus commendat Ciceronem publice, 123. — Pompeius Ciceronem revocare studet, unde in Vrbe proelia, 125, 126. — cum reducere student amici, frustra, civ, 40, 41. — revocatur, 45-51. — eius sententia Pompeio aemula cura in quinquennium mandatur, 51. — contra cum Clodius abutitur responsis haruspicum, 84. — ea ipse retorquet in Clodium, 85. — et Clodianorum legum tabulas ex Capitolio avellit, 86. — unde ei dissensio cum Catone, 87. — eius fides in defendendo Milone, cxii, 35, 36. — dum causam eius agit, perturbatur, 39. — cum imperio in Ciliciam mittitur, cxii, 36. — eius res gestae, 38, 44. — triumphus petendi causa quin ad Urbem erat reversus, pacem inter Caesarem et Pomp. conciliare conatur, frustra, civ, 30. — post longam et ancipitem dubitationem confert se ad Pompeium, cx, 11. — eius acerba in Pompeium et Pompeianos suavia, cx, 45; cxii, 1, 2. — victo Pompeio, revertitur Brundisium, 5. — eius in Caninium, unius diei consulis inci, cxvi, 12. — a Bruto in societatem consilii adversus Caesarem non adsciscitur, 42. — eius de interfectoribus Caesaris sententia, 83. — Ciceronis favorem sibi parat Octavianus, cxvii, 6. — eius sententia Octaviano decernitur imperium, 59. — in Antoniam actiones, 60. — ei oblata portenta, 65. — descendit ad forum sagatus, cxviii, 13. — in eum

invehitar Antonius, 14. — eius in bello adversus Antonium stadium, 18. — detractat legationem ad Antonium, 21. — eius dictum de Octaviano, cxi, 32. — deceptus ab Octaviano, eius negotium in senatu agit, 40, 41. — vox eius libera, qua Octavianum offendit, 60. — eum Octaviano colloquium, 66. — in lectica fugit, 67. — eum proscribi patitur Octavianus, cxi, 18. — eius caedes, 60-62. — caput et manus in Rostris ponuntur, 63. — elogium Ciceronis, 65. — caput eius super mensam spectat Antonius, et linguam acubus et calamistro compungit Fulvia, 67.

M. Tullius M. F. Cicero adiungit se M. Bruto, cxviii, 2; vid. et 32. — victo Bruto, ad Murcum et Athenoburbum se confert, cxv, 37. — cos. suffectus, cxxxii, 73.

M. Tullius M. F. A. N. Decula, cos. lxxxix, 14.

Q. Tullius Cicero, praetor, opprimat reliquias coniurationis Catilinae, cii, 9. — sortitur Asiam, 27. — eius de fratre Cicerone somnium, 122. — male habetur a Clodiano, civ, 46. — eius domus incenditur, 48. — legatus Caesaris in Gallia rem gerit, cvi, 14; cvii, 13. — post pugnam Pharsalicam ad Fulvium Calpurnum se confert, cxii, 6. — proscriptus, occiditur, cxx, 79.

Q. Tullius Cicero Q. F. cxii, 6. — a Caesare remittitur Pomponio Attico, cxii, 27. — proscriptus, insignis pietatis in putrem et constantiae praebet exemplum, cxx, 79.

Mon. Tullius, cos. ii, 19.

Serv. Tullius; vid. Servius.

Sex. Tullius septimum primum pilum ducit, vii, 13. — eius ad C. Sulpicium dictatorem, quod bellum traheret, oratio, ibid. — privatum

dictatoris cum eo colloquium, 14. — eius in proelio virtus, 16.

Tullius Hostilius creatur rex Romanorum, i, 22. — eius indoles, ib. — infert Albanis bellum, 23. — eius cum Mettio colloquium, ibid. — favet Horatio reo, 26. — in proelio adversus Veientes Fidenatesque duodecim vocat Salios sanaque Pallori ac Pavori, 27. — supplicio afficit Mettinum ob perfidiam, 28. — dirigit Albam, 29. — addit Coelium montem Urbi, ibique deinde habitat, 30. — principes Albanorum in Patres, et equitum decem turmas ex Albanis legit, ibid. — infert Sabinis bellum, eosque vincit, ibid. — longinquo morbo implicatur, 31. — fit superstitionibus obnoxius, ibid. — fulmine iectus cum domo conflatur, ib. — regnavit annos duos et triginta, ibid.

Att. Tullus, princeps Volscorum, infestus Romanis, ii, 35. — excipit hospitio Marcium Coriolanum, ibid. — de bello Romanis inferendo cogitat, ibid. — eius dolus, 37. — Volsci, a Tullo concitati, deficiunt, xxxviii, 39.

Cloelius Tullus; vid. Cloelius.

Tumultus quomodo differat a bello, ii, 26, 1. — Sabini, ii, 26. — Gallicus, vii, 9. — servilis, xxxiii, 26. — in magno tumultu iustitium indici et delectus sine vacationibus haberi solet, ii, 26, 1; vii, 28; viii, 20; xxxiv, 56; xli, 5, 6.

Tumultum esse decretum, lxxii, 5.

Tunes, locus quum operibus, tum suapte natura tutus, h. *Tunis*, xxx, 9. — abest ab Carthagine quatuordecim millia ferme passuum, ibid. — Tunneta occupat Scipio, ib. vid. et xviii, 19.

† *Tunica pulmata*, x, 7. — Maxinsae donatur a Scipione, xxx, 15; xxxi, 11. — purpurea, regi Syphaci deo

missa, xxvii, 4. — Tunicae versicolores, ix, 40. — Tunicae militum praemia, vii, 37; x, 30. — ab hoste in militem exactae, ix, 41, 43; conf. et viii, 30.

Turba, opp. Hispaniae Tarrac. xxviii, 44.

Turbæ ob nexos, ii, 23, 27; vid. Seditio.

Turdetania, xxviii, 39; xxxiv, 16. — in Turdetaniam proficiscitur cum exercitu P. Maullus, praetor, xxxiv, 17. — et M. Porcius Cato consul, accitus a Maullio praetore, 19.

Turdetani et *Turduli* in Lusitania, Hispania Baetica et *Taraco*. xxi, 6. — lites inter eos et Saguntinos, ab Hannibale satae, ibid. — iis ut Saguntini res reddant, postulat Hannibal, 12. — in potestatem redacti, sub corona venduntur, xxiv, 42. — eorum urbs deleta, ib. — eorum regulus Attanes, xxviii, 15. — vectigal ex eorum agro Saguntini capiunt, 39. — omnium Hispanorum maxime imbelles habentur, xxxiv, 17.

Turduli, forte non iidem qui Turdetani, xxviii, 39; xxxiv, 17.

Turdulam bellum, xxxiv, 20.

Turmae equitum, i, 30; xxvii, 26, 5.

Turma equitum Placentina, xlv, 40. — Aesernina, ibid. — Lucana, xxii, 42.

Turris, rex Rutulorum, Aeneae Latinoque bellum infert, i, 2. — vivitur, et, cum Mezentio iunctis viribus, altero proelio superatur, ib.

Turris Herdonius; vid. Herdonius.

T. Turpilius Silanus, praefectus fabrum, interfecto a Vaccensibus Romano praesidio, solus relinquitur iunctus, lxx, 32. — de eo supplicium sumitur, 35.

Turpionis Ambivii cum Q. Pompeio Nigro singulare certamen, cxv, 49.

Turres murorum, xxi, 8. — Turres

quinque tabulatorum, xxviii, 6. — contabulatae, xxiv, 34. — turres impositae tergo elephantorum, xxxvii, 40. — Turres in operibus oppugnandarum urbium, v, 5; xxi, 8. ii; xxiv, 34; xxxii, 17; xxxiii, 17; vid. et lxxxii, 13. — Turris a Caesare admotu mœnibus obsessi oppidi incredibili stupore exterrit Gallos, civ, 62.

Turris Eudieru, xlv, 3.

Turrus s. *Thurru*, regulus omnium Hispanorum potentissimus, xi, 49. — eius duo filii cum filia in potestatem veniunt Romanorum, ib. — sequitur Romanos, fortique ac fideli opera rem Romanam adiuvat, ibid.

P. Turullus, socius consilii ad interficiendum Caesarem, iuxta, cxvi, 42. — post pugnam Philippensem adiunxit se Cassio Parmensi, cxv, 36, 37.

Tusci occupant Ianiculum, ii, 51. — eorum imperium olim quous late patuerit, i, 2; v, 33. — Tusci opprimuntur a Romanis, 45; vid. Etrusci.

Tusci et *Lydi*, Germanorum nomini, lxxii, 34.

Tusci populi descripti, lxxii, 33. — eorum opes, 30. — vincuntur ab L. Porcio praetore, lxxiv, 7.

Tusorum mare, v, 33; xxvi, 19.

Tusous, vicus Romae, ii, 14; xxvii, 39; xxxiii, 26.

Tusculum, Latii municipium, hodie *Frascati*, ii, 15, 16; xxvi, 9. — capitur a Latinis, vi, 33. — recipitur, caesis Latinis, ibid. — oppugnatur a Veliternis, 36. — liberatur obsidione, ibid.

Tusculana arx, iii, 23, 42, not. 4; vi, 33.

Tusculani colles, iii, 7, 8.

Tusculani Romam suppeditas mittunt, iii, 18. — iis decretum bellum, vi, 25. — quod arcent constanti pace, ibid. — pacem impetrant, deinde et civitatem, vi, 26; viii, 14. — de iis,

rogatione Flavia, iudicium populi, viii, 37. — populus Tusculanus montata veste venit Romam, impetratque veniam, ibid. — in Papiria tribu suffragium ferebant, ibid.

Tutia, fluvius Latii, xxvi, 11.

Tutorem a tribunis et praetore petit Hispala post patris mortem, xxxix, 9. — tutorem potestas contra matrem, in virgine nuptum elocanda, iv, 9. — tutoris optio Hispala concessa, xxxix, 19. — tutores pupillorum an matres fuerint post secundas nuptias, xxxix, 9, 2.

Tycha, nomen partis Syracusanae urbis, xxiv, 21; xxv, 25.

Tyndarion, princeps Tautominitanorum, facit Pyrho, xiv, 2.

Tyndaridae, xvi, 16. — prohibentur a Poenis transire ad Romanos, 46.

Tyndarium s. *Tyndaris*, opp. Siciliæ, h. *Tendaro*, xxxvi, 2.

Tyrannidem, pedihos tractus, non insideus equo, relinquere debet tyranno, auctore Dionysio tyranno, xxiv, 22.

Tyrannio, celeberrimus Grammaticus, xcvi, 50.

Tyranno iudicato Caesare, quoniam sequentura fuerint, cxvi, 80.

Tyrrheni perperam Græciis dicuntur Etrusci, i, 8, 2.

Tyrrhenum mare, sive Tuscum (e gentis nomine), et inferum, v, 33.

Tyrrheum; vid. *Thyrium*.

Tyros, opp. Phoeniciæ, h. *Sur*, xxxiii, 48.

Tyrii, xxxv, 48. — conditores Carthaginiæ, xxxiii, 49.

Tyrcos, vicus quidam Galatiæ, xxxviii, 18.

V

Vacatio militiæ quibus ac quando data, et quando non, iv, 26, 7; vii, 28; viii, 20. — vacatio munerum co-

strensium operumque militarium, iv, 26, 7. — Vacatio rei navalis colonis maritimis negata, xxxvi, 3. — Vacatio sacrosancta, xxvii, 38.

Vacca aenea Syracusis ab agresti tauro imita, ac aemine adpersa; vid. *Prodigium*.

Vaccæi, in Hispania Tarrac. quorum oppida erant præter alia Palantia et Pintia, h. *Palencia* et *Palladolid*, vincuntur ab Hannibale, xxi, 5. — funduntur fuganturque ab M. Fulvio, xxxv, 7; xl, 47, 50. — Vaccæis bellum infert Lucullus, xlviii, 19. — et Acmilus Lepidus, lv, 26. — eorum agrum vastat Scipio, lvii, 13.

Vaccenses praesidium Romanum occidunt, lxxv, 32. — eorum proditione puniuntur, 34. — a Iuba decuntur, cxiv, 33.

Vaccæi prata, viii, 19; vid. *Vitruvius Vaccus*.

Vades publici a quo et qua occasione primum dati, iii, 13.

Vadimonis lacus, in Etruria (hodie *Lago di Bassano*) ad quem cum Etruscis pugnatum, ix, 39; xii, 4.

Vagennorum ager, in quem colonia Eporedia deducta, lxxix, 20.

Valentia in Hispan. a D. Iunio Bruto condita, lv, 5.

(Q.) *Valerius Antias*, historiæ Romanæ scriptor, iii, 5. — nullum mentiendi modum tenet, xxvi, 49. — immodice omnium rerum numerum auget, xxxiii, 10; xxxvi, 38. — citatus, iv, 23; xxv, 39; xxx, 35; xxx, 19, 29; xxxii, 6; xxxiii, 30, 36; xxxiv, 15; xxxv, 2; xxxvi, 19, 36, 38; xxxviii, 23, 50, 55; xxxix, 22, 52; xl, 29; xli, 27; xlii, 11; xliii, 13; xlv, 40.

Valerius Flaccus, tribunus militum, xxv, 14.

C. Valerius, tribunus militum consulari potestate, vi, 36.

C. Valerius, consul, viii, 18.

C. Valerius, flamen Dialis, xxxix, 39. — crentur praetor, et sortitur iurisdictionem peregrinam, 45.

C. Valerius legatus mittitur Alexandria, xlii, 6, 17.

C. Valerius Flaccus flamen Dialis inauguratur iuventus, xxvii, 8. — iuro sacerdotii senatum ingreditur, ibid. — aedilis curulis, xxxi, 50; xxxii, 7.

C. Valerius Flaccus, praetor, lxx, 3. — cos. 33. — viginti millibus Celtiberorum caesis, appellatur imperator, 36.

C. Valerius Laevinus, praetor, sortitur Sardiniam, xl, 44. — consul subrogatur in locum Cornelii Scipionis, xli, 17. — triumphat de Liguribus, 18. — mittitur legatus ad Aetolos, 25. — petit censuram, xliii, 14.

C. Valerius Laevinus, praetor, xli, 8.

C. Valerius, Laevini filius, Aetolos advenit, xxxviii, 9.

C. Valerius Potitus, tribunus mil. cons. pot., iv, 49. — consul creatur, 53. — capit arcem Carventanam, ib. — Urbem ovans introit, ibid. — tribunus mil. cons. pot. iterum, 57. — tertium, 61.

C. Valerius Proculus, missus ab Caesare ad Ariovistam, in vincula conicitur, civ, 33. — recipitur a Caesare victore, postquam de eo ter sortibus consultatum fuerat, utrum igni combureretur, 38.

C. Valerius Tappus, tribunus plebis, xxxviii, 36.

C. Valerius Triarius, propinctor Sardiniae, undique depellit Lepidum xc, 16; vid. Triarius.

L. Valerius, quaestor, diem perduellionis dicit Sp. Cassio consuli, ii, 41. — consul creatur, 42. — iterum, 61. — bellum gerit adversus Aequos, 62.

L. Valerius, interrex, v, 17.

L. Valerius, legatos, suaveam

crateram donum Apollini Delphos fert, v, 18. — exceptus a Liparenisum piratis, dimittitur, ibid.

L. Valerius, magister equitum, v, 48.

L. Valerius magister equitum dictus, viii, 18.

L. Valerius, duumvir navalis, xii, 7. — a Tarentinis impugnat perit, ibid.

L. Valerius, tribunus plebis, ad populum tulit de lege Oppia abroganda, xxxiv, 1. — eius contra Catonem consulem oratio, 5.

L. Valerius legatus in Asiam mittitur ad conquirenda carmina Sibyllina, xci, 23.

L. Valerius Antias ad captivos deportandos missus, xxiii, 34.

L. Valerius Flaccus magister equitum dictus, ix, 7.

L. Valerius M. F. M. N. Flaccus, cos. xvi, 59.

L. Valerius Flaccus, aedilis curulis, xxxi, 4. — creatur praetor, 49. — sortitur Siciliam, xxxii, 1. — consul, xxxiii, 42. — sortitur Italiam, 43. — eius res gestae, xxxiv, 21, 46. — legatus consularis, sub M. Acilio consulem rem gerit ad Thermopylas, xxxvi, 17, 19. — lit censor, xxxix, 40. — eius censurae acta, 42-44. — princeps senatus, quam censor esset, lectus est, 52.

L. Valerius Flaccus in locum M. Cornelii Otthegi sufficitur pontifex, xxxiii, 42. — forte idem cos. ibid. — moritur, xl, 42.

L. Valerius L. F. P. N. Flaccus, cos. de Carthaginiensibus refert a d. senatum, xlviii, 2.

L. Valerius C. F. P. N. Flaccus, flamen Martialis, cos. lxx, 29. — eius eum collega contentio de provincia, ib. et 30.

L. Valerius Flaccus, cos. ab G. Mario, non ut collega, sed tanquam

administer allectus, LXXI, 7, 8; vid. et 26.

L. Valerius Flaccus, consul suffectus in locum C. Marii in septimo suo consulatu demortui, LXXXII, 22. — legem fert in fraudem creditorum ibid. — ei bellum Mithridaticum decernitur, 25. — in Asiam praefiscitur, 56. — eius cum Fimbria discordia, 58. — Fimbria seditionem concitante, Valerius profugit, 61 - 63. — occiditur a Fimbria, 64.

L. Valerius Flaccus, gentilis consulis Flacci, princeps senatus lectus, LXXXII, 59. — legatos ad Sullam mittendi auctor, LXXXIII, 11. — interrex proditur, LXXXIX, 8. — Sullam dictatorem creat, et ab eo mag. equitum dicitur, 8, 9.

L. Valerius Flaccus, praetor, deprehendit Lentuli literas ad Catilinam, CII, 93. — reus ex Asia, a Cicerone defenditur, LIII, 107.

L. Valerius L. F. praetor, refert de foedere cum Iudaeis, CXXI, 3.

L. Valerius Potitus primus adversus decemviros movet certamen, III, 39, 41. — cum M. Horatio Appiano expellit foro, 49. — cum eodem legitur ad plebem, 50 - 53. — et fit consul, 55. — leges fert, in gratiam plebis, ibid. — eius res gestae in bello, 60, 61. — triumphat sine auctoritate Patrum, populi iussu, 63. — sibi consulatum continuari vult se proficitur, 64; IV, 6.

L. Valerius Potitus, trib. milit. cons. pot. IV, 49. — iterum, 58. — tertium, V, 1. — quartum, 10. — quintum, 14. — a Valerii ingentes praedas agit, ibid.

L. Valerius Potitus, consul creatur, V, 31. — facit lodos magnos, ibid. — caedit Aequos, ibid. —

L. Valerius Potitus, interrex, V, 31.

L. Valerius Potitus, interrex, VI, 5.

L. Valerius Praeconinus, legatus, pulso exercitu, interficitur ab Hirtilio, XC, 29.

L. Valerius Publicola, tribunus militum consulari potestate, V, 26. — trib. milit. creatur iterum, VI, 1. — tertium, 5. — quartum, 21. quintum, 27.

L. Valerius Tappo creatur praetor, XXXV, 10. — sortitur provinciam Siciliam, 20.

L. Valerius P. F. Flaccus et *L. Valerius C. F. Tappo*, triumviri coloniae deducendae, XXXVII, 46, 57.

M. Valerius scitialis facit Sp. Fuscium patrem patratum, I, 24.

M. Valerius, Publicolae frater, consul, triumphat de Sabinis, II, 16. — in pugna ad Regillum lacum, petens Tarquinium, ipse interficitur, 20.

M. Valerius, M. F. Volesi N. non fuit primus dictator, II, 18.

M. Valerius, Volesi F. dictator creatur, II, 30. — de Sabinis triumphat, 31. — quum populo indulgeri cuperet, adspersantibus Patribus eius relationem, abdicat se dictatura, ibid.

M. Valerius nugar eiusque collega moriuntur, III, 7.

M. Valerius, quaestor, III, 25. — consul, 31.

M. Valerius, tribunus militum cum Gallo singulari certamine pugnans, a corvo galeae insidente adiutus, hostem obruncat, VII, 26. — decem bohus aureae corona donatur, ibid. — Corvus vocatur, ibi. — et Maximos, X, 3. — tres et viginti annos natus consul creatur, VII, 26. — secundum consul, 27.

— vincit Volscos, capit Satricum et triumphat, ib. — tertium consul, 28. — adversus Samnites proficiscitur, 32. — eius ad milites adhortatio, ibid. — familiaris est militi dux, 33. — invadit primus omnium hostes, et vincit, ibid. — triumphat de Samnitibus, 38. — dictator creatur, 39. — seditionem rebellantium militum componit, 40, 41. — quartum consul, viii, 16. — capit Cales Ausonium, ibid. — ex Scto triumphat, ib. — interrex, viii, 3, 17; ix, 7. — dictator secundum, x, 3. — triumphat, 5. — consul quintum, v, 6. — legem fert de provocacione, tertio tum ab Urbe condita latam, semper a familia eadem, 9. — consul sextum creatur, T. Manlio suffectus, 11.

M. Valerius Corvinus, consul, xi, 21.

M. Valerius Falto, quaestorius, in Asiam ad Attalum legatus mittitur, xxix, 11. — aedilis curulis, xx, 26. — creatur praetor, et Bruttios provinciam sortitur, 40, 41. — ei prorogatur imperium, ut in Sardiniam traiciat, xxxi, 8.

M. Valerius Laevinus, praetor, sortitur iurisdictionem peregrinam, sed postea bellum administrare iussus est, xxiii, 24, 30, 32, 37, 38. — propraetor praesse iubetur orae maritimae ad Brundisium, xxiv, 10. — mittit M. Livium, qui Tarentum tueatur, 20. — ad eum legati ab Orico, 40. — eius res gestae in Graecia adversus Philippum, ibid. — prorogato imperio mandatur ei Graecia et Macedonia, 44. — iterum, xxv, 3. — res gestae, xxvi, 24 — 26. — consul absens creatur, 22. — venit Romam, 27. — Italiam sortitus, provinciam permutat cum Marcello collega, 29. — suscit Patribus, ut omne aurum,

argentum, aes signatum in publicum conferant, 36. — Sicilia omni Poenos expellit, 40. — Romam redit, et res in Sicilia gestas narrat, xxvii, 5. — eius concertatio cum Patribus de dictatore diceudo, ibid. — ei prorogatum imperium, 22. — proconsul ex Sicilia in Africam proficiscitur, xxviii, 4. — legatus ad Attalum mittitur, xxix, 11. — refert de reddendis pecuniis, quae a privatis collatae erant, 16. — propraetor, cum classe mittitur adversus Philippum in Macedoniam, xxxi, 3. — mortis eius causa a Publio et Marco filiis Indi faeures facti, 50. — his consul fuit, xxix, 11; conf. et xxx, 23.

M. Valerius Laevinus creatur praetor, xxxix, 56. — sortitur iurisdictionem peregrinam, xi, 1; conf. xlii, 58.

M. Valerius Maximus, tribunus militum consulari potestate, v, 14. — iterum, 24.

M. Valerius Maximus, consul, ix, 28. — legatus dictatoris Papirii Cursoris, 40. — praetor quartum, 41. — censor, ix, 43. — ab eo et collega vise per agros publica impensa factae, ibid.

M. Valerius M. F. M. N. Maximus, consul, xvi, 43. — eius res gestae in Sicilia, ibid. et 44. — triumphat, et in triumpho praeterevehit horologium, 47. — Messala cognominatur, a Messana urbe liberata, ibid. 48.

M. Valerius Messala, consul, xx, 34.

M. Valerius Messala, praefectus classis, cum parte navium mittitur in Africam, xxvii, 5. — populatur Africam, ibid. — cum dictatorem dicere cupiens consul Laevinus prohibetur a senatu, ibid.

M. Valerius Messala creatur prae-

tor, xxxiv, 54. — sortitur iurisdictionem peregrinam, 55. — creatur consul, xxxviii, 35. — legatus in Macedoniam, xli, 22. — in locum Aemilii Papi sufficitur decemvir sacrorum, xlii, 28.

M. Valerius, legatus Aemilii Paulli in bello adversus Ligures, xl, 27.

M. Valerius M. F. M. N. Messala, consul, xli, 36. — censor, quum ipse olim a censoribus notatus esset, xlvii, 35.

M. Valerius M. F. Messala Eabatus, cos. cxxxvi, 72.

M. Valerius M. F. Messala Niger, cos. clii, 25.

M. Valerius Messala, cos. ob factiones candidatorumque ambitum senatam Equestri habitu convocat, cvii, 15.

M. Valerius Messala, iuvenis omni laude insignis, eximitur numero proscriptorum, cxi, 83. — post pugnam Philippensem, victoribus occidendum esse censet, cxxiv, 31. — Caesari utilem operam praebet, cxix, 3, 5, 6, 11, 14, 15. — docuit Salassos rebellantes, cxxxi, 37, 38. — consul, cxxxii, 24. — triumphat, cxxxv, 4.

M. Valerius Publicola, magister equitum, vii, 12. — consul, 17, 18. — iterum, 19.

M. Valerius Potitus, consul, xi, 26.

P. Valerius Volesi F. cum Sp. Lucretio venit ad Lucretium, 1, 58. — iurat in verba, quae Brutus praeiverat, 59. — consul creatur in locum Collatini, ii, 2. — pugnat cum Tarquiniiis, 6. — spolia legit, et triumphans Romam redit, 7. — affectati regui iusimulatur, ibid. — submittit faeces populo, ibid. — purgat se, ibid. — Veliae aedes subiicit, ibid. — leges ab eo latae,

8. — cognomen Publicolae ei datum, ibid. — ad Veientium bellum proficiscitur, ibid. — consul iterum creatur, ibid. — caedit Etruscos, 11. — creatur tertium consul, 15. — quartum consul, 16. — infesto exercitu in agrum Sabinum proficiscitur, hostes caedit, et Romam reddit triumphans, ibid. — moritur, copiis familiaribus adeo exiguis, ut funeri sumptus deesset, ibid. — de publico elatum luxere matronae, ut Brutum, ibid.

P. Valerius, consul, ii, 52.

P. Valerius Falto, cos. xi, 2. — eius pugnae cum Gallis, 3.

P. Valerius Flaccus, cos. xx, 33. — legatus ab Hannibalem missus, xxi, 6.

P. Valerius Flaccus, legatus Marcelli in pugna ad Nolam, xxiii, 16. — praefectus classis, xxxiv, 38; xxvi, 8.

P. Valerius Laevinus, cos. movet exercitum in Lucaniam, xux, 1. — ei obviam it Pyrrhus cum Tarentinis, ibid. — ad Laevium Pyrrhi literae, 2. — Laevini fiducia, 13. — cupit proelium, ibid. — accerimum certamen, 4. — viacitur, 7. — intrat Capuam urbem, samque defendit, 12.

P. Valerius Laevinus creatur praetor, et sortitur Galliam, xli, 8.

P. Valerius Potitus, tribunus mil. cons. pot. vi, 6. — socius imperii a Camillo lectus, ibid. — tribunus mil. cons. pot. iterum, 18. — tertium, 27. — quartum, 32. — fundit Volcos et Latinos, ib. — quintum, 36. — sextum, 42.

P. Valerius Publicola, interrex, iii, 8. — consul creatur, 15. — eius ad tribunos et plebem oratio, 17. — oppugnat Capitolium, ab Herdonio servisque occupatum, 18. — interficitur, ibid.

P. Valerius Publicola, consul, vii, 21. — praetor, 23. — dictator creatus, 28.

P. Valerius Publicola, magister equitum, viii, 17.

Q. Valerius Falto, praetor, cum Lolatio consule proficiscitur in Siciliam, xix, 53. — in pugna ad Aegates insulas, quum consul ex vulnere aeger esset, ipse omnia imperatoris munia obit, 56. — eius cum consule de triumpho contentio, 65. — triumphat, ibid.

Q. Valerius mittitur a Caesare in Sardiniam, cx, 1.

Q. Valerii Sorani fata reprehensionem Pompeii, et indignationem hominum habuerunt, lxxxix, 4.

T. Valerius legatus, xxiv, 40.

Valetudinis ergo supplicatio facta, xl, 37.

Valetudinis populi causa supplicatio et feriae, xlii, 2. — *Valetudini* excusandae sollemnium fuere cum iureiurando verba, vi, 22.

Vallaris corona; v. Corona.

Vallos caedit secumque fert miles, xv, 36; xxxiii, 5, 6, — duos duos, iii, 27.

Vallum Macedonum, xxxiii, 5. — Romanorum, ibid.

P. Varinus, praetor vincitur a Spartaco, fugitivorum duce, xcv, 58. — eum eludit Spartacus, 9.

L. Varius, aedilicis, cui ob morum turpitudinem Cotylae nomen, ab Antonio legatus ad senatum mittitur, cxviii, 15. — cum sex legionibus ab Antonio in Gallia relinquitur, cxx, 16.

M. Varius proconsulari potestate a senatu Sertorianum ornatus, mittitur ad Mithridatem, xciii, 20.

Q. Varius, tribunus pleb. insidiis petit Drusum, lxxi, 33, 34. — fert legem, ut quaeratur de iis quorum dolo malo socii ad arma ire co-

acti essent, 37. — accusat Scaurum, 41. — Varii exitium, 43.

Varro; v. Terentius.

Varro ulteriorem Hispaniam nomine Pompeii tenet, cx, 12. — Caesari se dedere cogitur, 36.

L. Varro Murena maledicit Augusto, cxxxvi, 10. — coniurat adversus Augustum, 11. — deprehensus perit, 13.

P. Varus; v. Attius.

Vasa argentea in cella Iovis ex mulctatitia pecunia posita, x, 23. — Vasa argentea et aurea Romani donant Attalo, Eumenis fratri, xxiv, 23. — permulta in Asiatico triumpho traducta, xxxvii, 55. — Vasa aenea et argentea Gallica, xxxvi, 40. — aurea quingentum pondo Romanis mittit Antiochus, xlii, 6.

Vastetani in Hispania Baet. (forte iidem Bastetani s. Bastitani dicuntur) xxxvii, 46.

Vates ex alieno errore quaestum facientes, xxv, 1. — vates et sacrificuli foro, circo, Urbe prohibiti, xxv, 1; xxxix, 16. — vates Graecus Bacchanalia in Etruriam invellit, xxxix, 8.

Vaticanus ager circa montem Vaticanum trans Tiberim, x, 26.

Vaticinantes fanaticae corpora incantant, xxxix, 13.

Vaticini libri iubentur conquiri et comburi, xxx, 1; xii, 39, 16.

Vaticinia de rege orbis terrarum nascente, cii, 90.

P. Vatinius quaestor, cu, 45. — tribunus plebis, improbitate insignis, ciii, 92. — legatos Caesaris, civ, 39. — reus factus de tribunali detrahat quaestorem, 40. — Catoni in petitione praeturae anteponitur, cv, 14. — a Caesare ad Labienum mittitur de pace, cxi, 16. — telis petitur a Pompeianis, 17. — profectus in Illyricam, vincit M. Octavium Pom-

peinnarum partium duces, cxi, 53, 54. — consulatus nomen extrema anni parte recipit, 61. — in Illyrico agens proconsul, exercitum suum tradere Bruto cogitur, cxviii, 6, 7. — triumphat de Illyrico, cxxv, 4.

Paubenses septuaginta quatuor crudeliter occidi iubet Cn. Pompeius cxv, 49.

Pecilius mons in Latio, iii, 50.

Pectigal novum statutum ex salario annone, xxix, 37. — annuum in opera publica censoribus decretum, xl, 46. — e metallis Macedonicis, xlv, 18, 29. — Vectigalia populi Romani sub nutu arhitrioque censorum fuere, iv, 8. — magna ex ferariis et argentariis in Hispania instituit Cato, xxxiv, 21. — summis pretiis locata, xxxix, 44. — multa instituta, xl, 51. — vectigalium annuorum dimidium ad opera publica faciendae censuribus attributum, xlv, 16. — Vectigalia Carthaginiensium praedae ac divisiui esse principibus, prohibet Hannibal, xxxiii, 46, 47.

Pectus Messius; v. Messius.

Pectones, vel *Pettones*, Lusitaniae populus circa Tagum, inter Durium et Anam, ubi hodie *Estramadura*, funduntur et fugantur ab M. Fulvio praetore, xxxv, 7. — eorum magnus exercitus Toletanis subsidio venit, xxxv, 22.

Pedii Pollionis saevitia, cxxxvi, 55, 56. — eius haeres Augustus, in solo domus eius dirutae porticum Liviae exstruit, 57.

Peientes (v. *Vei*) in fines Romanos excurrunt, i, 15. — a Romulo vincuntur, ibid. — agri parte multatis in centum annos induciae datae, 15. — vincuntur a Tullo, 27, 30, 42. — Tarquinium iuvant ad repetendum regnum, ii, 6. — iis restituitur ager, 14. — Veientem agrum, fuedere ad Ianiculum icto Romanis

ademptum, restituit Porseus, 15. — populantur Rom. agrum, 43. — minitantur se oppugnatos Romanos, ibid. — lacerant Romanos ad pugnam, 45. — vincuntur, 46, 47. — assidui magis, quam graves, hostes, 48. — Fabii suscipiunt bellum privato sumptu cum Veientibus, ib. — Veientibus Fabiorum victores, 50. — vincuntur a Romanis, 51. — denuo Romanis bellum inferunt, 53. — fugantur, ibid. — impetrant inducias quadraginta annorum, 54. — depopulantur extrema agri Romani, iv, 1. — bellum renovant adversus Romanos, interfectis etiam eorum legatis, 17. — vincuntur, 18, 19 (vid. Tolumnius). — iis bellum indictum, 30. — compellunt Romanos in castra, 31. — vincuntur, 33. — Veientibus induciae annorum viginti datae, 35. — Veiens senatus superbe respondet legatis Romanis, 58. — iis iudicatur bellum, 60. — Veientes regem creant, v, 1. — quod improbatum ab Etruscis, ib. — septies rebellarunt, 4.

Vei opp. Etruscae, obsessum a Romanis, iv, 61. — hibernacula ad Veios, v, 2-21. — Vei capiantur a Camillo dictatore, 21. — post decennalem obsidionem, 22. — Veios migrare plebs Romana cupit, 24. — inde turbae, ibid. 25, 29, 30. — antiquatur lex de migrando Veios, 30. — Veios fugiunt reliquiae Alliensis proelii, 37. — multis eo confluentibus, fit iam valida manus, quae, a Veiis profecta, Camillo duce, repetit patriam, 46, 48. — rursus movetur actio transmigrandi Veios, 49, 50. — antiquatur ea rogatio, 55. — qui Veios ieverant, revocantur SCto, vi, 4.

Veientanae, praedae decimam partem vorat Apollini Camillus, v, 21.

— quonam modo illa decima pars soluta fuerit, 23, 25 et 28.

Veientani agri septena iugera plebi divisa, 7, 30.

Velabrum, xxvii, 37.

Velamenta; vid. Supplicum insignia.

Velia, regio altissima in urbe Roma, ii, 7. — ibi inaedificare incipit P. Valerius, ibid. — Veliae aedes subigit, ib. — ibi aedes deorum Penatium, xlv, 16.

Velia, s. Helia, opp. Lucaniae, b. Castello a mare della Brutta, xxvi, 39.

Velina tribus Romae, xix, 66.

Feliter ut in legionibus essent institutum, xxxi, 4. — ante signa cunct, xxxviii, 21, 2. — eorum hastae, xxiv, 34. — armatura, xxxi, 35; xxxviii, 21. — Parmae tripedales, xxvi, 4, 2. — pugna cum elephantis, xxi, 55, 11.

Felitrus in Volscis, b. *Felletri*, ii, 30. — eo colonia a Romanis deducta, 31. — numerus colonorum auctus, 34.

Feliterni deficiunt, vi, 13, 21. — vincuntur, 22, 29. — incurant Romanorum agrum, 36. — oppugnant Tusculum, ibid. — obsidentur a Romanis, 36, 37, 38, 42. — vastant Romanorum agrum, vii, 15. — rursum deficiunt, viii, 3, 12. — in eos, quod toties rebellassent, graviter saevitum, 14. — iussi trans Tiberim habitare, ut eius, qui cis Tiberim deprehensus esset, usque ad mille pondo clarigatio esset, ibid.

Feliternus ager, ii, 31; xxx, 38.

Felum: vela contrahuntur in navali proelio, xxxvi, 44, 1. — tria Graecarum navium, ibid. — luten iu vela conferunt socii, xxviii, 45.

Venafrum, oppidum Campaniae, proditum capitur ab Mario Egnatio, lxxiii, 21.

Venatium portoria, xxxii, 7.

Venatio leonum et pantherarum data Romae ab M. Fulvio, xxxix, 22. — venatio omnis generis ex sue mansuetudo, xxxv, 49. — venationis praetextu occupatum et proditum Tarentum, xxv, 9. — venationes a Pompeio datae, cv, 29, 30.

Veneficac matronae ad centum septuaginta damnatae, viii, 18.

Veneficia, deque iis quaestiones, xxxix, 8, 38, 41. — veneficorum ad duo millia damna, ib. et xl, 37.

Venum Pyrrho paratur, xiii, 44. — regio more sub custodia fidi servi ad incerta fortunae est, xxx, 15. — veneni poculum Demetrio, Philippi filio, datum, xl, 24. — vis minus efficacem faciunt venae cibis vinoque impletas, xxvi, 14. — veneno sublatae concubinae et sorores Mithridatis, ipso iubente, xxvii, 39, 45.

Veneratio homi procumbentium, ix, 18, 2.

Venti in Italia ab Henetis et Troianis oriundi, i, 1. — sinum circumcolunt maris Adriatici, v, 33; x, 23 lxxii, 32.

Veneti in Gallia, hodie Vennensis Episcopatus, ciii, 142. — in ditionem pop. Rom. rediguntur, civ, 63. — rebellant, sed proelio navali vincuntur a Caesare, 94-97.

Venetia, xli, 32.

Vennonetes populi a P. Silio sub imperium populi Rom. reducti, cxxxvi, 50.

P. Ventidius, dux sociorum Italicorum, lxxii, 8; vid. et lxxiii, 19, 20.

P. Ventidius Bassus ducitur in triumpho Cn. Pompeii Strabonis lxxvi, 5. — designatur a Caesare praetor, cxvi, 20. — praeturae gerens ad Antonium proficiscitur, cxviii, 20. — in eius gratiam delectus habet, 31. — ex pacto triumvirorum consul

fit ex humili fortuna, cxx, 19, 101, 102. — inter Antonianos duces insignem locum tenet, cxxv, 18, 30-34; cxxvi, 16. — post pacem Perusinam fugit ex Italia, 32. — in Asiam contra Labienum et Parthos mittitur, cxxvii, 25. — vincit Parthos, 46, 47. — mox etiam Labienum, 48. — prope Hierosolyma castra ponit, 49. — civitates, quae ad Parthos defecerunt, recipit, 50. — praeclarum eius stratagemata, cxxviii, 21. — et mox de Parthis celeberrima victoria, 22. — invidiae vitandae causa, non instat victoriae, 24. — ei invidet Antonius, 25. — triumphat, qui ipse fuerat triumphatus, ibid.

Ventorum strox tempestas, xl, 2.

Ventris et ceterorum membrorum apologus, ii, 32.

Venus, x, 13. — eius aedes prope circum, ibid. — facta ex aere multatitio matronarum stupri damnatarum, ibid. — Veneris aedes sine vestigio cremata, xli, Suppl. 2. — Veneri et Marti pulvinar in lectisterio, xxi, 10. — Venus Cloacina, iii, 48. — Venus Erycina, xxi, 9. — ei aedes votetur et dedicatur a Q. Fabio Maximo, xxi, 10; xxi, 30, 31. — eius aedes extra portam Collinam, xxx, 38; xl, 34. — Venus Verticordia, lxiii, 18. — Venere armata obsignare literas solitos erat dictator Caesar, cxvi, 6.

Venusia Apuliae urbs, h. *Venosa*, a Postumio consule capta, xi, 16. — eo colonia deducta, 17. — quae deinde suppleta, xxxi, 49. — Venusiam fugit post cladem Cannensem consul Romanus, xxi, 49. — tum reliquiae exercitus, xx, 54; xxvii, 2, 20, 41. — Venusia Horatii Flacci patria, lxxii, 43.

Venusini profugos a Cannensi pugna benigne et hospitaliter excipiunt, xxi, 54. — Romanis fidi, dum aliae

coloniae detrectant imperium, xxvii, 10. — eorum ager vastatur a Cosconio, lxxv, 23.

Ver sacrum votetur, xxi, 9, 10. — id ex pontificum iussu consules faciunt, xxix, 22; xxxiii, 44. — instauratur, xxxiv, 44.

Ver procellosum, xl, 2.

Vergari in Gallia Narbon. ubi nunc *Chablais* in Delphinato, xxi, 38. — a Galba legato Caesaris vincuntur, civ, 64, 65.

Verbenae, xxx, 43.

Verbis quibusdam in solempni precatione omissis, iustarentur Latinae feriae, xli, 16.

Vercellus, auctor defectionis Hircinorum, securi percutitur, xxiii, 37.

Vercingetorix Gallos sollicitat adversus Romanos, cvii, 51. — bellum adversus eum Caesaris, 51-66. — imperator Gallorum crentur, cviii, 2. equestri proelio vincitur a Caesare, 3. — defendit Aleiam, 5. — se dedit Caesari, 7. — ductus in triumphum necatur, cxv, 11, 12.

Vergae, opp. Bruttiorum, a Poenis deficit ad Romanos, xxx, 19.

Vergium, castrum, in Hispania Tarrae, capitur a Catone consule, xxxiv, 21. lude

Vergestanus princeps venit ad Catonem consulem, xxxiv, 21. — Vergestani venditi, ibid.

Vergiliarum sidus, xxi, 35.

M. Verginius, trih. pl. criminatur Sullam, lxxviii, 29 et seqq.

Veritatem laborare nimis saepe aiunt, exstingui nunquam, xxi, 39, 11.

Vermis, filius Syphacis, xxx, 40. — mittitur adversus Masinissam, eumque in fugam vertit, xxix, 33. — Carthaginensibus venit auxilio, xxx, 36. — eius exercitus caeditur et fugatur, ibid. — legati petunt a senatu, ut rex socius et amicus appelletur,

xxx1, 11. — legatis Romanis obviam progreditur, et ab iis leges pacis accipit, 19. — ad confirmandam pacem iubetur legatos Romam mittere, ibid.

Vernum aequinoctium, xxx1, 3.

Verona, urbs Venetorum, hodie *Verona*, quam mediam accat Atbensis, b. *Adige*, *Etsch*, v, 35.

C. Verres sceleratissimus, xcii, 28; xcvi, 29. — proscribitur ob negata Antonio Corinthia, cxi, 69.

Verrugo opp. Volscorum, iv, 1. — recipitur, 55. — praesidium Verrugine amittitur, 58. — Verruginem praesidio obtinet C. Aemilius, tribunus militum, v, 28.

Versus Escenunius, vii, 2.

Verulae, opp. Latii in Hernicis, h. *Veroli*, unde

Verulanus populus, ix, 42. — leges suas, quam civitatem Romanam, mavult, 43.

Verutum telum, viii, 18; x, 29; xxi, 56.

Vesellia, opp. Hispaniae, expugnatur ab M. Fulvio, xxxv, 22.

Vescia, urbs Ansonum in Latio, viii, 11; ix, 25. — venit in potestatem Romanorum, ibid.

Vescini, x, 20.

Vescinus ager, x, 21; xxx1, 46. — saltus, x, 21.

Veseris, Campaniae fl., viii, 8; x, 28.

Vesparum iugens examen Capuae in forum advolavit, et in Martis aede consedit; vid. Prodigium.

Vesta, 1, 20. — Vestae aeterni ignes et signum, ibid. et v, 52; xix, 64; xxvi, 27. — pulvinar in lectisterio, xxi, 10. — eius aedes ab incendio servata opera L. Caecilia, xix, 64. — opera servorum, xxi, 27. — in aedis penetrali conditum fatale pignus imperii Romani, v, 52; xxvi, 27. — Vestae penetralis ignis exstinctus,

xxvi, 11. — supplicatio ad Vestae, xxviii, 11.

Vestalis Rhea Silvia, mater Romuli, 1, 3, 4. — Vestales virgines a Numa Pompilio lectae, 1, 20. — iis stipendium de publico statutum, ibid. — virginitate aliisque ceremoniis sanctae factae, ibid. — Vestales virgines saepe in plaustrum imponit L. Albinus, et Caere pervehit, v, 40. — Vestalium hospitium a Caeritibus religiose cultum, vii, 20. — stupratores virgis ad mortem caduntur, xxi, 57. — Vestalis virgo incestus rea absolvitur, sed iubetur abstinere loca, colique sancte potius, quam scite, vi, 4; viii, 15. — alia, incesti comperta, ad portam Collinam viva defoditur, ii, 42; viii, 15; xiv, 39; xxi, 57. — alia, cuius custodia eius noctis fuerat, qua ignis in Vestae aede exstinctus, iussu pontificis caesa est flagro, xxviii, 18; xxi, 2. — eius stuprator ad necem virgis in comitio caeditur, 22, 57. — Vestalium incestus, xxi, 5, 6, 7. — indicio servi patellectus, 8. — una damnatur a pontificum collegio, duae absoluntur, ibid. — sed quaesitor extraordinem a populo creatus L. Cassius eas quae absolutae fuerant damnat, 11. — Vestalibus datur ut singulis lictoribus utantur, vid. cxxii, 49.

Vestia Oppia, Atellana mulier, quae quotidie sacrificabat pro salute et victoria populi Romani, in possessionem bonorum libertatemque restituitur, xxvi, 33, 34.

Vestem mutare solent rei et eorum propinqui, ii, 61; vi, 20. — etiam amici reorum, ii, 53, 5; iii, 58; iv, 42; vi, 16, 20; xliii, 16. — vestes stragulae pretiosae ex Asia Romam advectae, xxxix, 6. — Vestem mutant cum Ciceroe periclitante Equites fere omnes, ciii, 112. — senatus quoque iubet vestem mutare populum, 113. — plurimi senatores vestem mu-

tant, 115. — vestem, posita dignitatibus insignibus, mutant Patres, cv, 3.

Vestimenta ad exercitus missa, lxxii, 27; xlii, 16. — ab hostibus exacta et militibus data, viii, 36; ix, 41, 43. — in vestimentum petitionis causa album addi vetitum, iv, 25.

Vestina cohors, xlii, 40.

Vetinus populus Italiae ad mare Hadriat. inter Picenum et Pelignos, coniungit se Sumnitibus, viii, 29. — iis bellum indictum, ib. — vincuntur uno proelio, ibid. — cum iis foedus iectum, x, 3.

Vetini deficiunt a Romanis, lxxii, 8. — vincuntur a Pompeio, lxxv, 18. — accipiuntur in fidem, lxxvi, 1.

Vesuvius, mons Campaniae, h. *Vesuvio*, *Monte di Somma*, viii, 8.

Veterani donantur agris, lxxi, 4.

Veteres sc. tabernae, xlii, 16.

Veteres campi, xxv, 16.

C. Vetilius, praetor victus a Viriatho, interficitur, xii, 25-31.

Veto, vox tribuorum intercedentium, vi, 35.

Vetii, gens Macedonica bellicosa, xlv, 30.

C. Vettius Cato a Marsis rebellantibus praetor creatur, lxxii, 8. — cecidit L. Iulium cos. lxxiii, 20. — magisque strage profligat P. Rutilium cos., 29, 30. — eius castra a C. Mario capiuntur, 31.

C. Vettius Pelignus, quum ad Cn. Pompeium duceretur, a servo suo interimitur, lxxvi, 1.

L. Vettius, eques Rom. coniurationis Catilinae index, ciii, 9. — quum Caesarem nominasset, ab eo conicitur in carcerem, 11. — turbas excitat, 98. — multos nominat tanquam iusurios Pompeio, 99. — subornatur a Caesare, 100. — occiditur, 101.

P. Vettius, eques Rog. servile bel-

lum concitat, lxxii, 15, 16. — opprimitur ab L. Lucullo, 17.

P. Vettius Cato colloquitur com Cn. Pompeio Strabone, lxxv, 19.

Vettones Lusitania vicini, xlviii, 6; vii. et Vectones.

Vetulinus proscripius, in Siciliam se recipit, sed a servo quem habuerat in deliciis, proditus, pugna occiditur, cxx, 87. — eius casus, 88.

Veturia, mater Coriolani, proficiscitur in filii castra, eisque flectit animum, ii, 40.

Veturia, centurio iuniorum, xxvi, 22. — seniorum, ibid.

C. Veturius, consul, iii, 31. — ei ab L. Alieno dies dicta, ibid. — in locum C. Horatii Pulvilli augur legitur, 32.

C. Veturius, tribunus mil. cons. pot. vi, 32. — secundum, 36.

L. Veturius decemvir, iii, 33.

L. Veturius tribunus militum consulari potestate, vi, 38.

L. Veturius Philo, cos. xx, 56. — dictator comitiorum habendorum causa, lxxi, 33. — censor, xxvii, 6. — moritur, 34.

L. Veturius Philo, legatus, xxvi, 33.

L. Veturius Philo, aedilis curulis, xxvii, 6. — praetor, ibid. — sortitur iurisdictionem peregrinam et Galliam, 7. — propraetor Galliae, 22. — legatus, xxviii, 9. — a M. Livio dictatore consul creatur, et Bruttii, provincia, ipsi decernuntur, 10. — eius res gestae, 11. — habet comitia consularia, 38. — magister equitum, lxxix, 11. — a Scipione ex Africa mittitur Romam, lxxx, 38. — exponit victoriam Scipionis, 40.

M. Veturius, tribunus militum consulari potestate, v, 13.

T. Veturius Calvinus, consul, viii, 16. — iterum, ix, 1. — sub iugum mittitur, 6. — deditur Samnitibus, 10.

T. Veturius, filius *T. Veturii Calvini*, adspersuans flagitiosam *Plotii foeneratoris* libidinem, ab eo vulneribus laceratur, xi, 24.

T. Veturius Geminus, consul, Volscos fundit fugatque, iii, 8. — ovaus *Vrbem* ingreditur, 10.

T. Veturius Gracchus Sempronianus, augur in locum *Sempronii Gracchi* sufficitur, xli, 21.

Ti. Veturius Philo creatur flamen *Martialis* in locum *M. Aemilii Regilli*, xxix, 38.

C. Vetusius, consul, ii, 19.

T. Vetusius, consul, ii, 28. — contra *Aequos*, qui agrum Romanum invaserant, proficiscitur, 30.

Vexillarius, viii, 8; xxxv, 5.

Vexillum, viii, 8. — vexillum in hostes iactum, xxv, 14. — in Ianiculo positum die comitiorum, xxxix, 15. — Vexilla sociorum, signa legionum, viii, 8, 2.

Vfens, fl. Latii, h. il *Portatore*, iv, 59, 2.

Vfentina tribus addita, ix, 20.

Vffugum, opp. *Bruttiorum*, deficit a *Poenis* ad Romanos, xxx, 19.

Via Aemilia, a *M. Aemilio Lepido* munita, xxxix, 2. — eadem, a *M. Aemilio Scauro* munita, lxxv, 21. — *Appia*, vii, 39. — quando munita, ix, 29; vid. et xxii, 1, 55. — *Domitia*, lxi, 72. — ab *Emerita Gades*, cxxxvi, 5. — *Flamini*, *C. Flamini* censoris opus, xx, 58; xxv, 11. — ab *Angusto* reparatur, cxxxiv, 3. — a *C. Flamini* consule perducta a *Bononia* ad *Arretium*, xxxix, 2; cxxxiv, 112. — per *Formianum montem*, xxxix, 44. — *Gabina*, ii, 11; iii, 6; v, 49. — *Latina*, ii, 39; x, 36; xiii, 12; xxii, 12; xxvi, 8. — *Lavicana*, iv, 41; lxxvii, 23. — a *Martis silice* ad *Bovillas* perstrata, x, 47. — *Nomentana*, eademque *Ficulensis*, iii, 52. — *Salaria*, vii, 9; viii, 15, 6. — *Via For-*

nicata Romae, xxi, 36. — *Sacra*, ii, 13. — *militaris*, xxxvi, 15; xlii, 43. — *Suburrana*, lxxvii, 24. — *Viae* per agros a censoribus publica impensa factae, ix, 43. — *viarum* a *C. Graccho* munitarum descriptio, lx, 46. — *vias sternendas silice* in *Vrbe*, glareae extra *Vrbem* substruendas marginandasque censores locant, xli, 27.

Viator mittitur a tribuno ad consulem, ii, 56. — a consulibus ad matronas, viii, 18. — ab imperatore *Samnitium*, x, 38. — *Viatores* nedilitii, xxx, 39. — censorum, xxxix, 44.

Vibius Accaneus, praefectus cohortis *Pelignae*, arreptum vexillum trans vallum hostium traiecit, xxv, 14. — ob strenuum factum donatur, ibid.

Vibius Virius, unus e *legatis Campanis* ad *Varronem* consulem missis, suadet suis defectionem ab Romanis, xxi, 6. — desperatis *Capuae* rebus, senatores *Campanos* ad mortem sibi consciscendam adhortatur, xxvi, 13. — cum septem et viginti senatoribus *Campanis* venenum bibit, 14.

Vibius et *Pactius* fratres; vid. *Pactius*.

C. Vibius Pansa, tribunus plebis intercedit *senatus consultis* de provinciis, cviii, 35. — cos. quamquam proscripti filius, cxviii, 9. — ei et collegae mandatum, ut viderent ne quid *respublica* detrimenti acciperet, 18. — ei ostenta oblata, 22. — proficiscitur *Mutinam*, cxix, 7. — ei insidiatur *Antonius*, 8. — *Pansa* graviter vulneratur in proelio, 11. — vocatur *Imperator*, 13. — morti proximus consilia *senatus* *Caesari Octaviano* aperit, 21-25. — publica sepultura honoratur, 26.

Vibonem in *Bruttiis* colonia deducta, xxxi, 3; xxxv, 40.

Vibonensis ager, xxi, 51.

Vibulanus; vid. *Fabius*.

L. Fabullus Rufus copias iungit cum Hirro, cix, 37. — captus a Caesare, incolumias dimittitur, 67. — iterum in Hispania captus a Caesare, mittitur ad Pompeium, cxi, 10. — qui cum aspernatur, 16.

Vicaepotae aedes, ii, 7.

Vicesima manumissorum, de qua lex in castris lata, vii, 16. — vicesimas vendere coguntur Hispani, quanti vult magistratus Rom. xliii, 2.

Vicesimarium aurum; vid. Aurum.

Vicilini Iovis templum in agro Compsano, xxiiv, 44.

Victimae caeduntur ad averruncandam Deum iram, viii, 6. — maiores caesae, xxx, 21; xxxvi, 38. — victimae aliaeque, quae ad sacrificium pertinent, magistratibus e publico praebita, xlv, 44.

Victimarius, xl, 29; xli, 19.

Victoria aurea pondo trecentum viginti, ab Hierone senatui Romano dono missa, in Capitolio locatur, xii, 37. — alata, vii, 12, 5. — in culmine aedis Concordiae fulmine icta, xxvi, 23. — Victoriae aedes, facta ex mulctatitia pecunia, dedicatur a L. Postumio, consule, x, 33. — aedes in Palatio, xxix, 14; xxxv, 9. — Victoriae Virginis aedicula prope aedem Victoriae, xxxv, 9.

Victoriae mous, xxiv, 41.

Victoriati nummi, xli, 13.

Q. Victorius, primi pili centurio, signum ademptum signifero iacit in hostem, xxxiv, 46.

Victumviae opp. Galliae Cispad. emporium, xxi, 45. — Victumviae captae, fusae et trucidatis oppidanis, 57.

Vicus Cyprius, i, 48. — Ingurius, xxiv, 47; xxvii, 37; xxxv, 21. — Longus, x, 23. — Melius, xxxiii, 26. — Tuscus, ii, 14; xxvii, 37; xxxiii, 26. — Vicos cur non direxerint Romani, v, 55.

Viduae equitibus, quae equos alerent, attributae, i, 43, 18. — Viduarum pecuniae in aerarium collatae, xxiv, 18.

Viennensis provinciae descriptio, ciii, 138, 139.

Vigil, quem Galli scandentes fellerant, de saxo deiectus, v, 47. — vigilibus scutum aufert Aemilius Paulus, consul, xlvi, 33.

Vigiliae quatuor distinctae nox quaelibet: hinc Vigilia prima v, 44; ix, 36; x, 34; xxi, 27; xxxiii, 35; xxxvii, 15; xxx, 6; xxxv, 13. — secunda, vii, 35, 2. — tertia, ix, 44; x, 20, 40; xxv, 38; xxvii, 42; xxviii, 7; xxxv, 1; xxxvi, 19; xl, 4. — quarta, ix, 37; xxi, 47; xxiv, 46; xxv, 13. — Vigiliae vicatim Romae exactae, x, 5; xxxii, 26. — nocturnae per Urbem eorumque circuitio ac cura minoribus magistratibus mandatae, iii, 6; xxxii, 26; xxxix, 14, 16. — vigiliarum munus a senatoribus obitum, iii, 6. — Vigiliae militares, xlii, 33. — a buccinatore indictae, vii, 35, 2. — ab equite circumitae et tribunis, xxxii, 1, 10. — ab ipso imperatore, xlv, 37. — ab exercitu Hannibalis per quadri-duum et tres noctes toleratae, xxxii, 2.

Villa Crisora, xiv, 49.

Villa publica in campo Martii aedificata, iv, 22. — ibi primum census populi actus, ibid. — reficitur et amplificatur, xxxiv, 44. — in ea hospitium legatis hostium praebetur, xxi, 21; xxxiii, 24.

C. Villius, ex amicis T. Gracchi, in vas serpentibus et viperis repletum conicitur, lxi, 8.

L. Villius, tribunus plebis, legem annariam fert, xi, 44. — inde cognomen familiae inditum, ut Annuales appellarentur, ib. — creatur praetor, xlii, 28. — sortitur iurisdictionem ioter peregrinos, 31.

L. Villius Annalis, praetor, a

triumviris proscriptus, atque a filio proditus occiditur, cxx, 58.

L. Villius Tappulus, aedilis plebeius, aliquot matronas probri accusat, xxv, 2.

L. Villius Tappulus, praetor, xxxi, 49. — ei evenit Sardinia, xxxii, 1.

P. Villius, tribunus plebis, iii, 54.

P. Villius Tappulus, ex acdilitate plebeia praetor, xxix, 38. — sortitur Siciliam, xxx, 7. — decemvir agris dividendis, xxxi, 4. — consul, 49. — proficiscitur in Macedoniam, xxxii, 3. — nihil memorabile ab eo actum, 6. — legatus sub T. Quintio, 28. — iubetur esse in numero decem legatorum, ex quorum consilio pacis leges Philippo daret T. Quintius, xxxiii, 24. — it ad Antiochum, 35. — eius et collegarum congressus cum rege, xxxix, 40. — rursum mittitur ad Antiochum, xxxiv, 59. — Elaeam venit, xxxv, 13. — congreditur eum Hannibale, 14. — cum Antiocho, 15. — legatus in Graeciam mittitur, 23. — tentat Magoetas frustra, 39.

Viminolis collis additus Urbi a Ser. Tullo, i, 44.

Vincula dempta Romae vinetis in celebritate priui lectisternii, v, 13.

Vindelici adiungunt se Rhacis Italiam latrocinii vexantibus, cxxxvi, 54. — vineuntur a Druso et Tiberio, 55.

Vindictae secundum libertatem, iii, 44.

Vindicius, servus, coniurationem ad revocandos reges initam prodit, ii, 4. — ei pecunia ex aerario, libertas et civitas datur, 5. — quidam Vindictae nomen ab illo tractum putant, ibid.

Vincarum usus in oppugnationibus, v, 7; x, 34; xxi, 61; xxiii, 18; xxxii, 4; xxxv, 22.

L. Vinicius, tribunus plebis in-

tercedit senatusconsultis de provinciis, cviii, 36.

M. Vinicius, eos. cxxxvi, 35.

T. Vinicius, proscriptus a triumviris, ab uxore servatur, cxx, 45.

Vinum publice in aërificiis praebitum, x, 23. — in Galliam inventum illiciendae gentis causa, v, 33. — Chium, lxx, 9. — Falernum, ib. — Opimianum, xxi, 8. — Vini avidi tibicines; v. Tibicines.

Vipera immodicae magnitudinis ad Augustum allata ex India, cxxxvi, 27.

Vipsanius; v. Agrippa.

Vir factus ex muliere; v. Prodigium. — *Vir* ferus prope Villingam visus, lxxxiv, 23. — *Vir* virum legens, ix, 39; x, 38. — *Viri* maioris speciei, quam pro humano habito, augustiorisque, in quiete visa utrique consuli, viii, 6. — *Virorum* omne genus in insula Lemno coniuratione muliebri sublatum, xxxiv, 2. — *virorum* inter sese plura stupra in Baechanalibus, quam feminarum, xxxix, 13.

Virbius clivus Romae, i, 48.

Virdomarus; v. Britomarus.

Virga circumscribitur Antiochus rex a Popillio, legato Romano, xlv, 12. — *Virga* lictor Sulpicii, tribuni militum domum intrantis, forem percutit, vi, 34. — *Virgis* caedi civem Romanam, vetuit lex Porcia, x, 9; vid. et lxxv, 35. — *Virgis* qui ad mortem caesi, quique virgis caesi et securi percussi sint, i, 26, 6. — Tarquinienses CCCLVIII in foro Rom. vii, 19. — senatores Campani xxvi, 15. — milites seditiosi, xxviii, 29. — *Virgis* sese caedunt mutuo quidam Lucanorum in invidiam Romanorum, viii, 27.

C. Virgilius, Siciliam cum imperio obtinens, Ciceronem exsulem

iusula abstinere iubet, *cit*, 121 et 123.

C. Virgilius, praetorius, dedentes se duos tribunos militum Caesarianos ad Scipionem perducit, *cxiv*, 11. — se dedit Caninio Rebilo, 62.

P. Virgilius Maro nascitur, *xvii*, 38. — eius periculum, quod ei ad maiorem fortunam viam facit, *cxv*, 9. — eum aiunt auasisse Caesari Octaviano, ut imperium retineret, *cxxiv*, 70. — Augusto et Maecenate heredibus, moritur anno vitae primo et quinquagesimo, *cxxtvi*, 32.

Virginia, Auli filia, patricia, uuxta Volturnio, consuli plebeio, *x*, 23. — exclusa sacris Pudicitiae Patriciae a matronis Patriciis, dedicat aram Pudicitinae plebeiae, *ib*.

Virginiae infelix forma, mors miserabilis et ultio; *iii*, 44 - 48, 58.

Virginius proscriptus a triumviris, servatur a militibus, *cx*, 72.

A. Virginius, consul, *ii*, 28. — contra Volcos proficiscitur, eosque fundit, 30.

A. Virginius, consul, *ii*, 51.

A. Virginius, consul, *ii*, 63. — contra Aequos proficiscitur, *ib*.

A. Virginius, triumvir agro dando, *iii*, 1.

A. Virginius, trib. pl. Caesoni Quintio capitis diem dedit, unde magnae contentiones, *iii*, 11 - 13.

A. Virginius, postquam tribunatu plebis abierat, accusatur, et denis millibus gravi aeris condemnatur, *v*, 29.

L. Virginius, Virginiae pater, *iii*, 44. — eius de filia cum Ap. Claudio contentio, 47. — filiam suam occidit, 48. — orta inde certamina in Urbe, 49. — et motus in castris, 50. — consilium ab eo militibus datum de crenudis decem tribus militum, quorum in numero esse

recusat, 51. — creatur tribunus pl. 54. — Appio diem dedit, 56. — et eum in carcerem duci iubet, 57. — remittit ultimam poenam M. Claudio, assertori Virginiae, 58.

L. Virginius, consul, *iv*, 21. — iterum, 23.

L. Virginius, tribunus mil. cons. pot. *v*, 9. — iuvius infestusque collegae Sergio, ei non fert auxilium, *ib*. — ante diem ipse et collega abdicare coguntur, 9. — accusatur a tribus plebis, 11. — decem millibus aeris gravis condemnatur, 12.

L. Virginius, trib. mil. consulari potestate, *vi*, 1.

L. Virginius tribunus militum, *xxvii*, 43.

Opiter Virginius, consul, cum collega Pometiam primo vi, deinde operibus oppugnat, *ii*, 17. — triumphat, *ibid*.

Opiter Virginius consulatum init, *ii*, 54.

P. Virgili sententia de aere alieno, *ii*, 29, 30.

Proc. Virginius, consul, *ii*, 41. — eius cum collega de lege agraria contentiones, *ibid*.

Sp. Virginius, consul, *iii*, 31.

T. Virginius, consul, *ii*, 21. — forte et *ii*, 29, 30.

T. Virgilius, consul, *ii*, 48.

T. Virgilius Rutilus, augur, moritur, *iii*, 7.

T. Virgilius Coelimonianus, consul, *iii*, 65.

Virgines ter novenae, per Urbem euntes, carmen canunt in lunonem Reginam, *xxvii*, 37; *xxxi*, 12. — Virgines Vestales; v. Vestales. — Virgines decem, et decem iugeni pueri, patrimi omnes matrimique, ad sacrificium adhibiti, *xxvii*, 3. — ob virginum excitationem Ardeae bellum, *iv*, 9. — Virginem capti-

vam parentibus reddit Scipio, xxvi, 50. — virginem Chalcidensem in medio ardore belli ducit uxorem Antiochus, xxxvi, 11. — Virgo Vestalis incesti damnata; vid. Vestalis.

Viriathus ex pastore venator, ex venatore latro, dein iusti dux exercitus, lxi, 24. — dissuadet Lusitanis pacem, 29. — eludit Vetilius praetorem Romanum, 30. — fundit Romanos, 31, 32. — Segobrigenses affligit, 33. — Claudium Voimannum superat, 34. — caedit legatum Fabii, 36. — vincit Quintium, lxi, 10. — Viriathi virtus et mores, 11, 12. — pugnat cum Fabio cos. 25 - 28. — discedit in Lusitaniam, 27. — Romanos caedit, lxi, 11. — pacem cum iis facit, ib. — Patres Romani eam irritam pacem videri decernunt, 12. — eum persequitur Caepio, cos. 13. — se suosque eripit periculo, 14. — legatos mittit ad consulem, 15. — Viriathum per proditores tollendum curat Caepio, cos. 22. — eius exsequiae, 23. — encomium, 24.

Virilis toga; v. Toga.

Virius; vid. supra Vibius.

Virtute, non dolo, superare hostes, pulcrum dicebant Romani veteres, xlii, 48. — virtutibus nonnumquam vitia vicina affliguntur, xlii, 12, 39.

Virtutis et Honoris aedes votae a M. Marcello et exstructae, xxvii, 25. — a filio eius dedicata Virtutis aedes, xxix, 11.

Visceratio populo data a M. Flavio in funere matris, viii, 22. Cf. xxxix, 46; xli, 28.

Vius nocturni, ii, 36; viii, 6.

Vitellia, opp. Equorum, ii, 39; v, 29.

Vitro creati magistratus, v, 17; iv, 6; v, 27; viii, 15, 17, 30, 33.

Vitis aurea pulcherrimi operis, inventa in templo Iudaeorum, a

Pompeio in fano Iovis Capitolini ponitur, cii, 66.

Vitruvius Vacuus Fundanus vastat Setium Norbanumque agrum, viii, 19. — in potestatem venit Romanorum, 20. — asservatur in carcere, ib. — verberatus necatur, ibid. — aedes eius Romae, quae Vaccac prata appellabantur, in Palatio diruuntur, et bona Semoni Sanco consecrantur, xix, 20.

Vittae; v. Supplicum velamenta.

Vitulus iam ictus e manibus sacrificantium sese proripuit, multoque circumstantes cruore respexit, xxi, 6.

Vlla oppugnata a Cu. Pompeio, Magni F. cxv, 42.

Vltro tributa, xxxix, 44; conf. et xlii, 18.

Plysses, i, 49. — ab eo et Circe oriundas Octavius Mamilius, ibid.

Vmbilicus orbis terrarum Delphi, xxxvii, 48. — et Graeciae, xli, 23. — hanc incolunt Aetoli, xxxv, 18.

Vmbo, ix, 41; xxx, 34.

Vmbri in Umbria, hod. *Urbino* et *Spoletto*, v, 35; ix, 37; xii, 26. — agro pulsi a Boiis, v, 35. — eorum exercitus funditur, ix, 39. — deficient, 41. — se oppugnatos Romam iactant, ibid. — adoriuntur Romanos, vincuntur, et defectionis auctores deduntur, ibid. — instaurant bellum, iuncti cum Etruscis, Samnitibus, Galis, x, 21, 27. — rebellantes superantur, lxxiv, 6, 7.

Vmbria, x, 1; xlii, 9; xxvii, 43.

Vmbriae pars plaga *Materina*, ix, 41. — tribus *Sappia*, xxxi, 2.

Vnciarium fenus, vii, 16. — ex nunciario semunciarium fenus factum, 27.

Vncti populi profligantur a Titurio, Caesaris legato, vid. civ, 83.

Vninantes; vid. Claudius.

Vocanus ager, xxxiii, 48.

Vocnus Baiba ad distinguendum

Nicomediae Mithridatem mittitur, xcv, 15. — eius negligentia, 25.

Vocontii xxi, 31; v. *Tricastini*.

Volae; v. *Bolae*.

Volani; v. *Bolani*.

Volanus ager, iv, 51.

Volaterrae opp. Etruriae, h. *Volterra*, ubi cum Etruscis incerta victoria pugnatum, x, 12.

Volaterris deditis, pax toti Italiae restituta, lxxxix, 36.

Volaterrani interamenta navium et frumentum pollicentur Scipioni, xxviii, 45.

Volcae Tectosages et Arecomici in Gallia Narbon. h. *Languedocia*, xxi, 25.

L. Volcatius Tullus, cos. c, 1. — eius in Pompeium querelae, cix, 44. — censet mittendos ad Caesarem de pace legatos, 45.

L. Volcatius Tullius, consul, cxxxi, 49.

Volcentes in Lucania, traditis praesidiis, ab Hannibale deficient ad Romanos, xxvii, 15.

Volciani; vid. *Volsiani*.

Volero Publius; vid. *Poblilius*.

Volerones ab Ap. Claudio tribuni plebis vocati, ii, 58.

Vologaes, natione Bessus, sacerdos Bacchi, in Thracia bellum concitat, cxxxviii, 1.

Volones, id est servi in militiam conscripti, xxii, 57, 12; xxxiii, 32, 35; xxiv, 10, 11. — libertatem tacitis votis exposculant, xxiv, 14. — iis libertatem promittit Ti. Gracchus, referentibus capita hostium, ibid. — capita hostium abscindunt, quae abicere iubentur, 15. — iis datur libertas, 16. — sequiores ex iis notantur, ibid. — Beneventi in publico pileati epulantur omnes, ib. — simulacrum celebrati eius dici Gracchus Romae pingi iubet in aede Libertatis, ibid. — ubi signis dis-

cedunt mortuo Graccho, xxv, 20, 22. — Volones in undevicesimam et vicesimam legiones scripti, xxvii, 38; xxviii, 46.

Volsi in Latio, in hod. *Campagna di Roma* et *Terra di lavoro*, petuatur bello a Tarquinio Superbo, i, 53. — in Volscos missi ad frumentum comparandum, ii, 9. — Volsi comparant auxilia, quae mittant Latinis, 22. — obsides dant trecentos principum liberos, ib. — occultum parant bellum, ibid. — veniunt ad oppugnandam Urbem, 24. — vincuntur, 25. — Volsi Romanis bellum inferunt, 30. — vincuntur, ibid. — iis Veliteris ager ademptus, 31. — Volsi Antiates victi, 33. — ad ludos magnos magno Volscorum vis Romam venit, 37. — exacti Urbe, ibid. — concitati ab Att. Tullo, deficient a Romanis, 38, 39. — retro abducuntur a Coriolano, 40. — redeunt in agrum Romanum, ibid. — rebellant, 42. — castra ponunt in Latino agro, sed vincuntur, et nullum genus calamitatis contumeliaeque non editum in eos, 53. — iis induciae in annos quadraginta datae, 54. — Volsi instaurant bellum, 58. — vincant Romanos, 59. — oppugnant castra Romanorum, 64. — vincuntur, 65. — praedantur agros Hernicorum, iii, 6. — pergunt in agros Romanos, sed caeduntur magno numero, et nomen eorum prope deletur, 7, 8. — Volsi et Aequi bellum instaurant, 10. — vincuntur 22, 60. — obsident Ardeam, iv, 9. — a Romanis obsidentur, ibid. — victi, dedito duce, sub iugum mittuntur, 10. — cum Aequis denovo Romanis bellum inferunt, 26. — oppugnant castra consulis, 27. castra Volscorum capiuntur, 29. — captivi, praeter senatores, veniunt

dantur, *ibid.* — denuo bellum inferunt Romanis, 37, 55, 56. — vincuntur, 57. — capiunt Verringium, 58. — eorum agros depopulantur Romani, 59. — vincoctor Volsci, 61. — praesidium obsident ad Auxur, v, 16. — pacem impetrant, 23. — iterum capiunt arma adversus Romanos, vi, 2. — eorum castra capit Camillus, *ibid.* — ad deditionem subiguntur, *ibid.* — renovato bello, vincuntur, 6-8. — rebellant, 11. — nude Volscis et Aequis toties victis suffecerint milites, 12. — Vincuntur, 13. — Praenestinis coniuncti, expugnant Sotricum, 22. — vincuntur, 23, 24. — populantur agrum Romanum, 31. — eorum agri devastantur a Romanis, *ibid.* — funduntur, 32. — vincuntur, vii, 37. — eorum exercitus cunctis ad Sotricum, viii, 1. — cum Volscis dubio Marte pugnam, *ibid.* — fugiunt nocte, *ib.*

Volsci Autiates, ii, 33; viii, 13.

Volsci Ecetrani, ii, 25.

Volsciani, s. *Volsciani*, Hispaniae populi, xxi, 19. — eos contra Puenos sollicitant legati Romani, *ibid.* — eorum celebre per Hispaniam ad legatos Romanos responsum, *ib.*

M. Volscius Fictor, qui tribunus plebis fuerat, testis in Caesonem Quintium existit, iii, 13. — ei diem dicunt A. Cornelius et Q. Servilius quaestores, quod falsa pro testimonio dixisset, 24. — damnatus et in exilium ire iussus, 29.

Volscus; *vid.* *Publilius*.

Volscus ager, 10, 1.

Volturni opp. Etruriae, h. *Bolsena*, x, 37; xxvii, 23.

Volturnenses, vel *Volturnii*, gens Etrusca, incursant agros Romanos, v, 31. — vincuntur, 32. — eis iudiciae in viginti annos datae, *ibid.* — apud Volturnos clavi fuere iu-

dices annorum, fixi in templo Nortiae, Etruscae Dene, vii, 3. — Volturnensium aliquot castella vi capit P. Decius consul; xi, 41. — eorum ager vastatur ab L. Postumio, consule, x, 37. — cum Volturnensibus bellum, xi, 29. — de iis triumphatum, xii, 35. — Volturnenses servis civitatem et arma dant, xv, 14. — ab iis in miserabilem servitutem redacti, auxilium Romanorum implorant, *ib.* et 15. — obsident urbem Romanam, 16. — adactos ad deditionem servos puniunt, urbemque diruunt, xvi, 39. — Volturnia lacus sanguine manserit; *vid.* *Prodigium*.

Volturnensis lacus (lago di Bolsena) sanguine manet, xxvii, 23.

Volturnae fanum, iv, 23; v, 17. — ad Voltumnae fanum concilium omni Etruriae indictum, iv, 23, 25, 61; v, 17. — fit tibi coniuratio adversus Romanos, vi, 2.

Volucres supervolantes ad terram delapsas clamore militum, Coelius ait, xxix, 25.

Volturnia, uxor Coriolani, ii, 40.

L. Volturnius, consul, cum Salentinis prospere bellum gerit, ix, 42. — iterum consul, x, 15. — in Samnium profectus, relinquit provinciam, ut Ap. Claudio collegae opem ferat, 18. — et, post aliquam adversus eum altercationem, egregiam cum eo victoriam reportat, 18, 19. — redit in Samnium, et opprimit Samnites praedatores Campaniae, 20. — prudentia eius et moderatio in comitiis consularibus, 20, 21. — ex Scto et plebiscito ei prorogatum in omnium imperium, 20. — in Samnio feliciter res gerit, 30, 31. — magister equitum, xi, 28. — eius uxor Virgimia; *vid.* *Virgimia*.

M. Volturnius, eques romanus, necatur a Catilina, lxxviii, 30.

P. Volumnus creator consul, viii, 10. — legatus ab Aequorum dace Graeco Cloelio spernitur, 25.

T. Volumnus iussu Antonii neciditur, cxxiv, 20.

Voluntaria collatio senatorum ad levandam aerarii inopiam, xxvi, 36. Cf. v, 60. — voluntariam militiam professis iubentur aera procedere, v, 7. — voluntarii milites, iii, 57; v, 16; xxvii, 46; xxviii, 45; xxxi, 1; xxxvii, 4.

C. Volusenus Quadratus a Caesare mittitur in Britanniam speculatum, cv, 56. — equitum praefectus, a Comio vulneratur, cviii, 18.

M. Volusius, aedilis plebis, proscriptus a triumviris, asta elabitur, cxx, 97.

Volstana iugum Camluniorum montium vocant, xlii, 2.

Volar, filius Bocchi, lxvi, 28; conf. ib. 44.

Vorago in foro Romano nequit coniecta terrae expleri, vii, 6. — Curtius se devovet, et, cum insidens, armatus se in specum immittit, ib.

Fortunus, deus, xlii, 16.

Vota quinquennialia, xxvii, 33; xxx, 2, 27; xxxi, 9. — decennialia, xlii, 28.

Vota nuncupant consules in Capitolio, antequam in provincias proficiscantur, xxi, 63; xxxi, 14; xli, 10, 27; xlii, 49; xlv, 39. — vota valetudinis populi causa, xlii, 2. — voti formula, xxii, 10; xxxvi, 2. — votum praecunte pontifice factum, iv, 27. — votum incertae pecuniae an possit suscipi? xxxi, 9. — ad votum, inconsulto senatu conceptum, pecunia de publico negatur, sed frivolum ob causam, xxxvi, 36. — votum crudele Cimbrorum, lxvii, 2.

Vox noctu audita humani clarior de adventu Gallorum, v, 32. — no-

ctu audita ex delubro Pruserpinae Locris, xxix, 18.

Urbanæ tribus; vid. Tribus.

Urbanæ legiones; vid. Legiones.

Urbanus Patopio proscibitur a triumviris; pro eo se percussoribus offert servus eius, cxx, 75.

Urbium primordis, miscendo humana divinis, augustiora facta, *Praef.* — Urbium veteres conditores notam sibi a terra prolem ementiebantur, i, 8. — captarum imagines in triumphis ferchantur, v, 30. — urbes dirutae, ne venirent in hostium potestatem, xxxi, 28. — urbes captae diripi solent, non deditur, xxxvii, 32. — urbes orbis terrarum maximae Roma et Carthago, xxxviii, 50. — urbibus parcebant veteres Macedones, quod haberent imperium opulentius, xxxii, 33.

Urbium, opp. Hispaniae Tarrae. capitur a Q. Fulvio Flacco, xi, 15.

Urinatores, xlii, 10.

Urites, in Bruttis aut Calabria, xlii, 48.

Urna: in urnam tribuni nomina coniecta, xiv, 27.

C. Ursanus trib. pl. xxxiii, 22.

Ursi et elephantum in ludis Circensibus, xlii, 18. — *Ursi* Numidici, ciii, 42.

Uscana, oppidum Penestorum in Illyrico (hod. *Albanio*), xlii, 10, 18, 19, 20, 21. — ab Uscanensibus caeditur Ap. Claudius, 10.

Ursipi, sive *Ursipetes*, gens Gattis proxima, civ, 10. — eus Rheenum transgressos vivit Caesar, cv, 48-53. — iterum, petiti bello, cxxxvii, 6. — domantur a Druso, 9.

Urens fl. Galliae Cispad. ad Ravennam in mare Hadriat. influens, hod. *Montone*, v, 35.

Ustica, colonia Tyriorum, xvi, 1. — opp. Lybiae a. Africae propriae, in regno Tuncitauo (nbi hod. *Bog-*

Schatter), quo T. Otacilius cum classe traiecit, xxv, 31. — alia in Vticensem agrum exscensio, xxvii, 5. — circa ipse moenia Vticae praedas agunt Romani, xxviii, 4. — Vticam mittit classem Scipio, xxi, 28. — Vticam frustra oppugnat Scipio, 35. — rursus obsidet, xxx, 3, 5, 8. — classem Scipionis ad Vticam invadunt Carthaginienses, 9, 10. — Vtica deficit a Poenis, xlix, 6, 7. — remuneratur a Romanis, li, 55. — Vticam excindi a Iuba et Pompeianis vetat Cato, et eius custodiam accipit, cxiii, 6, 7. — post Caesaris victoriam, Vticam rursus a magnis periculis servat Cato, et ibi se interfecit, cxiv, 40-57. — Vticam intrat Caesar, 60.

Vitenses proni in Caesarem, cxiii, 6; cxiv, 47, 58, 61. — publice sepeliunt Catonem, 58.

Vitrarii, xlii, 33.

Vulcanus, i, 37; viii, 10. — ei sacrata arma et spolia hostium succeduntur, i, 37; xxx, 6; xli, 12; vid. et lxviii, 32. — in lectisternio pulvinar Vulcano et Vestae, xxii, 10. — Vulcani caput ardet; vid. Prodigium. — Vulcani arca, ix, 46; xxxix, 46; xl, 19. — aedes in campo, xxiv, 10. — insulae, xxi, 49, 51.

Vulcantes, Etruscus populus, xiii, 35. — de iis triumphat T. Coruncanius eos. ibid.

Vulsinienses; vid. Volsinienses.

Vultures sex, augurium Remo, duodecim Romulo, i, 6.

Vulturii et canes intacta relinquunt cadavera absumptorum pestilentia hominum bovumque, xli, 21, 6.

Vulturnum opp. vid. Vulturens fl.

Vulturnus, urbs Etruscorum, capitur a Samnitibus dolo, et Capua appellatur, iv, 37.

Vulturnus, fluvius Campaniae maximus, h. *Vulturno*, viii, 11; x, 20,

31; xxii, 14, 15; xxiii, 14, 19, 36; xxxi, 29. — ad Vulturni ostium castellum communium, ubi postea urbs fuit Vulturnum in Campania, h. *Castel del Volturno*, xiv, 20, 22. — Vulturnum colonia deducta, xxxiv, 45. Conf. xxxvi, 37, et ad xxii, 14, 1.

Vulturnus ventus, xxii, 43. — prospectum, in proelio cum Hannibale, multum pulvere in ora volvendo, adimit Romanis, 46.

Vvama urbs a Pompcio eversa, xcvi, 6.

Vxellodunum obsidetur a legato Caesaris Cavinio, cxviii, 21. — eodem et Caesar accedit, 22. — et equum prohibere instituit obsessis, 23. — qua arte? 24. — Vxellodunensium eruptio, 25. — Caesar saevit in deditos, 26.

Vxoris corruptae ira maritum stimulat, ut alienigenas in regionem inducat, sui ulciscendi causa, v, 33. — Vxores uni nuptae, x, 23. — Vxores suas liberosque caedunt viri, ut veniant in manus hostium, xxviii, 23. — Vxorum perfidia erga maritos in proscriptione triumviri, cxi, 86.

X

Xanthiorum furiosa desperatio, cxii, 30. — maiorum exemplo similis, ib. 31.

Xanthippus, Lacedaemonius, xviii, 22. — Poenorum ducum errorem detegit, et accepto imperio corrigit, ib. et 23. — vincit et caput Regulum, 24-27. — invidiae metu relinquit Carthaginiem, 29. — ei insidius pro beneficio reddunt Poeni, 30; vid. et xxxviii, 43.

Xanthus urbs oppugnatur a Bruto et capitur, cxii, 24-49.

Xenarchus, praetor Achaearum, quaerit privatae gratiae aditum apud Perseum, xli, 23.

Xenoclides, Chalcidensis princeps, amicus Romanis, xxxv, 38, 50, 51.

Xenon Aegiensis, legatus Achaeorum, xlvii, 27.

Xenophanes, princeps legationis a Philippo missae ad Hannibalem, in praesidia Romana incidit, xxiii, 33. — astu elapsus, foedus facit cum Hannibale, ibid. — rursus captus a Romanis, ad consulem ac deinde Romanam deportatur, 34, 38.

Xenophon Achacus, xxxii, 32.

Xerxes, filius Mithridatis, ducitur ante curram Pompeii triumphantis, ciii, 48.

Xyclus ordinem facinoris, quo Demetrius circumventus fuerat, aperit Philippo, xi, 55.

Xytlæ Come, vicus Pisidiae, xxxviii, 15.

Xyniae, Thessalicae opp., xxxii, 13; xxxiii, 3; xxxix, 29.

Z

Zabdielus, Arabiae regulus, Alexandri Balae occisi caput mittit ad Ptolemaeum, lxi, 46.

Zacynthus, insula Hadriatici maris, h. Zante, propinqua Aetoliae, xxi, 7; xxvi, 24. — eam capit Laevius, xxvi, 24. — quum Philippi fuisset, mox Amyandri, ac deinde Achaeorum, ab Achaeis eam repetit T. Quintius, et Romanis tradi iubet, xxxvi, 32. — Zacynthum obsidere conatur Archelaus, sed frustra, lxxxii, 26.

Zama, urbs Numidiae, hodie Zama, quinque dierum iter abest a Carthagine, xxx, 29. — oppugnantur a Romanis, lxxv, 23, 25. — describitur, 27. — regia Iubae, cxiv, 61. — Zamae pecunias cogit Caesar, regnumque Iubae in provinciae formam redigit, cxiv, 65.

Zamenses Iubae victo portas Zamae, quam ipse muniverat regiamque habuerat, claudunt, cxiv, 61.

Zama, sive fortasse Same, insula, xxxii, 16. Cf. Same.

Zandæ Graeci Siciliam appellant, xvi, 21; lxxii, 35.

Zarbienus, Gordyenorum rex, a Tigraue deficit ad Romanos, cxviii, 6. — ei a Tigraue interempto exsequias facit Lucullus, 65.

Zarmanus Chegon, Iudus, se tradit ignibus coram Augusto, Athenis, cxxxvi, 27, 28.

Zelasium, promontorium Euboeae, xxxi, 46.

Zenonis statnam solam ex instrumento Ptolemaei Cyprii non vendit Cato, in honorem Philosophiae, civ, 67.

Zeno, princeps Magnetum, vir magnae auctoritatis, T. Quintium Magnetibus placat, xxxv, 31.

Zeno, Sardibus ab Antiocho praefectus, xxxvii, 44.

Zeno, praefectus Philippi, cueditur ab Athanasiis, xxxviii, 1, 2.

Zenobius, praefectus Mithridatis, miserandum in modum Chios vexat, ac postremo urbe et patria eiicit, lxxxii, 38-44. — ab Ephesiis interficitur, 46.

Zenodorus, inter Galileam et Tbraconitidem haud parvae regionis tetrarcha, cxxxvi, 25. — eius ditto datur Herodi, cxxxvi, ibid.

Zephyrium prom. et opp. Ciliciae, xxxiii, 20.

Zerynthii Apollinis templum in Thracia, xxxviii, 41.

Zeta, opp. Africae a Caesare capitur, cxiv, 32.

Zeuxidas, Acarnanum praetor, xxxiii, 16.

Zeuxippus, princeps Boeotorum, auctor Romanae societatis, ob hanc causam non creatur Boeotarcha,

xxxiii, 27. — Brachyllum Boeotar-
chen tollendum curat, 28. — accu-
satur caedis, ibid. — fugit Tanagram,
deinde Athenas, ibid.

Zeuxis, praefectus Antiochi, prae-
est mediae aciei in pugna adversus
Romanos, xxxvii, 41. — legatus mit-
titur ad Scipionem, 45. — eius oratio
de pace, ibid.

Zyboetes; vid. *Zyboea*.

Ziela opp. Persicorum deorum cul-
ta celebre, xcvi, 31. — prope id
oppidum vincitur Triarius a Mithri-
date, ibid.

Zoippus, gener Hieronia, tutor Hie-

ronymi, xxiv, 4, 5. — legatus ad
regem Ptolemaeum, voluntarium sibi
consciscit exilium, 26. — eius uxor
Heracles et filiae a Syracusanis in-
terficiuntur, ibid.

Zonae, in quibus negotiantes ar-
gentum habent, xxxiii, 29.

Zosime, Tigranis uxor, ante cur-
ram Pompeii triumphantis ducitur,
cm, 48.

Zyboea s. *Zyboeta* a Nicomede de-
victus, xxxviii, 16.

Zyrraxis, regia Getici, regionem
invadit Crassus, cxxxiv, 3.

INDEX

NOMINVM ET RERV

IN

IN EPITOMAS LIBRORVM LIVII

A

Abydeni, 31.
Acaruanes, 31, 33.
Achaei, socii Rom. 32. — a Romanis subacti, 52.
Achaicum bellum, 51, 52.
Achillas occidit Pompeium in navicula, 112.
M. Acilius Glabrio, cos. 36.
Actium et pugna Actiaca, 133.
Adherbal, 62, 64.
Aria colonia, 11.
Aediles curules, 7.
Aedui, socii Rom. 61, 104.
Aegates insulae, 19.
Sex. Aelius Pactus, censor, 34.
Aemilia, Vestalis, 63.
L. Aemilius Paulus, cos. 22.
L. Aemilius Paullus, cos. 44, 45.
 — eius mors, abstinentia et paupertas, 46.
L. Aemilius Regillus, praetor, 37.
Mam. Aemilius, dictator, 4.
Mam. Aemilius legatus Italicos caedit, 76.
M. Aemilius Lepidus, cos. Liguribus subactis viam a Placentia usque Ariminum perductam Flaminiae iungit, 39. — princeps senatus, 43, 46;

47, 48. — pontifex max. quocumque iniuriose contendit Cn. Tremellius, tribunus plebis, 47. — haud sumptuosum sibi funus parari vult, 49.

M. Aemilius Lepidus, cos. victus a Vaccaeis, 56.

M. Aemilius Lepidus, cos. acta Sullae conatus rescindere a Q. Catulo collega pellitur Italia et in Sardinia perit, 90.

M. Aemilius Lepidus cum legionibus suis iungit se M. Antonio, eumque cum C. Caesare reconciliat, 119. — triumvir reip. constituendae in quinquennium fit, et proscribit inimicos, in his L. Paullum fratrem, 120. — a L. Antonio pellitur Urbe. 125. — bellum moliens adversus Caesarem relinquitor ab exercitu, et abrogato triumviratus honore vitam impetrat, 129.

M. Aemilius Lepidus, triumviri filius coniuratione contra Caesarem facta, occiditur, 133.

Aeneas et *Aeneas Silvius*, 1.

Aequi a Romanis victi, 2, 3.

Aesculapius Romae cultus, 11.

Aesernia colonia, 16, 72, 73.

Aetoli, 26, 32, 35, 38.

L. Afranius, legatus Pompeii, 110, 113, 114.

Agrippa; vid. *Vipsanius*.
Agrippa Menenius, 2.
Aii Loquuti ardes, 5.
Albae reges et excidium, 1.
Albani Romam ducti, 1.
Albani victi a Pompeio, 101.
Alesia, oppid. Galliae Lugd. h.
Alise, ubi Galli a Caesare victi, 108.
Alexamenes, 35.
Alexandri M. mentio, 9.
Alexander Balus, socors Syriae
 rex, 50, 4. — occiso Demetrio Solere
 in Syria regnat, et ab eius filio De-
 metrio Nicator interimitur, 52. —
 eius filio regnum asserit Diodotus,
 52. — qui deinde illum occidit, 55.
Allia fl. 105.
Allobroges victi, 61, 103.
C. Amatius se C. Marii filium fert
 et mota seditione nascitur, 116.
Ambiani a Caesare victi, 104.
Ambiorix, dux Eburonum, 106,
 107.
Ambitus damnati, 101.
Ambrosienses subacti, 38.
Ambroses, socii Cimbrorum, 68.
Ammonius regum Syriae omnia-
 que ex libidine administrat, 50, 5.
Amulius obtruncatus, 1.
Ancilia mota sua sponte, 68.
Ancus Marcius, 1.
Andriscus, qui se Persci filium
 meotiretur, Romam missus a Deme-
 trio Syriae rege, claus profugit, to-
 tamque Macedoniam occupat, 48, 49.
 — hic Pseudophilippus a Q. Caecilio
 victus captusque, 50.
L. Anicius Gallus, praetor, 44.
L. Anaius, praetor Latinorum, 8.
T. Annii in Graculum pro Ro-
 stris perorat, 58.
T. Annii Milo, trib. pleb. afficit
 ut Cicero ab exilio reducantur, 104.
 — occidit Clodium, 107. — candi-
 datus coosulatus armis ac vi conten-
 dit, et damnatus in exilium agitur,

107. — bellum moliens cum Coelio
 interficitur, 111.
Annonae cura per quinquennium
 mandatur Pompeio, 104.
Antigonus amicus Philippi, 40.
Antigonus Demetrii f. ab Ammonio
 occisus, 50.
Antiochus, rex Syriae, 33, 36.
Antiochus Epiphanes, Antiochi
 Magni filius, 41, 44, 45. — eo mor-
 tino Antiochus Eupator filius cum Ly-
 sia tutore a Demetrio interimitur, 46.
Antipolis, opp. Galliae Narbon. h.
Antibes, Massiliae vicinum et colo-
 nia, 47.
Antium colonia a Mario devastata,
 80.
C. Antonius, proc. Catilinam cum
 exercitu caedit, 103. — in Thracia
 res male gerit, 103.
C. Antonius, legatus Caesaris, a
 Pompeianis captus, 110. — a M.
 Bruto capitur, 118. — eius inssu oc-
 ciditur, 121.
L. Antonius Lepidum orbe pellit,
 125. — ab Augusto obsessus Perusiam
 et dimissus, 126.
M. Antonius Sertorium in cou-
 vivio occit, 96.
M. Antonius, praetor, praedones
 persequitur, 68. — defendit M. Aquil-
 lium, 70. — a Marimio occisus, vir
 eloquentissimus, 80.
M. Antonius, praetor, in bello
 Cretensibus illato perit, 97.
M. Antonius, mag. eq. ut seditionem
 Dolabella Romae excitatam op-
 primat, in Urbem docit milites, qui
 DCCC plebeios caedunt, 113. — con-
 sul inter Lupercos currit, et Caesari
 collegae diadema imponit, 116. —
 magis iniuriis afficit C. Caesaris
 Octavianum, ad quem multi eius re-
 lites desciscunt, 117. — D. Bruti
 Mutinae obsidet, 117, 118. — f.
 Pansa cos. ab Hirtio et C. Cae-
 vincitur ad Mutinam et in Gal-

confugit, 119. — triumvir reip. constituendae in quinquennium fit, et proscribit inimicos suos, in his avunculum et Ciceronem, 120. — iungitur Asinio Pollioni et Monatio Plauco eorumque copiis, 120. — opera Octavii Brutum et Cassium ad Philippos devincit, 123, 124. — Fulvia uxore dimissa et pace facta cum Augusto, Octaviam sororem eius in matrimonium ducit, 127. — pacem facit cum Sex. Pompeio, 127. — cum Cleopatra luxuriator, et ex ea duos suscipit filios, quorum alteri regnum Armeniae dat, Artavasde rege in vincula coniecto, 130, 131, 132. — a Parthis fugatus in Armeniam redit, multosque milites amittit tempestatibus, 130. — Sex. Pompeium occidi iubet, 131. — dimissa Octavia bellum Italiae inferre statuit, 132. — ad Actium classe victus Alexandriam profugit, et obsessus a Caesare se ipse interficit, 133.

Apolloniatus legatos quem quidam iuvenes pulsasset, dediti sunt Apolloniatis, 15.

L. Appuleius Saturninus, seditiosus trib. pl. a Mario primum adiutus, deinde desertus et interfectus, 69.

Aqua et igni interdictus Metellus, 69.

Aqua Claudia, 9.

Aquae Sextiae; vid. infra *C. Sextius*. Circa eas Marius Cimbroa decet, 68.

Aquileia colonia, 40.

Aquilū, 2, 1.

M. Aquilius proc. bellum servile coufiscit, 69. — repetundarum reus absolutus est, perorante M. Antonio et opera Ciceronis, 70. — a Mithridate pulsus, 77. — ab eo captus necatur, auro liquefacto in os infusus, 77, 7, et 78.

Archelaus, praefectus Mithridatis,

Athenas capit, 78. — Sullae tradit se cum classe, 82.

Archelaus, quem Aegyptii sibi regem adsciverant, eiicitur a Gabinio, 105.

Archimedes, 25.

Argenti facti decem pondo habere non licebat 14. — *argenti* primus usus, 15.

Argi liberati, 34.

Ariarathes, rex Cappadociae et amicus Rom. 46. — a Demetrio pulsus regno restituitur a Romanis, 47.

Aricia colonia a Mario devastata, 80.

Ariminum colonia, 15.

Ariobarzanes, Syphacis nepos, exercitus scipissae dicitur, 48.

Ariobarzanes in regnum Cappad. reductus, 70, 74. — pulsus, 76.

Ariovistus, dux Germanorum, 104.

Aristo Tyrus, 134.

Aristonicus Crassum vincit, 59. — a Perperna devictus, 59.

Q. Arrius, praetor, Crixum caedit, 96. — a Spartaco vincitur, 96.

Arsaces, Parthorum rex, petit amicitiam pop. Rom. 70.

Artavasdes, Armeniae rex, ab Antonio privator regno, 131.

Arverni, 61, 107.

Asculum, 72, 76.

Asinius Herius, 73.

C. Asinius Pollio copias adducit M. Antonio, 120.

Asapa a Romanis capta, 28.

Arthumanes, socii Rom. 32.

Athenae captae ab Archelao, 78. — a Sulla, 81.

Athenienses, 31.

Athesis Rhactiae fl. b. *Adige* s. *Etsch*, 68.

A. Atibus Colatinus, cos. a Poenis circumscissus evadit M. Calpurnii trib. mil. virtute, 17.

C. Attilius Regulus, cos. vincit Poenos navali proelio, 47.

M. Atilius Regulus, cos. victis navali proelio Poenis in Africam traiecit, 17. — ibi serpentem portentosae magnitudinis cum maxima militum clade occidit, et prospere adversus Poenos bellum gerit, sed tandem a Xanthippo vincitur capiturque, 18. — missus a Poenis Romam, hinc custodita Carthaginem rediit, et supplicio affectus est, 18.

C. Atinius Labeo, trib. pl. Q. Metellum censorem de saxo deici iubet, 59.

T. Atinius, 2.

Atrebat a Caesare victi, 104.

Attalus, socius Romanorum, 31, 32, 33.

Attalus III Philometor, Eumenis II filius, populum Rom. haeredem regni (Pergami s. Asiae propriae) relinquit, 58, 59.

P. Attius Varus, dux Pompeianarum partium, a Carinne in Africa vincitur, 110.

T. Attius Labienus, dux Pompeianarum partium et deinde Parthorum, Syriam occupat, 127. — vincitur a P. Ventidio et perit, 127.

Avaricum s. *Bituriges* et *Bituricae*, opp. Galliae Aq. hodie *Bourges*, 107.

Augures quatuor, deinde novem, 10. — eorum collegium ampliat a Sulla, 89.

Augustus; vid. C. Octavius.

L. Avelius Cotta, praetor, indicia ad equites Rom. transfert, 97.

L. Aurelius Orestes, cos. Sardos subigit, 60.

L. Aurunculeius Cotta, legatus Caesaris, 106.

M. Aurelius Cotta, cos. a Mithridate victus, 93.

M. Aurelius Scaurus, legatus a Cimbris captus et occisus, 67.

B

Bacchanalia sublata, 39.

Baleus Herculis comes, 60.

Baliares a Q. Metello ens. devictae, 60. — unde *Baliarenses* et *Gymnesiae*, 60.

Barcina factio, 23.

Bastarnae a Crasso victi, 134.

Bastia; vid. Papius Mutilus.

Belgae a Caesare victi, 104.

Belluva a Caesare domiti, 108. — a Bruto, 114.

Beneventum colonia, 15.

Bibalus; vid. Calpurnius.

Bithynia a Nicomede IV Romanis hereditate relicta, 93.

Bitoëtus Gallus necat Mithridatem, 102.

Bituitus, Arvernorum rex, 61.

Bituriges domiti a Caesare, 107.

Bocchus, Maurorum rex, Iugurtham Sullae tradit, 66.

Boii victi, 34, 36.

Boinrix, rex Cimbrorum, 67.

Bononia colonia, 37.

Bonum: bona damasti Caepionis publicata, 67.

Brennus, dux Gallograecorum in Asiam transeuntium, 38.

Britanniae aliquam partem domat Caesar, 105.

Brundisium colonia, 19.

Brutus; vid. Iunius.

C

C. Caecilius vincit Salluvios, 73.

L. Caedilius, praetor, 12.

L. Caecilius Metellus de Poenis triumphat, 19. — pontifex max. A. Postumium cos. et flaminem Mart. in Urbe tenet, 19. — et ex ardeute templo Vestae sacra rapit, 19.

L. Caecilius Metellus, praetor, piratas devincit, 98.

L. Caecilius Metellus Dalmaticus subigit Dalmatas, 62. — censor, 62.

Q. Caecilius Bassus Pompeianus bellum excitat in Syria, 114.

Q. Caecilius Metellus Balearicus,
cos. devincit Baliares, 60.

Q. Caecilius Metellus Creticus,
proc. piratas persequitur, 98, 99. —
Creteusibus perdomitis leges dat, 100.

*Q. Caecilius Metellus Macedoni-
cus* capit Pseudophilippum, 50. —
Achaeos vincit, et triumphat, 52. —
Celtiberos caedit, 33. — primus cen-
sor ex plebe censet, ut omnes cognos-
cant uxores ducere, eiusque oratio-
nem Augustus in senatu recitavit, 59.

Q. Caecilius Metellus Numidicus,
cos. Iugurtha victo vastat Numidiam,
65. — in exilium proficiscitur Rhodum,
et ingenti civitatis favore redu-
citur, 69. — aqua et igni interdictus,
69.

Q. Caecilius (Metellus) Pinna (s.
Pius), legatus, Marsos devincit,
76, 3. — partes optimatum sequentes
bellumque in Africa moliens a C.
Fabio praetore pellitur, 84. — proc.
Herculeum cum exercitu caedit, 91.
— bellum gerit adversus Sertorium
et Perpernam, 92, 93.

Caesetius Flavius; vid. Epidius.

Cales colonia, 8.

L. Calpurnius Piso Bestia, cos.
pacem cum Iugurtha facit, 64.

L. Calpurnius Piso Thracens do-
mat, 138.

M. Calpurnii, trib. mil. vietus, 17.

M. Calpurnius Bibulus, cos. cum
Caesare, 103. — in Syria res gerit,
108.

Camillus; vid. M. Furius.

Campani, 7, 8, 23, 26.

Cantabri subacti, 48.

Capitolium exstruitur, 1. — dedi-
catur, 2. — a servis occupatur, 3. —
servatur a Manlio, 5. — in eo Iovis
signum fulmine deiectum, 14. — in-
endio consumptum ac refectum de-
dicatur a Q. Catulo, 98.

Capua, 7, 23, 25, 26, 95.

Carbo; vid. Papirius.

Carthaginientes amicitiam iungunt
cum Romanis, 7. — quarto, 13. —
classe Mamertinis auxilio missa foe-
dua violant, 14. — bellum gerunt
adversus Romanos primum, 16-19.
— secundum, 21-30. — tertium, 48-
51. — cum Masinissa de agro disce-
pant, 42, 47, 48. — ab eo sene vi-
cti, 48.

Carthago: eius ambitus et aetas,
51. — dirutae in solam colonia dedu-
citur, 60.

Casilinum obsessum, 23.

C. Cassius damnatus, 2.

C. Cassius, proc. a Spartaco vi-
ctus, 96.

C. Cassius, questor M. Crassi,
Parthos vincit, 118. — percussor
Caesaris, 116. — Dolabellam inssu
senatus persequitur, et Laodiceae
obsessum mori cogit, 121. — cum M.
Bruto belli consilia ordiatur, 122. —
in proelio Philippensi victus mortem
sibi consciscit, 123, 124.

L. Cassius Longinus, consul, a
Tiguriis Gallis cum exercitu cec-
sus, 65.

Q. Cassius Longinus, praetor ava-
rus et crudelis in Cordubenses, 111.

Castrum colonia, 11.

Catilina; vid. Sergius.

Cato; vid. Porcius.

Catulus; vid. Lutatius.

Caudinae Furcae, 9.

Celtiberi, 24, 39, 40, 41, 48, 53,
67, 70.

Censores, 4. — non sufficiuntur
mortuis, 5. — prius ex plebe, 13,
59. — de saxo delicti iubent tribuni
pl. 59.

Centura quinquennialis anni et sex
mensium spatio finita, 4. — acerba,
29, 39, 62, 98.

Census actus Romae, 1, 3, 10,
11, 13, 14, 16, 18, 19, 20, 27, 29,
38, 41, 42, 45, 46, 47, 48, 54, 56,
59, 60, 63, 98, 115, 136. — in tri-

bus Galliis ab Augusto, 134. — in multis ibi ob censum exortus compositur, 137.

Centenius Penna caesus, 25.

Cereris sacrarium tempore initiorum intrant duo iuvenes Acarnanes non initiati, qui ab Atheniensibus necantur, 31.

Chalcis diruta, 52.

Chasti a Druso subacti, 138.

Cheruci a Druso dormiti, 138.

Cicero; vid. Tullius.

Cilices praedones fugati, 68, 90, 93.

Cimbri bellum gerunt cum Romanis, 63, 65, 67, 68.

Cineas, legatus Pyrrhi, 13.

Cinna; vid. Cornelius.

Claudius optat, ut frater iterum classem ducat et vincatur, 19.

Ap. Claudius Romam migrat 2.

Ap. Claudius, cos. 2.

Ap. Claudius, decemvir, 3.

Ap. Claudius, cenere, 9. — prohibet, quo minus Pyrrhus in Urbem recipiatur, 13.

Ap. Claudius Pulcher, cos. Salassos domat, 53.

Ap. Claudius, socer Graeci et triumvir agro dividendo, 58.

Ap. Claudius Pulcher, proc. Thracas devincit, 91.

Ap. Claudius Pulcher, legatus a Spartaco vietus, 95.

C. Claudius Nero, 27, 28, 29.

D. (Nero) Claudius Drusus, privignus Augusti, Raetiam domat, 136. — censum agit, 136. — Germanis cis et trans Rhenum infert bellum, 137, 138, 139, 140. — ex fractura moritur, 140. — corpus eius, a Nerone fratre Romam pervectum, in C. Iulii tumultu conditur, 140. — laudatur ab Augusto, et supremis eius plures adduntur honores, 140.

M. Claudius Marcellus, cos. 20, 23, 27.

M. Claudius Marcellus, consul, 34.

M. Claudius Marcellus, eos. subigit Gallos Alpinos, 46.

M. Claudius Marcellus, legatus, fluctibus obrutus, 50.

M. Claudius Marcellus a Samnitibus captus, 73.

M. Claudius Marcellus, cos. in senatu agit, ut Caesar ad petitionem consulatus veniat, 108. — reditum a Caesare insperat senatu rogante; sed a Cn. Magio Cilone cliente suo Athenis occiditur, 115.

M. Claudius Marcellus, Octaviae filius, Augusti gener, moritur, eiusque nomine dedicantur theatrum et porticus, 138.

P. Claudius Pulcher, cos. contemptis auspiciis pullisque, qui cibari volebant, mari immersis, infeliciter adversus Puenos classe pugnat, inasque dictatorem dicere, C. Glauciam dicit, sortis ultimae hominem, 19.

P. Claudius s. Clodius Pulcher sacra Bonae Dene violat, stupratque uxorem pontificis max. 103. — ad plebem transit, 103. — lege lata efficit, ut Cicero in auxilium mittatur, 103. — a Milone occiditur, et corpus eius in curia erematur, 107.

Ti. Claudius Nero, Augusti privignus, Drusi frater, Raetiam domat, 136. — subigit Dulmatas et Panonios, 139.

Cleon, dux servorum, 56.

Cleopatra, fratre Ptolemaeo pulso, regnat, 59.

Cleopatra Demetrium maritum et Seleucum f. interimit, 60.

Cleopatra, regina Aegypti, a Ptolemaeo fratre pellitur regno, 111. — reducit a Caesare, 112.

Cleopatra luxuriatur cum M. Antonio, et duos ei parit filios, 130, 131, 132. — Alexandriae, a Caesare

obsessae, voluntaria morte defaungitur, 133.

Clodius; vid. P. Claudius Pulcher.

Cloelia virgo, 2.

M. Coelius Rufus, praetor, plebe sollicitata novarum tabularum spe, pellit Vrbem, et bellum moliens cum Milone interficitur, 111.

Cognatorium decreto necantur feminae, 48.

Coloniae complures deductae auctore C. Graccho, 60.

Comitia tolluntur a trib. pl. 105.

Congentiatu Bitunni f. 61.

Consulatus petitur per ambitum, 101. — armis ac vi, 107. — a Caesare absente, 107.

Consules primi, 1. — ex plebe, 6. — magistratum inuenit Cn. Iun. 47, 6. — a tribunis pl. in carcerem coniciuntur, 48, 55. — eosdem iterum fieri non licet, 56. — nec quemquam ante annum legitimum, 49, 50. — se ipsi renuntiant Marius et Cinna, 80. — et per biennium Cinna ac Carbo, 83. — absens fit et solus Pompeius, 107. — consulibus mandatur a senatu, ut videant, ne quid detrimenti respublica capiat, 109.

Cordubenses ob crudelitatem Cassii praet. a Caesaris partibus deficiunt, 111.

Corinthus praedives diruta, 52.

Cornelia, uxor Pompeii, Cyprum refugit, 112.

A. Cornelius Cossus, 4.

A. Cornelius Cossus, cos. 7.

C. Cornelius Cethegus, 32, 34.

C. Cornelius Lentulus Cethegus Catilinae socius, 102.

Cn. Cornelius Lentulus Clodianus, cos. a Spartaco victus, 96. — censor, 98.

Cn. Cornelius Scipio, cos. a Poenis per fraudem captus, 17.

Cn. Cornelius Scipio, consul, 21, 25.

L. Cornelius Cinna, cos. pulsus Vrbe a Cn. Octavio collega, quatuor exercitibus, quibus ipse et Marius et Sertorius et Carbo praesunt, Romam obsidet, 79. — Urbem captam ipse et Marius caedibus ac rapinis vastant, et consules se ipsi renuntiant in annum seq. 80. — mittit Valerium Flac- cum collegam in Asiam, ut Sulla succedat, 82. — per biennium se ipse creat consulem cum Carbone, 83. — ab exercitu suo interficitur, 83.

L. Cornelius Scipio, consul, vincit Sardos, Corsos et Hannouem, 17.

L. Cornelius Scipio Asiaticus, 27, 37.

L. Cornelius Scipio Asiaticus, cos. a Sulla victus captusque dimittitur, 85.

L. Cornelius Sulla, Marii quaestor, Iugurthae deditionem a Boccho postulat et obtinet, 66. — Ariobarzanem in regnum reducit, 70. — legatus Hirpinos et Samnites multis proeliis fundit, 75. — cos. et dux adversus Mithridatem creatus, adversante P. Sulpicio, 77. — bellum civile gerit adversus Marios et Sulpiciam, 77. — ordinat statum civitatis et colonias deducit, 77. — res bene gerit adversus Mithridatem, 82, 83. — pacem cum eo facit, 84. — senatui fert conditiones pacis, 84. — bellum civile ipse et per legatos, Cn. Pompeium et L. Philippum, gerit adversus C. Norbanum, L. Scipionem, C. Marium et Carbonem, 85-88. — cum Italiae populus foedus percipit, 86. — Urbem totamque Italiam caedibus replet et ponit tabulam proscriptionis, 88. — dictator factus cum XXIV fascibus procedit, tribunorum pl. potestatem minuit, pontificum augurumque collegium ampliat, senatum ex equitibus supplet, proscriptorum bonas rapit, Q. Lucretium Ofellam iubet occidi, Nolum et Volaterras

capit, agrosque captos XLVII legionibus dividit, 89. — mortuus in Campo Martio sepelitur, 90.

M. Cornelius Cethegus, cos. siccata paludes Pomptinas, 46.

P. Cornelius Dolabella, trib. pl. lege lata de novis tabulis seditiones Romae excitat, 113. — fraudolenter occidit C. Trebonium in Asia, et hinc a senatu hostis indicatur, 119. — Laodiceae obsessus a C. Cassio mori cogitur, 121.

P. Cornelius Lentulus, Catilinae socius, 102.

P. Cornelius Rufinus senatu motos, quod decem argenti facti pondo haberet, 14.

P. Cornelius Scipio, 21-25.

P. Cornelius Scipio Africanus, 21, 22, 25-30, 35, 37, 39.

P. Cornelius Scipio Aemilianus Africanus, tribunus militum fortissimus, 48. — propter res praecclare gestas in oppugnatione Carthaginis comitiis a plurimis tribus consul scribitur ante aetatem legitimam, 49. — regnum Masinissae inter filios eius dividit, 50. — quoniam aedilitatem peteret, consul est dictus, 50. — expugnat Carthaginem, et ludis factis transfugas bestiis obicit, 51. — triumphat, 52. — legibus solutos iterum consul fit, ut Numantinum bellum finiet, 56. — severissima militiae disciplina revocata Numantiam obsidet, 57. — captam delet et de ea triumphat, 59. — munera Antiochi viris fortibus dono dat, 57. — Carbo et tiumviris agro dividendo adversatur, et mortuus in cubiculo invenitur, 59.

P. Cornelius Scipio Nasica, fil. eius qui in Hisp. perierat, 29, 36.

P. Cornelius Scipio Nasica Cornelianus, cos. 11. — Dalmatas domat, 47. — dissuadet bellum Punicum, 48, 49. — suadet, ut theatrum de-

struatur, 48. — sapientissimus optimosque vir est a senatu iudicatus, 49.

P. Cornelius Scipio Nasica Serapion, cos. 55. — eo nocturno Gracchus occiditur, 58.

P. Cornelius Scipio Nasica consolaturn peti armis ac vi, 107. — socer et collega Pompeii III consulis, imperator Pompeianarum partium in Africa firmatarum, 113, 1. — victus ad Thapsum honestam subit mortem, 114.

Q. Cornificius in Africa T. Sextium vincit, 123.

Corona navali primus donatur Agrippa, 139.

Corni victi, 20, 42, 46.

Ti. Coruncanus, primus pontifex inax. ex plebe, 18.

C. Cosconius et *L. Luccius* devincunt Samnites et Marium Egnatium occidunt, 75.

M. Cosconius, praetor, Scordiscos vincit, 56.

Cossa s. *Cosa* colonia, 14.

Crassus; vid. Licinius.

Cremora fl. 2.

Cremona colonia, 20.

Cretenses bellant cum Romanis, 97, 98, 99. — iis perdomitis leges dat Q. Metellus, 100.

Critolaus, dux Achaeorum, 52.

Crixus, dux gladiatorum, ab Arrio praetore caeditur, 95, 96.

Culeo primus insutus Publicius Malleola, matre occisa, et in mare praecipitatus est, 68.

Curia Pompeii, 116.

Curiae Rom. 1.

Curio; vid. Scribonius.

M. Curius Dentatus, cos. et de Samnitibus et de Sabinis triumphat, 11. — Pyrrhum vincit et expellit Italia, 14.

M. Curtius, 7.

Cybele; vid. Ida mater.

Cynoscephalae, 33.

Cyprus in provinciae formam re-
ducta a Catone, 104.

Cyrenarum rex Ptolemaeos Apion
heredem relinquit populum Rom. 70.

D

Dalmatas domiti, 47, 62, 131,
132.

Damasippus; vid. Iunius.

Dardani victi, 92, 95.

Decemviri legibus scribendis, 3.

Decidius Saxe, legatus M. An-
tonii, victus, Syria expellitor a
Labieno, 127.

Decimatio militum, 2.

Decius Iubellius, 12.

P. Decius Mus, 7, 8.

P. Decius Mus, 10.

Q. Decius, trib. pl. 61.

Deiotarus, Gallograeciae tetrar-
ches, caedit praefectos Mithridatis,
bellum in Phrygia moventes, 94.

Delectum habet Curios, et eius,
qui citatus non responderat, bona
primus vendit, 14. — secrete agunt
consules, 48.

Demetrius Philippi f. veneno ne-
centur, 40.

Demetrius Soter, Seleuci Philo-
patoris filius, qui Romae obses fue-
rat, Antiocho Eupatore et Lysia,
tutore eius, interemptis regnum Sy-
riae invadit, 46. — Ariarathem pel-
lit regno, 47. — Andiscum mittit
Romam, 49. — a Bala occisus, 50,
52.

Demetrius Nicator, Soteris filius,
Bala vieto, fit rex Syriae, 50, 52.
— a Diodoto expellitur regno, 52.
— interimitur cum Seleuco f. a
Cleopatra uxore, 60.

Dianus auctor belli Achaiei, 52.

Dictator a Claudio cos. dictus C.
Glauca, homo ultimae sortis, 19.
— primus dictator exercitum extra
Italiam duxit Atilius Calatinus, 19.

— primus Sulla com XXIV lictor-
ibus procedit, 89. — in perpetuum
et ultimus, 116.

Dictatura in perpetuum sublata,
116, 5.

T. Didius, proc. vincit Celtibe-
ros, 70.

Dionotus Tryphon Demetrium
regno eiecit, 52. — Alexandri filium
tutor occidit, 55.

Diti patri ludi saeculares facti,
49, 3.

Cn. Domitius, censor primus ex
plebe, 13.

Cn. Domitius Ahenobarbus, proc.
Allobrogas vincit, 61. — censor,
62. — pontifex max. populi suffra-
gio creatus, 67. — proscribitur a
Sulla et a Cn. Pompeio victus oc-
ciditur, 89.

Cn. Domitius contra Pharnacem
bellum parum prospere gerit, 112.

M. Domitius legatus ab Hercu-
leio victus, 90.

Drusus; vid. D. Claudius.

C. Duilius, cos. classe Poeno-
rum victa, primus navalis victoriae
triumphum ducit, eique perpetuus
honor habetur, ut revertenti a coena
tibicines canant et sonale praefera-
tor, 17.

Dyrrachium, ubi Pompeius obsi-
detur a Caesare, 111.

E

Eburorum dux Ambiorix, 106 et
107.

Egeria dea, 1.

Egnatius Marius; vid. Marius.

Epidius Marullus et *Caesetius*
Flavus, tribuni plebis invidiam Cae-
sari tanquam regnum affectanti mo-
vent et potestate privantur, 116.

Equites primum equis suis me-
rent, 5. — sexcenti in euriam suble-
gendi lege Sempronio, 60. — indi-

ces, 70. — impotenter exercent iudicio, quae iis et senatui communia sunt lego Livius, 70, 71. — ex iis senatus suppletur a Sulla, 89. — ad eos translata iudicia a Cotta, 97. — iis lex Roscia adsignat in theatro XIV gradus proximos, 99.

Eretria a Quintio capta, 31.

Eumenos, 37, 42, 44, 45, 46.

Eunus auctor belli servilis, 56.

Esules revocandi lege Sulpicia, 77.

F

Fabii omnes ad unum ad Cremeram percut, 2.

C. Fabius Hadrianus, praetor, pellit Metellum, 84. — In Africa propter crudelitatem et avaritiam in praetorio suo vivus exuritur, 86.

Q. Fabius Cunctator, consul, Samnitibus opera patris caesis triumphat, 11.

Q. Fabius Maximus, 8, 9. — it filio legatus, 11.

Q. Fabius Maximus Cunctator, 22, 27.

Q. Fabius Maximus Servilianus, proc. Lusitaniam recipit, 53. — pacem cum Viriatho facit, 54.

Q. Fabius Maximus Allobrogicus, cos. devincit Allobrogas et Bituntum, 61.

C. Fabricius Luscinus frustra ut patriam deserat a Pyrrho tentatur, et ad eum remittit medicum, qui venenum se regi daturum pollicitus erat, 13. — censor senatu movit P. Cornelium Rufinum, quod is decem pondo argenti facti haberet, 14.

Falisci devicti, 5, 19.

Feminae necantur cognatorum decreto, 48.

Feneratores in foro occidunt A. Sempronium praetorem, 74.

Fidei colonie, 4.

Fimbria; vid. Flavius.

Flamen Martialis, ad bellum profecturus, in Urbe tenetur, 19.

C. Flaminius, censor, viam Flaminiam munit et circum Flaminium exstruit, 20.

C. Flaminius, cos. 21.

C. Flavius, scribe, fit aedilis curulis, 9.

C. Flavius Fimbria, legatus Valerium Flaccum cos. occidit et imperium exercitus aius sibi vindicat, 82. — res bona gerit adv. Mithridatem: sed desertus ab exercitu, qui ad Sullam transierat, sibi necem consciscit, 83.

Floronia, Veatalis, 22.

Frates duo ex Pompeii et Cinnae exercitibus ignorantes concurrunt, et altero occiso agnitoque alter supra rogum eius se transfodit, 79.

Fregellas colonie, 8. — diruntur, 60.

Fregensae colonie, 19.

Fruentum semisse et trienta plebi dandum lege Sempronia, 60.

Fugitivorum a servile bellum, 56, 58, 59.

Fulvia, M. Antonii uxor, milites Augusti corrumpit, et ad bellum ei inferendum instigat L. Antonium, 125. — dimittitur a marito, 127.

C. Fulvius Flaccus, cos. bellum in Sicilia gerit cum servis, 56.

Cn. Publius, praetor, ab Hannibale victus, 25.

Cn. Fulvius, proc. ab Hannibale cum exercitu caesus, 27.

M. Fulvius Flaccus, cos. Ligures et Salluvios domat, 60. — occisus cum C. Graccho, 61.

M. Fulvius Nobilior, cos. 38.

M. Fulvius Flaccus, censor, 42.

Ser. Fulvius Flaccus, cos. Vardaeos subigit, 56.

Furca: sub ea virgis caedi, 85.

L. Furius, praetor, 31.

L. Furius Purpureo, cos. 33.

M. Furius Camillus, 5, 7.

G

A. Gabinius, legatus, rebus adversus Lucanos prospere gestis, cadit in obsidione castrorum, 76.

A. Gabinius, proconsul, eiecto Archelao Ptolemaeum in regnum Aegypti reducit, 105.

Gaditanis civitatem dat Caesar, 110.

Galba; vid. *Sulpician*.

Gallaci a Bruto devicti, 56.

Galli Senones Romanum capiunt, 5. — interficiunt legatos Rom. et *L. Caecilium* praetorem cum exercitu cedunt, 12. — *Transalpini* in Italia caesi, 20. — *Insubres* victi, 20, 34. — *Alpini* subacti, 46. — *Gallii* bellum infert Caesar, 103 sq.

Gallograei, 38.

L. Gellius Poplicola, consul, a Spartaco victus acie, 96. — censor, 98.

Gentius, 43, 44.

Gergovia in Gallia Aquit. 107.

Germanis bellum infert Caesar, 104 sq. — et *Drusus*, 136-140.

Gisgo *Hamilcaris* f. bellum adversus Romanos suadet, 48.

Gladiatorium manus a M. et D. Iunio Bruto primum in honorem defuncti patris editum, 16. — a Scipione, 28. — *gladiatorium* bellum, dicitur Criso et Spartaco adversus Romanos gestum, 95, 96, 97. — novum parat Milo, 111.

Glauco; vid. *Servilius*.

C. Glaucia, homo ultimae sortis, dictator dictus, 19.

Gracchuris, urbs in Hispania a Graeco condita, 41.

Gracchus; vid. *Sempronius*.

Graecia a Quintio liberata, 33. — in formam provinciae Rom. redacta dictaque Achaia, 52.

Gulussa denuntiat bellum a Poenis strui, 48. — *Masinissae* patri succedit, 50.

Gymnesiae dictae Baliares, 60.

H

Hamilcar perit, 31.

Hannibal in primo bello Punico vieta classe a militibus in crucem tollitur, 17.

Hannibal *Hamilcaris*, f. 21, 25, 30, 33, 34, 35, 39.

Hanno, 23.

Hasdrubal, *Hannibalis* frater, caeditur, 27.

Hasdrubal *Gisgonis*, 28, 29 et 30.

Hasdrubal, *Masinissae* nepos Carthaginiensium praetor, 50.

Hasdrubal se Carthaginemque Scipioni dedit, 51. — eius uxor se cum liberis in ignem ex arce praecipitat, 51.

Helvetii a Caesare domiti, 103.

L. Herculeius, fortis dux Sertorii et quaestor, 90, 91.

Hercules ad Geryonem navigavit, 60.

Herius Asinius, 73.

Hierbas; vid. *Iarbas*.

Hibernacula prima, 5.

Hiempsal, 62.

Hiero, socius Poenorum, 16. — Romanorum, 16, 24.

Hieronymus, rex Syracus, 24.

Hierosolyma et fanum ibi capitur a Pompeio, 102.

Himilco Phamaeus, 50.

A. Hortius, eos, fuso M. Antonio in hostium castris moritur, sepeliturque in campo Martio, 119.

Horatius, 1.

Horatius Cocles, 2.

Q. Hortensius, dict. reducit plebem, 11.

Q. Hortensius post pugnam Philippensem vitam finit, 124.

C. Hostilius Mancinus, cos. victus

a Numantinis pacem facit ignominiosam, 55. — deditus Numantinis, nec receptus, 56.

I

Ianiculum, Romae additum, 2.

Iani templum clausum, 1.

Iapydae bellant, 59, 131.

Iarbas s. Hiarbas, rex Numidiae,

a Cn. Pompeio victus occiditur, 89.

Iberi victi a Pompeio, 101.

Idaea mater, 29, 36,

Ilerda, 110.

Ilion delet Fimbria, 83.

Illyrii victi, 20.

Imperium primo prolatum, 8.

Indibilis, 29.

Initia Cereris et initiati, 31.

Intercatia, opp. Hisp. Tarrac. in Vaccacis, non longa ab h. Astorga, oppugnatur, 48.

Isauri domiti, 93.

Istri subacti, 20, 41.

Iuba, rex Mauritaniae, Curionem legatum Caesaris cum exercitu caedit, 110. — fortiter pugnat adversus Caesarem, 113. — ad Thapsum ab eo vincitur et a Petreio amico interficitur, 114.

Judaei victi a Pompeio, 102. — a legatis Antonii, 128.

Judicia penes equestrem ordinem, 70. — ab eo impotenter exercita, 70. — penes eum et senatum, 71. — ad equites translata a Cotta, 97; ubi vid. not. 7. — iudicio cognatorum necata mulier, 48.

Jugurtha regno Numid. vi potitur, 62. — Romam venit, et vincit A. Postumum, 64. — vincitur a Metello, 65. — et Mario, cui a Boccho victus traditur, 66. — in triumpho cum duobus filiis ducitur nequeatque in carcere, 67.

Julia, Caesaris filia et Pompei uxor, moritur, et in campo Martio sepelitur, 106.

C. Julius, senator graece res Romanas scribit, 53.

C. Julius Caesar a Marianis occisus, 80.

C. Julius Caesar Lusitanos subigit, et candidatus consulatus conspirat cum Pompeio et Crasso, 103. — consul fert leges agrarias invito Bibulo collega, 103. — bellum gerit in Gallia, Germania et Britannia, 103, 108. — trepidationem militum allocatione inhibet, 104. — ei provinciae in quinquennium dantur, 106. — eius filia Iulia Pompei uxor, 106. — absens consulatum petit, 107, 108. — bellum civile gerit adversus Pompeium, 109–112. — et adversus partes Pompeianas, 113, 114, 115. — omnibus adversarum partium ignoscit, 111. — illacrymat, oblato Pompeii capite, 112. — Cleopatram in regnum Aegypti reducit, 112, — veteranis dat missionem, et contra Iubam cum discrimine pugnat, 113. — Scipionem, Afranium et Iubam vincit ad Thapsum, 114. — et filios Pompeii ad Mundam, 115. — quatuor triumphos ducit, 115. — et quintum, 116. — epulum omnisque generis spectacula dat, et census agit, 115. — pater patriae, sacrosanctus et dictator in perpetuum, 116. — superbus et regnum affectans, 116. — a coniuratis in Pompeii curia interficitur, 116. — testamento eius heres ex parte dimidia institutus et in nomen adoptatus est C. Octavius sororis nepos, 116. — eius corpus fertur in campum Martium et a plebe ante rostra crematur, 116.

L. Julius Caesar, cos. pugnat adversus Samnites in bello sociali, 73. — occiditur a Marianis, 80.

L. Julius Caesar, avunculus M. Antonii, ab eo proscribitur, 120.

Sex. Iulius Caesar, relictus in Syria a legione et occisus, 114.

C. Iunius Norbanus Flaccus, cos. violatis Sullae legibus, ab eo vincitur 85. — proscriptus et Rhodi comprehensus ipse se occidit, 89.

D. Iunius Brutus Albinus, leg. Caesaris, obsidet Massiliam, 110. — Bellovacos vincit, 114. — percussor Caesaris, 115. — Mutinae obsessus a M. Antonio, 117, 118. — liberatur ab Augusto, 119. — absens damnatur, et relictus a legionibus suis profugit, 120. — iussu Antonii interficitur, 120.

D. Iunius Brutus Callaicus, cos. in Hispania militibus agros oppidumque dat, Lusitaniam perdomat et Oblivionem fl. transit, 55. — Gallacos domat, 56. — Iapydas vincit, 59.

D. Iunius Silanus, praetor, qui Macedoniae spoliaverat, a T. Munio Torquato patre damnatus vitam suspendio finit, 54.

L. Iunius Brutus, 1, 2.

L. (Iunius Brutus) Damasippus, praetor, auctore C. Mario, cos. omnem Romae nobilitatem trucidat; 86. — Idem forte est M. Brutus, qui, circumventus a navibus Pompeii, in gladium incubuit, 89.

M. (Iunius) Brutus: vid. L. Iunius Brutus Damasippus.

M. Iunius Brutus; pater percussoris Caesaris, Galliam Cisalp. obtinet, et a Cneo Pompeio occiditur, 90.

M. Iunius Brutus Caepio, percussor Caesaris, 116. — Graeciam provinciam et C. Antonium in potestatem suam redigit, 118. — huic necari iubet, 121. — in Graecia et Thracia res gerit varia fortuna, et C. Cassio iungitur, 120, 122. — apud Philippum vincit in eam, cui

praest, 123, 124. — ipse deinde victus vitam sponte finit, 124.

M. Iunius Silanus, 28.

M. Iunius Silanus, cos. a Cimbris vincitur, 65.

Iuno Laonia: eius templum spoliatur, 42.

Iure consulti de iure respondent domi, 54, 3.

Iuventatis ara, 1.

P. Iuventius, praetor, cum exercitu caeditur, 50.

L

Labienus; vid. T. Attius.

C. Laelius, 29, 37.

Lanuvium colonia a Mario devastata, 80.

Laodice regina Syriae ab Ammonio occisa, 50.

Latini devicti, 8.

Laurea in puppi nata, 32.

Legati Apolloniatis a iuvenibus Rom. pulsati, 15. — tres Romanorum, nec caput, nec pedes, nec cor habentes, 50.

Legio Campana, quae Rhegium occupaverat, securi percutitur, 12, 15. — quarta et Martia signa ab Antonio ad Caesarem fuerunt, 117.

Lepidus; vid. Aemilius.

Lethe; vid. Oblivio.

Leucas, caput Acarnaniae, 33.

Lex agraria, 2, 3. — leges duodecim tabularum, 3. — de connubio Patrum et plebis, 4. — de consulibus ex plebe creandis, 6. — ne quis plus D iugeribus agri possideat, 6. — de beneficiis, 8. — lex de provocatione ad populum lata tertium, 10. — Oppia de finendis cultibus nationarum, 34. — Vocconia ne quis heredem mulierem instituat, 41. — ne cui regi Romam venire liceret, 46. — de ambitu, 47. — agraria, a Ti. Sempronio Graccho lata, 58. — frumentaria et agraria, a C. Sem-

pronio Graccho latae, 60. — censoria Q. Metelli, ut omnes egerentur uxores ducere, 59. — ut eundem tribunum plebi, quoties velit, creare liceat, 59. — agraria, ab Appuleio lata, 69. — iudiciaria Livii Drusi, 71. — P. Sulpicii, ut exsules revocarentur et novi cives libertini-que distribuerentur in tribus, ut-que Marius adversus Mithridatem dux crearetur, 77. — Roscia thea-tralis, 99. — Cornelia, 89. — Au-relia iudiciaria, 97. — leges agrariae a Caesare latae, 103.

Libertinorum filii ab Ap. Claudio ceus. in senatum lecti, 9. — libertini io quatuor tribus redacti, 20. — pri-mum militantes in bello sociali, 74. — distribuendi in tribus lege Sulpicia, 77. — in XXXV tribus distri-buit, 84.

Licia necasse maritum iusim-
lata, decreto cognatorum est ne-
cata, 48.

Licia, Vestalis, 63.

G. Licinius Stolo, trib. pl., 6. 7.

L. Licinius Lucullus, cos. a tri-bunus plebis in carcerem conicitur, 48. — in Hispania res prospere agit, 48.

L. Licinius Lucullus, cos. ~~et~~ proc. res bene gerit adversus Mi-thridatem ac Tigranem, 94, 95, 97. 98.

L. (Licinius) Murena, legatus, Marco devincit, 76. — bellum adver-sus Mithridatem renovat, 86.

M. Licinius Crassus, praetor, debellat cum Spartaco, 97. — consul cum Pompeio, 97. — cum eo et Caesare conspirat, 103, 105. — in bello Parthico perit, 106.

M. Licinius Crassus bellum ge-rit adv. Bastarnas, Moesos et Thra-cas, 134, 135.

P. Licinius Crassus, consul, in Macedonia cum Perseo parum fe-

liciter pugnat, 42. — proconsul, crudeliter complures diripit in Grae-cia urbes, 43.

P. Licinius Crassus, cons. extra Italiam profectus, quum idem pon-tifex max. esset, 59. — ab Aristonico victus occisusque, 59.

P. Licinius Crassus, Cinna et Mario Urbem caedibus et rapinis vastantibus, gladio ac transigit, et filius eius ab equitibus Fimbriae oc-ciditur, 80.

Sex. Licinius, senator, iussu Ma-
iii de saxo deicitur, 80.

Ligures victi, 21, 39, 40, 41, 42, 46, 47. — Ligures Transalpiui domiti, 60.

Limeas s. Limaes, Limia; vid. Oblivio.

M. Livius, cos. 27, 28, 29.

M. Livius Drusus, cos. Scordi-
scos vincit, 63.

M. Livius Drusus, trib. pl. au-ctor legis iudiciariae et belli socialis, domi occiditur, 70, 71.

Loeri direpti, 29.

Locustarum ingens copia pestem in Africa gignit, 60.

L. Lucceius; vid. Cosconius.

Q. Lucretius Ofella, dux Sulla-nus, C. Marium Praeneste obsidet, 88. — consulatum petere ausus con-tra Sullae voluntatem, eius iussu in foro occiditur, 89.

Lucullus; vid. Licinius et Te-rentius.

Ludi saeculares s. Terentini Diti patri ad Terentum in campo Mar-tio facti, 49. — Ludi scenici, 7. — eos senatus spectat secretus a po-pulo, 34. — et populus aliquandiu stans, 48.

Lunae defectus praedicator, 44.

Lusitani subacti, 41, 46. — vi-ctores, 48. — dediti venduntur a Ser. Galba, qui propterea accusatur, 49. — devicti, 52, 53.

C. Lutacius Ceroo, victa ad Aegates insulas classe Poenorum, bello Punico secundo finem imponit, 19.

Q. Lutatius Catulus, proconsul, Iuuea Alpina obsidens, a Cimbris repellitur, 68. — iunctus Mario delet Cimbris, 68.

Q. Lutatius Catulus, cos. Lepidum collegam Italia pellit, 90. — dedicat templum Iovis in Capitolio, 98.

Luxuriae initia, 39.

M

Macedonia provincia, 44, 45.

Machores, Mithridatis f. rex Bosphori, a Lucullo in amicitiam receptus, 98.

Sp. Maelius eques, 4.

Magistratum insignia posita in luctu et resumpta ob magnam victoriam, 74.

Cn. Magius Cilo Marcellum patrum Athenis interfecit, 115.

Magnesia defensa, 81.

Mago, 23, 28, 29, 30.

Maharbal, 22.

Mamertinis Poeni auxilia mittunt, 14. — Romani, 16.

L. Mancinus legatus Carthaginem obsidet, 51.

Mandonius, 29.

C. Manlius, trib. pl. legem fert, ut Pompeio mandetur bellum Mithrid. 110.

M. Manlius, cos. oppugnat Carthaginem, 49, 50.

Cn. Manlius, cos. 38.

Cn. Manlius Maximus, cos. a Cimbris victus, 67.

Cn. Manlius, praetor, a Spartaco victus, 96.

L. Manlius Imperiosus, 7.

L. Manlius, proc. ab Hereuleio quaestore victus proelio, 90.

M. Manlius Capitolinus, 5, 6.

T. Manlius Torquatus, 7.

T. Manlius, praetor, 23.

T. Manlius Torquatus filium condemnat, et domi de iure respondet, 54. *Marcellus*; vid. Claudius.

Marcia, Vestalis, 63.

C. Marcius Coriolanus, 1.

C. Marcius Figulus, consul, adversus Dalmatas pagnat vario Marte, 47.

L. Marcius, eques Rom. 25.

L. Marcius Censorinus, cos. oppugnat Carthaginem, 49.

L. Marcius Philippus, legatus Sulae, Sardiniam occupat, 86.

Q. Marcius Philippus, 44.

Q. Marcius Rex, cos. Stoenus devincit, 62.

Marius Egnatius, fortissimus Samnitium dux, occisus, 75.

C. Marius Incurtham pellit Numidia, 66. — hunc in triumpho docit, et in senatum venit triumphali veste, 67. — ter absens consul creatur ob Cimbrici belli actum, 67. — Teutonos et Ambrones delet ad Aquas Sextias, et paulo post Cimbris, 68. — quintum consul creatus, 68. — triumphat, 68. — L. Appuleium Satrium trib. pl. adiuvat, et deserit, 69. — sextum consulatum emit per tribus sparsa pecunia, 69. — vincit Marsos, 73. — cum iis pagnat dubio eventu, 74. — bellum civile gerit adversus Sullam, 77. — latet in paludibus Minturnensium, et in Africam traiecit, 77. — redit, 79. — Romae multos proscribit et necat, 80. — moritur, 80.

C. Marius filius in Africam traiecit, 77. — consul ante XX annos per vim creatus et omnem nobilitatem trucidari iubet, 86. — vincitur a Sulla et in oppido Praeneste a Lucretio Ofella obsidetur, 87. — mortem sibi consciscit, occiso prius Pontio Telesino, fugae comite, quocum concurrebat, strieto utrimque gladio, 88.

M. Marius Gracidianus, vir senatorii ordinis, a M. Mario adoptatus, a Sulla necatur crucibus brachiisque fractis, auribus praeseectis et effossis oculis, 88, 5.

Marsi pugnant in bello sociali, 72 sq.

Martius campus, 2. — in eo sepultus Sulla, 90. — et Julia Caesaris filia, 106. — *Hirtius* ac *Pansa* sepulti sunt, 119.

Massinias, 24, 27, 28, 29, 30. — disceptat cum *Poenis* de agro, 42, 47, 48. — senex vincit *Poenos*, 48. — auno aetatis XCII gustata tantum potum solitus, 48. — eius mores, opera juvenilis, ad ultimum edita, et liberi, 50. — inter res eius liberi regnum dividit *Scipio*, 50.

Massilia a Caesore capta, 110.

Marsienses iuvantur a Romanis adversus *Salluvios*, 60.

Massiva, 64.

Mastanabal, 50.

Mater Deum a Idaea; vid. *Idaea*.

C. Maternus, qui exercitum in Hispania deseruerat, sub furca virgis caesus est, et sestertio nummo venit, 55.

Matronarum cultus finitur lege *Oppia*, 34. — *veneficia*, 8.

C. Memmius, candidatus consulatus, ab *Appuleio* necatus, 69.

Menenius Agrippa, 2.

Metellus; vid. *Caecilius*.

Metii Fuffetii supplicium, 1.

Micipsa, 50. — mortuus regnum tribus filiis relinquit, 62.

Miles mercenarius in castris Rom. 24. — milites in Hispania agros oppidumque *Valentium* accipiunt, 55. — legionibus XLVII agros captos dividit Sulla, 89. — veteranis cum seditione postulavit missionem dat Caesar, 113. — veteranos in colonia deductos excitat Caesar Octavianus, 117. — veteranis agros

dividit Augustus, 125. — eos in partes suas trahit L. Antonius, 125. — eorum seditionem, cum magna pernicie motam, inhibet C. Caesar, 131.

Militaris disciplina severissima *Scipionis*, 57. — militares poenae: decimatio, 2. — C. *Matieni*, qui, quod exercitum deseruisset, sub furca virgis diu caesus est, et sestertio nummo venit, 55. — poenae aliae, 57.

Milo; vid. T. Aonius *Milo*.

Minucia, Vestalis 8.

L. *Minucius*, 4.

M. *Minucius*, mag. eq. 22.

M. *Minucius Rufus*, proc. Thracas vivit, 65.

Mithridates Evergetes, pater Magni, regnis pellit *Nicomedem* et *Ariobarzanem*, 74.

Mithridates M. regnis pellit *Nicomedem* et *Ariobarzanem*, 76. — bellum gerit cum Romanis, 77, 78, 81, 82, 83, 86, 89, 93, 94, 95, 97, 103. — cives Rom. in Asia unum die trucidari iubet, 78. — foedus facit cum *Sertorio*, 93. — a Bitueto *Gullo* interficitur, postquam veneno sumpto perum profecit ad mortem, 102.

Moeni a *Crasso* victi, 134.

Q. *Macius Scaevola*, proc. Asinae publicanos coërcet, 70. — pontifex max. fugiens in vestibulo aedis *Vestae* occisus a *Damasippo* praet. 86.

Mulieres puniuntur a cognatis, 48, 6.

L. *Mummus*, cos. Corinthum, Thebas et Chalcidem disruit amnemque Achaem subigit, 52. — vir abstinentissimus, 52. — de Achaem triumphat, 52.

L. *Munatius Planius* se iungit M. Antonio, 120.

Munda urbs et *Mundense* proelium, 125.

Muraena; vid. Licinius.

Mutilus; vid. Papius.

Mutina colonia, 39. — *Mutinæ* obsidio et *Mutinense* bellum, 117, 118, 119.

N

Nabis, 32, 34, 35.

Nepheris, oppidum Africae provinciae, 51.

Nero; vid. Claudius.

Nervi a Caesare deleti, 104.

Nicaea, opp. Galliae Narbon. vicinum Massiliæ eiusque coloniae, b.

Nice, 47.

Nicomedes, Prusias filius, patrem occidit, 50.

Nicomedes in Bithyniae regnum reductus, 74. — ex eo pulsus a Mithridate, 76.

Nicomedes IV moriens populum Romanum facit heredem regni, 93.

Nola, 13, 73.

A. Numius, competitor Appuleii, per Marii milites occisus, 69.

Norbanus; vid. Iunius.

Numa Pompilius, 1. — libri eius inventi et exusti, 40.

Numantia, opp. Hisp. Tarrae. b. *Soria*, bellum gerit cum Romanis, 54, 55, 56, 57.

O

Oblivio, Lusitaniae fl. (nl. *Lethe*, *Limeas*, *Limia*, b. *Lima*), quem Bruti milites transire nolabant, 55.

Oblivio caedis Caesaris a senatu decreta, 116.

Octavia, soror Augusti et uxor M. Antonii, 127. — ab hoc dimissa, 132. — defuncta, 138.

C. Octavius (C. Caesar s. C. Iulius Caesar Octavianus et *Augustus*), quum de maritandis ordinibus ageret, orationem Q. Metelli cens. in

senatu recitavit, 59. — nepos sororis Caesaris testamento heres institutus et adoptatus, 116. — ex Epiro Romam reversus nomen Caesaris sumit, 117. — a M. Antonio, iniuriis affectus, vires adversus eum paraturus, legiones ab eo desciscentes et veteranos in colonias deductos excitat, 117. — a senatu accipit praetoris imperium cum ornamentis consul. et dignitate senatoris, 118. — vincit M. Antonium ad Mutinam, 119. — adversus eum parum gratus est senatus: inde, reconciliatus cum Antonio per Lepidum, Romam cum exercitu venit, et annos XIX natus consul creatur, 119. — legem fert, qua absentes damnantur percussores Caesaris, 120. — triumphus reip. constituendae in quinquevium fit, et proscribit inimicos suos, 120. — cum Antonio bellum gerit contra Brutum et Cassium, 123. — eos apud Philippi devincit, 124. — veteranis agros dividit, et seditiones exercitus sui, a Fulvia corrupti, cum gravi periculo inhibet, 125. — L. Antonium, bellum Fulvia consiliante molientem, Perusinae obsidet, et ipsi militibusque eius deditis ignoscit, et oppidum diruit, 125, 126. — pacem facit cum M. Antonio, qui sororem eius Octaviam in matrimonium ducit, 127. — cum Sex. Pompeio pacem facit, 127. — Salvidienum damnat, 127. — bellum Siculum gerit contra Sex. Pompeium, 128, 129. — Lepidum, molientem bellum et ab exercitu relictum, honore triumphatus privat, 129. — Agrippam donat corona navali, 129. — seditionem veteranorum inhibet, subigitque Ipydas, Dalmatas et Pannonios, 131. — Antonium classe vincit ad Actium, et Alexandriam expugnat, 133. — tres triumphos agit, 133. — M. Lepidum, triumviri s-

flam, bellum molientem, occidi iubet, 133. — *Augustus* cogoomiatur ipse et mensis sextilis, 154. — census in tribus Gallijs agit, 134. — bellum gerit adv. Hispanos, 135. — tumultum ob censum in Gallia exortum componit, eique ara dedicatur ad confluentem Araris et Rhodani, sacerdote creato C. Iulio Vercundari Dubio Aeduo, 137. — pacem facit cum Parthis, qui reddunt signa, sub Crasso et Antonio capta, 139. — pro rostris laudat Drusum, cuius corpus conditur in tumulo G. Iulij, h. e. mausoleo Augusti, 140.

Cn. Octavius, cos. Cinnam collegam et Marium Urbe pellit, 79, 80. — occiditur, 80.

M. Octavius, collega Sempronij Gracchi, 58.

Oloniei motus in Hispania, 43.

Opimia, Vestalis, 32.

L. Opimius, praetor, diruit Fregetlas, 60. — consul Aventino pellit occiditque C. Gracchum, 61. — accusatur absolviturque, 61.

Q. Opimius, cos. Transalpinos Ligures subigit, 47.

Opitergini Transpadani, ratis una a Pompeianis navibus clausa, inter se concurrentes occubuerunt, 110.

Oppia, Vestalis, 2. — lex, 34.

C. Oppius, trib. pl. 34.

Q. Oppius, proe. captus a Mithridate, 78.

Ortiagontis regis Gallograecorum uxor occidit centurionem vim ei illatorum, 38.

Ostia condita, 1.

P

Palaeopolitani devicti, 8.

Pannonii subacti a Caesare, 131.

Pansa; vid. C. Vibius.

C. Papirius Carbo, triumphum agro dividendo et tribunus pl. rogatio-

nem fert, ut eundem tribunum plebi, quoties velit, creare liceat, 59.

Cn. Papirius Carbo, cos. a Cimbris fusus, 63.

Cn. Papirius Carbo, dux partium Marii et Cinnae, 79, 80. — consul cum Cinna et deinde solus, 83. — bellum parat adv. Sullam, 84. — ab eo Italia expellitur, 88. — a Cu. Pompeio capitur et muliebriter flans occiditur, 89.

L. Papirius, creditor, 8.

L. Papirius Cursor, diet. 8, 9.

L. Papirius Cursor, cos. 10.

(*Papius*) *Mutilus* proscriptus clam ad posticas aedes Bastiae uxoris accedit et, ab ea non admissus, se transfodit, 89.

Parma colonia, 39.

Parriidii poenam primus subiit Publicius Malleola, culen insutus et in mare praecipitatus, 68.

Parthi petunt amicitiam populi Rom. 70. — caedunt Crassum, 106. — victi a C. Cassio, 108. — duce Labieno Syriam occupant; sed a P. Ventidio victi expelluntur, 127, 128. — M. Antonium vincunt, 130. — pacem faciunt cum Augusto redduntque signa, Crasso et Antonio erepta, 139.

Pater Silani filium condemnat, cognitione ei mandata, 54. — Pater patriae, 116.

Pergamum capit Fimbria, 83.

M. Perperna, cos. Aristonicum devicit, 59.

M. Perperna consularis, Sertorii socius, 92. — cum perfide neceat, 96. — a Pompeio victus captusque interficitur, 96.

Perseus, 40, 45.

Perusia ab Augusto diruta, 126.

Pessinus; vid. Idaea mater.

Pestilentia, 7, 11. — in Africa ab ingenti locustarum copia, 60.

M. Petreius, legatus Pompeii,

110, 113. — cognita Caesaris victoria Iubam seque interficit, 114.

Phamaeus Homilco, 50.

Pharnaces Mithridati patri bellum infert, 102. — vincit Domitium, 112. — vincitur, 113.

Pharsalia orba, et pugna Pharsalica, 111.

Philippi, et proclium Phillippense, 114.

Philippus rex, 23, 27, 31, 32, 33, 36, 39, 40.

Philopoemen, 35, 39.

Phraates, Parthorum rex, bellum infert Tigraui, 100.

Picentes victi; 15, 74.

Piratas, in Cilicia potissimum et Isauria et Creta, persequuntur M. Antonius, 68. — P. Servilius Isauricus, 90, 93. — M. Antonius, 97. — Metelli, 98, 99. — Cn. Pompeius, qui eos XL diebus toto mari expellit, 99.

Pisaurum colonia, 39.

Placentia colonia, 20.

A. Plantius, sive Plotius, legatus a Samnitibus cum exercitu caeditur, 80.

C. Plantius, praetor, 52.

P. Plantius Hypsaenus consulatum petit vi et armis, 107.

Q. Plentius, leg. 29.

Plotius; vid. Plautius.

Paenae milites; vid. Milites p. Politorium, 1.

Pompaedius Silo; vid. Silo.

A. Pompeius Bithynicus praetor, a Sex. Pompeio occisus, 123.

Cn. Pompeius in Hispania bellum renovat adv. Caesarem, 113. — ad Mundam caeditur, 115.

Cn. Pompeius Strabo, Magni patris, eos magnas res gerit in bello sociis, 74, 75, 76. — eo ductore necatur Q. Pompeius cos. 77. — fovet et Cinnae et Octavii partem, 79.

Cn. Pompeius (Magnus) constri-

ptis tribus voluntariorum legionibus ad Sallam venit, 85. — caput M. Bratum et Cn. Carbonem, 89. — Cn. Domitium et Hiarbam victos occidit, et, natus XXIV annos equesque adhuc Roman. ex Africa triumphat, 89. — occidit M. Bratum, 90. — quum adhuc eques esset, cum imperio consulari adversus Sertorium missus vario Marte bellum gerit, 91, 94. — consul factus ex equite Romano tribunatium potestatis restituit, 97. — pirator toto mari expellit, 99. — gerit bellum Mithridaticum, lege Manilia ei mandatum, 100, 103. — finem Hierosol. capit et Iudaeos subigit, 102. — Iberos Albanosque vincit, 101. — Pontum in formam provinciae redigit, 102. — conspirat cum Crasso et Caesare, 103. — de filiis Mithridatis triumphat, et Magnus consulatur, 103. — Ciceroni favet, 104. — per quinquennium annonae curam accipit, 104. — et provincias in consulatu, 106. — eius uxor Julia Caesaris filia, 106. — consul tertium sit absens et solus, 107. — ei mandatur, ut videat, ne quid resp. detrimenti copiat, 109. — bellum civile gerit cum Caesare, 109, 110, 111. — apud Pharsaliam vincitur, 111. — ab Achilla occiditur iussu Ptolemaei auctoribusque Theodoto et Pothino, 112. — Pompeianae partes bellum renovant, 113, 114, 115.

Q. Pompeius nepos, primus censor ex plebe, 59.

Q. Pompeius Rufus, eos, Terentinos subigit, et cum iadem et Numantinis pactam ab infirmitate facit, 54.

Q. Pompeius Rufus, consul enim Sulla, adversatur P. Sulpicio trib. pl. a quo occiditur filius eius, gener

Sullae, 77. — necatur auctore Cn. Pompeio proc. 77.

Sex. Pompeius Cyprum refugit, 112. — effugit ex proelio Mundensi, 115. — praedatur in mari et Siciliam occupat, 123. — navali proelio vincit Salvidienum occiditque A. Pompeium, 123. — impedit commercium annonae, et, pace facta cum C. Caesare et Antonio, Siciliam provinciam accipit, 127. — bellum navale gerit adversus Caesarem, et tandem victus in Siciliam profugit, 128, 129. — in fidem Antonii venit et bellum in Asia moliens occiditur, 131.

M. Pomponius, trib. pl. 7.

Pomptinae paludes siccatae a Cornelio Cethego cos. 46.

Pons sublicius, 8.

Pontia colonia, 9.

Pontifex max. ex plebe primus, 18. — flaminem Martialem in Urbe tenet, 19. — venerabilior tribunis pl. 47. — extra Italiam profectus, 59. — populi suffragio creatus, 67. — pontificum collegium amplatur a Sulla, 89.

C. Pontinius, praetor, Allobrogos domat, 103.

C. Pontius, dux Samnitium, securi percutitur, 11.

C. Pontius Telesinus cum C. Mario, fugae comite, praecisa spe evadendi, concurrit stricto utrimque gladio, 88.

Pontus in provinciae formam redigitur a Pompeio, 102.

C. Popillius Laenas legatus, Antiochum virga circumscibit, 45.

C. Popillius Laenas Ciceronem occidit, 120.

M. Popillius Luenas cos. a Numantinis fusus, 55.

C. Porcius Cato, consul, Censorii nepos, a Scordiscis vincitur, 63.

C. Cato, tribunus plebis, comitia tollit, 105.

L. Porcius, praetor, Marsos vincit, 74. — consul, fusus aliquoties Marsis, in castris eorum cadit, 75.

M. Porcius Cato suadet legem Oppiam, 34. — Hispaniam citer. pacat et triumphat, 34. — censor severus, 39. — suadet legem Voconiam, 41. — et bellum Punicum, 48, 49. — pauper est et tenuissimo sumptu facit suos filii, in praetura mortui, 48. — laudat Scipionis Aemiliani virtutem, 49. — suadet rogationem Scribonianam, 49.

M. Porcius Cato Cyprum redigit in formam provinciae, 104. — in petitione praeturae repulsam fert, et adversatus legi Treboniae in vincula ducitur, 105. — contradicit legi in Caesaris favorem latae, 107. — candidatus consulatus, 108. — laboriosum iter cum exercitu facit per deserta Africae, 112. — tuctur Uticam, 113. — se percutit Utione, 114. — eius filio data venia, 114.

Porcena, rex Clusinarum, 2.

Posidonia colonia, 14.

A. Postumius, dictator, 2.

A. Postumius, cos. in Urbe tenetur, quia et flamen Mart. est, 19.

A. Postumius, legatus, a Iugurtha victus pacem facit, 64.

A. Postumius Albinus, cos. delectum severe agens a tribunis plebis in carcerem conicitur, 48.

A. Postumius Albinus, legatus, infamia criminis proditoris et ab exercitu suo interfectus, 75.

L. Postumius, opera militum in agro suo nus, damnatur, 11.

L. Postumius, praetor, 23.

L. Postumius Albinus, proc. 41.

L. Postumius, praetor, a Samnitibus interfectus, 73.

M. Postumius Regillensis, 4.

Sp. Postumius, consul, 9.

Potentia colonia, 39.
Pothinus auctor est, ut Pompeius occidatur, 112.
Praedones maritimi; vid. *Piratae*.
Praenestini inermes conciduntur iussu Sullae, quia Marium receperant, 87, 88.
Praetextae et alia magistratuum insignia posita in luctu et resumpta ob magnam victoriam, 74.
Praetores primi, 7. — duo primum creati, 19. — quatuor, 20. — seni, 32. — quidam damnati, avari et crudeles provinciarum praesides, 43, 47.
Privernates victi, 8.
Prodigia, 32, 35.
Proscriptio Sullae, 88. — Octavii, Lepidi et Antonii, 120.
Proscriptorum et bona venduntur, et liberi ius petendorum honorum amittunt, 89.
Proserpinae pecunia Locris, 29.
Provinciae avari et crudeliter administratae, 43, 47, 54. — in quinquennium dantur, 105.
Prusias, rex Bithyniae plenus adulationis, Romam venit, 45. — eius legati conqueruntur de Eumene, 46. — a Nicomede filio occiditur, 50. — habebat alium filium, qui, pro superiore dentium ordine, enatum habuisse unum os continere dicebatur, 50.
Pseudophilippus, 50. — alter memoratur, 53.
Ptolemaeus, Aegypti rex, socius Rom. 14.
Ptolemaeus a fratre pulsus restituitur a Romanis, 46. — a fratribus foedus ictum, ut alter in Aegypto, alter Cyrenis regnaret, et alter alteri succederet, 47.
Ptolemaeus Evergetes, crudelis et regno pulsus, 59.
Ptolemaeus, Aegypti rex, pulsus

Romam venit, 104. — reducitur a Gabinio, 105.
Ptolemaeus Apion, Cyrenarum rex, heredem populum Rom. relinquit, 70.
Ptolemaeus Cleopatram sororem et reginam Aegypti regno pellit, 111. — occidi iubet Pompeium, 112. — pellitur a Caesare, 212.
Publicanorum iniuriae, 70.
Publicius Malleolus, matre occisa, primus culeo insutus in mare precipitatur, 68.
Publilia maritum necasse insimulata decreto cogatorum necatur, 48.
C. Publius, debitor, 8.
Q. Publilio Philoni imperium primo prolatum et triumphus pro consule decretus, 8.
Pyrrhus in Italiam venit, 12. — bellum ibi prospere gerit, 13. — in Siciliam traiecit, et reversus a Curio expellitur Italia, ac moritur, 14. — petit a senatu Rom. ut pacis componendae causa in Urbem recipiatur, 13.

Q

Quaestores octo creati, 16.
L. Quintius Cincinnatus, 3, 4.
L. Quintius Flamininus, 32, 33, 39.
T. Quintius Crispinus, cos. 27.
T. Quintius Flamininus, 32, 33, 34.

R

Raetia a Ti. Nerone et Druso domita, 136.
Raudii campi, 68, 5.
Repetundarum rei, 70.
Rhegium occupatur a legione Campana in praesidium eo missa, 12. — quae securi percutitur, 15.

Rhodii, socii Rom. 31, 32, 37.
— stolidè minantur Romanis, 44.
— legati eorum deprecantur iram senatus Rom. 45. — in societatem recipiunt, 46.

Rhodus in exilium proficiscitur Metellus, ibique legendo et audientis magnis viris advocatur, 69. — oppugnat Mithridates, 78.

Romani iudices inter Ardetes et Aricinos sumpti agrum, de quo ambigitur, sibi adiudicant, 3. — agrum restituant, 4. — Vcios migratori retinentur a Camillo, 6. — primum mare transgrediuntur, 16. argento signato utantur, 15. — armatorum CCC millia in bello Gallico habent, 20. — exercitus ducunt trans Padum, 20. — mercenarii militibus ntantur, 24. — in Asiam transiunt duce Scipione, 37. — regna hereditate accipiunt, 58, 59, 70, 93. — in Asia commorantes uno die trucidantur iussu Mithridatis, 78.

Romulus, 1.

L. Roscius Otho, trib. pl. legem tulit, ut equitibus Romanis in theatro XIV gradus proximi adsignarentur, 99.

P. Rupilius, cos. in Sicilia cum fugitivis debellat, 59.

P. Rutilius Lupus, cos. a Marsis victus et occisus, 73.

P. Rutilius Rufus invisus publicanis ordinique equestri, in exsilium missus, 70.

S

Sacer mons, 2.

Sacrosanctus Caesar, 116.

Saga smit populos Rom. in tumultu aut eo imminente, 72, 118. — pouit, 73.

Saguntus capta, 21.

Salassi domiti, 53, 135.

Salentini victi, 15.

Salluvii hostes Massiliensium, 60. — victi a C. Sextio, 61. — a C. Caecilio, 73.

Q. Salvidienus Rufus, legatus C. Caesaris, a Scy. Pompeio victus navali proelio, 123. — consilia nefaria contra Caesarem molitus iudicio Antouii protrahitur, et damnatus mortem sibi consciscit, 127.

Sannites bellantes, 7, 9, 10, 11, 12. — soli Italicorum cum Sulla foedus non faciunt, et ab eo ante moenia Romae devincuntur, 88.

Sardi victi, 20, 41, 60.

Scordisci in Thracia, 56, 63.

C. Scribonius Curio, proc. Dardanos in Thracia vincit, 92, 95.

C. Scribonius Curio, trib. plebis Caesari primum adversatur, dein favet, 109. — legatus Caesaris vincit Varum in Africa, sed a luba cum exercitu caeditur, 110.

L. Scribonius Libo, trib. pl. rogationem fert, ut Lusitani, a Ser. Galbis venditi, in libertatem restituantur, 49.

Seleucus Antiocho patri in Syria succedit, 41, 46.

Seleucus a Cleopatra matre una cum Demetrio patre occiditur, 60.

Sempronia, soror Gracchorum, P. Scipionis uxor, 59.

A. Sempronius Asellio, praetor, a feneratoribus in foro occisus, 74.

C. Sempronius Gracchus, trib. pl. fert leges perniciosas, 60. — coloniam deducit Carthaginem, 60. — a L. Opimio cos. pellitur Aventino et occiditur, 61.

C. Sempronius Tuditanus, praetor, a Celtiberis caeditur, 33.

C. Sempronius Tuditanus, cos. contra Ispydas res male gerit, 59.

P. Sempronius, censor, 18.

P. Sempronius Tuditanus, consul, 29.

Ti. Sempronius Gracchus, cos. 23, 24, 25.

Ti. Sempronius Gracchus, proc. Celtiberos vincit conditque Gracchurim, 41.

Ti. Sempronius Gracchus, trib. pl. fert leges agrarias, et ab optimatibus occiditur, 58.

Sena colonia, 15.

Senatoribus CCC admiscendi DC equites lege Sempronia, 60.

Senatus Rom. lectus, 1. — auctus, 1. — in eum lecti libertinorum filii, 9. — secretus a populo ludos spectat, 34. — in eum Marius venit triumphali veste, 67. — iudicia exercet cum equestri ordine, 70, 71. — suppletus ex equestri ordine primum belli Punico, 11. — tempore, 23. — deinde a Graccho, 60. — tum a Sulla, 89. — vestem mutat, 105. — mandat consulibus et Pompeio, ut videant, ne quid resp. detrimenti capiat, 109.

C. Sestius, praetor, 70.

Sequani a Caesare adiuti, 104.

L. Sergius Catilina, cum Lentulo, Cathego et aliis conjurans, industria Ciceronis Urbe pellitur, et socii eius puniuntur, 102. — caesus, 103.

Q. Sertorius, dux partium Marii et Cinnae, 79, 80. — proscripius a Sulla iugens bellum excitat in Hispania, 90 - 94. — proditus et a Perpenna necatur, 96. — crudelis in suos, 92. — foedus facit cum Mithridate, 93.

Servile a. fugitivorum bellum, gestum ducibus Euno et Cleone in Sicilia, 56, 58, 59. — iterum excitatum in Sicilia, 69. — in Campania ducibus Spartaco et Crizzo, 95, 96, 97.

C. Servilius Ahala, 4.

C. Servilius Glaucia, praetor, cum Appuleio interfectus, 69.

P. Servilius Petia Isauricus, proc.

Cilicas devincit, 90. — et Isauros, 93.

Q. Servilius Caepio, cos. Viriathum a proditoribus necandum curat, 54.

Q. Servilius Caepio, proconsul, a Cimbris victus, 67. — hinc damnatus et bona eius publicata sunt, 67.

Q. Servilius Caepio, proc. Ascoli occisus, 72.

Q. Servilius Caepio perit in bello sociali, 73.

Servius Tullius, 1.

Servus, proditor domini, manu missus ob fidem datam, sed de saxo deicctus, 77. — servi Capitolium occupant, 3. — coniurant, 4. — arman- tur ubi paucitatem militum, 21. — hi liberi sunt ob virtutem, 24. — con- iurant de solvenda obsidibus Carth. 52. — in Sicilia bellant cum Romanis, 56, 58, 59, 69. — et in Campania, 95, 96, 97.

Sextertio ovum venire, 55.

Sextilia Vestalis damnata, 14.

C. Sextius Carvinius, eos. victis Salluvii in Gallia Narbon. eopidit Aquas Sextias (h. Aix), in fontibus et nomine eius appellatas, 61.

L. Sextius, 6.

T. Sextius, Cassianorum partium dux, a Q. Cornificio in Africa vincitur, 123.

Silo Pompeidius, dux Marsorum et auctor belli sociali, in proelio cadit, 76.

Silvii reges Albani, 1.

Sociale a. Italicum bellum, cuius auctor est M. Livius Drusus, 71 - 77, 80.

Socii Romanorum cum his bellum gerunt sociale a. Italicum et Marsicum, 71 - 77. — novi cives distribuendi in tribus lege Sulpicia, 77. — iis a sepeata civitas datur, 80. — et subre- gium, 84, 86. — foedus percutiunt cum Sulla praeter Samnites, qui ab eo tamen devincuntur ante portam Collinam, 85, 88.

Strophonida, 30.
Spartacus, dux gladiatorum, 55, 56, 57.
Spolegium colonia, 19.
Spolia opima, 1, 4, 20.
Status legatis in Rostris positus, 4.
Stipendium primam, 4.
Stoeni, s. *Stoni*, Alpina gens, devicti, 62.
Strato exoratus, M. Brutus fugae comiti gladium adigit, 124.
Suessa colonia, 9.
Suessiones a Caesare domiti, 104.
Sulla, vid. *Cornelius*.
C. Sulpicius Gallus, trib. milit. praedixit exercitui, quod luna nocte proxima defectura esset, 44.
C. Sulpicius Gallus, cos. subigit Ligures, 46.
P. Sulpicius, praetor, 27.
P. Sulpicius, cos. 31.
P. Sulpicius Rufus, trib. pl. et Marii amicus, fert leges perniciosas, et indicio servi proditus a Sullanis occiditur, 77.
Ser. Sulpicius, legatus, Marrucinios subigit, 76.
Ser. Sulpicius Galba, 45.
Ser. Sulpicius Galba, praetor, male pugnat adversus Lusitanos, 48. — eos in fidem deditos vendit: unde accusatur a L. Scribonio, 49.
Ser. Sulpicius Galba, a Lucanis comprehensus, opera feminae liberatur, 72. — Pelignos proelio laudit, 73.
Ser. Sulpicius Rufus consul creatur, 108.
Surenas, dux Parthorum, 106.
Syphax, 24, 28, 29, 30.
Syracusae, 24, 25.

T

Tabularum novarum spe plebem sollicitat Coelius, 111. — et Dolabella, 113.

Tarentini classe Rom. direpta Legatisque pulantis Pyrrhum in Italiam accessunt, 22. — iis victis pax et libertas datur, 15. — per prodicionem a Fabio recipiuntur, 27.
L. Tarquinius Collatinus, 1, 2.
L. Tarquinius Priscus, 1.
L. Tarquinius Superbus, 1, 2.
Teneteri a Druso domiti, 138.
C. Terentius Varro, cos. 22.
M. Terentius Varro Lucullus, praec. Thracos subigit, 97.
M. Terentius Varro, legatus Pompei, 120, 121.
Q. Terentius Culleo, 30.
Tarentus, locus quidam in campo Martio, ubi ludi saeculares agebantur, 49.
Termestini in Hispania (cuius opp. Termes, h. Termes aut Lerma) subacti, 54.
Termini ara, 1.
Teutomalus, rex Salluv. 61.
Teutoni, socios se Cimbris coniungunt, 67, 68.
Thapsus, 114.
Theatrum a censoribus locatum ex S.Cto destruitur, tanquam inutile et nociturum publicis moribus, populusque aliquandiu stans ludos spectat, 48.
Thebae dirutae, 52.
Theodotus, praecceptor Ptolemaei regis, auctor est, ut Pompeius occidatur, 112.
Theoxena, verita libidinem Philippi, liberos veneno tollit ipsaque se cum viro in mare praecipitat, 40.
Thracum bella cum Romanis, 56, 63, 65, 70, 83, 91, 92, 97, 135, 138. — incursiones in Macedoniam, 74, 76, 81, 82.
Thurini adiuti a Romanis adversus Lucanos, 11.
Tigranes, Armeniae rex, bellum gerit cum Mithridate adversus Romanos, 97, 98, 100, 101. — adv.

Tigranem filium et Phraatem, 100.

Tigurini Galli, pagus Helvetiorum (h. Canton Zürich), L. Cassium cos. cum exercitu caedunt, 65.

Q. Titurius Sabinus, legatus Caesaris, 106.

Tolosa, opp. Gulliae Narbon. h. *Toulouse*, a Caepione direptum, et aurum Tolosanum, 67, 5.

C. Trebonius, trib. pl. legem fert, ut Pompeio, Crasso et Caesari provinciae in quinquennium dentur, et Catonem adversantem in vincula duci iubet, 105. — legatus Caesaria, 110. — mox eius percussor, 116. — in Asia fraude P. Dolabellae occiditur, 119.

Cn. Tremellio, trib. pl. muleta dicitur, quod cum M. Aemilio Lepido pontifice max. iniuriose contenderat, 47.

L. Tremellius, quaestor, in Macedonia Pseudophilippum cum exercitu caedit, 53.

Treviri vieti, 107.

C. Triarius, legatus Lueulli, a Mithridate victus, 98.

Tribuni plebis quinque creati, 2. — decem, 3. — Patribus adversantur, 4. — minus reverendi quam pontifices max. 47. — in carcerem coniciuntur consules, 48, 55. — censorem de saxo deiici iubent, 59. — non eosdem creare plebi, quoties velit, licet, 59. — iis a Sulla adimitur omne ius legum ferendarum et potestas minnitor, 89. — quae restituitur a Pompeio, 97. — comitia tollunt, 105. — in vincula duci iubent adversarios, 105. — Urbe pelluntur, 109. — duobus potestas abrogata a Caesare, 116.

Tribuni militares, 4.

Tribus XXI populi Rom. 2. — quattuor additae, 6. — duae, 7. — duae, 9. — duae, 10. — duae, 19.

Triumphali veste in senatum venit Marius, 97.

Triumphus decretus Q. Publilio, praetorsuli, 8. — primus navalis victorine, 17.

Triumviri capitales primum creati, 11. — triumviri agris dividendis, 58. 59. — coloniis deducendis, 60. — recip. constituendae in quinquennium Octavius, Lepidus et Antonius, 120.

Tuccia, virgo Vestalis incesti damnatur, 20.

M. Tullius Cicero auctor est, ut absolvalur Aquillius, 70. — eruit confurationem Catilinae, 102. — lege a Clodio lata in exilium mittitur, 103. — opera Pompeii et Milonia reducit, 104. — post pugnam Pharsal. in castris Pompeii remanet, vir timidus, 111. — proscriptus a M. Antonio occiditur a Popilio, et eius caput cum dextra in rostris ponitur, 120.

Q. Tullius Cicero, legatus Caesaris, 106.

Tullius Hostilius Albanos bello petiit, 1.

Tumultu imminet populus Rom. saga sumit, 72, 73, 118.

Tutia Vestalis damnata. Conf. supra Tuccia.

V

Vocani subacti, 41, 48. — victores, 56. — obsessi se ipsi interimunt, 57.

Volentia, oppid. Hisp. Tarrac. hodie *Valencia*, militibus a Bruto datum, 55.

L. Valerius Flaccus, censor 39.

L. Valerius Flaccus, cos. et collega Cinnae, in Asia missus, ut Sullae succederet, et ob avaritiam iuvius exercitui, a C. Fimbria legato suo occiditur, 82.

L. Valerius Flaccus, princeps sen. suadet pacem, 83.

M. Valerius Corvus, 7.

M. Valerius Maximus, censor, multos e senatu movet, 18.

M. Valerio Messalla Gallius Poplicola frater condonatur, 122.

P. Valerius, consul, 2.

P. Valerius Laevinus, cos. a Pyrrho fusus, 13.

Vardaei in Illyrico subacti, 56.

P. Vatinius Glaber, praetor, a Spartaco victus, 95, 3.

P. Vatinius in petitione praeturae Catoni praefertur, 105. — exercitus eius in potestatem M. Bruti redigitur, 118.

Veientes bellantes, 2.

Veii a Camillo capti, 5.

Veneficia matronarum, 8, 48.

Veneti a Caesare victi, 104.

P. Ventidius Bassus, Antonii legatus, Parthos proelio victos Syria expellit, Labieno eorum duce occiso, 127. — Parthos in Syria iterum vincit, 128.

Venus Genitrix, 116.

Vercingetorix, dux Avernus, 107, 4.

Veromandui aliique populi a Caesare domiti, 104.

Vestae templo ardente Caecilius Metellus pont. max. ex incendio sacra rapit, 19. — in eius aede extinctus ignis, 28, 41.

Vestales virgines incesti damnatae, 2, 8, 14, 20, 22, 63. — ob ignem

in aede Vestae extinctam flagris caesae, 28.

Vestem mutat senatus, 105.

Veterani; vid. Milites.

M. Vtilius, praetor, 52.

Veturia, mater Marcii, 2.

T. Veturius, cos. 9.

Via Appia, 9.

C. Vibius Pansa, cos. vincitur a M. Antonio, 119. — eo deinde victo moritur ex vulnere, et in campo Martio sepelitur, 119.

Vindatium, oppidum Galliae Narb. 61.

M. Vipsanius Agrippa vincit Sex. Pompeium, 129. — navali corona primus donatur, 129. — Caesaris gener moritur, 136.

Virdomarus, Gallorum dux, 20.

Virginii filiam interimit, 3.

Viriathus Lusitaniam occupat et bellum gerit adversus Romanos, 52, 53. — a proditoribus interficitur, 54.

Vitellii securi percussi, 2.

Vmbri victi, 15.

Q. Voconius Saxa, trib. pl. legem fert, ne quis heredem mulierem instituat, 41.

Volumnia, uxor Marcii, 2.

Vitensium ad Romanos legatio, 49.

Vxor ducere ut omnes cogantur, censet Q. Metellus censor, 59.

X

Xanthippus, Lacedaemoneiorum dux, Regulum in Africa vincit capitque, 18.

TABVLA

RERVVM

QVAE IN HOC DECIMOQVARTO VOLVMIINE

CONTINENTVR.

Tabulae historicae	7
Quaedam antiquitatis monimenta	127
Disputatio brevis de Ponderibus, Pecunia, Men- suris a Livio memoratis	154
Appendix de Aere gravi	171
Tabulae octo Nummorum, Ponderum, apud Ro- manos et Graecos, auctore LETRONNE	181
Notitia literaria de T. Livio	201
Index rerum et nominum in T. Livium et I. Freinshemium	1
Index nominum et rerum in Epitomas librorum Livij	402

FINIS DECIMIQVARTI ET VLTIMI
VOLVMINIS.

18-20-11-35

